¶ Festum paschę.vij.kalē.aprilis duplex pncipale. Fe.ij. tertia et quarta festa du.pncī. Fe.v.vi. et sab.q̄si.ix.lect. ¶ Festū paschę quarto no.aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa duplicia. Fe.v.vi.et sab.q̄si.ix.lect. ¶ Festum paschę.v.idus aprilis. Ā tertiū. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncī. Feria.v.vi. et sab.quasi.ix.lect. ¶ Festū paschę.xvi.kalē.maij. Fe.ij. iij.x.iiij.festa pncipalia. Fe.v.vi.et sab.quasi.ix.lectionū. ¶ Festum paschę nono kalen.maij. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncī. Feria.v.vi.et sab.q̄si.ix.lect. ¶ Festū paschę.vi.kalē. aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Fe.v.vi.et sab. quasi.ix.lec. ¶ Festum paschę tertio nonas aprilis. Fe.ij. iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi.et sab.quasi.ix.lect. ¶ Festum paschę quarto idus aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi. et sabbato quasi.ix.lectionū. ¶ Festum paschę.xv.kalē.maij. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi.et sab.quasi.ix.lec. Nihil fit de sancto Georgio nisi q̄ festum eius custodiatur solēne. ¶ Festum paschę.viij.kalen.maij nihil de festis sanctoꝝ. Feria.ij.iij. et.iiij.festa pncipalia nichil de festis sanctoꝝ. Feria.v.vi. et sab.quasi.ix.lec. ¶ Festum paschę.v.kalen.aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Fe.v.vi.et sab.quasi.ix.lect. ¶ Festum paschę.ij.nonas aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi nouem lectionū. ¶ Festum paschę tertio idus aprilis. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi. et sabbato quasi.ix.lectionū. ¶ Festum paschę.xiij.kalendas maij. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionū. Nichil de festis: nisi q̄ festa eoꝝ custodientur celeberrime. ¶ Festum paschę.viij kalē.maij. Nichil de sancto Marco. Feria.ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Fe.v.vi.et sab.quasi.ix. lec. Nichil fit de aplis nec ante nec post nisi q̄ festa eoꝝ custodiētur solēne. ¶ Festū paschę.xi.kalē.aprilis. Fe.ij.iij. et.iiij.festa pncipalia. Et differat̄ festū anuncia. Fe.v.vi. et sab.quasi.ix.lec. ¶ Festū paschę.iiij.kalē.aprilis. Feria ij.iij.x.iiij.festa pncipalia. Fe.v.vi.et sabbato q̄si.ix.lect.

aa.

80;03

D ℂ Festum pasche nonas aplis. Feria.ij.iij.v.iiij.festa pzi-
D cipalia. Fe.v.vi.z sab.quasi.ix.lec. ℂ Festū pasche.ij.idus
apzi. Fe.ij.iij.z.iiij.festa pzin. Feria.v.vi.et sab.q̄si.ix.lect.
D ℂ Festum pasche.xiij.kalen. maij. Feria.ij.iij.z.iiij.festa
pzincipalia. Feria quinta sexta et sabbato quasi.ix.lect.
Nichil de sanctis nisi q̄ dies eozum custodientur solēnes.
E ℂ Festum pasche.v.kalē.apzi. Feria.ij.iij.z.iiij.festa pzin
E cipalia. Feria quinta sexta z sabbato quasi.ix.lectionum.
E ℂ Festū pasche.iij.kalē.apzi. Feria.ij.iij.z.iiij.festa pzici.
E Fe.v.vi.et sab.quasi.ix.lec. ℂ Festū pasche.viij.idus apzi
lis. Feria.ij.iij.z.iiij.festa pzinci. Fe.v.vi.et sab.q̄si.ix.lec.
F ℂ Festum pasche idibus apzilis. Feria sexta tertia z quar
F ta festa pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectio.
F ℂ Festū pasche.xij.kalē.apzilis. Fe.ij.iij.z.iiij.festa pzici.
Fe.v.vi.et sab.q̄si.ix.lect. Nichil de sctis nisi q̄ festa eoz
G custodiētur solēniter. ℂ Festū pasche.ix.kal'.F.pzimum.
G Feria.ij.iij.z.iiij.festa pzinci. Fe.v.vi.et sab.quasi.ix.lect.
G ℂ Festū pasche.i.kalē.apzilis.F.sedm. Feria.ij.iij.z.iiij.
festa pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionū.
A ℂ Festum pasche.viij.idus apzilis.F.tertium. Feria.ij.iij.
A et.iiij.festa pzicipalia. Feria.v.vi.et sabbato qua'i.ix.lect.
A ℂ Festum pasche.xviij.kalendas maij. Feria.ij.iij.z.iiij.
festa pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionū.
A ℂ Festum pasche.xi.kalēdas maij. Feria.ij.iij.z.iiij.festa
pzinci. nichil de sanctis. Feria.v.vi.et sab.quasi.ix.lectio.
B ℂ Festum pasche.viij.kalē.apzilis. Feria.ij.iij.z.iiij.festa
B pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionum.
B ℂ Festum pasche kalendis apzilis. Feria.ij.iij.z.iiij.festa
B pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionum.
C ℂ Festum pasche.vi.idus apzilis.G.iij. Feria.ij.iij.z.iiij.
festa pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionū.
C ℂ Festum pasche.xviij.kalē.maij.G.iiij. Feria.ij.iij.z.iiij.
festa pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionū.
C ℂ Festum pasche.x.kalendis maij. Feria.ij.iij.z.iiij.festa
pzincipalia. Feria.v.vi.et sabbato quasi.ix.lectionum.

IN vigilia pas-
che Ad vespas
ñ. Alla alla al-
leluya alla. ps.
Laudate dominū oēs gentes.
Mīa cōfirmata. Glia patri.
Sicut erat. Post psal. tota
cantet ant. sine neuma: qua
finita / statim incipiet ant.
a diacono & legit euāgeliū.
ān. Vesp[ere] aūt sabbati que
lucescit [in] prima sabbati ve
nit maria magdalene ⁊ alte
ra maria videre sepulchrum
alla. ps. Magt. cu Glia pri.
et Sicut erat. Hia vo ante
psal. Mag. nō pcātatur licet
festū sit duplex: sz post psal.
pcātat ant. sine neuma. pla
tus. Dñs vobiscū. Oratio.
SPiritū nobis dñe tue
charitatis infunde: vt
quos sacramēt̄ paschalib⁹
satiasti / tua facias pietate
cōcordes. Per dñm. In vni
tate eiusdē. Diaconus. Ite
missa est. Ad completoriū
vt i fine psalterij notat. fo.
ixxiiij. ¶ Notādum ꝙ infra
octa. paschę nō dicit̄ prim.
pces / capla / hymni / ps. Qui
cunq; vult. ps. Qui habitat.
ps. Nūc dimitt. nec Hia ad
ad horas: nec neuma in fine
alleluya: sine vsi. vsq; i sabbo.
ad vesp[er]as i octa. paschę: nec
Dñe labia. ad mat. nec Cō-
uerte nos. ad cōple. nec Fi-
lium aie. Et hec ꝓdicta pre-
termittatur tam ad matu. ꝙ
ad vesp. et cōpleto. et ad alias
horas vsq; in sab. Et sciēdū
est ꝙ oia inuitatoria / Hia /
officia / offert. cōio: ⁊ omnes
alleluya tā de festis ꝙ de seruitio
paschę. a die paschę vsq; ad
festū sancte trinitatis debēt
terminari cum alla. excepta
ān. Gras tibi deus. ad quam
non sequitur alleluya.
¶ In die paschę ad matut.
non dicat Dñe labia. sz in-
cipiat Deus i adiutoriū. ⁊c.
Inuitat. Alla alla. ps ho
die surrexit Alla alt. ps Ve-
nite. In pio nocturno ān.

GLoria ꝙ fama
⁊ consiliū meū
nonest cum im
pijs: sed i lege
domini voluntas mea est alla. ps Beatus
vir. ā Dominauit patrē meū
alleluya: dedit michi gētes
alla: in hereditatē alla. ps.
Quare fremuerūt. ān Ego
dominū ⁊ communiui: et
exurrexi: qm dñs suscepit
me alla alla. ps Dñe quid

multiplicati. ℣. Resurrexit dñs. ℟. Sicut dixit vobis alℓa. Secundum Marcum.

IN illo tẽpore. Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata: vt veniẽtes vngerẽt Jesum. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumẽtũ ozto iam sole. Et reℓ.

Omelia. b. Greg. papę. L. i.

QOmmendat nobis sacratissima lectio sctãꝝ mulierꝝ deuotionẽ: angelorꝝ apparitionem: et qđ his maius est/ dñicã resurrectionẽ. Pulchre ergo mulieres iste vno noĩe cẽsentur: vt quib⁹ fuerat vna voluntas/ vnum esset ⁊ vocabulũ. Maria ergo magdalene ipsa est sororꝝ lazari: q̃ vnxit dñm vnguento. Maria iacobi mater est iacobi minoris et ioseph: et sororꝝ matris dñi. Maria salome: a vico vel a viro dicta est. Traditũ eñ sam duos viros habuisse: cleopham scilicet ⁊ salomeũ: ipsamq̃ volũt esse que alibi maria cleophe appellatur. Tu ℟. Angel⁹ dñi descẽdit de celo: et accedens reuoluit lapidẽ: et sup eũ sedit/ ⁊ dixit mulieribus: nolite timere: scio eñ q̃ crucifixum queritis. Jam surrexit: venite ⁊ videte locum vbi posit⁹ erat dñs alℓa. ℣⁹. Angel⁹ dñi locut⁹ est mulieribus/ dicẽs: quẽ queritis: an Jesum q̃ritis: Jam. Lcõ. ij.

VEniunt ergo sctẽ mulieres cũ aromatibus sepulchrũ dñi visitare: et eũ quẽ viuẽtem dilexerãt/ etiã mortuũ studio humanitatis obsequũtur. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniũt ad monumentũ ozto iam sole. Ab initio eñ seculi vsq̃ ad dñi resurrectionẽ/ dies precedebat ⁊ nox sequebatur. A dñi vero resurrectiõe/ nox precedẽs ad sequẽtem diẽ pertinet: q̃ qui ĩ huj⁹ noctis parte vltima a mortuis resurrexit/ ipsam noctem in diẽ cõmutauit. ℟. Angel⁹ dñi locutus est mulieribus/ dicẽs: quẽ queritis: an Jesum q̃ritis: Jam surrexit: venite et videte alℓa alℓa. ℣. Ecce precedet vos in galileam: ibi eũ videbitis sicut dixit vobis. Jam surrexit. Lectio. iij.

ERgo iste mulieres venientes sepulchrũ dñi visitare/ lex⁹ sui fragilitatẽ considerãtes/ et magnitudinẽ lapidis recolẽtes: q̃ tam

magnus fuiſſe fertur vt vix avigiti hoib⁹ moueri poſſet: dicebāt: Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumenti: Et reſpiciētes viderūt reuolutum lapidem. Angelus eñ dñi deſcēdit de celo: et accedēs reuoluit lapidem: et ſedebat ſuper eum. Non vt egreſſuro dño viam pāderet: ſed vt egreſſus ei⁹ indicium omnib⁹ daret. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatum maria magdalene et maria iacobi ⁊ ſalome emerūt aromata: Ut veniētes vngerēt Jeſum alℓa alℓa. ℣. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniunt ad monumētum ozto to iam ſole. Ut veniē. Gloria patri. Alℓa alℓa. ps. Te deū laudamus. ℣. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit ſimoni alℓa. ℣ In laudibus. Deus in adiutoziū ⁊c. ān.

Angelus aūt dñi deſcēdit de celo: et accedens reuoluit lapidem: et ſedebat ſup eū alℓa alℓa. ps. Dñs regnauit. ān. Erat autē aſpectus eius ſicut fulgur: veſtimēta ei⁹ ſicut nix alℓa alℓa. ps. Jubilate. an. Pre timore aūt eius exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſūt velut mortui alℓa. ps. Deus deꝰ meꝰ. ān. Reſpōdens aūt angelus dixit mulieribꝰ: nolite time re: ſcio eñ q iheſum queritis alℓa. ps. Benedicite. an. Ito eūtes dicite diſcipulis q⁹ ſurrexit dñs alℓa. ps. Laudate. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui pro nobis pepēdit i ligno alℓ. In euāgelio ān. Et valde manebna ſabbatoꝝ veniūt ad monumētum ozto iam ſole alℓa. ps. Bñdictus. aut pcātetur ante pſal. et poſt pſal. Dño.

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuū eternitatis nobis aditū deuicta mozte reſeraſti: vota noſtra que pzeueniēdo aſpiras/etiam adiuuādo pzoſequere. Per eūdem. Benedicamus dño alℓa alℓa. Deo gratias alℓa alℓa. Ad pzimam. Deus i adiutoziū. ⁊c. ān. Alleluya alℓa alℓa alℓa. ps. Deus in nomie tuo ps. Beati immaculati. ps. Retribue. Poſt añam ſequitur Grad. Hec dies quā fecit dominꝰ: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Reſurrexit dñs. oꝝ. Deus q hodierna die. Non dicitur Pzecioſa. vbi non legitur lectio de martyrologio.

Ubi vero lectio de martylogio dicat. Prelocta. cū oratione. Sācta maria. et Dñs vobiscū. et cōcludatur cum Bñdicamus dño. sine alla. nec sequitur alia lectio: nec De⁹ in adiutoziuñ. nec preces subsequētes: et ita p totam septimanā. ℂ Ad. iij. ā. Alla. iiij. ps Legem pone. Grad. Hec dies. ℣ Surrexit dñs vere. Oro. De⁹ qui hodierna. ℂ Ad. vj. ān Alleluya. iiij. ps Dekecit. Gradale Hec dies. ℣ Surrexit dñs de sepulchro. Oratio. Deus q̄ hodierna. ℂ Ad. ix. ān. Alla. iiij. ps Mirabilia. Gradale. Hec dies. ℣ Gaudent discipuli viso dño alleluya. Oro. Deus qui hodierna die. Notādum q̄ oro Deus q̄ hodierna. quotidie ad horas dicet vsq; ad octa. pasche ℂ Ad vesp̄as. Deus i adiutoziū ⁊c. ant. Alla. iiij. ps. Dixit dñs. ps Confitebor. p̄z. Beatus vir. Hi psalmi cū medietate ant. dicantur ad vesperas per totā ebdomadā. Hec dies. ℣ Cōfitemini dño q̄m bonus: q̄m in seculū mia eius. Gl. post ℣. nō repetat. Alla. ℣ Expurgemur i azimis sinceritatis et veritatis. nō repetat alla post ℣lum. Eodē modo fiat i vesperis trib⁹ diebus sequētib⁹. ℣ Resurrexit dñs. In euāgelio. ān Et respicientes viderūt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde alla. ps Magnificat. Oro.

Oncede q̄s ops deus: vt q̄ resurrectiōis dñice solennia colimus: innouatiōe tui spūs a morte aie resurgam⁹. Per eūdē dñm. In vnitate eiusdem. Dñs vobiscū. Benedicamus dño alla alla. Deo grās alla alleluya. ℂ Ad p̄cessionem ad fōtes i ecclesijs exterioziby⁹ i sez simplicis parochie. ant. Alla. iij. ps Laudate pueri dñm. Et post quēlibet ℣lum psal. p̄cātatur ant Alla. iij. Sequitur Alla. ℣ Laudate pueri. a duob⁹ pueris si ibi fuerit: sinautē ab alijs. post ℣lum nō repetatur alla. ℣. Surrexit dñs vere. Oratio.

Deus qui multiplicas ecclesiā tuā in sobole renascētium: fac eā gaudere ppicius de suoy pfectibus filioy. Per xpm. In statione ante crucē ant. Alla. iij. ps. In exitu. et post psal. cantetur ant. Alla. iij. et se-

gnatur ibidē in ſtatione. ān. Crucifixū. vt infra in octa. paſche ad matutinas. vel ℟. Sedit angel⁹ ad ſepulchrū dñi ſtola claritatis cooperſtus: vidētes eū mulieres nimio terrore perterrite aſtite rūt a lōge: tūc locutus eſt angelus/et dixit eis. Nolite timere: dico vobis qz illū quē queritis mortuū iam viuit: etvita hoīm cum eo ſurrexit alla. ℣⁹. Crucifixum in carne laudate: et ſepultū pro pter vos glorificate: reſurgentemqz de morte adorate. Nolite. Alternatim ſcz i verſeris diuerſis. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui p nobis pependit i ligno. or.

DEus q pro nobis filiū tuū crucis patibulum ſubire voluiſti vt inimici a nobis expelleres poteſtatē: concede nobis famulis tuis vt reſurrectionis gloriā cōſequamur. Per eūdē xpm.

Ad introitum chori mēo. de ſcta Maria. ān. Alma redēptoris. ℣. Post partū. Dēo.

GRatiam tuam qs dñe mētib⁹ noſtris infunde: vt qui angelo nūciāte xpi filij tui incarnationē cognouimus: per paſſionem eius & crucem ad reſurrectionis gloriā perducamur. Per eūdem xpm. Memoria de oibus ſanctis. ān. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis dñe alla: et eternitas tēporum alla alla alla. ℣⁹. Gaudete et exultationis. ℟. In tabernaculis iuſtorū alla. Deo.

PReſta qs ops: miſericors deus: vt in reſurrectione dñi noſtri ieſu xpi cum oibus ſanctis percipiamus veraciter portionem. Qui tecū. Benedicam⁹ dño alla. Deo grās alla. Et ſic per ebdo. vſqz ad diem ſabbatū pp̄ris orationib⁹ ad fontes: mutatis aſtis de dñica in mēoria ſua put inferius notat. Item aliud ℟. in ſtatione ante crucē de proceſſione in matrici eccleſia. ℟. Rex noſter in cruce debellās mortis principem tulit fortior armato ſpolia diluculo reſurgēs in gloria proceſſit in mūdum: reliquit ſudariū in ſepulchro. Ad patris ſolium victor reuerſit tropheum alla. Hic verſus canet a trib⁹ vicarijs. ℣⁹. O mira xpi regis clementia quis vidit talia latronis crucē tolerans iubet cherubin gladiū verſantem

crucis socio latroni paradi-
sum aperire. Ad ps̄s. In ca
pella vero vbi nō fit pcessio
in ebdomada pasche: ad ve-
speras dicunt oēs q̄tuor psal
mi sub vna ant̄a: scilz. Alla-
luiā. z stati postea sequat̄ Gl̄a.
de die cū versu a choro: et se-
quat̄ Ant̄a de die a duob⁹ vl̄
trib⁹ secūm copiā clericoꝝ in
medio chori: nec repetatur
Ant̄a. sed dicat̄ statī ℣ sicut⁹ z
seq̄t̄. ā. cū psal. Dixit. et fiat
mēo. de resurrectiōe sc̄e dñe:
z de oīb⁹ sc̄tis: put sferi⁹ no-
tat̄. s. dñica i octa. pasche ad
vsum vr̄m. Ad vsp̄er. vt notat
ī fine psalt̄e. Co. Lxxiij. Si
in septimana pasche maior
letania euenerit: nichil de fe
sto nec de ieiunio fiat aliq vel
posit/nec de aliq̄ alio festo: p̄
cer⁹ de festo Annūciationis
bt̄e marie v̄ginis: put ad dictū
festū notat. Si in dñica oct.
pasche festum istud vel aliqd
aliud euenerit: siue duplex
siue simplex q̄li. ir. le. nichil
fiet ibi de festo: sed differat̄ i
crastinū vel p̄mā feriā va-
cāt̄: et in ipa dñica ad sc̄as
hs̄. dicant̄ ae de festo duplici
cū psal. dñicali⁹. Si vero i
alijs dñicis vsq; ad alcēsio.
euenerit festū duplex vl̄ sim
plex cum regimine chori ibi
fiat de festo et differat̄ dñica
vsq; in p̄mā feriā vacāt̄:
z tūc ipo die dñico nulla fiet
memoria de dñica: sz tm̄ me-
moria d̄ resurrectiōe eiusdē dñe:
z de oīb⁹ sc̄tis. Et p̄ter hoc li-
cet die dñica dicū sit de offi-
cio dñicali z feria. ij. dicendū
sit de festo q̄li. ir. lec. in vesp.
die dñica q̄ erūt de festo nul-
la fiet mēoria de dñica sz tm̄
de resurrectione et alijs vt̄s.
Si vo in octava pasche fe
stū. ij. lec. euenerit de eo fiet
mēoria. Sil'e fiat si in cetes
dñicis seu festis sc̄oꝝ. ir. lec.
etiā duplicibus vsq; ad alcēsio.
euenerit: mēoria siquidē de
facto p̄cedet mēoriā de resur
rectione. Si aūt in die fe-
riali vsq; ad rogatiōes hmōi
festū triū lec. euenerit: de eo
dicat̄ nisi p cōmemoratiōnē
bt̄e marie v̄ginis: vel q̄ de
dñica ferialiter dici debeat
impediat. Feria sc̄a. Ad
matutinas. Inuita. Surre
xit dñs vere. Alla. ℣s. Ven i-
te. In nocturn. ān. Alla alla
al'. ℣. Cū invoca. ℣s. Verba
mea. ℣. Dñe ne in furo. i. v.
Resurrexit dñs. Sc̄dm lucā

In illo tēpore. Ecce duo
ex discipulis Jesu

bāt ipsā die in castellum qđ erat ī spacio stadioꝝ sexagīta ab hierl'm noīe emaus: et ipsi loq̄bant adinuicē de his oībus q̄ acciderāt. Et reliq̄. Omelia bti Greg. pape. ℟. i.

IN quotidiana nob' solēnitate laborantibus pauca loquēda sunt: et forte alle hec vtili? ꝑdebūt: q̄z sepe ꝑ altiōra q̄ minus sufficiūt: audi? sumunt. Lectionis ergo euāgelice sīmatim sensum statui nō ꝑ singula verba discurrere: ne dilectionē vestrā valeat sermo prolixioꝝ expositiōis onerare. Tu autē. ℣. Maria magdalene ꝑ altera maria ibant diluculo ad monumentū: ihesū quē q̄ritis nō est hic surrexit sicut locut? est. Precedet vos in galileā: ibi eum videbitis alleluya all'a a'. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius et petro: q̄z surrexit dominus Precedet vos. Lectio scda.

ECce audistis fratres carissimi: q̄z duob? discipulis ambulātibus ī via nō quidē credētib? sed tamē de se loquētib? dñs apparuit: sed eius speciē quā recognoscerēt nō ostendit. Hoc ergo egit forꝝ dñs in oculis corporis: qđ apud ipos agebat int? in oculis cordis. ℟. Tulerūt dñm meū et nescio vbi posuerūt eū: ait ei angelus. Noli flere maria: surrexit sicut dixit: ꝓcedet vos in galileā ibi eū videbit' alleluya all'a. ℣. Dū ergo fleret inclinauit se ꝑ ꝓspexit in monumētū ꝑ vidit duos angelos ī albis sedētes: qui dicunt ei. Noli flere ma. Lectio tertia.

IPsi nāq̄ apud semetipsos intus ꝑ amabant et dubitabant: eis autē dñs forꝝ ꝓsens aderat: ꝑ quis esset nō ostēdebat. De se ergo loquētibus ꝓsentiā exhibuit: sed de se dubitātibus cognitiōis sue speciē abscōdit. Verba quidē cōtulit: duriciā intellectus increpauit: sacre scripture mysteria que de seipso erāt aperuit. Et tñ q̄z adhuc in eoꝝ corde dub? peregrinus erat a fide: ire se lōgius finxit. ℟. Cōgratulamini michi oēs qui diligitis dñm q̄z quem querebā apparuit michi. Et dum flerē ad monumentū vidi dñm meū all'a. ℣. Recedētib? discipulis nō recedebā: sed amoris eius igne succēsa ardebā desiderio. Et. Gloria. All'a. ꝓs.

Te deum.℟ꝰ. Surrexit dñs vere. In laud. quotidie per ebdomadā dicat hec sola. ān. Alla alla. ℣. Dñs regnauit ꝛ ceteri ps. de laud. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. In euā ge. ān. Qui tūt hi sermones quos cōfertis adinuicē ambulantes ꝛ estis tristes alla: respōdēs vnꝰ cui nomē cleophas dixit ei: tu solꝰ peregrinus es i hierlm: ꝛ nō cognouisti q facta sūt i illa his diebus alla: quibꝰ ille dixit: q: et dixerūt de iesu nazareno qui fuit vir ppheta potēs in ope ꝛ sermone coꝝ deo et oi ppło alla alla. ℣. Bñꝰ. Dēo.

DEus q solēnitate paschali mundo remedia cōtulisti. ppłin tuū q̄s celesti dono pleare: vt ꝛ perfectā libertatē cōleq̄ mereat: et ad vitā pficiat sēpiternā. Per do. Ad horas vtš. cū oone. Deus q hodierna die. Et ceteras quotidie dicunt vsq; ad sabbatū. Ad vel. ā. Alla. tiij. q̄s. Dixit dñs. ꝛc. vtš. Gradł. Hec dies. ℣. Dicat nunc israel q̄m bonus: q̄m in sel'm mia ei. Alla. ℣. Nonne coꝝ nēm ardens erat in nobis de iesu dū loqueret nobis in via: ℣. Surrexit dñs. Sicut. In euange. ān. Et coegerunt illum dicētes: mane nobiscū dñe/ q; aduesperascit alla. ps. Magnificat. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui ecclesię tuę mirabilia sacramenta in ipsis etiam corporibus mundi operaris: et quod humanis non capimus sensibus: hoc in sacramentis tuis maiestatis operaris: da nobis et ea quę rationis nostrę sunt: et ea quę nos transcendunt: tua operatione sentire. Per dñm. In statione ante crucē scōm modū pcessionis matricis ecclesie. Ps. Exurgat deus. ℣. Memento

ſãctis.ãn.Lux perpetua.ꝛc̃.
℣ Feria.iij.ad matutinas
inuitato.Surrexit dñs ve-
re.Alla.p̃.Venite. In noct.
ãn.Alla. iij.p̃s.Deus deus
meus. p̃s.Dñe dñs nr̃. p̃s.
In dño cõfido. ℟.Resurre-
xit dominus. Sc̃ũm lucam.

IN illo tpe.Stetit ieſus
in medio diſcipulorum
ſuorum:et dixit eis.Pax vo
bis ego ſum: nolite timere.
Et reliqua. Omelia venera
bilis vedæ pb̃ri.Lectio pma.

QUinquies igitur dñs
noſter ieſus xp̃s ipſa
qua reſurrexit die apparuiſ
ſe hominib⁹ legitur.Appa-
ruit igit̃ p̃mo marie magda
lene:ac deinde eidem marie ⁊
alteri eiusdẽ nominis femi
ne: et tertio ſimoni petro:
quarto cleophe et ſocio ei⁹:
qui ingreſſi ſunt in hieruſa-
lem nunciare diſcipulis qd̃
viderũt. ℟. Virtute magna
reddebãt ap̃li. Teſtimoniũ
reſurrectionis ieſu xp̃i dñi
noſtri alla alla. ℟⁹. Repleti
quidẽ ſpiritu ſancto loq̃ban
tur cũ fiducia. Teſti. Lctõ.iij.

ET inuenerũt cõgrega-
tos vndecim et eos qui
cum eis erãt dicẽtes q̃ ſurre
xit dñs vere et apparuit ſy-
moni. Et ipſi narrabãt que
geſta erãt in via: ⁊ q̃modo co
gnouerũt eũ in fractione pa
nis. Dũ autẽ hec adinuicẽ lo
querent̃ ieſus ſtetit i medio
eor̃ et dixit eis. Pax vobis.
Ego ſum nolite timere. ℟.
Surgẽs ieſus dñs nr̃ ſtans
in medio diſcipulorũ ſuorũ
dixit pax vobis alla. Gauiſi
ſũt diſcipuli viſo dño alla.
℟ Surrexit domin⁹ de ſepul
chro: qui pro nobis pepen-
dit in ligno. Gauiſi. Lctõ.iij.

QUod ergo dñs in me-
dio diſcipulorũ de ſe
loquẽtiũ ſtetit: hoc eſt q̃ ipſe
domin⁹ alibi cunctis fidelib⁹
promiſit dicẽs. Vbi duo vel
tres ꝯgregati fuerit in nõe
meo: ibi ſum in medio eorũ.
Et pulchre reſurgẽs a mor-
tuis primo pacem diſcipl̃is
cõmẽdauit: vt p̃ ſuã paſſio-
nẽ ⁊ reſurrectionẽ angelicã
⁊ humanã naturã recõciliã-
tam eſſe oſtẽderet. ℟. Sur-
rexit paſtor bonus q̃ poſuit
aiam ſuã p̃ ouibus ſuis. Et
pro ſuo grege mori dignat⁹
eſt alla alla. ℟. Eteni paſcha
noſtrũ immolat⁹ eſt xp̃s. Et.
Gl̃ia patri. Alla. p̃s Te deũ
℟⁹ Surrexit dñs vere. In
laud̃. ãn. Alla alla. p̃s Dñs

regt.ꝛc.℣. Surrexit dñs de ſepulchro. In euag. Stetit Jeſus in medio diſcipulorꝫ ſuorꝫ ꝫ dixit eis pax vobis all'a all'a. ℟. Benedicꝫ. Oꝛatio Deus q̄ eccleſiā tuā nouo ſemp fetu mꝰtiplicas: cōcede famulis tuis: vt ſacramētum viuēdo teneāt qđ fide ꝓceperūt. Per dñm. Ad hoꝛas. vtſ. Ad veſp. ān. All'a.iiij. ps. Dixit dñs.ꝛc. Grad. Hec dies. ℟. Dicant nunc qui redēpti ſunt a dño quos redemit de manu inimici: de regionibus cōgregauit eos. All'a. ℣. Reſpondēs autē angel⁹ dixit mulieribꝰ q̄ queritis: ille autē dixerūt: ieſum nazarenū. ℟. Reſurrexit dñs. In euāge. Ān. Obtulerūt diſcipl'i dño partem piſcis aſſi ꝫ fauū mellis all'a all'a. ps. Magt. Oꝛatio Oncede q̄s oīnipotēs deus vt q̄ paſchalis feſtiuitatis ſolēnia colimus: i tua ſemp ſanctificatione viuamus. Per dñm. Ad ꝓceſſionē ad fontes. Oꝛatio. Deus qui credentes in te fonte baptiſmatis innouaſti hāc renatis i chriſto cōcede cuſtodiā: vt nullo erroꝛis ipulſu gratiā tue benedictiōis amittāt. Per eundē. De dñica. Aue regina celoꝝ: aue dña. De oīb⁹ ſanctis vtſ. ℣ feria.iiij. Ad matutinū. Inuitat. Surrexit dñs vere. ℟ Venite. In noc. All'. iii. ꝑſal. Saluū me fac. i. hs. Vlqꝫquo dñe. ꝑ. Dixit iſti. ℟. Reſurrexit. Scom iohanē.

In illo tēpoꝛe: Manifeſtauit ſe iteꝝ ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis: manifeſtauit autem ſic. Erāt ſimul ſimō petr⁹ ꝫ thomas q̄ dicit̄ didim⁹: ꝫ nathanael q̄ erat a chana galilee ꝫ filij zebedei et alij ex diſcipulis eius duo. Et reliq. Omelia. vtſ gregoꝛij pape. Lectio. i.

Vlchꝛe ergo dñs ſeptima apparitione ſeptē diſcipl'is apparuit: qꝛ illi ad eius viſionē ꝓcuꝛuri ſunt q̄ ſeptifoꝛmis ſp̄ūs ſcī gꝛa illuminati ſunt: ꝫ in lucrādis aīabus inuigilant. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire libꝝū. Et ſoluere ſeptem ſignacula eius all'a all'a all'a. ℣. Et vnus de ſenioꝛib⁹ dixit mihi ne fleueris dignatus eſt agn⁹ qui occiſus eſt accipere virtutē et foꝛtitudinem ꝫ aperire libꝝum. Et ſoluere. Lectio. ij.

PEr mare ergo pręs
sęculū signat: ꝛ soliditate littoꝝ illa perpetuitas
ętis eterne figurat. Discipuli ergo in mari erāt: quia
inter fluctus scī huj⁹ adhuc laborabāt. Dñs aūt in littore stetit qz ab eoꝝ corruptione ꝛ mortalitate alien⁹ erat ℟. Isti sunt agni nouelli q̄ annūciauerunt alla. Modo venerūt ad fōtes repleti sūt claritate alla alla. ℣. In cōspectu agni amicti stolis albis et palme in manibus eorum. Modo. Lectio tertia.

IEs in sancto euangelio legimus q̄ ad dñi iussionē retia laxata sint in piscationē: primo ante passionē: ꝛ nūc secdo post resurrectionē. Illa ergo piscatio ante passionē pręsentē ecclesiā designat q̄ bonos simul ꝛ malos colligit nec eligit q̄s trahat: qz ꝛ q̄s eligere possit ignorat. In hac ergo piscatiōe q̄ post resurrectionē diminuta est: soli boni pisces capiunt̄ p q̄s electoꝝ numerus significatur. ℟. De ore prudētis procedit mel alla alla: dulcedo mellis est lingua eius alla. Fauus distillans labia eius alla. ℣. Sapiētia reꝛelcit in coꝛde eius ꝛ prudētia in sermōe oꝛis illius. Fauus di. Glia patri. Alla. ps. Tedeū. ō⁹. Surrexit dñs vere. In laudib⁹ ā. Alla alla. ps. Dñs regt. ꝛc. ō⁹. Surrexit dñs de sepulchro. In euange. ān. Mane autē facto stetit ihesus i littore dixitq̄ ad discipulos. pueri: nūquid pulmentariū habetis: ꝛ respondeꝛūt non. dixitq̄ eis mittite in dexteram nauigij rete ꝛ inuenietis alleluya. ps. B ñdictus. Dño.

DEus qui nos resurrectiōis dñice annua solēnitate letificas: ꝛcede propici⁹ vt q̄ tēpoꝛalia festa que agimus puenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundem dñm. Ad hoꝛas vtē. Ad vē. ā. Alla. iiij. ps. Dixit dominꝛc. Ghab. Hec dies. ℣. Dextera dñi fecit virtutē dextera dñi exaltauit me. Alla. ō⁹. In die resurrectionis meę dicit dñs pręcedā vos in galileam. ℣. Resurrexit dñs. In euāge ān. Dixit ihesus discipulis suis afferte de piscib⁹ quos prēdidistis nunc: ascēdit autē simō petr⁹ et traxit rete in terrā plenū magnis piscib⁹ alla. ps. Magt. Dño

PReſta q̃s omnipotens deus: vt huius paſchalis feſtiuitatis mirabile ſacramentū: ⁊ tēporalē nobis tranquillitatē rtribuat et vitam conferat ſempiternam Per dñm. Adiones. Deo.

DEus qui credentes in te populos gratie tue largitate multiplicas/reſpice ꝓpicius ad electionem tuam: vt qui ſacramento baptiſmatis ſūt renati/regni celeſtis mereanť introitum. Per xp̃m. De dña. ān. Via mea. De oĩbus ſanctis vtš. ¶ Feria.v. ad matutinas. Inuita. Surrexit dñs vere ℟. ps. Venite. In nocturn. ā. Alla.iij. ps. Dñe quis habitabit. ps. Conſerua me. ps. Exaudi dñe iuſtitiā. ℣. Reſurrexit dñs. Scđm iohānē

IN illo tpe Maria ſtabat ad monumentū foriš ploraš. Dū ergo fleret: inclinauit ſe et proſpexit in monumētū. ⁊ vidit duos angelos in albis ſedentes vnū ad caput/et vnum ad pedes vbi poſitū fuerat corpus ieſu. Et reliqua. Omel. beati grego. papę. Lectio prima.

COnſideradū eſt nobis fratres carißimi quantus amor dñi huius mulieris mentē accēderat que etiam diſcipulis/petro videlicet et iohanne a monumēto diſcedētibus non diſcedebat. ℟. Maria magdalene. Lcō. ij.

DUm ergo maria fleret: inclinauit ſe et proſpexit in monumētū. Et qz monumentū viderat vacuū: iam dñm curatum de monumento diſcipulis nunciauerat: et q̃uis huc illucq; dñi corpus quereret: anxia tñ de ei⁹ abſentia frequētius monumētum aſpicebat vbi eū poſitum nouerat. ℟. Tulerunt dominū. Lectio. iij.

VIde et ſi dñm ſtatim videre non meruit: vidit tamen duos angelos in albis ſedētes: vnū ad caput et vnū ad pedes vbi poſitum fuerat corpus ieſu. Per caput enī altitudo diuinitatis deſignať: p pedes humanitas exprimit. Poſſum⁹ etiā per duos angelos duo teſtamenta cognoſcere: vnū prius et aliud ſequens. ℟. Cōgratulamini. ps. Te deū laudam⁹ ℣. Surrexit dñs vere. In laudi⁹. a. Alla alla. ps. Dominus regnauit. ℣. Surrexit dñs de ſepul. In eccan

ge.An. Maria stabat ad monumētū plozās: vidit duos āgelos i alb' sedētes: ⁊ sudariū qđ fuerat sup caput ieſu alr'a. ps. Benedictus. Oratio.

DEus q̄ diuersitatē gētiū i cōfessiōe tui nois adunasti: da vt renatis fonte baptismatis vna sit fides mētiū ⁊ pietas actionū. Per dn̄m. Ad mr. vts. Ad sel. ā. Alr'a tiu. ps. Dixit dns. r̄. Grau. Hec dies. ỽ. Lapidē quē reprobauerūt edificātes hic factus est i caput anguli a dño factū est istud ⁊ est mirabile in oc'is nr̄is. Alr'. ỽ. Surrexit dns ⁊ occurrēs mr'ieri dr̄ ait auete: tūc accesserūt ⁊ tenuerūt pdes ei⁹, ỽ⁹. Resurrexit dns. In euāge. ā. Tulerūt dn̄m meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū: si tu sustulisti eū dicito michi alr'a/et ego eū tollā alr'a. ps. Magnificat. Dō.

DEus q̄ nos p pascha festa letificas: concede ppicio⁹: vt ea que deuote agimus: te adiuuāte fideliter teneam⁹. Per dn̄m. Ad processionem ad fontes. Dō.

DEus q̄s omps de⁹ vt ecclesia tua ⁊ suozū firmitate mēbzoz ⁊ noua semper fecunditate letetur. Per xp̄m. De dnica. ān. Tota pulchra. r̄. vts. Te. dl. ad mātu. inuita. Surrexit dns vere. r̄. ps. Venite. In nocte. ā. Alr'a. iij. ps. Celi enarrāt. ps. Exaudiat te dns. ps. Domine in virtute tua. ỽ. Resurrexit.

Scom matheum.

IN illo tpe. Abierūt discipuli galileā/in montē vbi cōstituerat illis ihesus. et videntes eū adorauerūt: quidā autē dubitauerūt. Et reliq̄. Omel. beati gregozij pape. Lectio pma.

DOmin⁹ igit̄ ihesus xp̄s cū se passurū ⁊ resurrecturū p̄diceret: etiā locum vbi a discipulis vidēdus esset designauit dicēs. Postq̄ resurrexero p̄cedā vos in galileā. Galilea quippe trāsmigratio facta interp̄etat. ℣. Virtute magna. Lcō. ij.

ET apte dns post resurrectionē in galilea videtur: q⁹ iam translmigrauerat de coz̄ruptione ad incoz̄ruptionem/de moz̄talitate ad immoz̄talitatem. In mōte ergo discipuli dn̄m viderunt: q⁹ illi eum q̄n̄q̄ videre merebūtur in altitudine celoz̄um/qui nūc vana delideria calcant terrenoz̄um. ℣.

surgens iesus. Lectio.iij.

MEritо aũt pstr resurrectiõem / discipuli dñm adorauerũt: qui etiã eũ ante passionem in miraculis deũ esse cognouerũt. Quod vo dicitur / quidã aũt dubitauerũt: illud est qđ euangelista ait. Quia cũ vidissent dñm in cõclaui residentes: existimabant se spiritum videre. ℟. Surrexit pastor bonus. ℣s Te deũ. ℣. Surrexit dñs vere. ℣ In laudib⁹ vrs. In euãge.ãn. Undecim discipuli in galileã vidẽtes dñm adorauerũt alla. ps. Bñd⁹. oz.

OMps sempiterne de⁹: qui pascha le sacramẽtum in recõciliatiõis humane federe cõtulisti: da mẽtibus nostris: vt qđ pfessione celebramus imitemur affectu. Per. ℣ Ad vras vrs. Ad vespas ãn. Alla. iij. ps. Dixit dñs ꝛc. Gr. Hec dies. ℣. Benedictus qui venit in noie dñi: deus dñs ꝛ illuxit nobis Alleluya. ℣⁹. Surrexit altissimus de sepulchro qui p nobis pẽdit i ligno. ℣. Resurrexit do. In euãg. ãn. Data est michi oĩs potestas in celo ꝛ in terra alla alleluya. ps. Magnificat. oz.

QDeus de ãs misericor deus: vt qđ paschalib exequimur institutis / fructũ nobis omni tpe sentimus. Per. Ad fontes Dñe

QDeus per quem nobis et redẽptio venit ꝛ p statur adoptio / respice i opera mie tue: vt in xpo renatis et eterna tribuatur heredi tas ꝛ vera libertas. Per eũdem xpm. De dña. ãn. Quã pulchra es ꝛc. vrs. ℣ Sabbato ad matu. inuita. Surrexit dñs ve ꝛc. ps. Venite. In nocturn. ãn. Alla. iij. ps. Dñs regit. ps. Dñi est ter. ps. Judica me dñe. ℣. Resurrexit dñs. Sc̃m iohãnem.

IN illo tpe. Una sabbati maria magdalene venit mane (cũ adhuc tenebre essent) ad monumẽtũ: et vidit lapidem sublatũ a monumento. Et reli. Omelia beati gregorij pape. Lect.i.

MAria ergo magdalene mor vt dñm in monumẽto positum vidit: emit aromata: ꝛ mane prima sabbati ant[illegible]ẽ ad sepulchrũ dñi venit. Spiritaliter ergo tenebre i corde mulieꝛ erãt cũ ad dñi monumẽtũ venit: qꝛ resurrectionis eiꝰ ignara

viuētē inter mortuos requirebāt. ℟. Ecce vicit. Lec. ij.

ET vidit lapidem sublatum a monumēto: atq; festina discipulis nūciauit. Dō cum discipuli audissent illi pre ceteris cucurrerunt qui pre ceteris amauerunt: petrus scilicet et iohannes. Per petrū g̃ senioꝛē / significat gētilis ppl's: p iunioꝛē vo iohānē synagoga iudeoꝝ. ℟. Isti sunt agni. Le. ij.

QUidit ergo iohānes porcita lintheamina / nō tñ introiuit: qz videlicet synagoga ꝛ scripture sacꝛa cognouit: ꝛ tñ ad fidē passiōis dñice credēdo intrare distulit. Venit aūt petrus sequēs eū: et introiuit in monumētū: qz secuta posterioꝛ ecc'sia gētiū mediatoꝛē dei ꝛ hoim hoiem xp̃m iesū ꝛ cognouit carne mortuū et viuētē credidit. ℟. De oꝛe prudentis. ps. Te deū. v. Surrexit dñs vere. ℣ In laud. vrs. In euā. an. Currebāt duo simul ꝛ ij le ali' discipul' precucurrit citi' petro / et venit prioꝛ ad monumētū alt'a. ps. Dñs'.

QUoncede q̃s ops (Dēo. deus: vt q̃ festa paschalia venerādo egim': p her cō tigere ad gaudia eterna mereamur. Per d̃. Dicanē etiā hoꝛe isto die vtā: excepto q̃ nō dicet gradale: sz loco gradalis dicetur Alt'a. cū versu. Hec dies. vsq; quē versum nō repetitur alt'a. Alt'a. v. Hec dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea.

℣ Dñica i octa. pasche. Feria. ij. de sancto vdall'o. Fer. iij. de scō ambꝛosio doctoꝛe: dup. Fe. iiij. de fe. ℟. Locut' est. Fe. v. de apo. Fe. vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Hab. de dña. 1

℣ Dñica in octa. pasche. Fer. ij. de fe. ℟. Locutus. Ep'la et euāg. de. iiij. fe. Feria. iij. de sancto vdall'o. Fe. iiij. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Ep'la ꝛ euāge. vi. fe. Fe. v. de ap'lis. Fe. vi. de marty. Inuit. Exultēt. et cet'a all'atice. Hab. de dña. 2

℣ Dñica in octa. pasche. Fe. ij. de fe. ℟. Locutus. Missa dñicalis feriall'r. Feria. iij. de sancto vdall'o. Feria. iiij. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Feria. v. de apostolis. Feria. vi. de fe. ℟. Speciosa. dupler de minoꝛib'. Sabbato de domina. 3

℣ Dñica in octa. pasche. et differat festū. Ad prias respas scit vdilfridi, ān. Amauit eū, et cete alie de cōi: cū vis dñi- 4

calibus. et lequat mẽo. de resur. de dña/et de oĩb⁹ sanctis.
Feria.ij. de scto vvilfrido: cũ mẽo. vtš. Ad vespas ãe de lau.
festi przecedẽ. cũ pis ferialib⁹. Lpm ⁊c. de scto marco euãg.
cum mẽo. de scto vvilfrido ⁊ alijs vtš. Fe.iij. de scto marco
euã. Ad vespas ãe de lauđ. festi przecedẽtis: cũ pis de apl'is
Lpm. Beat⁹ vir. ℟. Letabit ⁊c. vt in. i. litera. ℣. Ad. ij. vel.
ãe de lauđ. festi przecedẽtis cum pis feria. ℟. Filie hierl'm.
antł. ad Magt vt in cõmuni. Feria.iiij. de scto georgg. mar.
Feria.v. de fe. ℟. Locut⁹. Epl'a ⁊ euã. quarte fe. ãn. Witte
manũ. ps. Bñđ⁹. Ad missam scdm. All'a. ytinẽs ad festum.
Feria.vi. de mar. Inuita. Exultẽt ⁊c. all'atice. Hab. de dña.

A ¶ Dñica in oct. pasche scde vel. erũt de apl'is cũ antł. Vos
q̃ reliq̃stis ⁊c. cũ pis dñicalib⁹: cũ mẽo. de resur. de dña/et de
oĩb⁹ sctis. Fe.ij. de apl'is phili. et iaco. Fe.iij. de fe. ℟. Locu
tus est. ãn. Witte. Epl'a ⁊ euã. quarte fe. Feria.iiij. de inuẽ.
sancte crucis. mẽo. de marty. Feria.v. de dña. Ad vesperas
ãn. sup psal. Magt. Wili. Feria.vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm.
Hab. de s. iohãne apost. et euã. Inuitł. Exultẽt ⁊c. all'atice.

B ¶ Dñica in octa. pasche vespere erũt de sancto ambrosio:
cũ antł. Amauit. ⁊ cete ãe de cõi: cũ pis dñicalib⁹: cũ mẽo. de
resurre. de dña: et de oĩb⁹ sctis. Fe.ij. de sancto ambrosio.
Feria.iij. de sancto vvilfo. Feria.iiij. de feria. ℟. Locutus.
Fe.v. de apl'is. Fe.vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Hab. de dña.

B ¶ Dñica in octa. pasche. Fe.ij. de apl'is. Fe.iij. de s. vvilfo
Fe.iiij. de fe. ℟. Locutus. Fe.v. de marty. tiburtio ⁊ vale-
riano. Feria.vi. de feria. ℟. Vidi hierl'm. Sabba. de dña.

B ¶ Dñica in octa. pasche. Feria.ij. de dña. Fe.iij. de sancto
vvilfo. Fe.iiij. de feria. ℟. Locutus. Fe.v. de apl'is vel loci.
Feria.vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Sabbato de scto georgio.

B ¶ Dñica in octa. pasche vespere erunt de scto marco: cum
memoria de resurrectione: de dña: et de omnibus sanctis.
Feria.ij. de sancto marco euangelista. Letania maior. Fe
ria.iij. de translatione sancti vvilfridi qđ differatur a do-
minica. Feria.iiij. de feria. ℟. Locutus. Fe.v. de sancto vi
tale mar. Feria.vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Sabba. de dña.

¶ Dñica in octa pasche: ⁊ differat festū: vespe erūt de apo. cū ān. Vos ꝯ reli. ⁊c. cū psalmis dñicalib⁹. mēo. de resurre. de dña/et de oīb⁹ sctis. Feria.ij. de aplis philippo ⁊ iacobo. vespe erūt de apo. cū mēo. de inuē. sancte cru. mēo. de mar. de resurre. ⁊c. Feria.iij. de inuē. sctē crucis. mēo. de mar. Feria.iiij. de fe. ℟. Locut⁹. Fe.v. de dña. Fe.vi. de sctō iohāne euāge. Sabba. de sctō iohāne de beuer. vespere erūt de eo. 5

¶ Dñica in octa. pasche ⁊ differatur festum. Vespere erūt de sancto ambro. Feria.ij. de sancto ambro. Fe.iij. de sancto vuillelmo. Feria.iiij. de feria. ℟. Locutus. Feria.v. de apostolis. Fe.vi. de feria. ℟. vidi hierl'm. Sabba. de dña. 1

¶ Dñica in octa. pasche. Feria.ij. de feria. ℟. Locutus. Epistola ⁊ euāgelium quarte ferie. Feria.iij. de sancto vuillelmo. Feria.iiij. de sanctis tiburtio ⁊ valeriano. Feria.v. de aplis. Feria.vi. de fe. ℟. Vidi hierl'm. Sabbato de dña. 2

¶ Dñica in octa. pasche. Feria.ij. de fe. ℟. Locutus. Epla et euāge. quarte ferie. Fe.iij. de dña. Feria.iiij. de feria. ℟. Vidi hierusalem. Epla ⁊ euange. vi. fet. Fe.v. de apostolis. Fe.vi. de sctō georgio. Sabbato de sancto vuilfrido epō. 3

¶ Dñica in octa. pasche ⁊ differat festum: et vespere erunt de festo. Fe.ij. de sancto marco euāge. Fe.iij. de fe. ℟. Locutus. Epistola ⁊ euāge. quarte fe. Feria.iiij. de sancto vitale mar. Fe.v. de dña. Fe.vi. de feria. ℟. Vidi hierl'm. Sabbato de aplis phili. et iaco. sctē vespe erūt plene de apostolis. Nulla mēo. de dñica: sed de resur. de dña: et de oīb⁹ sanctis. 4

¶ Dñica in octa. pasche ad vesp̄as de dñica fiat mēo. de inuen. sancte crucis: et de marty. de resurre. de dña: et de oīb⁹ sctis. Fe.ij. de inuē. sancte cru. mēo. de mar. Fe.iij. de feria. ℟. Locutus. Epla ⁊ euāg. quarte ferie. Feria.iiij. de feria. ℟. Vidi hierl'm. Epla ⁊ euāge. sexte ferie. Fe.v. de sancto iohāne euāgelista. Fe.vi. de sancto iohāne de beuer. Sabbato de domina. Ad vesperas ān. Hec autem scripta sunt. 5

¶ Dñica i oct. pas. Fe.ij. de s. vuilf'o. Fe.iij. de festo ānū. b. marie. Fe.iiij. de fe. ℟. Locutus. Fe.v. de apl'is. Fe.vi. de feria. ℟. Vidi hierl'm. Sabba. de sctō ambro. doctore. 1

℗ ¶ Dñica in oct.pal.Fe.ij.de fe.R̄.Locut⁹.Milla de dñi-
ca feriali.Fe.iij.de l.vbilli.Fe.iiij.de fe.R̄.Vidi hieru.
Feria.v.de apo.Fe.vi.de fe.R̄.Sp̄osa.Sabbato de dñia.

℗ ¶ Dñica in octa.pasche.Feria.ij.de sancto villo.Fe.iij.
de martyrib⁹.Feria.iiij.de feria.R̄.Locutus est.Feria.v.
de ap̄lis.Feria.vi.de feria.R̄.Vidi hierl'm.Sab.de dñia.

℗ ¶ Dñica i oct.pasche.Fe.ij.de fe.R̄.Locut⁹.Ep̄la ⁊ euā.
ārte fe.Fe.iij.de dñia.Fe.iiij.de fe.R̄.Vidi.Ep̄la ⁊ euā.
vi.fe.Fe.v.de l.geozgio.Fe.vi.de l.vbilfrido.Sabba.de
l.marco.Maioz letania.Vespere erunt plane de l.marco.
Nulla mēo.de dñica:ꝫ de relur.de dñia/et de oīb⁹ sanctis.

℗ ¶ Dñica i octa.pal.Fe.ij.de l.vbilli vel de fe.R̄.Locut⁹.
Epi.⁊ euā.iiij.fe.Fe.iij.de l.vitale.Fe.iiij.de fe.R̄.Locut⁹.
vel Vidi.Epi.⁊ euā.vi.fe.Fe.v.de fe.R̄.Vidi.Ep̄la ⁊ euā.
vi.fe.vel de festo loci.Fe.vi.de ap̄lis phi.et iac.Sab.de dñia.

℞ ¶ Do.in oct.pal.Fe.ij.de fe.R̄.Locut⁹.Epi.et euā.iiij.fe.
Fe.iij.de fel.annūcia.b.marie.Fe.iiij.de feī.R̄.Vidi hie.
Epi.⁊ euā.vi.fe.Fe.v.de apo.Fe.vi.de l.ābzo.Sab.de dñia.

℞ ¶ Dñica in oct.pal.Fe.ij.de fe.R̄.Locut⁹.Milla de w.fe.
Feria.iij.de sancto vbilli.Fe.iiij.de fe.R̄.Vidi hie.Fe.v.
de ap̄lis:Feria.vi.de feria.R̄.Speciosa.Sabba.de dñia.

℞ ¶ Dñica i oct.pasche idib⁹ aprilis.Fe.ij.de sctis tiburtio
et valeriano.Fe.iij.de sctō vbilli.Fe.iiij.de fe.R̄.Locut⁹.
Feī.v.de apo.Feī.vi.de fe.R̄.Vidi hierl'm.Sab.de dñia.

℞ ¶ Dñica i oct.pal.Fe.ij.de fe.R̄.Locut⁹.Ep̄la ⁊ euā.iiij.
fe.Fe.iij.de fe.R̄.Vidi hie.Ep̄la ⁊ euā.vi.ferie.Fe.iiij.de
sctō geozg.festū dup.Fe.v.de l.vbilfrido festū dup.Fe.vi.
de sancto marco festum dup.Maioz letania.Sab.de dñia.

℞ ¶ Dñica in oct.pal.Fe.ij.de l.vitale mar.Fe.iij.de dñia.
ad vs.ān.Mili digitos.Fe.iiij.de fe.R̄.Locut⁹.Fe.v.de
ap̄lis philip.et iaco.Fe.vi.de fe.R̄.Vidi hie.ān.Multa
q̄dē.Sab.de inuē.sctē crucis.mēo.de mar.et sequat mēo.
de relur.scdeuel.a cpo erō.de dñica cū me.de cru.⁊ de relur.

ℍ ¶ Dñica i oct.pasche.Fe.ij.de ap̄lis.Fe.iij.de festo annū
b.marie qō differt.Fe.iiij.de fe.R̄.Locutus.Fe.v.de l.am

brosio. Feria.vi.de se. R̄. Vidi hierl'm. Sabbato de dñia.
¶ Do.in oc.pas.vij.idus aprilis. Fe.ij.de se. R̄. Locutus 2
Missa de vo.ferialiter. Fe.iij.de l.vuilf'o. Fe.iiij.de se. R̄.
Vidi. Fe.v.de apo. Fe.vi.de se. R̄. Spōsa. Sab.de dñia.
¶ Dñica in octa.pas.r̄ō.de mar. Fe.ij.de se. R̄. Locut⁹. 3
Missa de vo.feriał'r. Fe.iij.de l.vuilf'o. Fe.iiij.de se. R̄. Vi-
di hie. Fe.v.de ap'lis. Fe.vi.de se. R̄. Spōsa. Sab.de dñia.
¶ Dñica in octa.pas. Fe.ij.de se. R̄. Locut⁹. Ep'a ⁊ euā. 4
quarte se. Fe.iij.de l.georg.mar. festū dup. Fe.iiij.de scto
vuilfrido festū du. Fe.v.de l.marco euā. festū du. Letania
maior. Fe.vi.de se. R̄. Vidi hie. ā. Qr vidisti. Sab.de dñia.
¶ Do.in oct.pas.mēo.de l.vitale. Fe.ij.de se. R̄. Locutus. 5
Ep'a ⁊ euā.iiij.ferie. Fe.iij.de l.vuilf'o vel de se. R̄. Vidi
hie. Ep'a ⁊ euā.vi.fe. Fe.iiij.de ap'lis phili.et iaco. Fe.v.de
se. R̄. Vidi hierl'm. Ep'a ⁊ euāg.vi.ferie. vel de festo loci.
Fe.vi.de inuē.sancte crucis.mēo.de mar. Sabba.de dñia.
¶ Dñica in octa.pasche. Feria.ij.de feria. R̄. Locutus. 1
Ep'a ⁊ euā.quarte fe. Feria.iij.de festo annūciatiōis btē
marie. Ad vespas mēo.de l.ambro. Fe.iiij.de l.ambrosio.
Fe.v.de ap'lis. Fe.vi.de se. R̄. Vidi hie. Sabba.de dñia.
¶ Do.in oc.pas. Fe.ij.de se. R̄. Locut⁹. Missa de dñica fe 2
riał'r. Fe.iij.de l.vuilf'o. Fe.iiij.de se. R̄. Vidi hie. Fe.v.de
ap'lis. Fe.vi.de feria. R̄. Spōsa. Sab.de dñia. mēo.de mar.
¶ Dñica i oct.pasche. Fe.ij.de se. R̄. Locut⁹. Missa de do. 3
feriał'r. Fe.iij.de scto vuilf'o. Fe.iiij.de feria. R̄. Vidi hie.
Fe.v.de apo. Fe.vi.de feria. R̄. Speciosa. Sabba.de dñia.
¶ Dñica in octa.pasche vespe erunt oīno de scto georgio 4
cū mēo. Fe.ij.de scto geor.festū dup. Fe.iij.de trāslatiōe
sancti vuilfridi festū dup. Feria.iiij.de sancto marco euāg.
festum dup. Letania maior. Fe.v.de se. R̄. Locutus. Ep'a
et euāg.iiij.fe. Fe.vi.de se. R̄. Vidi hie. Sabbato de dñia.
¶ Dñica in octa.pasche. Fe.ij.de sancto vuilf'o vel de festo 5
loci. Feria.iij.de ap'lis philippo ⁊ iacobo. Fe.iiij.de feria.
R̄. Locut⁹. Fe.v.de inuētione sancte crucis.mēo.de mar.
Feria.vi.de feria. R̄. Vidi hierusalem. Sabba.de dñia.

¶In oct. paſcīe. Sabbato
ad vſ. ā. Alla. iij. ps. Dixit
dñs deus meus. et ceteri pi
feriales ſub hac ant. Cpm.
Chriſtus reſurgens ex
mortuis iam non mo-
ritur: mors illi vltra non do
minabitur: q̄ enī viuit/viuit
deo. Ry. nō dicatur. Hymn⁹.
Chorus noue hierl'm/
nouā melū dulcedinē:
promat colēs cū ſobrijs / pa
ſchale feſtū gaudijs. Quo
xps inuictus leo / drachone
ſurgēs obruto: dum voce vi
ua ꝙlonat / a morte functos
excitat. Quā deuorarat im
probus/predā refudit tarta
rus: captiuitate libera/ieſū
ſequūtur agmia. Triūphat
ille ſplēdide/et dignus am-
plitudie: ſoli poliq̄ patriā/
vnā facit rēpublicam. Hym
canēdo ſupplices/regē pre-
cemur milites: vt in ſuo cla
riſſimo/nos ordiet palacio.
Per ſecla mēte neſcia/pa-
tri ſuprēmo gloria: honorq̄
ſit cū filio/et ſpū paraclito.
Amen. v. Mane nobiſcum
dñe. Ry. Qm̄ adueſperaſcit
et inclinata eſt iā dies alla.
Sic dicāt̄ ānē/pi/cpm/hy⁹/
&icul⁹ i ſabbis vſq̄ ad aſcē
ſionē dñi qñ de dñica agit.

¶Et ſcīdum q̄ ad vltimā
particulam verſiculi tam de
feſtis ſanctor̄ q̄ de reſurre-
ctione tempꝰe iſto ſequitur
alla. nūq̄ autē ad primam
partē/niſi qñ dicuntur loco
Rior̄. Ad verſiculū aūt de
prima/ſcilicet Exurge dñe.
nec ſequit ad primā partem
nec ad vltimā. In euāg. ān.
Cum eſſet ſero die illo vna
ſabbator̄ & fores eſſent clau
ſe vbi erāt diſcipuli congre
gati: ſtetit ieſus in medio/et
dixit eis: pax vobis alla. ps.
Magt. or̄. Deus q̄ hodier-
na die per vni. Benedicamus
dño alla alla. Mēo. de cru.
ān. Crucē ſanctā ſubīt qui
infernum cōfregit: accictus
eſt potētia: ſurrexit die ter-
tia alla. v. Dicite i nationi-
bus. Ry. Quia dñs regnauit
a ligno alla. or̄. Deus qui
pro nobis filium tuum. vtſ.
De dñā ān. Paradiſi porta
per euam cunctis clauſa eſt:
et per mariā virginē iterum
patefacta eſt alla. v. Poſt p-
tum virgo. cū alla. or̄. Gra-
tiam tuā. vtſ. De oīb⁹ ſanc-
tis ān. Lux ꝑpetua. v. Mor
leti. cum alla. or̄. Preſta q̄s
oipotēs deus. vtſ. Hec ant.
erit de oīb⁹ ſanctis quoliber

die sabbati vsq; ad ascensionem dñi. Ad cōpleto.vt in ei.psalterij notat.ko.lxxiiij. ¶ Ad matutias Dñe labia. Deus in adiuto. Gl'ia pī ꝛc. Inuitat. Surrexit dñs vere all'a. ps. Venite. Hoc inuitato. dicat singulis dominicis vsq; ad ascēsionē dñi qñ de dñica agit. Hymnus.

Aurora lucis rutilat/ celū laudib⁹ intonat: mundus exultās iubilat/ gemēs infernus vlulat. Cum rex ille fortissim⁹/ mortis cō fractis viribus: pede cōculcās tartara/ soluit a pena miseros. Ille q̄ clausus lapide/ custoditur sub milite: triūphās pōpa nobili/ victor surgit de funere. Solutis iā gemitib⁹/ et inferni doloribus: q; surrexit dñs/ resplēdens clamat ange⁹. Tristes erāt apli/ de nece sui dñi: quē pena mortis crudeli/ serui dānarant impij. Quesum⁹ auctor. Gloria tibi dñe/ q̄ surr. In noc.ā All'a all'a gl'a. ps Beat⁹ vir. ℣ Quare fremuerūt. ps Dñe q̄d multiplicati sū. Resurrexit. Sed z iohānē In illo tpe. Cū esset sero die illa vna sabbatorū: et fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ppt metum iudeorū/ venit iesus et stetit in medio/ ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et relq̄. Omeb. beati gregorij pape. Lectio.i.

Illudergo corp⁹ dñi fratres charissimi intrauit ad discipulos ianuis clausis: qđ ad humanos videlz oculos p̄ natiuitatē suā clauso exiuit vtero virginis. Palpandā carnē p̄buit quā clausis ianuis introduxit vt p̄fecto esse post resurrectionē ostēderet corpus suū: ⁊ eiusdē nature ⁊ alteri⁹ gl'ie. Ar. Dign⁹ est dñe accipere libr̄ū ⁊ aperire signacula eius: qm occisus es et redemisti nos deo. In sanguine tuo all'. v. Parce dñe parce pop'o tuo: quē redemisti xpe. In sā. l'.ij.

Stans ergo iesus i medio discipulorum dixit eis. Pax vobis. Pulchre ergo dñs post resurrectionem discipulis suis p̄mū cōmēdauit pacē: ostēdens nimirum discordiā angelor̄ ⁊ hoim p̄ suā resurrectionē pacificatā. Ex illo enim tpe quo p̄mus homo peccādo a cōsortio angelor̄ sequestrat⁹ est: inter eos magna extitit discordia: sed dñs p̄ suā resurrectionē pa-

cē reddītā ostēdens ait discipulis. Pax vobis. Sicut misit me pater: ⁊ ego mitto vs ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatē odoris alʼa. Trāsite ad me oēs q̄ cupiscentis me et a generatiōibus meis adimplemini alʼa alʼa. ℣. Ego diligētes me diligo ⁊ q̄ mane vigilauerīt ad me inueniēt me. Trāsite. Lectō. iiii.

MIsit enim dñs pater filiū suū q̄n eū incarnari statuit. Misit filius apʼlos: q̄n ad eādē icarnationē predicandā ad vniuersum orbē eos direxit. Hoc cum dixisset insufflauit ⁊ dixit eis. Accipite spm̄ sctm̄. Vis legimus apostolos spiritū sanctū accepisse: nūc primū dño consistēte in terra. Postmodū vero eo presidente in celo: eūdē spm̄ sctm̄ perfectius acceperūt. ℟. Audiui vocē de celo tanq̄ vocem tonitrui magni alʼa. Regnabit deus noster i eternū alʼa: q̄ facta est salus et virtus ⁊ potestas xp̄i eius Alʼa alʼa. ℣. Vidi angelum dei volātem per medium celi voce mana clamantē et dicētē. Regnabit. Gʼria pa. Alʼa Hec ℟ia sequētia dicantur dieb⁹ ferialib⁹ p̄ illā quindenā ⁊ ordinatim reincipiant Et si om̄ia ista ℟ia ferialia nō dicant̄ i p̄ma septimana ppter festa: tūc i septimana sequenti incipiat ad ea ℟ia q̄ nō fuerūt p̄ius dicta. Ille ordo seruet̄ in alia quindena sequēti de ℟ijs ferialib⁹ scʼlicet Narrabo. ⁊c. ℟. Locutus est ad me vn⁹ ex septem angelis dicēs veni ostēdā tibi nouā nuptā sponsā agni. Et vidi hierl'm descēdentem de celo ornatā monilib⁹ suis alʼa alʼa alʼa. ℣. Et sustulit me in spū in mōtē magnū et altū. Et vidi. ℟. Audiui vocē de celo angelorū multorū dicentiū. Timete dñm ⁊ date claritatē illi et adorate eū qui fecit celū ⁊ terrā mare et fontes aquarū alʼa alʼa. ℣. Vidi angelū dei volantē per mediū celi voce magna clamātē ⁊ dicētē. Timete dñm. ℟. Vidi portā ciuitatis ad orientē positā ⁊ apostolorū noīa ⁊ agni super eā scripta. Et sup muros eius angelorū custodiā. alʼa. ℣. Vidi ciuitatē sctām hierl'm descēdē tem de celo ornatā tanq̄ sponsā viro suo. Et sup mu. Gloria p̄ri. Alʼa. ℟. Vidi hierusalē descēdentē de celo orna-

tã auro mũdo ⁊ lapidib⁹ pꝛe-
ciolis intertã. Alla alla. ℣.
Abintus in kimbꝛijs aureis
circũamicta varietate. Alla.
℟. m. Hec eſt hierl'm ciuitas
magna celeſtis oznata tanꝯ
ſpõſa agni. Mñ tabernacu-
lũ facta eſt alla. ℣. Pozte ei⁹
nõ claudenẽ p diẽ: nox enim
nõ erit in ea. Mñ taberna-
culũ. ℟. Platee tue hierl'm
ſternenẽ auro mũdo alla: et
cantabiẽ in te canticũ leticie
alla. Et p oẽs vicos tuos ab
vniuerſis diceẽ alla alla. ℣.
Mñ cõfoztauit ſeras pꝛta-
rũ tuaꝝ: benedixit filijs tuis
i te. Et p oẽs. Gl'ia pẽi. Alla
℟ Speciola facta es ⁊ ſua-
uis: in delicijs tuis alla: alti-
tudo tua ſil'is eſt palme inde-
ficiẽti. In plenitudine cari
tatis alla alla alla. ℣ Ego
diligẽtes me diligo: ⁊ q̃ ma-
ne vigilauerint ad me inue
niẽt me. In plenitudine ca-
rita. ℟. Veniẽs a libano ꝯ
pulchꝛa fctã es alla. Et odoꝛ
veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſup oia aro
mata alla alla. ℣. Spõſa fa
cta es ⁊ ſuauis i delicijs tuis.
Et odoꝛ. ℟ Oſtendit michi
angel⁹ fontẽ aque viue: ⁊ di
xit ad me alla: Hic deũ ado-
ra alla alla alla. ℣ Poſtꝯ
audiſſem ⁊ vidiſſem: cecidi vt
adozarẽ ante pedes angeli
q̃ michi hec oſtẽdebat: et di-
xit michi. Hic. Gl'ia pẽi. Al-
leluya. ℟. In diademate ca
pitis aaron lapides pꝛecioſi
fulgebãt Dũ pficereẽ opus
dei allã allã allã. ℣ Coꝛona
aurea ſup caput ei⁹ expꝛeſſa
ſigno ſctitatis. Dũ pfi. ℟.
Docete filios vr̃os allã: vt
mẽoꝛiter teneãt allã. Et oꝛe
decãtẽt allã. ℣ Confiteãtur
dño mie ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hoim. Et oꝛe. ℟ Can
didi facti ſunt nazarei eius
alla: ſplẽdoꝛem deo dederũt
alla. Et ſicut lac coagulati
ſunt alla alla. ℣⁹. In oẽm
terrã exiuit ſonus eoꝝ: et in
fines oꝛbis terre verba eoꝝ.
Et ſi. Gl'ia patri. Alla alla.
Nec dubiteẽ quin iſtud viti
mum ℟. dicaẽ in feria/non
obſtãte p̃ d̃r de apl'is. ꝑs Te
deũ. ℣⁹ Surrexit dñs vere.
℣ In laudi. ant Alla alla.
p Dñs reg. ceteri pi. de lau-
di. ſub hac antipho. Chm.

Expurgate vetus fermẽ-
tum: vt ſitis noua con
ſperſio ſicut eſtis azimi: et
eni pascha noſtrum immo-
latus eſt chriſtus. Deo gra-
tias. Hymnus.

Sermone blando angelus prædixit mulieribus in galilea dominus videndus est ꝯtotius.

Ille dū ꝓgūt cōcite apostolis hæc dicere videntes eū viuere osculant̄ pedes domini.

Quo agnito discipuli in galileā ꝓpere ꝓgunt videre faciem desideratam domini.

Claro paschali gaudio/sol mūdus nitet radio: cū xp̄m iā ap̄li/visu cernunt corpꝛeo.

Ostēsa sibi vulnera/in xp̄i carne fulgida: resurrexisse dñm/voce fatētur publica.

Rex christe clementissime/tu corda nr̄a posside: vt tibi laudes debitas/reddamus omni tempore.

Quesumus auctor omniū. Gl̄ia tibi dñe. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. In euange. ān. Post dies octo ianuis clausis ingressus est dñs & dixit eis/pax vobis al̄a al̄a. ps Benedictus. Oratio.

Presta quesumus ōnipotens deus: vt qui festa paschalia peregimus/hec te largiēte moribus et vita teneamus. Per dn̄. Ista ōra dicat̄ ad matu. horas/missā/& ℣. per totā ebd̄am qñ de tpali agit̄. Memo. de cruce. ān. Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos al̄a al̄. ℣. Dicite i nationib⁹, octo. De⁹ q̄ p nobis. De dñica. ā Para dilecti. ℣ Post pas. octo. Gl̄am tuā. De oib⁹ scīs. ā Abstergет de⁹ oēm lachrymā ab oculis sc̄or et iā nō erit amplius neq luct⁹ neq clamor: neq nec vll⁹ dolor qm̄ prioza trāsierūt al̄a a. ℣ Gaudete. Octo ꝓtesta q̄s ops. Hec ān. dicet in meoria de oib⁹ scīs qualibet die dñica: siue agatur de dñica vel nō/ad matuti. vsq ad ascen. nisi forte aliqd festū plurimor martyr i dñica ꝓtigerit: & tūc loco Abstergет. dicet. ā. de oib⁹ scīs. ān. Sācti & iusti. Ad prima. hy⁹. Ja lucis. ā Al̄a al̄a al̄. al̄. al̄. al̄. ps De⁹ in noie. ps Beati imaculati. p̄ Retribue. ps Quicunq vult. Sub hac ān. quotiēscunq ae al̄atice dñr ad horas vsq ad festū pēthecostes. Cpm Dñe miserē. R̄. Jesu christe. cū al̄a. ℣. Qui surrexisti a mortuis miserere nobis. Al̄a al̄. Gl̄ia pa. Jesu xp̄e. ℣ Exurge dñe hymn. Pē nr̄. Et ne. Preces &c. q̄ ad ꝑmā pertinēt more solito dicāt̄. Ad tertiā. hy⁹ Nūc scte. ā Al̄a. ix. ps Legē pfecit. cp.

Qhristꝰ passus est p nobis vobis reliquēs exemplū vt sequamini vestigia eiꝰ q̄ pctm̄ nō fecit nec inuētus est dolus i ozeeiꝰ. ℣. Resurrexit dñs Alla al'. ℟. Sicut dixit vobis Alla al'. Gloria. Resurrexit. ℣. Surrexit dñs vere. oō. Pzesta q̄s ops deꝰ. Ad.vi. hyꝰ Rectoz p. ā. Alla. iiij. ps. Defecit. Cap.

Qhristus semel pzo peccatis nr̄is moztuus est iustꝰ p iniustis: vt nos offerret deo moztificatos q̄dē carne vinificatos autē spū. ℟. Surrexit dñs vere Alla al'. ℣. Et apparuit symoni Alleluya al'. Gl'ia. Surrexit. ℣⁹. Surrexit dñs de sepulchzo. oō. Pzesta q̄s ops deꝰ. Ad. ix. hyꝰ Rerū deꝰ. ā. Alla iiij. ps. Mirabilia testi. cpm.

Qhristꝰ surrexit a moztuis pzimitie dozmientiū: qm̄ q̄dē per hoiem moz: et p hoiem resurrectio moztuoꝝ. ℟. Surrexit dñs de sepulchzo. Alla al'. ℣. Qui pzo nobis pependit in ligno. Alla alla. Gl'ia pri. Surrexit. ℣. Gauisi sunt. Oō vt s

Et notandū q̄ ā. sup nocturnos et āe sup lau. et etiā āe q̄ dr̄ ad hozas hac die: ac etiā hymni et versiculi ad matu Cap. et Ps ia hzalia q̄tidie dicant vsq̄ ad ascensionē dn̄i tā dieb⁹ dnicalib⁹ q̄ ferialib⁹ q̄n de tpali agit. Ne etiā pdicte dicēde sūt i festis sctōrū q̄ p festis. ix. lec. simplicib⁹ habent et etiā in. iij. lec. et cōmēozatiōe de dña/et in alijs q̄mēozatiōib⁹ vsq̄ ad vigil'. pēthecro. excepto festo inuētionis sctē crucis: qđ pp̄rias laud'. habet. Ad vs. āu Alla. iiij. ps. Dixit dñs. Confiteboz. Beatꝰ vir. Laudate pueri. In exitu israel. Sub hac ān. Cap q̄ps resurgēs. Hyꝰ

AD cenā agni puidi: et stolis albis cādidi: post transitum maris rubzi: chzisto canamus pzincipi.

Cuiꝰ cozpꝰ sctissimū in ara crucis tozridū: cruoze eiꝰ roseo gustando viuimus deo.

Protecti paschę vespere a deuastāte angelo: erepti de durissimo pharaonis ip̄erio.

Iā pascha nēm x̄ps est: qui immolatꝰ agnꝰ est: sinceritatis azima caro eiꝰ oblata est.

O vere digna hostia p quam fracta sunt tartara redēpta plebs captiuata reddita vite pzemia.

Qonsurgit chzistus tumu-

lo victor redit de baratro tyrannum trudens vinculo et reserans paradisum.

Oremus auctor omniū. Gloria tibi dñe q̄ surr. ℣. Mane nobiscū. Et dicat ãe pla. cap. hym. et ℣licu. in dñicis ad vs̄ vsq̄ ad alcēlionē dñi q̄n de dñica agit. In euãge. ã Mitte manū tuã ⁊ cognosce loca clauor alla et noli esse incredul⁹: sed fidelis all'. ℣. Mgt. Oro. Presta q̄s ops Mēoria de resurrectione. a. Crucē sãctã. ℣. Dicite in nationibus. Oro. Deus q̄ p nobis. We dña. ãn. Paradisi. ℣cl⁹. Post partū. Oro. Gtiam tuã We oibus sctis. ãn. Sti tui dñe florebūt sicut lilium alla: ⁊ sicut odor balsami erūt ante te alla. ℣. Mor leti. Oro. Presta q̄s. Qui tecū. Et cū ruris anis ℣liculis ⁊ oratonib⁹ fiãt mēorie in oib⁹ lecūdis vespis ferialib⁹ tã in primis q̄ in scdis sctor: q̄rū festa p. ix. lec. seu duplici habent vsq̄ ad alcēlionē dñi: ꝑterq̄ in ꝑmis vespis: de festis sctor q̄ in dñica ꝓtingūt in quib⁹ facienda est pcessio ante crucē. ⁊c. ¶ Feria. ij. ad matuti. inuitato alla. ij. ꝑs Venite exulte. Hoc inuitatoriū dicit oibus ferijs vsq̄ ad alcēlionē dñi q̄n de feria agit. hy⁹. Aurora lucis. In nocturn. Alla. iij. ꝑs. Dñs illuminatio. ꝑs. Ad te dñe clamma. ꝑs. Afferte quilibet psalmus cū Gloria ꝑri. ℣. Resurrexit dñs. ¶ Notanou q̄ in psalmi feriales i aliq̄ feria. suis locis dici nō possint ꝓpter aliqd festū supueniens vel alia de causa: i tali feria sequētis ebdomade nō dicuntur illi q̄ fuerūt omissi: sz illi psalmi q̄ inueniunt scripti in feria eiusdē ebdo ¶ Apocalipsis legatur his duab⁹ septimanis. Lectio prima.

Apocalipsis iesu chzisti quã dedit illi de⁹ palã facere seruis suis q̄ oportet fieri cito: et significauit mittens p̄r angelū suū seruo suo iohãni q̄ testimoniū perhibuit ℣bo dei ⁊ testimoniū iesu xp̄i in his q̄cūq̄ vidit. ℟. Locut⁹ est. Lectio. ij.

Beat⁹ qui legit ⁊ q̄ audit verba pphetie huius: ⁊ seruat ea que i ea scripta sunt. Tēpus enim ꝓpe est Johannes septem eccleijs que sunt in asia: gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est.

℟. Audiui. Lectio tertia.

ACta septem spiritibus qui in conspectu thronj eius sunt. Et a iesu christo qui est testis fidelis primogenitus mortuor̄ et princeps regū terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo et fecit nos regnū et sacerdotes deo ⁊ pī suo ipsi gloria et imperiū in secula seculor̄ amē. ℟. Audi porta. ℣. Surrexit dñs vere. In laudib⁹. ān. Alla alla. ps. Dñs regnauit cpm. Expurgate. hy⁹. Sermōe bla do. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. In euange. ā. Mici digitos meos in fixurā clauorū et manus meas in latus eius et dixi: dñs meus ⁊ de⁹ meus alleluya. ps. Confidit⁹. Oro. Presta q̄s ops de⁹. Memo. de resurrectione. ā. Crucifix⁹. ℣. Dicite in. oro. De⁹ qui p nobis. De dña. ā. Paradisi. ℣⁹. Post partū. Oro. Gram tuā. De oīb⁹ sanctis ān. Sancti ⁊ iusti in dño gaudete alleluya: vos elegit de⁹ i hereditatē sibi alleluya. ℣. Vox leti. oro. Presta q̄s ops Cum istis aīs verli. ⁊ orōnibus debēt fieri mēorie de resurrectiōe. ℟. to. ⁊ oīb⁹ sanctis ad oēs matu. sez ī ferijs et in festis. iij. lect. ⁊ in festis sanctor̄ qui p festis. ix. lec. habētur et duplici. in dñicis nō cōtingētibus vsq; ad ascēsionē dñi: excepto festo inuentiōis scte crucis in quo dicetur ℣si. de resurrectione. Surrexit dñs de sepulchro. Ad thras bte. cū oratione dñicali. Et sic dicant hore dieb⁹ ferialib⁹ vsq; ad ascēsio. dñi qsi ō tpalliagic. Ad vs. ā. Alle. iiij. ps. Dilexi. ps. Credidi. ⁊c. cpm. Christus resurgēs. hy⁹. Ad cenā agni. ℣. Mane nobiscū. In euāge. ā. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui nō viderūt ⁊ crediderūt alla. ps. Magnifi. Oratio. Presta q̄s. Memorie bte. ¶ Si autē diebus ferialib⁹ aliqd festū euenerit tpe isto. Et hmōi ac. sc. Mili digitos. Quia vidisti. et cōsuetudines nō dicant diebus suis ferialib⁹ assignat̄, nichilominus seruet ordo earūdē aliis ferijs vacātibus: ⁊ sumant ⁊ reincipiant eo ordine prout inferius singulis diebus pnuntur ita q̄ ant. que deberet dici ad psalmū. Magnt. et nō dicit̄ pter festū impediens: dicat̄ alio die ad psal

mū. Bñdictus ꝛc̄. Mñ vero seruitiū dñicale ꝓpter festū qđ occurrit trālferē ī feriā: dicaē ferialiter de dñica hoc modo. Jnuitatoziū feriale: psal. ptinētes ad feriā cum Reḡs de dñica: ⁊ expsitione dñicali ⁊ ceteꝛ oibus de dñica: excepto ꝙ milla de dñicā dicet ferialit. ⁊c̄. ¶ Feria.iij ad matuti. Jnuitato. Alla. ꝑ. Venite Hyꝑ. Auroza. Jn noct. ān. Alla. ꝑs. Dixi custo diā. ꝑs. Expectās. ꝑs. Btūs q̄ intel. ỽ. Reluxerit. Lcō. i.

Ecce venit cū nubibus et vidēbit eū oīs oculꝰ/ et q̄ eū pupugerūt: ⁊ plāgēt se sup eū oēs tribꝰ terre etiā amē. Ego sum alphs ⁊ o ꝓncipiū ⁊ finis: dicit dñs deus qui est/et qui erat: et q̄ vēturus est oipotens. Lectio. ij.

Ego Joiohānes frater vester ⁊ particeps in tribulatione et regno ⁊ patiētia in chzisto iesu. Fui in insula que appellaē pathmos ꝓpter verbū dei et testimonium iesu. Lectio tertia.

Fui in spiritu in dñica die et audiui post me vocē magnā tanꝙ tube dicētis. Qđ vides scriḃe in libzo: ⁊ mitte septē eccleſijs q̄ sunt in asia: epheso: et smyzne: et pergamo: et tiathire: et sardis: philadelphie ⁊ laodicie ỽ. Surrexit dñs ỽe. Jn laudibꝰ vtꝫ. Jn euāge. ā. Multa quidē ⁊ alia signa fecit iesus in cōspectu discipulozū suoz alla: q̄ nō sunt scripta in libzo hoc alla. ps. Bñdictꝰ Ad vs. ā. Alla. iiij. ꝑ. Letatꝰ sum. Jn euāge. ā. Hec autē scripta sunt vt credatis: qz iesus est xps filiꝰ dei ⁊ vt credētes vitā habeatis in noie eiꝰ alla. ps. Magt. ¶ Feria iiij. ad matut. Jnuita. Alla. ꝑ. Venite Hyꝑ. Auroza. Jn noctur. ā. All. ps. Dixit inīci. ꝑs. Exaudi deꝰ oōnē meā. ꝑs. Miserē mei deꝰ qm. ꝛc̄. i.

Et cōuersus sum vt viderē vocē q̄ loq̄bat mecum. Et cōuersus vidi septē candelabza aurea: ⁊ ī medio septē candelabzoz̄ aureoz̄ similē filio hois vestitū podere: ⁊ pzecinctū ad māmillas zona aurea. Lectio. ij.

Caput autē ⁊ capilli eiꝰ erant candidi tanꝙ lana alba et tāꝙ nix. Et oculi eiꝰ velut flāma ignis ⁊ pedes eiꝰ similes auricalco sicut ī camino ardēti. Lcō. iij

Et vox illius tanꝙ vox

aquarū multarum. Et habebat in dextera stellas septē: et de ore ei⁹ gladi⁹ ex vtraq; parte acutus exibat. Et facies ei⁹ sicut sol lucet i virtute sua. In laud. vtš. In euāge. ā. Post dies octo. ps. Bñdict⁹: In vš. á. Ar. iij. ps Nisi dñs ediki, ꝛc. In euāge. ā. Mitte manū. p. Mgt. ℂ Feria. v. ad matu. Inuit. Alla p. Venite. hy⁹. Auroza. In nocť. ā. Alla. ps. Saluū me fac de⁹, ps. De⁹ in adiutoziū p. In te dñe spaui. ij. Lcō. i.

ℭT cū vidissem eū: cecidi ad pedes ei⁹ tāq; mortuus. Et posuit dexterā suā sup me dicēs. Noli timere. Ego sum prim⁹ ꝛ nouissim⁹ ꝛ viu⁹ ꝛ fui mortu⁹: ꝛ ecce sū viuēs i secula seculoꝝ. Ar. ij.

ℭT habeo claues mortis ꝛ inferni. Scribe ergo que vidisti: ꝛ q̄ sunt et q̄ oportet fieri post hec. Sacramentum septē stellarū q̄s vidisti in dextera mea: ꝛ septē candelabra aurea. Septē stelle/ angeli sunt septem ecclesiarum: ꝛ candelabra septē/ septem ecclesie sunt. Lcō. iij.

ℭT angelo ephesi ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opera tua et laborē et patientiā tuā: ꝛ q̄z non potes sustinere malos. In euāge. ān. Misi digitos meos. ps. Bñdict⁹. Ad vš. ā. Alla. iij. p. Memēto dñe dauid. ꝛc. In euāge. ān. Quia vidisti. ps. Mgt. ℂ Feť. vi. ad matu. Inuit. Alla p. Venite. hy⁹. Auroza lucis. In nocť. ān. Alla. ps. Exultate deo. ps De⁹ stetit. ps Deus quis similis. Lectio prima.

ℭT tentasti eos q̄ se dicūt apostolos esse et nō sunt: ꝛ inuenisti eos mēdaces ꝛ patientiā habes ꝛ sustinuisti propter nomen meū: et non defeciisti. Sed habeo aduersum te q̄ caritatē tuā primā reliquisti. Lectio. ij.

Memor esto itaq; vnde excideris: ꝛ age penitētiā: et prima opera fac. Sinautē veniā tibi ꝛ mouebo candelabrū tuū de loco suo: nisi penitētiā egeris. Lectio tertia.

Sed hoc habes bonū q̄z odisti facta nicholaitarū q̄ ꝛ ego odi. Qui habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Vincēti dabo edere de ligno vite q̄ est in

in medio paradisi dei mei. In suã.ãn. Multa quidem. ps. Bñdictus. ℂ Ad vesp̃as ãn. Alla. iiij. ps. Confitebor tibi dñe ꝛc. De dña vel vnde in crastino dicendũ erit/ nisi festũ duplex cõtigerit: qz tũc habebit ppias añas super psal. Supradictus ordo antiphonaꝝ sup psal. ad vesperas seruet vsq; ad alcẽsionẽ dñi qñ de feria agit. Et notã dum q; singulis diebꝫ sabbati vacãtibꝫ a festis quasi. ix. lec. ab octa. pas. vsq; ad alcẽsionẽ dicet de cõmẽoratione beate marie xp̃i. iij. lec. et regimine chori. Et si in predictis diebꝫ non potest seruitium eius dici propter festa contingẽtia: tũc alio die septimane dicatur de ea eodẽ modo quo scribitur in rubrica de cõmemoratione eiusdem. Dicetur etiam de ea feria. iij. rogationum: vel in feria. vi. p̃x octa. ascensionis prout dictis locis notatur.

A ℂ Dñica de dñica. ij. post pascha. Feria. ij. de feria. Epla et euã. quarte ferie. ℟. Speciosa. Fe. iij. de sancto vvillelmo. Fe. iiij. de feria. ℟. In dyademate. Epla ꝛ euãg. vi. fe. Sinodus. Fe. v. de apis. Feria. vi. de marty. Hab. de dña.

A ℂ Dñica. ij. post pascha. Feria. ij. de feria. ℟. Speciosa. Missa de dñica. Feria. iij. de sancto vvillelmo. Feria. iiij. de fe. ℟. In diademate. Feria. v. de apostolis, Sinodus. Feria sexta de feria. ℟. Locutus. Sabbato de domina.

A ℂ Dñica de sancto georgio mar. dup. de mino. vide supra in. i. litera. A. Fe. ij. de s. vvilfrido epõ dup. de mino. Fe. iij. de sancto marco euãg. dup. de mino. letania maior. Fe. iiij. de dñica. ij. cum ℟. dñicaꝫ. ad missam. ij. Alla. Surrexit ie-sus ꝛc. Sinodus. Fe. v. de fe. ℟. In diadema. Epla ꝛ euã. iiij. fe. Fe. vi. de s. vitale mar. Inuit. Exultẽt. Hab. de dña.

A ℂ Dñica. ij. post pascha. Fe. ij. de apis philip. et iaco. Feria. iij. de feria. ℟. Vidi hierlm. ãn. Pastor bonꝫ. sup psal. Bñdꝫ. Ad missam epla ꝛ euã. iiij. fe. scdz Alla. Surre. dñs et illuxit. Fe. iiij. de inuẽ. scte cru. i. mẽo. de mar. Sinodus. Fe. v. de dña. ad vs̃. ãn. Pastor bonꝫ. ij. Fe. vi. de fe. ℟. Spo-sa ꝛc. Hab. de sancto iohã. euã. Inuit. Exultẽt ꝛc. alla tice.

A ℂ Dñica de sancto iohã. beuer. Feria. ij. de do. ij. ℟. de w.

ad missam.ij.Alla.Surre.dñs ve.Fe.iij.de se.R̄.Spōsa.
Epla ꝛ euā.iiij.se.Fe.iiij.de mar.Inuit.Exultēt ꝛc.allatice.ad vs ān.sup psal.Magt.Mercēnari?.Sinodus.Feria.v.de se.R̄.In diademate.Epla ꝛ euā.vi.se.Fe.vi.de marty.Inuit.Exultent ꝛc.allatice.Sabbato de domina.

¶ Dñica.ij.post pascha.Feria.ij.de apstolis.Fe.iij.de sanctovbilio.Fe.iiij.de se.R̄.Spōsa.Sinodus.Fe.v.de mar. tibur.et vale.Fe.vi.de se.R̄.In diademate.Sab.de dña. 1

¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de dña.Fe.iij.de scto vbilio. Feria.iiij.de feria.R̄.Spōsa.Sinodus.Feria.v.de ap. Feria.vi.de feria.R̄.In diademate.Sab.de sancto geoz. 2

¶ Dñica.ij.de s.vbilfrido archiepo.Fe.ij.de s.marco euā. Maioz letania.Feria.iij.de dñica.ij.post pascha.R̄.de dñica.Fe.iiij.de se.R̄.Speciosa.Sinodus.Fe.v.de scto vitale mar.Fe.vi.de feria.R̄.In diademate.Sabbato de dña. 3

¶ Dñica.ij.de aplis phili.et iac.Fe.ij.de dñica.ij.post pas. R̄.de do.Fe.iij.de inuē.s.cru.mēo.de mar.Fe.iiij.de se.R̄. Spōsa.ā.Pastoz bs.Sinod?.Fe.v.de dña.Fe.vi.de s.iohā. ap.et euā.Sab.de s.ioh.beuer.ij.vel.erūt plane de s.iohā. nulla mēo.de dñica:sz tm̄ de resur.de dña:et de oīb? sctis. 4

¶ Do.ij.post pas.Fe.ij.de ap.vel de fes.loci.Fe.iij.de mar. gozdiano ꝛ epima.Fe.iiij.de se.R̄.Vidi hierl'm.Sinod?. Feria.v.de mar.Fe.vi.de se.R̄.Spōsa.Sabbato de dña. 5

¶ Do.ij.post pas.Fe.ij.de se.R̄.Spōsa.Epla ꝛ euā.iiij.se. Fe.iij.de s.vbilio.Fe.iiij.de sctis tibur.et vale.Sinodus. Fe.v.de ap.Fe.vi.de se.R̄.In diademate.Sab.de dña. 1

¶ Dñica.ij.post pascha.Feria.ij.de feria.R̄.Spōsa.Epla et euā.iiij.ferie.Feria.iij.de dña.Feria.iiij.de feria.R̄.In diademate.Epla.et euā.sexte ferie.Sinodus.Feria.v.de ap.Feria.vi.de scto geozgio.Sabbato de scto vbilfrido. 2

¶ Do.ij.de s.mar.euā.Fe.ij.de dñica.ij.post pas.R̄.de dñica.Fe.iij.de se.R̄.Spōsa.Epla ꝛ euā.iiij.se.Fe.iiij.de s.vitale mar.Sinod?.Fe.v.de dña.Fe.vi.de se.R̄.In diad. 3

¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de inuē.s.cru.i.mēo.de mar. Feria.iij.de feria.R̄.Spōsa.Epla ꝛ euā.iiij.se.Feria.iiij. 4

de fe.℟. In diademate. Ep'la ꝫ euã.vi.fe. Sinodus. Fe.v. de scto iohã.euág. Fe.vi.de s.iohã.beuer. Sabba.de dña.

℣ Do.ij.pst pas. Fe.ij.de mar. Jnui. Exultẽt ꝛc.all'atice. Fe.iij.de fe.℟. Spõsa. Ep'la ꝫ euãg.iiij.fe. Fe.iiij.de mar. Sinod⁹. Fe.v.de ap. Fe.vi.de fe.℟. In dia. Sab.de dña.

℣ Do.ij.pst pascha. Fe.ij.de feria.℟. Spõsa. Villa de v. Fe.iij.de scto vvilf'o. Fe.iiij.de fe.℟. In diade. Sinodus. Feria.v.de ap. Fe.vi.de feĩ.℟. Locutus. Sabba.de dña.

℣ Dñica.ij.pst pascha. Fe.ij.de scto vvilf'o. Fe.iij.de sctis tibur.et vale. Feria.iiij.de fe.℟. In diademate. Sinod⁹. Fe.v.de ap'lis. Feria.vi.de feria.℟. Locut⁹. Sab.de dña.

℣ Dñica.ij.pst pascha. Fe.ij.de fe.℟. Spõsa. Epi.et euã. quarte fe. Fe.iij.de dña. Fe.iiij.de feĩ.℟. In diade. Ep'la et euã.vi.fe. Sinod⁹. Fe.v.de scto geor. Fe.vi.de s.vvilfri. Sab.de s.marco.maior leta.ꝛc.vt pz.ꝫ.i.i.lra. D.et i.D.ij.

℣ Do.ij.pst pascha. Fe.ij.de scto vvilf'o:vel de fe.℟. Spõsa. Ep'la ꝫ euã.iiij.fe. Fe.ij.de scto vitale. Fe.iiij.de fe.℟. Spõsa.vel.℟. In diademate. Ep'la ꝫ euãge.vi.ferie. Sinodus. Fe.v.de fe.℟. In diademate. Ep'la ꝫ euã.vi.fe. vel de festo loci. Fe.vi.de ap.philip.et iaco. Sab.de dña.

℣ Dñica de inuẽtiõe sancte crucis.mẽo.de mar.que pzedent alijs. Fe.ij.de dñica.ij.pst pascha cum ℟.dñical'. Feria.iij.de feria.℟. Speciosa. Ep'la ꝫ euã.quarte ferie. Feria.iiij.de sancto iohãne euã. Sinodus. Fe.v.de scto iohanne beuer. Fe.vi.de fe.℟. In diademate. Sab.de dña.

℣ Do.ij.pst pascha. Fe.ij.de fe.℟. Spõsa. Villa de do. feria. Fe.iij.de scto vvilf'o. Fe.iiij.de fe.℟. In diademate. Sinod⁹. Fe.v.de ap. Fe.vi.de fe.℟. Locut⁹. Sab.de dña.

℣ Dñica.ij.pst pascha. Fe.ij.de mgr.tibur.et vale. Fe.iij. de scto vvilf'o. Fe.iiij.de fe.℟. In diademate. Fe.v.de ap. Sinodus. Fe.vi.de feria.℟. Locut⁹ est. Sabbato de dña.

℣ Do.ij.pst pascha. Fe.ij.de fe.℟. Spõsa. Ep'la ꝫ euãg. iiij.fe. Fe.ij.de fe.℟. In diade. Ep'la ꝫ euã.vi.fe. Fe.iiij.de s.geor.mar.festũ dup. Fe.v.de s.vvilfri.festũ du. Sinod⁹. Fe.vi.de s.marco. Letania maior.festũ dup. Sab.de dña.

¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de scto vitale.Jnuita.Exul 4
tet ꝛc.alla tice.Fe.iij.de dña.Fe.iiij.de fe.℟.Spōsa.Fe.v.
de ap̄w.philip.et iaco.Fe.vi.de fe.℟.Jn diadema.Sab.de
inuē.scte cru.mēo.de mar.et de relur.scde vespe a cpo erūt
de dña cū mēo.de cru.de relurre.de dña/et de oib⁹ sanctis.
¶ Do.ij.post pascha.Fe.ij.de fe.℟.Spōsa.Epla ꝛ euan. 5
iiij.fe.Fe.iij.de scto iohā.euā.Jnuit.Exultēt ꝛc.alla tice.
Fe.iiij.de s.iohā.beuer.Sinod⁹.Fe.v.de s.vbilro vel de fe
sto loci.Fe.vi.de fe.℟.Jn diad̄.Sab.de dña.mēo.de mar.
¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de fe.℟.Spōsa.milla de d̄. 1
feria ꝛ.Fe.iij.de s.vbilro.Fe.iiij.de fe.℟.Jn diade.Fe.v.
de apo.Sinodus.Fe.vi.de fe.℟.Locutus.Sab.de dña.
¶ Dñica.ij.post pascha.mēo.de mar.tiburtio ꝛ valeriano. 2
Feria.ij.de feria.℟.Jn diademate.Milla de dñica.Fe.iij.
de sancto vbilro.Fe.iiij.de fe.℟.Locutus est.Sinodus.
Fe.v.de ap̄w.Fe.vi.de fe.℟.Vidi dñm.Sabbato de dña.
¶ Do.ij.post pas.Fe.ij.de fe.℟.Jn diad̄.Epi.ꝛ euā.iiij.fe. 3
Fe.iij.de s.geoz.Fe.iiij.de s.vbilfri.Fe.v.de s.marco euā.
Leta.maioz.Sinod⁹.Fe.vi.de fe.℟.Locut⁹.Sab.de dña.
¶ Dñica.ij.post pascha.mēo.de mar.Fe.ij.de fe.℟.Spe- 4
ciosa.Epla ꝛ euā.iiij.fe.Fe.iij.de sancto vbilro vel de fe.
℟.Jn diademate.Epla ꝛ euā.vi.fe.Fe.iiij.de ap̄w.philip.
et iaco.Fe.v.de fe.vel de scto loci.Sinodus.Fe.vi.de in-
uen.sancte crucis.mēo.de mar.et de relurre.Sab.de dña.
¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de sancto iohā.euā.Jnuit. 5
Exultēt ꝛc.alla tice.Fe.iij.de sancto iohā.beuer.Fe.iiij.de
fe.℟.Speciosa.Sinodus.Fe.v.de fe.℟.Jn diademate.
Epla ꝛ euāge.vi.ferie.Feria.vi.de mar.Sabba.de dña.
¶ Dñica.ij.post pascha.Fe.ij.de fe.℟.Spōsa.Milla de d̄. 1
Fe.iij.de scto vbilro.Fe.iiij.de fe.℟.Jn diade.Sinod⁹.
Fe.v.de ap̄w.Fe.vi.de feria.℟.Locutus.Sabbato de dña.
¶ Dñica.ij.post pascha.Feria.ij.de feria.℟.Jn diade- 2
mate.Milla de dñica ferialiter.Feria.iij.de sancto vbil-
lelmo.Feria.iiij.de feria.℟.Vidi hierusalē.Fe.v.de apo.
Feria.vi.de feria.℟.Spōsa.Sabba.de dña.mēo.de mar.

¶ Dñica.ij.post pascha. Fe.ij.de s.georg.festū dup. Fe.iij. de s.vvilfri.fes.dup. Fe.iiij.de s.marco euā.fes.dup. Letania ma. Fe.v.de fe.R. In diad. Epi.ꝛ euā.iiij.fe. Sinodꝰ. Fe.vi.de fe.R. Locutus. Sab.de dña.mēo.de sctō vitale.

¶ Dñica.ij.post pascha. Fe.ij.de s.vvillo vel de festo loci. Fe.iij.de ap.phili.et iac. Fe.iiij.de fe.R. Spōsa. Sinodꝰ. Fe.v.de inuen.sctē cru.mēo.de mar.de resur.de dña/et de oibꝰ sctis. Fe.vi.de fe.R. In diademate. Sabba.de dña.

¶ Do.ij.de sctō iohā.euā. Fe.ij.de sctō iohā.beuer. Fe.iij. de dñica.ij. Fe.iiij.de fe.R. Spōsa. Fe.v.de mar. Sinodꝰ. Fe.vi.de fe.R. In diademate. Sab.de dña.mēo.de mar.

¶ Dñica secūda. Sabbato Ad vesperas. ān. Alleluya. ps. Bñdictus dñs deꝰ meꝰ. cōz. Xp̄s resurgēs. Hymnꝰ. Chorus noue.ỹ. Mane nobiscū. In euāg.ān. Hec aūt scripta sunt.ōs. Magt. oꝝ.

DEus q̄ in kilij tui humilitate iacētem mūdum erexisti/ fidelibus tuis perpetuam cōcede letitiam: vt quos perpetue mortis eripuisti calibꝰ/ gaudijs facias sempiternis ꝑfrui. Per do. Mēo.vtā. ¶ Ad matu. Inuitat. Surrexit dñs de.ps. Venite. hyꝰ. Aurora lucis. In nocturno. ān. Alla.pi. Cum inuoca. Verba mea. Dñe ne in ku.i.ỹ. Resurrexit dñs. Scdm iohannem.

IN illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor aiam suā dat ꝓ ouibus suis. Et reliqua. Omelia beati gregorij papē. Le.i.

BOnus pastor christus est fratres: q̄ nobis rationabilem sensum tribuit et spiritalem intellectū ministrat: et sacramēto corꝑis sui ac sanguinis nos i ꝑsenti reficit: et in futuro ad satietatem sue cōtēplationis perducit. Fuerūt etiam boni pastores petrus ꝫ paulus. R. Dignus es. Lec.ij.

SEd aliud est bonū esse per naturā: ꝫ aliud per gratiā. Illi enim vt boni essent a dño acceperūt: dñs autem a nemine nisi a seipso vt bonus esset/ accepit. R. Ego sum vitis vera: Lectio.iij.

QUantum vero bonus pastor oues sibi commissas diligere debeat/ ma-

nikestak cū suvdik. Bon⁹ pa
stor aiam suā dat pro ouib⁹
suis. Chzistus eni aiam suā
posuit p ouib⁹ suis ostēdēs
bonis pastozib⁹ etiā si neces
sitas euenerit p ouib⁹ sibi
cōmissis nō debere moztē ti-
mere. ℟. Audiui wcem. ps.
Te deū. v⁹ Surrexit dñs vz
re. In laudib⁹. ān Alla. ps.
Dñs reg. zč. Lpm. Expur
gate. hy⁹. Sermone blan-
do. v. Surrexit dñs de sepul
chzo. In euāgelio. ān. Ego
sum pastoz bonus qui pasco
oues meas z p ouibus meis
pno animā meam alla. ps.
Bñdict⁹. Dño. vtš. Memo-
rie vtš. in octa. pasche. Ad ho
ras. vtš cum oratione dñica
li. Ad vš. ān. Alla. ps Dixit
dñs. zč. Capl'm Chzistus re
surgēs. Hymn⁹. Ad cenam
agni. v. Mane nobiscū. In
euāge. ān. Pastoz bonus ani
mā suam pnit p ouib⁹ suis
alla. ps Magt. Dño Deus
qui in filij tui. Mēozie vtš.
℣ feria. ij. ad matu Gnuita.
Alla. hy⁹. Aurora lucis. In
noct. ā Alt. pe Exaltabo. ps
In te dñe spera. p. Bti quo
rū. v. Resurrexit dñs. Lec. i.

℣ angelo smyrne ec-
clesie scribe. Hec dicit
primus z nouissim⁹ qui fuit
moztuus et viuit. Scio tri-
bulationē tuā et paupertatē
tuā: sed dives es z blasphe-
maris ab his q̄ se dicunt iu-
deos esse z nō sunt sed sunt
synagoga sathane. Nihil h̄z
rū timeas q̄ passur⁹ es. Vis
vtš. fer. ij. vt patet in clausu
la de vis in octa. pasche post
vltimā lectionē. Lectio. iij.

℣ Ece missurus est diab⁹
vos ex vbis aliquos in
carcerē vt tētemini z habebi
tis tribulatiōes dec̄ diebus
Esto fidelis vsq; ad moztem
z dabo tibi cozonā vite. Qui
habet aures audiēdi audiat
quid spiritus dicat ecclesijs.
Qui vicerit: nō ledet a moz-
te secunda. Lectio. iij.

℣ angelo pgami eccle
sie scribe. Hec dicit qui
habet rūpheā ex vtraq; par-
te acutam. Scio vbi habitas
vbi sedes est sathane: et te-
nes nomē meū z non nega-
sti fidē meā. Sed habeo ad-
uersus te pauca: quia habes
illic tenētes doctrinā balaā
q̄ docebat balac mittere scan
dalū cozā filijs isrl': scilz ede
re de sacrificijs idolozum et
fornicari. In euāge. ān Pa
stoz bn⁹ aiam suā pnit pro

suiꝰ suis alla. ps. ℣ñdictꝰ Dño dñicalis q̄ dicet̄ p̄r totā ebdomadā. Ad vs. in euā. ān. Mercēnariꝰ est cuiꝰ non sunt oues p̄prie: videt lupū venientē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit alla. ps. Magt. ℂ Feria.iij. Ad matuti. inuita. tc. vtā. In noctur. ān. Alla. ps. Quēadmodū. ps. Deꝰ auribus. ps. Eructauit coꝛ meū. ℣. Resurrexit dñs. Lectio.i.

ET angelo tyatire eccle sie scribe. Hec dicit filius dei: q̄ habet oculos tāq̄ flammā ignis et pedes eiꝰ similes auricalco: noui opera tua et fidem et caritatem et patientiam tuam ⁊ ministerium tuum: et opera plura p̄ioꝛibus. Lectio.ij.

SED et habeo aduersus te pauca: q̄ permittis mulierē iezabel (que se dicit prophetā) docere ⁊ seducere seruos meos foꝛnicari ⁊ māducare de idolotricis et dedi illi tēpus vt penitentiā ageret et nō vult penitere a foꝛnicatione sua. Lectio.iij.

ECce ego mitto eā in lectum ⁊ qui mechantur cum ea in tribulatiōe maxima erūt nisi penitentiā egerint ab operibꝰ suis: ⁊ filios eius interficiam in moꝛtem Et hec scient oēs ecclesie q̄ ego sum scrutās renes ⁊ coꝛda ⁊ dabo vnicuiq̄ vēm secū dū opa sua. In euā. ā. Mercēnarius est cuius non sunt oues p̄prie videt lupū venientē et dimittit oues et fugit ⁊ lupꝰ rapit et dispergit oues alla. ps. ℣ñdictꝰ. Ad vesperas in euange. ān Ego sum pastoꝛ ouium/ ego sum via ⁊ veritas: ego sum pastoꝛ bonus/ ⁊ cognosco meas ⁊ cognoscūt me mee alla alla. ps Magnificat. ℂ Feria q̄rta. Inuitato. vtā. In noctur. ān. Alleluya. ps. Miserere mei deꝰ miserere mei. ps. Si vere vtiq̄. ps. Eripe me dñe. ℣. Resurrexit dñs. Lectio.i.

ET angelo sardis ecclesie scribe. Hec dicit qui habet septē spūs dei: ⁊ septē stellas. Scio opera tua quia nomē habes q̄ viuas ⁊ moꝛtuus es. Esto vigilās ⁊ cōfirma cetera q̄ moꝛitura erant Non enī inuenio opera tua plena coꝛā deo meo. Lcō.ij.

IN mēte ergo habe qualiter acceperis ⁊ audieris: et serua et penitentiam age. Si ergo non vigilaueris veniā ad te tanq̄ fur: et

nescies qua hora veniam ad te. Sed habes pauca nomina in sardis: qui non inquinauerunt vestimenta sua et ambulabunt mecum in albis q̄ digni sunt. Lectio. iii.

QUi vicerit sic vestietur vestimētis albis/ & nō delebo nomē eius de libro vite: et cōfitebor nomē eius coram patre meo & coram angelis eius. Qui habet aures audiendi audiat quid spiritus dicat ecclesijs. In euāg. ān. Sicut nouit me pater & ego agnosco patrē: et aiam meā pono pro ouibus meis alla. ps. Benedictus. Ad vs in euāge. ān. Alias oues habeo que non sunt ex hoc ouili & illas oportet me adducere & vocē meā audient: & fiet vnū ouile & vnus pastor alla. ps. Magnifi. ℣ Fer. v. Inuitat. ut supra. In nocturn. ān. Alla. ps. Deus iudiciū. ps. Quā bonus. ps. Ait quid deus. ℣ Resurrexit dns. Lectio prima.

ET āgelo philadelphie ecclesie scribe. Hec dicit sanctus et verus qui habet clauē dauid: qui aperit & nemo claudit: claudit et nemo aperit/ scio opa tua. Ecce dedi coram te ostiū apertū qđ nemo potest claudere: q̄ modicam habes virtutem: et seruasti verbū meum et nō negasti nomē meum. Lectio. iiii.

ECce dabo tibi de synagoga sathane q̄ dicunt se iudeos esse & nō sunt. Ecce faciā illos vt veniāt & adorent ante pedes tuos/ & sciēt q̄ dilexi te: qm̄ seruasti verbū patiētie mee. Lectio. iiii.

ET qui vicerit faciā illū columnā in templo dei mei: et foras nō egredietur amplius. Et scribam super eum nomē dei mei & nomen ciuitatis dei mei noue hierusalem: que descendit de celo a deo meo et nomen meum nouū. Qui habet aures audiendi audiat: quid spūs dicat ecclesijs. In euāg. s. Pastor bonus aiam suā. ps Benedict⁹. quere supra in feria ij. ad matu. Ad vs. in euāge. ān. Mercēna. quere supra in feria. iij. ad vs. ps. Magnifi. ℣ Fer. vi. inuita. ut. vts. In nocturn. ān. Alla. ps. Quā dilecta. ps. Confitebor. ℣ Inclina dne. ℣ Resurrexit do. l. i.

ET angelo laodicie ecclesie scribe. Hec dicit amē: testis fidelis et verus qui est principium creature dei.

Scio opera tua: qz neq; frigidus es neq; calidus vtinã frigidus esses aut calid⁹: sed qz tepidus es ⁊ nec frigidus nec calidus incipiam te euomere ex ore meo. Lectio.ij.

QVia dicis qz diues sum ⁊ locupletat⁹ ⁊ nullij egeo: ⁊ nescis qz tu es miser et miserabilis ⁊ paup: ⁊ cec⁹ et nudus. Suadeo tibi emere a me aurũ ignitũ ⁊ probatũ vt locuples fias: et vestimẽtis albis induaris: ⁊ nõ appareat confusio nuditatis tue: et collirio inunge oculos tuos vt videas. Ego quos amo arguo et castigo. Lectio.iij.

ECce sto ad ostiũ ⁊ pulso: si quis audierit vocem meã: et aperuerit michi ianuam introibo ad illum ⁊ cenabo cũ illo: ⁊ ipse mecum. Qui vicerit dabo ei sedere mecũ in throno meo sicut et ego vici et sedi cũ patre meo in throno ei⁹. Qui habet aures audiendi audiat: qd spiritus dicat ecclesijs. In euã gelio. ãn. Mercẽnarius est, quere supra in feria. iij. ad matuti. ps. Benedictus.

℣ Dñica.iij.post pascha. Fer.ij.de fe. ℟. Narrabo. missa de d. fer. dicta. Fer.iij.de sctõ vbillõ. Fe.iiij.de fe. ℟. De⁹ cãti. Fe.v.de apl'is. Fe.vi.de fe. ℟. Cãtate deo, Sabba, de dña.

℣ Dñica.iij.de sctõ georgio. Ad.i.vel.ãn. Btũs vir. cũ ceteris añis ⁊ pis. fer. cp. Btũs vir. ℟. Filie hierl'z. In euã. ãn. Filie hie. Ad matu. In nui. Iust⁹ flo. ⁊ c. cũ pis ⁊ ãis. de.i. turba. ⁊. ℟. vt in paschali tpe. Ad.ij.vel. ℟. Filie hie. Fe.ij.de sctõ vvilfrido. Fe.iij.de sctõ marco euãg. Leta. maioz. Fe.iiij.de dñica.iij.cũ ℟. de dñica. Ad missã.ij.al'a. Surgẽs iel⁹. Fe.v.de fe. ℟. Narrabo. Epl'a ⁊ euã. q̃rte fe. Fe.vi.de mar. Invita. Exultẽt. ⁊ c. al'atice. Ad vel.ã. Mũdus. Sabb. de dña.

℣ Do.iij.post pascha. Fe.ij.de apo. philip. ⁊ iaco. Fe.iij.de fe. ℟. Narrabo. Epl'a ⁊ euã. iiij. fe. Fe.iiij.ỏ iuẽ. sctẽ crucis. me. de mar. Fe.v.de dña. Ad vel.ã. Amẽ amẽ. Fe.vi.ỏ fe. ℟. De⁹ cãti. Sab. de s. iohẽ euã. In nui. Exultẽt. ⁊ ceta. al'atice

℣ Dñica de sctõ iohãne beuer. archiepo. Fe.ij.de dñica.iij. ℟. de dñica. ad missam.ij.al'a. Surrexit dñs vere. ⁊ c. Fer. iij.de fe. ℟. Narrabo. Epl'a. ⁊ euãg. quarte fer. Fer.iiij.de marty. Invita. Exultẽt. ⁊ c. al'atice. Ad vel.ãn. Mũdus au

tem.Fe.v.de fer.℟.Deus ranti.Epl'a et euãge.vi.ke.Fe. vi.de mar.Jnuitato.Exultent.ꝛc.alł'atice.Sabba.de dña.
¶ Dominica tertia post pascha.Feria secũda de feria.℟. Narrabo.Epl'a ꝛ euãge.ãrte fer.Fer.iij.de scto vbillo.Fe. iiij.de ke.℟.Deꝰ cãti.Epl'a ꝛ euã.vi.ke.Fe.v.de apl'is.Fe. vi.de scto dũstano.Jnui.Exultẽt ꝛc.alł'atice.Sab.de dña.
¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij.de dña.Fe.iij.de scto vbillo. Fe.iiij.de ke.℟.Narrabo.Fe.v.de apl'is.Fer.vi.de ke.℟. Deus canticũ.Sab.de scto geor.¶ Dñica de scto vbilfrido archiepo.Fe.ij.de.l.Marco euã.Maior letania.Fer.iij.de w.iij.post pascha.℟.de w.Fer.iiij.de ke.℟.Narrabo.Fer. v.de scto vitale mar.Fer.vi.de ke.℟.Deꝰ cãti.Sab.de dña.
¶ Dñica de apo.Philippꝰ ꝛ iacobo.Fer.ij.de dñica.iij.℟. de dñica.Fer.iij.de inuẽ.scte crucis.i.memo.de mar.Fe.iiij de fer.℟.Narrabo.Fe.v.de dña.Fe.vi.de scto iohãne euã. Sab.de scto iohãne beuerla.ij.vespe erũt plene de scto iohãne,ꝛ nulla mẽo.de dñica.sed de resur.de dña/ꝛ de oibꝰ sctis.
¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij.de apl'is.Fe.iij.de mar.Fe. iiij.de ke.℟.Narrabo.Fe.v.de mar.ad vel.ãn.Tristitia vestra.Fer.v.de ke.℟.Deus cãti.Sab.de dña.¶ Dñica.iij. post pascha.Fer.ij.de apl'is.Fe.iij.de sancto vbillo.Fe.iiij. de fer.℟.Narrabo.Feria.v.de sancto dũstano.Feria.vi. de fer.℟.Deus canticum.Sabbato de dña.¶ Dñica.iij. post pascha.Feria.ij.de fer.℟.Narrabo.Epistola ꝛ euãge.iiij.ke.Fe.iij.de dña.Fer.iiij.de ke.℟.Deꝰ cãti.Epl'a.et euã.vi.ke.Fe.v.de apo.Fe.vi.de l.geor.Sab.de l.vbilfrido.
¶ Do.de scto Mar.euã.Maior letãia.Fe.ij.de w.iij.post pascha.Fe.iij.de ke.℟.Narrab.Epl'a ꝛ euã.iiij.ke.Fe.iiij.de scto vitale.Fe.v.de dña.Fe.vi.de ke.℟.Deꝰ cãticũ.Sab.de ap.philip.ꝛ iaco.ij.vel.erũt plene de apl'is.nulla me.de w. sed tm̃ de resurrectiõe:de dña:ꝛ de oibꝰ sctis.¶ Do.iij.post pascha.Fer.ij.de inuẽ.scte crucis.ꝺma mẽo.de mar.Fer.iij. de ke.℟.Narrab.Epl'a ꝛ euã.iiij.ke.Fe.iiij.de ke.℟.Deꝰ cãti.Epl'a ꝛ euã.vi.ke.Fe.v.ꝺ scto iohãne euã.Fe.vi.ꝺ scto iohãne beuer.Sab.de dña.¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij.

de mar.gozdiano ꝛ epi.Fe.iij.de feſ.R̄.Narrabo.Epl'a ꝛ euāg.iiij.fe.Fe.iiij.de mar.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de fe.R̄.
C De⁹ cāti.Sab.de dña.C Dñica.iij.poſt paſcha.Feſ.ij.de fe.R̄.Narrabo.Epiſtola ꝛ euāge.quarte feſ.Fe.iij.de ſancto vvillō.Fe.iiij.de ſctō dūſtano.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de
D feſ.R̄.Deus cāti.Sab.de dña.C Dñica.iij.poſt paſcha.Fe.ij.de ſctō vvillō.Fe.iij.ꝺ ſctis mar.Tiburtio ꝛ valeriano.Feſ.iiij.de fe.R̄.Narrabo.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de fe.
D R̄.Deus canti.Sab.de dña.C Dñica.iij.poſt paſcha.Fe.ij.de fe.R̄.Narrabo.Epl'a et euāge.iiij.fe.Feſ.iij.de dña.Fe.iiij.de feſ.R̄.Deus canticū.Epl'a et euāge.vi.fe.Feſ.v.de ſctō geozgio.Fe.vi.de ſctō vvilfrido.Sab.de ſctō marco.veſpere erunt plene de ſctō Marco.Nulla memo.de dominica:ſed tm̄ de reſurrectione:de dña:et de oībus ſctis.
D C Dñica.iij.poſt paſcha.Fe.ij.de ſctō vvillō:vel de feſ.R̄.Narrabo.Epl'a ꝛ euā.iiij.fe.Fe.iij.ꝺ ſctō vitale mar.Fe.iiij de fe.R̄.Narrabo.vel Deus cāti.Epl'a ꝛ euā.vi.fe.vel de feſt.loci.Fe.vi.de ap̄.Philippo ꝛ Jacobo.Sabba.de dña.
D C Do.de inuē.ſctē crucis.mēo.de mar.de reſur.de dña/et de oib⁹ ſcis.Fe.ij.de d.iij.R̄.de d.Fe.iij.de fe.R̄.Narrabo.Epl'a ꝛ euāge.iiij.fe.Fe.iiij.de ſctō iohāne euā.Fe.v.de ſctō iohāne beuer.Fe.vi.de fe.R̄.Deus cāti.Sab.de dña.
D C Do.iij.poſt paſcha.mēo.de mar.Fe.ij.de ſctō vvillō.Fe.iij.de mar.Fe.iiij.de fe.R̄.Narrabo.Fe.v.de apl'is.fe.vi.
E de fe.R̄.De⁹ cāticū.Sab.de dña.C Dñica.iij.poſt paſcha Fe.ij.de ſctis tibur.ꝛ vale.fe.iij.de ſctō vvillō.Fe.iiij.de fe.R̄.Narrabo.Fe.v.ꝺ ap̄.Fe.vi.ꝺ fe.R̄.De⁹ cāti.Sab.de
E dña.C Do.iij.poſt paſcha.Feſ.ij.de fe.R̄.Narrabo.Epiſtola ꝛ euā.quarte fe.Fe.iij.de fe.R̄.Deus cāticū.Epl'a ꝛ euā.vi.fe.Feſ.iiij.de ſctō geozgio feſtū du.Fe.v.de ſancto vvilfrido feſtū.dup.Fe.vi.de ſctō Marco euan.feſtū dup.
E Letania maioz.Sabbato de dña.C Dñica.iij.poſt paſcha Fe.ij.de ſancto vitale.Feſ.iij.de dña.feſ.quarta de feſ.R̄.Narrabo.Feſ.v.de apo.philippo et iacobo.Feſ.vi.de feſ.R̄.Deus cāticū.Sabba.de inuē.ſctē crucis.mēo.de mar.

¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij.de fe.℟.Narrabo.Ep̃la ℣ 4 e
euã.q̃rte fe.Fe.iij.de sctõ iohãne euãg.inuit.Exultent ℣c.
al̃atice.Feſ.iiij.de sctõ iohãne beuerla.Feria.v.de sancto
vvillõ.vel de feſt.loci.Fe.vi.de fe.℟.Deꝰ cãti.Sab.de dña
mẽo.de mar. ¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij.de mar.Fe.iij. 5 e
de sancto vvillõ.Fe.iiij.de fe.℟.Narrabo.feſ.v.de ap̃lis.
Feſ.vi.de fe.℟em.Deus canticum.Sabbato de domina.
¶ Dñica infra octa.sctí vvilli.medõ.lec.de mar.℣c.vt i lra. 1 F
A.Fe.ij.de sctõ.vvillõ.ad.i.vel.sctí Barnabe.ã.Claudi re.
℣ cete.ãne.cũ plal.fe.Cp̃.℣c.de sctõ barnaba.cũ mẽo.de sctõ
vvillõ.Fe.iij.de sctõ barna.apo.cine medõ.le.mẽo.tñ de sctõ
vvillõ.ad.ij.vesp̃.ãn.Jurauit ℣ cete ãne.cũ plal.de ap̃lis.
Fe.iiij.v.℣.vi.de sctõ vvillõ.mẽo.tñ.de.iij.lec.Ad.ij.vesp.ã.
Claudi rectí.℣ cete ãe.cũ plal.fe.cp̃.Ecce sacerdõ.hyꝰ.Jste
cõfel.℣c.cũ mẽo.de mar.Sabba.de oct.sctí vvilli.medie lec.
de mar.℟.de.ij.turba.Vesp̃re acp̃o erũt de dñica.ãn.dñi-
calis.Cognouerũt.et sequat mẽo.de sctõ vvillõ.et de mar.
vesp̃e de dña nõ dicũtur i choro. ¶ Dñica.iij.post pascha. 2 F
Fe.ij.de feſ.℟.Narrabo.Ep̃la ℣ euã.iiij.fe.Fe.iij.de sctõ
georgio festũ du.Feſ.iiij.de sctõ vvilfrido fel.dup.Fe.v.de
sctõ Marco fel.dup.Letania maior.Fe.vi.de fe.℟.Deus
canticũ.Sabbato de dña. ¶ Dñica.iij.post pascha.mẽo.de 3 F
sctõ vitale.Fe.ij.de fe.℟.Narrabo.Ep̃la ℣ euãge.iiij.feſ.
Feſ.iij.de sctõ vvillõ.in alijs locis.de fe.℟.Deꝰ cãti.Ep̃la
et euã.vi.fe.Fe.iiij.de apo.Philippo ℣ Jacobo.Fe.v.de fe.
℟.Deus cãti.Ep̃la ℣ euãge.vi.fe.in alijs locis de festo lo
ci.Fe.vi.de inuẽtio.sctẽ crucis.Mẽo.de marty.et de relur-
rectione.Sabbato de dña. ¶ Dñica.iij.post pascha.Fe.ij. 4 F
de sctõ Johãne euãge.Jnuita.Exultẽt ℣c.al̃atice.Fe.iij.
de sctõ Johãne beuerla.Feſ.q̃rta de fe.℟.Narrabo.Fe.v.
de feſ.℟.Deus canti.Ep̃la ℣ euãge.vi.feſ.Feſ.vi.de mar.
Sabbato de dña. ¶ Dñica.iij.post pascha.mẽo.de marty. 5 F
Fe.ij.ꝺ fe.℟.Narrabo.Villa ꝺ dñ.Fe.iij.ꝺ sctõ vvillõ.Fe.
iiij.de fe.℟.Deꝰ cãti.fe.v.de ap̃lis.fe.vi.de fe.℟.Cãtate.
Sab.de dña. ¶ Do.iij.post pascha.Fe.ij.de fe.℟.Narra- 1 G

lo.milla de w.fe.iij.de scō vbillō.fe.iiij.de ke.R̄.Deꝰ cāti.
Feſ.v.de ap̄.fe.vi.de feſ.R̄.Cātate deo.Sabba.de dña.
C Dñica.iij.poſt paſcha.feſ.ij.de ſcō geoꝛgio feſt.du.fe.
iij.de ſcō vbilfrido feſtū du.fe.iiij.de ſcō Marco feſ.du.Le
tania maioꝛ.fe.v.de ke.R̄.Narrabo.Epl̄a ⁊ euā.iiij.feſ.
Feſ.vi.de ke.R̄.Deus cāticū.Sab.de dña.mēo.de mar.que
pꝛecedet mēo.iij.de reſurre. C Do.iij.poſt paſcha.feſ.ij.
de ſcō vbillō.vel de apl̄is:vel de feſt.loci.feſ.iij.de apſto.
Philippo ⁊ Jacobo.fe.iiij.de ke.R̄.Narrabo.fe.v.de in-
uen.ſcē crucis.mēo.de mar.fe.vi.de ke.R̄.Deus canti.
Sab.de dña. C Dñica de ſcō Johāne euā.Jnuita.Exul-
tēt.⁊c.al̄atice.feſ.ij.de ſcō Johāne beuer.fe.iij.de dñica
iij.poſt paſcha.ij.al̄.Surrexit xp̄s ⁊ illuxit.fe.iiij.de ke.R̄
Narraw.feſ.v.de mar.Jnui.Exultēt.⁊c.al̄atice.fe.vi.
de ke.R̄.Deꝰ cāti.Sab.de dña.mēo.de mar. C Dñica.iij.
poſt paſcha.fe.ij.de ke.R̄.Narraw.milla.de w.feriaꝫ.fe.
iij.de ſcō vbillō.feſ.iiij.de feſ.R̄.Deꝰ canticū.feſ.v.de
apl̄is.fe.vi.de ke.R̄.Cātate.Sab.de dña.mēo.de ſancto.

C Dñica tertia.Sabba.Ad vesꝑas.ā Al̄a.ps.Bene-
dictꝰ dñs deꝰ meꝰ.⁊c.cp̄ps reſurgēs.Hyꝰ Chozus no-
ue hierl̄z.v Mane nobiſcū. Jn euāg.ā.Alias oues.q̄re
in feria quarta p̄cedente ad vesꝑas.ps Magt. Oꝛatio.

DEus qui errātibus vt inviam poſſint redire
iuſtitie:veritatis tue lumen oſtēdis.da cūctis qui xp̄iana
pꝛofeſſiōe cenſent ⁊ illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt
noi:⁊ ea q̄ ſunt apta ſectari.
p dō. C Ad matut.inui.Surrexit dñs vē.p Venite.hyꝰ.
Aurozalucis. Jn noct.ān.
Al̄a.ps.Dñe deus meꝰ.ps.
Dñe dñs nr̄.p.Jn dño q̄ki.
v Relurrexit. Scōz iohānē

IN illo tp̄e.Dixit ie⁊us discipulis ſuis.Modi-
cum et iā nō videbitis me:et iterū modicū ⁊ videbitis me
q̄z vado ad patrē.Et reliqua
Dme.vene.hede pbī.Lcō.i.

MOdicū tēpus erat fꝛes futurū quo diſci-
puli dūm non viderēt:illud videlicet quo erat quieturus
in monumento.Et iterum modicū erat futuꝝ quo eum
viderēt:illi ſez quadꝛaginta

dies: in quib⁹ eis post resurrectionem suã vsq; ad tempus ascensionis apparuit. ℟. Si oblit⁹ fuero tui alla: obliuiscat̃ me dextera mea. Adhereat lingua mea fauci bus meis si non meminero tui alla at̃. ℣. Sup flumia babylonis illic sedim⁹ et flevimus dum recordaremur tui sion. Adhereat. Lec. ij.

QUod aũt ait: q; vado ad patrẽ: non de diuinitate/ sed de humanitate loquitur. Manẽs ergo cũ patre p̃r diuinitatẽ: discipulis apparuit per humanitatem. Et reuertẽs ad patrẽ p̃r humanitatem: manlsit cũ discipulis per diuinitatẽ ℟. Vi derũt te aque deus viderũt te aque ⁊ timuerunt. Multitudo sonitus aquar̃ vocẽ dederũt nubes alla alla alla. ℣. Illuxerũt coruscatiões tue orbi terre cõmota est: ⁊ p̃tremuit terra. Multitu. Le. iij.

CUm venẽ dñs ad patrem ire dicit̃: q; quãdiu cũ discipulis cõuersatus est: p tuit simul cũ ipsis ad humanitatẽ pertinẽtia pati. Sed post resurrectionẽ ita a pẽ est clarificatus: vt nichil iterũ patiat̃ ℟. In toto corde meo alla exquisiui te alla. Ne repellas me a mandatis tuis alla alla. ℣. Vide humilitatem meã et eripe me: q; legẽ tuã nõ sum oblit⁹. Ne. Glozia. Alla. ℟ia ferialia. ℟. Narrabo nomen tuũ fratribus meis alla. In medio ecclesie laudabo te alla alla. ℣⁹. Qui timet dñm laudate eũ: vniuersum semen iacob glozificate eum. In medio. ℟. In ecclesijs bñdicite deo alla. Dño de fontib⁹ israel alla alla. ℣. Psalmum dicite nomini ei⁹: date gloziam laudi ei⁹. Dño. ℟. Hymnũ cãtate nobis alla. Quo cantabimus cãticum dñi in terra aliena? alla alla. ℣. Illic interrogauerũt nos qui captiuos duxerunt nos verba cantionũ. Quo. Glia. Alla. ℟. Deus canticum nouum cãtabo tibi alla. In psalterio decẽ cozdarũ psallã tibi alla alla. ℣. Qui das salutẽ regibus qui redemisti dauid seruum tuũ de gladio maligno eripe me. In. ℟. Alla audiuimus eã in effrata inuenimus eam i cãpis silue. Introibim⁹ in tabernaculum ei⁹: adorabimus in loco vbi steterũt pedes eius alla

alla.ꝟ. Surge dñe i requiē tuā: tu z archa sanctificationis tue. Introibi. ℟. Deduc me in semita mādatoꝝ tuoꝝ alla: qz ipsam volui al leluya. Inclina coꝛ meum in testimonia tua. Alla alla alla. ꝟ. Auerte ocꝭos meos ne videāt vanitatē: i via tua viuifica me. Inclina. Glia. Alla. ℟. Cantate deo alla: Psalmum dicite ei alla. ꝟ. Bñdicite nomini eiꝰ: date gloꝛiam laudi eiꝰ. Psal. ℟. Bonū est cōfiteri dño alla. Et psallere alla. ꝟ. Ad annūciādū mane miam tuā: et veritatē tuā per noctē. Et. ℟. Dicāt nūc q redēpti sūt alla. A dño alla. ꝟ. Quos redemit de manu inimici: de regionibꝰ congregauit eos. A dño. Glia. Alla. Quo oꝛdine z qualiter ista ℟ia sūt dicenda/vide. ā. feria. ij. post oct. pasche. ꝟ. Surrexit dñs vere. ¶ In laud. ān. Alla. ps. Dñs regā. ē. ēpm. Expurgate. hyꝰ. Sermone blādo. ꝟ. Surrexit dñs de sepulchro. In euāge. ān. Modicū et nō vidēbitis me dicit dñs: iteꝝ modicū et videbitis me: qz vado ad patrē alla alla. ps. Bñdictꝰ. oco. Deus q errātibꝰ. Ad ꝭas vtās. cū octaue dñicali ¶ Ad vesꝑas. ā. Alla. ps. Dixit dñs. ē. ēpm. Ēps resurgens. hyꝰ. Ad cenam agni. ꝟ. Mane no. In euāge. ā. Quid est hoc qđ dicit modicū alla: nescimꝰ qđ loquit alla. ps. Magt. Oco. Deus q errātibus. ¶ Fe. ij. tmitat. ē. vtās. In noc. ān. Alla. ps. Exultate iusti i do. Benedicā dñm. Judica domie nocē. Lectiones de epīis canonicis incipiātur/z legātur vsqz ad alcē. et ℟ia cantētur de psal. qz z dauid ppha tizauit de passione et resur. et alcē. et apīi predicauerūt que a dño didicerūt vsqz ad alcēn. eiꝰ coꝛpoꝛali fructes phitia. ꝟ. Resurrexit. Lec. i.

IAcobus dei z dñi nostri ihesu xpi seruꝰ: duodecim tribubꝰ que sunt in dispersione salutē. Omne gaudiū existimate frēs mei cū in tētationes varias incideritis: sciētes q ꝓbatio fidei vestre patiētiam operat. ℟. Narrabo nomen tuum. Lec. ij.

PAtiētia aūt opus pfectū habeat: vt sitis pfecti z integri in nullo deficientes. Si aūt vl̄m indiget sapiētia: postulet a deo q dat

ibus affluenter z non im-
properat: et dabitur ei. Re.
In eccleſijs. Lectio tertia.

QDſtulet aũt in fide ni
chil helitans. Qui eñ
helitat ſiḿis eſt fluctui ma-
ris q̃ a vẽto mouet̃ et circũ-
fert̃. Nõ ergo eſtimet homo
ille q̃ accipiat aliquid a deo.
Vir dupler aio/incõſtãs eſt
i oib⁹ vijs ſuis. Re. Hymnũ.
In euã. ãn. Amen amẽ dico
vobis q̃ ploꝛabitis et flebitis
vos: mundus aũt gaudebit/
vos aũt cõtriſtabimini: ſz tri
ſtitia vr̃a vẽtet̃ i gaudiũ alʹa.
ps. Bñdictus. oño dñicalis
i dicet̃ p totã ebdo. Ad veſ.
in euã. ã. Mundus aũt gaude
bit/vos aũt q̃triſtabimini: ſz
triſtitia vr̃a vertet̃ i gaudiũ
alʹa. ps. Magt. Feria. iiij.
inuitat. ℟c. vtš. In noct. ãn.
Alʹa. pi. Deus noſter refu.
Dẽs gẽtes. Magnus dñs.
ij. Reſurrexit. Lectio pma.

Gloꝛiet aũt frater hũ-
lis i exaltatiõe ſua: di
ues aũt in hũilitate ſua q̃m
ſicut flos feni trãſibit. Exꝛ-
oꝛt⁹ eſt ei ſol cũ ardoꝛe z are-
fecit fenũ/et flos eius deci-
dit: et decoꝛ vultus eius de-
periit. Ita z diues in itine-
ribus ſuis marceſcet. Ler. ij.

Beatus vir q̃ ſuffert tẽ
tationẽ: qm̃ cũ pbat⁹
fuerit/accipiet coꝛonã vite
quã repꝛomiſit de⁹ diligẽti-
bus ſe. Nemo cũ tẽtatur di-
cat: qm̃ a deo tẽtatur. Deus
autem intẽtatoꝛ maloꝛ eſt.
Ipe ei neminẽ tẽtat. Le. iij.

QNulquiq̃ vero ten-
tatur a cõcupiſcentia
ſua abſtract⁹ et illect⁹. De-
inde cõcupiſcẽtia cum cõce-
perit/parit peccatum. Pec-
catum vo cũ conſummatum
fuerit/gñat moꝛtẽ. In euã.
ãn. Triſtitia veſtra vertetur
in gaudium: et gaudiũ vr̃m
nẽo tollet a vobis alʹa alʹa.
ps. Bñdict⁹. Ad vs̃ in euãg.
ãn. Triſtitia vr̃a alʹa verte
tur i gaudiũ alʹa. ps. Magt.
Feria. iiij. inuita. ℟c. vtš.
In noct. ãn Alʹa. pi. Deus
repuliſti. Exaudi de⁹ depꝛe
ca. Nonne deo. ij. Reſurre-
xit dominus. Lectio pꝛima.

QDlite itaq̃ errare fra
tres mei dilectiſſimi.
Oñe datũ optimũ z oñe do
nũ pfectũ deſurſum eſt deſcẽ
dẽ a pr̃e luminũ. Apud quẽ
nõ eſt tranſmutatio nec vi-
ciſſitudinis obũbꝛatio. Ja. ij.

QDluntarie eñ genuit
nos vbo veritatis: vt

simus initium aliquod creature ei⁹. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autem oīs homo velox ad audiēdū/tardus aūt ad loquēdum:et tardus ad iram. Lectio.iij.

IRa eñ viri/iusticiā dei nō operatur. Propter qđ abūciētes oēm immūdiciam et abūdātiam malitie: in mansuetudine suscipite insitū verbū qđ potest salvare aīas vras. In euāge.ān. Tristitia impleuit cor vrm: et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis all'a all'a.ps. Bñdictus. Ad vesp̄as in euāg.ān. Iterū videbo vs all'a:et gaudebit cor vrm all'a.ō. Magt. CFe.v.inuitat.ꝛc.vtš. In nocturn.ān. All'a.pi. Cōfitebimur. Notus in iudea. Voce mea.v. Resurrexit d. Le.i.

EStote aūt factores verbi ꝛ non auditores tm fallētes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi ꝛ nō factor/hic cōparabitur viro cōsiderāti vultum natiuitatis sue in speculo. Cōsideravit enim se ꝛ abiit:et statim oblit⁹ est qualis fuerit. L.ij.

QUi aūt p̄spexerit in lege p̄fecte libertatis/et permanserit in ea:non auditor obliuiosus factus/ꝛ factor operis:hic beatus in facto suo erit. Si quis aūt putat se religiosum esse/nō refrenās linguam suā/sed seducens cor suum:huius vana est religio. Lectio.iij.

REligio mūda ꝛ immaculata apud deū ꝛ patrem hec est. Visitare pupillos ꝛ vīduas in tribulatione eor: et immaculatum se custodire ab hoc seculo. Fratres mei/nolite in psonarum acceptione habere fidē dñi ihesu xp̄i. In euā.ā. Mūdus aūt gaudebit ps. Bñdictus. Ad vesp̄as in euāg.ān. Tristitia vra vtek.p. Mag. CFeria.vi. Inuita.ꝛc.vtš. In nocturn.ān. All'a.pi. Fūdamēta. Dñe deus salutis. Mias dñi. v. Resurrexit dominus. Lectio prima.

ESi enī in troierit i cōuentu vestro vir aureum anulum habēs in veste cādida: introierit aūt ꝛ pauper in sordido habitu: et intendatis i eum qui est indutus in veste p̄clara: ꝛ dixeritis ei: tu sede hic bene. Pauperi autem dicatis: tu sta illic/aut sub scabello pedū meor:nōne iudicatis apud vosmet

tpos: et facti estis iudices cogitationum iniquar. Le. ij.

AUdite fratres mei dilectissimi. Nõne deus elegit pauperes in hoc mũdo: diuites aũt in fide ⁊ hẽres regni qđ repmomisit dẽ diligẽtib⁹ se? Vos aũt exhonozastis pauperẽ. Nõne diuites per potẽtiã oppzimũt vos: et ipsi trahũt vos ad iudicia? Nõne ipi blasphemãt bonum nomen quod inuocatum est sup vos? Lectio. iũ.

SI tamen legẽ pficitis regalem scõm scripturas. (Diliges pximum tuũ sicut teipm) benefacitis. Si aũt psonas accipitis / petm operamini redarguti a lege quasi transgressozes. Quicũq; aũt totã legem seruauerit: offendat aũt in vno: factus est oim reus. In euãg. ãn. Tristitia vestra alleluya. ps. Bñdictus dñs deus.

¶ Dñica quarta post pascha de scto geozgio. Ad. i. vesp as scti geozgij. ãn. Btus vir. cũ cetis aliis ⁊ pis ferialib⁹. cpm. Btus vir. ℟. Filie hie. In euã. ã. Filie hie. Ad mat. inuit. Jub⁹ flo. ⁊c. cũ pis ⁊ ãis de. i. kba. et ℟. vt i pal. tpe. Ad. ij. vs. ℟. Filie hie. Fe. ij. de s. vvilfri. festũ du. Fe. iij. de s. marco euã. du. fel. Letania maioz. Fe. iiij. de dñica. iiij. post pal. ℟. de dñica. iiij. ad missã. ij. Alla. Surgẽs iel⁹. Fe. v. de fe. ℟. Narrab. Epi. ⁊ euã. iiij. ke. Fe. vi. de mar. Sab. de dñia. 1 B

¶ Dñica. iiij. post pascha. Fe. ij. de apo. philippo ⁊ iacobo. Feria. iij. de fe. ℟. Deus cãticum. Epla ⁊ euãg. iiij. ferie. Fe. iiij de inuentione sancte crucis. mẽo. de mar. Fe. v. de dñia. Ad vesp as. ãn. Cum venerit. Fe. vi. de fe. ℟. Cãtate deo. Sab. de scto tohã. euãge. Jnuit. Exultẽt ⁊c. alla tice. 2 B

¶ Dñica de scto iohan. beuer. Feria. ij. de dñica. iiij. ℟. de de dñica. Ad missam. ij. Alla. Surrexit. Fe. iij. de fe. ℟. Cãtate deo. Epla ⁊ euãgs. iiij. ke. Feria. iiij. de mar. Jnuitat. Exultẽt. ⁊c. alla tice. Fe. v. de fe. ℟. Narra. Epla ⁊ euã. vi. ke. Fe. vi. de mar. Jnuit. Exultẽt. ⁊c. alla tice. Sab. de dñia. 3 B

¶ Dñica. iiij. post pascha. Fe. ij. de fe. ℟. Cãtate deo. Epi. et euã. vi. ke. Fe. iij. de s. vvilfo. Fe. iiij. de fe. ℟. Narrabo. Epla ⁊ euãg. iiij. ke. Nota de cõib⁹. Fe. v. de apostolis. Fe. vi. de scto dũstano archiepo. ⁊c. alla tice. Sabbato de dñia. 4 B

A ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de feria. Ry. Cãtate. Epla et euãg.iiij.ferie. Feria.iij.de aplis. Feria.iiij.de feria. Ry. Narrabo. Epla ⁊ euã.vi.ferie. Feria.v.de sancto vrbano papa ⁊ mar. Jnuitat. Exultẽt. ⁊c. allatice. Fe.vi.de sancto augustino. Jnuita. Exultẽt. mẽo. de sctõ beda. vsi. Magnificauit eũ. tã ad vesp̃as ꝙ ad matutinas. Sabbato de dña.

B ¶ Dñica.iiij.post pascha de sancto vvilfrido. Fe.ij.de sancto marco euãge. Letania maior. Feria.iij.de dñica.iiij.cũ Ry.de dñica. Feria.iiij.de feria. Ry. Cãtate. Fe.v.de sancto

B vitale mar. Feria.vi.de fe. Ry. Narrabo. Sabbato de dña.

¶ Dñica de aplis phili. ⁊ iaco. Fe.ij.de dñica.iiij. Ry. de do. Fe.iij.de inuentione sancte crucis. mẽo. de mar. de resurre. et de dña. Feria.iiij.de feria. Ry. Cantate. Feria.v.de dña. Feria.vi.de sancto iohãne euãgelista. Sabbato de sancto iohãne ueuer. scde vesp̃re erũt plene de sancto iohã. Nulla fiet mẽo. de dñica: sed de resur. de dña/et de oibus sanctis.

B ¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de apostolis. Feria.iij.de mar. Feria.iiij.de feria. Ry. Deus canticũ. Feria.v.de martyr. Feria.vi.de feria. Ry. Cantate. Sabbato de domina.

B ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de ap̃o. Fe.iij.de sctõ vvilhelmo. Fe.iiij.de fe. Ry. Cãtate. Fe.v.de sctõ dũstano. Ad vesp. ãn. Dum venerit. Fe.vi.de feria. Ry. Narrabo. Sab.de dña.

B ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de feria. Ry. Cãtate. Epla et euãg.iiij.ferie. Fe.iij.de aplis. Fe.iiij.de sancto vrbano. Fe.v.de sancto augustino. mẽo. de sancto beda. Fe.vi.de fe. Ry. Narrabo. Sabbato de dña. mẽo. de sancto germano.

C ¶ Dñica.iiij.post pascha de sancto marco euã. Fe.ij.de dominica.iiij. Ry. de dñica. Fe.iij.de fe. Ry. Cantate. Epistola et euã.iiij.fe. Fe.iiij.de sancto vitali. Fe.v.de dña. Fe.vi.de feria. Ry. Narrabo. Sab.de aplis philippo ⁊ iacobo. secunde vesp̃re erunt de ap̃o. Nulla mẽo. nisi de dñica ⁊ de resurre.

C ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de inuẽtiõe sancte crucis. primo mẽo. de mar. Fe.ij.de fe. Ry. Cãtate. Epla ⁊ euã.iiij. fe. Fe.iiij.de fe. Ry. Narrabo. Epla ⁊ euã.vi.fe. Fe.v.de sctõ iohãne euãge. Fe.vi.de sancto iohãne ueuer. Sab.de dña.

¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de mar.gozd.et epi. Fe.iij. 3
de fe.℟. Cãtate. Epl'a ꝛ euã.iiij.fe. Fe.iiij.de mar. Fe.v.de
ap̃.vel de festo loci. Fe.vi.de fe.℟. Narrabo. Sab.de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de fe.℟. Cãtate. Epistola 4
et euãg. iiij.fe. Fe.iij.de scto vvilf'o. Fe.iiij.de scto dunstano.
Fe.v.de ap̃. Fe.vi.de feria.℟. Narrabo. Sabbato de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de fe.℟. Cãtate. Epistola 5
et euã.iiij.fe. Fe.iij.de scto vrbano papa. Fe.iiij.de sancto
augustino.mẽo.de sancto beda. Feria.v.de fe.℟. Narrabo.
Epl'a ꝛ euã.vi.fe. Feria.vi.de scto germano. Sab.de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de feria.℟. Cantate. 1
Epistola ꝛ euã.iiij.ferie. Fe.iij.de dña. Feria.iiij.de feria.
℟. Narrabo. Epl'a ꝛ euã.vi.ferie. Feria.v.de sancto geoꝛ
gio. Feria.vi.de sancto vvilfrido. Sabbato de sancto mar
co. Maioꝛ letania. vespe erũt plene de sancto marco. nulla
mẽo.de dñica: sed tãtum de relur.de dña/et de oibꝫ sanctis.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de sancto vvilf'o vel de fe. 2
℟. Cãtate. Epl'a ꝛ euã.iiij.fe. Fe.iij.de sancto vitale mar.
Fe.iiij.de fe.℟. Cãtate. vel Narrabo. Epl'a ꝛ euan.vi.fe.
Fe.v.de fe.℟. Narrabo. Epl'a ꝛ euã.vi.fe. vel de festo lo
ci. Feria.vi.de apostolis philippo ꝛ iacobo. Sabba.de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha de festo inuẽ.c.cru.mẽo. de mar. 3
q̃ p̃cedet mẽo.de relur.ꝛt. Fe.ij.de dñica.iiij.cũ ℟. dñicali.
Fe.iij.de fe.℟. Cãtate. Epl'a ꝛ euã.iiij.fe. Fe.iiij.de sancto
iohãne ap'o ꝛ euãg. Jnuita. Exultẽt.ꝛt. all'atice. Fe.v.de
scto iohã. bruer. Fe.vi.de fe.℟. Narrabo. Sabba.de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. mẽo. de mar. et ceẽ mẽo. Fe.ij. 4
de sancto vvilf'o. Fe.iij.de mar. Fe.iiij.de feria.℟. Cãtate.
Fe.v de apost. Fe.vi.de fe.℟. Narrabo. Sabbato de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Feꝛ.ij.de sancto vvilf'o. Feꝛ.iij. 5
de sancto dunstano. Feria.iiij.de feria.℟. Cãtate deo. Fe
ria.v.de ap̃. Feria.vi.de feria.℟. Narrabo. Sab.de dña.
¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de feria.℟. Cantate. 1
Epistola ꝛ euãg.iiij.ferie. Feria.iij.de feria.℟. Narrabo.
Epl'a ꝛ euã.vi.fe. Fe.iiij.de sancto geoꝛgio festum duplex.

Feria.v.de sancto vvilfrido festum dup. Feria.vi.de sancto marco euangelista. Maioꝛ letania. Sabbato de dña.

G ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de sancto vitale mar. Feria.iij.de dña. Fe.iiij.de fe. ℟. Cãtate. Fe.v.de apl̃is philippo ⁊ iacobo. Fe.vi.de fe. ℟. Narrabo. Sab.de inuẽtione sancte crucis. Mẽo.de mar.que pꝛecedat mẽo.de resur. scde vespere a cpo erũt de dñica cũ mẽo.de resur.et de dña.

G ¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de feria. ℟. Cantate. Epl̃a ⁊ euã.iiij.ferie. Feria.iij.de sctõ iohãne euã. Fe.iiij. de sancto iohãne beuer. Fe.v.de sancto vvill̃o vel de festo loci. Fe.vi.de fe. ℟. Narrabo. Sab.de dña.mẽo.de mar.

G ¶ Dñica.iiij.post pascha ad vel. mẽo. de mar. et de resur. Fe.ij.de mar. Fe.iij.de s.vvill̃o. Fe.iiij.de fe. ℟. Cantate. Feria.v.de apo. Fe.vi.de feria. ℟. Narrabo. Sab.de dña.

G ¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de sancto dũstano. Feria.iij.de sancto vvillelmo. Feria.iiij.de fe. ℟. Cantate. Feria.v.de apl̃is. Fe.vi.de fe. ℟. Narrabo. Sab.de dña.

H ¶ Dñica.iiij.post pascha. Feria.ij.de feria. ℟. Narrabo. Epl̃a ⁊ euãge.iiij.ferie. Feria.iij.de sancto geoꝛgio. Feria.iiij.de sancto vvillelmo. Feria.v.de sancto marco euã. Letania maioꝛ. Fe.vi.de fe. ℟. Deus cãticũ. Sab.de dña.

H ¶ Do.iiij.post pas.mẽo.de mar.⁊c. Fe.ij.de fe. ℟. Cãtate. Epl̃a ⁊ euã.iiij.fe. Fe.iij.de s.vvill̃o:in alijs locis de fe. ℟. Narrabo. Epl̃a ⁊ euãg.vi.fe. Fe.iiij.de apl̃is phili.et iaco. Fe.v.de fe. ℟. Narrabo. Epl̃a ⁊ euã.vi.fe.in alijs dꝛ de festo loci. Fe.vi.de inuẽ.sctẽ cru.mẽo.de mar. Sab.de dña.

H ¶ Dñica.iiij.post pascha. Fe.ij.de sancto iohã.euã. Inuit. Exultẽt ⁊c.alleluatice. Fe.iij.de sctõ iohã.beuer. Fe.iiij.de fe. ℟. Cãtate. Fe.v.de feria. ℟. Narrabo. Epl̃a ⁊ euã.vi.fe. Feria.vi.de mar. Inuit. Exultẽt ⁊c.alleluatice. Sab.de dña.

H. ¶ Do.iiij.post pas.mẽo.de mar. Fe.ij.de fe. ℟. Cantate. Milla de dñica ferialr. Fe.iij.de s.vvill̃o. Fe.iiij.de fe. ℟. Narra. Fe.v.de apo. Fe.vi.de fe. ℟. Deꝰ cãti. Sab.de dña.

H ¶ Dñica.iiij.post pascha.mẽo.de s.dunstano. Fe.ij.de fe. ℟. Narrabo. Milla de dñica ferialiter. Fe.iij.de s.vvill̃o.

Feria.iiij. de se. R̄. Deus canticū. Fer.v. de apl̄is. Fer.vi. de fer. R̄. Cantate. Sabba. de dña. memo. de ſcto vrbano.

1 ¶ Dñica.iiij. post pascha. Fe.ij. de ſcto geor. festū dup. Fe. iij. de ſcto vvilfrido. sec. du. Fe. iiij. de ſcto marco. sec. du. Fe. v. de se. R̄. Narrabo. Epistola et euange. quarte se. Feria vi. de fer. R̄. Deus canticū. Sabba. de dña. mēo. de ſctis.

2 ¶ Dñica.iiij. post pascha. Fe.ij. de ſcto vvil'o. vel de festo lo cii alijs locis. Fe.iij. de festo ap. philip. z iaco. Fe.iiij. de se. R̄. Cātate. Fe.v. de inuē. ſctē crucis. mēo. de mar. de resur. de dña/z de oib⁹ ſctis. Fe.vi. de se. R̄. Narrabo. Sab. de dña.

3 ¶ Dñi.iiij. de ſcto iohāne euā. Fe.ij. de. s. iohāne beuer. Fe. iij. de do. iiij. post pascha. Fe.iiij. de se. R̄. Cātate. Fe.v. ō mar ty. Fe.vi. de se. R̄. Narrabo. Sabba. de dña. mēo. de marty.

4 ¶ Dñica.iiij. post pascha. Fer.ij. de se. R̄. Cātate. missa de do. feria r. Fe.iij. de ſcto vvil'o. Feria ꝗrta de fer. R̄. Narrabo. Feria.v. de apl̄is. Feria.vi. de fer. R̄. Deus canticum. Sabbato de domina. Memoria de sancto dūſtano.

5 ¶ Dñica.iiij. post pascha. Fer.ij. de se. R̄. Narrabo. Epl'a et euāge. iiij. se. Fe.iij. de dña. Fe.iiij. de se. R̄. De⁹ cāti. Fe. v. de apl̄is. Fe.vi. de ſcto vrbano. Jnuita. Exultēt. rē. Sab. de ſcto augustino. memo. de ſcto beda. inuita. Exultent. rē.

¶ Dñica. iiij. Sabbato ad vs. ān Al'a. ps. Vidit⁹. rē. Cp̄m. Christus resurgens. hy⁹. Chorus noue. v⁹ Mane nobiscum. Jn euāge. ān. Jterum autē videbo vos et gaudebit cor vestrum: z gaudium vestrū nemo tollet a vobis al'a. ps. Magt. Oratio.

DEus qui fidelium mentes vni⁹ efficis voluntatis: da populis tuis id amare qđ precipis/id desiderare qđ promittis: vt inter mūda-

nas varietates ibi nra fixa sint corda vbi vera sunt gaudia. Per dñm. Memorie vtē. Ad matu. inuitato. Surrexit. rē. ps Venite. Hy⁹ Auroza. Jn noct. ā Al'a. p. Dal uū me fac deus. ps. Vsq̄quo dñe. ps. Dixit insipiēs. 1. v. Resurrexit. Sedm iohānē.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eū qui me misit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locut⁹

sum vobis: tristitia impleuit cor vestrū. Et relīq. Omelia venerabi. bede pbī. Lcō. i.

SIcut enī doctus pater familias cū in longinquā regionē proficiscit: tūc maxīe sibi subiectos qualiter se pudere debeant cōmonet: sic dñs iesus xps ab apostolis corporaliter recessurus / specialiter quomodo in mūdo cōuersari deberēt / eis ostēdere dignat⁹ est: dicēs. In hoc cognoscent oēs quia mei discipuli estis: si dilectionē habueritis adinuicem. ℟. Si oblitus fuero. Lectio scḋa.

EAdemq nocte qua tradendus erat: nō solū pedes discipulorū lauit: sed etiā mysteriū corporis & sanguinis sui eis tradidit: et nō solum suā resurrectionē / sed etiā ascēsionē predicere voluit: dicēs. Vado ad eum q̄ misit me: id est reuertor ad eū qui me incarnari statuit: & tam lucida & tā pclara erit ascensio mea vt nullus vestrū indigeat me interrogare quo vadam vidētib⁹ cunctis: qz ad celos pgā. ℟. Videt. Le. ij.

QUia enī dñs nouerat q̄ hec sua verba tanto maiorē tristitiā in cordibus apl̄orū gnarēt / quāto se vicinius ab eis recessurū p̄dicebat. blanda eos cōsolatione lenire curauit dicens. Sed ego veritatē dico vobis / expedit vobis vt ego vadā. Expedit vt forma serui vestris subtrahat aspectibus: quatenus amor diuinitatis arti⁹ vōis infigat mētibus: sicq̄ sublimēs ad supna cordib⁹ vōis: ad accipiēda iā spūalcti donā capaces fiatis. ℟. In to. Surrexit. In lau. ān. Alla. ps. Dñs reg. ꝛc. In euāgelio. ān. Vado ad eū qui misit me: sed qz hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestrū alla. ps. Confitebor. Dōo. Deus qui fideliū. Ad vias vtas. cū dōne dñicali. Ad vel. in euāge. ā. Ego veritatem dico vobis / expedit vobis vt ego vadam: nisi ego abiero paraclit⁹ non veniet alla. ps. Magnificat. Dōo vtas. Cfet. ij. inuita. ꝛc. vtas. In nocti. ān. Alla. pi. Dixit iniustus Noli emulari. Dñe ne in furore. ij. ℟. Resurrexit. p. i.

PEtrus apostolus Jesu xpi electis aduenis dispersionis ponti galatie capadocie asie & bithinie secōm prescientiā dei patris in sanctifi-

cationē ſpūs in obediētiā ⁊ aſperſionem ſanguinis ieſu xp̄i. Gr̄a vob̄is et pax multiplicetur. Tu autē. Lectio. ij.

BEnedictus deus et pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q̄ ſc̄dm miam ſuam magnā regenerauit nos i ſpem viuā p̄r reſurrectionē ieſu xp̄i ex mortuis in hereditatē incorruptibilē et immarcēſſibilē cōſeruatā in celis vob̄is: q̄ in virtute dei cuſtodimini p fidem in ſalutem paratā reuelarī i tp̄e nouiſſimo. Lcō. iij.

IN quo exultabitis modicū nūc ſi oportet contriſtari i variis tēptatiōibus vt probatio vr̄e fidei multo pretioſior ſit auro quod p̄r ignē pbat̄: inueniat̄ i laudē ⁊ gl̄iam ⁊ honorē in reuelationē ieſu xp̄i. Tu. In euā. An. Dū venerit paraclit⁹ ſpiritus veritat̄ ille arguet mundū de pcō: ⁊ de iuſtitia ⁊ de iudicio all̄a. ps. Bñdictus. Ad vſ. in euā. An. Cū autē venerit ille ſpūs veritatis docebit vos oēm veritatē et q̄ vēturа ſunt ānūciabit vob̄is all̄a ps Bgt. ℣ Fer. iij. ſuita. rē. vtš. In noc. ā. All̄a. pi. Audite hec oēs gētes. De⁹ deorum. Quid gloriaris. ℣. Re ſurrexit dominus. Lectio. i.

QUem cū non videritis diligitis: i quē nūc q̄ nō vidētes credit̄: credētes exultabitis letitia inenarrabili ⁊ gl̄ificata reportātes finē fidei vr̄e ſalutē aiar. r. q̄.

DE qua ſalute exq̄ſierūt atq̄ ſcrutati ſūt pphete q̄ de futura in vobis gr̄a pphetauerunt. ſcrutātes in q̄ vl̄ q̄le tēpus ſignificaret in eis ſpūs xp̄i p̄nūciās eas que i xp̄o ſunt paſſiōes ⁊ posteriores glorias. Lectio. iij.

QUibus reuelatū eſt q̄z nō ſibiipſis: vob̄is aut̄ miniſtrabāt ea q̄ nūc nunciata ſunt vobis p̄r eos qui euāgelizauerunt vob̄is: ſpū ſancto miſſo de celo / in quē deſiderāt angeli proſpicere. In euāg. ān. Nō eni loq̄tur a ſemetipſo: ſed quecūq̄z audiet loquet̄: ⁊ q̄ vēntura ſunt annunciabit vob̄is all̄a. ps. Bñdict⁹. Ad vſ in euāg. ān. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet / et annūciabit vob̄is all̄. ps. Bgt. ℣ Fe. iij. inuit. rē. vtš. In nocturn. ān. All̄a. pi. Exaudi de⁹ orationem meam. Jubilate deo omnis. Exurge deus. ℣. Re ſurrexit dominus. Lectio. i.

PRopter qđ succincti lũ bos mentis vře sobꝛij ꝓfecti spꝛate in eã q̃ offerẽ vbis gr̃am i reuelationẽ ie su xp̃i quasi filij obedientie nõ cõfigurati pꝛioꝛib⁹ igno rãtie vře deliderijs: sed secũ dũ eũ qui vocauit vos sanctũ vt ꝛ ipsi in oi ꝓuersatiõe sc̃i sitis qm̃ scriptũ est. Sancti eritis qm̃ ꝛ ego sc̃tus sũ. ℣. ij.

ET si patrẽ inuocatis eũ qui sine ꝓsonarũ ac ceptiõe iudicat secũdm vnius cuiusq̃ opus in timoꝛe inco latus vestri tpe cõuersamini sciẽtes q̃ nõ coꝛꝛuptibilib⁹ auro vl̃ argẽto redẽpti estis de vana vestra cõuersatione paterne traditiõis: sed pꝛe cioso sanguine q̃si agni in cõtaminati et imaculati xp̃i iesu pꝛecogniti quidẽ ante cõstitutionẽ mundi. Lãd.uũ

MAnifestati autẽ nouis simis tẽpoꝛib⁹ ꝓpter vos. Qui per ipsum fideles estis in dño q̃ suscitauit eũ a moꝛtuis et dedit ei gloꝛiã vt fides vestra et spes esset in deo: aĩas vestras castificanꝛtes in obediẽtia caritatis et fraternitatis amoꝛe simpli ci coꝛde inuicẽ diligite attẽꝛti⁹ renati nõ ex semine coꝛꝛuptibili ꝑ verbũ dei viui ꝛ permanẽtis. In euang. ãn. Ego veritatẽ. ℘s. Benedictus Ad vesꝑas in euãge. ãn. Dũ venerit. ℘s. Magt. Confe. v. inuitat. ꝛc. vtã. In noct. ãn. Alla. ℘i. Attendite popule. Deus venerunt. Qui regis. ℣ Resurrexit dñs. Lectio. i.

OMnis caro vt fenũ: et oĩs gloꝛia ei⁹ tãq̃ flos feni. Exaruit fenũ ꝛ flos ei⁹ decidit: verbũ autẽ dñi ma net in eternũ. Hoc est autem verbum quod euangelizatũ est in vobis. Lectio secũda.

DEponẽtes igit̃ omnẽ malitiã et oẽm dolũ et simulatiões et inuidias ꝛ oẽs detractiones sicut modo ge niti infãtes rationabiles et sine dolo lac ꝓcupiscite vt in eo crescatis in salutẽ: si tñ gu stat⁹ qm̃ suauis est dñs. ℣. ij.

AD quẽ accedẽtes lapi dẽ viuũ ab hoĩb⁹ qdẽ ꝛeꝓbatũ a deo autẽ electũ ꝛ honoꝛificatũ ꝛ ipsi tanq̃ la pides viui superedificamini do mos ꝑũales sacerdotiũ sanc tũ offerẽtes spiritales hostias deo ꝑ iesum xp̃m. Tu autẽ. In euãge ãn. Cũ autẽ vene rit. ℘. Benedic⁹. Ad vẽs. in eũ ge ã Nõ veni. ℘s. Magt. Confi

ria.vi.lutta.ꝛc.vtꝫ. In noc. ãn Alla.ꝑs De⁹ vltionẽ.ꝑs Cãtate.i.ꝑs Dñs regnauit exul.ꝑ Reſurrexit dñs.ſc.i.

CArissimi obsecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis q̃ militãt aduersus aiaz: conuersationẽ vestrã inter gẽtes habẽtes bonã vt in eo qđ detractãt de vobis: tanq̃ de malefactoribus ex bonis operibus vos considerãtes glorificent deum in die visitationis. Lectio.ij.

SAbiecti igit̃ estote oĩ humane creature ꝓpter deũ: siue regi quasi ꝓcellẽti: siue ducib⁹ tanq̃ ab eo missis ad vindictã malefactoꝝ: laudẽ vo bonoꝝ. ſc.iij.

QVia sic est voluntas dei vt benefaciẽtes obmutescere faciatis imprudentium hominũ ignorantiam. Quasi liberi et nõ quasi velamen habentes malitie libertatẽ: sed sicut serui dei. Tu autem. In euange ãn. Dũ venerit. ꝑs Benedictus.

Dñica.v.post pascha. Fe.ij. de ap. Philip. et Jaco. festũ du. Dies rogationũ Fe.iij. de dñia. ad vel. fiat mẽo. de mar. ⁊ de reſur. ꝛc. mẽo. Fe.iiij. de inuẽ. ſcẽ crucis. mẽo. de mar. ⁊ de vigi. Ad vs de ascẽsiõe: nulla fiet mẽo. de inuẽ. ſcẽ crucis. Fe.v. de festo ascẽ. du. fel. ꝓncipi. Fe. vi. de ascẽ. Sab. de ſcõ Johãne euãge. cũ mẽo. de ascen. Ad matuti. inuitato. Exultent in dño. et cetera alr̃atice. quasi ix. lec. cũ mẽo. de ascen. Vespere eodẽ die dicunt̃ de ſcõ iohãne beuerla. cũ aĩis. ⁊ ꝑis de ascẽ. cũ mẽo. de ſcõ iohãne euãge. ⁊ de ascen. Dñica de ſcõ iohãne beuer. du. fest. mẽo. de ascẽ. cũ ã. Cũ venerit. ⁊ oõ. Dps. Ad vel. ãe. ⁊ ꝑi. de ascẽ. Cp. ꝛc. de ſ. iohẽ euan. cũ mẽo. de ascen. cũ ã. Hec locut⁹. cũ oõne. Dps. Fe. vi. de dñica inkra. Expletio dñicalis. cũ ãis. ⁊ Ve. ad diem ſab. pertinẽs. ã. ad ps. Benedictus. Dñs q̃dẽ. ꝛc. cũ or. Dps. Fe. iij. de ascẽ. ãe. ꝑi. ⁊ Ve. dñr q̃ ponunt̃ fer. vi. vtꝫ. Fer. iij. de ascẽ. mẽo. de mar. Fer. v. de oct. ascẽ. Fe. vi. de dñia. mẽo. de mar. ⁊ de ascẽ. ã. Cũ venerit. cũ oõ. dñica. Ad vel. hec sola. ã. Viri galilei. cũ ꝑis fe. ⁊ chorus regat. a duob⁹ in capis albis. et dñr vel. de dñia in cõuentu. Sab. de vigil. penthe.

Dñica.v. de ſcõ iohãne beuer. Fe.ij. de v.v. Rogatiões:

ad missam.ij.alr̃a. Surrexit dñs vere. Fe.iij.de dñica. Feꝛ. iiij.de vigi.alcen.dñi.mẽo.de marty. Feꝛ.v.de fest.alcen.do mini. Feꝛ.vi.de alcen.mẽo.de marty. Sabbato de alcẽtiõe

℣ Dñica infra octa.alcen. Feria.ij.iij.et.iiij.de alcen. Fe.v. de oct.alcen. Feria.vi.de dña.memo.de sctõ.et de alcen.ãn. Cum venerit. Oõo dñicalr̃. Sabbato de vigilia pentheco.

℟ ℣ Dñica.v. Rogationũ. Feꝛ.ij.de feꝛ. Feria.iij.de dña. Fe. iiij.de vigil̃.alcen. Fe.v.de fest.alcen.dñi. Feꝛ.vi.de alcen. memo.de sctõ. Sabbato de alcen. ℣ Dñica infra oct. Feria ij.iij.et.iiij.de alcen. Feꝛ.v.de octa.alcen.mẽo.de mar.ij.vel. a capl̃o erunt de sctõ augustino. line. ℟. cũ memo.de octa. et de sctõ beda.cum.v. Magnificauit. Fe.vi.de sctõ augusti no.mẽo.de sctõ beda et de alcen. Ad vesp̃e.her sola.ãn. Viri galilei. cũ p̃is.feriar̃. Sabbato de vigilia penthecostes.

℟ ℣ Dñica.v.post pascha. Dies Rogationũ. Feria.ij.de fe. Fe.iij.de dña. Fe.iiij.de vigilia alcen. Feꝛ.v.de festo alcen. ad vesp̃e.memo.de sctõ augustino. Fe.vi.de sctõ augustino. mẽo.de alcen.et de sctõ beda cum verli. Magnificauit. Ad ij.vesp̃e.ãn. Viri galilei.cũ p̃is.de alcen. Cap̃.r̃.de sctõ augustino. Sabbato de alcen.ãe.p̃i.r.℟.vi.fe. ℣ Dñica infra octa.memo.de sctõ germano. Feꝛ.ij.de alcen.cũ añis r p̃is. r ℟.ad diẽ sabbati ptineñ.ad Vbidict⁹.ã. Dñs quidẽ. Fe. iij.de alcen.ãn.r̃.vi.fe. Fe.iiij.de alcen.mẽo. de sancta petronilla. Feꝛ.v.de octa.alcẽ.mẽo.de mar. Fe.v.de dña.memo.de mar.r de alcẽ.cũ.ãn.r oõone dñicali.ad vel. her sola ãn. Viri galilei.cũ p̃is.feriar̃. Sabbato de vigilia pẽtheco.

℟ ℣ Dñica.v.post pascha.mẽo.de sctõ germano. Rogationũ. Feꝛ.ij.de fe. Fe.iij.de dña. Feꝛ.iiij.de vigi.alcen.cũ mẽo.de sancta petronilla. Feꝛ.v.de festo alcen.nulla mẽoria. Feꝛ. vi.de alcen.ãn.sup̃ pm. Vbidict⁹. Dñs quidẽ.vt supra.me mo.tm̃ de.iij.lec. Sabbato de alcen. ℣ Dñica infra octa.memo.iij.lect. Feria.ij.et.iij.de alcen. in ista feꝛ.iij.dicunt̃ ãe. ℟. et p̃i. que dicerent̃ in fe.iiij.eo q octa.anticipant̃. Feꝛ. iiij.de octa.alcen.ad.i.vel.sctĩ vbil̃i/dicũtur ppꝛie añe. sez In vbil̃i laud.cũ p̃is.feꝛ.cũ memo.de octa.et etiã de cõfel.

cum verſi. Sacerdotes. tam ad veſp. q̄ ad matuti. Feſt. v. de feſto ſancti vuilfi. memo. de confeſ. z poſtea de aſcen. cū ān Euntes. z oratiōe dñicali. ad veſperas. ān. Illi aūt. Feria vi. de domina. memo. de marty. et poſtea de aſcen. cum ān. et oratiōe dñicali. Ad veſperas hec ſola. ān. Viri galilei. cū pis. feſt. et re. chorus in his veſpis. Sabbato de vigi. pēthe.

℣ Dominica. v. de apo. philippꝰ z iacobo. Rogationes. Fe 1 B
ria. ij. de dñica. v. cū ℟. dñicali. Feſt. iij. de inuen. ſancte cru
cis. i. mēo. de mar. Feſt. iiij. de vigil. aſcen. Feſt. v. de aſcen.
dñi. ad. ij. veſpꝝ. memo. de ſcto iohāne. Fe. vi. de ſcto iohāne
euāge. memo. de aſcen. ad veſp. ān. Dns quidē. Sabbato de
ſcto iohāne beuerla. ad vtraſq; veſp. ān. Viri galilei. z c̄. cū
memo. de aſcen. Dñica infra octa. aſcen. Feſt. ij. de aſcen.
cum ℟. iiij. ke. ān. Dns quidē. Feſt. ij. de aſcen. memo. de
mar. aīe. z ℟. vt in ſabbato. Feſt. iiij. de aſcen. cū āis. z ℟.
ad diem aſſignatis. Fe. v. de octa. aſcen. mēo. de marty. Fe.
vi. de dña. mēo. de aſcē. cū. ān. et oīone dñicali. Ad veſp. hec
ſola. ān. Viri galilei. cū pis ke. z re. chꝰ. Sab. de vigi. pēthe.

℣ Dñica. v. poſt paſcha. Rogatiōes. Feſt. ij. de ke. ℟. Deus 2 B
canticū. Feſt. iij. de dña. memo. de mar. Fe. iiij. de vigi. aſcē.
Feſt. v. de aſcen. dñi. Nulla memo. Feſt. vi. z ſab. de aſcen.
Dñica infra octa. aſcen. Feſt. ij. iij. z. iiij. de aſcē. Feſt. v. de
octa. aſcen. memo, de ſcto dūſtano. Feſt. vi. de dña. memo.
de aſcen. cum. ān. et oīone dñicali. Ad veſpe. hec ſola. ān.
Viri galilei. cum pis keſt. Sabbato de vigilia penthecō.

℣ Dñica. v. poſt paſcha. Rogationes. Fe. ij. de ke. ℟. Deus 3 B
canti. Feſt. iij. de dña. Feſt. iiij. de vigil. Feſt. v. de aſcen. dñi.
Nulla mēo. Feſt. vi. et ſab. de aſcen. Dñica infra oct. aſcē.
Feſt. ij. et. iij. de aſcē. Feſt. iiij. de aſcē. mēo. de ſcto vrbano pa.
z mar. Feſt. v. de oct. aſcen. z mēo. de ſcto beda. ā. Iſte eſt qui.
et differat feſtū. Ad. ij. veſp. a capꝰ erūt de ſcto auguſtino.
cum mēo. de aſcen. Feria. vi. de ſcto auguſtino cum memo.
de aſcē. cū. ān. et oīone dñicali. ij. veſpere dicunt alr atice cū
mēo. de aſcen. Sab. de vigi. pētheco. mēo. de ſcto germano.

℣ Dñica. v. poſt paſcha. Fe. ij. de ke. ℟. Deus cāti. Roga- 4 B

tiones. Fe.iij. de dña. Fe.iiij. de vigi. alcen. mẽo. de marty. Fe.v. de alcen. dñi. et differatur festũ. Post vespe. fiet mẽo. de sctõ augustino tm̃ ⁊ nulla mẽo. fiat de sctõ veda hyc anno Feria.vi. de sancto augustino. mẽo. de alcen. Ad vespe. ãn. Viri galilei. mẽo. de alcen. et de sancto germano. Sabba. de alcen. cũ ãis p̃is. ⁊ ℟.vi. ke. p̃cedẽ. mẽo. de sctõ germano. Dñica infra oct. alcẽ. Fe.ij. de alcẽ. mẽo. de virg. ãe. p̃i. ⁊ ℟. sabba. ãn. Dñs quidẽ. Ad ps. Bñdict⁹. Fe.iij. de alcẽ. mẽo. de virg. Fe.iiij. de alcẽ. mẽo. de mar. Fe.v. de oct. alcẽ. mẽo. de mar. Fe.v. de dña. mẽo. de alcẽ. cũ ãn. ⁊ oõ. dñicali. Ad vel. hec sola. ã. Viri galilei. cũ ps̃al. ferialib⁹. vespe de dña dicũ turi chozo. Sab. de vigi. pẽthe. mẽo. de s. petroco. ad mat. tm̃

B Dñica.v. post palcha. Fer̃.ij. de fer̃. ℟. Deus canticum. Rogationes. Fer̃.iij. de dña. mẽo. de sctã petronilla. Feria quarta de vigi. alcẽ. mẽo. de sctõ nichomede. Fer̃.v. de festo alcen. Nulla mẽo. Fe.vi. de alcẽ. Sab. de alcẽ. mẽo. de fest. Dñica infra octa. alcẽ. Fe.ij. mẽo. de alcen. Fe.iij. de alcẽ. ãne. p̃i. ⁊. ℟.iiij. ke. Fe.iiij. de festo sctĩ vvilli. mẽo. de alcen. et de confes. cũ verli. Sacerdotes. tam ad vespe. q̃ ad matu. Ad vtraq; vel. sctĩ vvilli dicunt ãne et p̃i. de alcen. Fer̃.v. de oct. alcen. mẽo. de mar. tm̃. scde vel. a capl'o erũt de sancto barnaba. cũ mẽo. de oct. alcen. Fe.vi. de sctõ barnaba. cuius festũ anteferr̃. mẽo. de alcen. scde vel. dicũtur all'atice. cum p̃is de apl'is. vel. de dña nõ dñr in chn. Sabba. de vigi. pẽthe.

C Do. v. post palcha. Rogatiões. Fe.ij. de inuẽ. scẽ crucis. mẽo. de mar. Fe.iij. de dña. Nota de vigi. Fe.iiij. de sctõ iohẽ ap̃. ⁊ euã. Inuita. Exultẽt ⁊ ce. Nulla fiet mẽo. de sctõ iohãne ap̃. in p̃nis vel. alcẽ. Fe.v. de fel. alcẽ. ⁊ anteferat fel. ad.ij. vesp. alcen. fiat mẽo. de sctõ iohãne beuerla. Fer̃.vi. de sctõ iohãne beuerla. Ad scdas vesp. dicunt ãne ⁊ p̃i. de alcẽ. Sabba. de alcen. cum ãis p̃is. et ℟.vi. ke. Dñica infra oct. alcen. Fe.ij. de alcẽ. cum ãis p̃is. ⁊ ℟. ad diem sabbati pertineñ. me. de mar. ãn. Dñs quidẽ. Fer̃.iij. de alcen. Fer̃.iiij. de alcen. me. iij. let. Fer̃.v. de octa. alcen. Fer̃.vi. de dña. memo. de alcen. cũ ãn. ⁊ oõ. dñicali. Ad vesperas hec sola. ãn.

Viri galilei.cū pis fe.et choz⁹ regit a duob⁹ i capis albis.
et vespe de dña dicūtur in chozo. Sab.de vigilia pēthecto.
¶ Dñica.v.post pascha Rogationes.fe.ij.de fe.℟.Deus 2 a
cāticū.mēo.de mar.fe.iij.de dña.fe.iiij.de vigi.alcē.mēo.
de mar.fe.v.de festo alcē.fe.vi.et lab.de alcē. Do.infra
oct.fe.ij.z.iij.de alcē.fe.iiij.de alcē.mēo.de l.dūsta.fe.v.
de oc.alcē. fe.vi.de dña.mēo.de alcē.cū ān.et or.dñicali.
Ad vs̄ her cola ān.Viri gali.cū pis fe.et re.chozus a duob⁹
in capis albis.vel.de dña dñr i chozo.Sab.de vigi.pēthe.
¶ Dñica.v.post pascha.Rogatiōes.fe.ij.de fe.℟ Deus 3 a
canticū. fe.iij.de dña.fe.iiij.de vigi.mēo.de lctō dūstano.
feria.v.de festo alcēlionis dñi.fe.vi.et lab.de alcēlione.
Dñica infra octa.alcē. fe.ij.de alcē.fe.iij.de alcē.añe pi
et ℟.iiij.fe mēo.de mar. fe.iiij.de lctō augustino.mēo.de
alcē.et de lctō beda.cū vs̄li. Magnificauit. Ad vtraq; ve-
spras añe z pi de alcē.fe.v.de oc.alcē.fe.vi.de dña.mēo.
de l.germano: et de alcē.cū ān z oīone dñicali. Ad vs̄ her
cola ān.Viri galilei.cū pis fe.et re.cho.a duob⁹ in capis al
bis.vespe de dña dicūtur in chozo. Sab.de vigi.pēthecto. 4 a
¶ Dñica.v.post pascha. fe.ij.de fe.℟.Deus cāticū. fe-
ria.iij.de dña.mēo.de lctō vzbano. fe.iiij.de lctō augusti-
no.mēo.de vigi.et de lctō beda.in.i.vespis alcē.nulla mēo.
de lctō augustino.Feria.v.de festo alcē.dñi.fe.vi de alcē.
mēo.de l.ger.epo.Sab.de alcen. Do.infra.octa.fe.ij.iij.
et.iiij.de alcen.me.iij.lec.fe.v.de octa.alcē.fe.vi.de dña.
mēo.de sancta petronilla z de alcenlione cum ān z oīone
dñicali. Ad vsp̄as hec cola ant. Viri galilei.cū pis feriali.
et regi.cho.a duob⁹ in capis albis.et dicūtur vespe de dña
in chozo. Sabbato de vigi.pēthe.mēo.de l.bonifacio mar.
¶ Dñica.v.post pascha.Rogationes.fe.ij.de fe.℟.Deus 5 a
cāticū.mēo.de virg.fe.iij.de dña.mēo.de mar.fe.iiij.de vi
gi.mēo.de mar.fe.v.de festo alcē.nulla fiet mēo.ad.ij.vs̄
de lctō.fe.vi.et lab.de alcē.mēo.de lctō. Dñica infra oct.
fe.ij.de alcē.ad vtraq; vs̄ lctī vvilfri dñr āe z pi de alcen.
fe.iij.de festo lctī vvilfri.mēo.de alcē.et de cōfel.cū vs̄. Sa

cerdo.tam ad vesp̃as ꝙ ad matutinas.Fe.iiij.de alcē.cum
mēo.de mar.Nulla tñ mēo.de sancto vvilˈo.Fe.v.de oct.
alcen.ij.vel.a cpo erūt de s.barnaba apo.cum mēo.de octa.
non dicit̃ Ꝛ.ad p̃imas vesp̃as sancti barnabe.Fe.vi.de
scto bar.ap̃o.mēo.de alcē.cū ān ꝛ oō̃ne dñicali.vesp̃e dñr
alˈatice cum p̃is de apostolis.vesp̃ere de dña non dicit̃ur
in chozo.Sabbato de vigilia penthecostes.mēo.de mar.
℣ ℭ Dñica.v.p̃s̃t pascha.Rogationes.Fe.ij.de se.Ꝛ.De⁹
cāticū.Fe.iij.de dña.mēo.de scto vitale.Fe.iiij.de vigilia
alcen.Fe.v.de festo alcen.Ad vesp̃as mēo.de apostolis phi
lippo ꝛ iacob.Ad scdas vesp̃as dñr añe ꝛ p̃i de alcensione/
cū mēo.de eadem.Fe.vi de festo apstolo⁹ philippi ꝛ iacobi.
Sabbato de alcensione.añe p̃i et Ꝛ.vi.ferie.Ad vtrasq;
vesp̃as sancte cru.dñtur añe ꝛ p̃i de alcē.et mēo.de eadem.
Dñica de inuē.sancte cru.mēo.de alcē.ān.Cum venerit.
oō̃.Dñs.ān ad vesp̃as.Hec locutus.cū oō̃ne dñicali.et de
marty.Fe.ij.de dñica infra.āe p̃i ꝛ Ꝛ ad diē sabbati p̃tinē
tia.ān ad Bñdict⁹.Dñs q̃dē.Fe.iij.de alcē.cū ais p̃is ꝛ Ꝛ.
quarte fe.Et notādū q̃ ista fe.iij.p̃cedēti āe p̃i ꝛ Ꝛ.iiij.fe
rie dñr/eo q̃ festū sancti iohā.in hac.iiij.fe.eueñ.Ad.i.vel.
scti iohā.euā.dñr āe ꝛ p̃i de alcen.Fe.iiij.de sancto iohāne
euāge.Jnuitat.Exultēt.ꝛc.alˈatice.Fe.v.de octa.alcen.
et festum sancti iohānis beuer.differat in crastinum.et ad
p̃imas vesp̃as sancti iohānis dz ān.Amauit.et ceteāe cū
p̃is feria.et mēo.de octa.Fe.vi.de sancto iohā.beuer.mēo.
de alcen.cū ān ꝛ oō̃ne dñicali.Ad.ij.vesp̃as āe de lau.festi
p̃cedēt.cū p̃is fe.cū mēo.de alcen.Sab.de vigilia penthe.
℣ ℭ Dñica de inuē.sancte cru.mēo.de mar.q̃ p̃cedet mēo.
de relur.Rogationes.Fe.ij.de dñica.v.Fe.iij.de dña.Fe/
ria.iiij.de sancto iohā.euā.Ad vesp̃as de alcen.nulla mēo.
Vigilia.Fe.v.de festo alcen.Fe.vi.de sancto iohā.beuer.
q̃ differtur.Ad vesp̃as āe ꝛ p̃i de alcen.Sab.de alcen.āe
p̃i ꝛ Ꝛ.vi.fe.Dñica infra octa.alcen.mēo.de mar.Fe.ij.
de alcen.mēo.de marty.āe p̃i ꝛ Ꝛ.sabbati.ān ad Bñdict⁹.
Dñs quidem.Feria.iij.ꝛ.iiij.de alcēlione.mēo.de marty.

Feria.v.de octa.ascēsionis. Feria.vi.de dña.mēo.de ascē
sione cū ān ⁊ oīone dñicali. Ad vesperas her sola ant. Vi
ri galilei.cū pis fe.et regitur chorus in his vespis a duob⁹
in capis albis.et dñr vel.de dña ich. Sab.de vigilia pēthe.
¶ Dñica.v.post pascha.mēo.de marty.que precedet mēo. 3 D
de resur.ꝛc. Rogationes. Fe.ij.de fe. Fe.iij.de dña.mēo.de
mar. Fe.iiij.de vigi.ascen. Fe.v.de festo ascē. Fe.vi.et sab
bato de ascensione. Dñica infra octa.ascē. Fe.ij.iij.ꝛ.iiij.
de ascē.mēo.de s.dūstano. Fe.v.de oct.ascē. Fe.vi.de dña.
mēo.de ascen.cū oīone dñicali. Ad vs̄ her sola ān. Viri ga
lilei.cū pis fe.et chorus regit in his vespis a duob⁹ in ca-
pis albis.et vespe de dña dñr in choro. Sab.de vigi.pēthe.
¶ Dñica.v.post pascha. Fe.ij.de fe. ℟. Deus canticum. 4 D
Rogationes. Fe.iij.de dña.mēo.de sancto dūstano. Fe.iiij.
de vigi.ascen. Fe.v.de ascē. Fe.vi.et sab.de ascen. Dñica
infra oct.ascē. Fe.ij.de ascē.mēo.de s.vrbano. Ad vtras q̄
vespas sancti augustini dñr añe ⁊ pi de ascē. Fe.ij.de san
cto augustino.mēo.de ascen.et de sancto beda.cū vs̄li. Ma-
gnificauit.tam ad vespas q̄ ad matu. Fe.iiij.de ascen. Fe-
ria.v.de octa.ascē.mēo.de sancto germano. Fe.vi.de dña.
mēo.de ascē.cū oīone dñicali. Ad vespas her sola ān. Viri
galilei.cū pis fe. et cho.regi.in his ves.a duob⁹ in capis al
bis.et ves.de dña dñr in choro. Sab.de vigilia pentheco. 5 D
¶ Dñica.v.pst pascha. Fe.ij.de dña.mēo.de sancto vrba
no. Fe.iij.de sancto augustino.mēo.de sancto beda.vs̄li.
Magnificauit. Fe.iiij.de vigi. Fe.v.de ascē.dñi. nulla me
mo. Fe.vi.et sabbato de ascen. Dñica infra octa.mēo.de
sanctis.et de sancta petronilla. Fe.ij.iij.ꝛ.iiij.de ascensio.
mēo.de sanctis. Fe.v.de octa.ascensionis.mēo.de sanctis
et de sancto petroco.cōfes. Fe.vi.de dña.mēo.de sancto bo
nifacio/et de ascē.cū ān ⁊ oīone dñicali Ad vs̄ her sola ān.
Viri galilei.cum pis feria.ꝛ ceka vtās. Sab.de vigi.penthe.
¶ Dñica.v.pst pascha. Rogationes. Feria.ij.de feria. 1 E
℟. Deus canticum.mēo.de mar. Fe.iij.de dña. Fe.iiij.de
vigi.ascen. Fe.v.de festo ascē. Ad vespas tñ mēo.de apo.

philipp⁹ ⁊ iacobo. Fe.vi.de ap̃lis phili.et iaco. Ad vesp̃as de ap̃lis fiat tñ mẽo. de inuẽ.sancte cru.de alcẽ.et de mar. Sabbato de inuẽ.sancte cru.mẽo.de alcẽ.et de mar. Vespere erũt oĩno de dñica infra cũ mẽo.de inuẽ.sancte crucis. Dñica infra octa.alcẽ.Fe.ij.de alcẽ.añe p̃i ⁊ Ẽ.sicut in feria.vi. p̃cedẽ.ãn ad Bñdict⁹. Dñs quidem.Fe.iij.de sancto iohãne euã.Fe.iiij.de sctõ iohã.bener.Fe.v.de oct. alcẽ. Fe.vi.de dñia.mẽo.de alcẽ.cũãn ⁊ oõne dñicali. Ad vesp̃as hec sola ãn. Viri galilei.cũ p̃is ferialib⁹.et regitur chorus a duob⁹ in capis albis.et dñr vespere de dñia i choro. Sabbato de vigi.penthe.mẽo.de marty.ad matuti.tñ.

4 ℭ Dñica.v.post pascha.Rogationes. Fe.ij.de dñia.Fe.iij. de sctõ iohã.euã.Fe.iiij.de sctõ iohã.bener. Vigilia.Fe.v. de festo alcẽ.dñi.Fe.vi.de alcẽ. Sab.de alcẽ.mẽo.de mar. Dñica infra octa.alcen.Fe.ij.de alcẽ.mẽo.de mar.Fe.iij. et.iiij.de alcẽ.Fe.v.de oct.alcẽ.Fe.vi.de dñia.mẽo.de alcẽ. cũãn ⁊ oõne dñicali. Ad vs̃ hec sola ãn. Viri galilei. cum p̃is ferialib⁹.et regit chorus in his vesp̃is a duob⁹ i capis albis.et vesp̃e de dñia dñr in cõuẽtu. Sab.de vigilia pẽthe.

5 ℭ Dñica.v.post pascha.Fe.ij.de fe.mẽo.de mar.Fe.iij.de dñia.Fe.iiij.de vigi.Fe.v.de festo alcẽ.dñi.Fe.vi.et sab.de alcen. Dñica infra oct.alcẽ.Fe.ij.de alcẽ.mẽo.de sctõ dũstano.Fe.iij.⁊.iiij.de alcẽ.Fe.v.de octa.alcẽ.Fe.vi.de dñia. mẽo.de alcẽ.cũãn ⁊ oõne dñicali. Ad vs̃ hec sola ãn. Viri galilei.cũ p̃is fer.chorus regit in his vesp̃is a duob⁹ in capis albis.et ves.de dñia dñr in cõuẽtu. Sab.de vigi.pẽthe.

6 ℭ Dñica.v.post pascha.ad vesp̃as mẽo.de sancto ⁊ de reliqur Rogationes. Fe.ij.de fe.Ẽ. Deus cãticũ.mẽo.de sancto dũstano.Fe.iij.de dñia.Fe.iiij.de vigilia.Fe.v.de festo alcẽ.Fe.vi.et sab.de alcẽ. Dñica infra oct.mẽo.de sancto vrbano.ij.vesp̃e erũt de sancto augustino.cũ mẽo.de alcẽ. et de sancto beda.ãn. Justum deduxit.vñi.Magnificauit. Feria.ij.de s.augustino cũ mẽo.de alcẽ.et de s.beda.cũ vñi. Magnificauit. Fe.iij.de alcen.añe p̃i ⁊ Ẽ.vi.fe.Fe.iiij.de alcen.mẽo.de s.germano.añe p̃i ⁊ Ẽ.iiij.fe.Fe.v.de octa.

ascen. Fe.v. de dña. mẽo. de ascẽ. cũ ãn ℣ oõne dñicali. Ad vesp̃as hec sola ãn. Viri galilei. cũ p̃is serialib⁹. et regitur chozus in his vesp̃is a duob⁹ in capis albis. et dicũtur vespere de dña in chozo. Sabbato de vigilia pentecostes.

¶ Dñica. v. post pascha. mẽo. de sancto vzbano ℣ de resur. Vespere in dñica a cẽo erũt de sancto augustino / cũ mẽo. de sancto beda: et ps̃tea de resur. Rogationes. Feria. ij. de sancto augustino. mẽo. de scẽ beda cũ ỹbi. Magnificauit. Fe. iij. de dña. Fe. iiij. de vigi. ascen. mẽo. de sancto germano. Fe. v. de festo ascẽ. dñi. Fe. vi. de ascen. ãn. Dñs quidẽ. cup̃ ps̃al. Vñdict⁹. Sab. de ascẽ. mẽo. de virgi. Dñica infra octa. mẽo. de marty. Fe. ij. de ascẽ. mẽo. de scẽis. Fe. iij. de ascen. Fe. iiij. de ascẽ. me. tij. ler. Fe. v. de octa. ascẽ. mẽo. de mar. Fe. vi. de dña. mẽo. de ascen. cũ ãn ℣ oõne dñicali. Ad vesp̃as hec sola ant̃. Viri galilei. cũ p̃is serialib⁹. et regitur chozus in his vesp̃is a duob⁹ in capis albis. et dicũtur vespere de dña in chozo. Sab. de vigilia pẽtheroſtes.

¶ Dñica. v. post pascha. Ry. Narrabo. mẽo. de scẽ vitale. Rogationes. Fe. ij. de ſe. Ry. Deus cãticum. Fe. iij. de dña. Vigilia. Fe. iiij. de ap̃lis phili. et iaco. cũ mẽo. de vigi. tñ. Ad vesperas de ascẽ. fiat tñ mẽo. de ap̃lis. Fe. v. de festo ascẽ. dñi. Ad vñ mẽo. de inuẽ. sancte cru. tñ. Fe. vi. de inuẽtione sancte cru. mẽo. de ascẽ. et de mar. Ad. ij. vesp̃as dñe añe ℣ p̃i de ascẽ. Sab. de ascẽ. añe p̃i ℣ Ry. vi. ſe. pzecedẽtis. Dñica infra octa. ad vtraq; vesp̃as scti iohã. ap̃li ℣ euã. et sancti iohã. beuer. dñe añe ℣ p̃i de ascẽ. cũ mẽo. de ascen. Fe. ij. de festo sancti iohã. euã. mẽo. de ascẽ. Fe. iij. de s. iohã. beuer. Fe. iiij. de ascẽ. cũ ãis p̃is ℣ Ry̓s ad diẽ sabbati ẽtinẽtib⁹. Fe. v. de octa. ascẽ. Fe. vi. de dña. mẽo. de mar. et de ascẽ. cũ ãn ℣ oõne dñicali. Ad vñ hec sola ãn. Viri galilei. cũ p̃is seria. et regit chozus in his vesp̃is. Sab. de vigilia.

¶ Dñica. v. post pascha. Rogationes. Fe. ij. de scẽ iohan. euã. Inuitat. Exultẽt. ℣. al'atice. Fe. iij. de sancto iohã. beuer. Fe. iiij. de vigilia. Fe. v. de festo ascẽ. dñi. Nulla mẽo. Ad scõas vesp̃as mẽo. de mar. Fe. vi. de ascẽ. mẽo. de mar.

Sabbato de ascensione. Dñica infra octa.ascen.mẽo.de mar. Feria.ij.iij.z.iiij.de ascensione. Sabbato de vigilia.

H ℂ Dñica.v.post pascha.mẽo.de marty.et resurre.Fe.ij.de feria.℣.Deus canticum.Rogationes.Fe.iij.de dna.Feria.iiij.de vigilia ascen.Fe.v.de ascen.dñi.Fe.vi.et sabbato de ascensione. Dñica infra octa.ascen.mẽo.de sancto dñstano.Fe.ij.iij.z.iiij.de ascen.Fe.v.de octa.ascen.Fe.vi. de dña.mẽo.de ascen.cum ãn.et oõne dñicali.et ceta btõ. Sab.de vigi.pẽtheco.mẽo.de sancto vzbano ad matu.tñ.

H ℂ Dñica.v.post pascha.mẽo.de sancto dñstano z de resurre.Rogationes.Fe.ij.de fe.Fe.iij.de dña.Fe.iiij.de vigilia. Fe.v.de festo ascẽ.Fe.vi.et sabbato de ascen.mẽo.de mar. Dñica de sancto augustino. Jnuitato.Exultent.zc.alleluyatice.cũ mẽo.de ascen. ad matu.ãn.Cum venerit.ad℣ speras ant. Her locutus sum.Oõ.Ops sempi.et mẽo.de sancto beda.cum vli. Magnificauit. Ad vtrasq; vesperas sancti augustini dñr a℟e z pi de ascẽ.cum mẽo. de eadem. Fe.ij.de dñica infra cũ expõne.a℟e pi z ℣.vi.ferie. Lpm. Eliote.ãn.Dñs quidem.oõ.Ops.ad matuti.et vesperas. Fe.iij.z.iiij.de ascẽ. mẽo.de sancto.Fe.v.de octa.ascen.Feria.vi.de dña:cũ mẽo.de sancta petronilla/et de ascẽ. cũã. et oõne dñicali. Ad vs her sola ãn. Viri galilei.cum psal. feria.et regit chorus in his vesprs a duob9 in capis albis. et vel.de dña dñri chu. Sab.de vigi.pẽthe.cũ mẽo.de mar.

H ℂ Dñica de sancto augustino.mẽo.de sancto beda. Rogationes. Fe.ij.de dñica.v.Fe.iij.de dña.mẽo.de sctõ germano.Fe.iiij.de vigilia.Fe.v.de festo ascensionis dñi.Fe.vi. et sabbato de ascensione.mẽo.iij.lec. Dñica infra.me.iij. lec.Fe.ij.de ascensione.Fe.iij.z.iiij.de ascẽsione.me.iij.lec. Feria.v.de octa.ascensionis. vespere erũt oino de sancto vvilfo. Fe.vi.de festo sancti vvilfi.mẽo.de ascẽ. Ad scõas vesprs ant. Claudi recti.et ceta a℟e cũ pis feria.mẽo.de cõfesso.et de ascẽ.cũãn z oõne dñicali. Sabbato de vigilia.

G ℂ Dñica.v.post pascha.Rogationes.Fe.ij.de dña.Fe.iij. de apostolis philippo z iacobo. Feria.iiij.de vigilia ascen.

Fe.v.de festo ascensionis. Nulla memoria. Et festum de inuentione sancte crucis differtur in crastinum. Ad sedas vesperas de ascensione fiet memoria de inuētione sancte crucis. Nulla mēoria fiet ibidem de mar. Feria.vi. de inuētione sancte cruris. mēo. de ascensione tantum. Ad sedas vesperas añe ꝫ psalmi de ascensione. Sabbato de ascensione. añe psalmi ꝫ Ry. Dnica de sancto iohāne euāgelista. Inuita. Exultēt. rī. alleluatice. cum mēo. de ascē. ān. Cum venerit. oro. Ops sempiterne. sedē vespere erūt de sancto iohāne beuer. cum āis ꝫ pis de ascē. vsq; ad cpm. et ceta de sancto iohā. beuer. cum mēo. de sancto iohā. ap. et euā. et etiā de ascen. cum ān. Hec locutus. oro. Ops. vts. Fe.ij. de sancto iohā. beuer. mēo. de ascē. cum ān. Dns quidem. Feria.iij. de dnica infra octa. ascē. cum āis ꝫ pis ꝫ Ry. ad diem sabbati pertinentib⁹. Fe.iiij. de ascen. cum āis pis et Ry. ad quartam feriam pertinē. Feria.v. de octa. ascen. mēo. de marty. Feria.vi. de dnia. mēo. de ascensione: cum ān ꝫ oone dnicali. Ad vesperas hec sola ān. Viri galilei. cū pis ferialib⁹. et chorus regitur a duob⁹ in capis albis. vespere de dnia dicātur in conuētu. Sabba. de vigi. pēthe.

¶ Dnica.v. post pascha. de sancto iohāne euāgelista. Inuitatorium. Exultent. rī. alleluyatice. Dies rogationum. Feria.ij. de sancto iohāne beuerlaco. Feria.iij. de dnica.v. cum Ry. de dnica. Ad missam sedm alīa. Surrexit dns ꝫ illuxit no. Feria.iiij. de vigilia ascensionis. ān. Cantate rī. Feria.v. de festo ascēsionis dni. nulla memoria. Feria.vi. de ascensione. Sabbato de ascensione. memoria de mar. Dnica infra octa. Feria.ij. de ascensione. ān. Dns quidē. Fe.iij. ꝫ iiij. de ascensione. Fe.v. de octa. ascensionis. Feria.vi. de dnia. mēo. de ascensione/cum ān ꝫ oone dnicali. Ad vesp̄as hec sola ān. Viri galilei. cū pis ferialib⁹. et regit chorus in his vesp̄is a duob⁹ in capis albis. vel. de dnia dicūtur i cōuētu. Sab. de vigilia pēthe. mēo. de s. dūstano.

¶ Dnica.v. post pascha. Rogationes. Feria.ij. de feria. Feria.iij. de dnia. Feria.iiij. de vigilia. Feria.v. de festo ascē

clionis dñi. Feria.vi. de ascensione. Sabbato de ascensione. mēoria de sancto. Dñica infra octa. Feria.ij.iij.z.iiij. de ascensione. Feria.v. de octa. ascensionis. Hōe vespere a cpo erunt de sancto augustino: cū mēo. de octa. et de sancto vrbano mar. Nichil fiet de sancto beda vsq; ad.ij. vesp̄ras sancti augustini. Fe.vi. de sancto augustino. Jnuitat. Exultēt. zc. alr̄atice. mēo. de sancto vrbano mar. et postea de ascen. cū ān z oōne dñicali. Ad.ij. vespas alr̄atice: cum mēo. de sancto beda: et etiā de ascēsiōe cū ān. Locutus est. et oōne dñicali. Vespere de dñia dicūtur in choro. Sab. de vigilia pētheco. cū mēo. de scto beda. v. Justus germinabit.

G ¶ Dñica. v. post pascha. Rogationes. Feria.ij. de feria. R̄. Deus canticum. Feria.iij. de dñia. Feria.iiij. de vigilia ascēsionis. Feria.v. de festo ascē. dñi. Fe.vi. de ascē. mēo. de sancto. Ad vtraq; vespas sancti augustini dicūtur ant̄e et p̄i de ascē. Sabbato de sancto augustino. Jnuita. Exultent. zc. alr̄atice. cū mēo. de ascē. et de sancto beda. Vespere erunt oīno de dñica infra: cum mēo. de sancto augustino. Dñica infra octa. ascē. Fe.ij. de ascē. cum ān̄is p̄is z R̄ijs q̄ ponūtur in sabbato. Ad psal. Dñdictus. ān. Dñs quidē. Feria.iij. de ascēsione. ān̄e p̄i z R̄. vi. ferie. Fe.iiij. de ascensione. Feria.v. de octa. ascensionis. mēo. de sancta petronilla virgine. Feria.vi. de dñia. mēo. de mar. et de ascensione cum ān z oratione dñicali. Ad vesperas her̄ sola ant̄. Viri galilei. cū p̄is ferialib⁹. et regit chorus in his vesp̄is a duob⁹ in capis albis. et dicūtur vespere de dñia in choro. Sabbato de vigilia pēthe. mēo. de mar. tm̄ ad matutinas.

G ¶ Dñica. v. post pascha. Rogationes. Feria.ij. de feria. R̄. Deus cāticum. mēo. de sancto. Fe.iij. de dñia. Fe.iiij. de vigilia. Fe.v. de festo ascen. dñi nulla mēo. Fe.vi. et sab. de ascē. me.iij. lec. Dñica infra. Feria.ij.iij.z.iiij. de ascen. Fe.v. de octa. ascen. Vespere erunt oīno de sancto vbil'o cū ān̄is p̄p̄ris z mēo. de ascē. et de cōfesso. Feria.vi. de festo sancti vbil'i. mēo. de cōfesso. et de ascen. cū oōne dñicali. Sabbato de vigilia pēthecostes. mēo. de marty. tantum.

Dñica.v. Sab. ad vel.ā. All'a.ℏ. Qui dicit.ꝛc.cō. Ꝑps rsurgēs.hy⁹. Chor⁹ noue. ℟⁹. Mane nobiscū. In euā. ā. Ille me cla.ℏ. Mgt. Oco.

DEus a quo bona cuncta pcedunt/largire supplicibus tuis:vt cogitemus te inspirante que recta sunt:ꝛ te gubernāte eadē faciamus.p ꝙ. Memoria.vtā. Ad matut. Inui.ꝛc.vtā. In noct.ān. All'a.ℏi. Dñs regit Dñi est terra. Judica.ℏ. Resurrexit ꝙ.ꝛc. Sequ iohānē

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis:si q̄d petieritis patrē in noie meo: dabit vbis. Usq; modo non petistis quicq̄ in noie meo. Et reliqua. Omelia venerabilis bedę pzelbyteri. Lectio.i.

DIscipuli quidem dñi fratres carissimi non petierunt eatenus quicq̄ in nomine saluatoris:quia dū ipm saluatorē vlsibili pzesentia cōplecterent:min⁹ ad inuisibilia salutis dona mētis intuitum erexerunt. ℟. Narrabo nomen. Lectio.ij.

PEtite inquit domin⁹/ et accipietis: vt gaudium vestrū sit plenum. Qz do quippe/sensus est. Petite vt gaudiū vestrū sit plenum et accipietis. Plenum ergo gaudiū:perpetuā pacē appellat. Aliquādo vero carnales carnalia petūt:et ideo a domino non exaudiūtur. Aliquādo etiā boni bona petunt: sed illorum mala merita p quibus petunt eis obsistunt ne exaudiant.ꝛ tamē licet illi nō merent accipere p ꝙd petimus: nobis pro affectu caritatis merces retribuet. ℟. In ecclesijs. Lectio.iij.

ALiquādo vero sancti sācta petunt:sed qz eorū petitio in pzesenti non impletur:restat vt i futuro impleatur. Aliquādo etiā sancti in oōne cōtraria animę sue ignorāter petunt: occulto tamē iudicio nō ad voluntatē sed ad salutē exaudiuntur. Multo enim salubrius est exaudiri ad salutē/q̄ ad valūtatem. ℟. Hymnū can. ℟⁹. Surrexit dñs vere. In laudi.ps. Dñs regna.ꝛc. In euāge.ān. Usq; modo nō petistis quicq̄ in noie meo: petite ꝛ accipietis all'a.ps. Qui dictus oco. Deus a quo. Ad ꝙs vtā. cum oōne dñica li. Ad vesp. in eus n.āy. Pe-

tite ⁊ accipietis vt gaudium vestrū plenū sit: ipse enī pat amat vos quia vos me ama stis ⁊ credidistis aľ. ꝓ Magt

Dño vt supra. Si fe.ij.vl.iij in rogatiōib⁹ fel. aliqđ eue. siue duplex siue simplex: qđ alio tpe esset. ix. lec. totū fiat de festo cū missa post tertiā: pst. vi. vero fiat pcessionel. ⁊ missa de ieiunio. Si vero festū qđ pcedat fel. iij. ꝛc tm̄ habeť sic euene. tm̄ memo. inde fiat. ℂ Fe. ij. inuit. ꝛc. vtš. In noc. ān Alľa. ꝑ. Dns illuminatio. Ad te dñe clama. Afferte ℣ Resurrexit. Lectio ꝓma.

OMnes honorate: fraternitatē diligite: deū timete regem honorificate. Serui subditi estote in oñi timore dñis nō tm̄ bonis et modestis: sed etiam discolis. Hec est enim ((Lctō. ij. gra si ꝓpter conscientiam sustinet quis tristitias patiens iniuste. Que enim est gratia si peccantes et colaphizati sufferetis? Sed si benefacientes patienter sustinetis: hec est gra apud deum. Tu autem. Lectio tertia.

In hoc enī vocati estis/ qz et christus passus est ꝓ nobis vobis relinquēs exemplum: vt sequamini vestigia eius. Qui peccatū non fecit: nec inuentus est dolus in ore ei⁹. Tu autē. In euā. ān. Ipse enī pater amat vos quia vos me amastis et credidistis aľa. ꝑs. Benedict⁹. Dño dñicalis. Ad horas: vt supra. cū oratiōe dñicali. Ad vel. ān Alleluya. ꝑs. Dilexi. ꝛc. ℂ Fe. iij. cantetur de dña nisi impediat ꝑ festū vt ꝑdicitur: ⁊ tunc cantetur de dña die lune p̄cedēti: si fieri pslit cōpetenter. Ad vesp. ān. Alľa. ꝑs Letat⁹ sū. ꝛc. Cap. vtš. ā Exiui a pte et veni in mūdū: iterū relinquo mūdū ⁊ vado ad patrē aľa aľa. ꝑs. Magt. ℂ In vigilia ascensionis si festū duplex vel qđ alias ꝑ festo simplici. ix. lec. haberet euenerit: fiat de festo ⁊ mēoria de vigilia/ ⁊ pst iij. fiat missa de sancto: ⁊ post ix. fiat pcessio ⁊ missa de vigilia. Si festū qđ ꝑ festo. iij. lect. in ista vigilia euenerit: mēoria fiat tm̄ de sancto. Si die ascensionis festū duplex siue simplex. ix. ꝛc. euenerit: differat in crastinū: ⁊ pst vs in die ascē. fiat mēo. d̄ sctō/ ⁊ in illo crastino tm̄ fiat mēo. de ascē. Si vero festū tm̄. ij.

let. ℓ die euenerit/ nec etiã de eo fiat mẽo. Si infra octa. alcẽ. fest. iij. let. tñ euenerit: mẽo. tñ fiet de sctõ/ etiã die octa. fiet mẽo. Si festũ qđ dz cat. ix. let. infra oct. euenerit totũ fiat de festo etiã in dñica: ℟ mẽo. đ alcẽ. etiã tã i pzimis vlpis q̃ i scdis de sãcto dicãt ãe. ℟ psal. đ alcẽ. scz Viri gal. ℣. vsq; ad cap. qđ erit de festo. ix. let. sicut infra oct. natiuitatis dñi dicunt ãe. et ℣i. de nati. scilz Tertũ pzincipiũ. vsq; ad cpm de festo. ix. lect. Eodẽ modo etiã fiat in festis ap'lor; philippi ℟ iacobi: scti iohãnis beuerlaci: sãcti vbilli: licet sint duplicia si infra dictas octa. euenerit Et si infra dictas octa. huiusmodi festa euenerit: tũc dicãtur Vigilie ãe. et psalmi qñ de alcẽsione dicit q̃ nõ fuerint pzius dicta: ita q̃ oia dicant si fieri põt. Octauo vero die totũ fiat de alcẽsiõe siue duplex festũ: siue simplex. ix. lc. euenerit: ℟ differat festũ i crastinũ: ita tñ q̃ vespere ipo die octa. dicant de sctõ: sicut dicerent si tale festũ in crastino contigerit pzout infra notatur: excipit tamẽ festũ sancti vbillelmi qđ nõ differtur si sic euenerit: q̃ sic euemente anticipet seruitium octauarũ/ ℟ fiat die mercurij pcedẽte: et in ỹmis vespere dicant de sancto vbilli'o añe. In vbilli laudib'. sup psalmos feriales: et fiat mẽozia de octa. Itẽ infra octa. alcẽsionis quãdo fiet de festo non nẽ lectionũ. Inuitatozium. Exultẽt in dño. ℣. etiam de cõfessoze: nisi duplex fuerit eius festum. ℣. oia alleluyatice. In scdis vespis. ã. Viri galilei. ỹs. Dixit dñs dño meo. In dñica vero cũ fit de festo noue lectionũ. et dicat mẽozia de ascen. in matu. et scdis vespis cũãis. Cũ venerit paraclit'. Hec locutus sum. ℟ oõne. Oõs sempiterne deus. q̃ q̃l de ascensione sũt. Itẽ si festũ fiat in dñica: explicito dñicalis leget in die lune cũãis ℟ Hẽs ad feriã sqntãtib': scz de alcẽsiõe: et cap. Elote. ℟ oratiõe Oõs sempiterne de'. ad matu. ℟ ad vsp̃as: ℟ in secundis vespis de sãcto erit sup psal. ãn. Viri galilei. ỹs. Dixit dominus. Quãdo aũt de dñica agit cpz. Elote. tñ i scit ad matuti. ℟ ad vs̃. Cap. autem Pzimum quidẽ. ℣. ad alias

ſite ⁊ accipietis vt gaudium veſtrū plenū ſit: ipſe enī pat amat vos quia vos me amaſtis ⁊ credidiſtis aľ. p. Wagt. Dño vt ſupra. Si fe. ij. vl. iij in rogatiōib⁹ fer. aliqđ eue. ſiue duplex ſiue ſimplex: qđ alio tpe eſſet. ix. lec. torū fiat de feſto cū miſſa poſt tertiā: poſt. vi. vero fiat proceſ. ⁊ miſſa de ieiunio. Si vero feſtū qđ pro fer. iij. ſ'c tm̄ habeť ſic euene. tm̄ memo. inde fiat. ℂ Fe. ij. inuit. ⁊c. vtš. In noc. ān Aľa. ps. Dñs illumina. tio. Ad te dñe clama. Aſſerte ꝺ Reſurrexit. Lectio pma.

OMnes honorate: fraternitatē diligite: deū timete regem honorificate. Serui ſubditi eſtote in oñi timore dñis nō tm̄ bonis et modeſtis: ſed etiam diſcolis. Hec eſt enim ((Lcō. ij. gr̄a ſi ꝓpter conſcientiam ſuſtinet quis triſtitias patiens iniuſte. Que enim eſt gratia ſi peccantes et colaphizati ſuffertis? Sed ſi benefacientes patienter ſuſtinetis: hec eſt gr̄a apud deum. Tu autem. Lectio tertia.

In hoc enī vocati eſtis/ qz et chriſtus paſſus eſt pro nobis vobis relinquēs exemplum: vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatū non fecit: nec inuentus eſt dolus in ore eiꝰ. Tu autē. In euā. ān. Ipſe enī pater amat vos quia vos me amaſtis et credidiſtis aľa. ps. Benedictꝰ. Dño dñicalis. Ad horas: vt ſupra. cū oratiōe dñicali. Ad veſ. ān Alleluya. ps. Dilexi. ⁊c. ℂ Fe. iij. cantetur de dña niſi impediat ꝑ feſtū vt ꝓdictur: ⁊ tunc cantetur de dña die lune ꝓcedēti: ſi fieri poſſit cōpetenter. Ad veſp. ān. Aľa. ps Letatꝰ ſū. ⁊c. Cap. vtš. ā Exiui a pre et veni in mūdū: iterū relinquo mūdū ⁊ vado ad patrē aľa aľa. ps. Wagt. ℂ In vigilia aſcenſionis ſi feſtū duplex vel qđ alias ꝑ feſto ſimplici. ix. lec. haberet euenerit: fiat de feſto ⁊ mēoria de vigilia/ ⁊ poſt iij. fiat miſſa de ſancto: ⁊ poſt ix. fiat proceſſio ⁊ miſſa de vigilia. Si feſtū qđ ꝑ feſto. iij. lect. in iſta vigilia euenerit: mēoria fiat tm̄ de ſancto. Si die aſcenſionis feſtū duplex ſiue ſimplex. ix. ſ'c. euenerit: differat in craſtinū: ⁊ poſt vl in die aſcē. fiat mēo. ꝺ ſcō/ ⁊ in illo craſtino tm̄ fiat mēo. de aſcē. Si vero feſtū tm̄. iij.

lec.i die euenerit/nec etiã de eo fiat mẽo. Si infra octa. ascẽ.fest.iij.lec.tñ euenerit: mẽo.tñ fiet de sctõ/etiã die octa.fiet mẽo. Si festũ qđ dicat.ix.lec.infra oct.euenerit totũ fiat de festo etiã in dñica:ꝫ mẽo.đ ascẽ.etiã tã i pzimis vespis ꝙ i sedis de cãcto dicãt ãe.ꝫ psal.đ ascẽ.scz Viri galilei.ꝛc.vsq; ad cap.qđ erit de festo.ix.lec.sicut infra oct. natiuitatis dñi dicunt ãe.et ꝙi.de nati. scilz Tecũ pzincipiũ.vsq; ad cpm de festo.ix. lect. Eodẽ modo etiã fiat in festis apl'oꝝ philippi ꝫ iacobi: scti iohãnis beuerlaci: sãcti vbilli: licet sint duplicia si infra dictas octa.euenerit Et si infra dictas octa. huiusmodi festa euenerit:tũc dicãtur Veis ãe.et psalmi qñ de ascẽsione dicit q̃ nõ fuerint pzius dicta: ita ꝙ ofa dicant si fieri põt. Octauo vero die totũ fiat de ascẽsiõe siue duplex festũ: siue simplex. ix. lc.euenerit: ꝫ differat festũ i crastinũ:ita tñ ꝙ vespere ipo die octa. dicant de sctõ:sicut dicerent si tale festũ in crastino contigerit pzout infra notatur: excipit tamẽ festũ sancti vbillelmi qđ nõ differtur si sic euenerit: q̃ sic euemente anticipet seruitium octauarũ/ꝫ fiat die mercurij pzeredẽte: et in ꝑmis vesp. dicant de sancto vbill'o ãe. In vbilli laudib⁹.sup psal. nos feriales:et fiat mẽozia de octa. Itẽ infra octa.ascẽsionis quãdo fiet de festo nouẽ lectionũ. Inuitatozium. Exultẽt in dño.ꝛc.etiam de confessore: nisi duplex fuerit eius festum.ꝛc. ofa alleluyatice. In sedis vespis.ã. Viri galilei. ꝑs. Dixit dñs dño meo. In dñica vero cũ fit de festo nouẽ lectionũ. et dicat mẽozia de ascen.in matu.et sedis vespis cũãis. Cũ venerit paraclit⁹. Hec locutus sum.ꝫ oõne. Ops sempiterne deus, qz qđ de ascensione cũt. Itẽ si festũ fiat in dñica: explicio dñicalis leget in die lune cũãis ꝫ Rehs ad feriã sequãtib⁹:scz de ascẽsiõe:et cap. Estote ozatiõe Ops sempiterne de⁹. ad matu.ꝫ ad vesp as:ꝫ in secundis vespis de cãcto erit sup psal. ãn. Viri galilei ꝑs. Dixit dominus Quãdo aũt de dñica agit cpz. Estote. tñ i scit ad matuti.ꝫ ad vs. Cap. autem Pzimum quidẽ.ꝛc.ad alias

horas cū oratione. Ꝯrede. Si festū duplex vł quasi no uē lec. in crastī. octa. ascēsionis euenerit de eo fiet: ⁊ me moria de ascēsione cum ān. ⁊ oōne dñicali ad matutinas ⁊ ad missā ⁊ ad vesperas. Si festū sit duplex/ tūc in ꝓmis vesp̄is de scō dicant ãe de festo duplici cū psalmis feriālibus: et memoria de octaua ascen. Si festum sit simplex quali. ix. lec. incipiat de sancto ad cap̄. et sequat mēoria de octaua ascēsionis. Et in sc̄dis vesp̄is de festo duplici dicūtur sup psalmos feriales ãe. de laud. Et i festo simplici nouē lec. ã. alł atice. Si vero festū triū lec. ibidē euenerit/ dicat de dñica: ⁊ fiat memoria de festo: ⁊ memoria de ascēsione vt ꝓdictū est. Itē mēorie q̄ fient de festo triū lec. infra octa. ascēsiōis ⁊ in matu. ⁊ in vesp̄is die veneris et matu die sabba. ꝓt oct. cū eisdē ãis fiēt: ab ip̄o pasch.

¶ In vigił. ascē. ad matut. inuita. Alł. ꝓ. Venite exp̄. Auroza. In nocturn. Alł. ꝓ. Dixit iusti. Exaudi deus oōnē meā: ⁊ ne despe. Miserere mei de⁹ q̄m q̄cul. ꝑ. Resurrexit do. Sc̄m iohānē.

IN illo tēpore: Sublevatis iesus oculis in cē lum: dixit. Pater: venit hora clarifica filiū tuum: vt filiꝰ tuꝰ clarificet te. Et re. Omelia bti augusti. epi. Lectio. i.

Glorificatū a patre filium scām formā serui quā pat̄ suscitauit a mortuis ⁊ ad dexterā collocauit: res ipsa indicat et nullꝰ ambigit xp̄ianus. Sed q̄m non tm̄ dixit pater clarifica filiū tuum: sed addidit etiam vt filius tuus clarificet te. Ps. Cantate deo. Lectio sc̄a.

MErito querit quomodo patrē clarificauit filiꝰ cū sempiterna claritas p̄tis nec diminuta fuerit in forma hūana: nec augeri potuerit in sua perfectione diuina? Sed ipsa claritas p̄tis nec augeri nec minui ꝓtest. ℟. Bonū est. Lcō. iij.

HOc autē q̄ ꝑ euāgeliū xp̄i factū est vt filiū p̄ innotesceret gētibꝰ: ꝓfecto patrē glificauit et filius. Si autē tm̄modo mortuꝰ fuisset filiꝰ nec resurrexisset: p̄culdubio nec a patre clarificatꝰ esset/ nec patrē clarificasset. Hūc autē resurrectiōe clarificatꝰ a p̄re: resur-

rectionis siue ꝓdicatione cla
rificat patrē. ℣. Dicāt nūc
Nō dī. ps. Te deū. ỽ. Resur
rexit dñs ỽe. In lau. Alla
ps Dñs regnauit. rē. Cōm.

Altitudinis credētiū
erat coꝛ vnū et anima
vna: nec quisq̄ coꝝ que pos
sidebat/aliquid suum esse di
cebat: sed erāt illis oia cōia.
Hyꝑ. Sermone blando. ỽl?
Surrexit dñs de sepulchꝛo
In euā. ā. Clarifica me pa
apud temetipsum claritate
quā habui priusq̄ mūd? fie
ret alla. ps. Benedict?. Dō

Reliqua q̄s oꝑs pt̄ vt nr̄e
mētis intētio quo vni
gēit? filiꝰ tuꝰ dñs nr̄ solēni
tati vēture gr̄iol? auctoꝛ in
gressꝰ ē sp̄i tēdat: et q̄ fide p
git: querelatiōe quiescat. p. e.
Mēoria nō addat nisi fortē
euenerit de stō aliq̄. Et si de
stō forte ageret: tm̄ fiat me
mo. de alcē. qz nō sūt āplius
dicēde mēo. de resur. nec de
dñica nec de oib? sctis. Ad ho.
vtš. cū oro. dñicali. rē. ℣ In
vigilia ascēsionis. Ad vš. ān.

Vado parare vobis lo
rum et iterum veniam
ad vos alla et gaudebit coꝛ
vestrū alla alla. ps. Nisi do
minus. ān. Rogabo patrem
meum et alium paraclitū da
bit vobis alla. ps. Beati oēs
ān. Nisi ego abiero paracli
tus nō veniet: dū assumptꝰ
fuero mittā vobis al. hs. De
pe expu. ā. Euntes in mūdum
vniuersū ꝓdicate euangeliū
oi creature alla: q̄ crediderit
et baptizatus fuerit saluus
erit alla: q̄ vo nō crediderit
cōdēnabit alla. ps. De pro
fundis. ān. Illi aūt pfecti ꝓdi
rauerūt vbiq̄ dño cooperāte
et sermonē cōfirmāte sequē
tibꝰ signis alla al. ps. Dñe
non est exaltatum. Capl̄m.

Primū quidē sermonē
feci de oib? o theophi
le. q̄ cepitiel? facere et docere
vsq̄ i diē qua ꝑcipiēs apl̄is
per sp̄m sanctum quos elegit
assumptus est. ℣. Dis pul
chritudo. ỽ. Nisi ego. Hyꝑ.

Aeterne rex altissime re
demptoꝛ et fidelium quo
mozs soluta deperit dat tri
phus gratie. Sedens tribu
nal dextere pcis ptestas oiz
collata est ie su celit? que nō
erat hūanit?. Ut trina re
rum machina celestiū terre
striū et ifernoꝝ cōdita flectat
genu iā subdita. Gemunt
videntes angeli versa vice
mortalium culpat caro pur

gat caro regnat deus dei cars. Tu xpe nr̃m gaudiũ manẽs olympo p̃ditũ: mũdi regis q̃ fabricã/ mundana vincẽs gaudia. Hinc te p̃cates q̃s/ ignosce culpis oibus: et corda sursum sublena/ ad te supna gr̃a. Ut cũ rubẽte cepr̃z/ clarere nube iudicis: penas repellas debitas/ reddas coronas p̃ditas. Tu esto nostrũ gaudiũ/ q̃ es futur⁹ premiũ: sit nr̃a in te gr̃ia/ p cuncta semp secula. Gloria tibi dñe/ qui scandis supra syderа: cũ patre et sancto spũ/ in sempiterna secula. Amen.

Hi duo vsus subiũgãtur ad oẽs hym. quor metro cõueniũt vsq ad vesp. i vigilia pẽthe. etiã si de festis agat. saluo q si feria. vi. in crastino octa. dicat de dña: tunc dicet v. Gr̃ia tibi dñe q̃ natus es. r̃. v. Ascendens xps in altũ. Captiuã duxit captiuitatẽ alla. In euã. ãn. Pater manifestaui nomẽ tuũ hoibus quos dedisti michi: nũc autẽ pro eis rogo non p mũdo q̃z ad te vado alla. ps. Dixit. oco. Presta q̃s ops pat. Hãc dicamus dño. sicut in die pasche ad vesp. Nulla fiat mẽo. nisi de festo duplici si forte euenerit in hac vigilia. Ad xpi toziũ vts i fine psalteri. fo. lxxv. Ad matu. Inuit. Alla xpm ascẽdẽtẽ i celũ. Venite adorem⁹ alla. p. Venite. hy⁹

Hymnũ canamus gl̃ie/ hymni noui nũc psonẽt: xps nouo cũ tramite/ ad pr̃is ascẽdit thronũ. Apti tunc mistico / in mõte stãtes crisinatis: cũ mẽte clara dãgine / iesu videbant gloriam. Quos alloquentes angeli/ q̃d astra stãtes cernitis: saluator hic est inquiunt/ iesus triũpho nobili. Sicq̃ vẽtur asserũt/ quẽadmodũ hunc viderãt: sũma polor culmina/ scãdere iesum splẽdida. Da nobis illuc sedula/ devotiõe tẽdere: quo te sedere cũ pre/ i arce regni credim⁹. Tu esto Gr̃ia tibi dñe. In noct. ãn.

Exaltata est magnificẽtia tua sup celos deus alla. p. Dñe dñs nr̃. ã. Dñs in tẽplo sctõ suo dñs in celo alla. ps. In dño q̃fi. ã. A sũmo celo egressio ei⁹ et occursus ei⁹ alla. p. Celi enarrãt. v. Ascẽdẽs xps. Scõz mar.

In illo tpe: Recubẽtib⁹ vndecim discipulis: apparuit illis iesus et exprobrauit incredulitatẽ illor̃:

et duriciã cordis/ qz his q̃ vi derãt eũ resurrexisse a mortuis/ nõ crediderãt. Et reli. Dñe. bti grego. papæ. Lec. i.

QUod resurrectionẽ dominicã discipli tarde crediderũt: nõ tam illoz infirmitas q̃ nra vt ita dicã: futura firmitas fuit. Ipsa nãq resurrectio illius: illis dubitantib⁹ per multa argumenta mõstrata est. Que dũ nos legẽtes agnoscim⁹: q̃d aliud q̃ de illozũ dubitatiõe solidamur? ℟. Post passionẽ suã p dies q̃draginta apparẽs eis: loquẽs de regno dei alia. Et vidẽtib⁹ illis eleuat⁹ est alia: et nubes suscepit eũ ab oculis eoz alia. v. Et cõuescẽs precepit eis ab hierosolymis ne discederẽt sed expectarent promissionẽ patris. Et viden. Lectio. iij.

AD insinuãdam quoq veritatem dñice resurrectionis/ notãdũ nobis est: q̃d lucas referat dicẽs. Conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederẽt. Et post pauca: vidẽtib⁹ illis eleuat⁹ est: et nubes suscepit eũ ab oc'lis eoz. Notate verba: signate mysteria. Cõuescẽs eleuat⁹ est. Comedit et alcẽdit: vt videlz p effectũ comestiõis: veritas patesceret carnis. ℟. Dis pulchritudo dñi exaltata est super sydera: species ei⁹ i nubib⁹ celi. Et nomẽ ei⁹ i eternũ pmanet alia. Hic versus sequẽs dr ad primas vãs tñ. v. Nisi ego abiero paraclit⁹ nõ veniet dũ assũptus fuero mittã vbis eũ Et nomẽ. Hic vsus sequẽs cẽp ad matut. et ad pcessionẽ dicet. v. In sũmo celo egressio ei⁹: et occursus ei⁹ vsq ad sũmũ eius. Et no. Lectio. iij.

MArcus vero pziuscp̃ cedũ dñs alcẽderet: eum de cordis atq infidelitate duricia increpasse discipulos cõmemorat. Qua in re quid aliud considerandũ est: nisi q̃ idcirco dñs tũc discipl'os increpauit: cũ eos corpzaliter reliqt: vt vba q̃ recedẽs diceret: i corde audiẽtiũ arti⁹ impressa remanerẽt. ℟. Nõ turbet cor vrm ego vado ad patrẽ: et dũ assũpt⁹ fuero a vbis/ mittã vbis alia. Spm vitatis: et gaudebit cor vrm alia. v. Ego rogabo patrẽ: et aliũ paraclitũ dabit vbis. Spiritũ. Gl'ia. Alia. Os Te deũ. v. Alcẽdit de⁹ in iubilatione. In laudibus. ãn.

VIri galilei/ quid aspi
citis in celū hic: iesus q̄
assumptus est a vobis in celū sic
veniet alla. ꝟs. Dñs regn. ā.
Cūq; intuerēt in celū euntē
illū dixerūt alla. ꝟs. Jubila
te. ān. Eleuatis manibus fe
rebat in celū & benedixit eis
alla. ꝟs. Deus de⁹ meus. ān.
Exaltate regē regū & hymnū dicite deo alla. ꝟs. Bene
dicite. ān. Videntib⁹ illis ele
uatus est et nubes suscepit
eū in celo alla. ꝟs. Laudate
cpm. Primū quidē. Hymn⁹.

IEsu nostra redēptio/
amor et desideriū: deus
creator oīm/ hmo in fine tē
porum. Que te vicit clemen
tia/ vt ferres nr̄a crimia: cru
delē mortem patiēs/ vt nos
a morte tolleres. Inferni
claustra pnetrans/ tuos cap
tiuos redimēs: victor triū
pho nobili/ ad dexterā p̄tis
residēs. Ipsa te cogat pie
tas/ vt mala nostra supe
res: parcendo et voti cōptes/ nos
tuo vultu saties. Tu esto.
Gl̄ia tibi dñe. ꝟl⁹. Eleuata
est magnificētia tua. Supr̄
celos deus alla. In euā. ān.
Ascēdo ad patrē meum & pa
trē vestrū: deū meū & deū ve
strū alla. ꝟs. Viri dict⁹. Ōro.

CConcede q̄s omp̄s deus:
vt qui hodierna die vni
genitū tuum redēptorē no
strum ad celos ascēdisse cre
dimus: ipsi quoq; mente in
celestibus habitemus. Per
eūdem. Ad p̄rimā. ā. Viri ga
lilei. ꝟi Deus in noie. Beati
imaculati. Retribue. Qui
cunq; vult. ℣. Sub vna. ā. R̄.
Jesu christe cū alla. ℣. Qui
scādis supra sydera misere
re nobis alla. Gloria. Jesu
christe. ꝟl⁹. Exurge dñe. ℣.
que ad p̄rimā pertinent. Ad
tertiā. ā. Cūq; intuerent. ꝟs.
Legē pone. cpm. Primū qui
dē. ℣. Ascendens xp̄s in al
tum alla alla. ℣. Captiuā du
xit captiuitatē alleluya alla
Gloria. Ascēdens. ℣. Ascen
dit deus in iubilo. Ōro. Cō
cede. Ad. vi ān. Eleuatis ma
nibus. ꝟs. Dereliquit. Cap'm.

ECcē cōuelcēs p̄cepit eis
ab hierosolymis ne di
scederēt: sed expectarēt p̄mis
sionem patris quā audi
stis inquit per os meum. ℣.
Ascendit deus in iubilatio
ne alla alla. ℣. Et dñs in v
ce tube. Alla alla. Gl̄ia. Asce
dit. ℣. Ascēdo ad patrē Ōro
Concede. Ad. ix. ān. Viden
tibus. ꝟs. Mirabilis. Cpm.

VIri galilei quid stat aspiciētes in celum? hic iesus qui assumptus est a vobis in celum/sic veniet quēadmodum vidistis eum eūtem in celum. ℣. Ascendo ad patrē meū et patrē vēm. Al'a al'a. ℟. Deū meū ⁊ deū vestrū. Al'a al'a. Gl'ia. Ascē do. ℟. Eleuata est. or. Lōce de. C Adus āe de laud. cum psal. dñicali hy⁹. cpm. Hzimū quidē. ℣. Non relinquam vos. ℟. Nisi ego. Gl'ia patri. Al'a. q̄re istud ℣. in te. iiij. sequēte. hy⁹. Eterne rex al. ℟⁹. Ascēdēs xps in altū. In euāge. ān. O rex glozie dñe virtutum/qui triūphator hodie sup oēs celos ascendisti: ne derelinquas nos ozphanos: sz mitte pmissum p̄m nos spiritū veritatis al'a. ps. Magt. oō. Concede. T Fe. vi. ad matu. Jnuitat. Ascēdit xps i altū. Al'a. ps. Venite. hy⁹. Hymnū canamus. In nocte. ān. Exaltare dñe in virtute tua: cātabimus et psallemus al'a. ps. Dñe in virtute. ān. Exaltabo te dñe qm suscepisti me al'a. ps. Jpm. ān. Ascēdit deus in iubilatione: ⁊ dñs in wce tube al'a. ps. Oēs gentes. ℟⁹. Ascendēs xps in altū. Ker. i. Primum quidē sermonem feci de oib⁹ o theophile que cepit iesus facere et docere vsq; in diē qua p̄cipiēs ap'lis per spiritū sc̄m quos elegit/assumptus est. Quib⁹ et prebuit seipm viuum post passionē suā i multis argumētis p̄r dies quadraginta apparens eis/⁊ loquens de regno dei. ℣. Ite in ozbē vniuersum⁊ predicate dicētes al'a. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit saluus erit al'a al'a. ℟⁹. Signa aūt eos qui crediderint hec sequētur: i noie meo demonia eiicient: linguis loquētur nouis. Qui cre. R. ij. Et conuescēs p̄cepit eis ab hierosolimis ne discederēt: sed expectarent pmissionem patris quā audistis (inquit) p̄r os meum. Jo. hānes q̄dē baptizauit aqua: vos aūt baptizabimini spū sc̄to: non post multos hos dies. ℣. Tēpus est vt reuertar ad eum qui misit me dñs: nolite contristari: nec turbet coz vestrū. Rogo p̄o vobis patrē vt ipse vos custodiat al'a al'a. ℟. Pacem meā do vobis: pacē relinquo

wbis. Rogo pro w. Lec. iij.

IGitur qui cōuenerant interrogabāt eū/dicentes. Dñe/si in tēpore hoc restitues regnū israel? Dixit aūt eis. Non est vestrū nosse tempora vel momēta que pater posuit in sua potestate: sz accipietis virtutem supuenientis spūs sancti in vs: et eritis mihi testes in hierusalem/et in omni iudea z samaria/et vsqz ad vltimū terre. Et cū hec dixisset/videntibus illis eleuatus est: et nubes suscepit eū ab oculis eorum. ℟. Ascēdēs xps i altū alla: captiuā duxit captiuitatem. Dedit dona hoib? Alleluya alla. ℣. Ascēdit deus in iubilatione: et dns in voce tube. Dedit. Gria pa. Alleluya. ps. Te deū. ℣. Ascendit de? in iubilatiōe. In lau. ān. Viri galilei. ps. Dns regna. z ceti pi sub hac ā. cpm. Primū qdem. hy?. Iesu nra redemptio. ℣?. Eleuata est. In eua. ān. Dns qdē ihesus postq̄ locut? est eis: ascendit in celū/et sedet a dextris dei alla. ps. Bñdict?. ory. Cōcede ns. Ad prima hec sola ān. Cūqz intuerētur. pi vts. ℟. Jesu xpe. sī. vtš. Ad tertiā et ad alias horas āe sequentes de lau z cī. vtš. Ad vesperas ān. Viri galilei. ps. Dixit dns. Et ceti pi dnicales sub hac ān. cpm. Primum quidem. hy?. Eterne rex altissime. ℣. Ascendens xps in altum. In euāg. ān. Rogabo patrem meū. ps. Mag. ory. Concede quesumus. ¶ Sabbato ad matu. Inuit. Ascendēs xps in altum. ps. Venite. hy?. Hymnum cā. In noct. ān. Exaltare sup celos de? alla: et sup oēm terrā gloria tua alla. ps. Miserere mei deus miserere mei. ān. Non turbetur coz vēm alla: ego vado ad pātrem alla. ps. Lātate. i. ān. Nimis exaltat? es alla: sup oēs deos alla. ps. Dns regnauit exultet. ℣. Ascendens xps in altum. Lectio.

QUamqz intuerētur ire lum eūtem illum: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib? albis: q̄ et dixerūt. Viri galilei/q̄d statis aspicientes in celū? Hic ihesus qui assumpt? est a vbis in celū/ sic veniet quēadmodū vidistis eū eūtē in celū. ℟. Domnis nubē ascēsum tuū dne. Qui ambulas sup pēnas venti toz alla. ℣. Qui facis ange

los tuos spūs: et ministros tuos ignē vrētē. Qui. Le. ij.

VNc reuerli sunt hie rosolymam a monte q̄ vocatur oliueti: q̄ est iuxta ciuitatē hierūm sabbati habēs iter. Et cum introissent cenaculū/ascēderūt vbi manebāt petrus ⁊ iohānes: iacobus ⁊ andreas: philippus et thomas. Bartholomeus et matheus: iacobus alphei et simon zelotes: et iudas iacobi. Hi oēs erāt perseuerātes vnanimiter in oratione cum mulierib⁹ et maria matre eius et fratrib⁹ eius. ℟. Exaltare dñe alla. In virtute tua alla. ℣. Cātabimus et psallemus. In vir. Le. iij.

AT dū cōplerētur dies penthecostes: erāt oēs pariter in eodem loco. Et factus est repēte de celo sonus aduenientis spūs vehementis: et repleuit totā domum vbi erāt sedentes. Et apparuerunt illis dispartite lingue tāq̄ ignis: seditq̄ supra singulos eor⁹ spūs sanctus. Et repleti sunt oēs spiritu sancto: et ceperūt loqui variis linguis put spūs sanctus dabat eloqui illis. Tu aūt. ℟. Si ego nō abiero/paraclytus nō veniet ad vos: si aūt abiero/mittam eū ad vos. Cum aūt venerit/ille arguet vos oēm veritatē alleluya. ℣. Non em̄ loquetur a semetipso: sed quecūq̄ audiet/loquetur: et quę vētura sunt/annunciabit vobis. Cū aūt. Gloria patri. Alla. In laudibus. ant. Viri galilei/quid admiramini aspicientes. ps. Dñs regnauit. Cetera vt supra. Ad. bi. In euāgelio. ant. Nisi ego abiero. ps. Benedictus. oco. Concede quesumus. Ad horas vt supra in die precedenti.

CDñica infra octa. ascen. Sabbato ad vesperas. ant. Viri galilei/quid admiramini. et cetere ante sequētes cum psal. dñicalibus. Cpm. Primum quidem sermonē. hy⁹. Eterne rex altissime. ℣. Ascendēs xps in altum. In euāge. ān. Cūtes in mūdum vniuersum. ps. Magnificat. ora. Cōcede. Ad matut. Inuit. Alla. ℟pm ascēdētē. ps. Venite. hy⁹ Hymnū ca. In no. ā. Eleuata ē. p. Dñe dñs nr̄. ān. Dñs in templo. ps. In dño cōfido. ān. A cūmo. ps. Celi enarrāt. ℣. Ascēdēs xps i altum. Scōm iohēm.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Cū venerit paraclit⁹ quē ego mittam vobis a pre spm veritatis q a pre procedit: ille testimonium phibet de me. Et reli. Dñe. xxte. xxde phi. Lec. i.

Gene aūt dns ipm spm veritū a se mitti/ z a pre procedere phibet: non q aliter procedat a pre z aliter a filio: vel aliter mittatur a filio/ et aliter a patre. sed qz ipsa missio processio est: et ipa processio missio. Neqz enim diuersitas est processentis vel mittentis quib⁹ vna est essentia parqz deitas. Vt ia sicut in die ascensionis. Lec. ij.

Non em minor est ille qui procedit illo/a quo processit: neqz minor est ille qui mittitur illo a quo mittitur: qz qđ est pater/ hoc est filius/ hoc est z spūssanctus. Quia enim ambor spūs est coeternus z consubstantialis: sicut procedit a patre ita et a filio: et sicut mittit a filio/ mittit et a patre. Lec. iij.

Venit etiā a seipso idē spūs: qz verus est de⁹ sicut apl⁹ ait. Hec oia operatur vnus atqz idem spūs: diuidens singulis prout vult. Aduenies aūt spūs testimonium dat dño: qz discipulorum cordib⁹ aspiras omnia que de illo erāt sciēda mortalibus clara illis luce reuelabit. ps. Te deū. ỽ. Ascendit de⁹ in iu. In laud. ān. Viri galilei. ps. Dns regnauit. an. Cūqz intuerētur. ps. Jubilate. ꝛc. Capitulum.

Estote prudētes z vigilate i orationib⁹: ante oia aūt mutuā in vobismet ipsis charitatē continuā habentes: quia charitas operit multitudinē pcōrū. hy⁹. Jesu nra redemptio. ỽ. Eleuata. In euāg. ān. Cū venerit paraclitus quē ego mittā vobis spm veritatis q a pre procedit: ille testimoniū phibebit de me alla. ps. Bndict⁹. Dr.

O Dns sempiterne deus fac nos tibi semp z voluntā gerere voluntatē/ et maiestati tue sincero corde seruire. Per dn. Leta vt in die. Ad primā et ad alias horas sicut in die ascensionis cū oōne. Cōcede. Ad tertiam. Viri galilei. et cetere. sequētes cū pis dnicalibus xpm. Estote prudentes. hy⁹. Eterne rex al. ỽ. Alleluia. xps. In euāge. ān. Hec lo

tus sum vobis: vt cum venerit hora eor reminiscamini quia ego dixi vobis illa. ps. Magnificat. oco. Ops sempiterne deus. Letera sicut i die/preter Ry. C Feria. ij. et. iij. sicut supra in feria. vi. vel in sabbato: nisi immediatur p aliqd festū cotigēs i festi. vel i sabbato: et tūc in feria. ij. z. iij. sumātur ane z pi et Ria que nō fuerūt prius dicta. Et quidē sic q semper dicātur alternatim ad has z ad missam z ad vel. q. s. Sz si forte trālferat dnica ppter aliqd festum. ix. lect. tūc fiat in. ij. feria cū expositione euāge. et oco ne Ops sempiterne de? et pz. Estote. tm in matu. et vesperis sicut i dnica. In aliis horis vt supra cum oratione. Concede. put plenius notatur supra in vigi. ascēsionis. C Fe. ij. ad matu. Inuitat. Ascendit xps. ps. Venite exulte. hy?. Hymnum ca. In noctur. n. Exaltare. ps. Dne i virtute. et cetera vtq. infe. vi. Lectio. i.

Erant aūt in hierusalē habitātes iudei viri religiosi ex omni natione que sub celo est. Facta autē hac voce/ conuenit multitudo: et mēte confusa est: quia audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquētes. Stupebāt autem oēs: et mirabātur admodum/ dicentes. Quidnam vult hoc esse. Alij aūt irridētes dicebāt: quia musto pleni sunt isti. Lectio secunda.

Petrus aūt z iohannes ascēdebāt i templū ad horam orationis nonā. Et quidā vir q erat claudus ex vtero matris sue/ baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portā templi (q dr speciosa) vt peteret elemosynā ab introeūtibus in templum. Tu aūt. Lec. iij.

Is cum videret petrum z iohēm incipientes intrare templū: rogabat vt elemosynā acciperet ab eis. Intuēs aūt in eū petrus cū iohāne/ dixit. Respice in nos. At ille intēdebat in eos/ sperās se aliquid acceptur ab eis. C Feria tertia. Lectio. i.

Petrus autē claudo dixit. Argentum z aurum nō est mihi: qd aūt habeo hoc tibi do. In nomine iesu xpi nazareni surge/ et ambula. Et apprehēsa ei? manu dextera/ alleuauit eum: et protinus cōsolidate sunt bases eius et plante: et exiliēs stetit/ z am

bulabat. Lectio secunda.

Et intrauit cū illis ī tē plum/ambulans ⁊ exi liens ⁊ laudās deū. Et vidit oīs populus eū ambulātem et laudātem dm̄ū. Cognoscebāt aūt illū: qm̄ ipe erat qui ad elemosynam sedebat ad speciosam p̄tā tēpli. Et impleti sunt stupore ⁊ extasi in eo qđ cōtigerat illi. Lec. iiij.

Quam viderēt aūt petrū et iohannem/rucurrit oīs populus ad eos ad portī cum salomonis/stupentes. Videns aūt petrus: rñdit ad pp̄m. Viri israelite/q̄d admiramini in hoc? Aut nos qđ intuemini/quasi nr̄a virtute aut ptāte fecerim⁹ hūc ambulare? Deꝰ abraham/et deꝰ isaac/et deꝰ iacob: deꝰ pateū nostrorū glorificauit filiū suū iesum: quē ws quidem tradidistis et negastis ante faciem pilati/iudicāte illo dimittī. ℂ Feria. iiij. ad matu. Inuita Alleluia. ps. Venite. hyꝰ. Hymnum cana. In nocte. Pacē meā do vobis alla: pacē relinquo vobis alla. ps. Cātate. ij. ām. Dns in lion alla: magnus et excelsus alla. ps. Dns regnauit. iralcātur. ām. Dns in solio alla: parauit sedem sctām suā alla. ps. Bñdic aia. i. v. Alleluia. ps. Lectio prima.

Auctorem vero vite interfecistis: quē deꝰ suscitauit a mortuis: cuiꝰ nos testes sumꝰ. Deus aūt q̄ prenūciauit p os oīm pphetarū pati xp̄m suū/impleuit sic. Penitemini igit et cōuertimini: vt deleantur vr̄a pcta: vt cū venerint tpa refrigerij a cōspectu dñi: et miserit eū q̄ predicatꝰ est vobis iesum xp̄m: quē oportet celū quidē suscipere vsq; in tpa restitutionis oīm que locutꝰ est deꝰ p os sctōꝝ suorū a sec'lo pphārum. ℣ Ego rogabo patrem ⁊ aliū paraclytū dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternū. Spiritum veritatis alla. ℣ Si em̄ non abiero/paraclytus nō veniet ad vos: si aūt abiero/mittā eū ad ws. Spiritum. Lectio. ij.

Loquentibus aūt illis ad ppulū/superuenerunt sacerdotes ⁊ magistratus tēpli ⁊ saducei/dolentes qđ docerēt ppulum: ⁊ annūciarēt in iesum resurrectionem ex mortuis. Et iniecerūt in eos manꝰ: et posuerūt eos in custodiam ī crastinū.

Erat enī iam vespera. Multi aūt eoꝝ q̄ audierāt verbū/ crediderūt: et factus est numerus virorꝝ quinq; milia. Factum est aūt in crastinum vt congregarētur pncipes eoꝝ/ꝫ seniores/ꝫ scribe ī hierusalem: et annas pncipis sacerdōtum: et caiphas/ et iohānes/ꝫ alexāder: et quotq̄t erant de genere sacerdotali. ℟. Non relinquam vos orphanos alla: vado et venio ad vos. Et gaudebit cor vr̄m alla alla. ℣. Nisi ego abiero/ paraclytus non veniet: dum assumptꝰ fuero/ mittā vobis eū. Et gaudebit. Le. iij.

Statuētes eos ī medio/ interrogabāt. In qua virtute aut in quo noīe fecistis hoc vos? Tūc petrus replet⁹ spiritu sancto/ dixit ad eos. Si nos hodie iudicamur in benefacto hois infirmi in quo ille saluus factus est: notū sit oīb⁹ vobis ꝫ oī plō israel q; ī noīe ihesu xp̄i nazareni quē vos crucifixistis: quē deꝰ suscitauit a mortuis: in hoc ille stat coram vobis sanus. Videtes vero cōstātiam petri ꝫ iohānis/ vocātes eos ꝫ cōminātes/ dimiserūt eos: non inuenientes qūo punirent eos ꝓpter populum: q; oēs clarificabant id qđ factum fuerat in eo qđ acciderat. Annoꝝ enim erat amplius quadragita homo in quo factū erat illud signū sanitatis. ℟. Viri galilei/ q̄d admirami ini aspicientes in celū alla. Quēadmodum vidistis eū ascēdētē in celū/ ita veniet alla alla alla. ℣. Cūq; intuerētur in celū eūtem illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib⁹ albis/ q̄ et dixerūt. Quēadmodū. Gria p. alla. ps. Te deū. ℣. Ascēdit deꝰ. In laud. ān. Viri galilei. ps. Dns regnauit. ꝛc. sub vna ān. cpm. Oximum q̄dē. hy⁹. Ihesu nōa redēptio. ℣⁹. Eleuata est. In euāge. ā. Illi aūt pfecti. ps. Benedictus. oco. Concede. Ad horas et ad missam vts. Si festū. ir. lec. in hac feria. iiij. cōtigat/ anticipetur seruitiū hui⁹ diei/ et fiat feria. iij. pcedēti: dū tñ seruitia assignata ferijs. vi. et sabbato ꝑus dicta fuerint. Est tñ sciēdum q; a die sup psal. Mag. ꝫ Bñd⁹ nō mutāt q̄n semp i suo ordie dici debeāt. In octa. ascē. ad vesp. ān. Viri galilei. et cetera sequē

tes cū psal. dñicalib⁹. Cp̄m.

Unicuiq; nr̄m data est gr̄a scd̄m mensuram donationis xp̄i. Propter qd̄ dicit. Ascēdēs in altū captiuā duxit captiuitatem: dedit dona hoib⁹. hy⁹ Eterne rex al. v. Ascēdēs xp̄s i al. In eua. ā. Pater manifestaui. ps. Magnifi. or. Cōcede q̄s. Ad matuti. Inuit Alla. Ep̄m ascē. ps. Venite hy⁹ Hymnū ca. In nocte. ān Eleuata est. ps Dñe dñs nr̄. ꝛc. vts. ℣. Ascēdēs xp̄s in altū. Scd̄m luca.

In illo tēpore. Dixit ie sus discipulis suis. Ego mittam promissum patris mei in vos. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri. L. i.

Promissum patris gratiam dicit spūs sancti: de cui⁹ promissi expectatione/hic q̄q; subinfertur cum dicitur. Vos aūt sedete in ciuitate q̄usq; induamini virtute ex alto. Virtutem autē eis ex alto superuenturam pollicetur: q; quāuis et antea spiritūsanctū habuerit/ plenius tamen hūc illo ascēdente celos/perceperūt. ℟. Post passionem. Lectio. ij.

Ante aūt passionē eius per spūs sancti potētiam multa demonia eiciebant: multos sanabāt egrotos. Verbum vite quib⁹ valuere predicabāt: et ipso resurgēte a mortuis speciali⁹ sunt eiusdem spūs gratia recreati: quādo (sicut iohānes scripsit) insufflauit/et dixit eis. Accipite spiritūsanctū. ℟. Dis pulchri. Lectio. iij.

Siquidem maiores ei⁹ virtutes sunt ex alto induti: cū post dies decē assūptionis dñice hūc i linguis igneis susceperūt: et tanta q̄ eū sunt fiducia fortitudis inflāmati: vt nullis principum terroribus (quin oib⁹ in nōie iesu loquerētur) possent phiberi. ℟. Non cōturbetur. ps. Te deū. ℣. Ascēdit de⁹ in iubilatione. In laud. ān. Viri galilei. et cete āe sequentes. ps. Dñs regna. ꝛ. cp̄m. Unicuiq; nr̄m. In eua ge. ā. Ascēdo ad patrem. ps. Dñs dict⁹. or. Cōcede. Cetera ad matu. et q̄las vts. in die ascē. Ad vel. ān. Viri galilei. Et cete a⁹e sequentes cum psalmis dñicalibus. Cp̄m. Unicuiq;. cetera sicut i die/ preter ℟. ℣. Feria. vi. post octa. ascensionis. Si vacauerit a festo duplici vl quali

ix.lec. tūc cantetur de dñica vt
pzedicit: fiat memozia de fe-
sto. iij. lec. si cōtigerit: z mēo.
de sancta cū. ān. Cū venerit, et ozatiōe dñicali ad ma
tut. z admissam. Et qñ dicit
ipso die de festo q̄li. ix. lec. di
cūtur ois alr̄atice: vt in tpe
paschali. Cū vero a festo va
cauerit: ad vs. ā. Viri galilei
pi. Cōfitebz. Dns probauit
me. z ceti pi. qui ad die pertī
nent. cap. Estote prudētes.
Hy. Eterne rex al. v. Alcē
dēs xps. In euāge. ā. Hec lo
cut⁹ sū. ps. Magt. Dō. Dps
sempitne de⁹. Si vero vlpe
rio die dicanē de aliq̄ sācto/
fiat ad ipsas mēozias cū. ān.
Hec locut⁹ sū. z oōne. Dps
sempitne de⁹. Si in vigilia
pēthecostes festū. ix. lec. eue-
nerit: poccupet etiā si duplex
fuerit: si triū lectionū mēo.
fiat tm̄ ad matuti. Si in se-
ptima. penthecostes festū triū
lect. vel q̄li. ix. lec. simpl'r eue
nerit: oīno pretmittat. Si
vero duplex/ nichil fiat de fe-
sto ibi: sz differat i septima-
nā sequēte: z celebzet in pzi
ma feria vacante a festo. ix.
lec. Excipit tamē festū beati
vbilli: qđ quidē si dñica pen
thec. ij. feria eiusdē ebdomade
vel in. iij. iiij. vi. vel sabbato
euenerit: festū eius celebza-
ri debet die veneris: si tamē
ei⁹ festū in. v. feria eiusdem
ebdō. euenerit: ibiđ celebzet
cū mēo. de octa. z missa in ca-
pr'o z ān is sup psal. dñicales.
Dō pleremē, ad vtrasq; vl.
Si vero in die sctē trinitatis
festū duplex vel. ix. lect. eue-
nerit: differat in crastinum.
Et si hmōi festum fuerit du
plex: ad vel. i die sctē trinitat
incipiat ad capr'm de sancto.
Si aūt fuerit simplex. ix. lc.
fiat ad ipsas vel. tm̄ mēo. de
sctō. Nec omittat mēo. de fe
sto triū lec. i ipo die ptigēte.
¶ In vigilia pēthecostes ad
matu. inuitat. Alcendit xps
in altū. ps. Venite. Hymn⁹.
Hymnū ca. In noct. ān. Pa
cē meā. vt supza feria q̄rta.
ps. Cantate. ij. ān. Domin⁹
in syon. ps. Domin⁹ regna
uit ira. ā. Domin⁹ in ce. ps.
Vñdic. i. v. Alcendit chzist⁹
in altum. Scōm iohānem.

In illo tēpze: Dixit ie-
sus discipulis suis. Si
diligitis me: mandata mea
seruate. Et reli. Omelia ozi
genis doctoris. Lectio pma.

Spiritū paracletū chzi-
stus pmisit apostolis.

Quo autem modo promiserit aduertamus. Si diligitis me inquit / mãdata mea seruate. Et rogabo patrem et alium paraclitũ dabit vobis vt maneat vobiscum in eternũ, spiritũ veritatis. ℟. Ego rogabo. Lectio scõa

HIc est vtiq; in trinitate spiritus sanct⁹ quem patri et filio cõsubstantialẽ ⁊ coeternum fides catholica confitet. Ipse est de quo dicit apostol⁹. Caritas dei diffusa est in cordib⁹ nr̃is per spiritũ sanctũ: qui datus est nobis. Quomodo ergo dicit dñs: Si diligitis me / mandata mea seruate. Et ego rogabo patrẽ / et aliũ paraclitũ dabit vobis: cum hoc dicat de spiritu sancto quem nisi habeamus / nec diligere deum possumus: nec mandata eius seruare. ℣. Nõ relinquam vos orphanos. Lectio. iij.

QUomodo diligem⁹ vt eũ accipiam⁹ quẽ nisi habeamus diligere non valemus: Aut quomodo mandata seruabimus: vt eũ accipiamus: quẽ nisi habeam⁹ mandata seruare non pssumus: Ankorte precedit i nobis caritas q̃ diligimus christum: eiusq; faciẽdo mãdata mereamur accipere spiritũ sanctũ. ℟. Viri galilei. non dicat. õs. Te deum. ỽ. Alleluia. Confitebit deus in iubilatio. In laudi. hec sola. ãn. Viri galilei, ps. Dñs reg. ℟. Cõpm. Estote prudentes. Jesu nãa redẽ. ỽ. Eleuata est. In euãg. ãn. Si diligitis me / mãdata mea seruate: alla alla alla. ps. Benedictus. Oratio.

QResta q̃s ops deus: vt claritatis tue lucem nos splendor effulgeat: ⁊ lux tue veritatis corda eor̃ qui per gratiam tuã renati sunt / sancti spũs illustratione cõfirmet. Per dñm. in vnitate eiusdẽ Dñs vobiscũ. Benedicam⁹ dño alla alla. Ad hymnas vtas. infra oct. alleluiatis cũ oratione Omnipotẽs sempiterne deus.

℣ Dñica de festo penthecostes. Feria secũda tertia ⁊ quarta: festa du. principi. Fe. v. vi. ⁊ sabba. quasi. ix. lec. iiij. tẽp pascũ.

℣ Dominica de festo penthecostes. Feria. ij. iij. et. iiij. festa du. nulla me. Feria. v. vi. et sabba. quasi. ix. lec. nulla mẽo.

℣ Dominica de festo pẽthecostes. Nulla memo. Feria secunda tertia et quarta: festa principalia. Nulla memoria.

Feria quīta lexta et labbato: quali. ix. lect. Nulla mēoria.
℣ Dñica de festa pētheco. Fer. ij. iij. et. iiij. festa pncipa. 4 B
Quatuoz tempoz̄. Feria quinta. de lctō vbill'o. memoria
de festo pentheco. Feria. vi. et labbato quali. ix. lectiones.
℣ Dominica de festo pētheco. Feria lecūda tertia ꝛ quar- 5 B
ta: festa pncipalia Quatuoz tēpozum. Nulla memoria.
Feria quinta lexta et labbato quali. ix. lect. Nulla memo.
℣ Festum pētheostes. Idibus Maij. Feria lecūda tertia 1 B
ꝛ quarta: festa pncipa. Feria. v. vi. ꝛ labbato quali. ix. lectio.
℣ Festū pēthe. xi. kal'. Junij. Feria lecūda tertia ꝛ quarta: 2 B
festa pncipa. nichil de sanctis Quatuoz tēpozum. Feria qn
ta lexta ꝛ labbato: quali nouē lectionū. Nichil de sanctis.
℣ Festum pnthe. iiij. kalē. Junij. Fer. ij. iij. ꝛ. iiij. festa pncipa. 3 B
Nulla mēo. Feria. v. vi. et lab. quali. ix. r'e. nulla mēo.
℣ Festū pēthe. nonas Junij. Feria lcda ꝛ tertia festa pncipa. 4 B
Nulla mēo. Fe. iiij. lec. p̄n. ꝛ differat festū lctī vbill'i. in fer.
vi. iiij. tp̄m. Fe. v. quali. ix. lec. Ad vtrasq; vel. lctī vbill'i dñe
āe. ꝛ p̄i. de pētheco. Fe. vi. de lctō vbill'o. mēo. de pentheco.
Sab. quali. ix. lect. Nichil de festis. ix. lec. aut triū lectionū.
℣ Festū pēth. ij. idꝰ Junij. nulla me. Fe. ij. iij. ꝛ. iiij. fest. p̄n. 5 B
nulla mēo. iiij. tp̄m. Fe. v. vi. ꝛ lab. q̄li. ix. lec. nulla mēoria.
℣ Festū pēthe. xviij. kal'. Junij. Feria. ij. iij. et. iiij. festa pn- 1 C
cipalia. Feria quinta lexta et labbato: quali. ix. lectionū.
℣ Festum pnthco. x. kalen. Junij. Feria lecunda tertia 2 C
et quarta: festa pncipalia. Nichil de sanctis Quatuoz tē
pozū. Fer. v. vi. et labba. quali. ix. lectio. Nichil de sanctis.
℣ Festum pentheco. iij. kalen. Junij. Feria lcda tertia et 3 C
quarta: festa pncipa. Fer. v. vi. et labba. quali. ix. lectio.
℣ Festū pēthe. viij. Idus Junij. Fer. ij. iij. et. iiij. festa pn- 4 C
cipalia Quatuoz tempozum. Feria. v. quali. ix. lectio. Ad
vtrasq; vesp. lctī vbill'i dicunt āe. ꝛ p̄i. de penthe. Fer. vi. de
festo lctī vbill'i. mēo. de pēthe. Sabbato quali. ix. lectionū.
℣ Festum pntheo. Idibus Junij. Feria lecunda tertia et 5 C
quarta: festa pncipalia. Nulla memoria. Quatuoz tem-
pozū. Feria quinta lexta: et lab. quali. ix. lect. Nulla mēo.

℣ ℣ ℣

¶ Festum pēthecostes. Nulla memo. Feria secūda tertia; et quarta: festa pzincipalia. Nulla memozia. Feria quinta sexta: et sabbato quasi nouē lectionum. Nulla memozia.

¶ Dñica de festo penthēco. Feſ. ij. iij. et. iiij. festa pzincipa. Quatuoz tempoꝝ. Feria. v. vi. et sabbato quasi. ix. lectio. 1

¶ Festum penthecostes. Feria secunda tertia et quarta: festa duplicia pzinci. Feria. v. vi. et sabbato: quasi. ix. lect. 2

¶ Dominica de festo penthecostes. vi. kaſ. Junij. Feria secunda tertia et quarta: festa pzincipa. Quatuoz tempozū. 3

¶ Festum penthecostes. Feria secūda tertia ꝛ quarta: festa pzinci. Feſ. v. quasi. ix. lec. Ad vtraſq; vesp. scti vbili'i dicū tur añe. et p̄i. de penthēco. Dū complerenſ. Feſ. vi. de festo scti vbili'i. memo. de penthēco, Sabbato quasi. ix. lectionū. 4

¶ Festum pēthecostes quarto Idus Junij. Nulla memo ria. Feria secūda tertia et quarta: festa pzinci. Nulla memo. Feria. v. vi, et sabbato quasi. ix. lectio. Nulla mēoria. 5

¶ In vigil'. pēthē. ad vesp. ān.

NOn vos relinquā oz phanos ali'a: vado et venio ad vos ali'a: ꝛ gaudebit coꝝ vestrum ali'a. p̄s. Laudate pueri. ān. Rogabo patrem meū et alium paracli tū dabit vbis ali'a. p̄s. Laudate dñm omnes gētes. ān. Nisi ego abiero paraclitus non veniet: dum assumptus fuero mittā vobis ali'a. p̄s. Lauda anima mea dñm. ān. Eūtes in mūdū vniuersum pzedicate euāgeliū oi creature ali'a: qui crediderit et baptizat⁹ fuerit saluus erit ali'a: qui vero non crediderit cōdēnabit ali'a. p̄s. Laudate dñm qm̄ bonus. ān. Illi autē pfecti pzedicauerūt vbiq; dño cooperāte: et sermonē confirmāte sequentibus signis alleluya ali'a. p̄s. Lauda hierusalem dñm. Capm.

DUm complerenſ dies pēthecostes/ erāt oēs discipuli pariter in eodē loco. ℟. Repleti sunt oēs. hy⁹

GAta nobis gaudia/ cāni reduxit oꝝbita: cū spūs paraclit⁹/ effulsit in discipulos. Ignis vibrāte lumine/ lingue figurā detulit: vbis vt essent pflui/ ꝛ caritate feruidi. Linguis loquūtur oīm/ turbe pauēt gētiliū/ musto madere deputāt/ quos

ſpiritus repleuerat.

Patrata ſunt hec myſtice/ paſche peracto tempore: ſacro dierum numero/quo lege fit remiſſio.

Te nūr deus piſſime/ vultu precamur ternuo: illapſa nobis celitus/ largire dona ſpiritus.

Dudū ſacrata pectora/ tua repleſti grā: dimitte nūc peccamina/et da quieta tēpora.

Sit laus patri cū filio/ſancto ſimul paraclito: nobiſq; mittat filius/cariſma ſancti ſpiritus. Amen. Hi duo verſus ſubiungātur ad omnes hymnos infra octa. penthecoſ. quorū metro conueniūt.

℣. Spiritus domini repleuit orbem terrarum. Et hoc qđ cōtinet omnia ſcientiam habet vocis alleluya. In euā gelio. ān. Ego mittam vobis ſpiritū veritatis: vt maneat vobiſcum in eternum: in illa die vos cognoſcetis: q̄ a patre exiui: et in vobis ero alla. ℣. Magnificat. oratio. Preſta quesumus omnipotens deus. Benedicam⁹ domino.

Ad completoriū vt notarum eſt poſt pſalterium in cōpleto. ſeriatim poſitis. fol. lxxv. Ad matutinas inuitatorium Alleluya. Spiritus domini repleuit orbem terrarum. Venite adoremus alleluya. ℣. Venite. Hymnus.

Iam chriſtus aſtra aſcēderat: regreſſus vnde venerat: promiſſo patris munere/ ſanctū dator⁹ ſpiritū.

Solēnis vrgebat dies/quo myſtico ſeptemplici: orbis volutus ſepties/ ſignat beata tempora.

Dum hora cunctis tertia/repēte mūdus intonat: orantibus aplis/ deū venille nūciat.

De patris ergo lumine/decorus ignis almus eſt: qui fida chriſti pectora/ calore verbi concremat.

Dudū ſacrata pectora/tua repleſti grā: dimitte nūc peccamina/ et da quieta tēpora.

Sit laus patri cū filio/ſancto ſimul paraclito: nobiſq; mittat filius/cariſma ſancti ſpiritus. In nocturno. ān.

Factus eſt repēte de celo ſonus adue nientis ſpiritus vehemētis alleluya alla. ℣. Magnus dominus. ān. Cōfirma hoc deus qđ operatus eſt in nobis a templo ſancto tuo: quod eſt i hieruſalem alla. ℣. Exurgat de⁹. ān. Emitte ſpiritū tuum: et

creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre alleluya alleluya ñs Benedic. ij. ℣. Spiritus dñi. Secūdum iohannē.

IN illo tempore: Dixit Ihesus discipulis suis. Si quis diligit me / sermonem meū seruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniemus et mansionē apud eū faciemus. Et reliq̄. Omelia ẏrati gregorij pape. Lectio ỽma.

HOdie nāq̄ spirit⁹ sanctus repētino sonitu / super discipulos venit: mētesq̄ carnaliū in sui amorē permutauit. Et foris apparentib⁹ linguis igneis / int⁹ facta sunt corda flamantia: q̄ dum deū in ignis visione suscipiūt: per amorē suauiter intus arserūt. ℟. Dum complerētur dies pentheco-stes erant omnes pariter dicentes alleluya: ⁊ subito factus est sonus de celo all'a. Tanq̄ spiritus torrens repleuit totam domū alleluya all'a. ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto: et ceperunt loqui. Tanq̄ spūs. Lectio. ij.

IPse nāq̄ spiritus sanct⁹ amor est: vnde et iohannes dicit. Deus caritas est. Qui ergo mētē integra deū desiderat / profecto iam habet quem amat. Nec enim quisq̄ deū posset diligere: si eum quē diligit nō haberet. Sed ecce si vnusq̄sq̄ vestrū requirat / an diligat deū: tota fiducia et mēte secura respondet diligo. ℟. Repleti sunt oēs spiritu scto: ⁊ ceperūt loq̄ prout spūs sctūs dabat eloqui illis. Et cōuenit multitudo dicētiū all'a. ℣. Loquebant varijs linguis apl'i magnalia dei. Et cō. Lec. iij.

VEre deum diligimus: si eius mādata seruamus. Vere eum diligimus: si ad mādata eius / a nostris nos wluptatibus coartamus? Nam qui adhuc per illicita desideria defluit: profecto eū non amat: q̄ ei in sua wluntate cōtradicit. ℟. Aduenit ignis diuinus nō cōburens sed illuminās: nec cōsumēs sed lucens: et inuenit corda discipulorū receptacula mūda. Et tribuit eis carismatū dona: all'a. ℣. Inuenit eos cōcordes caritate: et illustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit. Gloria. All'a. ℏs. Te deū. ℣. Loq̄bantur varijs linguis apl'i. Magnalia dei all'a. In lau. ān.

Dum complerent dies pentheco-stes: erãt oẽs pariter dicẽtes alꝛa. ℣. Dñs regnauit. ãn. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ alꝛa. ℣s. Jubilate. ãn. Repleti sunt oẽs spũ scõ: et ceperũt loqui alꝛa. ℣s. Deus deus meꝰ. ãn Fontes et oĩa que mouẽtur in aquis: hymnũ dicite deo alꝛa. ℣s. Benedicite. ãn. Loquebãtur variis linguis apostoli magnalia dei: alꝛa alꝛa alꝛa. ℣s Laudate. Cpm. Dũ complerentur. Hymnus.

Impleta gaudent viscera/afflata cãcto spũ: voces diuersas intonãt/fãtur dei magnalia. Ex oi gente cogniti/grecis latinis barbaris: cũctisq; admirãtibus/linguis loquũtur oĩm. Judea tunc incredula/belãna torpuo spũ: ructare multi crapulã/alĩnos xpi concrepat. Sed signis et virtutibꝰ/occurrit et docet petrus: falsa prophari perfidos/iohelis testimonio. Oudũ. Sit laus. ℟. Spũs scũs do. Jneuã. ãn Accipite spiritũ scti: quoꝝ remiseritis pcã remittũtur eis alꝛa. ℣s. Bñdictꝰ. Dño.

Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spũs illustratiõe docuisti: da nobis in eodẽ spũ recta sapere: et de eiꝰ semp cõsolatione gaudere. Per dñm. in vnitate eiusdẽ. Benedicamꝰ dño. sicut in die pasche. ad matu. et sic in oibꝰ duplici. isti⁹ septimane. Ad. i. ã. Dũ cõplerent. ℣i. Dens in noie. Beati inmaculati. Retribue. Qui cũq; vult. sub hac. ãn. ℟. Jesu xpe fili dei viui/miserere nobis. Alꝛa alꝛa. ℣. Qui spiritũ paraclitũ misisti apl̃is. Miserere nobis Alꝛa alꝛa. Gloria patri. Jesu xpe. ℣. Exurge. ℟c. Ad. iij. Hymnꝰ.

Veni creator spũs/mentes tuoꝝ visita: imple superna gra/que tu creasti pectora. Qui paraclitꝰ diceris/donũ dei altissimi: fons viuus ignis caritas/et spiritalis vnctio. Tu septiformis munere/dextere dei tu digitus: tu rite promisso patris/sermone ditans guttura. Accende lumẽ sensibꝰ/infunde amorẽ cordibꝰ: infirma nostri corporis/virtute firmans perpetim. Hostem repellas lõgiꝰ/pacẽq; dones protinus: ductore sic te preuio/vitemus omne noxiũ. Per te sciamus da patrẽ/noscas

m⁹ atq; filiū:te vtriusq; spi-
ritū / credamus oñi tēpore.
Dudum sa. Sit laus. anti.
Spiritus.ps. Legem pone.
cpm. Dum cōplerentur.R.
Repleti sunt oēs spiritu sā
cto Alla alla. ℣. Et ceperūt
loqui. Alla alla. Gloria pa.
Repleti. ℣⁹. Loquebantur.
oco. Deus qui hodierna die.
Ad.vi.hy⁹. Rector potēs.ān.
Repleti.ps. Defecit. Cpm.
Actus est repēte de ce
lo sonus tāq; aduenie
tis spiritus vehemētis:et re-
pleuit totā domum vbi erāt
apostoli sedentes.R. Loque
bantur varijs linguis apo-
stoli Alla alla. ℣⁹. Magna-
lia dei. Alla alla. Gloria pa.
Loquebantur. ℣. Spiritus
dñi repleuit. oco vt supra.
Ad.ix.hy⁹. Rerū deus tenax.
ān. Loquebantur. ps Mira
rabilia testi. Capitulum.
Apparuerūt apostolis
dispartite lingue tāq;
ignis: sederitq; supra singu-
los eorū spūs sctūs.R. Spi-
ritus dñi repleuit orbē ter-
rarum Alla alla. ℣. Et hoc
qđ continet oīa scientiam ha
bet voces. Alla alla. Gloria.
Hymnus dñi. ℣. Spūs sctūs do.
Oco vts. Ad vesperas. ān.
Dum cōplerentur, et cete ān
de laudi. cū psal. dñicalibus.
cpm. Dum cōplerentur. R:
Aduenit ignis. hy⁹. Beata
nobis gau. ℣. Spūs dñi re.
In euāgs. ān. Hodie cōple-
ti sunt dies pentecostes al-
leluya: hodie spūs sanctus
in igne discipulis apparuit:
et tribuens eis carismatum
dona/misit eos in vniuer-
sum mundum predicare: te-
stificari: qui crediderit: ba-
ptizatus fuerit / saluus erit
alla. ps. Magnificat. Oco.
Deus qui hodierna. Ad cō-
pleto. vt notatum est in cō-
pletorijs post psalteriū se-
riatim positis folio. lxxv.
Feria. ij. ad matu. Inuita-
ta. Repleti sunt oēs spiritu
sancto Alla. p. Venite. hy⁹.
Jam xps. In nocte. ā. Factꝰ
est. ps. Magnꝰ dñs. tē vtq;
in die pēthecō. ℣. Spūs dñi
repleuit. Sequētia sancti
Johānem.
In illo tēpore. Dixit ie-
sus discipulis suis. Sic
deus dilexit mundum vt fi-
lium suum vnigenitum da-
ret: vt oīs qui credit in ipm
non pereat / sed habeat vi-
tam eternam. Et reliqua.
Sermo exē cōmentario beati
augustini epi. Lectio prima.

Qui enim misit dñs filium suū in mundum vt iudicet mūdum/sed vt saluetur mūdus p̄r ipm. Ergo ꝑtum in medicis est/sanare venit egrotū. Ipse se interimit/q̄ p̄cepta medici obseruare non vult. Venit saluator ad mūdū. Quare saluator dictus est mundi/nisi vt saluet mūdū/non vt iudicet mūdū: Saluari non vis ab ipo: ex teipo iudicaberis. ℟. Spūsctūs repleuit totā domū vbi erāt ap̄li: et apparuerūt illis dispartite līgue tāq̄ ignis: sedit q̄ sup̄ singulos eor̄. Et repleti sunt oēs spiritu sancto: et ceperūt loqui varijs linguis put spūs sanctus dabat eloqui illis all̄a all̄a all̄a. ℣. Dum essent discipuli i vnū cōgregati ꝓpter metū iudeor̄: sonus repente de celo venit super eos. Et repleti. Lec.ij.

Qui credit in eū/non iudicatur. Qui aūt non credit: q̄d dicturum sperabis nisi iudicatur: Iam inquit iudicat? est. Nondum apparuit iudicium: sed iam factū est iudicium. Nouit eū dūs q̄ sunt eius. Nouit qui permaneāt ad coronā: et qui ꝓmaneant ad flāmam. Nouit in area sua triticū: nouit paleā: nouit segetē: nouit et zizaniā. ℟. Iam non dicam vos seruos/sed amicos meos: quia oia cognouistis que operatus sum in medio vēi all̄a. Accipite spiritū scīm i vbis paraclytū: ipe est quē pater mittet vbis all̄a. ℣. Quor remiseritis pcā/remittuntur eis. Accipite. Lectio.iij.

Iam iudicat? est q̄ non credit. Quare iudicat? est: Quia non credit i noie vnigeniti filij dei. Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mūdum: et dilexerūt hoies magis tenebras ꝙ lucem. Erāt enim mala opera eor̄. Fratres mei: quor opera bona inuenit dūs: Nullor. Oim mala opera inuenit. ℟. Loquebantur varijs liguis ap̄li all̄a: magnalia dei. Pout spūs sctūs dabat eloqui illis all̄a. ℣. Repleti sunt oēs spiritu sancto: et ceperūt loqui. Pout spūs. Gloria patri. All̄a. ps. Te deum ℣. Loquebantur. In laudib? ām. Dum cōpleretur. hs. Dūs regnauit. ant. Spūs dūi. ps. Jubilate. ij.

Ēpm. Dum complerentur. hy⁹. Impleta gaudent. ℣⁹. Spūs sanctus ℣. In euāg. ān. Sic de⁹ dilexit mūdum vt filium suum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in ipso non pereat: sed habeat vitā eternam alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

DEus q̄ apostolis tuis sanctum dedisti spiritum: cōcede plebi tue pie petitionis effectum: vt quibus dedisti/fidem largiaris ⁊ pacem. Per dñm. In vnitate eiusdē. Ad pzimā vt supza. Ad.iij. hy⁹ Veni creator. ℣. Qui paraclyt⁹. ℣. Dudum sacrata. ℣⁹. Sit laus patri. Hie capitula ⁊ Riavtā. ov. Deus q̄ hodier. Hec oēō dicetur quotidie ad hzas vsq; ad festum sancte trinitatis. Ad.vi. hy⁹. Tu septifozmis ℣. Accende. ℣. Dudum. ℣⁹. Sit laus. ꝛc. vtā. Ad.ix. hy⁹. Hostem repellas. ℣⁹. Per te sciamus. ℣. Dudum. ℣. Sit laus. ꝛc. vtā. Et sic dicantur hymni ad hzas p totā ebdomadam etiā si de festo alicuius sancti diceret. Ad vesperas ān. Dū cōplerentur. ps. Dixit dñs. ān. Spūs. ps. Confitebz. ꝛc. cpm. Dum cōplerentur. hy⁹. Beata nobis gaudia. ℣⁹. Spūs dñi replet. In euāg. ān. Non em̄ misit deus filium suū in mūdum vt iudicet mūdum: sed vt saluetur mūdus per ipm alia. ps. Magt. ov. Deus q̄ apostolis. et ceta sicut i die: preter Vm. q̄ non dicetur hic nec in diebus sequentibus.

¶ Feria.iij. Ad matu. inuit. Repleti sunt. psal. Venite. hy⁹. Jam xps. In nocte ān. Fact⁹ est. ps. Magnus dñs. et ceta vt i die. ℣. Spūs dñi repleuit. Sēdm iohannem.

IN illo tempoze. Dixit Jesus discipulis suis. Amen amen dico vbis: qui non intrat per ostium i ouile ouium/sed ascendit aliūde: ille fur est ⁊ latro. Et reliqua. Sermo ex commentario beati Augustini episcopi. Lectio pzima.

NOn tenete/ouile christi esse ecclesiam catholicam. Quicūq; vult intrare ad ouile/per ostium intret: christum verum pzedicet: et christi gloziam querat/non suam. Nam multi querendo gloziam suam/oues christi sparserunt potius q̄ cōgregauerūt. Tu. ℟. Spiritus

sanctus p̄ꝛoredens a thꝛono
apl̄oloꝝ p̄ctoꝛa inuisi-
biliter penetrauit nouo san
ctificatiõis signo. Ut in oꝛe
eoꝝ omnium genera nasce-
rentur linguarum all'a. ℣. Ad-
uenit ignis diuinus nõ
comburens sed illuminãs:
et tribuit eis carismatum do
na. Ut in oꝛe. Lectio secũda.

HAmilis est enim ianua
christi? dominus. Qui
intrat per hãc ianuam / opꝛ
tet vt humiliet se: vt sano ca
pite pꝝsit intrare. Qui autẽ
se nõ humiliat sed extollit:
per maceriam vult ascendꝛ
re. Qui autem per macerią
ascẽdit: idꝛo exaltatur vt ca
dat. ℟. Disciplinam et sa-
pientiam docebat eos dñs
all'a: firmauit in illis gr̃am
sp̃us sui. Et intellectu im-
pleuit coꝛda eoꝝ all'a all'a.
℣. Repentino nãꝛ sonitu
sp̃ũ lactus venit sup̄ eos.
Et intellectu. Lectio tertia.

QUi non intrat per o-
stium i ouile ouium:
sed ascendit aliũde: ille fur
est ⁊ latro. Oues suas vult
dicere oues alienas: ad hoc
suas / id est furto ablatas:
nõ vt saluet / sed vt occidat.
Ergo fur est: quia qđ alie-
num est / suum esse dicit. la-
tro: quia ⁊ quod est furatus /
occidit. ℟. Sp̃ũs dñi reple
uit oꝛbem terrarum. Et hoc
qđ continet oia sciẽtiam ha
bet wcis All'a all'a. ℣. Dim
est enim artifex / oẽm habens
virtutem / oia pꝛospiciens.
Et hoc. Gloꝛia patri. All'a
all'a. ps. Te deũ. ℣. Loque-
bantur. In laudi. ãn. Dum
cõplerẽtur. ps. Dñs regna-
uit. ãn. Sp̃ũs dñi. ps. Jubi
late. ꝛc. cpm. Dum comple-
rentur. hy?. Impleta gau-
dent viscera. ℣. Sp̃ũs san-
ctus do. In euange. ãn. Ego
sum ostium / dicit dñs: p me
si quis introierit / saluabi-
tur: ⁊ pascua inueniet all'a.
ps. Benedictus. Oꝛatio.

ASsit nobis dñe que-
sumus virt? spiritus
sancti: que et coꝛda nostꝛa
clemẽter expurget: ⁊ ab om
nib? tueatur aduersis. Pꝛ
dominum. In vnitate eius-
dem sp̃i. Ad hoꝛas vt supꝛa
lez in feria. ij. Ad vespas ãn.
Dum complerẽtur. ps. Di-
xit dñs. et cetera vtã. In euã.
ãn. Si quis introierit p me
saluabitur: et ingredietur
et egrediet: et pascua inue-
niet all'. ps. Magnꝛ. All'.

Eferia.iiij.Ad matutinas Inuitato.Repleti sunt.ps. Venite exul.hy⁹.Iam xps. In nocturno.ān.Fact⁹ est. ps.Magnus dñs.et cetā vt supra.℟⁹.Spiritus dñi repleuit. Scōm iohannem.

In illo tpe.Dixit ihesus turbis iudeoꝝ.Nemo potest venire ad me/nisi pater qui misit me traxerit eū. Et reliqua. Sermo ex commētario beati augustini episcopi. Lectio pzima.

Magna gratie cōmēdatio. Nemo venit nisi tractus. Quem trahat/et quem non trahat: quare illum trahat/et illum non trahat/noli velle iudicare ne fortasse errare. Semel accipe/et intellige.Nōdum traheris: oza vt traharis.Quid hic dicim⁹ fratres: Si trahimur ad xpm/ergo inuiti credimus. Ergo violētia adhibetur: non voluntas excitatur. ℣.Repleti sunt. Lectio.ij.

Intrare eccl'iam quilꝫ pt est nolens:accedere ad altare pt est nolens:accipere sacramētum pt est nolens:credere non pt est/nisi volens.Si trahitur(ait)aliquis:inuitus venit. Si inuitus venit:nec credit. Si nō credit:non venit.Non enim ad xpm ambulādo currim⁹: sed credendo.Nec motu corporis/sed voluntate cordis accedimus. ℟.Apparuerūt apīs dispartite lingue tāꝫ ignis alla. Sederitꝫ supra singulos eoꝝ spūs sanctus alla alla.℣.Factus est repē te de celo sonitus aduenientis spūs vehemētis.Sedit.ℓ.ij

Si aduertitis/nemo venit ad me/nisi quem pater attraxerit.Nolicogitare:inuitum trahi. Inuitus trahitur animus ꝛ amore.Quo ergo voluntate credo/si trahor: Ego dico/parū est voluptate:etiā voluptate traheris.Quid est trahi voluptate:Delectare in dño:et dabit tibi petitiones cordis tui. ℟.Aduenit.ps.Te deū.℣⁹. Loquebātur. Inlaudib⁹.ā. Dum cōplerētur: ps.Dñs regnauit. ān.Spūs. ps.Jubilate.ꝛc.cpm.Dum cōplerentur. hy⁹.Impleta gaudent.℣⁹.Spūssanctus vce. In euāge.ān.Ego sum panis vitus/dicit dñs:qui de celo descendi alleluya alla.

Ps.Benedict⁹. Oratio. Mentes nostras qs do-

mine paraclitus qui a te pce
dit/illuminet: et inducat in
oēm sicut tuus pmisit fili⁹
veritatē. Qui tecū. In vni-
tate eiusdem. Ad hozas vtās.
Ad vesp. ān. Dū cōplerētur.
ps. Dixit dñs. ꝛc. In euāg.
ant. Ego sum panis viuus
qui de celo descendi: si quis
manducauerit ex hoc pane/
viuet in eternum: et panis
quē ego dabo /caro mea est
pro mūdi vita alīa alīa. ps.
Magt. oēo. Mentes nr̄as.
℣. Fe.v.ad matu. Inuitat.
Repleti sunt. hs. Venite.
hy⁹ Jam xps. In noctur. ā.
Fact⁹ est. pī. Magnus dñs.
Exurgat. Vñdic aīa. ij. sub
hac pma ant. et ita dicantur
p duos dies sequē. ℟. Spūs
dñi repleuit. Scōm lucam.

IN illo tēpoze. Conuo
catis Jesus duodecim
apostolis: dedit illis virtutē
et potestatem sup oīa demo-
nia: et vt lāguozes curarēt.
Et reliqua. Omelia venera
bilis bēde pbī. Lectio pma.

QUoncella primum pote
state signoz: misit pre
dicare regnū dei/ vt pmissoz
magnitudie / attestaret etiā
magnitudo factoz: fidēq; ver
bis daret virt⁹ ostēsa; et no-
ua facerent qui noua predi
carent. Unde nunc quoq; cū
fidelium numerositas excre
uit intra sanctam eccl'iam/
multi sunt q̄ vitā virtutum
tenēt/et signa virtutum nō
habēt: quia frustra miracu-
lum kozis ostēditur / si deest
qđ intus operet. ℟. Spūs
sctūs repleuit. Lectio sēda.

ET ait ad illos. Nichil
tuleritis i via: neq; vir
gam/neq; pēr̄a/neq; panem/
neq; pecuniā/neq; duas tu-
nicas habeatis. Solet que-
ri qūo mattheus ⁊ lucas cō-
memozauerunt dixisse dñm
discipulis suis vt nec virgā
ferrent: cum dicat marcus.
et pcepit eis ne quid tolle
rent in via / nisi virgā tāt.
℟. Jam non dicam. Lec. iij.

QUod ita soluit/vt in-
telligam⁹ sub alia si-
gnificatiōe dictā virgā que
secūdum marcū ferenda est:
⁊ sub alia illam: que secūdū
mattheum et lucam non ꝺ
ferēda. Sicut sub alia signi
ficatione intelligitur tenta
tio de qua dictum est. Deus
neminem tēt̄at. Et sub alia
de qua dictum est. Tēt̄at vos
dñs deus vester: vt sciat si di
ligitis eum. Illa seductiōis

est:hec probationis. Utrũq; ergo accipiendum est a dño aplis dictũ: et vt nec virgã ferrent:et vt non nisi virgã ferrẽt. ℟. Loquebãtur. ps. Te deũ. ℣. Loquebãtur. In laudib⁹ hec sola ant. Dum cõplerẽtur. ps. Dñs regnauit. ꝛc. Et ita dicantur per duos dies sequẽtes / vnq; cũ capitulo sequẽte. Cpm. Factus est repẽte. hy⁹. Impleta. ℣. Spũs sctũs do. In euãgelio ãn. Conuocatis iesus duodecim apostolis/dedit illis virtutem ⁊ potestatem sup̃ oia demonia/et vt lãguores curarent: et misit illos predicare regnum dei:et sanare infirmos alleluya alleluya. ps. Bñdictus. Oratio.

Presta q̃s ops ⁊ miseri cors deus: vt spũs sanctus aduenies / tẽplum nos glorie sue dignãter inhabitãdo perficiat. Per dñm. In vnitate eiusdem. Ab hoc die ita ordinãtur ante ⁊ Feria ad octas inkraistas octa. Ad p̃mam. ant. Spũs dñi re.pi. Deus in nomine. Beati immaculati. Retribue. Quicũq; vult. et ceta vts. Ad. iij. ant. Repleti sunt. ps Legem do. cpm. Dũ cõplerẽtur. ℟. Spiritus dñi reple. ℣. Et hic. ℣. Loquebãtur. Oro. De⁹ qui iudicer. Ad.vi.ãn. Fotes. ps. Defecit. cpm. Factꝰ est repẽ. ℟. Loq̃bãtur. ℣. Magnalia. ℣. Repleti sunt. oratio. Deus qui hodierna. Ad.iij. ãn. Loquebãtur. ps Virgilia. cpm. Apparuerũt. ℟. Repleti sunt. ℣. Et ceperũt. ℣. Spũs sanctus do. oratio vts. Ad vesp̃as. ãn. Dum cõplerẽtur. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri psal. dñicales sub vna ant. cpm. Factus est repẽte. hy⁹. Beata nobis gaudia. ℣. Spũs dñi repleuit. In euãgelio. ãn. Egressi duodecim apostoli / circuibant per castella/euãgelizantes ⁊ curantes vbiq; alla alla. psal. Magnificat. or. Presta q̃s.

¶ Feria.vi. Ad matutinas. Inuitatoriũ. Repleti sunt. ps. Venite exultemus. In nocturno. ant. Factꝰ est. ps. Magnus dñs. ꝛc. ℣. Spũs dñi repleuit. Scõm lucam.

In illo tpe. Factum est in vna dierum: et iesus sedebat docens. Et erãt pharisei sedentes et legis doctores: q̃ venerãt ex omni castello galilee ⁊ iudee et hierlm: et virtus dei erat ad sanãdũ

eos. Et reliqua. Omelia ve-
nerabilis bede pbr̄i. Lec.i.

VIdēs sedens docue-
rit: qñ scribis ⁊ phari
seis consedentibus paraly-
ticum curauit: lucas brꝛeuiā
di gratia pꝛeterit: sed mat-
thēus ⁊ marcus q̄ enarrant/
questionem facere videntur:
qñ quidem mattheus in ci-
uitate sua: marcus i caphar
naum hoc eum fecisse testan
tur. Que questio difficilius
solueretur / si matthe⁹ etiā
nazareth noiaret. ℟. Spi-
ritus sanctus pꝛoce. Lec.ij.

NUnc vero vel ipsa ga-
lilea in qua erat naza
reth/intelligēda est dicta ci-
uitas xp̄i: ad distinctionem
videlicet regionis transma
rine gerasenoꝝ: de qua trāf
fretando sicut matthe⁹ scri-
bit: venerat galileam. Vel
certe ipsa capharnaum ciui
tas xp̄i est dicta: quam non
nascendo sed virtutib⁹ illu-
strādo suam ipse fecerat. ℟.
Disciplinam. Lectio.iij.

ECce viri portantes
in lecto hominem qui
erat paralyticus: et quere-
bant eum inferre et ponere
ante eum. Curatio paraly-
tici hui⁹: anime pōst diutur-
nam illecebꝛe carnis ine-
tiam ad xp̄m sulpitātis/in-
dicat saluationem. Que pꝛi
mo oim ministris qui eam
sublenant/⁊ chꝛisto offerāt:
id est bonis doctoꝛibus qui
spem saluationis opēq; in-
tercessionis suggerant/in-
diget. ℟. Spūs dñi reple-
uit. ps. Te deum. ℣. Loque-
bantur. In laudibus. ant.
Dum cōplerentur. ps. Dñs
regnauit. ⁊c. In euāge. ān.
Factum est in vna dierum:
et iesus sedebat docēs: ⁊ erāt
pharisei sedentes: et legis
doctoꝛes q̄ venerant ex omni
castello galilee ⁊ iudee ⁊ hie
rusalem: et virtus erat dñi
ad sanādum eos al'a al'a.
ps. Benedictus. Oꝛatio.

OMnipotens sempiter-
ne deus: qui ecclesie
tue misericoꝛs deus:
vt spiritu sancto congrega
ta/hostili nullatenus incur
sione turbet. Per dñm no-
strum. In vnitate eiusdem.
Ad hꝛas vt supꝛa i feria.v.
Ad vesperas. ān. Dum com
plerētur. ps Dixit dñs. ⁊ ce
teri psalmi dominicales sub
hac ant. cpm. Factus est re
pente. hy⁹. Beata nobis. ℣.
Spūs dñi reple. In eua.
Tulit ergo paralyticus le-

dum suū in quo iacebat magnificans: deum ꝛ eis plebs vt vidit dedit laudē deo: alla alla. ps. Magnificat. Dō. Da quesumꝰ ecclesie tue ꝛc. ℣. Sabbato ad matuti. inuitato. Repleti sunt oēs. ps. Venite. Hymnꝰ. Jam chꝛistus. In noctur. ān. Factus est. ps. Magnus dñs ꝛc. ℣. Spūs dñi reple. Scdm lucā

IN illo tēpoꝛe. Surgēs Jesus de synagoga introiuit in domum simonis. Socrus autem simonis: tenebaꝫ magnis febꝛibus. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛesbyteri. Lectio. i.

SIc virū a demonio liberatum/mozaliter animū ab immūda cogitatione purgatū significare diximus: cōsequenter femina febꝛibus tenta: sed ad imperiū dñi curata / carnem ostēdit cōcupiscētie sue seruoꝛe per cōtinētie pꝛecepta frenatā. ℟. Repleti. Lectio secūda.

OMnis enim amaritudo et ira/indignatio et clamoꝛ/et blasphemia spiritus immundi furoꝛ est. Fornicationem uero immundiciam libidinem concupiscētiam malam / ꝛ auaritiam q̄ est simulacroꝛū seruitus febꝛē illecebꝛe carnis intelligē. ℟. Apparuerūt. Lectō. iij

ET rogauerūt illū pꝛo ea. Et stans supꝛa illā imperauit febꝛi et dimisit illam. Modo saluatoꝛ rogatꝰ modo ultro sanabat egꝛotos ostēdens se contra pꝛecatoꝛū quoꝙ passiones ꝛ pꝛecibus semp annuere fideliū. Et ea que ipsi minime in se intelligūt: uel intelligenda dare uel etiā non intellecta dimittere/iuxta quod psalmista postulat. Delicta quis intelligit: ab occultis meis mūda me dñe. ℟. Aduenit ignis. ps. Te deū. ℣. Loquebātur. In laudibus. ān. Dū cōplerē. ps. Dñs regā ꝛc. cp. Factus est repēte hyꝰ. Impleta. ℣. Spūs sctus do. In eua. ā. Cum sol autē occidisset oēs qui habebāt infirmos uarijs lāguoꝛibus ducebāt illos ad iesum et sanabaꝫ alla. ps. Benedictus. Dō.

MEntibꝰ nostris quesumus dñe spiritū sctm benignus infunde: cuius et sapiētia cōditi sumꝰ et pꝛouidentia gubernamur. Per dominū. in unitate eiusdem.

Ad hoꝛas vt supꝛa feria. v.

Ordo officiozūdñicaliū
ic̄ fec. trini. ꝫ aduē. dñi
Estū sctē trinitatis 16
kł. iunij lr̄a dñicał D.
fer. 1 15 kal. De⁹ oim.
m. 2 2 kal.
fer. 3 kaŀs. Junij.
m. 4 7 idus.
m. 5 11 kal.
m. 6 7 kal. Julij.
m. 7 4 idus.
fer. 8 Idibus.
m. 9 14 kal. Jnpnci.
m. 10 4 No. August.
m. 11 5 idus.
m. 12 10 kal.
fer. 13 7 kal. Septēb.
m. 14 3 kal. Si wna.
m. 15 8 idus.
m. 16 12 kal. Peto.
m. 17 5 kal. Ad-
nay. Line medijs lec.
m. 18 4 No. Octob.
m. 19 5 idus. Adapiat.
fer. 20 13 kal.
fer. 21 7 kal. Nouēb.
fer. 22 2 no. Vidi m.
m. 23 6 idus.
m. 24 17 kal. Decēb.
m. 25 10 kal.
Pzeoccupetur festum.
Dominica pzima aductus
domini 3 kalē. Decēbzis.
Estū sctē trinitatis 15
kal. Junij lr̄a m. E.
fer. 1 13 kal. De⁹ oim.
m. 2 kaŀs. Junij.
fer. 3 2 no.
fer. 4 15 kal.
fer. 5 8 idus. Julij.
m. 6 3 idus.
fer. 7 2 idus.
fer. 8 17 kal.
fer. 9 3 kal. August.
m. 10 3 no. Jnpnci.
fer. 11 8 kal.
fer. 12 6 kal. Septēb.
m. 13 2 kal. Si wna.
no. 14 7 idus.
fer. 15 16 kal. Peto m.
fer. 19 6 kal. Adnay.
Fer. 17 18 kal. Octob.
m. 18 4 kal. Adapiat.
m. 19 3 no.
fer. 20 13 kal.
m. 21 7 kal. Nouēb.
m. 22 4 no. Vidi m.
m. 23 6 idus.
fer. 24 13 kal. Decēb.
m. 25 11 kal. Decēb.
Dominica pzima aductus
domini 2 kalē. Decēbzis.
Estū sctē trinitat̄ 14
kł. Junij litera m. F.
fer. 1 13 kal. De⁹ oim.
m. 2 4 no. Junij.
fer. 3 3 no.
m. 4 16 kal. Julij.
m. 5 9 kal. Julij.
m. 6 2 idus. Julij.

Fyr 7 Idibus. Julij.
w. 8 12 kal.
w. 9 5 kal.
w. 10 2 no. Augusti.
w. 11 3 idus. Jnpn.
w. 12 8 kal.
w. 13 kal. Septēb.
Fer. 14 3 no. Sibna.
Fer. 15 16 kal. Peto w.
Fer. 16 9 kal. Octob.
Fer. 17 8 kal. Adnay.
w. 18 2 no. Adapiat.
Fer. 19 17 kal.
w. 20 15 kal.
w. 21 16 kal. Nouēb.
w. 22 3 no. Vidi w.
w. 23 4 idus.
w. 24 15 kal. Decēb.
w. 25 8 kal. Decēb.
Dominica pzima aduētus domini kalen. Decēbzis.

HEstū sctē trinitatis 15 kal. Junij litera w G.
Fer. 1 12 kal. Deꝰ oim.
w. 2 3 no. Junij.
Fer. 3 2 no.
w. 4 15 kal.
w. 5 8 idus. Julij.
Fer. 6 5 idus.
w. 7 idibus.
Fer. 8 17 kal. Jnpnci.
w. 9 4 kal. Augusti.
w. 10 2 idus.
w. 11 7 kal.
w. 12 4 no. Septēb.
Fer. 13 3 no. Sibna.
w. 14 19 kal. Peto w.
Fer. 15 15 kal.
w. 16 9 kal. Adnay.
Fer. 17 8 kal. Octob.
w. 18 nonis. Adapiat.
w. 19 2 idus.
Fer. 20 16 kal.
Fer. 21 11 kal. Nouēb.
w. 22 nonas. Vidi w.
w. 23 14 kal.
Fer. 24 11 kal. Decēb.
w. 25 7 kal.
Dominica pzima aduētus domini 4 nonas Decēbzis.

HEstū sctē trinitatis 12 kal. Junij lra dñica A.
Fer. 1 11 kal. Deꝰ oim.
w. 2 2 no. Junij.
Fer. 3 7 idus.
w. 4 14 kal.
w. 5 7 kal. Julij.
Fer. 6 4 idus.
w. 7 17 kal.
Fer. 8 16 kal.
w. 9 10 kal. August.
w. 10 3 kal. Jnpnci.
w. 11 idibus.
w. 12 6 kal. Sibna.
w. 13 3 no. Septēb.
Fer. 14 8 idus.
w. 15 15 kal. Peto.
w. 16 8 kal. Adnay.
w. 17 kal's. Octob.
w 18 8 idus Adapiat.

do. 19 idibus.
do. 20 11 kal. Nouēb.
do. 21 4 kal. No. Vidi.
do. 22 Nonas Nouēb.
do. 23 2 idus. Nouēb.
do. 24 13 kal.
do. 25 6 kal. Decēb.
do. 1 aduentus. 3 no.
Hestū sctē trinitatis. 11 kal. iunij. lēa do. B.
fer. 1 11 kal. iunij. de⁹ oi.
do. 2 Nonas. Junij.
fer. 3 8 idus. Junij.
do. 4 13 kal.
do. 5 6 kal. Julij.
do. 6 6 idus.
fer. 7 3 idus.
do. 8 16 kal.
do. 9 9 kal. Augusti.
do. 10 2 kal. In p̄nti. anticipetur festum.
do. 11 19 kal.
fer. 12 2 kal. Septēb.
do. 13 2 No. Sibona. differatur festum.
do. 14 8 idus. Septēb.
do. 15 14 kal. Octob.
do. 16 7 kal. Octob.
fer. 17 4 No. Adonay.
do. 18 6 No. Adapiat.
do. 19 17 kal. dic. festū.
do. 20 10 kal.
fer. 21 7 kal. Nouēb.
do. 22 30 kal. Vidi d.
fer. 23 7 idus.

o

do. 24 Idibus.
do. 25 12 kl'. decē. āti. ke. Dominica pzima aduētus dñi quinto kalē. Decēbzis.
Hestū sctē trinitatis 10 kl'. iunij lēa dñica l'. C.
fer. 1 19 kl'. iunij. de⁹ oi.
do. 2 8 idus. Junij.
do. 3 12 kal.
do. 4 5 kal.
do. 5 5 idus. Julij.
fer. 6 4 idus.
fer. 7 3 idus.
fer. 8 2 idus.
do. 9 15 kal. Augusti.
fer. 10 3 idus. In p̄n.
fer. 11 8 kal. Septēb.
fer. 12 2 kal. Septēb.
do. 13 Nonas. Sibona.
fer. 14 8 idus.
do. 15 13 kal. Peto w.
w. 16 6 kal. Adonay.
Fer. 17 4 kal. Octob.
w. 18 5 No. Adapiat.
w. 19 16 kal.
w. 20 9 kal.
Fyl'r 21 7 kal. Nouēb.
w. 22 2 kal. Vidi w.
w. 23 7 idus.
w. 24 18 kal. Decēb.
w. 25 11 kal. Decēb.
Dominica pzima aduētus domini. quarto kal. Decēb.
Hestū sctē trinitatis 9 kal. Junij lēa w. D.

fxt'r 1 8 kl'.iunij.de⁹ oiz
w. 2 7 kal. Julij.
fxt'r 3 15 kal.
w. 4 11 kal.
w. 5 4 kal. Julij.
w. 6 7 idus.
fxt'r 7 3 idus.
¶ Cetere dnice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ozdinat superi⁹ post primā lēam dnicalē. D.
¶ Festū sctē trinitat' 8 kal'. Julij litera dnicalis. E.
fxt'r 1 6 kl'.iunij.de⁹ oiz
fxt'r 2 19 kal.
fxt'r 3 15 kal.
fxt'r 4 8 idus. Julij.
w. 5 3 idus.
fxt'r 6 2 idus.
fxt'r 7 idibus.
¶ Cetere dominice q̄ sequūtur/ dicuntur sicut ozdinatur superius post primam literam dominicalem. E.
¶ Festū sctē triuitat'. 7 kal. Junij litera dnicalis.
fxt'r 15 kl'. Junij. De⁹ oiz
w. 2 16 kal.
fet. 3 15 kal.
w. 4 9 kal. Junij.
w. 5 5 idus.
fet. 6 idibus.
fet. 7 16 kal. Augusti.
¶ Cetere dnice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ozdinat superi⁹ post primā literā dnicalē. F.
¶ Festū sctē trinitat' 6 kal. Junij litera dnicalis. G.
fet. 1 3 kl'.iunij de⁹ oiz
fet. 2 3 kal. Junij.
w. 3 15 kal. Junij.
fet. 4 12 kal. Julij.
¶ Cetere dnice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ozdinat superi⁹ post primā lēam dnicalē. G.
¶ Festū sctē trinitat' 5 kal. Junij litera dnicalis. A.
fet. 1 4 kl'.iunij.de⁹ oiz
w. 2 4 kal.
fet. 3 11 kal. Julij.
w. 4 7 kal.
fet. 5 5 idus.
¶ Cetere dnice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ozdinat superi⁹ post primā lēam dnicalē. E.
¶ Festū sctē trinitat' 4 kal. Julij litera dnicalis. B.
Fet. 1 3 kl'.iunij.de⁹ oiz
w. 2 13 kal.
fet. 3 12 kal.
w. 4 6 kal. Julij.
fet. 5 3 idus.
fet. 6 4 idus.
¶ Cetere dnice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ozdinat superi⁹ post primā lēam dnicalē. B.
¶ Festū sctē trinitat' 3 kal. Julij litera dnicalis. C.
fet. 1 2 kl'.iunij.de⁹ oiz
w. 2 12 kal. Julij.
fet. 3 11 kal. Julij.

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ordinat superi⁹ post primā literā dñicalē. C.
¶ Festū sctē trinitat⁹ 2 kal. Junij litera dñicalis. D.

Fer.	1	kal's. iunij. de⁹ oiz.	
m.	2	11	kal.
m.	3	4	kal.
fer.	4	8	idus Julij.
m.	5	4	idus.
fer.	6	3	idus.
fer	7	2	idus.

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ordinat superi⁹ post primā literā dñicalē. D.
¶ Festū sctē trinitatis kal. Junij litera dñicalis. E.

Fer.	1	3	no. iunij. de⁹ oiz
fer.	2	16	kal.
fer.	3	14	kal.
fer.	4	8	idus. Julij.
m.	5	3	idus.
fer.	6	2	idus.
fer.	7		idibus.
fer.	8	17	idus. Augusti.
fer.	9	12	idus Augusti.

¶ Cetere dominice que sequuntur/ dicuntur sicut ordinatur superius post primā literam dominicalem. E.
¶ Festū sctē trinitatis 4 nonas Julij litera dñicalis F.

fer.	1	3	no. iunij de⁹ oiz
m.	2	16	kal.
fer.	3	15	kal. Junij.
m.	0		kal.
fer.	8	0	idus.

¶ Cetere dominice que sequuntur dicuntur sicut ordinatur superius post primā literam dominicalem. F.
¶ Festū sctē trinitatis 3 nonas Junij litera dñicalis G.

fer.	1	2	no. iunij. de⁹ oiz
m.	2	15	kal.
fer.	3	12	kal.
m.	4	8	idus Julij.
fer.	5	5	idus.
m.	6		idibus.
fer.	7	17	kal. Augusti.
fer.	8	15	kal. Augusti.

¶ Cetere dominice que sequūtur/ dicuntur sicut ordinatur superius post primā literam dominicalem. G.
¶ Festū sctē trnitatis 2 no. Junij litera dñicalis. A.

Fer.	1	7	id⁹ iunij. de⁹ oiz
m.	2	14	kal.
fer.	3	12	kal.
m.	4	7	kal. Junij.
fer.	5	4	idus.
m.	6	17	kal.
fer.	7	16	kal. Augusti.
fer.	8	14	kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequunt: dicūtur sicut ordinat superi⁹ post p̄mā literā dñica. A.
¶ Festū sctē trinitat⁹ nonis Junij litera dñicalis. B.

Fer. 1 8 Junij. de⁹ oim
w. 2 13 kal.
fer. 3 12 kal.
w. 4 6 kal. Julij.
w. 5 6 idus.
fer. 6 5 idus.
¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ordinat superi⁹ post p̄mā literā dñicalem B.
¶ Festū sctē trinitatis 8 idus Junij litera dñicalis. C.
fer. 1 7 id⁹ iunij. de⁹ oiz
w. 2 12 kal. Julij.
fer. 3 11 kal. Julij.
¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicunt sicut ordinat supius post p̄zimā lr̄am dñicalē. C.
¶ Festū sctē trinitatis 7 id⁹ Junij litera dñicalis. D.
Do. 1 11 kl'. Jul'. de⁹ oiz
w. 2 4 kal.
fer. 3 8 idus.
w. 4 4 idus Julij.
fer. 5 3 idus.
fer. 6 2 idus.
fer. 7 idibus.
Do. 8 14. kal. August.
fer, 9 4 kal. August.
¶ Cetere dñice q̄ sequuntur/ dicunt sicut ordinat superi⁹ post p̄zimā lr̄am dñicalē. D.
¶ Festum sancte trinitatis. Junij litera dñicalis. E.
Do. 1 10 kl'. iunij. de⁹ oiz et ꝓoccupet festū scti albani.

Fer. 2 8 idus.
w. 3 3 idus. Julij.
fer. 4 2 idus.
fer. 5 idibus.
fer. 6 17 kal.
fer. 7 12 kal. Augusti.
fer. 8 10 kal.
¶ Cetere dominice que sequuntur/ dicuntur sicut ordinatur supius post p̄zimā literam dominicalem. E.
¶ Festū sctē trinitatis 5 idus Junij litera dñicalis. F
Fer. 1 4 id⁹ iunij. de⁹ oiz
w. 2 9 kal.
fer. 3 8 idus. Julij.
w. 4 2 idus.
fer. 5 idibus.
fer. 6 16 kal. Augusti.
Do. 7 12 kal. Augusti.
w. 8 4 kal. Augusti.
fer. 9 4 kal. Augusti.
¶ Cetere dñice que sequuntur/ dicunt sicut ordinat superi⁹ post p̄zimā lr̄am w. F
¶ Festū sctē trinitatis 4 idus Junij litera dñicalis. G
Fer. 1 idib⁹ Junij. de⁹ oiz
w. 2 8 idus.
fer. 3 6 idus. Julij.
fer. 4 3 idus.
w. 5 idibus.
fer. 6 17 kal.
fer. 7 15 kal. Augusti.
fer. 8 10 kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur dicunt sicut ordinat superi⁹ post primā literam dñicalē. G.

¶ Festū sctē trinitatis 3 idus Junij litera dñicalis. A.

fer.	1	idib⁹	iunij. De⁹ oim
do.	2		kal.
fer.	3	6	idus.
fer.	4	5	idus. Julij.
fer.	5	4	idus.
do.	6	17	kal.
fer.	7	16	kal. August.
fer.	8	14	kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicūtur sicut ordinat̄ superi⁹ post p̄mā l̄am dñicalē. A

¶ Festū sctē trinitatis 2 id⁹ Junij litera dñicalis. B.

fer.	1	idib⁹	iunij. De⁹ oiz
do.	2	9	kal. Julij.
do.	3	6	idus. Julij.
fer.	4	5	idus.
fer.	5	4	idus. Julij.
fer.	6	3	idus.
do.	7	16	kal. August.
fer.	8	15	kal. August.

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalem. B

¶ Festū sctē trinitatis idib⁹ Junij litera dñicalis. C.

Fer.	1	18	kal. De⁹ oim.
do.	2	5	kal.
do.	3	5	idus.
fer.	4	4	idus. Julij.
fer.	5	3	idus.
fer.	6	2	idus.
do.	7	15	kal.
fer.	8	14	kal. Augu.
fer.	9	5	kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalem. C.

¶ Festū sctē trinitatis 8 kl̄ Julij litera dñicalis. D.

fer.	1	17	kal. De⁹ oim.
do.	2	4	kal.
do.	3	4	idus.
fer.	4	3	idus. Julij.
fer.	5	2	idus.
fer.	6		idibus.
do.	7	14	kal.
fer.	8	12	kal. Augu.
fer.	9	4	kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalē. D.

¶ Festū sctē trinitatis 17 kl̄. Julij litera dñicalis. E.

fer.	1	16	idus. De⁹ oim
fer.	2	8	idus.
do.	3	3	kal. Julij.
fer.	4	2	idus.
fer.	5		idibus.
fer.	6	17	kal.
fer.	7	10	kal. Augusti.
fer.	8	5	kal.

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalē. E.

¶Festū sctē trinitatis 16 kal'
Julij litera dñicalis. F.
Fe. 1 15 kal'. De⁹ oim.
Fe. 2 8 idus.
Fe. 3 6 idus. Julij.
w. 4 2 idus.
fe. 5 idibus.
fe. 6 16 kal'.
w. 7 12 kal'. Augu.
w. 8 5 kal'.
fe. 9 4 kal'.
¶Cetere dominice que sequuntur / dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. F.
¶Festū sctē trinitatis 15 kal'.
Julij litera dñicalis. G.
Fer. 1 14 kal'. De⁹ oim.
fer. 2 12 kal'.
fer. 3 8 idus. Julij.
fer. 4 5 idus.
w. 5 idibus.
fer. 6 17 kal'. Augu.
fer. 7 15 kal'. Augu.
fer. 8 10 kal'. Augu.
¶Cetere dominice que sequuntur/dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. G.
¶Festū sctē trinitatis 14. kal'
Julij litera dñicalis. A.
fer. 1 12 kal'. De⁹ oim.
fer. 2 6 idus.
fer. 3 5 kal'. Julij.
fer. 4 4 idus.
w. 5 17 kal'.
fer. 6 16 kal'. Augu.
fer. 7 15 kal'.
fer. 8 14 kal'.
¶Cete dñice q̄ sequūt dicūtur sicut ordinat superi⁹ post primam literā dñicalem. A.
¶Festū sctē trinitatis 13 kal'
Julij litera dñicalis. B.
fer. 1 12 kal'. De⁹ oim.
w. 2 6 idus.
fer. 3 5 idus. Julij.
fer. 4 4 idus.
fer. 5 3 idus.
w. 6 16 idus.
fer. 7 15 kal'. Augu.
fer. 8 14 kal'.
¶Cete dñice q̄ sequūtur dicūtur sicut ordinat superi⁹ post primā literā dñicalē B.
¶Festū sctē trinitatis. 12 kal'
Julij litera dñicalis. C.
fer. 1 11 kl' De⁹ oim.
w. 2 5 idus.
fer. 3 4 idus. Julij.
fer. 4 3 idus.
fer. 5 2 idus.
w. 6 15 kal'.
fer. 7 14 kal'. Augu.
fer. 8 12 kal'.
fer. 9 5 kal'.
¶Cetere dominice que sequuntur dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. C.

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur dicunt sicut ordinat superi⁹ post primā lr̄am dñicalē. G.
¶ Festū sctē trinitat̄ 3 idus Junij litera dñicalis. A.

Fer.	1	idib⁹	iunij.	De⁹ oim
do.	2		kal.	
fer.	3	6	idus.	
fer.	4	5	idus.	Julij.
fer.	5	4	idus.	
do.	6	17	kal.	
fer.	7	16	kal.	August.
fer.	8	14	kal.	

¶ Cetere dñice q̄ sequūtur/ dicūtur sicut ordinat̄ superi⁹ post p̄mā lr̄am dñicalē. A
¶ Festū sctē trinitat̄ 2 id⁹ Junij litera dñicalis. B.

fer.	1	idib⁹	iunij.	De⁹ oiz
do.	2	9	kal.	Julij.
do.	3	6	idus.	Julij.
fer.	4	5	idus.	
fer.	5	4	idus.	Julij.
fer.	6	3	idus.	
do.	7	16	kal.	August.
fer.	8	15	kal.	August.

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalem. B
¶ Festū sctē trinitat̄ idib⁹ Junij litera dñicalis. C.

Fer.	1	18	kal.	De⁹ oim.
do.	2	5	kal.	
do.	3	5	idus.	
fer.	4	4	idus.	Julij.
fer.	5	3	idus.	
fer.	6	2	idus.	
do.	7	15	kal.	
fer.	8	14	kal.	Augu.
fer.	9	5	kal.	

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalem C.
¶ Festū sctē trinitatis 8 kl̄ Julij litera dñicalis. D.

fer.	1	17	kal.	De⁹ oim.
do.	2	4	kal.	
do.	3	4	idus.	
fer.	4	3	idus.	Julij.
fer.	5	2	idus.	
fer.	6	idibus.		
do.	7	14	kal.	
fer.	8	12	kal.	Augu.
fer.	9	4	kal.	

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalē. D.
¶ Festū sctē trinitat̄ 17 kl̄. Julij litera dñicalis. E.

fer.	1	16	idus.	De⁹ oim
fer.	2	8	idus.	
do.	3	3	kal.	Julij.
fer.	4	2	idus.	
fer.	5	idibus.		
fer.	6	17	kal.	
fer.	7	10	kal.	Augusti.
fer.	8	5	kal.	

¶ Cetere dñice q̄ sequūt: dicunt sicut ordinat̄ superi⁹ post primā literam dñicalē. E.

¶ Festū sctē trinitatis 16 kal'
Julij litera dñicalis. F.
fe. 1 15 kal. De⁹ oim.
fe. 2 8 idus.
fe. 3 6 idus. Julij.
w. 4 2 idus.
fe. 5 idibus.
fe. 6 16 kal.
w. 7 12 kal. Augu.
w. 8 5 kal.
fe. 9 4 kal.

¶ Cetere dominice que sequuntur / dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. F.

¶ Festū sctē trnitatis 15 kal.
Julij litera dñicalis. G.
fer. 1 14 kal. De⁹ oim.
fer. 2 12 kal.
fer. 3 8 idus. Julij.
fer. 4 5 idus.
w. 5 idibus.
fer. 6 17 kal. Augu.
fer. 7 15 kal. Augu.
fer. 8 10 kal. Augu.

¶ Cetere dominice que sequuntur / dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. G.

¶ Festū sctē trinitatis 14 kal'
Julij litera dñicalis. A.
fer. 1 12 kal. De⁹ oim.
fer. 2 6 idus.
fer. 3 5 kal. Julij.
fer. 4 4 idus.
w. 5 17 kal.
fer. 6 16 kal. Augu.
fer. 7 15 kal.
fer. 8 14 kal.

¶ Cete dñice q̄ sequūt dicūtur sicut ordinat superi⁹ post primam literā dñicalem. A.

¶ Festū sctē trinitatis 13 kal'
Julij litera dñicalis. B.
fer. 1 12 kal. De⁹ oim.
w. 2 6 idus.
fer. 3 5 idus. Julij.
fer. 4 4 idus.
fer. 5 3 idus.
w. 6 16 idus.
fer. 7 15 kal. Augu.
fer. 8 14 kal.

¶ Cete dñice q̄ sequūtur dicūtur sicut ordinat superi⁹ post primā literā dñicalē B.

¶ Festū sctē trinitatis. 12 kal'
Julij litera dñicalis. C.
fer. 1 11 kl' De⁹ oim.
w. 2 5 idus.
fer. 3 4 idus. Julij.
fer. 4 3 idus.
fer. 5 2 idus.
w. 6 15 kal.
fer. 7 14 kal. Augu.
fer. 8 12 kal.
fer. 9 5 kal.

¶ Cetere dominice que sequuntur dicuntur sicut ordinatur superius post primam literam dñicalem. C.

¶ De festo sanctissime trinitatis ꝓcs. ¶ A.primum.

Dominica de festo sc̃e trinitat̃. xij. kal. Junij duplex festū principale. Feria sc̃da de dñica prima post octa. trinita. Deus oim̃. Fe. iij. de apl̃is vel de festo loci. Fe. iiij. de dñica. Fe. v. de festo corꝓris xp̃i duplex principale: nulla mẽoria. Post vesperas fiet mẽoria de sancto augustino tñ. Fe. vi. de sancto augu. medie lectiões de corꝓre xp̃i: cũ mẽo. de eodẽ et de l. sc̃da. ãn. Iste est q̃ ante deũ. ℟li. Justũ deduxo. ℣esto. Ad. ij. vs̃ añe ℟ psal. de corꝓ. xp̃i. Sab de corꝓ. xp̃i. ¶ Dñica infra octa. corꝓris xp̃i sine mẽd. lect. mẽo. tñ de l. germa. Fe. ij. s. iij. de corꝓ. xp̃i. Fe. iiij. de corꝓ. xp̃i. mẽo. de l. petronilla. ¶ Junius. Fe. v. de octa. corꝓ. xp̃i. mẽo. tñ de mar. et sine mẽd. lect. Feria. vi. de marty. Sab. de dñia. Ad vesperas ℣. Deum time. In euãgelio. ãn. Loquere domine. ¶ Dñica. iij. post pentheco. lec. Fuit vir vnus. et sine mẽd. lec. mẽo. tñ de confesso. Fe. ij. de sancto bonifacio mar. Feria. iij. de dñia. Feria. iiij. de dñica. iij. ℣. feria. Fe. v. de festo sancti vbillelmi. mẽo. tñ de cõfesso. ℟li. Sacerdotes tam ad vesꝑas ꝙ ad matut̃. quotidie infra octa. sc̃ti vbilli sc̃i post festum sancte trinitatis. et exp. octa. corꝓris xp̃i cõtingeret dñica infra octa. exceptis. fiet seruitium de sancto vbillelmo / cũ regi. cho. nisi impediatur ꝑ festum dup. vel. ix. lec. hoc modo. Ad matu. Inuita. Jubilemus regũ. ps. Venite. hyꝫ. Iste cõfessor ℣. ℟. sola ant̃. Justus clari. ps. Beatus vir. et ceti psal. sicut in die. ℟li. Amauit. lec. de miraculis. cum ℣. de primo nocturno ℟ tertio nocturno ordinatim iteratis. ℟li. Ora ꝙ nobis beate vbillelme. In laud. ℣. sola ã. Laudi recti. ps. Dñs regnauit et ceti psal. cpm. Benedictionẽ. hyꝫ. Jesu redẽ. ℟li. Justus germinabit sup psal. Magt et Ecce dicit ꝙ / cetiã in dñica. ãn. de primis vesꝑis: scz In vbillelmi laudibꝫ. et cete añe sequẽtes dicũtur etiã ad memoriam q̃n de eo non fit seruitium ordinatim ℟ reincipiatur. In noctibus vero memorijs eiꝫ tã ad vesperas ꝙ ad matut̃. erit ℟li. Ora pro nobis. v. oro vt in die. et mẽo. de festo. iij. lec. sicuene. Ad vesꝑas ℣. ℟. sola ant̃. Laudi recti. cũ psal. se.

Cpm. Benedictio hy⁹. Jesu redemptoz. vsq. Amauit ān. Pius pater ps. Dagt. Item infra octa. fiat seruitium de festo. ix. lec. et mēo. de l. vuill'o in festis. iij. lec. fiat seruitiū de l. vuill'o/et mēo. de ctō tm̄. Item infra octauas suas nō dz de dña/nec de apl'is: neq; dicētur mēo zie fe. Supzascripto modo dicētur vespere infra octa. etiam in die sabbati: nisi q; dicātur ibi oēs añe de laudib⁹ super psalmos feria. Die vero dñica infra octa. suas si vacauerit a festo. ix. lec. et die octa. Si post festū ctē trinitat festūei⁹ euenerit/nisi impediat per festū cozpzis xpi/erit totū seruitiū de l. vuillelmo sicut in die: pzeter legēdā que erit de miraculis suis cū mēo. lec. de festo. iij. lec. si euene. In vtrisq; vespis i dñica dēs añe de laud. sup psal. fe. cūcpo. Benedictio. hy⁹. Jesu redēptoz. Fe. vi. de l. vuill'o. mēo. de mar. Sab. de l. vuill'o. Ad. i. vespas scti barna. ān. Laudi recti. et cete añe sequē. de laud. cū psal. fe. Cpm ℣ ceta de sancto barnaba. cū mēo. de ctō vuill'o. ℟. Oza pro nobis. tā ad vespas q; ad matuti. ¶ Dñica de l. barnaba ap̄. sine med. lec. cū mēo. tm̄ de ctō vuill'o. Ad. q. vel. ān. Jurauit. et cete añe sequētes: cū psal. de apl'is/et mēo. de l. vuill'o. Fe. ij. de l. vuill'o. mēo. de mar. Fe. iij. de l. vuill'o. Fe. iiij. de l. vuill'o. mēo. de cōfesso. Ad pzimas vespas de octa. añe de lau. cū psal. fe. Cpm. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste cōfessoz. et ceta vt in. i. vel. cū mēo. de marty. Fe. v. de octa. scti vuill'i. med. lec. de marty. Fe. vi. de marty. Sabbato de dña. mēo. de sancto. Ad vesperas ant. dominicalis. Cognouerunt omnes. et ceta cum mēo. de marty. ¶ Dñica. iiij. med. lec. de mar. Fe. ij. de mar. Fe. iij. de apo. vel loci. i. legēda. i. turba. Fe. iiij. de dña. ij. legēda. Fe. v. de l. albano marty. Fe. vi. de ctā etheldzeda vgi. cū nocturno. Vigilia. Sabbato de festo natiui. sancti iohā. bap. festum duplex pzincipa. Ad ℣as vesperas fiat mēo. de dñica. cū ant. Pzeualuit. ¶ Dñica. v. med. lec. de sancto iohā. bapti. viij. ℟. Tactus dauid Ad ℣as vespas in dñica dūr añe et psal. dñicales. Fe. ij. de marty. iohāne ⁊ paulo. ℟. et lau. pzopzie. Fe. iij. de dña. iij. legēda. Ad vespas hec sola ant.

Elizabeth cum pſal.feria.et regitur chorus a duob⁹ in cā pis viridibus in his veſperis. Cpm ℣ ceta de ſancto leone. mēoria de ſancto iohāne. Feria.iiij.de ſancto leone papa. cum nocturno. nulla fiet mēoria de ſancto iohāne in pri- mis veſperis/neq; in ſecūdis veſ.nec ad matuti. non dicū- tur ſuffragia/neq; ps. Deus venerūt gētes. ad miſſam pro- pter octa. Fe.v.de feſto apſtolor̄ petri ℣ pauli. Ad ſcdas veſperas ant̄. Iurauit. et cete añe cum pſal.de apl̄is. Fe- ria.vi.de cōmemoratione ſancti pauli. mēo.de ſancto pe- tro.ān. Solue. ℟ſi. Tu es petrus. Mēo.de ſancto iohāne. ant̄. Inter natos. ℟ſi. Fuit hymno. oratio vtš. Hȳe añe ſequē tes dicūtur ad veſpas ℣ ad matutinas ſuq; pſal. Bñdict⁹. et Magnificat quādo de apſtolis fit ſeruitium. et ad mēo. de apſtolis quādo de aliquo feſto fit ſeruitium: cum repeti- tione earūdem. ān. Petrus apſtolus.ān. Orate.ān. Glo- riosi. ān. Iſti ſunt due. ān. Iſti ſunt viri.ān. Ad ſuperue. ℟ſi.ad matuti. Dediſti.ad veſpas. In oēm.et quādo de eis tm̄ fit mēoria. Quotidie infra octa.apoſtolor̄ quādo de eis fit ſeruitium pzeterq̄ in dñica/dicitur hoc modo. Ad matu tinas Inuita. Regem apſtolor̄.ps. Venite.hy⁹. Eterna x̄pi. hec ſola an In oēm.ps. Celi enarrant. et ceti pſalmi de cōmuni apſtolor̄. ℟ſi Conſtitues eos. Lectiōes de ſer- monibus. ℟. de cōi apl̄or̄/de.ij.℣.iij. turba ordinatim ite- rata. ℟. Qui ſunt iſti.vi.loco dz. et tūc ℟. Iſti viuētes dz. vij.loco. et ℟. Ciues apl̄or̄.in octa.die tm̄ dz. ps. Te deū. ℟ſi. Annūciauerunt. In lauđ.hec ſola ant̄. Hoc eſt pzece- ptum.ps. Dñs regnauit et ceti pſal. cpm. Perman⁹ hy⁹. Exultet.℣. Dediſti ſuq; pſal. Bñdict⁹. ant̄. de pdictis ſcdm ordinē. or. Deus q̄ nos. Sab.de octa. ſancti iohā. cū mēo. de apl̄is. Ad veſperas in ſabbato de dedica. mēo. de apl̄is. ¶ Dñica de feſto dedica. eccle. du. fe. pncipa. mēo. de apl̄is. et de mar. Ad veſ. mēo. de ſ. Lvbithuno ℣ de apl̄is. Fe.ij. de ſ. Lvbithuno. medi. lec de apl̄is. cū mēo. de eis ℣ de dedica. Ad ſ- pas añe de lauđ. feſti pced. cū pſal. fe. Cpm ℣ ceta de ſ. mar tino: cū mēo. de ſ. Lvbithuno ℣ de ap. et de dedi. Fe.iij. de ſcō

martino.međ.lec.de ap̃w.cũ mẽo.de eis.et de dedica.Ad vel. añe de lau.festi p̃cedẽtis.cũ p̃sal.feria.Cp̃m ꝛ ceta de sancto martino:cũ mẽo.de ap̃w.et de dedica.Fe.iiij.de ap̃w.mẽo. de dedica.Ad vs.ãn. Jurauit ꝛc.ãe cũ p̃is de ap̃w.Cp̃m.ꝛc. de octa.ap̃lox:cũ mẽo.de dedica.Fe.v.de octa.ap̃lox.medie lec.de dedica.cũ mẽo.de eadem.Ad vel.ãn. Jurauit ꝛc. ãe cũ p̃sal.de ap̃w.cp̃m.ꝛc.de sancto thoma mar. cũ mẽo. de ap̃w.et de dedica. Fe.vi.de sancto thoma mar.medie lec.de dedica.cũ mẽo.de eadem. Ad vesp̃as ãe de laud.festi p̃ced. cũ p̃sal.feria.Cp̃m ꝛc.de sancto thoma mar.mẽo.de dedica.et de sancto grimbaldo confesso.non pontifi. Sabbato de dedicatione:cum.iij.lec.memoria.de sancto grimbaldo.

¶ Dñica de octa.dedica.et differat festũ.Ad vesp̃as ãe ꝛ p̃i de dedica. Cp̃m ꝛ ceta de sancta euerilde.cũ mẽo.de dedica.et de mar. Fe.ij.de sancta euerilde vir.mẽo.tñ de mar. Feria.iij.de sancto vbill'o.i.legenda et.i.turba. Feria.iiij. de dñica.vi.p̃.feria. Feria.v.de apostolis vel loci.ij.legẽ. et.ij.turba. Feria.vi.de feria. Sabbato de dñia.i.legenda. Sabbato ad vesp̃as in euangelio anũ. Montes gelboe.

¶ Dñica.vij.le. Philistiim̃ et dicũtur p̃ia. Plãrit autem. et Tactus dñr de.vi.ꝛ.viij.loco. Fe.ij.de dñica.viij.p̃. fe. Fe.iij.de ap̃lis vel loci.iij.legẽda de.i.turba. Fe.iiij.de domina.ij.legẽ. Fe.v.de sancta margareta virgie.et ceta oia sicut patẽt in vltima litera dñicali.A. ¶ Secundum.

Dominica de festo sancte Trinitatis mẽo.de sancto germano. Fe.ij.de dñica.i.p̃s festũ trini. De? oim. Fe.iij.de dñia. Fe.iiij.de sancta petronilla v̄g. ¶ Junius. Fe.v.de festo cozp̃is Chr̃isti.nulla mẽo.Fer.vi.de cozp̃e Chr̃isti.memoria trium lect. Sabbato de cozp̃e Chr̃isti.

¶ Dñica infra octa.medi.lec. Fe.ij.ꝛ.iij.de cozp̃e chr̃isti. Fe.iiij.de octa.cozp̃is xp̃i/cum.ix.lec. Ad p̃imas vesp̃eras sancti vbillelmi dicũtur añe p̃p̃ie/cũ p̃sal.ferialib?.et sequatur mẽo.de cozp̃e xp̃i/et etiã de cõfessoribus.Et dicitur verliculi sine alla. Fe.v.de sancto vbillelmo.mẽoria de cõfesso.verliculi. Sacerdotam ad vesp̃eras ꝫ ad matu.

Nota de seruitio sancti vvillelmi quo dicēdum fuerit infra octauas suas: vide supra in prima litera dñicali. A. Feria. vi. et sabbato de sancto vvill'o. mēo. de marty. Vespe in sabbato erūt de sancto barnaba: cū ant'. Claudi. ℣. psal. ferialib⁹. Cpm ℣. ceta de sancto barna. mēo. de setō vvill'o. ¶ Dñica de sancto barnaba apostolo sine med'. lec. mēo. de octa. cpm ad. ij. vel. sancti barnabe. ān. Jurauit et cete añe cū psal. de apl'is. mēo. de setō vvill'o. Fe. ij. iij. ℣. iiij. de sancto vvill'o. me. iij. lec. ad pias vel. in oct. setī vvill'i. ā. Claudi. et cete añe cū psal. feria. cpm. Ecce sacerdos hy⁹. Iste cōfes. sor. ℣. c. sicut in primis vespis. cū mēo. de marty. Feria. v. de octa. sancti vvillelmi. med'. lect. de marty. Fe. vi. de marty. cum ℣. de seda turba. Sabbato de dña. mēo. de confessoribus. Ad veseras dicitur ℣. Deum time cum ant'. dominicali. Loquere dñe et mēo. de marty. ¶ Dñica tertia post pentheco. medie lec. de marty. Feria. ij. de marty. ℣. de secunda turba. Feria. iij. de dña. Feria. iiij. de dñica. iij. ℣. feria. mēo. de sancto leufrido. Feria. v. de sancto albano mar. Feria. vi. de sancta etheldreda virgine. cum nocturno. Vigilia. Sabbato de natiuita. sancti iohānis bapti. Vespere in sabbato erūt de sancto iohāne baptista. et sequetur me. mo. de dñica. cum ant'. Conuenerunt. ¶ Dñica. iiij. post octa. pentheco. medie lec. de sancto iohāne baptista. ad veseras in dñica ant'. Dixit dñs. et cete añe cū psal. dñicalibus. Fe. ij. de mar. ℣. et laudes ppie. cum regimine chori et ps. Te deum. Feria. iij. de dña. ad veseras hec sola ant'. Elizabeth cū psal. feria. cpm ℣. ceta de sancto leone. ℣. sequatur mēo. de sancto iohā. bapti. in his vespis regitur chorus a duob⁹ in capis viridib⁹. Vigilia. Feria. iiij. de sancto lesne. cum noc. ij. ad matutinas dñr suffragia ℣. ceta vt ptz supra in prima litera dñicali. A. Fe. v. de festo apl'oz petri et pauli sine mēo. Feria. vi. de cōmēoratione sancti pauli: et mēo. de setō petro ℣. de setō iohā. et ceta vt ptz. ℟. ad festū setī pauli in pria lra d. A. ¶ Julius Sab. de oct. setī iohā. cū mēo. de apl'is. ad veseras ola de dedica. cū mēo. de apl'is.

¶ Dñica de festo dedicationis: ꝫ ceta oia vt ptz in.i.lra.A. Quere qũo dicẽdum est de seruitio dedicationis ad festum eiusdem in pzima litera dñicali.A.per octa. Sabbato de dedica.cum.iij.lec.mẽo.tm̃ de confes.cpm ꝫ ceta de sancta Euerilde.me¶ Dñica de octa.dedica.et differatur festum. ad vespras añe ꝫ psal.de dedica.cpm ꝫ ceta de sancta Euerilde.cũ mẽo.de dedica.et de mar. Feria.ij.de sancta Euerilde virgi.tm̃ mẽo.de mar. Feria.iij.de dñica.v.R.feria. Feria.iiij.de dñica.vi. Feria.v.de apostolis.Benedictiões. Benedictione ppetua. vel loci. Feria.v.de sancto vbill'o. Sabbato de dña.ad vespas in euãge.ãn.Montes gelboe. ¶ Dñica.vij.lect.ad matuti.Philistijm. R.Plãxit. et Tactus. dicũtur.Fe.ij.de do.viij.R.feria. Feria.iij.de apostolis. Fe.iiij.de dña. Fe.v.de sancta margareta .et ceta oia sicut sicut patẽt in vltima litera dñicali.A. ¶A.tertium.

FEstum sancte trinitatis.ij.Nonas Junij. memozia de sancto. Fe.ij.de marty. Fe.iij.de dñica.i.post festũ trinitatis. Deus oim. Nota de.iij.ꝫ.iiij.vtrum harum pzecedet. Feria.iiij.de dña. Feria.v.de festo cozpzis xpi.nulla memozia. Notandum est q̃ quãdo festum sancti vbillelmi in die cozpzis xpi euenerit/differatur in crastinum:et dicitur ipso die solẽniter de festo cozpzis xpi:et habebit plene vltimas vesperas suas:cum mẽo. tãtum de sancto vbillelmo. in crastina vo die dicetur de sancto vbillelmo:cum mẽo.de cozpze xpi:et etiã de marty. et per octa. dicetur de cozpze xpi/cũ mẽo.de sancto vbillelmo . et ad ves.cũ añis de ꝑmis vel.supza. In vbill'i laudib⁹. et ceta cũ repetitione earũdẽ. Fe.vi.de festo sancti vbill'i.mẽo.de cozpze xpi ꝫ de mar. Ad scdas vel.scti vbillelmi dñr ãe ꝫ pi de cozpze xpi. cpm ꝫ ceta de sancto vbill'o:cũ mẽo.de cozpze xpi. Sabbato de cozpze xpi. ¶ Dñica de sancto barnaba apostolo sine med̃.lec. ad vtraq; vespas ãe ꝫ pi de cozpze xpi:cũ mẽo. de eod̃.et etiã de scto vbill'o . vsli. Oza p nobis otẽ vbill'e. et mẽo.de mar. Fe.ij.de cozpze xpi.mẽo.de sancto vbillelmo ꝫ de marty. R.de.ij.turba. Feria.iij.de cozpze christi.

mẽo.de ſancto vvilˈo. Fe.iiij.de coꝛpꝰ xp̃i.mẽo.de ſancto vvilˈo/et de.uj.lect. Fe.v.de octa.coꝛpꝰis xp̃i ſine medijs lec.mẽo.tm̃ de marty.ſcd̃e veſpe a cp̃o erũt de ſancto vvillelmo: cũ mẽo.de octa.coꝛpꝰis xp̃i: et etiã de marty.et tũc non dꝛ Gꝛia tibi dñe nec alˈa poſt d̃li.veſpere de dña non dñr in chozo. Fe.vi.de octa.ſancti vvilˈi.med̃.lect.de mar. Sab.de dña. Ad vel.dꝛ Ry. Deũ time et ãn. Loquere dñe.

¶ Dñica.uj.poſt octa.penthe.medie lec.de marty. Fe.ij.de marty. Ry.de.uj.turba. Feria.iij.de dña. Fe.iiij.de dñica.iij. Ry.fy. Fe.v.de ſancto albano mar. Fe.vi.de ſancta ethelꝺzeda virg.cũ noctur. Vigilia. Sab.de feſto ſcti iohã.bap. Ad ſcd̃as veſperas ſcti iohã. dꝛ anꝛ.de dñica. Cognouerũt.

¶ Dñica.iiij.medie lec.de ſancto iohãne. Ad ſcd̃as veſpas ãn. Dixit dñs. et ceꝛe añe cũ p̃is dñicalibus. Fe.uj.de mar. Ry.et laudes ꝓpꝛie cũ regi.chozi. Fe.iij.de dña. Ad veſpas hec ſola anꝛ. Elizabeth cũ p̃is ferialib⁹.et regitur chozus a duob⁹ in capis viridib⁹. Cp̃m ꝛ ceꝛa de ſancto leone.ſequatur mẽo.de ſancto iohãne. Fe.iiij.de ſancto leone cum noctur. Ad matutinas nõ dñr ſuffragia. Fe.v.de feſto apoſtolo⁹ petri ꝛ pauli/ad veſperas anꝛ. Jurauit.et ceꝛe añe cũ pſal.de apˈlis. Fe.vi.de cõmẽo.ſcti pauli apˈli.mẽo.de ſ. petro ꝛ etiã de ſ.iohã.et ceꝛa vt ptz.ã.ad feſtũ ſancti pauli in pꝛialˈa dñicali.A.¶ Julius. Sab.de octa.ſancti iohã. cum mẽo.de apˈlis. Ad veſpas de dedica.cũ mẽo.de apˈlis.

¶ Dñica de feſto dedica.ecclˈie.mẽo.de apˈlis ꝛ de mar.rc̃. Quere qũo dicẽdum eſt de ſeruitio dedicationis ad feſtum eiuſdem in.i.litera dñicali.A.p̃r totã ſeptimanam. Fe.uj. de ſancto ſwithuno.medie lec.de apˈlis. Fe.iij.de ſ.marti no.med̃.lec.de apˈlis. Fe.iiij.de apˈlis. Fe.v.de octa.apˈlo⁹. medie lec.de dedica. Fe.vi.de tranſla.ſancti thome cantu. medie lec.de dedi. Sab.de dedica.cũ.iij.lec.tm̃ mẽo.de ſcto.

¶ Dñica de octa.dedica. Fe.uj.de ſ.euerilde ẽpi.mẽo.tm̃ de mar. Fe.iij.de ſancto vvilˈo. Fe.iiij.de dñica.v. Fe.v. de apˈlis vel loci. Feri.vi.de feria. Epˈla ꝛ euãge.iiij.feriæ. Sabbato de dña.ad veſpas anꝛ.dñicalis. Mõtes gelboe.

¶ Dominica.vi.lect. Philippum &c. Planxit et Tactus si cũtur Nota. Feꝝ.ij.de dñica.viij. &c. feꝝ. Feria.iij.de domina Feria.iiij.de dñica.viij. Feria.v.de sancta margareta. & cetera oia sicut patẽt in vltima littera dñicali A. ¶ A quartũ.

Festum sancte trinitatis.iij. Idus iunij.lẽa dñicalis A.iiij.ad.ij.vesp.dicit mẽo. de sctõ barnaba apl'o & de martyzib⁹. Fe.ij.de sctõ barnaba apl'o sine medijs lectioñ. mẽo.de marty.ad.ij.vespe. Iurauit &c.ãn.cũ psal.de apl'is. Feria.iij.de dñica.i.post festũ trinita. Deus oim Feria.iiij. de dña: mẽo.de sãcto. Feria.v.de festo corpzis chzisti.nulla mẽozia. Feria.vi.& sabbato de corpze xpi.mẽo.tñ.iij.lect. ¶ Dñica infra octa.corpzis xpi sine medijs lect.memozia de.iij.lec. Fe.ij.iij.&.iiij.de corpze xpi.mẽo.de.iij.lect. Feꝝ.v. de octa.corpzis xpi.ij.vespere a capi.erunt de sancto Albano cum memo.de octa.et etiã de sancta Etheldzeda. tũc nõ dicitur Gria tibi dñe nec alla post versiculũ. nec vespe. de dña in chozo. Feria.v.de sancto Albano.medi.lec.de sancta Etheldzeda.et fiet mẽo.de sctõ albano in pmis vespis sãcti iohannis baptiste. Sabbato de festo natiuitatis Johãnis bapti.ad scdas vespe.fiet mẽo.de dñica cũ ãn Loquere dñe. ¶ Dominica.ij.medi.lect. de sctõ iohan.ad.ij.vesp.ãn. Dixit dñs.&c.añe cum psalmis dñicali. Feria.ij. de marty. Johanne et paulo. &.et laudi.propzie cum re.chozi. Feria.iij de domina.ad vespe.hec sola.ãn. Elizabeth cum psal.feꝝ. Cpm.& ce.de sctõ leone.& memo.de sctõ iohanne: & regitur chozus a duob⁹ incapis viridi. Feria.iiij. de sctõ leone papa cum Nocturno.nec ad matuti.dicunt suffragia. Feꝝ.v. de festo apl'ozum Petri & Pauli.ad.ij.vespe.ãn. Iurauit &.ci gi. Feria.vi.de cõmemozatiõe scti pauli cũ mẽo. de sctõ petro. & etiã de sctõ Johãne: vt ptz supza in.i.lẽa dñicali A. ¶ Julius. Sabbato de octa. sti Johãnis baptiste. cũ memozia de apl'is. ad vespe. de Dedica. cum memo.de apl'is. ¶ Dñica de festo dedicatiõis ecclesie.&c.oia vt supza.in.i. lẽa dñicali A.per octa. ¶ Dñica de octa.dedica.et differatur festum vt supza. Feria.ij. de sãcta Eucrilde.memo.de mar.

Feria.iij.de dñica.iij.℟.ferialia.Fer.iiij.de dñica.iiij.Feria.v.de apl'is.Feria.vi.de sctō vvill'o.Sabbato de dña.ad vesp.℟.Deū time. ān.Mōtes gelboe. ¶ Dñica.v.lectio. Philistiim.℟.Planxit et Tactus dauid.dicunt.Fer.ij.de dñica.vi.℟.fer.Feria.iij.de d.vij.Feria.iiij.de dñica.vij. Fer.v.de sctā margareta virgi.et marty.Fe.vi.de dña.ꝛc. oia:sicut patent in vltima litera dñicali.A. ¶ A quintum.

HEstum sctē trinita.iiij.kal'.Julij.mēoria de marty. Deus omniū.Feria.ij.de do.i.pst festum sancte trinitatis cum tribus pximis.℟.Feria.iij.de d.ij.℟.de.ij. turba.Feria.iij.de dña.cū mēo.de sācto leufrido.Fer.v.de festo corpis xpi.ad.ij.vs.fiat mēo.de sctō albano mar.tm̄ Fer.vi.de sctō albano.med.lec.de corpe xpi.cū mēo.de eodē/ꝛ de s.etheldreda.et etiam missa de vigil'.et dicūtur ad cpm.ad vtraq; vesp.sācti iohānis añe ꝛ pi.de corpe xpi cū mēo.de eodē.Sabba.de festo sctī iohānis bapti.sine med. lec.mēo.de corpe xpi. ¶ Dñica infra octa.corpis xpi.sine med.lec.mēo.tm̄ de sctō iohāne.Fe.ij.de corpe xpi.mēo.de mar.et de sctō iohāne.Fer.iij.de corpe xpi.Fer.iiij.de octa. corpis xpi.med.lec.de sctō leone.ad.i.vesp.apl'os.petri et pauli.ā Que dicunt.ꝛc.añe.cum psal.fer.ꝛ mēo.tm̄ de oct. corpis xpi.tūc nō dicit Gl'ia tibi dñe.nec al'a.pst vsi.Fer. quinta de fest.ap.petri ꝛ pauli.Fer.vi.de cōmēo.sctī pauli ap.cū mēo.de sctō petro.et etiā de sctō iohāne bapti.vt ptz in festo s.pau.in.i.lra dñicali.A. ¶ Julij. Sab.de octa.sctī iohānis bap.mēo.de ap.ad vesp.de Dedicatiōe cū mēo.de apl'is ¶ Dñica d̄ fest.dedi.ꝛc.oia:vt ptz in.i.lra A.per oct. Fer.ij.de s.euerilde sine med.lect.mēo.de mar.Fer.iij.de dñica.iij.Feria.iiij.de dñica.iiij.Feria.v.de apl'is vel loci. Feria.vi.de sctō vvill'o. Sabbato de dña.ad vesperas.℟. Deū time ān.Loquere dñe. ¶ Dñica.v.lect.Fuit vir vn⁹. ℟.Planxit et Tactus da.Fer.ij.de dñica.vi.℟ia.fe.Feria.iij.de dñica.vij.Fer.iiij.de dñica.viij.Fer.v.de sctā margareta.Feria.vi.de dña.cum mēo.de s.pxare de virgi.non marty.Sabbato de sctā maria magdalena.memo.de s.ij.

vesp̄re a capi. erunt de dñica. cum ān. dñicali. Rex autem et sequatur mēoria de sctā maria magdalena. et memoria etiam de marty. ¶ Dominica. ix. lect. Igitur considerato. med. lec. de martyre. viij. R̄. ¶ Factus dauid. Feria. ij. de sctā chzistina virgi. cum Nocturno. Feria. iij. de sancto iacobo apsto. memo. de sctō p̄pozo ad vesp̄. mēo. de sctā anna. Feria. iiij. de sācta anna. ij. vespere a capi. erunt de sācta martha/cum memo. de sctā anna. et de marty. Feria. v. de sancta martha. med. lect. de marty. Fer. vi. de sctō Hamplone. metñ de marty. Sabbato de dña. mēo. de mar. ad vsl. ān. dñical. Dis sapiētia. ¶ Dominica. x. In pncipio. mēo. tñ de mar. Fer. ij. de sctō germano epō. ¶ Augusti. Fer. iij. de fel. sti petri ad vincula. mēo. de mar. Fer. iiij. de sctō stephano pa. ⁊ mar. cum re. chozi. mēo. de sctō petro. ist equatuoz añe sequētes. dñr lup psal. Magt. et Bñdictus. vel ad mēo. qñ de eo nō fit seruitiū cū repetitione earūdē. ān. Petrus ad se reuersus. ān. Dñe si tu. ān. Cū vidisset. ān. Solue iubēte. ad memo, tam ad vespe. q̄ ad matuti. versi. Tu es petrus. Feria. v. de inuētione sctī stephani cum socijs suis marty. sine med. lect. ad. ij. vesp. añe de laud. festi p̄cedētis. cū psal. fer. et sequat mēo. de sctō petro. Feria. vi. de dña. ad p̄mas vesp. sctī oswaldi. ān. Petrus ⁊ iohānes. ⁊ ce. añe cū psal. de apl̄is. Cp̄m. ⁊ c̄. de sctō oswaldo. cum mēo. de sctō petro. Sabbato de sctō oswaldo sine medijs lec. ad. ij. vesp. oia de Trāsfigura. dñi. cū mēo. de sctō oswaldo. de sctō petro et de marty. ¶ Dñica de trāsfigu. dñi. cū mēo. de sctō petro. ⁊ de marty. ad vsl. oia de festo nois Jesu/cū mēo. de trāsfigu. de sancto petro ⁊ de sctō donato mar. Et vbi nō fit seruitiū de trāsfiguratiōe/dicat hoc modo. Sab. de sctō oswaldo sine med. lec. ad. ij. vesp. añe de laud. festi. p̄cedētis cum psal. fer. Cp̄m. Petr⁹ ad se re. Hy⁹. Exultet. vsl. Tues petr⁹. ⁊ c̄. de sctō petro. cū mēo. de sctō oswaldo et de marty. ¶ Dñica infra octa. sctī petri. med. lec. de mar. ad missam dicunt oia sicut i die cū sequētia. Hac in die. ad vesp. oia de festo nois Jesu. cum memoria de sctō petro et de sctō donato marty.

Feria lcta de festo nominis Jesu.ad.ij.vespe.añe.de laudibus cũ pſal.de ꝑmis vsq; ℟. vt patet in festo cũ memo. de oct.sancti petri.cum ãn.Petrus ad se reuersus ℣li. Tu es petrus. Oño. Deus qui beatũ petrũ ℟. Feria.iij.de octa. sancti petri.meõ.lect.de marty.ad.ij.vespe.fiat mẽo.de sctõ Romano.cũ ãn.Dixit Romanus ℟. Feꝛ.iiij.de sancto romano martyꝛe:cũ Noc.vigi.Feꝛ.v. de sctõ Laurẽtio mar. quotidie ꝙ octa. nisi in die Assumptiõis.fiet memo. de sctõ laurẽtio cũ añis de laudib⁹ suis ozdinatim iteratis.quãdo nõ dicenꝺ sup psalmos ad vespꝛ.sed si de aliquo die fiat sestitiũ/dicunꝺ in vespꝛ.añe ℣ psal.feꝛ.Cõm.Qui parce ꝓy⁹. Martyꝛi dei. ℟. Dilperlit ℣ sup psalmũ Bñdict⁹. ℣ Magi. ij.ãn.de.i.nocturno.et.iij.et sic deinceps si opus fuerit. Et in laudib⁹ ꝙs hymnũ ℣li. Justus vt palma. in memo.vero tam ad vespꝛ.ꝙ ad matutl.℣li.Dilperlit dedit pauperib⁹. Feria.vi.de sancto Tiburtio mar.cum mẽo.de sctõ laurentio. Sabbato de dña.mẽo. de sctõ laurẽtio ad vel.ãn. dñi/calis.Sapientia edificauit. memo. de mar. ℣ de sctõ laurẽ. ℂ Dñica.xi.medie lect.de marty.cũ memo. de eis: ℣ de sancto laurẽtio.Quia quãdo festũ ypoliti in dñica euenerit:fient meõ.lect.de eo.℣ memo.tm̃ de sancto laurẽtio.Feꝛ.ij.de sctõ Eusebio cõfesso.nõ ꝓnũ.cũ Noc.vigil'.Feꝛ.iij.de festo assumptionis beate marie. nulla fiet memo.Feꝛ.iiij.de dña. memo.de sctõ laurẽtio.ãn.Adhereat ℣li.Dilperlit.Feꝛ.v. de dña cum memo.de sctõ laurẽtio.Feꝛ.vi.de dña.cum memo.de sancto agapito marty.Sabbato de domina.cum memo.de sctõ magno mar.ℂ Dñica infra tertiũ.℟. Deus. Feꝛ.ij.de dña.Feꝛ.iij.de octa.Assumptiõis.meõ.lec.de mar. Feꝛ.iiij.de feꝛ.℟. Circumceli. Bñdictio. Ops deus.Feꝛ.v. de sctõ bartholomeo ap'o.memo.de cõfes.Feria.vi.de sctã hilda virgi.Sabbato de dña:ad vel.ã.dñica.Ego in altissimis.ℂ Dñica.xij.meõ.lec.de sctõ rupho mar.vesp.erũt de sctõ augustino cũ mẽo.de dñica ℣ de martyꝛe.Feꝛ.ij.de sctõ augustino octo.mẽo. de mar. vespe erũt de sctõ augustino cũ mẽo.de sctõ iohãne ℣ de ℣gie.Fe.iij.de s.iohã.bapti.mẽo.

de virgi. Feꝛ. iiij. de mar. Fe. v. de apl'is vel loci. mẽo. de lctõ.
¶ September. Feria. vi. de lctõ Egidis abba. mẽoꝛia de
ſancto, Sabbato de dña. lect. Nõ eſt ꝓtereriũ. ad veſp. ãn.
dñica. Cum audiſſet. ¶ Dñica. xiij. Si lvna. veſp. in dñica
a capitulo erunt de lctõ cuthberto, mẽoꝛia de dñica. et etiã
de lctõ birino. cum ãn. Ille cognouit ꝙli. Iuſtum deduxit.
Feria. ij. de lctõ cuthberto. medie lect. de ſancto birino epõ
ir. R̃. Sint lumbi. memo. de ſancto birino. ã. Manuit ꝙli.
Magnificauit. Feria. iij. de lctõ bertino abba. Feria. iiij. de
dñica. xiiij. Feria. v. de lctõ euurcio cũ Nocturno. R̃. de. ij.
turba. benedictio. Ops. vigilia. Feria. v. de natiuitate bea-
te marie virgi. mẽo. de mar. Sabba. de dña. memo. de mar.
¶ Dñica infra octa. line med̃. lec. ãn. ad plalmũ. Benedi-
ctus. In ple ma. ad vel. ã. ſup plalmũ. Magt. Ibo michi.
Fe. ij. ꝛ. iij. d̃ dña: mẽo. triũ lec. Fe. iiij. d̃ dña: mẽo. iij. lec. ad
ꝑmas vs̃ lctẽ crucis. ã. Natiuitas. ꝛc̃. ãe cũ plal. de dña. cp.
ꝛc̃. de cruce cũ mẽo. d̃ mar. ꝛ de dña. ꝛ ꝙli. cũ all'a. ad ꝛpleto-
riũ. ã. Miſerere. ꝛc̃. Fe. v. de exaltatiõe lctẽ crucis: med̃. lec.
de mar. ad. ij. vel ã. de laud̃. lcti ꝑedẽtis cũ plal. dñica. cpm.
ꝛc̃. de oct. btẽ marie: ꝛ leq̃t mẽo. de cruce ꝛ etiã de mar. ꝛ dicũ
tur ꝙli. line all'a. ad cõpleto. ãn. Cum iocũditate. ꝛc̃. de dña
Feꝛ. vi. de octa. beate marie line med̃. lec. memo. de marty.
Sabbato de dña. memo. de mar. ad vs̃. ãn. dñica. Ingreſ-
ſus. ¶ Dñica. xv. Deto domine. memo. tantũ de mar. Fe.
ij. de dña. Feꝛ. iij. de lctõ vvill'o/vel de lctõ loci. vigilia. Fe.
iiij. de feꝛ. q̃tuoꝛ tẽ ꝓzũ. i. milla de vigi. magna milla de. iiij.
tẽ ꝓzibus ad magnũ altare. Feꝛ. v. de lctõ matheo apl'o et
euãge. Feꝛ. vi. de lctõ mauricio locíſq; eius. laud̃ ꝓꝓzie.
Sabbato de fe. memo. de lctã Tecla. ad vs̃. R̃. nõ dicitur.
¶ Dominica. xvi. Adnaz. Feria. ij. de lctõ kirmino epõ et
mar. Feꝛ. iij. ꝛ. iiij. de marty. Feꝛ. v. de dña. Feꝛ. vi. de ſancto
michaele archã. Sabba. de lctõ hieronymo doct. veſpe. in
ſabbato erũt de lctõ cũ memo. de dñica. cum ã. Da pacem.
et ſequatur memo. de conſello. ¶ October. ¶ Dñica. xvij.
Aperiat memo. de cõfeſſ. Fe. ij. de lctõ thoma herfoꝛden.

epō.međ.lec.de mar.Feť.iij.de sctō vvilf'o.Feť.iiij.de sctō
frācisco.Sinodus.Fe.v.de ap'lis vel loci.Fe.vi.de sctā fi-
de vir.Sabba.de dña:mēo.đ q̄ lec.ꝛ de mar. ad vel.ā.dñicaꝫ
Adaperiat.¶Dñica.xviij.mēo.de s.pelagia.Feť.ij.de sctō
dionysio socijsq; eiꝰ mar.Fe.iij.de s.paulino archiepō.me.
tm̄ đ mar.Fe.iiij.đ mar.Fe.v.đ s.vvilfrido archiepō ebor.
Fe.vi.đ s.edvvardo cōfes. Sab.de dña:mēo.de mar.ad vel.
ā.dñicaꝫ Tua est.¶Dñica.xix.međ.lec.de s.vvlfrāno.Fe.
ij.de ap'lis vel loci.Fe.iij.de dña.Fe.iiij.de s.luca euā.Feť.
v.de fest.reliquiarū.Feť.vi.de sctā austreberta virgi.Sab.
de festo.xi.miliū virgi.međ.lec.de sctō.℟.de.ij.turba vniꝰ cō
fes.nō pōti.vel.in sab.a cpo erūt de dñica.ā.dñicaꝫ.Exau-
diat.ꝛ sequeť mēo.de virg.¶Dñica.xx.Fe.ij.đ sctō roma-
no epō.Fe.iij.de s.vvilf'o.in alijs locis de dña.Fe.iiij.de sctō
iohāne beuer.mēo.tm̄ de mar.Fe.v.de dña.ī alijs locis de
fest.loci.Fe.vi.đ fe.ꝛ legeť legēda de.vij.puer; cū mīe mar
tyrizaťSed q̄tigit vsq; ibi mať q̄ūmata est.ꝛ dñr duo ℟.
de historia.ꝛ tertiū.℟.¶ cōstātia martyrū.Sab.de ap'lis
symone et iuda.in sabbato erūt vesp̄e de ap'lis.cū mēo.de
dñica.ān.Vidi dñm.¶Dñica.xxi.Vidi dñm.Fe.ij.de sctō
germano.lec.cōes scz Dñicus sermo.Fe.iij.de sctō quītino
mar.cū noc.vigil'.¶Nouēber.Fe.iiij.de fe.oim sctōr.Fe.
v.de q̄mēoratiōe aiarū.Fe.v.de mar.Sab.de dña.Sab.ad
vel.ā.dñicaꝫ.Muro tuo.¶Dñica.xxij.Fe.ij.de sctō leonar
do.Fe.iij.de sctō vvillebrordo epō.Feť.iiij.de mar.Feť.v.de
sctō theodoro mar.Fe.vi.de dña.mēo.de sctō.Sab.de s.mar
tino.mēo.de mar.in vel.festor.iij.lec.infra oct.sci martini
dicāť.āe.ꝛ psal.feť.ꝛ si de sctō marti.cāteť.ꝛ qñ vel.ifra oct.
fiēt de eo dicenť cū cpo.ꝛ hym.de lau.diebꝰ aūt in q̄bꝰ diceť
de eis oct.erit.i.ā.de.i.turba de hystoria sup̄ pos.Ad matu.
et.i.ā.de lau.sup̄ laud.ꝛ ce.āe.ad hras sup̄ psal.Q̄ndicꝰ et
Magn̄t.āe.noctur.incipiēdo ad.ij.ā.de.i.turba.dicti.āis.priꝰ
que sup̄fiēt hystorie istiꝰ sci siue dicaťde eo siue nō.ita tm̄ q̄
die dñica ad matu.dī me.cū.ā Media nocte dñica ita iūctis
de die ꝓpriū ab vno dictū tm̄.ita infra octa.s.martini.qñ dī

ſeruitiū de eo. dicit ad vel. vſq. Amauit. et ad matu. Justus germinabit. i oib⁹ vo mēozijs: tā ad vel. q̄ ad matu. dz vſq. Dza pro nobis. et quādo cantat. ā. Dza p nobis tūc dz vſq. Justū deduxit. nō dz de l. vbil'o neq; de ap. lz dz de dña tm̄. dñr mēo. cōsuete. ⁊ vel. de dña i ch̄o. ⁊ qñ fiet seruitiū de sctō martino/infra oct. nō dz. p. Te deū. neq; i oct. Ite āe. sequētes dñe p̄mo infra oct. sup psal. Vñdict⁹ ⁊ Magt. ān. Martin⁹. ān. Dza p nobis. ā. Impsita. ⁊ te. añe de. i. turba. incipiendo ad. ij. añe vel. in sabbato a cap'o erūt de dñica. cū. ā. Qui celozū. sup psalmū magt. cū mēo. de sctō martino. ¶ Dñica. xxiiij. med. lec. de sctō martino cū mēo. de eodē cum. ān. Media nocte dñica. Feria. ij. de sctō bzicio. Laudes ppzie. Fer. iij. de dña. Fe. iiij. de sctō machuto. Fe. v. de sctō edmūdo archiepo line med. lec. Fe. vi. de sctō aniano epo. vel. que erūt de octa. sancti martini dicunt cū añis ⁊ psal. fer. cpm. Ecce sacerdos hymn⁹. Iste cōfessoz. ⁊c. vt in p̄mis vesp̄is. Sabbato de octa. sctī martini. ad vel. ān. dñica. Aspice sup psalm̄. magt. ¶ Dñica. xxiiij. lec. ad matutī. de passionibus. Fer. ij. de sctō edmūdo rege et cōfes. Fer. iij. de dña. Fer. iiij. de sctā cecilia. Fer. v. de sctō clemēte. mēo. de sctā felicitate cū ān. Simile est regnū celoz̄ hoi. Fer. vi. de sctō grisogono marty. Sabbato de sctā katherina line exp̄sitiōe nisi vbi festū ei⁹ sit duplex. vsq̄ere a cap'o erūt de dñica. ān. super psal. Magt. Libera nos. et sequat mēozia de sctā katherina. et etiā de mar. ¶ Dñica. xxv. iij. p̄time lec. de ossibus/ med. lec. de marty. Fer. ij. de fer. vel de festo loci. ep'a ⁊ euā ge. quarte fer. Feria. iij. de sancto vbil'o. Feria. iiij. de sctō saturnino cū Noctur. Ve. de. ij. turba. vigil. Fer. v. de sctō andzea ap. Et notādū est q̄ infra octa. sancti andzee sup psalmū Benedict⁹ ⁊ Magt. quādo agitur de eo: vel ad memoziā quādo agit de alio/ sumēde sunt añe de p̄mis vsq̄e. et illis dictis/ āe nocturnales: icipiēdo ad sedam a fiam de prima turba. ⁊ dz vſq. Dilexit andzeā. in oib⁹ mēozijs ei⁹: saluo q̄ qñ dz ad mēoziā. ān. Dilexit dz vſq. Dedisti hereditatē. qñ aūt vesp̄e dicent de eo infra oct. fiet cū añis et psal. fe.

cpm. Lozde credit hy⁹. Exultet cũ vers. Dilexit cũ alia qua añia de eo ppria super psalmũ. Magt. ¶ December. Feria. vi. de marty. Sabbato de dñica. ¶ B. primum.

Festũ sancte trinitatis. xi. kal. Junij. Fer. ij. de dñica prima. Deus oim. Fe. iij. de dña. Fer. iiij. de scto vzbano pa. Fe. v. de festo corpis xpi. nulla mẽo. et festũ scti augustini differat in crastinũ: ad vel. mẽo. de scto augustino. Fe. vi. ỏ scto augustio: medỏ. lec. de corpe xpi: ⁊ mẽo. de eodẽ: nulla mẽo. de scto vzda. ad scdas vel. ãe. ⁊ pi. de corpe xpi. cp. ⁊c. de scto augustino cũ mẽo. de corpe xpi. Sabba. de corpe xpi. ¶ Dñica infra oct. corpis xpi. Fer. ij. iij. ⁊. iiij. de corpe xpi. me. triũ lec. ¶ Junius. Fer. v. de oct. corpis xpi. medỏ. lec. de mar. Fe. vi. de aplis vel de festo loci. Sabba. de dña ad vel. Xp. Deũ time ã. Loquere. ¶ Dñica scda media lec. de sancto bonifacio. mar. Fer. ij. de dñica tertia. Fer. iij. de dña. Feria. iiij. de festo scti vvilli: mẽo. de pfes. cum ỹli. Sacerdotes tã ad vel. ỹ ad matu. ỹre pzi⁹ de scto vvillo in. i. ka dñicali. A. Fe. v. ⁊. vi. de scto vvillo. memo. de mar. ad. i. vel. scti barnabe dr. ã. Clandi recti cũ cetis ãis. sequẽ. ⁊ psal. fe. cp. ⁊c. de scto barnaba cũ mẽo. de scto vvillo. Sabba. de scto barnaba. ap. line medỏ. lec. Ad scdas vel. ã. Juranit. ⁊c. ãe. cũ psal. de ap. cp. ⁊c. de scto vvillo cũ mẽo. de scto barnaba et de mar. ¶ Dñica infra oct. scti vvilli medỏ. lec. de mar. ã. ad Bñdict⁹ scdm ozdinẽ. ad millã oia sicut i die. Feria. ij. de scto vvillo. Feria. iij. de scto vvillo me. de scto basilio. Feria. iiij. de oct. scti vvilli: medỏ. lec. de mar. cũ Xp. de. ij. turba. ad millã oia sicut in die. Fe. v. de mar. cirico ⁊ iulita. Fer. vi. de scto vtuly pho. Sabbato de dña. mẽo. de mar. Ad vesp. ã. dñicalis. Lo gnouerũt. ps. Magnificat. ¶ Dñica. iiij. medie lec. de mar. Feria. ij. de aplis vel loci. ad vesp. ãn. Viri galilei ⁊c. Fer. iij. de scto vvillo: mẽo. de scto leufredo. Fe. iiij. de sancto albano mar. Fer. v. de sancta etheldzeda virgine. cũ nocturno. Vigilia. Fe. vi. de natiuitate scti iohãnis baptiste. Sabbato de dña. ad vespas. ã. Elizabeth. ⁊ ce. ãe. cum psal. fer. cpm. ⁊c. de dñica ỳma. mẽo. de mar. et pltea de sãcto iohãne

¶ Dñica.v.medie lec.de mar.cū Regis ypp̄ijs.R.Tactus dicit. Ad vesp̄as in dñica anti. Dixit dñs et cete añe cū p̄is dñicalib⁹. Fe.ij.de dña.ad vesp̄as het sola ān. Elizabeth. cū p̄is feria.et regit chor⁹. A cp̄o ℣ ceta de scto leone papa. cū mēo.de scto iohā. Fe.iij.de scto leone/cū noc.nō dñr suf fragia. Vigilia. Fe.iiij.de festo ap̄.petri ℣ pauli.nulla me mo. Ad scdas vesp̄as.ān. Jurauit. Fe.v.de cōmēo.sancti pauli.mēo.de s.petro ℣ de s.iohā.et ceta vt in p̄ia lēa dñi cali.R. ¶ Julius.Fe.vi.de oct.s.iohā.Ad p̄ias vesp̄e.ān. Jurauit.cp̄m ℣ ceta de s.Ovvithuno. cū mēo. de ap̄lis ℣ de mar. Sab.de sancto Ovvithuno.medō.lec.de ap̄.cū mēo.de mar.Ad vs̄ oia de dedica.cū mēo.de s.Ovvithuno ℣ de ap̄lis. ¶ Dñica de dedicatione cū mēo.de ap̄. Ad vesp̄as āe ℣ p̄i de dedica.cū mēo.de scto martino ℣ de ap̄lis.Fe.ij.de scto martino.medō.lec.de ap̄lis:cū mēo.de eis ℣ de dedica. Ad vesp̄as añe de lau.festi p̄ceded.cū p̄is feria.cp̄m ℣ ceta de scto martino/cū mēo.de ap̄lis ℣ de dedica.Fe.iij.de ap̄lis.mēo.de dedica. Ad.ij.vesp̄as.ān. Jurauit.et cete añe cū p̄is de ap̄lis. cp̄m ℣ ceta de ap̄lis/cū mēo.de dedica.Fe.iiij.de octa.ap̄lorū medō.lec.de dedica.cū mēo.de eadem. Ad scdas vesperas.ān. Jurauit.et cete añe cū p̄is de ap̄lis.cp̄m ℣ ceta de scto thoma:cū mēo.de ap̄lis ℣ de dedica.Fe.v.de sancto thoma.medie lec.de dedica.cum mēo.de eadem.Ad vesp̄eras āe de laudibus festi p̄cedētis:cū p̄is ferialib⁹.cp̄m ℣ ceta de s.thoma:cū mēo.de dedica.et de sancto grimbaldo.Fe.vi.de dedica.cū mēo.de sancto. Ad vesp.āe ℣ p̄i de dedica.cp̄m ℣ ceta de s.euerilde/cū mēo.de dedica. Sab.de s.euerilde.medie lec. de dedica.cū mēo.de eadē. Ad vs̄ āe.de lau.festi p̄ceded.cū p̄is fest. cp̄m ℣r.de dedica.cū mēo.de s.euerilde ℣ de marty. ¶ Dñica de octa.dedica.medie lec. de mar. cū mēo.de eis. et ceta oia de dedica. Fe.ij.de dñica.vi.R.fest. Feria.iij.de scto vvilf'o.Fe.iiij.de dñica.vij.Fe.v.de ap̄lis vel loci.Fe. vi.de fe.Sab.de dña.ad vesp̄as in euā.ān. Mōtes gelboe. ¶ Dñica.viij.le. Philistim. R. Egrit ℣ Tactus dicitur. Fest.ij.de ap̄.vel loci.Fe.iij.de scto vvilf'o.Fe.iiij.de s.mar-

gareta. Fe.v. de sancta pxarede virgi. Fe.vi. de sctã maria magdalena. mẽo. de sctõ. Jeiunet. Sab. de dña. mẽo. de mat ty. ad vs̃. ãn. in euã. Rex aũt dauid. et ceta de dñica. mẽo. de sancta chxistina. ¶ Dñica. ix. lec. Jgit cõsiderato. med̃. lec. de ỹgie. ad vespas mẽo. de dñica ꝛ de mar. Fe. ij. de sancto iacobo ap'o. mẽo. de sctõ xpokoxo mar. Fe. iij. de sctã anna. scde vespe a cpo erunt de sctã martha: cũ mẽo. de sctã anna et de mar. Fe. iiij. de s. martha. med̃. lec. de mar. Fe. v. de sctõ sampsone. mẽo. de mar. Fe. vi. de dña. mẽo. de mar. Sabbato de sancto germano sine med̃. lec. mẽo. de mar. Notãdũ q̃ qñ festum sancti germani in dñica euenerit / anticipet: et fiet de eo die sab. pxeced̃. et tũc nõ fiẽt med̃. lec. de marty. sz tm̃ mẽo. Ad vespas a fie ꝛ pi feria. cũ mẽo. de s. germano. ¶ Dñica. x. In pncipio. ad pxias vesp. scti petri dox mẽo. de dñica ꝛ de mar. Fe. ij. de sancto petro ad vincula. mẽo. de mar. Fe. iij. de sctõ stephano papa / cũ regi. chxi: ꝛ mẽo. de sctõ petro. et ceta vt ptz. ꝟ. ad festũ ei9 in pxima litera dñicali. A. Fe. iiij. de sctõ stephano socijsq; ei9 mar. ad scdas vesp. a fie de laud̃. festi pxeced̃. cum psal. et sequat mẽo. de sctõ petro. Fe. v. de dña. ad pxias vespas sancti oswaldi. ãn. Petrus et iohãnes. et ceta a fie cũ psal. de ap'is. cpm ꝛ ceta de sancto oswaldo. mẽo. de s. petro. Fe. vi. de s. oswaldo sine med̃. lec. Ad. ij. vs̃ de transfigu. dñi / cũ mẽo. de sctõ oswaldo / de s. petro ꝛ de mar. Sabbato de trãsfiguratiõe dñi. mẽo. de mar. ¶ Dñica de festo nois iesu. mẽo. de mar. Et vbi non dox de transfigu. dicat hoc modo. Fe. vi. de sctõ oswaldo sine med̃. lec. ad scdas vs̃ a fie de laud̃. festi pxeced̃. cũ psal. feria. mẽo. de mar. et de s. petro. Sab. de mar. cũ regi. chxi. ad vespxas oia de noie iesu / cũ mẽo. de sctõ petro ꝛ de sctõ donato mar. ¶ Dñica de festo nois iesu: cũ mẽo. de sctõ pxtro et de mar. Ad vespas oia de noie iesu: cũ a fiis de laud̃. et pis de ỹmis vesp. cũ mẽo. de octa. scti petri ꝛ de mar. Fe. ij. de octa. s. petri. med̃. lec. de mar. mẽo. de sctõ romano. Fe. iij. de sctõ romano / cum nocturno. Vigilia. Fe. iiij. de sctõ laurẽtio. quem plus de sctõ laurẽtio in. v. litera dñicali. A. Fe. v. de s. tibur

tio mar. Fe. vi. de dña. Jeiunet. Sab. de l. ypolito cũ locijs mar. R̃. et lauꝺ. p̃ꝺe. ad vesp̃as ãn dñicalis. Ego in altili. ¶ Dñica. ri. meꝺ. lect. de l. eusebio. ad p̃rias vel l. assũptio. beate marie fiat mẽo. de dñi. tm̃. Fe. ij. de festo assũptio. sine mẽo. Fe. iiij. de dña. mẽo. iij. lec. mẽo. de sancto laurẽtio. ãn. Adiureat. Feria. iiij. v. vi. et sabbato de dña. mẽo. iij. lectio. ¶ Dñica infra octa. assũptio. iij. R̃. Deus. Fe ij. de oct. assumptio. meꝺ. lec. de mar. Fe. iij. de feria. R̃. Girum celi. Missa de vigilia. Fe. iiij. de sancto bartho. apostolo. mẽo. de sancto audeno. Fe. v. de l. hilda virgi. Feria. vi. de sancto vuillelmo vel de festo loci. Sabbato de dña. mẽo. de mar. ¶ Dñica de sancto augustino. mẽo. de mar. Fe. ij. de festo decollationis sancti ioh̃a. bapti. Feria. iij. de marty. felice et adau. Fe. iiij. de dñica. rij. R̃. Dñe pater. mẽo. de cõfesso. Fe. v. de sancto egidio. mẽo. de marty. Feria. v. de apostolis vel loci. Sab. de dña. ad vesp̃as de dñica. mẽo. de l. birino. ¶ Dñica. riij. Silvna. mẽo. de l. birino. et differat festum l. cuthberti. Vespe a cp̃o erũt de l. cuthber. cũ mẽo. de dñica et de l. berti. Fe. ij. de l. cuthber. meꝺ. lec. de l. bertino: cũ R̃. Dñe p̃reue. Iste homo. Tu rex israelita. ℣. ir. R̃. Sãcte cuthberte. ℣. tc. mẽo. de l. bertino: cum ãn. Iste homo ℣. Magnit. Fe. iij. de dñica. riiij. Fe. iiij. de l. euurcio ep̃o / cũ nocturno. Vigilia. Fe. v. de natiui beate marie. mẽo. de mar. Fe. vi de dña. mẽo. de mar. Sab. de dña. ¶ Dñica infra octa. mẽo. de marty. Fe. ij. de dña. Fe. iij. de dña. mẽo. de l. maurilio ep̃o. Ad p̃rias vs̃ sctẽ crucis anti. Natiuitas et cete a fie: cũ plal. de dña. Cp̃m ℣ ceta de cruce / cũ mẽo. de mar. et postea de dña. et vsli. cũ all'a. Ad cõpletl. ã. Miserere. Fe. iiij. de exalta. l. cru. meꝺ. lec. de mar. Ad. ij. vs̃ ãe de lau. festi p̃ceꝺ. cũ p̃is ad. cp̃m ℣ ceta de oc. b. ma. cũ mẽo. de cru. ℣ de mar. et dñr oẽs vsli. sine all'a. Ad cõpleto. ã. Cũ iocũditate et ceta de dña. Fe. v. de octa. b. marie. mẽo. de mar. Fe. vi. de mar. R̃. de. ij. turba. Sab. de dña. mẽo. de l. lãberto. ¶ Dñica. rv. Deto dñe. Fe ij. de dña. Fe. iij. de fe. Missa de vigilia. et ceta ofa sicut patẽt in vltima litera dñicali. B. ¶ B. secundum.

Festum sancte trinitatis. Quarto kalend. Junij. Feria.ij.de dñica.i. Deus oim. Fe.iij.de s.petronillaðg. Junius Fe.iiij.de dña. Fe.v.de festo corpis xpi: nulla mẽo. Fe.vi.de corpe xpi. Sab.de corpe xpi.mẽo.de confesso.non põti. Dñica infra octa.corpis xpi sine meñ. lec.mẽo.de marty. Fe.ij.ꝛ.iij.de corpe xpi. Ad vtras q̃ vesperas sancti vvilfi dicũtur añe ꝛ pi de corpe xpi. Fe.iiij. de festo sancti vvilfi.mẽo.de corpe xpi ꝛ de confes.cũ ẽli. Sacerdotes tã ad vesp̃as q̃ ad matu. Fe.v.de octa.corpis xpi.meñ.lec.de sancto vvilfo:et mẽo.de eodem ꝛ de marty. q̃ aũt minus inuenitur hic de sctõ vvilfo / querat ad festũ eius in p̃ma litera dñicali.A. Fe.vi.de sctõ vvilfo. Ad p̃mas vesp̃as scti barnabe ant. Claudi et cete añe cũ p̃is fe. Sab.de sctõ barnaba apfo/sine meñ.lec.ad scõas vesperas ãn. Jurauit ꝛ cete ãe cũ p̃is de apfis.cp̃m ꝛ ceta de s.vvilfo cũ mẽo.de s.barnaba. Dñica infra oct.scti vvilfi.meñ. lect.de mar.ant. ad Benedictus scõm ordinem. Fe.ij.de sctõ vvilfo. Fe.iij.de s.vvilfo.mẽo.de sctõ blasio epõ. Fe.iiij.de oct.scti vvilfi.meñ.lec.de marty.Ꝟ.de.ij.turba. Feria.v.de mar.cirico ꝛ iulita. Feria.vi.de sctõ vtulpho abba. Sab.de dña.mẽo.de marty. Dñica.ij. Fuit vir vnus medie lec. de mar. Fe.ij.de dñica.iij.Ꝟ.fe. Fe.iij.de apfis.mẽo.de sctõ Leufredo abba. Fe.iiij.de sctõ albano. Fe.v.de s.etheldre/da/cũ nocturno. Fe.vi.de natiui.scti iohãnis bap. Sab.de dña.ad vesp̃as ant. Elizabeth et cete añe cũ p̃is feria.cp̃m et ceta de dñica. In euãge.ãn. Cognouerũt. Dñica.iiij. meñ.lect.de marty.iohãne ꝛ paulo cũ Ben̄s ꝓpis. Fe.ij.de dña.ad vesp̃as hec sola ant. Elizabeth cum p̃is feria.cp̃m et ceta de s.leone.et fiet mẽo.de s.iohanne.et regit chorus in capis viridib9. Fe.iij.de sctõ leone cũ noctur.nõ dicũtur suffragia ad matu. Fe.iiij.de festo apfor petri ꝛ pauli.nulla mẽo. Fe.v.de cõmẽo.scti pauli.mẽo.de sctõ petro ꝛ de sctõ iohãne.et ceta vt ptz supra ad festũ sancti pauli in p̃ma litera dñicali.A. Julius Fe.vi.de octa.scti iohãis bapti.ad vesp̃as ant. Jurauit.et rete añe cum p̃sal.de apfis.

Cpm ⁊ ceta erūt de l. lvbithuno. cū mēo. de ap̄o. et de mar. Sabbato de lctō lvbithuno. medō. lect. de ap̄o. ad. ij. vesp̄as de dedicatione: cū mēo. de sancto lvbithuno ⁊ de ap̄ostolis. ¶ Dnica de dedica. ecclesie et ceta ꝙ octa. sicut in. i. lr̄a. B. ¶ Dnica de octa. de di. medō. lec. de mar. Fe. ij. de dnica. b. Re. fec̄. Fe. iij. de dnica. vi. Fe. iiij. de dnica. vij. Fe. v. de ap̄lis vel loci. Fe. vi. de sancto vvill'o. Sab. de dna. ad vesp̄eras in euāge. ān. Mōtes gelboe. ¶ Dnica. vij. lect. Ph̄ilistijm. R. Plax̄it et Tactus dn̄r. Fe. ij. de ap̄lis vel loci. Feria. ij. de sancto vvill'o. Fe. iij. de sancta margareta. Fe. v. de lctā p̄xede. Fe. vi. de lctā maria magda. mēo. de lctō. Sab. de dna. mēo. de mar. ad vs̄ in euā. ā. Rex aūt dauid et ieiunet. ¶ Dnica. ix. lec. Igitur cōmedō. lec. de lctā chr̄istina. Fe. ij. de l. iacobo ap̄lo. mēo. de l. xp̄ofozo mar. Fe. vi. de l. anna. lcd̄ vesp̄ere a cp̄o erūt de l. martha: cū mēo. de l. anna ⁊ de mar. Fe. iiij. de l. martha. medō. lec. de mar. Fe. v. de l. samplone. mēo. de mar. Fe. vi. de dna. mēo. de mar. Sabbato de l. germano. mēo. de mar. Abbō ⁊ lennē. ad. ij. vesp̄eras dn̄r añe ⁊ psalmi feriales p̄xopter inceptionem hiltozie. ¶ Dnica. x. In p̄xincipio ad vesp̄as mēo. de dnī. et de mar. ¶ Augustus. Fe. ij. de festo l. petri ad vincula. mēo. de mar. chalx̄eis. q̄re plus de l. petro ad festūet⁹ lup̄xa in. i. lr̄a to. B. Fe. iij. de l. stephano pa. cū regi. chō. et mēo. de l. petro. Feria. iiij. de l. stephano locū ⁊ cr̄ei⁹ mar. ad. ij. vs̄ añe de lauō. festi p̄xeced̄. cū p̄is feria. et sequat mēo. de l. petro. Fe. v. de dna. ad. i. vel. l. olvvaldi. ān. Petrus et iohānes et ceteāe cū psal. de ap̄lis. cpm ⁊ ceta de l. olvvaldo: et mēo. de l. petro. Fe. vi. de l. olvvaldo sine medō. lec. ad. ij. vel. oīa de tranſ figuratione: cum mēo. de l. olvvaldo/de mar. et de l. petro. Sab. de festo tranſfi. mēo. de l. petro ⁊ de mar. vbi non ꝯz de tranſfigura. dicatur vt patet in. i. litera dominicali. B. ¶ Dnica de festo nois Jesu. mēo. de l. petro ⁊ de mar. et cetera vt in. i. lr̄a. B. Fe. ij. de octa. l. petri. medō. lec. de mar. ad lcd̄as vel. lctī petri mēo. de l. romano. ān. Dixit romanus. Fe. iij. de l. romano. cū noctur. Vigilia. Fe. iiij. de l. laurē.

tio. Qualiter dicẽdũ est de l. laurẽtio/q̃re. s. in. v. lĩa do. A. Feria. v. de l. tiburtio mar. mẽo. de l. laurẽ. Fe. vi. de dña. Sab. de mar. yplito socijsq; et⁹. Be. et lau. ꝑpe. Jeiunetur. ¶ Dñica. xi. med. lec. de l. eusebio. Ad vesꝑas mẽo. de dñica tñ. Fe. ij. de festo assũptiõis virginis marie. Fe. iij. iiij. v. vi. et sab. de dña. mẽo. iij. lec. ¶ Dñica infra octa. assumptionis. iiij. Be. O decus. Fe. ij. de octa. assump. med. lec. de mar. Feria. iij. de fe. milla de vigilia. Fe. iiij. de l. bartholo. mẽo. de sancto. Fe. v. de l. hilda virgi. non mar. Fe. vi. de l. vuilfo vel de festo loci. Sab. de dña. mẽo. de mar. ¶ Dñica de sctõ augustino. mẽo. de mar. Fe. ij. de festo decolla. scti ioh. bap. Fe. iij. de marty. Fe. iiij. de dñica. xij. mẽo. de cõfessoribus. ¶ Septẽbr. Fe. v. de l. egidio. mẽo. de mar. Fe. vi. de apl̃is vel loci. Sab. de dña. Ad vesꝑas mẽo. de l. birino. ãn. Confessor. ꝟ. Amauit. ¶ Dñica. xiij. Si una mẽo. de l. birino. et differat festum vt in. B. iij. Fe. ij. de l. cuthberto. med. lec. de l. bertino/cũ Be. O hie ꝓuenisti. Alle luia. Viri israelita. et. ix. Be. Sãcte. N. mẽo. de l. berti. cũ ãn. Alle luia ꝟli. Magnificauit. Fe. iij. de dñica. xiiij. Fe. iiij. de l. euurcio/cũ noc. Vigilia. Fe. v. de natiui. b. marie. mẽo. de mar. Fe. vi. de domina. mẽo. de mar. Sab. de dña. ¶ Dñica infra octa. nati. mẽo. de mar. Fe. ij. de dña. Fe. iij. de dña. mẽo. de sctõ maurilio cõf. ad. i. vs̃. l. cru. ã. Natiuitas ℟ ceta ãe cũ ꝑis de dñica ꝑm ℣ ceta de cru. mẽo. de mar. et de dña. et ꝟli. dñr cũ alla. Ad ꝙpleti. ã. Miserere. Fe. iiij. de ꝛal. l. cru. med. ꝛ. de mar. Ad. ij. vs̃ ãe de lau. festi ꝓced. cũ ꝑis dñic. ꝑm ℣ ceta de nati. cũ mẽo. de cru. et de mar. et dñr oẽs ꝟli. sine alla Ad ꝙpleti. ãn. Cũ iocunditate. Fe. v. de oct. nati. b. ma. sine med. lec. de mar. mẽo. de mar. Fe. vi. de mar. Be. de. ij. ẽba. Sab. de dña. mẽo. de marty. ¶ Dñica. xv. Deto dñe. Fe. ij. de dña. Fe. iij. de fe. milla de vigilia. Fe. iiij. de l. matheo apl̃o ℣ euãgeli. et ceta oia sicut patẽt i vltĩa lĩa dñicali. B. ¶ B tertium.

Festum sancte trinitatis Nonas iunij. mẽo. de sancto Hunifacio. Fe. ij. de dñica. i. Deus oim. Fe. iij. de dña. Fe. iiij. de festo l. vuilfi. scde velꝛe erũt plene de cozꝛe xpi.

cum mẽo. de l. vbilli'o. Fe. v. de festo coz. xpi. Nulla mẽo. tñ
y octa. coz. xpi dicat. mẽo. de l. vbilli'o tã ad vel. ꝫ ad matu.
Fe. vi. de cozp. xpi. mẽo. de l. vbilli'o vt pdicit. Ad vtras ꝙ
vel. scti barnabe dñe ãe ⁊ pi de coz. xpi. cpm ⁊ hy⁹ de cõi vni⁹
ap. cũ mẽo. de eodem/et de l. vbilli'o. Sabba. de scto barna
bas ap'o sine meñ. ler. mẽo. de cozpe xpi ⁊ de scto vbilli'o.
¶ Dñica infra oct. coz. xpi. meñ. ler. de l. vbilli'o: cũ mẽo. de
eodem et de mar. Fe. ij. ⁊. iij. de cozp. xpi. mẽo. de scto vbilli'o
⁊. iij. ler. Fe. iiij. de oct. l. vbilli'i. meñ. ler. de coz. xpi. cũ mẽo. de
eoñ. et de mar. Fe. v. de oc. coz. xpi sine meñ. ler. mẽo. de mar.
Ad. ij. vesꝑas. ant. Sapiẽtia. et cete ãe cũ plal. cozpo. xpi.
Feria. vi. de sancto vtul pby. Sabbato de dña. mẽo. de mar.
¶ Dñica. ij. meñ. ler. de mar. gerualio et pthalio. Fe. ij. de
dñica. iij. Re. ke. Fe. iij. de ap. vel loci. mẽo. de l. leufrido ab-
bate. Fe. iiij. de l. albano mar. Fe. v. de l. etheldꝛeda cũ no-
ctur. Vigilia. Fe. vi. de nati. l. iohã. bapti. Sab. de dña. Ad
vel. ã. Elizabeth et cete ãe cũ pis fe. cpm ⁊ ceta erũt de dñica
cũ mẽo. de mar. et de l. iohã. ba. ¶ Dñica. iiij. meñ. R. de mar.
cũ Rijs ppꝛijs. Ad vs in dñica. ã. Dixit dñs et cete ãe cũ
pis dñicalib⁹. Fe. ij. de dña. ad vs hec sola ant. Elizabeth.
cũ pis fe. cpm ⁊ ceta de l. leone pa. cũ mẽo. de l. iohã. et regi.
chu. Fe. iij. de l. leone. cũ noc. Vigilia. Nõ dñe suffra. ad mis
tu. neꝙ Exultnet ps. De⁹ venerũt gẽtes. Fe. iiij. de festo
ap'oꝝ petri ⁊ pau. nulla mẽo. Fe. v. de cõmẽo. sancti pauli.
mẽo. de l. petro ⁊ de l. iohãne. ¶ Julius. Fe. vi. de octa. scti
iohã. bapti. Ad. ij. vel. ãn. Suraue. et cete ãe cũ pis de ap.
Cpm ⁊ ceta de sancto vbithuno. cũ mẽo. de ap. et de marty.
Sabba. de l. vbithuno. meñ. ler. de ap. Ad. ij. vesꝑas oia de
dedica. cũ mẽo. de l. vbithuno et de ap'lis. et ceta oia p octa.
sicut ptz in pꝛia lra dñicali. ¶ Dñica de octa. de di. meñ.
ler. de marty. Fe. ij. de dñica. v. Re. feria. Fe iij. de dñica. vi.
Fe. iiij. de dñica. vij. Fe. v. de ap'lis. Fe. vi. de sancto vbillel.
mo. Sabbato de dña. Ad vesꝑas in euãg. Mõtes gelire.
¶ Dñica. viij. ler. Philistijm. Re. Planxit et Tactus dicũ
tur. Fe. ij. de apostolis vel loci. Feria. iij. de sancto vbill'o.

Fe.iiij.de l.margareta. Fe.v.de l.pxare de virgi. Fe.vi.de
ctã maria magd.mẽo.de letõ. Sab.de dña.mẽo.de marty.
Ad vesp as i euã.ãn. Rex aũt dauid. ¶ Dñica.ix.lect. Igi-
tur cõside med.lec.de l.chzisti na. Feria.ij.de l.iacob ap'lo.
mẽo.de l.xpofozo mar. Fe.iij.de l.anna.cõde vesp̃re a cpo
erũt de l.martha cũ mẽo.de l.anna ⁊ de mar. Fe.iiij.de ctã
martha.med.lec.de marty. Feria.v.de l.amplone.mẽo.de
mar. Fe.vi.de dña.mẽo.de mar. Sabbato de sancto ger-
mano sine med.lec.qd antefertur.mẽo.de marty.ad vespe
ras in sabbato dicũtur añe ⁊ psalmi fe.ppter incep.hilo.
¶ Dñica.x. In pzincipio.ad pzias vesp̃as l.petri dicatur
mẽo.de dñica ⁊ de marty. ¶ Augustus.Fe.ij.de festo scti p̃
tri ad vincula.mẽo.de mar. Fe.iij.de l.stephano pape:cum
regi.cõa.et mẽo.de l.petro. Feria.iiij.de inuẽ.scti stephani
cũ socijs marty.ad.ij.vesp̃as añe de laudib⁹ festi pzecedẽtis
cũ psal.fe.mẽo.de l.petro. Fe.v.de dña.ad.i.vs̃ l.oswaldi
ãn. Petrus ⁊ iohãnes.et cete añe cũ psal.de ap'lis.cpm ⁊ ce
tera de l.oswaldo.mẽo.de l.petro. Fe.vi.de l.oswaldo si-
ne med.lec.ad.ij.vesp̃as oia de tranſligu.cum mẽo.de ctõ
oswaldo/de l.petro/et de mar. Et vbi non dz de tranſligu.
dicat vt ptz in pzima lẽa. B. ¶ Dñica de festo nois Jesu.
mẽo.de l.petro ⁊ de marty. Fe.ij.de octa.scti petri.med.lec.
de mar.ad.ij.vs̃ l.petri dz mẽo.de l.romano.cũ ant'. Dirit
romanus. Feria.iij.de l.romano cũ nocturno. Vigilia. Fe
ria.iiij.de l.laurẽtio.quere plus de l.laurẽtio supza in.v.
lẽa dñicali.A. Fe.v.de l.tiburtio mar.mẽo.de l.laurentio.
Feria.vi.de dña. Sabbato de marty. ywlito sociisq; eius.
laud.ppzie.ad vesp̃as in sabbato ant'.dñicalis.et Jeiunet.
¶ Dñica.xi.med.lec.de l.eusebio. Ad.i.vesp̃as assumptio.
fiat mẽo.de dñica tm̃. Fe.ij.de festo assũptionis btẽ marie
sine mẽo. Feria.ij.iij.iiij.v.vi.⁊ sabbato de dña.mẽo.iij.lec.
¶ Dñica infra octa.assũptionis.iij. R. Decus. Fe.ij.de
octa.assũptio.med.lec.de mar. Fe.iij.de fe.missa de vigilia.
Fe.iiij.de l.bartholomeo ap'o.mẽo.de cõfes. Fe.v.de sancta
Hylda vgi.nõ mar. Fe.vi.de l.vuill'o vel loci. Sab.de dña.

¶ Dñica de ſcō augustino.memo.de marty.Feria.ij.de ſe-
ſto.decolla.iohānis bapti.Fe.iij.de marty.Feꝝ.iiij.de dñi-
ca.xij.memo.de confeſ.¶ September.Fe.v.de ſcō egidio.
mēo.de marty.Feꝝ.vi.de aplis vel loci.Sabba.de dña.ad
veſpe.de dñica.memo.de ſcō birino.¶ Dñica.xiij.Si lvna.
memo.de ſcō birino:ꝛ differat̄ feſtū.Notandū q̄ quādo feſ.
ſcī cuthberti in dñica euenerit:differat̄ in craſtino.ꝛ i dñi-
ca incipiat̄ hiſtoria.Si lvna.ꝛ fiat memo.tm̄ de ſcō birino
Veſpe in dñica a capi.erūt de ſcō cuthberto cū mēo.de dñi
ca et de ſcō bertino.Fe.ij.de ſcō cuthberto.meḍ.lec.de ſcō
bertino abba.cū .B. Dñe ꝟueniſti.Iſte hō.Miriſraelita.
ir.B.Scē.N.mēo.de ſcō bertino cū ā.Iſte hō.ꝟſi.Ma-
guifi.Feria.iij.de dñica.xiiij.Feꝝ.iuj.de ſcō euurcio cū no-
cturno.vigi.Fe.v.de feſt.natiuita.bt̄ marie.memo.de mar
tyze.Feꝝ.vi.de dña.mēo.de mar.Sabba.de dña.¶ Dñica
infra oct.mēo.de mar.Fe.ij.de dña.Fe.iij.de dña.mēo.de cō
feſ.ad.i.vs̄.ſ.crucis.ā.Natiui.ꝛc.āe.cū pſal.de dña.cp̄m.ꝛc.
de cruce cū mēo.de marty.de dña.ꝛ ꝟſi.cū alī.a ad cōple.ān.
Miſerere.Fe.iuj.de exaltatiōe ſcē cru.meḍ.lec.de mar.ad
ij.vs̄.āe.de lau.cū pſal.dñicalib⁹.cp̄m.ꝛc.de oct.bt̄ marie cū
mēo.de cruce et de marty.dñr ꝟſi.ſineall̄a.Ad cōpleto.ān.
Cū iocūditate.ꝛc.Fe.v.de oct.bt̄ marie ſine meḍ.lec.mēo.
de marty.Fe.vi.de marty.B.de.ij.turba.Sab.de dña.mēo.
de mar.ad.ij.vs̄ dz.B.Omnit̄pe.¶ Dñica.xv.Deto dñe.
Feria.ij.de dña.Feꝝ.iij.de ſe.Villa de vigi.quatuoz tēpz̄ū.
Feria.iiij.de ſancto matheo ap̄o.et euange.ꝛc.omnia ſicut
patent in vltima litera dominali.B. ¶ B quartum.

Feſtum ſancte trinita.ij.idus iunij.mēo.de mar.Feꝝ.
ij.de dñica.i.Deus oium.Fe.iij.de dña.mēo.de ſcō ba
ſilio.Feꝝ.iiij.de dñica.ij.mēo.de mar.Feꝝ.v.de feſt.cozpz̄is
x̄pi.nulla mēo.nec ad.ij.vs̄.Fe.vi.de cozpe x̄pi.mēo.de ſcō
wtulpho.Sabba.de cozpe x̄pi:mēo.de marty.¶ Dñica in-
fra oct.cozpis x̄pi.mēo.de ſcō geruaſio ꝛ ptha.Fe.ij.de coz
poze x̄pi.Feria.iij.de cozpe x̄pi.mēo.de ſcō leufrido abb̄a.
ad.i.vel.ſcī albani dñr añe et p̄i.de cozpe x̄pi.Feria.iiij.de

Festum scē trinitatis. xiij. kal. Julij. mēo. de marty. gerualio et ꝓthasio. Fer. ij. de dñica. i. Deus cui. Fer. iij. de dña. mēo. de scō leufredo. Fe. iiij. de scō albano mar. ad vel. de corpe xpi sine me. de scō albano. neqz de s. etheldzeda. Fe. v. de festo corpis xpi. nulla mēo. velpe erūt de corpe xpi cūmēo. de scō iohāne bap. ā. Ingrello zacharia. Vli. Fuit hō. cū alīa. Dō. Dzesta qs ops. ꝓka. qtiō. Oz y incarnati. dz de quocūqz scō seruitiū fiat/ siue de vgine. Fe. vi. de natiuita. iohānis bapti. me. de corpe xpi. ad. ij. vel. dñr asie. z pi. de corpe xpi/ cū mēo. de eodē. Sab. de corpe xpi cū mēo. de scō iohē. et sic ꝑ oct. excep. festo apl̄or/ vbi non dz mēo. de s. iohē. sed de corpe xpi tm̄. ¶ Dñica infra octa. corpis xpi. med. lec. de mar. Fer. ij. de corpe xpi. mēo. tm̄ de iij. lec. Fe. iij. de corpe xpi: mēo. de scō leone et de s. iohāne vt supza. Fe. iiij. de festo ap̄. petri z pauli. mēo. de corpe xpi tm̄. ad vel. ā. Sapiētia. zc. Cpm. Petr⁹ ad se reuersus. Ry. Petre amas. iy⁹. Exultet celū lau. vli. Tu es petrus. In euā. ā. Quē dicūt hies. Magnifi. oō. De⁹ q̄ bea. petro ap̄. mēo. de oct. corpis xpi. ā. O q̄ suauis. Fe. v. de oct. corpis xpi. mēo. de scō petro. ā. Petr⁹ ad se. vli. Tu es petr⁹. Dō De⁹ q̄ b. petro. velpe erūt de oct. corpis xpi: me. de apl̄is. ān. Glioli pzin. vli. In oēm terrā. Dō. De⁹ q̄ hodier. mēo. de oct. sancti iohānis. ān. Ingrello zacharia. ¶ Julius. Fer. vi. de cōmēo. scti pauli. mēo. de s. petro. ān. Solue iube. vli. Tu es petrus. Dō. De⁹ qui b. p. me. de oct. s. iohānis. ān. Apertū est. vli. Fuit hō. ij. vel. a capi. erūt de scō ꝏbithuno cū mēo. de ap̄. ā. Isti sunt due ol. v. In oēm. Dō. Deus q̄ hodier. Sab. de s. ꝏbithuno. med. lec. de ap̄. ad vel. de ped. vt pzsupza in. i. ika V. y oct. Fe. ij. de v. ij. Fer. iij. de v. iij. Fe. iiij. de dñi. iiij. Fer. v. de ap̄. vel loci. Fe. vi. de s. vbillo. Sab. v dña. ad vel. Re. Deū time. in euā. ā. Loqre do. ¶ Do. v. lec. Fuit vir vn⁹. Re. Vlārit. et Tact⁹. dñr. Fer. ij. de dñi. vi. Re. ker. Fe. iij. de dñi. vij. Fe. iij. de s. marga. Fe. v. de ap̄. vel loci. me. de vgi. Fe. vi. de maria magda. me. de scō. Sab ba. de dña. mēo. de marty. ad vel. in euā. ā. Rex aūt dauid. et

Jeiunet. ¶ Dñica.viij.lect. Jgit cõfi.meñ.lec.de l.xp̃ina. Fe.ij.de scto iacobo ap̃o.me.de scto xp̃oforo. Fe.iij.de scta anna.ij.vespe a capi.erũt de scta martha cũ mẽo.de scta anna et de mar. Fe.iiij.de scta martha.meñ.lect.de mar. Fe.v.de scto campsone.mẽo.de marty. Fe.vi.de dña.mẽo.de mar. Sabbato de scto germano qñ anteferat.mẽo.de marty.ad vesp.dñr ãe.z p̃i.feñ.ꝓpter inceptionẽ historie. vide supra regulã de festo scti germani in.i.B. ¶ Dñica.ix. In p̃ncipio.ad.i.vel.scti p̃tri.dicit mẽo.de dñica et de martyribus. ¶ Augustus.Feria.ij.de festo sancti p̃tri ad vincula.mẽoria de machabeis.Feñ.iij.de scto stephano papa cũ re.chori.z mẽo. de scto petro.zc.oĩa sicut patz supra in.b.lĩa A. Feñ.iiij.de inuẽtione scti stephani cum socijs marty.ad.ij. vel.añe de laud.festi p̃cce.cũ psal.feri.cũ mẽo.de scto petro.Feria.v.de dña.ad.i.vesp.scti oswaldi.ãn. Petrus et Johãnes.zc.añe cũ p̃is.de ap̃lis.capm.zc.de scto oswaldo.et mẽo.de scto p̃tro.Feñ.vi. de scto oswaldo rege.ad.ij. vel.de trãsfiguratiõe dñi. cũ mẽo. de scto oswaldo de sãcto p̃tro z de mar. Et si nõ dicat de trãsfiguratiõe, vide supra in.i.lĩa B. quomõdicẽdũ est. Sab.de festo trãsfigura.dñi. ¶ Dñica de fest.nois Jesu.zc.vt patet in.i.B.Feria.ij.de octa.scti petri,meñ.lect.de marty.ad.ij.vesp.scti p̃tri.dicit memo.de scto romano.Fe.iij.de scto romano cũ nocturno. vigil. Feria.iiij.de scto laurẽtio.quere plus de scto laurentio in.b.lĩa dñicali A.Feñ.v. de scto tiburcio mẽo.de scto laurẽ.Feñ.vi.de dña. Sabba.de scto ypolito cũ socijs mar. Jeiunet. ¶ Dñica.x.medie lec. de scto eusebio.ad.i.vespr. Assumptionis fiat memo.de dñica tñ.Fer.ij.de festo assumptionis beate marie.sine memo.Fe.iij.iiij.v.vi.z sabba.de dña.me.iij.lec. ¶ Dñica infra octa.Assũptio.iij.Bz. Hyacinthus.Feria.ij.de octa.assũptionis medie lec.de mar.Fe.iij. de feñ.Missa de vigilia.Feria.iiij.de scto bartholomeo.memo.de scto audoeno.Feria.v.de scta hilda vgi.nõ marty. Feñ.vi.de scto vill'o/vel de festo loci. Sabbato de domina mẽo.de l.ruphn mar. ¶ Dñica de scto august.mẽo.de mar

tyze. Feria.ij. de festo de collatiõis scti iohãnis bapti. Fer. iij. de mar. Feria.iiij. de dñica. xi. memo. de cõfes. ¶ Septẽber. Feria.v. de sancto egidio. memo. de marty. Feria.vi. de apostolis vel loci. Sabbato de dña. ad vesp. fiat memo. de sctõ birino. ãn. Cõfessoz dñi birine. ỽsli. Imauit. Oco. Dãs. ¶ Dñica. xi. Si bona. sine meñ. lec. memo. de s. birino. ãn. Euge serue. Notãdũ q̃ quãdo festũ scti cuthberti in dñica euenerit: differat in crastino: ⁊ in dñica incipiat histo. Si bona. ⁊ fiat memo. tm̃ de sctõ birino. ỽrspe in dñica accapierunt de sctõ cuthberto cum mẽo. de dñica et de sctõ birino. Fer. ij. de sctõ cuthberto. meñ. lect. de s. bertino. cũ. ỽ. Collecto orauit. Agmina. cr. ỽ. Sãcte. N. mẽo. de s. bertino. cũ. ãn. Iste hõ. ỽsli. Magnificauit. Fer. iij. de dñica. xiij. Fe. iiij. de sctõ euuircio cũ nocturn. vigi. Fer. v. de festo natiui. bea. ma. memo. de marty. Feria. vi. de dña. mẽo. de mar. Sabbato de dña. ¶ Dñica de dñica infra oct. natiui. mẽo. de marty. Fer. ij. de dña. Fe. iij. de dña. mẽo. de cõfes. ad. i. vel. sctẽ crucis. Natiuitas. ⁊ ce. añe cum psal. de dña. cpm. ⁊ c. de cru. cũ memo. de marty. ⁊ pslea de dña ⁊ ỽsli. cũ all'a. ad cõple. ãn. Miserere. Feria. iiij. de exaltatiõe sctẽ crucis. meñ. lect. de mar. ad scdas vel. ãe. de lau. fest. pceñ. cũ pis. dñicat'. cpm. ci. de octa. btẽ marie cũ mẽo. de cruce: ⁊ etiã de mar. ⁊ dñr oõs ỽsli. sine all'a. ad cõple. ãn. Cũ iocũ. ⁊ c. de dña. Fe. v. de oct. btẽ marie. mẽo. de mar. Fe. vi. de mar. Sab. de dña. mẽo. de mar. ¶ Dñica. xiiij. Deto dñe. Fer. ij. de dña. Fer. iij. de fe. milla de vigi. Fe. iiij. de sctõ matheo ap̃. ⁊ euã. i. milla de. iij tẽp̃. Fe. v. de sctõ mauricio cũ sociis. Fe. vi. de fe. me. de vigi. Sab. de fe. ¶ Dñica de dñica. xv. Adonay. me. de sctõ. Fer. scda de dñica. xvi. mẽo. de mar. Fe. iij. de mar. col. ⁊ da. Fe. iiij. de dñica. xvij. Fe. v. de sctõ michaele archã. Feria. vi. de sctõ hieronymo doc. ¶ October. Sab. de dña. me. de s. gtel. ¶ Dñica. xviij. Adaperiat. mẽo. de s. leodegario. et differat festũ. Notandũ est q̃ q̃n festũ s. thome her. in dñica euenerit differat in crastinũ: ⁊ in dñica incipiat histo. Adapiat. ⁊ ad cp̃. in dñica incipiat de sctõ thoma. ⁊ mẽo. de dñica. Fe. ij.

de scō thoma ꝓfesto ꝛ̄ō.epo. Fe.iij. de scō vvill'o.me. de scō
fr̄ācisco cum vigi. Vaginiti. tā ad vel. ꝙ ad matu. Fer.iiij. de
ap̄o.vel loci. Hinodus. Fe.v. de scīa fide virg. Fe.vi. de scō
marco pa.mē.o. de mar. Sab. de dñia.me. de sācta pelagia.
¶ Dñica de scō dionysio cū socijs suis mar. Fer.ij. de scō
paulino.mē.o. de mar. Fer.iij. de scō nichalio socijsq; eius
mar. Fer.iiij. de scō vvilfrido archiepo. Fe.v. de trāsiatiōe
scti edvvardi. Fer.vi. de l. kalixto pa. ⁊ mar. Sab. de dñia.
mē.o. de l. vvilfrāno. ad vel. ā. Zoapiat. ¶ Dñica. xix. Fe.ij.
de l. vvill'o. Fer.iij. de l. luca euā. cū me. de mar. Fer.iiij. de
fel. reliquiarū Ebor. Fe.v. de ap̄o. vel loci: mē.o. de vigi. Fe.
vi. de fel. xi. miliū vgi. međ. lec. de ꝛfel. Sab. de dñia: ad vs.
ān. dñical'. Exaudiat. ¶ Dñica. xx. međ. lect. de l. romano
epo. Fe.ij. de scō vvill'o: vel de festo loci. Fe.iij. de trāsla. l.
iohānis beuer. me. de mar. Fe.iiij. de dñica. xxi. Fe.v. de fe.
⁊ leget legēda de septē pueris cū mē martiriza. seq; Cōti-
git aūt vlq; ibi. et mr̄ ꝛlīmata est. iij. Vr. O glātia martyrū
vt in cōi. Fer.vi. de ap̄o. Simone et iuda. Sabbato de dñia.
¶ Dñica. xxij. Vidi dīm. me. de l. germano. Fe.ij. de sācto
quintino cū nocturno. vigil'. ¶ Nouēber. Fer.iij. de festo
oim scōrū. Fer.iiij. de cōmēoza. aiarū. Fer.v. de mar. eusta
chio cum socijs. Fer.vi. de ap̄lis vel loci. Sabbato de dñia.
¶ Dñica de l. leonardo abbate. Fe.ij. de dñica. xxiij. me. de
scō vvillebroꝛdo. Fer.iij. de. iiij. coꝛonati. Fer.iiij. de sancto
theodoꝛo mar. Fe.v. de ap̄lis vel loci: mē.o. de scō martino
pa. Fe.vi. de l. martino epo: me. de mar. Oō aūt min⁹ inue
nit hic de l. martio, qre ad festū ei⁹ i. v. lra dñicali A. Sab.
de dñia. ad vesp. ān. dñical' Muro tuo. ¶ Dñica. xxiiij. tres
primę lec. de pastoꝛib⁹: međ. lec. de scō bꝛicio cū me. de eo-
dē/ ⁊ de scō martino. cū ā. Media nocte. vigi. Oꝛa p nobis.
Feria ij. de dñia. Fer.iij. de scō machuto epo. Fe.iiij. de scō
edmūdo archiepo: mē.o. de scō martino. Fer.v. de l. aniano
epo. vel. ā. erūt de oct. l. martini dicunt cū añis et psal. fe. cp.
Ecce sacerdos. hy⁹. Iste cōfessoꝛ. Fer.vi. de octa. l. martini.
Sab. de sancto edmūdo rege et cōfesso. vel ꝓpre in sab. a cp̄o

erunt de dñica.ān.dñicar.Libera nos.ꝫ sequeꝫ mēo.de sctō edmūdo.Si autē aliqō festū.ix.lect.in dñica.xxv.euenerit. anticipet:qz hec dñica nō credit alicui festo.ix.lect. ¶ Dñica xxv.lec.de ossib⁹:vltimū.Ry.de trinitate.Feꝫ.ij.de dña.Feria.iij.de scta cecilia viegi.ꝫ marty.Feꝫ.iiij.de sctō clemente pa.mēo.de sctā felicitate.Fe.v.de sctō grisogono mar.Fe. vi.de sctā katherina vgi.sine explicitōe nisi festū ei⁹ fuerit duplex.Sabbato de sancto lino papa ꝫ mar. ¶ L pzimū.

HEstum sancte trinitatis.x.kalen.Junij.Feꝫ.scōa dñica.i.Deus oim.Feꝫ.iij.de dña.mēo.de sctō vzbano.Fe.iiij.de sctō augustino:mēo.de sctō beda.cū vōli. Significauit.nulla fiet mēo.de sctō augustino.in scōis vlpis de corpe xpi.Feꝫ.v.de festo corpis xpi.Feꝫ.vi.et sab.de corpe xpi.mēo.de scīis. ¶ Dñica infra oct.memo.de sanctis. ¶ Junius.Feꝫ.ij.iij.et.iiij.de corpore xpi.mēo.de scīis.Fe. v.de oct.corpis xpi.Feꝫ.vi.de s.petroco cōfesso.Sabba.de dña.mēo.de sctō winifacio. ¶ Dñica.ij.lect.Fuit vir vnus. Feꝫ.ij.de dña.Feꝫ.iij.de festo scti vvilfi:mēo. de cōfesso.cū vōli.Sacerd.tā ad vel.q̄ ad matu.q̄re plus in.i.lra A.Feiiij.ꝫ.v.de sctō vvilfo.mēo.tm de.iij.lec.Ad.i.vel.l.barnabe.ān.Claudi recti.ꝫ cete āe.cū pis feꝫ.cpm.ſt.de l.barna. Fe.vi.de l.barna.sine meō.lec.Ad scōas vel.ān.Jurauit. ꝫ cete ā.cū pis de ap.et memo.de sctō vvilfo tm.Sabba.de sctō vvilfo. ¶ Dñica infra octa.scti vvilfi.ā.i.ad vsū scōm ordinē.Fe.ij.de sctō vvilfo.Fe.iij.de octa.scti vvilfi: meō.lec.de marty.Feꝫ.iiij.de mar.ciriaco et iulita.Ry.de turba.Fe.v.de aplis vel loci.Fe.vi.de marty.marco ꝫ marcellia.Ry.de.i.turba.Sabba.de dña.memo.de mar. ¶ Dominica.iij.Feꝫ.ij.de sctō leufredo abbate.Fe.iij.de sctō silvano mar.Fe.quarta de sctā etheldzeda cū noct.vigil.Feria.v.de festo natiuitatis iohānis bap.Fe.vi.de dña.Sabba.de mar.iohāne ꝫ paulo.vel.in sabba.erūt de do.cū ās. Elizabeth.ꝫ cetis ās.cum pis.feꝫ.ſt.de dñica.In euan.i. Mōtes gelboe.cum mēo.de sctō iohāne. ¶ Dñica.iiij.lec. Philistijm.meō.lec.de sctō iohāne.Ry.Tactus dz.Fe.ij.de

lancto leone:cū nocturno. Vigilia. Suffragia nō dicūtur ad matut. Nulla fiet mēo. in pzimis vesp̄is neq; in die ap̄ſtolor̄ de l.iohā. Fe.iij. de festo ap̄lor̄ pet̄ri ⁊ pauli. Fe.iiij. de cōmēo. lancti pauli. mēo. de lancto petro ⁊ de sctō iohā ne vt pz̄ supza ad festū lancti pauli in.l.litera dñicali. A. ℂ Julius. Fe.v. de octa. sctī iohā. bap. Ad vs̄ ān. Jurauit et cete añe cū pſal. de ap̄lis. Fe.vi. de l. lobithuno. meō. lec. de ap̄lis. Ad.ij. vesp̄as añe de lauō. festi pzecedē. cū p̄is fe. Sab. de ap̄. cū ℟. de.ij. turba. iij. ℟ Qui sunt isti Ad mis sam vt supza in pzincipio libz̄i pzimo die. Ad vesp̄as oīa de dedica. cū mēo. de ap̄. ℂ Dñica de festo dedica. ecclesie. et differat festū lancti martini. mēo. de ap̄lis. Ad.ij. vesp̄as oīa de dedica. cū mēo. de l. martino ⁊ de ap̄lis. Fe.ij. de sctō martino. meō. lec. de ap̄lis cū mēo. de eis. Ad.ij. vesp̄as añe de lauō. festi pzecedē. cū p̄is feriat. cp̄m ⁊ ceta de octa. ap̄lor̄ cū mēo. de l. martino. Fe.iij. de octa. ap̄lor̄. meō. lec. de dedi ca. cum mēo. de eadē. ad.ij. vesp̄as ān. Jurauit et cete añe cū pſal. de ap̄lis. cp̄m ⁊ ceta de l. thoma mar. cū mēo. de ap̄. et de dedica. Fe.iiij. de l. thoma. meō. lec. de dedica. cū mēo. de eadem. ad vesp. añe de lauō. festi pzecedē. cū pſal. feria. cp̄m et ceta de l. thoma / cū mēo. de dedica. et de l. grimbaldo. Fe.v. de dedica. mēo. de l. grimbaldo. ad.ij. vesp. añe ⁊ p̄i de dedica. cp̄m ⁊ ceta de l. euerilde / cū mēo. de dedica. Fe.vi. de l. eue. rilde. meō. lec. de dedica. cū mēo. de eadē. ad vs̄ āe de lau. festi pzecedē. cū pſal. fe. cp̄m ⁊ ceta de l. euerilde. cū mēo. de dedica. et de mar. Sab. de dedica. cū mēo. de mar. ad vs̄ oīa de dedi. ℂ Dñica de octa. dedi. Feria.ij. de dñica. v. ℟. fe. Fe.iij. de dñica. vi. Feria.iiij. de dñica. vij. Fe.v. de ap̄. Fe.vi. de sctō vill'o. Sab. de dña. ad vesp̄as in euāg. ān. Her aūt dauid. ℂ Dñica. viij. lec. Jgit̄ considē. ℟. Plāxitet Tactus dñe. Feria.ij. de dñica. ix. ℟. fe. Fe.iij. de l. margareta. Fe.iiij. de dña. mēo. de l. pzarede virg. Fe.v. de l. maria magda. mēo. de sctō. Fe.vi. de l. apl̄inare mar. Sab. de l. xp̄ina: cū no. turno. Vigilia. ℂ Dñica de l. iacob ap̄li. mēo. de marty. Fe.ij. de l. anna. sctē vesp̄e a cp̄o erūt de l. martha / cū mēo.

de l.anna ⁊ de marty.leptē wzmiē.Fe.iij.de l.martha.me/
die lec.de marty.Fe.iiij.de l.samplone.mēo.de mar.Fe.v.
de mar.cū ℟.de.ij.turba.Fe.vi.de dña.mēo.de mar.abbon
et lennē.Hab.de sancto germano. ¶ Augustus. ¶ Dñica
de l.petro ad vincula.Fe.ij.de l.stephano papa/cum regi.
chwi.Ad vespas.ān.Petrus ⁊ iohānes et ceē afie cū psal.
de aplis. Cpm ⁊ ceā de l.stephano sociisq; ei⁹ mar. mēo.
de aplis. Et dicaē quotidie vna de quatuoꝛ istis añis supꝛ
psal.Magt et Bñdict⁹.qñ de eo fit seruitiū/vel ad memo.
riam. Petrus ad se reuersus.Dñe situes.Cum vidisset.
Solue iubente.cōm oꝛdinem iteratis.Fe.iij.de inuē.san
cti stephani sociozūq; ei⁹ mar.mēo.de l.petro. Ad.ij.vesp.
afie de lau.festi pꝛecedē.cū psal.fe.mēo.de dña ⁊ de sancto
petro.Fe.iiij.de dña.mēo.de sancto oswaldo:cum mēo.de
sancto petro.Ad ves.antꝰ.Petrus ⁊ iohānes cū psal.de ap
stolis. Cpm ⁊ ceā de l.petro.Fe.ij.de l.oswaldo sine med.
lec.mēo.de l.petro. Ad vespas oīa de transfigu. cum mēo.
de l.oswaldo/de l.petro/et de marty.Fe.vi.de transfigura.
mēo.de sctō petro ⁊ de marty. Ad vespas oīa de festo nois
Jesu. cū mēo.de transfigura. de sancto petro ⁊ de l.donato.
Et vbi non oꝛ de transfigura. dicaē hoc modo.Fe.v.de san
cto oswaldo vt ptz supꝛa.Ad vespas afie de laudi.festi pꝛe/
cedē.cū psal.feria.mēo.de marty.et de l.petro.Fe.vi.de
marty.cū regi.cho.mēo.de l.petro.Ad vespas oīa de festo
nois Jesu:cum mēo.de l.petro et de l.donato vt ptz supꝛa.
Sab.de festo nois Jesu:cū mēo.de l.petro ⁊ de l.donato.
Ad vespas afie de laudi.festi pꝛecedē.cum psal.de pꝛimis
vesperis.mēo.de l.petro ⁊ de marty. ¶ Dñica de octa.die
sancti petri.med.lec.de marty.Ad vincula in matrice eccle
sia/et in oīb⁹ eccleſijs in noie ei⁹ dedicatis:cū mēo.de mar.
Oꝛ in eccleſijs alijs nō in ei⁹ noie dedicatis oꝛ de dñica.i.
cū hiſtoꝛia In pꝛincipio cū mēo.de octa.ad.i.matu.⁊.ij.ve
spe.tiñ.mēo.de l.romano cū antꝰ.Dixit romanus.Fe.ij.de
sancto romano/cū noctur.Fe.iij.de l.laurētio.quere plus
de l.laurētio in.v.lra dñicali.A.Fe.iiij.de dñica.p.in m⁹

trice ecclesia: cū histo. In pncipio et in oīb⁹ ecclesijs i nole sancti petri dedicatis: ꝫ in alijs ecclesijs de l. tiburtio mar. Fe. v. de dña. mēo. de l. laurētio. Fe. vi. de l. yplito cum sociis suis mar. Ry. et laud. pzopzie. Sab. de l. eusebio: cū nocturn. Nulla mēo. de l. laurētio in p̄mis vesp. assūptio. beate marie/nec i die. ¶ Dñica de festo assūptionis beate marie. Fe. ij. iij. iiij. v. vi. et sab. de dña. mēo. iij. lect. Notādum q̄ in isto sabbato sumētur lec. de dñica infra: q̄z oēs lec. sunt de eod. sermone s. hieronymi. ¶ Dñica de octa. assum. iij. Ry. O decus med. lec. de marty. Fe. ij. de se. missa de vigi. lec. ad matut. de histo. In pncipio iij. pzie lec. Ry. Da mihi dñe. In alijs vo ecclesijs vbi histo. In pncipio ⁊ cepta fuerit in octa. s. petri dñr lec. de dñica. ij. cū Ry. Gīrū celi. Fe. iij. de sctō barth. mēo. de sctis. Fe. iiij. de dñica. xi. mēo. de sctis. Ry. Initiū sapiētie. ꝫ in alijs locis. Dñe pater. Fe. v. de s. vbill'o. vel de festo loci. Fe. vi. de s. rupho mar. Sab. de s. augusti. de octa. mēo de mar. ¶ Dñica de festo decolla. s. ioh. bapti. Fe. ij. de marty. Fe. iij. de dñica. xij. Ry. Emitte dñe. alijs locis Sup salutē mēo. de s. aidano epo. ¶ Sopiētur. Fe. iiij. de s. egidio abba. mēo. de mar. et ceta oia sicut patent in vltima litera dominicali. L. ¶ L. secundum.

HEstum sctē trinitatis. iij. kal'. Junij. Fe. ij. de dñica. i. De⁹ oim. mēo. de sctis. ¶ Junij. Fe. iij. de dña. mēo. de sctis. Fe. iiij. de mar. marcellino ⁊ petroco. Fe. v. de festo corpzis xpi. nulla mēo. Ad. ij. vs de s. petroco. ꝫ in crastino fiat de eo mēo. Fe. vi. de corpze xpi. Sab. de corp. xpi. mēo. de mar. ¶ Dñica infra oct. Fe. ij. de corp. xpi. Ad vtraq; vs. s. vbill'i dñr ae ⁊ pi de corp. xpi. Fe. iij. de s. vbill'o. mēo. de corp. xpi ⁊ de pfes. cū vsi. Sacerdotis tā ad vs q̄ ad matu. Fe. iiij. de corp. xpi. mēo. de s. vbill'o ⁊ de mar. Fe. v. de octa. corp. xpi. med. lect. de s. vbill'o. scde vel. a epo erūt de s. barna. cū mēo. de oct. tūc nō dz Gl'ia tibi dñe nec all'a pslm vsi. Fe. vi. de s. barna. ap. sine med. lec. mēo. de s. vbill'o. Ad. ij. vs. ān. Surauit ⁊ cete ae cū pis de ap. et mēo. de s. vbill'o. Sabba. de sctō vbill'o. mēo. de mar. ¶ Dñica infra octa. sci vbill'i

ān. ad Benedict⁹ scōm ordinē. Feria. ij. de ſ. vdilrō. Fe. iij. de octa. ſcti vdilri. meō. lec. de mar. Fe. iiij. de mar. cirico ⁊ iulita. Fe. v. de apl̄is vel loci. mēo. de ſ. wtulpho. abba. Fe. vi. de martyrib⁹. Sab. de dña. mēo. de mar. ad vel. Ry. Deum time. ant. Loquere dñe. ¶ Dñica. ij. lec. Fuit vir vnus ꝛc. Fe. ij. de dñica. iij. Ry. ke. Fe. iij. de ſ. albano mar. Fe. iiij. de ſcta ethelvreda vgi. cū nocturno. Vigilia. Fe. v. de natiui. iohā. bap. Fe. vi. de dña. Sab. de mar. iohā. et pau. cū regi. ch̄o. Ry. et laud. ꝑpe. ad vel. ān. Elizabeth. ⁊ cete añe cū pſal. fe. cp̄m ⁊ ceta de dñica. in euāge. ān. Mōtes. ¶ Dñica. iiij. lec. Philiſtiim. med. lec. de ſ. iohan. et Ry. Tactus vr. Fe. ij. de ſ. leone/cū nocturno. Vigilia. Suffragia non dicūtur. Fe. iij. de feſto ap̄. petri ⁊ pauli. Fe. iiij. de cōmēo. ſ. pauli. mēo. de ſ. petro ⁊ de ſ. iohā. vt ptz. ſ. in. i. litera dñicali. A. ¶ Julius. Fe. v. de octa. ſcti iohā. bap. ad vel. ān. Iurauit. et cete añe cū pſal. de apl̄is. cp̄m ⁊ ceta de ſ. ſwithuno. Feria. vi. de ſ. ſwithuno. med. lec. de apl̄is. ad vſpas ant. feli ꝑceđ. cū pſal. feria. Sab. de apl̄is. Ry. de. ij. turba. iij. Ry. Qui ſunt. Ad miſſam vt ante tabulam pice ꝑia die. Ad veſperas oia de feſto dedica. cū mēoriis: vt. ſ. in. i. litera d. ſ. per octa. ¶ Dñica de octa. dedi. Fe. ij. de dñica. v. Ry. ke. Feria. iij. de dñica. vi. Fe. iiij. de dñica. vij. Fe. v. de apl̄is vel loci. Fe. vi. de ſ. vdilmo. Sab. de dña. ad veſpas in euā. ān. Rex añt dauid. ¶ Dñica. viij. lect. Igitur cōſiderato Ry. Placrit. et Tactus. dñr. Feria. ij. de dñica. ix. Ry. ke. Fe. iij. ſcta margareta. Fe. iiij. de dña. mēo. de virg. Fe. v. de ſ. maria magda. mēo. de ſancto. Fe. vi. de ſ. apolinare. Sabbo. de ſ. chriſtina. cū nocturno. Vigilia. ¶ Dñica de ſ. iacob apl̄o. mēo. de ſ. xp̄ofozo. Fe. ij. de ſ. anna. ſcde vel ꝑe a ch̄o erūt de ſ. martha/cū mēo. de ſ. anna ⁊ de mar. Fe. iij. de ſ. martha. med. lec. de marty. ſcptē dormiētium. Fe. iiij. de ſancto ſamplone. mēo. de mar. Fe. v. de marty. Ry. de. ij. turba. Fe. v. de dña. mēo. de marty. Sabbato de ſancto germano. ¶ Augustus. ¶ Dñica de feſto ſ. petri ad vincula. mēo. de mar. et ceta vt in. i. lra. L. Fe. ij. de ſ. ſtephano papa. et ſcis

vt in.i.L. Fe.iij.de inuē.l.stephani lociozūgt eiꝰ mar.vtš. in.i.L. Fe.iiij.v.vi.ꝫ lab.vt in.i.litera.L. ¶ Dñica i octa. l.petri.et ceta oia vt in.i.litera.L. Fe.ij.de l.romano vtš. Fe.iij.de l.laurēcio.ḡre plus de l.laurē.in.i.lra dñicali.A. Fe.iiij.de dñica.x.vt in.i.lra.L. Fe.v.de dña.mēo.de l.lau rentio. Fe.vi.de marty.Ꝟ.et lauḋ.ypzie.et ceta vtš. Sab. de l.eulebio/cū nocturno. Vigilia. Nulla fiet mēo.de san cto laurē.in pzimis vel pis alliptio.nec in die. ¶ Dñica de festo allīptionis beate marie. Fe.ij.iij.iiij.v.vi.et labba.de dña.mēo.iij.lec. Notāduꝫ in isto lab.sumētur lec.de dñi ca infra: qz oēs lec. sunt de eodē sermone sctī hieronymi. ¶ Dñica de octa.allīp.iij.Ꝟ. D de cus. meḋ.lec.de marty. Fe.ij.de fe.milla de vigilia.et ceta vt in.i.litera.L. Fe.iij. de l.barthylo. ap̄. mēo.iij.lec. Feꝝ.iiij.de dñica.xi.mēo.iij. lec.vt in.i.L. Fe.v.vi.et lab.vtš.in.i.L. ¶ Dñica vtš.Fe ria.ij.vt supza. Feria.iij.de dñica.xij.mēo.iij.lec. Feria.iiij. de sancto egidio.mēo.de martyze.et cetera omnia sicut pa tent in vltima litera dominicali.L. ¶ L.tertium.

FEstum sancte Trinitatis.viij.idus Junij. Fe.ij.de dñica.i.Deus oim. Feria.iij.de festo l.vbill'i.mēo.de sanctis. Fe.iiij.de l.vbill'o.mēo.de sctis. Nulla fiet mēo. de l.vbill'o in pzimis vel. neꝝ in die cozpzis xpi. Fe.v.de festo cozpzis xpi. pslt vesyas cozpzis xpi fiat mēo.de sctō barnaba tñ. Fe.vi.de l.barnaba ap̄'o cū meḋ.lec.mēo. de cozpze xpi ꝫ de l.vbill'o. Ad.ij.vesyas dñr aſie ꝫ ptal.de cozpze xpi. Cōm ꝫ ceta de l.barnaba. mēo.de cozpze xpi et de l.vbill'o. Sab.de cozp.xpi.mēo.de l.vbill'o ꝫ de mar. ¶ Dñica infra octa.cozp.xpi.meḋ.lect.de l.vbill'o/cū Ꝟ. de.ij.turba. Fe.ij.de cozpze xpi.mēo.de l.vbill'o ꝫ de cōfes. Fe.iij.de oct.l.vbill'i.meḋ.lec.de coz.xpi: cū mēo.de eodem et de mar. Fe.iiij.de coz.xpi.mēo.de mar. Fe.v.de oct.coz. xpi cū meḋ.lec.mēo.de confessio. Fe.vi.de marty. Sab.de dña.mēo.de marty. ¶ Dñica.ij.lec. Fuit vir vnus. Fe.ij. de dñica.iij.Ꝟ. feria.mēo.de l.leukredo. Fe.iij.de l.albano mar. Fe.iiij.de l.etheldzeda: cum nocturno. Vigilia. Fe.v.

de festo natiui. iohã. bapti. Fe. vi. de dña. Sab. de mart. iohã. et pau. cũ regi. chzi. R̃. et lau. ppzie. Ad vesperas ant. Elizabeth et cete añe cũ psal. fe. cuã. in euã. Mõtes gelbe. ℂ Dñica. iiij. lec. Philistiim. meõ. lec. de l. iohãne baptista. R̃. Tactus. ỏz. Ad lcõas vel. ãn. Dixit dñs. et cete añe cũ psal. dñicalib⁹. Fe. ij. de l. leone papa. cũ nocur. Suffragia nõ dñr: nec Exulta. net p̃s. Deus venerũt gẽtes. pzopter octa. Nulla fiet mẽo. de l. iohãne in festo apl̃oz. Fe. iij. de festo apl̃oz petri ⁊ pauli. Fe. iiij. de cõmẽo. l. pauli. de l. petro, et ceta de l. ioh. vt ptz. ã. ad festũ. l. pau. i pzĩa lẽa dñicali. ℂ Julius. Fe. v. de octa. l. ioh. Ad. ij. vel. ãn. Jurauit. et cete añe cũ psal. de ap̃. Cp̃m ⁊ ceta de l. Idvithuno. Fe. vi. de scõ Idvithuno. meõ. lec. de apl̃is. Ad lcõas vel. añe de lauõ. festi pzecedẽ. cũ psal. fe. Sab. de apl̃is: cũ R̃. de. ij. turba. iij. R̃. Qui sunt isti. ad missam vt ante tabulam pice pzĩa die. Ad vespas omnia de dedicatione: vt ptz in pzima. L. per octa. ℂ Dñica de oct. de dica. Fe. ij. de dñica. v. R̃. fe. Fe. iij. de dñica. vi. Fe. iiij. de dñica. vij. Fe. v. de apl̃is. Fer. vi. de l. vbillo. Sabbato de dña. Ad vespas in euange. ãn. Rex aũt dauid. ℂ Dñica. vij. lec. Igit̃ conlide rato. R̃. Plãxit. et Tactus. dicũtur. Fe. ij. de dñica. ix. R̃. fe. Fe. iij. de l. margareta. Feria. iiij. de dña. Fe. v. de l. maria magdalena. mẽo. de sancto. Fe. vi. de l. aplinare mar. Sab. de l. xp̃ina: cũ noc. Vigilia. ℂ Dñica de l. iacobo apl̃o. mẽo. de l. chzistofozo mar. Fe. ij. de l. anna. lcõe vespe a cp̃o erũt de l. martha: cũ mẽo. de scã anna ⁊ de marty. Fe. iij. de l. martha. meõ. lec. de marty. Feria. iiij. de l. samplone. memo. de marty. Feria. v. de marty. felice cum soc̃is. R̃. de cecũda turba. Feria. vi. de domina. mẽo. de mar. Sabbato de sancto germano. ℂ Augustus. ℂ Dñica de festo ad vincula sancti petri. mẽozia de marty. Fe. ij. de sancto stephano. Fe. iij. de sancto stephano soc̃isq; eius. Feria. iiij. de domina. mẽozia de sancto petro. Fe. v. de sancto Idvaldo. et cetera oia in pzima litera L. Feria. vi. de tranlfiguratione dñi. Sabbato de festo nominis Jesu. ℂ Dñica de octa. ap̃. lcti petri ⁊ ceta vt in pzima. L. Fe. ij.

de sancto romano. Fe.iij. de sancto laurētio. Fe.iiij. de dñica. r. In principio. Fe.v. de dña. Fe.vi. de sancto ypolito. Hab. de s. eusebio: cū noctur. ⁊ ceta oia vt in pria litera. L. ¶ Dñica de festo assumptionis marie virgi. Fe.ij. de dña. mēo. de s. laurētio: cū ant. Adhelit. Fe.iij. iiij. v. vi. et sabba. de dña. mēo. iij. lec. Notādum q̄ in isto sabbato sumētur lec. de dñica infra: q̄z lec. sunt de eodē sermone s. hieron. vtā. ¶ Dñica de octa. assūp. beate marie. iij. R. O deus meū. lec. de mar. Fe.ij. de fe. milla de vigilia. Fe.iij. de s. barthlo. ap'lo. mēo. de s. audoeno. Fe.iiij. de dñica. xi. Fe.v. de sancto vuillelmo / vel de festo loci. Feria. vi. de sancto rupho martyre. Sabbato de sancto augustino. mēoria de martyrib⁹. ¶ Dñica de festo decolla. iohā. bap. Fe.ij. de mar. Fe.iij. de dñica. xij. mēo. iij. lec. Fe.iiij. de s. egidio. mēo. de mar. et ceta oia sicut patēt in vltima litera dñicali. L. ¶ L. quartum.

FEstum sancte trinitatis idus Junij. Fe.ij. de dñica. i. Deus oim mēo. de s. basilio epo. Fe.iij. de dña. mēo. de mar. Fe.iiij. de dñica. ij. mēo. de mar. Fe.v. de festo corpis xpi. nulla mēo. Fe.vi. et sab. de corpo. xpi. mēo. de mar. ¶ Dñica infra octa. corpis xpi. Feria. ij. de corpore xpi. mēo. de sancto leufredo abbate. Ad vtrasq̄ vesp̄as scti albani dicūtur añe ⁊ psal. de corpore xpi. Fe.iij. de sctō albano. mēo. lec. de corpore xpi. Vesp̄e erūt de octa. Fe.iiij. de octa. corpis xpi. mēo. lec. de sctā etheldreda. Ad. ij. vesp̄as scti iohannis añe p̄pzie: scz Ex vtero et cete: cū psal. feria. et tātum mēo. de corpore xpi. tunc non dr Gl'ia tibi dñe nec al'a post. vli. Fe.v. de natiui. s. iohā. bap. Fe.vi. de dña. mēo. de sancto iohā. et ceta per octa. Sabba. de marty. iohā. et paulo. Ad vesp̄as in lab. ān. Elizabeth. cū psal. fe. cpm ⁊ ceta de vo. ¶ Dñica. iij. lec. Fuit vir. mēo. lec. de sancto iohā. Fe.ij. de sctō leone: cū nocturno. Vigilia. Suffragia non dicūtur: neq̄ Exultabūt. nec ps. Deus venerūt gētes. ppter octa. ¶ Fe.iij. de festo ap'lor̄ petri ⁊ pauli / sine mēo. Fe.iiij. de cō mēo. scti pauli. mēo. de s. petro ⁊ de s. iohā. vt ptz ad festum scti pauli in pzima litera. A. ¶ Julius. Fe.v. de oct. s. ioh.

bap.ad vel.ān. Jurauit.et ceĕ añe cum p̄is de ap̄lis. Cp̄m
et ceĕa de l.lodvithuno. Fe vi.de l.lodvithuno.međ.lec.de ap
sto. Ad.ij.vesp̄as āe de lau.festi p̄cedē.cū p̄is fe. Sab.de ap.
Ad vel.de dedica.et ceĕa oia sicut ptz in.i.lr̄a. C. per octa.
C Dñica de octa.dedi. Fe.ij.de dñica.iiij. R̄. feĕ. Fe.iij.de
dñica.v. Fe.iiij.de dñica.vi. Fe.v.de ap̄lis. Fe.vi.de l.vul
lelmo. Sab.de dña.ad vel.i euā.ān. Req aūt. C Dñica.vij.
lec. Igitur cōsiderato. R̄. Plāxit et Tactus dicūtur. Fe.j.
de dñica.viij. R̄. fe. Feĕ.iij.de l.margareta. Fe.iiij.de dña.
mēo.de virgi. Fe.v.de l.maria magdalena.mēo.de sancto.
Fe.vi.de l.aplinare. Sab.de l.chzistina.cū nocĕ. Vigilia.
C Dñica de l.iacobo ap.mēo.de sctō chzistofozo. Fe.ij.de
sctā anna.scde vesp̄e acp̄o erūt de l.martha. cū mēo.de sctā
anna ꝫ de mar. Fe.iij.de l.martha.međ.lec.de mar. Fe.iiij.
de dñica.ix.mēo.de l.sampsone ꝫ de mar. Fe.v.de mar. Fe
ria.vi.de dña ꝫ de marty. Sab.de l.germano. C Augustus.
C Dñica de l.petro ad vincula.mēo.de mar.et ceĕa omnia
vt in p̄zima litera.C. Fe.ij.de l.stephano papa vt̄s. Fe.iij.
de sctō stephano socij.sp̄e eius mar.vt̄s. Fe.iiij.de dña vt̄s.
Fe.v.de sancto oldvaldo sine međ.lec. Fe.vi.de transfigu
ratione. Et si non dicatur de transfiguratione/dicatur
vt patet in p̄zima litera.C. Sabba.de festo nois ieu vt̄s.
C Dñica in octa.ap̄.et ceĕa vt ptz i p̄zima litera.C. Fe.ij.
de l.romano vt̄s. Fe.iij.de sctō laurētio vt̄s. Fe.iiij.de dñi
ca.x.et ceĕa vt ptz in p̄zima litera.C. Fe.v.de dña vt̄s. Fe
ria.vi.de mar. R̄.et laud. p̄p̄ie vt s. Sab.de sctō eusebio.
cū noctur.vt̄s. ¶ Dñica de festo assūptionis marie. Fe.ij.
de dña.mēo.de l.lauren.ān. Adhesit. Fe.iij.iiij.v.vi.et sab.
de dña.mēo.iij.lec. Notādum q̄ in isto sab. sumētur lec.de
dñica infra: q̄ oēs lec. sunt de eodem sermōe sci hieron
mi vt̄s. ¶ Dñica de octa.assūp.marie.iij. R̄. Decus.međ.
lec.de marty. Fe.ij.de fe. Vigilia. Fe.iij.de l.barthlomeo
apostolo.mēo.de sancto. Fe.iiij.de dñica.xi.memo.de virgi.
Feria.v.de sancto vvillelmo vel de festo loci. Fe.vi.de san
cto ruphy mar. Sabbato de sancto augustino.mēo.de mar.

¶ Dñica de festo decolla. scti iohānis bap. Feria. ij. de mar ty. Felice ⁊ adaucto. Feria. iij. de dñica. xij. mēo. de sctō aida no. ¶ Septem. Fer. iiij. de sctō egidio abba. mēo. de mar ty. ꝛc. ofa sicut patēt i vltima ifa dñicali. L. ¶ L. Quinti. HEstum sctē trinitatis. xij. kal. Julij. Fe. ij. de dñica. i. Deus oim mēo. de sctō leufredo. Feria. iij. de sctō al bano mar. Feria. iiij. de l. et heldzeda cū nocturno. vigil. Fe ria. v. de festo cozpis xpi. et differat festū. ad vel. tm̄ mēo. de sctō iohāne bapti. Fe. vi. de festo natiuita. iohānis bapt. tm̄ mēo. de cozpe xpi. ad. ij. vel. scti iohānis. afie ⁊ pi. de cozpze xpi. cū mēo. de eodē. pfa. Qz per icarnati. dicit quotidie in fra octa. Sab. de cozpe xpi. mēo. de marty. et de sctō iohāne. ¶ Dñica infra octa. cozpis xpi sine meḃ. lec. mēo. de l. iohā ne bapti. tm̄. Fer. ij. de cozpe xpi: mēo. de sctō leone papa/ ⁊ de sctō iohāne. ad vtraq; vs apl'oz dñr afie et pi. de cozpze xpi cū mēo. de eodē tm̄. vigil. Feria. iiij. de festo ap. petri et pauli. Fer. iiij. de cōmēo. scti pauli: memo. de cozpe xpi et de sctō petro et de sctō iohāne. ꝛc. vt patz ad festū scti pauli in. i. ifa dñicali. A. ¶ Julius. Fer. v. de oct. cozpis xpi. meḃ. lect. de sctō Johāne bapti. mēo. de eodē et de apl'is. ij. vel. a capi tulo erunt de sctō lvvithuno cū mēo. de oct. cozpis xpi et de apl'is. tūc vlterius nō dicit Gl'ia tibi dñe nec alla post vli. vel. de dña nō dñr in clyzo. Fer. vi. de sctō lvvithuno: medie lect. de apl'is cū mēo. de eodē ⁊ de marty. ad. ij. vel. afie de lau di. festi pzecedētis cū pfal. fer. Sabba. de apl'is. Responso ria de scta turba. Ad vesp. de dedicatio. ⁊ reta ofa sicut patz in. i. ifa L. y oct. ¶ Dñica de octa. dedicatiōis. Fer. ij. de dñi ca. ij. Fer. iij. de dñica. iij. Fer. iiij. de dñica. iiij. Fer. v. de ap. vel loci. Fer. vi. de l. vvilfo. Sabba. de dña. ad vel. R. Deū time. Im euāge. ān. Loquere dñe. ¶ Dñica. v. lect. Fuit vir vnus. R. Planxit et Tactus dñr. Feria. ij. de dñica. vi. R. fer. Feria. iij. de sctā margareta. Fer. iiij. de dñica. vij. mēo. de virgi. Fer. v. de sctā maria magdalena. mēo. de sctō. Fer. vi. de dña. mēo. de marty. Sabba. de sctā xpina cū nocturno vigil. ¶ Dñica de sctō iacobo apl'o. mēo. de marty. Fer. ij.

de sancta anna.ij.vespe a capi.erūt de sctā martha cū mēo.de
sctā anna et de marty.Feī.iij.de sācta martha:med.lect.de
marty.Fe.iiij.de dñica.viij.mēo.de sctō.Feī.v.de mar.Feī.
vi.de dña.mēo.de mar.Sab.de sctō germano. ¶ Augusti.
¶ Dñica de fest.scti petri ad vincula.mēo.de mar.Feria.ij.
de sctō stephano papa cūregi.chori.advespe.ān.Petrus et
Johannes ꝛ cetere añe cū psal.de aplis.Cpm.ꝛc.de sancto
stephano.cociis ei⁹ marty.mēo.de aplis.Et dicat quoti-
die vna de quatuor istis añis cum psalmos.Magnificat et
Bñdictus.qñ de eo fit seruitiū.vel ad mēoriā.Petr⁹ ad se
reuersus.Dñe si tu es.Cūbidisset.Solue iubēte.secūdū
ordinē iteratis.Feī.iij.de inuētione scti stethani sociorūq
ei⁹ marty.memo.de sctō petro ad scdas vs añe de laud.festi
precedē.cum psal.feī.mēo.de dña et de sctō petro.Fe.iiij.de
dña.mēo.de sctō petro.ad vesp.ān.Petrus ꝛ Johānes.cum
psal.de aplis.cpm.ꝛc.de sctō oswaldo cū mēo.de sctō petro.
Feria.v.de s.oswal.sine med.lect.mēo.de sctō petro.ad vs.
oia de trāsfiguratiōe cū mēo.de sctō oswaldo de sctō petro et
de marty.Feī.vi.de trāsfiguratione.mēo.de sctō petro et de
mar.ad vesp.oia de festo nois Jesu.cū mēo.de trāsfiguratio-
ne de sctō petro ꝛ de sctō donato.Et vbi nō dr de trāsfi.dicat
hoc mō.Fe.v.de sctō oswaldo: vt ptz supra.añe de lau.festi
precedētis cū psal.feī.mēo.de mar.ꝛ de sctō petro.Feī.vi.de
martyrib⁹ cū re.chori.mēo.de sācto petro.ad vs oia de festo
nois Jesu.cū mēo.de sctō petro et de sctō donato. vt patz.ā.
Sabbato de festo nois Jesu cū mēo.de sctō petro ꝛ de sācto
donato.ad vesp.añe de laud.festi precedē.cū psal.de ꝑmis vespe-
ris.mēo.de sctō petro et de mar. ¶ Dñica de octa.die scti pe-
tri ad vincula.med.lect.de mar.in matrice ecc'ia.ꝛ in oibus
ecclesijs in noie eius dedicatis.cū mēo.de mar.Sed in alijs
ecclesijs nō in ei⁹ noie dedicatis.dicit de dñica.ix.cū hysto-
ria.In ꝓncipio.cū mēo.de oct.ad ꝑmas vesp.matu.ꝛ scdas
vesp.cū mēo.de sctō romano cū.ān.Dixit roman⁹.Fer.ij.de
sctō romano cū nocturno.Fer.iij.de sctō laurētio.Quem
plus de sctō laurētio in.v.lra dñicali.Feria.iiij.de dñica

nonain matrice ecclesia cū hystoria. In principio: et in oi-
bus ecclesijs in noie scti petri dicatis. Sed in alijs eccle
sijs de scō tiburtio marty. Feria.v. de dña. mēo. de sancto
laurētio. Feria.vi. de scō ypolito cum sociis suis mar. R̄.
et laud. propprie. Sabbato de scō eusebio cū nocturno. Vi-
gilia. nulla mēo. de scō laurētio in. i. vespis Assumptionis
beate marie: nec in die. ¶ Dñica de festo assūptionis beate
marie. Fer. ij. iij. iiij. v. vi. et sabbato de dña. memo. de festis
triū lec. ⁊ cera in isto sabbato: sicut patet in kra L. p̄cedēte.
¶ Dñica de oct. assūptiōis. iij. R̄. O decus mediū lec. de mar-
tyrib⁹. Fer. ij. de fer. lec. ad matu. patet in kra L. precedēte.
⁊ cera. missa de Vigilia. Fer. iij. de scō bartholomeo. mēo. de
cōfes. Feria. iiij. de dñica. x. ⁊ cera sicut in L. precedē. mēo.
de scā hilda. Fer. v. de scō vbilelmo vel festo loci. Fer. v. de
scō rupto mar. Sabbato de scō augustino. mēo. de marty.
¶ Dñica de festo de collatiōis sci iohānis. Fer ij. de dñica
xi. mēo. de mar. Fe. iij. de dñica. xij. mēo. de pfes. ¶ Septēb.
Feria. iiij. de scō egidio abbate. mēo. de marty. Feria. v. de
apl̄is vel festo loci. Feria. vi. de dña. Sabbato de sancto
cuthberto. mediū lec. de scō birino. ix. R̄. Sint lumbi vespe
erūt de hystoria. cū mēo. de scō cuthberto ⁊ de sancto bertino
abbate. ¶ Dñica. xiij. Si bona memoria de sancto bertino
¶ Dñica. xiiij. Fer. iij. de scō eurcio cū nocturno Vigilia
⁊ fiat mēo. in. i. vespis natiuitatis beate marie. et in die de
martyre. Feria. iiij. de natiuitate beate marie. mēo. de mar-
tyre. Feria quinta sexta et sabbato de dña. mēoria de sctis.
¶ Dñica infra oct. natiuita. beate marie. Feria. ij. de dña.
mēo. de cōfes. ad. i. vesp. sancte crucis. ān. Natiuitas 4 cete
añe cū psal. de dña. cpm. ⁊ cete. de cruce cū mēo. de marty. et
pslea de dña. et dñr vsi. cū alia ad ypletoriū. ān. Miserere
ps. Cū inuocarē. Fe. iij. de exaltatiōe scē crucis. mediū lec.
de marty. ad. ij. vespe. añe de laud. festi p̄cedē. cū psalmis
dñicalibus. cpm. ⁊ cete vespe erunt de natiuita. cū mēo. de
cruce et de marty. et dicunt vsi. sine alia ad completoriū.
ān. Cū inuocāsti. Quatuor tēporū. Fer. iiij. de oct. natiui. beate

marie line með. lec. de mar. Feſt. v. de marty. Ꝛ. de .ij. turba. Feſt. vi. de feſt. mẽo. de ſcto láberto. Sabbato de feſt. ad veſp. dicit. Ꝛ. Omnitẽpore. ¶ Dñica. xv. ſcto die Feria .ij. de fest. cũ nocturno. Miſſa de vigil. Feſt. iij. de ſctõ matheo apoſto. et euãge. Fe. iiij. de ſctõ mauricio ſocijſq; eius mar. lau. pzopzie. Feſt. v. de ſancta terla virgi. vel de feſto loci. Feſt. v. de ſctõ vuilf'o. Sabba. de dña. mẽo. de ſctõ firmino. ad veſp. nõ dicit. Ꝛ. ¶ Dñica. xvi. Adonay. mẽo. tñ de marty. Feſt. ij. de marty. coſma et da. Feſt. iij. de dñica. xvij. Ꝛ. Tribulationes. Feſt. iiij. de ſctõ michaele archãgelo. Sinodus. Feſt. v. de ſctõ hieronymo docto. ¶ October. Feſt. vi. de dña. mẽo. de cõfeſ. cum ðõli. Sacerdotes tam ad veſp. q̃ ad matu. Sabba. de ſctõ thoma herkozð. með. lect. de mar. veſ. in ſab. erũt de dñica cũ ãis. ad diẽ pertinẽ. memo. de ſctõ thoma. ¶ Dñica xvii. Adaperiat. Feſt. ij. de ſctõ frãciſco. Feſt. iij. de dña. Feſt. iiij. de ſctã fide ðgi. ⁊ mar. Fe. v. de ſctõ marco pa. me. tñ de mar. Ꝛ. de .ij. turba. Fe. vi. de pelagia matrona. Sab. de ſctõ dionyſio cũ ſocũs marty. ¶ Dñica de ſ. paulino archiepo. mẽo. de mar. Fe. ij. de mar. Feſt. iij. de ſ. vuilfrido. Feſt. iiij. de trãſla. ſ. edvvardi. Fe. v. de ſctõ kaliſto pa. ⁊ mar. Fe. vi. de ſctõ vulfrãno. Sab. de dña. Ad veſp. ãn. dñica'. Adaperiat. ¶ Dñica. xix. veſ. erũt de ſ. luca. Fe. ij. de ſ. luca euã. mẽo. de mar. Fe. iij. de feſto reliq̃arũ. Fe. iiij. de ſ. auſtreberta. Feſt. v. de feſto xi. miliavirgi. með. lec. de ſ. hillarione. Fe. vi. de ſctõ vuilf'o vel de feſto loci. Sabb. de dña. mẽo. de ſctõ romano epõ. ad veſ. in euã. ã. vltima. ¶ Dñica. xx. veſ. erũt de ſctõ iohãne. Fe. ij. de trãſla. ſ. iohãnis beuer. mẽo. de mar. Feſt. iij. de dñica. xxi. Fe. iiij. de fe. iij. lec. de ſeptẽ fratrib⁹ cũ matre. tertiũ. Ꝛ. ℣ cõſtãria marty. vigil'. Fe. v. de ap. ſimone ⁊ iuda. Fe. vi. de ſctõ vuilf'o vel de feſto loci. Sab. de dña. me. de ſãcto germano. ¶ Dñica. xxii. Audi dñm. mẽo. de mar. veſ. erũt de oib⁹ ſctis: et nulla mẽo. de dñica. Vigil'. ¶ Novẽber. Feſt. ij. de feſto oim ſctõ. Fe. iij. de cõmẽoratiõe aiarũ. Feſt. iiij. de mar. euſtachio ſocijſq; eius. Fe. v. de ap. vel loci. Fe. vi. de dña. Sab. de ſctõ leonardo. veſ. in ſab. a capſo

erũt de dñica cũ mẽo. de lctõ leonardo. ⁊ de cõfel. ¶ Dñica xriij. med. lec. de lctõ vvillebzozdo. Fe. ij. de mar. iiij. cozuat. Fe. iij. de l. tyrodzo mar. Fe. iiij. de l. martino pa. R̃. de. ij. turba. Fe. v. de l. martino epõ. mẽo. de marty. ⁊c. vt in. i. lẽa A. Feř. vi. de dña. Sabba. de lctõ vzicio epõ. R̃. de. i. turba et laud. ppzie. ¶ Dñica. xriij. lec. de pallozib⁹. med. lec. de lctõ martino: ⁊ me. de eod. cũ ãn. Media nocte. Dza p nobis vtẽ. Feř. ij. de l. machuto. Feř. iij. de lctõ edmũdo archiepo. Fe. iiij. de l. aniano epo. velpe erũt de oct. lcti martini cũ añis ⁊ plal. feř. Cpm. Ecce. hy⁹. Alle tõfellor. Feř. v. de oct. l. martini. Fe. vi. de dña. Sabba. de lctõ edmũdo rege ⁊ cõfel. vel. in labba. a epo erũt de dñica. ã. dñicaľ. Libera nos cũ mẽo. de lctõ edmũdo. ¶ Dñica. xrv. lec. de ollib⁹. Fe. ij. de lctã cecilia. Fe. iij. de lctõ clemẽte: mẽo. de l. felicitate. Feř. iiij. de lctõ grilogono mar. Feria. v. de lctã katherina line explitione/nili fuerit dup. Feria. vi. de lancto lino papa. R̃. de lcda turba. Sabbato de womina. ¶ D Primum.

Hestũ lctẽ trinitatl. xvi. kaľ. Junij. Fe. ij. de dñica ꝑma hpsl festũ lctẽ trinitatl. De⁹ oĩni. Feř. iij. de l. dũstano archiepo. Feř. iiij. de dña. Fe. v. de festo cozpis xpi. Fe. vi. ⁊ labba. de cozpze xpi. ¶ Dñica infra octa. cozpzis xpi. Feria. ij. de cozpze xpi: mẽo. de mar. Advtralq; vel. l. augustini dñr̃ae. ⁊ pi. de cozpe xpi. Fe. iij. de lctõ augustino: me. lec. de cozpe xpi. mẽo. de eodẽ: et etiã de lctõ beda cũ vli. Julij deduxit. Fe. iiij. de cozpe xpi. Feř. v. de octa. cozpis xpi line med. lec. mẽo. de l. germano. Fe. vi. de aplis vel loci. Sabbato de dña. Advel. R̃. Deũ time ãn. Loqre dñe. ¶ Dñica. ij. lec. Fuit vir vn⁹. med. lec. de virg. ¶ Juni⁹. Feř. ij. de dñica. iij. R̃. feř. mẽo. de mar. Fe. iij. de mar. marcellino et petro. Fe. iiij. de l. vvilľo. Feř. v. de ap. vel loci. mẽo. de lctõ petroco. Fe. vi. de lctõ wnifacio mar. Sab. de dña. Advesp. ãn. dñicaľ. Cognouerũt. ¶ Dñica. iiij. vel. erũt de l. vvilľo ⁊ memo. de. dñica. ⁊ de cõfellozib⁹ cũ vli. Sacerdotes. tã ad vel. ꝯ ad matn. Feř. ij. de l. vvilľo. mẽo. de ꝓfesso. ñre pl⁹ de lctõ vvilľo ad fel. ei⁹ in. i. lẽa dñicali. A. Feř. iij. ⁊. iiij. de lctõ

vbill'o:mẽo.de.iij̄.lec.ad ꝓmas vesp.l.barnabe.ān. Claudi
recti ⁊ ceteãe.cũ ꝓis ker̄.cp̄m.⁊ cete.de l.barnaba.cũ mẽo.de
ctõ vbill'o.Fe.v.de ctõ barna.ap.line med̄.lec. Ad scdas
vesp.ān. Jurauit.⁊ ceteãe.cũ ꝓis de ap'lis.Fe.vi.et sabba.de
ctõ vbill'o. ℣ Dñica ifra oct.scti vbill'i.med̄.lect.de ctõ ba
silio.Fe.ij̄.de oct.scti vbill'i.med̄.lec.de mar.Fe.iij̄.de mar.
Fer̄.iiij̄.de ctõ wtulphy.cum ℟e.de.ij̄.turba.Fe.v.et.vi.de
marty.Sabba.de dña.Ad vesp.ān.dñical'. Ꝑzeualuit.
℣ Dñica.v.med̄.lec.de ctõ leufredo.℟e. Tactus.fer̄.ij̄.de
ctõ albano mar.Fe.iij̄.de ctã ethyldꝛeda:cũnoctur.Aigil'.
Fe.iiij̄.de festo natiui.iohãnis bapti.Fe.v.de eodẽ cũ reg.
clv.Fe.vi.de mar.iohãne ⁊ paulo.℟e.⁊ lau.yꝑzie cũ re.clv.
ieiunet.Sabba.de dña.Ad vesp.ān.Elizabeth.et ceteãe.cũ
ꝓsal.ker̄.cp̄m.⁊ ce.de dñica.ān.dñicalis. Nõne iste est.cum
mẽo.de ctõ leone et de ctõ iohãne bapti. ℣ Dñica.v.lect.
Philistiim med̄.lec.de ctõ leone pa.viij̄.℟e. Tactus.vesp
erũt plene de ap.cũ mẽo.de dñica.Nulla fiet mẽo.de ctõ
iohãne.Fe.ij̄.de festo ap'lor̄ petri ⁊ pauli.Fe.iij̄.de cõmẽo.
scti pauli:mẽo.de ctõ petro ⁊ de l.iohẽ.⁊c. vt ptz i ꝓma lẽa
dñicali.℟. ℭ Julius.Fe.iiij̄.de oct.scti iohãnis bapt.Ad.i.
vesp.scti lvvithuni.ān, Jurauit.⁊ ceteãe cũ ꝓis de ap'lis.⁊c.
de ctõ lvvithuno cũ mẽo.de ap'lis ⁊ de mar.Fe.v.de cãcto
lvvithuno:med̄.lec.de ap.⁊ mẽo.de.mar.Ad scdas vesp.ãe
de lau.festi ꝓced̄.cũ ꝓis ker̄.Fe.vi.de ap.cũ ℟e.de scda tur
ba.tertiũ.℟. Qui cũt illi ad missam eodẽ die.vt ante tabu
lã ꝓice.i.die ad.i.vesp.l.martini dꝛ.ã. Jurauit.⁊ ce.ãe.cũ ꝓis
de ap.cp̄.⁊c.de ctõ martino cũ mẽo.de ap. Sabba.de ctõ
martino:med̄.lec.de ap.cũ ℟. Illi viuẽtes. Illi cũt vici.
fuerũt.Ad scdas vesp.oia de dedica.mẽo.de l.mar.⁊ de ap.
℣ Dñica de dedica.eccl'ie.Ad scdas vesp.mẽo.de oct.ap.Fe
ria.ij̄.de oct.ap'lor̄:med̄.lec.de dedica.cũ mẽo.de eadẽ ad vs
ãn. Jurauit.⁊ cete ãe cũ ꝓis de ap.cp̄m.⁊ cete.de l.thoma.cũ
mẽo.de ap.⁊ de dedica.Fer̄.iij̄.de l.thoma mar.med̄.lect.de
dedica.cũ mẽo.de eadẽ.Ad vesp.ãe.de lau.festi ꝓcedẽ.cũ ꝓis
ker̄.mẽo.de dedica.⁊ de ctõ grimbaldo.Fe.iiij̄.de dedica.cũ

mēo. de sctō grimbaldo. Ad vel. āe et p̄i. de dedica. cp̄. ꝛ ce. de sctā euerilde cū mēo. de dedi. Fe. v. de sctā euerilde. meō. lec. de dedica. mēo. de eadē. Ad vel. āe. de laudib⁹ festi p̄cedē. cū p̄is feſ. mēo. de dedica. ꝛ de mar. Feſ. vi. de dedica. mēo. de uarty. septē fratrib⁹. ad vesp. de dedica. Sabba. de dedica. ¶ Dñica in oct. dedica. Feria. ij. de dñica. vij. R̄. feſ. Feſ. tertia de sancto vbill'o. Fe. iiij. de dñica. viij. Fe. v. de apostolis vel loci. Feſ. vi. de fe. Epl'a ꝛ euāge. vi. feſ. Sabbato de dña. Ad vespas. ān. dñicalis. R̄. ex autē dauid. ¶ Dñica ix. lect. Igit cōsiderato. R̄. ꝑlārit et ¶ actus. Fe. ij. de sctā margareta. Fe. iij. de sctō vbill'o: mēo. de virgi. vel de dña. Fe. iiij. de sctā maria magda. mēo. de sctō. Fe. v. de dña vel de sctō aplinare. Fe. vi. de sctā p̄pina cū nocturno: milla de vigilia. Sabba. de sctō iacob ap̄lo. mēo. de mar. ¶ Dñica de sctā anna scde vesp. a cap'lo erūt de sctā martha: cū mēo. de sctā anna ꝛ de mar. Fe. ij. de s. martha: med. lect. de mar. wz. Fe. iij. de sctō samplone. mēo. de mar. Fe. iiij. de marty. cū R̄. de scda turba. Fe. v. de dña. mēo. de sctis abdon ꝛ sen. ꝛ. oia p annū sicut patēt in. v. ifa dñica. D. ¶ D dcōm.

HEstum sancte trinitatis. ix. kalen. Junij. Feſ. ij. de dñica p̄zima. Deus omniū mēozia de sancto vzbano Feria. iij. de sancto augustino Anglop ap̄lo. mēo. de sācto beda. Feſ. iiij. de dña. nulla mēo. de sctō germano in p̄mis vesperis corp̄is xp̄i. Fe. v. de corp̄e xp̄i. nulla mēo. Feſ. vi. et sabbato de corp̄is xp̄i. ¶ Dñica infra oct. corp̄is xp̄i. sine med. lec. mēo. de sanctis. ¶ Junius. Fe. ij. iij. et iiij. de corp̄e xp̄i mēo. de sctis. Fe. v. de oct. corp̄is xp̄i. sine med. lc. mēo. de sācts. Feſ. vi. de sctō bnifacio mar. Sab. de dña. Ad vesp̄as. R̄. Deum time. ā. R̄. loquere domine. ¶ Dñica scda lect. Fuit vir. scde vesp̄ere erunt plene de sctō vbill'elmo. cum memo. de dñica. et de confello. cum. vll. Sacerdotes tā ad vesp. q̄ ad matu. Feſ. scda de sctō vbill'o. quere plus de sancto vbill'o ad festum eius in p̄ma ifa dñicali. A. Feria. ij. de sancto vbill'o. mēo. ij. lec. Fe. iiij. de sctō vbill'o. me. ij. lec. ad. i. vel. l. barna. ā. R̄. laudire. ꝛc. āe cū p̄is

fe.cp̃.ꝛc.de sctō barna.ap̃.fe.v.de s.barna.ap̃.sine meō. lect.ad.ij.vesp̄.ān. Jurauit ꝛc.āe.cū pis de ap̃.ꝛc.cū meō. de sctō vuilf'o ꝫ de mar.fe.vi.et sab.de s.vuilf'o meō.tm̄.iij. lec. ¶ Dñica infra octa.s.vuilf'i:meō.lec.de s.basilio.fer. ij.de oct.s.vuilf'i:meō.lec.de marty.fer.iij.de marty.fe.iiij de dñica.iij.R̄.fer.meō.de s.wtul.fer.v.ꝫ.vi.de mar.Sab bato de dña.ad vs̄.ān.dñica.Cognouerut. ¶ Dñica.iiij.me die lec.de s.leufredo.fer.ij.de s.albano mar.fer.iij.de sācta etheldzeda cū nocturno. Vigilia.fe.iiij.de festo natiuita. iohānis bap.fer.v.de eodē cū re.cīa.fe.vi.de marty.iohā ne ꝫ paulo.cū re.cīa.R̄. et laud.ppīe. Sabbato de dña. ad vs̄.ān. Elizabeth.ꝛc.ane cū psalmis fe.Cp̃m.ꝛc. de dñi ca cū.ān.dñicali. Preualuit.ꝛc. de dñica.meō.de sctō leone ꝫ de sctō iohāne bapti. ¶ Dñica.v.lec. Philistiim.meō.lec. de sctō leone.octauū.R̄. Tactus. vespe in dñica erūt plene de ap̃lis.cū meō.de dñica tm̄.fer.ij.de festo apostolor̄ petri et pauli.fe.iij.de cōmemoratiōe sctī pauli.meō.de sctō pe tro et de sctō iohāne bap.vt ptz in ꝑma lēa dñicali A. ¶ Ju lius.fe.iiij.de oct.sctī iohānis bap. ad vesp̄.s.vbithuni.ā. Jurauit.ꝛc.ane.cū psal.de ap̃lis.cp̃m.ꝛc.de sctō vbithuno cū meō.de ap̃lis.fe.v.de sctō vbithuno.meō.lec.de ap̃lis. ad.ij.vel.ane de laud.festi p̄ceden.cū psal.feria.fe.vi.de ap̃lis.cū.R̄.de scā turba.iij.R̄. Qui sunt isti. Ad missam. oia vt ante tabulā pice.i.die.ad.i.vel.sctī martini.ān. Ju rauit.ꝛc.ane cū psal.de ap̃lis.cp̃m.ꝛc.de sctō martino.cum meō.de ap̃lis. Sabbato de sctō martino.meō.lec.de apo sto.cū.R̄. Justi viuētes. Justi sunt viri sancti. Fuerūt.ad.ij.vs̄. oia de dedica.cū meō.de sctō martino et de ap̃lis. ¶ Dñica de festo dedicatiōis.ꝛc.oia sicut in ꝑma lēa D.p oct. ¶ Do minica de oct.dedi.fe.ij.de dñica.vi.R̄.fer. Feria.iij.de do minica.viij.fe.iiij.de dñica.viij.fe.v.de ap̃lis vel loci.fe ria.vi.de sctō vuilf'o. Sabbato de dña.ad vel.meō. Rex au dem dauid. ¶ Dñica.ix.lec. Jgitur cōsi ꝫ dñr.R̄. Planxit et Tactus. Feria.ij.de sctā margareta.fe.iij.de sctō vuilf'o lec.de dña meō.de vgi. Feria.iiij.de sctā maria magdalena.

memo.de lancto.Fe.v.de dña/vel de l.aplinare.Fe.vi.de l.chzistina:cũ nocturno. Vigilia.Sab.de lctõ iacobo ap'lo. mẽo.de marty. ¶ Dñica de l.anna.lcde velpe a cpo erunt de lctã martha:cũ mẽo.de lctã anna ⁊ de marty. Fe.ij.de lctã martha.med.lec.de marty.leptem dor. Fe.iij.de l.lam plone.mẽo.de mar. Fe.iiij.de marty.cum Rr.de.ij.turba. et ceta oĩa licut patẽt in.v.lẽa dñicali.D. ¶ D.tertium.

HEstum lancte trinitat pridie kl. Junij.mẽo.de vigi. ¶ Junius.Fe.ij.de dñica.i. Deus oĩm.mẽo.de mar. Fe.iij.de mar.marcelli.et petro. Fe.iiij.de dña.Fe.v.de feſto corpris xpi.nulla mẽo. Fe.vi.de corpore xpi.mẽo.de lãcto vnifacio.Sab.de corpore xpi. ¶ Dñica infra octa.corpris xpi.ad vtraſq velpas l.vvilf'i dñe ane ⁊ pſal.de corpore xpi. Fe.ij.de l.vvilf'o.et ceta vt i prima litera dñicali.D. cũ mẽo.de corp.xpi ⁊ de cõfello. Fe.iij.ꝛ.iiij.de corp.xpi.mẽo. de l.vvilf'o ⁊ de.iij.lect. Fe.v.de octa.corp.xpi:et differat feſtum.med.lec.de l.vvilf'o.lcde velpe a cpo erũt de l.barna. ap.cũ mẽo.de octa.et de l.vvilf'o. ¶ Tũc non dr Gloria tibi dne.nec alla poſt verſi.nec velpe de dña dñr in chzo. Fe.vi. de l.barna.ap.ſine med.lec.ad lcdas vel.ãn. Jurauit.et ce tere ane cum pſal.de ap'lis .et mẽo.de l.vvilf'o ⁊ de marty. Sab.de l.vvilf'o . ¶ Dñica infra octa.lcti vvilf'i.med.lec. de l.balilio epo. Fe.ij.de octa.lcti vvilf'i.med.lec.de mar. Fe.iij.de mar. Fe.iiij.de dñica.ij.mẽo.de l.wthulphy.Fe.v. et.vi.de marty.Sab.de dña. ¶ Dñica.iij.med.lec de l.leufredo.Fe.ij.de l.albano mar.Fe.iij.de l.etheldze.cũ noctur no. Vigilia.Fe.iiij.de feſto natiui.lcti iohan.bapti.Fe.v. de eodem cũ regi.chy.Fe.vi.de marty.iohan.et paulo.cum Rr.et laud.pprijs.et regi.chy.Sab.de dña.ad vel.ãn. Elizabeth. et cete ane cum pſal.feria.Cpm ⁊ ceta de dñica.and. Mõtes gelbe.mẽo.de l.leone. ¶ Dñica.iiij.lec.Philippum. med.lec.de l.leone. Rr. Tactus dr. Velpe i dñica erũt plene de ap'lis/cum mẽo.de dñica . Feſt.ij.de feſto ap'lor petri et pauli ſine mẽo. Fe.iij.de cõmẽo.l.pauli.mẽo.de l.petro et de l.iohã.bap.ꝛt.vt ptz ad feſtũ.l.pauli in.i.lẽa dñica.A.

¶ Julius. Fe. iiij. de octa. scti iohã. bap. Ad vel. ã. Jurauit. et cete añe cum plal. de aplis. Cpm ℣ ceta de s. lvbithuno. Fe. v. de s. lvbithuno. med. lec. de aplis. Ad scdas vel. añe de laud. festi pzecedẽ. cũ plal. fe. Fe. vi. de aplis cũ ℟. de. ij. turba. iij. ℣. Qui sunt isti. Ad missam eodẽ die oia vt ante tabulã pice pzia die. Ad pzimas vs̃ s. martini. ãn. Jurauit. et cete añe cum plal. de aplis. Cpm ℣ ceta de s. martino: cũ mẽo. de aplis. Sab. de s. martino. med. lec. de a pzis: cũ ℟. Isti viuẽtes. Isti sunt vi. Fuerũt. Ad vs̃ de dedica. cũ mẽo. de s. marti. et de apo. et ceta vtš. in pzia litera D. per octa.

¶ Dñica de octa. dedi. Fe. ij. de dñica. v. Fe. iij. de dñica. vi. Feria. iiij. de dñica. vij. Feria. v. de aplis. Fe. vi. de s. vbilio. Sab. de dña. Ad vesperas ant. dñicalis. Rex aũt dauid.

¶ Dñica. viij. lec. Igit conlideratio. ℟. Plãxit et Tactus. Fe. ij. de s. margareta. Fe. iij. de dñica. ij. mẽo. de vg. Fe. iiij. de s. maria magda. mẽo. de scto. Fe. v. de dña. mẽo. de scto. Fe. vi. de s. xpiſtina: cũ noctur. Vigilia. Sab. de s. xpoforo.

¶ Dñica de s. anna. scde vespe a cpo erũt de s. martha: cũ mẽo. de s. anna ℣ de mar. Fe. ij. de s. martha. med. lec. de martyr. vij. vzmiẽ. Fe. iij. de s. camplone. mẽo. de mar. Fe. iiij. de mar. cũ ℟. de. ij. turba. Fe. v. de dña. mẽo. de mar. et ceta oia sicut patent in quinta litera dñicali. D.

¶ D. quartum.

Festum sancte trinitatis. vij. idus Junij. Ad vespas cpm de scto vbilio. xc. mẽo. de trini. et cõfes. Fe. ij. de sancto vbilio. mẽo. de cõfesso. et ceta vt in pzima litera. A. Fe. iij. ℣. iiij. de s. vbilio. Fe. v. de festo corpzis xpi. et dilatur festum sancti barnabe. Fe. vi. de scto barnaba apls. mẽo. de corpze xpi/ de sancto vbilio/ et de marty. Ad vesperas añe ℣ plal. de corpze xpi. Sabbato de corpze xpi.

¶ Dñica infra octa. corpzis xpi. med. lect. de scto vbilio. ℟. de. ij. ℣. iij. ẽba. Fe. ij. de oct. sti vbilii. med. lec. de corpze xpi. Ad vespas añe ℣ plal. de corpze xpi. Fe. iij. et. iiij. de corpze xpi. mẽo. de sctis. Feria. v. de octa. corpzis xpi/ sine med. lec. mẽo. de sctis. Feria. vi. de mar. Sabbato de dña.

¶ Dñica. i. Deus oim. mẽo. de scto. Fe. ij. de s. albano. Fi

ria.iij.de l.etheldzeda:cū nocturno.Vigilia.Fe.iiij.de festo nativitatis iohānis bapti. Fe.v.de eodem cū regi.cho. Feria.vi.de martyzib⁹ iohāne ⁊ paulo.Hab.de dña.Ad vesperas ant.Elizabeth.et cete añe cū psal.ke. Cpm ⁊ ceta de dñica.ant.dñicalis.Montes gelbe. mēo.de sancto leone. ¶ Dñica.ij.lec.Philippum. med.lect.de l.leone. Vespere in dñica erūt plene de apl'is/cū mēo.de dñica tm̄. Fe.ij.de festo apl'oz petri ⁊ pauli.nulla mēo.Fe.iij.de cōmēo.sancti pauli.mēo.de l.petro ⁊ de l.iohā.bap.vt ptz ad festū sti pauli in pzia litera dñicali.A. ¶ Julius.Fe.iiij.de oct.sti iohā.bap.Ad.i.vesp̄as sci lovithuni ān.Jurauit.et cetere añe cū psal.de apl'is. Cpm ⁊ ceta de l.lovithuno .cū mēo. de apl'is ⁊ de mar. Fer.v.de sancto lovithuno.med lec.de apl'is. Ad sceas vesp̄as añe de laud.festi pzecedē.cū psal. ferialibus . Fer.vi.de apl'is:cū R̄.de.ij.turba.iij.R̄.Qui sunt isti. Ad missam eodem die oia vt ante tabulā pice pzimo die. Ad pzias vesp̄as sci martini.ān.Jurauit.et cete añe cū psal.de apl'is .cpm ⁊ ceta de l.marti.mēo.de apl'is. Hab.de l.martino.med.lec.de apl'is.Ad.ij.vs̄ oia de dedica.cū mēo.de l.marti.et de apl'is.ꝛc.vtin.i.lēa.D.per oct. ¶ Dñica de octa.dedica.Fe.ij.de dñica.iij.R̄.ke.Fe.iij.de dñica.iiij.Fe.iiij.de dñica.v. Feria.v.de apl'is.Feria.vi. de l.vvill'o. Sabbato de dña. Ad vesp̄.ān.Rex auē dauid. ¶ Dñica.vi.lec.Igitur cōliderato.Fe.ij.de l.margareta. Fe.iij.de dñica.vij.R̄.ke.mēo.de virgi. Fe.iiij.de l.maria magda.mēo.de sctō.Fe.v.de dña.Fe.vi.de l.xp̄ina/cū noct. Vigilia.Sabbato de l.iacobo apl'o.memo.de l.chzistofozo. ¶ Dñica de l.anna . sce vesp̄e a cpo erūt de l.martha : cū mēo.de l.anna ⁊ de marty. Fe.ij.de l.martha.med.lectiōes de marty. Fe.iij.de dñica.vij.mēo.de sanctis.Feria.iiij.de dñica.ix.mēo.de sctis.Fe.v.de dña.mēo.de sanctis. Et cetera oia sicut patēt in.v.litera dñicali.D. ¶ D.quintum.

Festum sanctetrinitatis.xviij.kal.Julij.mēo.de l.bailio.Fe.ij.de vi.i.Deus oīm. mēo.de sctis.Feria.iij. de dña. Fe.iiij.de dñica.ij.mēo.de sanctis . nulla fiet mēo.

in pzimis vesp̃is coꝛpoꝛis xp̃i/neq; in die de festo. iij. lec. Feria. v. de festo coꝛ. xp̃i. nulla mẽo. p̃facio. Quia p incarnati. dicat quotidie per octa. de quocuq; sct̃o fit seruitiũ/sine de vigilia. Fe. vi. de coꝛpo. xp̃i. mẽo. de mar. Sab. de coꝛpo. xp̃i. ¶ Dñica infra octa. coꝛpo. xp̃i sine med̃. lec. mẽo. iij. lec. Ad vtraslq; vesp̃as scti albani dñr añe ℣ psal. de coꝛ. xp̃i. Fe. ij. de s. albano mar. med̃. lec. de coꝛ. xp̃i. mẽo. iij. lec. Fer̃. iij. de coꝛ. xp̃i. mẽo. de ỽgi. ad vtraslq; vesp̃as s. iohã. bap. dñr añe et psal. de coꝛ. xp̃i. Vigilia. Fe. iiij. de natiui. s. iohã. bapti. Fe. v. de octa. coꝛ. xp̃i sine med̃. lec. mẽo. de s. iohã. Fe. vi. de mar. iohã. et pau. mẽo. de s. iohã. Sab. de dñia. mẽo. de s. iohan. Ad vesp̃. ãn. Elizabeth. et cete añe cũ psal. fe. cp̃m ℣ cet̃a de dñica: cũ mẽo. de s. leone ℣ de s. ioh. bap. ¶ Dñica. iij. lec. Fuit vir. med̃. lec. de s. leone papa. Vesp̃e erũt plene de apostolis/cum mẽo. de dñica. Fe. ij. de ap̃lis petro ℣ paulo sine me. Fe. iij. de cõmẽo. scti pauli. mẽo. de s. petro ℣ etiã de sct̃o iohã. bap. vt ptz. s. in. i. lr̃a. A. ¶ Julius. Fe. iiij. de octa. sci iohã. bap. Ad. i. vesp̃as scti Iouithuni anti. Jurauit et cete añe cũ psal. de ap̃. Cp̃m ℣ cet̃a de s. Iouithuno. mẽo. de ap̃o. et de mar. Fe. v. de s. Iouithuno. med̃. lec. de ap̃lis. Ad. ij. vl. añe de laud̃. festi p̃ceded̃. cũ psal. fe. Fe. vi. de ap̃lis: cum R. de ij. turba. iij. R. Qui sunt isti. Ad. i. vesp̃eras scti martini ãn. Jurauit. et cete añe cũ psal. de ap̃lis. Cp̃m ℣ cet̃a de sct̃o martino. Sab. de s. martino. med̃. lec. de ap̃lis. R. Isti sancti. tes. Hi sunt viri. Fuerũt. Ad. ij. vesp̃as de dedica. cũ med̃. de s. martino ℣ de ap̃lis. ¶ Dñica de dedica. eccle. et cet̃a ofa sicut patent in. i. lr̃a. D. Fe. iiij. de dedica. mẽo. iij. lec. Fe. de s. euerilde. med̃. lec. de dedica. Fe. vi. de dedica. mẽo. iij. lec. Sab. de dedica. ¶ Dñica de octa. dedica. Fe. ij. de dñica. iij. R. fer̃. Fe. iij. de dñica. v. Fe. iiij. de dñica. vi. Fe. v. de ap̃lis bell oci. Fe. vi. de s. vdilone. Sab. de dñia. Ad vesp̃. ãn. dñicalis. Rex aũt dñ. ¶ Dñica. vij. lec. Igit̃ considerato. R. Placui et Tactus. Fe. ij. de s. margareta. Fe. iij. de dñica. viij. R. de mẽo. de sctis. Fer̃. iiij. de s. maria magdalena. mẽo. de sctis. Fe. v. de dñia. mẽo. de sctis. Fe. vi. de s. chzistina: cũ nocturnis

vigilia. Hab. de ſcō iacobo ap'o. mēo. de l. chriſtofo. mar. ¶ Dñica de ſancta anna. Veſpere erūt de ſancta martha: cū mēo. de ſancta anna ⁊ de mar. Fe. ij. de l. martha. meō. lec. de martyrib⁹. viij. vxmiē. Fe. iij. de ſancto ſamplone. mēo. de marty. Fe. iiij. de dñica. ix. Ꝟ. Preualuit. Fe. v. de dña. mēo. de ſcīs. Fe. vi. de l. germano epo. ¶ Augustus Hab. bato de feſto ſancti petri ad vincula. mēo. de marty. Veſpere erūt plene de l. petro / cū mēo. de dñica ⁊ de ſancto ſtephano. et ceta vt ptz ad feſtum eius in. v. litera. B. ¶ Dñica. l. In principio mēo. de l. ſtepha. papa. Ad veſpas in dñica anū. Dixit dñs et ceta añe cū pſal. dñicalib⁹. et cetera erūt de l. ſtephano: cū mēo. de dñica ⁊ de l. petro. Fe. ij. de inuētione ſancti ſtepha. ſociozūqz ei⁹ ſine meō. lec. Ad ſcdas veſpas añe de lauō. feſti pceden. cū pſal. feria. Fe. iij. de dña. Ad primas veſpas l. olvvaldi. ān. Petrus ⁊ iohānes et cetere añe cū pſal. de ap'lis. Cpm ⁊ ceta de l. olvvaldo. cū mēo. de l. petro. Feria iiij. de l. olvvaldo ſine meō. lec. mēo. de l. petro. Ad veſpas oia de tranſfigura. cū mēo. de l. olvvaldo / et de ſancto petro / et de mar. Fe. v. de tranſfigu. cū mēo. de ſancto petro ⁊ de mar. Ad veſpas oia de noie Jeſu / cum mēo. de tranſfigu. de l. petro / et de l. donato. Feō. vi. de noie Jeſu. Et vbi non dr de tranſfigu. dicaō hoc modo. Fe. iiij. de ſcō olvvaldo ſine meō. lec. mēo. de l. petro. Ad ſcdas veſpas añe de lauō. feſti pcedē. cū pſal. fe. cū mēo. de marty. et de l. petro. Fe. v. de marty. mēo. de l. petro. Ad veſpas oia de feſto noīs Jeſu / cum mēo. de l. petro ⁊ de l. donato. Fe. vi. de feſto noīs Jeſu / cū mēo. de l. petro ⁊ de l. donato mar. Ad veſpas añe de lauō. cū pſal. de primis veſpis / cū mēo. de octa. ſcī petri et de mar. Hab. de octa. l. petri. meō. lec. de mar. ſcde veſpere erūt de dñica / cū mēo. de octa. et de l. romano. Veſpe de dña non dr in chro. ¶ Dñica. xi. meō. lec. de l. romano. Fe. ij. de l. laurēcio. ā replus de l. laurē. in. i. litera dñicali. B. Feria. iij. de l. tiburcio mar. Ꝟ. de. ij. turba. Fe. iiij. de l. laurē. ad missam oia ſicut in die ferialiter. Fe. v. de l. ypolito ſocijſqz ei⁹ mar. Ꝟ. et lauō. ppzie. Fe. vi. de l. euſebio / cū no-

cturno. Vigilia. Nulla mẽo.de sancto laurẽ.in festo assũ-
ptionis beate marie. Sabba.de festo assũp.beate marie.
¶ Dñica infra octa.iñ.Oerus . cũ mẽo. de sancto laurẽ.
ãn.Btũslaurẽti⁹. ỽli.Dilplit.Fe.ij.iij.iiij.v.⁊.vi.de dña.
mẽo.iij.lec.ieiunetur. Sabba.de octa.assũ.medꝫ lec.de mar.
Vespere in sabbato erũt plene de dña/cum mẽo.de dñica.
¶ Dñica.xij.Fe.ij.de sctõ bartholo.mẽo.de sancto.Fe.iij.de
sctã hilda.Fe.iiij.de dñica.xiij.Fe.v.de dña.mẽo.de sancto.
Fe.vi.de s.augu.mẽo.de mar. Sabba.de festo decolla.san-
cti iohã.bapti. Vespe erũt plene de s.iohã.cũmẽo.de dñica
et de mar. ¶ Dñica.xiiij.Si lvna.mẽo.de mar.Fe.ij.de san
cto aidano. ¶ Septẽber.Fe.iij.de s.egidio.mẽo.de marty.
Fe.iiij.de s.vbill'o. Fe.v.de apl'is vel loci. Fe.vi.de s.cuth-
berto.medꝫ lec.de s.birino.ir.℟. Sint lũbi. mẽo. de s.biri-
no.ãn.Amauit eũ. ỽli.Magnificauit. Sabba.de dña.me-
mo.de s.bertino. ¶ Dñica.xv.Fe.ij.de s.euurcio epõ/cũ no
cturno. Vigilia.Fe.iij.de festo natiui.beate marie.mẽo.de
sancto. Feria.iiij.v.vi.et sab.de dña.mẽo.tãtum de.iij.lec.
¶ Dñica infra octa.sine medijs lec.mẽo.de sctõ.Ad pzias
vespas s.crucis.ant.Natiuitas.et cete añe cũ psal.de dña.
et cẽta de s.cruce/cũ mẽo.de dña ⁊ de mar.⁊ dñr ỽli.cũ all'a.
Ad cõpleto.ãn.Miserere ⁊c. Feria.ij.de exaltatiõe sancte
crucis.medꝫ lec.de mar.cũ mẽo.de dña. Scde vespere a cpo
erũt de octa.beate marie/cũ mẽo.de cruce ⁊ de mar.et dicun
tur ỽli.sine all'a. Fe.iij.de octa.beate marie/sine medꝫ lec.
mẽo.de mar. Fe.iiij.de feria. Quatuoz tẽpoz.mẽo.de mar.
Fe.v.de s.lamberto martyze. Feria.vi.et sabbato de feria.
¶ Dñica.xvi.Deto dñe.Fe.ij.de sctõ matthẽo apl'o ⁊ euã.
Fe.iij.de marty.mauricio ⁊ socijs ei⁹.laudes ppzie.Fe.iiij.
de sancta tecla.Fe.v.de sctõ vbillelmo vel de festo loci.Fe-
ria.vi.de sctõ firmino mar. Sabba.de dña.mẽo.de marty.
Ad vesperas in sab.non dicit ℟. ¶ Dñica.xvij.Adonay.
sine medꝫ lec.mẽo/de sctis cosma ⁊ damiano.Fe.ij.de apl'is
vel loci. Fe.iij.de s.michaele archãgelo. Fe.iiij.de s.hiero-
nymo doctoze. ¶ October Sinodus Fe.v.de confesso.ger

mano ꝛ remigio. Fer.vi.de l.thoma herforden. medie lec. de marty. Sabba. de dña. ¶ Dñica.xvij. ad peria mẽo. de ſcõ francisco/ſine meḋ.lec. Fe.ij.de dña. Fe.iij.de ſcã fide. Fe.iiij.de l.marco papa.mẽo.de marty. Fe.v.de ſcã pelagia matrona. Fe.vi.de ſcõ dionysio ſocijſq; ei⁹ mar. Sabba. de ſcõ paulino/ſine mediis lec.mẽo.de mar. Veſpere i ſabba.a cpo erũt de dñica/cum mẽo.de l.paulino ꝛ etiã de mar. ¶ Dñica.xix.meḋ.lec.de marty. Fe.ij.de l.vvilfeldo. Fe.iij. de l.edvvardo rege ꝛ cõfel. Fe.iiij.de l.calixto papa ꝛ mar. Fe.v.de aplis vel loci. Fe.vi.de ſcõ vvilfo. Sabba.de dña. ¶ Dñica de ſcõluca euãge.mẽo.de mar. Fe.ij.de feſto reliquiarum Ebozacen. Fe.iij.de dñica.xx.mẽo.de virgi. Feria.iiij.de.xi.mili.virgi.medie lect.de ſcõ hilario. Feria.v. de ſcõ vvilfo vel loci. Fer.vi.de ſcõ romano epo. Ve.de.ij. turba. Sabba.de dña. ¶ Dñica de tranſlatione ſancti iohãnis beuer mẽo.de mar. Fe.ij.de dñica.xxi. Fe.iij.de feria. lec.de.vij.fratrib⁹ cum mẽe.iij. Ve. O conſſãtia martyꝝ. vt in cõi. Vigilia. Fe.iiij.de aplis ſimone ꝛ iuda. Feria.v. de l.vvilfo vel de feſto loci. Fe.vi.de dña. Sabba.de l.quintino mar.cũ nocturno. Vigilia. ¶ Nouẽber. ¶ Dñica de feſto oim ſcõꝝ. Fe.ij.de cõmẽoratione aiarũ. Fe.iij.de marty. euſtachio ſocijſq; eius. Fer.iiij.de dñica.xxij. Vidi dñm. Fer.v.de aplis vel loci. Fe.vi.de l.leonardo abba. Sabbato de dña. Mẽo.de ſcõ ad veſpas nõ dicit. ¶ Dñica.xxiij. medie lec.de marty.iiij.coronat. Fe.ij.de ſcõ theodo.mar. Fe.iij.de aplis vel loci.mẽo.de ſcõ. Fe.iiij.de ſancto martino.mẽo.de mar.quere plus de ſcõ martino ad ei⁹ feſtum in.v.litera.A. Fe.v.de eodem. Fe.vi.de ſcõ brictio epo.laudes ꝓprie. Sab.de dña. ¶ Dñica.xxiiij.lec.de paſtoribus. meḋ.lect.de ſcõ machuto / cũ mẽo. de eodem ꝛ de ſcõ martino.cũ ãn. Media nocte dñica. Fe.ij.de l.edmũdo epo ſine mediis lec.mẽo.tm̃ de l.martino. Fe.iij.de l.aniano epo. Veſpe erũt de octa.l.martini/cũ aliis ꝛ pſal.fe.cpm. Erat ſacerdos. hy⁹. Iſte ꝛfeſſor. et ceta vt in.i.die. Fe.iiij.de oct.l. martini epiſcopi. Fe.v.de dña. Fe.vi.de ſcõ edmũdo rege.

Sabbato de l.cecilia.lcō de vespere a cpō erūt de dñica/cum mēo.de l.cecilia. ¶ Dñica.xxv.lec.de ossibus.ix.℟. Trinitatis.Fe.ij.de sancto clemēte.mēo.de l.felicitate.Fe.iij.de sancto grisogono mar.Fe.iiij.de l.katherina/sine expositiōe:nisi festū sit duplex.Fe.v.de l.lino papa ⁊ mar.Fe.vi. de aplis vel loci.Sabbato de domina. ¶ ℣.pzimum.

HEstum sancte trinitatis.xv.kal.Junij.Fe.ij.de scō dūstano archiepo.Fe.iij.de dñica.i.Deus oim.Feria.iiij.de dña.Fe.v.de festo cozpzis xpi.Fe.vi.et sab.de cozpze xpi. ¶ Dñica infra octa.cozpzis xpi sine meō.lec.Ad vtras℣ vesp̄as l.augu.dñe añe ⁊ psal.de cozpze xpi.Fe.ij. de l.augu.meō.lec.de cozpze xpi/cū mēo.de eodem ⁊ de scō veda:cum ōli.Justū deduxit.Fe.iij.de cozpze xpi.Fe.iiij.de cozpze xpi.mēo.de l.germano.Fe.v.de octa.cozpzis xpi. Fe.vi.de aplis vel loci.Sab.de dña.mēo.de l.petronilla. Ad vesp̄as ℣.Deū time.In euāgelio.ān.Loquere dñe. ¶ Dñica.ij.lec.Fuit vir.meō.lec.de mar. ¶ Junius.Feria.ij.de mar.marcellino ⁊ petro.Fe.iij.de dñica.iij.℣.feriale.Fe.iiij.de dñica.iiij.mēo.de cōfes.antiqua pi.de dñica.iij.Fe.v.de l.bonifacio mar.Fe.vi.de aplis vel loci.Sabbato de dña. ¶ Dñica de festo l.vdalrici.mēo.de cōfes.cū ōli. Sacerdotes.tam ad vesp̄as q̄ ad matuti.et cetera vt patent in pzia litera dñicali.A.Fe.ij.⁊.iij.de l.vdalr̄o.mēo.de.iij. lec.Ad pzimas vesp̄as l.barnabe ant̄.Claudi recti.et cete añe cū psal.fe.Cpm ⁊ cetera de l.barnaba.Fe.iiij.de l.barnaba ap̄.sine meō.lect.Ad scās vesp̄as.ān.Jurauit.et cete añe cū psal.de ap̄.Fe.v.vi.et sab.de l.vdalr̄o.mēo.tm̄ de.iij. lec.Ad vesp̄as in sab.añe de lauō.festi pzecedē.cū psal.fe. cpm.Ecce sacerdos.non ōz ℣.hye?.Iste cōfessor.et cetera vt in pzimis vel. ¶ Dñica in octa.l.vdalrimeō.lec.de mar. Fe.ij.de dñica.v.mēo.de mar.Fe.iij.de l.wtulphi abba.Feria.iiij.⁊.v.de mar.Feria.vi.de aplis vel loci.Sab.de dña. mēo.de l.leufredo. ¶ Dñica de l.albano mar.Fe.ij.de scā etheldzeda ūg.cū nocturno.Nigi.Fe.iij.de festo natiui.io hā.bap.Fe.iiij.de eodē.cū regi.chō.Fe.v.de mar.iohā.⁊ pau

lo.℟.et lauꝺ.ppzie cū re.cha.Fe.vi.de dña.ad vesp.hꝛc so-
la.ã. Elizabeth cū pſal.ke.et re.cipzus in his vesꝑis a duo-
bus in capis viriꝺ.ɔ̃.cp̃m.de ſcto leone cū me.de ſcto iohẽ
Sabba.de ſ.leone papa cū nocturꝫ.memo.de ſ.iohẽ.mō dñe
ſuffragia ad matu.nec Exultabūt.nec Deꝰ vnte. ℣ Dñi-
ca de feſto ap.ꝑtri et pauli.nulla sequit mẽo.Fe.ij.de cō-
mẽo.ſ.pauli.mẽo.de ſ.ꝑtro et de ſ.iohẽ.ɔ̃.vtꝫ.in.i.lẽa ℟.
Fe.iij.de oct.ſ.iohãnis ad vſ.ãn. Iurauit.ɔ̃.ãn.cū pſal.de
ap.cp̃m.ꝫ re.erūt de ſ.Ovvithu.cū mẽo.de apl̃is et de mar.
Fe.iiij.de ſ.Ovvithu.meꝺ.lec.de ap.cū me.de mar.ad.ij.vſ.
ãn.de lauꝺ.feſti ꝓceꝺ.cū pſal.ke.Fe.v.de apl̃is.℟.de.ij.tur
ba.iij.℟. Qui cunt iſti ad millam.vtꝫ.i.die ad vſ.ã. Iura
uit.ꝫ ce.aſie cū pſal.de apl̃is.cp̃m.ɔ̃.de ſcto martio cū mẽo.
de apl̃is.Fe.vi.de ſcto martino.meꝺ.lect.de apl̃is.℟. Iſti
viuẽtes. Iſti ſunt viri. Fuerūt ad.ij.vſ.aſie de lauꝺ.feſti ꝓce-
ceꝺ.cū pſal.ke. Sabba.de oct.apl̃oꝝ ad millam vt ante ta
bulã pice.ij.die vtꝫ.oia de dedica.cū mẽo.de apl̃is. ℣ Dñi
ca de feſto dedica.eccleſie ad vſ.mẽo.de ſcto thoma mar.Fe
ria.ij.de ſ.thoma:meꝺ.lec.de dedica.ad vſ.aſie de lau.feſti
ꝓcce.cū pſal.ke.Cp̃m.ɔ̃.de ſ.thoma.cū mẽo.de ſ.grimbal-
do.Fe.iij.de dedica.cū mẽo.de ſ.grimbaldo.ad vſ.aſie et ꝑi.
de dedica.Cp̃m.ɔ̃.de ſ.euerilde cū mẽo.de dedica.Fe.iiij.de
ſcta euerilde:meꝺ.lec.de dedica.cum mẽo. de eaꝺ.ad vſ.ãe
de lauꝺ.feſti ꝓcceꝺ.cū pſal.keſ.Cp̃m.ɔ̃.de ſ.euerilde.cū
mẽo.de dedica.ꝫ de mar.Fe.v.ꝫ.vi.de dedicatio.Sabba.de
octa.dedicatio. ℣ Dñica de dñica.v.lect. Fuit vir vnus et
dicunt.℟.Plãrit et Tactus.Feſ.ij.de dñica.vi.Feſ.iij.de
dñica.vij.Feſ.iiij.de dñica.viij. Feria.v.de apl̃is vel loci.
Feſ.vi.de ſcto vvill̃o.Sabba.de dña. ℣ Dñica de ſcta mar
gareta.Feſ.ij.de dña.mẽo.de virgi.Feſ.iij.de ſcta maria
magdalena.mẽo.de ſcto.Feſ.iiij.de ſ.appolinare.Feſ.v.de
ſcta chriſtina virgi.cū noctur.Vigilia.Feſ.vi.de ſcto iacob
apſto.mẽo.de ſcto xp̃ofozo marty.Sabbato de ſcta anna.
leꝺe velye a capi.erūt de ſcta martha cū mẽo.de ſcta anna
et de mar. ℣ Dñica de ſcta martha:meꝺ.lec.de marty.Fe-

ria.ij.de scō lampsone.memo.de mar.Fer.iij.de marty.Felice et Simpl.Fausti.z Beatri.Feria.iiij.de dnica.ir.R. Deus qui eripuit.Feria.v.de scō germano epō.et cet̃a oia per annum sicut in vltima litera dnicali E. ¶ E Scōm. Festum sancte trinitatis.viij.kalēdas Junij.cū mēo. de mar.ad.ij.vs.fiat memo.de scō augustino z de scō beda.Fe.ij.de scō augustino.mēo.de scō tēda.vsi.Magnificauit.Fer.iij.de dnica.i.pōt festū scē trini.Deꝰ oim.Fer. iiij.de dna.mēo.de scō germano.Fer.v.de festo corpis xpi. Fe.vi.z sabba.de corpe xpi.me.de s.petronilla.Dnica infra octa.sine med.lect.de mar.Fe.ij.z.iij.de corpe xpi.mēo.de iij.lec.Fe.v.de octa.corpis xpi sine med.lec.memo.iij.lect. Fer.vi.de aplis vel loci.Sabbato de dna. ¶ Dnica de festo s.vdalrici.memo.de xpkello.cū vsi.Sacerdotes.tā ad vel.q̄ ad matu.rc.de scō vdalrico.vt in p̄ma lra dnicali A.Fe.ij.et iij.de scō vdalrico.mēo.de mar.ad p̄mas vel.s.barnabe dnr añe de laud.s.vdalrici.cū psal.fe.cpm.rc.de s.barnaba.Feria iiij.de s.barnaba ap.sine med.lect.mēo.de s.vdalrico.ad.ij. vel.ān.Jurauit.z cet̃e añe cū pis de ap.mēo.de scō vdalrico et de marty.Fe.v.vi.et sabbato de scō vdalrico.me.iij.lec.ad vesp.in sabba.añe de laud.cū psal.fer.cpm.Ecce sacerdos. R.nō dr.hyꝰ.Ille cōfessoꝛ.rc vt in p̄mis vespis.memo.de marty. ¶ Dnica de octa.s.vdalrici.med.lect.de mar.Fe.ij.de dnica.ij.R.Prevaluit.mēo.iij.lec.Fer.iij.de dnica.iij.me. iij.lec.Fer.iiij.de dnica.iiij.me.iij.lec.Fer.v.de mar.gervasio z protasio.Feria.vi.de aplis vel loci.Sabba.de dna. mēo.de scō. ¶ Dnica de s.albano mar.Fer.ij.de scā ethelDreda cū noctur.Vigilia.Fer.iij.de natiui.iohis bap.Fer. iiij de eodē cū re.ch.Feria.v.de mar.iohāne z paulo.R.et lau.ppie cūre.ch.Fe.vi.de dna.ad vesp.hec sola.ā.Eliza beth.cū psal.fe.et regi.chmꝰ in his vel.a duobꝰ in capis virid.cpm.rc.de scō leone cū me.de scō iohāne.Sabba.de s. leone papa cū noctur.Suffragia nō dicant.nec Exultabunt.Vigil. ¶ Dnica de aplis petro et paulo.nulla mēo. Fe.ij.de cōmēo.scti pauli.mēo.de s.petro et de s.iohē.rc.vi

in.i..lra dñic.R. ℣ Iulius.Fe.iij.de oct.l.iohānis bapt.ad vel.ān.Surauit.ꝛ ceta añe cū pſal.de apl'is.cpm.ꝛc.de ſcō ſvvithuno.mēo.de apl'is et de mar.Fe.iiij.de l.ſvvithuno. međ.lec.de apl'is:ꝛ memo.de mar.ad.ij.vel.añe de lauđ.feſti pzecedētis cū pis feſ.cpm.ꝛc.de l.ſvvithuno.mēo.de apl'is. Feſ.v.de apl'is.℟.de.ij.turba.iij.Qui ſunt iſti.ꝛc.ad miſ ſam vt ante tabulā pice.pmo die ad feſtū eius:ad vely.ān. Surauit.cū pſal.de apl'is.cpm.ꝛc.de ſcō martino.Fe.vi.de ſcō martino.međ.lect.de ap̄.cū.℟.Iſti viuētes.Iſti ſunt viri.Fuerūt.ꝛc.de ſcō martio.Ad ſcās vel.ā.de lauđ.feſti pzecedē.cū pſal.ſe.Sab.de oct.die ap̄.cū.ix.lect.ad vely.de dedica.cū me.de ap̄.℣ Dñica de feſt.dedica.ꝛ ceta oia ſicut i.i.lra dō.E.p totā ſeptimanā.Dñica de dñica.v.ꝛ dñr lec. Fuit vir vn⁹.ꝛ dñr.℟.Illāxit et Tact⁹.Fe.ij.de dñica.vi. Feſ.iij.de dñica.vij.Feſ.iiij.de dñica.viij.Feſ.v.de ap̄.vel loci.Feria.vi.de ſcō vvill'o.Sab.de dña.℣ Dñica de ſcta margareta.Fe.ij.de l.marga.mēo.de l.pzaxede virgi.Feſ. iij.de l.maria magđ.me.de l.Fe.iiij.de l.apl'inare mar.Fe. v.de l.xp̄ina vir.cū noctur.Vigil'.Fe.vi.de l.iacob ap̄.me. de ſcō xp̄oforo.Sabba.de ſcta anna.vely.acpo erūt de ſcta martha:cū mēo.de ſcta anna ꝛ de marty.℣ Dñica de ſcta martha:međ.lec.de mar.Feſ.ij.de ſcō ſamplone:ꝛ mēo.de mar.Feſ.iij.de mar.Fe.nij.de dñica.ix.Fe.v.de ſcō germa no:ꝛ ceta oia y annū ſicut patēt in vtia lra dō.E.℣ E.iij. HEſtū ſctē trinita.kal'.Junij.cū mēo.de mar.Fe.ij.de mar.Fe.iij.de dñica.i.Deus oim.Fe.iiij.de dña.mēo. de ſcō.Fe.v.de feſto coꝛpis xp̄i.nlra me.Fe.vi.ꝛ ſab.de coꝛ. xp̄i.Ad vtraq; vel.l.vvill'i dñr ãe ꝛ p̄i de coꝛpe xp̄i.℣ Dñi ca de feſ.l.vvill'i cū me.de coꝛ.xp̄i:ꝛ đ 2feſ.cū đ.Sacerdotes tā ad vel.q̄ ad matu.ꝛc.vt i.i.lra dō.R.Fe.ij.de coꝛ.xp̄i:me.đ l.vvill'o ꝛ đ mar.Fe.iij.đ coꝛ.xp̄i.me.đ l.vvill'o.Ad vtraq; vel.l.barnabe dñr ãe ꝛ p̄i.de coꝛ.xp̄i.Fe.iiij.de l.barna.ap̄. ſine me.k'c.me.de l.vvill'o.Fe.v.de oct.coꝛ.xp̄i:me.k'.de ſcō vvill'o.cū me.de mar.Fe.vi.de l.vvill'o.ſab.de l.vvill'o.me. de l.Ad vel.i ſab.ā.℣ Claudi rr.ꝛc.ãe cū pis ſe.cñ.Ecce ſacer.

hyᵖ. Iste cōfessor ꝛ̄ꝛ̄. vtin ꝑmis vel. cū mēo. de mar. ¶ Dñica de oct. scī vdalrici: meď. lect. de mar. Feŕ. ij. de dñica. ij. ℟. Preualuit me. iij. lec. Feŕ. iij. de dñica. iij. me. de. iij. lec. Feria. iiij. de dñica. iiij. me. de scō. Fe. v. de mar. gerualio ꝛ ꝓtho tha. ℟. de. ij. turba. Fe. vi. de ap. vel loci. Sab. de dña. mēo. de l. ¶ Dñica de l. albano mar. Fe. ij. de l. etheldreda virgi. cū noct. Vigil. Fe. iij. de scō iohāne bap. Fe. iiij. de eodē cū re. ch̄y. Fe. v. de mar. iohāne ꝛ paulo. ℟. alleluia. ꝓprie cū re. ch̄y. Fe. vi. de dña. Ad vel. hęc sola. ān. Elizabeth cū ꝑis fe. et re. ch̄y. ī his vel. a duob⁹ incapis viridib⁹. cp̄. ꝛ̄ꝛ̄. de l. leone. pa. cū me. de l. iohē. Sab. de l. leone. cū noct. suffragia nō dicuntur/nec Exultabit Vigil. ¶ Dñica de festo ap. petri et pauli. sine mēo. Fe. ij. de ꝙmēoꝛa. l. pauli. mēo. de l. petro et de l. iohāne. ꝛ̄ꝛ̄. vt ptz in. i. lra dñicali ℟. ¶ Julius Feŕ. iij. de oct. l. iohīs. Ad vel. ā. Jurauit. ꝛ cete āe. vsq; ad cp̄. qđ erit de l. lodvithuno. mēo. de ap. ꝛ de mar. Feŕ. iiij. de l. lodvithūo: meď. lec. de ap. cū mēo. de mar. Ad scōas vel. āe de lau. festi. ꝑce. cū ꝑis fe. Feŕ. v. de ap. ℟. de. ij. turba. iij. ℟. Qui sunt iusti. ad missam oia vt ante tabulā pice. i. die ad. ij. vel. ā. Jurauit. ꝛ cete āe. vsq; ad cp̄. qđ erit de l. martino: mēo. de apo. Fe. vi. de scō martīo: meď. lec. de ap. ℟. Justi viuētes. Justi sunt viri. Fuerūt Ad scōas vel. āe de lau. festi ꝑce. cū ꝑis. fe. Sab. de oct. die apl'oꝝ cū. ix. lec. ad missam vt ante tabulā pice. ij. die ad vel. oia de de di. cū mēo. de ap. ꝛ ceta oia sicut in. i. lra Epī oct. ¶ Dñica de dñica. v. lec. Fuit vir vnus et ℟. Plārit et Factus dñr. Fe. ij. de dñica. vi. Fe. iij. de dñica. vij. Fe. iiij. de dñica. viij. Fe. v. de ap. vel loci. Fe. vi. de l. vdalrico. Sab. de dña. ¶ Dñica de l. margareta. Fe. ij. de dñica. ix. ℟. Deus q̄ eripuit. Fe. iij. de l. maria magda. mēo. de scō vvandregesilo. Fe. iiij. de dña. Fe. v. de scā ꝛpina cū noctur. Vigil. Fe. vi. de l. iacobo ap. me. ď l. ꝛpoforo. Sab. de l. ānā scē vel. a capi. erūt de scā martha: cū mēo. de scā anna et de mar. ¶ Dñica de scā martha: meď. lec. de mar. Feŕ. ij. de scō Symphorone: mēo. de mar. Fe. iij. de mar. ℟. de scā turba Feŕ. iiij. de mar. Feŕ. v. de scō germano. Ad. i. vel. l. petri. ď

memo.de ſcō germano ⁊ de marty.⁊ ceſa oīa p̄ annū ſicut patent in vltima litera domicali E. ¶ E Quartum.

HEſtum ſcē trinitatis.vi.idus iunij.cū mēo.de ꝓfesso. tā ad vel.q̄ matu.q̄li. Sacerdotes.ij.vel.in festo ſcē trini.a capi.erūt de ſcō vuilf'o cū mēo.de trini.⁊ de marty. fe.ij.de festo ſcti vuilf'i:mēo.de ꝓfesso.fe.iij.de ſcō vuilf'o ad.i.vel.ſcti barnabe.ā. Claudi recti.⁊ ceſe āe cū p̄is ſe.cp̄m. ⁊ ce.de ſcō barnaba cū mēo.de ſcō vuilf'o.fer.iiij.de ſcō barnaba apf'o.ſine med'.lec. Ad vel.de coz.xp̄i: nulla mēo. de ſcō barnaba.fer.v.de festo cozp̄is:⁊ nulla me.fe.vi.et ſabba.de cozpe xp̄i:me.de ſ.vuilf'o ⁊ d'.iij.lec.⁊c.vt i.i.lr̄a E. ¶ Dñica de oct.ſ.vuilf'i.med'.lec.de cozpe xp̄i.cū.R̄.de ſecūda turba/et mēo.de eod'ē et de mar.fe.ij.iij.⁊.iiij.de cozpoze xp̄i:me.de.iij.lec.fe.v.de dña. Sab.de ſ.albano mar. ſine med'.lec.velpere erunt plene de dñica cum añis et p̄is fer.R̄. Deum time.ān. Loquere dñe et me.de ſ.Albano. ¶ Dñica.i.poſt festū ſcē trini. Deus oīm.fe.ij.de ſancta ethelꝺzeda virg.cū noct.fe.iij.de nati.ſcti iohānis bap.fe ria.iiij.de eod'ē cū re.cho.fe.v.de mar.iohāne ⁊ paulo.R̄.⁊ laudes ꝓpzie:cū re.cho.fe.vi.de dña.ad vel.hꝛcſola.ā. Elizabeth cū p̄is ſe.et reg.cho.in his vel.a duob⁹ in capis viridib⁹.cp̄.⁊c.de ſcō leone. Sabbato de ſcō leone.cū noct. Suffragia nō dñr/ nec Exultabūt.nec p̄s. Deus benerūt gētes.Vigil'. ¶ Dñica de festo ap̄.petri ⁊ pauli.fer.ij.de cōmēoza. ſcti pauli cū mēo. de ſcō petro et de ſcō iohāne bap.⁊c.vt patet in p̄malr̄a dñicali A. ¶ Julius.fe.iij.de oct.ſcti iohānis bap.Ad vel.ān. Jurauit.⁊ ceſe āe cū p̄is de ap̄lis.Cp̄m.⁊c.de ſcō ſuithūo cū mēo.de ap̄lis ⁊ de marty.fe.iiij.de ſcō ſuithuno:med'.lect.de ap̄lis et de mar. Ad vel̄pas āe de lau.feſti pzecedē.cū p̄is ſe.fe.v.de ap̄lis. cū.R̄.de ſeda turba.iij.R̄. Qui ſunt iſti Ad miſſam vt ante tabulā pice p̄mo die ad vel̄pas.ān. Jurauit.⁊ ceſe āe cū p̄is de ap̄lis.Cp̄m.⁊c.de ſcō martino.cū mēo.de ap̄lis.Feria.vi.de ſcō martino:med'.lect.de ap̄lis cū.R̄. Ili viuentes. Iſti ſunt viri.Fuerūt.Ad ſedas vel.āe de lau.feſti pze

cedē.cū pīs feī. Sabba.de oct.die ap'oꝝ petri ⁊ pauli cū.ix. lec. Ad missam vt ante tabulā pice.ij.die ad vēl. oia de de di. cū me.de ap'lis. ¶ Dñica de festo dedica.⁊ ceta oia vt ptz in ꝓma lēa dñicali E.per oct. ¶ Dñica sēda lec. Fuit vir vn⁹. Ry. Vlārit ⁊ Tactus. Fe.ij.de dñica.iij. Fe.iij.de dñica.iiij. Fe.iiij.de dñica.v. Feī.v.de ap'lis. Fe.vi.de s.vdil'o. Sab. de dña. ¶ Dñica de sctā margareta. Fe.ij.de dñica.vi.mēo. de s.pzaxede. Fe.iij.de sctā maria magdalena.mēo.de sctō. Fe.iiij.de dña.mēo.de mar. Fe.v.de sctā xpina cū nocturno. Vigil'. Fe.vi.de sctō iacobo ap.me.de mar. Sabba.de sctā anna.vēl.a cpo.erūt de sctā martha.cū mēo.de sctā anna et de marty. ¶ Dñica de sctā martha.medī.lec.de mar. Fe.ij.de dñica.vij.mēo.de cōfesso.⁊ de mar. Fe.iij.de dñica.viij. Ry. Montes gelboe me.de mar. Fe.iiij.de dñica.ix.mēo.de mar. Fe.v.de sctō germano epo. Ad.ij.vesp.scti petri fiet mēo.de sctō germano.⁊ de mar. ¶ Augustus. Fe.vi.de sctō petro ad vincula.mēo.de mar. Sabba.de dña cū mēo.de sctō petro et de mar.⁊c.vt patz supza ad festū s.petri ad vincula in.i.lēa dñicali A.vēl.erunt de dñica cum añis ⁊ pīs ad diē sabbati pertinētibus.⁊c.de dñica.me.de sctō petro.vespe de dña nō di cunt in chzo. ¶ Dñica.r. In ꝓncipio et differat festū. Ad vesp.in dñica.ān. Dixit dñs ⁊c.cum pīs do.Cpm.⁊c.de sctō stephano.socij sqz eius mar. Feī.ij.de sctō stephano socij sqz eius mar. Ad sēdas vesp.āe.de laud.festi pzecedē.cū pīs feī. Cpm.⁊c.de s.olvvaldo.⁊ cū mēo.de sctō stephano de s.petro. vt patet supza ad festū scti petri ad vincula.in.v.lēa do.A. Fe.iij.de sctō olvvaldo sine medī.lec.ad.ij.vel.oia de trāsfigu.cū me.de sctō olvvaldo de mar.et s.petro. Fe.iiij.de festo trāsfi.dñi.cū me.de mar.⁊ de s.petro. Et vbi nō dz de trās fi.dicat hoc modo. Feī.iij.de s.olvvaldo.vt pdicit sine medī. lec.ad.ij.vesp.añe de laud.festi pcedē.cū psal.fe.cū mēo.de mar.⁊ de s.petro. Fe.iiij.de mar.cū re.chz ad vēl.oia de noie iesu cū me.de s.petro ⁊ de mar. Fe.v.de festo nois iesu.cum me.de s.petro ⁊ de mar.ad vēs.āe de laud.festi pcedī.cū psal. de vesp.Cp.⁊c.de noie iesu cū me.de octa.s.petri.et de mar.

Fe.vi.de octa.s.petri:med.lect.de mar.ad.ij.vesp.fiet me. de scto romano.cū.ān. Dixit romanus.Sabba.de scto romano mar.cū noctur.Vigil' ¶ Dnica de scto laurētio.rī. vt ptz in.i.lra dnicali B.Fe.ij.de scto tiburtio mar.Fe.iij. de scto laurētio.ad missam oia sicut in die fet.Fet.iiij.de marty.ypolito socij eius.Relpō.et lauđ.ypzie.Fe.v.de s.eulebio.cū noctur.Vigil.Fe.vi.de festo assūptionis vgte marie sine mēo.Sabba.de dna.mēo.de scto laurētio cū.ā. Beat⁹ laurētius. ¶ Dnica infra oct.assūptio.sine med.lec. tertiū Rem. Deus cū me.de scto laurētio.Rsi.Dilperfit. tā ad vesp.ad matu.Fe.ij.iij.iiij.r.v.de assūptione.memo. tm de.iij.lect.Fe.vi.de oct.assūptio.med.lec.de mar.Sabba to de fe.cū noctur.Rem.Circumceli milla de vigilia. ¶ Do minica de scto bartholomeo.mēo.de scto Fe.ij.de dnica.ri. Rem. Dne pater mēo.de scta Hilda.Fe.iij.de apl'is vel lo. ci.Fe.iiij.de w.xp̄i.Fe.v.de scto augustino.me.de mar.r cet. oia p annū sicut patēt in vltima lra dnicali E. ¶ E ntu.

HEstū sctē trinita.xviij.kal'.Julij.mēo.de mar.Fe.ij.de dnica.i. De⁹ oim mēo.de sctis.Fe.iij.de dna mēo.de sctis.Fe.iiij.de dnica.ij.mēo.de sctis.Fe.v.de festo corpis xp̄i:nulla mēo.Fe.vi.r sabbato de corpe xp̄i.mēoria tm de iij.lec.ad vtras vesp.scti albani dnr ane r pi de corpe xp̄i. ¶ Dnica de s.albano.med.lec.de corpe xp̄i.Fe.ij.de dnica infra oct.corpis xp̄i.mēo.de vgine.vigil'.et dicat missa in cpo cū pfe.Qz p incar.ad vtras vs.s.iohis dnr ane r pi de corpe xp̄i.Fe.iij.de festo natiuita.iohis bap.pfa.Quia per incar.Fe.iiij.de corpe xp̄i.cū mēo.de scto iohāne.Fe.v. de oct.corpis xp̄i.med.lec.de mar.R.ppzia.mēo.de scto io hāne.Fe.vi.de dna.mēo.de s.iohāne.ad vesp.hec sola.ān. Elizabeth cū pis fe.Cpm.rc.de s.leone.cū mēo.de s.iohāne. et regi.chz⁹ in his vel.a duob⁹ in capis virid.Sab.de scto leone papa.cū nockno.Suffragia nō dicunt.nec.Exulta būt.nec De⁹ venerūt gē.Ad missā. ¶ Dnica de festo ap.pe tri r pauli.nul.sequat mēo.Fe.ij.de zmēo.s.pauli.me.de s. petro.r de s.iohā.vt ptz supza ad festū s.pau.i.i.lra dnic.B.

¶ Julius. Feria. iiij. de octa. scti iohānis bap. ad. i. vel. scti lobithuni. ān. Jurauit ꝛ cete añe cū psal. de apo. Cpm. ꝛc. de scti lobithuno. et memo. de marty. Feſt. iiij. de l. lobithu. meō. lect. de aplis. mēo. de mar. ad. ij. vel. añe de laud. festi pzecedē. cū psal. ke. Feſt. v. de apo. cū ℟. de. ij. turba. iij. ℟. Qui sunt isti ad missam eodē die oia dicunt vt ante tabulam pice die. ad. i. velp. scti martini. ān. Jurauit ꝛ cete añe cum psal. de aplis cpm. ꝛc. de scto martino cū mēo. de aplis. Feſt. vi. de scto martino. meō. lect. de apsto. cum ℟. Isti viuētes. Isti sunt viri. Fuerūt ad velp. añe de laud. festi pzecedē. cū psal. ke. Sab. de octa. aplox. ad vel. oia de dedic. cū mēo. de aplis. ꝛ cetera oia sicut patet in. i. litera E. per octa. ¶ Dñica de dñica. iij. lect. Fuit vir vnus ꝛ ℟. Plantitet Cactus. Feſt. ij. de dñica. iiij. Feſt. iij. de dñica. v. Feſt. iiij. de dñica. vi. Feria. v. de aplis. Feſt. vi. de scto vbillelmo. Sabbato de dña. ¶ Dñica de scta margareta. Feria. ij. de dña. mēoria de virgi. Feſt. iij. de scta maria magdalena. mēo. de scto. Feria. iiij. de dñica. vij. Feria. v. de scta xpina. cum nocturno. Vigilia. Feria. vi. de scto iacobo. mēo. de mar. Sabbato de scta anna. ij. velpe. a cpoerunt de sancta martha. cū memo. de scta anna et de marty. ¶ Dñica de sancta martha. medie lec. de marty. vij. dozmien. Feria. ij. de scto sampsone. memo. de mar. ¶ Dñica. ij. de dñica. viij. Feſt. iiij. de dñica. ix. memo. de scts. Feria. de scto germano. ad pmas vel. scti petri dicat memo. de scto germano et de marty. ¶ Julius. Feria. v. de festo scti petri ad vincula. memo. de martyr. Sabbato de dña. memo. de scto Petro. ꝛ de marty. ꝛc. vt patet supza ad festū scti petri ad vincula in. v. lra dñicali. A. velpere in sab. erūt de dñica cū añis ꝛ psal. ad die sabbati pertinētib⁹. ꝛ vel. de dña nō dicūtur in chozo. ¶ Dñica. x. In pzincipio. et differat festū. ꝛ cetera oia sicut in E. quartū per octa. Feſt. ij. de inuē. scti stephani. cū sociis ad. ij. velpe. āe de laudi. festi pzecedē. cū psal. ke. cpm. ꝛc. de scto oswaldo. cū memo. de scto stephano et de scto petro. ꝛc. vt patz supza ad festum scti petri ad vincula in. i. litera dñicali. A. Feria. iiij.

de sancto oswaldo sine med̄.lec. Ad sc̄as vesperas oia de transfigu. cū mē̄o.de s.oswaldo/de sancto petro/et de mar. Et vide supra quō dicetur de transfigura.et de noie Jesu in.iiij.litera dn̄icali.E. Fe.iiij.de transfigu. Fe.v.de festo nois Jesu. Fe.vi.de octa.s.petri.med̄.lec.de mar. Ad sc̄as vesp̄as fiat mē̄o.de s.romano: cum ant̄. Dixit romanus. Sabbato de sancto romano mar. cum nocturno. Vigilia. ¶ Dn̄ica de s.laurē̄tio.M̄ aūt mīn⁹ inuenit hic de s.laurē̄. querat̄ ad ei⁹ festū in.v.litera dn̄icali.A. Fe.ij.de s.tibur. mē̄o.de s.laurē̄. Fe.iij.de s.laurē̄.mar.ad missam oia sicut in die feria. Fe.iiij.de s.yppolito socijsq; ei⁹ mar. Ve.et laud. ppr̄ie. Fe.v.de s.eusebio cum noct. Vigilia. Fe.vi.de festo assūptionis beate ma.sine mē̄o. Sab.de dn̄a.mē̄o.de s.lauren.cū ant̄.Beatus laurē̄ti⁹. ¶ Dn̄ica infra octa.assūp.sine medijs lec.iij. Ve.Decus.cū mē̄o.de s.laurē̄.v̄s.Dilexit. tā ad vesp̄as q̄ ad matu. Fe.ij.iij.iiij.v.vi.de dn̄a.mē̄o.tātū de.iij.lec. Fe.vi.de octa.assumptionis/medie lec.de marty. Sabbato de feria/cum nocturno. Ve.Sirum celi. Vigilia. ¶ Dn̄ica de s.barthlo. mē̄o.de s.audoe. Fe.ij.de dn̄ica.xi. mē̄o.de sc̄tis. Fe.iij.de s.vvilf̄o vel de festo loci.mē̄o.de sc̄tis. Fe.iiij.de dn̄ica.xij.mē̄o.de sc̄tis. Fe.v.de s.augustino. Feria.vi.de festo decolla.iohā.bap.mē̄o.de sc̄tis. Sab.de dn̄a. mē̄o.de sc̄tis. ¶ Dn̄ica.xiij.sine med̄.lec. Si luna.mē̄o.de sancto. ¶ Septēber. Fe.ij.de s.egidio abba.mē̄o de sc̄ō. Fe.iij.de s.vvilf̄o. Fe.iiij.de apl̄is vel de festo loci. Ad p̄ri mas vesp̄as sc̄ti cuthberti d̄z mē̄o.de s.birino/cū ant̄. Jste cognouit. et v̄s.Justū deduxit. et ad matuti.ān.Amauit. et v̄s.Magnificauit. Fe.v.de s.cuthberto.med̄.lec.de sc̄ō birino.ix. Ve.Sint lūbi. Fe.vi.de s.bertino abba. Sab.de dn̄a. Jeiunetur. ¶ Dn̄ica.xiiij.med̄.lec.de s.eurcio. Vespere in dn̄ica erit̄ de dn̄a/cū mē̄o.de dn̄ica ⁊ de mar. Feria.ij.de festo natiui.b.marie.mē̄o.de mar. Fe.iij.iiij.v.vi. et sab.de dn̄a.mē̄o.tm̄ de.iij.lec. Ad.i.vesp̄as sc̄tē crucis.ān. Matutinas.et cet̄e ad̄e cū p̄sal.de dn̄a. Cp̄m ⁊ cet̄a de cruce:cū mē̄o.de mar.et p̄ltes de dn̄a.et v̄s.cum all̄a. Ad cō

pleto.Ā.Miserere. ¶ Dñica de exalta.sancte cru.meḋ.lec. de mar. Ad lcḋas vespas añe de lauḋ.festi pzcedē.cū ps̄al. de dñica. Ꝑm ⁊ cet̄a de octa.b.ma.cū mēo.de cru.et de mar. et ꝟ ꝟsi.sine alt̄a. Ad cōpleto.dtš.ān. Cū iocūditate. Feria.ij.de octa.natiui.b.ma.sine meḋ.lec.mēo.de mar.Fe.iij. de dñica.xv.Dets dñe. mēo.de.iij.lec.Fe.iiij.de fe.iij.tp̄m. lec.sumātur.de hilto.scz Tobias ex tribu ⁊ ciuitate nepta lim.et cum alijs sequē.fe.Fe.v.de aplis vel loci.Fe.vi.de fe ria.℟.Tribulationes.Nos alitū.Omni tēpze. Sab.de fe. pzima milla de vigilia:magna milla de.iiij.tēp.eque solē niter ad magnū altare. ¶ Dñica de s.mattheo apl'o.Fe ria.ij.de s.mauricio cū socijs.laudes ppzie.Fe.iij.de d.xvi. adonay.mēo.de scis.Fe.iiij.de dñica.xvij.mēo.de sancto. Fe.v.de dña.mēo.de scis.Fe.vi.de marty.cipziano ⁊ iu sti.Sabba.de mar.cosma ⁊ damia. ¶ Dñica.xvij. Ad aper riat. Fe.ij.de s.michaele archāgelo.Fe.iij.de s.hieronymo. ¶ October. Fe.iiij.de cōfessozib⁹.Sinodus. Fe.v.de sctō tuma herkozdeñ.meḋ.lec.de mar. Fe.vi.de aplis vel loci. Sabba.de dña.mēo.de s.frācisco. Ad vel.ān. Ad aperiat. ¶ Dñica.xix. Fe.ij.de sctā fide virg.Fe.iij.de s.marco pa pa.mēo.de mar. Feria.iiij.de s.pelagia matrona.Fe.v.de sctō dionysio socijsq; ei⁹ mar.Fe.vi.de s.paulino.mēo.de mar. Sab.de dña.mēo.de mar. ¶ Dñica de sctō vvilfrido archiepo.Fe.ij.de trancla.s.edvvardi regis.Fe.iij.de sctō calixto papa ⁊ mar.Fe.iiij.de s.vvlfrāno.Fe.v.de sancto vvill'o vel de festo loci.Fe.vi.de dña. Sab.de s.luca euāg. mēo.de s.iusto. ¶ Dñica de festo reliquiarū.Fe.ij.de dñi ca.xx.Feria.iij.de scis.xi.milib⁹ virgi.meḋ.lec.de cōfesso. Fe.iiij.de aplis vel loci.Fe.v.de sctō romano epo.℟.de.ij. turba.Fe.vi.de dña. Sabba.de trancla.scti iohā.beuet. mēo.de mar. Et vespe in sabba.erūt plene de s.iohā.cum mēo.de dñica.ān.Exaudiat. ¶ Dñica.xxi.Fe.ij.de fe.let. de septē pueris cū matre martyzizatis:scz Lōtingit autē. vlq; ibi.Et mater conlupta eis. Et dñr duo ℟ia de hilto. et.iij.℟.De cōfessōia martyz. Vigilia.Fe.iij.de aplis limo

ne ꝛ iuda. Fe.iiij. de l. vbi. ℞o vel de dña. Fe.v. de dña vel de festo loci. mẽo. de l. germano. Fe.vi. de l. quintino mar. cũ noctur. Vigilia. ¶ Nouẽber. Sab. de festo oim sctõꝝ. Ad vsp̃as mẽo. de dñica. ãn. Nidi dñm. ¶ Dñica. xxij. et differatur cõmẽo. aiaꝝ incrastinũ: et nõ dñr vsp̃e de dña in chro. Fe.ij. de festo aiaꝝ. Fe.iij. de l. vbill℞o. Fe.iiij. de ap̃lis vel loci. Fe.v. de l. leonardo abba. Fe.vi. de l. vbillebzozdo. Sab. de dña. mẽo. de mar. ¶ Dñica. xxiij. tres pzime lec. de pastozib⁹. medi. lec. de l. theodzo. Fe.ij. de l. martino papa. Fe.iij. de sctõ marti. epo. mẽo. de mar. De seruitio l. marti. q̃re. s. ad festũ ei⁹ in. v. litera w. A. Fe.iiij. de l. mar. Fe.v. de l. bzictio/cũ ℟. et laud. ppzie. Vesp̃e erũt de sctõ marti. cũ añis ꝛ psal. fe. Cp̃m. Benedictionem hy⁹. Jesu re. Fe.vi. de sancto martino. Sabbato de dña. mẽo. de l. machuto. ¶ Dñica de l. edmũdo archiepo/sine medi. lec. mẽo. de sctõ marti. cũ ãn. Media nocte. vsi. Dza p nobis. Fe.ij. de sctõ aniano epo. Vesp̃e erũt de octa. l. marti. cũ añis ꝛ psal. fe. cp̃m. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste cõfessoz. Fe.iij. de octa. l. martini. Fe.iiij. de do. xxiiij. Fe.v. de l. edmũ. rege ꝛ mar. Fe.vi. de dña. Sab. de l. cecilia. scde vel. a cpo erũt de dñica. ãn. dñica. ℣. Litera nos. mẽo. de l. cecilia ꝛ de l. felicitate matro. ¶ Dñica. xxv. sine medi. lec. ad mat. lec. de ossib⁹. mẽo. de l. felicitate cũ ãn. Sic̃ est regnũ celoꝝ hoi nego. et festũ l. clemẽ. diffe. in fer. vacã. Fe.ij. de l. grilog. mat. Fe.iij. de l. kath. vg. sine expõne/nisi vbi festũ sit duy. Fe.iiij. de l. lino papa ꝛ mar. Fe.v. de l. clemẽ. pa. ꝛ mar. Fe.vi. de dña. Sab. de l. saturnino mar. cũ nocti. missa de vigilia. ¶ F.pzimum.

FEstum sctẽ trinitat. ix. kal. Junij. mẽo. de l. dũstano. Fe.ij. de dñica. l. Deꝰ oim. Fe.iij. de ap̃lis. Fe.iiij. de dña. Fe.v. de festo cozpzis xp̃i. Fe.vi. et sab. de cozpze xp̃i. mẽo. tñ de. iij. lec. Ad vtraqꝫ vsp̃as scti augustini dñr añe et psal. de cozpze xp̃i. ¶ Dñica de l. augustino. medi. lc. de cozpze xp̃i/cũ mẽo. de eodem ꝛ de l. beda. vsi. Justũ deduxit. Fe.ij. iij. ꝛ iiij. de cozpze xp̃i. mẽo. de sancto germano. Fe.v. de octa. cozpzis xp̃i. Fe.vi. de l. petronilla. virgine.

¶ Junius. Sab.de dña.mẽo.de marty.Ad vespas ỹz R̃.
Deũ time anti.Loquere dñe. ¶ Dñica.ij.plt trini.lectio.
Fuit vir vnus međ.lec.de mar. Fe.ij.de dñica.iij. R̃.ket.
Fe.iij.de l.petroco cõfel.Fe.iiij.de l.bonifacio mar.Fe.v.
de aplis.Fe.vi.de dña.Sab.de festo l.vbilli.mẽo.de con
fesso.cũ vli.Sacerdotes tã ad vesp̃as ỹ ad matuti.De ser
uitio scti vbilli/qualiter dicẽdum sit infra octa. queratur
ad eiꝰ festũ in.i.litera dñicali.A. ¶ Dñica infra octa.scti
vbilli/međ.lec. de mar.et ceta vt in.i.lr̃a.A. Fe.ij.de scto
vbillo.Ad.i.vesp̃as l.barnabe anti. Claudi recti et cete ãe
cũ psal.fe. Cp̃m ℣ ceta de l.barnaba/cũ mẽo.de l.vbilli.
Fe.iij.de l.barna.apli/sine međ.lec. mẽo.tm̃ de l.vbilli.
Ad.ij.vel.ãn. Jurauit.et cete ãe cũ psal.de aplis.Fe.iiij.
v.℣.vi.de l.vbilli.mẽo.tm̃ de.iij.lec. Ad.ij.vel.ãn. Claudi
recti.et cete ãe cum psal.fe. cp̃m. Ecce sacerdos.hyꝰ. Ite
cõfessoꝛ.℣ ceta vtã.cũ mẽo.de marty. Sab.de oct.l.vbilli.
međ.lec.de mar.R̃.de.ij.turba.Vespe a cp̃o erũt de dñica.
anti.dñicalis. Cognouerũt et sequat mẽo.de l.vbilli ℣ de
mar.Vespe de dña non dñr i chꝛo. ¶ Dñica.iiij.međ.lec.
de mar.Feria.ij.de l.botulpho abba. Fet.iij.de sctis marto
et marcellia.R̃.de.ij.turba.Fe.iiij.de sctis geruasio ℣ proꝛ
thalio.Fe.v.de dña.Fe.vi.de l.leufredo abba.R̃.de.ij.tur
ba:et bñdictiones de.ij.turba. Sab.de l.albano.et ieiune
tur. Vigilia. Scde vespe acp̃o erũt de dñica.anti.dñicalis.
Generauit et ceta de dñica. cũ mẽo.de l.albano.℣.de ỹg.
¶ Dñica.v.međ.lec.de l.etheldꝛeda . viij.R̃. Tactus da
uid.scde vespe de dñica erũt de scto iohã. bap. cũ mẽo.de
dñica. Fe.ij.de natiui.iohã.bapti.Fe.iij.de l.iohã.cũ regi.
chꝛo.Fe.iiij.de mar.iohã.et pau.cũ regi.chꝛo.R̃.et laud.pꝛo
pꝛie.Feria.v.de dña. Ad vesp̃as her sola anti Elizabeth.
cũ psal.fe.et regi.chꝛo.in his vesp̃is a dunb? in capis viri
dibus.et ceta de l.leone papa. Fet.vi.de l.leone papa/cũ
nocturno.Ad matuti.non dicãtur suffragia:nec Exulta
bũt.nisi laudes:nec Deus venerũt gẽtes.ad missam. Vigi
lia.Sabba.de festo aplorꝫ petri et pauli:nec sequat mẽo.

¶ Dñica de cõmẽo. ſcti pauli. mẽo. de ſcto petro ⁊ de ſancto iohã. bapti. et ceta vt ptz ſuperiꝰ ad feſtũ ſcti pauli in pzima litera dñicali. ℣. Fe. ij. de octa. ſcti iohã. bap. Ad pmas veſpas ſcti Lvbithuni. ãn. Iurauit. et cete añe cum pſal. de apl'is. Lpm ⁊ ceta de ſ. Lvbithuno. cũ mẽo. de ap'o. et de mar. Fe. iiij. de ſ. Lvbithuno. með. lec. de apl'is. mẽo. de mar. Ad. ij. veſpas añe de laud. feſti pzecedẽ. cum pſal. de fe. Fe. iiij. de apl'is/ cũ ℟. de. ij. turba. iij. ℟. Qui ſunt iſti. Ad miſſam eodem die oia dñr vt ante tabulã pice pzia die. Ad pzias vel. ſcti marti. ãn. Iurauit. et cete añe cũ pſal. de apl'is. Lpm et ceta de ſ. martino/ cũ mẽo. de apl'is/ Fe. v. de ſ. marti. medie lec. de apl'is/ cum ℟. Iſti viri. Iſti ſunt viri. Fuerũt. Ad. ij. vel. añe de lau. feſti pcedẽ. cũ pſal. fe. Fe. vi. de apl'is. Ad miſſam eodem die oia dñr vt ante tabulam pice. ij. die. Sabba. de octa. apl'oꝝ oia de dedicatione/ cũ mẽo. de apl'is.

¶ Dñica de feſto dedica. et differat feſtũ ſ. thome. Ad vel. oia de dedic. cũ mẽo. de ſ. thoma mar. et de ſcto. Fe. ij. de ſ. thoma. með. lec. de dedic. cũ mẽo. de eadẽ et de ſcto. Ad vs añe de lau. feſti pcedẽ. cũ pſal. fe. Lpm ⁊ ceta de ſ. eueride/ cũ mẽo. de ſ. thoma. ⁊ de dedi. Fe. iij. de ſ. eueride. með. lec. de dedic. cũ mẽo. de eadẽ. Ad vel. añe de lau. feſti pcedẽ. cũ pſal. fe. Lpm et ceta de ſ. eueril. cũ mẽo. de dedica. et de mar. Fe. iiij. v. vi. et ſab. de dedica. ¶ Dñica de octa. dedic. Fe. ij. de w. vi. ℟. fe. Fe. iij. de ſ. vvilf'o. Fe. iiij. de w. vij. Fe. v. de apl'is. Fe. vi. de dña. Sab. de ſ. margareta. Veſpe erunt a cpo de dñica. ãn. dñicalis. Mõtes gelbe. cũ mẽo. de ſ. marga. ¶ Dñica. viij. lec. Vvilfrũm. með. lec. de vgi. viij. ℟. Tactus. ⁊c. Ad vel. oia de ſ. maria magda. cũ mẽo. de dñica ⁊ de ſcto. Fe. ij. de ſ. maria mag. mẽo. de ſcto. Fe. iij. de dña. mẽo. de mar. Fe. iiij. de ſ. xpina/ cum noctur. cũ ℟. de. ij. turba. Fe. v. de ſ. iacobo ap. mẽo. de ſ. xpoforo. Fe. vi. de ſ. anna. ſcde vel. a cpo erunt de ſ. martha/ cũ mẽo. de ſ. anna ⁊ de mar. Sab. de ſ. martha. með. lec. de mar. ſcde vel. a cpo erũt de dñica. ãn. dñicalis. Veſpe erũt. ⁊c. de dñica/ cũ mẽo. de ſ. martha/ de ſ. ſamplo. ⁊ de mar. ¶ Dñica. ix. lec. Igit conſiderato. með. lec. de ſ. ſamplone.

vlij. ℟. Factus cū mēo. de l. lamplone ⁊ de l. pantaleone. Fe. ij. ⁊. iij. de mar. Fe. iiij. de l. germano. Ad. i. vel pas lctī pr̄ tri dz̄ mēo. de l. germano/ et etiā de mar. et cetā oia sicut pa tent in vltima litera dominicali. F. ¶ F. secundum.

Festum lctē trinitatis. dūj. kalē. Junij. mēo. de sancto beda: et festū lcti augustini differt in crastinū. et ad lcōas dūs lctē trinitatis fiet mēo. de l. augustino. Fe. ij. de l. augu. Fe. iij. de dñica. i. Deꝰ oim. mēo. de l. germa. Fe. iiij. de dña. Fe. v. de fel. coꝛ. xp̄i. ner lequat mēo. Ad. ij. dūs coꝛ. xp̄i mēo. de l. pꝛonilla. Fe. vi. et sab. de coꝛ. xp̄i. mēo. tm̄. iij. lec. ¶ Dñica infra octa. coꝛpꝰis xp̄i/ line med. lec. Fer. ij. iij. et. iiij. de coꝛpꝰis xp̄i. mēo. tm̄. iij. lect. Fe. v. de octa. coꝛpꝰis xp̄i. Fe. vi. de dña. Sab. de festo sancti vuilfi. mēo. de cōfesso. cum verſi. Sacerdotes tam ad vesperas ꝙ ad matutinas. ¶ Dñica infra octa. l. vuilfi med. lec. de mar. q̄rat plus de lctō vuilfo ad festū eiꝰ in. i. lr̄a. A. Fe. ij. de l. vuilfo. Ad. i. vel pas l. barna. ān. Claudi recti. et cete añe cū psal. ke. Lp̄m et cetā de l. barna. cū mēo. de l. vuilfo. Fe. iij. de l. barnaba/ line med. lec. Ad. ij. vesp̄e. ān. Jurauit. et cete añe cū psal. de apl̄is. Lp̄m ⁊ cetā de l. barna. cū mēo. de l. vuilfo ⁊ de mar. Fe. iiij. v. ⁊. vi. de l. vuilfo. mēo. iij. lec. Ad. i. dūs octa. l. vuilfi ān. Claudi recti ⁊ cete añe cū psal. ke. Lp̄m. Ecce sacerdos. hyꝰ. Iste cōfessoꝛ et cetā sicut in. i. vel. mēo. de mar. Sab. de octa. lcti vuilfi. med. lec. de mar. ℟. de. ij. turba. Vespe i sab bato a cpo erūt de dñica/ cum ℟. Deum time ān. dñicalis. Loquere dñe. et cetā de dñica. cū mēo. de l. vuilfo ⁊ de mar. ¶ Dñica. ij. med. lec. de mar. Fe. ij. de dñica. iij. ℟. ke. Fe. iij. de mar. ℟. de. ij. turba. Fe. iiij. de mar. Fe. v. de dña. Fe. vi. de lctō leufredo abba. Sab. de l. albano mar. Vespe in sabba to a cpo erūt de dñica. ān. dñicalis. Cognouerunt. et cetera de dñica. mēo. de l. albano ⁊ etiā de l. etheldzeda. Jeiunet. ¶ Dñica. iiij. med. lec. de l. etheldzeda. Vespe i dñica a cpo erūt de l. iohā. bap. cū mēo de dñica. Fe. ij. de nati. l. iohan. bap. Fe. iij. de l. iohā. cū regi. cho. Fe. iiij. de marty. iohāne et paulo. ℟. et laudes pꝛopꝛie/ cum regimine choꝛi. Fe. v.

de dñia. ad vesp̃ hꝛr sola. ãn. Elizabeth cum psal. ket. et chorus regitur in his vel. a duob⁹ in capis viridib⁹. Cpm. ꝛc. de l. Leone. Feria. vi. de sancto Leone papa cũ Nocturno. ad matu. non dñr suffragia: neq; Exultabunt nec De⁹ venerũt gẽ. ad missam Nigi. Sab. de. festo apo. petri ⁊ pauli ¶ Do. de l. pau. apo. me. de l. petro ⁊ de l. iohẽ. bap. vt. in. i. ka. A. ¶ Julius. Fe. ij. de oc. l. iohis bap. ad. i. vel. l. Sobithuni. ã. Jurauit. ꝛc. añe cũ psal. de apl̃is. cp̃. ꝛc. de l. Sobithuno. cum mẽo. de apo. ⁊ de mar. Fe. tertia de l. Sobithuno med. lect. de apl̃is. me. de mar. ad. ij. vel. ãe de laud festi. pce. cũ psal. ket. Fe. q̃rta de apl̃is. cũ Ry. de scda turba. tertium Resp. Qui sunt isti. ad missam vt ante tabulã pice. pꝛimo die ad. i. vel. l. martini. ã Jurauit. ꝛc. añe cũ psal. de apl̃is. Cp̃. ꝛc. de l. martino cũ me. de apl̃is. Fe. v. de l. martio. med. lect. de apl̃is. Ry. Isti viuẽtes. Isti sunt viri. Fuerũt. ad. ij. vel pas ãe de laud festi pcedẽ. cũ psal. ke. Fe. vi. de apl̃is. Ry. de. i. turba. ad missam eodẽ die omnia dicuntur vt supꝛa. Sabbõ de octa. Apl̃oꝝ. ad vel. tñ me. de octa. ꝛc. omnia de dedicatione cũ memo. de apl̃is. ¶ Dñica de festo. Dedicatio. eccl̃ie. et differatur festũ. ꝛc. via. sicut in. i. kã. f. p oc. Fe. ij. de w. v. Ry. ke. Fe. iij. de w. vi. Fe. iiij. de w. vij. Fe. v. de apl̃is. Feria. vi. de dñia. Sabbato de sancta margareta. Vespere in labba. a cpo erũt de dñica. ãn. dñicalis. Montes gelboe. et cetera de dñica / cum mẽo. de l. margareta ⁊ de l. pꝛaxede. ¶ Dñica. vij. lectiones. Philistiim. med lec. de l. pꝛaxede vij. Ry. Tacti. ⁊ dauid. Ad vs in dñica. ãn. Dixit dñs. et cetere añe cum psal. w. cpm ⁊ ceta de l. maria magda. cũ mẽo. de w. et de cõfe l. Fe. ij. de l. maria magda. mẽo. de scto. Feria. iij. de dña. mẽo. de mar. Fe. iiij. de l. xpina / cũ nocturno. Ry. de. ij. turba. Nigi. Fe. v. de l. iacobo. mẽo. de l. xpoforo mar. Fe. vi. de l. anna. scde vespere a cpo erũt de l. martha. cũ mẽo. de l. anna ⁊ de mar. Sab. de l. martha. med. lec. de mar. scde vespere a cpo erũt de w. ãn. dñicalis. Rex autem. et ceta de w. cũ mẽo. de l. martha / de l. amplo. et de marty. ¶ Dñica. ix. lec. Igit cõsilio. med. lec. de l. lãplone. vij. Ry.

Tactus. mẽo. tm̃ de mar. Fe. ij. ℟. iij. de mar. Fe. iiij. de l. ger ma. epo. Ad. i. vs̃ l. petriꝰ mẽo. de l. ger. et de mar. et ceta per totũ annũ sicut patẽt in vltia lẽa dn̄icali. F. ¶ F. tertium.

Festum scte trinitatis. iiij. nonas Junij. mẽo. de mar. Fe. ij. de dn̄ica. i. pslt trini. Deus oĩm. Fe. iij. de dn̄a. mẽo. de scto. Fe. iiij. de dn̄ica. ij. mẽo. de sancto bonifacio mar. Feria. v. de festo corpꝰis xp̃i. Feria. vi. de corpꝰe xp̃i. Ad vtrasq; vesp̃as l. vvilł i dn̄r añe ℟ psal. de corpꝰe xp̃i. Sab. de l. vvilł o/cũ mẽo. de corpꝰe xp̃i ℟ de cõfes. cũ vsi. Sacerdotes. tã ad vesp. ℣ ad matu. ¶ Dn̄ica infra octa. corp. xp̃i. med. lec. de l. vvilł o. Ad vtrasq; vs̃ l. barnabe dn̄r ãe ℟ psal. de corpꝰe xp̃i. Fe. iij. de l. barna. sine med. lec. mẽo. de corp. xp̃i ℟ de l. vvilł s. Fe. iiij. de corp. xp̃i. mẽo. de l. vvilł o ℟ de mar. Fe. v. de octa. corpꝰis xp̃i. med. lec. de l. vvilł o. Fe. vi. de l. vvilł o. mẽo. de l. basilio epo. Ad vesp̃as añe de lau. cũ psal. ke. cpm. Ecce sacerdos. hy. Iste confessor. et ceta vt i pꝛimis vesp̃is. cũ mẽo. de mar. Sab. de octa. l. vvilł i. med. lec. de mar. Vespe a epo erũt de dn̄ica/cũ ℣ Deũ time. ãn. dn̄icalis. Loq̃re dn̄e. ℟c. de dn̄ica / cũ mẽo. de l. vvilł o ℟ de mar. ¶ Dn̄ica. iij. mẽo. de mar. Fe. ij. de dn̄ica. iiij. antiqua pic. dn̄ica. iij. ℣. feria. Fe. iij. de mar. ℣. de. ij. turba. Fe. iiij. de mar. Fe. v. de dn̄a. Fe. vi. de sancto leufredo abba. Sabbato de l. albano marty. Ad vesp̃as vt in. F. scdm. Jeiunetur. ¶ Dn̄ica. v. med. lec. de scta. Vespe vt. s. in. F. ij. Vigilia. Fe. ij. de natiui. l. iohã. bap. Fe. iij. de l. iohã. bapt. cũ re. clz. Fe. iiij. de mar. iohã. et pau. laud. ppe. Fe. v. de dn̄a. Ad vs̃ hec sola ant. Elizabeth. cũ psal. ke. et regit chꝛistus i his vel. a duob9 i capis virtutib9. Cpm ℟ ceta de l. leone pa. cũ mẽo. de l. iohã. bap. Fe. vi. de l. leone/cũ noct. Nec dicãtur ad vs̃ suffragia: nec pslt mat. Expultabũr. nec ad missam. De9 venerũt gẽ. nec sequat mẽo. Sab. de festo apl'oꝝ petri ℟ pau. ¶ Dn̄ica de cõmẽo. l. pauli. mẽo. de l. petro ℟ de iohã. bap. et ceta vt ptz superi9 ad festũ scti pau. i pꝛia lẽa dn̄icali. A. ¶ Julius. Fe. ij. de octa. l. iohã. bapti. Ad. i. vs̃ l. vvithuni ãn. Juravit. et cete ãe cũ psal. de apl'is. Cpm ℟ ceta de scto

clvbithuno.mẽo.de ap̃.et de mar.Fe.iij.de clcõ clvbithuno. med̃.lect.de ap̃lis.mẽo.de mar.Ad.ij.vesp.añe de laud̃.festi p̃cedẽ.cũ pſal.feſt.ꝛc.de c.clvbithu.cũ mẽo.de ap̃lis.Fe.iiij. de ap̃lis.cũ R̃.de.ij.turba.iiij.R̃. Qui sunt isti ad missam eodẽ die oia dñr vtſ.ante tabulã pice i p̃mo die ad p̃mas vſ.c.martini.ã. Jurauit.ꝛ ceteãe cũ p̃is de ap̃lis.Cp̃m.ꝛc. de c.martino cũ mẽo.de ap̃lis.Fe.v.de clcõ martino.me.ſc. de ap̃.R̃. Alii viuẽ. Hii sunt viri. Fuerunt ad.ij.vſ.ãe de laud̃.festi p̃cedẽ.cũ pſal.feſt.Fe.vi.de ap̃lis.R̃.de p̃ma turba.ad missã eodẽ die oia dñr vt ãte tabulã pice.ij.die. Sabbato de octa ap̃l'oꝝ.ij.vespe de dedica.cũ mẽo.de ap̃lis.ꝛ ceta oia de dedica.sicut in.i.lẽa F.per octa. ¶ Dñica de oct.dedica.ꝛ ceta oia sicut in.i.lẽa F.feſt.ij.de dñica.vi.R̃.fe.Feria.iij.de clcõ vvillelmo. Feria.iiij.de dñica.vij.Feria.v.de ap̃lis.Fe.vi.de dña. Sabba.de clcã margareta.vel.in ſab. a cap̃l'oerũt de dñica.ãn.dñica. Montes gelne mẽo.de c. margareta ꝛ de c.p̃zede virgi.nõ mar. ¶ Dñica.vij.lect. Philippum.med̃.lec.de v̄gi.vij.R̃. Factus dauid ad vel.in dñica.ãn. Cõuersus dñs.ꝛ cere.cũ pſal.dñical.Cp̃m.ꝛc.de clcã maria magda.mẽo.de dñica et de ꝓfesso. Fe.ij.de c.maria magdale.mẽo.de clcõ. Fe.iij.de dña.mẽo.de clcõ. Fe.iiij. de c.xp̃ina cũ nocturn.R̃.de.ij.turba.Vigilia.Fe.v.de c.iacob.mẽo.de c xp̃okozo mar.Fe.vi.de clcã anna.ij.vel.a cap̃l'o erũt de c.martha.cũ mẽo.de c.anna et de mar. Sabbato de clcã martha.med̃.lec.de mar.ij.vel.a cap̃l'o erũt de dñica.ã. dñicalis. Ret aũt.mẽo.de clcã martha.de c.camplone ꝛ de de mar. ¶ Dñica.ix.lec. Igitur cõsidera.med̃.ſc.de ꝓfesso. vij.R̃. Tact? Fe.ij.ꝛ.iij.de mar.Fe.iiij.de c.germano ꝛ ce. per totũ annũ:sicut ptz in vlti.lẽa dñicali.F. ¶ Finit Quartũ

Festũ clcẽ trinita.v.idus Junij:mẽo.de mar.Feſt.ij. de dñica.i. De? oim.Fe.iij.de c.barna.ap̃.Ad.ij.vel.ã. Jurauit.ꝛc.cũ p̃is de ap̃.Fe.iiij.de dña.mẽo.de mar.Fe.v. de festo coz.xp̃i.nec leq̃t me.ad.ij.vel.de clcõ basilio. Fe.vi. ꝛ ſab.de coz.xp̃i:mẽo.iij.lec. ¶ Dñica ifra.me.iij.ſc.Feſt.ij. iij.ꝛ.iiij.de coz.xp̃i:mẽo.iij.lec.Fe.v.de oct.coz.xp̃i.Fe.vi.de

dñia.mẽo.de l.leukredo. Sab.de l.albano mar.ij.vesp.a cpo erũt de dñica cũ Ve. Deũ time ã. Loqre dne ⁊c.de do.cũ me. de l.albano.⁊ de vgi. ¶ Dñica.ij.medo.ler.de vgi.vel.i dñica erũt de l.iohãne cũ mẽo.de do.fe.ij.de fest.nati.iohis bap. fe.iij.de eodẽ cũ re.chy.fe.iiij.ỏ mar.Ve.⁊ lau.ppzie cũ re. chy.fe.v.de dñia. Ad vel.ẽt cola.ã. Elizabeth cũ pis fe.et re. chy.i his vel.a duob? l capis viri.cp.⁊c.de l.leone pg.cũ noct. suffragia nõ dñr neq; Exultabũt.net De? venerũt gen ad missã.⁊c.oia sicut patẽt i vitia lẽa dñicali F. ¶ F.Quitũ. Festũ sctẽ trinitat.xvi.kal. Julij.me.de sctis cirico et iulita mar.fe.ij.de dñica.i. De? oim mẽo.de l.botul pho.fe.iij.de mar.fe.iiij.de dñia:me.de sctis gervalio ⁊ p' tha.mar.fe.v.de festo corpis xpi.net seqt me.de l.leukredo ad.ij.vel.fe.vi.de corpe xpi:me.de scto:ad vtraq; vel.l.alba ni dñr ãe ⁊ pi de cor.xpi. Sab.de l.albano mar.medo.ler.de corpe xpi. ¶ Dñica infra oct.cor.xpi.medo.ler.de l.ethelbe da vg.⁊ dẽ missa i cpo.ad vtraq; vel.l.iohã.bap.dñr ãe ⁊ pi de cor.xpi.fe.ij.de fest.nati.iohis.pfatio. Dz yncar.fe.ij de cor.xpi.fe.iij.de cor.xpi:me.de mar.fe.v.de oct.cor.xpi: cine medo.ler.fe.vi.de l.leone.cũ noct.suffragia nõ dñr.⁊c. Vigil. Sab.de festo apo.petri et pau.cine medo.ler. ¶ Dñica de ẽmẽo.l.pauli.me.de l.petro:et de l.iohã.⁊c.vt ptz in.i. lẽa A. ¶ Juli? fe.ij.de oct.l.iohis.ad vel.ã. Jurauit ⁊ cete ãe.cũ pis de apo.cp.⁊c.de l.lobithũo cũ mẽo.de apo.⁊ de mar. fe.iij.de l.lobithuno.medo.ler.de apo.cũ mẽo.de mar. Ad.ij. vel.ãe.de lau.festi pce.cũ pis fe.cp.⁊c.de l.lobithuno cũ me. apo.fe.iiij.de apo.cum Ve.de.ij.turba.iij.Ve. Qui cũe ibi ad missã vt aute tabulã pice.pmo die ad vel.ã. Jurauit et cete ãe cũ pis de aplis. Lp.⁊c.de l.martino.mẽo.de apo.fe.v.de scto martino:medo.ler.de apo.Ve. Isti viuẽtes. Isti sut viri. Fuerũt. Ad.ij.resp.ãe de laud.festi pced.cũ pis fe.Fer.vi.de apo.Ve.de.ij.turba.ad missã vt ãte tabulã pice.ij.die. Sab. de oct.apo.ij.vel.erũt de dic.mẽo.de apo. ¶ Dñica de dedi.et differat festũ ⁊ cetera sicut in.i.lẽa F.per octa.fe.ij.de dñica iij.Fer.iij.de dñica.iiij.Fer.iiij.de dñica.v.fe.v.de apo.vel

lori.Fe.vi.de dña.Sab.de ſcā margareta.ad vel.ãe de lau.
Cpm.ꝛc̄.de dñica.℟. Deū time. ān.dñicalis. Quare dne.
¶ Dñica.vi.lec. Fuit vir.međ.lec.de ſcā.ad vel.a cpo de ſ.
maria magda.me.de dñica et de marty.Fe.ij.de ſcā maria
magda.me.de ſcō.Fe.iij.de dña.me.de mar.Fe.iiij.de ſcā
xpina cū noct.Vigil.Fe.v.de ſ.iacobꝰ ap.mēo.de ſ.xpofo-
ro mar.Fe.vi.de ſ.anna.ſcđe vel.a cpo erūt de ſcā martha.
cū mēo.de ſ.anna et de marty.Sab.de ſ.martha.međ.lect.
de mar.ij.velpe a cpo erūt de dñica.me.de ſ.martha: de ſ.cā
plone et de mar. ¶ Dñica.vij.lec.vlt.međ.lect. de cōfello.
mēo.de marty.Fe.ij.de dñica.viij.℟.ke.me.de mar.Fe.iij.
de dñica.ix.mēo.de mar.Fe.iiij.de ſcō germano.Ad vel.de
ſcō petro.mēo.de ſcō germano.et de marty. ¶ Augustꝰ.
Fe.v.de feſto ſcti petri ad vincula.mēo.de marty.Fe.vi.de
dña.mēo.de ſcō petro ꝫ de mar.ꝛc̄.vt patet ſupra ad feſtū
ſcti petri ad vincula.in.v.lra dñicali.℟. Sabbato de inuen-
tiōe ſcti ſtephani ſocioꝝq; eius mar.velpe.erūt de dñica cū
añis et pis ad diē ſabbati pertinētib⁹.et dr̄ mēo.de ſcō ſte-
phano:ꝫ de ſcō petro.vel.de dña nō dr̄ in chro. ¶ Dñica
x. In pncipio.memo.de ſcō petro. Ad velpas a cpo de ſcō
oſwaldo.mēo.de dñica et de ſcō petro.Fe.ij.de ſcō oſwal
do.vel.erūt oīno de feſto trāſligu.Fe.iij.de feſto trāſigura
tionis.me.de mar.et de ſcō petro.Fe.iiij.de feſto nois ie-
ſu.mēo.de mar.et de ſcō petro.et vbi nō dē de trāſligu.di
cā hoc modo.Fe.ij.de ſ.oſwaldo rege et mar.Ad vel.ãe de
lau.feſti pcedēt.cū pis ſe.ꝛc̄.de ſ.oſwaldo.cū mēo.de mar.
et de ſcō petro.Fe.iij.de mar.cū re.cīa.mēo.de ſcō petro.
Ad vel.oīa de feſto nois ieſu.cū mēo.de ſcō petro et de ſcō
donato marty.Feꝛ.iiij.de feſto nois ieſu.cū mēo.de ſancto
petro.ꝫ de ſcō donato.Ad velpe.ãe de lau.feſti pcedēt.cū pis
de.i.vel.Cp̄.ꝛc̄.de noīe ieſu:cū mēo.de ſcō petro ꝫ de mar.
Fe.v.de oct.ſcti petri.međ.lec.de mar.Fe.vi.de ſcō roma-
no cum nocturno:ſuffragia dñr.Vigilia. Sabbato de ſcō
laurētio.ꝛc̄.vt ad feſtū eius in.v.lra dñicali ℟.ij.velp.a cpo
erūt de dñica.ān.dñicalis. Sapientia edificauit etcetera.

¶ Dñica. xi. međ. lec. de ſcō tiburtio. Fe. ij. de ſcō laurētio. Ad millam oia dñr ſicut in die ſe. Feř. iij. de mar. cū. Ry. et laud. ppr̄ys. Fe. iiij. de ſ. euſebio cū noctur. Vigiľ. Fe. v. de feſto aſſūptiōis btē marie. nulla mēo. Fe. vi. de dña. Sab. de dña. me. de ſcō laurētio. ¶ Dñica ifra oct. de dña. me. iij. lec. iij. Ry. O decus. Fe. ij. iij. ⁊. iiij. de dña. me. iij. lec. Fe. v. de oct. aſſumptio. međ. lec. de mar. Fe. vi. de ſe. Ry. Girum celi. miſſa de vigiľ. Sab. de ſcō bartholomeo. me. de ſ. audoeno epō ⁊ ꝯfeſ. vel. erūt de apľo cū me. de dñica. ā. dñicalis. Ego in altiſſi me. de virg. ¶ Dñica. xij. međ. lect. de ſcā hylda virgi. Fe. ij. de apľis. Fe. iij. de ſ. ruffo mar. Fe. iiij. de ſ. auguſtino doctoꝛe. me. de mar. Fe. v. de feſto decollatiōis iohānis bap. me. de virg. Fe. vi. de mar. Sab. de dña: me. de ſ. aidano Ad vel. me. de ſ. pr̄iſco mar. ¶ Dñica. xiij. ⁊ differať feſtū. Si bona me. de ſ. pr̄iſco. vel. erūt de ſ. egidio. cū me. de do. ¶ Septēber. Fe. ij. de ſcō egidio abba. Fe. iij. de dñica. xiiij Fe. iiij. de ſ. cuthberto. međ. lec. de ſ. birino. ix. Ry. Sine lūbi. Fe. v. de ſ. berti. abba. Feř. vi. de dña. Sab. de ſ. euurcio epō. cū noct. Ry. de ij. turba. ¶ Dñica de feſto natiui. btē marie. mēo. de mar. Fe. ij. iij. iiij. v. ⁊. vi. de dña. me. tm̄ de mar. lec. ad p̄mas vel. ſcē crucis. ān. Natiuitas ⁊ cete añe cū p̄is de dña. cp̄m. ⁊c. de cruce. mēo. de mar. ⁊ pſlea de dña. ⁊ dñr oēs vſi. cū alľa Ad cōple. ān. Miſerere ps. Cū inuocarē. Sabba. de feſto exaltatiōis ſcē crucis: međ. lec. de mar. Ad. ij. vs añe de lau. feſtip̄cedē. cū p̄is dñicalib⁹. Cp̄m. ⁊c. de oct. vrate marie. cum mēo. de cruce: ⁊ etiā de mar. ⁊ dñr oēs vſi. ſine alľa ad ꝯpletoriū. ā. Cū iocūditate ⁊c. ¶ Dñica de oct. btē marie ſine međ. lec. de mar. Fe ij. de dñica. xv. cū mar. i. Ry. Deſto dñe mēo. de mar. Fe. iij. de ſcō lāberto mar. Fe. iiij. de ſe. lec. ſumātur de p̄ma dñica hiſto. ſcil⁹ Tobias ex tribu. ⁊ cete: cū alijs lec. ſequē. ſe. cum Ry. de ij. turba. Fe. v. de ſcō vvilfo vel de feſto loci. Feria. vi. de ſe. Ry. Tribulati. Nos aliū. Omni tp̄e. i. miſſa de vigiľ. Magna miſſa de quatuoꝛ tēp. eque ſolēniter ad magnū altare. Sabbato de ſcō maťhꝛo apo. et euāge. i. miſſa dꝛ de quatuoꝛ tēp. magna miſſa

de apl'o: ꝛ vtraq; ad magnū altare. ¶ Dñica de sctō mauri-
cio socijsq; eius: laud. ppzie. Fe. ij. de dñica. xvi. me. de sctā
tecla. Adonay. Fe. iij. de dñica. xvij. Et notandū q; qñ hiſto
rie videlz. Adonay incepta fuerit: tunc illud Re. ij. ¶ Tribu-
lationes ꝛ q̄rtū Re. Nos aliū dñm oino ꝑtermittant: ꝛ dñz
tm̄ ppzia. Re. isti⁹ hiſtozie incipiēdo ad p̄mū Re. ppzie hiſto
rie. Feꝛ. iiij. de sctō firmino epo et mar. Fe. v. ꝛ. vi. de mar.
Sabba. de dña. ¶ Dñica de sctō michaele archāgelo. Fe. ij.
de sctō hieronimo. d. ¶ Octaver. Feꝛ. ij. de ꝙfes. Fe. iiij. de
sctō thoma herkozdeñ. med. lec. de mar. Fe. v. de apl'o. vel loci.
Sinodus. Fe. vi. de l. krācisco ꝙfes. Sab. de dña. ¶ Dñica
xvij. sine med. lec. me. de l. fide. Adaperiat. Fe. ij. de l. marco
pa. me. de mar. Fe. ij. de dña. me. de l. pelagia. Fe. iiij. de l.
dionysio cū socijs mar. Fe. v. de l. paulino sine me. ℞. me.
de mar. Fe. vi. de mar. Sabba. de l. vvilfrido. ¶ Dñica de l.
edvvardo. Fe. ij. de l. kalixto pa. ꝛ mar. Feꝛ. ij. de dña. Feꝛ.
iiij. de dñica. xix. Fe. v. de apl'is vel de festo loci. Fe. vi. de sctō
luca euāg. mēo. de mar. Sabba. de festo reliquiarū. Ebor.
velpe erūt de festo reliquiarū. cū mēo. de dñica. ān. dñicalis.
Adaperiat. ¶ Dñica. xx. med. lect. de vgie. vel i dñica erūt de
fel. xi. miliū virgi. mēo. de dñica ꝛ de ꝙfess. Fe. ij. de festo. xi.
miliū virginū. med. lec. de cōfel. Fe. iij. de l. vvil'o. Fe. iiij. de
sctō romano epo cū Re. ij. turbe. Fe. v. de apl'is vel loci. Feꝛ.
vi. de trāsla. l. iohis truerla. mēo. de mar. Sabba. de dña. sab
ba. ad vs. ā. dñicalis. Exaudiat. Jeiunet. Vigil. ¶ Dñica
xpi. et legeꝛ legēda de. vij. pueris cū mre martyrizat. s. Lō
tigit ꝛr̄. vlq; ibi ꝛ mr̄ corrupta est et diuideꝛ dicta legēda in
vi. ℞. ꝛ dñr Re. de hiſtozia excepto. vi. qđ erit ¶ Quātus mar
tyrū Fe. ij. de apl'is simone et iuda. Feꝛ. iij. de l. vvil'o. Fe.
iiij. de dña. Fe. v. de l. q̄ntino cū noctur. Vigil. ¶ Nouēber.
Feꝛ. vi. de festo oim sctōz. Sabba. de cōmēoza. aiarū. velpe
erūt de dñica. ¶ Dñica. xxij. sine med. lec. mēo. de mar. Vi-
di dñm Fe. ij. de apl'is. Fe. iij. de l. vvil'o. Fe. iiij. de sctō leo-
nardo abbate. Fe. v. de l. vvillebzozdo. epo. Fe. vi. de marty.
iiij. cozonatis. Sabba. de dña. sabba. ad vesp. ān. dñicalis.

Muro tuo. ¶ Dñica.xxiij.med.lect.de ſcō martino papa. Fe.ij.de ſcō martino epō.ꝛc.vtꝫ in.v.lēa dñicali A.Fe.iij de eodē.cine re.cpzi.Feſt.iiij.de ſcō bzicio epō Ry.de.ij.tur ba.laud.ppzie.Fe.v.de dña.Fe.vi.de ſ.machuto epō.Sab ba.de ſ.edmūdo arrhiepō cantuar.cine med.lec.ij.vel.a capꝫ o erūt de do.ā.dñicaꝫ.Qui celoꝝ.cū mēo.de ſ.edmūdo et de ſ.aniano epō.¶ Dñica.xxiiij.tres ꝑme lec.de paſtoꝛib⁹. med.ſc.de ſ.aniano: ⁊ mēo.de ſ.martino.cū ā.Media nocte dñica.cū ỽli.Oza p nobis.ad vel.in dñica.me.de oct.ſ.mar ti.cū ỽli.Amauit.Fe.ij.de oct.ſ.marti.Feſt.iij.de dña.Fe. iiij.de ſcō edmūdo rege ⁊ mar.Fe.v.de ap̄o.Fe.vi.de ſ.ceci lia.ij.vel.a capꝫ o erūt de ſ.clemēte papa cū mēo.de ſcā ceci lia ⁊c.Sabba.de ſ.clemēte papa:cine med.lec.me.de ſ.feli citate.cum.ān.Simile eſt regnū celoꝝ hoi.ỽli.Ypcie tua ſcde velꝛe.a cpō erūt de dñica.ān.dñicaꝫ.Libera nos.⁊ ce tera cū mēo.de ſ.clemēte et de ſ.grilogono mar.¶ Dñica xxv.tres ꝑme lec.de oſſib⁹.med.lec.de ſ.grilogono.Fe.ij.de ſcā katherina cine expoſitiōe:niſi vbi feſtū ei⁹ cit duplex. Feſ.iij.de de ſ.lino papa et mar.Feſ.iiij.de ſ.vbiſſ'o vel de dña.Fe.v.de dña vel de feſto loci.Fe.vi.de ſ.ſaturnino cū noctur.vigiſ.Sab.de ſ.andzea ap̄o.ad vſ.ā.Bñdict⁹.⁊ cete añe cū ꝑis fe.cp.⁊c.de dñica.i.aduēt⁹ dñi.cūme.de ſ.andzea ⁊c.de dña et de mar.vel.de dña nō dic in cho.¶ G.Primū.

Feſtū ſcē trinita.xiij.kaſ.Junij.Feſ.ij.de dñica ꝑma poſt feſtū trinita.De⁹ oim.Fe.iij.de ap̄o.vel loci.Fe ria.iiij.de dña.Feſ.v.de feſto coꝛpis xꝑi:nec ſequaꝫ mēo.de ſcō vzbano.ad.ij.vel.Fe.vi.de coꝛpe xꝑi ad vtraſq velꝛe.ſ. auguſtini dicunꝫ añe et ꝑi.de coꝛpe xꝑi.mēo.de eodē.Sab bato de ſ.auguſtino.med.lec.de coꝛpe xꝑi cū mēo.de eodē et de ſ.beda.cū ỽli.Juſtū de durit.¶ Dñica infra octa.coꝛpis xꝑi.Fe.ij.iij.⁊.iiij.de coꝛpe xꝑi.mēo.tm̄.iij.lec.Fe.v.de octa. coꝛpis xꝑi.mēo.de ſ.petroniſſa virgi.Fe.vi.de dña mēo.de marty.¶ Julius.Nota hic differūt pice.Sabbato de mar tyꝛib⁹.ad vſ.Ry.Dñm time.et.ān.Loquere dñe.¶ Do.ij. lect.Fuit vir vnus.Fe.ij.de dñica.iij.Ry.ke.Fe.iij.de ſcō ba

nifacio mar. Feria.iiij.de dña. Feria.v.de apl'is. Benedictiones. Dmps. Fe.vi.de festo.l.vbil'i.mẽo.de cõfel.cũ vli. Sacerdotes.tã ad vel.ỹ ad matut.de seruitio scti vbil'i.infra oct.vide supza ad festũ eius in.i.lẽa dñica. Ꝟ. Sabbato de sctõ vbil'o.ad vel.ane.de laudi.cũ plal.feẽ.cpm. Benedictus hyᵖ. Jesu redẽptoz. ¶ Dñica infra oct.l.vbil'i.ãn.ad Ꝟ dicus scõm ozdinẽ.ij.vel pe a cpo erũt de sctõ barnaba. cũ mẽo.de sctõ vbil'o.ꝛ de mar. Feẽ.ij.de sctõ barnaba apo. sine meᵭ.lect.ad.ij.vel pe.ãn. Jurauit ꝛ cete ane.cũ plal.de aposto.memo.de.l.vbil'o.et de marty. Feria.iij.iiij.et.v.de sctõ vbil'o.mẽo.ij.lec.ad.i.vel.de oct.ane de laudi.cũ plal. feẽ. Cpm. Ecce sacerdos. hyᵖ. Jste cõfessoz.ꝛc.vt in die cum mẽo.de marty. Feẽ.vi.de octa.scti vbil'i.meᵭ.lect.de marty. Sabba.de dña ad vel.ãn. Cognouerũt.vel Mõtes gelboe. Nota bene qz differũt. ¶ Dñica.iiij.lect. Philistĩ in.meᵭ. lect.de sctõ votulpho abba.me.de eodẽ. Ve. Tactᵖ dauid. Feẽ. ij.ꝛ.iij.de mar. Fe.iiij.de dña. Feẽ.v.de apl'is vel loci. Fe.vi. de sctõ albano mar. Sabba.de.l.etheldzeda virgi.cũ noctur no. Vigil'. ¶ Dñica de natiuita.iohãnis bap. Fe.ij.de sctõ iohãne bap.cũ regi.chzi. Fe.iij.de mar.iohãne ꝛ paulo. Ve. et laud.ppzie cũ regi.chzi. Fe.iiij.de dña.ad vel.hec cola.ã. Elizabeth.cũ plal.fe.ꝛ re.chzᵒ in his vel.a duobᵒ in capis viriᵭ. Cpm.ꝛc.de sctõ leone. Fe.v.de sctõ leone papa cũ no cturno. Vigil'. Suffragia nõ dicanẽ ad matu.nec Exultabunt. vt scribit'.s. Fe.vi.de festo apo.petri et pauli.nulla se quat mẽo. Sab.de cõmẽo.l.pauli de l.pet'.ꝛ l.iohãne bapt. ad vel.de de di.mẽo.de apl'is. ¶ Julius. ¶ Dñica ꝛ de festo dedica.eccl'ie.mẽo.de apl'is et de octa.l.iohãnis ad vel.mẽo.de sctõ sbithuno de apl'is et de mar. Fe.ij.de sctõ sbithuno. meᵭ.lec.de apl'is cũ mẽo.de eis ꝛ de dedica.ꝛ de mar.ad vel. ane de laud.festi ꝓceᵭ.cũ plal.feẽ.cpm.ꝛc.de sctõ sbithuno cũ mẽo.de apl'is et de dedica. Fe.iij.de apl'is.mẽo.de dedica. ad vel.pe.ãn. Jurauit.ꝛ cete ane cũ plal.de apl'is.cpm.ꝛc.de transla.l.martini cum mẽo.de apl'is et de dedica. Fe.iiij.de transla.l.martini.meᵭ.lect.de apl'is cũ me.de eis ꝛ de di.

ad vesp. ane de laud. festi pcedē. cū pslal. fe. cpm. ꝛc. de l. martino cū me. de aplis et de dedi. fe. v. de aplis cū mēo. de dedi. ad vel. ān. Jurauit. ꝛ ce. ane cū pis de ap. ꝛc. de octa. ap. cū mēo. de dedica. fe. vi. de octa. ap. mēd. lec. de dedi. cū me. de eadē. ad vel. ān. Jurauit. ꝛc. ān. cū pslal. de aplis. cpm. ꝛc. de sctō thoma. cū mēo. de dedica. Sabbato de trāslatiōe scti thome. mēd. lec. de dedica. cū mēo. de eadē. ad vel. ān. de laudib⁹ festi pcedē. cū pslal. feri. cpm. ꝛc. de dedica. cū mēo. de scto thoma ꝛ de l. grimbaldo. ¶ Dnica de oct. de dic. me. de sctō: vesp e capl'o erūt de l. euerilde virgine nō mar. cū mēo. de dedi. fe. ij. de l. euerilde. Feī. iij. de mar. fe. iiij. de dnica. v. fe. v. de aplis. fe. vi. de sctō vuill'o. Sabbato de dña ad vel. ān. dnica. Rex autē dauid. ¶ Dnica vi. lec. Jgit̄ ꝯsideratō Rex. Dlārit et Tact⁹ dauid. Feī. ij. de dnica. vij. Re. ke. fe. iij. de l. vuillelmo. fe. iiij. de dnica. viij. fe. v. de aplis vel loci. Feria. vi. de scta margareta. Sabbato de dña. mēo. de virgi. ¶ Dnica de scta maria magdalena: mēo. de sctō vuādz egi. fe. ij. de marty. fe. iij. de l. pzina virgi. cū nocturno. Vigil'. fe. iiij. de sctō iacob ap. mēo. de marty. ꝛ ceta oia per totū annū sicut patēt in vltima lra dnicali G. ¶ G. Secūdum: Festū scte trinita. vi. kal'. Junij lra dnic. G scdm. Feī. ij. de dnica pma. Dei⁹ oīm. mēo. de l. germano. fe. iij. de dña. fe. iiij. de dnica. ij. fe. v. de festo coz. xpi. nulla mēo. ¶ Junius. fe. vi. ꝛ sabba. de cozpe xpi. mēo. iij. lec. ¶ Dnica inkra. fe. ij. iij. ꝛ. iiij. de cozpe xpi. mēo. ij. lec. fe. v. de oct. cozpis xpi ad pmas vel. l. vuill'i dñr ane ppzie. s. Jn vuill'i laud cū pslal. feri. ꝛc. de l. vuill'o. mēo. tm̄ de oct. cozpis xpi et de ꝯfesso. cū vli. Sacerdotes tui tam ad vel. cy ad matut. tūc nō dz Gria tibi dne. nec alla ꝯplt vli. fe. vi. de festo l. vuillelmi. mēo. de cōfesso. Sabbato de sctō vuill'o. mēo. de mar. ad vel. ane. Claudi festi. ꝛ cete ane cū pslal. fe. cpm. Benedictionē hyc⁹. Jesu redēptor. ¶ Dnica inkra oct. scti vuill'i ad pslal. Vndic⁹ scdm ordinē. ad vel. āe de laud. festi pce. cū pis fe. cp. ꝛc. de l. barna. cū me. de l. vuill'o. vli. Dia p nob⁹ bte. tam ad vel. cy ad matu. fe. ij. de l. barna. apo. cine mēd. lect.

Ad vesp̃as. ān. Iurauit. et ceť aňe cū ps̃al. de ap̃lis. mēo. de l. vuill'o ⁊ de mar. Fe. iij. iiij. ⁊ v. de l. vuil'o/cū mēo. iij. lec. Ad vesp̃as in octa. l. vuill'i aňe de lau. cū ps̃al. ke. cp̃m. Ecce sacerdos. hy⁹. Alle cōfessoꝛ et ceťa vt i p̃mis vesp̃is/cū mēo. de mar. Fe. vi. de octa. scti vuill'i. med̃. lec. de mar. Sab. de dña. mēo. de mar. Ad vesperas ℟. Deum time. cum ant̃. Loquere dñe. et ceťa de dñica. cū mēo. de sancto wtulpho. ¶ Dñica. iij. lec. Fuit vir vn⁹ de ramatha. med̃. lec. de s. wtulpho. Fe. ij. de marty. marco ⁊ marcelliano. Fe. iij. de mar. gerualio ⁊ p̃pothalio. Fe. iiij. de dñica. iiij. ℟. feria. Fe. v. de dña. mēoꝛia de sancto. Fe. vi. de sancto albano marty. Sabbato de sancta etheldꝛeda. cum Noctnrno. Vigilia. ¶ Dñica de festo natiui. scti iohā. bapti. Fe. ij. de s. iohā. cū regi. cho. Fe. iij. de mar. iohā. et pau. ℟. et laudes p̃pe. cum regi. cho. Fe. iiij. de dña. Ad vesp̃as hec sola ant̃. Elizabeth. cū ps̃al. ke. et regit̄ chꝛus in his vesp̃is a duob⁹ in cap̃is viridibus. Cp̃m ⁊ ceťa de s. leone/cū regi. cho. Fe. v. de s. leone papa/cū nocturno. Suffragia nō dñr: nec Exultabunt. nec p̃s. Deus venerūt gēt̃es. ad missam. Vigilia. Fe. v. de festo ap̃lor̃ petri ⁊ pauli. Sab. de cōmēo. sancti pauli. mēo. de s. petro ⁊ de s. iohāne. et ceťa vt p̃z supꝛa ad festū s. pauli in p̃zima lr̄a dñicali. A. Ad vesperas de dedicatione/cum mēo. vt. s. in p̃zima lr̄a dñicali. G. p̃r totam septimanam. ¶ Dñica de octa. dedica. tñi mēo. de sctō. Fe. ij. de s. euerilde virgie. Feria. iij. de septem fratribus martyꝛibus. Fe. iiij. de dñica. v. Feria. v. de ap̃lis. Fe. vi. de sancto vuillelmo. Sabbato de dña. Ad vesp̃as. ān. dñicalis. Rex aūt dauid. ¶ Dñica. vi. lec. Igit̄ cōsiderato ℟. Dixit et Tactus dauid. dicūtur. Fe. ij. de dñica. vij. ℟. ke. Fe. iij. de sctō vuill'o. Feria. iiij. de dñica. vij. Fe. v. de apostolis vel loci. Feria. vi. de sancta margareta. Sabbato de dña. memoꝛia de virgi. ¶ Dñica de s. maria magda. mēo. de cōfesso. Fe. ij. de sctō apollinare mar. Fe. iij. de s. chꝛistina v̄gi. cū noctur. Vigi. Fe. iiij. de s. iacobo. mēo. de s. chꝛistoforo. mar. et ceťa oīa p̃ totum annū: sicut p̃z in vltia lr̄a dñicali. G. ¶ Sexti um.

Festum sctē Trini. iij. nonas Junij. Fe. ij. de dñica. l. De⁹ oim. mēo. de sctō. Fe. iij. de s. bnifacio mar. Fe. iiij. de dñia. Fe. v. de festo coz. xp̄i. scde vel. erūt plene de coz. xp̄i/cū mēo. de s. vbilˈo tm̄. nichil de cōfes. Fe. vi. de festo s. vbilˈi/cū mēo. de coz. xp̄i ⁊ de confes. cū ỹli. Sacerdotes tui. Ad. ij. vel. s. vbilˈi dñr ãe ⁊ p̄i de coz. xp̄i. cp̄m ⁊c. de s. vbilˈo/cū mēo. de coz. xp̄i ⁊ de mar. Qđ aūt min⁹ inuenit hic de s. vbilˈo q̄rat ad festū ei⁹ in. i. lr̄a dñicali. A. Sab. de coz. xp̄i. et ỹz mēo. de s. vbilˈo ⁊ de mar. et ỹz mēo. p octa. de s. vbilˈo. ¶ Dñica infra octa. coz. xp̄i. međ. lec. de s. vbilˈo/cū mēo. de eodē. Ad vtrasq; vs̄ s. barnabe dñr ãe ⁊ psal. de coz. xp̄i/cū mēo. de eodē. Fe. ij. de s. barnaba apˈlo sine međ. lec. Fe. iij. de coz. xp̄i. mēo. iij. lec. Fe. iiij. de cozpe xp̄i. i. me. quotidie de s. vbilˈo. Fe. v. de octa. cozpis xp̄i. međ. lec. de s. vbilˈo/cū mēo. de s. balilio epo. scde vel. a cpo erūt de octa. scti vbilˈi. cp̄m. Ecce sacerdos. hyᵖ. Ite ⁊ pcessoz ⁊c. vt in. i. vel. cū mēo. de coz. xp̄i. et de mar. Tūc nō ỹz Glˈia tibi dñe nec alˈia pslˈ ỹli. Fe. vi. de oct. s. vbilˈi. me. lec. de mar. Sab. de dñia. mēo. de mar. Ad vs̄ R̄. Deūtime ãn. Loq̄re dñe cūmēo de s. botulpho abba. ¶ Dñica. ij. lec. Fuit vir. međ. lec. de s. botul. Fe. ij. de dñica. iij. R̄. fe. Nota bñ: q̄z differūt pice. Fe. iij. de mar. Fe. iiij. de vo. iiij. Fe. v. de dñia. Fe. vi. de s. albano mar. Sab. de s. etheldzeda ỹg. cū nocť. Nigiť. ¶ Dñica de festo nati iohā. bap. Fe. ij. de s. iohā. cū regi. clm. Fe. iij. de marty. R̄. et laud. p̄p̄e/cū regi. clm. Fe. iiij. de dñia. Ad vs̄ her sola ãn. Elizabeth. cū psal. fe. et regiť choz⁹ in his vel. a duob⁹ in capis viridib⁹. Cp̄m ⁊ ceta de s. leone/cū mēo. de s. iohā. Fe. v. de s. leone papa/cū nocturno. Suffragia nō dñr: nec exultabūt. nec ps De⁹ venerūt gē. ad missam ꝓpter octa. Fe. vi. de festo apˈlorz petri ⁊ pau. Sab. de cōmēo. s. pauli. mēo. de s. petro ⁊ etiā de s. iohā. bap. et ceta vt. ỹ. ad festū scti pau. in. i. lr̄a dñicali. A. Ad vs̄ de dedica. cūmēo. vt. ỹ. et ceta ofa de dedica. vt ptz in. i. lr̄a. G. p octa. ¶ Julius. ¶ Dñica de octa. dedica. ⁊c. Fe. ij. de s. euerilde ỹgi. Fe. iij. de marty. Fe. iiij. de dñica. v. Fe. v. de apˈlis vel loci. Fe. vi. de s. vbilˈo.

Sab.de dña. Ad vesp.ān.lup ꝑlal.Magi.Rex aūt dauid ¶Dñica.vi.lec. Igitur cōsiderato. ℟. Plāxit et Tactus dicūtur. Feria.ij.de dñica.vij. ℟.feria. Fer.iij.de l.vbill'o. Feria.iiij.de dñica.viij. Feria.v.de ap'lis vel loci. Feria.vi. de lancta margareta. Sabbato de dña.memoria de virgi. ¶Dñica de l.maria magdalena.mēo.de l.vvandr. Fe.ij. de l.apolinare mar. Fe.iij.de l.xpina ỽgi.cū noc. Vigilia. Fe.iiij.de l.iacobꝰ.mēo.de l.chzistoforo.et ceta oia ꝓrtotū annum sicut ptz in vltima lēa dñicali.G. ¶G.quartum. Festum sctē trinitat.iiij.idus Junij. lēa dñicalis.E. Ad.ij.vs de trini.ōz mēo.de l.barnaba ap'o. Fe.ij.de stō barnaba ap'o.Ad.ij.vs.ān. Jurauitetcete āe cū ꝑlal. de ap. Fe.iij.de dña.mēo.demar. Fe.iiij.de w.i.pst pēthe. Deus oim. Fe.v.de festo coz.xpi.nulla mēo. Ad.ij.vesp as mēo.de mar. Fer.vi.et sab.de cozpoze xpi.mēo.tm̄.iij.lec. ¶Dñica infra oc.de cozpze xpi sine med.lec.mēo.de stō. Fe.ij.iij.z.iiij.de cozpze xpi.mēo.tm̄.iij.lec. Fe.v.de octa. cozpzis xpi sine med.lec.mēo.tm̄ de l.leuefredw. Ad.ij.vel. incipiatur ad rp̄m de l.albano. Fe.vi.de l.albano marty. Sabbato de lancta Etheldzeda cum Nocturno. Vigilia. ¶Dñica de festo iohā.bap. Fe.ij.de l.iohā.cū regi.chozi. Fe.iij.de marty. ℟.et laud.ꝑe/cū regi.chs. Fe.iiij.de dña. Ad vs hec sola ān. Elizabeth.cū ꝑlal.ke.et re.chs.in his vel. a duob⁹ i capis viri. Cp̄m z ceta de l.leone cū re.chs. Fe.v. de l.leone pa.cū nocr. Quifra.nō dñr.nec Exultabūtnec ꝑlal. De⁹ venerūt gēs ad missam ꝓpter octa. Vigi. Fe.vi. de festo ap'lox petri z pau. Sab.de qmēo.l.pauli ap'li.mēo. de l.petro z etiā de l.iohan. et ceta vt ptz.s.ad festū l.pauli in.i.lēa do.A. Ad vs de dedic.cū mēo.vt.s.in.i.lēa.G.p oct. ¶Dñica de octa.dedica.tm̄ mēo.de stō vt.s.in.i.G. Fe.ij. de l.euerilde virgi. Fe.iij.de dñica.ij.mēo.de mar. Fe.iiij. de dñica.iij. Fer.v.de ap'lis vel loci. Fer.vi.de l.vvillelmo. Sabbato de dña. Ad vesp as ℟. Deū time ān. Loqre dñe. ¶Dñica.iiij.lec. Fuit vir vn⁹ ℟. Plāxit et Tactus dñr. Fe.ij.de dñica.v. ℟.kr. Fe.iij.de dñica.vi. Fe.iiij.de dñica

vij.Fe.v.de apl'is vel loci.Fe.vi.de sancta margareta vir gine ꝛ mar.Sabbato de dña.et ceta oia per totum annum ficut patet in vltima litera dominicali.G. ¶G.quintum.

Festum sctē trinitat.xv.kal'.Julij.G.v.cū mēo.de s.lu tulphy mar.Fe.ij.de d.i.post trini.Deus oim.mēo.de mar.Fe.iij.de dña.mēo.de mar.Fe.iiij.de d.ij.Fe.v.de festo coz.xpi.nulla mēo.Ad vs mēo.de s.albano mar.tm̄.Fe.vi. de s.albano.medi.lec.de coz.xpi.Ad vs dnr̄ae et p̄i de coz. xpi/cū mēo.de eodē/et postea de s.etheldze.vg.Sab.de coz. xpi.mēo.de s.etheldze.et dicat missa i capl'o cū pfa.Qui per incar.Ad vtrasq; vs̄ s.ioh.ba.dnr̄ae ꝛ psal.de coz.xpi.Vig. ¶Dnica de festo s.iohā.bapti.cū pzefa.Qui per incarnati. Fe.ij.de cozpze xpi.mēo.de s.iohā.Fe.iij.de coz.xpi.mēo. de s.iohā.et de mar.Fe.iiij.de coz.xpi.mēo.de s.iohā.et de mar.Fe.v.de octa.coz.xpi.medi.lec.de s.leone.Vespe erunt plene de apl'is.cū mēo.de octa.coz.xpi.tūc nō dz Glia tibi dñe.nec alla.post vli.Feria.vi.de festo apl'oz petri ꝛ pauli. Sab.de cōmēo.s.pauli/cū mēo.de s.petro.et ceta vt ptz.ā. ad festū s.pauli in pzima lra.A.Ad vs de dedi.cū mēozijs. ¶Dnica de festo dedi.eccle.mēo.de apl'is ꝛ de oct.s.iohā. bap.vt ptz in.i.lra.G.p oct.Fe.ij.de s.euerilde vg.Fe.iij.de mar.Fe.iiij.de dnica.ij.Fe.v.de apl'is.Fe.vi.de s.vbill'o. Sabba.de dña.Ad vespas Re.Deu time.ān Loquere dñe. ¶Dnica.iiij.lec.Fuit vir.Re.Planxit et Tactus.nota de lec.Fe.ij.de dnica.v.Re.feria.Fe.iij.de dnica.vi.Fe.iiij.de dnica.vij.Fe.v.de apl'is vel loci.Fe.vi.de s.margareta.Ad vs fiat mēo.de dña.et de vgine.Sab.de dña.mēo.de vgi. ¶Dnica de sctā maria magdalena.mēo.de sancto.Fe.ij.de dnica.viij.mēo.de sctō.Fe.iij.de s.chzistina/cū nocturno. Vigilia.Fe.iiij.de s.iacobo.mēo.de marty.Fe.v.de s.anna. Pzime vespe a cpo erūt de s.martha/cū mēo.de sctā anna et de mar.Fe.v.de s.martha.medi.lec.de mar.Sab.de dña. mēo.de s.cāplo.ꝛ de s.pātaleo. ¶Dnica.ix.cine medi.lec. In pncipio.mēo.de mar.Fe.ij.de mar.abdō et sen.Fe.iij. de s.germāo.Ad.i.vs s.petri dz mēo.de s.ger.et etiā de mar.

¶ Augustus. Fe.iiij. ad vincula.l.petri. Fe.v.de l.stephano papa ⁊ mar.cum regi.cho.mẽo.de l.petro.et ceta vtã in.v.litera.B. Fe.v.de inuẽtiõe ſcti ſtephani ſocioꝝq eius mar. Ad ſcdas vel.añe de lauð.feſti pzecedẽ.cũ pſal.feria. Sab.de dña. Ad vel.ãn. Petrus ⁊ iohãnes et cete añe cum pſal.de apl'is. Cpm ⁊ ceta de l.oſwaldo: cũ mẽo.de l.petro. ¶ Dñica de l.oſwaldo line með.lec. Ad.ij.vñ oia de tranſfigura. cũ mẽo.de l.oſwaldo/de l.petro/et de mar. Fe.ij.de tranſfigu. cum mẽo.de l.petro ⁊ de mar. Ad vñ oia de feſto nois Jeſu/cũ mẽo.de tranſfigu.de ſcõ petro ⁊ de l.donato marty.et vbi nõ fit ſeruitiũ de tranſfigu.dicatur hoc modo. ¶ Dñica de l.oſwaldo line með.lec. Ad.ij.vñ añe de lauð. feſti pzecedẽ.cũ pſal.fe. Cpm ⁊ ceta de l.oſwaldo/cũ mẽo. de mar.et de l.petro. Fe.ij.de mar.cũ regi.cho.mẽo.de l.petro. Ad veſpas oia de feſto nois Jeſu/cum mẽo.de l.petro et de l.donato. Fe.iij.de feſto nois Jeſu/cũ mẽo.de l.petro et de l.donato mar. Ad vñ añe de lauð.feſti pzecedẽ.cũ pſal. de pzimis veſpis. Cpm ⁊ ceta de noie Jeſu/cũ mẽo.de octa. ſcti petri/cũ ãn. Petrus ad ſe reuerſus. vñ. Tu es petrus. oño. Deus q̃ beatũ petrũ ꝛc. Fe.iiij.de octa.l.petri.með.lec. de mar. Fe.v.de l.romano/cũ nocturno. Re.de.i.turba. Vigilia. Fe.vi.de l.Laurẽtio marty.et ceta vt in.v.litera.B. Sabbato de dña. mẽo.de l.tiburtio ⁊ de ſancto laurentio. ¶ Dñica.x.með.lec.de l.lauren. Fe.ij.de l.ypolito ſocijſq; ei⁹ mar.Re.et lauð.pzie/cũmẽo.de l.laurẽtio. Fe.iij.de l. euſebio cũ nocturno. Vigilia. Fe.iiij.de feſto aſſũp.beate marie. Fe.v.vi.et ſab.de dña. ¶ Dñica infra ſine með.lec. mẽo.iij.lec.iij.Re.O dec⁹. Fe.ij.s.iij.de dña. Fe.iiij.de octa. aſſum.með.lec.de mar. Fe.v.de fe.Re.Girũ celi.milla de vigia. Fe.vi.de l.barthõ.apo.memo.de l.Sab.de dña.me.de virg. ¶ Dñica.xi. Fe.ij.de l.rupho.mar. Fe.iij.de l.augu. me.de mar. Fe.iiij.de feſto decollatio.l.iohñ.bapti.cũ regimine choꝛi.mẽo.de virgi. Fer.v.de marty. Fer.vi.de dña. ¶ Sept. Sab.de l.Egidio abba.cũ mẽo.de marty.hſpe. erũt de dñica cũ añis ⁊ pis ſe.me.de l.egidio. ¶ Dñica.xij.

Si bona. Fe.ij.de dñica.xiij. Fer.iij.de l.cuthber. meō lect. de l.biri.ix.℟. Sint lubi. Fe.iiij.de l.birino abbate. Fer. v.de ap̄lis vel loci. Fe.vi.de l. Euurcio epō.cū nocl. Sab. de Natiuita.b.marie.mēo. de marty. ℣ Dñica infra cine meō.le. Fe.ij.iij.ꝛ.iiij.de dña.mēo.tm̄ de.iij.le. Fe.v.de dña. ad.i.vespe.l.crucis.ān. Natiui.ꝛc.añe cū p̄is.de dña.cp̄.ꝛc. de Cruce.cū me.de mar.ꝛ de dña.ꝛ dñr.v̄li.cū alla. Ad cōpl̄. ān. Hilere. Fe.vi.de festo exaltatiōis l.crucis.meō.lect.de mar.ad.ij.vesp.ān.de laud.festi p̄ceō.cū p̄is de w.cp̄.ꝛc.de oct. bēa.marie cū me.de cruce ꝛ etiā de mar.ꝛ dicātur v̄li.cine alla. Ad.cōpleto.ān. Cū iocūditate. Sab.de oct.btē marie cine meō.lec.vesp.in sab.erūt plene de dña.cū mēo.de dñica et de marty. ℣ Dñica.xiiij.cine meō.lec. Peto dñe.mēo.de mar. Fe.ij.de dñica.xv.mēo.de marty. Fe.iij.de dña. Fe.iiij. de fe.iiij.tēpor. Fe.v.de fe.milla de vigilia. Fe.vi.de l.matheo ap̄lo ꝛ euāge. Sabbato de sancto mauricio cū socijs. Vespere erūt oīno de sctis / cū mēoria de hilto. et de virgi. ℣ Dñica.xvi. Adonay dñe. Fe.ij.de dñica.xvij. Fe.iij.de sancto firmino mar. Fe.iiij ꝛ.v.de mar. Fe.vi.de dña. Sabbato de sancto michaele. ℣ Dñica de l.hiero.wctore. Fe.ij.de cōfesso. Fe.iij.de sancto thoma herfordeñ.meō lec.de mar. Fe.iiij.de sancto vvillelmo. Hinodus. Fe.v.de l.francisco. Fe.vi.de apostolis. Sabbato de dña.mēoria de sancta fide. ℣ Dñica.xviij. Adaperiat. cine meō.lec. memo. de sancto et sanctis. Fe.ij.de dña.mēo.de l.pet̄. Fe.iij.de sancto dionysio socijq̄ ei⁹ mar. Fe.iiij.de sancto paulino cine meō.lec. mēo.de mar. Fe.v.de mar. Fe.vi.de sancto vvilfrido archiepō. Sab.de translatione sancti edvvardi. Vespere erunt plene de sancto edvvardo / cū mēo.de w.ān.dñicalis. Exaudiat. et postea de marty. ℣ Dñica.xix.meō.lec.de mar. Feria.ij.de sancto vvlfrāno epō. Fe.iij.de ap̄lis vel loci. Feria.iiij.de dñica.xx. Fe.v.de sancto luca euāge. Fe.vi.de festo reliquiarum ebora-ceñ. Sabbato de dña.memo.de virg. ℣ Dñica de festo.xi.milium virgi.meō.lec.de l.hilarione. Fe.ij.de dñica.xxi. ℟. Impetum. Fe.iij.de sancto romano

epiſcopꝰ. Ꝛ. de ſerũda turba. Fe.iiij. de dñica. Fe.v. de trãſlatione ſancti iohãnis beuer. mẽo. de mar. Fe.vi. de aplis vel loci. Sabbato de feria. Lec. de.vij. pueris cũ matre martyzizatis: ſcz Cõtingit aũt. vlq; ibi Et materei⁹ conſumptis. Et dicũtur duo Ꝛeia de hiſtozia. et.iij. Ꝛ Dominicã ſtãtis martyzum. et duo Ꝛeia de hiſtozia erũt. Congregatiſunt. et Exaudiat. Vigilia. ¶ Dñica de aplis ſimone et iuda. Fe.ij. de ſ.vvilf'o vel de feſto loci. Fe.iij. de ſ. germano/vel de ſ.vvilf'o. ſi dicatur de ſancto germano/dicit legenda de cõi: ſcz Dñicus ſermo. Fe.iiij. de ſ. quintino oma. cũ nocturno. Vigilia. ¶ Nouẽber. Fe.v. de feſto oĩm ſcõꝝ. Fe.vi. de cõmẽo. aiarꝝ. Sabbato de dña. ¶ Dñica. xxij. Nihi dñm. Fe.ij. de aplis vel loci. Fe.iij. de ſ. leonardo abba. Fe.iiij. de ſ. vvillebzozdo epõ. Fe.v. de. iiij. cozonatis. Fe.vi. de ſancto theodzo marty. Sab. de dña. mẽo. de ſancto martino. ¶ Dñica de ſ. martino epõ. mẽo. de mar. qõ aũt minus inuenit hic de ſ. martino/ q̃rat ad feſtũet⁹ i. v. lẽa dñicali. A. Fe.ij. de ſ. martino. regi. cho. Fe.iij. de ſ. vzicio epõ. Laudes yzie. Ad vs̃ de ſ. martino dñe ahe⁊ pſal. fe. cpm. Benedictionem. hyꝰ. Jeſu redẽptoz. Fe.iiij. de ſ. martino. Fe.v. de ſancto machuto epõ. Ꝛ. de. ij. turba. Fe.vi. de ſ. edmũdo archiepõ ſine meb. lec. mẽo. de ſ. martino. Sab. de dña. mẽo. de ſancto. Veſpe in ſab. erũt de do. ãn. dñicalis. Muro tuo. et ceſa de dñica/ cũ mẽo. de octa. ſancti martini/ cũ vſi. Julius ger. Fe.ij. de dña. Fe.iij. de ſcõ edmũdo rege. et mar. Fe.iiij. de dñica. xxiij. Fe.v. de ſ. cecilia. Fe.vi. de ſ. clemẽte pa. cũ mẽo. de ſ. felicitate. ã. Nil'e eſt regnũ celoꝝ hominiꝰ nego. Sab. de ſ. grilogo. mar. Ad vel. anũ. dñicalis Liberanos. ¶ Dñica. xxv. lec. de oſſib⁹. et feſtũ ſ. katherine differat in primã ſe. vacãtẽ. Fe.ij. de ſ. lino papa ⁊ mar. Fe.iij. de ſ. katherina/ ſine expõne: nili vbi feſtũ cit dup. Fe.iiij. de ſ. vvilf'o vel de feſto loci. Fe.v. de ſcõ ſaturnino mar. cũ nocturno. Vigi. Fe.vi. de ſ. andzea ap̃o. ¶ Decẽber. Sab. de dña. mẽo. de mar. et de ſ. andzea.

¶ Gabrics de festo sc̃e trinitatis queratur in vigilia pẽthecostes vt patet plane.
¶ In festo sancte trinitatis sabbato ad vesperas.ãn.

Gloria tibi trinitas : eq̃lis vna deitas : et ante oñia secula/et nũc ⁊ in perpetuum.ps. Benedictus dñs deus me⁹.ã. Laus ⁊ perẽnis gr̃ia: deo pẽi ⁊ filio: sc̃to simul paraclito i sc̃a sc̃oꝝ.ps. Exaltabo te.ãn. Gr̃ia laudis resonet in ore oim pẽi/genitoq; proli/spũisancto pariter resultet laude perẽni.ps. Lauda aia mea.ãn. Laus deo patri/parilicq; proli: et tibi cõpar studio perẽni/spũs nostro resonet ab ore oñe per euum.ps. Laudate dñm qm bonus.ãn. Ex quo oia: per quem oia: in quo oia: ipsi gr̃ia i sc̃a sc̃oꝝ.ps. Lauda hieru. ¶ Cõm.

Altitudo diuitiarũ sapientie ⁊ scientie dei: q̃ incõprehẽsibilia sunt iudicia ei⁹ : et inuestigabiles vie eius: qm̃ ex ipo / et per ipm/ et in ipso sunt oia: ipsi gr̃ia in secula seculoꝝ amen. ℣. Benedicam⁹ dñs. ℟. Deo sc̃as. A festo sc̃a trinitas/ par splẽdor vna deitas : qui extas rerum oim / sine fine pr̃incipium. ¶ Te celoꝝ militia/laudat/adorat/predicat: triplexq; mũdi machina/benedicit p secula. ¶ Iussus et nos cernui/te adorantes famuli: vota precesq; supplicum/hymnis iunge celestiũ. ¶ Unum te lumẽ credimus/ q̃ et ter idẽ colimus : alpha et o quẽ dicimus / te laudat oñis spũs. ¶ Laus patri sit ingenito/laus ei⁹ vnigenito : laus sit sancto spũi/trino deo ⁊ simplici. Amen.℣. Benedicamus patrem ⁊ filium cum sancto spiritu.℟. Laudemus et superaltem⁹ eũ in secula. In cuãge.ant. Gratias tibi deus gr̃as tibi ¶ Una trinitas/vna ⁊ summa deitas/sancta ⁊ vna vnitas.ps. Magnificat. Oro.

Omnipotẽs sempiterne deus q̃ dedisti nobis famulis tuis i cõfessione vere fidei eterne trinitatꝭ gl̃iam agnoscere/et i pot̃tia maiestatis adorare vnitatẽ/q̃s: vt eiusdẽ fidei firmitate ab oib⁹ sẽp muniamur aduersis. In qua viuis ⁊ regnas deus. ℣. Per oia secula sc̃oꝝ. Amẽ. ℣. Benedicam⁹ dño. ℟. Deo gr̃as.

Ad matu. inuitato Deū verum vnū in trinitate ⁊ trinitatē in vnitate. Venite adorem⁹. ℣. Venite. hy⁹ Aeterno sācta triui. In. i. nocturn. ān.

Aeterno deus vnus oēs: pater ⁊ filius ⁊ spūs sanctus. ps. Deus deus noster. ℣. Te vnū in substātia trinitatē in ylonis ꝓfitemur. ℣. Te ii enarrāt. ā. Te seuy idem esse viuere ⁊ intelligere ꝓfitemur. ps. Dñi est terra. ℣. Vbi dicam⁹ patrē. Lectio. i.

Confitemur et credimus sanctā atq; ineffabilē trinitatē/ patrē ⁊ filium et spiritū sanctum/ vnū deum naturaliter esse vnius substātie/ vni⁹ nature/ vniusq; maiestatis atq; virtutis. Et patrē quidē nō genitū nec creatū/ sed ingenitum ꝓfitemur. ℟. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. ℣. Deus misereat nostri et benedicat nos de⁹. Et. Glia. Et. Licet postquālibet versū scribat. Glia ꝑri in antiphonario: nō tñ dicet sept⁹ hodie ꝑ alijs festis. ix. lect. sed in dñicis dieb⁹ quib⁹ de dñica agitur dicit Gloria patri ad. ℟. de trinitate qđ verū nostrum. ℟. dñicis qđcūq; illorum cōtigerit. Lectio secūda.

Ipse enī a nullo originē duxit: ex quo et filius natiuitatē: ⁊ spūs sanctus processionē accepit. Fōs igitur ipse et origo est totius diuinitatis. Ipē quoq; pater essentia quidē ineffabilis/ substantie sue filiū genuit ineffabilē: nec tamē aliud ꝙ qđ ipse est. ℟. Benedictus dñs deus israel qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis ei⁹. In eternum. ℣. Replebitur maiestate eius oīs terra fiat fiat. Et benedictū no. post Gloria patri. In eternum. repetatur tantū. Lectio tertia.

Genuit deus deum lucem ab ipso/ ergo est oīs paternitas in celo et in terra. Filiū quoq; de substātia patris sine initio ante secula natū/ nec tamē factum esse fatemur: qz nec pater sine filio: nec filius aliquādo extitit sine patre. ℟. Quis deus magnus sicut deus noster? Tu es de⁹ qui facis mirabilia. ℣. Notam fecisti in

ppłis virtutē tuā redemisti
i brachio tuo pł̄m tuū. Tu.
Gł̄ia. Tu. In. ỹ. noctur. ān.
Te iuocam⁹/te adorā⁹/te
laudam⁹/o btā trinitas. ps.
Eructauit. ān. Spes nostra
salus nostra: honor noster/
o beata trinitas. ps. De⁹ no
ster. ā. Libera nos/salua nos
iustifica nos/o btā trinitas.
ps. Fūdamēta. ỹ⁹. Benedi-
ctus es dñe in firmamēto ce
li. Et laudabilis ⁊ gł̄iosus/
⁊ superaltat⁹ i scł̄a. Lec. iiij

Filius ergo de⁹ de pa-
tre: pater autem de⁹:
sed non de filio. Ille autem
filius patris/et deus de pa-
tre: equalis tamē p̄ omnia
filius patri: q̄ nec nasci ce-
pit aliquando: nec desijt. Hic
etiā vnius cum patre essen-
tie credit. Propter qđ et ho
moulion patri dicit: hoc est
eiusdem cū patre substantie.
℟. Magnus dñs et magna
virt⁹ eius. Et sapiētie eius
nō est numer⁹. ỹ. Magnus
dñs ⁊ laudabilis valde ⁊ ma
gnitudinis ei⁹ non est finis
Et sapiē. Gł̄ia. Et sa. lec. v.

Homo enī grece vnū/
vsia vero substātia di-
citur. Quod vtrūq̄ coniun-
ctum sonat vna substantia.
Sempiternus quoq̄ est fi-
lius. Nam sic semper pater
fuit: q̄ semp habuit filiū cū
pater esset. Et ob hoc/filium
de patre natū sine initio cō-
fitemur. Nec enim eundē fi
liū dei: p̄ eo q̄ de patre sit
genitus dilecte nature p̄o-
tiūcula noiamus: sed perfe-
ctū patrē/p̄fectū filiū sine
diminutione sine dilectiōe
genuisse asserimus: q̄ soli⁹
diuinitat⁹ est inequalē filiū
non habere. ℟. Gł̄ia p̄ri ge
niteq̄ p̄ioli et tibi compar
vtriusq̄ semp spūs alme de⁹
vnus. Omni tpe sc̄ł̄i. ỹ. Da
gaudioꝝ p̄mia/da gł̄arū
munera dissolue litis vincu
la astringe pacis fedora. Qi.
Gloria. Omni. Lectio. vi.

Spiritum quoq̄ sanctū
qui est tertia in trinita
te p̄sona: vnū atq̄ equalem
cū eo p̄re et filio credimus
esse deū vni⁹ substātie vnius
quoq̄ esse nature. Non ta-
men genitum vł̄ creatū: sed
ab vtrisq̄ p̄cedentē ambo
rum esse spiritum. Hic etiā
spūsanct⁹ nec ingenit⁹ nec
genit⁹ creditur: ne aut si in-
genitum dixerim⁹ duos pa
tres dicamus: aut si genitū
duos filios p̄dicare mon-

stremur. Qui tamen nec patris tñ: nec filij tantum: sed simul pñis ⁊ filij spūs dicit. ℟. Honor virt⁹ ⁊ potestas ⁊ imperiū sit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate. In penni seculoꝝ tpe. ℣. Trinitati lux perennis vnitati sit decus perpetim. Gloria. In per. In. iij. noctur. ān Caritas pater est: gr̃a christ⁹: cōmunicatio spūs/ o beata trinitas. ps. Cantate. i. ān. Veritas est pater veritas fili⁹: veritaſ spūs/ o beata trinitas. ps. Dñs regnauit exultet. ī. Una igit̃ pater logos paraclitusq; substantia est/ o beata trinitas. ps. Cātate. ij. ℣. Verbo dñi celi firmati sūt. Et spiritu oris eius omis virtus eoꝝ. Secūdū iohannē.

In illo tēpore. Erat homo ex phariseis nichodem⁹ noie: princeps iudeoꝝ. Hic venit ad iesū nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi scim⁹: q; a deo venisti magr̃. Et re. Dñe. venerabilis vere pbr̃i. Lcto. vij.

Sicut ex lectione sancti euāgelij fratres carissimi audistis princeps iudeoꝝ venit ad iesum nocte: cupiens secreta ei⁹ allocutione plenius discere misteria fidei: cuius aperta oblectione signoꝝ aliquatenus iā rudimēta susceperat. ℟. Dūmie trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gl'ia coeterna maiestas patri pariq; sāctoq; flamini. Qui totū subdit suis orbē legib⁹. ℣. Presset nobis gratiā deitas trata: patris ac nati pariterq; spirit⁹ almi. Qui totū. Gloria patri. Qui. Lectio. viij.

Rabbi inquit scim⁹ q; a deo venisti magister. A deo igitur venisse iesum ad magisteriū celeste mundo adhibēdum cōfessus est: deū cū illo fuisse miraculis prodētibus intellexit: necdū tamen ipsum deum esse cognouit. Sed q; quē magistrū nouerat veritatis/ studiose discēdus adijt: merito ad agnitionem diuinitaſ eius perfecte doct⁹ subijt merito vtriusq; natiuitatis eius diuine scilz et humane: sed et passionis atq; ascēsionis ipsi⁹ archana ꝓcepit necnon etiā modum secunde regenerationis. ℟. Tibi laus: tibi gloria/ tibi gratiarum actio. In secula sempiterna/ o beata trinitas. ℣. Et benedictū nomē glorie tue sanctū ⁊ laudamm iiij

bile ⁊ superexaltatꝫ. In sclꝫ Gloria. In sclꝫ. Lectio. ix.

RESpondit iesus: ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi quis renatus fuerit denuo: non potest videre regnū dei. Que sentētia tanto apertius cūctis fidelibus lucet: quāto ꝓstat: qz sine huius luce fideles esse nequeūt. Respōdit ergo nichodemus et ait. Quomodo potest homo nasci cū sit senex: Nunquid potest in ventrē matris sue iterato introire/ et renasci: Secūde natiuitatis adhuc nescius/ de vna quā nouerat natiuitate/ an posset iterari querebat. Notandū autē quia qđ de carnali ꝓcreatione dixit hoc etiā de spirituali est generatione sciendū. nequaqꝫ videlicet eā postꝫ semel explete fuerit posse repeti. ℟. Benedicamus patrē et filiū cū sancto spiritu: laudemus et superexaltem⁹ eū. In secula. ℣. Benedictus es dñe in firmamēto celi: ⁊ laudabilis et gloriosus. In sclꝫ. Gl̄ia. In secula ℘s. Te deū. ℣. Benedicam⁹ pa. In laudi. ān.

O Beata et benedicta et gloriosa trinitas pater ⁊ filiꝰ ⁊ spiritussanctꝰ. ℣. Tibi laus tibi gl̄ia/ tibi gratiarū actio. ℘s. Dñs regnauit. Dicunt autē isti ℣s de lau. et cōsimiles post psal. ante ahas: et non sunt dicendi iſti. ℣. nisi ad laud. ā. O beata benedicta gloriosa trinipater filiꝰ spiritussanctꝰ ℣. Miserere miserere miserere nobis. ℘s. Jubilate. ān. O vera sūma sempiterna trinitas pat et filiꝰ et spūssanctus. ℣. Tibi laus tibi gl̄ia/ tibi gratiarū actio. ℘s. Deꝰ deus meus. ān. O vera summa sempiterna trinitas pat et filiꝰ et spūssanctus. ℣. Miserere miserere miserere nobis. ℘s Benedicite. ān. Te iure laudāt/ te adorāt/ te glorificāt oēs creature tue/ o ineffata trinitas. ℣. Tibi laus tibi gl̄ia: tibi gr̄arū actio. ℘s. Lauda. Chz O altitudo. hꝫ

O Pater sācte mitis atqz pie/ o iesu christe fili venerande: paraclitusqz spiritꝰ/ o alme deus eterne. Trinitas sācta vnitasqz firma/ deitas vera vnitas immensa: luxꝫ angelorū/ salus orphanorū spesqz cūctorum. Seruiunt tibi cūcta q̄ creasti/ te tue cuncte laudāt creare: nos quoqz tibi psallim⁹/

deuoti tu nos exaudi.
Gloria tibi ops de⁹ trinitas et vn⁹ magnus ⁊ eternus te decet hymnus honor laus ⁊ decus nūc et in euū Amē. ℣. Sit nomē dñi benedictum. Ex hoc nūc. In euā. ān. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oim sctā ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nūc ⁊ semp: ⁊ per infinita sec'lor secula. ps. Bñ dict⁹. Dō. Ops sempiterne deus. Ad pzimā hr sola. ān. O beata. pi. Deus in noie. Beati immacula. Retribue. Quicunq vult. Kp'm. Dñe miserere. ℟. Jesu fili dei vi ui. Miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexterā p'tis. Miserere. Gl'ia. Je. ℣. Exur. ic. Ad. iij. ān. O beata. ps. Legē. Kp'm.

DEus caritas est: ⁊ qui manet in caritate in deo manet / et de⁹ in eo. d. g. ℟ Benedicam⁹ patrē et filiū. Cū sancto spū. ℣. Laudemus et superaltemus eū in secula. Cū. Gl'ia. Bñ. ℣. Bñdict⁹ es dñe. Dō. Ops sempiterne de⁹. Ad. vi. ā. O vera summa. hs. Defecit. Kp'm.

GRatia dñi nostri iesu xp'i ⁊ caritas dei ⁊ communicatio sancti spirit⁹ sit semper cum omnibus nobis ℟. Benedictus es dñe In firmamento celi. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus / ⁊ superexaltatus in secula. Jn. Gloria. Bñdictus. ℣ Verbo do. Dō vt supra. Ad. ix. ān. Te iure. ps Mirabilia. Kp'm

DRes sunt qui testimonium dant in celo pater et filius ⁊ spiritus sanct⁹ / et hi tres vnū sunt. ℟. Verbo dñi celi firmati sunt. ℣. Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. Celi. Gloria. Verbo. ℣⁹. Sit nomen domini. Dō vt supra. Ad vesp. ān. O beata et bene, et cetera ane de laudibus sine versibus cum psal. dñicalibus. Kp'm. Gratia domini. ℟. Honor virt⁹. Hymn⁹. O pater sancte. ℣. Benedicamus patrē. Jn euāge. ān. Te deū patrē ingenitū / te filiū vnigenitum / te spiritū sanctum paraclitum sanctā et indiuiduam trinitatem: toto corde et ore confitemur laudam⁹ atq bñdicimus tibi gl'ia in secl'a. ps. Magnificat. Dō. Omnipotēs sempiterne de⁹

QUotandā q̄ p̄ma. b. fe. post octa. pntheco. festum noue solēnitatis corporis Christi Romanus pon-

tifex Urbanus quartus sta-
tuit solēniter celebrari: et p
octo dies sequentes celeber
rime solēnizari i officijs di-
uinis prout ordinatum est i
festis epiphanie ⁊ ascensio-
nis dñice. Et quia in cōsimi
lib⁹ simile est iudiciū: ideo cū
si festū duplex vel. ix. lectio.
euenerit in die mercurij pre
cedenti festū corporis christi
propter excellentiā festi cor
porīs christi vespere illo die
simo erunt de corpore christi
cū aīis ppriis ⁊ psalmis ad
eas dē ordinatis. Memoria
tm̄ de festo precedēte si du-
plex fuerit aliter nō. Si ve-
ro in die corpis christi festū
duplex siue simplex. ix. lect.
euenerit/ differat i crastinū
⁊ post sedas vesperas in die cor
poris xpi: fiat mēoria de san
cto: ⁊ in illo crastino tm̄ fiat
memo. de festo corpis christi
si festum sit duplex. Si vero
sit festū simplex. ix. lect. me-
die lect. fiāt de festo corporis
christi (festo aplī sancti bar
nabe/ et cōmēoratione sācti
pauli exceptis) in q̄b⁹ mēo.
lectio. nō fient. Si autem fe
stū trium lectionū in illo die
corpis christi euenerit: nul-
la fiet mēoria. In festo cor-
poris xpi. Ad vesperas. ān.

SAcerdos in eternū christus dñs secūdum ordi
nem melchisedech: panem ⁊
vinum obtulit. ps. Dixit do
minus. in Miserator dominus/ escam dedit timētibus
se: in memoriā suorū mira-
biliū. ps. Cōfiteor. ān. Ca-
licem salutaris accipiā: ⁊ sa
crificabo hostiam laudis. ps
Credidi ppter. ā. Sicut no
uelle oliuarū ecclie kilij sint
in circuitu mēse dñi. p. Bea
ti oēs qui timēt. ān. Qui pa
cē ponit fines eccl'ie: frumē
ti ex adipe satiat nos dñs. p.
Lauda hierusalē dñm. Cpm.

DOminus ielus in qua
nocte tradebat acce-
pit panē/ ⁊ gratias agēs fre
git et dixit: accipite et man-
ducate/ hoc est corp⁹ meum
quod pro vobis tradetur. ℟.
Homo quidā fecit cenā ma-
gnā/ et misit seruū suū hora
cene dicere inuitatis vt ve-
nirent. Quia parata sunt
oia. ℣. Venite comedite pa-
nem meū/ et bibite vinū qđ
miscui vobis. Quia parata.
Gloria. Quia para. Hymn⁹

PAnge lingua glorioli/
corporis mysteriū: san
guinisq̄ pretioli/ quē in mū

di pretiū: fructus ventris generosi/rex effudit gentium.

Nobis datus nobis natus/ ex intacta virgine: & in mundo cōuersatus/ sparso verbi semine: sui morās incolat? miro clausit ordine.

In supreme nocte cene/ recūbens cum fratrib? : obseruata lege plene/ cibis in legalibus: cibum turbe duodene se dat suis manibus.

Verbum caro panem verū/ verbo carnē efficit: fitq; sanguis christi merum/ & si sensus deficit: ad firmandū cor sincerum/ sola fides sufficit.

Tantū ergo sacramentum veneremur cernui/ et antiquum documētum/ nouo cedat ritui/ prestet fides supplemētum sensuū defectui.

Genitori genitoq; laus et iubilatio/ salus honor virt? quoq; sit et benedictio/ procedēti ab vtroq; compar sit laudatio. Amē. ℣ Panē de celo prestitisti eis. Omne delectamētū in se habētē alla. In euange. ān. O q̄ suauis est dñe spūs tuus: qui vt dulcedinē tuā in filios demōstrares: pane suauissimo de celo pstito esurientes replēs: omnis fastidiosos diuites dimittēs in anes. ps Magt. Oratio.

DEus q̄ nob? sub sacramento mirabili passionis tue memoriā reliquisti tribue q̄s: ita nos corporis & sāguinis tui sacra mysteria venerari: vt redēptiōis tue fructū in nobis iugiter sentiam?. Qui viuis et regnas cū deo pre. &c. Ad matu. inuitato Christū regē adorem? dñantem gentibus. Qui se manducantib? dat spūs pinguedinem. ps Venite. Hy?.

SAcris solēnijs iuncta sint gaudia/ & ex precordijs sonet preconia: recedāt vetera noua sint oia/ corda voces & opa. Noctis recolit cena nouissima/ qua xps creditur agnū et azima: dedisse fratrib? iuxta legitima/ priscis indulta patrib? . Posit agnū tipicū expletis epulis/ corp? dñicū datū discipulis: sic totū oibus qđ totum singulis/ ei? fatemur manib? .

Dedit fragilib? corporis ferculū/ dedit & tristib? sanguinis poculū: dicēs accipite qđ trado vasculū/ oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit/ cui? officiū cmitti voluit: solis pbris q̄bus sic cōgruit/ vt sumāt et dēt ceteris.

Panis angelic⁹ fit panis hominū/dat panis celic⁹ figuris terminum: o res mirabilis manducat dominum/ pauper seruus et humilis. De trina deitas vnaq; poscimus/sic vt nos visitas sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tendimus/ad lucem quā inhabitas Amē. In primo nocturno. ant.

FRuctum salutiferū gustandum dedit domin⁹ mortis tue tēpore. ps Beatus vir. ān. De fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace christi requiescūt ps. Cum inuocarem. ān. Cōmunione calicis quo de⁹ ipe sumitur nō vitulorum sanguine congregauit nos dominus. ps Conserua me. ℣. Panem celi dedit eis. Panem angelorum manducauit homo alleluya. Lectio. i.

IMmensa diuine largitatis beneficia exhibita populo christiano: inestimabilē ei conferūt dignitatem. Neq; enim est aut fuit aliquādo tam grandis natio que habeat deos appropinquantes sibi: sicut adest nobis deus noster. Unigenit⁹ siquidem dei filius sue diuinitatis volens nos esse participes/naturam nostrā assumpsit: vt homines deos faceret factus homo: et hoc insuper quod de nostro assumpsit: totum nobis cōtulit ad salutem. ℟. Immolabit hedū multitudo filiorū israel ad vesperā pasche. Et edent carnes ⁊ azimos panes. ℣. Pascha nostrum immolat⁹ est Christus itaq; epulemur in azimis sinceritatis et veritatis. Et edent. Lectio. ii.

COrpus nāq; suum pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiam obtulit deo patri: sanguinē suū fudit in precium simul et lauacrum: vt redempti a seruitute miserabili: a peccatis omnibus mundaremur. Et vt tāti beneficij iugis i nobis maneret memoria: corpus suū in cibum/et sanguinem suū in potum sub specie panis ⁊ vini/fidelibus sumendū dereliquit. ℟. Comedetis carnes ⁊ saturabimini panib⁹. Iste est panis quem dedit vobis dominus ad escendum. ℣ Non moyses dedit vobis panē de celo: sed pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est. Lectio tertia.

O pzecios̄um corpus et admirād̄um cōuiuium salutiferū: et omni suauitate repletū. Quid em̄ hoc cōuiuio pzecios̄ius esse potest: in quo non carnes vitulorz et hircorz vt olim i lege: sed nobis xp̄s sumēdus pponitur ver⁹ deus: Quid hoc sacramento mirabilius: In ipo nāq panis z vinū in corpus xp̄i z sanguinem substātialiter cōuertūtur. Ideoq xp̄s deus z homo perfectus sub modici panis z vini specie cōtinetur. Manducatur itaq a fidelib⁹: sed minime laceratur. Quinimmo diuiso sacramento: integer sub qualibet diuisionis pticula pseuerat. Respexit helyas ad caput suum subcinericium panē qui surgēs comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq ad mōtē dei. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet ī eternū Et am. Glia. Et ambula. In secūdo nocturno. In. Memorialit dominus sacrificij nr̄i z olocaustum nostrū pingue fiat. Ps. Exaudiat. In. Paratur nobis mēsa domini aduersus oēs qui tribulāt nos. Ps. Dñs regit me. In. In voce exultationis resonent epulantes in mēsa dñi. Quē admodum desiderat⁹ sus. Libauit eos ex adipe frumēti. Et de petra melle saturauit eos alr̄a. Ex. ut.

Unde vt integro celebritatis officio institutionē tāti sacramēti solēniter recoleret plebs fidelis romanus pōtifex vrbanus quart⁹ hui⁹ sacramēti deuotione affect⁹ pie statuit pzefate institutionis memoriā pzima quīta feria post octauas pēthecostes a cūctis fidelibus celebrari: vt qui per totum anni circulū hoc sacramento vtimur ad salutem: eius institutionem illo specialiter tempore recolamus: quo spirit⁹ sanct⁹ corda discipulorū edocuit: ad plene cognoscēda hmōi sacramenti mysteria. Nā eodem tēpore incepit hoc sacramentū a fidelib⁹ frequētari. Panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita: litigabāt ergo iudei dicētes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suā ad manducādū. Locutus est populus cōtra dominū: an

ma nostra nauseat sup cibo isto leuissimo. Quo. Lec. v.

UT aũt predicta quita feria ⁊ per octauas sequentes eiusdem salutaris institutionis honorificẽtiꝰ agatur memoria: prefatus romanꝰ põtifex/eis qui huiusmodi hꝰis in hac solennitate personaliter in eccle sijs interessent: stipẽdia spiritualia aplica largitiõe cõcessit. Unde oibꝰ vere penitẽtibꝰ et confessis q̃ matutinali officio huiꝰ festi presentialiter interessent in ecclesia vbi celebraretur/ cẽtum dies. Qui vo misse totidem. ℟. Cenãtibus illis/accepit iesus panem: et benedixit/ ac fregit/ deditq; discipulis suis/et ait. Accipite ⁊ comedite: hoc est corpus meũ vꝰ. Dixerunt viri tabernaculi mei: q̃s det de carnibꝰ eius/ vt saturemur⁊ Acci. Le. vi.

ILlis autem qui interessent primis illius festi vesperis: similiter cẽtum. Qui vo secundis vesperis/ totidem. His qui prime/tertie/sexte/none/ac completorij adessent officijs: p qualibet horarum ipsarum quadraginta dies. Illis vo qui per ipsiꝰ festi octauas i matutinalibꝰ/vespertinis/misse/ac predictarum horarum officijs presentes extiterit: singulis diebus octauarum ipsarum/cẽtum dierũ indulgentiam misericorditer tribuit ppetuis tẽporibus duraturã. ℟. Accepit iesus calicem ps̃ cenauit/dicens: hic calix nouũ testamẽtũ est in meo sanguine. Hoc facite in meã cõmemorationẽ. ℣. Memoria memor ero: ⁊ tabescet i me aia mea. Hoc facite. Gloria patri. Hoc facite. In tertio nocturno. An. Introibo ad altare dei: sumam christum qui renouat iuuẽtutem meam. ps. Judica me deus et discerne. An. Libauit nos dñs ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo. An. Ex altari tuo dñe christum sumimus: in quem cor et caro nostra exultant. ps. Quã dilecta. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum letificet cor hominis alleluya. Scõm iohannem.

IN illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis et turbis iudeor. Caro mea vere est cibꝰ: et sanguis meꝰ

vere est potus. Et reliqua. Sermo ex cōmētario beati augustini episcopi. Lec. vij.

QUam enim cibo et potui appetant hoies: vt non esuriāt neq; sitiant: hoc vere non p̄stat nisi ille cibus ⁊ potus: qui eos a quib⁹ sumitur/immortales et incorruptibiles facit: id est societas ipsorum sanctorū vbi pax erit ⁊ vnitas plena atq; perfecta. ℟. Qui māducat meam carnem/et bibit meū sanguinem. In me manet et ego i illo. ℣. Non est alia natio tam grandis q̄ habeat deos appropinquantes sibi sicut de⁹ noster adest nobis. In me manet. Lectio. viij.

PROptereā quippe sicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dominus noster iesus christus corpus et sanguinem suum in eis rebus commendauit que ad vnum aliquid redigūtur. Ex multis nāq; granis vnus panis efficitur: et ex multis racemis vinū confluit ℟. Misit me pater viuens: et ego viuo p̄pter patrem. Et qui manducat me/ viuit p̄pter me ℣. Cibauit eum dñs pane vite ⁊ intellectus. Et qui. Lectio. ix.

ET qui māducat carnē meam/et bibit meum sanguinem: in me manet et ego in eo. Hoc est ergo manducare illam escam/⁊ illum bibere potum: in xp̄o manere/et illum in se manentem habere. Ac per hoc qui non manet in christo/et in quo non manet christus: p̄procul dubio non manducat spiritualiter ei⁹ carnem: licet carnaliter ⁊ visibiliter p̄remat dentibus sacramēta corporis et sanguinis christi. ℟. Unus panis et vnum corpus multi sumus. Omnes qui de vno pane ⁊ de vno calice participam⁹. ℣. Parasti in dulcedine tua pauperi de⁹: q̄ habitare facis vnanimes in domo. Dēs. Gloria. Dēs. ps. Te deum. ℣⁹. Panem de celo. ¶ In laudibus ant.

SAPIĒTIA edificauit sibi domum: miscuit vinū et posuit mensam alleluya. ps. Dñs regnauit. ān. Angelorum esca nutriuisti populum tuum: et panē de celo p̄stitisti eis all'a. ps. Jubilate. ān. Pinguis est panis xp̄i: et p̄rebebit delicias regib⁹ all'a. ps. De⁹ de⁹. ān.

Sacerdotes xpi incensum/ et panes offerunt deo alla. ps. Benedicite ān. Vinceti dabo manna absconditum/ et nomē nouū alla. ps. Laudate. cpm. Dns ielus. hy⁹.

VErbum supernū prodiens / nec patris linquens dexterā: ad opus suū exiēs/ venit ad vite vesperā. In mortē a discipulo/ suis tradēdus emulis: prus i vite ferculo/ se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie / carnem dedit z sanguinem: vt duplicis substātie/ totū cibaret hoiem. Se nascēs dedit socium/ cōuescēs in eduliū: se moriēs in precium/ se regnās dat in premium. O salutaris hostia/ que celi pandis ostium: bella premūt hostilia/ da robur fer auxilium. Vni trinoq; dño/ sit sempiterna gloria; qui vitam sine termino / nobis donet in patria. Amen. ℣. Posuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti satiat te alla. In euāge. ān. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi: si quis manducauerit ex hoc pane / viuet in eternum alla. ps. Bñdict⁹. Oro. Deus qui nobis. vbi.

℣ Ad prima. ān. Sapiētia. ps. Deus in noie tuo. et ceteri psal. ps. Quicūq; vult. sub hac ant. ℣. Jesu xpe fili dei viui Miserere nobis Alla alla. ℣. Qui corp⁹ tuū dedisti discipulis. Miserere no. Gloria pa. Jesu xpe. ℣. Exurge dne. ꝛc. ℣ Ad tertia. ān. Angelor. ps Legē pone. cpm. Dns ielus. ℣. Panem celi dedit eis Alla alla. ℣. Panem angelor manducauit homo. Alla alla. Gloria pa. Panem. ℣. Cibauit eos. Oro. Deus qui nobis. ℣ Ad. vi. ant. Pinguis. ps. Defecit. Capitulum.

OMotiens cūq; māducabitis panem hūc/ et calicem bibetis: mortē dñi annūciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumēti. Alla alla. ℣. Et de petra melle saturauit eos. Alleluya alla. Gloria. Cibauit. ℣. Educas panē. oratio vtā. ℣ Ad. ix. ān. Vinrenti. ps. Mirabilia. Capitulum.

OQuicūq; māducauerit panē vel biberit calicem dñi indigne / reus erit corporis z sanguis dñi. ℟. Educas panē de terra Alla alla. ℣. Et vinū letificet cor

hois. Alla alla. Glia. Educas. ℣. Soluit fines tuos. Oratio bñ. ℣ Ad vesperas añe de laudib⁹ cū psal. de pzi nis vesperis. Cpm Dñs iesus. ℣ Helyperit helias. ℣. Si q̄s. hy⁹ Verbū supernū. ℣. Panē de celo. Ineuā. ān. O sacrū cōuiuiū/in quo xp̄s sumit: recolit memoria passionis ei⁹: mēs implet gratia: et future glie nobis pignus datur alla. ps Magt. Dño Deus q̄ nobis. Ad cōpleto. vt i fine psalteriū. ko. lxxv. Quotidie infra octa. excepta dñica infra/fiat seruitiū de corpore xpi: nisi impediat p̄r festū duplex vel. ix. lec. hoc modo. Ad mat. Jnui. Xp̄m regē. ps Venite. Hzia ant. de pzio nocturno sup pos ad matut. q̄ dñr i die. Tres lec. de festo corp. xpi/cū trib⁹ Rēsp̄s de hystoria ordinatim iteratis/incipiēdo a pzimo. Ad laudes et ad vesperas infra octa. vna ant. scz Sapiētia. Ad hzas dicātur cete āe de laud. Cpa/hymni/Hzia horalia et ōsiculi sicut in die. Sup pos Magt et Magnificat, et etiā ad mēo. cū ōz de sancto infra octa. etiā in dñica añe de Trinitate vespis: scz Sacerdos. et cete añe ordinatim iterate. Dño Deus q̄ nob⁹. Si festum duplex vel. ix. lect. infra octa. euenerit: de eis dicat etiā i dñica et in pzimis vesperis et in scōis. ant. Sapiētia. cū pis de festo corpzis xpi: et ōsiculis al'atice tā ad vespas matu. q̄ ad horas. Ad vespas/matu. et missam mēoria de festo corp. xpi. ℣ Rubrica de festis sanctorū Willelmi/Johānis baptiste/Petri et Pauli forte cōtingēt⁹ infra istas octa.

Si festa corporis xpi et sancti vbilli'cōcurāt/dicatur ipo die solēniter de corpore xpi. et hēbit plene vitimas ōs suas cū mēo. de sco vbill'o tm. Jn eccl'ia vero dicat de sācto vbill'o cū mēo. de festo corp. xpi. et p oct. dicat de festo corp. xpi/cū mēo. de s. vbill'o ad mat. et ad ōs cūa. In vbill'i laudib⁹ et ceteris ut in festo suo: sed in dñica infra/dicatur de festo sancti Barnabe sine mediis lec. cū mēoriis corpis xpi et sancti vbill'i. Octaua ño die dicat de festo corpis xpi: sed sine mediis lec. de sancto vbill'o: et die veneris sequēti dicat de octa. scti vbill'i cū. ix. lect.

Si dies dñica infra oct. coꝛ
poꝛis xp̃i cõtigerit infra oct.
ſc̃ti vbilli/et a feſto.ix.lec.
vacauerit: fiãt medie lec. de
ſcto vbilli. Si vo dies oct.
ſcti vbilli in dicta dñica cõ
tigerit / dicaꝫ de ſcto vbilli
cũ mediis lec. de coꝛpoꝛe xp̃i.
Si dies oct. coꝛpoꝛis xp̃i in
fra octa. ſcti vbilli ꝛtigerit:
fiãt medie lec. de ſcto vbilli.
Mãcũqꝫ feſta coꝛpoꝛis xp̃i et
natiuitatis ſcti iohãnis ba
ptiſte cõcurrũt/differatur fe
ſtum ſcti iohãnis i craſtinũ:
et die mercurij p̃cedẽti ie
iunetur vigilia: et fiat ſerui
tiũ de ſcta etheldꝛeda/cũ miſ
ſa de vigilia. et dies coꝛpoꝛis
xp̃i habebit oino vltimas ve
ſperas ſuas: ꝫ mẽoꝛia de ſcto
iohãne. ãn. Ingreſſo vbus.
Fuit homo cũ alla. Oꝛatio.
Deus q̃ p̃elentem ordi. ꝛc.
Fiat totũ ſeruitiũ in craſti
no de ſcto iohãne/cũ mẽoꝛia
de feſto coꝛpoꝛis chriſti. Per
octauas coꝛpoꝛis xp̃i ſingu
lis dieb⁹ fiat mẽo. de ſancto
iohãne in matuti. et veſpis
cũ aliis de primis veſpis ite
ratis: ſed ad veſpas de vigi
lia apl̃oꝝ petri ꝫ pauli et in
die/nulla fiat de ſ. iohã. me
moꝛia: ſed tm̃ de feſto coꝛpo
ris xp̃i. Et tũc illo anno die
dñica infra octa. fiat ſeruiti
iũ de coꝛpoꝛe xp̃i ablq; me
diis lec. de ſ. iohã. Die vero
octa. coꝛpoꝛis xp̃i ꝫ ſcti iohã.
ſic cõcurrẽtiũ/totũ ſeruitiũ
fiat de octa. coꝛpoꝛis xp̃i / cũ
mediis lec. de octa. ſcti iohã.
Si feſtũ ſctoꝝ martyꝛum io
hãnis et pauli die dñica in
fra octa. coꝛpoꝛis xp̃i vel die
octauarum cõtigerit/fiãt de
eis medie lec. De aliis autẽ
feſtis. iij. lec. etiã ſi dictis die
bus cõtigerint: fiet tm̃ mẽo
ria p̃teꝛm̃ de ſcta etheldꝛe
da/ꝫ ſancto leone in vigilia
coꝛpoꝛis xp̃i. Si aũt vigilia nati. ſcti io
hã. bapti. vel apl̃oꝝ petri et
pauli contigerit infra octa.
coꝛpoꝛis xp̃i p̃dictas/totũ
ſeruitiũ dicet̃ de feſto coꝛpo
ris xp̃i/et mẽo. de ſcta ethel
dꝛeda/vel de ſ. leone. In di
cta vo vigi. ꝫ i die ad vtraſq;
veſpas. ã Sapiẽtia. et pſal.
de feſto coꝛpoꝛis xp̃i/cũ mẽo.
de eodẽ tm̃. Si oct. coꝛpoꝛis
xp̃i in craſtino apl̃oꝝ euene.
tũc illo anno ad ſcõas veſp.
apl̃oꝝ petri ꝫ pauli. ã. Sa
piẽtia. cõmi. Petre ad te. R̃.
Petre amas me. hy⁹ Exul
tet celum. v̄. Tu es petrus.

ān.sup psal.Magt. Que di
cūt.oō.Deus q̄ beato petro
ap'o. In crastino ad matu
uiēo de s.petro.ā.Petrus ad
se.v. Tu es petrus.oz.Deꝰ
q̄ beato petro.et mēo.de sctō
iohā.et tunc illo die dicātur
ymne ⁊ totū seruitiū de octa.
corp.xpi / cū mēo. de ap'is.
ān. Grioli pzin. v. In oēm
terrā.oz.Deus q̄ hodierna.
et mēo.de octa.scti iohā.ān.
Ingressus.v.Fuit homo.oz.
Deus qui pzesentem.et die
sequēti dicat totū de cōmēo.
scti pauli / cū.ix.lec.et mēo.
de s.petro.ā. Solue iubēte.
v. Tu es petrus.oō.Deus
q̄ beato petro.et mēo.de octa.
sancti iohā.ā.Apertū est.v.
Fuit homo.oz.Deus q̄ pzē
sentem. Si aūt festū duplex
in octa.corpis xpi cōtigerit:
videlicet festū s.vdilli ⁊ nati
uitas scti iohan.siue ap'oꝝ
petri ⁊ pauli:tūc anticipetur
seruitiū octa.et fiat die mer
curij pzecedente/cū.ix.lec.et
medie lect.de festo.iij.lec.in
pzedictas vigilias:scz ethel
drede virgis/et leonis pap:
cū missa i capitulo de pdictis
vigilijs:et tūc dicātur pprie
arie sup hos feria. de dicti fe
stis ad pzias vesperas:nec fiat
aliqua mētio de inteps de il-
lis/nisi mēo. tm ad vs cū ā.
O sacerū. Item si festum.ix.
lect.in octaua die cōtigerit:
differatur in crastinū:et in-
tipiatur de sancto ad cpm:
et mēo.de festo corpis xpi.
Si vo die veneris pst octa
uas pzedictas festū duplex
cōtigerit/pzime vesperе tūc
erūt cū aliis ptinētibꝰ ad fe
stum dupl'.et psal.ferialibꝰ.
cū mēoriis de octa. pdictis.
¶ Feria.vi. Lectio pzima.
Hanc sacramēti figu
ra pzecessit / qñ māna
pluit deꝰ patribꝰ in deser-
to:q̄ quotidiano celi pasce-
bātur alimēto. Unde dictū
est.Panem angelorꝝ mādu-
cauit homo.Sed tñ panē il-
lum q̄ māducauerūt i deser-
to oēs mortui sunt. Lec.ij.
Ista aūt esca quā accī-
pitis: iste panis vivus
q̄ de celo descēdit/vite eter-
ne substantiam ministrat.
Et q̄cūq; hūc panē māduca
uerit homo: nō morietur in
eternū:q̄ corpꝰ xpi est. Lec.iij.
Considera vtrum nūc
pzestātior sit panis an
gelorꝝ/an caro xpi:que vtiq;
est corpus vite.Māna illud
de celo:hic supcelum. Illud

celi: hic dñi celorum. Illud corruptioni obnoxium / si in diem alterū seruaretur: hic alienum ab omni corruptione. ¶ Sabbato. Lec. i.

QUātis igitur vtimur exēplis vt probemus hic nō esse qđ natura formauit/ sed qđ benedictio consecrauit. Maiorem vim esse benedictionis ꝙ nature: qz benedictione etiam natura ipsa mutat. Unde virgam tenebat moyses: iecit eā: et facta est serpēs. Rursum apprehēdit caudā serpētis: et in virge naturā reuertitur. Vides ergo pphetica gra bis mutatā esse naturā: et serpentis z virge. Lec. ij.

MArathfluui⁹ amarissimus erat: vt sitiens ppul⁹ bibere nō vellet. Misit moyses lignū in aquam: et amaritudinē suā aquarū natura depluit: quā infusa subito gra tēperauit. Aduertimus igit maiorē esse gratiam/ ꝙ naturam. Et adhuc tñ pphetice bñdictionis numeramus gratiam. Lec. iij.

QUod si tātum valuit hūana benedictio vt naturā cōuerteret: quid dicimus de ipa consecratione diuina vbi ipa vba dñi saluatoris operātur? Nam sacramētum istud qđ accipis: ex illi sermone conficitur. ¶ Dñica infra octa. corporis xpi/ omnia dicātur sicut in die: preter añas sup psalmos in ꝑmis vespis: q̄ erūt Sapiētia. cum sequentib⁹: et preter hymnum qui erit. Verbū supernum. et preter Re. ad vtraq; vespas: q̄ non dicētur: et preter legendam et añas sup psal. Magnificat. et Bñdictus. vtš. Lectio. i.

DE totius mūdi operibus legistis: qz ipe dixit z facta sunt: ipse mādauit z creata sunt. Sermoer go qui potuit z ex nichilo facere qđ non erat: non potuit ea que sunt in id mutare qđ non erāt? Non est enim minus dare ꝙ mutare nouas naturas rebus. Lectio. ij.

QUius argumētis vtimur huius vtamur exēplis incarnatiōis quoq; astruamus mysterij veritatē. Nūqđ nature vlus prelensit: cū dñs noster iesus xps ex maria nasceretur? Si ordinem nature querimus: viro mixta femina generare consueuerat. Lectio. iij.

Liquet igitur q̄ preter nature ordinē virgo generauit. Et hoc qđ confitemur corpus / ex virgie est. Quid hic q̄rimus nature ordinē in christi corpe: cū preter naturā fecerit ipse dñs nr̄ ihesus part⁹ ex virgine? Vera itaq; caro xp̄i est: q̄ crucifixa est q̄ sepulta est. Lectio. iiii.

Vere ergo carnis illi⁹ sacramentū est. Ipse enī dñs ihesus clamat: hoc est corp⁹ meū. Ante benedictionem verboꝝ celestiū alia species noīatur. Post cōsecrationē sanguis christi significat. Tu dicis amē. Hoc est. Verū est. Qđ sermo sonat: affect⁹ sentiat. Tu aūt. &c. v.

Panis est in altari vsitat⁹ ante verba consecratiōis. Vbi accessit consecratio/de pane fit caro xp̄i. Quomodo autē potest q̄ panis est: esse corp⁹ xp̄i? Cōsecratio igit quib⁹ verbis & cuius sermonibus. Dñi ihesu. Nā p̄r reliqua oia q̄ dicunt: laus deo offertur. Lectio. vi.

Oratione petit pro populo pro regib⁹ et pro ceteris. Vbi autē sacramentum conficit: iā nō suis sermonib⁹ sacerdos vtit: sz sermonib⁹ christi. Ergo sermo christi hoc cōficit sacramētū. Quis sermo christi? Hic nē per quo facta sunt oia celū terra & maria. Scōm iohannē.

In illo tē pore. Dixit ihesus discipulis suis & turbis iudeoꝝ. Caro mea vere est cibus: & sanguis me⁹ vere est potus. Et reliq̄. Omelia beati augustini epi. Lcō. vq.

Christ⁹ panis est de quo qui manducat viuit in eternum. De quo ipse dixit. Et panis quē ego dabo caro mea est p mūdi vita. Determinat q̄modo sit panis non solū scōm verbū quo viuunt oia/sed scōm carnē assūptā pro mundi vita. Lectio. viii.

Corpus et sanguinem christi dicim⁹ illud/qđ de fructibus terre acceptū et prece mystica consecratū rite sumimus ad salutē spūalem in mēoria dñice passionis: qđ cum per manus hois ad ipsam inuisibilē speciem perducit: nō sanctificat vt sit tam magnū sacramentū/ nisi operāte inuisibiliter spiritu sancto. Lectio. ix.

Hoc sacramentū pietatis est: et signū vnitatis & vinculū caritatis. Qui

vult viuere accedat ⁊ credat in corpe eccl'ie hūc cibū ⁊ potū et societatē recipiet corporis: ⁊ membroꝝ suoꝝ qđ est ecclesie in predestinatis. ⁊c. vtq.

Feria sexta. Lectio prima.

Sacramentum ecclesie duobus confici ⁊ duobus cōstare videtur: visibili scz elementoꝝ specie: ⁊ inuisibili dñi nri ihesu xpi carne ⁊ sanguine. Et sacramento et re sacramēti: id est corpore xpi. Sicut christi persona cōstat ⁊ conficit ex deo ⁊ homine cū ipe christus verus sit deꝰ et verus homo. Lectio sexta.

Conficitur autē ecclesie sacrificiū duobꝰ sacramento et re sacramēti: id est corpe christi. Caro eiꝰ est quā in forma panis opertā in sacramēto accipimꝰ: ⁊ sāguis eiꝰ quē sub specie vini ac sapore ptamꝰ. Caro videlicet est carnis: ⁊ sanguis sacramētū est sāguinis. lec. iij.

Sicut ergo celestis panis q̄ vere caro xpi est/ suo modo vocat corpꝰ xpi: cū reuera sit sacramētū corpis xpi: illius videlz qđ visibile qđ palpabile mortale in cruce pfixū est. Vocaturq; ipsa carnis immolatio que sacerdotis manibꝰ fit/ christi passio: mors/ crucifixio. Nō rei veritate/ sed significante mysterio.

Feria tertia. Lectio prima.

Iteratur etiam hoc mysteriū: ⁊ ob cōmemorationē passiōis xpi/ sicut ipse ait. Hoc quotiēscūq; agitis: in meā cōmemorationē facite. Quotiēscūq; ergo sumitis panē hunc: ⁊ bibitis hūc calicem/ mortē dñi annūciabitis donec veniat. Lectio. ij.

Non vtiq; sic accipiendū est donec xpi mors veniat; q̄z vltra iā nō morietur: sed donec ipse dñs veniat ad iudiciū. Interim autem semp mors xpi est p̄ seculi vitā posteris nūcianda: vt discāt qua caritate dilexerit suos qui p eis mori dignatꝰ est: cui oēs vicem debemꝰ repēdere caritatis. Lectio. iij.

Quia ad hoc nos p̄ior dilexit cū essemꝰ gehēne filij: vt diligeremꝰ eū iā a morte liberati: quia morte dñi liberati sumus: huiꝰ rei mēores in edēdo carnē: et bibēdo sanguinē eius/ q̄ p nobis oblata sūt significamꝰ.

Feria quarta. Lectio prima.

Utrum sub figura/ an sub veritate hoc mysti-

cum calicis sacramētū fiat: veritas ait. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis meus vere est potus. Alioqn quomodo verum erit/ panis quem ego dabo caro mea est p mundi vita: nisi vā sit caro: &c. ij

SEd qz chzistū fas wzari dētibus nō est: wluit hūc panē et vinū/ ibi mysterio vere carnē suā et sanguinem suū cōsecratione spiritus sancti potētialiter creari: et quotidie p mundi vita mystice immolari. Lcō. iij.

COrpus chzisti et veritas et figura est. Veritas dūcozpus xpi ⁊ sanguis in virtute spūssci ⁊ in vtute ipsi⁹. ex panis ⁊ vini substātia efficit. Figura vero est id qđ exteri⁹ sentit. ¶ In oct. corpozis chzisti ad vesp. ān. Sapiētia. ps. Dixit dñs. et cetere afie. et vi. licut in die. Capm. Dñs ielus. hymn⁹ Pange lingua. v. Panē de celo. In euāge. ān. O q̄ suauis. ps. Magt. zc. vt in die matut. milla: et scdis vesp̄is p̄zeter Reium in scdis vesperis cū legēda sequēte. Lec. i.

INtra catholicā eccl'iam in mystico cozpozis xpi/ nichil a vno maius/ nichil a malo minus perficit sacerdote: qz nō in merito consecrantis: sed in vrbo efficitur creatozis: ⁊ in virtute spūssci. Si enī in merito esset sacerdotis: neq̄ q̄ ad xp̄m pti neret. Fia vt in die. Lcō. ij.

NUnc autem sicut ipse est q̄ baptizat: ita ipse est qui p spiritū sanctū hanc suā efficit carnē: ⁊ trāsit vinū in sanguinē. Unde et sacerdos. Iube hec inqt offerri p manus angeli tui sancti ⁊ sublime altare tuū: in cōspectu diuine maiestatis tue. Ut quid deferēda in luce deposcit: nisi vt intelligat q̄ illa fiāt in eo sacerdotio. Lcō. iij

HUnc ergo oblationem benedictā pquā bñdicimus. Adscriptā pquā vies in celo adscribunt. Ratā per quā in viscerib⁹ xpi esse censeamur. Rationabilē: pquā a bestiali sensu exuamur. acceptabilē/ vt q̄ nobilib⁹ dilectis⁹: p hāc acceptabiles ei⁹ vnico filio simꝰ. Lcō. iij

QRedendum est q̄ in verbis chzisti sacramenta conficiant. Cui⁹ enī potētia creant pzi⁹: eius vtiq; vrbo ad meli⁹ p̄creant. Reliqua oīa q̄ sacerdos dicit aut cle-

rus chr̃i canit: nichil aliud ꝫ laudes et gratiarū actiões sunt: aut certe obsecratiões et fideliū petitiones. Lctō. v.

OMnia quecunq; voluit dñs fecit i celo ⁊ in terra: qz sic voluit/ sic factum est. Ita licet figura panis et vini videat̃: nichil aliud tamē ꝫ caro chr̃isti ⁊ sanguis/ post cōsecratione credenda sunt. Unde ipsa veritas ad discipulos. Hec inquit caro mea est pro mūdi vita. Lectio. vi.

PAnem quidē istū quem sumim⁹ in mysterio: illum vtiq; itelligo panē qui manu sācti spūs format⁹ est in vtero virginis: igne passionis decoct⁹ in ara crucis. Panis eni angelor̃ fact⁹ est cib⁹ hoim. Uñ ipse ait. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi. Et iterū. Panis quē ego dabo: caro mea est p mūdi vita. Scōm iohānem.

IN illo tēpore. Dixit ie sus discip̃lis suis ⁊ turbis iudeor̃. Caro mea vere est cibus: et sanguis me⁹ vere est potus. Et relq̃. Lctō. vij.

SIquotiēscūq; effunditur sanguis x̃pi i remissionē peccatorū fundit̃: debeo illū semp accipere: vt semp michi peccata dimitt̃atur. Qui semp pecco: semper debeo habere medicinā. Qui scelerate viuūt in ecclesia/ ⁊ cōmunicare nō desinūt: putātes se tali cōmunione mūdari: discāt nichil ad emēdationē sibi pficere. Lctō. viij.

NUnquid carnes sācte hauserunt a te malitias tuas? Et ap̃s. Probet se iñt̃ homo/ ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Nō iste panis est qui vadit i corpus: sed panis vite eterne q̃ aie nostre substantiā fulcit. Iste panis quotidianus est. Accipe quotidie: qđ quotidie tibi pfit. Sic viue: vt quotidie mereaṙ accipere. Lctō. ix.

SAncta malis possūt obesse: qz bonis sūt ad salutē: malis ad iudiciū. Unde ap̃s. Qui mādducat et bibit indigne: iudiciū sibi mādducat et bibit. Non qz res illa mala est: sed qz malus male accipit quod bonū est. Non enim mala erat bucella que iude data est a dño. Salutē medicus dedit: sed quia ille qui indign⁹ accepit: ad perniciem suā accepit. ⁊c. sicut in die vt ptz supra. Rubri ca de dominicis ordinandis.

Notãdum autẽ q octo dñice debent fieri ante festũ beati petri ad vincula ad minus sciz vt frequẽtius. Cũ autẽ prolixũ fuerit tẽpus inter festũ sancte trinitatis: z predictũ festũ sancti petri. Vel si idem festum beati petri in dñica euenerit: tunc fiant. ix. vel. x. dñice ante predictũ festũ scti petri: et si in ipsis dñicis dieb⁹ nõ possunt fieri: fiãt diebus ferialib⁹ quãdo pmodũ erit. ¶ De dñica feriali. Et sciẽdũ q qñ fit dñica in feria/in ferialib⁹ vel peris pcedẽtib⁹ semp dicet ana cõtingẽs ad feriã: z oõo de dñica pcedẽte nõ illa que in crastino sequatur ad expositionẽ: excepto q quando incipit in feria historia Deus oim. qz tunc dicet oõo de crastino: z ad matu. legat explicitio euangelij cũ tribus primis Rẽjs de historia. z cum. ãn. de euãgelio eiusdem dñice sup psalmũ. Benedict⁹. sine precibus et pstratiõe ad matuti. et cetera oia ad matuti. et horas q ad feriã ptinẽt cũ oõne de illa dñica. Et notãdũ q qñ incipitur historia De⁹ omniũ. ferialiter z plures dñice sequunt ferialiter/nulla dñica dñicalit interueniẽte: tũc in pma dñica feriali dicat. Ry. De⁹ oim. Dñs qui eripuit. Ego te tuli. In. ij. dñica feriali. Ry. Prevaluit. Montes gelboe. Exaudisti. In tertia dñica feriali. Ry. Audi dñe. Preparate. Dñe si cõuersus. In. iiij. dñica feriali reincipiat ad. ij. Rẽ de primo nocturno sciz. Dñs q eripuit. z sic deinceps quousq dñica dñicalit cãtet: et tũc in prima dñica feriali/siue in feria ferialit dicat primo Rẽ feriale sciz. Dñe si conuersus. et tũc. ij. Ry. et. iij. de historia/et sic deinceps. Iste ordo seruetur de alijs dñicis ferialibus/cũ necesse fuerit vsq ad aduẽtum dñi. Item prouidẽdum est/vt singulis annis die dñica quando incipitur historia. Aperiat. siue incipiat ãte kal's. Octobris vel post in inceptione eiusdem historie: dicẽdũ est officiũ dñice. xviij. nisi fuerit littera dñicalis. A. tunc enim in inceptione historie dicendũ est de officio dominice. xvij. ¶ De historia. Deus oium. Historia siquidẽ. De⁹ oim. incipiat scdã feria post trini

tatem vel.iij. vel.iiij. nō impediēte festo.iij.lect. Sed si p̄dicte.iij.ferie occupate fuerint festis.ix.lec. vel octa. sācti vdilli: incipiat hystoria i dñica sequēte p̄ria p̄st octa. cozp̄ris xp̄i. Et si in predicta dñica festū duplex cōtingat: fiat de festo. ⁊ differatur dñica vlq; in crastinū vel in p̄mā feriā vacantē scz. iij. vl iiij. nō obstāte festo. iij. lec. et sic de similibus illo tēpoze. Et si festū simplex. ix. lec. in illa dñica euenerit: differatur festum vlq; in crastinū: nisi in crastino sequat aliō festū. ix. lec. vel forte vigilia: vt vigilia sancti iohānis baptiste sequit festū sancti albani: ita q congrue differri nō p̄test: tunc eni debet anticipari ad diem sabbati p̄cedentē: si a festo. ix. lect. vacauerit. Nō si die sabbati festum. ix. lect. contigerit: differatur ad feriā. iij. vel aliam a festo. ix. lect. p̄zorimo vacantem: et incipiat hystoria suo loco. Et si forte i illo die q̄n fit seruitiū de sctō festū. iij. lec. cōtigerit: tm̄ mēoria fiat de eo: preterq̄ de sctō vertino de quo fiūt medie lec. licet festū sancti cuthberti trālferatur: p̄zout ad dictū festum notat

In ipsa vo dñica nulla fiat memo. de festo. ix. lect. qō sic tranlfert: vlq; ad sēbas vel. in dñica: ⁊ ibi incipiat ad capitulū de sctō: quādocūq; festū sancti alicui⁹. ix. lect. differt nulla mēoria fiat de sancto: quoulq; festū ip̄m icipiat celebrari. Quādocūq; vero die dñica debet fieri seruitiū dñi cale: si amittat p̄mas vel p̄x. ppter duplex festum p̄cedens die sabbati ⁊ sēbas vl. p̄zopter aliud festū. ix. lec. sequens in die lune: de ea fiet mēoria in die sabbati: et die dñica cum. ān. et oīone ad illam dñicā ordinatim pertinētibus: nisi tēp̄ore paschali: q; tūc sufficit mēoria de resurrectiōe. ¶ De festis nouem lect. cōtingen. Si vero festū. ix. lect. minime duplex in dñica quād nō est inchoāda hystoria euenerit: totū dicatur de festo vel de dñica. nisi p̄cellio tm̄: p̄terq̄ in vltima dñica ante aduētum: ibi enim festum. ix. lec. cedit illi dñice p̄zout notat infra in serie dñicarū dñica. xxv. Si autē quād inchoanda est hystoria festum. ix. lect. cōtigerit: differt festū vlq; in cra-

stinū prout notat̄ supra de
hystoria. Deus oim. Excipi
tur tamē festū decollationis
sancti iohānis baptiste si in
dñica euenerit: quia tūc fiet
prout ibi inuenietur. Et excipiunt̄ octaue precipue q̄ nō
differunt̄/ nec anticipantur
ppter inchoationē hystorie.
Quādo autē hystoria ex aliq̄
causa supra scripta loco suo
inchoari nō potest: per ebdo-
madā si feria vacauerit incipiat̄. Si nulla vacauerit et
hystoria duratura sit plusq̄
per vnam ebdomadā differa
tur in dñicam proximā vel
aliam sequentē. Si non sit
duratura vltra vnam ebdo
madam: tunc ex necessitate
tota in medijs ferijs percā-
tetur: et festum. iij. lect. si forte contigerit illo anno pre-
termittat̄. Cū vero festū. ix.
lect. infra hoc predictū tem-
pus in sabbato celebrat̄: si
in. vi. feria precedēte vespe-
re de illo ppter aliud festum
duplex fieri nō poterit: tūc i
sabba. vespe de eo fiāt siue
hystoria incipiēda sit siue nō:
q; dñice nō habēt̄ p festo. ix.
lec. Alias vero erūt vespe de
dñica: excipiunt̄ tñ oct. assū
ptiōis et natiuita. btē marie
virginis si i sabbato euene
rit: q̄ olim habebūt vltimas
vesp. sicut ibi notat̄. Hoc enī
ḡaliter p totū annū obser-
uet̄: vt quodlibet festū. ix. lec.
vnas ad min⁹ habeat vel. vi.
die a natiui. dni si dñica fue
rit/ et alijs dñicis et festis. ix.
lec. q̄ festa duplicia precedūt
et festa. ix. lec. sequūtur: dū-
taxat exceptis. Si inter pen
thecostē et aduētū dñi hysto-
ria sequens hystoriā. Deus
omniū. sit inchoanda: et kal.
mēsis euenerint die lune vel
martis siue mercurij: hysto-
ria debet inchoari dñica p̄ce
dēte. Si vo die iouis vel ve
neris siue sabba. scilicet dñi-
ca sequente. Si i ipis kl'is dñi
ca euene. ibi incipiet̄ nisi du
plex festū impediat: vel festū
decollatiōis scti iohis bapti-
ste: qđ si in dñica euene. pro
pter inchoationē hystorie dif
ferri nō debet. Quotiēscūq;
aūt inchoāda est hystoria in-
choet̄ die do. si pōt. Si vero
debeat inchoari i feria: inchoe
tur in. ij. vel. iij. feria et nō in
alia: et sēp cū explicatiōe dñi-
cali: et Ad ijs de hystoria vt no
tat̄ supra in p̄ncipio isti⁹ ru
brice. Nec dicetur dñica ali-
qua ferialit̄ vltra q̄rtā feriā

nili qñ nulla dies dñica contigit iter octa.epyphā.ꝛ.lxx. put notaꝫ ante hiſtoziā. Domine ne in ira. ¶ Itē ſcien dū eſt q vlqꝫ ad aduētum in ferijs vacātibꝰ in q̄bus non dē de q̄ñēoratione/dicet de feria cū legēda tali tpe aſſignata:ꝛ Rēijs de hiſtoria. In quatuoꝛ vero temp. non dicētur de fe.iij.lec. in eis contingen. nili inēoria tñ/put pleniꝰ notaꝫ in quatuoꝛ tēpꝛibꝰ aduēt. ¶ De ſuffragijs cōſuetis:quādo ꝛ qualiter debēt dici inuenieꝫ poſt pſalteriū. Quādo vero infra octa.aliq̄d feſtū euenerit/de quo cantaꝫ:fiat memoꝛia de octa.niſi in paſſione Petri ꝛ Pauli/vbi non fit memoꝛia de ſctō ioh̄āne bapti.ꝛ in aſſumptiōe btē marie/vbi nō fit mēoꝛia de ſctō laurentio: q̄d ꝓpter feſtoꝛū excellentiā cōtingit. Quādo vero feſtum euenerit infra octa. de q̄ nō cantaꝫ:fiat mēoꝛia de feſto ꝛ de octa.canteꝫ vt in feſtis cōtingētibꝰ infra octa.aſſumptiōis et natiuitatis apl̄oꝛ petri ꝛ pauli. ¶ De Rēijs dicēdis in inceptione hiſtorie. Vbi autē incipiꝫ hiſtoꝛia ſē p̄ vnū Rēſoꝛ de hiſtoꝛia incipiēda canteꝫ ad ꝓmas vel. niſi q̄nando in medijs ferijs ebdomade incipiꝫ.excepto in inceptiōe. Adonay. q̄ꝛ Deto dñe.in cuius inceptione. dē Rēm. Omni tpe.et Adonay. habenꝫ ꝓ vna hiſtoꝛia:excipitur etiā de p̄dictis hiſtoꝛijs Deus oīm. quia licet ſcepta fuerit ferialiter:tamē in pzimis vel.ſuis dñicalibꝰ dicit Rē. Deū time. q̄d non eſt de hiſtoꝛia. Ab oct.penthe.vlqꝫ ad kalēdas Auguſti leguntꝫ libꝛi regum:et cantaꝫ. Deꝰ oīm. quādo de tēpꝛali agitur Et eſt ſciendū q̄ quandocūq̄ pzimo legēde ſunt lectio. de libꝛo regum:ſiue dñicaliter ſiue ferialiter/ſemp incipiē dum eſt a pzincipio/ſcilicet Fuit vir vnus. vt patet infra. ¶ Dñica pzima poſt oct. pentheco. Sabbato ad veſpras.ān. Benedictꝰ.p̄s. Ipm ꝛ c̄.cp̄m. Benedictꝰ deus.Rē. Deum time/et mādata eius ſerua. Hoc eſt oīs homo.ỽ. ¶ Timētes deum nichil deeſt/ nec his qui eum diligunt in veritate. Hoc eſt. Glia. Hoc eſt. Hymn. O lux beata.ỽ. Veſpertina. In euāge.ān. Loquere dñe q̄ꝛ audit ſeruꝰ tuus.p̄s. Magnificat. Dō.

Deus in te ſperãtium. et tã
ſta oratio ⁊ ſequẽtes dñica
les querãtur cũ expoſitioni-
bus dñicalib⁹ in fine de tẽ-
pꝛali. Ye aũe ſequẽtes dicẽ
de ſũt i ſabbis ad vs̃ ſup ꝑs.
Magnificat. vſq; ad kalen
das auguſti qñ cãtat de dñi-
ca. ãn. Cognouerũt omnes
a dan vſq; berſabee q⁹ fide-
lis ſamuel ꝓpheta eſſet dñi.
ꝑs. Magt. ãn Ꝓreualuit da
uid in philiſteum in funda
et lapide i noie dñi. ꝑs Ma
gnificat. ãn Nõne iſte eſt da
uid de quo canebant in cho
ro/dicẽtes: ſaul ꝑcuſſit mil-
le: et dauid decẽ milia in mi
libus ſuis. ꝑs Magnificat.
ant. Ꝓratus rex ſaul dixit:
Mihi mille dederũt: et filio
ſai dederunt decem milia.
ꝑs. Magnifi. ant. Quis eñ
in oĩbus ſicut dauid fidelis
inuentus eſt in regno ſuo/
egrediẽs ⁊ regrediẽs/et ꝓꝛ-
gẽs ad imꝑium regis. ꝑs.
Magt. ant. Dixitq; dauid
ad dñm cũ vidiſſet angelum
cedẽtem ꝑpl̃m: ego ſum qui
peccaui: ego iniq; egi: iſti
q̃ oues ſunt q̃d fecerũt. ꝑs.
Magt. ãn Montes gelboe/
nec ros nec pluuia veniat ſu
per vos: q⁹ ibi abiect⁹ eſt cly
ꝓꝛus ſoꝛtium/clypeus ſaul/
quaſi non eſſet vnctus oleo:
qũo ceciderũt ſoꝛtes in ꝓꝛe-
lio: ionathas i excelſis tuis
interfectus eſt: ſaul ⁊ iona-
thas amabiles ⁊ decoꝛi val
de in vita ſua: in moꝛte q⁹q;
nõ ſunt ſeparati. ꝑs Magt.
ãn Rex aũt dauid cooperto
capite incedẽs lugebat filiũ
dicẽs: abſalõ fili mi fili mi
abſalon/q̃s michi det vt ego
moꝛiar ꝓ te fili mi abſalon.
ꝑs Magt. Quãdo vo tẽꝑus
fuerit ꝓꝛoꝛius: tũc oĩs ãe
ꝓdicte dicãtur. Qñ vo bꝛe
uius cõtigerit/ aũe ſemꝑ di
time dicãtur: ſc⁹ Mõtes gel
boe. et Rex aũt dauid. ⁊ alie
ꝓcedẽtes ꝓtermittãtur.
Qñ vna dñica tm̃ fit dñica-
liter: tũc dicat in ſabbato ã.
Loq̃re dñe. ſup ꝓſal. Magt.
Qñ vero due dñice fiũt tm̃
dñicaliter: tunc in ſabbato
ꝑme dñice dicat ãn Loque-
re dñe. ſuꝑ ꝓſal. Magnifi
cat. et in ſab. ſcde dñice dica
tur ant. Rex autem dauid.
¶ Ad matut. Inuita. Lau-
demus ieſum xꝑm: Q⁹ ipſe
eſt redemptoꝛ oĩm ſeculoꝛ.
ꝑs. Venite. hy⁹ Nocte ſur-
gẽtes. In. i. noctur. ãn Ꝓꝛo
fidei. ꝑs. Beat⁹ vir. et cete.

℣. Memor fui. Lectio prima.

HAit vir vn⁹ de rama-ta sophim de mõte e-phraym: ⁊ nomen ei⁹ helca-na/ fili⁹ ierowam/ filij eliu/ filij thau/ filij suph efrate⁹. Et habuit duas vxores. Nomen vni anna: et nomẽ se-cũde fenenna. Fuerũtq; fe-nẽne filij: anne aũt nõ erãt liberi. ℟. Deus oim exau-ditor est: ipe misit angelum suũ: ⁊ tulit me de ouib⁹ pris mei. Et vnxit me vnctione mie sue. ℣. Dñs qui eripuit me de ore leonis: et de manu bestie liberauit me. Et A. ij.

ET ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis dieb⁹: vt adorare ⁊ sacrifi-care dño exercituũ i silo. Erãt aũt ibi duo filij hely: ofni ⁊ finees sacerdotes dñi. Venit ergo dies: et immo-lauit helcana. Deditq; fenẽ ne vxori sue et cunctis filijs ei⁹ et filiab⁹/ partes. Anne aũt dedit partẽ vnã tristis: q; annam diligebat. Dñs aũt cõclauserat vuluam ei⁹. ℟. Dñs q̃ eripuit me de ore leonis: et de manu bestie libe-rauit me. Ipe me eripiet de manib⁹ inimicor; meor;. ℣. Misit de⁹ misericordiã suã et veritatem suã aiam meã eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Lectio. ij.

AFFligebat quoq; eam emula ei⁹/ et vehemen-ter angebat: intãtum vt ex-prorabraret q̃ cõclusisset dñs vuluam ei⁹. Sicq; faciebat per singulos annos/ cũ re-deũte tẽpore ascẽderẽt in tẽ-plum dñi: et sic prouocabat eã. Porro illa flebat/ et non capiebat cibũ. ℟. Ego te tu-li de domo patris tui/ dicit do-min⁹: et posui te pascere gre-gem ppuli mei: ⁊ fui tecum in oĩbus vbicũq; ambulasti. Firmãs regnũ tuũ In eter-num. ℣. Feciq; tibi nomen grãde iuxta nomẽ magnor; q̃ sunt in terris: et requiem dedi tibi ab oĩbus inimicis tuis. Firmans. Gloria. In eternũ. In. ij. nocturno. ãn. Nature. ps. Conserua. ꝛc. ℣. Media nocte. Lectio. iij.

DIxit vero anne helca-na vir suo⁹. Anna/ cur fles/ et quare non comedis/ et q̃ obrem affligit cor tuũ: Nũquid nõ ego melior tibi q̃ decem filij? Surrexit aut̃ anna postq̃ comederat in silo ⁊ biberat: et hely sa-cerdote sedẽte super sellam

ante pñtes domus dñi: cum esset anna amaro aĩo: orauit dñm flẽs largiter: et votum vouit/dicẽs. Dñe exercituum/si respiciẽs videris afflictionẽ famule tue: et memor mei fueris: nec obliti fuerit ancille tue/sed dederis ei seruo tue sexum virilem: dabo eũ dño oĩb⁹ diebus vite eius: et nouacula non ascẽdet super caput eius. ℣. Percussit dauid in philistheum in funda ⁊ lapide: et non erat gladius in manu dauid. ℟. Non est deus in israel. ℣⁹. Ut sciat omnis terra quia est deus in israel: quia non in hasta nec in gladio saluat dñs. ℟. Non est deus. ℣. Factum est autem cum illa multiplicaret preces coram dño vt heli obseruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde suo/tantũmodo labia illius mouebãtur: et vox penitus non audiebat. Estimauit ergo eam heli temulentã: dixitque ei. Usquequo ebria eris? Digere paulisper vinũ quo mades. ℣. Nõtes gelue/nec ros nec pluuia veniat super vos. Ubi ceciderũt fortes israel. ℟. Dẽs mõtes qui in circuitu eius sunt vidistet dñs: a gelue autẽ translatus. Ubi ceciderũt. Lect. vi.

Respõdẽs anna. Nequaquã (inquit) domine mi. Nam mulier infelix nimis ego sum: vinũque et omne quod inebriare potest/nõ bibi: sed effudi aiam meã in conspectu dñi. Ne reputes ancillam tuã quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine doloris ⁊ meroris mei/locuta sum vsque in presens. Tũc heli ait. Uade in pace: et deus israel det tibi petitionem quam rogasti eum. ℟. Exaudisti dñe orationẽ serui tui: vt edificarem tẽplum nomini tuo. Benedic ⁊ sanctifica domũ istã in sempiternum deus israel. ℣. Dñe q̃ custodis pactũ et mĩam seruis tuis: q̃ ambulãt coram te in toto corde suo. Bñdic. Gl'ia p. Bñdic. ¶ In. iij. nocturn. An. Sponsus. ps. Celi enarrant. ꝛc. ℣. Exaltare. Hom lucam. In illo tempore. Dixit Jesus discipulis suis. Homo quidã erat diues. ꝛc. Quere oẽs expositiones eũ aĩs ⁊ orationib⁹ infra pscã hystoriã. Audi dñm. vij. ℟. Audi dñe hymnum: et orationem quã seruus tuus orat coram te dñe: vt sint oculi tui aperti/⁊ aures tue intẽte

Super domū istā die ac nocte. ℣ Respice dñe de sanctuario tuo: et de excelso celozum habitaculo. Super. ℣ Deprecate cozda vestra dño: et seruite illi soli. Et liberabit vos de manib⁹ inimicoz vestroz. ℣ Auferte meos alienos de medio vestri. Et libe. ix. ℟. de trinitate q̄ fi oz de dñica. Et dicet pzimum ℟. in pzima dñica post trinitatem q̄ fi de dñica agit, et sic seriatim reincipiēdo: ita tñ q̄ vltimum ℟. dicat vltima die dñica. historie. Vidi dñm. ℟. feriale. Dñe/si cōuersus fuerit populus tuus/ et ozauerit ad sanctuarium tuū: Tu exaudies i celo dñe: et libera eos de manib⁹ inimicoz eoz. ℣. Si peccauerit i te populus tuus: et cōuersus egerit penitētiam: veniēsq̄ ozauerit illoco illo. Tu. Hec ℣o ℟ia sequētia nō dñr ante secundam vel tertiā dñicam. ℟. Planxit. vi. loco: nisi fuerit medie lec. de aliq̄ sctō. et ℟. Tactus. viij. loco dicantur. Et post q̄ ipa vel eoz alterū dicta fuerit: dicēda sunt deinceps diebus dñicis tñ duēte hystoria. Et est sciendū q̄ si quatuoz diebꝰ dñicis dicēdum est de ista hystoria: tūc predicta ℟ia nō dicuntur ante tertiā dñicam/ nisi in dñicis sequentib⁹ mediis lec. cōtigāt: tūc anticipētur ne oīno ptermittātur. Si ℣o trib⁹ vel duob⁹ tñ/ dicēda sunt i sc̄a dñica. q̄ si vno die dñico tñ: tūc ipo die dicātur ℟. Planxit assit dauid plāctu magno sup saul et ionathā filium eius/ et dixit: quō ceciderūt foztes in bello: Et interierūt arma bellica: ℣ Montes gelboe/ nec ros nec pluuia sup vos descēdat vbi ceciderūt in bello. Et inte. ℟. Tactus dauid dolore nimio p ionatha saulis filio q̄ subiisset necē in pzelio aiebat. O ionatha nimis speciose: o mi frater doleo sup te: o ionatha amabilis valde/ te dilexi fateoz vnice. ℣ Dauid pius hebzeoz/ audiēs exitiū/ ieiunando duxit diē/ sup mortē foztium: et pze ceteris dilectū/ sic plāgebat socium. O ionatha. ℘s Te deū. ℣ Excelsus sup. ℭ In laud. ān. Regnauit. et cet̄a vt in pſal. cpm Benedictio et cla. hyꝰ Ecce iā noctis. ℣ Dñs regnauit. In

enãge. ãn Homo quidã erat dines. vt infra. ps Bñdict⁹. oco Deus in te ſperãtium. ℣ Ad pzimã. ã Dñs regit. ps. Deus deus meus re. ps. Dñs regit. Glozia. ps Dñi eſt terra. ps Ad te dñe leua. Glozia. ps Judica. ps De⁹ in noie. Glozia. ps Confite mini. Glozia. ps Beati immaculati. Glozia. ps Retribue. Glozia. ãn Te deũ patrem. ps Quicunq; vult. ꝛc. ℣ Ad. iij. ãn Laus ⁊ perennis. ps Legẽ pone. cpz De⁹ charitas. ℟. Inclina. ℣⁹. Ego dixi. oco De⁹ in te ſpr. ℣ Ad. vi. ãn Gloria laudis. ps Dekecit. cpz Gẽa dñi nostri. ℟ In eternum dñe. ℣. Dñs regit. oratio vt ſupza. ℣ Ad. ix. ã Ex quo oĩa. ps. Mirabilia. cpm Tres ſũt. ℟. Clamaui. ℣ Ab occultis. Oco vtis. Hic dicantur hꝫe ſingulis dñicis vſq; ad aduẽtum dñi qñ de dñica agit cũ oco ne ad dñicã ytinẽte. ℣ Ad veſpas. ã Dixit dñs. ps. Jpm. ꝛc. Cpz Dñs aũt dirigat. hy⁹ Lucis creator. ℣⁹ Dirigat. In euã. Rogo te pr. ps Magt. oco vtis. ℣ Dñica ſcda pſt octa. pentheoſtes. Lectio pzima.

Et factum eſt pſt circulum dierũ/cõcepit anna ⁊ peperit filium: vocauitq; nomen ei⁹ ſamuel: eo q̃ a domino poſtulaſſet eum. Aſcẽdit aũt helcana ⁊ oĩs domus eius: vt immolaret dño hoſtiam ſolẽnem ⁊ votum ſuũ. et anna non aſcẽdit. Lec. ij. Dixit enim viro ſuo. Non vadã donec ablactetur infans: et ducã eum: et appareat ante cõſpectum dñi: et maneat ibi iugiter. Et ait ei helcana vir ſuus. Fac qđ vnũ tibi videt: ⁊ mane donec ablactes eum: precorq; vt impleat dom⁹ in verbum ſuum. Lectio tertia.

Et abiit helcana in ramatha in domum ſuã. Puer aũt ſamuel erat miniſter in cõſpectu dñi ante faciem hely ſacerdotis. Porro filij hely filij belial neſcientes dñm: neq; officium ſacerdotum ad populum. Lect. iiij. Sed quicũq; immolaſſet victimam: veniebat puer ſacerdotis dum coqueretur carnes: et habebat fuſcinulam tridentem i manu ſua: et mittebat eam in lebetem/vel in caldariam/vel in ollam/ſiue i cacabũ: et omne

quod leuabat fulcinula/tol lebat sacerdos sibi. Lec.v.

Sic faciebant vniuerso israeli venientium in si lo. Etiã antequ adolerẽt adi pem/veniebat puer sacerdo tis/et dicebat immolãti. Da michi carnẽ vt coquã sacer doti. Nonẽ accipiam a te carnẽ coctã sed crudã. Dice batq; illi immolãs. Incẽda tur primũ iuxta morẽ hodie adeps:et tolle tibi quãtũcũq; deliderat anima tua. Qui re spondens/aiebat illi. Ne quaq;. Nunc enim dabis: alioquin tollam vi. Lec.vi.

Erat eñ pcm̃ puerorũ grãde nimis coram dño: q; detrahebãt homies a sacrifi cio dñi. Samuel aũt minis trabat ante faciẽ dñi: puer accinctus ephod lineo. Et tunicã paruã faciebat ei ma ter sua: quã afferebat statu tis diebus ascẽdẽs cum viro suo: vt immolaret hostiã so lẽnem et vtũ suũ. Et benedi xit heli helcane et vxori eius.

Dñica tertia post octa. pẽ thecostes. Lectio prima.

Factum eſt ergo in die quadã: heli iacebat in lectulo suo: et oculi ei⁹ cali gauerãt: nec poterat videre lucernã dei antequ extingue retur. Samuel aũt dormie bat in tẽplo dñi vbi erat ar cha dei. Et vocauit dñs sa muel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad he li et dixit. Ecce ego. Vocasti eñ me. Qui dixit. Non vo caui te. Reuertere et dormi. Et abiit et dormiuit. Lec.ij.

Et adiecit dñs vocare rursũ samuel. Cõsur gensq; samuel abiit ad heli et dixit. Ecce ego qm vocasti me. Qui rñdit. Nõ vocaui te fili mi. Reuertere et dormi. Porro samuel necdum scie bat dñm: neq; reuelat⁹ fue rat ei sermo dñi. Lectio.iij.

Et adiecit dñs et vocauit adhuc samuel tertio. Qui cõsurgẽs abiit ad heli/ et dixit. Ecce ego qm vocasti me. Intellexit g heli qm dñs vocaret puerũ: et ait ad samue lem. Vade et dormi. Et si dixe rit vocauerit te/dices. Loq re dñe: qm audit seru⁹ tuus.

Abiit g samuel .(L.iij. et dormiuit i loco suo. Et venit dñs/et stetit: et vo cauit sicut vocauerat secundo. Samuel samuel. Et ait sa muel. Loqre dñe: qm audit seru⁹ tu⁹. Et dixit dñs ad sa

nuelem. Ecce ego facio verbum i israel: qđ q̃cūq; audierit: tinniēt ãbe aures ei⁹. L.v.

IN die illo suscitabo adversum heli oĩa q̃ locutus sum sup domū ei⁹. Incipiã et cõplebo. Prędixi eñ ei q̃ iudicaturus essem domū ei⁹ i eternū ꝓpter iniq̃tatē ei⁹: eo q̃ noverat indigne agere filios suos/ꝛ non corripuit eos. Idcirco iurauī domui heli q̃ non expiet iniquitas dom⁹ ei⁹ victimis ꝛ muneribus vsq; i sempiternū. L.vi.

OBmutuit aũt samuel vsq; mane: aperuitq; ostia dom⁹ dñi. Vocauit ĝ heli samuel/et dixit. Samuel fili mi. Qui rñdẽs ait. Prędesto sum. Et iterrogauit eū. Quis est sermo quẽ locut⁹ est ad te dñs? Oro te ne celaveris a me. Indicauit itaq; ei samuel vniversos sermones: ꝛ nõ abscõdit ab eo. Et ille rñdit. Dñs est. Qđ bonum est i oculis suis faciat.

℣ Dñica.iiij. Lectio prima.

QUevit autem samuel: et dñs erat cū eo: et nõ recidit ex omnibus verbis eius in terrã. Et cognouit universus israel a dan vsq; ad bersabee q̃ fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. Et addidit dñs vt appareret in silo: qm̃ revelat⁹ fuerat dñs samueli in silo iuxta verbum dñi: et evenit sermo samuelis vniverso israeli. Lectio secũda.

ET factum est in dieb⁹ illis: convenerũt philistiim in pugnam. Egressus est nãq; israel obviam philistiim in prelium: et castrametatus est iuxta lapidem adiutorij. Porro philistiim venerunt in afec: et instruxerũt aciem cõtra israel. Lec.iij.

IMito autẽ certamine/ terga vertit israel philisteis: et cesa sunt i illo certamine passim p agros quasi quatuor milia virorum. Et reversus est ꝓpulus ad castra. Dixeruntq; maiores natu de israel. Quare percussit nos dñs hodie coram philistiim? Lectio quarta.

AFferamus ad nos de silo archã federis dñi et veniat in medium nostri: vt saluet nos de manu inimicorum nostrorum. Misit ergo ꝓpulus in silo: et tulerunt inde archã federis dñi exercituũ sedẽtis sup cherubin. Erantq; duo filij heli/ofni et phinees cum archa fed-

ris domini. Tu aũt. Lect.v.

CUm ꝓ venisset archa fe
deris dñi in castra: vo-
ciferatus est ois israel cla-
more grãdi: et ꝑsonuit ter
ra. Et audierunt philisthim
vocem clamoris: dixerũtq;.
Quenã est hec vox clamoris
magni in castris hebreoꝝ?
Et cognouerũt q; archa fede-
ris dñi venisset i castra. L.vi.

DIxerunt philisthim
dicentes. Venit deus
in castra: & ingemuerũt. Ve
nobis. Non enim fuit tãta
exultatio heri/& nudiuster-
tius. Ve nobis. Quis nos
saluabit de manu deoꝝ sublī
mium istorum? Hi sunt dñi
qui percusserunt egyptum
omni plaga in deserto.

¶ Dñica quinta. Lectio.i.

COnfortamini
et estote viri
philisthim: ne
seruiatis he-
breis/sicut illi
seruierunt vo
bis. Cõfortamini & bellate.
Pugnauerũt philisthim: et
cesus est israel: & fugit vnus
quisq; in tabernaculũ suũ.
Tu autem. Lectio secunda.

ET facta est plaga ma-
gna nimis: & ceciderũt
de israel triginta milia pe-
ditũ. Et archa dei capta est.
Duo quoq; filij hely mortui
sunt/ofni & phinees. Cur-
rens aũt vir de beniamin ex
acie: venit in silo i die illo:
scissa veste/et cõsparsus pul
uere caput. Tu aũt. Lec.iij.

CUmq; ille venisset. He
ly sedebat super sellã
cõtra viã/expectãs. Erat enĩ
cor ei⁹ pauens ꝑ archa dñi.
Vir aũt ille ꝓpter ingressus
est/nunciauit vrbi: et vlula
uit ois ciuitas. Lectio.iij.

ET audiuit hely soni-
tum clamoris: dixitq;
Quis est hic sonitus tumul
tus huius? At ille festina-
uit/et venit & nunciauit he-
ly. Hely aũt erat nonagita
et octo annoꝝ: et oculi eius
caligauerant: et videre non
ꝑterat. Tu aũt. Lectio.v.

ET dixit ad hely. Ego
sum q̃ veni de ꝓlio:
et ego qui de acie fugi hodie.
Cui ille ait. Quid actum est
fili mi? Respõdẽs aũt q̃ nũ
ciabat. Fugit (inquit) israel
coram philisthim: et ruina ma
gna facta est in ꝓpulo. In-
super & duo filij tui mortui
sunt/ofni & phinees: et ar-
cha dei capta est. Tu. Le.vi.

Cumq; ille nominasset archam dei/cecidit de sella retrorsum iuxta ostiū: & fractis ceruicib⁹ mortuus est. Senex enī erat vir & grā deuus: & ipe iudicauit israel quadragita annis. Tulerūt aūt philistīm archā dei: & intulerunt eā in tēplū dagon. ¶ Dñica qua cantatur. ān. Montes gelboe. Lectio.i.

Philistīm autē pugnabāt aduersum israel: & fugerunt viri israel ante faciem philistinorū: et ceciderūt interfecti i mōte gelwe. Irruerūtq; philistīm i saul et in filios eius: et percusserūt ionathā/ & aminadab/ & melchisue filios saul. Totumq; pōdus plī ꝟsum est in saul. Et cōsecuti sunt eū viri sagittarij: & vulneratꝰ est vehemēter a sagittarijs. Lcō.ij.

Dixitq; saul ad armigerū suum. Euagina gladiū tuū & percute me: ne forte veniāt incircūcisi isti/ et interficiant me illudētes michi. Et noluit armiger eius/fuerat enim nimio terrore pterritus. Lectiotertia

Arripuit itaq; saul gladiū suū: et irruit super eū. Qđ cū vidisset armiger eius/videlicet q mortuꝰ esset saul: irruit etiā ipse super gladium suum/ & mortuꝰ est cū eo. Mortuꝰ est ergo saul/ et tres filij eius: et armiger illius pariter. Lectioquarta

Videntes autē filij israel illi qui erāt trās vallē & trans iordanē q fugissent viri israelite: et q mortuus esset saul & filij eius: reliquerunt ciuitates suas et fugerūt. Veneruntq; philistīm: et habitauerunt ibi. Lectio.v.

Facta autem die altera venerūt philistīm/ vt expliarēt interfectos: & inuenerunt saul/ & tres filios eius iacentes in monte gelboe. Et pciderunt caput saul: et expliauerūt eum armis: et miserunt in terram philistinorū per circuitum: vt annunciarēt in tēplo idolorū/et in pplis. Et posuerūt arma eiꝰ i tēplo astaroth Corpꝰ vero eiꝰ fixerūt in muro bethsan. Lectio.vi.

Quod cū audissent habitatores iabes gala/ ea que cūq; fecerāt philistīm in saul: surrexerūt viri fortissimi ocīs/ & ambulauerunt tota nocte: & tulerunt cadauer saul: & cadauera filioꝝ eius

de muro bethlan. Venerūq; iabes/ & cōbusserunt ea igni. Et tulerūt ossa eoꝝ & sepelierūt in nemore iabes: & ieiunauerunt septem diebus. ℣ Dñica qua cantatur. ān. Rex autē dauid. Lctō ꝑma.

IGitur considerato dauid ꝓpulo suo: constituit sup eū tribunos et centuriones: et dedit ꝓpuli tertiam partē sub manu ioab: et tertiā sub manu abisai filij saruie fratris ioab: et tertiā sub manu ethai q̄ erat de geth. Tu autem. Lectio.ij.

DIxit rex ad ꝓp̄m suū Egrediar et ego vobiscū. Et respōdit ꝓpulus. Nō exibis. Si enī fugerimus/ nō magnopere ad eos de nobis ꝓtinebit: siue media pars ceciderit e nob̄/ nō satis curabūt: quia tu vnus ꝓ decem milibus computaris. Melio9 est igit̄ vt sis nobis in vrbe ꝓsidio. Ad quos rex ait. Quōvobis rectum videtur hoc faciam. Lectio.iij.

STetit ergo rex iuxta portā. Egrediebaturq; ꝓpulus per turmas suas cēteni et milleni. Et ꝓcepit rex ioab/ & abisai/ & ethai dicens. Seruate mihi puerū absalon. Et omis ꝓp̄s audiebat ꝓcipiētem regē cūctis ꝑncipib9 ꝑ absalō. Lctō.iij.

ITaq; egressus est ꝓpulus in cāpū ctra israel: et factum est ꝓliū in saltu effraim: & cesus est ibi ꝓp̄s israel ab exercitu dauid. Factaq; est plaga magna in illa die viginti miliū. Lectio.v.

FUit autem ibi ꝓliū disperssum sup faciem oīs terre. Et multo plures erāt quos saltus cōsumpserat de ꝓpulo: q̄ hi quos vorauerat gladius in illo die. Accidit autem vt occurreret absalon seruis dauid insedēs mulo. Cumq; ingressus fuisset mulus subter condensam quercū et magnā: adhesit caput eius quercui: & illo suspēso inter cēlum & terrā/ mulus cui insederat ꝓtrāsiuit. Tu autem. Lectio sexta

AUdit autē quispiam & nūciauit ioab dicens. Vidi absalon pēdere de quercu. Tulit ergo ioab tres lanceas in manu sua: et infixit eas in corde absalon. Cūq; adhuc palpitaret herens in quercu: cucurrerūt decē iuuenes armigeri ioab: et percutientes interfecerūt eū. Di-

rit autem rex ad chusi. Est ne pax puero absalon? Cui respondens chusi. Fiant inquit sicut puer inimici dñi regis: et vniuersi qui cõsurgunt aduersus eum in malum. Contristatus itaq; rex ascendit cenaculum portę et fleuit: ꝛ sic loquebatur dicens. Fili mi absalon/ absalon/ fili mi. Quis michi tribuat: vt ego moriar p te absalon/ fili mi/ filiimi absalõ. Et cetera. ℂ Per hystoria canenda est a kalendis augusti vsq; ad kalen. septembris quando de tẽpore sali agitur. Sabbato. ad vesp. ãn. Benedictus. ps. Ipsum. Laus Benedictus de⁹. ℟. Cirum celi. hymn⁹. Deus creator. ℣. Aliptina oratio. In euãgelio. ãn. Omnis sapiẽtia a domino deo est: et cum illo fuit semp: et est ante euum. ps. Magnificat. ãn. Sapiẽtia edificauit sibi domũ: excidit colũnas septem: subdidit sibi gentes superbiam: et sublimium colla propria virtute calcauit. ps. Magnificat. ãn. Sapiẽtia clamitat in plateis: si quis diligit sapientiã ad me declinet/ ꝛ eã inueniet: et eã cũ inuenerit beatus est si tenuerit eã. ps. Magnificat. ãn. Ego in altissimis habitaui: ꝛ thronus meus in columna nubis. ps Magnificat. Quãdo vltima dñica de hystoria cantat dñicaliter: tñc in sabbato dicat vltima. ãn. sup psal. Magt. dũ tamẽ i eadẽ hystoria p⁹ fuerit dictũ dñicaliter: alias dicat ꝑma. ãn. Et sic fiat in alijs hystorijs vsq; ad aduentũ dñi. Ad matut. inuita. Regẽ regũ dñm. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Primo dierũ. In. i. noctur. ãn. Pro fidei. ps. Btus vir ꝛc. ℣. Memor fui. Lectio prima.

Parabole salomonis filij dauid regis israel: ad sciendã sapientiã ꝛ disciplinã ad intelligenda verba prudentie: ꝛ suscipiẽdã eruditionẽ doctrine: iustitiã ꝛ iudiciũ ꝛ eqtatẽ: vt det parvulis astutia: adolescẽti sciẽtia et intellect⁹. ℟. In principio de⁹ anteq̃ terrã faceret/ priusq̃ abyssos cõstitueret: priusq̃ produceret fontes aquarũ: anteq̃ mõtes collocarent. Ante oẽs colles generauit me dñs. ℣. Quãdo pparabat celos aderam cũ eo cũcta componens. Ante oẽs. Lectio. ij.

Audiens sapiēs/sapiē
tior erit:⁊ intelligens
gubernacula possidebit. Ani
maduertet parabolam et in
terpretationē:verba sapiē-
tium et enigmata eorū. Ti-
mor dñi initiū sapientie: sa
pientiam atq; doctrinā stulti
despiciūt. ℣. Girum celi cir
cuiui sola/et in fluctib⁹ ma-
ris ambulaui in omni gēte
et in oī populo primatū te-
nui. Superborū⁊ sublimiū
colla ppria virtute calcaui.
℟. Ego in altissimis habita
ui:⁊ thronus me⁹ in colūna
nubis. Superborū. Lectio.ij.

Sapientia foris predi-
cat:in plateis dat vocē
suam: in capite turbarū cla
mitat/ in foribus portarum
urbis profert verba sua di-
cens. Usququo parvuli dili-
gitis infantiā: et stulti ea q̄
sibi sunt noxia cupiūt:⁊ im
prudentes odiunt scientiā:
℣. Emitte dñe sapientiā de
sede magnitudinis tue vt me-
cum sit/et mecū laboret. Ut
sciā quid acceptū sit coram te.
Omni tēpore. ℟. Da michi
dñe sedium tuarū assistricē
sapientiā. Ut. Gl̄ia. Omni.
In scdo nocturno. ān. Na-
ture. ℣s. Conterua. ℟c. Vlus

Media nocte. Lectio q̄rta.

Quoniam vocaui et renuistis:extēdi manū meā/et
nō fuit q̄ aspiceret. Despexi
stis omne cōsiliū meū:⁊ īcre
pationes meas negleristis.
℣. Da mihi dñe sedium tua-
rū assistricē sapientiā:et no-
li me reprobare a puer⁹ tuis
Dñe seru⁹ tuus sum ego/et
filius ancille tue. ℟. Dñe pa
ter et deus vite mee:ne dere
linquas me in cogitatu ma
ligno. Dñe seruus. Lctō.v.

Ego quoq; in interitu ve
stro ridebo:et subsanna
bo cum vobis qō timebatis
aduenerit:cūirruerit repen
tina calamitas:et interitus
quasi tēpestas ingruerit:q̄n
venerit sup vos tribulatio⁊
angustia. Tūc invocabunt
me/⁊ non exaudiam: mane
cōsurgēt/⁊ nō inuenient me:
eo q̄ exosam habuerint disci
plinā/⁊ timorē dñi nō susce
perint:nec acquieuerint cō
silio meo:et detraxerint vni
uerse correptioni mee. ℣. Dñe
Dñe pater⁊ deus vite mee:
ne dereliquas me in cogita-
tu maligno:extollētiā ocu-

lozum meozū/ne dederis mi
chi: et desideriū malignum
auerte a me: dñe auker a me
cōcupiscētiā. Et animo irre
uerenti/et infrunito/ne tra
das me dñe. ℣. Verbum ini-
quum ꝛ vvoloum/longe fac a
me domine: diuitias et pau-
pertates ne dederis michi.
Et animo. Lectio sexta.

QOmedēt ergo fructus
vie sue: suisq; consilijs
saturabunt. Auersio paruu
lozū interficiet eos: ꝛ pspe-
ritas stultozum perdet illos.
Qui aūt me audierit: ablq;
terroze requiescet: ꝛ abūdā-
tia perfruetur: maloz timo
re sublato. ℟. Verbum ini-
quū et vvoloum/longe fac a
me dñe: diuitias et pauper-
tates ne dederis michi. Sed
tm̄ victui meo tribue necessa-
ria. ℣. Ne fozte satiatus
euomā illud: et periurem no
men dei mei. Sed. Gloria.
Sed. In p̄mo noct. ā. Spn
sus. ℘s. Celi enarrāt. ꝛc. ℣.
Exaltare. quere infra expo-
sitionē. vij. ℟. Initium sa-
pientie timoz dñi: intellect⁹
vvnus oibus facientib⁹ eum.
Laudatio eius manet in se-
culū seculi. ℣. Dispersit de-
dit pauperibus. Lauda. viij.

℟m. Sup salutē ꝛ omnem
pulchzitudinē dilexi sapien
tiam: ꝛ pzopsui pzo luce ha
bere illam. Venerunt michi
oia vvna pariter cum illa. ℣.
Dixi sapiētie sozoz mea es/
pzudentiam vocaui amicam
meā. Venerunt. ℟. de tri
nitate. ℘s. Te deū. ℣. Excel-
sus. In laud. ān. Regnauit.
ꝛc. vt in psalterio. Cap'm.
Benedictio. hy⁹. Jam nūc pa.
℣. Dñs re. Quere añam et
ozationē in serie dñicarū se
quētiū. ¶ Dñica. ij. Lcō. i.

AUdite filij disciplinā
p̄ris: ꝛ attēdite vt scia
tis pzudētiam. Donū bonū
tribuā vobis. Legē meā ne
derelinquat⁊. Nā ꝛ ego fili⁹
fui p̄ris mei tenellus: ꝛ vni-
genit⁹ cozā mātre mea: et do-
cebat me atq; dicebat. Su-
scipiat verba mea coz tuū:
custodi pzecepta mea et vi-
ues. Tu autem. Lectio secūda.

POllide sapientiā posli
de pzudētiam: ne obli
uiscaris neq; declines a ver
bis ozis mei. Ne dimittas
eam et custodiet te: dilige eā
et cōseruabit. Pzincipium
sapiētie posside sapiētiam:
ꝛ in omni possessiōe tua ac-
quire pzudentiā. Lectio. iij.

APrehende illam et exalta bit te: glorificabet ab ea: cum eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarū/corona inclita protegetet te. Audi fili mi: et suscipe verba mea vt multiplicentur tibi anni vite. Tu autē. Lectio quarta.

IAm sapientie monstrabo tibi/ducam te p semitas equitatis: quas cū ingressus fueris non artabūtur gressus tui: et currēs non habebis offendiculum. Tene disciplinā ne dimittas eam: custodi illam: ipsa est vita tua. Lectio quinta.

NE delecteris i semitis impiorū: nec tibi placeat malorū via. Justorū autem semita quasi lux splendēs procedit: et crescit vsq; ad perfectā diē. Via impiorū tenebrosa: nesciūt vbi corruāt Fili mi/ausculta sermones meos: et ad eloquia mea inclina aurē tuā. Lectio sexta.

Omni custodia serua cor tuū: qz ex ipso vita procedit. Remoue a te os prauum: et detrahētia labia sint procul a te. Oculi tui recta videant: et palpebre tue precedāt gressus tuos. Dirige semitā pedibus tuis: et oēs vie tue stabiliātur. Ne declines ad dexterā neq; ad sinistrā: auerte pedē tuū a malo. ℟.

℣ Dñica tertia. Lectio.i.

FIli mi/custodi sermones meos: et precepta mea recōde tibi. Fili mi/nozā dominū et valebis: preter eum vero non quesieris alienum. Serua mandata mea et viues: et legem meā quasi pupillam oculi tui. Liga eam in digitis tuis: scribe illā in tabulis cordis tui. Tu autem. Lectio secūda.

DIc sapiētie sororem mea es/et prudētiam voca amicā tuā: vt custodiat te a muliere extranea: et ab aliena q̄ verba sua dulcia facit. De fenestra enī domus mee per cancellos prospexi: et video parvulos. Cōsidero vecordem iuuenem qui transit per plateas iuxta angulum et prope viam domus illius graditur in obscuro aduesperascente die in noctis tenebris et caligine. Lectio.iij.

ECce mulier occurrit illi in ornatu meretricio preparata ad capiendas aias: garrula et vaga quiet; impatiens: nec valens in d

mo consistere: nunc pdibus suis foris: nunc in plateis: nũc iuxta angulos insidiãs: appzehẽs lumqz deosculatur iuuenẽ: et pzocaci vultu blãditur dicens. Victimas pro salute deuoui: hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa sum in occursum tuũ desiderans te videre: et reperi. Lectio. iiij.

INtexui funib⁹ lectum meum: straui tapetibus pictis/ ex egypto aspersi cubile meũ myzrha et aloe/ et cynamomo. Veniine bziemur uberibus/ et fruamur cupitis amplexibus: donec illucescat dies. Non enĩ est vir in domo sua: abiit via lõgissima. Sacculum pecunie secũ tulit: i die plene lune reuersurus est domũ suam. Irretiuit eum multis sermonibus: et blandicijs labioꝛum pzotraxit illũ. Lectio qnta.

STatim eã sequit quasi bos ductus ad victimã: et quasi agnus lasciuiens et ignoꝛãs: nescit q ad vincula stultus trahat/ donec trãsfigat sagitta iecur ei⁹: velut si auis festinet ad laqueũ: et nescit qz de periculo anime illius agit. Nũc ergo fili audi me/ et attende verbis oꝛis mei: ne abstrahat in vijs illius mens tua: ne decipiaris semitis eius. Lectio sexta.

MVltos enim vulneratos deiecit: et foꝛtissimi qq interfecti sunt ab ea. Vie inferi domꝰ eius: penetrãtes in interioꝛa moꝛtis. Nunqd non sapientia clamitat: et pzudẽtia dat vocem suã? In summis excelsisqz verticibus sup viã in medijs semitis stans iuxta pztas ciuitatis in ipsis foꝛibus loquitur dicens. O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hominũ. Intelligite paruuli astutiã: et insipientes animaduertite. Audite quoniã de rebus magnis locutura sum: et aperient labia mea: vt recta pzedicent. Veritatẽ meditabit guttur meũ: et labia mea detestabunt impiũ.

¶ Lectiones feriales in hiſtoꝛia. In pzincipio. Lcõ. i.

IVsti sũt omnes sermones mei: non est in eis pzauum quid/ neqz peruersum. Recti sunt intelligentib⁹/ et equi inuenientib⁹ sciẽtiam. Accipite disciplinam meam/ et non pecuniam: doctrinam magis q aurum eligite. Tu alit. Lectio secũda.

Melior est enī sapiētia cūctis opib⁹ pciosissimis: z omne desiderabile ei nō pteſt cōparari. Ego sapiētia habito in ꝯsilio: z eruditis interſū cogitatiōibus. Timor dñi odit malū: z arrogantiam/z superbiam/ et viam prauam: z os bilingue detestor. Lectio tertia.

Meum est cōsiliū z equitas/mea est prudētia/ mea ē fortitudo: p me reges regnant: et legū conditores iusta decernūt. Per me principes imperant: et potentes decernunt iustitiā. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilauerint ad me/inuenient me. ℂ Dñica a kalendis septēbris vsq; ad mediū eiusdem mensis. Sabbato ad vespe. ān. Benedict⁹. ps. Ipsum. z c. cp̄m. Benedict⁹ deus. ℣. Anteq̄ comedam. hymn⁹. Deus creator. ꝑf⁹. Vespertina oratio. In neuā. ān. Cum audisset iob nūcios rum verba sustinuit patienter z ait/si bona suscepimus de manu dñi/mala autem quare nō suscipiamus: in omnibus his nō peccauit iob labijs suis: neq; aliquid stultum cōtra deum locutus est. ps. Magnificat. ān. In oibus his nō peccauit peccauit iob labijs suis: neq; stultum quid cōtra deū locutus est. ps. Magnificat. Ad matuti. Inuitato. Laudem⁹ nomen dñi qm suauis est. In hymnis confitemini illi: q; ipse est dñs deus noster. ps. Venite exultemus. hymn⁹. Primo dierū. In. i. noctur. ān. Primo fidei. ps. Beat⁹ vir. c. ℣. Memor fui. Lectio. i.

Erat in terra hus noie Job. Et erat vir ille simplex z rectus/ ac timēs deū z recedēs a malo. Nati; sūt ei septē filij/z tres filie. Et fuit possessio ei⁹ septē milia ouium/ z tria milia camelorū. Quingēta quoq; iuga bum/z q̄ngēte asine: ac familia multa nimis. Eratq; vir ille magnus inter oēs orientales. ℣. Si bona suscepim⁹ de manu dñi/mala aūt quare nō suscipiam⁹. Dñs dedit/dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictum. ℣. In oibus his nō peccauit iob labijs suis: neq; stultum quid cōtra deum

locut⁹ est. Dñs de⁹. Lcō. ij.

ET ibāt filij ei⁹: et faciebāt conuiuium per domos vnusquisq; i die suo. Et mittētes/vocabant tres sorores suas: vt comederēt et biberēt cū eis. Cūq; in orbem transissent dies conuiuij: mittebat ad eos iob/et sanctificabat illos. Consurgens q; diluculo: offerebat holocausta per singulos. Dicebat enī. Ne forte peccauerint filij mei: et benedixerint deo i cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cūctis diebus. ℟. Anteq̄ comedam/suspiro: et tanq̄ inundātis aquesic rugitus meus: q; timor quē timebam euenit mihi: et quō verebar accidit. Nōne dissimulaui: nōne silui et iā quieui: et venit sup me indignatio tua dñe. ℣⁹. Nolo multa fortitudine contendas mecum: nec magnitudinis tue mole me premas equitatem proponas contra me. Nonne. Lectio tertia.

QUadam aūt die cū venissent filij dei: vt assisterēt corā dño: adfuit inter eos etiā sathan. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui respōdēs/ait. Circuiui terrā/et perambulaui eā. Dixitq; dñs ad eū. Nunquid cōsiderasti seruum meū iob/q; nō sit sim̄lis eius in terra: homo simplex/rectus/ac timēs deum/et recedēs a malo? ℟. Utinam appenderētur peccata mea q̄b⁹ iram merui. Et calamitas quā patior in statera. ℣⁹. Quasi arena maris hec grauior appareret: vnde et v̄ba mea dolore sunt plena. Et cala. Gloria pa. Et. In secūdo nocturno. ān. Nature. ps. Conserua. ℟. ℣. Media nocte. Lectio. iij.

RESpōdit sathā/& ait. Nunquid frustra timet iob deū? Nōne tu vallasti eum ac domum ei⁹ per circuitum? Operib⁹ manuum ei⁹ b̄n̄dixisti: et possessio ei⁹ creuit in terra. Sed extēde paululū manum tuā: et tange cūcta que possidet: nisi in facie benedixerit tibi. ℟m. Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum v̄ba cōponitis: et subuertere nitimini amicū vestrum? Verūtamen que cogitatis explete. ℣⁹. Militia est vita hois super terram: & sicut dies mercēnarij dies eius. Verū. Lectio quinta.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce vniuersa q̄ habet i manu tua sunt: tm̄ in eū ne extēdas manū tuā. Egressusq; est sathā a facie dñi. Cum aūt quadā die filij et filie iob comederēt & biberēt vinū in domo fratris sui primogeniti: nūci⁹ venit ad iob q̄ diceret. Boues arabāt et asine pascebantur iuxta eos: et irruerūt sabei: tulerūtq; oia: et pueros percusserūt gladio: et euasi ego sol⁹ vt nūciarē tibi. ℟. Induta est caro mea putredie: & cor die⁹ pulueris cutis mea aruit: et cōtracta est. Memēto mei dñe: q̄z vētus est vita mea. ℣. Dies mei sicut vmbra declinauerūt: et ego sicut fenū arui. Memē. ℣. Unq; adhuc ille loq̄tur: venit alter/ & dixit. Ignis dei de celo cecidit: et tactas oues puerosq; consūmpsit: et effugi ego sol⁹ vt nūciarē tibi. Venit alius & dixit. Chaldei fecerūt tres turmas: et inuaserūt camelos/ & tulerūt eos: necnon & pueros percusserūt gladio: & effugi ego sol⁹ vt nūciarē tibi. Alius intrauit/ et dixit. Filijs tuis & filiab⁹ vescētib⁹ et bibētib⁹ vinū in domū fratris sui primogeniti: repēte vētus vehemēs irruit a regione deserti: et percussit quatuor angulos domꝰ: que corruēs oppressit liberos tuos & mortui sunt: et effugi ego solus vt nūciarē tibi. ℟. Memēto mei deꝰ: q̄z vētus est vita mea. Nec aspiciet me visus hois. ℣. Si tacuero/ nō quiescet dolor meꝰ: et si locutus fuero/ nō recedet a me. Nec. Glia. Nec. ℭ In.iij. noc. ā. Sponsus. ps. Celi enar. tē. ℣. Exaltare dñe. ℟. Pauci tas dierū meorū finiet breui: dimitte me dñe sine plangā paululū dolorē meū. Anteq̄ vadā ad terrā tenebrosam: et opertam mortis caligine. ℣. Ecce in puluere dormio: et si mane me q̄sieris/ non subsistā. Anteq̄. viij. ℟. Ne abscondas me dñe a facie tua: manum tuā longe fac a me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Voca me/ & respondebo tibi: aut certe loquar/ & tu responde michi. Et for. ix. ℟. de trinitate. ps. Te deū. ℣. Exaltus. ℭ In laudibus, ant. Regnauit. ps. Dñs regnauit decorem. et cetera.

Dñica secūda. Lectio.i.

Factum est aūt cū quadam die venissent filij dei / et starēt coꝝ dño: venisset quoq; sathan inter eos / et staret in cōspectu eiꝰ: vt diceret dñs ad sathā. Unde venis? Qui rñdens ait. Circuiui terrā et pābulauieā. L.ij.

Et dixit dñs ad sathā. Nūqd ꝓsiderasti seruū meum iob / q̄ non sit ei sīlis in terra: vir simplex ⁊ rectꝰ ⁊ timēs deū / ac recedēs a malo: et adhuc retinēs innocētiam? Tu aūt cōmouisti me aduersus eum: vt affligerē eum frustra. Lectio.iij.

Qui respōdens sathan / ait. Pellem p pelle ⁊ cūcta q̄ hꝫ habet hꝰmo / dabit p aīa sua. Alioquin mitte manū tuā: et tāge os eiꝰ et carnē: et tūc videbis q̄ in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dominꝰ ad sathan. Ecce i manu tua est. Uerūtamē aīam illius serua. Lectio quarta.

Egressus igitur sathan a facie dñi / percussit iob vlcere pessimo a plāta pedis vsq; ad verticē eius: q̄ testa saniem radebat sedēs i sterquilinio. Dixit aūt illi vxor sua. Adhuc tu ꝙmanes i simplicitate tua. Benedic deo ⁊ morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulieribꝰ locuta es. Si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare nō sustineamus? In oibꝰ his nō peccauit iob labijs suis. Lectio.v.

Gīt audiētes tres amici iob oīa malūq̄d accidisset ei: venerunt singuli de loco suo eliphā thēmanites: ⁊ baldad suites: ⁊ sopharnaamathites. Cōdixerāt enim sibi vt pariter venientes visitarent eū / ⁊ cōsolarētur. L.vi.

Cumq; eleuasset p̄cul oculos suos nō cognouerūt eū. Et exclamātes ploauerūt: scissisq; vestib⁹ sparserūt puluerem sup caput suū i celū: et sedērūt cū eo i terra septē diebꝰ ⁊ septē noctibꝰ: et nemo loq̄bat ei vbū: videbāt enī dolozē esse vehemētē. Cap. iij. ītuoz tpm. Lec.i.

Post hec aperuit iob os suum ⁊ maledixit diei suo / et dixit. Pereat dies in qua natꝰ sum: et nox in qua dictū est / cōceptꝰ est hō. Dies illa vertat in tenebras. Non requirat eū deꝰ desup: et nō in recordatione sit: et nō illustretur lumine. Lectio.ij.

OBscurēt eum tenebre et vmbra mortis: occupet eū caligo: et inuoluatur amaritudine. Noctem illā tenebrosus turbo possideat: non cōputetur in diebꝰ anni: nec numeretur in mensibus. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Lectio.iij.

MAledicāt ei q̄ maledicūt diei: q̄ parati sunt suscitare leuiathā. Obtenebrentur stelle caligine eius. Expectet lucē et non videat: nec ortū surgentis aurore. Quia non cōclusit ostia vētris q̄ portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis.

¶ Feria sexta. Lectio pma.

RESpōdēs autē elipha themanites dixit. Si ceperimus loqui tibi: forsitan moleste accipies. Sed cōceptū sermonē tenere q̄s possit? Ecce docuisti plurimos: et manus lassas roborasti. Vacillātes firmauerūt sermones tui: et genua tremētia confortasti. Lec.ij.

NUnc autē venit super te plaga/et defecisti: tetigit te/et conturbatus es. Vbi est timor tuus: fortitudo tua: patiētia tua: et perfectio viarū tuarū? Recordare obsecro. Quis vnq̄ innocens perierit: aut quādo dilecti sunt recti? Quin potius vidi eos q̄ operātur iniq̄tatē: et seminānt dolores et metūt: eos flāte deo periisse: et spū ire eiꝰ esse consūptos. Lec.iij.

RUgitus leonis et vox leene et dentes catulorū leonū cōtriti sunt. Tigris periit/eo q̄ nō haberet prędā: et catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictum est verbū abscōditum: et quasi furtiue suscepit auris mea venas susurrij eiꝰ.

¶ Sabbato. Lectio prima.

IN horrore visionis nocturne/quādo solet sopor occupare hoies/pauor tenuit me et tremor: et oia ossa mea perterrita sunt. Et cū spūs me presente transiret/inhorruerunt pili carnis mee. Stetit quidā cuius non agnoscebā vultū imago coram oculis meis: et vocē ꝙsi aure lenis audiui. Nūquid homo cōparatione dei iustificabit: aut factore suo purior erit vir? Lectio.ij.

ECce qui seruiūt ei non sunt stabiles: et in angelis suis reperit prauitatem. Quātomagis hi q̄ ha-

bitāt domos luteas: qui terrenum habēt fundamentū: conſumentur velut a tinea. De mane vſq; ad veſperam ſuccidētur: et qz nullꝰ intelligit/ſ eternū peribūt. Le.iij.

QVi autē reliquiſ fuerit auferētur ex eis/morientur/et non in ſapiētia. Voca ergo ſi eſt qui tibi reſpondeat: et ad aliquē ſcōꝝ cōuertere. Virū ſtultum interficit iracūdia: et puerum occidit inuidia. Ego vidi ſtultum firma radice: et maledixi pulchritudini eiꝰ ſtatim.

¶In medio Septembris.

Dñica.iij. Sabbato ad veſ. in. Vſidictus. ps. Ipm. xl. rpm. Vſidictus deꝰ. Ry. Domine hyꝰ Deꝰ creatoꝛ. v. Veſpertina oō. In euāge. ān. Ingreſſus raphael archangelus ad thobiam/ſalutauit eū dicēs: gaudiū tibi ſemper ſit. cui thobias ait: quale gaudiū michi erit q̄ in tenebris ſedeo/et lumē celi nō video: cui angelꝰ ait: fortis aio eſto: in prio eſt vt a deo cureris. ps. Magt. ¶Ad mat. inuit. Laudemꝰ nomen ps. Venite. hyꝰ. Primo dierū. In. i. noct. ān. Pro fidei. ps. Vtlis vir. xl. v. Memoriſ. Lec. i.

Thobias ex tribu neptalim: que eſt ſuperiozib⁹ galilee ſupra naaſſon poſt viā que ducit ad occidētem/in ſiniſtro habens ciuitatē ſophet. Cū captus eſſet in diebus ſalmanaſar regis aſſyrioꝝ: incaptiuitate tamen poſitus/viā veritatis non deſeruit: ita vt oīa que habere poterat/quotidie cōcaptiuis fratrib⁹ qui erāt ex ſuo genere/impartiret. Ry. Peto dñe vt de vinculo imprecerij huius abſoluas me: aut certe deſup terrā eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea vel parentū meorum: neq; vindictam ſumas de petis meis: qz eruis ſuſtinētes te dñe. v. Dia iudicia tua iuſta ſunt: et oēs vie tue miſa⁹ et veritas: et nūc dñe memēto mei. Aleremi. Lec. ij.

DEniq; cum irent oēs ad vitulos aureos q̄s hieroboā fecerat rex iſrael: hic ſolus fugiebat cōſortia oīm: et pergebat ad hieroſlym ad templum dñi: et ibi adorabat dñm deū iſrael. Dia primitiua ſua/et decimas ſuas fideliter offerēs: ita vt i ter-

tio anno ꝓselitis ꝛ aduenis ministraret oẽm decimationem.℟. Omni tẽpore benedic deum:et pete ab eo vt dias tuas dirigat. Et omni tẽpore consilia tua in ipso permaneãt.℣. Memor esto fili qm̃ pauperem vitã gerimus:habebis multa bona si timueris deũ.Et oñi.L.iij.

HEc ꝛ his similia secũdum legem dei puerulus obseruabat. Cum vero fact⁹ fuisset vir/accepit vxorem annam de tribu sua:genuitq; ex ea filium:nomen suũ imponens ei:quẽ ab infantia timere deum docuit/et abstinere ab omni peccato.℟. Memor esto fili quoniam pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona si timueris deũ.℣⁹. Fiducia magna erit coꝝ ãm summo deo elemosyna oĩb⁹ facientibus eam.Habebis.In.ij.nocturno.ã. Nature.ps. Cõsolerus me.ꝛc ℣.Media no.Le.iiij.

IGitur cũ per captiuitatem deuenisset cũ vxore sua ꝛ filio in ciuitatem niniuem cum omni tribu sua:et oẽs ederẽt ex cibis gentiliũ: ille custodiuit animam suã: et nunq; contaminatus est in escis eoꝝ.℟. Sufficiebat nobis paupertas nostra vt diuitias cõputaremus:nũq; fuisset pecunia ista ꝓ qua misisti filiũ nostrum. Baculum senectutis nostre.℣. Heu mihi fili mi:vt q̃d te misimus peregrinari lumen oculoꝝ nostroꝝ.Baculum. Lec.v.

ET qm̃ memor fuit dñi in toto cor̃de suo:dedit illi de⁹ gr̃am in cõspectu salmanasar regis:et dedit ei potestatem quocũq; vellet ire: habens libertatem quecũq; facere voluisset. Pergebat em̃ per oẽs qui erãt in captiuitate:et monita salutis dabat eis.℟. Benedicite deũ celi:et coram oĩb⁹ viuentibus cõfiteminiei.Quia fecit nobiscum miam suam.℣. Tẽpus est vt reuertar ad eum qui me misit:vos aũt benedicite deum.Quia fe. Lec.vi.

QUm aũt venisset in rages ciuitatem medoꝝ/et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti:et cum in multa turba gẽtis sui gabellum egẽtem videret qui erat ex tribu eius:sub cyrographo dedit illi memoratũ pondus argẽti.℟. Ops est

vt reuertar ad eū qui me mi
sit: vos aūt vīdicite deum.
Et enarrate oīa mirabilia
ei⁹. ℣. Vīdicite deū celi ⁊ co
ram oīb⁹ viuētib⁹ cōfitemi
ni ei. Et enarrate. Glia pa.
Et enar. ℭ In iij. noct. ān.
Spōnsus. ps. Celi enarrāt.
viij. ℟. Tribulationes ciui
tatum audiuim⁹ quas passe
sunt/et defecim⁹: timor ⁊ hy
etudo mētis cecidit sup nos
et sup liberos nr̄os: ipsi mō
tes nolūt recipere fugā no
strā. Dñe miserere. ℣. Pec
cauimus cū patrib⁹ nostris:
iniuste egim⁹: iniquitatem
fecimus. Dñe. viij. ℟. Nos
aliū deū nescim⁹ p̄ter dñm
in quo speram⁹. Qui nō de
spiciet nos: nec amouet sa
lutē suā a gñe nr̄o. ℣. Indul
gētiā ei⁹ fulis lachrymis po
stulem⁹: et humiliemus illi
as nr̄as. Qui nō. ix. ℟. de
trinitate. ps. Te deū. ℣. Ex
celsus sup. In laud. ān. Re
gnauit. ps. Dñs regna. ⁊c.
ℭ Item lectiōes feria. Le. i.
POst multum vero tp̄is
mortuo Salmanasar
rege cū regnaret sennache
rib fili⁹ ei⁹ pro eo: et filios
israel exosos haberet in cō
spectu suo: thobias quotidie
pgebat p̄r oēm cognationē
suā et cōsolabat eos: diuide
batq; vnicuiq; put poterat de
facultatib⁹ suis. Esurientes
alebat: nudisq; vestimēta p̄
bebat: ⁊ mortuis atq; occisis
sepulturā solicit⁹ exhibebat.
DEniq; cū reuer (L. ij.
sus eēt rex sēnacherib
fugiēs a iudea plagam: quā
circa eū de⁹ fecerat ppter bla
sphemiā suā: ⁊ irat⁹ multos
occideret de filijs israel: tho
bias sepeliebat corpora eor.
At vbi nūciatū est regi/iussit
eū occidi: et tulit omnem
substantiam ei⁹. Lectio. ij.
THobias vero cum filio
suo ⁊ cū vxore fugiēs
nudus latuit: q; mīti dilige
bāt eū. Post dies vo quadra
gintaduos/occiderūt regem
filij ipsi⁹: et reuersus est tho
bias ad domū suā / omnisq;
facultas ei⁹ restituta est ei.
ℭ Item lect. feriales. Lec. i.
POst hec vero cum esset
dies festus dñi/⁊ factū
esset p̄sādium domū in domo
thobie/dixit filio suo. Vade
⁊ adduc aliquos de tribu no
stra timētes deū: vt sepulciur
nobiscū. Cūq; abijsset reuer
sus nūciauit vnum ex filijs
israel iugulatū iacere i pla-

tea. Statiq; exiliēs de accubitu suo/relinquens prandium ieiunus peruenit ad corpus: tollensq; illud portauit in domum suam occulte: vt dū sol occubuisset/caute sepeliret eum. Lectio.ij.

QVinq; occultasset corpus/mādducauit panē cum luctu & tremore/memorās illū sermonem quē dixit dñs per amos prophetam. Dies festi vestri conuertentur in lamentationem & luctū. Cū verō occubuisset sol/abijt & sepeliuit eum. Le.iij.

HAbebant aūt illum oēs proximi/dicētes. Iam hui⁹ rei causa interfici iussus es: et vix effugisti mortis imperium: & iterum sepelis mortuos. Sed thobias plus timēs deū q̄ regē/rapiebat corpa occisoꝝ/& occultabat in domo sua: & mediis noctibus sepeliebat ea.

Item lectiōes feria. Le.i.

QVontigit aūt vt quadā die cum fatigat⁹ a sepultura veniēs domum/iactasset se iuxta parietem/et obdormisset: ex nido hyrūdinum dormiētī illi calida stercora inciderēt super oculos ei⁹: fieretq; cecus. Hanc aūt tētationem ideo permisit deꝰ euenire illi: vt posteris dare tur exēplum patientie eius sicut & sancti iob. Lectio.ij.

NAm cum ab infantia sua semper deū timuerit/et mandata ei⁹ custodierit: non est cōtristatus cōtra deum q̄ plaga cecitatis euenerit ei: sed immobilis i dei timore permansit/agēs grās deo oīb⁹ diebꝰ vite sue. L.iij.

NAm sicut beato Job insultabāt reges: ita isti parentes & cognati eius irridebant vitam ei⁹/dicentes. Vbi est spes tua p̄ qua elemosinas & sepulturas faciebas? Thobias vero increpabat eos/dicēs. Nolite ita loqui/qm̄ filij sanctoꝝ sumus: et vitā illā expectam⁹ quam daturus est his qui fidem suā nūq̄ mutant ab eo.

Dñica quarta septēbris. Sabbato ad vesp. Bñdict⁹. ps. Ipm. cpm. Bñdict⁹ deꝰ. Hic non dr Re. q̄ ista historia et Peto dñe quali p̄ vna habentur. hyꝫ. Deꝰ creatoꝝ. ℣. Vespertina oō. In euā. Adonay domine deus magne & mirabilis q̄ dedisti salutem i manu femine: exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ.

ps. Magnificat. Ad matutinū inuitato. Laudemus nomē. ps. Venite exultemus. hymn. Primo dierū. In primo nocturn. An. Pro fidei. ps. Beatus vir. cū. ꝟ. Memor fui. Lectio. i.

ANno igitur duodecimo regni sui nabucho donosor rex assyriorum qui regnabat in ninive ciuitate magna/pugnauit cōtra arphaxat regē medorū: et obtinuit eum/ et cor eius eleuatū est/ et edificauit holofernem principē militie sue: dixitq; cogitationem suam in eo esse: vt omnē terrā suo subiugaret imperio. ℟. Adonay domine deus magne et mirabilis qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorum tuorū. ꝟ. Benedictus es domine qui non derelinquis presumentes de te/ et de sua virtute gloriātes humilias. Exaudi. Lectio secūda.

QUāt holofernes preparās se/tulit aurum de domo regis multū/ et profectus est tam ipse q̄ omnis exercitus qui cooperuerunt faciē terre sicut locuste. Audientes hec filij israel timuerūt valde et cōgregati sunt omnes ad oziam et locuti sunt. Tradam⁹ nos sponte in manu holofernis. Melius est enim vt captiui benedicam⁹ domino viuentes: q̄ moriamur et sim⁹ opprobriū omni carni. ℟. Tribulatiōes. vt in predicti historia. Lectō. iij.

BEspondit ozias. Equo animo estote fratres/ et hos quinq; dies expectemus misericordiam a dño. Si autem translatis quinq; diebus nō venerit nobis adiutorium: faciem⁹ que dixistis. Audiens hec iudith vidua: misit ad presbyteros et dixiteis. Dicam⁹ flentes domino vt secūdum voluntatem suā/ sic faciat nobiscū misericordiā suam: et orate vt firmū faciat cōsiliū meū dñs. ℟. Benedixit te dñs in virtute sua qui per te ad nichilum redegit inimicos nostros. Vt non deficiat laus tua de ore hominum. ꝟ. Benedictus dñs qui creauit celum et terrā: quia hodie nomē tuum ita magnificauit. Vt non defi. Lectio quarta.

QUāt iudith orans dominū trālimit portas ipsa et ancilla eius: et occurrerūt ei exploratores assyriorū/ et duxerūt eā ad tabernā-

culū holofernis. Statimq; captus est in oculis suis holofernes: bibitq; vinū multū nimis vna die q̄tū nunq̄ biberat in vitā sua. Vt autē vero factū est festinauerūt serui illi⁹ ad hospitia sua. Erāt autē omnes fatigati a vino: eratq; iudith sola i cubicl'o. Porro holofernes iacebat i lecto nimia ebrietate sopit⁹ ℟. Nos alīū. vtš. Lectio. v.

Stetit aūt iudith ante lectū holofernis orans cum lachrymis: ⁊ oratiōe facta accessit ad colūnā q̄ erat ad caput lecti ei⁹: ⁊ pugionē ei⁹ qui in ea ligat⁹ pēdebat exoluit: ⁊ apphēdit comā capitis ei⁹: et pcussit bis ceruicē eius ⁊ abscidit caput ei⁹. Et exierūt due quasi ad orationē trāseūtes castra: venerūt ad portam ciuitatis et dixit iudith a longe custodib⁹ murorū. Aperite portas q̄m nobiscum est deus qui fecit virtutē in israel. ℟. Dominator domine celorum ⁊ terre: creator aquarū rex vniuersē creature. Exaudi orationem seruorū tuorum. ℣. Tu domine cui humilium semper/et mānsuetorum placuit deprecatio. Exaudi orationem seruorum. Lectio. vi.

Cum audissent viri ciuitatis wē iudith: accendentes luminaria venerunt ad illā vniuersi. Et pferēs de pera sua caput holofernis ostendit illis dicēs. Ecce caput holofernis pncipis militie assyriorū. Tunc omnis popul⁹ adorāntes dīm dixerūt ad eā. Benedixit te dīs in virtute sua: q̄z p te ad nichilū redegit inimicos nōs. Porro ozias pnceps populi israel/dixit ad eā. Benedicta es tu filia a dño deo excelso: pre oībus mulieribus sup terrā. Et dixit oīs populus fiat fiat. ℟. Dñe deus q̄ conteris bella ab initio elevua brachiū tuū super gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificet in nobis. ℣. Allide virtutem illorum in virtute tua cadat virtus eorū in iracūdia tua. Et dextera tua. Glīa patri. Et dextera. vij. ℟. Laudate dīm deū nīm. Qui nō dereliquit sperātes i se: ⁊ i me adimpleuit miam suā quā promisit domui israel. ℣. Laudate dīm oēs gentes. Qui nō. viij. ℟. Domine rex oipotēs in ditione tua cūcta sunt

posita: et non est qui possit resistere voluntati tue. Libera nos propter nomen tuū. ℣. Exaudi oratione nr̄am & cōuerte luctū nr̄m i gaudiū. Libera. ix. Eīde trinitate. ps. Te deum. ℣. Excelsus. In laudi. ān. Regnauit. ps. Dñs regnauit. ⁊c. ¶ Dñica a kalis octobris vsq; ad kl'as nouēbris. Sabbō ad vel. ān. Benedictus. ps. Ipsum. Cōm Benedictus deus. ℣. Exaudiat dñs. Hymn⁹. De⁹ creator. ℣. Vespertina. In euangelio. ān. Da pacem domine in diebus nostris: qz non est alius qui pugnet pro nobis nisi tuus de⁹ noster. ps. Magnificat. ān. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua & in preceptis suis et faciat pacem. ps. Magnificat. ā. Tua est potētia tuum regnū dñe/ tu es sup oēs gentes: da pacem dñe in diēb⁹ nr̄is al'a. ps. Magnificat. ān. Exaudiat dñs oōnes vr̄as: & reconciliet vobis: nec vos deserat in tēpore malo dñs deus noster al'a. ps. Magt. Ad matut. inuitato. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: & faciat pacē ps. Venite. Hymn⁹. Primo dierum. In. i. nocturn. ℟. Pro fidei. ps. Beatus vir. ⁊c. ℣. Memorkut. Lectio prima.

ET factū est post hec vt cessit alexander philippi macedo q̄ prim⁹ regnauit in grecia/ egressus de terra cethim darium rex persarum & medor: constituit prelia multa/ & oim obtinuit munitiones: et interfecit reges terre & ptrās sqt vsq; ad fines terre: & accepit spolia multitudinis gētiū & siluit terra i conspectu ei⁹. ℣. Adiuuet dñs cor vr̄m in lege sua & i p̄ceptis suis: & faciat pacē in diebus vr̄is. Cōcedat vob⁹ salutē/ & redimat vos a malis. ℣l⁹. Exaudiat dñs oōnes vr̄as & reconcilietur vobis/ nec vos deserat in tpe malo. Cōcedat. Lectio.ii

ET congregauit virtutē & exercitū fortē nimis et exaltatus est: & eleuatum est cor ei⁹/ et obtinuit regiones gētiū et tyrānos/ & facti sunt illi in tributū. Et post hec decidit in lectū: & cognouit qz moreretur: et vocauit pueros suos nobiles q̄ erāt secū nutriti a iuuētute sua: et diuisit illis regnū suū cū adhuc viueret. ℣. Exaudiat dñs oōnes vr̄as & recon

cilietur vobis/nec vos deseratis in tẽpore malo. Dñs deus vester. ℣. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua & in preceptis suis/et faciat pacem. Dominus. Lectio.iij.

In regnauit alexander annis duodecim & mortuus est. Et obtinuerũt pueri eius regnũ vnusq̃sq; in loco suo: & imposuerũt sibi oẽs diademata post mortẽ eius/et filij eorũ post eos annis multis: & multiplicata sunt mala in terra. ℟. Tua est potẽtia tuũ regnũ dñe/tu es supoẽs gentes. Da pacẽ dñe in diebus nr̃is. ℣. Creator oĩm deus terribilis et fortis iustus & misericors. Da pacẽ. Gloria. Da pacẽ. Lctõ.iiij.

In exijt ex eis radix peccati antiochus illustris filius antiochi regis q̃ fuerat rome obses: & regnauit anno cẽtesimotricesimo & septimo regni grecorum. In diebus illis exierũt ex israel filij iniqui: et suaserũt multis dicẽtes. Eamus et disponamus testamẽtũ in gẽtibus que circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis/inuenerũt nos multa mala. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos: & resplenduerũt montes ab eis. Et fortitudo gẽtiũ dissipata est. ℣. Erat enĩ exercitus magnus valde et fortis: & appropinq̃uit iudas & exercitui ei⁹ in prliũ. Et fortis. ℣. Bonus visus est sermo in oculis eorũ. Et destinauerũt aliqui de populo/et abierũt ad regẽ: & dedit illis potestatẽ/vt facerẽt iustitias gẽtium. Et edificauerunt gymnasiũ in hierosolymis secundũ leges nationum: et fecerunt sibi prepucia: et recesserũt a testamẽto sancto/et iuncti sunt nationibus: & venũdati sunt vt facerẽt malũ. ℟. Impetũ inimicor̃ ne timueritis/memores estote: quomodo salui facti sunt patres nr̃i. Et nunc clamemus in celũ: & miserebitur nr̃i deus noster. ℣. Memẽtote mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit pharaoni et exercitui ei⁹ in mari rubro. Et nũc. Lctõ.vi.

Et prosperatum est regnũ in conspectu regis antiochi/& cepit regnare in terra egypti/vt regnaret super duo regna. Et intrauit rex in egyptum in multitudine graui in curribus & elephantibus & equitibus: & co

piosa nauiũ multitudie. Et cõstituit bellũ aduersꝰ ptholomeũ regẽ egypti: ꝛ verit⁹ est ptholome⁹ a facie eius/ꝛ fugit: ꝛ ceciderunt vulnerati multi. ℟. Oznauerũt faciem templi cozonis aureis et dedicauerunt altare domino. Et facta est leticia magna in ppulo. ℣. In hymnis et confessionibus benedicebant dominũ. Et facta. Glozia. Et. vij. ℟. In hymnis et confessionibus benedicebant dominũ. Qui magna fecit in israel: et victoriam dedit illis dñs omnipotens. ℣. Oznauerũt faciem templi cozonis aureis: ꝛ dedicauerunt altare domino. Qui. viij. ℟in Congregati sũt inimici nostri/ ꝛ glozianꝫ in virtute tua: cõtere kozꝫ titudinem illozũ domine et dispge illos. Ut cognoscãt qz nõ est ali⁹ qui pugnet pzo nobis nisi tu deus noster. ℣. Dispge illos in virtute tua: ꝛ destrue eos ptectoz noster dñe. Ut cognoscãt. ix. ℟. de trinitate. ps. Te deũ laudamus. ℣. Excelsus. In laudibus. ãn. Regnauit. ps. Dñs regnauꝫ ceta vt in psalterio

Dominica.ij. Lectio.i.

IN dieb⁹ illis / surrexit mathathias fili⁹ iohãnis filij simonis sacerdos ex filijs ioarim ab hierl̃m: et cõsedit in monte modin. Et habebat filios quinqꝫ iohãnẽ qui cognominabaꝫ gaddis: et simonem qui cognominabatur thassi: et iudam qui cognominabaꝫ machabeus: et eleazarũ qui cognominabaꝫ abaron: ꝛ ionathãꝫ cognominabaꝫ apph⁹. Vt viderũt mala q̃ fiebãꝫ in ppulo iuda et hierl̃m. Lectio.ij.

ET dixit. Mathathias. Ve michi. Ut quid natus sum videre contritionẽ populi mei: ꝛ contritionem ciuitatis sancte: et sedere illic cum datur in manus inimicoꝝ? Sancta in manu extraneoꝝ facta sunt: tẽplum ei⁹ sicut hmo ignobilis vasa glozie eius captiua abducta sunt. Lectio tertia.

CRucidati sunt senes eius in plateis ꝛ iuuenes eius ceciderũt in gladio inimicoꝝ. Que gẽs nõ hereditauit regnũ ei⁹ / ꝛ nõ obtinuit spolia eius. Dis cõplicatio ei⁹ ablata est. Que erat libera: facta est ancilla. Et ecce sctã nr̃a/ et pulchzitudo

nostra et claritas nostra desolata est: et coinquinauerūt eam gentes. Quid ergo nobis adhuc viuere. Lectō. iiij.

ET scidit matathias et filij ei⁹ vestimēta sua et operuerūt se ciliciis: et plāxerunt valde: et conuenerunt illuc qui missi erāt a rege antioch⁹ vt cogerēt eos qui cōfugerant in ciuitatē modin immolare/ et thura incendere: et a lege dei sui discedere. Et multi de pop'lo israel cōsentiētes/ accesserūt ad eos. Sed mathathias et filij eius cōstāter steterunt. Lectio. v.

ET respōdentes q̄ missi erant ab antioch⁹ dixerunt matathie. Princeps et clarissimus et magn⁹ es in ciuitate hac: et ornat⁹ filijs et fratrib⁹. Ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerūt oēs gētes et viri iuda/ qui remanserūt in hierusalem: et eris tu et filij tui inter amicos regis: et amplificat⁹ argento et auro: et muneribus multis. Lectio sexta.

ET respndit matathias: et dixit magna voce. Et si omnes gentes regi antiocho obediunt: vt discedant vnusquisq; a seruitute legis patrū suorum/ et cōsentiant mādatis eius: ego et filij mei et fratres mei obediemus legi patrum nostrorū. Propicius nobis sit de⁹. Non est nobis vtile relinquere legem et iustitias dei. ¶ Dñica tertia. Lectio. i.

NOn audiemus verba regis antiochi: nec sacrificabim⁹ transgrediētes legis nostre mādata: vt eamus altera via. Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidā iudeus in oim oculis sacrificare idolis sup aram in ciuitate modin: secūdum iussum regis. Lectio secūda.

ET vidit matathias et doluit et cōtremuerunt renes ei⁹. Et accēsus est furore ei⁹ sc̄dm iudiciū legis/ et insiliens trucidauit eum super aram. Sed et virū quem miserat rex antiochus q̄ cogebat īmolare/ occidit i ipo tēpore: et arā destruxit. Et zelatus est lege sicut fecit phinees zāri filio salomi. Lec. iij

ET exclamauit Mathathias ciuitate voce magna dicēs. Omnis qui zelū habet legis/ statuens testamentū exeat post me. Et fugit ipse et filij eius in mon-

tes:et reliquerũt quecũq; habebant in ciuitate. Lec.iiij.

TUnc cõgregata est ad eos synagoga iudeorum fortis viribus ex israel omnis voluntarius in lege. Et omnes qui fugiebant a malis:additi sunt adeos:et facti sunt illis ad firmamẽtum. Tu autem. Lectio.v.

ET collegerũt exercitũ et percusserũt peccatores in ira sua:et viros iniqs in indignatione sua. Et ceteri fugerũt ad nationes vt euaderent. Et circuiuit mathathias et amici eius et destruxerũt aras. Lectio sexta.

ET circumciderunt pueros incircũcisos quotquot inuenerunt in finibus israel in fortitudine: & persecuti sunt filios superbie. Et prosperatũ est opus in manu eorum. Et obtinuerũt legem de manibus gẽtium:et de manibus regũ & non dederunt cornu peccatori.

℣ Dñica quarta. Lectio.i.

ET Judas machabeus & ionathas frater eius transierũt iordanem:et abierunt viam triũ dierũ per desertũ. Et occurrerũt eis nabuthei/& susceperũt eos pacifice: et narraverũt eis oia que acciderãt fratribus eorũ in galadithide: et qz multi ex eis cõprehẽsi sunt i bathaira et bosor/& i valimis et casphor/& mageth et chanaim. Lectio secũda.

HEc sunt ciuitates omnes munite & magne: sed in ceteris ciuitatib9 galadithidis tenent cõprehẽsi. Et in crastinũ cõstituerũt admouere exercitũ ciuitatibus his/et cõprehẽdere & tollere eos in vna die. Et conuertit iudas et exercit9 eius viam in desertum bosor repẽte: & occupauit ciuitatẽ: & occidit omnẽ masculinũ in ore gladij. Tu. Lectio.iij.

ET accepit omnia spolia eorum: et succẽdit ea igni. Et surrexerũt inde nocte:et ibant vsq; ad munitionem. Et factũ est diluculo cũ leuassent oculos suos ecce pp9 multus cui9 non erat numer9:portãtes scalas et machinas vt comprehenderẽt munitiones & expugnarent eos. Lectio.iiij.

ET vidit iudas qz cepit bellum:& clamor belli

alcẽdit ad celum sicut tuba: et clamor magnus de ciuitate: et exercitui suo dixit. Pugnate hodie pro fratribus vestris. Et venit trib⁹ ordinibus post eos: et exclamauerunt tubis: et clamauerunt in oratione. Lectio quinta.

ET cognouerũt castra timothei: q̃ machabe⁹ est/et refugerũt a facie ei⁹ et pculsi sunt plaga magna: et ceciderũt ex eis in illa die fere octo milia viror̃. Lcõ. vi.

ET diuertit iudas ī malpha: et expugnauit et cepit eam: et occidit omnem masculinũ eius: et sumpsit spolia eius/et succẽdit eam igni. Inde perrexit/et cepit casbon/et mage/et bolor: et reliquas ciuitates galadithidis. Et cetera vts. ¶ Notãdum q̃ scõm antiquã cõsuetudinẽ ecclesie Eborace̅sis vltima die q̃ cãtat hystoria. Adaperiat. videlz in vigilia apostolor̃ simonis et iude: siue ī feria feriali r: siue ī dñica dñicaliter leget de septẽ pueris cũ matre martyrizatis: et cantat. iij. Ve. in feria: vel. vi. in dñica. O cõstantia martyrũ. Et in dñica diuidetur legẽda in. vi. lectiones: in feria in tres. Lectio pma.

QVontigit autẽ et septẽ fratres vna cũ matre apprehẽsos compelli a rege contingere cõtra fas carnes porcinas flagris et taureis cruciatos. Vnus autẽ ex illis qui erat primus/sic ait. Quid queris: et quid vis discere a nobis: Parati sumus mori magis q̃ patrias dei leges preuaricari. Iratus itaq̃ rex iussit sartagines et ollas eneas succendi. Quib⁹ statim succensis/iussit ei qui prius fuerat locutus amputare linguã: et cute capitis abstracta: cũmas q̃q̃ man⁹ ei/et pedes pcidi: ceteris ei⁹ fratrib⁹/et matre inspicientib⁹: et torreri in sartagine. Tu aũt. Lectio sctа.

MOrtuo itaq̃ illo pmo hoc modo sequentem ducebãt ad illudendũ: et cute capitis ei⁹ cũ capillis detracta/interrogabant si mãducaret priusq̃ toto corpore per membra singula puniretur At ille respondẽs patria voce dixit. Non faciam. Propter quod et iste sequẽs loco primi tormenta suscepit.

Post hunc tertius illudebatur: et linguã postulat⁹ cito

pꝛotulit: et manus cōstāter extendit: et cum fiducia ait. E celo ista pssideo: sed pꝛopter dei leges nunc hec ipsa dspicio: qm̄ ab ipso me ea recepturū spero. In his autem rex ꝛ qui cū ipo erāt mirabātur adolescētis animū y tāy nichilum duceret cruciatus. Et hꝛc ita defuncto/ quartum similiter vexabāt torquētes. Et cum iam esset ad mortē/ sic ait. Potius est ab hoīb⁹ morti datos spem expectare a deo iterū ab eo resuscitādos: tibi em̄ resurrectio ad vitā non erit. I. iij.

ET cū admouissent quītum/ vexabāt eum. At ille respiciēs i eū/ dixit. Potestatem habēs inter hoīes/ facis qđ vis. Noli putare genus nostrū a deo esse derelictū. Patiēter sustine: et videbis qualiter te et semen tuū torquebit. Post hūc deducebāt ꝛ sextum: et is morti incipiēs/ sic ait. Nos ꝓpter nosmetipsos hec patimur/ peccātes in deum nostrum. Anthiocus aūt contēni se arbitrās/ cū adhuc adolescētioꝛ superesset: non solū verbis hoꝛtabat: sed iuramēto affirmabat se diuitem ꝛ beatum facturum. Et vocauit matrē: et suadebat ei vt adolescēti fieret in salutē. Que ait ad filiū suū. Fili/ miserere mei: que te in vtero nouē menses poꝛtaui: et lac trienium dedi ꝛ alui: et in etatē istā perduxi. ꝓto nate vt nō timeas carnificem istū: sed suscipe moꝛtem vt in illa miseratione cum fratrib⁹ tuis te recipiā. Et ait adolescēs. Quē sustinetis? Non obedio ꝓcepto regis: sed ꝓcepto legis. Tūc rex in hūc sup oēs crudeli⁹ seuit: indigne ferēs a puero derisum se esse. Et hic itaq; mundus per omnia obiit in domino confidens. Nouissime autē et mater consummata est.

Dñica a kalendis nouēbris vsq; ad aduentum dñi. Sabbato ad vesperas. ant. Benedictus. ꝑs. Ipm. cpm. Benedictus deus. R̄. Aspice de sede. hy⁹. Deus creatoꝛ. ℣. Vespertina oō. In euāgelio. ā. Vidi dñm sedētem sup soliū excelsum: et plena erat oīs terra maiestate ei⁹: et ea que sub ipo erāt replebāt tēplum. ꝑs. Magt. ant. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: ꝛ armis

tue potẽtie ptege nos sem-
per de⁹ noster. ℣s. Mãgt. ãn.
Qui celoz cõtines thzonos
et abyssos intueris dñe rex
regũ: mõres ponderas terrã
pzimo cõcludis: exaudi nos
dñe in gemitib⁹ nostris. ℣s.
Mãgt. ãn. Aspice dñe: qz fa
cta est desolata ciuitas ple-
na diuitijs: sedet in tristitia
dña gẽtium: non est qui con
soletur eam/nisi tu de⁹ no-
ster. ℣s. Magnift. ãn. Libe-
ra nos deus in mirabilibus
tuis: et da gloziam nomini
tuo. ℣s. Mãgt. ℭ Ad matu.
Inuitato. Vidi dñm sedẽ
tem sup soliũ excelsum: ⁊ su
per muros hierusalem. To
ta die non tacebũt cherubin
laudare nomen dñi. ℣s. Ve
nite exul. hy⁹. Pzimo diez.
In pzimo noct. ãn. Pzo fi-
dei. ℣s. Beatus vir. et cete.
℣. Memoz fui. Lectio ꝑma.

Ezechiel ppheta cũ ca-
ptiuus duct⁹ esset i ba-
bylonem cum ioachim rege
iuda: et sedisset in medio ca
ptiuoz iuxta fluuiũ chybar:
aperti sunt celi/et vidit vi-
siones dei. Et factũ est ℣bũ
dñi ad eum/dicens. Fili ho
minis/sta super pdes tuos:
et loquar tecum. Hec dicit
dñs de⁹/cõuertimini ad me:
et salui eritis. Et sic termi-
nande sunt oẽs lectiones de
ꝓphetia. ℟. Vidi dñm sedẽ
tem sup soliũ excelsum ⁊ ele
uatum: et plena erat oĩs ter
ra maiestate ei⁹. Et ea que
sub ipso erãt/replebãt tem-
plum. ℣. Seraphin stabant
super illud: sex ale vni/⁊ sex
ale alteri. Et ea. Lectio ij.

Et egressus est i me spi
ritus ꝓphẽ locutus est
michi: et statuit me super pe-
des meos. Et audiui loquẽ-
tem ad me/et dicẽtem. Fili
hois/ecce ego mitto te ad fi
lios israel ad gẽtes aposta-
trices que recesserunt a me.
Hec dicit. ℟. Aspice dñe de
sede sancta tua/et cogita de
nobis: inclina de⁹ me⁹ aurẽ
tuam et audi. Aperi oculos
tuos ⁊ vide tribulationẽ no
stram. ℣. Respice dñe de san
ctuario tuo/et de excelso ce-
loz habitaculo. Aperi. Lec. ij.

Patres eoz pzeuaricati
sunt pactũ meũ vsqz
ad diem hanc: ⁊ filij dura fa
cie/⁊ indomabili coꝛde sunt.
Ad quos ego mitto te. Et di
ces ad eos. Hec dicit domi-
nus deus. Si forte vel ipsi
audiãt: et si forte quiescant:

qñ domus exalperãs est: et scient qz ꝓpheta fuerit in medio eoꝝ. ℟. Aspice dñe: qz facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristitia dña gẽtium. Non est qui consoletur eã/nisi tu deus. ℣. Dẽs amici eiꝰ spꝛeuerũt illam: persecutoꝛes eiꝰ apꝛehenderũt eam inter angustias. Non est. Lectio. iiij.

Tu ergo fili hominis ne timeas eos: neqꝫ sermones eoꝝ metuas: qñ increduli et subuersoꝛes sunt tecũ: et cũ scoꝛpionibꝰ habitas. Verba eoꝝ ne timeas: et vultus eoꝝ ne foꝛmides: quia domus exasperans est. ℟. Sup muros tuos hierusalem cõstitui custodes. Tota die ꝫ nocte non tacebunt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiscimini dñi ne taceatis: et ne detis silentium ei. Tota die. Lectio. v.

Tu autẽ fili hoĩs audi quecũqz loquoꝛ ad te: et noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est. Et dixit dominus ad me. Aperi os tuũ: et comede quecunqz do tibi. Et vidi/ꝫ ecce manus missa ad me i qua erat inuolutus liber: ꝫ expãdit illũ coꝛã me: qui erat scriptus intus ꝫ foris: et scripte erãt i eo lamẽtationes/carmẽ/et ve. ℟. Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe: et armis tue ptẽtie ꝓtege nos semper. Libera dñe deꝰ israel clamãtes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis: et da gl̃iam nomini tuo. Libera. Let. vi.

Et dixit ad me. Fili hominis quodcũqz inueneris comede. Comede volumen istud: et vade ꝫ loquere ad filios israel. Et aperui os meũ/et cibauit me volumine illo. Et dixit ad me. Fili hoĩs/venter tuus comedet/et viscera tua cõplebuntur volumine isto qd̃ ego do tibi. Et comedi illud: et factus est i oꝛe meo quasi mel dulce. ℟. Sustinuim9 pacẽ et non venit: quesiuim9 bona/ꝫ ecce ꝺturbatio: cognouimus dñe peccata nꝛa. Non in perpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus cũ patribus nꝛis: iniuste egim9: iniquitatẽ fecim9. Nõ. Gloria pa. Nõ. vij. ℟. Angustie michi sunt vndiqz: et qd̃ eligã ignoꝛo. Meliꝰ est michi incidere i manꝰ hoĩm ꝙ derelinquere legẽ dei mei. ℣. Si

enim hæc egero/mozs michi
est: si aũt non egero/nõ efku
giam manꝰ vestras. Melioꝰ
est michi. viij. Et laudabi-
lis ꝓpulus quẽ dñs exerci-
tuum venedixit dicẽs: opus
manuum mearũ tu es. Ve-
reditas mea israel. ℟. Ego
sum dñs deus tuus sanctus
israel saluatoꝛ tuꝰ. Vereditas.
Nonum Rem. de trinitate.
Dñica secũda. Lectio.i.

Et factũ est in an
no sexto i sex-
to mense i qui
ta mensis: ego
sedebã in domo
mea: et senes
iuda sedebãt coꝛã me: et ce-
cidit sup me ibi manus dñi.
Et vidi / et ecce similitudo
quasi aspectꝰ ignis. Ab aspe
ctu lumboꝝ eius et deoꝛsum
ignis: et a lũbis eius: et sur-
sum quasi aspectꝰ splẽdoꝛis:
vt visio electri. Tu au. L.ij.

Et emissa similitudo/
manus apprehẽdit me
in cincino capitis mei: ⁊ ele
uauit me spũs inter terram
et celũ: et adduxit me in hie
rusalem in visione dei iuxta
ostium interi9/ qđ respicie-
bat ad aquilonem: vbi erat
statutum idolũ zeli ad ꝓvo-
cãdam emulationem. Le.iij.

Et ecce ibi gloꝛia dei
israel secũdum visio-
nem quã vderam in cãpo:
et dixit ad me. Fili hois/le-
ua ocl'os tuos ad viã aquilo
nis. Et leuaui oculos meos
ad viã aquilonis: et ecce ab
aquilone poꝛte altaris ido-
lũ zeli in ipo introitu. L.iij.

Et dixit ad me. Fili ho
minis/putas ne/vides
tu quid isti faciũt: abomina
tiões magnas quas domus
israel facit hic vt ꝓcul re-
cedam a sanctuario meo. Et
adhuc cõuersus/videbis ab
minationes maioꝛes. Le.v.

Et itroduxit me ad o-
stium atrij: et vidi ⁊ ec-
ce foꝛamen vnũ in pariete.
Et dixit ad me. Fili hois/
fode parietem. Et cũ perfo
dissem parietẽ: apparuit o-
stium vnũ. Et dixit ad me.
Ingredere ⁊ vide abomina
tiones pessimas quas isti fa
ciunt hic. Lectio.vi.

Et ingressus vidi/⁊ ec-
ce oĩs similitudo reptilium
animaliũ abominatio: et
vniuersa idola domꝰ israel
depicta erãt in pariete in cir
cuitu per totũ: et septuagin
ta viri de senioꝛibꝰ domus

israel:ℜ iechonias filius sapyan stabat i medio eoꝝ stã tiũ ante picturas. Et vnusquisq; habebat thuribulum in manu sua:et vapor nebule de thure consurgebat.

℔ Dñica.iij. Lectio prima.

Et factꝰ est sermo dñi ad me/dicẽs. Fili hominis/pone faciem tuã ad hierusalẽ:et stilla ad sanctuaria/et pphẽta cõtra humũ israel:et dices terre israel. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad te:et eijciã gladiũ meũ de vagina sua:ℜ occidã i te iustũ et impiũ. L.ij.

Propter hoc aũt q̃ occidi i te iustũ et impiũ/idcirco egredietꝰ gladiꝰ meꝰ de vagina sua ad oẽm carnem ab austro ad aquilonẽ:vt sciat omis caro quia ego dñs eduxi gladiũ meũ de vagina sua ir reuocabilem. Lect.iij.

Et tu fili hois ingemiscte in cõtritione lũboꝝ:et in amaritudinib⁹ ingemiscestorã eis. Cũq; dixerit ad te: ꝙre gemis? Dices. Pro auditu:qz venit ℜ tabescet oñe coꝝ:et dissoluẽtur vniuerse manꝰ:et infirmabit omis spiritus:et pcũcta ꝙnua fluẽt aque:et ecce veniet/ait

Θ dñs deus. Lectio.iiij.

Et factꝰ est sermo dñi ad me/dicẽs. Fili hois/pphẽta ℜ dices. Hec dicit dñs deꝰ. Loquere. Gladiꝰ gladiꝰ exacutus est ℜ limatus:vt cedat victimas exacutꝰ est:vt splẽdeat limatus est. Lectio.v.

Qui moues sceptrũ filij mei/fueristi oñe lignũ. Et dedi eũ ad leuigãdum vt teneat manu. Iste exacutꝰ est gladiꝰ:ℜ ille limatus est:vt det i manu interfi

Θ ciẽtis. Hec dicit. L.vi. Lama ℜ vlula fili hois qz hic factꝰ est in pplo meo. Hic in cunctis ducib⁹ israel. Qui fugerãt/gladio traditi sunt cum pplo meo. Idcirco plaude sup femur:qz pbatꝰ est:ℜ hoc cũ sceptrũ subuertet ℜ nõ erit:dicit dñs deus.

℔ Dñica.iiij. Lectio prima.

Et factũ est vbũ dñi

Θ ad me/dicens. Fili hois/pphetа de pastoꝝib⁹ israel:pphetа ℜ dices pastoꝝib⁹. Hec dicit dñs deus. Ve pastoꝝib⁹ israel: qui pascebãt semetipsos. Nõne greges pascũtur a pastoꝝibus? Lectio.ij.

LActe comedebatis/et la nis operiebamini: et qđ crassum erat / occidebat: gregē aūt meū nō pascebatis. Qđ infirmū/non cōsolidastis:et qđ egrotū nō sanastis:et qđ fractū est nō alligastis:et qđ abiectū est nō reduxistis:qđ perierat nō requisistis:sz cū austeritate imperabatis eis z cū potētia. Le.iij.

ET dispersę sunt oues mee eo q̄ non esset pastor:et facte sunt in deuorationem oīm bestiarum agri/ et dispersę sunt. Errauerūt greges mei ī cūctis mōtib⁹: et in vniuerso colle excelso: et sup oēm faciē terre dispersi sunt greges mei: et non erat qui requireret:nō erat inq̄ qui requireret. Le.iiij.

POstes pastores audite verbum dñi. Viuo ego dicit dñs de⁹ :qz pro eo q̄ facti sunt greges mei ī rapinam:et oues mee in deuorationem oīm bestiarū agri/ eo q̄ non esset pastor: neq̄ eñ quesierūt pastores gregem meū:sz pascebāt pastores semetipsos / et greges meos non pascebāt. Le.v.

POstea pastores audite verbū dñi. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipse sup pastores requirā gregē meū de manu eor:et cessare eos faciā vt vltra nō pascāt gregē meū : nec pascāt amplius pastores semetipsos: et liberabo gregē meū de ore eorum:et non erit eis vltra in escam. Lectio.vi.

HEc dicit dñs de⁹. Ecce ego ipe requirā oues meas: z visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suū in die q̄n fuerit in medio ouiū suarū dissipatarū:sic visitabo oues meas/et liberabo eas de oīb⁹ locis in q̄b⁹ dispersę fuerāt in die nubis z caliginis.

¶ Dñica.v. Lectio prima.

FActa est sup me man⁹ dñi: z eduxit me in spū dñi/z dimisit in medio cāpi qui erat plenus ossib⁹:et circūduxit me per ea ī gyro. Erāt aūt multa valde sup faciem cāpi sicca q̄ vehementer. Et dixit ad me. Fili hoīs/putas ne viuent ossa ista? Et dixi. Dñe de⁹ tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossibus istis/ et dices eis. Ossa arida audite verbum dñi. Lectio.ij.

HEc dicit dñs deꝰ ossib⁹ his. Ecce ego intromittã in vbis spiritũ/et viuetis: et scietis qꝛ ego dñs: et dabo sup vos neruos: et succrescere faciã sup vos carnes: et superextẽdam in vbis cutem: et dabo vbis spiritũ et viuetis: et scietis qꝛ ego dñs. Et pphetaui sicut pꝛeceperat michi dñs. Lec.iij.

HActus est sonitꝰ pꝛophetãte me: et ecce cõmotio: et accesserũt ossa ad ossa vnũqꝙq; ad iũcturã suã. Et vidi/et ecce sup ea nerui et carnes ascẽderũt. Et extẽta est i eis cutis desup: et spiritũ nõ habebãt. Lectio.iiij.

ET dixit ad me. Vaticinare ad spiritũ/ vaticinare fili hois: ꝛ dices ad spiritum. Hec dicit dñs deus. A q̃tuoꝛ vẽtis veni spũs/ ꝛ insuffla sup interfectos istos/ et reuiuiscant. Et pphetaui sicut pꝛeceperat michi. Lec.v.

ET ingressus est i ea spiritꝰ ꝛ reuixerũt: ꝛ steterũt sup pedes suos exercitus grãdis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hois/ ossa hec vniuersa domꝰ israel est. Ipi dicunt: aruerũt ossa nra: et pierit spũs noster: et abscisi sumus. Propterea vaticinare et dices ad eos. Lectio.vi.

HEc dicit dñs deꝰ. Ecce ego aperiã tumulos vestros/ et educam vos de sepulchꝛis vestris populus meus: et inducã vos in terrã israel: et scietis qꝛ ego dñs cũ aperuero sepulchꝛa vẽa/ et eduxero vos de tumulis vꝛis populus meꝰ: et dedero spiritũ meũ in vbis et vixeritis: et requiescere vos faciam sup humum vestrã: et scietis qꝛ ego dñs locutus sum ꝛ feci: ait dominus deus.

¶ Hic incipiũt expositiões euãg. dñicalium/ cũ antiphonis ꝛ oꝛationibꝰ/ ab octa. pẽthẽco. vsqꝙ ad aduẽtum dñi.

¶ Dominica pꝛima.
Secundum Lucam.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Homo q̃dã erat diues: ꝛ induebatur purpura et bysso: et epulabat quotidie splẽdide. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbi. Lectio.vij.

OMnes illi ecclesiastici nõ absurde illi alienam rpm̃ hẽdit: sed pꝛpa nõ dedisse. Nec dꝛ qꝛ vt quẽpiam

oppellisset: sed qz i acceptis reb⁹ se extulit. Hinc ḡ sūmopere colligēdū est qua pena mulctād⁹ sit q̄ alīēa diripit: si inferni dānatione ꝓcutiē qui ꝓpria nō largit. Le. viij.

ET sunt nōnulli q̄ cultum prēciosarū vestiū non putāt esse peccatū. Nō videlicet si culpa non esset/ nequaq̄ sermo dñi tā vigilāter exp̄meret q̄ dives q̄ torquetur apud inferos/ bysso et purpura indutus fuisset. Nēo q̄ppe vestimēta p̄ciosa/ nisi ad inanem gl̄iam/ q̄rit.

NAmecce plen⁹ Le. ix. vlceri⁹ mēdicus lazarus ante ianuas diuitis iacet. Habuisset forte alle enim aliquā excusationē dives si lazarus pauper ⁊ vlcerosus ante ei⁹ ianuā nō iacuisset: et si eius inopia in suis oculis impoztuna nō esset. In euāgelio. ā. Homo q̄dā erat dives: et induebat purpura et bysso: et epulabat quotidie splēdide: et erat q̄dā mēdicus noie lazarus. factū est aūt vt mozeretur mēdicus/ et p̄zta retur ab angelis i sinu abzahā. ℞s. Bñdict⁹ Dz.

DEus in te sp̄rantium fortitudo/ adesto p̄piscius inuocationib⁹ nostris: et q̄z sine te nichil pōt mozt alis infirmitas/ p̄zsta auxiliū gr̄e tue: vt i exequēdis mādatis tuis/ et volūtate tibi ⁊ actiōe placeamus. Per dñm. Ad vesp as in euāg. ān. Rogo te pater vt mittas lazaz in domū p̄ris mei: habeo em̄ quinq̄ fratres: vt testet illis ne ⁊ ipi veniāt in hunc locū tozmentoz. ℞z. Magt. Okica seda. Scōm lucā.

IN illo tp̄e. Dixit ihesus discipulis suis similitudinē hāc. Homo q̄dā fecit cenā magnā: et vocauit multos. Et reliqua. Omelia bñ gregozij pape. Le. viij.

HOmo ille frēs/ cuius⁹ est q̄ fecit cenā magnā: q̄z satietatē nobis dulcedis eterne p̄zparauit. Quiq̄ vocat multos/ sed pauci veniūt: q̄z nōnulli ipsi q̄ ei p̄ fidē subiecti sunt/ eterno ei⁹ cōuiuio male viuendo contradicūt.

SErui enim isti L. viij. p̄zdicatozes signant. Hoza cene/ finis mundi. Si ergo hoza iam cene est cū vocamur: tāto minus debemus nos excusare a cōuiuio dei: quāto appzopinquasse cernimus finem seculi. Lectio. ix.

Nos ergo fratres ad cenã eterni cõuiuij xps inuitat: sed dñ alius auaricie: aliꝰ curiositati/aliꝰ voluptati carnis est deditꝰ: nimirũ reprobi oẽs se excusãt Pauperes ergo ⁊ debiles ceci ⁊ claudi venerãt et venerũt: qz infirmi quiqz atqz in hoc mũdo despecti: plerũqz tanto celerius verẽ dei audiũt: quãto et in hoc mũdo nõ habent vbi delectent. In euãge. ãn. Homo quidã fecit cenã magnã ⁊ vocauit multos: ⁊ misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirent: quia oĩa parata sunt alleluya. ps Benedictꝰ. Oratio

Sancti nois tui dñe timorẽ pariter ⁊ amorẽ: fac nos habere perpetuũ: qz nunqꝫ tua gubernatiõe destituis quos firmã soliditate tue dilectiõis instituis. Per dñm. Ad vesperas in euãgelio. ã. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles cecos et claudos cõpelle intrare/ vt impleat domus mea alla. ps. Magnificat.

Dñica tertia. Scõm lucã

In illo tpe: Erãt appropiquãtes ad iesum publicani ⁊ pctõres vt audirẽt eũ. Et reliqua. Omelia beati gregorij papæ. Lectio. vij.

Audistis in lectiõe euãgelica fratres mei/qz peccatores et publicani accesserũt ad iesum: ⁊ nõ solũ ad colloquẽdũ: sed etiam ad cõuescendum recepti sunt. Quod videntes pharisei/ dedignati sunt. Ex qua re colligite qz vera iustitia habet cõpassionem: ⁊ falsa iustitia dedignationẽ. Lectio. viij.

Igitur dñs (murmurãtibus phariseis de conuiuio peccatorũ) hoc benignũ paradigma obiecit dicens. Quis ex vobis homo q̃ habet centũ oues/et si perdiderit vnã ex illis: nonne dimittit nonagintanouẽ in deserto ⁊ vadit ad illam q̃ perierat: Ipse ergo dñs centũ oues habuit: cũ angelorũ et hominũ substãtiã creauit. Sed vna ouis tunc perijt quando homo peccãdo pascua vite dereliquit. Tu autẽ. Lectio. ix.

Dimisit ergo dñs nonagintanouẽ oues i deserto: qz illos cõmos angelorũ ciuꝫos reliqt in celo: quãdo in terra vnũ q̃rebat: qz rationalis creature numerus/angelorũ videlicet ⁊

hominũ/que ad videdũ deũ cõdita fuerat: preunte vice erat imminutus. Et vt perfecta summa ouiũ integraret in celo/homo qdit? querebat in terra. In euãgelio ãn. Quis ex vobis hõ q̃ habet centum oues/et si perdiderit vnam ex illis: nõne dimittit nonagintanouem in deserto/et vadit ad illã que perierat/ donec inueniat illam: ps. Benedict?. Oratio

OEpecationẽ nostrã q̃s dñe benign? exaudi: et quib? supplicãdi ꝓstas affectũ: tribue defensiõis auxiliũ. Per dñm. Ad vesperas in euãge. ã. Que mulier habens dragmas decẽ/ꝛ si perdiderit dragmã vnã: nonne accẽdit lucernã ꝛ euertit domũ: ꝛ querit diligẽter/donec inueniat: ps. Magnificat.

CDnica. iiij. Secm lucam

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Estote ergo misericozdes: sicut et pater vester misericozs est. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri. Lectio. v.

HOc loco nobis nichil aliud precipi ex ultimo nili vt facta que dubium est quo animo fiãt: in meliozẽ partem interpretemur. Nõ enim scriptũ est ex fructib? eozũ cognoscetis eos: de manifest? dictũ est/q̃ nõ possunt bono animo fieri: sicuti sũt stupra/vel blasphemie/vel furta/vel ebrietates et similia de quibus nobis iudicare permittitur. Lectio. vj.

DE genere autem ciborum: q̃z possunt bono animo sine vicio cõcupiscẽtie/quicũq̃ humani cibi indifferenter sumi. phibet apostol? iudicari eos qui carnibus vescebãtur: ꝛ vinum bibebant: ab eis qui se ab huiusmodi alimẽtis temperabãt. Qui mãducat inqt/ nõ manducantẽ nõ spernat: et qui non manducat/ manducãtem nõ iudicet. Lectio. vij.

DUo autẽ sunt in quibus temerariũ iudiciũ cauere debem?: cũ incertũ est quo animo quisq̃ sit: vl̃ qualis futurus sit: q̃ nũc vel bonus vel malus appareat. Sequit. Dimittite ꝛ dimittemini/ date et dabitur vobis. Dimittere nos iniurias/dare beneficia iubet: et vt nobis peccata dimittant/ et vita dei eterna. In euãgelio. an. Estote ergo mise-

ricordes/ sicut et pater ve-
ster misericors est/ dicit dñs
ps. Benedictus. Oratio.

PRotector in te sperantium de⁹/ sine quo nichil est validū: nichil sanctum: multiplica super nos miam tuã: vt te rectore te duce/ sic tranleamus p bona tẽporalia: vt nõ amittam⁹ eterna. Per dñm. Ad vesp. in euã. ãn Nolite iudicare/ vt nõ iudicemini. in quo enim iudicio iudicaueritis/ iudicabimini dicit dominus. ps. Magnificat. Dñica. v. Scõm lucam.

IN illo tẽpore. Cũ turbe irruerent ad iesum vt audirẽt verbũ dei: et ipse stabat sec⁹ stagnũ genesareth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri. Lectio. vij.

QUia ergo stagnũ siue mare pesens seculũ designat dñs sec⁹ mare stat: postq̃ vite labẽtis mortalitatẽ deuincẽs/ ea qua passus est carne/ stabilitatẽ pme tue gẽtis adijt. Turbarũ cõuẽt⁹ ad eũ/ typus est gẽtiũ in fide cõcurrentiũ. Lectõ. vij.

DIe naues secus stagnũ posite: circũcisionẽ/ z pputiũ figurãt. Quas vne iesus vidisse perhibet: qz in vtroq̃ populo nouit dominus qui sunt ei⁹: eorũq̃ cor a fructibus huius seculi ad future vite trãquillitatẽ vidẽdo: hoc est misericorditer vilitãdo/ puehit. Lectio. ij.

PIscatores autẽ descenderant et lauabãt rhetia. Piscatores sũt ecclesie doctores/ á nos rethe fidei cõprehensos: et de profundo adlumẽ eleuatos/ quasi pisces littori: sic terre viuentium aduehunt. Ascẽdit autem iesus in vnã nauim que erat simonis. Nauis simonis eccl'ia est primitiua. De qua iesus docebat turbas: qz de auctoritate eccl'ie vsq̃ hodie gẽtes ad regnũ celorum inuitat. In euãge. ãn. Ascẽdens iesus in nauim/ et sedens docebat turbas al'a. ps Benedictus. Oratio.

DA nobis q̃s dñe vt et mũdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: z ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. Per dñm. Ad vesp. in euangelio. ãn. Preceptor per totam noctẽ laborantes nichil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rethe. ps. Magt. Dominica. vi. Secundũ matheũ.

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Amen dico vobis: qz nisi abũdauerit iustitia vestra plusq̃ scribarũ z phariseoꝝ: nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Et reliqua Omelia de diuersis tractatib⁹. Lectio septima.

IUstitia scribarũ z phariseoꝝ erat hoiem nõ occidere: iustitia vero eoꝝ qui regnum celoꝝ intrare desiderãt maioꝝ esse debet: vt non solũ homines non occidant: sed ne irascantur aut odio habeant. Lectio.viij.

IUstitia etiã scribarũ et phariseoꝝ erat diligere amicũ: z odio habere inimicũ: z non mechari cũ vxore primi sui atq; aliena nõ rapere. Et iustitia eoꝝ est q̃ intraturi sunt regnum dei: vt nõ solum amicum in deo: sed etiam inimicum diligãt propter deum. Lectio nona

ET vt nõ solum adulteriũ nõ perpetrẽt in coꝛpore: sed etiã nec delectẽt in coꝛde/et vt pprias largiãtur atq; raptoribus nõ resistãt. Quib⁹ exẽplis profecto patet: qz precepta noui testamenti tãto sunt districtioꝛa quãto spũalioꝛa. In euã. ã.

Amẽ dico vobis: nisi abũdauerit iustitia vra plusq̃ scribarũ et phariseoꝝ: nõ intrabitis in regnum celoꝝ alla. ps. Benedictus. Diario.

DEus qui diligẽtibus te vna inuisibilia prepara sti: infunde coꝛdib⁹ nostris tui amoꝛis affectũ: vt te in oib⁹ et sup oia diligẽtes: promissiones tuas q̃ omne desiderium superãt/cõsequamur. Per dñm. Ad vesp. in euange. ãn. Si offers munꝰ tuũ ante altare et recoꝛdat⁹ fueris qz frat tuꝰ hz aliq̃d aduersum te/relinque ibi munus tuũ ante altare: z vade prius reconciliari fratri tuo: z tunc veniẽs offeres munꝰ tuum alla ps. Magnificat. Oratio. vij. Sedm marcũ

IN illo tpe: Cum turba multa esset cũ iesu/nec haberẽt qd̃ mãducarẽt: cõuocatis discipulis ait illis. Misereoꝛ super turbã: qz ecce iã triduo sustinent me/nec habẽt qd̃ mãducẽt. Et reliqua. Ome. bene. vide pbri. ꝛc. vij.

VErba ergo fratres tri duo dñm sustinẽt propter sanationẽ infirmoꝝ: cũ electi quiq; pro aiarũ languoꝛib⁹ dño perseuerãti in-

stantia supplicãt. Non vult ergo dñs turbã ieunam dimittere/ ne deficiant in via: qz electi ne in pzesenti vita a vno opere cessent/ pabulo verbi dei pascẽdi sunt: qñ sicut cozp9 deficit sine cibo: ita aia sine vbo dei. Lectio. viij.

QVidam autẽ ex eis de lõge venerũt/ popul9 igitur iudeoz de pzoxvenit: qz legis notitiã et dei cognitionẽ habuit: de longe autẽ gẽtilis venit: quãdo pstidoloz culturã ad dei cognitionẽ cõuersus est. Pzomittit ergo dñs cibum se daturũ: etiã eis qui de longe veniũt: quia nõ solũ iustos/ sed etiã peccatozes conuersos recipit et agnouit. Lectio. ix.

DOminus igitur ihesus chzist9 cũ septẽ panibus paucos piscipulos iussit apponi: qz sanctoz exempla cũ pzedicatiõe verbi ad imitãdũ nobis quotidie põdicatozes pzeferũt. Recte eni in illa refectiõe q̃ ex quinq̃ panib9 facta est: duo pisces fuisse memozãtur: et hic incertus numerus ostẽditur: qz ad cõparationẽ illoz qui ex vpulo iudeozũ erediturierãt/ infinita multitudo ex gentili vpz̃o ad fidẽ venit.

In euãge. ãn. Miserecoz super turbã: qz ecce iã triduo sustinent me/ nec habent qd mãducẽt: et si dimisero eos ieiunos deficiẽt in via alla. ps. Benedictus. Oratio.

DEus virtutũ cuius est totũ quod est optimũ insere pectozib9 nostris amorem tui nois: et pzesta in nobis religionis augmẽtũ: vt que sũt bona nutrias/ ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per dñm. Ad vesp̃as. in euãge. ãn. Pzecepit turbe discũbere sup̃ terrã: z accipiẽs septem panes gratias agẽs fregit et dedit discipl̃is suis: z appluerũt turbe alla. ps. Magnificat.

Clonica. viij. Scoz matheũ

IN illo tẽpze. Dixit ihesus discipulis suis. Attendite a falsis pphẽtis qui veniũt ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsec9 aũt sunt lupi rapaces. A fructibus eoz cognoscetis eos. Et reliqua.

Omelia origenis doc. l. vij.

HEretici ergo fratres carissimi quasi ouium vestimẽtis se induunt dum catholicoz̃ patrũ sentẽtias siue doctrine interserũt: vt

facili⁹ simpliciū fratrū cor-da decipere possint. Sciunt enim: qz si semp mala dice-rent: citius cogniti cauerentur. Et ideo bona malis im-miscent: vt dum libenter id quod verum est auditur: nō facile id quod falsum est di-scernatur. Lectio octaua.

QVales ergo lupis rapa-cibus comparātur: qz quos in occulto decipere nō possunt: publice insequun-tur. Tales igitur iubet do-minus cauere: quia sicut bo-norū cōsortium multū ad-iuuat: sic malorum societas multū nocet. Lectio nona.

AFructibus eorum co-gnoscetis eos. Nolier go in heretico quere re folia verborum pulchra: sed fidei puritatē. Et noli in xpiano solūmodo attēdere famam bone opinionis: sed fructū inquirere pfecte operatiōis. In euāge. ān. Attēdite a falsis pphetis q̄ veniūt ad vs in vestimētis ouiū/a fructi-bus eorū cognoscetis eos. ps. Benedictus. Oratio.

DEus cui⁹ pzouidētia in sui dispositiōe nō fallit: te supplices exorā⁹ vt noxia cūcta submoueas: et oia nobis pfutura conce das. Per dñm. Ad vesperas in euāge. ān. Nō potest arbor bona fructus malos facere: nec arbor mala fructus bonos facere: omis arbor q̄ nō facit fructū bonū excidetur/et in ignem mittetur. ps. Magt.

Dñica. ix. Secūdū lucā.

IN illo tēpore. Dixit ie-sus discipulis suis. Ho-mo quidā erat diues qui ha-bebat villicū: z hic diffama-tus est apud illū: quasi dissi-passet bona ipsius. Et reliq. Dñe. vti hiero. pbti. lec. vij.

SPiritualiter ēm̄ homo iste frēs carissimi/deus op̄s est. Qui bene diues esse dicit̄ qz apd illum sunt oēs thesauri sapiētie et scientie abscōditi. Illius etiā villici nos sum⁹: quos ad imaginē suā creauit: quib⁹ etiā sensū z intellectū p̄buit. Lectio. viij.

QVale autē diuitias dñi nostri dispensam⁹: qñ sensū quē ad vsū accepim⁹ virtutū: et in vsū cōuertim⁹ vicioz̄. Diffamamur autē apud dñm q̄ dissipem⁹ bona ipsi⁹: qñ ex nobilibus malā opinionē damus. Lectio. x.

ET vocauit dñs villicū z ait illi. Redde ratio-

nẽ villicationis tue. Vocamur ergo ad reddẽdũ rationẽ villicatiõis nr̃e: cũ in pr̃senti vita adiudicium ducimur/vbi nõ solũ de ope: sed etiam de ocioso sermone rationẽ reddituri sumus. In euã.ã. Dixit dñs villicó ꝺ hoc audio de te: redde rationẽ villicatiõis tue. alr̃a. oro

Largire nobis q̃s dñe semp spiritũ cogitãdi que recta sũt pr̃picius et agẽdi: vt qui sine te esse nõ possum⁹/sc̃dm te viuere valeamus. Per dñm. Ad vesp. in euãge. ãn. Quid faciam qz dñs meus aufert a me villicationem: fodere nõ valeo: mendicare erubesco: scio ꝺ faciã: vt cũ amotus fuero a villicatione recipiãt me in domos suas. ℣. Magnificat ℣ Dñica. x. Sc̃dm lucam.

In illo tẽpr̃e. Cũ appr̃opinquasset iesus hierusalem vidẽs ciuitatẽ/fleuit sup illã dicẽs. Qz si cognouisses et tu. Et reliq̃. Dme. beati grego. pape. Lcõ. vbi.

Fleuit igitur pius redemptor ruinam perfide ciuitatis: quã ruinã qz ipsa ciuitas sibi venturam esse nõ cognoscebat: exultabat. Cui a flente dño recte dicitur: quia si cognouisses que modo/qz nescis qd imminet exultas. Lectio. viij.

Iosephus enim de huius ciuitatis euersione ita scribẽs ait. Post omnimodam ascensionẽ: et post necẽ iacobi q̃ iust⁹ est appellat⁹: suscitauit dñs aduersũ iudeos romanorũ p̃ncipes vespasianum et titum: patrẽ et filiũ/iusto dei iudicio agẽte: vt q̃ patrem et filiũ negauerãt/a patre et filio necarent. ℟. ij.

Igitur cũ exercit⁹ romanus vastaret regionem iudeorũ: cucurrit ois iudeorum exercitus in ciuitatem quasi vir vnus iusto iudicio dei exigente: vt q̃ in paschali solẽnitate chr̃istũ occiderunt: in eadẽ solẽnitate ab hostibus circũdarentur. In euangelio. ãn. Cum appr̃opinquaret dñs hierusalem videns ciuitatem fleuit super illam et dixit: quia si cognouisses et tu/quia venient dies in te/et circundabũt te: et coangustabũt te vndiq̃: et ad terram pr̃sternẽt te: eo q̃ non cognoueris tempus visitatiõis tue alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Pateant aures miseri-
cordie tue dñe precib⁹
supplicantiũ: et vt petẽtibus
desiderata cõcedas: fac eos
que tibi sunt placita postu-
lare. Per dñm. Ad vesp. in
euange. ãn. Scriptũ est enĩ
q; domus mea domus ora-
tionis est cũctis gẽtibus: vos
autẽ fecistis illam spelũcam
latronũ: ⁊ erat quotidie do-
cẽs i tẽplo. ps. Magnificat.

¶ Dñica. xi. Ad cõm lucam.

In illo tempore. Dixit
ihesus ad quosdã qui in
se confidebant tanq̃ iusti: ⁊
aspernabãtur ceteros/ para
bolam istã. Duo homines
ascẽdebant in templum vt
orarent: vnus phariseus et
alter publicanus. Et reliq̃.
Omelia bti grego. pa. ℓ. vij.

Quatuor igitur modis
fratres carissimi tu-
mor arrogãtium diuiditur.
Primo cum homo se habere
estimat qđ non habet. Secũ
do cum hoc eo habet ppria
virtute se habere putat. Ter
tio cum hoc quod habet non
a deo se accepisse: sed ppris
meritis credit. Quarto cum
ceteris despectis singulari-
ter se habere estimat quod
habet. Tu autẽ. Lectio. vij.

Quo modo iactãtie ille
phariseus laborabat
qui nõ solum publicano hu
militer oranti/ se pferebat:
sed etiã ceteris oib⁹ dicens.
Deus gras ago tibi: q; nõ
sum sicut ceteri hoim. Jeiu
no bis in sabbato: decimas
do oim q̃ possideo. Lcõ. ix.

Frustra tamẽ decimas
de oibus q̃ possidebat/
dabat: q̃ mẽtẽ suã in funda-
mento humilitatis nõ collo
cauerat. Et publican⁹ a lon
ge stãs/ nolebat nec oculos
ad celum leuare: sed pcutie-
bat pectus suũ dicẽs. Deus
propicius esto michi pecca-
tori. In tũsione quippe pcto
ris/ vlorẽ ostendit mentis.
Nouerat enĩ illũ esse qui pr
pphetã ait. Peccatori q̃qua-
cunq; die cõuersus fuerit et
ingemuerit: oĩa peccata ei⁹
obliuioni tradent. Jn eua.
ãn. Duo homines ascende-
bant in templum vt orarẽt
vnus phariseus et alter pu
blicanus: descẽdit hic iustifi
catus in domũ suã ab illo al
leluya. ps. Bñdictus. Dõo.

Deus qui oipotẽtiam
tuã parcẽdo maxie et
miserãdo manifestas/ multi
plica sup nos gratiam tuã:

vt ad tua promissa currẽtes celestiũ bonoꝝ facias esse cõsoztes. Per dñm. Ad vesp̃as in euã. ãn. Stãs a lõge publicanus / nolebat oc̃los ad celũ leuare: sed ꝑcutiebat pectus suũ / dicẽs: deꝰ ꝓpicius esto michi pc̃ozi. ps. Magt. Dñica. pñ. Scõm marcũ.

In illo tẽpoꝛe. Exiẽs iesus de finib⁹ tyꝛi: venit p sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei surdũ et mutũ: et deprecabãtur eũ vt imponat illi manũ. Et reliqua. Omelia venerabilis bede ꝓsbyteri. Le. vij.

Surdus itaq; frẽs mirabiliter a dño curatus / genus designat humanum: qđ ab erroꝛe diabolice decepti onis / diuina meruit gr̃a liberari. Obsurduit nãq; homo plñ mozti fera serpẽtis verba contra dñm tumidus audiuit: mutusq; a laude dei effect⁹ est: ex quo cum seductore colloquium habere ꝓsumplit. Lectio. vij.

Via igit̃ ipse surdus saluatoꝛem agnoscere / mutus rogare nequibat: adducũt eũ amici / et ꝓ eo salute dño supplicãt. Sic nimirum in spiritali necesse est curatione gerat: vt si ꝯs humana industria ad auditũ cõfessionẽq; veritatis cõuerti nõ potest; diuine pietatis offeratur aspectibus: atq; ad sanãdum eũ supne manus flagitetur auxilium. Le. ix.

In illo tẽpoꝛe. Apprehẽdẽs egrotum iesus de turba seoꝛsũ: misit digitos suos in auriculas: et expuẽs tetigit linguam ei⁹. Digitos q̃pe surdo in auriculas mittit / vt audiat: cũ per dona gr̃e spiritalis diu non credẽtes / ad auditum sui vbi conuertit. Et expuẽs tetigit linguã eius / cũ per ministeriũ ꝓdicationis rationẽ fidei quã cõfiteri debeat / ꝓstat. In euãge. Ãn. Exiẽs iesus de finib⁹ tyri / venit p sydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos all'a. ps. Bñd⁹. or.

Omnipotens sempiterne deꝰ: q̃ abũdãtia pietatis tue / et merita supplicũ excedis ⁊ vota: effunde supnos miam tuã: vt dimittas que cõsciẽtia metuit / et adiũcias qđ oratio nõ ꝓsumit. Per dñm. Ad vs̃ i euã. A. Benedicta fecit: surdos fecit audire et mutos loqui. ps. Magt.

Dñica. xiij. Scdm lucã.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Beati oculi q̃ vidẽt q̃ vos videtis. Dico em̃ vobis q̃ multi pphete z iusti voluerũt videre que vos videtis/z nõ viderũt: z audire que auditis z nõ audierũt. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pbri. Lec. vij.

NOn enim oculi scribarum et phariseoꝝ qui corpus tm̃ dñi videre: sz illi vrati oculi qui ei⁹ vsum̃t cognoscere sacramẽta. Sãcti ergo pphete per spiritũ sanctum/dñm in carne p̃ueniẽ rũt futurum: et eũ corpoꝛaliter sicut apl̃i videbãt/videre desiderauerũt: sz minime viderunt. Lectio. viij.

ECce ecce quidã legisperitus surrexit tẽtãs illũ/et dicẽs. Magister/quid faciẽdo vitã eternã possidebo? Surrexit aũt nõ solum coꝛpoꝛe ad interrogãdum: sed etiã mẽtis elatione ad tẽtãdũ. Sed dñs (quẽ occulta coꝛdis nõ fallũt) ita suã tẽperauit respõsionẽ: vt ad interrogationẽ scribe rñdeat: et a tẽta toꝛe reꝑhẽdi nõ vsum̃sit. Le. ix.

DIxit em̃ eũ statim ad legem dicẽs. In lege quid scriptũ est? qõ legis? At ille respõdẽs/ait. Diliges dñm deũ tuũ ex toto coꝛde tuo/et ex tota aĩa tua/et ex oĩb⁹ viribꝫ tuis/et ex oĩ mẽte tua: et primum tuum sicut teipm̃. Dum igit dñs legisperito respõdit/pfectũ nobis iter vite celestis ostẽdit: cui p̃mo de dilectione dei et primi legis scripta ꝓponẽti dicit. Recte respõdisti: hoc fac z vives. In euãg. ãn. Magister/q̃d faciẽdo vitam eternam possidebo? ait illi ihesus: in lege q̃d scriptũ est? diliges dñm ex toto coꝛde tuo. ps. Benedictus. Oratio.

OMnipotens et misericoꝛs de⁹ de cui⁹ munere venit: vt tibi a fidelib⁹ tuis digne z laudabiliter seruiatur/tribue nobis q̃s: vt ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per dñm. Ad vs̃ in euange. ãn. Homo quidã descendebat ab hierl'm in hierico: et incidit latrones/q̃ etiã despoliauerũt eũ: et plagis impositis abierũt semiuiuo relicto. ps. Magn.

Dñica. xiiij. Scdm lucã.

IN illo tpe. Dum iret ihesus i hierl'm/trãsibat ꝑmediã samariã et galileã.

Et cum ingrederet quoddã castellũ/ occurrerũt ei decẽ viri lepꝛosi. Et reliqua. Omelia venera. bede pbri. Le. vij.

Dominus igitur ihesus xp̃s ꝓpter nostrã salutem homo factus/ nõ solum ad se veniẽtib⁹ regnum dei euãgelizabat: sed etiã per diuersa loca pergẽs plurimis sanitatẽ tribuebat. Castellum vo mũdum significãs/ intrauit dñs: quãdo ex maria v̄gie carnẽ assumẽs mũdo visibilis apparuit. L. viij.

Per lepꝛosos ergo hereticos intelligere pl̃ sumus: quia sicut lepꝛa varios colores expꝛimit in cute: sic hereticoꝝ doctrina varios errores generat in sermone. Est em̃ fratres inuisibilis lepꝛa in aĩa: quando variis peccatis inquinatur conscientia. Lectio. ix.

Ales ergo si emendationem aie accipere volunt: necesse est vt longe stent/ id est vt a cõsortio sctõꝝ se indignos iudicent: magnisq; clamoꝛibus iesum interpellent/ id est cũ magna contritione coꝛdis diuinã clementiam exoꝛẽt. In euãge. ãn. Cũ ingrederet ihesus quoddam castellũ/ occurrerunt ei decẽ viri lepꝛosi: q̃ steterunt a longe/ et leuauerũt wcem dicẽtes: iesu pꝛeceptoꝛ miserere nobis. ꝑs Benedict⁹. on.

Omnipotens sempiterne deus/ da nobis fidei spẽi z charitatis augmentũ: et vt mereamur assequi qd̃ pmittis/ fac nos amare qd̃ pꝛecipis. ꝑ dñm. In euã. ãn. Unus autẽ ex illis vt vidit q̃ mundat⁹ est/ regressus est cũ magna wce magnificans deum alta. ꝑs Magnificat.

Dñica. xv. Scõm math.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enim vnum odio habebit/ z alterũ diliget: aut vnũ sustinebit/ z alterũ cõtẽnet. Et reliqua. Omelia venerabilis bede pꝛesbyteri. Lec. vij.

Duo em̃ domini/ deus et diabolus intelligũtur. His ergo duobus dominis/ vn⁹ idẽq; homo/ vno eodẽq; tempꝛe seruire simul non potest. Quia valde contraria sunt/ q̃ dñs pꝛecipit: et diabolus suggerit. Dñs em̃ pꝛecipit humilitatem: et diabol⁹ suggerit superbiam. Et vt breuiter concludam/

dñs vocat ad virtutes: diabolus ab vitia. Lectio. viij.

NOn ptestis deo seruire ⁊ mãmone/id est diuitijs. Aliud est eñ hẽ diuitias: et aliud seruire diuitijs. Qui eñ diuitiarũ dñs est: eas vt dñm⁹ distribuit. Qui aũt earũ seru⁹ est: illas custodit vt seruus. Et ideo dum seruituti diuitiarũ implicatus tenetur: a xp̃i seruitute euacuatur. L. ix.

QDe eos q̃ xp̃o seruire deliberant: dñs ad spõtaneam pauꝑtatem inuitat/ cũ subiũgit dicẽs. Ideo dico vobis: ne solliciti sitis aie vestre q̃d mãducetis: neq; corpi vẽo q̃d induamini. Plus eñ in hoc loco ꝑ pñtia vita ponitur. In euãge. ãn. Nolite solliciti esse dicẽtes/ q̃d mãducabim⁹ aut quid bibem⁹: scit eñ pater vester celestis quid vobis necesse sit alla. ps. Benedictus. Oratio.

QVstodi q̃s dñe ecclesiã tuã ꝓpiciatione ꝑpetua: et q; sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxilijs/ et abstrahatur a noxijs/ et ad salutaria dirigatur. Per dñm. Ad vs̃ euã. ã. Querite ꝙ primũ regnũ dei et iustitiã ei⁹: et hec oia adij ciẽtur vobis alla. ps. Magn. Cõmica. xvi. Hcõm luca.

IN illo tpe. Ibat ihesus in ciuitatem que vocat naym: ⁊ ibãt cũ illo discipuli ei⁹ et turba copiosa. Et reliqua. Omelia venerabilis bede ꝓsbyteri. Lectio. vij.

SVscitatur⁹ ergo dñs mortuũ nõ solũ discipulos/ sz etiã turbam copiosam secũ voluit comitari: vt ex visione miraculi plures ad fidẽ ei⁹ vocarẽtur. Defũctus iste q̃ extra ciuitatẽ ad sepeliẽdũ delat⁹ erat/ homem sign̄t mortifero crimine sopratũ. Que eñ in corde pctare delectat: ẽsi infra ciuitatem mortuus iacet. Le. viij.

QTam vo delectatio vlq; ad operationẽ ducit: quasi extra ꝓtas ciuitatis mortu⁹ expellit. Quia sicut homo habitat in ciuitate: ita aia ad tẽpus corpus ingreditur: per qđ vnum ⁊ malũ operari ptest. Portas aũt ciuitatis sensus corꝓreos accipimus: per quos aut vita aut mors ad nostrã aiam ingreditur. Lectio nona.

MVniamus ergo fres ꝓtas oculor⁹ ab illi-

cito vitu:et autes ne audiãt vana:z narẽs ab illicitis odoribꝰ:et manꝰ a malis operibus:et pedes a pzauo itinere.et li hꝰ quiqz sensus bene custodierimꝰ / spiritaliter a dño resuscitari merebimur.

In euãge.ãn. Accessit ihesus et tetigit locultũ:hi aũt q̃ pzcedebant steterũt/et ait:adolescẽs tibi dico surge.et resedit q̃ erat mortuꝰ:et cepit loqui alla3s. Vñ dictꝰ. Dño.

Celestiã tuã dñe misericordia cõtinuata mũdet et muniat:et qz sine te non põt salua qsistere/tuo semp munere gubernet. Per do. Ad vs ihesuãg.ã. Accepit aũt oẽs timoz:et magnificabãt deũ dicẽtes:qz pphetа magnus surrexit i nobis:et qz deus visitauit plebẽ suã3s, Magt. Tho.xvij.Sᵈ.lucã.

In illo tpe.Cũ intraret ihesus in domũ cuiusdã pncipis pharisevz sabbato mãducare panẽ:et ipi obsernabãt eũ.Et ecce homo q̃dã hydzopicus erat ante illum. Et reliqua.Omelia venerabilis bede pbi. Lectio.vij.

Pharisei igit obseruabãt ihesũ/ nõ vt imitari valerẽt:sed vt reprehenderẽt si possent.Per hydzopicum igit auarus q̃libet designat atqz luxuriosꝰ.Sicut enim hydzopicꝰ q̃ apitꝰ bibit/eo ampliꝰ sitit:z auarꝰ tanto magis diuitias acquirit:tanto magis ei sacrẽdis exardescit.vij

Et respõdẽs ihesꝰ dixit ad legisperitos et pharisevos.Si licet sabbato curare:Et illi tacuerũt. Oz si dicerent vt liceret sabbato curare reprehensibiles essent vt q̃d eũ obseruarẽt vtrũ sabbato curaret hoiem.Si vero dicerẽt nõ licet:arguerẽtur quare sabbato alimũ vel bouem soluẽtes a pzesepio ducerent adaquare.Lectio.ix.

Et ideo nõ inuenientes quid dicerẽt tacuerũt. Ipse vo apphensũ sanauit eũ ac dimisit.Pulcherrime ergo dñs corã suis hydzopicũ curauit:z eũ in vno sanare infirmitas corporis:in multis mozbꝰ curaretur mẽtis.In euãge.ãn.Dixit ihesus ad legisperitos z pharisevos:si licet sabbato curare hoiez:at illi tacuerũt:ipse vo apprehensum sanauit eũ ac dimisit alla3s. Vñ dictus. Dño.

Tua nos dne q̃sumus gra semper preueniat z

lequat actionis operib⁹ iugiter ꝓfitet esse intẽtos. ℙer dñm. Ad vesp. in euãge. ℟n. Cũ inuitatus fueris ad nuptias recũbe i nouissimo loco/vt dicat tibi q̃ te inuitauit amice ascẽde suprior: tũc erit tibi gl̃ia coz̃ simul discũbẽtib⁹ alł. ps. Mgt. ¶ Dñica. xviij. Secundũ matheũ.

IN illo tpe. Accesserunt ad iesũ pharisei z interrogauit eũ vn⁹ ex eis legisdoctor tentãs eũ. Magister qđ est mandatũ magnũ in lege? Ait illi iesus. Diliges dñm deum tuũ ex toto coz̃de tuo: z in tota aia tua: z in tota mẽte tua: hoc est maximũ et ꝓmũ mãdatũ. Et reliq̃. Ome. vti sobis ebi. Actõ. vij.

PHarisei⁹ igit interrogauit dñm qđ esset mãdatũ magnũ in lege vt dũ vnũ diceret: cetera mãdata inanare videret: ac ꝙ hoc filioz odiũ incurreret: q̃ aliud mãdatũ legis laudare volebãt. Sed dñs ita rsp̃ōsionẽ tẽperauit: vt qđ esset mãdatũ ostenderet: et ipse irrepzehẽsibilis esset. Actõ. viij.

AMt eni. Diliges dñm deũ tuũ ex toto coz̃de tuo et in tota mẽte tua: hoc est maximũ z ꝓmũ mandatũ. Qz immẽsus est de⁹ sine mẽsura est diligẽdus. Ut cũ eũ multum diligimus parũ nos diligere fateamur. Lectio. ix.

NVllus q̃ in nobis locus remaneat vacuꝰ q̃ dei dilectiõe nõ repleat: lz mẽs lingua et manꝰ et⁹ dilectiõe resonet. Sed qz deum nemo ꝓfecte diligere potest nisi diligat ꝓximũ/recte subdit. Scdm aũt sil̃e est huic. Diliges ꝓximũ tuũ sicut teipm: id est sicut nẽ e volum⁹ nece sitati subueniri: sic subueniam⁹ et ꝓximis. In euã. Magister qđ est mãdatũ magnũ i lege: ait illi iesus/diliges dñm deũ tuũ ex toto coz̃de tuo alł. ps. Vñ dict⁹ oẽs

QVãs ꝓp̃ter tuo diabolica vitare cõtagia: et te solũ deũ pura mẽte fecturi. ℙer do. Ad vesp. in euã. Quid vobis videt de chzisto cuiꝰ filiꝰ est: dicũt ei oẽs dauid: dicite is ieſ⁹: quomodo dauid in spũ vocat eũ dñm dicẽs. dixit dñs dño meo sede a dextris meis. ps. Mgt.

¶ Do. xix. Scdm matheũ.

IN illo tpe. Ascẽdẽs iesus in nauiculã trãsfretauit et venit i ciuitatẽ suã.

Et ecce offerebãt ei paraliticũ:iacentẽ i lecto. Et reliq̃ Ome.vti tohis ẽpt. Lcõ.vij.

Dominus igitur ieſus xps ideo nauim alcendit vt oia q̃ hois ſunt agẽs: verũ hoiem p̃ nr̃a ſalute ſe venille demonſtraret. Per paraliticũ ergo q̃libet pc̃õz ꝛſignat: qui a caloze diuini amoꝛis recedens in tp̃e vel frigus inic̃tatis cõuertit in tẽ vt ſi aliquãdo grauiſſima mala perpetret: nec ea velut minima ꝓtimeſcat. Lcõ.viij

Lectus eni in quo paralitic⁹ poꝛtabat: coꝛpus hois pc̃tis aſſuetum: vel conſcientiã deſperatam ſignat. hi autem qui paraliticum dño ad curandũ obtulerunt/doctoꝛes et magiſtros eccleſie ſignificant. Lcõ.ix.

Offerũt eni paraliticũ dño eccl̃iaſtici viri: q̃ peccãtẽ verbis coꝛrigunt et oꝛationib⁹ iuuãt: vt ab ip̃is pc̃tis reſipiſcant. Qui bene marco narrãte q̃tuoꝛ fuiſſe referunt: q̃ q̃tuoꝛ ſunt libꝛi euãgelij in q̃b⁹ ois pdicãtiõ doctrina nõ ſolũ inſtruit ſed etiã roboꝛat. In eũã. Dixit dñs varalitico cõfide fili remittũtur tibi peccata tua

alleluya. ps Q̃fidit⁹. Ofs.

Dirigat coꝛda nr̃a. q̃s dñe tue miſerationis opatio: q̃z tibi ſine te placere nõ poſſum⁹. p dõ. Ad vſp. in euãg. Q̃ Tulit ergo paraliticus lectũ ſuũ in q̃ iacebat magnificãs deũ: & ois plebs vidit dedit laudẽ deo. ps. Q̃ſt. ¶ Do.xx. S. matheũ.

In illo tp̃e. Loq̃bat ieſus cũ diſcip̃lis ſuis in parabolis dicẽs. Q̃imile factũ eſt regnũ celoꝛũ homini regi qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias & nolebãt venire. Et reliqua. Ome. vti grego. pape. l. vij.

Regnũ celoꝛ in hoc loco p̃ſentẽ ſignat eccleſiã/id eſt cõgregationẽ iuſtoꝛũ in qua dñs nõ ſolũ regnat: ſed etiã q̃ſcit. Hõ ille rex ſpiritaliter de⁹ op̃s eſt & filiũ ei⁹ dñm ieſus xp̃s. Qui fecit nuptias filio ſuo: q̃m p incarnatiõis myſteriũ ei ſãctã eccl̃iam ſociauit. Le. viij.

Miſit ergo ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: q̃z icarnatiõis ſue myſteriũ p patriarchas & pphetas lõge ante dicere voluit. qui p̃imos ad nuptias

christi vocauerũt sed reprobi venire nolebant: quia eis stultitiis per multa opera contradixerũt. Lectio. ix.

Iterum misit alios seruos apl̃os videlicet qui post dñi incarnationẽ ad predicãdũ euãgeliũ sunt missi q̃ tãto securiꝰ aduẽtũ xp̃i annũciauerũt quanto ab ipso ore veritatis verius verbũ diuinũ audierũt. In euange. Dicite inuitatis ecce prandiũ meũ paraui: tauri mei et altilia occisa oĩa parata sũt/venite ad nuptias

Oal'a. p̃s Hodie? Deo. Ops ⁊ misericors deꝰ vniuersa nobis aduersãtia propiciatus exclude: vt mente ⁊ corpore pariter expediti q̃ tua sunt liberis mẽtibꝰ exequamur. p dñ. Ad vs. in euã. un Nuptie q̃dẽ parate sunt sed qui inuitati erãt nõ fuerũt digni ite adexitꝰ viarũ ⁊ quoscũq; inueneritis vocate ad nuptias all'a. p̃s Magt. Dñica. xx. Sc̃ō iohãnẽ

In illo tpe. Erat q̃dã regulus cuius filiꝰ infirmabat capharnaũ. Hic cum audisset q̃ ihesus aduenisset a iudea in galileã: abiit ad eũ et rogabat eũ vt descenderet ⁊ sanaret filiũ eiꝰ. Et reliq̃. Dñe. vti gre. pa. Le. vij.

Regulus enĩ dicit sub rege pm̃? vel paruus rex. Et ideo q̃r pte credebat ⁊ ex pte nõ credebat: nõ rex sed regul? meruit appellari. Credebat ergo q̃ dñs p̃ potentiã corpalẽ salutẽ filio suo restituere posset: sed nõ credebat eũ p̃ diuinitatẽ vbiq; esse p̃sentẽ: rut? tã sollicite corpalẽ aduẽtũ req̃rebat dicẽs. Dñe descende priusq̃ moriat filiꝰ me?. Lectio. vij

Quia ergo credebat rogatur? pro filio accessit: sed q̃r ex parte nõ credebat audire meruit. Nisi signa ⁊ prodigia videritis: nõ creditis Legim? in euãgelio matthei q̃r cũ introisset ihesus capharnaum accessit ad eũ centurio rogãs eũ ⁊ dicẽs. Dñe puer meus iacet in domo paraliticꝰ ⁊ male torquet. Lcõ. ix.

Ait illi ihesus. Ego veniã ⁊ curabo eũ. Quid est ergo q̃ dñs ad filiũ regulꝰ rogatꝰ ire noluit: ⁊ ad seruũ centurionis etiã nõ rogatus ire parat? fuit. Nimirũ nẽa superbia cõfundit q̃ hoibus nõ naturãqua ad ymaginẽ dei facti sunt: sed potẽ

tiã cõsideram⁹. In euã. ãn. Dñe descende vt lanes filiũ meũ pziusq̃ moziatur: dixit ei ihesus. vade filius tuus viuit alĩa. ps Bñdict⁹. Dño.

Largire q̃s dñe fidelib⁹ tuis indulgẽtiã placat⁹ z pacẽ: vt pariter ab oibus mũdi hui⁹ offẽdis: z secura tibi mẽte deseruiãt. Per dñm. Ad vs in euã. ãn Cognouit autẽ pater q̃ illa hoza erat i qua dixit ihesus filius tu⁹ viuit et credidit ipse: z domus eius tota. ps Dñs regit. C. Dñica. xxij. Secũdũ matheum.

In illo tpe. Dixit ihesus discipl'is suis parabolã hãc. Sic̃ est regnũ celoz hoi regi q̃ voluit rationẽ ponere cũ seruis suis. Et cũ cepisset rationẽ ponere oblat⁹ est ei vnus q̃ debeat decẽ milia talẽta. Et reliq̃. Omelia beati hieronymi pbi. Lectio. vij.

Homo ille rex dñs est ihesus xps: atoz hui⁹ regis serui hoies sunt quos ad suam ymaginẽ condidit. Et cũ cepisset ratiõem ponere/ oblat⁹ est ei vnus q̃ debebat decẽ milia talẽta: id est q̃ in maiozib⁹ criminib⁹ obligatus erat. Cũ autẽ non haberet vnde redderet: iussit eum dñs venundari: et vxozem eius et filios et oia que habebat et reddi. Lectio. viij.

Tanc ẽni spiritaliter venũdat seru⁹ q̃ñ peccatoz y penitẽtiã de possessiõe diaboli ad possessionẽ trãsuertit dei. Venũdant quoq; vxoz z filiũ: cũ caro q̃ peccati fuit subdita/ opa z cogitationes carnales in seruitiũ dei immutat. Procidẽs aũt seruus ille rogabat eũ dicens. Patientiam habe in me: et omnia reddã tibi. Lectio. ix.

Procidit ẽni seru⁹ ante deũ cũ peccatoz suã fragilitatẽ recognoscẽs humiliter veniã postulat. Rogat quoq; patiẽtiã vt dignã possit exhibere penitẽtiam. Miserius autẽ dñs serui illius/ dimisit ei: et debitũ dimisit ei. Ecce ẽni nõ solũ patiẽtiã quã rogauerat inuenit: sed etiã debiti absolutionẽ. In euã. ã Dixit aũt dñs seruo redde q̃ debes: procidẽs autẽ seruus ille rogabat eũ dicẽs: patiẽtiã habe in me z oia reddã tibi. ps Bñdict⁹. Oro

Familiam tuã q̃s dñe cõtinua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatib⁹ te protegẽte sit libera:

ꝙ in bonis actib⁹ tuo noſ ſit deuota. ꝑ dñ. Ad dñs in eua. a. Serue nequã oẽ debitũ dimiſi tibi qñ rogaſti me: nõne ergo oportuit ꝙ te miſereri cõſerui tui ſicut ꝙ ego tui miſertus ſũ al'a. ꝑs Magt.

Dñica. xxiij. S. mathei.

In illo tẽpore: Abeũtes pharisei cõſiliũ inierũt: vt caperẽt ieſum i ſermone. Et mittũt ei diſcip'os ſuos cũ herodianis dicẽtes. Magiſter ſcimus qz verax es: et viã dei in vitate doces et nõ eſt tibi cura de aliq. Et reliq. Dñe. bene. bedx pbẽt. L. vij.

Ab illo ergo tpe quo totius mũdi monarchia vni⁹ hois ꝓncipatu redacta eſt: ppt pacẽ ꝙ cõcordiã i populis ſeruãdã ſtatutũ eſt vt vnuſq̃qz cẽſum capitis ſui redderet. Ergo ꝓdicãte dño nõ ieſu xpo cõtẽtio magna iter iudeos natafuerat, propter redditionẽ cẽſus. ℓ. vij

Aliq̃ vero dicebãt ꝑ ſecuritate ꝙ quiete: qz romani ꝓncipes ꝑ eis militarẽt debere tributa ſolui. Ecõtra vero ſcribe ꝙ pharisei dicebant: nõ debere populũ dei humanis legib⁹ ſubiacere. Sub hac occaſiõe ꝙſiliũ ineuntes mittũt ei diſcipulos ſuos cũ herodianis dicẽtes. Magiſter ſcim⁹ quia verax es. ꝛc. Dic ergo nobis q̃d tibi videt. Licet cẽſum dari ceſari an nõ? Nõ ideo interrogabãt: vt dũ dñs vnũ ex eis affirmaret: aut illo⁹ aut iſtorũ odiũ incurreret: vt̃ contrari⁹ dei legi eſſe videret. Luc. xx.

Cognita autẽ ieſus nequitia eo⁹ dixit. Quid me tẽtatis hypocrite? Primũ ergo ieſus cogitatiões tẽtato⁹ denudauit: vt ſic ſalte i eo cogerent diuinitatẽ agnoſcere. Quib⁹ ergo adhuc dicit. Oſtẽdite michi numiſma cẽſus. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis ieſus. Cui⁹ eſt imago hec ꝙ ſuperſcriptio? Dicũt ei ceſaris. Reddite ergo q̃ ſũt ceſaris ceſari: id eſt tributũ vectigal atq̃ cẽſum. Et q̃ ſũt dei deo: id eſt decimas ꝓmitias ꝙ ſpõtaneas oblatiões. Ihesus. Ãn. Magiſter ſcim⁹ qz verax es et viam dei in veritate doces al'a. ꝑs Bñdict⁹. Oco.

Deus refugium nr̃m ꝙ virt⁹ adeſto pij ſecc'ie tue ꝓpib⁹ auctor ipe pietatis et ꝓſita: vt qõ fidelit petim⁹: efficacit cõſeq̃mur. ꝑ do. Ad

vespe. in euã. ℟. Reddite ergo q̃ sunt cesaris cesari: ⁊ q̃ sunt dei deo alℓ'a. ℣. Ps. Dñe. ℣. Gt.

℣. Do. xxiiij. Scõm matheũ

IN illo tpe: Loquẽte ie-su ad turbas: ecce ꝓnceps vn⁹ accessit ⁊ adorabat eũ dicẽs. Dñe: filia mea modo defũcta est: sz veni ⁊ impone manũ tuam sup eam ⁊ viuet. Et reliqua. ℣. Omelia venerabilis bede pbri. Lcõ. vij

INter oia miracula que dñs ihesus xps ꝑ semetipm ostẽdit i terris: tres tm̃ mortuos resuscitasse legit. Resuscitauit q̃ istã archisinagogi filiã in domo iacẽtẽ. resuscitauit ⁊ filiũ vidue extra portã ciuitatis ad sepliẽdũ delatũ. resuscitauit etiã ⁊ lazarũ q̃triduanũ mortuũ iã ketẽtẽ in monumẽto. ℟. vtq̃

URina nãq; mortuorũ resuscitatio signat q̃ ꝑ tm̃ trib⁹ modis in mẽte/ ⁊ trib⁹ ꝑpetrat i corpe. In mẽte agit suggestiõe delectatione ⁊ cõsensu. In corpe etiã aliqñ occulte/ aliqñ palã: et aliqñ ꝙsuetudine. Qui vero occulte peccat q̃si ifra domũ mortuꝰ iacet: sed cũ diuina gra eiꝰ cor ad pnitẽtiã agẽdã inflãmat: q̃si infra vmbr mortuꝰ resuscitat. Tales g signauit filia archisinagoOrtes manifeste peccat quasi extra portã ciuitatis ad sepeliendũ mortuꝰ expellit. Sed cũ tales ꝑ diuinã gratiam ⁊ alioꝝ correctionẽ ad penitẽtiã cõpũgunt q̃si ãte ꝙ ad sepulchra puentãt a dño resuscitãt. Hos g signauit adolescẽs filiꝰ vidue quẽ dñs extra portas ciuitatis resuscitauit. Sũt eni ⁊ alij q̃ nõ solũ publice peccare nõ erubescũt: sed etiã ipm pctm̃ in lõgã cõsuetudinẽ vertũt: q̃les signauit lazarus q̃triduanꝰ mortuꝰ. In euã. ℟. Loquẽte ihesu ad turbas: ecce ꝓnceps vn⁹ accessit ⁊ adorauit eũ dicẽs: dñe filia mea modo defũcta est sz veni ipone manũ tuã sup eã ⁊ viuet alℓ'. ℣. Bñ⁹. or

ABsolue q̃s dñe tuorũ delicta ꝓpr̃oꝝ: ⁊ a pctõꝝ nr̃oꝝ nexib⁹ q̃ ꝑ nr̃a fragilitate cõtraxim⁹/ tua benignitate liberemur. Per. Ad vs i euã. ℟. Dicebat eñ intra se: si tetigero fimbriã vestimẽti eiꝰ tm̃/ salua ero alℓ'a. ℣. Ps.

℣. Dñica. xxv. ℣. iohãnem.

IN illo tẽ. Cũ sublevasset ergo oculos ihesus:

et vidisset: qz multitudo maxi
ma venit ad eũ: dixit ad phi
lippũ. Unde emem⁹ panes
vt mãducẽt hi: Hoc aũt dice
bat tentãs eũ. Ipse enĩ scie
bat q̃d esset factur⁹. Et reliq̃
Ome. bene. bedę phĩ. L. vij.

Quod subleuasse ocu-
los ihesus & venientẽ ad
se multitudinẽ venisse p̃rhi
bet: diuine pietatis indiciũ
est: qz videlz cũctis ad se ve-
nire q̃rẽtib⁹ occurrere cõsue
uit celestis mie gr̃a. Puer ve
ro iste q̃ q̃nq̃ panes habuit:
pl̃m signat iudaicũ: q̃ q̃nq̃
libros moysi accepit. L. viij.

Et bene q̃dẽ illi panes
ordeacei fuisse referũt
pp̃legis duriciã: qz lex an-
te aduẽtũ dñi intãtũ velata
extitit: vt null⁹ hoĩm eã spi
ritalit intelligere posset quo
adusq; venies benedictionẽ
daret q̃ legẽ dederat. L. tõ. ix.

Per duos enim pisces
duos ordines intellige-
re possum⁹ regale scilz et sa
cerdotale: a q̃b⁹ tudei rege-
bant & instruebant. Discu-
buerũt ergo viri numero q̃si
q̃nq̃ milia: qz q̃nq̃ sunt cor
poris sensus: scilz visus: au
ditus: gustus: odorat⁹: et ta
ctus. Hos igit sensus solli-
cite custodire debem⁹ sicũt
uio dñi interesse volumus.
In euãg. ã. Cũ sublevasset
oculos ihesus & vidisset maxi
mã multitudinẽ venientẽ ad
se: dicit ad philippum: vnde
emem⁹ panes vt mãducent
hi: Hoc aũt dicebat tentans
eũ: ipe enim sciebat q̃d esset
facturus ps̃. Vbi dicit⁹. Dño.

Recita dñe q̃s tuoz fi-
deliũ volũtates: vt dum
ni opis fructũ ppẽtius exe-
quẽtes pietatis tue remedia
maioza p̃cipiant. Per dñm.

In hac dñica sitientium. ix.
lec. simpliciũ cõtigat: antici
pet vel postponet festũ sci
put melit & cõpetenti⁹ fieri
potest: et cedat dñice. Si du
plex fiat ỏ dñica die lune vl
die mart vel die mercurij nõ
obliũte festo. iij. lec. Et si in
sabbõ p̃mo ãte dñicã vlti-
mã ãte aduẽtũ dñi festũ sim
plex. ix. lect. euenerit: in illo
sabbõ ad vesp. incipiet ad ca
pitulũ de dñica: & in crastinũ
fiãt med. lect. de festo. iij. lec. si
steterit. Ad vũ. in euã. ã. Cũ
vidissent turbe signũ qđ fece
rat ihesus dicebãt: vere hic est
ppheta q̃ venturus⁹ est in mũdũ
ps̃. Magt. Dño. Recita dñe.

Finit tẽpzale estiuale.

K. Prima dies mensis: & septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies .xxxi. Luna .xxx.

iij	A	Janua.	Circumcisio dñi: minus duplex. ix. lec.	1
	b	viij No.	Octa. sci stephani. pthomar. iij. lec.	2
v	c	iij No.	Octa. sci iohānis euāgeliste. iij. lec.	3
	d	ij No.	Octa. sctōr innocētiū marty. iij. lec.	4
xix	e	Nonas.	Octa. scti [illegible] Sci eōdvardi.	5
viij	f	viij Js.	Epyppha. dñi maius du. & ppci. ix. lec.	6
	g	vij Js.	Claues septuagesime.	7
xvj	A	vj Js.	Luciani pbri cū so. eius memo. tñ.	8
ij	b	v Js.	Si dies dñicus infra oct. nō eueñ. tūc	9
	c	iiij Js.	(hac die legeť euāge. Vidit iohannť	10
xiij	d	iij Js.	Sol in aquario.	11
	e	ij Js.		12
	f	Jdus.	Octa. epy. ix. lc. medie lec. & scti hyla.	13
x	g	xix kl.	Felicis pbri. iij. lec. inuit. sim.	14
	A	xviij kl.	Sci mauri abbatis. iij. lec. inuit. sim.	15
xviij	b	xvij kl.	Marcelli pa. & mar. iij. lec. inuit. sim.	16
vij	c	xvj kl.	Sci sulpicij epi & cf. iij. lec. inuit. sim.	17
	d	xv kl.	Prisce vgis. iij. lc. inuit. sim. Prisa. ix.	18
xv	e	xiiij kl.	Sancti vulfani epi & cōfes. ix lec.	19
iiij	f	xiij kl.	Scōr fabiani & sebastiani mar. ix. lc.	20
	g	xij kl.	Scte agnetis vginis & mar. ix. lec.	21
xij	A	xi kl.	Sancti vincentij marty. ix. lec.	22
j	b	x kl.	Post primā lunā post epy. epute	23
	c	ix kl.	(decē dies: & sab. seq claudetur.	24
ix	d	viij kl.	Conuersio sci pauli. Jnuita. cruc. et	25
	e	vij kl.	(mēo de sancto pretecto. ix. lc. D.	26
xvij	f	vj kl.	Sci iuliani epi. Jnuit. duō. iij. lec.	27
vij	g	v kl.	Scte agnetis. s. Jnuit. duō. iij. lec.	28
	A	iiij kl.	Claues quadragesime	29
xviij	b	iij kl.	Scte batildis regine vgis nō mar.	30
iij	c	ij kl.	(iij. lec. Jnuitato. simplex.	31

Mor habet boras xvj. dies vero. viij.

¶ Quicq bis ide dias bis septēb. decas tetras
Si cadit in lucem dñi numerabis eandem.

¶ Ofa festa. iij. f. q̄ ifra. ix. octige. hñt iuit. sim. & mat. eū noc. dñr vsq ad. iiij. fer. in capite ieiu. in. xl. bo neq fuitiū fiat ut tali fe. neq mēo. nisi ad vel. & mat. dr. l. mat. añ mēo. dr. l. spū.

Quarta subit mortem: prosternit tertia fortem.
Februarius habet dies .xxviij. Luna .xxix.

	d	Februs.		Brigide vgis. iij. lec. inuit. simp.	1
iij	e	iiij		Purifi. b. ms. mat⁹ du. cz nō ꝑn. ix. lec.	2
xix	f	iij	No.	Blasij epi ꝫ mar. Inuita. duplex.	3
viiij	g	ij	No.		4
	A	Nonas		Agathe virginis ꝫ marty. ix. lec.	5
xvj	b	viij	Jō.	Vedasti ꝫ amā. epor. iij. lec. inuit. sim.	6
v	c	vij	Jō.	¶ Vbicuq; prima luna fuerit post fe	7
	d	vj	Jō.	(tū sancte agathe, prima dñica	8
xviij	e	v	Jō.	(sequens erit dñica. xi.	9
ij	f	iiij	Jō.	Scola. vgi. iij. l'. inuit. sim. Sol in pisce	10
	g	iij	Jō.		11
x	A	ij	Jō.		12
	b	Idus.			13
xviij	c	xvj	kal.	Martij. Valētini mar. iij. k. inuit. du.	14
viij	d	xv	kal.		15
	e	xiiij	kal.	Juliane vgi. ꝫ mar. Inuit. du. iii. lec.	16
xv	f	xiij	kal.		17
viij	g	xij	kal.	Annos ptiri: per ptes q̄ttuor equas	18
	A	xi	kal.	Cū poteris dñi: biffextꝰ adeſſe docet	19
xij	b	x	kal.		20
ij	c	ix	kal.	Vltima. lxx.	21
	d	viij	kal.	Cathedra ſcī petri. inuit. tri. ix. lec.	22
ix	e	vij	kal.		23
	f	vi	kal.	Mathie apli. inferi⁹. du. ix. lec.	24
xviij	g	v	kal.	Si biſſextus fuerit: q̄rta die a cathe	25
vij	A	iiij	kal.	dra. f. petri inclusiue fiat fef. f. ma·	26
	b	iij	kal.	thie. ꝫ. ff. lēa bis nūeret. Poſt cines	27
xiiij	c	ij	kal.	neuma poſt crucē: poſtq; luciā.	28

Mercurii ꝫ veneris ſabbato ieunia ſient.
Nox habet horas .xiiij. Dies vero .x.

¶ Si feſtū purificatiōis btē marie infra .lxx. cōtigerit ſemp dieb⁹ ſeq̄ntib⁹ ad miſſam: ſimiliter fiet in annūciatione eiusd
¶ Quodcūq; fef. ix. lec. a capite ieunii vſq; ad paſſionē dñi euenerit licet du. fef. fuerit ſemp fiat ſolēnis memo. de ieu. ad vtraſq; vſ. ꝫ ad mat. ſed nō ad miſſam. Nam poſt miſſam de fef. dz miſſa de ieuniis: vtraq; ad principale altare.

81 303

Primus madentem: discrumpit quarta bibentem.
Martius habet dies. xxxi. Luna. xxx.

kl	d	Martij		Dauid epi & confessoris. ix. lec.	1
iij	e	f	No.	Ledde epi & confessoris. ix. lect.	2
iij	f	g	No.	Q̃cũq; fel. ix. fc. infra pasc. eue. nihil	3
iij	g	A	No.	(fiat de fel. nisi de fel. fuerit. tũc ei totũ	4
xix	A	b	No.	(fui. fiet de fel. vsq; ad cenã dñi: cum	5
viij	b	c	No.	(neuma. Hec pri. & Jesu xpe.	6
		Nonas		Perpetue & felicit. vgi. & mar. iij. lec.	7
xvj	c	d	viij	Post nonas: vbi ut noua lu	8
v	d	e	vj	(na requiras. Mox; dies dñi tertia	9
	e	f	v	(pascha tenet.	10
xiij	f	g	iv	Claues pas. Sol i ariete. Eq̃noctiũ	11
iij	g	A	iij	Gregorij pape & fel. infe. 8. ix. lec.	12
	A	b	ij		13
	b	c	j	Ultima quadragesime.	14
		Idus			15
xviij	c	d	xvij	Aprilis.	16
vij	d	e	xvj	Introitus noe in arcam.	17
	e	f	xv	Edwardi regis & mar. ix. lec.	18
xv	f	g	xiiij		19
iiij	g	A	xiij	Cuthberti epi & confess. ix. lec.	20
	A	b	xij	Benedicti abbatis. ix. lec. xvj	21
xij	b	c	xj	Primum pascha. v	22
j	c	d	x	Hic adam creatur	23
	d	e	ix	xiij	24
ix	e	f	viij	Annũciatio v. miu⁹. 8. ix. lec. ij	25
	f	g	vij	Vigilia.	26
xvij	g	A	vj	Resur. dñi: pncipat. dup. iij. lec. x	27
vi	A	b	v		28
	b	c	iv	xviij	29
xiij	c	d	iij	vij	30
iij	d	e	ij		31

Nor habet horas. xij. Dies vero. xij.

¶ Respice numerꝰ q̃ cũ currit prima illa rubrica in hac pte illius carte & i altera pte eiusdẽ carte: & vbicũq; ille nũerꝰ inuenit in do. prima seq̃nte sine dubio dies pas. celebrabit.

Denus ⁊ vndenus: est mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix.

	g	Aprilis		xb	1
xj	A	iiij	No.	iiij	2
	b	iij	No.	Scti richardi epi ⁊ cfessoris	3
xix	c	ij	No.	Sci ābrosij epi ⁊ cf. le. d. ix. lec.	xij 4
viij	d	Nonas		¶ Nota q̄ si aliqd fest. vel ieiu.	j 5
xvj	e	viij	Jd.	in ebd pas. eue. nihil fiat de fes.	6
v	f	viij	Jd.	vel de ieiu. nec post: nec ante ni	ix 7
xiij	g	vj	Jd.	si de fe. fuerit: tunc eā fes. dife	8
ij	A	v	Jd.	ratur vsq̄ post oct. pas. de ieiu.	xvij 9
x	b	iiij	Jd.	vero nihil fiat eo anno	vj 10
	c	iij	Jd.		11
xviij	d	ij	Jd.	Sol in thauro.	xiiij 12
	e	Idus			iij 13
vij	f	xviij	kl.	Matj. Tybur. valer. et marci.	14
	g	xvij	kl.	Claues rog. (mix. z. l. iul. du.	xj 15
xv	A	xvj	kl.		16
	b	xv	kl.		xix 17
iiij	c	xiiij	kl.		viij 18
	d	xiij	kl.	Sancti alphegi archiepi ⁊ mar.	19
xij	e	xij	kl.	(iij. lec. Inuita. duplex.	20
ij	f	xj	kl.		21
	g	x	kl.		22
ix	A	ix	kl.	Scti georgij fes. ā. cū re. cho. iij. lec.	23
	b	viij	kl.		24
xvij	c	vij	kl.	Scti marci euāge. inke. ā. iij. le. Ieiu.	25
vij	d	vj	kl.	Letanias maior. Ultimū pascha.	26
	e	v	kl.		27
xiiij	f	iiij	kl.	Scti vitalis mar. cū reg. cho. iij. lec.	28
iij	g	iij	kl.	Egressio noe de archa.	29
	A	ij	kl.		30

Nox habet horas. x. dies vero. xiiij

¶ Aug. hic Dedit do. gregor. ambros. Ecce sacerdos.
¶ Nota q̄ si dñica pria añ asceñ. dñi. nō vacauerit a du. fes. vel ab octa. cū regimine chori: tūc dñr oēs āe. sup lau. quā: do vltimo fit sermitiū de dñica ante asceñ. etiam ad pces. aū missam dicitur ān. Sedit angelus. cū suo versu.

KL Tertius occidit: ⁊ septimus hora reliqs.
Mayus habet dies .xxxj. Luna .xxx.

ij	b	Maij	Philippi ⁊ iacobi apłoꝝ infe .d. ix. kł.	1
	c	vj No.		2
	d	v No.	Inuẽtio ł. crucis .mi^{o} d. iij. ke. mẽo.	3
viij	e	iiij No.	(de mar. alexãdro ⁊ custio;	4
	f	iij No.		5
xvj	g	ij	Johis añ portã latinã. Inuita. trip.	6
v	A	Nonag	Johis de beuerlaco. iij. ł. cũ regr. chs	7
	b	viij Jũ.		8
xiij	c	vij Jũ.	Trãsla. ł. nicolai. cũ re. cho. nõ lax ſm	9
ij	d	vj Jũ.	Bordiãi ⁊ epp. z. (ãcdõ ſz ſino. i dio.	10
	e	v Jũ.	(lec. Inuit. duꝑ. Prima pẽthe.	11
x	f	iiij Jũ	Nereꝰ achilei atq; pãcra. z. ł. iui. d.	12
	g	iij Jũ.	Sol in geminis.	13
xviij	A	ij Jũ.	¶ Notãdũ eſt q; fel. trãſlatibꝰ ſcti	14
viij	b	Idus	(cedde epi ⁊ cõfe. ſy dz celebrari dñi:	15
	c	xvij kł.	Inuẽ (ca ꝓria añ aſcẽ. dñi. z. ke.	16
xv	d	xvj kł.	(cũ reg. cho. nõ lax ſz ſino.	17
iiij	e	xv kł.		18
	f	xiiij kł.	Dũſtani archiepi ⁊ cõf. ix. ke. mẽo.	19
xij	g	xiij kł.	(de ſcta potentiana.	20
i	A	xij kł.	Obiꝭ regis henrici. anno dñi. 1471.	21
	b	xj kł.	(lca dñicalis ł. tũc ker. 4. rog.	22
ix	c	x kł.		23
	d	ix kł.		24
xviij	e	viij kł.	Aldelmi epi: mes. lec. de. ł. vigeno.	25
viij	f	vij kł.	Auguſti anglor apłi i fe. d. ix. kł. In	26
	g	vj kł.	(cipit eſtas: ⁊ habet dies .xv	27
xvij	A	v kł.	Germani epi ⁊ cõf. iij. lec. Inuit. du.	28
iij	b	iiij kł.		29
	c	iij kł.		30
xj	d	ij kł.	Petronille vgis nõ mar. iij. lec. cũ	31

(noc. cũ extra oc. ł. trinit. ⁊ cõz. ꝓpi q̃ incẽ.
Nox habet horas .viij. Dies vero .xvj.

¶ Nota q; dñica ꝑma vacãte poſt oc. corꝑis xꝑi dei ker. ꝑma incipiat liber regũ: cuius hiſtoria tncheꝛ cum mẽo. in dñicis tnfra octauas: ⁊ legantur lectiones per ordinem.

✠ iij

XV Denus palescit: quindenus federa nescit.
Junius habet dies .xxx. Luna .xxix.

	e	Junij	Nichomedis mar. iij. lec. inuitato.	1
xix	f	iiij No.	Marcellini ⁊ petri mar. inuit. ō. iij. lec.	2
viij	g	iij No.		3
xvij	A	ij No.		4
ō	b	Nonas.	Bonifacij ⁊ so. mar. inuit. du. iij. lec.	5
	c	viij Jū.		6
xiij	d	vij Jū.		7
ij	e	vj Jū.	Medardi ⁊ gildardi gk. iij. lec. iui. sim.	8
	f	v Jū.	Trāsl. scti edmūdi mēo. ⁊ meō. lec. de	9
g	g	iiij Jū.	(mar. primo ⁊ feliciano. inui. tri. ix. lec.	10
	A	iij Jū.	Barnabe apostoli. Jnui. triū. ix. lect.	11
xviij	b	ij Jū.	Basilidꝫ/cyrini/⁊ nabo. iui. ō. iij. lec.	12
viij	c	Idus	Vitis pēth. Sol in cācro. Solsticiū	13
	d	xviij kal.	Julij Basilij epi. inui. simp. iij. lec.	14
xv	e	xvij kal.	Viti/modesti/atq; crescē. iij. lec. iui. ō	15
iiij	f	xvj kal.	Trāl. s. richardi. meō. lec. ix scō cui	16
	g	xv kal.	(co ⁊ iulita. ix. lect.	17
xij	A	xiiij kal.	Marci ⁊ marcelliani mr. iui. ō. iij. lec.	18
j	b	xiij kal.	Gervasij ⁊ pthasij. inui. du. iij. lect.	19
	c	xij kal.	Trāsl. s. edwardi regꝭ ⁊ mar. ix. lec.	20
ix	d	xj kal.	(nulli facte fuerunt in. xl.	21
	e	x kal.	Albani pthomartyris. ix. lect.	22
xvij	f	ix kal.	Etheldrede vgi. iij. lec. cū no. Vigilia	23
vij	g	viij kal.	Natiuitas. s. iohis baptiste. miꝰ ō.	24
	A	vij kal.		25
xviij	b	vj kal.	Johis ⁊ pauli mar. inui. du. iij. lec.	26
iij	c	v kal.		27
	d	iiij kal.	Leonis pa. ⁊ gk. ij. lec. cū no. Vigilia	28
xij	e	iij kal.	Aploꝝ petri ⁊ pauli: miꝰ ō. ix. lect.	29
	f	ij kal.	Cōmēo. s. pauli. inuit. tri. ix. lec.	30

Nox habet horas. xv. Dies vero. xviij.

¶ Post personas tres: librum regū dare debes. Deus ob.

¶ Petrus cum paulo/iacobus cum bartholomeo.
Thomas/andreas/pariter cū symone iudas.
Ut ieiunemus nos admonet atq; matheus.

K.L. Tredecimus mactat: iulij denus labefactat
Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

xxx	g	Julij.	Oct. scti iohis baptiste. inui. ō. iij. lec.	1
viij	A	vj No.	Visitatio bē marie. maius duplex	2
	b	v No.		3
xvj	c	iiij No.	Trāsl. ꝙ ordi. s. scti martini. ix. lec.	4
	d	iij No.		5
	e	ij No.	Oct. aplox petri ꝙ pau. iui. tri. ix. lec.	6
xiij	f	Nonas	[illegible]	7
ij	g	viij Jō.	Vltica p.xa post fel. trāsl. s. thome	8
	A	vij Jō.	(celebret fel. reliqax. mn⁹ duꝑ.	9
x	b	vj Jō.	Septē fratrū. inuit. duꝑ. iij. lec.	10
	c	v Jō.	Trāl. scti benedicti. ix. lec. missa fetē tue-	11
xviij	d	iiij Jō.	(rint. i. xi. ꝙ tūc sūt. iij. lec. inuit. du.	12
viij	e	iij Jō.		13
	f	ij Jō.	Sol in leone. Dies caniculares.	14
xv	g	Idus.	Trāslatio scti benedicti: ꝙ so. ix. lec.	15
iiij	A	xvij kl.	Augu. Trāsl. s. olmūdi. ix. lc. sine. tīn	16
	b	xvj kl.	Kenelmi regis ꝙ mar. inui. du. iij. lec.	17
xij	c	xv kl.	Arnulphi epi ꝙ mar. iij. lec. inui. sim.	18
ij	d	xiiij kl.		19
	e	xiij kl.	Margarete vgīnis ꝙ mar. ix. lec.	20
ix	f	xij kl.	Praxedis vgi. nō fra. iij. lec. inui. sim	21
	g	xj kl.	Marie magdalene. iui. triꝑ. iij. lec.	22
xviij	A	x kl.	Appolinar. epi ꝙ mar. iij. lec. inui. sim.	23
vj	b	ix kl.	Xpine vgi. iij. lec. cū noc. Vigilia	24
	c	viij kl.	Jacobi apli. inferi⁹. ō. ix. lec.	25
xiiij	d	vij kal.	Anne matris marie. inui. triꝑ. ix. lec.	26
iij	e	vj kal.	Septē dormientiū. inui. ō. iij. lec.	27
	f	v kal.	Sansonis epi. inui. duꝑ iij. lec.	28
xj	g	iiij kal.	Felicis / simpli. ꝙ fau. iui. du. iij. lec.	29
xix	A	iij kal.	Abdon ꝙ sennes. inui. duꝑ. iij. lec.	30
	b	ij kal.	Germani epi ꝙ cōfess. iij. lecc.	31

Nox habet horas.viij. Dies vero.xvj.

¶ Et post sanctonem: capientē da salomonē. In principio.

¶ Si oct. visita. in do. ātige. nichil fiat de octa. nisi solennis mēo. ad vtrasq; vē. ꝙ mat. ꝙ mis. de oct. visita. vt ꝑ mis. ꝙ scē maria i capella: cū vlis? Spūs ꝙ alme. ꝙ Benedict⁹ marie filio

BL Prima necat hortē: perditq; secunda cohortem.
Augustus habet dies .xxxj. Luna .xxx.

viij	e	Augusti.		Ad vincula ſ. petri. Inuita. triū. ix. lec.	1
xvj	d	viij	No.	Stephani pp̄e & mar. Inuit. ō. iij. lec.	2
ij	e	iij	No.	Inuētio ſcti ſtephani. pthomar. ix. lc.	3
	f	ij	No.		4
xiij	g	Nonas.		Fel. niuis. ma. ō ſcti olvvaldi. inuit. ō.	5
iij	a	viij	Jd.	Trāſfigura. do. mi. du. mēo. de mar.	6
	b	viij	Jd.	Hoſts. ſcti mai⁹ du. ix. lec Donati epi	7
x	c	vj	Jd.	Cyriaci cū ſo. mar. Inuit. du. iij. lect.	8
	d	v	Jd.	Romani mar. iij. lec. cū noc. Vigilia.	9
xviij	e	iiij	Jd.	Laurētij mar. Inuit. triū. ix. lec.	10
viij	f	iij	Jd.	Tybur. mar. Inuit. duū. iij. lec.	11
	g	ij	Jd.		12
xv	a	Idus.		Hyppolitꝰ ſocioꝝq; eiꝰ mar. lui. ō. iij. ſ.	13
iiij	b	xix	kl.	Septem. Eulebij pbri. Vigilia.	14
	c	xviij	kl.	Assumptio. b. marie: maiꝰ du. pncz.	15
				Sol in virgine.	16
xij	d	xvij	kl.	Octa. ſcti laurentij. Mēo. tm.	17
f	e	xvj	kl.	Agapiti martyris. Mēo. tm.	18
ix	f	xv	kl.	Magni martyris. Memo. tm.	19
	g	xiiij	kl.		20
xvij	a	xiij	kl.		21
vj	b	xij	kl.	Octa. ſcte marie. ix. lec. Mēo. de ſctis.	22
	c	xj	kl.	Tymothei & appol. cū noc. Vigilia.	23
xiiij	d	x	kl.	Bartholomei apſti. infert⁹. ō. ix. ſ.	24
iij	e	ix	kl.		25
	f	viij	kl.		26
xx	g	vij	kl.	Rupht martyris. Inuit. duū. iij. lect.	27
xij	a	vj	kl.	Auguſti epi & doctoꝛ. inſe. ō. ix. lec.	28
	b	v	kl.	Decol. ſcti iohis bap. inuit. triū. ix. lec.	29
viij	c	iiij	kl.	Felicis & adaucti mar. Inuit. ō. iij. lc.	30
	d	iij	kl.	Luthburge vgi. nō ma. lui. ō. iij. lec.	31

Nox habet horas .x. Dies vero .xiij.

¶ Poſt auguſtinum doctorem: iob lege iuſtum. Si bona.

Tertia septembris: ꝙ denus fert mala membris.
September habet dies.xxx.Luna.xxix.

xvj	f		Septembris. Egidij abbatis. ix. lec.		1
	g	iiij	No.		2
	A	iij	No.		3
xviij	b	ij	No. Trās.l.cuthberti.ix.kl.ianll fetā fue.l.xl		4
ij	c		Monas. Bertini abbatis. iij.lect.cū noctur.		5
	d	viij	Jd. Dies caniculares finiūtur.		6
	e	vij	Jd.		7
	f	vj	Jd. Natiuitas fctē marie vgi.mai⁹ du.		8
xviij	g	v	Jd. Gorgonij mr. mēo.cū. Eqnoc.autū.		9
vij	A	iiij	Jd.		10
	b	iij	Jd. Prothi ꝙ hyacineti mar. Memo.cū.		11
xv	c	ij	Jd.		12
iiij	d		Jdus.		13
	e	xviij	kl. Octo.Ex.cru.mi.ꝫ.ix.lec.Sol i libra		14
xij	f	xvij	kl. Oct.nati. inui.tri.Mēo.de.l.nicho.		15
	g	xvj	kl. Edithe vginis nō martyris.ix.lec.		16
j	A	xv	kl. Lāberti epi ꝙ mar.iij.lec.Inui.simp.		17
ix	b	xiiij	kl. Obserua mēns nouē tenuntā semp		18
	c	xiij	kl. Post exaltatam feria quarta lucem.		19
xviij	d	xij	kl. Vigilia.		20
vj	e	xj	kl. Mathei apli ꝙ euāgeliste.inferi⁹ du.		21
	f	x	kl. Mauricij sociorūq; ei⁹ mar.ix.lec.		22
xiiij	g	ix	kl. Tecle vginis nō mar.iij.lec.cū.nocl.		23
iij	A	viij	kl.		24
	b	vij	kl. Firmini epi ꝙ mar. iij.lec.Inui sim.		25
xj	c	vj	kl. Cypiani ꝙ iustī. Inuic.duꝑ.iij.lec.		26
xix	d	v	kl. Cosme ꝙ damiani mrs. inui.ꝫ.iij.lec.		27
	e	iiij	kl.		28
viij	f	iij	kl. Michaelis archāgeli.inferi⁹ duꝑ.		29
	g	ij	kl. Pieronymi pbri.inferi⁹ duꝑ.ix.lect.		30

Mor habet horas.xij. Dies vero.xij.

℣ Thobiam dictū post prothū atq; hyacinctū Deto dñe.
Subiungas iudith post vigiliamq; mathei Adonay.
Post sanctū cosmā: dabis hystoriāq; machabeo Adaperiat

Tertius ꝺenus: eſt ſicut moꝛis alienus.

October habet dies. xxxj. Luna. xxx

xvj	A	Octobꝛis.	Remigij ꝯfeꝛma. vedaſti/ꝯ bano. ix. kl.	1
v	b	vj	No.	Leodegarij epi ꝯ mꝛ. iij. lec. Sci tho.	2
xiij	c	v	No.	(berfoꝛdeſ. nũ ſaxꝛ: ſed ſinos.	3
vj	D	iiij	No.		4
	e	iij	No.		5
x	f	ij	No.	Fidis vginis ꝯ mar. iij. lc. inui. ſlm.	6
	g	Nonas.		Marci ꝯ marcel. Inui. duꝑ iij. lec.	7
xviij	A	viij	Jũ.		8
viij	b	vij	Jũ.	Dionyſij ſocioꝝũq; eiꝰ martyꝝ. ix. lec.	9
	c	vj	Jũ.	Sereonis ſo. mꝛ. iij. lec. inui. ſlmꝑ.	10
xv	d	v	Jũ.	Nicaſij ſocioꝝũq; eiꝰ mꝛ. iui. ſ. iij. lec.	11
iiij	e	iiij	Jũ.		12
	f	iij	Jũ.	Træſl. ſcti edvvardi regꝭ ꝯ cf. ike. ſ.	13
xij	g	ij	Jũ.	Calixti ... iui. ſ. ꝯ. lec. Sol i ſcoꝛpie	14
ij	A	Idus		Vulfrani epiſcopi. ix. lec.	15
	b	xviij	kl.	Nouẽb. Michaelis i mõte tũba. ix. ꝯ.	16
ix	c	xvj	kl.	Tranſlatio ſancte etheldꝛeꝺe. ix lec.	17
	d	xv	kl.	Luce euangeliſte. inferius duplex.	18
xviij	e	xiiij	kl.	Frodeſ vvide vꝛginis. ix. lec.	19
vij	f	xiij	kl.		20
	g	xij	kl.	Vnxeſ militũ vginũ. . inui. ſ. iij. lec.	21
xiiij	A	xj	kl.		22
iij	b	x	kl.	Romani epi ꝯ cfeſſoꝝ. iij. lec. cũ noc.	23
	c	ix	kl.		24
xj	d	viij	kl.	Criſpini ꝯ criſpiniani. meſ. lec. de	25
xix	e	vij	kl.	(ſcto tobãne beuerlaco. ix. lec.	26
	f	vj	kl.	**Vigilia**	27
viij	g	v	kl.	Symonis ꝯ Jude. inferius duplex.	28
	A	iiij	kl.		29
xvj	b	iij	kl.		30
v	c	ij	kl.	Quintini mꝛ. iij. lec. cũ noc. Vigilia.	31

Nox habet horas. xiiij. Dies vero. x.

¶ Poſt iudam ſymonem: ſubiungas ezechielẽ. Vidi dñm

Scorpius est quintus: & tertius est nece cinctus.
November habet dies. xxx. Luna. xvix.

	d		Nouembris. Omniū sctōr. mai⁹ dup. ix. lect.		1
xviij	e	iiij	No.	Cōmoratio aiarū. ix. lect.	2
ij	f	iij	No.	Vbenekrede ūginis & mar. ix. lec.	3
	g	ij	No.		4
	A	Nonas.		Dies eger.	5
	b	viij	Jd.	Leonardi abbatis. ix lect.	6
xviij	c	vij	Jd.		7
vij	d	vj	Jd.	Quattuor coronatorū mr. lui. ō. z. lec.	8
	e	v	Jd.	Theodozi martyzis. inui. sim. iij. lec.	9
xv	f	iiij	Jd.		10
iiij	g	iij	Jd.	Martini epi & cf. ix. lec Inui. cri.	11
	A	ij	Jd.		12
xij	b	Idus.		Briccij epi & cf. Inuita. du. iij. lec.	13
ij	c	xviij	kal.	Decembris ☾ Sol in sagittario.	14
	d	xvij	kal.	Wachuti epi & cōfessoris. ix. lec.	15
ix	e	xvj	kal.	Edmūdi archiepi. Inui trip. ix. lec.	16
	f	xv	kal.	Duconis epi & cōfessoris ix. lec.	17
xvij	g	xiiij	kal.	Oct. sctī martini epi. Inui. ō. iij. lec.	18
vij	A	xiij	kal.		19
	b	xij	kal.	Edmundi regis. ix. lec.	20
xiiij	c	xi	kal.		21
iij	d	x	kal.	Cecilie ūginis & martyzis. ix. lec.	22
	e	ix	kal.	Clemētis pp. ix. lec. sui. sim ☾ Incipit	23
xj	f	viij	kal.	Crisog. mr. z. l. (hyē s: & iij dies. xcj	24
xix	g	vij	kal.	Katherin⁹ ūgi. & marty. ix. lec.	25
	A	vj	kal.	Lini [illegible] & mar. iij. lec. Inui. sim.	26
viij	b	v	kal.		27
	c	iiij	kal.		28
xvj	d	iij	kal.	Saturnini & sociorū. z. lec. Vigilia	29
ij	e	ij	kal.	Andree apli. Inserius dup. ix. lect.	30

Nox habet horas. xvj. Dies vero. viij.

☾ Post festū lini: erit semper aduentus dñi. Aspiciens.

Septimus exanguis: vivolus denus vt anguis.
December habet dies.xxxj.Luns.xxx.

	e	f	Decembris.		1
xiij	f	g	iiij	No.	2
ij	g	A	iij	No.	3
ē	a	b	ij	No. Depositio ſcti olmūdi epi ⁊ ẏkel.ix.lec.	4
	b	c	Nonas		5
xviij	c	d	viij	Jō. Nicolai epi.Inuit.tripl ex.ix.lec.	6
viij	d	e	vij	Jō. Octa.ſcti andree apli.,Inuit.ō.iij.lc.	7
	e	f	vj	Jō. Conceptio vīe marie.mim⁹ duꝑ.ix.lec.	8
xv	f	g	v	Jō.	9
viij	g	A	iiij	Jō.	10
	a	b	iij	Jō.	11
xij	b	c	ij	Jō. Sol in capricorno. Solſticium.	12
ij	c	d	Idus	Lucie virginis ⁊ marty.ix.lec.	13
	d	e	xix	kl' Januarij.	14
ix	e	f	xviij	kl'.	15
	f	g	xvij	kl'. O ſapiētia. Nulle deiceps ſtāt ꝑces	16
xviij	g	A	xvj	kl'. (ad veſperas.	17
vj	a	b	xv	kl'.	18
	b	c	xiiij	kl'.	19
xiiij	c	d	xiij	kl'. Vigilia.	20
iij	d	e	xij	kl'. Thome apoſtoli. Inſerī⁹ duꝑ.ix.lec.	21
	e	f	xj	kl'.	22
xj	f	g	x	kl'.	23
xix	g	A	ix	kl'. Vigilia.	24
	a	b	viij	kl'. Natiuitas dñi nr̄i ihesu xp̄i: p̄ncip.ō.	25
viij	b	c	vij	kl'. Stephani pthomarty.mim⁹ duꝑ.	26
	c	d	vj	kl'. Johānis apli ⁊ euāge.minus duꝑ.	27
xvj	d	e	v	kl'. Sc̄ōr innocēciū martyr.mim⁹ duꝑ.	28
v	e	f	iiij	kl'. [illegible] bicpi ⁊ marty.mim⁹ du.	29
	f	g	iij	kl'.	30
xiij	g	A	ij	kl'. Siluestri pape ⁊ ẏkeſſoris.ix lec.	31

Nox habet horas.xviij.Dies vero.vj.

¶ Tabula ad inueniendum septuagesimam/ pascha/ aduentum/ litteram dñicalē. ⁊ aureum numerū incipiēdo ab anno salutis nostre Millesimo quingentesimo vigesimo quarto.

Anni.	Aureus numerus.	Litt. dñical.	Septuagesima.	Pascha.	Aduentus domini.
1524	5	c b	24. ianua.	27. martij.	27. nouembris.
1525	6	a	12. februa.	16. aprilis.	3. decembris.
1526	7	g	28. ianua.	1. aprilis.	2. decembris.
1527	8	f e	17. februa.	21. aprilis.	1. decembris.
1528	9	d	9. februa.	12. aprilis.	29. nouembris.
1529	10	c	24. ianua.	28. martij.	28. nouembris.
1530	11	b	13. februa.	17. aprilis.	27. nouembris.
1531	12	a	5. februa.	9. aprilis.	3. decembris.
1532	13	g f	28. ianua.	31. martij.	1. decembris.
1532	14	e	9. februa.	13. aprilis.	30. nouembris.
1534	15	d	1. februa.	5. aprilis.	29. nouembris.
1535	16	c	24. ianua.	28. martij.	28. nouembris.
1536	17	b a	13. februa.	16. aprilis.	3. decembris.
1537	18	g	28. ianua.	1. aprilis.	2. decembris.
1538	19	f e	17. februa.	21. aprilis.	1. decembris.
1539	1	e	2. februa.	6. aprilis.	30. nouembris.
1540	2	d c	24. ianua.	29. martij.	29. nouembris.
1541	3	b	13. februa.	17. aprilis.	27. nouembris.
1542	4	a	29. ianua.	2. aprilis.	3. decembris.

¶ Ad inueniendū literā dñicalē cuiuslibet anni/ aureū numerum/ septuagesimā/ pascha/ ⁊ aduentum dñi: incipiendū est ab anno Millesimo quingētesimo. xxiiij. ⁊ in eadē linea cōsequēter inuenitur litera dñicalis/ dies ⁊ mēsis septuagesime/ dies ⁊ mēsis pasche: ⁊ prima dies aduētus dñi cū mense suo: ⁊ sic de alijs annis sequentibus faciendum est.

¶ Benedictio salis ⁊ aque. Dibus dñicis per annū post primam ⁊ cēp. fiat (vt moris est) benedictio salis ⁊ aque ad gradum chori a sacerdote hoc modo qui sequitur.

EXorcizo te creatura salis p deū ✠ viuum: per deum ✠ verum: per deum ✠ sanctum: per eum qui te per heliseum prophetam in aquā mitti iussit: vt sanarek sterilitas aque: vt efficiaris sal exorcizatum in salutem credentium: ⁊ sis omnibus te sumentibus sanitas anime ⁊ corporis: et effugiat/atq; discedat ab eo loco quo aspersum fueris omnis fantasia ⁊ nequitia vel vlutia diabolice fraudis omnisq; spiritus immūdus adturatus. Per eū qui venturus est iudicare vivos ⁊ mortuos ⁊ seculū per ignem. ℟. Amē. Sequitur oratio sine Dominus vobiscum. Sed tantum cum Oremus.

IMmensam clementiam tuā omnipotens eterne deꝰ humiliter implorampꝰ: vt hāc creaturam salis quam in vsuz generis humani tribuisti benе ✠ dicere ⁊ sctī ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit omnibꝰ sumentibus salus mētis ⁊ corporis: ⁊ quicquid ex eo tactū vel respersuz fuerit: careat omni immundicia omnisq; impugnatiōe spiritualis nequitie. Per dominum nostrū iesum christum filium tuum: qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculoꝝ. Amen.

¶ Sequitur exorcismus aque.

EXorcizo te creatura aq̄ in nomine ✠ dei patris omnipotētis: et in nomine ✠ iesu christi filij eius dñi nr̄i: ⁊ in virtute spiritꝰ sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandam omnem potestatem inimici: ⁊ ipsum inimicū eradicare ⁊ explātare valeas cū angelis suis apostaticis per virtutem eiusdem dñi nostri iesu christi qui venturus est iudicare vivos ⁊ mortuos et seculū per ignem. ℟. Amen. Sequitur oratio sine Dñs vobiscum. sed cum Oremus.

DEus qui ad salutem humani generis maxima queq; sacramenta in aquarum substantia cōdidisti: adesto propicius invocationibꝰ nostris et elemento huic multimodis purificatiōibus preparato virtutem tue bene ✠ dictionis infunde vt creatura tua mysteriis tuis seruiēs ad abijciendos demones/morbosq; pellendos diuine gratie sumat effectum: vt quicquid in domibus vel in locis fidelium hec vnda respersa fuerit careat omni immūdicia liberetur a noxa: nō illic resideat spiritus pestileus: non aura corrumpens: discedāt omnes insidie latentis inimici: et si quid est qđ aut incolumitati habitātiū inuidet/aut quieti aspersione huius aq̄ effugiat vt salubritas p invocationē

ſancti tui nobis expedita ab oi
bus ſit impugnationibus de-
fenſa. Per dñm nostrũ ieſum
chriſtum. Hic mittat ſacerdos
ſal in aquam in modũ cruc-
ita dicendo ſine nota.

℣ ℟mixtio ſalis ℟ aque part-
ter fiat. In nõe patris ℟ filij
et ſpiritus ſancti. ℟. Amen.
Dñs vobiſcũ. Oremus. Ore-

DEus inuicte vtutis auc-
tor ℟ inſuperabilis im
perij rex/ac ſemper magnifi-
cus triumphator qui aduerſe
dominationis vires reprimis
qui inimici rugientis ſeuitiã
ſuperas qui hoſtiles nequi-
tias potẽs expugnas: te dñe
trementes ℟ ſupplices depre
camur ac petim⁹: vt hãc crea-
turam ſalis ℟ aque dignãter
accipias: benignus illustres
pietatis tue more ſancti ✠ fi-
ces: vt vbicũq; fuerit aſperſa
per inuocationẽ ſancti tui no
minis: oĩs infeſtatio immun-
di ſpiritus abijciatur: terror-
q; venenoſi ſerpentis procul
pellatur: ℟ p̃ſentia ſancti ſpi-
ritus nobis miſericordiã tuã
poſcentib⁹ vbiq; adeſſe digne
tur. Per dñm. ℣ vnitate eiuſd
Dum aſpergatur aqua cãte-
tur hec ãn. Aſperges me dñe
yſopo ℟ mũdabor lauabis me
℟ ſuper niuem dealbabor. ℣
Miſerere mei de⁹. Aſperges
me. ℣ Et ſcõm. Aſperges me. ℣
Gloria patri ℟ fi. Sicut erat.
Lauabis me. Poſt aſpꝛionez
aque dicat ſacerdos ad gradũ
chori. ℣. Oſtende nobis dñe
miſericordiã tuã. ℟. Et ſalu-
tare tuũ da nobis. Sequitur
oratio ſine Dominꝰ vobiſcũ.
ſed tm̃ cum Oremꝰ. Oratio.

℟Audi nos dñe ſcte pat
omnipotens eterne deꝰ
℟ mittere dignare ſanctũ an-
gelum tuũ de celis: qui cuſto
diat/foueat/protegat viſitet
℟ defendat omnes habitãtes
in hoc habitaculo. Per xp̃m
dñm noſtrũ. ℟. Amen. ¶ Bñ
dictio panis. Dominus vobiſ
cũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Oremus

BEnedic dñe iſtaz creatu
ram panis ſicut benedi-
xiſti quinq; panes in deſerto
vt omnes guſtantes ex eo re
cipiãt tam corporis ℣ anime
ſanitatez. In nomine patris
℟ filij ℟ ſpiritus ſancti. Amẽ.
Aſpergatur aq̃ vbicũq;
¶ Alia benedictio panis. ℣.
Adiutoriũ noſtrũ in nomine
dñi. ℟. Qui fecit celum ✠ ter
ram. ℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cũ ſpiritu tuo. Oratio.

DOmine ſcẽ pater omni-
potens eterne deus be
ne ✠ dicere digneris hũc pa-
nem/tua ſancta ſpirituali be
nedictione: vt ſit oĩbus ſu-
mentibus ſalus mẽtis ℟ cor-
poris: atq; cõtra omnes mor-
bos ℟ vniuerſas inimicorum
inſidias tutamen. Per domi-
num noſtrum ieſum chriſtum
filium tuum: panem qui de ce
lo deſcendit: ℟ dat vitam ℟ ſa
lutem mundo et tecum viuit
℟ regnat deus. Per omnia ſe
cula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Venerandis sacerdotibus ecclesie anglicane
Constantinus Lepus. S. P. D.

¶ Nō latet dñationes vrās viri percelebres: pleraq; diui-
dficia nō modo preclara sanctoꝝ doctorū oracula/ verūetiã
vtriusq; instrumēti libros revolere. e quib⁹ ceu fontib⁹ vetu
stissimis illaipsa traducēda cōpaginādaq; esse pōtificia san-
ctio censet. Quo fit vt huiusce breuiarij 2geries pti Grego-
rianis Ambrosianis/ Augustī/ 2pluriūq; vetoꝝ ecclīasticoꝝ
homiliis/ ptim etiã sacrosctis biblie eloquiis adornet atq;
roborēt. sicuti ante oīa i aduētu dñico videre licebit. ibi em
pphetarū vaticinia ꝛ scripue Esaie assumunt/ quēadmodū
lectionū textura testatur/ hoc sumēs exordiū: dsilo Esaie fi-
lii amos ꝛc. Respōsoria etiã/ vsiculi/ ãtiphone/ itidē ꝛ capi-
nūc ex Esaia/ nunc ex Hieremia/ nūc ex psalmographo cete-
risq; pphetis: nūc denicq; ex euangelio sancti luce colligunt
Ceterū ad totī⁹ anni curriculū modo quinq; libri moysi/ mo
do libri Regū nunc Salomonis parabole/ nunc etiam libri
Thobie/ Job/ Judith/ Hester/ ꝛ machabeoꝝ passim dispgū-
tur. Quocirca patres celeberrimi Franciscus Byrckmā/ bi
bliopola sane vigilātissimus perpendens q̄ vtile q̄q; neces-
sarī fore sedē locūq; huiusmodi eloq̄or e biblia assūptorū
vris breuiarijs annectere: idipsum effici a me obnixe popo-
scit. ego quidē etsi aliquoties reluctat⁹ sū huic muneri obeū
do q grauī ꝛ quotidiano essem laboze extenuat⁹: aliquantū
tñ ocij nact⁹: votis etiã sdē Frācisci acquiescere studui: prec-
tum vrm breuiariū suffulciēs biblie 2cordātijs: quib⁹ sens
loculue e quo singula queq; pfluāt extēplo q̄facile evocet
Et si qui sint hunc forte asse nostrū laborem vt supuacaneū
dānantes: hoc saltē attendant/ q sedē prōptuariūq; sacratis
simoruꝝ eloquioꝝ scire cupientib⁹: difficultatē inqrendi hu
iusce modi 2cordantie subleuent/ q̄q; in marginib⁹ site: nul
lum fastidium lectoribus ingerant. Valete.

yb. di
sti. cā-
cta ro
mana
.H. ce-
terū.

¶ Iste hymn⁹ Nocte surgentes dicitur p̄ oīb⁹ diebꝫ dnicis ad matutinas qñ de dñica agit: a dominica p̄ma post octā epiphanie vsqꝫ ad p̄imam dñicam q̄dragesime. ¶ a p̄ma dñica post festū sācte trinitatis vsqꝫ ad p̄imam dñicam kal. augusti. Hymnus.

NOcte surgentes vigilem⁹ oēs: lemq; psalmis meditemur: atq; viribus totis dñm canam⁹ dulcē hymnos Vt pio regi pariē canentes cū luis fetis mereamur aulā ingredi celi simul⁊ beatā ducere vitā Pascat hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq; sancti spūs: cui? reboat in oi gloria mūdo. Amen. ¶ Iste hymnus dicitur ad matu. oīb⁹ diebus dñicis. qñ de dñica agit a p̄ima dñica septuagesime vsqꝫ ad p̄imā dominicā q̄dragesime. Et a p̄ima dñica kal. augu. vsqꝫ ad adventū domini. Hymnus.

PRimo dierū omniū quo mūdus exiit cōditus: vel quo redux gens cōditoz: nos moꝛte victa liberet. Pallas p̄ocul tozpozibus: surgamus omnes ocius: et nocte quęramus pium: sicut ꝓphetā monuit. Oratū p̄cem vt audiat: suāq; dextram porrigat: vt ex. plātos lozdib⁹: reddat polozum sedibus. Vū quiq; sacratissimo hymnus dicat tpe: hozis dextra psallim⁹; donis beatis muneret. Presta pater pijssime: patriq; cōpar unice: cū spū paclito: regnās p oē seculū. Amē.

¶ In dñica p̄ma septuagesime dñi ā gs auferet. Deus qui. ¶ a dñica p̄ma septuagesime vsqꝫ ad p̄imā dñicā q̄dragesime. Qui de dñica agitur. ¶ Secunda pars. Deus qui. ¶ a dñica p̄ima q̄dragesime vsqꝫ ad pascha. ¶ a [illegible] vsqꝫ ad adventū dñi. ¶ [illegible]

Beat⁹ vir q̄ non abiit i cōsilio impioꝝ: ⁊ i via pctōꝝ nō stetit: ⁊ i cathedra pestilētie nō sedit. ℭ sed i lege dñi voluntas ei⁹: ⁊ in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. ℭ erit tanq̄ lignū q̄ plātatū est secus decurs⁹ aq̄rū: q̄ fructum suū dabit in tpe suo. ℭ folium ei⁹ nō defluet: ⁊ oia quecūq; faciet psperabūtur. Nō sic impij nō sic: sed tanq̄ pulvis q̄ projicit vēt⁹ a facie terre. Ideo nō resurgūt impij i iudicio: neq; pctōres i cōsilio iustoꝝ. Q̄m nouit dñs viā iustoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit.

Quare fremuerūt gētes: ⁊ pp̄li meditati sūt inania. ℭ stiterūt reges terre ⁊ principes convenerūt i vnū: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m ei⁹. Dirūpamus vincula eoꝝ: ⁊ projiciamus a nobis iugum ipsoꝝ. Qui habitat celis irridebit eos: ⁊ dñs subsānabit eos. Tūc loq̄t ad eos i ira sua: ⁊ i furore suo conturbabit eos. ℭ go aūt constitutus sū rex ab eo sup syō mōte sancto ei⁹: p̄dicans p̄ceptū ei⁹. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuā terminos terre. Reges eos i virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli cōfriges eos. ℭt nunc reges intelligite: erudimini q̄ iudicatis terrā. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Apprehendite disciplinā: neq; forte irascatur dñs: ⁊ pereatis de via iusta. Cū exarserit in breui ira ei⁹: beati oēs q̄ confidūt

Domine q̄d multiplicati sūt q̄ tribulāt me: multi insurgūt adversū me. Multi dicūt aie mee: nō est salus ipsi i deo ei⁹. Tu aūt dñe susceptor meus es: gloria mea

et exaltās caput meū.
Voce mea ad dñm cla
maui: et exaudiuit me de
mōte scō suo. Ego dor
miui et soporat⁹ sū: et ex
surrexi qz dñs suscepit
me. Nō timebo milia pōli
circūdantiū me: exurge
dñe saluū me fac deꝰ meꝰ
Quōm tu percussisti oēs ad
uersātes michi sine cā:
dentes peccatōꝝ contriuisti.
Dñi est salꝰ: et sup ppl̄m
tuū bñdictio tua. ℣. Sicq

Quū inuocarē exaudi
uit me deꝰ iusticie
mee: et tribulatiōe dilata
sti michi. Miserē mei:
et exaudi oōnē meā. Ut
lū horā vigilare graui cor
de: vt qđ diligit vānita
tē et quirit mēdaciū. Et
scitote qm mirificauit
dñs sanctū suū: dñs exau
diet me cū clamauero
ad eū. Iracimini et nolit
te peccare: q dicit in cor
dibus vr̄is: et in cubilib⁹
vr̄is pūgimini. Sacrifi
cate sacrificiū iusticie et
spate in dño: multi dicūt
quis ondit nob bona? Si
gnatū est sup nos lumē
vultus tui dñe: dedisti le
titiā in corde meo. A fru
ctu frumēti vini et olei
sui: multiplicati sūt. In
pace in idipsū: dormiā et
requiescā. Quōm tu dñe sin
gulariter in spe constituisti me

Verba mea aurib⁹ pci
pe dñe: intel
lige clamorē meum
Intende voci orōis mee:
rex meꝰ et deꝰ meꝰ. Quō
ad te orabo dñe: mane ex
audies vocē meā. Mane
astabo tibi et videbo: quōm nō
deꝰ volēs iniquitatē tu es
Neq; habitabit iuxta te
malignꝰ: neq; permanebūt
iniusti ante oculos tuos. Odi
sti oēs q operant iniquitatē: pe
des oēs q loquūt mēdaciū
Virū sanguinū et dolo
sū abominabit dñs: ego
aūt in multitudine mie tue
Introibo in domū tuā: ado
rabo ad templū scm tuū in
timore tuo. Deduc me in
iusticia tua propt inimicos
meos: dirige in conspectū tuo
viā meā. Quōm nō est in ore
eorū veritas: cor eorū vanū est
Sepulchrū patens est gutt⁹
eorū: linguis suis dolose

agebāt iudica illos dē/ Decidāt a cogitatio-
bus suis/secūm multi-
tudinē ipietatū eōꝝ ex
pelle eos: qm irritauē
runt te dñe. Et letētur
oēs q̄ sperant in te: in
eternū exultabūt ⁊ ha
bitabis in eis. Et glia
būtur i te oēs q̄ diligūt
nomē tuū: qm tu bñdi
ces iusto. Dñe: vt scu
to bone voluntatis tue/
coronasti nos. ꝑs.

Domine ne in fu-
rore tuo arguas
me: neq; i ira tua corri
pias me Miserere mei
dñe qm infirm⁹ sū: sa-
na me dñe qm ꝯturba-
ta sunt ossa mea. Et
aīa mea turbata est val
de: sed tu dñe vsq; quo
Conuertere dñe ⁊ eri
pe aīam meā: saluū me
fac ꝓpter miam tuā
Qm non est i morte q̄
memor sit tui: in infer-
no aūt q̄s cōfitebitur ti
bi? Laborauī i gemi-
tu meo: lauabo p sin-
gulas noctes lectū me
um / lachrymis meis
stratum meū rigabo.
Turbat⁹ est a furore
oculꝰ meus: inueterā-
uī inter oēs inimicos me
os Discedite a me om
nes q̄ operamini iniqtatē:
qm exaudiuit dñs vo-
cē fletus mei Exaudi
uit dñs deprecationē me
am: dñs orationē meā
suscepit. Erubescāt ⁊
ꝯturbētur vehemēter
oēs inimici mei: cōuer
tāntur ⁊ erubescāt val-
de velociter. Glia. ℣
Nō auferetur sceptrū de
iuda: et dux de femore ei⁹
donec veniat q̄ mittēd⁹ est
Ān. Seruite dño in timo
re. ℣ Pro fidei meritis vo
catꝰ iuste beatꝰ legis q̄ die
meditatur nocte die. ℣.

Domine deꝰ me⁹
in te speraui: salu
um me fac ex oīb⁹ per-
sequentibus me et libe
ra me. Nequādo rapi
at vt leo aīam meā: dū
nō est q̄ redimat neq;
saluum faciat. Dñe
deus me⁹ si feci istud: si
est iniqtas i manib⁹ me
is. Si reddidi retri-

bus ẽꝰ ⁊ nō ⁊ mala: de
ēdū meritis ab inimi-
cis meis ⁊ anis. Vere
quatur ⁊ timor⁹ aīaz meā
ꝑpzehēdat ⁊ ꝑculcet in
terra vitā meā: ⁊ gloz
meā ⁊ pulueꝛē deducat
Exurge dñe i ira tua:
et exaltare ⁊ finib⁹ inimi
coꝝ meoꝝ. Et exurge
dñe de⁹ me⁹ i pcepto qđ
mādasti: ⁊ synagoga po
pulo⁹ circundabit te.
Et ꝓpter hāc ⁊ altū re
gredere: dñs iudicat ꝑ
pulos Iudica me dñe
ſcōm iuſticiā meā: ⁊ ſe-
cūdū innocētiā meā ſup
me. Cōſumet⁊ nequi
petōꝝ ⁊ dirige iuſtum:
ſcrutans coꝛda ⁊ renes
de⁹. Iuſtū adiutoziū
meū a dño: q̄ ſaluos fa
cit rectos coꝛde. Deꝰ
iudex iuſt⁹ fortis ⁊ pa-
tiēs: nūqd irascēs q̄ ſin
gulos dies? ſi non conuer
ſi fueritis gladiū ſuū
vibrauit: arcū ſuū tetē
dit ⁊ paratū illū. Et
in eo parauit vasa mor
tis: ſagittas ſuas ardē
tibus effecit. Ecce par

turit iniuſticiā: ꝯcepit
dolōꝝ ⁊ peperit iniquita
tē. Lacū aperuit et effodit
eū: ⁊ incidit i ſouea q̄ fe
cit. Conuertet⁊ dolor
ei⁹ in caput ei⁹: ⁊ in ver
tice ipſi⁹ iniquitas ei⁹ de
ſcēdet. Cōfitebor dño
ſcōm iuſticiā ei⁹: ⁊ ꝑſal
lā nōi dñi altiſſimi. ℣.
Domine dñs nr⁹
quā admirabile ē
nomen tuū i vniuerſa
terra. Quōniā eleuata ē
magnificētia tua: ſup
celos. Ex ore infātiū et
lactentiū perfeciſti laū
dē ꝓpt inimicos tuos:
vt deſtruas inimicū et vl
torē. Quōniā videbo celos
tuos opa digitoꝝ tuoꝝ
rū: lunā et ſtellas q̄ tu
fundaſti. Quid ē hō
q̄ mēoꝝ es ei⁹: aut filius
hoīs q̄ viſitas eum?
Minuiſti eū paulomi-
nus ab angelis gla et
honoꝛe coꝛonaſti eū: et
ꝓpoſuiſti eū ſup opera
manuū tuaꝝ. Oia ſubiē
ciſti ſub pedibus ei⁹:
oues ⁊ boues vniuer-
ſas inſup ⁊ pecoꝛa campi

Fluctus maris: ¶ gambulāt le-
uitas maris. ℣ ℟e do
min⁹ nē: ¶ admirabile
est nomē tuum in uni-
uersa terra. psalm⁹. ix.

¶ Cōfitebor tibi dñe
in toto corde meo: n
narrabo oīa mirabilia
tua. ℣ etabor⁊ exulta
bo i te: psallā nomi tuo al
tissime. ℣ n conuertēdo i
micū meū retrorsū: infir
mabūtur⁊ pibūt a fa-
cie tua. ℣ ꝙ fecisti iu-
diciū meū⁊ causā meā
am: sedes sup thronū ꝙ
iudicas iusticiā. ℣ nere
pasti gētes⁊ periit ipi⁹:
nomē eor⁊ delesti i eter
nū⁊ i seculū seculi. ℣ nimi
ci defecerūt framee in fi-
nē: ⁊ ciuitates eor⁊ de-
struxisti. ¶ erit memoria
eor⁊ cū sonitu: ⁊ dñs in
eternū permanet. ¶ ara
uit i iudicio thronū su
um: ⁊ ipe iudicabit orbē
terre i equitate/iudica-
bit pplos i iusticia. ¶ et
factus est dñs refugium
pauperi: adiutor⁊ i oppor
tunitatib⁹ i tribulatio
ne. ¶ et sperēt in te q̄ nō
uerūt nomē tuū: quia nō
dereliquisti q̄rentes te dñe
¶ psallite dño q̄ habitat i
syō: annūciate inter gen
tes studia ei⁹. ¶ quia req
rēs sanguinē eor⁊ recor
dat⁹ est: nō est oblit⁹ cla
morē pauperū. ℣ ise⁊
mei dñe: vide humilitatē
meam de inimicis meis.
¶ qui exaltas me de por
tis mortis: vt annūciē
oēs laudatiōes tuas in
portis filie syō. ¶ exul
tabo i salutari tuo: infi
xe sunt gētes i interitu
quē fecerūt. ℣ n laqo
isto quē absconderūt: cōp
hensus est pes eor⁊. ¶ co
gnoscet dñs iudicia fa
ciēs: i opib⁹ manuū sua
rū ⁊prehēsus est peccator. ¶ ō
uertantur peccatores i infer
nū: oēs gētes q̄ obliui-
scūtur deū. ¶ quia nō i finē
oblivio erit pauperis: pa
tientia pauperū nō perib
it in finē. ¶ surge dñe nō
⁊fortet hō: iudicent gen
tes i ⁊spectu tuo. ¶ cō
stitue dñe legislatorem
super eos: sciāt gētes qm

holes ſñt. Ut qđ dñe
receſſiſti lõge: deſpicis
in oppoꝛtunitatib⁹ i tri
bulatione? O ꝙ ſuꝑbit
ſpi⁹ incẽdit pauꝑ: ꝙꝛe
hẽdũtur i ꝓſiliis ꝙbus
cogitãt. Q ꝙ laudat
petõꝛ in deſideꝛijs aie
ſue: z liqu⁹ bñdicit⁹ A ra
cerbauit dñm petõꝛ: ſe
cũdũ multitudinẽ ire
ſue nõ q̃ret. D ũ eſt de⁹
in ꝓſpectu ei⁹: inq̃nate
ſũt vie illi⁹ i oi tpe. M u
ferãt iudicia tua a fa
cie ei⁹: oim inimicoꝛ ſuo
ẽũ dñabit. D ixit ei in
coꝛde ſuo: nõ mouebo⁹
a gñatione in gñationẽ
ſine malo. Q ui⁹ male
dictione os plenũ eſt et
amaritudie z dolo: ſub
lingua ei⁹ labo⁹ z doloꝛ
S edet in inſidijs cũ di
nitib⁹ i occultis: vt iter
ficiat innocẽtẽ. O culi
ei⁹ i pauperẽ reſpiciũt:
inſidiat i abſcõdito ſi
leo i ſpelũca ſua. I nſi
diat vt rapiat pauperẽ:
rapꝛe pauperẽ dũ attra
hit eũ. I n laqõ ſuo hu
miliabit eũ: inclinabit
ſe: z cadet cũ dñat⁹ ſuꝑ
eis pauꝑes. D ixit enĩ
in coꝛde ſuo: oblit⁹ eſt
de⁹: auertit faciẽ ſuã ne
videat i finẽ. E xurge
dñe de⁹ z exaltetur ma
n⁹ tua: ne obliuiſcaꝛis
pauꝑes. D ꝓpter ꝙd
irritauit ipi⁹ deũ: dixit
enĩ i coꝛde ſuo nõ req̃
ret. V ides ꝙm tu labo
rẽ z doloꝛẽ ꝓſpexiſti: vt
tradas eos i man⁹ tuas
T ibi derelict⁹ eſt pau
peꝛ: oꝛphano tu eris ad
iutoꝛ. C õtere brachiũ
peccatoꝛis z maligni: q̃re
petũ illi⁹ et nõ inuenia
tur. D ns regnabit in
eternũ z in ſeculũ ſeculi:
peribitis gentes de ter
ra illius. D eſiderium
pauꝑis exaudiuit dñs:
ꝓparationem coꝛdis
eoꝛum exaudiuit auris
eis tua. I udicare pu
pillo z humili: vt non
apponat vltra magnifi
care ſe homo ſup ter
ram. Pſalmus. x.

I N domino confi
do: quomodo di
cis aie mee / trãſmigra

ambōtem sicut pālee. ℣. ih ecce petōres mei derūt arcū: paruerūt sagittas tuas i pharetra: vt sagittēt i obscuro rectos corde. ℣. ih q̄ perfecti destruxerūt: dul⁹ aūt qd fecit? ℣. ih in tēplo sctō suo: dñs i celo sedes tu⁹? ℣. oculi ei⁹ in pauperē respiciunt: palpebre ei⁹ interrogāt filios hoim. ℣. ih ecce rogāt iustū s ipm: q̄ nō se diligit inīcus est odit aiam suā. ℣. iuste tuq̄ petōres laqueos: ignis sulphur⁹ spūs procellaꝝ pars calicis eoꝝ. ℣. ih iustus dñs s iustic. dilexit: equitatē vidit vult⁹ ei⁹ ā. Scripsit expectatio gētiū nō audiūt dñm sctō suum: s dīgue bat pallia sua. ā. Deus deus meus ī te ī gaudi. ā. Fulle deus iudex fortis patiēs: nūq̄ irascēs: i te speraūs mundi miserando fideles. ℣.

SAluū me fac dñe q̄m defecit sctūs: q̄m diminute sūt veritates a filiis hoīm. ℣. Vana locuti sūt vnus q̄sq; ad proxīm suū: labia dolosa i corde & corde locuti sūt. ℣. disperdat dñs vniuersa labia dolosa: & linguam magniloquā. ℣. qui dixerunt linguā nr̄am magnificabim⁹: labia nr̄a a nobis sunt q̄s nr̄ dñs est. ℣. propter miseriā inopū & gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dñs. ℣. eloquia dñi eloquia casta: argentū ignitū examinatū / probatū bis purgatū septuplū. ℣. tu dñe seruabis nos: & custodies nos a generatione hac i ēternū. ℣. in circuitu impij ambulabāt: secundū altitudinē tuā multiplicasti filios hoīm. ℣.

℣. Usquequo dñe oblīsc⁹ aūferis me in fīnē: usquequo auertis faciē tuā a me. ℣. nūdiu ponā consilia in aīa mea: dolorē i corde meo p diē. ℣. usquequo exaltabit inimic⁹ me⁹ sup me: respice & exaudi me dñe de⁹

me⁹. I lula octos me os ne vnq̃ obdozmiã tꝫ mozte: neq̃ dicat inimi cus me⁹ / ꝓualui aduer sus eũ. Q ui tribulãt me exultabũt si mot⁹ fuero: ego aũt in mia tua sperauĩ. Q exulta bit coz meũ in salutari tuo: cãtabo dño q̃ bona tribuit mihi: ꝛ psallã nomi dñi altissimi. ps.

D Ixit insipiẽs in coꝛ de suo: nõ est deꝰ Q oꝛrupti sũt ꝛ abomi biles facti sũt in studiis suis: nõ est q̃ faciat bo nũ / nõ est vsq; ad vnũ. D ñs de celo prospexit su per filios hoim: vt vi deat si est intelligẽs aut requirẽs deũ. Q es declinauerũt simul inutiles facti sũt: nõ est q̃ faciat bonũ nõ est vsq; ad vnũ Sepulchꝛũ patens est guttur eoꝛ: linguis suis dolose agebãt / venenũ aspidũ sub labijs eoꝛ. Q uoꝛ os maledictio ne et amaritudine ple nũ est: veloces pedes eoꝛ ad effundendũ sãguinẽ. Q Contritio ꝛ infelici tas in vijs eoꝛũ ꝛ viã pacis nõ cognouerũt / nõ est timoꝛ dei ante oculos eoꝛ. D ñus respexit de celo sup filios hoim: vt videat si est intelligens aut requirens deũ. Omnes declinauerũt simul inutiles facti sũt: nõ est qui faciat bonũ nõ est usq; ad vnũ. Sepulchꝛũ patens est guttur eoꝛ: linguis suis dolose agebãt / venenũ aspidũ sub labijs eoꝛ. Q uoꝛ os maledictione et amaritudine plenũ est: veloces pedes eoꝛ ad effundendũ sãguinẽ. Q Contritio ꝛ infelicitas in vijs eoꝛũ ꝛ viã pacis nõ cognouerũt / nõ est timoꝛ dei ante oculos eoꝛ. D nũquid non cognoscent omes q̃ operant iniquitatẽ: q̃ deuorãt plebẽ meã sicut escã panis. D ñm nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timoꝛe vbi nõ erat timoꝛ. Q ꝛ dominus in generatione iusta est: consilium inopis confudistis / quoniã dñs spes eius est. Q uis dabit ex syõ salutare isꝛl: in conuertendo dñs captiuitatem plebis sue / exultabit iacob ꝛ letabit isꝛl. psalm⁹

D Omine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mõte scõ tuo: Q ui ingreditur sine macula: ꝛ operatur iustitiã Q ui loquitur veritatẽ in corde suo: qui nõ egit dolũ in lingua sua. D ꝛ nocuit proximo suo malũ ꝛ opprobriũ nõ accepit aduersus proximos suos. In conspectu eius

ligū: timētes aūt dñm glorificat. Qui iurat pximo suo & nō decipit: qui pecuniā suā non dedit ad vsurā et munera sup̄ innocētē nō accepit. Qui facit hec: nō mouebit i etnū. Gl'ia. Sicut Pulchriores sūt oculi ei⁹ vino: & dētes ei⁹ lacte candidiores. Ant. Respice et exaudi me dñe deus me⁹. Ps. Surge s in eternū seruā mandatine ta ero: custodiā tuas astipo nēs tamquā. ℣. Qmens fui nocte nocte tui dñe. Et cu dixi legē tuam. ℣. ps.

Conserua me domine quoniam sperauī i te: dixi dño deus me⁹ es tu / qm bonoꝝ meoꝝ non eges. Sanctis qui sūt i terra ei⁹: mirificauit oēs voluntates meas in eis. Multiplicate sunt infirmitates eoꝝ: postea ac celeraueruñt. Non congregabo cōuēticula eoꝝ de sāguinib⁹: nec memor ero nominū eoꝝ p labia mea. Dns pars hereditatis mee & calicis mei: tu es q restitues hereditatē meam michi. Funes ceciderūt michi in claris: etenī hereditas mea pclara est michi. Benedicā dñm q tribuit michi intellectū: insup et vsq ad noctē increpuerūt me renes mei. Prouidebā dñm i cōspectu meo sēp: qm a dextris est michi ne commouear. Propter hoc letatū est cor meū & exultauit lingua mea: insup et caro mea requiescet i spe. Qm nō derelinques aiam meā in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corruptionē. Notas michi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq in finē. Ps. Nec nō es minimus i pricipib⁹ iuda ex te ei exiet dux q regat pplm meū isrl: ipse eni saluū faciet pplm suū a pctis eoꝝ. ℣. Bonū ꝑ meum nā inuigrauit sperauī conserua me domine. Ant.

toꝛ conuersus mozte sedem pros: facq; tuo dignos ser uitoꝛ famulos. Ps. xvi.

Exaudi dñe iusticiam meã: iteñde deprecationẽ meã. Auribus percipe oꝛationem meam: non in labꝫs dolosis. De vultu tuo iudiciũ meũ pꝛodeat: oculi tui videãt equitatem. Pꝛobasti coꝛ meũ & visitasti nocte: igne me examinasti: & nõ est inuẽta in me iniquitas. Ut non loquatur os meũ opa hominum: pꝛopter verba labiozũ tuozum ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nõ moueant vestigia mea. Ego clamaui quoniã exaudisti me deus: inclina aurẽ tuã michi: & exaudi verba mea. Mirifica miseꝛicoꝛdias tuas: q̃ salvos facis sperantes in te. A resistentibus dexteꝛe tue: custodi me vt pupillam oculi. Sub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ pꝛotege me: a facie impiozum qui me afflixerunt. Inimici mei animam meam circumdederunt: adipem suum concluserunt: os eoꝛũ locutum est superbiã. Pꝛojicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram. Susceperũt me sicut leo parat? ad pꝛedam: & sicut catulus leonis habitans in abditis. Exurge domine pꝛeueni eum & supplanta eũ: eripe animam meã ab impiozum framea tua: ab inimicis manus tue. Domine a paucis de terra diuide eos in vita eoꝛum: de absconditis tuis adimpletus est venteꝛ eoꝛum. Saturati sunt filijs: & dimiserunt reliquias suas paꝛuulis suis. Ego autem in iusticia apparebo in aspectu tuo: satiabꝛoꝛ cũ apparuerit gloria tua. Glia. Ecce deus ꝛecipiet & pius filiũ suum cabit nouũ et? renouabit.

Inclina dñe aurē tuā mihi et exaudi ꝓba mea. ⁊. Pecto-
ra nra tibi tu gdito-
ꝛ orbis arbore igne pio pur
gās nos cremādo ybīs. ꝓ
OBligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meū et refugiū meū et liberator me⁹. Deus meus adiutor me⁹: ⁊ sperabo in eū. Protector meus ⁊ cornu salutis mee: ⁊ suscep-
tor meus. Laudans invocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis salvus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis cōturbauerūt me. Dolores inferni circūdederūt me: prevenerunt me laquei mortis. In tribulatione mea invocaui dñm: ⁊ ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de templo sancto suo vocē meā: ⁊ clamor meus in cōspectu eius introiuit in aures eius. Cōmota est ⁊ cōtremuit terra: fundamenta montiū conturbata sūt ⁊ cōmota sunt / quōniam iratus est eis. Ascendit fumus in ira eius / ⁊ ignis a facie eius exarsit: carbones succensi sunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pedibus eius. Et ascendit sup cherubīn et volauit: volauit sup pēnas ventorum. Et posuit tenebras latibulum suū in circuitu eius tabernaculū eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris. Pre fulgore in conspectu eius: nubes transierūt grādo ⁊ carbones ignis. Et intonuit de celo dñs: et altissim⁹ dedit vocē suā: grādo ⁊ carbones ignis. Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cōturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquārum: ⁊ revelata sūt fundamenta orbis terrarū. Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spūs ire tue. Misit de summo ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis

mis: et ab his qui odes
runt me: confortati
sunt super me. ℣. Circum
dederunt me dolores
mortis: et torrentes
Belial conturbauerunt me.
℣. Dolores inferni circum
dederunt me: preoccupauerunt
me laquei mortis. ℣. In tribulatione
mea inuocabo dominum: et ad
deum meum clamabo. ℣. Et exaudiet
de templo sancto suo vocem meam:
et clamor meus in conspectu eius
introibit in aures eius. ℣. Commouebitur
et contremiscet terra: fundamenta montium
conturbabuntur et commouebuntur
quoniam iratus est mihi. ℣. Ascendit
fumus de naribus eius: et ignis
a facie eius exardescet. ℣. Carbones
succensi sunt ab eo. ℣. Inclinauit
celos et descendit: et caligo sub pedibus
eius. ℣. Et ascendit super cherubin
et volauit: volauit super pennas
uentorum. ℣. Et posuit tenebras
latibulum suum in circuitu eius
tabernaculum eius. ℣. Tenebrosa
aqua in nubibus aeris. ℣. Prae
fulgore in conspectu eius nubes
transierunt: grando et carbones
ignis. ℣. Et intonuit de celo dominus
et altissimus dedit vocem suam.
℣. Et misit sagittas suas et dissipauit
eos: fulgura multiplicauit et conturbauit
eos. ℣. Tunc apparuerunt fontes aquarum
et reuelata sunt fundamenta orbis terrarum
ab increpatione tua domine. ab inspiratione
spiritus indignationis tue. ℣. Quia
misit de excelso et assumpsit me: et
recepit me de aquis multis. ℣. Eripuit
me de inimicis meis potentissimis: et
ab his qui oderunt me. quoniam confortati
sunt super me. ℣. Preuenerunt me
in die afflictionis mee: et factus est
dominus protector meus. ℣. Et eduxit
me in latitudinem: saluum
me fecit quoniam voluit me.
℣. Retribuet michi dominus
secundum iusticiam meam:
et secundum puritatem manuum
mearum retribuet michi
℣. Quia custodiui vias domini:
nec impie gessi a deo meo
℣. Quoniam omnia iudicia eius
in conspectu meo: et iusti
cias eius non repuli a me.
℣. Et ero immaculatus cum
eo: et obseruabo me ab
iniquitate mea. ℣. Et re
tribuet michi dominus secundum
iusticiam meam: et secundum pu
ritatem manuum mearum in
conspectu oculorum eius.
℣. Cum sancto sanctus eris: et cum
viro innocente innocens
eris. ℣. Et cum electo electus
eris: et cum puerso
peruerteris. ℣. Saluum tu populum
humilem saluum fa
cies: et oculos superborum humi
liabis. ℣. Quoniam tu illuminas
lucernam meam domine:
deus meus. ℣. Illumina
tenebras meas. ℣. Quia in te
eripiar a tentatione: et in
deo meo transgrediar
murum. ℣. Deus meus impolluta
via eius eloqua domini igne
examinata: protector est
omnium sperantium in se. ℣. Quis
deus preter dominum: aut quis
deus preter deum nostrum. ℣. Deus
qui precinxit me virtute: et
posuit immaculatam viam
meam. ℣. Qui perfecit pedes
meos tanquam cervorum: et super
excelsa statuens me. ℣. Qui
docet manus meas ad
prelium: et posuisti ut arcum
ereum brachia mea. ℣. Et
dedisti michi protectionem
salutis tue: et dextera
tua suscepit me. ℣. Et
disciplina tua correxit me
in finem: et disciplina tua
ipsa me docebit. ℣. Dilata
sti gressus meos subtus
me: nec infirmata sunt
vestigia mea. ℣. Persequar
inimicos meos et comprehen
dam illos: nec conuertar
donec deficiant. ℣. Confrin
gam illos nec poterunt sta
re: cadent subtus pedes me
os. ℣. Et precinxisti me virtu

te ad bellū: & supplāta
sūt insurgētes in me subter
me. Et inimicos meos tu
disti michi dorsū: & odiē
tes me dispdidisti. Ma
nauerūt nec erat q̄ salu
nos faceret: ad dñm nec
exaudiuit eos. Et comi
nuā eos i pulueř ante fa
ciē uēti: uelut lutū platea
rū delebo eos. Eripies
me de p̄tradictionibus
pōli: constitues me in caput
gētiū. Populus quē nō
cognoui seruiuit mihi:
in auditu auris obediuit
mihi. Filii alieni mēti
tisūt mihi: filii alieni
inueterati sūt: & claudica
uerūt a semitis suis. Vi
uit dñs & benedictus deus
me?: & exaltet de? salutis
mee. Deus q̄ das vlti
ctas michi & subdis po
pulos sub me: liberator
meus de inimicis meis
eruchis. Et ab insur
gētib? in me exaltabis
me: a viro iniquo eripies
me. Propterea confitebor
tibi in nationib? dñe: et
nomini tuo psalmū dicam
Magnificans salutes
regis ei?: & faciēs misericordiā
xpo suo dauid: et semi
ni ei? vsq; in seculū. Cōfi
ā. Cœli enarrāt gloriā
et obstinatia pacis: & mira
bit eos ora regis eoꝝ gen
tes seruient ei. ā. Dñs fir
mamētū meū & refugium
meū. ān. Tu ppm̄ pōli
saluasti ab hostē reduxisti
atq; sagena tua cōtra faciē
tuā. Cœdis nomen
dñs. Ad p̄cūdū noīs tui dñe.

Cœli enarrāt gloriā dei: & opus
manuū ei? annūciat firmamētū. Dies diei eructat ūbū: & nox nocti in
dicat sciētiā. Nō sunt
loquele neq; sermōes: q̄ru
nō audiūntur voces eoꝝ
In omē trā exiuit sonus eoꝝ: et i fines orbis
terre ūba eoꝝ. In sole
posuit tabernaculū suū:
& ipse tāq; sponsus p̄cedēs
de thalamo suo. Exul
tauit vt gygas ad cur
rendā viā: a summo celo
egressio eius. Et occursus
ei? vsq; ad summū eius: nec
est q̄ se abscōdat a calo
re ei?. Lex dñi immacu

lata querelis alas: testimonii dñi fidele sapiẽtiã pstãs parvulis Iustitie dñi recte letificãtes corda: preceptũ dñi lucidũ illuminãs oculos. Timor dñi sanct⁹ permanẽs in seculũ seculi: iudicia dñi vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia super aurũ & lapidẽ pciosũ multũ: & dulciora super mel & fauum Etenim seru⁹ tu⁹ custodit ea: in custodiẽdis illis retributio multa. Delicta quis intelligit: ab occultis meis mũda me/et ab alienis parce seruo tuo. Si mei non fuerint dñati tũc immaculat⁹ ero: & emũdabor a delicto maximo. Et erũt vt placeãt eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo sẽp. Dñe adiutor me⁹: & redẽptor meus.

Ollia. In. Mox vesperascit dies autem apparuit quadrupli quadrupli abiciamus ergo opa tenebr: arma lucis. ℟. Nõ sit lõge nec⁹ sermones quos nõ audiãtur voces eor⁹. ℣. Spõsus vt ethalamo pcedat xps in orbem deffendens celo iure salutifero. ℟s. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob. Mittat tibi auxilium de sancto: et de syon tueatur te. Memor sit oĩs sacrificii tui: et holocaustum tuũ pingue fiat. Tribuat tibi secũ cor tuũ: et omne cõsilium tuum confirmet. Letabitur i salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur. Implet dñs omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniã saluum fecit dñs chr̃istũ suum Exaudiet illũ de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere ei⁹ Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomine domini dei nostri invocabimus, Ipsi obligati sunt et ceciderunt: nos autem

surrexisti: et exurgens
mus. Dñe salū fac se
gē: et exaudi nos i die q̄
invocaverim⁹ te. Illu
ā. Hora est iā nos de somno
surgere: et apti sūt occi nri
surgere: ad ip̄m q̄ lucerna
est fulgida i celo. ā. Exau
diat te dñs i die tribulatōis
ō. Sancti⁹ nobis salutem
mittat salutis: et tribuat vitā
eternā perpetuo. psalmus.

Dñe in virtute tuā
lētabit rex: et sup
salutare tuū exultabit
vehemēter. Desiderium
cordis ei⁹ tribuisti ei: et
voluntate labior⁹ ei⁹ nō
fraudasti eū. Quoniam
previsti eū i benedictionib⁹
dulcedinis: posuisti in
capite ei⁹ coronā de la
pide pretioso. Vitā pe
tiit a te: et tribuisti ei lō
gitudinē dier⁹ in seculū
et i seculum seculi. Ma
gna est gl̄ia ei⁹ i salutari
tuo: gl̄iam et magnū
decorē impones sup eum
Quoniam dabis eū in benedi
ctionē in seculū seculi: lētā
ficabis eū in gaudio cū
vultu tuo. Quia rex spe

rat in dño: et in mi
sericordia altissimi nō cōmovebit.
Inveniat manus tua
oēs inimicos tuos: dex
tera tua inveniat oēs q̄
te oderūt. Pones eos
vt clibanum ignis i tē
pore vultus tui: dñs in
ira sua conturbabit eos
et devorabit eos ignis
Fructū eor⁹ de terra
pdes: et semē eor⁹ a filiis
hoim. Quoniam declinaverūt
in te mala: cogitaverūt
cōsilia q̄ nō potuerūt
stabilire. Quoniam pones
eos dorsū: in reliquiis tu
is preparabis vultū eor⁹
Exaltare dñe i virtu
te tua: cāt̄abim⁹ et psal
lemus virtutes tuas.
Alia. ā. Gaudete in dño
sp modestia vestra sit no
bis⁹ dñs prope est nil
chil solliciti sitis sed in oī
bus oratione petitiones vre in
notescāt apud deū. ā. Domi
ne in virtute tua lētabi
tur rex. ā. Repho. Hec sunt
sine macula: mirifica tu pu
er eximia. Hymn⁹ gaudia
tua electa regia. ā. Exal
tare dñe i virtute tua. Cā

laudamus et psallemus dilectes tuas. Glic. sacerd. Excelsꝰ sup oēs gēes dñs Et sup celos glia eius. In laudibus. antiphona.

REgnauit dñs pcinctus fortitudine ch decorevirtutū cuiꝰ sedes pparata est in eternū. ℣. Dñs regnū. ℟. Sciamꝰ oēs quia dñs ipse est deꝰ cui tubilemus ꝫ seculamꝰ ꝫ laudemꝰ nomen eiꝰ in eternū. ℣. Jubilate. ℟. Bñdicā te dñe i vita mea vt videā virtutē tuā ꝫ gl̄iam tuā. ℣. Deꝰ deus meꝰ. ℟. Hymnū dicatinus allā vñe deo nro allā ℣. Bñdicite. ℟. Spūs oīs laudet dñm qꝫ ipse dixit et facta sūt omnia mādauit et creata sunt vniuersa. ℘s. Laudate Capitulum.

BEnedictio ꝫ claritas ꝫ sapientia et gr̄ā actio honor virtꝰ et fortitudo deo nr̄o in sēcula seculoꝝ amē. ℟. ℣.

ECce iam noctis tenuatur umbra lucis auroza rutilās ethereus cat nilibꝰ totis rogitemus oēs cūctipotentē

Vt deus nr̄ miseratus omnem pellat languorē tribuat salutem donet et nobis pietate patris regna ploꝝ. Vt fiet hoc nobis deitas tota patris ac nati paribꝫ sancti spūs cuiꝰ regnat i oēs glias mundi. Amen. ℣. Dñs regnauit. Decorē indutus dñs fortitudinē ꝫ pcinxit se virtute. Hymnus.

IAm nunc paterna claritas te postulamus affatim ablit libido fordidās omnisqꝫ actus noxius. Te sedā sit vel lubrica compago nostri corporis per quam auerni ignibꝰ ipsi crememur acrius. Oh hoc redemptoꝝ quesumus vt precibꝰ nostris diluas / vite perennis commoda nobis benigne conferas. Quo cū nis actu exules effecti ipsi celibes vt precelsa mur cernui melos canamus glōrie. Deo patri sit glozia. ān. super Benedictus. vt supra.

Psalmus. xcvi.

6

Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictorū meorum. Deus meus clamabo per diem & nō exaudies: et nocte & nō ad insipientiam mihi. Tu aūt in scō habitas: laus israel. In te speauerunt pres nri: speauerunt & liberasti eos. Ad te clamauerunt et salui facti sūt: in te speauerunt et nō sunt confusi. Ego aūt sum vermis et nō homo: opprobrium hoim & abiectio plebis. Omnes videntes me deriserūt me: locuti sunt labijs & mouerūt caput. Speraui in dño eripiat eū: saluū faciat eū qm vult eū. Q. m tu es q extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus mris mee. In te proiectus sum ex vtero. De vētre mris mee deus meus es tu: ne discesseris a me. Q. m tribulatio prima est: qm non est qui adiuuet. Circūdederūt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me. Aperuerūt sup me os suū: sicut leo rapiens et rugiēs. Sicut aqua effusus sum: et dispersa sūt oia ossa mea. Factū est cor meū tanq̄ cera liquescens: in medio ventris mei. Aruit tanq̄ testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucib⁹ meis: et in puluerē mortis deduxisti me. Q. m circūdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerūt oia ossa mea. Ipsi vero cōsideraverūt et inspexerunt me: diuiserūt sibi vestimēta mea: et super vestē meā miserunt sortē. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defensionē meam conspice. Erue a framea deus aiam meā: de manu canis vnicā meā. Saluū me ex ore leonis:

et a cognitis vniuersis
humilitatē meā. Nam
etenim nomen tuū fratri-
bus meis: in medio ec-
clesie laudabo te. Qui
timetis dñm laudate eū:
vniuersum semē iacob
glorificate eum. Timē
te eū omne semē israel:
quia non sprezit neq; de
sperit deprecationē pau
peris. Nec auertit fa-
ciem suam a me: et cum
clamarē ad eum exaudi
uit me. Apud te laus
mea in ecclesia magna:
vota mea reddam in cō
spectu timentium eum.
Edent pauperes et sa-
turabuntur et laudabunt
dñm: qui requirūt eum
viuent corda eoz in sē-
culum seculi. Reminis-
centur et conuertentur
ad dñm: vniuersi fines
terre. Et adorabūt in cō
spectu eius: vniuerse fa
milie gentium. Quia dñi
est regnū: et ipse dñabi-
tur gentium. Manduca-
uerūt et adorauerūt oēs
pingues terre: in cōspe-
ctu eius cadēt oēs q̄ de
scendūt in terram. Et
anima mea illi viuet: et
semē meū seruiet ipsi.
Annunciabitur dño ge
neratio venturo: et an
nunciabunt celi iusticiā
eius populo qui nascet
quem fecit dñs. ps. xxij.

Dominus regit me
et nichil mihi dē
erit: in loco pascue ibi me
collocauit. Super aquā
refectionis educauit me:
animam meā conuertit.
Deduxit me super se-
mitas iusticie: propter
nomen suum. Nam et
si ambulauero in medio
vmbre mortis: nō time
bo mala q̄m tu mecū es.
Virga tua et baculus
tuus: ipsa me consola-
ta sunt. Parasti in cō-
spectu meo mensam: ad
uersus eos qui tribu-
lant me. Impinguasti
in oleo caput meum: et
calix meus inebrians q̄
preclarus est. Et mi-
sericordia tua subsequetur me: om-
nibus diebus vite mee.
Et vt inhabitem in do-
mo domini: in longi-

tudinem diez. ℣ lozis. patri. ℟ icut .ps. xxiij.

DOmini est terra & plenitudo ei⁹: oz- bis terrarꝫ & vniuersi q habitãt i eo. Q ipse su per maria fundauit eã: & super flumia ꝑparauit eã. Q uis ascẽdet i mõ tẽ dñi: aut quis stabit i loco scõ ei⁹? I nocẽs manibus & mõdo coꝛde: q nõ accepit i vano aiã suã nec iurauit i do lo pꝛoximo suo. H ic ac cipiet bñdictionẽ a dño: & miaz a deo salutari suo H ec est generatio que rẽtiũ eã: querẽtiũ faciẽ dei iacob. A tollite poꝛ tas pꝛicipes vꝛas & ele- uamini pꝛte eternales: & introibit rex glie. Q uis est iste rex glie: dñs foꝛd & potẽs dñs potẽs i pꝛe- lio? A tollite portas pꝛincipes vꝛas et eleua mini pꝛte eternales: et introibit rex glie. Q uis est iste rex glie: dñs virtu tũ ipe ẽ rex glie. ps. xxiij

AD te dñe leuaui aiam meã: deus me⁹ i te cõfido nõ erube scã. N eq irrideant me inimici mei: etenim vni uersi qui sustinent te nõ confundẽtur. Q onfun dãtur omnes iniqua a- gentes: supernacue.

V ias tuas domine de monstra michi: et semi tas tuas edoce me. D i rige me i veritate tua & doce me: quia tu es deꝰ saluatoꝛ meus & te susti nui tota die. R emini sce- re miseracionum tuarꝫ domine et miseꝛicoꝛdi arum tuarum que a se culo sũt. D elicta iuuẽ tutis mee: et ignoꝛantias meas ne memineris. S ecundum miseꝛicoꝛ diam tuã memẽto mei tu pꝛopter bonitatẽ tuã domine. D ulcis et rectus dominus: pꝛopter hoc legẽ dabit delinqu entibus in via. D irigit mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas V niuerse vie domini miseꝛicoꝛdia et veritas requirentibus testamẽ tum eius et testimonia

eius. Propter nomen tuum domine ꝓpicia beris peccato meo: multū est enī. Quis est homo qui timet dominū: legē statuit ei i via quā elegit? Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram. Firmamentū est dominus timentibꝰ eum: ⁊ testamentum ipsius ꝙ manifestetur illis. Oculi mei semꝑ ad dominum: quoniā ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice in me et miserere mei: quia unicus et pauper sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Vide humilitatem meam et laborē meum: et dimitte uniuersa delicta mea. Respice inimicos meos quoniam multiplicati sūt: et odio iniquo oderunt me. Custodi animam meam ⁊ erue me: non erubescam quoniam speraui in te. Innocentes et recti adheserunt mihi: quia sustinui te. Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis. Ⓖ Gloria patri. Sicut erat. Psalm. xxv.

Iudica me domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sū: ⁊ in domino sperans nō infirmabor. Proba me domine ⁊ tenta me: ure renes meos et cor meū. Quia misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua. Non sedi cū cōsilio vanitatis: et cū iniqua gerentibus nō introibo. Odiui ecclesiam malignantium: et cū impijs non sedebo. Lauabo inter innocentes manus meas et circūdabo altare tuū domine. Ut audiam vocē laudis: ⁊ enarrē uniuersa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tue: ⁊ locū habitationis glie tue. Ne perdas cū impijs deꝰ animā meam: et cū viris sanguinū vitā meā. In quoꝝ ma

nibus iniquitates sunt:
dextera eoꝝ repleta est
muneribꝰ. Ego aũt in
innocentia mea ingressꝰ
sum: redime me ⁊ miserere mei. Pes meꝰ stetit in directo: in ecclesijs benedicã te domine

Feria. v. Inuitatorium. Venite exultemꝰ dño. ps. Jubilemus deo.

Domino refertis artubꝰ spzeto cubili surgimus nobis pẽ canẽtibꝰ adesse te deposcimus. Ut lingua ꝓmũ cõcinat te mẽtis ardoz ambiat vt actuũ lequẽtiũ tu lerẽ sis eozdẽ. Ut edãt tenebze luminꝫ et nox diurno sydera vt culpa quam nox fenlit lucis labescat munere. Pzecamur idẽ supplices nos vt oẽs ãputes et oze te canẽtiũ laudeꝝ is ꝓpetuũ. Pzesta pater pijssime ihs xpe.

Dominꝰ illuminatio mea: et salꝰ mea/ quẽ timebo? ihs ꝓtector vite mee: a quo trepidabo? Dum appzopiãt super me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderũt Si consistant aduersũ me castra: nõ timebit coꝝ meum. Si exurgat aduersum me pzelium: in hoc ego sperabo. Unã petij a dño hanc requiram: vt inhabitẽ in domo dñi oĩbus diebꝰ vite mee. Ut videam voluntatem dñi: et visitẽ templum eius. Quoniã abscondit me in tabernaculo suo in die malozũ: protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: ⁊ nũc exaltauit caput meũ sup̃ inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eiꝰ hostiã vociferationis: cantabo et psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miserẽ mei et exaudi me. Tibi dixit coꝝ meũ exquisiuit te facies mea: faciẽ tuã

dñe requirā. Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto dñe ne derelinq̄s me: neq̄ despicias me deꝰ salutaris meus. Q̄m pr̄ meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dñs aūt assumpsit me. Legem pone michi domine viā tuā: et dirige me in semita recta / propter inimicos meos. Ne tradideris me in aīas tribulantium me: quōn insurrexerunt in me testes iniqui/et mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuēt̄ium. Expecta dñm viriliter age: et cōfortetur cor tuum/et sustine dominum. Psalm⁹. xxvij.

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: neq̄ taceas a me/⁊ assimilabor descendentibus i lacū. Exaudi dñe vocē deprecationis mee dū oro ad te: dū extollo manꝰ meas ad templum sanctū tuum

Ne simul tradas me cū peccatoribus: et cū operantibus iniquitatē ne perdas me. Qui loquunt pacem cum primo suo: mala aūt in cordibus eorum. Da illis secundū opera eorū: ⁊ secundū nequitiam adinuentionū ipsorū. Secundum opera manuū eorum tribue illis: redde retributionem eorū ipsis. Q̄m non intellexerunt opera dñi ⁊ in opera manuum eius: destrues illos ⁊ nō edificabis eos. Benedictus dñs: quōn exaudiuit vocem deprecationis mee. Dominꝰ adiutor meus et protector meꝰ: et in ipso speranit cor meū ⁊ adiutus sum. Et refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea confitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: ⁊ protector saluationū xp̄i sui est. Saluū fac populū tuū dñe: ⁊ benedic hereditati tue ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsq̄ i etnū. Ora. Ad dñm dū tribularer clamaui. ℣. xxviij.

Afferte dño filij dei: afferte domino filios arietū. Afferte domino gliam z honorem: afferte dño gliam nomini ei⁹ / adorate dñm in atrio sancto ei⁹. Vox dñi sup aquas de⁹ maiestatis intonuit: dñs sup aq̃s multas. Vox dñi i virtute: vox dñi in magnificētia. Vox dñi confringētis cedros: et confringet dñs cedros libani & comminuet eas tanq̃ vitulū libani: z dilect⁹ q̃admodū filius unicornis. Vox dñi intercedētis flāmā ignis: vox dñi cōcutientis desertū / et cōmouebit dñs desertū cades. Vox domini p̄parātis cernos et revelabit cōdensa: et in templo ei⁹ omnes dicent gloziam. Dñs diluuium inhabitare facit: et sedebit dñs rex in eternum. Dñs virtutem populo suo dabit: dñs benedicet pplo suo in pace. p. xxix. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Domine deus meus clamaui ad te: et sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentib⁹ in lacum. Psallite domino sancti ei⁹: et confitemini memozie sanctitatis eius. Quoniā ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius. Ad vesperū demorabitur fletus: et ad matutinum leticia. Ego autem dixi in abundantia mea: nō mouebor i eternum. Domine in voluntate tua: p̄stituisti decori meo virtutem. Auertisti faciem tuam a me: et factus sum conturbatus. Ad te domine clamabo: et ad dñm meum deprecabor. Quis utilitas in sanguine meo: dū descendo in coz̄uptionem? Numquid confitebitur tibi pulus: aut annunciabit veritatem tuam. Audiuit domi-

nus et misertus est mei: dominus factus est adiutor meus. ℣ Conuertisti planctum meum in gaudium michi: concidisti saccum meum et circundedisti me leticia. ℟ Ut cantet tibi gloria mea et non cōpungar: domine deus meus in eternum confitebor tibi. Gloria. Aduocate dei in anie tetā etc. Ps. xxx.

IN te dñe speraui nō confundar in eternum: in iusticia tua libera me Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me Esto michi in deum protectorem: et in domum refugij ut saluum me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomē tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quem abscōderūt michi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas cōmendo spiritū meū: redemisti me domine deus veritatis. Odisti obseruantes vanitates: superuacue. Ego aūt in dño speraui: exultabo et letabor in mia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam: saluasti de necessitatibus animā meā. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculi meus anima mea et venter meus. Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: timor notis meis. Qui videbant me foras fugerūt a me: obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde. Factus sum tanq̄ vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum cōmorantium in circuitu

Iunes dñi conuenerent simul aduersū me: accipere animā meā consilia ci sunt. Ego autē in te speraui dñe: dixi deꝰ meus es tu/in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorū meorū: & a persequentibus me. Illustra faciē tuā super seruum tuum: saluū me fac in misericordia tua: domine nō cōfundar qm̄ inuocauī te. Erubescant impij & deducātur in infernū: muta fiant labia dolosa. Que loquūtur aduersus iustū iniquitatē: in superbia & in abusione. Quā magna multitudo dulcedinis tue domine: quā abscondisti timentibꝰ te. Perfecisti eis q̄ sperāt in te: in conspectu filiorum hominū. Abscōdes eos in abscōdito faciei tue: a conturbatione hominū. Protteges eos in tabernāculo tuo: a contradictione linguarū. Benedictus dñs: qm̄ mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita. Ego autē dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorū tuorū. Ideo exaudisti vocē orationis mee: dū clamarem ad te. Diligite dñm omnes sancti eius: qm̄ veritatem requirit dñs / & retribuet abundanter facientibus superbiā. Viriliter agite & cōfortetur cor vestrū: omnes qui speratis in domino. Psalmus xxxi.

Beati quorū remisse sūt iniquitates: et quorū tecta sunt peccata. Beatus vir cui nō imputauit dñs peccatū: nec est in spiritu eius dolus. Quoniā tacui inueterauerūt ossa mea: dū clamarem tota die. Quoniam die ac nocte grauata est sup me manus tua: conuersus sū in erumna mea dū configitur spina. Delictū meū cognitū tibi feci: et iustitiam meam nō abscondi. Dixi confitebor aduersum me iniustitiā

meã domio:& tu remisi
sti impietatẽ pcati mei
Oro hac orabit ad te
omnis sãctus:in tẽpore
oportuno. Verunta-
mẽ i diluuio aquarum
multarũ:ad eũ non ap-
proximabũt. Tu es re
fugiũ meũ a tribulatio
ne que circundedit me:
exultatio mea erue me
a circũdãtibus me. In
tellectum tibi dabo et
instruã te i via hac qua
gradieris:firmabo su-
per te oculos meos.
Nolite fieri sicut equs
et mulus:quibus nõ est
intellectus. In chamo
et freno maxillas eorũ
constringe:qui non ap-
proximant ad te. Mul
ta flagella peccatoris:
sperãtẽ autem in domi
no mia circũdabit. Le
tamini in domino et ex
ultate iusti:et gloriami
ni omnes recti corde. ã.
Intua iusticia libera me
domie. Psalmus .xxxii.

Exultate iusti in do
mino:rectos decet
collandatio. Confite-
mini domino in cythara
ra:i psalterio decẽ chor
darum psallite illi. Cã
tate ei canticum nouũ:
bene psallite ei in voci-
feratione. Quia rectũ
est verbũ domini:& opa
opera eius i fide. Dili-
git misericordiã et iudi
cium:misericordia do-
mini plena est terra.
Verbo dñi celi firma-
ti sũt:et spiritu oris eius
omnis virtus eorum.
Congregans sicut in
vtre aquas maris:po-
nens in thesauris abys-
sos. Timeat dominũ
omnis terra:ab eo autẽ
commoueantur omnes
ihabitãtes orbẽ. Quo
niam ipse dixit et facta
sunt:ipse mandauit et
creata sunt. Dominus
dissipat consilia gentiũ:
reprobat autem cogita
tiones populorũ:et repro-
bat consilia principum
Consilium autem do
mini in eternum ma-
net:cogitationes cor-
dis eius in generatio-
ne et generationem.

Beata gēs cuius est dominus deus eius: ppls quem elegit in hereditatem sibi. De celo respexit dñs: vidit oēs filios hoim. De preparato habitaculo suo respexit super oēs qui habitant terram. Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit oia opera eoꝝ. Non salvatur rex per multā virtutē: et gygas non salvabitur in multitudine virtutis sue. Equus ad salutem: et abūdātia aūt virtutis sue nō salvabitur. Ecce oculi dñi super metuentes eū: et in eis qui sperāt super mia eius. Ut eruat a morte aias eoꝝ: et alat eos in fame. Anima nra sustinet dñm: qm adiutor et protector noster est: Quia in eo letabit cor nrm: et in nois scō eius speravimꝰ. Fiat mia tua dñe sup nos: quēadmodū sperauimꝰ in te. Benedicā dñm in omi tempore: semp laus eius in ore meo In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti et letentur. Magnificate dñm mecū: et exaltemus nomen eius in idipsū. Exquisiui dominū et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationibꝰ meis eripuit me. Accedite ad eū et illuminamini: et facies vre non cōfundentur. Iste pauper clamauit et dñs exaudiuit eū: et ex omnibus tribulationibꝰ eius saluauit eū. Immittet angelus domini in circuitu timentiū eum: et eripiet eos. Gustate et videte quoniam suauis est dñs: beatus vir qui sperat in eo. Timete dominū omnes sancti eius: quoniā nō est inopia timentibus eū. Diuites egueerunt et esurierūt: inquirentes autem dñm non minuentur oī bono. Venite filij audite me: timorē dñi docebo vos. Quis est homo q vult vitam: diligit dies vide

te bonos. ℣ Prohibe linguã tuã a malo: & labia tua ne loquantur dolũ. ℣ Declina a malo et fac bonũ: inquire pacẽ & persequere eã. ℣ Oculi dñi super iustos: & aures eius in preces eorũ. ℣ Vultus autẽ dñi super facientes mala: vt perdat de terra memoriã eorum. ℣ Clamauerũt iusti et dñs exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos. ℣ Iuxta est dñs his qui tribulato sũt corde: & humiles spiritu saluabit. ℣ Multe tribulationes iustorũ: et de omnibus his liberabit eos dominus. ℣ Custodit dñs oia ossa eorũ: vnũ ex his non conteretur. ℣ Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum delinquẽt: ℟ Redimet dominus animas seruorum suorũ: et nõ delinquẽt oẽs qui sperant in eo. ℣ Gloria patri. ℟ Rectos decet collaudatio. ℣ Exurge

Psalmus. xxxiij

℟ Judica dñe nocentes me: expugna impugnantes me. ℟ Apprehende arma et scutũ: et exurge in adiutoriũ mihi. ℟ Effunde frameam et cõclude aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ salꝰ tua ego sum. ℟ Confundantur et reuereantur: quærentes animam meam. ℟ Auertantur retrorsum & confundantur: cogitantes mihi mala. ℟ Fiãt tãq̃ puluis ante faciem venti: et angelꝰ dñi coartans eos. ℟ Fiat via illorum tenebræ & lubricũ: et angelus domini persequens eos. ℟ Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobrauerunt animam meam. ℟ Veniat illi laqueus quem ignorat: et captio quam abscondit apprehendat eum: et in laqueum cadat in ipsũ. ℟ Anima autem mea exultabit in domino: & delectabitur super salutari suo. ℟ Omnia ossa mea

dicent: domine quis si-
milis tui? Eripies inо-
pem de manu fortiorum
eius: egenum et paupe-
rem a diripientibus eū
Surgentes testes iniq-
qui: que ignorabam in-
terrogabant me. Re-
tribuebant michi mala
pro bonis: sterilitatem
anime mee. Ego autem
cū michi molesti essent:
induebar cilicio. Hu-
miliabam in ieiunio ani-
mam meā: et oratio mea
in sinu meo cōuertetur.
Quasi proximum qua
si fratrem nostrum sic
complacebam: quasi lu
gens et contristatus sic
humiliabar. Et aduer
sū me letati sunt et cōue
nerūt: cōgregata sūt su
per me flagella et igno-
rani. Dilipati sūt nec
compūcti: tētauerūt me
subsānauerūt me subsā
natione/ frenduerūt su
per me dētib⁹ suis. Do
mine quādo respicies: re
stitue animā meā a ma
lignitate eorū/ a leoni-
bus unicā meā. Cōfitebor
tibi in ecclesia magna: in
populo graui laudabo
te. Non supergaudeāt
michi qui aduersantur
michi inique: qui odе-
runt me gratis et annu
unt oculis. Quoniam
michi quidem pacifice
loquebantur: et in iracun
dia terre loquentes do-
los cogitabant. Et di-
latauerūt super me os
suū: dixerunt euge euge
viderunt oculi nostri.
Vidisti domine ne tace
as: domine ne discedas
a me. Exurge et intende
iudicio meo: deus me
us et dominus meus in
causam meam. Iu-
dica me secundum iusti
tiam tuam domine de-
us meus: et non supergau
deant michi. Non di-
cant in cordibus suis eu-
ge euge anime nostre:
nec dicant deuorabim⁹
eum. Erubescāt et rene
reant simul: qui gratu
lātur malis meis. Indu-
ātur confusione et re
uerentia: qui magnifica
loquūtur sup me. Ex-

ultent z letentur quibo
nūt iusticiā meā:z dicāt
semp magnificetur dñs
qui volunt pacem ser⁹
ui⁹. Et lingua mea medi
tabit iusticiā tuā: tota
die laudē tuā. ℣.xxxv.

DIxit iniustus vt
deliquat i semet-
ipso:nō est timoz dei ānte
oculos eius. Quoniā
dolose egit in conspectu
eius:vt inueniatur ini-
quitas eius ad odium.
Uerba oris eius iniqui-
tas et dolus:noluit in-
telligere vt bene ageret
Iniquitatē meditat⁹
est in cubili suo: adsti-
tit omni uie nō bōe/ nia
liciam autem non odi-
uit. Domie in celo mia
tua:et veritas tua vsq;
ad nubes. Iusticia tua
sicut mōtes dei:iudicia
tua abyssus multa. H
mines et iumenta salu-
abis domie:quemad-
modū multiplicasti mi
sericoꝛdiam tuam deꝰ.
Filii autē hominum:
in tegmine alarum tua
rum sperabūt. Inebzia

buntur ab vbertate do
mus tue:z torrente vo-
luptatis tue potabis eos
Quoniam apud te est
fons vite: et in lumine
tuo videbimus lumen.
Pzotende misericoꝛ-
diam tuam scientibus
te:et iusticiam tuā his
qui recto sunt coꝛde.
Non veniat michi pes
superbie:et manus pec-
catoꝛis non moueat me
Ibi ceciderunt qui o-
perantur iniquitatem:
expulsi sūt nec potuerūt
stare. Psa.xlii. Expugna
impugnantes me domine.
Psalmus. xxxvi.

NOli emulari in ma
lignantibus:neq;
zelaueris facientes iniqui
tatem. Quoniam tan-
quā fenum velociter are-
scēt:z quemadmodum
olera herbarum cito de-
cident. Spera in domi
no et fac bonitatem:et
inhabita terram et pa-
sceris in diuitijs eius.
Delectare in domino:
et dabit tibi petitio-
nes coꝛdis tui.

Revela dño viā tuā: et spera in eo: et ipse faciet
Et educet quasi lumen iustitiā tuam: et iudiciū tuum tanq̄ meridiē. Subditus esto dño: et ora eū. Nolī emulari in eo qui prosperatur in via sua: in homine faciente iniustitias. Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt malignēris. Quia qui malignantur exterminabūtur: sustinentes aūt dominū ipsi hereditabunt terrā. Et adhuc pusillū et non erit peccator: et quæres locū eius et nō inuenies. Mansuetiaūtem hereditabūt terrā: et delectabūtur in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustū: et stridebit sup eū dentib⁹ suis Dñs aūt irridebit eū: quoniā prospicit q̄ veniet dies eius. Gladiū euaginauerūt peccatores: intenderūt arcū suum. Vt deripiant pauperē et inopē: vt trucidēt rectos corde. Gladi⁹ eorū intret in corda ipsorū: et arcus eorū confringatur
Melius est modicū iusto: super diuitias peccatorū multas. Quia brachia peccatorū conterentur: confirmat aūt iustos dñs
minus Nouit dñs dies immaculatorū: et hereditas eorū in eternū erit
Non confundentur in tpe malo et in diebus famis saturabūtur: quia peccatores pibūt. Inimici vero domini mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficientes quēadmodū fumus deficient. Mutuabit peccator et nō soluet: iustus aūt miseretur et tribuit
Quæ benedicentes ei hereditabunt terrā: maledicentes aūt ei disperibunt. A dño gressus hominis dirigetur: et viam ei⁹ volet. Quū ceciderit iustus nō collidetur: qz dñs supponit manū suā. Iuuenis fui etenim senui et nō vidi iustū derelictū: nec semen eius quærens panem

Tota die miseretur et commodat: et semē illius in benedictione erit.

Declina a malo et fac bonum: et inhabita in seculum seculi. Quia dñs amat iudicium et non derelinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur. Iniusti puniē tur: et semen impiorum peribit. Iusti autem hereditabūt terrā: et inhabitabunt in seculum seculi super eā. Os iusti meditabitur sapientiam: et lingua eius loquetur iudicium. Lex dei eius in corde ipsius: et non supplantabūtur gressus eius. Considerat peccator iustū: et querit mortificare eū. Dñs autem non derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eū cū iudicabitur illi. Expecta dñm et custodi viam eius: et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis

Vidi impiū superexaltatum: et elevatū sicut cedros libani. Et transiui et ecce non erat: quesiui eum et non est inuentus locus eius. Custodi innocentiam et vide equitatem: quoniā sūt reliquie homini pacifico.

Iniusti autem dispertibūt simul: reliquie impiorū interibūt. Salus aūt iustorum a dño: et protector eorū in tpe tribulationis

Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos / quia speraueūt in eo. Psalmus. xxxvij.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Quoniā sagitte tue infixe sunt michi: et confirmasti super me manum tuam. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniā iniquitates mee supergresse sūt caput meum: et sicut onus graue grauate sunt super me. Putruerūt et corrupte sunt cicatrices mee:

a facie inſipientie mee.
Miſee fact⁹ ſū ⁊ curuatus ſū vſq; in finē: tota die ⁊triſtitiā ingrediebar
Quīa lūbi mei ſpleti ſūt illuſionib⁹: et nō eſt ſanitas i carne mea. Afflictus ſū ⁊ hūiliat⁹ ſū nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dñe āte te oē deſideriū meū: ⁊ gemitus me⁹ a te nō eſt abſcōditus. Cor meū ⁊turbatū eſt/dereliqt me virtus mea: et lumē oculoꝝ meoꝝ/et ipſū nō eſt mecū. Amici mei ⁊ proximi mei: aduerſū me appropinquauerūt ⁊ ſteterunt. Et q iuxta me erant de longe ſteterūt: ⁊ vim faciebant q̄ q̄rebāt aiam meā. Et q̄ inquirebāt mala michi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabāt⁹. Ego aūt tanq̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mut⁹ non aperiēs os ſuū. Et fact⁹ ſū ſicut hō nō audiēs: et nō habēs i ore ſuo redargutiones. Quia te dñe ſperaui: tu exaudies me do
mine deus me⁹. Quia dixi neq̄n ſupergaudeāt michi inimici mei: et dū cōmouent pedes mei ſuper me magna locuti ſunt. Quīa ego i flagella paratus ſū: et dolor me⁹ in conſpectu meo ſemper. Quīa iniquitatem meā annunciabo: ⁊ cogitabo pro peccato meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ cōfirmati ſūt ſup me: ⁊ multiplicati ſūt q̄ oderūt me inīq̄. Qui retribuunt mala p̄ bonis detrahebāt michi: q̄n ſequebar bonitatē. Ne dereliq̄as me dñe de⁹ me⁹: ne diſceſſeris a me. Intēde in adiutoriū meū: dñe de⁹ ſalutis mee. Glia p̄i. Ps. 34.
Reuela dño viam tuam: ⁊ dñe in te⁹ mea tua. Et veritas tua vſq; ad nubes. ℣. Iacerō. Fiat mia tua dñe ſup nos. Quemadmodū dū ſperauim⁹ in te. Ps. 5.

Miſerere mei deus ſ ſecundum. ps. Ihm ān Intellige clamoꝝ meū dñe. ps. Verba mea. an. Deus deus me⁹ ad te de

ꝑ bigilias. Ipsū. Esa. xl.

Adiutebor tibi dñe mine qñ iratus es michi: conuersus est furor tuus / et cōsolat⁹ es me. Ecce deus saluator meus: fiducialiter agā et non timebo. Q. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factꝰ est michi in salutē. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris: & dicetis in illa die confitemini dño & inuocate nomen eius. Notas facite in pplis adinuētiones eius: memēto te qm excelsū est nomen eius. Cantate dño qm magnifice fecit: annunciate hoc i vniuersa tra Exulta & lauda habitatio syō: qz magnꝰ in medio tui sanctus israel. Gl̄ia patri & filio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio. An. Conuersus est furor tuus dñe: & consolatus es me. An. Laudate dñm de celis. ℣. Ipsū. ℟.

Vigilate et orate: state in fide: viriliter agite et cōfortamini: et omnia vestra cū charitate fiāt. Deo gr̄.

Splendor paterne glie: de luce lucē proferēs: lux lucis & fons luminis: dies diem illuminans. Audiat hoc illabere: micans nitore perpeti: infunde nr̄is sēsib⁹ Votis vocamus te patrem: patrem petimus gloie: patrem poscimus gr̄atie: culpam rele get inuricam. Intor met actus strenuos: det tem rerundat inutili: ro tus secundet asperos: do net gerendi gratiam. Mentem gubernet & regat: casto fideli corpore: fides calore ferueat: fraudis venena nesciat Christus nobis sit cibus: potusq; noster sit fides: letꝰ bibam⁹ sobriū ebrietatē spiritus. Lucidus dies hoc rādeat tuo ore: fides velut meridies: ce pitalium mens nesciat Aurora rursus pyene hit: aurora totus pro

dēat: in patre tot⁹ filius et totus in verbo patet. Deo pt̄ sit glia: cui⁹q; sit filio: cū spiritu paraclito: et nunc et in per petuū. Amen. ℣. In matutinis dñe meditabor i te. ℟. Quia fuisti adiutor meus. Ant euāce. ā. Benedictus deus israel. ps. Iplum. kyrieel. ij. Chriſteel. ij. kyrieel. ij. Et fiat ptra cio. Pater noster. Et ne nos Ego dixi. ꝛc. vt infertus post horā terciam. ps. Miserere. ꝛc. cū Glozia patri. Post psalmū surgens sacerdos sol⁹ dicat Exurge dñe. ꝛc. Dicta oone surgat chor⁹. In alijs horis preter vespe. erit sacerdos prostratus cū alijs: vsq; post oratione dictā ¶ Fer. iij. Invitat Jubilem⁹ deo salutari nō. ps Venite. Hymnus.

QDulcis paterni luminis: lux ipse lucis et dies: noctem canē do rumpimus: assiste postulantibus. Aufer tenebras mentium: fuga cateruas demonum: expelle somnolentiā: ne pigritantes obruat. Sit christe nobis vibus: indulgeas credentibus: vt posit exorantibus: qd precinentes psallimus. Ozella pē pōl. ℣. Exurgā

℟. Ori custodiā vias meas: vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiā: cū consisteret peccator aduersū me. Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouat' est. Ocalduit cor meū intra me: et in meditatiōe mea exardescet ignis. Locut⁹ sū in lingua mea: notum fac mihi dñe finem meum. Et numerū dierū meorū qui est: vt sciā quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanq̄ nichilum ante te. Verūtamen vniuersa vanitas: ois hō viuens Verūtamen in imagine pertransit hō: sed et

frustra cõturbat. Thesaurizat et ignorat: cui cõgregabit ea. Et nũc que est expectatio mea nõne dñs: et substantia mea apũd te est? Ab oĩb? iniquitatibus meis eripe me: opprobriũ insipiẽti dedisti me. Obmutui & nõ aperui os meũ: quia tu fecisti. Amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpationib?: propter iniquitatẽ corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut aranee animã eius: verũtamẽ vane cõturbatur omis hõ. Exaudi orationem meã dñe & deprecationẽ meã: auribus percipe lachrymas meas. Ne sileas quia aduena ego sum apud te: & peregrinus sicut omnes patres mei. Remitte mihi vt refrigerer priusq̃ abeam: et amplius non ero. Psalmus. xxxix.

Expectans expectaui dñm: et intẽdit mihi. Et exaudiuit preces meas: & eduxit me de lacu miserie & de luto fecis. Et statuit supra petram pedes meos: & direxit gressus meos. Et immisit in os meũ canticũ nouũ: carmẽ deo nostro. Videbũt multi & timebunt: et sperabũt in dño. Beatus vir cui? est nomen dñi spes ei?: et non respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua: et cogitationibus tuis nõ est qui similis sit tibi. Annunciaui & locutus sũ: multiplicati sũt super numerũ. Sacrificiũ & oblationẽ noluisti: aures aũt perfecisti michi. Holocaustũ & pro peccato non postulasti: tunc dixi ecce venio. In capite libri scriptũ est de me/vt facerẽ voluntatẽ tuã: deus meus volui & legem tuã in medio cordis mei. Annunciaui iustitiã tuã in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo dñe tu scisti. Iustitiã tuã non abscondi in corde meo: veritatẽ

ſt tuꝰ ⁊ ſalutare tuū di
xi. ℣ō abſcondi miam
tuā ⁊ veritatē tuā: a cō
ſilio multo. ℣ tu aūt do
me ne lōge facias mile
rationes tuas a me: mia
tua ⁊ veritas tua ſēper
ſuſceperūt me. ℣ circū
cūdederūt me mālia q
eū nō eſt numer⁹: cōpze
hēderūt me iīquitates
mee ⁊ nō potui vt vide
rē. ℣ multiplicate ſūt ſu
per capillos capitis mei
⁊ cor meū dereliquit me
℣ ōplaceat tibi dñe vt
eripias me: dñe ad adiu
uādū me reſpice. ℣ cōfu
ndāt ⁊ reuereāt ſimul: q
querūt aiam meā vt au
ferāt eā. ℣ uertātur re
trorſū ⁊ reuereāt: q̄ vo
lūt michi mala. ℣ erāt
cōfeſtī cōfuſionē ſuā: q̄
dicūt michi euge euge.
℣ xultē ⁊ letēt ſuper te
oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt ſē
per māgnificet dñs q̄ di
ligūt ſalutare tuum.
℣go aūt mēdicus ſū ⁊
pauper: dñs ſollicit⁹ eſt
mei. ℣ diutor meus et
pzotector meus tu es:
deus meus ne tradas
eis. ā. Vt nō deliquā in lo

Beatus (qui intelligit ſup egē
nū ⁊ pauperē: i die ma
la liberabit eū dñs. Do
min⁹ cōſeruet eū ⁊ viuifi
cet eū: ⁊ beatū faciat
eū i terra: ⁊ non tradat
eū i aiam inimicoꝝ eius.
Dñs opē ferat illi ſup
lectū doloꝝ eius: uni
uerſū ſtratū eius verſauit
i infirmitate ei⁹. ℣go di
xi dñe miſerere mei: ſa
na aiam meā quia pec
cauī tibi. ℣ inimici mei
dixerūt mala michi: q̄n
moꝝiet⁹ ⁊ peribit nomen
ei⁹? ℣ t ſi ingrediebat vt
videret vana loq̄bat: cor
ei⁹ cōgregauit iniq̄tatē
ſibi. ℣ egrediebat foras
⁊ loq̄bat i idipſū. ℣di
uerſū me ſuſurrabant
oēs inimici mei: aduerſū
me cogitabāt mala mi
chi. ℣ erbū iīquū cōſti
tuerūt aduerſū me: nūq̄
quid q̄ dormit non adi
ciet vt reſurgat? ℣ etenī
hō pacis mee i quo ſpe
raui q̄ edebat panes me

ps:magnificauit super me supplantationē ꝙ tu aūt dñe miserere mei ꝛ resuscita me:ꝛ retribuā eis In hoc cognoui qm̄ voluisti me:qm̄ nō gaudebit inimic⁹ me⁹ super me. Q eaūt ꝑpter innocētiā suscepisti:ꝛ confirmasti me ī cōspectu tuo in eternū. Benedictus dñs deus israel:a seculo ꝛ iselm̄ fiat fiat-ps.xli.

Q Uemadmodū desiderat cerꝰ ad fōtes aquarum:ita desiderat a ia mea ad te deꝰ qs. Sitiuit aia mea ad deū fontem viuū:qm̄ veniā ꝛ apparebo ante faciē dei: Fuerunt michi lachrymē mee panes die ac nocte:dū dicitur michi quotidie vbi est deꝰ tuus? Hec recordatus fui ꝛ effudi in me aiam meā:qm̄ trāsibo in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domum dei. In voce exultationis ꝛ confessionis:sonus epulātis Quare tristis es aia mea:ꝛ quare cōturbas me? Spera in deo / qm̄ adhuc cōfitebor illi:salutare vultꝰ mei et deꝰ meus. Ad metipsū aia mea conturbata est: ꝓpterea memor ero tui de terra iordanis et hermonīj a monte modico. Abyssus abyssū invocat: ī voce cataractarū tuarū. Omnia excelsa tua ꝛ fluctus tui:super me transierūt. In die mandauit dñs misericordiā suā:ꝛ nocte cāticū eius. Apud me oō deo vite mee:dicam deo suscepto⁹ meꝰ es. Quare obliuisceris mei:ꝛ quare cōtristatus i cedo dū affligit me inimic⁹? Dū cōfringuntur ossa mea exprobauerunt mihi: q̄ tribulāt me inimici mei. Dū dicūt michi per singulos dies:vbi est deus tuus? Quare tristis es aia mea:ꝛ q̄re cōturbas me Spera in deo qm̄ adhuc confitebor illi:salutare vultꝰ mei ꝛ deꝰ meus ps. ān. Sana dñe aiam meā q̄ peccaui tibi. h.xlij

Iudica me deus et discerne causã meã de gẽte non sancta: ab hoie iniquo et dolo-so erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti: et quare tristis incedo/dum affligit me inimicus. Emitte lucẽ tuã: et veritatẽ tuã: ipsa me deduxerũt: et adduxerũt in mõtẽ scm tuũ: et in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuẽtutẽ meã. Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es aĩa mea: et quare conturbas me? Spera in deo: quoniã adhuc confitebor illi salutare vultus mei et deus meus.

Psalmus. xliij.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerũt nobis. Opus quod operatus es in diebus eorũ: et in diebus antiquis. Manus tua gẽtes dispersit: et plantasti eos: afflixisti populos: et expulisti eos. Quia non in gladio suo possederunt terrã: et brachiũ eorum non saluauit eos. Sed dextera tua: et brachiũ tuum: et illuminatio vultus tui: quoniã complacuisti in eis. Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgẽtes in nobis. Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me. Saluasti enim nos ex affligẽtibus nos: et odientes nos confudisti. In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculũ. Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris deus in virtutibus nostris. Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos diripiebant sibi. Dedisti nos tãquam oues escarum: et in gẽtibus dispersisti nos. Vendidisti populum tuum sine precio: et non fuit multitudo in cõmutationibus eorũ. Posuisti nos op-

pzobziū vicinis nostris: subsannationem et derisum his qui in circuitu nostro sūt. Quasisti nos in similitudinē gētiū: cōmotionē capitis in populis. Tota die verecundia mea cōtra me est: et cōfusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrantis et obloquentis: a facie inimici et persequentis. Hec omnia venerunt super nos nec obliti sumus te: et inique non egimus in testamēto tuo. Et non recessit retrorsum cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua. Quoniā humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos umbra mortis. Si obliti sumus nomē dei nostri: et si expādimus manus nostras ad deū alienum. Nōne deus requiret istud: ipse enī nouit abscondita cordis. Quoniā propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Exurge quare obdormis dñe: exurge et ne repellas in finē. Quare faciem tuā auertis: obliuisceris inopiā nostre et tribulationis nostre. Quia humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster. Exurge dñe adiuua nos: et redime nos propter nomē tuum. Psalmus. xliiij.

Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Speciosus forma pre filijs hominū: diffusa est gratia in labijs tuis / propterea benedixit te deus in eternū. Accingere gladio tuo: super femur tuū potentissime. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiā: deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute: populi sub te cadēt in corda inimicorum regis. Sedes tua

de⁹ i ceter ceti: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiā & odisti iniquitatē: propterea unxit te de⁹ deus tu⁹ oleo leticie p consortib⁹ tuis. Myrra & gutta & casia a vestimētis tuis a domib⁹ eburneis: ex quib⁹ delectauerūt te filie regū i honore tuo. Astitit regina a dextris tuis: i vestitu deaurato circūdata varietate. Audi filia & vide & inclina aurē tuā: & obliuiscere populū tuū & domū patris tui. Et concupiscet rex decorē tuū: quoniā ipse ē dñs de⁹ tu⁹ & adorabūt eū. Et filie tyri i muneribus: vultū tuū deprecabūt oēs diuites plebis. Omnis gloria filie regis ab intus i fimbriis aureis: circūdata varietatib⁹. Adducēt regi virgines post eā: proximē ei⁹ afferēt tibi. Afferēt i leticia & exultatione: adducētur i templū regis. Pro patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij: constitues eos principes sup omnē trā. Memores erūt nois tui dñe in oī gñatione & gñationē. Propterea pplī confitebūt tibi i etnū: & i seculū seculi. Amen. Exaltauit cor meū verbū bonū. ps. xliv.

DEus noster refugium et virtus: adiutor i tribulationib⁹ q inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebimus dū conturbabit tra: & transferent montes i cor maris. Sonuerūt & turbate sunt aque eor: conturbati sūt montes i fortitudine ei⁹. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculū suū altissim⁹. Deus i medio ei⁹ nō commouebit: adiuuabit eā de⁹ mane diluculo. Conturbate sūt gentes & inclinata sūt regna: dedit vocē suā mota est tra. Dñs virtutū nobiscū: susceptor noster de⁹ iacob. Venite & videte opa dñi: q posuit prodigia sup tram. Auferēs bella vsq ad finē tre: arcū conteret & confriget arma & scuta comburet igni. Vacate & videte q ego sum de⁹: exaltabor i gentib⁹ & exaltabor i tra. Dñs virtutū nobiscū: susceptor noster de⁹ iacob. Psal.

Omnes gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. Quoniā dñs excelsus terribilis: rex magnus sup omnē tram. Subiecit populos nobis: & gentes sub pedib⁹

nēis. ℣legit nobis hereditatē suā: speciē iacob quē dilexit. ℟ Cecidit ds in ubilo: et dns in voce tube ℣allite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite. ℣ Quoniā rex omis tre ds: psallite sapiēt. ℟ Regnabit ds sup gētes: ds sedet sup sedē sanctā suā ℣ Principes populoꝝ congregati sūt cū deo abrahā: quoniā dīj fortes tre vehemēter elevati sūt. ℟. Ad iuvoz i tribulatiōib⁹. ℣ xlviij

Magn⁹ dns et laudabilis nimis: in ciuitate di nr̄i in mōte scō ei⁹ ℟ Fundat exultatōe vniuerse tre mōs syō: latꝰ aq̄lonis ciuitas regis magni. ℣ Deus in domib⁹ ei⁹ cognoscet: cū suscipiet eā ℣ Quoniā ecce reges tre cōgregati sūt: q̄uenerūt in unū ℟ Ipsi vidētes sic admirati sūt q̄ turbati sūt q̄ mōti sūt: tremoz apprehēdit eos. ℣ Ibi dolores vt parturiēt: in spū vehementi q̄rētes naues tharsis ℟ Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate dni virtutū: in ciuitate dei nr̄i/ deus fundauit eā in ētnū ℟ Suscepimus deus miāz tuā: in medio templi tui. ℟ Secūdm nomē tuū ds sic et laus tua in fines tre: iustitia plena est dextera tua ℣ Lētet mōs syō et exultēt filie iude: propt iudicia tua dne ℟ Circūdate syō et ꝓplectimini eā: narrate in turribꝰ eius. ℣ Ponite cozda vra in virtute ei⁹: et distribuite domos ei⁹ vt enarretis in ꝓgenie altā ℟ Quoniam hic est ds ds nr̄i ētnus et ētn⁹: ipse reget nos in secla. ℟. xlviij.

Audite hec oēs gētes: auribus percipite oēs q̄ habitat orbē ℣ Tā de terrigenis q̄ filijs homīm: simul in unū diues et pauper. ℟ Os meū loq̄t sapiētiā: et meditatio cozdis mei prudētiā ℣ Inclinabo in parabolā aurē meā: aperiā in psalterio propositionē meā ℟ Ut quid timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me ℟ Qui confidūt in virtute sua: et in multitudine divitiarū suarū gloriāt ℟ Frater non redimit redimet ho: non dabit deo placationē suā ℟ Et pciū redēptiōis alme sue: et laborabit in ētnū et vltra et vivet adhuc in finem. ℟ Q̄ videbit interitū cum viderit sapientes: morientes: simul insipiens et stultus

peribunt Et relinquēt
alienis diuitias suas: &
sepulchra eoꝝ domꝰ il-
lorū in eternū. Et habi-
tacula eoꝝ in progenie
& progenie: vocauerunt
noia sua in terris suis.
Et hō cū in honore esset
non intellexit: cōparatꝰ
est iumentis insipienti-
bus/& similis factus est
illis. Hec via illoꝝ scā
dalū ipsis: & postea ioꝛe
suo cōplacebūt. Sicut
oues i iferno positi sūt:
mors depascet eos. Et
dñabunt eoꝝ iusti i ma
tutino: et auxiliū eoꝝ
veteraſcet in inferno a
gria eoꝝ. Verūtamen
deꝰ redimet aiam meā:
de manu inferi cū acce-
perit me. Ne timueris
cū dives factus fuerit
hō: & cū multiplicata fu
erit glia domꝰ eiꝰ. Q. ñ
cū interierit non sumet
oia: neq; descēdet cū eo
glia eius. Q. uia aīa eiꝰ
i vita ipsiꝰ bñdicet: cōfi
cebitur tibi cū benefece
ris ei. Introibit vsq; i
progenies patrū suoꝝ:
vsq; ī eternū nō videbit
lumē. Hō cū in honoꝛe
esset nō intellexit: cōpa-
ratus est iumentis insi
pientib⁹ & similis factꝰ est
illis. Psal.xlviij. Audite
q̄ habitatis orbē. p. eun.

Deus noꝛ dñs lo
cutus est: & voca-
uit terrā. A solis oꝛtu
vsq; ad occasum: ex ipso
spēs decoꝛis eius. Deꝰ
manifeste veniet: deꝰ nō
et nō silebit. Ignis i cō
spectu eiꝰ exardescet: &
in circuitu eiꝰ tēpestas
valida. Advocauit cē-
lum desurſū: & terrā di-
scerne populū suū. Cōgregate illi sctōs eiꝰ: q̄
ordinātes testamētū eius
super sacrificia. Et an
nūciabūt celi iusticiam
eius: q̄m deus iudex est
Audi pples meus & lo-
quar israel: et testificabo
ꝛ tibi deus deus tuꝰ
ego sum. Nō in sacrifi
cijs tuis arguā te: holo-
causta aūt tua i ꝓspectu
meo sunt sēper. Nō ac-
cipiā de domo tua vitu
los: neq; de gregib⁹ tuis

hiscus. Q. ñ mee sunt oēs bestie siluarū: iumenta in montib⁹ et boues. Cognoui oia volatilia celi: z pulchzitudo agri mecum est. S t esuriero nō dicā tibi: me⁹ est enī orbis terre z plenitudo ei⁹. D ūqd mānducabo carnes tauorū: aut sāguinē hircorū potabo? Immola deo sacrificiū laudis: z redde altissimo vota tua. S t inuoca me in die tribulatōis: z eruā te et honorificabis me. P cessi autē dixit de⁹: q̄re tu enarras iustitias meas/z assumis testamētū meū p os tuū T u vero odisti disciplinā: z pzaecisti sermōes meos retrorsū S i videbas furē currebas cū eo: et cū adulteris portionē tuā ponebas. O s tuū abundauit malitia: z lingua tua q̄cinabat dolos. S edēs aduersus fratrē tuū loquebaris/z aduersus filiū matris tue ponebas scādalū: hec fecisti z tacui S existimasti iniq̄ q̄ ero tui similis: arguā te z statuā q̄tra faciē tuā. I ntelligite hec qui obliuiscimini deū: neq̄ rapiat z nō sit q̄ eripiat. S acrificiū laudis honorificabis me: z illic iter q̄ ostēdā illi salutare dei. ℣. 1.

M Iserere mei de⁹: secūdum magnā misericordiam tuam. S t secūdm̄ multitudinē miserationū tuarū: dele iniquitatē meā. A mplius laua me ab iniquitate mea: z a pcō meo mūda me. Q ñ iniquitatē meā ego cognosco: et pcm̄ meū q̄ra me est sēper T ibi soli peccaui z malū coram te feci: vt iustificeris i sermonibus tuis z vincas cū iudicaris. S cce ei i iniquitatib⁹ cōceptus sū: z i pcīs cepit me mr̄ mea S cce veritatē dilexisti: incerta et occulta sapiētie tue manifestasti michi. A sperges me dñe ysopo z mūdabor: lauabis me z supnivē dealbabor. A uditui meo dabis gaudiū z leticiā: z exultabūt ossa

humiliata. Auerte fa-
ciē tuam a peccatis meis:
et oēs iniquitates meas de-
le. Cor mundū crea in
me deꝰ: et spūm rectū in
nouis in visceribꝰ meis.
Ne proicias me a facie
tua: et spūm sanctū tuū
ne auferas a me. Red-
de michi letitiā salutā-
ris tui: et spū principa-
li confirma me. Docē-
bo iniquos vias tuas: et
impij ad te conuertēt̄ur
Liberā me de sanguini-
bꝰ deꝰ deus salutis mee:
et exultabit lingua mea
iusticiā tuā. Dne labia
mea aperies: et os meum
annunciabit laudē tuā
Quia si voluisses sacri-
ficium dedissē: vtiq; olo-
caustis nō delectaberis
Sacrificiū deo spūs cōtribulatus: cor cōtritū
et humiliatū deꝰ nō de-
spicies Benigne fac dne
in bona voluntate tua sy-
on: vt edificēt muri hierlm
Tunc acceptabis sacrifi-
cium iusticie oblationes
et holocausta: tunc īponēt sup
altare tuum vitulos. ℣. Ii.

Quid gliaris in ma-
licia: q potēs es in
iniquitate? Tota die in
iusticiā cogitauit lingua
tua: sicut nouacula acu-
ta fecisti dolū Dilexisti
malicia supra benignita-
tē: iusticiā magis q̄ loqui
equitatē Dilexisti oīa verba
precipitatōis: lingua dolosa
Propterea deꝰ destruet
te i finē: euellet te et em-
grabit te de tabernacu-
lo tuo: et radicē tuam de
terra viuentiū. Videbūt
iusti et timebūt: et super eū
ridebūt et dicēt: ecce hō
q̄ nō posuit deū adiutō-
rē suū. Sed speranit in
multitudine diuitiarū
suarū: et prualuit in
vanitate sua. Ego aūt sicut
oliua fructifera i domo
dei: speraui i misa dei et sal-
uū et i seculū seculi. Confi-
tebor tibi i seculū q̄ fecis-
ti: et expectabo nomē tuū
quia bonū est i conspectu sanc-
torū tuorū. Amen. Deꝰ deus
meus locutus est. ℣. Immola
deo sacrificium laudis. Et
redde altissimo vota tua.
Hic sacerdos Kiat mis-

In laudibus. antipho.
SEcundum magnam
miam tuā miserere
mei de⁹. ps. Miserere. ℟.
Saluum me fac⁹ mei de⁹ me⁹
℣. Judica. ℟. Sitiuit in te
aia mea de⁹ me⁹. ps. De⁹
deus me⁹. Ela. xxxviij
EGo dixi/in dimidio
dieꝝ meoꝝ: vadā
ad portas ifer. Quesi
ui reliquias annoꝝ meoꝝ:
dixi nō videbo dñm dm̄
in terra viuēti. Non
aspiciā hoiem vltrā: & ha
bitatorē quietis. Oratio
mea ablata est: & quoli-
ta est ā me: quasi tabernā-
culū pastoꝝ. Precisa
est velut a texente vita
mea: dū adhuc ordirer
succidit me. De mane
vsq; ad vesperam finies
me: sperabā vsq; ad ma
ne quasi leo sic cōtriuit
omia ossa mea. De mane
vsq; ad vesperam finies
me: sicut pullus hyrūdi
nis/sic clamabo medita
bor vt colūba. ℟. Aterna
li sūt oculi meiꝰ/qui habitātes in excelso. De vltiō
re respōdes p me: quid
dicam aut quid respon-
debit michi cū ipse fece-
rim? ℟. Recogitabo tibi
omnes annos meos: in
amaritudine aīe mee.
Domine si sic viuitur: & in
talibus vita spūs mei/
corripies me: et viuificā
bis me: ecce in pace amā
ritudo mea amarissima
Tu aūt eruisti aiam
meā vt nō periret: proiecisti
post tergū tuū omnia
peccata mea. Quia non
infernus confitebitur ti
bi/ neq; mors laudabit
te: non expectabunt qui
descendunt in lacum ve
ritatem tuā. Viuens
viuens ipse cōfitebit ti-
bi sicut & ego hodie: pa-
ter filijs notā faciet ve
ritatem tuam. Domine
ne saluum me fac: et psal
mos nostros cantabimꝰ
cūctis diebꝰ vite nostre
in domo dñi ℣. Ista-am.
Quoctis diebus viteꝝ nostre
saluos nos fac domine. ℟.
In excelsis laudate deum.
psalmus. Laudate dñm
omnes gentes. cpm. Vigilate
et orate. Hymnus.

Alleluia. Diei nunciꝰ: lucē pspinquam pcinit: nos excitatoz mē tiū iam xps ad vitā vocat. ℣. Auferte clamat le ctulos: rgeos sopoze desides: castigs recti ac sobꝛi: vigilate iā sū pximus. ℣. Iesū etiamꝰ vocibus fletes pcātes lacꝛie: itenta supplicatio: wzmites coz mūdū vetat ℣. Ux xpe sōnū discute: tu rūpe noctis vincula: tu solue pctōꝝ vetꝰ: nouūq; lumen ingere. Deo pti. In matutinis domine. In euāge. ℟. Erexit dns nobis coznu salutis in domo dauid pueri sui. ℣. Benedictus. ℭ Feria. tiꝯ. In nutu. In manꝰ tua dñe oēs fines terre. ℣. Mem. yꝰ

Rerū creatoz optime: rectoꝛq; nr̄ aspice: nos a cete noxia: mersos sopoze libera. Te sācte chriſte poscimꝰ: ignoſce tu crimīnibus: ad cōfitendū surgimus: mo ralq; noctis rūpimus. Mentes manusq; tollimus: pzopheta sicut nō cebus: nobis gerēdus pzecipit: paululq; gesta censuit. Tu scis malum quod gessimus: occulta nostra pandimus: pzes gementes fundimꝰ: dimitte qđ peccauimus Pzesta pater. ℣. ℟.

Dixit insipiēs in coꝛde suo: nō est deus. Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibꝰ: nō est qui faciat bonū. Deus de celo pspexit filios hominū: vt videat si est intelligēs aut requirens deum: Oēs declinauerunt simul inutiles facti sunt: nō est q̄ faciat bonū/nō est vsq; ad vnū Nonne sciēt oēs q̄ operantur iniquitatē: q̄ deuorant plebē meā vt cibū panis? Deū nō invocauerūt: illic trepidauerūt timoꝛe vbi non fuit timoꝛ. Qm̄ deus dissipauit ossa coꝛ qui hominibus placēt: cōfusi sunt qm̄ deus spreuit eos. Quis dabit ex syō sa

adate israel: ch cōuerte
it dñs captiuitatē ple-
bis sue: exultabit iacob
t letabitur israel. ℣. liij

Deus in nole tuo
saluū me fac: t in
virtute tua iudica me.
Deus exaudi oōnē meā:
auribꝰ pcipe verba oris
mei. Q. ch alieni insurre-
xerūt aduersū me: t fortes
quesierūt aiam meā/et
nō ppoluerūt deū ante cō-
spectū suū. Ecce enī deꝰ
adiuuat me: t dñs suscep-
tor est aie mee. Q. uerte
mala inimicis meis: t in
ueritate tua disp̄de illos.
Uolūtarie sacrificabo
tibi: t cōfitebor nōi tuo
dñe qm bonū est. Q. ch
ex oi tribulatiōe eripuis-
ti me: t sup inimicos meos
despexit oculus meus. ℣. liij

Exaudi deꝰ oōnē
meā t ne despere-
eris dep̄catiōnē meā: in
tende michi t exaudi me
Contristatus sum i exer-
citatiōe mea: t cōturba-
tus sū a voce inimici t a
tribulatiōe peccatoris.
Q. ch declinauerūt in
me iniquitates: et in ira
molesti erāt michi Q. cor
meū turbatū est in me:
et formido mortis cecī-
dit sup me. Timor et
tremor venerūt sup me:
et cōtexerūt me tenebre
Et dixi/quis dabit michi
pēnas sicut columbe: t vo-
labo t requiescam? Ecce
elongaui fugiens: t mā-
si in solitudine. Expe-
ctabā eū q saluū me fe-
cit: a pusillanimitate
spūs et tēpestate. Præ-
cipita dñe diuide lin-
guas eoꝝ: quia vidi iqui-
tatē t cōtradictionē in
ciuitate. Die ac nocte
circumdabit eā sup mu
ros eiꝰ iniquitas: et la-
borꝰ in medio eiꝰ t iniu-
stitia. Et nō defecit de
plateis eius: vsura t do-
lus. Q. ch si inimicꝰ me-
us maledixisset michi: su-
stinuissem vtiqꝫ. Et si
is qui oderat me supe-
me magna loquꝰ fuis-
set: ablcōdissem me forꝫ
sitan ab eo. Tu vero
hō vnanimis: dux me-
us et notꝰ meus Q. qui simul

mecū dulces capiebas
cibos: i domo dei ābu-
lauim⁹ cū cōsensu. ¶ e
niat mors sup illos: et
descēdāt in infernū viuē
tes. ¶ m neqcie i habi
tatiōnibus eoꝝ: i medio ei
rum. ¶ go aūt ad dñm
clamaui: ⁊ dñs salua-
uit me. ¶ espe⁊ mane
⁊ meridie narrabo ⁊ an
nūciabo: ⁊ exaudiet vo
cē meā. ¶ edimet i pa-
ce aiam meā ab his qui
appꝛopiquāt michi: qm
in multos erāt mecū.
¶ xaudiet de⁹: ⁊ hūilia
bit illos q est ānte secula
¶ ō eni est illis ꝙmuta
tio ⁊ nō timuerūt deū: ex
tēdit manū suā i retri-
buēdo. ¶ ōtaminauerūt
testamētum ei⁹: diuisi
sūt ab ira vultꝰ ei⁹ ⁊ ap
pꝛopiquauit eoꝝ illius
¶ ollniti sūt sermones
ei⁹ sup oleū: ⁊ ipsi sunt
iacula ¶ acta sup dñm
ram tuā ⁊ ipse te enu-
triet: ⁊ nō dabit i eter-
nū fluctuatiōnē iustū.
¶ u vero de⁹ deduces
eos i puteū interitus

¶ ri sāguinū ⁊ dolo
nō dimidiabūt dies su
os: ego aūt spabo in
dñm. ¶ la. Auertat ab
punitate plebis sue. ℣. lv.

¶ Ilenē mei de⁹ qm
⁊culcauit me hō
tota die ipugnās tribu
labit me. ¶ ōculcauerūt
me inimici mei tota die:
qm multi bellātes ad
uersū me. ¶ b altitudi
ne diei timebo: ego aūt
spabo. ¶ n deo laudabo
sermōes meos: i deo spa
ui nō timebo qd faciat mi
chi caro. ¶ ota die ver
mea execrabāt̄ur: ad
uersū me oēs cogitatio
nes eoꝝ i malū. ¶ nha-
bitabūt ⁊ absconderūt: ipsi
calcaneū meū observa
būt. ¶ sicut sustinuerūt
aiaz meā: p nichilo salu
nos facies illos: in ira
ppl'as cōfringes. ¶ ui-
tā meā annūciaui ti-
bi: posuisti lachrymas
meas i conspectu tuo.
¶ sicut ⁊ i promissione tua:
tūc conuertētur inimici
mei retrorsū. ¶ n qua
cunqꝫ die invocauero te:

ere cognoui q̃m de⁹ me
us es. In deo laudabo
verbū/in dño laudabo
sermonē: i deo sperani nō
timebo q̃d faciat michi
hō. In me sūt de⁹ vo-
ta tua: q̃ reddā laudā-
tiones tibi. Q. m̃ eri-
puisti aiam meā de moz
te/z pedes meos de lap-
su: vt placeā cozā deo
in luie viuentiū. ps. vi

MIserere mei de⁹
miserē mei: q̃m
in te confidit aia mea.
Et in umbra alaꝝ tua-
rū sperabo: donec tran
seat iq̃tas. Clamabo
ad deū altissimū: deū q̃
bēficit michi. Misit de
celo z liberauit me: de-
dit in opprobriū cōculcā
tes me. Misit de⁹ miam
suā z veritatē suā: z eripu
it aiaꝝ meā de medio ca
tulorū leonū dormiui q̃
Hei. Hili hoiꝝ dēte eo
rū arma z sagitte: z lin-
gua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Exal
tare sup celos de⁹: z in
oēm terram gl̃ia tua.
Laqueū parauerunt
pedib⁹ meis: z incurua-
uerūt aiam meā. Fo-
derūt ante faciē meā fo
ueā: z ceciderūt in eā. Pa-
ratū cor meū de⁹ para-
tū cor meum: cāabo et
psalmū dicā. Exurge
gl̃ia mea exurge psalte
riū et cythara: exurgā
diluculo. Cōfitebor ti
bi i pplis dñe: z psalmū
dicā tibi i gētib⁹. Q. m̃
magnificata est vsq ad
celos mia tua: z vsq ad
nubes veritas tua. Exal-
tare sup celos de⁹: z sup
oēm trā gl̃ia tua. Ps
ā. Q. m̃ in te cōfidit aia mea.

SI vere vtiq̃ ā. ivh
iustitiā loq̃mini:
recte iudicate filij hoiꝝ.
Et rei i cozde iniq̃tates
operamini i tra: iniustitias
manū vēe pcinā. Alie
nati sūt pctōres a vul-
va: errauerūt abūto loqū
ti sūt falsū. Furor illis
secūdū similitudinē serpētis:
sicut aspidis surde z obtu
rātis aures suas. Q. ue
nō exaudiet vocē incātā
tiū: z venefici incātātis
sapiēt. Q. r⁹ teteret dēte
eoꝝ in ozē ipsoꝝ: molas

leonum cõfringet dñs.
Ad nichilũ deuenient
tanq̃ aqua decurrẽs: in
tẽdit arcũ suum donec
infirmentur. Sicut cera
que fluit auferẽtur:
supcecidit ignis & nõvi
derũt solẽ. Quisq̃ in-
telligeret spine vre eã
nũ: sicut viuẽtes sic in
ira ablozbet eos. Le-
tabitur iustus cũ viderit
vindictã: manus suas la
uabit in sãguine petõzis
& dicet hõ si vtiq; est
fructus iusto: vtiq; est de-
us iudicãs eos i terra. Psal.

Eripe me de inimi-
cis meis deus meus: &
ab insurgentibus i me
libera me. Eripe me de
operantib⁹ iniquitatẽ:
et de viris sanguinũ sal
ua me. Quia ecce ceperũt
aiam meã: irruerũt in
me fortes. Neq; iniq-
tas mea neq; pcm̃m meũ
dñe: sine iniquitate cu
curri & direxi. Exurge
in occursũ meũ & vide: &
tu dñe deus virtutũ de⁹
israel. Intende ad visi
tandas oẽs gẽtes: nõ mi-
sereaꝛis oĩbus qui ope-
rantur iniquitatẽ. Con
uertẽtur ad vesperã et
famẽ patient̃ ut canes:
et circuibunt ciuitatẽ.
Ecce loquẽtur in ore
suo et gladius in labijs
eoꝝ: quia quis audiuit
Et tu domine deride-
bis eos: ad nichilũ vocu
es oẽs gentes. Fortitu-
dinẽ meã ad te custo-
diã: quia deus susceptoꝛ me⁹
es deus me⁹ misericoꝛdia ei⁹ preueniet
me. Deus ostẽdit mihi
super inimicos meos: ne
occidas eos neq; obliui
scaꝛ pp̃ri mei. Dispe-
ge illos in virtute tua:
et depone eos protectoꝛ
me⁹ dñe. Delictũ oris
eoꝝ sermonẽ labioꝝ ipso-
ꝝ: et cõprehendant̃ in
superbia sua. Et de exe-
cratione & mendacio: an
nunciabũtur in cõsum
matione: in ira cõsum-
mationis et nõ erũt: et
scient quia deus dñabitur
iacob et finium terre.
Conuertẽtur ad vesp̃
ram et famẽ p̃patient̃ ut
canes: et circuibũt ci-

uitatē. Ipsi dispergē-
tur ad manducādū: si
vero non fuerint satu-
rati et murmurabunt.
Ego aūt cantabo fortī
tudinē tuam: et exalta
bo mane miam tuam.
Qz factꝰ es susceptor
meꝰ: et refugiū meū in
die tribulationis mee.
Adiutor meꝰ tibi psal
lā: qz deꝰ susceptor meꝰ
es/deꝰ meꝰ mia mea. ā.
Juste iudicate filii hoiz. ℣.
Deus repulisti nos
z destruxisti nos:
iratus es z misertus es
nobis. Cōmouisti ter
ram et cōturbasti eam:
sana contritiones eius
qz commota est. Osten
disti populo tuo dura:
potasti nos vino cōpū-
ctionis. Dedisti metuē
tibus te significationē:
vt fugiāt a facie arcus.
Ut liberentur dilecti
tui: saluum fac dextera
tua et exaudi me. Deꝰ
locutus est in sctō suo:
letaboz z partiboz sichi
mā/et cōuallē tabernā-
culoz metiboz. Mē est
galaad et meus est ma-
nasses: et effraim fortī
tudo capitis mei. Iu-
da rex meꝰ: moab olla
spei mee. In idumeā
extēdam calciamētum
meū: mihi alienigene
subditi sunt. Quis de-
ducet me in ciuitatem
munitā: quis deducet
me vsqz in idumeā? Nō
ne tu deꝰ q̄ repulisti nos:
et non egredieris deꝰ in
virtutibꝰ nr̄is? Da no
bis auxiliū de tribula-
tione: et vana salus ho
minis. In deo faciem⁹
virtutē: z ipse ad nichi
lum deducet tribulan-
tes nos. Psalmus. lx.
Exaudi deꝰ deprē-
cationē meā: intē-
de oratioⁿi mee. A fi-
nib⁹ terre ad te clama-
ui dū anxiaret cor meū:
in petra exaltasti me.
Deduxisti me qz factꝰ
es spes mea: turris for
titudis a facie inimici.
Inhabitabo i taberna
culo tuo i scla: protegar
i velamento alarū tuar.
Qm̄ tu deꝰ meꝰ exaudi

ti oronē meā: dedisti hę reditatē timētib⁹ nomē tuū. Dies sup dies regis adīcies: ānos eius vsq; in diē gnationis et gnationis. Permanet in eternū i cōspectu dei: miam ⁊ vitatē et⁹ qs requiret? Sic psalmū dicā noī tuo in seculū seculi: vt reddā vota mea de die in diē. Glia. Ānxa nobis dñe auxilio de tribulatiōe.

Nonne deo (ꝑ.lxi. subiecta erit aīa mea: ab ipso enī salutare meū. Nā ⁊ ipse de⁹ me⁹ ⁊ saluator me⁹: susceptor me⁹ nō mouebor ūplī? Quousq; irruitis in hoīem: interficitis vniuersi vos/ tanq; parieti inclinato ⁊ maceriē depulse? Veruntn̄ ꝓcio meo cogitauerūt repellere: cucurri i sitī ore suo benedicebāt/ et corde suo maledicebāt. Verūtn̄ deo subiecta esto anima mea: qm̄ ab ipso patiētia mea. Q ⁊ ipse deus me⁹ ⁊ saluator me⁹ adiutor me⁹: nō emigrabo. In deo salutare meū et glia mea: de⁹ auxilio mei ⁊ spes mea i deo est. Sperate i eo oīs cgrs gātio ppli/ effūdite coā illo corda vīa: de⁹ adiutor nr̄ i etnū. Verumtn̄ vani filij hoīm: mēdaces filij hoīm in stateris/ vt decipiāt ipsi de vanitate i idipsū. Nolite sperare i iniqtate: ⁊ rapinas nolite concupiscere/ diuitie si affluāt nolite cor apponere. Semel locut⁹ est de⁹ duo hec audiui: q; potestas dei est/ et tibi dñe mia/ q; tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua. ꝑ.lxii.

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo Sitiuit i te aīa mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inīa ⁊ saquosa: sic i sctō apparui tibi/ vt viderē virtutē tuā ⁊ gloziam tuam. Q ꝙ melior⁹ est mia tua sup vitas: labia mea laudabunt te. Sic benedicam te i vita mea: ⁊ i nomine tuo leuabo

manꝰ meas. Sicut adi
pes pinguedine repleat
aia mea: & labijs exulta
cionis laudabit os meū
Si memor fui tui sup
stratū meū: i matutinis
meditabor i te qz fuisti
adiutor meꝰ. Et i velā
mēto alaꝝ tuaꝝ exulta
bo: adhesit aia mea post
te/me suscepit dextera
tua. I pli vero i vanū
quesierūt aiam meā: introi
būt i inferioza terre tradē
tur i manꝰ gladij par-
tes vulpiū erūt. Rex
vo letabit i deo lauda-
būt oēs q̄ iurāt i eo: qz
obstructū est os loquentiū
iniqua. ps. xvij.

Caudi deꝰ oronem
meā cū deprecoꝝ: a timore ini
mici eripe aiam meam
Protexisti me a conuen
tu malignātiū: a multitu
dine operātiū iniqtatē.
Qz exacuerūt vt gladios
linguas suas: intenderūt ar
cū rē amarā vt sagittent
in occultis immaculatū & u
bito sagitabūt eū & nō
timebūt: firmauerūt sibi
sermonem nequam.
Narrauerūt vt absconde
rēt laqueos: dixerūt qs vi-
debit eos Scrutati sūt
iniquitates: defecerūt scru-
tantes scrutinio. Ac-
cedet hō ad cor altū: & ex-
altabit deꝰ. Sagitte
parulorū facte sūt plage
eoꝝ: & infirmate sūt pra
eos lingue eoꝝ. Cōtur
bati sūt oēs q̄ videbāt
eos: & timuit omis hō Et
annūciauerūt opa dei: et
factā eius intellexerūt. Le-
tabit iustꝰ i dño & spa-
bit in eo: & laudabūt oēs
recti corde. Ps. xi. Sal-
moz iimici eripe dñe aiaz
meam. ps. xvij.

Decet hymnꝰ de-
us in syō: & tibi reddet
votū in hierlm. Exau
di oronē meā: ad te omis
caro veniet. Verba ini-
quoꝝ prevaluerunt sup
nos: et impietatibꝰ nos-
tris tu propiciaberis.
Beatꝰ quem elegisti &
assūpsisti: inhabitabit in
atriis tuis. Repletbi-
mur i bonis domꝰ tue:
sancti est templū tuū mira
bile i equitate. Exaudi

nos de⁹ salutar⁹ nr̄: spes
oim finiū terre et i ma
ri longe. P ꝓparans
montes in virtute tua
accinctus potentia: qui
cōturbas pfundū ma-
ris sonū fluctuū eius.
T urbabūtur gētes et
timebūt: qui habitāt
fines a signis tuis/
exitus matutini ⁊ ve-
spere delectabis. V isi
tasti terrā et inebriasti
eā: multiplicasti locu-
pletare eā. F lumē dei
repletū est aqs: parasti
cibū illoꝝ/ qm̄ ita est p-
paratio eius. I ruos
eius inebriās multipli
ca genimina eius: i stil
licidiis eius letabitur
germinans. B ndices
coꝛone anni benignita
tis tue: et cāpi tui re-
plebūt vbertate. P in
guescēt speciosa deser-
ti: ⁊ exultatione colles
accingentur. I ndati
sūt arietes ouiū/ ⁊ val
les abundabūt frumen
to: clamabūt etei hym
nū dicent. p.xlv.
I ubilate deo om-
nis terra psalmū dicite
nomini eiꝰ: date glo
riam laudi eius. D ui
te deo ꝙ terribilia sūt
opera tua dñe: i multi-
tudine virtutis tue mē
tientur tibi inimici tui
O mnis terra adoꝛet te
et psallat tibi: psalmū
dicat nomini tuo. V e
nite et videte opa dei:
terribilis in cōsiliis su
per filios hoim. Q ui
conuertit mare in ari-
dā: in flumine ptransi-
būt pedē: ibi letabimur
in ipso. Q ui dñatur i
virtute sua i ēternum/
oculi eius super gētes
respiciunt: qui exalte
rant non exaltētur i se
metipsis. B enedicite
gētes deū nostrū: ⁊ au-
ditā facite vocē laudis
eius. Q ui posuit ani
mā meā ad vitā: ⁊ non
dedit in cōmotionē pe-
des meos. Q m̄ pbasti
nos deus: igne nos exa
minasti sicut examinat
argētū I nduxisti nos
in laqueū posuisti tri-
bulationes in doꝛsis nr̄

stro: ipposuisti homines super capita nra. Transiuimus per ignē & aquā: et eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distinxerūt labia mea. Et locutū est os meū: in tribulatione mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incēso arietū: offeram tibi boues cū hircis. Venite audite & narrabo oēs q̄ timetis deū: q̄nta fecit aie mee. Ad ipsū ore meo clamaui: et exultauit sub lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo: non exaudiet dñs. Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecationis mee. Benedictus deus: q̄ nō amouit oōnē meā & miaz suā a me. ℣. lxvi

DEus misereat nri et bñdicat nobis: illuminet vultū suum super nos & misereatur nostri. Ut cognoscamus in terra viā tuam: in omnibus gētib⁹ salutare tuū. Cōfiteātur tibi ppli deus: cōfiteātur tibi ppli oēs. Lētētur & exultent gentes: q̄m iudicas pp̄os in eq̄tate: et gentes in terra dirigis. Confiteātur tibi ppli deus: cōfiteātur tibi ppli oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus deus nr̄: benedicat nos deus: et metuant eum oēs fines terre. ℣. lxvij

Exurgat deus & dissipētur inimici ei⁹: et fugiant q̄ oderūt eū a facie ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant pctōres a facie dei. Et iusti epulētur et exultent in cōspectu dei: & delectentur in leticia. Cantate deo psalmum dicite nōi ei⁹: iter facite ei qui ascēdit sup occasū: dñs nomē illi. Exultate in cōspectu ei⁹: turbabunt a facie ei⁹ pris orphano rū & iudicis viduarum. Deus in loco scō suo:

deus q̄ inhabitare facit
vnius moꝛis in domo.
Q ui eduxit victos in
foꝛtitudine: filios eos
q̄ exasperāt q̄ habitāt in
sepulchꝛis ℣ e⁹ cū egre
dereris i cōspectu ppli
tui: q̄ pgrāsiores i de-
sertο. ℣ erra mota est:
etenim celi distillauerūt a
facie dei synai / a facie
dei ℣ israel ℣ luuiā voluntariā
segregabis de⁹ hereditā
ti tue & infirmata est: tu
vo ꝓfecisti eā. ℟ ialia
tua habitabūt i ea: pa-
rasti i dulcedine tua pau
peri de⁹ ℣ us dabit ver
bū: euāgelizātib⁹ virtu
te multa ℟ ex virtutū
dilecti dilecti: & ꝓspectꝛi
domus diuidere spolia
℟ i doꝛmiatis inter me
dios cleros pēne colūbe
deargēntate: & posteriora
doꝛsi ei⁹ in pallοꝛe auri
℣ ū discernit celestis
reges sup eā nive deal-
babūntur i selmō: mōs
dei mōs pinguis. ℣ ōs
coagulat⁹ mōs piguis:
vt q̄d fulpicamini mō-
tes coagulatos & ℣ ōs
in quo bñplacitū est de⁹
habitare i eo: etenim dñs
habitabit i finē. ℣ cu-
rus dei decē milib⁹ mul
tiplex milia letātium:
dñs i eis in synai in sctō
℟ scēdisti i altū cepisti
captiuitatem: accepisti
dona in hoib⁹. & teni
nō credētes: ihabitare
dñm deū. ℟ benedict⁹ dñs
die quotidie: ꝓsperum
iter faciet nobis de⁹ sa-
lutarium nr⁹ ℣ e⁹ nr⁹
de⁹ saluos faciēdi: & dñi
dñi exitꝰ mortis ℣ erū
tamē de⁹ cōfringet ca-
pita inimicoꝝ suoꝝ: ver
ticē capilli gambulan-
tiū i delictis suis. ℣ i
xit dñs ex basan cōuer
tā: conuertā in pfundū
maris. ℣ t intinget pes
tu⁹ in sanguie: lingua
canum tuoꝝ ex inimicis
ab ipso. ℣ idert ingress⁹
tuos de⁹: ingress⁹ dei mei
regis mei q̄ est i sancto.
℣ ꝓuenerūt pncipes cō
iūcti psallentib⁹: in me-
dio iuuencularū tympa-
nistriaꝝ ℟ n ecclesijs be
nedicite deo: dño de fōn

tibus israel. Ibi bēnia
min adolescētul⁹: i mē-
tis excessu. P̄ principes
iuda duces eor: principes
pes zabulon z principes
neptalī. M̄anda deus
virtuti tue: confirma
hoc de⁹ qđ operat⁹ es i no
bis. A templo tuo i hie
rusalē: tibi offerēt re-
ges munera. I ncrepa
feras arūdinis: cōgre-
gatio tauror̄ in vaccis
pplor̄/vt excludāt eos
qui pbati sunt argēto.
D issipa gentes q̄ bel-
la volūt: venient legati
ex egypto/ethiopia pre
uenier manꝰ ei⁹ deo Re
gna terre cantate deo:
psallite dño. P̄ sallite
deo: q̄ ascēdit sup celū
celi ad orientē. E ce
dabit voci sue voce vir
tutis: date gloziam deo
super israel magnificē
tia eius et virtus ei⁹ in
nubibus. M̄ irabilis
deus in sanctis suis: de
us israel ipse dabit vir
tutem et fortitudinem
plebi sue/bñdict⁹ deus
G lozia patri et filio:
et spiritui sancto. Si-
cut erat in principio et
nunc et semper: ān.
Benedicite gentes deum
nostrum. D. Deus vitam
meā annunciaui tibi. po
suisti lachrymas meas in
cōspectu tuo. D̄ li. facere d.
Fiat misericordia tua.
In laudibus. antipho.
A egypti⁹ laua me de-
as ab iniquitate mea
ps. M̄iserere mei deus
secundum. ān. Te de-
cet hymnus deus i syon.
ps. Ipsum. ān. Labia
mea laudabunt te in vita
mea deus meus. psalm⁹.
Deus de⁹ meus ad te/
C̄anticū principi. Regū. ij
E xultauit cor meum in domino: et
exaltatum est cor me-
um i deo meo. D̄ilata-
tum est os meum su-
per inimicos meos: q̄
letata sum in salutari
tuo. N on est sanctus
vt est dominꝰ: neq; eni
est alius extra te/z non
est fortis sicut deus n̄r̄
P̄ olite multiplicare
loq̄ sublimia: gloziātes

Recedāt veteꝛa de oꝛe
vestro: qz deꝰ scientiaꝝ
dñs est: et ipse pꝛepaꝛā
tur cogitationes. Ac-
cus foꝛtiꝰ superatꝰ est:
et infirmi accincti sūt
roboꝛe. Repleti pꝛiꝰ p
panibꝰ se locauerūt: et
famelici saturati sunt
Q onec sterilis peperit
plurimos: et q̄ multos
habebat filios infirma
ta est. Q hs moꝛtificat
et viuificat: deducit ad
inferos z reducit. Q hs
pauperē facit et ditat:
humiliat et sublevat:
Suscitans de pulvere
egenū: z de sterꝛoꝛe eri-
gens pauperē. Ut se-
deat cū pꝛincipib⁹: z so-
liū glie teneat Q ei
sunt cardines terre: et
posuit sup eos oꝛbem.
Q edes sctōꝝ suoꝝ ser
vabit: et ipi i tenebꝛis
ꝛticescēt: qz nō i foꝛtitu
dine sua roboꝛabit vir
Q ui fꝛangent adver-
sarij eius: et super
ipos in celis tonabit.
Q hs iudicabit fines
terre: z dabit ipeꝛiū re-
gi suo: z sublimabit cor
nu xpi sui Q la. Q ñia in
diebꝰ eius oriet iustꝰ
et abūdātia pacis. Ps.
Celi enarꝝt gloꝝiā dei. Ps.
Laudate. ℣. Magnifi-
cate.

Q Oꝛs tene (hyꝫ.
Q bze z nubila gīa-
ta mundi z turbida lux
intrat albescit polꝰ xps
venit discredite. Cali-
go terre scinditur pcus-
su solis spiculo rebusq
tam coloꝛ redit vultu
nitētis syderis Q exple
solū nouimꝰ te mēte pu
ra z simplici fienda ca
nēdo qs sponde nōis le-
gibus. Sunt multa fu-
cis illita q̄ luce purgē-
tur tua / tu lux coꝛ syde-
ris vultu sereno illu
mina. Q eo patri. ℣.
In mātutinis. In euāge-
lā. Salutē ex inimicis no-
stris z de manu oim q̄ nos
oderūt libera nos dñe. ps
Benedictꝰ. ℣ Fer. v.
Inuita. Adoꝛemꝰ dñm.
Quoniā ipse fecit nos. ps
Venite exultemꝰ. hyꝫ.

Q Oꝛa nra rerū cō
regit fꝛe coloꝛes
dum nos cōtinentes po-

ſcim⁹ te ſuſte ſuder⁹ cor
diū. Ut auferas placu
la ſuzdelq̄ mētis ablu
as doneleq̄ chriſte gēam
vt arceantur crimina.
Mens ecce torpet ipia
quū culpa mozdet no
xia obſcura gerit tolle
re et te redēptoz q̄rere.
Repelle tu caliginē in
triſer⁹ q̄maxime vt in
tus gaudeat ſe collocā
et iuſe. Ps. xxxiij

SAluū me fac
de⁹: qm intra
uerūt aq̄e
ad aiam meā
Infix⁹ ſū in limo pzo
fūdi: et nō eſt ſubſtātia.
Veni i altitudinē ma
ris: et tēpeſtas demer
ſit me. Laboraui cla
mans rauce facte ſunt
fauces mee: defecerunt
oculi mei dū ſpo in deo
meo. Multiplicati ſūt
ſuper capillos capitis
mei: q̄ oderūt me gra
tis. Confortati ſunt
qui pſecuti ſunt me ini
mici mei iniuſte: q̄ non
rapui tunc exoluebam
Deus tu ſcis inſipien
tiā meā: et delicta mea
a te nō ſunt abſcōdita.
Non erubeſcāt i me q̄
expectāt te dñe: dñe vir
tutū. Non cōfundant
ſup me: q̄ q̄rūt te ve⁹ iſrl
Qm̄ ppter te ſuſtinui
oppzobriū: operuit cō
fuſio faciē meā. Extra
neus factus ſū fratribus
meis: et peregrin⁹ filijs
mēis mee. Quia zel⁹ do
mus tue comedit me: et
oppzobria exprobrātiū
tibi receiderūt ſup me.
Et operui in ieiunio aiam
meā: et factū eſt in op
pzobriū michi. Et po
ſui veſtimētū meū cili
ciū: et factus ſū illis i pa
rabolā. Aduersū me
loquebātur q̄ ſedebant
in porta: et i me pſallē
bāt q̄ bibebāt vinum.
Ego vero oōnē meā
ad te dñe: tps bñplaci
ti de⁹. In multitudi
nē mīe tue: exaudi me in
veritate ſalutis tue. Eri
pe me de luto vt nō infi
gar: libera me ab his
q̄ odēt me: et de pfūdis
aq̄rū. Non demergat

tẽpestas abs:neq; absorbeat me pfundū/neq; vz grat sup me puteus os suū. Exaudi me dñe qm benigna ē mia tua: secm multitudinē miserationū tuaq; respice in me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: qm tribulor velociter exaudi me. Intende aie mee & libera eā: ppt inimicos meos eripe me. Tu scis ipzoperiū meum & confusionē meā: & reuerentiā meā. In cspectu tuo sūt oēs q tribulāt me: ipzoperiū expectauit coz meū & miseriā. Et sustinui q simul cōtristaret & nō fuit: & q cōsolaret & nō inueni. Et dederūt i escā meā fel: & i sitī mea potauerūt me aceto. Fiat mēsa eoz coza ipsis i laqueū: et in retributiones & in scādalū. Obscurent& oculi eoz ne videāt: & dorsū eoz semp incurua. Effunde sup eos ire tuā: & furoz ire tue cpzehēdat eos. Fiat habitatio eoz deserta: et i tabernaculis eoz nō sit q inhabitet. Quoniā quē tu percussisti persecuti sūt: & sup dolorē vulnez meoz addiderūt. Appone iniquitatē sup iniquitatē eoz: & nō intrēt i iustitiā tuā. Deleant de libro viuēciū: et cū iustis nō scribant. Ego sū pauper & dolēs: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei mei cū cāticō: & magnificabo eū i laude. Et placebit deo: sup vitulū nouellū/cornua producētē & vngulas. Videāt pauperes & letēt: qrite deum & viuet aia vestra. Quoniā exaudiuit pauperes dñs: & vinctos suos nō despexit. Laudet illū celi & terra mare & oia reptilia i eis. Quoniā deus saluā faciet syō: & edificabūtur ciuitates iude & habitabūt ibi: & hereditate acquiet eā. Et semē seruoz ei possidebit eam: & qui diligunt nomen eius habitabūt in ea. Psalmus. lxix.

Deus ī adiutoziū meū intēde: dñe ad adiuuandū me festina. Confundantur et reuereāt: q̄ q̄rūt aiam meā. Auertāt retroz sū: et erubescāt: q̄ volūt michi mala. Auertāt statī erubescētes: q̄ dicunt michi euge euge. Exultent: lētent in tibi oēs q̄ tē te: et dicāt sēp magnificet dē: q̄ diligunt salutare tuum. Ego vero egen⁹ et pauper sū: deus adiuua me. Adiutoz meus: et liberator meus es tu: dñe ne moreris. Gloria pī: et filio. Sicut erat. Ā. Dñe deus ī adiutoziū meum intende. Psalmus. lxx.

In te dñe sperauī nō cōfundar ī eternū: in iustitia tua libera me: et eripe me. Inclina ad me aurem tuā: et salua me. Esto michi ī deū protectoz: et ī locū munitū vt saluum me facias. Quōm firmamētū meū: et refugiū meū es tu: Deus meus eripe me de manu peccātis: et de manu contra legē agētis et iniqui. Quoniā tu es patientia mea dñe: dominē spes mea a iuuentute mea. In te confirmat⁹ sum ex vtero: de vētre matris mee tu es protector meus. In te cantatio mea sēper: tāq̄ prodigium factus sum multis: et tu adiutoz fortis. Repleat os meū laude: vt cantē gliā tuā: tota die magnitudinē tuā. Noli me ciās me ī tpe senectutis: cū defecerit virt⁹ mea ne derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei michi: et qui custodiebant aiam meā consilium fecerunt in vnum. Dicentes deus dereliquit eum: persequimini et comprehēdite eum: quia non est qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus ī auxilium meū respice. Confundant̄ et deficiant detrahentes aie mee: operiāt̄ con

tulione⁊ pudoze q̄ que
rūt mala michi. Ego
aūt sēp sperabo: ⁊ adde
cīā sup oēm laudē tuā.
Os meū āñūciabit iu-
sticiā tuā: tota die salu
tare tuum. Q. iñ nō co
gnoui litteraturā itroi
bo i potentias dñi: dñe
memorabor iusticie tue
solī⁹. D. e⁹ docuisti me
ex iuuētute mea: ⁊ vsq;
nūc pronūciabo mira-
bilia tua. Et vsq; i se-
nectā et senīū: deus ne
dereliquas me. D onec
annunciē brachiū tuū:
generationi oi q̄ ventu
ra est. P otentiā tuā et
iusticiā tuā de⁹ vsq; in
altissima que fecisti ma
gnalia: de⁹ quis simi-
lis tibi? Q uantas ostē
disti michi et tribulatio-
nes multas ⁊ malas: et
conuersus viuificasti me
et de abyssis terre iter
reduxisti me. M ulti-
plicasti magnificētiam
tuā: et conuersus cōsolat⁹
es me. Nā ⁊ ego cōfite-
bor tibi i vasis psalmi
veritatē tuā de⁹: psallā
tibi i cythara sanct⁹ is-
rael. Exultabūt labia
mea cū cantauero tibi:
et aia mea quā redemi
sti. Sed ⁊ lingua mea to
ta die meditabit iusti-
ciā tuā: cū confusi ⁊ reue
riti fuerint q̄ querunt
mala mihi. ps. lxxi.

DEus iudiciū tu-
um regi da: ⁊ iu-
sticiam tuā filio regis.
Iudicare pplm tuum
in iusticia: ⁊ pauperes
tuos in iudicio. Susci
piant mōtes pacē ppli: et colles iusticiā. Iu-
dicabit pauperes ppli: et
saluos faciet filios pau
perū: ⁊ hūiliabit calū-
niatorē. Et p̄manebit
cū sole: ⁊ ante lunā i ge
nerationes generatio-
nū. D escēdet sicut plu
uia i vellus: ⁊ sicut stil-
cidia stillantia sup terā.
O rieť in diebus ei⁹ iusti-
cia ⁊ abundātia pacis:
donec auferatur luna.
Et dñabit a mari vsq;
ad mare: et a flumine
vsq; ad terminos orbis
terrarū. Q ore suo filio p̄-

dent ethyopes:et inimici eius terram lingent. Reges thar-sis et insule munera offerent: reges arabū et saba dona adducent. Et adorabunt eū oēs reges:oēs gētes seruient ei. Quia liberabit pauperē a potente: et pauperē cui non erat adiutor. Parcet pauperi et inopi:et animas pauperū saluas faciet. Ex usuris et iniquitate redimet aias eorū:et honorabile nomē eorū coram illo. Et viuet et dabit ei de auro arabie:et adorabūt de ipso semper tota die benedicēt ei. Et erit firmamentū in terra in summis montiū/superextolletur super libanū fructus eius:et florebūt de ciuitate sicut fenū terre. Sit nomen eius benedictū in secula:ante solē permanet nomē eius Et benedicent in ipo oēs tribus terre:oēs gētes magnificabūt eū. Benedictus dns deus israel:qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis eius in eternū:et replebit maiestate eius omis terra fiat fiat. Finis michi dñe i deū pcedo. P. Ixij

Quam bonus israel deus:his qui recto sūt corde. Mei aūt pene moti sūt pedes:pene effusi sunt gressus mei. Quia zelaui sup iniquos: pacē pctorū videns. Quia nō est respectus morti eorū:et firmamētū in plaga eorū In labore hoīm nō sūt:et cū hoīb⁹ nō flagellabunt Ideo tenuit eos superbia:operti sūt iniquitate et impietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorū:transierūt in affectū cordis Cogitauerūt et locuti sūt nequitiā:iniquitatē in excelso locuti sūt. Posuerūt in celū os suū:et lingua eorū transiuit in terra. Ideo conuertet pp̄s meus hic:et dies plenitudinis inuenietur in eis. Et dixerūt quomō scit deus:et si est scia in excelso. Et ecce ipi peccatores et abundantes in seculo:obtinuerūt di-

nitiãs. Et dixi ergo si
ne causã iustificauī coꝛ
meū: s lauī ī ꝛore inoꝛtef
manꝰ meas Et tot fla-
gellatꝰ tota die: ꝛcastiga
tio mea ī matutis Si di
cebã nãꝛrauo sic: nattoꝛ
nẽ filioꝛ tuoꝛ repꝛoba
ui. Et riſtimabã vt co-
gnoscerẽ: hoc labꝛ ẽ añ
me. Intꝛa ī sanc-
tuariũ dei: s intelligã in
nouiſſimis coꝛ. Deꝛũ
tñ ꝓpter dolos ꝓpoſiſti
eis: deiecisti eos dũ alle
uarẽt. Quõ facti sũt
ī desolationẽ: subito de
fecerũt/ perierũt ꝓpter ī
q̃tatẽ suã Velut sõnũ
surgẽtiũ: dñe ī ciuitate
tua imaginẽ ipoꝛ ad ni
chilũ rediges. Quꝛ iſtã
matũ ẽ coꝛ meũ s renes
mei cõmutati sũt: s ego
ad nichilũ redactꝰ ſũ et
neſciui. Et tũmtñ ſa
ctꝰ ſũ apñ te: s ego ſp te-
cũ Tenuiſti manũ dex
teꝛã meã: s in voluntate
tua deduxiſti me / et cũ
gꝛia ſuſceꝑiſti me Quid
ei michi ẽ ī celo: et a te
q̃d ei volui ſꝫ tꝛã Deſe
cit caro mea s coꝛ mei:
deus coꝛdis mei s pars
mea deꝰ in eternũ. Quꝛ
ecce q̃ elõgãt ſe a te peri
bũt: ꝓdidiſti oẽs q̃ foꝛni
cant abs te. Michi aũt
adherere deo bonũ ẽt: ꝓ-
ponere in dño deo ſpem
meã. Et annuncie oẽs
ꝓdicationes tuas ; in
ꝑtis filie ſyõ. ī. ecclie

Ut q̃d deꝰ repuli
ſti in finẽ: iꝛatꝰ ẽt
furoꝛ tuꝰ ſup oues paſ-
cue tue. Memoꝛ eſto cõ
gregationis tue: quã poſ-
ſediſti ab initio. Ꝛedi
miſti virgã hereditatis
tue: mõs syõ in quo ha
bitaſti in eo. Leua ma
nus tuas in ſuꝑbias eoꝝ
in finẽ: quãta malig-
gnatꝰ eſt inimicꝰ in ſãcto
Et gloriati sũt q̃ oderũt
te: in medio ſolẽnitatis
tue. Poſuerunt ſigna
ſua ſigna s nõ cognou
erũt: ſicut ī exitu ſuꝑ
mũ. Quaſi in ſilua li-
gnoꝝ ſecuribꝰ exciderẽt
ianuas eiꝰ in idipſũ: in
ſecuri s aſcia deiecerũt
eã. Incenderũt igni ſã

tuarij tuū: & terra pol-
luerūt tabernaculū no-
minis tui. Dixerūt in
corde suo cognatio eorū
simul: quiescere facia-
mus oēs dies festos dei a
terra. Signa nra nō vi-
dimus: iā nō est pphēta
et nos nō cognoscet am
plius. Usq quo deus im
properabit īimicus: irri-
tat aduersarius nomen
tuū i finē. Ut quid auer-
tis manū tuā & dexterā
tuā: de medio sinu tuo
in finē. Deus aūt rex nr
ante secla: operatus est salu
tē i medio terre. Tu cō
firmasti in virtute tua
mare: cōtribulasti capi-
ta draconū in aqs. Tu
cōfregisti capita draco-
nis: dedisti eū escā pūs
ethiopū. Tu dirupisti
fōtes & torrētes: tu ie-
casti fluuios ethā. Tuus
est dies & tua est nox: tu
fabricat⁹ es auroram & so
lem. Tu fecisti oēs ter
minos terre: estatē & ver
tu plasmasti ea. Mēor
esto huius: inimicus ipro
perauit dñe & pūs insi
piens incitauit nomen
tuū. Ne tradas bestijs
alas confitentes tibi: et alas
pauperū tuorū ne obliui
scaris in finē. Respice
in testamentū tuū: quia re-
pleti sūt qui obscurati
sunt terre domibus ini
quitatum. Ne auertat
humilis factus cōfusus:
pauper & inops laudabūt
nomē tuū. Exurge deus
iudica causā tuā: mēor
esto improperiorū tuorū
eorū q̄ ab insipiente sūt
tota die. Ne obliuiscā
ris voces īimicorū tuorū
superbia eorū qui te odie-
runt ascendit semper.
Ān. Liberasti virgam hē-
reditatis tue. ps. lxxiij.

COnfitebimur tibi deus confitebimur:
et inuocabimus nomē
tuū. Narrabimus mi-
rabilia tua: cum accepe-
ro tempus ego iustitias iudicabo. Liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius Dixi iniquis nolite inique agere: & delinquentibus

nolite exaltare cornu. Nolite extollere in alteū cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniquitatē. Quia neq; ab oriente neq; ab occidēte neq; a desertis mōtib⁹: quōm deꝰ iudex est. Hūc hūiliat & hunc exaltat: q; calix in manu dñi vini mest plen⁹ mixto Et inclinauit ex hoc i hoc: verūtāmen fex ei⁹ nō est exinanita: bibent ex ea oēs pctōres terre. Ego aūt ānūciabo i sēcm: cātabo deo iacob. Et oia cornua pctōr⁹ cōfringā: & exaltabunt cornua iusti. ℣ Notus i iudea deꝰ: in isrl magnū nomen ei⁹. Et factꝰ est in pace locus ei⁹: et habitatio ei⁹ in syō. Ibi cōfregit potētias: arcum scutum gladiū & bellū Illuīans tu mirabilis& a mōtibus eternis: turbati sūt oēs insipiētes corde. Dormierūt somnū suū: & nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹ suis. Ab increpatiōe tua deꝰ iacob dormitauerūt q; ascenderūt equos. Tu terribilis es et qs resistet tibi: extūc ira tua. De celo auditū fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit Cū exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret oēs māsuetos terre. Qm cogitatio hois cōfitebit tibi: et reliquie cogitatiōis diē festū agēt tibi. Vouete & reddite dño deo nō: oēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili & ei q; auferet spīm pzincipū: terribili apō reges tre. ℟. Et iubilabim⁹ in nomī tuo dñe. ℣. Uoce mea ad dñm clamaui: voce mea ad deū et intendit mihi. In die tribulationis mee deū exquisiui manib⁹ meis nocte ptra eū: & nō sū decept⁹ Renuit consolari aia mea: memor fui dei et delectat⁹ sū & exercitat⁹ sū & defecit spūs me⁹ Anticipauerunt vigilias

ocull mei: turbat⁹ sū et
nō sū locut⁹. Cogita-
ui dies antiquos: & an-
nos eternos in mēte ha
bui. Et meditatus sū
nocte cū corde meo: & ex
ercitabar⁊ scopebā spūs
meū. Nūqd in eternū
pjciet deus: & nō appo
net vt ⁊placitior sit ad
huc. Aut i finē miam
suā abscidet: a gnatiōe
in gnationē. Aut ut obli
uiscet miserēri de⁹: aut
cōtinebit i ira sua mias
suas. Et dixi nūc cepi:
hec mutatio dextere ex
celsi. Memor fui ope-
rū dñi: q⁊ memor ero ab
initio mirabiliū tuorū
Et meditabor in oib⁹
opib⁹ tuis: & in adinuē-
tionib⁹ tuis exercebor.
Deus in scto via tua qs
de⁹ magn⁹ sicut dē⁹ nr: tu
es de⁹ q facis mirabilia
Notā fecisti i ppīis vir
tutē tuā: redemisti i bra
chio tuo populū tuū filios iacob & ioseph. Vi
derūt te aq de⁹ viderūt
te aq & timuerūt: & turba
ti sūt abyssi. Multitu-
do sonitū aquarū: voces de
derūt nubes. Etenim sa
gitte tue transierūt: vox
tonitrui tui in rota.
Illuxerūt choruscatio
nes tue orbi terre: mo
tus est & ⁊tremuit terra.
In mari via tua & se-
mite tue i aqs multis
& vestigia tua nō cogno
scent. Deduxisti sicut
oues pplm tuū: i manu
moysi et aaron. Lxxvij
Attēdite pple me⁹
lege meā: inclinate
aurē vēā⁊ i vbā oris mei.
Aperiā i parabolis os
meū: loqr ⁊positiones ab
initio. Quāta audiuim⁹
et cognouim⁹ ea: & pres
res nr narrauerunt nobis
Nō sūt occultata a fi-
liis eor⁊: i gnatione alta
Narrātes laudes dñi
et virtutes ei⁹: & mira-
bilia ei⁹ q fecit. Et sus-
citauit testimoniū in ia-
cob: & legē posuit i isrl.
Quāta mādauit pribus
nris nota facere ea filiis
suis: vt cognoscat gna-
tio alta. Et filij q nascē-
tur: & exurgēt: & narra-

nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniquitatē. Quia neq; ab oriente neq; ab occidēte neq; a desertis mōtib⁹: quōm de⁹ iudex est. Hūc hūiliat & hunc exaltat: q; calix in manu dñi vini mest plen⁹ mixto Et inclinauit ex hoc i hoc: verūtū fex ei⁹ nō est exinanita: bibent ex ea oēs pctōres terre. Ego aūt ānūciabo i sēcm: cātabo deo iacob. Et oia cornua pctōr⁹ cōfringā: & exaltabunt cornua iusti. ℣ Notus i iudea de⁹: in isr̄l magnū nomen ei⁹. Et factus est in pace locus ei⁹: et habitatio ei⁹ in syō. Ibi cōfregit potētias: arcum scutum gladiū & bellū Illuians tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati sūt oēs insipiētes corde. Dormierūt sōnū suū: & nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib⁹ suis. Ab increpatiōe tua de⁹ iacob: dormitauerūt q; ascenderūt equos. Tu terribilis es et q̄s resistet tibi: ex tūc ira tua. De celo auditū fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit Cū exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret oēs māsuetos terre. Q̄m cogitatio hois cōfitebit tibi: et reliquie cogitatiōis diē festū agēt tibi. Vouete & reddite dño deo nr̄o: oēs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili & ei q̄ auferet spm̄ pncipū: terribili apō reges terre. ℣. Et iacabim⁹ nomē tuū dñe. ℟. Vox mea (Irrbi. ad dñm clamaui: voce mea ad deū et intendit mihi. In die tribulationis mee deū exquisiui manib⁹ meis nocte ctra eū: & nō sū deceptus. Renuit consolari aia mea: memor fui dei et delectat⁹ sū: & exercitat⁹ sū & defecit spūs me⁹ Anticipauerunt vigilias

oculi mei: turbat⁹ sū et nō lū locut⁹. ℣ ogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mēte habui. ℟ t meditatus sū nocte cū coꝛde meo: ⁊ exercitabar⁊ scopebā spūs meū. ℣ ūqd in eternū ꝓiciet deus: ⁊ nō apponet vt ꝓplacitioꝛ sit adhuc. ℟ ut i finē miam suā ableidet: a gnatiōe in gnationē. ℣ ut obliuiscet misereri de⁹: aut cōtinebit i ira sua mias suas. ℟ t dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. ℣ emoꝛ fui opetū dñi: q; meoꝛ ero ab initio mirabiliū tuoꝛū ℟ t meditaboꝛ in oib⁹ opib⁹ tuis: ⁊ in adinuētionib⁹ tuis exerceboꝛ. ℣ e⁹ in scto via tua q̄s de⁹ magn⁹ sicut d⁹ nr: tu es de⁹ q̄ facis mirabilia ℣ otā fecisti i ppīis virtutē tuā: redemisti i bꝛachio tuo populū tuū filios iacob ⁊ ioseph ℣ i derūt te aq̄ de⁹ viderūt te aq̄ ⁊ timuerūt: ⁊ turbati sūt abyssi. ℣ ultitudo sonit⁹ aquaꝛ: voces dederūt nubes. ℟ t enim sagitte tue tranſierūt: vox tonitrui tui in rota. ℣ lluxerūt cheꝛaulcatiōnes tue oꝛbi terre: cōmota⁊ ⁊ ⁊tremuit terra. ℣ n mari via tua ⁊ semitte tue ī aq̄s multis ⁊ vestigia tua nō cognoscent. ℣ eduxisti sicut oues ppīm tuū: i manu moysi et aarō. ℣ ℟ tēdite ꝓpē me⁹ legē meā: inclinate aurē vēaz ī ūba oīs mei. ℣ periā i parabolis os meū: loq̄r ꝓpositiōes ab initio. ℣ uāta audiuim⁹ et cognouim⁹ ea: ⁊ pres nr̄i narrauerunt nobis ℣ ō sūt occultata a filiis eoꝛ: i gnatione alta ℣ arrātes laudes dñi et virtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fecit. ℟ t suscitauit testimoniū in iacob: ⁊ legē posuit i isꝛl. ℣ uāta mādauit ꝓgib⁹ nr̄is nota facē ea filiis suis: vt cognoscat gnatio alta. ℣ filij q̄ nascētur ⁊ exurgēt: ⁊ narrabunt

hūt filiꝰ suis. ¶ Et po-
nāt i deo spē suā: ⁊ non
obliuiscāt opa dei: et
mādata eiꝰ exquirāt. ¶ Ne
fiāt sicut pres eoꝝ: gna
tio prava et exasperās.
¶ Gnatio q nō direxit coꝝ
suū: ⁊ nō ē creditꝰ cū do
spa eiꝰ. ¶ Filij efrē intēdē
tes ⁊ mittētes arcū: cō-
uersi sūt i die belli. ¶ Nō
custodierūt testamētū dī:
et i lege eiꝰ noluerūt ābu
lare. ¶ Et obliti sūt būfi
ciorū eiꝰ: ⁊ mirabiliū eiꝰ
q ostēdit eis. ¶ Coꝝ cōspē
coꝝ fecit mirabilia i ter
ra egypti: i cāpo thane-
os. ¶ Interrupit mare ⁊
perduxit eos: ⁊ statuit
aquas q̄si i vtre. ¶ Et de
duxit eos i nube diei: ⁊
tota nocte in illumina
tione ignis. ¶ Interru-
pit petrā in heremo: et
adaquauit eos velut in
abysso multa. ¶ Et edu-
xit aquā de petra: ⁊ de-
duxit tāq̄ flumina aq̄s
¶ Et apposuerūt adhuc
peccare ei: in irā excita
uerūt excelsū i aquoso
¶ Et tētauerūt deū i coꝝ-
dibus suis: vt peteret
escas aiabꝰ suis. ¶ Et ma
le locuti sūt de deo: di
xerūt nūq̄d poterit deꝰ
parare mēsā in deserto.
¶ Eū percussit petrā: flu
xerūt aq̄: ⁊ coꝝrētes inū
dauerūt. ¶ Nūq̄d ⁊ panē
poterit dare: aut parare
mensā pplo suo? ¶ Ideo
audiuit dñs ⁊ distulit:
et ignis accēsus est i ia-
cob: ⁊ ira ascēdit i isrl.
¶ Q̄ nō crediderūt i deo:
nec sperauerūt i salutari
eiꝰ. ¶ Et mādauit nubib⁹
desup: ⁊ ianuas celi apē
ruit. ¶ Et pluit illis mā
na ad māducādū: ⁊ panē
celi dedit eis. ¶ Panē āge
loꝝ māducauit hō: cibā
ria misit eis i abūdātia
¶ Trāstulit austrū de ce
lo: ⁊ induxit i virtute sua
afric⁹. ¶ Et pluit sup eos
sicut puluerē carnes: ⁊
sicut arenā maris volati-
lia pēnata. ¶ Et ceciderūt i
medio castroꝝ eoꝝ: circa
tabernacula eoꝝ. ¶ Et mā
ducauerūt ⁊ saturati sūt
nimis: ⁊ desiderio eoꝝ
attulit eis: nō sūt fraus

dati a deliderio suo. Ad huc esce eor erāt in ore ipor: z ira dei ascendit sup eos. Et occidit pingues eor: et electos israel ipediuit. In oib⁹ his peccauerūt adhuc: z non crediderūt in mirabilib⁹ ei⁹. Et defecerūt i vanitate dies eor: z āni eor cū festinatiōe. Cū occideret eos q̄rebāt eū: et reuertebātur z diluculo veniebāt ad eū. Et remēorati sūt q̄z deus adiutor est eor: z deus excelsus redēptor eor est. Et dilexerūt eū i ore suo: z lingua sua mēciti sunt ei. Cor aūt eor nō erat recte cū eo: nec fideles habiti sūt i testamēto ei⁹. Ipse āt est miserator et ppici⁹ fiet pctis eor: et non disperdet eos. Et abūdauit vt auerteret irā suā: z nō accēdit oēz irā suā. Et recordat⁹ est q̄z caro sūt: spūs vadēs et nō rediēs. Quotiēs eracerbauerūt eū i deserto: i irā cōcitauerūt eū in iaquoso. Et q̄uerli sūt

et tētauerūt deū z sanctū israel eracerbauerūt. Nō sūt recordati manus ei⁹: die q̄ redēit eos de mānu tribulātis. Sicut posuit i egypto signa sua: z prodigia sua i cāpo thaneos. Et q̄uertit i sāguinē flumina eor: z ibres eor ne biberēt. Misit i eos cynomiā z comedit eos: z rānas z disperdidit eos. Et dedit erugini fructus eor: et labores eor locuste. Et occidit i grādine vineas eor: z moros eor i pruina. Et tradidit grādini iumēta eor: z possessionē eor igni. Misit in eos irā indignatōis sue: indignationē z irā z tribulationē/immissiones p āgelos malos. Viā fecit semite ire sue: nō pepcit a morte aiāz eor/et iumēta eor i mortalitate cōclusit. Et percussit oē primogenitū i tra egipti: primitias oīs laboris eor i tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues populū suū: z duxit eos tanq̄ gregē in deserto. Et de

duxit eos in spe & nō timuerūt: & inimicos eorū operuit mare. Et induxit eos in mōtē sanctificationis sue: mōtem quē acquisiuit dextera ei⁹. Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte diuisit eis terrā in funiculo distributiōis. Et habitare fecit in tabernaculis eor: trib⁹ israel. Et tē tauerūt & exacerbauerūt deū excelsū: et testimonia ei⁹ nō custodierūt. Et auerterūt se & non seruauerūt pactū: quēadmodū pres eor conuersi sūt in arcū prauū In trā zelauerūt eū in collib⁹ suis: & i sculptilib⁹ suis ad emulationē eū prouocauerūt. Audiuit de⁹ et sprut: & adnihilū redegit valde israel. Et repulit tabernaculū syloe tabernaculū suū vbi habitauit i hoīb⁹. Et tradidit in captiuitatem virtutē eor: & pulchritudinē eor in manū inimici Et conclusit i gladio ppl⁹ suū et hereditatē suā sprut. Iuuenes eor comedit ignis: et virgines eorū nō sunt lamētate. Sacerdotes eor i gladio ceciderūt: & vidue eorum nō plorabūtur. Et excitat⁹ est tāq̄ dormiēs dñs: tāq̄ potēs crapulatus a vino. Et percussit inimicos suos i posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculū ioseph: et tribū effraim nō elegit Sed elegit tribū iuda: mōtē syō quē dilexit. Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suū: in terra quā fūdauit i secula. Et elegit dauid seruū suū: & sustulit eū de gregib⁹ ouiū de post fetātes accepit eū. Pascere iacob seruū suū: & israel hereditatē suā Et pauit eos i innocētia cordis sui: et i intellectib⁹ manuum suar deduxit eos. ā. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. Ps. lxxviii.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templū san

estū tuū: posuerūt hierlm
in pomoꝝ custodiā. Po
suerūt mortalia seruoꝝ
tuoꝝ escas volatilib⁹
celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ
bestijs terre. Effuderūt sā
guinē ipsoꝝ tāq̄ aquā i
circuitu hierlm: ⁊ non
erat q̄ sepeliret. Facti
sum⁹ opprobriū vicinis
nr̄is: subsānatio ⁊ illu
sio his q̄ i circuitu nr̄o
sunt. Usq̄quo dñe ira
sceris i finē: accendet ve
lut ignis zel⁹ tu⁹. Effū
de iram tuā in gētes q̄ te
nō nouerūt: ⁊ i regna q̄
nomē tuū nō inuocauerūt
Quia comederūt iacob:
et locū ei⁹ desolauerūt.
Ne memineris iniquitatū
nostraꝝ antiquaꝝ: cito
anticipēt nos mīe tue/
q̄ pauperes facti sum⁹
nimis. Adiuua nos de
us salutaris noster: et
propter gliam nois tui
dñe libera nos/ ⁊ ppicius
esto peccatis nr̄is ꝓpter no
men tuū. Redde vicinis
nr̄is septuplū i sinu
eoꝝ: ip̄roperiū ipsoꝝ q̄
exp̄robrauerūt tibi dñe.
Nos aut̄ pp̄s tu⁹ et
oues pascue tue: cōfite-
bimur tibi i sēcm. In
gñatiōe ⁊ gñatione ānū
ciabim⁹ laudē tuā. ꝑs.

Qui regis israēl ite-
de: q̄ deducis ve-
lut ouē ioseph. Qui se
des sup cherubi: mani-
festare coꝝ effraī beniā
mi et manasse. Excita
potentiā tuā ⁊ veni: vt
saluos facias nos Deꝰ
cōuerte nos: ⁊ ostende fa-
ciē tuā ⁊ salui erimus
Dñe deꝰ virtutū: quo
usq̄ irascēris sup oōnē
orōnē serui tui. Cibabis nos
pane lachrymaꝝ: ⁊ potū
dabis nob⁹ i lachrymis
in mensura. Posuisti
nos i cōtradictionē vi-
cinis nr̄is: ⁊ inimici nr̄i

lublanauerũt nos. Deus virtutũ querte nos: et ostende faciẽ tuã: et salui erimꝰ. Vineã de egypto transtulisti: eiecisti gẽtes: et plantasti eam. Dux itineris fuisti in ꝓspectu eiꝰ: et plantasti radices eiꝰ: et iplenit terrã. Operuit mõtes umbra eiꝰ: et arbusta eiꝰ cedros dei. Extẽdit palmites suos vsq; ad mare: et vsq; ad flumẽ ꝓpagines eiꝰ. Ut quid destruxisti maceriã eiꝰ: et vindemiãt eã oẽs q̃ ꝓtergrediũtur viã. Exterminauit ea aper de silua: et singulariꝰ ferus depastꝰ est eã. Deꝰ virtutũ cõuertere: respice de celo et vide: et visita vineã istã. Et ꝓfice eã quã plãtauit dextera tua: et super filiũ hoĩs quẽ cõfirmasti tibi. Incẽsa igni et cõfossa: ab increpatiõe vultus tui peribũt. Fiat manꝰ tua super virũ dextere tue: et super filiũ hominis quẽ cõfirmasti tibi. Et nõ discedimꝰ a te: vivificabis nos: et nomẽ tuũ invocabimꝰ. Deus virtutũ converte nos: et ostende faciẽ tuã: et salui erimus. Glã. Propitiꝰ esto peccatis nr̃is dñe. ℣. Gaudebũt labia mea dum cãtauero tibi. Et aĩa mea quã redemisti. ℣ Fiat mia. In laudibus. antiph.

Ibi soli peccaui dñe miserere mei. ℣ Miserere. ã. Dñe refugiũ factus es nobis. ℣. Iplũ. ã. In matutinis dñe meditabor in te. ℣. Deus deus meus. Exod. xv.

Cantemꝰ dño gloriose enim magnificatꝰ est: equũ et ascẽsorẽ ꝓiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factꝰ est michi in salutẽ. Iste deꝰ meus et glorificabo eũ: deus ꝑris mei et exaltabo eũ. Dñs q̃si vir pugnatoꝰ oꝑs nomẽ eiꝰ curruꝰ pharaonis et exercitũ eiꝰ deiecit in mare. Electi ꝓcipes eiꝰ submersi sũt in mari rubro: abyssi operuerũt eos: descẽderũt in ꝓfundũ q̃si lapis.

Dextra tua dñe magnificata est i fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicū/z i multitudine glie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā: in spū furoris tui congregate sunt aq̄. Stetit unda fluēs: congregati sūt abissi i medio mari. Dixit inimic⁹ persequar z comphēdā: diuidā spolia ipletur aia mea. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos man⁹ mea. Flauit spūs tuus et operuit eos mare: submersi sūt quasi plūbū i aq̄s vehemētib⁹. Quis similis tui in fortib⁹ dñe: q̄s similis tui magnific⁹ i sanctitate/terribilis atq; laudabilis/et faciēs mirabilia. Extēdisti manū tuā/z deuorauit eos terra. Dux fuisti in mia tua: pplo quē redemisti et z portasti eū i fortitudine tua: ad habitaculū sanctū tuū. Audiēdert pplī tui z irati sūt: dolores obtinuerūt habitatores philistiim. Tūc turbati sūt principes edō robustos moab obtinuit tremor: obriguerūt oēs habitatores chanaā. Irruat sup eos formido z pauor: in magnitudine brachij tui. Fiāt immobiles q̄si lapis: donec pertrāseat ppl⁹ tu⁹ dñe/donec pertrāseat ppl⁹ tuus iste quē possedisti. Introduces eos z plātabis in mōte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo qđ operat⁹es dñe. Sanctuariū tuū dñe qđ firmauerūt man⁹ tue: dñs regnabit in eternum et vltra. Ingress⁹ est enī eques pharao cū curribus et equitibus ei⁹ in mare: et reduxit super eos dom⁹ aquas maris. Filii aut̄ israel ambulauerunt per siccum: in medio eius. ℣ Iorās. ān. In eternum dñs regnabit et vltra. ān. In seris eius laudate dñm. ps. Laudate pūm. Confitemini et orate: hymnū.

Iur ecce surgit aurea: pallens fatiscat cecitas: q̃ nosmet ipceps diu errore traxit deuio. Hec lux serenũ qferat purosq; nos pzestet libi nichil loq̃mur subdolũ voluam⁹ obscurũ nichil. Sic tota decurrat dies ne lingua mendax nec manus oculi nec pecent lubzici ne nora corpus inquinet. Speculator astat desuper qui nos dieb⁹ oib⁹ actusq; nr̃os pzospicit a luce pzima in vesperũ. Deo patri sit. ℣. In matutinis dñe. ℟n. In sanctitate seruiam⁹ dño: s liberabit nos ab inimicis ntis. ℣. Benedictus. Feria.vi. Iuit. Dñm q̃ fecit nos Venite adorem⁹. ℣. Deñ. hy⁹

O trinitatis vnitas: orbem potenter q̃ regis: attẽde laudũ cantica: q̃ excubãtes psallim⁹ q̃ã lectulo cõsurgim⁹ noctis, q̃eto tẽpore: vt flagitemus vulnerũ a te medelã oim. Quo fraude q̃q̃ demonũ i noctib⁹ deliq̃mus: abstergat illud ex litus tue potestas glie. Ne corp⁹ assit sordidũ: nec torpor instet cordi et criminis cõtagio tepescat ardor spũs. Ob hoc redemptor q̃s reple tuo nos lume: per qõ dierũ circulis nullis rusmur actib⁹. Ps. lxxx

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Sumite psalmũ s date tympanũ: psalteriũ iocũdum cum cythara Buccinate i neomenia tuba: in insigni die solẽnitatis vestre. Q2 pzeceptũ in israel est: et iudiciũ deo iacob. Testionẽ i ioseph posuit illũ cum exiret de terra egypti: linguã quã non nouerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt. In tribulatiõe inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscondito tempe

gatis/pzobaui te apud aquã contradictionis. Audi pplũs meus et contestaboz te:israel si audieris me nõ erit ĩ te dẽ recẽs/neq; adozabis deũ alienũ. Ego enim sũ dñs de⁹ tu⁹ qui eduxi te de terra egypti:dilata os tuũ et implebo illud. Et non audiuit pꝛs meus voce meã:et israel nõ intẽdit michi. Et dimisi eos scõm desideria cozdis eoꝝ:ibũt in adinuẽtionib⁹ suis. Si pꝛs meus audisset me:israel si ĩ vꝛs meis: ãbulasset. Pzo nichilo fozsitã ĩimicos eoꝝ hũiliassẽ:z sup tribulãtes eos misissẽ manũ meã. Inimici dñi mentiti sunt ei:et erit tẽpus eorum in secula. Et ciba uit illos ex adipe frumẽti:et de petra melle saturauit eos. ꝑ.lxxxi.

Deus stetit in synagoga deozum: in medio aũt deos dꝛu dicat. Usqꝛquo iudicatis iniquitatẽ:et facies peccatoꝝ sumitis. Iudicate egeno & pupillo: humilẽ et pauperẽ iustificate. Eripite pauperem:et egenũ de manu peccatozis liberate. Nescierũt neq; intellexerunt in tenebꝛis ambulant:mouebunt oia fundamẽta terre. Ego dixi dñi estis:et filij excelsi oẽs. Vos autẽ sicut homines moziemini:et sicut vn⁹ de pzincipibus cadetis. Surge deus iudica terram: qm̃ tu hereditabis i oibus gẽtib⁹. ã. Exultate deo adiutozi nꝛo. ꝑ.lxxxii

Deus qs similis erit tibi:ne taceas neq; cõpescaris deus Q m̃ ecce ĩimici tui sonuerunt:et qui oderũt te extulerunt caput. Super pplm̃ tuũ malignauerũt consilium:et cogitauerũt aduersus sanctos tuos. Dixerũt venite et disperdamus eos de gente:et nõ memozetur nomen israel. vltra. Q m̃ cogitauerũt

vnanimiter simul ad-
uersus te testamētū di-
spoluerūt: tabernacula
ydumeoꝝ & ysmaelite.
Moab & agareni gebal
& amō & amalech: alieni
gene cū hitantib⁹ tyrō.
Etreni assur venit cū il
lis facti sūt i adiutoriū
filiis loth. Fac illis si
cut madiā & sisare: sicut
iabin i torrēte cyssō. Qui
perierūt in endor: facti
sūt vt sterc⁹ tre. Pone
principes eoꝝ: sicut oreb
& zeb & zebee & salmana.
Qui dixerūt hēditate possidea-
mus sanctuariū dei. Deꝰ
me⁹ pone illos vt rotā:
& sicut stipulā ante faciē
venti. Sicut ignis q cō
burit siluā: & sicut flā-
ma q burēs mōtes Ita
persequeris illos i tēpestate
tua: & ira tua turbabis
eos. Imple facies eoꝝ
ignominia: & q rēt nomē
tuū dñe. Et rubescāt et
turbent i seculū seculi: & cō
fundant & pereant. Et co-
gnoscant q nomen tibi
deꝰ: tu solus altissimꝰ
in oī terra. Ps. lxxxiij.

Quā dilecta tabernacula tua dñe virtutū: concupiscit & deficit aia mea i atria dñi. Cor meū & caro mea: exultauerūt i deū viuū. Etenim passer inuenit sibi domū: & turtur nidū sibi vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutū: rex meꝰ & deꝰ meꝰ. Beati qui habitant i domo tua: in secula seculoꝝ laudabūt te. Beatus vir cuius est auxiliū abs te: ascēsiones i corde suo disposuit / in valle lachrymarū in loco quē posuit. Etenim benedictiones dabit legislatorꝰ: ibūt de virtute i virtutē / videbit deꝰ deorū i syō. Domine deꝰ virtutū exaudi orationē meā: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspice deus: & respice i faciē xpi tui. Quia melior est dies vna in atrijs tuis: super milia. Elegi abiectus esse i domo dei mei: magis q habitare in tabernaculis peccatoꝝ. Quia miam & veritatē diligit deus: gratiam &

gliam dabit dñs. Non
ptiuabit bonis eos qui
ambulant in innocen-
cia: domine virtutum
beatus homo qui spe-
rat in te. ant. Tu solus
altissimus super omnem
terram. Psalm⁹. lxxxiij
Benedixisti dñe ter
rā tuā: auertisti ca
ptiuitatē iacob. Remi
sisti iniqtatē plebis tue:
operuisti oīa pcta eoꝝ.
Mitigasti oēz irā tuā:
auertisti ab ira īdigna-
tionis tue. Conuerte
nos deꝰ salutaris nr̄: et
auerte irā tuā a nobis.
Nūqd in eternū irasce
ris nobis: aut extendes
irā tuā a gnatione i ge-
nerationē? Deus tu cō
uersꝰ viuificabis nos: ⁊
plebs tua letabit in te.
Ostēde nobis dñe mīaz
tuā: et salutare tuū de
nobis. Audiā quid lo
quat in me dñs deꝰ: qm̄
loquet pacē in plebē suā
⁊ sup sctos suos: ⁊ in
eos qui cōuertūtur ad
eos. Verūtn̄ ppe timē
tes eū salutare ipsiꝰ: vt
inhabitet glia in terra
nostra. Mia et veritas
obuiauerunt sibi: iusti
cia ⁊ pax osculate sunt.
Veritas de ozta est: et
iusticia de celo pzospe-
xit. Etenim dñs dabit be
nignitatē: et terra nr̄a
dabit fructum suum.
Iusticia ante eum am
bulabit: et ponet in via
gressus suos. Ps. lxxxvj.
Inclina domine au
rem tuam et exau
di me: quoniam inops
et pauper sū ego. Cu-
stodi animam meā quo
niam sanctus sum: sal-
uum fac seruum tuum
deus meus sperantem
in te. Miserere mei dñe
qm̄ ad te clamaui tota
die: letifica aiam serui
tui qm̄ ad te dñe aiam
meam leuaui. Qm̄ tu
dñe suauis et mitis: ⁊
multe mie oīb⁹ inuocā-
tibus te. Auribꝰ pcipe
dñe oōnē meam: et in
tende voci deprecatio-
nis mee. In die tri-
bulationis mee cla-
maui ad te: quia exa

audisti me. ℣ō est simi
lis tui in dīs dñe: ⁊ nō
est sc̄ūm opa tua. ℣ēs
gētes quascūq; fecisti ve
niēt ⁊ adorabūt coꝝ tē
dñe: et glorificabūt no=
mē tuū. ℣ quia magn⁹ es
tu: ⁊ faciens mirabilia
tu es de⁹ sol⁹. ℣ educ
me dñe in via tua ⁊ ĩgre
diar in veritate tua: leteť
coꝝ meum vt timeat no
men tuū. ℣ onfit ebor
tibi dñe de⁹ meus ĩ to=
to coꝝde meo: et glorifi
cabo nomē tuū in eter=
nū. ℣ uia mia tua ma
gna est sup me: ⁊ eruisti
aīam meā ex inferno in
feriori. ℣ eus iiqui in
surrexerūt sup me: ⁊ sy=
nagoga potentiū q̄sie=
rūt aīam meā/ ⁊ nō pro
posuerūt te in cōspectu
suo. ℣ t tu dñe de⁹ mi=
serator ⁊ misericors: pa
tiens et multe mie ⁊ ve
rax. ℣ espice in me ⁊ mi
serere mei: da imperiū
puero tuo/ et saluū fac
filiū ancille tue. ℣ ac
mecū signū in bono: vt
videāt q̄ oderunt me et
cōfundātur/ quīa tu dñe
adiuuisti me ⁊ cōsolat⁹
es me. ℣ lia p̄. ℣ bidi
sti dñe terrā tuā. ℟. lxxxvi

℣ Undamenta eius
montib⁹ sanctis:
diligit dñs portas syō
super omnia tabernacu
la iacob. ℣ loriosa dic=
ta sūt de te ciuitas dei
℣ emor ero raab et ba
bylonis: scientiū me.
℣ ce alienigene ⁊ tyrus
et populus ethyopū: hi
fuerūt illic. ℣ unquid
syon dicet hō et hō nat⁹
est in ea: et ipse fundau
it eā altissimus ℣ dñs
narrabit in scripturis
populorū: et principū
horū qui fuerunt in ea
℣ icut letantiū: omn⁹ ha
bitatio ĩ te. ℟. lxxxvii.

℣ Omine deus sa=
lutis mee: in die
clamaui et nocte coram
te. ℣ ntret in conspectu
tuo oratio mea: inclina
aurē tuā ad precē meā.
℣ uia repleta est ma=
lis aīa mea: ⁊ vita mea
inferno appropiquauit
℣ stimatus sum cū de

descendentibus in lacum:
factus sum sicut hō sine
adiutorio inter mortuos
liber. Sicut vulnerati
dormientes in sepul-
chris quoꝝ nō es mēor
amplius: et ipsi de manu
tua repulsi sunt. Po-
suerūt me in lacu inferio-
ri: in tenebrosis et in um-
bra mortis. Super me
cōfirmatus est furor tu⁹:
et oēs fluctus tuos induxi
sti sup me. Longe fecis-
ti notos meos a me: po-
suerūt me abominatio
nē sibi. Traditus sum
et non egrediebar: oculi
mei lāguerūt pre inopia
Clamaui ad te dñe: to-
ta die expādi ad te ma
nus meas. Nūqd mor
tuis facies mirabilia:
aut medici suscitabunt
et confitebūtur tibi? Nū
quid narrabit aliqs in se
pulchro miam tuā: et ve
ritatē tuā in perditione?
Nūqd cognoscētur in
tenebris mirabilia tua:
et iusticia tua in terra
oblionis? Et ego ad
te dñe clamaui: et mane
oratio mea preueniet te.
Ut quid dñe repellis
orationē meā: auertis
faciem tuā a me. Pau
per sū ego et in laboribus
a iuuentute mea: exal-
tatus autē humiliatus sū
et cōturbatus. In me
transierūt ire tue: et ter
rores tui cōturbauerūt
me. Circūdederūt me
sicut aqua tota die: circū
cundederūt me simul.
Elōgasti a me amicū et
proximū: et notos meos
a miseria. Fūdamēta ei⁹
in montibus sanctis. p. lxxxvij

Misericordias do
mini: in eternū cā
tabo. In generatione et ge
nerationē: annūciabo ve
ritatē tuam in ore meo
Quōm dixisti in eternū mi
sericordia edificabit in
celis: preparabit veritas
tua in eis. Disposui tes-
tamētū electis meis iu
raui dauid seruo meo:
vsq; in eternū preparabo
semē tuū. Et edificabo
in generationē et generationē:
sedē tuā. Confitebūt
celi mirabilia tua dñe:

et veni veritatē tuā i ec-
clesia scōꝝ. Q. ꝙ qs in
nubib⁹ equabit dño: si-
milis erit dño in filiis
dei. Deus q̄ glorificat
in cōsilio scōꝝ: magn⁹
z terribilis sup oēs qui
i circuitu ei⁹ sūt. D ne
deus virtutū qs simi-
lis tibi: potens es dne z
veritas tua in circuitu
tuo. T u dñaris pote-
stati maris: motū aūt
fluctuū ei⁹ tu mitigas
T u hūiliasti sicut vul
neratum superbū: in bra
chio virtutis tue dissi-
pasti inimicos tuos T ui
sunt celi et tua est tra:
orbē tre z plenitudinē
eius tu fundasti/aqui-
lonē et mare tu creasti.
T habor z hermō in no-
mine tuo exultabunt:
tuū brachiū cū potētia
H tema manꝰ tua z ex
altet dextra tua: iusticia
et iudiciū ꝑparatio se-
dis tue. M ia z veritas
p̄cedēt facie tuā: beat⁹
pp̄s q̄ scit iubilationē.
D ne in lūe vult⁹ tui
ambulabūt: et i nōie tuo
exultabūt tota die/z in
iusticia tua exaltabunt
Q. ꝙ gl̄ia virtutis eoꝝ
tu es: et i bñplacito tuo
exaltabitur cornu nr̄m
Q z dni ē assūptio nr̄a:
et scti israel regis nr̄i.
T unc locut⁹ es i visio-
nib⁹ tuis z dixisti: posui
adiutoriū i potēte/z ex-
altavi electum de plebe
mea. I nueni dauid
seruū meū: oleo sancto
meo unxi eū. Man⁹ en
mea auxiliabit ei: z bra
chiū meū cōfortabit eū
N ichil p̄ficiet inimic⁹
eo: z filius iniq̄tatis nō ap-
ponet nocere eū. Et cō
cidā a facie ipsi⁹ inimi-
cos ei⁹: z odientes eū in
fugā cōuertā. Et veritas
mea z mia mea cū ipso:
et in nōie meo exaltabit
cornu ei⁹. Et ponā in
mari manū ei⁹: z i flu-
minib⁹ dexterā ei⁹ Ipse
invocavit me p̄r me⁹es
tu: de⁹ me⁹ z susceptor sa
lutis mee. Et ego p̄i-
mogenitū ponā illū: ex-
celsū p̄ reges terre. In
etnū seruabo illi mīam

meã: ꝛ testamentũ meũ fi
dele ipli. Et ponã i se-
culũ ſcli ſemẽ ei⁹: ꝛ thzo
nũ ei⁹ ſicut dies cœli. Si
aũt derelicſrint filij ei⁹
legẽ meã: ꝛ in iudicijs me
is nõ ãbulauerit. Si iu
ſticias meas pphanaue
rit: ꝛ mãdata mea nõ cu
ſtodierit. Uiſitabo in
virga iiq̃tates eoꝝ: ꝛ in
verberib⁹ petã eoꝝum.
Miam aũt meã nõ diſ
pgã ab eo: neq̃ nocebo i
veritate mea. Neq̃ pp-
phanabo teſtamentũ me
um: ꝛ q̃ pcedũt de labijs
meis nõ faciã irrita. Se
mel iuraui i ſcõ meo ſi
dauid mẽtiar: ſemẽ ei⁹
in eternũ manebit. Et
thzon⁹ ei⁹ ſicut ſol i ꝓſpe
ctu meo: et ſicut luna p
fecta i eternũ/ ꝛ teſtis i ce-
lo fidelis. Tu vo repu
liſti ꝛ deſpexiſti: diſtuli
ſti xp̃m tuũ. Auertiſti
teſtamentũ ſerui tui: p-
phanaſti i terra ſãctua-
riũ ei⁹. Deſtruxiſti oẽs
ſepes ei⁹: poſuiſti firma
mẽtũ ei⁹ in foꝝmidinẽ.
Diripuerũt eũ oẽs teñ
ſeũtes viã: facti⁹ eſt op-
pꝛobꝛiũ vicinis ſuis. Ex
altaſti dexteꝛã deꝛꝛimẽ
tiũ eũ: lecitificaſti oẽs ini-
micos ei⁹. Auertiſti ad
iutoꝛiũ gladij ei⁹: ꝛ nõ
es auxiliat⁹ ei in bello.
Deſtruxiſti eũ ab emũ
datione: ꝛ ſedẽ ei⁹ i terꝛa
colliſiſti. Minoꝛaſti di-
es tẽpis ei⁹: pfudiſti eũ
ꝓfuſione ſq̃quo dñe
auertẽ i finẽ: exardeſcet
ſicut ignis ira tua. Me
moꝛare q̃ mea ſubſtan-
tia: nũq̃d ei vane ꝓſtituiſti omnes filios hoĩm?
Quis eſt hõ q̃ viuet et
nõ videbit moꝛtẽ? eruet
aiam ſuam de manu in
feri? Ubi ſũt miſe tue
antiq̃ue dñe: ſicut iuraſti dauid i veritate tua.
Memoꝛ eſto dñe oppꝛo
bꝛij ſeruoꝝ tuoꝝum: qõ
cõtinui i ſinu meo mul
tarum gentiũ. Quod
exꝓꝛobꝛauerunt inimi-
ci tui domine: quod ex
pꝛobꝛauerunt commu-
tationẽ xp̃i tui. Be-
nedictus dñs deꝰ in eter-
nũ: fiat fiat. p. lxxxix.

Domine refugium factus es nobis: a gñatione in gñationem Priusq̃ mõtes fierent aut formaret terra & orbis: a sc̃lo et in sc̃lm tu es de⁹. Ne auertas hominẽ in humilitatẽ: et dixisti conuertimini filij hoim. Q. ñ mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies hesterna q̃ pr̃eterijt Et custodia i nocte: q̃ pro nichilo habent eor anni erũt. Mane sicut herba trãseat: mane floreat & trãseat/vespe decidat induret & arescat Quia defecim⁹ in ira tua: et i furore tuo turbati sumus. Posuisti iniq̃tates nr̃as in cõspectu tuo: sc̃lm nr̃m in illuminatione vultꝰ tui. Q. ñ oẽs dies nr̃i defecerũt: et in ira tua defecim⁹. Anni nr̃i sicut aranea meditabũt: dies annor nostror in ipsis septuaginta annis. Si aũt in potentatibꝰ octoginta anni: & amplius eorũ labor et dolor. Q. ñ supuenit mansuetudo et corripiemur. Quis nouit potestatẽ ire tue: et pr̃e timore tuo iram tuã dinumerare. Dextram tuã sic notã fac: et eruditos corde in sapiẽtia. Conuertere domine vsq̃quo: & deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauim⁹ et delectati sum⁹ in omnibus diebꝰ nr̃is. Letati sumus pro diebus q̃bꝰ nos humiliasti: annis q̃bꝰ vidimus mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eor. Et sit splendor domini dei nostri super nos/et opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuũ nostrarũ dirige. ℣s. ℟.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in pr̃tectione dei celi cõmorabitur. Dicet domino/susceptor meus es tu: et refugiũ meum deus meus sperabo in eum. Q. ñ ipse libera-

uit me de laqueo venantium: et a verbo aspero
Scapulis suis obūbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta volāte in die/a negocio perambulante in tenebris: ab incursu et demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille/et decem milia a dextris tuis: ad te autē non appropinquabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorū videbis. Quōm tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugiū tuum. Non accedet ad te malū: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiāt te in oib⁹ vijs tuis
In manibus portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonē et draconem. Quōm in me speravit liberabo eū: protegam eum quōm cognouit nomen meū. Clamauit ad me et ego exaudiā eum: cum ipso sū in tribulatione/eripiā eum et glorificabo eum
Longitudine dierum replebo eū: et ostēdā illi salutare meū. ps.rei.
Bonum est confiteri dño: et psallere nomi tuo altissime. Ad annunciandū mane misericordiā tuā: et veritatem tuam per noctē.
In decacordo psalterio: cum cantico in cythara. Quia delectasti me domine in factura tua: et in operib⁹ manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sūt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec: Cum exorti fuerint peccatores sicut fe

nū:et apparuerint oēs qui operant iniquitatē Et intereant in sēcm sēcli:tu autē altissim⁹ in eternum dñe. Q. ñ ecce ĩimici tui dñe: qñ ecce inimici tui pęribunt/et dispgent oēs qui operā tur ĩiquitatē. Et exaltabitur sicut vnicozuis coznu meū:et senectus mea in mīa vberi. Et despexit oculus meus ĩimicos meos:et insurgentib⁹ in me malignā tib⁹ audiet auris mea. Iustus vt palma flozebit:sicut cedzus libani multiplicabit. Plātati in domo dñi:in atrijs dom⁹ dei nr̄i flozebunt Adhuc multęplicabū tur in senecta vberi: et bene patientes erūt vt annūcient. Q. ñ rect⁹ dñs deus noster:et nō est iniquitas in eo. ℣s. rcū

Dominus regnauit decozem in dutus est: indutus est dominus fozti tudinem et pzecinxit se. Etenim firmauit ozbem terre: qui non cōmouebitur. Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es. Elevauerunt flumina dñe:elevauerūt flumina vocē suā. Elevauerūt flumīa fluct⁹ suos: a vocibus aquarū multarū. Mirabiles elationes maris: mirabilis ĩ altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis:domū tuam decet sanctitudo dñe ĩ lōgitudinē dier. ℣. rcū

Deus vltionū dñs: deus vltionū libere egit Exaltare qui iudicas terrā:redde retributionem superbis. Usq; quo pzecatozes dmine:usq; quo pecatores gloziabūtur. Effabuntur et loquent iniquitatē: loquētur oēs qui operantur iniustitiam. Populū tuū domine humiliauerūt:et hereditatem tuam vexauerunt. Viduam et aduenā interfecerunt: et pupillos occiderunt Et dixerunt nō vidēbit

dñs: nec intelliget dies
cob. Intelligite insipi
tes in ppło: et stulti ali
quãdo sapite. Q ui plã
tauit aurẽ non audiet:
aut qui finxit oculum
nõ cõsiderat. Q ui cor
ripit gentes nõ arguet:
qui docet hoiem sciẽtiã
Dñs scit cogitationes
hominũ: qm̃ vane sunt
Beatus homo quẽ tu
erudieris dñe: et de lege
tua docueris eum. Ut
mitiges eum a diebus
malis: donec fodiatur
peccatori fouea. Q uia
non repellet dñs plebẽ
suã: et hẽditatẽ suã non
derelinquet. Q uoad
usq; iustitia conuertatur
in iudiciũ: et qui iuxta
illam oẽs qui recto sũt
corde. Q uis cõsurget
michi aduersus malig
nãtes: aut quis stabit
mecũ aduersus operan
tes iniquitatẽ? Q ui si
dñs adiuuit me: paulo
minꝰ habitasset in iferno
aia mea. Si dicebã
motus est pes meꝰ: mia
tua dñe adiuuabit me.
Secũm multitudinẽ do
lorum meorũ in corde
meo: consolationes tue le
tificauerũt aiam meã.
Q uid adheret tibi
sedes iniquitatis: que
fingis dolorẽ in precepto
Captabũt in aiam iusti
ti: et sanguinẽ innocen
tem cõdemnabũt. Et
factus est michi dñs in
refugium: et deus me?
in adiutorium spei mee
Et reddet illis iniqui
tatẽ ipsorũ: et in malicia
eorũ disperdet eos: disper
det illos dñs deꝰ noster.
Glia pr̃i. Venite
dño: iubilemus
deo salutari nostro.
Preoccupem? faciem
eius in cõfessione: et in
psalmis iubilemus ei.
Q m̃ deus magnꝰ dñs:
et rex magnꝰ super oẽs
deos. Q uia in manu eiꝰ
sunt oẽs fines terre: et
altitudines montium
ipsius sũt. Q m̃ ipsius
est mare: et ipe fecit illud:
et siccã manus eius for

Aspexit & dissoluit gẽtes:& cõtriti sũt mõtes seculi. Incuruati sũt colles mũdi:ab itineribus eternitatis eius. Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie:turbabunt pelles terre madiã. Numquid in fluminib⁹ irat⁹ es dñe: aut in fluminib⁹ furor tu⁹/vel i mari indignatio tua. Quia ascendes sup eqs tuos:et q̃drige tue saluatio. Sulcitãs sulcitabis arcũ tuũ:iuramẽta tribub⁹ q̃ locut⁹es. Fluuios scindes terre: viderũt & doluerũt mõtes gurges aq̃rũ trãsijt. Dedit abyssus vocem suã:altitudo manus suas leuauit. Sol & luna steterũt in habitacl'o suo: in luce sagittarũ tuarũ ibũt in splẽdore fulgurãtis haste tue. In fremitu cõculcabis terrã: in furore obstupefacies gẽtes. Egressus es in salutẽ populi tui:in salutẽ cũ xp̃o tuo. Percussisti caput de domo impij:denudasti fũdamẽtũ vsq; ad collũ. Maledixisti sceptris eius capiti bellatorũ eius:venientib⁹ vt turbo ad dispergẽdũ me. Exultatio eorũ: sicut eius qui deuorat pauperẽ in abscõdito. Viã fecisti in mari equis tuis:i luto aquaz multaz. Audiui et cõturbatus est venter meus:a voce cõtremuerũt labia mea. Ingrediat putredo in ossibus meis:et subter me scateat. Vt requiescã in die tribulationis:et ascendam ad p̃pulum accinctũ nostrũ. Ficus enim nõ florebit:& nõ erit germen in vineis. Mẽtietur opus olive:et arua non afferent cibum. Abscidetur de ouili pecus:et non erit armẽtũ in p̃zelepibus. Ego autem in domino gaudebo:et exultabo in deo iesu meo. Deus dominus fortitudo mea:et ponet pedes meos quasi ceruorum. Et super excelsa mea deducet me

victor: i psalmis cantē
Gloria. ān. Audiui
auditum tuum et timui.
ān. In tympano et choro
in chordis et organo laus
date deum. ℟s. Laudate.
℣. Vigilate ℣ymn⁹.

Eterna celi gloria
beata spes mortā
lium celsi tonantis vni
ce castaq; proles virgi=
nis. Da dexterā surgē
tibus expurgat et mens
sobria flagransq; in lau
dem dei grates repen=
dat debitas. Ortus re=
fulget lucifer sparsam
q; lucem nunciat cadat
caligo noctium lux sā=
cta nos illuminet. Ma
nensq; nostris sensibus
noctem repellat seculi
omniq; fine diei purga
ta seruet pectora. Que
cita iam primum fides
radicet altis sensibus:
secunda spes congau=
deat et maior extet ca=
ritas. Deo patri sit glia.
℟. In matutinis. ān. Per
viscera misericordie dei no
stri: in quib⁹ visitauit nos
oriens ex alto. ℟. Benedic⁹

Sabbato ad matu=
tinas. Inuitatorium.
Venite adoremus dñm deum nostrum. Venite
adoremus. ℟s. Aeh. hy⁹

Summe deus cle=
mentie mundiq;
factor machine vn⁹ po=
tentialiter trinusq; personaliter. Nostros pios
cum canticis fletus be
nigne suscipe quo cor=
de puro sordibus te per
fruamur largius. Nūc
bos iecurq; mordidum
adure igni congruo ac=
cincti vt sint perpetim
luxu remoto pessimo.
Ut quiq; horas noctis
nunc concinendo rum=
pimus donis beate pa=
trie ditemur cōes affati
Presta pater pīssime
pīq; spar vnice cū spū
paraclito regnās per oē
seculum. Psalm⁹. xcvij

Cantate dño
canticum no=
uū: quia mi=
rabilia fecit.
Saluauit sibi dexte=
ra eius: et brachiū san=
ctum eius. Notū fecit
dominus salutare suū: in

cōspectu gentiū reuelauit iusticiā suā. Recordat est misericordie sue: et veritatis sue domui israel. Viderūt oēs termini terre salutare dei nr̄i: iubilate deo oīs terra cāmate et exultate et psallite. Psallite dño in cythara in cythara et voce psalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee. Iubilate in cōspectu regis dñi / moueat mare et plenitudo eius: orbis terra et qui habitāt in eo. Flumina plaudent manu simul: montes exultabūt a conspectu dñi / quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbem terrarū in iusticia: et populos in equitate. Psalm⁹ xcvtū

Dominus regnauit iracundent pp̄li: qui sedes sup cherubin moueat terra. Dñs in syō magn⁹: et excels⁹ super oēs pp̄los. Confiteātur nōi tuo magno / quia terribile et sanctū est: et honor regis iudiciū diligit. Tu parasti directiones: iudiciū et iusticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dñm deū nostrū: et adorate scabellū pedū eius / quia sanctū est. Moyses et aarō in sacerdotib⁹ eius: et samuel inter eos qui inuocāt nomē eius. Inuocabāt dñm et ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄batur ad eos. Custodiebāt testimonia eius: et p̄ceptū q̄ dedit illis. Dñe deus nr̄ tu exaudiebas eos: deus tu p̄picius fuisti eis: et vltor in oēs adinuētiones eorū. Exaltate dñm deū nr̄m / et adorate in mōte sctō eius: quia sanctus dñs deus noster. ℣n. Quia mirabilia fecit dominus. ps. xcix.

Iubilate deo omis terra: seruite dño in leticia. Introite in cōspectu eius: in exultatione. Scitote quia dñs ipse est deus: ipse fecit nos et nō ipsi nos. Populus eius et oues pascue eius / introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis

ẽ fit terminii illi. Laudate nomen eiꝰ qñ suauis est dñs: in eternum misericordia eius/ & vsq; in gñationem et generationem veritas eius. Psalmus. c.

Misericordiã & iudicium cãtabo tibi dñe: psallã et intelligã in via imaculata qñ venies ad me. Perambulabã in innocẽtia cordis mei: in medio domus mee. Non ꝓponebã ante oculos meos rẽ iniustã: facientes pzeuaricationes odiui. Non adhesit michi cor pzauum: declinãtẽ a me malignũ nõ cognoscebã. Detrahẽtẽ secreto primo suo: hũc ꝙsequebar. Superbo oculo & insatiabili corde: cũ hoc nõ edebam. Oculi mei ad fideles tre vt sedeãt mecũ: ãbulãs i via imacꝭta hic michi ministrabat. Nõ habitabit i medio domꝰ mee qui facit superbiã: q̃ loquit iniqua nõ direxit in ꝓspectu oculorũ meorꝫ. In matutino interficiebã oẽs pctõres terre: vt disperderẽ de ciuitate dñi oẽs operãtes iniq̃tatẽ. ãn. Jubilate deo ois terra. ps. ci.

Domine exaudi oõnẽ meã: & clamor meꝰ ad te veniat. Non auertas faciẽ tuã a me: in quacũq; die tribulor inclina ad me aurẽ tuã In quacũq; die inuocauero te: velociter exaudi me. Qꝛ defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Percussus sũ vt fenũ & aruit coꝛ meum: qꝛ oblitꝰ sũ comedere panẽ meũ. A voce gemitꝰ mei: adhesit os meũ carni mee. Similis factꝰ sũ pellicano solitudinis: factꝰ sũ sicut nicticorax in domicilio Vigilaui: & factꝰ sũ/ sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant michi inimici mei: et q̃ laudabant me aduersũ me iurabant. Quia cinerẽ tãq̃ panẽ mãducabã: & potũ meũ cũ fletu miscebã. A fa

Extendens celū sicut pellē: qui tegis aquis superioza eius. Qui ponis nubē ascēsū tuum: qui ambulas sup pennas ventoz. Qui facis angelos tuos spūs: et ministros tuos ignē vzē tem. Qui fundasti terram sup stabilitatem suam: nō inclinabitur in seculū scli. Abyssus sicut vestimētum amictꝰ eiꝰ: sup mōtes stabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt. Ascendūt mōtes z descendunt cāpi: in locū quem fūdasti eis. Terminū posuisti quē non transgrediētur: neqz quertētur operire terrā. Qui emittis fontes in conuallibus: inter mediū montiū pertransibunt aque. Potabunt oēs bestie agri: expectabūt onagri in sitim sua. Super ea volucres celi habitabūt: de medio petraꝝ dabunt voces. Rigans mōtes de superioribus suis: de fructu operū tuoz satisbitur terra. Producens fenū iumentis: et herbā seruituti hoim. Ut educas panē de terra: et vinū letificet cor hois. Ut exhilaret faciē in oleo: et panis cor hominis cōfirmet. Saturabūtur ligna cāpi: cedri libani quas plātauit / illic passeres nidificabunt. Herodij domus dux est eoz: montes excelsi ceruis petre refugiū herinacijs. Fecit lunā in tpa: sol cognouit occasū suū. Posuisti tenebras et facta est nox: in ipsa pertrālibūt oēs bestie silue. Catuli leonū rugiētes vt rapiant: z rāt a deo escas sibi. Ortus est sol z congregati sunt: in cubilibus suis collocabūtur. Exibit homo ad opus suum: ad operationem suam vsqz ad vesperū. Quā magnificata sūt opera tua dñe: oia in sapientia fecisti / impleta

et terra possessione tua
H oc mare magnum et
spaciosū manib⁹: illic
reptilia quoꝝ nō est nu
merus. A nimalia pu
silla cū magnis: illic na
ues pertrālibūt. D raco iste quē formasti ad
illudendū ei: oīa a te expectāt vt des illis escā
in tpe. D ātē te illis col
ligent: aperiēte te ma
nū tuā/oīa implebūtur
bonitate. A uertēte au
tē te faciē turbabūtur:
auferes spīm eoꝝ et deficiēt/et in puluerē suū
reuertēt. E mitte spīm
tuū et creabūtur: et reno
nabis faciē terre. S it
glia dñi in sēcm: letabit
dñs in opib⁹ suis. Q ui
respicit terrā et facit eā
tremere: q tāgit mōtes
et fumigant. C ātabo
dño i vita mea: psallā
deo meo q̄diu fō. I o
cūdū sit ei eloqū meū:
ego vero delectaboꝝ in
dño. D eficiāt pctōres
a terra: et iniqui ita vt
nō sint: benedic anima
mea domino. ps. citij.

C Onfitemini dño et
inuocate nomē ei⁹:
āūciate iter gētes ope
ra ei⁹. C ātate ei et psal
lite ei: narrate oīa mira
bilia ei⁹/laudamini in
nomine scto ei⁹. L etet
coꝝ querentiū dñm: q̄ri
te dñm et cōfirmamini/
querite faciē eius semp
M ementote mirabiliū
eius q̄ fecit: ydigia ei⁹ et
iudicia oris ei⁹. S emē
abraham serui eius: fi
lij iacob electi ei⁹. I pse dñs deus nr̄: in dniuersa terra iudicia ei⁹.
M emoꝝ fuit in seculū
testamēti sui: verbi q̄s
mandauit in mille gnationes. Q uod disposuit ad abrahā: et iuramenti sui ad ysaac. C et
statuit illud iacob ī p̄ceptum: et israel in testamētum eternū. D ix
cens tibi dabo terram
chanaā: funiculū hereditatis vestre. C um
essent nūero breui: paucissimi et incole eius.
E t pertransierunt de
ge in gētem: de regno

ad populū alterū. Ⅵ Nō reliqt hoiem nocere eis: et coꝛripuit p eis reges Nolite tāgere chꝛistos meos: et in ppheris meis nolite malignari Et vocauit famē super terrā: et omne firmamētū panis cōtriuit. Misit ante eos virū: in seruū venūdatus est ioseph. Humiliauerūt in cōpedibus pedes eiꝰ: ferrum pertransiꝭt animā eius / donec veniret verbum eius. Eloquium domini inflāmauit eū: misit rex & soluit eum / pꝛinceps populoꝝ & dimisit eū. Cōstituit eū dñm domus sue: et pꝛincipē oīs possessionis sue Ut erudiret pꝛincipes eius sicut semetipsū: et senes eiꝰ pꝛudētiā doceret. Et intrauit israel in egyptū: & iacob accola fuit i terra chā. Et auxit ppꝝm suum vehementer: et firmauit eū super inimicos eiꝰ Conuertit coꝛ eoꝝ vt odiret ppꝝm eius: et dolū facere contra seruos eius. Quos misit moysē seruum suū: aarō quē elegit ipsum. Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ: & pdigioꝝ in terra chā. Misit tenebꝛas et obscurauit: & non exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eoꝝ in sanguinē: et occidit pisces eoꝝ Dedit tra eoꝝ ranas: in penetralibꝰ regū ipsoꝝ. Dixit & venit cynomia et cyniphes: in oībus finibus eoꝝ. Posuit pluuias eoꝝ grandinē: ignē cōburentē in terra ipsoꝝ. Et percussit vineas eoꝝ et ficulneas eoꝝ: et cōtriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit & venit locusta: & bꝛuchꝰ cuiꝰ nō erat numerꝰ. Et comedit oē fenū i terra eoꝝ: & comedit omnē fructum terre eoꝝ Et percussit oē pꝛimogenitū i terra eoꝝ: pꝛimitias oīs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cū argento & auro: & nō erat i tribubꝰ eoꝝ infirmus. Lætata est egꝝ

ptus in plectione eozū: q; incubuit timoz eozū super eos. Expādit nubē in ptectionē eoz: et ignē vt luceret eis p nocte. Petierūt: et venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Dirupit petrā: et fluxerūt aq̄: abierunt in sicco flumina. Quā mēoz fuit vbi sancti sui: quod habuit ad abzahā puerū suū. Et eduxit populum suum in exultatiōe: et electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentium: et labozes populoz possederunt. Ut custodiant iustificatiōnes eius: et legem eius requirant. Ps. 4. Quis dicet animo mēo dño. ps. cliij.

Confitemini dño q̄m bonus: q̄m in sclm mia eius. Quis loquetur potentias dñi: auditas faciet omnes laudes eius? Beati q̄ custodiunt iudiciū: et faciunt iusticiam in omni tpe. Memēto nostri dñe in beneplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndū in bonitāte electoz tuoz: ad letandū in leticia gentis tue: vt laudes cū hereditate tua. Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus: iniquitatē fecimus. Patres nostri in egypto non intellexerūt mirabilia tua: non fuerunt memozes multitudinis mie tue. Et irritauerūt ascendētes in mare mare rubzum: et saluauit eos pzopter nomē suum: vt notam faceret potentiam suā. Et increpuit mare rubzum et exicatum est: et deduxit eos labyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis nō remānsit. Et credidērūt in verbis eius: et laudauerūt laudē eius. Cito fecerunt obliti sunt operū ei⁹: nō sustinuerūt

cõsiliũ eius. Et cõcupierũt cõcupiscentiã in deserto: et tẽtauerũt deũ in inaquoso. Et dedit eis petitionẽ ipoꝝ: et misit saturitatẽ in aias eoꝝ. Et irritauerũt moysẽ in castris: aaron sanctũ dñi. Apta est terra et deglutiuit dathan: et operuit sup cõgregationẽ abyron. Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ: flãma cõbussit pctõres Et fecerunt vitulũ in oreb: et adorauerũt sculptile. Et mutauerunt gliam suã: in similitudinẽ vituli comedẽtis fenũ. Obliti sũt deũ q̃ saluauit eos: q̃ fecit magnalia in egypto / mirabilia i terra chã terribilia in mari rubro. Et dixit vt dissyderet eos: ni nõ moyses electꝰ eius stetisset in cõfractiõe in conspectu eius. Vt auerteret irã eius ne dissyderet eos: et p nichilo habuerũt terrã desiderabilẽ. Non crediderunt verbo eius: et murmurauerũt in tabernaculis suis / nõ exaudierũt vocẽ dñi. Et leuauit manũ suã sup eos: vt psterneret eos i deserto. Et vt deiiceret semẽ eoꝝ i nationibꝰ: et dissyderet eos in regionibꝰ. Et initiati sũt beelphegoꝝ: et comederũt sacrificia mortuoꝝ Et irritauerũt eũ in adinuẽtionibꝰ suis: et multiplicata est i eis ruina. Et stetit phinees et placauit: et cessauit q̃status Et reputatũ est ei i iustitiã: a gñatione i gñationem vsq; in sẽpiternũ. Et irritauerunt eũ ad aquas cõtradictionis: et veratꝰ est moyses pter eos / q; exacerbauerũt spm̃ eius Et distinxit in labijs suis: nõ dissperdiderũt gẽtes quas dixit dñs illis. Et cõmixti sũt inter gentes et didicerũt opa eoꝝ: et seruierũt sculptilibus eoꝝ / et factũ est illis in scandalũ. Et immolauerũt filios suos: et filias suas dæmonijs. Et effu

derũt sanguinẽ innocẽtẽ: sanguinẽ filioꝝ suoꝝ et filiarũ suarꝝ quas sacrificauerũt sculptilibus chanaan. ℣. Et interfecta est terra in sanguinibus: et cõtaminata est in operibus eoꝝ et fornicati sũt in adinuẽtionibus suis. ℣. Et iratus est furore dñs in populũ suũ: et abominatus est hereditatẽ suã. ℣. Et tradidit eos in manus gentium: et dñati sũt eoꝝ qui oderũt eos ℣. Et tribulauerũt eos inimici eoꝝ et humiliati sunt sub manibus eoꝝ: sepe liberauit eos. I. pliabũt exacerbauerũt ẽ in cõsilio suo: et humiliati sũt in iniquitatib⁹ suis. ℣. Et vidit cũ tribularẽtur: et audiuit oronẽ eo rũ. ℣. Et memor fuit testamenti sui: et penituit eũ secõm multitudinem miẽ sue. ℣. Et dedit eos in miãs: i cõspectu oim qui ceperant eos. S. alnos fac nos dñe de⁹ noster: et congrega nos de nationib⁹. V. Et cõfitebimur nois sancto tuo: et gloziemur in laude tua. B. ñdicet⁹ dñs de⁹ israel a seculo et vsq; in scm: et dicet omnis popul⁹ fiat fiat. Psalmus. cvi

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in scm misericordia eius. Dicãt qui redẽpti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: de regionibus cõgreganit eos. A. solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. ℣. Erauerũt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt ℣. Esurientes et sitientes: aia eoꝝ in ipsis defecit. ℣. Et clamauerũt ad dñm cum tribularẽtur: et de necessitatibus eoꝝ eripuit eos. ℣. Et deduxit eos in viã rectã: vt irent in ciuitatẽ habitationis. C. onfiteantur dño misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum. Q. uia satiauit aiam inanem: et aiam̃ esurientem sa

tianit bonis. Sedẽtes
i tenebris & vmbra mor
tis: vinctos in mẽdicita
te et ferro. Quia exa-
cerbauerũt elóquia dei:
et consiliũ altissimi ir-
ritauerũt Et humiliatũ
est i laboribꝰ cor eorũ: et
infirmati sũt nec fuit q̃
adiuuaret Et clamaue
rũt ad dñm cũ tribula-
rent: et de necessitatibꝰ
eorũ liberauit eos. Et
edurit eos de tenebris &
vmbra mortis: & vincla eo
rũ dirupit. Cõfiteant
dño mie eius: et mira-
bilia eiꝰ filijs hominũ.
Quia cõtriuit portas
ereas: et vectes ferreos
cõfregit. Suscepit eos
de via iniquitatis eorũ:
ꝓpter iniustitias enim
suas humiliati sũt Oẽm
escã abominata est aia
eorũ: et appropinquaue
rũt vsq̃ ad portas mor
tis. Et clamauerũt ad
dñm cũ tribularent: et
de necessitatibꝰ eorũ libe
rauit eos. Emisit verbũ
suum et sanauit eos: et
eripuit eos de interitio
nibus eorũ. Confiteant
dño mie eius: et mirabi
lia eius filijs hominũ.
Et sacrificent sacrifi-
cium laudis: et annũciẽt
opera eius in exultatio
ne. Qui descẽdũt mare
in nauibꝰ: faciẽtes opꝰ
rationẽ i aquis multis
Ipsi viderũt opa dñi:
et mirabilia eius in ꝓ-
fũdo. Dixit & stetit spũs
procelle: et exaltati sunt
fluctꝰ eiꝰ Ascẽdũt vsq̃
ad celos & descẽdũt vsq̃
ad abyssos: aia eorũ in
malis tabescebat Tur
bati sunt & moti sũt si-
cut ebriꝰ: & omis sapia eo
rũ deuorata est. Et cla
mauerũt ad dñm cũ tri
bularent: & de necessita
tibus eorũ edurit eos.
Et statuit procellã eiꝰ in
auram: et siluerũt fluctꝰ
eiꝰ. Et letati sũt qz si-
luerũt: et deduxit eos i
portũ voluntatis eorũ
Confiteant dño mie eiꝰ:
et mirabilia eius filijs
hoim. Et exaltẽt eũ in
ecclia plebis: & in cathe
dra seniorꝫ laudẽt eum

Posuit flumina in desertū:
et exitꝰ aq̄rum in sitī. Terrā fructiferā in salsugi
nē: a malicia inhabitā=
tiū in ea. Posuit dese=
rtū in stagna aq̄rum: et terrā
sine aqua in exitꝰ aquarū.
Et collocauit illic elu
ctētes: et ꝙstituerūt ciui
tatē habitatiōis. Et se
minauerūt agros et plā
tauerūt vineas: et fecerūt
fructū natiuitatis. Et
bñdixit eis et multipli=
cati sūt nimis: et iumē=
ta eoꝝ non minorauit.
Et pauci facti sūt: et ve
xati sūt a tribulatione
malorū et dolore. Effusa
est ꝙtēptio sup̄ principes: et
errare fecit eos in inuio et
nō in via. Et adiuuit
pauperē de inopia: et posu
it sicut oues familias.
Videbūt recti et letabūt
tur: et omis iniqtas opila=
bit os suū. Quis
sapiens et custodiet hec: et in
telliget mīas dominiꝛ
Glia. ℣. Miserea nos dñe
ne in salutari tuo. ℟. ps. cvñ

Paratū cor meū deꝰ
paratū cor meū: cā
tabo et psallā in gl̄ia mea
Exurge psalterium et cy
thara: exurgā diluculo
Confitebor tibi in pūlis
dñe: et psalliā tibi in natio
nibꝰ Quia magna est sup̄
celos mia tua: et vsq̄ ad
nubes vītas tua Exal
tare sup̄ celos deꝰ: et sup̄
omnē terrā gl̄ia tua ut
liberent dilecti tui Sal
uū fac dextera tua et ex=
audi me: deꝰ locutꝰ est in
scō suo. Exultabo et di
uidā sichimā: et cōualle
tabernaculoꝝ dimetiar
Meus est galaad et meꝰ
est manasses: et effraim
suscepcio capitis mei.
Iuda rex meus: moab
lebes spei mee. In ydu
meā extendā calciamē=
tum meū: michi alieni
gene amici facti sunt.
Quis deducet me in ci
uitatem munitā: quis
deducet me vsq̄ in ydu
meam? Nonne tu deus
qui repulisti nos: et nō
exibis deus in virtuti=
bus nostris? Da nobis
auxilium de tribulatio
ne: qꝛ vana salus hoīs.

In deo faciem⁹ virtu
tē:⁊ ipe ad nichilū dedu
cet inimicos nr̄os. ℣. cvig

DEus laudē meā
ne tacueris:quia
os pctōr̄ ⁊ os dololi su
per me aptū est. Lo cu
ti sūt aduersū me lingua
dolosa:⁊ sermonib⁹ odij
circūdederūt me/⁊ expu
gnauerunt me gratis.
Pro eo vt me diligerēt
detrahebāt michi: ego
aūt orabā. Et posuerūt
aduersū me mala p bo-
nis: et odiū p dilectiōe
mea. Constitue sup eū
pctōrē:et diabol⁹ stet a
dextris ei⁹. Cū iudica
tur exeat condēnat⁹:et
or̄o ei⁹ fiat i pcm. Fiāt dies ei⁹ pauci:et
epatū ei⁹ accipiat alter Fiāt filij ei⁹ orphani:
et vxor ei⁹ vidua: Nu-
tātes trāsferāt filij ei⁹⁊
mēdicēt:eiciātur de ha
bitationib⁹ suis. Scru
tet fenerator oēm sub-
stantiā eius:et diripiāt
alieni labores ei⁹. Nō
sit illi adiutor: nec sit
qui misereatur pupil-
lis eius. Fiāt nati ei⁹
in interitū:in generatio
ne vna deleat nomē ei⁹
In mēoriā redeat iniq
tas patrū ei⁹ in cōspectu
dñi:et pcm matris ei⁹
nō deleatur. Fiant cō
tra dñm semp et disp
reat de terra mēoria eo
rū:pro eo q nō est recor
datus facere miam Et
persecut⁹ est hoiem ino-
pē et mendicū:⁊ cōpun
ctū corde mortificare.
Et dilexit maledictio
nē ⁊ veniet ei:⁊ noluit
benedictionē ⁊ elonga-
bitur ab eo. Et induit
maledictionē sicut vesti
mentū: et intrauit sicut
aqua in interiora eius/
et sicut oleū in ossibus
eius. Fiat ei sicut ve
stimentū quo opit:et si
cut zona qua semp pre
cingit. Hoc opus rorū
q detrahunt michi apd
dominū:et qui loquūt
mala aduersus animā
meā. Et tu dñe dñe fac
mecū pptēr nomē tuū:
qz suauis est mia tua.
Libera me qz egenus

et pauy ego nimis: et cor meum conturbatum est intra me. Sicut umbra cum declinat ablatus sum: et excussus sicut locuste. Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea immutata est propter oleum. Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me et mouerunt capita sua. Adiuua me domine deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam. Et sciant quia manus tua hec: et tu domine fecisti eam. Maledicent illi et tu benedices: qui insurgunt in me confundant. seruus autem tuus letabitur. Induant qui detrahunt michi pudore: et operiant sicut diploide confusione sua. Confitebor domino nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum. Quia astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus animam meam. ℣. Confitebor domino nimis in ore meo. ℟. Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. Placeat tibi. Fiat misericordia tua. In lau. ℣.

Benigne fac in bona voluntate tua domine. ps Miserere. ℣. Bonum est confiteri domino. ps. Ipsum. antequam dicam omnes fines tre ps. Deus deus meus.

Deuteronomij. xxxij.

Audite celi que loquar: audiat terra verba oris mei. Concrescat in pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum. Quasi imber super herbam et quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo. Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera et omnes vie eius iudicia. Deus fidelis et absque vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei et filij eius macule. Generatio praua atque peruersa: hecine reddis domino populo stulte et insipiens. Numquid non ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te. Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas. Interroga patrem tuum et annunciabit tibi: maiores

tuos et dicēt tibi. Q ñ diuidebat altissim⁹ gentes; qñ separabat filios adā. Q ōstituit terminos pp̄lox: iuxta numerū filiozū israel. P ars autem dñi populus eius: iacob funicul⁹ hereditatis eius. I nuenit eum in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis. Q circūduxit eū et docuit: et custodiuit quasi pupillā oculi sui. S icut aquila prouocans ad volādū pullos suos: et sup eos volitās. E xpādit alas suas z assūplit eos: atq; portauit in hūeris suis D ñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: et nō erat cū eo de⁹ alienus. Q ōstituit eū sup excelsā terrā: vt comederet fruct⁹ agroz. V t suggeret mel de petra: oleūq; de saxo durissimo B utirū de armēto et lac de ouib⁹: cū adipe agnoz z arietum filioz balan. E t hircos cum medulla tritici: et sanguinē vue biberent me

tacissimum. I ncrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassat⁹ impinguatus dilatatus. D ereliquit deū factorem suū: et recessit a deo salutari suo. P rouocauerūt eū in dijs alienis: et in abominationibus ad iracūdiā concitauerunt. I mmolauerunt demonijs et nō deo: dijs quos ignorabant. N oui recentesq; venerunt: quos nō coluerunt patres eoz̄. D eū qui te genuit dereliquisti: et oblit⁹ es dñi creatoris tui. V idit dominus et ad iracūdiam concitatus est: quia prouocauerūt eum filij sui et filie. E t ait: abscondam faciem meā ab eis: et cōsiderabo nouissima eoz̄ G eneratio enī peruersa est: et infideles filij. I psi me prouocauerūt in eo qui nō erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis. E t ego prouocabo eos in eo qui nō est pp̄s: et in gente

ſtulta irritabo illos.
Ignis ſuccenſus eſt in furore meo: et ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Deuorabitq; terram cum germine ſuo: et montium fundamenta comburet. Congregabo ſup eos mala: et ſagittas meas cõplebo in eis. Conſumentur fame: et deuorabũt eos aues morſu amariſſimo. Dẽtes beſtiarum immittam in eos: cum furore trahentiũ ſup terrã atq; ſerpentiũ. Foris vaſtabit eos gladius et intus pauor: iuuenem ſimul ac virginem lactentem cum homine ſene. Et dixi/vbi nam ſunt: ceſſare faciã ex hoibus memoriã eorum. Sed propter irã inimicorum diſtuli: ne forte ſuperbirent hoſtes eorum. Et dicerẽt manus noſtra excelſa: et non dñs fecit hec oia. Gens abſq; conſilio eſt et ſine prudentia: vtinã ſaperent et intelligerẽt ac nouiſſima prouiderent. Quomodo perſequebatur vnus mille: et duo fugarent decem milia? Nonne ideo q; deus ſuus vẽdidit eos: et dñs concluſit illos? Nõ eni eſt deus noſter vt dñs eorum: et inimici noſtri ſũt iudices. De vinea ſodomorum vinea eorum: et de ſuburbanis gomorre. Vua eorũ vua fellis: et botri amariſſimi. Fel draconum vinum eorum: et venenum aſpidum inſanabile. Nonne hec condita ſunt apud me: et ſignata in theſauris meis? Mea eſt vltio et ego retribuam eis in tẽpore: vt labatur pes eorum. Iuxta eſt dies perditionis: et adeſſe feſtinant tempora. Iudicabit dominus populum ſuum: et in ſeruis ſuis miſerebitur. Videbit q; infirmata eſt manus: et clauſi q; deſecerũt/reliquiq; cõſumpti ſunt. Et dicẽt

vbi sũt dñi eoꝝ: in q̃bus habebant fiduciã. De quoꝝ victimis comedebant adipes: et bibebãt vinũ libaminũ. Surgant ⁊ opitulent vobis: et in necessitate vos pꝛotegant. Videte q̃ ego sũ solus: et nõ sit alius deꝰ pꝛeter me. Ego occidã et ego viuere faciã ꝙcutiã ⁊ ego sanabo: et nõ est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celũ manũ meã: et dicã viuo ego in eternum Si acuero vt fulgur gladiũ meũ: ⁊ arripuerint iudiciũ manꝰ mea. Reddã vltionẽ hostibꝰ meis: et his qui oderũt me retribuã Inebꝛiabo sagittas meas sãguine: et gladiꝰ meꝰ deuoꝛabit carnes De cruoꝛe occisoꝝ: et de captiuitate nudati inimicoꝝ capitis. Laudate gẽtes populũ eius: qꝛ sanguinẽ seruoꝝ suoꝝ vlciscetur Et vindictã retribuet in hostes eoꝝ: ꝓpicius erit terre ꝓpꝛie sue. Ant.

Et in cruis tuis dñs misereꝛit. ã. In cymbalis bñ sonãtibus laudate deũ. ps Laud. ℣. Vigilate. ỹꝰ

Aꝛoꝛa iam spargit polum terris dies illabitur lucis resultat spiculũ discedat omne lubꝛicũ. Natalma noctis decidat mentis reatꝰ lubꝛuat ꝙqd tenebꝛis hoꝛridum noꝛ attulit culpe cadat. Ut mane illũ vltimũ qũ pꝛestolamur cernui in lucem nobis efflnat dũ hoc canoꝛe cõcrepat O eo patri sit gloꝛia. ℣. In matutinis. In euãgelio. an. In viam pacis dirige nos domine. psal. Benedictus. Dicendi sunt isti quinq; psalmi sequentes cum suis añis vel cũ añis alicuiꝰ festi quandocũq; intitulant psalmi dñicales. ã. Dixit dominus. ps. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis Donec ponam inimicos tuos:

scabellum pedum tuo-
rum. Virgam virtu-
tis tue emittet dñs ex
syon: dominare in me-
dio inimicozum tuozū.
Tecum pzincipium in
die virtutis tue in splē
dozibus sanctozum: ex
vtero ante luciferū ge-
nui te. Iurauit dñs et
non penitebit eum: tu
es sacerdos in eternum
secūdum ozdinem mel-
chisedech. Dominus
a dextris tuis: confre-
git in die ire sue reges.
Iudicabit in nationi-
bus implebit ruinas:
conquassabit capita in
terra multozum. De
tozrente in via bibit:
ꝓpt̃ea exaltauit caput.
Glia pr̃i. ān. Dixit dñs
domino meo sede a dextris
meis. ān. Fidelia. ps. cx.

Confiteboz tibi do
mine in toto cozde
meo: in consilio iustozū
et congregatione. Ma-
gna opa dñi: exquisita
in oēs volūtates eius.
Confessio et magnificē
tia op9 ei9: z iusticia ei9
manet in seculū seculi.
Memoziā fecit mira-
bilium suozum miseri
cozs et miseratoz dñs:
escam dedit timentib9
se. Memoz erit in sclm
testamenti sui: virtutē
operū suoꝝ annūciabit
populo suo. Vt det il-
lis hereditē gētiū: ope-
ra manuū eius veritas
et iudiciū. Fidelia oia
mandata eius confir-
mata in seculū seculi:
facta in veritate z equi
tate. Redemptionē mi
sit populo suo: manda-
uit in eternū testamen-
tum suum. Sanctū et
terribile nomen eius:
initium sapt̃ie timoz
dñi. Intellectus bon9
oib9 facientib9 eū: laus
tio ei9 manet in seculū
seculi. Glia. ān. Fidelia
oia mandata eius confir-
mata in seculū seculi. ān.
In mādatis. Psalm9. cxi

Beatus vir qui ti-
met dñm: in man
datis eius volet nimis
Potens in terra erit
semen eius: generatio

rectoꝝ benedicet. Glia et diuitie ī domo eiꝰ: et iustitia eiꝰ manet in seculum seculi. Exortū est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator et iustus. Jocundus hō qui miseretur ⁊ cōmodat: disponit sermones suos in iudicio/ qz in eternū nō cōmouebitur. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala nō timebit. Paratum coꝝ eius sperare in dño: cōfirmatū est coꝝ eius/ nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperib⁹: iusticia eiꝰ manet in seculum seculi/ cornu eius exaltabitur in glia. Peccator videbit ⁊ irascet: dētib⁹ suis fremet ⁊ tabescet/ desiderium peccatoꝝ peribit. Jn mandatis eiꝰ uolet nimis. Sit nomē.

Laudate pueri dominū: laudate nomen dñi. Sit nomē dñi bñdictū: ex hoc nunc ⁊ usqz in seculum. A solis oꝝ ad occasū: laudabile nomē dñi. Excelsꝰ sup oēs gētes dñs: ⁊ sup celos glia eiꝰ. Quis sicut dñs deꝰ nr̄: q̄ in alt̄ habitat/ ⁊ hūilia respicit in celo et in tra. Suscitās a terra inopē: ⁊ de sterc̄ore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū pncipib⁹: cum pncipib⁹ ppli sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filiozū letantē. Sit nomē dñi bñdictū ī secla. Amen.

Nos q̄ uiuimus. Exiit.

In exitu isrl̄ de egypto: domꝰ iacob de ppło barbaro. Facta est iudea sanctificatio eiꝰ: isrl̄ ptās eiꝰ. Mare uidit ⁊ fugit: iordanis cōuersus est retrozsum. Montes exultauerūt ut arietes: et colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare q̄ fugisti: et tu iordanis qz cōuersꝰ es retrozsū? Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium? A facie dñi mota ē terra: a facie dei iacob.

Qui cõuertit petrã in stagna aquarũ: ⁊ rupẽ in fõtes aquaꝝ. Nõ nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gliam Super mia tua et veritate tua: neqñ dicãt gentes vbi est de⁹ eoꝝ. De⁹ aũt nr̃ i celo: oia q̃cũq; voluit fecit. Simulachra gentiũ argẽtũ et aurũ: opa manuũ hoim. Os hñt et nõ loquẽtur: oculos hñt et nõ videbunt Aures hñt ⁊ nõ audient: nares hñt ⁊ nõ odorabũt. Manꝰ hñt ⁊ nõ palpabũt: pedes hñt et nõ ambulabũt / nõ clamabũt in gutture suo. Similes illis fiãt q̃ faciũt ea: ⁊ oẽs q̃ cõfidũt i eis. Domꝰ israel spauit in dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ptectoꝛ eoꝝ est Domꝰ aaron spauit i dño: adiutoꝛ eorum ⁊ ptectoꝛ eoꝝ est. Qui timẽt dñm spauerũt i dño: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ptectoꝛ eoꝝ est. Dñs memoꝛ fuit nr̃i: ⁊ bñdixit nobis. Bñdixit domui israel: benedixit domui aaron. Bñdixit oibꝰ q̃ timẽt dñm: pusillis cũ maioꝛibꝰ Adjiciat dñs sup vos: sup vos ⁊ sup filios vr̃os Bñdicti vos a dño: q̃ fecit celũ ⁊ trã Celũ celi dño: trã aũt dedit filijs hoim. Non mortui laudabũt te domine: neq; oẽs q̃ descendũt i infernũ. Sed nos q̃ viuimꝰ bñdicimꝰ dño: ex hoc nũc ⁊ vsq; i scl̃z. ã Nos q̃ viuimꝰ bñdicimꝰ dño

Dñs aũt dicit mihi. Deiget coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa nr̃a i charitate dei et pãtiẽtia xpi. ỏ g. hyꝰ

Lucis creatoꝛ optime lucẽ diei pferẽs ꝓmoꝛdijs lucis nouæ mũdi parãs oꝛigine Qui mane iũctũ vesperi dixit vocari ꝑcipis tetrũ chaos illabi audi ꝑces cũ fletibꝰ Ne mẽs grauata crimẽ vite sit exul mũere dũ nil ꝓrẽne cogitat lesetq; culpã illigat Celoꝛ pulset itimũ vitale tollat ꝓmiũ vite mus oẽ noxiũ purgemꝰ oꝛ pellimũ. Ꝓtesta pr̃.

℣. Dirigat dominꝰ oratio mea. Sicut incēsū i cōspectu tuo. Feria.ij.ad vesp. ān. Inclinauit, ps. cxiij.

DIlexi qm̄ exaudiet dñs: vocem orationis mee. Q. Inclinauit aurē suā michi: et in diebꝰ meis inuocabo Q. Circūdederūt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerūt me. Q. Tribulationē et dolorē inueni: et nomē dñi inuocaui. O dñe libera aiam meam misericors dñs et iustꝰ: et deus nr miseretur. Q. Custodiēs parvulos dñs: humiliatꝰ sū et liberauit me Q. Conuertere aīa mea in requiem tuā: qz dñs benefecit tibi. Q. Quia eripuit aīam meā de morte: oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu Placebo dño: in regiōe viuoꝝ. G lia. ān. Inclinauit dñs aurē suā michi.

Qui. Credidi. h. crv.

Credidi ppt qđ locutꝰ sū: ego aūt humiliatus sū nimis. Ego dixi i excessu meo: oīs hō mēdax Q. uid retribuā dño: ꝓ oībꝰ q̄ retribuit michi? Q. Calicē salutaris accipiā: et nomē dñi invocabo. Vota mea dño reddā coram oi ppło eiꝰ: pciosa i cōspectu dñi mors sanctoꝝ eiꝰ O dñe qz ego seruꝰ tuꝰ: ego seruꝰ tuꝰ et filiꝰ ancille tue O. rupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: et nomē dñi invocabo Vota mea dño reddā in cōspectu oīs ppli eiꝰ: in atriis domꝰ dñi i medio tui hierlm. G lia. Credidi propter quod locutꝰ sū. ant. Laudate. ps. cxvi.

LAudate dñm oēs gētes: laudate eū oēs ppli. Q. Quoniam confirmata est sup nos mia eiꝰ: et veritas dñi manet i eternū G lia. Laudate dñm oēs gētes. Invcipit tractatus dum est abbinc vsq ad pfal. Ad dñm cū t. h. crvij

Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ in seculū mia eius. Q. Dicat nunc qm̄ bonꝰ: qm̄ i seclm mia

eius. ℣ Dicat nunc do-
mus aaron: qm̃ in secu-
lum mia ei⁹. ℣ Dicant
nunc q̃ timent dñm: qm̃
in seculū mia ei⁹. ℣ e
tribulatione iuocaui dñ
minū: ℟ exaudiuit me i
latitudie dñs. ℣ Dñs mi
chi adiutor: nō timebo
quid faciat michi hō.
℣ Dñs michi adiutor: et
ego despiciā inimicos me
os. ℟ Bonū est cōfidere i
dño: q̃ confidere ℟ i hoie.
℟ Bonū est sperare in dño:
q̃ sperare in pr̃incipib⁹
℣ Oēs gētes circuierunt
me: et i noie dñi q⁹ vlt⁹
sū in eos. ℣ circūdātes
circūdederūt me: ℟ i noie
dñi q⁹ vltus sum i eos.
℣ circūdederūt me sicut
apes ℟ exarserunt sicut
ignis i spinis: ℟ in noie
dñi q⁹ vltus sum i eos.
℣ Impulsus euersus sū
vt caderē: ℟ dñs suscepe-
pit me. ℣ Fortitudo mea
℟ laus mea dñs: ℟ factꝰ
est michi i salutē. ℣ Vox
exultatiōis ℟ salutis: in
tabernaculis iustorum
℣ Dextra dñi fecit virtu-
tē dextera dñi exaltauit
me: dextra dñi fecit vir-
tutē. ℣ Nō moriar sed vi
uā: ℟ narrabo opa dñi.
℣ Castigans castigauit
me dñs: ℟ morti nō tra-
didit me. ℣ Aperite michi
portas iusticie ℟ ingressꝰ
in eas confitebor dño: hec
porta dñi iusti intrabunt
in eā. ℣ Confitebor tibi
qm̃ exaudisti me: ℟ factꝰ
es michi in salutē. ℣ La-
pidē quē reprobauerūt
edificātes: hic factꝰ est i
caput āguli. ℣ A dño fa
ctum est istud: ℟ est mira
bile in oculis nr̃is. ℣ Hec
est dies quā fecit dñs: ex-
ultem⁹ ℟ letemur in ea.
℣ O dñe saluum me fac o
dñe bñ pspare: ℟ benedict⁹ q̃
venit i noie dñi. ℣ Bndi
ximꝰ vobis de domo dñi:
deꝰ dñs ℟ illuxit nobis.
℣ Cōstituite diē solēnē i
cōdensis vsq; ad cornu al
taris. ℣ Deꝰ meꝰ es tu et
cōfitebor tibi: deꝰ meus
es tu ℟ exaltabo te. ℣ Cō
fitebor tibi qm̃ exaudi-
sti me: ℟ factꝰ es michi i
salutē. ℣ Cōfitemini dño

qm̄ bonus: qm̄ in ſecu-
lum miā ei⁹. Ad. i. hy⁹.

IAm lucis orto ſy-
dere deum ꝓcemur
ſupplices: vt i diurnis
actib⁹ nos ſeruet a noc̄
tib⁹. Linguā refrenās
t̄peret ne liā hoztoz in
ſonet vilū ſouēdo cōte-
gat ne vanitates hauri
at. Sit pura cozdis in
tima ablistat z vecozdia
carnis terat ſupbiā po-
tus cibiqz parcitas Cū
cum dies abceſſerit no
ctēqz ſol reduxerit mū-
di q abſtinēciā xp̄i cana
mus gliam. Deo p̄i. p
Deū noie tuo. ꝑ. eiuſ.

BEati imaculati i
via: q ābulāt i le-
ge dñi. Beati q ſcrutā
tur teſtionia ei⁹: in toto
coꝛde exquirūt eū. Nō
eni qui operāt̄ iqtā-
tē: i vīs ei⁹ ambulauer̄t
Tu mādaſti: manda-
ta tua cuſtodiri nimis.
Vtinā dirigāt vie mee:
ad cuſtodiēdas iuſtifica
tiones tuas. Tūc non
cōfūdar: cū ꝓſpexero in
omnibus mādatis tuis

Cōfitebor tibi i dire-
ctione cozdis: in eo q di
dici iudicia iuſtitie tue
Iuſtificatiōes tuas cu
ſtodiā: nā me dereliqs
vlqz quaqz. In quo coꝛ
rigit aiā ſuā: i cuſtodiēdo ſermo
nes tuos. In toto coꝛ-
de meo exq̄liui te: ne re
pellas me a mandatis
tuis. In coꝛde meo ab
ſcōdi eloqa tua: vt non
peccē tibi. Benedict⁹ es
dñe: doce me iuſtificatio
nes tuas. In labīs me
is ꝓnūciaui: oia iudi
cia oꝛis tui. In via te-
ſtimoniōꝛ tuoꝛ delecta
tus sū: ſicut in oib⁹ diui
tiis. In mādatis tuis
exercebor: et cōſiderabo
vias tuas. In iuſtifica
tionib⁹ tuis meditabor:
non obliuiſcar ſermo-
nes tuos. Pſalmus.

Retribue ſeruo tuo
viuifica me z cu-
diā ſermones tuos Re
uela oculos meos: z cō
ſiderabo mirabilia de le
ge tua. Incola ego ſū
terra: non abſcondas a

me mandata tua. Q̃ cupiuit aia mea desiderare iustificatões tuas: in oi tpe. I ncrepasti superbos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. A uer a me oppzobziũ et contẽptũ: qz testimonia tua exq̃siui. E teni sederũt pzicipes z aduersũ me loquebãtur: seruus aũt tuꝰ exercebat i iustificationibus tuis. D ã et testionia tua meditatio mea est: et cõsiliũ meũ iustificationes tue A dhesit pauimẽto aia mea: viuifica me secundũ verbũ tuũ. V ias meas enũciaui z exaudisti me: doce me iustificationes tuas V iã iustificationũ tuarũ instrue me: z exercebor in mirabilibꝰ tuis. D ormitauit aia mea pze tedio: cstirma me i verbis tuis. V iã iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei V iã veritatis elegi: iudicia tua nõ sũ oblitꝰ. A dhesi testimoniis tuis domine: noli me confundere. V iam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilatasti cor meũ. G lia. A Dominus regit me et nichil michi deerit i loco pascue ibi me collocauit.

Quando dicitur de tercia: vel feriatiter de dominica Domine exaudi ozationẽ meam: auribus percipe verba oris mei. Psalmus.

Q Vicunq; vult saluus esse: ante oia opꝰ est vt teneat catholicã fidem. Q uã nisi quisq; integram inuiolatãq; seruauerit: absq; dubio in eternum peribit. F ides autem catholica hec est: vt vnũ deum in trinitate z trinitatem in vnitate veneremur. N eq; confundẽtes personas: neq; substantiam separantes. A lia est enim persona patris: alia filij: alia spiritussancti. S ed patris et filij et spiritussancti vna est diuinitas equalis glia: co-

eterna maiestas. Qualis pater talis filius talis spūsctūs. Increatus pr̄ increatus filius: increatus spūs sctūs Immēsus pr̄ immēsus filius: immēsus spūsctūs. Et tern⁹ pr̄ etern⁹ filius: etern⁹ spūsctūs. Et tñ nō tres eterni: sz vn⁹ eternus Sicut nō tres increati nec tres immēsi: sed vn⁹ increatus z vn⁹ immēsus Sic oūs pr̄ oūs filius: oūs spūsctūs. Et tñ nō tres omnipotētes: sz vn⁹ oūs Ita de⁹ pr̄ de⁹ filius: de⁹ spūsanctus. Et tñ nō tres dij: sed vn⁹ est de⁹. Ita dñs pater dñs filius: dñs spūsanctus. Et tñ nō tres dñi: sed vn⁹ est dñs Qz sicut singillatim vnā quāqz ploīā deū ac dñm xpiana veritate cogimur: ita tres deos aut dños dicere catholica religione phibemur Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus. Filius a pre solo est: nō factus nec creatus sz genitus Spūsanctus a pre z filio: nō factus nec creatus nec genitus sed procedēs Unus ergo pr̄ nō tres pres/ vn⁹ filius nō tres filij: vn⁹ spūsanctus nō tres spūsancti. Et in hac trinitate nichil prius aut posterius nichil maius aut minus: sz tote tres plone coeterne sibi sūt z coeq̄les. Ita vt p oia sicut iā supzadictum est: z vnitas in trinitate/ z trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo salvus esse: ita de trinitate sentiat Sed necessariū ē ad eternā salutē: vt incarnationē q̄qz dñi nr̄i ihesu xp̄i fideliter credat Est ergo fides recta: vt credamus z confiteamur qz dñs nr̄ ihesus xp̄s dei filius de⁹ z hō ē. De⁹ ē ex substātia p̄tris ante secla genitus z hō ē ex substātia matris in seculo natus Perfectus deus: perfect⁹ hō/ ex aia rōnali et hūana carne subsistēs. Equalis p̄ri secm̄ diuinitatē: minor p̄re secm̄ humanitatē. Qui licet deus sit et hō: nō duo tñ sed vn⁹ est xp̄s. Unus aūt nō cō

nersione diuinitatis in carnē: sed assumptione hūanitatis i deū. Unꝰ uino nō ꝓfusione substā tie: sed unitate ꝑsone Q ā sicut aia rōnalis ⁊ caro unꝰ est hō: ita deꝰ et hō unꝰ est xps. Qui passus est p salute nr̄a: descēdit ad inferos tercia die resurrexit a moꝛtuis A scēdit ad celos/ sedet ad dexterā dei pa= tris oipotētis: inde uē= turꝰ est iudicare uiuos et moꝛtuos. Ad cuiꝰ aduētum oēs homines resurgere habēt cū coꝛ poꝛibꝰ suis: ⁊ reddituri sūt de factis ꝑꝑiis ratio nē. Et q̄ bona egerunt ibūt in uitā eternā: qui uo mala in ignē eternū Hec est fides catholica quā nisi q̄lꝗ fideliter firmiteꝛq̄ crediderit: saluꝰ esse nō ꝓterit Glia Añ. dñicalis ꝓter certa tpa: utq̄ notat in thali/ et ꝓter festa. ix. lec. du= plicia ⁊ simpli. ā. Te deū patrē ingenitū: te filiū uni genitū: te spm̄ scm̄ para= clitū: scām et indiuiduā trinitatē toto coꝛde et oꝛe cōfitemur: laudamus atq̄ uūdicimꝰ: tibi glia in scla

In festo. ix. lc. dupli ci uel simplici: ꝓter certa festa notata in thali et sctōꝝ. ān. Glas tibi dꝰ glas tibi ꝙa una trinitas: una s ūma deitas: scā et una unitas. In feriis ꝓter certa tpa: utq̄ nota tur. Feria sup psalmū. Quicūq. ān. Adesto deꝰ unus ops: pater s filius et spūs scūs. Feria. iij. ān. Te unū in substātia trinitatē in personis cōfitemur Feria. iiij. ān. Te semper idem esse uiuere s intelligere ꝓfitemur. Feria. v. ān Te iuocamꝰ: te adoꝛamꝰ: te laudamus o beata tri= nitas. Feria sexta. ant. Spes nostra: salus nostra honoꝛ nr̄: o utq̄ trinitas.

In Sabbato. ān. Libe= ra nos: salua nos iustifica nos o beata trinitas. Ꝯp.

Domine miserere nostri te enim ex= pectauimus: esto bꝛa chium nostrū in mane:

et sal⁹ nostra in tpe tribulationis. Deo gras. ℟. Jesu christe fili dei vivi miserere nobis. Jesu xpe. ℣. Qui sedes ad dexteram patris. miserere nobis. Glia pri, Jesu xpe. ℣. Exurge dne adiuua nos. Et libera nos ppt nomē tuū. ℟ yrie eleyson. iii. xpe eleyson. iii. yrie eleyson. iii. ℣ater noster. ℟ t ne nos. Sed libera ℣ Vivet aia mea et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabūt me. ℟ erra ui sicut ouis que perijt. Quere seruū tuū dne quia mandata tua nō ⁊ obliti⁹. ℣ redo i deū. ℟ auisere surrectionē. Et vitā eternā ⁊. ℟ t ego ad te dne clamaui Et mane oratio mea pueniet te. ℣ xpleatur os meū laude. Vt cantem gloziam tuam tota die magnitudinem tuā. ℟ ne auerte faciem tuam a peccatis meis Et omnes iniquitates meas dele. ℣ oz mundū crea in me deus. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. ℟ e proicias me a facie tua. Et spiritū sanctū tuum ne auferas a me. ℣ edde michi leticiā salutaris tui. Et spiritu pncipali confirma me. ℟ eripe me dne ab hoie malo. A viro iniquo eripe me. ℣ ripe me de inimicis meis deus meus. Et ab insurgentibus in me libera me ℟ ripe me de operātibus iniquitatē. Et de viris sanguinū salua me. ℣ t psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi. Vt reddā vota mea de die in die. ℟ xaudi nos deus salutaris noster. Spes omnium finiū terre et in mari longe ℣ eus in adiutoziū meū intende. Dne ad adiuuandum me festina. ℟ ānctus deus: sanctus fortis: sanctus et imortalis. Agnus dei qui tollis peccata mūdi miserere nobis. ℣ enedic anima mea domino. Et omnia que intra me sūt nomini sancto eius. ℟ enedic anima mea domino Et noli obliuisci omnes retributiones eius. ℣ ui propiciatur omnibus iniquitatibus tuis. Qui sa-

nat omnes infirmitates tuas. Q̃ redimit de interitu vitã tuã. Qui coronat te in mia et miserationib⁹. Q̃ ait replet i bonis desiderijs tuis. Renouabit vt aquile iuuentus tua. C̃ōfitemini dño qm̃ bonus. Qm̃ in sẽlm mia ei⁹. C̃ōfiteor dō. Misereatur. Absolutionẽ. vt i ẽpl. i w. ꝑma aduẽt⁹ ꝙ. Dignare domine die isto Sine pcõ nos custodire. Miserere nr̃i dñe miserere nr̃i. Fiat mia tua dñe sup nos Quadmodũ speauim⁹ te. Da nr̃e de⁹ virtutũ cõuerte nos. Et ostẽde. Da nr̃e exaudi. Et clamor. Da fr̃s dñs dixit. Et cũ. Oze⁹

Domine sãcte pat oõs ẽtne de⁹: qui nos ad pzincipiũ huius diei puenire fecisti: tua nos hodie salua tutẽ: et ꝙcede. vt i hac die ad nullũ declinem⁹ pcm̃/ nec vllũ incurram⁹ periculũ: sed sẽp ad tuã iustitiã factẽdam oĩs nr̃a actio tuo ꝓgrediamine dirigat. Da fr̃s dixit.

Benedicam⁹ dño. Oze⁹ ecta sũ in ꝙspectu dñi. Mozã sẽ ctoz eius. Sine Oze⁹

Sancta maria mat dñi nr̃i ihu xpi: at ꝙ oĩs scti intsti et electi dei intercedãt ꝙ ozẽt ꝓ nobis pcõzib⁹ ad dñm deũ nr̃z: vt mẽamur ab eo adiuuari et saluari. Qui i vnitate ẽfectus vult et regẽt tr⁹ p oia sẽcla sẽcloz amẽ. Deide dicat ter. Oe⁹ i adiutoziũ meũ intende. Da fr̃e ad adiu. me festis Gla pri. Sicut erat Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pr nr̃. Et ne nos t̃ de⁹ niat sup nos mia tua dñe Saluare tuũ sẽm eloqũ tuũ. Et respice in seruos tuos ꝙ in opera tua: ꝙ dirige filios eoz̃. Et sit splẽdoz dñi dei nr̃i sup nos: ꝙ opa manuũ nr̃aꝝ dirige sup nos: ꝙ op⁹ manuũ nr̃aꝝ firmum dirige. Oze⁹.

Omnipotens sempiterne deus: dirige actus nr̃os in bñ placito tuo: vt i noie dilecti filij tui mereamur bonis opibus abũdare

Qui tecū viuit ⁊ regt i vnitate spūsscti deꝰ per oīa secula seculoꝝ amē. Dñs vobiscū. Et cū. Bñdicamus dño. Deo gratias. Ad. tḝ. hymnꝰ.

QVanc sācte nobis spūs vnū pēi cum filio dignare pzópt⁹ige ri nō recusus pectozi. Os līgua mēs sens⁹ vigoz ⁊ lessionē plonēt flā melcat ígne charitas ac cendat ardoz primos. Pā pater pīssime. ps.

LEgē pone michi dñe viā iustificationū tuaꝝ: et exq̄rā eā lēp. Da michi intellectū et scrutabor legē tuā: et custodiā illā in toto coꝛ de meo. Deduc me i semita mandatoꝝ tuoꝝ: q; ipsā volui. Inclina coꝛ meū i testionia tua: et nō i auariciā. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloq̄ū tuū: in tiozē tuo. Amputa oppzobzīū meū q̄ suspicatus sū: q; iudicia tua iocūda. Ecce cōcupiui mādata tua: in equitate tua viuifica me. Et veniat sup me mia tua dñe: salutare tuū scōm eloquiū tuū. Et rēdebo exprobrantib⁹ michi verbū: q; spaui i sermonib⁹ tuis. Et ne auferas de oze meo verbū veritatis vlq̄quaq̄: q; in iudicīs tuis suspperaui. Et custodiā legē tuā lēp: in scl'm ⁊ i scl'm scl'i. Et ābulabā i latitudine: q; mādata tua exq̄sini. Et loq̄bar de testimonīs tuis i ꝯspectu regū: et nō cōfundebar. Et meditabar: in mādatis tuis q̄ dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua q̄ dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Psalmus.

MEmoz esto verbi tui seruo tuo: in q̄uo michi spē dedisti. Hec me cōsolata est in humilitate mea: q; eloquium tuū viuificauit me. Superbi iniq̄ agebant vlq̄quaq̄: a lege

antē tua nō declinaui. Memor fui iudiciorū tuorū a seculo dñe: et cōsolatus sū. Defectio tenuit me: pro peccatorib⁹ derelinquentib⁹ legē tuā. Cantabiles michi erāt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee. Memor fui nocte nois tui dñe: et custodiui legem tuā. Hec facta est michi: qz iustificationes tuas exq̄siui. Portio mea dñe: dixi custodire legē tuā. Deprecatus sū facie tuā i toto corde meo: miserere mei secundū eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: et conuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sū et nō sū turbatus: vt custodiā mandata tua. Funes peccatorū circūplexi sūt me: et legē tuā nō sū oblitus. Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue. Participeps ego sū oīm timentiū te: et custodientium mandata tua. Misericordia tua dñe plena est tra: iustificationes tuas doce me. Plaiz⁹.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: secundū verbū tuū. Bonitatē et disciplinā et scientiā doce me: qz in mādatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego delinquī: propterea eloquium tuū custodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est super me iniquitas superborū: ego autē in toto corde meo scrutabor mādata tua. Coagulata est sicut lac cor eorū: ego vero legē tuā meditat⁹ sū. Bonū michi qz humiliasti me: vt discā iustificationes tuas. Bonū michi lex oris tui: super milia auri et argenti. Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da michi intellectū vt discā mandata tua. Qui timent te videbūt me et letabūtur: qz verba tua supsperaui

Cognoui dñe q̄ equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliasti me. Fiat mia tua vt consolet me: scḋm eloquiū tuū seruo tuo. Veniāt michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est. Confundantur superbi q̄ iniuste iniquitatem fecerūt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis. Conuertant̄ michi timentes te: et qui nouerūt testimonia tua. Fiat cor meū immaculatū in iustificationib⁹ tuis: vt nō cōfundar. Gloria. Laus et perennis gloria deo patri et filio sancto simul paraclito in secula seculorum. Capitulum.

Deus charitas est et qui manet in charitate in deo manet et deus in eo. Deo grās. ℣. Inclina cor meū deus In testimonia tua. Ps. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me. In testimonia. Gloria patri. Inclina. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi. ℟. Da michi intellectū et scrutabor legē tuā domine ps. Legem pone. Kyrie

Sana me et saluabor: saluum me fac et saluus ero: quoniam laus mea tu es. ℣. Sana animā meam. Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. Quia peccaui. Gloria patri. Sana. ℣. Adiutor meus esto domine ne derelinquas me. Neq̄ despicias me vt̄ saluator meus. Kyrie eleyson. ter. Xpe eleyson. ter Kyrie eleyson. ter. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Ego dixi domine miserere mei, Sana animā meam quia peccaui tibi. Conuertere domine vsq̄ quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Oculi domini sup iustos Et aures eius ad preces eorum. Confiteantur tibi domin omnia opa tua Et sancti tui benedicant tibi. Sacerdotes tui induā

tur iusticiã. Et sancti tui exultent. Domine salũ fac regem. Et exaudi nos in die qua invocaverimus te. Salvum fac populum tuum dñe et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vsq; in eternũ Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribꝰ tuis. Oremus pro fidelibus defunctis. Requiem eternam dona eis dñe: et lux perpetua luceat eis. Requiescãt in pace. Amẽ Etiam pro peccatis et negligentiis nostris. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarũ: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos deus salutaris noster. Et propter gloriam nominis tui dñe libera nos: et propitius esto peccatis nostris ppter nomen tuum. Exaudi dñe vocem meam qua clamavi ad te. Miserere mei et exaudi me. ℣. Miserere mei deus. totus psal. dicatur cũ Gloria patri.

post psal. dicat. Surge dñe adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum Dñe deus virtutum convertere nos. Et ostende faciẽ tuã et salui erimꝰ Dñe exaudi orationem meã. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo Oratio qualiscũq; evenerit. Ad vi. Hymnus

Rector potens verax deus qui tẽperas rerũ vices splẽdore mane instruis ignibus meridiem. Extinque flãmas litium aufer calorem noxiũ confer salutem corporũ veramq; pacem cordium Protesta pater pñs-ps.

Deflexit in salutare tuũ aia mea: et in verbũ tuũ superspera ui. Defecerunt oculi mei in eloquium tuũ: dicentes qñ cõsolaberis me. Quæ facta est sicut vter in pruina: iustificationes tuas nõ sum oblitꝰ. Quot sunt dies servi tui: qñ facies de perseq̃tibꝰ me iudiciũ?

Narrauerũt michi iniqui fabulatiões: sed nõ vt lex tua. Omnia mãdata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiua me. Paulominus consũmauerũt me in terra: ego autẽ nõ dereliqui mandata tua. Secundum misericordiam tuã viuifica me: et custodiã testimonia oris tui. In eternũ domine: verbum tuũ permanet in celo. In generatione et generationẽ veritas tua: fundasti terram & permanet. Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi. Nisi quia lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea In eternum nõ obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluũ me fac: quã iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi. Omnis cõsũmationis vidi finẽ: latum mãdatum tuum nimis. ps.

Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudentem me fecisti mãdato tuo: quia in eternum michi est. Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est. Super senes intellexi: quia mãdata tua quesiui. Ab omni via mala phibui pedes meos: vt custodiã verba tua. A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem posuisti michi. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo. A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnẽ viã iniquitatis. Lucerna pedibus meis verbũ tuũ: et lumen semitis meis. Iuraui et statui: custodire iudicia iustitie tue Humiliatus sum vsq quaq dñe: viuifica me

cõm verbũ tuũ. Voluntaria oris mei bñpla cita fac dñe: et iudicia tua doce me. Alia mea in manib⁹ meis sẽp: & legẽ tuã nõ cũ oblit⁹. Posuerũt prẽtores laqueũ michi: et de mandatis tuis nõ erraui. Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: qz exultatio cordis mei sunt Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificationes tuas in eternum: ꝓpter retributionem. hs.

Iniquos odio habui: et legẽ tuã dilexi. Adiutor & susceptor meus es tu: & in vbũ tuũ supsperaui. Declinate a me maligni: et scrutabor mãdata dei mei Suscipe me cõm eloquiũ tuũ & viuã: & nõ cõfundas me ab expectatiõe mea Adiuua me et saluus ero: & meditabor i iustificationibus tuis sẽper Spuisti oẽs discedẽtes a iudicijs tuis: qz iniusta cogitatio eor. Preuaricãtes reputaui oẽs pctõres tre: ideo dilexi testimonia tua Cõfige ti more tuo carnes meas: a iudicijs ei tuis timui Feci iudiciũ & iustitiã: nõ tradas me calũniãtibus me. Suscipe seruũ tuũ i bonũ: nõ calũnient me superbi Oculi mei defecerũt i salutare tuũ: et in eloquiũ iustitie tue. Fac cũ seruo tuo scõm misericordiam tuã: & iustificationes tuas doce me. Seruus tuus sũ ego: da michi intellectũ vt sciã testimonia tua. Tẽp⁹ faciendi dñe: dissipauerunt legẽ tuã. Ideo dilexi mãdata tua: supaurũ & topazion. Propterea ad oia mãdata tua dirigebar: oẽm viã iniquã odio habui. Gloria. ñn. Glia laudis resonet i ore omi patri genitoꝙ pli spũsctõ pariẽ resultet laude pẽni. Ꝑ.

Gratia dñi nri ihesu xpi & charitas dei et cõicatio sancti spũs sit sẽp cũ oibus nobis. Ꝑ. In eternũ dñe ꝑmanet verbũ tuũ. ỽ. In celo et in

seculum seculi veritas tua ꝑmanet. Gloria. In eternum. ℣. Dñs regit me et nichil michi deerit In loco pascue ibi me collocauit ar. Adiuua me et saluus ero domine. Capitulū.

OMnia aūt ꝓbate/quod bonū est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. ℟. Benedicā dñm In oi tempore, ℣. Semper laus ei⁹ in ore meo. In oi. Glia. Benedicam. ℟s. Dñs regnauit. Ad nonā. hy⁹

RErū de⁹ tenax vigor immotus i te permanens lucis diurne tempora successibus determinās. Nargire clarū velpere quo dita nullꝫ decidat: sed ꝓmiū moꝛtis sacre perēnis instet gloria. Ꝓzets pater. Psalmus.

MIrabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea Declaratio sermonū tuoꝛum illuminat: et intellectum dat parvulis. Os meum aperui et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabā. Aspice in me et miserere mei: secūdū iudiciū diligentiū nomen tuū. Gressus meos dirige secundū eloquium tuum: et nō dominetur mei omnis iusticia. Redime me a calūnijs hominū: vt custodiam mandata tua. Faciem tuam illumina super seruum tuū: et doce me iustificationes tuas. Exiꝛ aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam. Iustus es domine: et rectū iudicium tuum. Mandasti iusticiam testimonia tua: et veritatē tuam nimis. Tabescere me fecit zelus me⁹: quia obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquium tuū vehementer: et seru⁹ tu⁹ dilexit illud. Adolescentul⁹ sum ego et cō temptus: iustificationes tuas non sum obli

tus. Iustícia tua iustí
cia in eternum: et lex
tua veritas. Tribula
tio et angustia inuene-
runt me: mandata tua
meditatio mea est. Æq
tas testionia tua i eter
num: itellectum da mi
chi et viuam. psalmus
CLamaui i toto coꝛ
de eraudi me do-
mine: iustificationes tu
as requiram. Cla-
maui ad te saluum me
fac: vt custodiam man
data tua. Pꝛeueni in
maturitate ⁊ clamaui:
qꝛi verba tua superspe
raui. Pꝛeuenerũt ocu
li mei ad te diliculo: vt
meditarer eloquia tua
Vocem meam audi se
cundũ misericoꝛdiã tu
am domine: et secundũ
iudiciũ tuum viuifica
me. Appꝛopiquauerũt
persequẽtes me iiqtati:
a lege autem tua longe
facti sunt. Pꝛope es tu
domine: et oẽs vie tue
veritas. Initio cogno
ui de testimoniis tuis:
quia in eternum funda
sti ea. Vide humilita-
tem meam et eripe me:
quia legem tuam non
sum oblitus. Iudica
iudiciũ meum et redi-
me me: ꝓpter eloquiũ
tuũ viuifica me. Lõ-
ge a peccatoꝛib⁹ sal⁹: qꝛ
iustificationes tuas nõ
exquisierunt. Mie tue
multe domine: secũdũ
iudicium tuum viuifi-
ca me. Multi qui pers
equuntur me et tribu
lant me: a testimoniis
tuis nõ declinaui: Vi
di pꝛeuaricantes ⁊ tabe
scebam: quia eloquia
tua non custodierunt:
Vide quoniam man-
data tua dilexi domine:
in mia tua viuifica me
Pꝛincipiũ verboꝛum
tuoꝛum veritas: i eter
num oia iudicia iusti-
cie tue. Gloꝛia pa. ps.
PRincipes perseqꝛi
ti sunt me gratis:
et a verbis tuis coꝛmi
dauit coꝛ meum. Le-
taboꝛ ego sup eloquia
tua: sicut ꝙ inuenit spo
lia multa. Iniquitatẽ

odio habui et abomina
tus sũ: legem autẽ tuã
dilexi. Septies in die
laudẽ dixi tibi: super iu
dicia iusticie tue. Pax
multa diligentibus le-
gem tuam: ⁊ non est il
lis scandalũ. Expecta-
bã salutare tuũ dñe: et
mãdata tua dilexi. Cu
stodiuit aia mea testi-
monia tua: et dilexit ea
vehemẽter. Seruaui
mãdata tua et testimo-
nia tua: qz oẽs vie mee
in conspectu tuo. Ap-
propinquet deprecatio
mea in cõspectu tuo do
mine: iuxta eloquium
tuum da michi intelle-
ctum. Intret postula-
tio mea ã cõspectu tuo:
secundũ eloquiũ tuum
eripe me. Eructabunt
labia mea hymnũ: cũ do
ceueris me iusticiationes
tuas. Pronũciabit lin
gua mea eloquiũ tuũ:
qz oia mandata tua equi-
tas. Fiat manus tua
vt saluet me: qm man-
data tua elegi. Concu
piui salutare tuũ dñe: ⁊
lex tua meditatio mea
est. Viuet aia mea et
laudabit te: et iudicia
tua adiuuabũt me. Er
raui sicut ouis que pe-
rĳt: quere seruũ tuum/
quia mandata tua non
sum oblitus. ãn. Ex quo
oia per quẽ oia in quo oia
ipsi gloria in secula. Ch.

Tres sũt q̃ testimo-
nium dant in cie-
lo: pater et filiꝰ et spiri-
tussanctꝰ: ⁊ hi tres vnũ
sunt. Re. Clamaui in toto
corde Exaudi me domine
v. Iustificationes tuas re
quiram. Exaudi. Gloria
Clamaui. v. Ab occultis
meis munda me domine.
Et ab alienis parce seruo
tuo. ã. Aspice in me dñe et
miserere mei. Capitulũ

Alter alterius one
ra portate: ⁊ sic ad
implebitis legem christi. Re. Redime me domi
ne. Et miserere mei. v.
Pes enim meꝰ stetit i dis
rectis in ecclesiis benedicã
te dñe. Et miserere. Glo-
ria. Redime. v Ab occultis
me. ãn. Clamaui. ps.

AD dñm cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. D ne libera animam meam a labijs iniquis: et a lingua dolosa. Q uid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam. S agitte potentis acute: cum carbonibus desolatorijs. H eu michi q̃ incolatus meus p̃rolongatus est: habitaui cum habitantibus cedar: multũ incola fuit anima mea C um his qui oderãt p̃acem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. ãn. Clamaui et exaudiuit me. ãn. Auxilium. ℣. cxx.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium michi. A uxilium meum a domino: qui fecit celum et terram. N on det in commotionẽ pedem tuum: neq̃ dormitet qui custodit te. E cce non dormitabit neq̃ dormiet: q̃ custodit israel. D ominus custodit te dominꝰ p̃tectio tua: super manũ dexteram tuam. P er diẽ sol non vret te: neq̃ luna per noctem. D ñs custodit te ab oñi malo: custodiat aiam tuam dñs. D ñs custodiat introitũ tuũ et exitũ tuũ: ex hoc nũc et vsq̃ in seculum. ãn. Auxiliũ meũ a domino. ℣. Qui Dñs ãbit dirigat. hyꝫ.

LUmen celi cõdidit q̃ mixta ne confunderẽt aq̃ fluenta dixit dẽs celũ dedisti limitẽ. T remãs locũ celestibus simulq̃ terre tremulis vt vnda flãmas tẽperet terre solũ ne dissipent. I nfũde nũc p̃sentie me donũ perennis gr̃e fraudis nouę ne cassibꝰ nos erroꝛ atterat vetꝰ. V ncẽ fides iuentat sic lumis iubar ferat hec vana cũcta terreat hãc falsa nulla cõp̃imant. P resta pater. ℣. Dirigatur dñe oratio mea. ãn. Magnificat anima mea dominum. ℣. Ipsum tymue.

ꝛc. ꝓces mioꝛes. ℭ Ffer. ij. ad vel. ā. In domꝝ. ℣. etat⁹ lū i his q̄ dicta sunt michi: in dom̄ dñi ibim⁹. ℟ tātes erāt pedes nr̄i: in atrijs tuis hierl̄m. ℣ ierl̄m q̄ edificat vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ i idipsū ℟ illuc ei ascēderūt trib⁹ trib⁹ dñi: testioniū israel ad confitendū noi dñi. ℣ z illic sederūt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid. ℟ ogate q̄ ad pacē sunt hierl̄m: et abundantia diligētib⁹ te. ℣ fiat pax i virtute tua: et abūdātia i turribus tuis. ℟ ꝓpter fratres meos et pximos meos: loq̄bar pacē de te. ℣ ꝓpter domū dñi dei nr̄i: q̄siui bona tibi. ān. In domū dñi letantes ibimus. ā Qui habitas. ꝑ. cxxij.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas i celis. ℟ ecce sicut oculi seruoꝝ in manibus dominoꝝ suoꝝ. ℟ sicut oculi ancille i manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū donec misereatur nostri. ℣ miserere nr̄i dñe miserere nr̄i: qz multū repleti sumus despectiōe. ℟ z multū repleta est aīa nr̄a: opprobriū abundātib⁹ z despectio superbis. ā. Qui habitas in celis miserere nobis. ān. Adiutoꝛium. ꝑs. cxxij.

NIsi qz dñs erat in nobis dicat nunc israel: nisi qz dñs erat in nobis. ℟ cū exurgerent hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos. ℟ cū iracesceret furoꝛ eoꝝ in nos: forsitā aqua absoꝛbuisset nos. ℟ oꝛenti pertrāsiuit aīa nr̄a: forsitā pertransisset aīa nr̄a aquā intolerabilē. ℟ benedict⁹ dñs q̄ nō dedit nos: in captione dētib⁹ eoꝝ. ℟ ia nr̄a sicut passer erepta est: de laqꝫo venantiū. ℟ laqueus cōtritus est: et nos liberati sumus. ℟ diutoꝛiū nr̄m in nomine dñi: q̄ fecit celū et terrā. ā. Adiutoꝛiū nr̄m

in nole dñi. ā. Benefac. ℣. Qui confidūt i dño sicut mōs syō: nō cōmouebit i eternū qui habitat in hierlm. ℣. Mōtes in circuitu ei⁹ z dñs in circuitu ppli sui: ex hoc nūc et vsq; in sclm. ℣. Quia nō reliquet dñs virgā pctōz sup sozte iustoz: vt nō extēdāt iusti ad iniquitatē manꝰ suas. ℣. Bñfac dñe: bonis et rectis cozde. ℣. Declinātes aūt in obligationes adducet dñs cū operantibꝰ iniquitatē: pax sup israel. ā. Benefac domine bonis et rectis cozde ām. Facti sumus. ℏ. cxxv.

In cōuertēdo dñs captiuitatē syō: facti sumus sicut ꝙsolati. ℣. Tūc repletum est gaudio os nr̄m: et lingua nostra exultatiōe. ℣. Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dominꝰ facere cū eis. ℣. Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumus letantes. ℣. Cōuerte dñe captiuitatem nostram: sicut torrēs in austro. ℣. Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent. ℣. Euntes ibāt et flebāt: mittentes semina sua. ℣. Venientes autem venient cū exultatione portantes manipulos suos zām. Facti sumus sicut consolati. cℏ. Dñs aūt dirigat. hyᵖ.

Creatoris ingens conditor mundi solum qui eruens pulsis aque molestijs terram dedisti immobilē. ℣. Et germen aptum pferēs fuluis vrcoza floribus fecunda fructu sisteret pastūq; gratū redderet. ℣. Mentis peruste vulnera munda viroze gratie vt facta fletu diluat motusq; prauos atterat. ℣. Vultis tuis obtēperet nullis malis asperorimet bonis repleri gaudeat et moztis actum nesciat. ℣. Te sta pater pīssime. Dīri. Dirigatur dñe. am. Exultet spiritus meus in deo salutari meo. ℣. Magnificat. hyzie cℏ.

Eccl.iiij. Ad vesp̃as ãn. Beat⁹ vir q̃ ꝛc.

NIsi dñs edificauerit domũ:in vanũ laborauerũt q̃ edificãt eã. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ:frustra vigilat qui custodit eã. Vanũ est vobis ante lucem surgere:surgite postq̃ sederitis qui mãducatis panẽ doloris. Cum dederit dilectis suis somnũ:ecce hereditas dñi filij merces fructus vẽtris. Sicut sagitte in manu potẽtis: ita filij excussoꝝ. Beatus vir q̃ ipleuit desideriũ suũ ex ipsis:nõ cõfundet cũ loquet inimicis suis in porta. Gl. ãn Btũs vir q̃ ipleuit desiderium. Vti ãs Ꝑ ꝛc.

BEati oẽs qui timẽt dominũ: qui ambulant in vijs eius. Labores manuũ tuarũ q̃ mãducabis:btũs es ⁊ bñ tibi erit. Uxor tua sicut vitis abũdãs: in lateribus dom⁹ tue. Filij tui sicut novelle olivarũ:in circuitu mẽse tue. Ecce sic bñdicet homo:qui timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syõ:⁊ videas bona hierusalẽ oĩbus diebꝰ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ:pacẽ sup̃ israel. Gl. ãn. Vti oẽs q̃ timẽt dñm ãs Ꝑ ꝛc.

SEpe expugnauerũt me a iuuentute mea:dicat nũc israel. Sepe expugnauerunt me a iuuẽtute mea:etenim nõ potuerũt michi. Supra dorsum meũ fabricauerũt pctores:prolõgauerũt iniq̃tatẽ suã. Dñs iust⁹ cõcidet cervices pctoꝝ: cõfundant et conuertant retrorsũ oẽs qui oderunt syon. Fiant sicut fenũ tectorum:qđ priusq̃ evellat exaruit. De quo non ipleuit manũ suã q̃ metet:et sinũ suũ q̃ manipulos colliget. Et nõ dixerũt q̃ preteribãt bñdictio dñi sup̃ vos:bñdiximus vobis in nomi

dñi. ān. Benexim⁹ vob bis in nomine domini. ān de pfundis. ps. cxxix.

De pfundis clam aui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiāt aures tue intēdē tes: in vocē deprecatio nis mee. Si iniq tates obseruaueris dñe: dñe qs sustinebit? Q2 apū te ppiciatio est: ⁊ ppter legē tuā sustinui te dñe Sustinuit aia mea in vbo ei⁹: speauit aia mea in dño. A custodia ma tutina vsq ad noctem: spet isrl in dño. Quia apud dñm mia: ⁊ copio sa apū eū redēptio. Et ipe redimet isrl: ex oib⁹ iqtatib⁹ eius. Glia. ān de pfundis clamaui ad te dñe. ān. Speret. p. cxxx.

Dñe non est exalta tū cor meū: neq elati sūt oculi mei Neq ambulaui in magnis: neq in mirabilib⁹ sup me. Si nō humiliter sen tiebā: sed exaltaui aiaz meā. Sicut ablactat⁹ super matre sua: ita re tributio in anima mea Speret isrl in dño: ex hoc nūc ⁊ vsq in seculū. ān. Speret israel in dño. ℣ Dñs aūt dixit. hy⁹.

Celi de⁹ letissime qui luciduz ceu creū poli cādore pingis igneo augēs decoro lu mine. Quarto die qui flāmeā solis rotā cōsti tuens lune ministrans ordini vagos recursus hyderū. Ut noctibus vel lumini dirceptionis terminū pximozdijs et mentiū signū daret nu ticlinū. Illumina cor hoim absterge sordes mentiū resolue culpe vincula euerte moles criminū. Questa pater pīssime. ōli. Dirigatur dñe. ān. Respexisti humi litatē meā dñe deus meus ps. Magt. kyrie el. ꝛc.

℣ Feria.v. Ad vesp as ant Et omnis. ps. cxxxi

Memēto dñe dauid: ⁊ oīs mānsuetudi eius Sicut iurauit dño: voūt vo

uit deo iacob. Si introiero in tabernaculū dom⁹ mee: si ascēdero in lectū stratī mei. Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationē. Et requiē tēpibus meis: donec inueniā locū dño/tabernaculū deo iacob. Ecce audimus eā in effrata: inuenim⁹eā in campis silue. Introibimus in tabernaculum eius: adorabim⁹ in loco vbi steterūt pedes eius. Surge dñe in requiem tuā: tu et archa sctificationis tue. Sacerdotes tui induant iusticiā: et scti tui exultēt. Propter dauid seruū tuū: nō auertas faciē xpi tui. Iurauit dñs dauid veritatē et nō frustrabitur eū: de fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. Si custodierint filij tui testamentū meū: et testimonia mea hec que docebo eos. Et filij eor: vsq; in sclm sedebunt sup sedē tuam. Quoniā elegit dñs syō: elegit eā in habitationē sibi. Hec requies mea in sclm scli: hic habitabo quoniā elegi eā. Viduā eius benedicēs benedicā: pauperes eius saturabo panib⁹. Sacerdotes eius induā salutari: et sācti eius exultatione exultabūt. Illuc producam cornu dauid: parauī lucernā xpo meo. Inimicos eius induā confusione: sup ipm aūt efflorebit sctificatio mea. ā. Et odis manuetudinis eius. ām. Habitare. Psalm⁹ cxxxij.

Ecce quā bonū et quā iocūdum: habitare fratres in vnū. Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam barbā aaron. Quod descēdit i ora vestimēti eius: sicut ros hermon q descendit in montē syon. Quoniā illic mandauit dñs benedictionē: et vitam vsq; in seculum. ā. Habitare fratres in vnū. Sequens ps non dicit in vesperis. Ps. cxxxiij.

Ecce nūc benedicite dñm: oēs serui dñi

Qui statis i domo dñi: in atriis domus dei nr̃i
In noctibus extollite manꝰ vr̃as in scta: et bñ dicite dñm. Benedicat te dñs ex syō: q̃ fecit celū z terrā. ā. Ois. p. cxxxiiij
Laudate nomē d̃ mini: laudate ser ui dñi. Qui statis i do mo dñi: in atriis domꝰ dei nr̃i. Laudate dñm qz bonus dñs: psallite noi eiꝰ qm̃ suaue. Qm̃ iacob elegit sibi dñs: isr̃l in possessionē sibi. Qz ego cognoui qz ma gnus est dñs: et deꝰ nr̃ pze oibus dīs. Omnia q̃cūqz voluit dñs fecit in celo z in terra: i mari et in oib⁹ abyssis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura i pluuiā fecit. Qui ꝓducit ven tos de thesauris suis: q̃ percussit pzimogenita egypti ab hoie vsqz ad pecus. Et misit signa et ꝓdigia in medio tui egypte: in pharaonem et in oēs seruos eius. Qui percussit gentes multas: et occidit re ges fortes. Seon regē amozreoꝝ et og regē ba sā: z oia regna chanaā. Et dedit terrā eoꝝ he reditatē: hereditatē is rael pplo suo. Dñe nomen tuū in eternū: dñe meōziale tuū in gñatio ne z gñationē. Qz iudi cabit dñs pplm suū: et in seruis suis deprecabit. Simulachra gen tiū argētū z aurū: opa manuū hoim. Os habent et nō loquēt̃: oculos habēt z nō videbūt Aures habent et non audient: neqz eni est spi ritus in oze ipsoꝝ. Similes illis fiant qui faciunt ea: et oēs qui confidūt i eis. Domus is rael bñdicite dño: domus aaron benedicite dñm. Domus leui benedicite dño: qui timetis dominum benedicite domino. Benedictus dñs ex syon: qui habitat in hierusalem. Gloria patri. ān. Dia quecunqz voluit dñs fecit

Notandū q̄ in festo dupl. rm̄ finiet̄ur quilibet .v. psalmi sequentis cū isto fine Qm̄ in etern̄ mia eius. alias nō ān. Quoniam. ℔. cxxxv.

Confitemini domino qm̄ bonus: qm̄ in eternū mia ei⁹. Cōfitemini: deo deorum. Confitemini: dño dominorū. Qui facit: mirabilia magna solus. Qui fecit celos: in intellecta. Qui firmauit terram: super aquas. Qui fecit: luminaria magna. Solem: in potestatem diei. Lunam et stellas: in potestatem noctis. Qui percussit egyptum: cū pzimogenitis eorum. Qui eduxit israel: de medio eor̄ In manu potēti: ⁊ brachio excelso Qui diuisit mare rubrum: in diuisiones Et eduxit israel: per medium eius. Et excussit pharaonē et virtutē ei⁹: i mari rubro. Qui traduxit populum suum: per desertum. Qui percussit: reges magnos. Et occidit: reges fortes. Seō regem amorreor̄. Et og: regem basā. Et dedit terrā eor̄: hereditatem. Hereditatē: israel seruo suo. Quia i humilitate nostra: memor fuit nostri. Et redemit nos: ab inimicis nostris Qui dat escā: omni carni. Cōfitemini: deo celi. Confitemini domino dñor̄: quoniā i eternū mia eius. ā. Quoniā in eternum mia eius. ān. Hymnum. ℔s. cxxxvi.

Super flumina babilonis illic sedimus: ⁊ fleuimus: dum recordaremur syō. In salicibus in medio ei⁹: suspendim⁹ organa nr̄a Q⁊ illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerūt nos: verba cātionū. Et qui abduxerunt nos: hymnū cātate nobis de cāticis syō. Qm̄ cāt̄ab im⁹ cāticū dñi: i terra aliena? Si oblit⁹ fuero tui hierl̄:

oblitioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. Si nō ypposuero tui hierm. in pncipio leticie mee Memor esto dñe filior edō: in die hierm. Qui dicūt exinanite exinanite: vsq ad fūdamētū ea Filia babilonis misera beās q retribuet tibi retributionem tuā quā retribuisti nobis. Beatus qui tenebit: t alli det paruulos suos ad petrā. ā. Hymnū cantate nobis de cāticis syon. cp. Dñs aūt dirigat. hyp. Magne deus potē tie q ex aqs oztū genus partim remittis gurgiti parti leuas i aeta. Dimersa limphis impzimēs subuecta celis irrogās vt stirpe vna pdita diuersa rapiāt loca. Largire cūctis seruulis qs mūdat vnda sanguinis nescire lapsv criminū nec serpe mozte tediū. Ut culpa nullū deprimat nullum leuet iactātia elisa mēs ne cōcidat elata mens ne coruat. Oratio. Dirige tue dñe. ā. Deposuit potētes sanctos psequētes t exaltauit hūiles pmiātes bs. Magt. kyrie. xp. ℣ Feria.vi.ad vel.ān. In conspectu. ps. exxxvij.

Confitebor tibi dñe i toto corde meo qm audisti verba oris mei. In cōspectu angelor psallā tibi: adorabo ad tēplū sanctum tuū t confitebor nōi tuo. Super mia tua t veritate tua: qm magnificasti sr oē nomē scm tuū In quacūq die invocauero te exaudi me: multiplicabis i aia mea virtutē. Confiteātur tibi dñe oēs reges tre: q audierūt oia verba oris tui Et cāterēt i vijs dñi: qm magna est glia domini Qm excelsus dñs t humilia respicit: et alta a lōge cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis

me:z sup ieā inimicoꝝ meoꝝ extendisti manū tuam/et saluū me fecit dextera tua. Dñs retribuet p me: dñe mia tua i sclm/opa manuū tuarū ne despicias. ān. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus, ā. Dñe probasti.

Dñe probasti me et cognouisti me:tu cognouisti sessionē meā z resurrectionē meā. Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitā meā z funiculū meū inuestigasti Et oēs vias meas puidisti: qz nō est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et antiqua:tu formasti me et posuisti super me manū tuā. Mirabilis facta est scia tua ex me: cōfortata est z nō potero ad eam. Quo ibo a spū tuo: et quō a facie tua fugiā? Si ascēdero in celum tū illic es: si descēdero ad infernum ades Si sūpsero pēnas meas diluculo:et habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me:et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitā tenebre cōculcabunt me:z nox illuiatio mea i deliciis meis. Qz tenebre non obscurabunt a te z nox sicut dies illuiabit: sicut tenebre eius ita z lumen eius. Qz tu possedisti renes meos:suscepisti me de vtero matris mee. Cōfitebor tibi qz terribiliter magnificatus es:mirabilia opera tua:z aia mea cognoscet nimis Nō ē occultatū os meū a te qđ fecisti in occlto:z substātia mea i inferioribus terre Imperfectū meū vidērt oculi tui: z i libro tuo oēs scribētur:dies formabunt et nemo i eis. Mihi aūt nimis honorificati sūt amici tui deus:nimis cōfortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos z super arenam multiplicabūtur:exur

ter: & adhuc ſũ tecum: Si occideris de⁹ pctõres: viri ſãguinũ declinate a me Q2 dicitis i cogitatione: accipiãt in vanitate citates tuas. Nõne q̃ oderũt te dñe oderam: et sup inimicos tuos tabescebã? Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi. Proba me de⁹ et scito meũ: interroga me & cognosce semitas meas. Et vide si via iniqtatis in me est: & deduc me in via eterna. ãn. Dñe probasti me et cognouisti me. ã. A viro iniquo. ℣. eripe.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniqtates in corde: tota die ꝓstituebãt ꝓlia. Acuerũt linguas suas sicut serpentes: venenũ aspidũ sub labijs eor. Custodi me dñe de manu pctõris: & ab hoib⁹ iniqs eripe me. Qui cogitauerũt supplãtare gressus meos: absconderũt superbi laqueũ michi Et funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter scãdalũ posuerũt michi Dixi dño de⁹ meus es tu: exaudi dñe vocẽ deprecationis mee. Dñe dñe virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Non tradas me dñe a desiderio meo pctõri: cogitauerũt ꝙtra me ne derelinquas me ne forte exaltentẽr. Caput circuitus eor: labor labior ipsor operiet eos Cadẽt sup eos carbones: in igne deijcies eos in miserijs non subsistẽt Vir linguosus nõ dirigetur in terra: virũ iniustũ mala capient in interitu. Cognouit q̃ faciet dñs iudiciũ inopis: et vindictam pauperum Verũtamẽ iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabũt recti cum vultu tuo. ã. A viro iniquo libera me domine. ãn. Domine. Psalm⁹. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee dũ cla-

manuero ad te. Dirigatur oō mea sicut incēsū in cōspectu tuo: elevatio manuū mearū sacrificiū vespertinum. Pone dñe custodiā ori meo: et ostiū circūstātie labijs meis. Non declines cor meū in vba malicie: ad excusādas excusationes in peccatis cū hoīb⁹ operātibus iniq̄tatē: et nō cōicabo cū electis eor. Corripiet me iust⁹ in mia et increpabit me: oleū aut pc̄ōris nō impinguet caput meum. Q̄m adhuc et oō mea i bñplacitis eor ablorpti sūt iudici petre iudices eor. Audient vba mea q̄m potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est sup trā Dissipata sūt ossa nr̄a sec⁹ infernū: q̄z ad te dñe dñe oculi mei i te spaui nō auferas aiam meā. Custodi me a laqueo q̄d statuerūt michi: et a scādalis operātiū iniq̄tatē. Cadēt in retiaculo ei⁹ pc̄ōres: singulariter cū ego donec trās seam. Glia. ā. Voce mea ad dñm clamaui. ān. Poztio mea. ps. cxli.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprec⁹ sū Effūdo in cspectu ei⁹ oōnē meā: et tribulationē meā ante ipsum pnūcio. In deficiēdo ex me spūs meus: et tu cognouisti semitas meas In via hac qua ambulabā: absconderunt laqueū michi. Considerabā ad dexterā et videbā: et nō erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: et non est q̄ requirat aiam meam Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea: poztio mea i terra viuēciū. Intēde ad deprecationē meā: q̄z humiliatus sum nimis. Libera me a persequētibus me: q̄z corroborati sūt sup me. Educ de custodia aiam meā ad cōfitēdū noi tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. Glia. ān. Poztio

mea dñe fit i terra viuentiū.
ℭ. Dñs ãt dirigat. hy.

PSalmator homis de' qui cũcta solus ordinans humũ iubes ꝓducere reptãtis ⁊ fere gen⁹. Q. ui magna rerũ corpora dicto iubentis vnida vt seruiãt p ordinẽ subdẽs dedisti hoi. R epelle a seruis tuis q̃cq̃d per imũdiciã aut mozib⁹ se suggerit aut actibus ĩterserit. O a gaudioz hmia: da gr̃arũ munera: dissolue litis vincula: astringe patis federa. O ra pr̃ pñs. ℣. Dirigat dñe. ℟. Suscepit de⁹ isr̃l puerũ suũ: sicut locut⁹ est abrahã ⁊ semi ei⁹ et exaltauit humiles vsq; in seculũ. ℣. Magnificat. ℟. Dñe

DOmine exaudi oronẽ meã auribus ꝑcipe obsecrationẽ meã: in veritate tua exaudi me in tua iustitia. Et nõ intres in iudiciũ cũ seruo tuo: q; nõ iustificabit in cõspectu tuo omis viuens. Q. uia persecut⁹ est inimicus aiam meã: humiliauit in terra vitam meã. Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spũs meus: i me turbatũ est cor meũ. Memor fui dierũ antiquoz meditat⁹ sũ in oib⁹ operib⁹ tuis: in factis manuũ tuaz meditabar. Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aq̃ tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus. Ne auertas faciẽ tuã a me: et similis ero descendentibus in lacum. Auditam fac mihi mane miaz tuã: q; in te speraui. Notã fac mihi viã i qua ambulẽ: quia ad te leuaui aiam meam. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cõfugi: doce me facere voluntatẽ tuã: q; de⁹ me⁹ es tu. Spũs tuus bon⁹ deducet me in terrã rectã: ꝓpter nomen tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatiõe aiam

meã: ⁊ in mia tua dispdes oēs inimicos meos. Et dispdes oēs qui tribulāt aiaz meã: qm ego seruꝰ tuus sum. Sabbō ad vesp. Ant. Benedictꝰ. cxliij

Benedictꝰ dñs deꝰ meꝰ q̄ docet manꝰ me as ad plīū: ⁊ digitos meos ad bellū. Ia mea et refugium meū: suscep tor meꝰ ⁊ liberator meꝰ Protector meꝰ et in ipso sperauī: q̄ subdit populum meū sub me Domine quid est hō qz inotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eū. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbza pzetereūt. Domine inclina celos tuos et descende: tange mōtes ⁊ fumigabūt. Fulgura chozuscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et cōturbabis eos. Et mitte manū tuā de alto/eripe me et libera me de aqs multis: et de manu filiozū alienoz. Quoꝝ os locutū est vanitatē: et dextera eoz dextera iniquitatis. Deꝰ canticū nouum cātabo tibi: in psalterio decacozdo psallam tibi. Qui das salutem regibꝰ q̄ redemisti dauid seruū tuum: de gladio maligno eripe me. Et eruе me de manu filioz alienoz/quoꝝ os locutū est vanitatē: et dextera eoz dextera iniquitatis. Quoz filij: sicut nouelle plātationes in iuuētute sua Filie eoz cōpositе: circhomate vt similitudo tēpli. Pōptuaria eoz plena: eructātia ex hoc in illud. Oues eoz fecundose abūdātes in egressibus suis: boues eoz crasse. Non est ruina macerie nec transitus: nec clamoz in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt populū cui hec sunt: beatus populus cuiꝰ dñs deus eius. ℟. Benedictus dominus deus meus. ℣. In eternū. ℟. cxliij

Exaltabo te deꝰ me

us rex: et benedicā noī tuo i seculum ⁊ in seculū seculi. Quotidie benedicam tibi: ⁊ laudabo nomē tuum in seculum et in seculū seculi. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis ei⁹ non est finis Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentias tuas pronūciabunt. Magnificentiā glie sctitatis tue loquēt: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicent: et magnitudinē tuā narrabunt. Memoriā abundantie suauitatis tue eructabunt: et iusticia tua exultabunt. Miserator et misericors dñs: patiens et multū misericors. Suauis dñs vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius. Confiteantur tibi dñe oīa opera tua: et sancti tui benedicāt tibi. Gloriā regni tui dicent: et potentiam tuā loquentur. Ut notam faciant filiis hoim potentias tuas: et gloriam magnificentie regni tui. Regnū tuū regnū omniū seculoꝝ: et dñatio tua in oī gnatione ⁊ generationē. Fidelis dñs in oib⁹ vbis suis: et sanct⁹ in oib⁹ operib⁹ suis. Allevat dñs oēs q̄ corruūt: ⁊ erigit oēs elisos Oculi oīm in te sperant dñe: ⁊ tu das escā illoꝝ in tpe opportuno Aperis tu manū tuā: et ipples oē aial benedictione. Justus dñs i oibus vijs suis: et sanct⁹ in oibus operib⁹ suis. Prope est dñs oib⁹ invocātibus eū: oibus invocantib⁹ eū i veritate. Voluntatē timentiū se faciet et deprecationē eorū exaudiet: et salvos faciet eos. Custodit dñs oēs diligētes se: et oēs peccatores disperdet. Laudationē dñi loquet os meū: ⁊ benedicat omis caro nomē eius i seculū ⁊ in seculū seculi. Amē. Ex eius si seculū seculi. Amē. Laudabo. p.

LAuda ala mea dñz
mudabo dñz i vita
mea: psallã deo meo ꝙ
diu fuero. Nolite cõfi
dere i pzincipib⁹: nec in fi
lijs hoim i quib⁹ nõ est
salus. Exibit spũs ei⁹
& reuertet in terrã suã:
in illa die peribunt oẽs
cogitationes eoy. Beā
tus cuius de⁹ iacob ad
iutoz eius/spes eius in
dño deo ipsius: qui fe-
cit celũ et terrã mare et
oia que in eis sũt. Qui
custodit veritatẽ in se-
culũ: facit iudiciũ iniu
riã patientib⁹/dat escã
esurientib⁹. Dñs solu
uit cõpeditos: dñs illu
minat cecos. Dñs eri
git elisos: dñs diligit
iustos. Dñs custodit
aduenas: pupillũ & vi
duã suscipiet/& vias pec
catoꝝ disperdet. Re-
gnabit dñs in scla de⁹
tuus syõ: in generatiõe
et generationẽ. Laus
do deũ meum in vita mea.
ãn. Deo nostro ps. cxlvi.

LAudate dñm qñ
bonus est psalm⁹:
deo nostro sit iocũda &
cozacz laudatio. Ed
ficans hierusalem dñs:
dispersiones israelis cõ
gregabit. Qui sanat
contritos coꝛde: et alli-
gat contritiones eoꝝ.
Qui numerat multi-
tudinẽ stellarũ: et oib⁹
eis nomina vocat. Ma
gnus dñs nr/et magna
virtus eius: et sapien-
tie eius non est numer⁹
Suscipiens mãsuetos
dñs: humiliãs autẽ pec
catoꝛes vsqz ad terram
Pzecinite dño in con-
fessione: psallite deo no
stro in cythara. Qui
operit celũ nubibus: et
parat terre pluuiam.
Qui pzoducit in mõti
bus fenũ: et herbã ser-
uituti hominũ. Qui
dat iumentis escã ipso
rum: et pullis cozuoꝝ
inuocantibus eũ. Non
in foꝛtitudine equi vo
luntatẽ habebit: nec in
tibijs viri beneplacitũ
erit ei. Beneplacitũ est
dño super timentes eũ: et
in eis qui sperant super

mis eius.ℜ. Deo nr̃o loc̃ da sit iubilatio.ān. Laudes hierusalem. ps. cxlvii.

LAuda hierl'm dominū: lauda deū tuū syon. Q̃m cōfortauit seras portaꝝ tuaꝝ: bñdixit filijs tuis in te Q̃ui posuit fines tuos pacē: et adipe frumenti satiat te. Q̃ui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo eius Q̃ui dat niuē sicut lanam: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit crystallū suum sicut buccellas: ante faciē frigoris eius quis sustinebit ? ℭ mittet verbū suū et liq̃faciet ea: flabit spiritus eius ⁊ fluent aq̃. Q̃ui annunciat verbū suū iacob: iusticias ⁊ iudicia sua israel. Nō fecit taliter oī nationi: et iudicia sua nō manifestauit eis.ān. Laudes hierusalem dominum. Cp̃m

BEnedictus deus ⁊ pater dñi nostri ihesu chr̃isti: pater misꝝ et deus totius cōsolationis: qui consolatur nos in oī tribulatiōe nr̃a. Deo gr̃as. ℭ Et notādū q̃ in oībus sabbatis ad vesp. ab oct. epiphanie vsq; ad lxx. et a Deus oīm. vsq; ad p̃ma dñica kar. augu. q̃n de dñica agit: iste hy̅ dr̃

OLux beata trinitas et p̃incipalis vnitas iam sol recedit igneus infunde lumen cordib̃. Te mane laudum carmine te deprecemur vesperi te nostra supplex gloria per cuncta laudet secula. Deo patri. ℌ. Vespertina oratio ascendat ad te dñe. Et descendat sup nos mia tua. ℭ Notādū q̃ i oībus sabbatis a lxx. vsq; ad pl. ⁊ a p̃ma dñica kar. augu. vsq; ad aduentū domini: quando de dñica agitur: iste hy̅ dicit

DEus creator omnium polique rector vestiens diem decoro lumine noctē soporis gratia. Artus solutos ut q̃s reddat laboris vsui

mentelqz kellas alleuet luctuſqz ſoluat anxios ¶ rates peracto iã die et noctis exoztu pzeces votis reos vt adiuues hymnum canentes ſoluimus ¶ e cozdis ima cõcinnãt te vox canora ꝛcrepet te diligat caſtꝰ amoz te mens adozet ſobzia. ¶ t cũ pzofundo clauſerit diẽ caligo noctũ fides tenebzas neſciat ⁊ lux fidei luceat. ¶ ozmire mentẽ ne linas dozmire culpã noueris caſtos fides refrigeranꝫ ſõnivapozẽ temperet. ¶ xuta ſenſu lubzico te cozdis alta ſõniẽt ne hoſtis inuidi dolo pauoz quietos luſcitet. ¶ hziſtum rogemꝰ et patrẽ chziſti patriſqz ſpiritum vnus potens per omnia ſoue pzecantes trinitas. ¶ Deſpſtins oratio. ℣s. exlvii.

¶ Audate dñm de celis: laudate eũ in excelſis. ¶ audate eum omnes angeli ei⁹: laudate eũ omnes virtutes eius. ¶ audate eũ ſol et luna: laudate eũ oẽs ſtelle et lumen. ¶ audate eũ celi celorum: et aque q̃ ſuper celos ſunt laudent nomen dñi. ¶ z ipſe dixit et facta ſunt: ipſe mãdauit et creata ſunt. ¶ tatuit ea in eternũ ⁊ in ſeculũ ſeculi: pzeceptum poſuit et non pteribit. ¶ audate dñm de tra: dzacones ⁊ oẽs abyſſi. ¶ gnis grando nix glacies ſpũs pzocellarũ: q̃ faciũt verbũ ei⁹. ¶ õtes ⁊ oẽs colles: lignã fructifera ⁊ oẽs cedzi. ¶ eſtie ⁊ vniuerſa pecozã: ſerpentes ⁊ volucres pẽnate. ¶ eges terre et oẽs ppli: pzincipes et oẽs iudices terre. ¶ iuuenes ⁊ virgines ſenes cũ iunioribus laudent nomen dñi: q̃z exaltatũ eſt nomen ei⁹ ſoli⁹. ¶ õfeſſio ei⁹ ſup celũ et tẽrã: ⁊ exaltauit cornu ppli ſui. ¶ ymnꝰ oibus ſcis ei⁹: filijs iſrl ppls ap pzopiquãti ſibi. ℣. exlviii

Cantate dño cãticũ nouũ:laus ei⁹ in ecclia sanctoꝝ. ℣ etet̃ israel i eo qui fecit eũ: et filie syõ exultent i rege suo. ℣ audent nomen ei⁹ in choro:in tympano et psalterio psalliant ei. ℣ quia beneplacitum est domino i populo suo: et exaltauit mansuetos in salutem ℣ exultabunt sancti in gloria:letabuntur i cubilibus suis. ℣ exultationes dei i gutture eoꝝ eum:et gladij ãcipites in manibus eoꝝ. ℣ ad faciendã vindictam in nationibus:increpationes in pplis. ℣ ad alligandos reges eoꝝ in cõpedibus:& nobiles eoꝝ in manicis ferreis ℣ ut faciant in eis iudicium cõscriptũ: gloria hec est oĩb⁹ sctis ei⁹. p. ci.

Laudate dñm in sctis ei⁹: laudate eũ i firmamẽto virtutis eius. ℣ laudate eum in virtutibus ei⁹:laudate eũ scõm multitudinẽ magnitudis ei⁹. ℣ laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara. ℣ laudate eum in tympano & choro: laudate eum in cordis et organo. ℣ laudate in cymbalis bñsonantib⁹/laudate eũ in cymbalis iubilationis: oĩs spũs laudet dñm.

Cancel. trib⁹ pue. Da. ij

Benedicite oĩa opera dñi dño: laudate et superexaltate eũ in secula. ℣ benedicite angeli dñi domino: benedicite celi dño. ℣ benedicite aque oĩes que super celos sunt domino: benedicite oĩes virtutes dñi dño. ℣ benedicite sol et luna dño: benedicite stelle celi domino. ℣ benedicite ymber et ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino. ℣ benedicite ignis et estus domino: benedicite frig⁹ & estas domino. ℣ benedicite gores et pruina domino: bñdo gelu et frigus dño

Benedicite glacies et nives dño: benedicite nocres et dies domino. Benedicite lux et tenebre domino: benedicite fulgura et nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet ꝫ superaltet eũ in secula. Benedicite montes et colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino. Benedicite fontes dño: benedicite maris et flumina domino Benedicite cete et omnia que mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres celi domino. Benedicite omnes bestie et pecora domino: benedicite filij hominũ dño. Benedicat israel dominũ: laudet et superexaltet eũ in secula. Benedicite sacerdotes domini domino: bñdicite serui domini domino. Benedicite spiritus et anime iustorum domino: benedicite sancti et humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael domino: laudate ꝫ superexaltate eum in secula. Benedicamus patrem et filium cũ sancto spiritu: laudemus et superexaltemus eũ in secula. Benedictus es dñe in firmamẽto celi: et laudabilis ꝫ gloriosus et superaltatus in secla. Cãticũ zacha. lu. i

Benedict' dominus deus israel: quia visitauit et fecit redemptionẽ plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarũ eius. Salutem ex inimicis nris: et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendã misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti. Iuramentũ quod iurauit ad abraham patrem nostrum: da-

furum se nobis. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi In sanctitate et iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris. Et tu puer prophera altissimi vocaberis: ibis enim ante faciem dñi parare vias eius. Ad dandam scientiã salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriens ex alto Illuminare his qui in tenebris ⁊ in umbra mortis sedent: ad dirigendes pedes nostros/ in viam pacis. Cantiẽ beate mãrie. luce. i.

Magnificat: anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicent omnes generationes. Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctum nomẽ eius. Et misericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum. Fecit potentiã in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles. Esurientes implenit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie tue. Sicut locutus est ad patres nostros: abrahã et semini eius in secula. Cãticũ ãbrosij ⁊ augu.

Te deũ laudamus: te dominũ cõfitemur. Te eternum patrem: omnis terra veneratur Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cherubin et seraphin: incessabili voce proclamant. Sanctus. Sanctus. Sãctus: dominꝰ deus

labaoth. Pleni sunt
celi et terra: maiestatis
glorie tue. Te gloriosus: apostolorum cho-
rum. Te prophetarū: laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus: laudat exercit⁹
Te per orbem terrarum: sancta confitetur
ecclesia. Patrem: immense maiestatis. Ve-
nerandum tuum verū: et vnicum filiū. Sanctum quoq; paraclitū spiritum. Tu rex: glorie christe. Tu patris: sempiternus es filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti virginis vterum. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorum. Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris. Iudex credederis: esse venturus.
Te ergo quesumus famulis tuis subueni: quos pretiosо sanguine redemisti. Eterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari. Salū fac ppm tuū domine: et benedic hereditati tue. Et rege eos: et extolle illos vsq; in eternū. Per singulos dies: benedicimus te. Et laudamus nomen tuum in seculum: et in seculū seculi. Dignare domine die isto: sine peccato nos custodire. Miserere nostri domine: miserere nostri. Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodū speranimus in te. In te domine speraui: non confundar in eternum.

Canticū symeonis. Luce. ii.

Nunc dimittis seruum tuum domine: secundum verbum tuū in pace. Quia viderunt oculi mei: salutare tuum. Quod parasti: ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriā populi tui israel. Gloria patri &c. Ne reminiscaris domine delicta nostra

vel parentum nostrorum: neq; vindictam sumas de peccatis nostris.

yrie eleyſõ. Xpe eleyſon. Ihzſte audi nos.

Pater de celis deus: miserere nobis. Fili redemptor mundi deꝰ: miserere nobis. Spiritus ſãcte deus: miserere nobis. Sãcta trinitas vnꝰ deꝰ: miserere nobis

Sãcta maria: ora p nobꝭ

Sancta dei genitrix: Ora pro nobis. Sãcta virgo virginũ ora p no.

Sancte michael. or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes sãcti angeli et archãgeli. orate p nobꝭ
Omnes sancti beatorũ spirituũ ordines. orate
Sancte iohannes baptista. Ora pro nobis.
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iacobe or
Sancte iohãnes or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee. or
Sancte mathee or
Sancte symon or
Sancte iuda or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte marce or
Sancte luca or
Sãcte marcialis or
Sancte timothee or
Omnes sancti apostoli et euangeliste orate.
Omnes sãcti discipuli domini. Orate p nobis
Omnes sancti innocentes. Orate pro nobis.
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte elete or
Sancte clemens or
Sancte cornneli or
Sancte cypriane or
Sancte sixte or
Sancte thoma or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte grisogone or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte chrisogone or
Sancte georgi or

Sancte dionysi cũ so-
cijs tuis. or
Sancte maurici cum
socijs tuis. or
Sancte eustachi cum
socijs tuis. or
Sancte blasi or
Sancti iohannes et
paule Orate pro nobis
Sancti cosma et da-
miane Orate pro nobis
Sancti marcelline et
petre Orate pro nobis
Sancte albane or
Sancte edmunde or
Oēs sancti martyres or
Sctē siluestre or
Sancte leo or
Sancte gregori or
Sancte ambrosi or
Sancte martine or
Sancte nicolae or
Sancte basili or
Sancte germane or
Sancte augustine or
Sancte pauline or
Sancte iohannes or
Sancte vvilfride or
Sancte vvilelme or
Sancte cuthberte or
Sancte svvithune or
Sancte sanson or
Sancte edmunde or
Sancte hieronyme or
Sancte edvvarde or
Sancte leonarde or
Sancte bñdicte or
Sancte egidi or
Sancte anthoni or
Sancte hylarion or
Oēs sancti confessores. or
Omnes sācti monachi
et heremite. or
Sancta anna or
Sancta maria mag-
dalena Orapro nobis.
Sancta maria egy-
ptiaca Orapro nobis.
Sancta pelagia or
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta agatha or
Sancta agnes or
Sancta cecilia or
Sancta lucia or
Sancta anastasia or
Sancta sabina or
Sancta eufemia or
Sancta fides or
Sancta caritas or
Sancta spes or
Sancta katherina or
Sctā margareta or
Sancta iuliana or
Sancta scolastica or

Sancta petronella oꝝ
Sãcta austreberta oꝝ
Sancta hilda oꝝ
Sancta euerildis oꝝ
Sancta etheldzeda oꝝ
Oẽs sctẽ virgines oꝝt
Omnes sancti oꝝt
Propicꝰ esto: parce nobis dñe. Ab oi malo: libera nos dñe. Ab ictibꝰ diaboli. libera nos dñe. A peste cupbie. libera nos dñe. A carnalibus desideriꝭs. libera nos dñe. Ab oibus immũdiciꝭs mentis ⁊ corporis. libera. A persecutione paganorum et oim inimicorum nostrorum. libera. Ab ira et odio et omni mala voluntate. libera. A dẽtura ira. libera. A subita et eterna morte. libera Per mysteriũ sancte icarnationis tue. libera. Per crucẽ ⁊ passionẽ tuã. li. Per sanctam resurrectionẽ tuam. libera. Per admirabilem ascẽsionẽ tuã. libera nos dñe. Per graciam sancti spiritus paracliti. libera. A penis inferni. libera nos dñe. In die indicij. libe. Peccatores te rogamus audi nos. Ut pacem et concordiã nobis dones. te rogamus audi nos. Ut sãctã ecclesiam tuam regere ac defensare digneris. te rogamus audi nos. Ut dñũ apostolicũ et oẽs gradus ecclesie i sancta religione conseruare digneris, te rogamꝰ audi nos. Ut archiepm nostrum et omnem congregationem sibi commissam i sancta religione conseruare digneris te rogamus. Ut regibus et pncipibus nostris parem et verã cõcordiã atq victoriã donare digneris. te roga. Ut locum nostrum et omnes habitãtes in eo visitari et consolari digneris. te roga. Ut oibus benefactoribus nostris eterna bona retribuas. te rogamus audi nos. Ut cunctũ pplm

chzistianū pzecioso sanguine tuo redemptum conseruare digneris te rogam⁹. Ut remissionem omnium peccatozum nostrozū nobis donare digneris. te rogamus. Ut obsequiū seruitis nostre rationabile facias: te rogamus Ut animas nostras et parentum nostrozū ab eterna damnatione eripias: te rogamus. Ut misericozdia et pietas tua nos semper custodiant: te rogam⁹. Ut aeris temperiem bonā nobis dones, te rogam⁹ Ut fructus terre dare et conseruare digneris te rogam⁹. Ut fratribus nostris ⁊ omnibus fidelibus infirmis sanitatem mentis et cozpozis donare digneris te rogamus. Ut miserias pauperum et captiuozum intueri et releuare digneris. te rogamus. Ut cunctis fidelibus defunctis requiem eternam donare digneris. te rogam⁹. Ut ad gaudia eterna nos perducere digneris. te rogamus. Ut nos exaudire digneris. te rogamus. Fili dei te rogamus. Fili dei. te rogamus. Fili dei. te rogamus. Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine. Agnus dei qui tollis peccata mundi. exaudi nos domine. Agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis. Chziste audi nos. Kyrie eleyson. Chziste eleyson. Kyrie eleyson. Pater nr̄. Et ne nos. Peccauim⁹ domine cum patribus nostris. Iniuste egimus iniquitatem fecimus. Domine non secundum peccata nostra facias nobis. Neq; secundum iniquitates nostras retribuas nobis. Ne memineris domine iniquitatum nostrarum antiquarum. Cito anticipent nos misericozdie tue quia pauperes facti su

mus nimis Adiuua nos deus salutaris noster. Et propter gloriam nominis tui domine libera nos et propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum Memor esto cōgregationis tue, Quā possedisti ab initio. Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent. Domine saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluum fac populum tuum domine & benedic hereditati tue Et rege eos et extolle illos vsq; in eternum. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum. Domine deus virtutum conuerte nos Et ostende faciem tuam et salui erimus. Domine exaudi oracionem meam. Et clamor meus ad te veniat Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus cui proprium est misereri semper et parcere suscipe deprecationem nostrā: et quos delictorum catena constringit / miseratio tue pietatis absoluat. Per dñm. Or.

Deus in te sperantium fortitudo: adesto propicius inuocationibus nostris: et quia sine te nichil potest mortalis infirmitas: presta auxiliū gratie tue: vt in exequendis mandatis tuis et voluntate tibi et actione placeamus. Oratio.

Protector in te sperantium deus sine quo nichil est validum nichil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam: vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia vt nō amittamus eterna. Oratio.

Deus cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur: et quē nullū latet secretū purifica per infusionē tui sancti spūs cogitationes cordis nri vt perfecte te diligere & digne laudare mereamur. Or.

OMnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: prętende super famulum tuum archiepiscopum nostrum et super cunctam congregationem sibi cōmissam spiritum gratie salutaris et vt in veritate tibi complaceant perpetuum eis rorem tue benedictionis infunde. Oꝛ.

DEus qui charitatis dona per gratiam scti spiritus tui rum cordibus fidelium infudisti: da famulis et famulabus tuis p quibus tuam deprecamur clementiam salutē mētis et corporis: vt te tota virtute diligant: et que tibi placita sunt tota dilectione perficiāt. Oꝛ.

HEsto domine ne supplicationibus nostris: et viam et actus famulorum tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt inter omnes huius vie et veritatis tuo sēper protegantur auxilio. Oꝛ.

DEus a quo sancta desideria recta consilia et iusta sūt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt et corda nostra mandatis tuis dedita et hostium sublata formidine: tēpora sint tua protectione trāquilla. Oꝛ.

HIdelium deus omnium conditor et redemptor animabus famulorum famularumq; tuarū remissionem cunctorum tribue peccatorum. vt indulgentiam quam semper optauerūt: pijs supplicationibus consequantur. Oratio.

OMnium sanctorum intercessionibus quesumus domine gratia tua nos semper protegat: et christianis omnibus viuentibus atq; defunctis misericordiā tuam vbiq; prętende: vt viuentes ab omnib⁹ impugnationibus de-

fensi tua opitulatione saluentur: et defuncti remissionem omnium suozũ mereantur accipere peccatozũ per chzistum dñm nostrũ. amẽ.

Fidelium anime per miam dei ipate requiescant. amẽ

¶ Sequuntur suffragia cõsueta A festo sãcte trinitatis vsq; ad aduẽtum dñi fiant memozie sequentes: nisi quando fit seruitium cum regimine chozi: ac etiã post octa. epyphanie vsq; ad dñicã pzimã. xl. pzeterq; omittitur memozia de cruce: et meõzia bẽe marie mutat vt plenius ibi patet. ¶ De sancta cruce. ã. Per signũ crucis de inimicis nris libera nos deus noster. ℟. Dis terra adoret te deus. Et psallat zibi psalmũ dicat nostro. ℣.

DEus q̃ vnigeniti tui dñi nr̃i ielu chzisti pciosõ sãguine viuifice crucis vexillum sanctificati voluisti: cõcede quẽsumus / vt qui eiusdẽ sancte crucis gaudent honoze: tua quoq; vbiq; pzotectione gaudere. Per eundẽ xpm do. n.

¶ De dña. ant. Beata mater et inupta virgo gloriosa regina mũdi intercede pro nobis ad dominum ℟. Post partum. ℣. Oratio

CAucede nos famulos tuos quesumus domine deus perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a pzesenti liberari tristicia: et eterna perfrui leticia. Per xpm.

¶ De apostolis. ant. Orate pro nobis sancti dei apostoli vera mundi lumina petre atq; paule. ℟. In omnem terram. ℣.

EXaudi nos deus salutaris noster: et apostolorum tuorũ petri et pauli nos tuere pzesidijs: quorum vnus fuit fideles esse doctrinis. Per chzistũ. De sancto bartholomeo. ã. Asplent

pagile lex et hostis lumen quod per sanctũ reparat celo celi numen. ℣. Ora p nobis beate vdilelme. ℟. Vt digni efficiamur. Or.

DEus qui nos beati vdilelmi confessoris tui atq; pontificis meritis et intercessione letificas. concede propicius: vt qui eius beneficia poscimus: dona tue gratie cõsequamur Per chzistũ. Ad reliquias. ℣. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt et viuit nomina eorum in eternum. ℟. Exultabunt sancti in gloria. ℣ Leta. Or.

PRopiciare nobis quesumus dñe famulis tuis p sanctorũ tuorum quoq; reliquie in presenti requiescunt ecclesia merita gloriosa: vt eorum pijs intercessionibus ab omnib⁹ protegamur aduersis. Per chzistũ. Ad confessoribus. ℣. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manib⁹ vestris. ℟. Sacerdotes. Or.

DEus q nos letificas festiuitate confessoris tui iohis vdilfridi et cuthberti: confessionib⁹ gloriosis circundas et protegis: da nobis et eorũ imitatione proficere et intercessione gaudere. Per chzistũ. Ad omnibus sanctis. ℣. Sancti dei omnes intercedite pro nostra omniumq; salute. ℟ Letamini in domino et exultate iusti. Et glo. Or.

CRibue quesumus domine oĩs sanctos tuos iugiter orare pro nobis: et semp eos clementer audire digneris. Per chzistum dñm nostrum. Amẽ. Ad pacem. ℣. Da pacem dñe in diebus nostris: quia nõ est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℟. Fiat pax i virtute tua. ℣ Et abundantia. Oratio.

DEus a quo sancta desideria recta consilia et iusta sunt opa: da seruis tuis illã quã mũd⁹ dare non potest pacem: vt et corda

nã mandatis tuis dirigãt & hostium sublata feritudine tempora sint tua protectione tranquilla. Per dominũ nr̃m. ℟. Dñs vobiscum. ℣. Et cum spũ tuo. Ad vesperas de sancta cruce. ãn. Nos autẽ gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. ℣. Omnis terra adoret. or.

HDesto nobis domine deus noster et quos sancte crucis letari facis honore: eius quoq; perpetuis defende subsidijs. Per xpm. ℭ De domina. ãriph. Sãcta dei genitrix virgo semper maria intercede p nobis ad dñm deum nr̃m. ℣. Post partum virgo inviolata permansisti. ℟. Dei genitrix inter. or.

OMnipotens sempiterne deus nos famulos tuos dextera potentie tue a cunctis propitiatus: et gloriosa btẽ marie semper virginis intercessione fac nos presenti gaudere prosperitate & futura. Per christum dñm nostrũ. amẽ. ℭ De apostolis. ãnti. Gloriosi principes terre quomodo in vita sua placuerunt sibi: ita et in morte nõ sunt separati. ℣. In omnem terram exiit sonus eorũ. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Oratio.

PRotege dñe populum tuum & apostolorum tuorum petri et pauli patrocinio cõfidentem: perpetua defensione conserua. Per christũ dñm nr̃m. amẽ. ℭ De tãcto vvilelmo. ãn. Ab abyssi faucibus dignatus submersum mater natum recipit a morte reversum. ℣. Ora p nobis bene vvilelme. ℟. Ut digni efficiamur promissio. or. Deus qui nos. ℭ De reliquijs. ã. Corpora sanctorum. ℣. Exultabunt sancti. &c. ut supra. De confessoribus. ãn. Fulgebunt iusti et tanq; scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et regnabunt in eternum.

℣. Sacerdotes tui induãtur iustitiam. ℟. Et sancti tui exultent. Oratio.

BEatorũ confessorum tuorum iohãnis vulfridi ⁊ cuthberti nos foueat domine pretiosa confessio: et pia iugis intercessio tueatur. Per christum dominum nostrum. amẽ.

EDe oĩb⁹ sanctis. ãn

Omnes electi dei nostri memoramini ãte deum vt veris precibus adiuti mereamur vobis adiungi. ℣ Letamini in domino et exultate iusti. ℟. Et gloriamini omnes recti corde. Oratio

VIde domine ifirmitates nãs/et intercedentibus omnibus sanctis tuis: cele ri nobis pietate succurre. Per christum dominum nostrum. amen.

EPro pace. antiphona

Da pacem dñe in diebus nostris quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis. Oratio.

DEus auctor pacis ⁊ amator qui nosse viuere cui seruire regnare est: protege ab omnibus impugnationibus supplices tuos: vt qui in defensione tua confidimus/nullius hostilitatis arma timeamus. Per dominum nostrum iesũ christum filium tuum Qui tecum viuit et regnat i vnitate spũs scti deus Per oĩa secula seculorũ amen. ℣ dns vobiscũ. ℟. Et cũ spũ tuo. Benedicam⁹ domino. Deo gratias.

In vigilia vni⁹ apl̄i
bei plurimoꝝ apostō=
lorū ad vesperas. ātiph.

Os qui
reliqui
stis om
nia: ꝫ se
cuti estis
me: centuplū accipietis et
vitam eternā possidebitis
Psalmi feriales. ān.
Non vos me elegistis: sed
ego elegi vos ꝫ posui vos
vt eatis et fructum affera
tis: et fructus vester ma=
neat. ān. Tradent enī vos
in conciliis: et in synago=
gis suis flagellabūt vos:
et ād̄e reges et pncipes du
cemini pnopter me in testi
moniū illis ꝫ gentib⁹. ān.
Beati pacifici vocabūt
filii dei vocabūt. ā. O gloriosi apl̄i: columne
ecclie: veritatis hōnes: lā
pades fulgētes: vos igne
spūscti fugatis errorū te=
nebris mūdū illuminastis
intercedite p nobis ad dñm
qui vos elegit. Capitulū
Nō vos me elegistis
sed ego elegi vos:
et posui vos: vt eatis et
fructū afferatis et fru=
ctus vr̄ maneat; dixit
ihesus discipulis suis.
℟. Qui sūt isti qui vt nu
bes volant: Et quasi colūbe ad fenestras suas. ℣.
Cādidiores nive: nitidio=
res lacte: rubicundiores
ebore antiquo. Et quasi.
Glia. Et quasi, hymn⁹.

Annue xpe ꝓcibus
die nobis p hoc
tibi cara merita: vt q̄
te cozā grauiter delic
mus hoc soluant gloi=
sis pribus. Salua re=
dēptoꝝ plasma tuū no
bile signatū sctō vult⁹
tui luiener lacerari si
nas fraude demonum
pnopter qō noctē exol
uisti pceriū. Dole ca=
ptiuos esse tuos seruu
los: a bsolue reos cōpe
ditos erige ꝫ qs cruo=
re redemisti ppzio xpe
bone tecū hac gaudere
perpetī. Sit tibi tesu
bñdicte die glia vir⁹
honoꝝ ꝫ ipiū vna cū
pē e sc tōq paraclito cū
qbus regnas de⁹ ātē se
cula a mē. In omnem

trem exiuit sonus eorum
Et in fines orbis terre ver
ba eorū. In euā. ān. Vi
eritis cū vos oderint ho
mines: et cū separaverit
vos: et exprobraverit: et eie
cerint nomen vestrū tāq̄
malū ppter filium hois:
gaudete et exultate: erce
ni merces vra multa est
in celis. Magnificat.

Oncede nobis qs
ops de⁹ venturā
vti aduentui tuo. solenni
tate cgrus occurrere ho
noze: et veniente digna
celebrare deuotione. p̄ d̄

In vig. plu. ave. or

Oncede qs ops de⁹:
vt sicut apostolor
tuorū. ā. gliosa na
talicia ducim⁹: sic ad
tua bñficia pmerenda
maiestatē tuā p nobis
ipsi ducamus. Per d̄.
Ad matu. Inui. Regē
apostolorū dñm venite ad
remus. Venite. hy⁹

Eterna xpi munera
apton glia lau
des canētes debitas le
tis canamus mētibus
Et celestiū p̄ncipes
belli triūphales duces
celestis aule milites ve
ra mūdi lusa. De
uota fetōr fides iusti
spes credētium pfecta
christi charitas mundi
triūphat p̄ncipē. In
his pēna gliā i his vo
luntas filii exultat in
his spūs celi repletur
gaudiis. Te nūc redē
ptor qs vt ipsor gloria
tio iūgas p̄ces tuos ser
uulos in sempiterna se
cula amē. In. i. nocte.

In oēm terrā exiuit sonus
eorū: et fines orbis terre
verba eorum. ℣. Celi enā.
Clamauerūt iusti: et dñs
minus exaudiuit eos. ℟s.
Vidicā. ān. Cōstitues
eos p̄cipes sup oēm terrā: memores erūt nois tui
dñe. ℟s. Eructauit. ℣.
In oēm. p̄zimū ℣ Ecce
ego mitto vos sicut oves
in medio luporū dicit dñs
Estote ergo p̄uidentes si
cut serpentes: et simplices
sicut columbe. ℣. Dū lucem
habetis credite in lucē: vt
filii lucis sitis: dicit dñs
Estote. ℟. ℣. Tollite iu

gū meū sup vos dicit vo
minus: et discite ꝙ mitis
sum ⁊ humilis corde. Ju-
gum enī meū suave est: et
onus meū leve. ℣. Et iue
nietis requiē animabus vēis
Jugū. ij. ℟. Vōs si steteritis
ante reges et pncipes: no
lite cogitare quō aut quid
loquamini. Dabit enī vo
bis in illa hora qđ loqua
mini. ℣. Nō enī vos estis
q̄ loquimini: sed spūs pris
vri: q̄ loquit̄ in vobis. Da
bit. Ja. ij. no. ℟. Pncipes
pplorū congregati sūt cū deo
abraham. ℣. Dēs gētes
ꝙ. dedisti hereditatē timē
tib⁹ nomē tuū dne. ℣. Ex
audi de⁹ deprecationē. Annū
ciaverunt opera dei et fa-
cta eius intellexerūt. ℣.
Exaudi de⁹ oīonē meā
cū deprecor. Cōstitues eos
pncipes sup oēm terrā.
Memores erunt nois tui d̄
mine. Quarto ℟. Vidi
coniunctos viros haben-
tes splendidas vestes: et
angelus domini locut⁹ est
ad me dicens. Isti sunt vi
ri sancti amici dei. ℣. Vidi
angelum dei volantē per
medium celi voce magnā
clamantem et dicentem.
Isti sūt viri sancti. Qui
tū ℟. Isti sunt trisphas
tores et amici dei: qui cū
tormentes iussa pncipum
meruerunt pmia eterna
modo coronantur et accī
piūt palmam. ℣. Isti sūt
qui venerūt ex magna tri
bulatione: et laverunt ve
stes suas i sanguine agni
modo coronantur ⁊ accī.
Sextum. ℟. Isti viven
tes in carne plantaverunt
ecclesias sanguine suo nū
sunt in terris corpora eo-
rum separata. Quorum
merita sunt in celis ani-
me sanctorum coequales
℣. Sancti per fidem vice
runt regna operati sūt iu
sticiam: adepti sunt pmis
siones. Quorum memo
ria sunt in celis. Gloria
patri. Quorum merita.
In. iij. nocturno. ān.
Exultabunt corpora in
ti alleluya. psalmus.
Confitebimur. Seph.
Lux orta est iusto alle
luya: rectis corde leticia
alleluya. psalmus.

Dñs regnauit exultet ℣. Custodiebant testionia eius et pzecepta ei⁹ alls. ℟ Dñs regnauit iracūr. ℣. Nimis honozati sunt amici tui de⁹: nimis confoztatus est pzincipat⁹ eox. De tpe. ℣. ℟. tm.

In illo tpe: Dixit ihesꝰ discipulis suis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Et reliqua. Omel. ex gnēta. bti augu. epi.

Si nō venissem inquit dominus & locut⁹ fuissem eis: pctm nō haberēt. Nunqd sine pctō erāt iudei āteqū xps venisset in carne? Quis hoc vel stultissim⁹ dixerit. Hoc est enī pctm: q̄ nō crediderūt i xpm: q̄ ppteres venit vt crederētur in eū. Hoc pctm si nō venisset: vtiq; nō haberent. ℟ Isti sūt viri sancti quos elegit dñs i caritate nō ficta: et dedit illis gliam sempiternam. Quox doctrina fulget ecclesia vt sole luna. ℣. In oēm terrā exiuit sonus eorum: et i fines orbis terre verba eox. Quozū. ℣. Diu

Aduent⁹ q̄ppe ei⁹ quantū credētibus salutaris: tm̄ nō credētib⁹ exitiabilis fuctus est. Qui me odit inquit dñs: et patrem meū odit. Vt interrogarētur iudei an diligerent deū: qd le aliud q̄ diligere rñderēt? Nec mētientes ex animo: sed errāt poti⁹ opinātes. ℟ Fuerūt sine querela ante dñm: et ab inuicē nō discepati. Calicē dñi bibunt: et amici dei facti sūt. ℣. Tradiderunt corpora sua ppter deū ad supplicia: ideo coronātur & accipiunt palmā. Calicē. ℣. Quomodo aūt diligerēt pēmeritatis: q̄ haberēt odio veritatē. Tm̄ igit odēt veritatē: quātū odēt suas penas: quas talibus irrogat vitas. Nescīūt aūt illū esse veritatē q̄ tales quales ipsi sūt dānat. ℟ Cives apostolox & domestici

aduenerūt hodie. Poztan
tes lacē s illuminātes pa
triam dare pacem gēnib⁹
et liberare pplm dñi.
℣ Audite pces supplicū
vite eterne poscētes pmia
q̄ certis i dextris manipu
los iusticie:quiq; gaudē=
tes aduenistis hodie. Poz
tantes. Glia. Poztā. Alia
expō lcōz lu. xxi. l'. vij.

IN illo tpe: Facta
est cōtētio iter di
scipulos iesu:q̄s eoz vi
derēt esse maioz. Et ꝛ.
Hetmo ex cōmentario
venet. b ede pzesbiteri.
Certantibus de pzio
ratu discipulis: pius
magister eos non inite
contentionis arguit:
sed kozmā quā sequūt
hūilitatē modesta rōne
describit. In qua tñ koz
ma obtinēda maiozes
et pceptozes id est do=
ctozes ecclie nō mini=
ma discretione op⁹ ha=
bēt:ne videlicet regnū
gentiū istar dñari sub
iectis:neq; ab eis gau=
deāt supuacuis laudi=
bus attolli:sed ad exē
plum regis eterni quā
ti minozes eis q̄b⁹ regē
dis pfunt efficiantur et
ministri. Lectio. viii.

NAm minimum ne
cesse est:vt sic bñ
agentib⁹ y humilitatē
sint locū:quatenꝰ ꝑtra
delinquētiū vicīū y ze
lū iusticie sint erecti:
vt et bonis in nullo se
pzeferāt:ꝛ cū pzauoz=
culpa exigit:potestatē
pzotinꝰ sui pziozatus
agnoscant. Lectio. ix.

NE enī pzelidētis
aīm⁹ ad elationē
potestatis sue delecta=
tione rapiatur:recte y
quēdā sapiētē dicitur
Ducē te ꝓstituerūt.no
li extolli:sed esto i illis
quasi vnꝰ ex illis. Igit
fratres grauiꝰ nōnūq;
delinq̄tur:si iter pue
sos piꝰ equalitas q̄ di
sciplina custodiat. Alia
expō lcōz ioh. xv. l'. vij.

IN illo tpe: Dixit
iesꝰ discipulis su
is. Hec est pceptū meū:
vt diligatis inuicē:sic
cut dilexi vos. Et ꝛ.

Aurelia b. gre. pa. l. vij

PRecepta ergo dominica et multa sūt et vnā. Multa sūt p diuersitatē opis: vnū in radice dilectionis. Qualiter aūt dilectio ista sit tenenda: ipse insinuat: qui in pleriscq scripture sententijs et amicos iubet diligi i se: et inimicos ppt se. l. vij.

ILle veracit charitatē habet: q̄ z amicū diligit i deo: z inimicū ppter deū. Mā sunt nōnulli q̄ diligūt proximos: sed p affectū cognatiōis z carnis: q̄b⁹ cū i hac dilectiōe sacra eloquia nō cōtradicūt. Sed aliud est qđ spōte impēdit nature: aliud qđ p̄ceptis dñicis ex charitate debetur obedientie. Lectio nona.

HInimicū et proximū diligūt: et tñ illa sublimia dilectionis p̄mia nō assequūtur. Qz amore cui nō spiritualiter sed carnaliter impēdunt. Propterea cum dñs diceret: hoc est p̄ceptū meū: vt diligatis inuicē: protinus addidit: sicut dilexi vos. Ideo ergo dicat Ad hoc amate: ad qđ amauit vos. ℣. Deū. ℟. Annunciauerunt opa dei. Et facta ei⁹ intellexerūt. In laudibus. antiph.

HOc est p̄ceptū meū: vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. ps. Dñs regnauit. ā. Maiorē charitatē nemo habet: vt aiam suā ponat quis pro amicis suis. ℣. Jubilate. ā. Vos amici mei estis: si feceritis q̄ p̄cipio vobis: dicit dñs. ℣. Deus deus meus. ā. Vti mādo cognoscet q̄m ipsi deū diligūt. ps. Benedicite. ā. In patientia vra possidebitis aias vestras. ps. Laudate. cp.

PEr manus apl̄orū fiebāt signa z prodigia multa in plebe. Deo gratias. hymn⁹

EXultet celū laudib⁹ resultet tra gaudijs apl̄orū gesta sacra canunt solemnia.

Vos lecti iusti iudices ꝛ vera mũdi lumina vos ꝓcamur cozdiũ audite pzeces supplicũ Qui ceũ verbo clauditis seraꝙ ei⁹ soluiti nos a petis oĩb⁹ soluite iussu ꝗs. Quoꝝ pzeceptis subdit salus ꝛ lãguoz oim sanate egros mozibus nõ reddẽtes virtutib⁹. Ut cũ iuder aduenerit xps i clione seculi nos sempiterni gaudij faciat esse cõpotes. Deo patri. ỹ. Vediti hereditatẽ. Timẽtibus nomen tuum dñe. In euange. ā. Estote foztes i bello: et pugnate cũ antiquo serpẽte: et accipietis regnũ eternũ allelloya ps. Benedictus. ow.

Oꝛatio. Oꝛemus. Deus q̃ nos ãnua apl̃oꝝ tuoꝝ N. et N. solẽnitate letificas. pzesta ꝗs: vt quos gaudem⁹ meritis: istruamur exẽplis. põ. Ad ꝓmã. ā. Hoc est pceptũ ꝓ De⁹ i nole tuo. ā. Stas ꝓ Quicũq; &c. ñ. ad pzimã ptinẽt. Ad. iñ. ãn. Malozũ. ꝓ. Legẽ pone. ỹ. Nõ vos. ℟. In oẽm terrã exiuit son⁹ eoꝝ. ỹ. Et i fines orbis terre verba eoꝝ. Glia patri. In omnũ. ỹ. Cõstitues eos. Oõ vt supza. vel pzo pzia. Ad. vi. ā Vos autẽ ps. Dekexit. Capm.

Am nõ estis hospites ꝛ aduene: sed estis ciues sanctoꝝ: et domestici dei superedificati sup fũdamẽtũ apl̃oꝝ rum ꝛ pphetarum. ℟ Cõstitues eos pzicipes super oẽm terrã. ỹ Memores erunt nois tui dñe. Glia. Cõsti. ỹ. Nimis ho. Oõ veš. vel xps. Ad. ix. ā. In patiẽtia. ꝓ Mirabilis ỹ. Ver ma. ℟ Nimis honorati sũt amici tui de⁹ ñ. Nimis cꝛoztat⁹ est principatus eoꝝ. Glia. Nimis ho. ỹ. Vediti hereditas.

Oratio vt supra. vel p
pria. Ad vesperas. ā.
Iurauit dñs s nō pe
nitebit eū: tu es sa
cerdos in eternū. ps. Di
xit dñs. ā. Collocet eum
dñs cū principib' ppli sui
ps. Laudate pueri. ā.
Dirupisti dñe vincula mea
tibi sacrificabo hostiā lau
dis. p. Credidi. ā. Eun
tes ibant s flebant mittē
tes semina sua. ỹ. In cō
uertēdo. ā. Cōfortat' est
principatus eor: s honora
ti sunt amici tui deus: ps.
Dñe probasti. cpm. Per
manus. Si dupler fue
rit. ℟. Ciues apli. ỹ.
Exultet ce. ℣. In omnē
terrā. In cuā. ā. In rege
neratione cū sederit filius
hois i sede maiestatis sue
sedebitis s vos iudicātes
duodeci tribus israel: dicit
dñs. p. Magt. Oratio
vt supra. vel principia.
¶ In nata. euangeli-
starū ad vesperas. ān.
Vos q̄ re. ā. Non vos. ā.
Tradent eni. a. Vti paci.
ā. Ecce ego mitto vos si-
cut oues in medio luporū
dicit dñs: estote prudētes
sicut serpentes: et simpli
ces sicut columbe. Psal-
teriales. Capitulum.
Vnicuiq; nrm da
ta est gra secūz mē
surā donationis christi:
propter q̄ dicit: ascen
dens in altū captiuam
duxit captiuitatem de
dit dona hoibus. ℟.
Quattuor animalia. hymn'
Annue christe. ℣. In om
nē. In euag. ā. Ecce ego
iohānes vidi ostiū apertū
in celo: s ecce sedes posita
erat in eo: et i medio sedis
et in circuitu ei' quattuor
animalia plena oculis ante et
retro: et dabāt gliam s ho
norē et benedictionē sedenti
sup thronū viuenti i secula
seculorū. p. Magt. Oto
principia. ¶ Ad matu-
tinas. Inuita. Regem
euangelistarū dñm. Veni
te adoremus. ps. Venite
hymn'. Eterna christi
In. i. noc. ā. Conuocatis
iesus duodeci aplis misit
illos predicare regnū dei:
egressi aūt euāgelizabant
et curabant vbiq;. p. Te-

li enar. ℟. Mittens dñs s alios ad pdicandū dice bat illis: messis quidem multa operarii pauci. ps. Bndicā. ā. Jesu xpi dñi gratia credentibus ppris doctores et euāgelistę sūt in ministeriū sibi missi. ℣. Eructauit. ℟. In oēm ꝑdzimum ℣. In visione dei vidit et ecce vēt⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone nubesq̄ magna s ignis involuēs splēdoꝛq̄ i circuitu ei⁹. Et ex medio eoꝛum similitudo quattuoꝛ aialiū: s aspect⁹ hois erat in eis. ℟ De medio aūt eoꝝ quasi species electri: hoc est de medio ignis. Et ex med. ij. ℣. Quattuoꝛ facies vni erāt: et quattuoꝛ penne vni: pedes eoꝝ pedes recti: planta pedis eoꝝ vituli. Et scintille quasi aspectus eris cāntis. ℟. Sub pēnis eoꝝ man⁹ hois i quattuoꝛ partibus Et. iij. ℣. Similitudo vultus a li facies hois et facies leonis a dextris ipsoꝝ quattuoꝛ: facies vero vituli atq̄ aq̄le a sinistris ipsoꝝ quattuoꝛ. Et facies s pēne extente desuper erāt. ℟. Due pēne singuloꝝ iūgebātur: s due tegebant eoꝝ coꝛpoꝛa. Et. Gloꝛia. Et. In. ij. noc. ā. Sapiētia dñi euāgelii ceperunt abyssi: s annūciātes fecundati coꝛe celestī mundo intonāt. ps. Dēus gē. ā. Labia eoꝝ salutarē dissemināuerūt scientiam opus sanctū dignū bñdictione plenū fecerūt ministeriū sibi tradit⁹ deuote impleuerunt. ps. Exaudi de⁹ dep. ā. Elegit eos ex oī carne: s dedit illis pcepta s legē vite s discipline. ps. Exaudi de⁹ oēm meā cū. ℟. Cōstitues eos sup. ℣. Facies s pēnas q quattuoꝛ partes habebāt Incedentes vero nō vertebātur: sed vnū quodq̄ ibat ante faciē suā. ℟. Pedes eoꝝ pedes recti: plāta pedis vt planta vituli. Incedē. ℟. Similitudo aspectus a li vt carbonū ignis ardētiū: s velut aspect⁹ lāpadaꝝ. Vbi erat spūs ipet⁹: illuc gradiebā

tur eñ ambulacr̃. ℣. Et vnūquodq; eoꝝ ibat coꝝ facie sua. Vbi. vi. ℟. Quattuoꝝ animalia ibāt s re uertebāt uel sīlitudinē fulguris choruscātis: s erat in medio splendoꝝ ignis. Et de igne fulgur egrediens. ℣. Erat aūt quasi visio discurrēs i medio quat tuoꝝ animaliū. Et. Glia. Et. In. iii. noc. ā. Electi sūt in xpo ante mūdi cōstitutionē: ut essent sancti s immaculati i cōspectu dei i charitate. ℟. Cōfitebimur. ān Sapientiā eoꝝ narrabūt oēs ppli: s laudē eoꝝ nūciat ois ecclia sctoꝝ ℣. Dñs regna. ex. ā. Sapientiā antiquoꝝ exāplieēt sancti euāgeliste: s pphe eoꝝ dicitis narrationē suā plenissime uerūt. ℟ Dñs regit iacōbā. ℣. Nimis hono. Deūꝝ lucam. x. lc. vij

IN illo tpe: Designauit dñs ihesus s alios septuagīta duos: et misit illos binos ante faciē suā i oēm ciuitatē s locū: quo erat ipse uēturus. Et reliqua.

Omelia beati gre. pa.

Dominus ihesus christus fratres charissimi aliqñ nos sermonibus: aliqñ uero opibus admonet. Ipsa etei factā: eius sunt pcepta: qz dū aliqd tacit⁹ facit quid agere debeam⁹ innotescit. Ecce emi binos ad predicandū discipulos mittit. Qz emi duo sūt pcepta charitatis: dei uidelicet amoꝝ et primi: s minꝰ q̄ iter duos haberi charitas nō pōt ℣. Cū aspicere aliq̄: apparuit rota una iuxta ea quattuoꝝ habens facies. Et una sīlitudo ipsarum quattuoꝝ. ℣. Aspectꝰ eoꝝ et opꝰ erat quasi visio maris. Et una simi. lc. vij.

NEmo ei propriē ad semetipsū habere charitatē dē: sed dilectio se in alterū tendit. Ut esse charitas possit: binos ad p̄dicā dū dñs discipulos mittit. Quatenꝰ hoc in nobis tacitus innuat: q̄ charitatē erga alterū

nō habet: ꝓdicationis officiū suscipere nulla ten⁹ debet. ℟. Statura erat rotax & altitudo horribilis: rotisq; corp⁹ plenū oculis. Et aspect⁹ earū et opa velut si sit rota in medio rote. ℣. Per quatuor partes ēūtes ibāt: et nō reuertebāt cū ambularent. Et aspectus earū et opera velut. lectio. ix.

BEne aūt dicitur quia milit eos hinos ante faciē suā i omnē ciuitatē & loca quo erat ipse ventur⁹. Ꝓdicatores enī suos dns sequit: q; ꝓdicatio ꝓuenit. Et tūc ad habitaculū mentis nr̄e dns veniet: qn̄ ꝟba exhortationis ꝓcurrīt: atq; per hec veritas i mente suscipit. ℟. Cū ābularent aialia: ꝟbulabāt et rote iuxta ea. Quocunq; ibat spūs: illuc pariter et rote eleuabātur sequntes eū. ℣. Cū eleuarent aialia de terra: eleuabāt & rote iuxta ea. Quocūq;. Glia. Quocūq;. hs. Te deum. ℣. Inuelauerūt. In lau. ā.

DIlecti dei & hoiēs scti euāgeliste: q; ordinauit eccl̄iā xp̄i bono animo et usq; ad glōriationē vite. ꝓ. Dns regnauit. ā Vestimēta ei⁹ i celebratiōe ops scti dei⁹ ideo mēoria eor̄ est i benedictiōe i celm scōr̄. ps. Jubila. ā. Implenit eos dns spū sapie & intellect⁹: iocunditatē & exultationē thesaurizauit sup eos. ꝓ. Deꝰ deꝰ me⁹. ā Ex oi cor de laudauerūt nomen suū scm̄ dei: vt ꝺplificaret nomen sanctitatis. ꝓ. Benedicite. ā. Data est op⁹ eor̄ i pace: et ideo in terra sua duplicia possidebūt: & letitia sempiterna erit eis i xp̄o. ꝓ. Laudē. Unicuiq; hy⁹. Exultet. ℣. Dedisti hereditatē. Incuā. ā. In medio & in circuitu sedis dei quatuor aialia plena oculis vndiq; plena nō cessāt die ac nocte dicere scūs scūs scūs dns deꝰ oīpotēs: q; erat et q; est: & q; ventur⁹ est. ꝓ Deꝰ. Dō ꝓspa. Ad. i. ā Dilecti. ꝓ De⁹ in no. ō Dās. ꝓ Quicunq;. tc.

Ad.iij.ā. Dederunt.ps. Legem pone.cp. Unicuiq.R. In oēm terrā. Dño vt supra. Ad.vi.ā Impleuit.p. Defecit.cp

QXpist⁹ dedit quosdā quidē apl̄os: quosdā aūt pphetas alios vero euāgelistas: alios aūt pastores ⁊ doctores ad cōsūmationē sanctoꝝ in op⁹ ministerij in edificationē corporis chzisti. R. Constitues. Oratis vt supra. Ad nonam. ā. Datū est ps. Mirabilia. cpm.

SApiētiā ātiquorū exāluerūt sancti euangeliste ⁊ pphetarū dictis narrationē suā cōfirmauerūt. R. Nimis honora. Oratio vt supra. ¶ Ad vel.ā. Dilecti.ps. Dixit dñs. ān Dederūt.ps. Laudate pueri. ān. Impleuit. ps. Credidi propter. ā. Exoi. v. In cōuertēdo ā. Datū est. ps. Dñe probasti.cp. Sapientiā anti. R. Cum ambularent. yy⁹. Exultet celū. Ad. In oēm terrā. In cuius. ā. Tua sunt hec chziste opa q̄ sanctos tuos ita glorificas vt etiā dignitatis gratiā in eis future pfire miracolis facias: tu inlignes euangelii pdicatores aialiū celestiū admirabili figura pfignasti / his nāq; celeste munꝰ collatū glisis idictis es dignatꝰ ostēdere: hinc laus hinc glia tibi resonet in secula. ps. Magnificat. Dño pas Et sciendū q̄ in nullo festo euāgelist. mutat hoc nomē Apl̄os i pfatione seu i hymnis. Cerna chzisti munere. Exultet celū. ¶ Innata. vnius mar. ad vel. āe et psal. feria. Si duplex fuerit: dicant ille ā. sup psal. feriales. ān.

IEsus vir qui sustinuit tēptationē q̄m cū probatus fuerit accipiet coronā vite quā repromisit deus diligētibus se. ā. Hic est vir q̄ nō est derelictus a dño i die certaminis q; fideliter vicit i mā

vatis dñi alla. ā. Hic vir despiciens mundū z terrena triūphans diuitias celo cōdidit ore manu. ān. Beatus vir qui inuentus est sine macula q̄ post aurū nō abiit nec speuit in thesauris pecunie: qs est hic z laudabimus eū q̄ fecit ei mirabilia i vita sua ā. Qui odit aiam suā in hoc mundo i vitā eternā custodit eam. Capitulū Beatus vir q̄ sustinuerit tentationem q̄m cū probat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligentibus se. ℟. Exiles christi gliose ℣. letissime. Tuo pio interuētu Culpas nostras ablue. ℟. Vt celestis regni sedē valeam⁹ scandere. Tuo. Glia. Culpas. ℟. Deus tuoꝝ militū sors z corona premiū laudes canētes martyris absolue nexu criminis. Hic nempe mundi gaudia z blādimēta noxia, caduca rite deputans peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter et fiducialiter viriliter p te effūdens sanguinē eterna dona possidet. Ob hoc pzera tu supplici te poscim⁹ pissime i hoc triūpho martyris dimitte noxam criminis. Laus et perennis. ℟. Gloria et honore coronasti eū domine. Et cōstituisti eū sup opa manuum tuarū. In euāge. ā. Hic est vere martyr q̄ p xpi noie sanguinē suū fudit q̄ minas iudicū non timuit nec terrene dignitatis gloriā q̄siuit sed ad celestia regna feliciter pruenit. ps. Magnificat Alia ān. q̄ nō dē nisi in festis ad q̄ specialis intitulatur. ān. Beat⁹ hic qui fuit⁹ vt supra. oz Celsa qs ops de⁹ Vt q̄ vti martyris tui natalicia colimus ite recolione ei⁹ in tui nois amore roborem⁹. Per do. Ad mat. Inuita. Justus florebit sicut palma florebit sicut cedrus in libano plantatus. Gaudeamus z exultemus in hac sacra solēnitate.

℣. Venite. ℣ Deꝰ tuoꝝ Jn. i. noc. ā. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ℣. Beatus vir. ā. Prædicens præceptum domini constitutus est i mōte sancto eius. ℣. Quare fremu. ā. Voce mea ad dominum clamaui ⁊ exaudiuit me de monte sctō suo. ℣. Domine q̄d mul. ℟ Gloria et honore. lec. i.

Gloriosi igit̄ martyris christi M. celebrātes festiuitatē: venerari debemus patientie ipius sanctitatem: qui q̄m christi firmatꝰ erat munimine: superari non potuit in certamine. Corpus vero suum tradidit carnificibus: animā suam ieiu commēdauit manibꝰ ℣. Ille sanctus pro lege dñi sui certauit vsq; ad mortem ⁊ á verbis impiorum non timuit. Fundatꝰ enī erat supra firmam petrā. ℟. Munimine regio septꝰ nullatenꝰ est ab aduersis: deiis superatus. l. ij.

Dies hodiernus ãgelico decore nitēs effulsit. quē sctōrum martyris corona vestiuit: cuius festiuitas veneranda hodie illuxit: qz exultans cūctos vicit hostes: ⁊ ad regna promissa sibi properat. ℣. Desiderium aie eius tribuisti ei dñe. Et voluntate labioꝝ eiꝰ nō fraudasti eū. ℟. Posuisti i capite eiꝰ coronā de lapide pciosō. Et vo. l. iij

Iuat nāq; sanctus iste martyr M. per āgustias atq; pressuras: prosciēs i tra artꝰ fragiles acceptur⁹ a dño eterne remunerationis florēs: qz iustus vt palma florebit. Nescit enī vnq̄ in sctis florentibꝰ decor ille marcorē cui dñs tanq̄ perēnis fluuius cōtinuos latices et refrigeria larga ministrat. ℣. Justꝰ germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dñm. ℟ Plantatus i domo dñi in atriis domus dei nostri. Et flo. Glia. Et florebit. Jn. ij. noc. ā. Filii huius

ticiole qñ dñs sanctis suis
nificauit. ℣. Cui ius. ā
Scuto bone voluntatis co
ronasti eñ dñe. ℣. Verba
ā. In vniuersa terra glia
et honore coronasti eum.
℣s. Dñe dñs nr. ℣. Po
suisti dñe sup caput eius.
Corone de lapide pciosо.

ALmi dei (lc. tiũ.
martyr N. cui
certaminis laudes pce-
rimi: itrepidus hausit
calicẽ passiõis i terris:
vt cõuiuij eterni gau-
dio reficeretur i celis.
Bzeui qdẽ pro labore:
etno ditat honore. Ve
Iste cognouit iusticiã svi
dit mirabilia magna s ex
orauit altissimũ. Et iuxt
est in mtio sctõz. ℣. Iste
est q̃ cõsummauit vitã mũdi s
venit ad celestia regna.
Et inuentus est. lc. v.

SAnctus martyr
iste N. corporis
amãdo vulnera ad et-
na victor venit mune
ra. Fortis pmãsit i cer
tamine: et ecce i celesti
letat cubile. Et q̃ in
mũdo cõtẽnebat nunc
in celo sublimatur. ℣.
Dñe inuenisti eum i ben-
dictionib⁹ dulcedinis posui
sti i capite ei⁹ coronã de la
pide pciosо. ℣. Vitam pe
tiit a te s tribuisti ei longi
tudinẽ dier in seculũ se-
culi. Posuisti in capite
eius coronam. lec. vi.

ERat enim martyr
iste N. seculi qñ
ptor: dei amator: fide
plen⁹: vicis vacu⁹: mẽ
te diues: corpore pau-
moribꝰ humilis: actu ve
nerabilis. Valet q̃ ge
stiuit: tenet q̃ dilexit.
℣. Vie ielit⁹ N. martyr
dei pciosus sucẽsus igne
diuini amoris cõstãter su
stinuit supplicia passiõis
Et per imanitatẽ corporis
eũ venit ad societatẽ ange
lor. ℣. Cui⁹ intercessio no
bis obtineat veniã q̃ pec
catorum passionis etes
nam meruit palmã et sem
piternam coronã. Et per
immanitatem. Gloria. Et
per imanitatem. In. iii.
nocturno. ãn. Justus ve
minus et iusticias dilexit
eũtatẽ vidit vult⁹ ei⁹. ps.

In domino confido. ā. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in mōte sancto tuo ℣. Domine quis habitabit. ān. Posuisti dñe super caput eius coronam de lapide pretioso. ℣. Dñe in virtute. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Gloriam et magnū decorem impones super eum. Sequentia sancti ioh. cū. re. nū.

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Amen amē dico vobis: nisi granū frumenti cadens in terrā mortuum fuerit: ipsū solum manet. Si autē mortuū fuerit: multū fructum affert. Et ℣. Ome. bti hie. ℣lbyteri Solenne sancti martyris celebrantes tropheum: qui dum in granario passionis cōtritus est: sicut granū frumenti panis eterni meruit dulcedine refici: debemus libenter audire verba veritatis: debemus esse subsequi vestigia martyris p christo certantis. ℣. Stola iocunditatis induit eū dñs. Et coronā pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Cibauit illū pane vite et intellectus et aquā sapiētie salutaris potauit illum. Et coronam. Lectō. viij.

GRanū frumenti qđ in terrā cadēs mortuū fuit: xps sine dubio ītelligit. Quia nisi vnus pro oīb⁹ moreretur: mund⁹ adhuc morte eterna ħmeret. Dulchre enim dñs ihesus christ⁹ se grano frumenti cōparauit: qui et angelos in celo pascit: et hoiem in terra nutrit atq; oē aial sua replet. bñdictione. ℣. Beatus vir. ℣. qui post aurū non abiit: nec speravit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit transgredi et non est transgressus facere mala et non fecit. Fecit enim mirabilia. ic. ir.

IPse etiam est granum qđ dū solum mortuū fuerit: nō so-

tū multū fructū attu
lit: sed etiā totū mūdū
spiritali messe replenit
Hoc ergo granū: suis
locut⁹ est discipulis di
cēs. Qui amat aiam
suā: perdet eā. Et q̄ odit
aiam suā i hoc mūdo:
in vitā eternā custodit
eā. ℟. Qui es xpe. Aliud
sequēdū math. xvi. l. vij

In illo tpe: Dixit
ihesꝰ discipulis su-
is. Si q̄s vult post me
venire: abneget semet-
ipsū ⁊ tollat crucē suā
et sequat me. Et ℣.
Ome. beati grego. pa.
Quia dominus ac re-
demptor noster nouꝰ hō
venit in mundū: noua
precepta edidit mundo.
Nā sicut arte medici-
ne calida frigidis fri-
gida calidis curātur:
ita dñs nr cōtraria op
posuit medicamēta pec
catis vt lubricis ꝑtinē
tiā: tenacibꝰ largitatē:
iracundis māsuetudi-
nē: elatis humiliatem. ℣. Qui

Quid vero fratres
in hac lectione dñs di-
cat: audiam⁹ Quidam
post me venire: abne-
get semetipsū. Poterat
se laboriosū nō est hoi
relinquere sua: sed valde
laboriosū est relinquere se
metipsū. Min⁹ quippe
est abnegare qđ habet:
valde enī multū est ab
negare qđ est. Sec. ir.

Quidi ergo cū mū-
do luctari debe-
mus. Nā si velit⁹ q̄lq;
cū nudo luctari: citius
ad terrā deiciet: q; hz
vnde teneat. Quid enī
sūt terrena oia nisi q̄dā
corporis idumēta Qui
ergo cōtra dyabolū ad
certamē ꝓperat: vestī-
mēta abiciat ne luctā
tē. Nichil i hoc mūdo
amādo possideat: ne vn
de ad votū tegit: ad ca
sum ide teneat. Aliud
sequēdū matheū. x. l. xij

In illo tpe: Dixit
ihesꝰ discipulis su-
is. Nichil opertū qđ nō
reuelet: neq; absconditū
qđ non sciat. Et reliq.
Omelia bri hyero. plb.

Q. uomodo ergo fratres in ꝓzelenti leculo multozū diu latet hypocrilis: ergo de futuro ꝛpe itelligendum elt qñ iudicabit dñs occulta hoim. Nā licut vn⁹ amicoꝝ bti iob veriſſime dixit. Laus ipiozū breuis eſt: ⁊ gaudiū hypocrite ad ſtatū pūcti. Si alcēderit eius ad celum ſuꝑbia eius: ⁊ caput eius nubes tetigerit: ſtercꝰ linitū ſine ydē. In fine iquit ydē. q̄ i ꝑncipio ſtozere videbat. Et eſt ſenſus. Attendite ne emulemini ſtatozes: qz veniet ꝓfecto tps i quo vra virtus oīb⁹: ⁊ eoꝝ reuelet hypocriſis. ꝛc. ix.

Sequit. Qđ i tenebzis dixiſtis: in luce dicētur: id eſt q̄ int tenebzas quōdā ꝓfunda rum carcerūꝝ vmbzas vel loc⁹ vel paſſi ſūt apoſtoli: nec clarificata y orbē eccl̄ia: lectis eozū actib⁹ publice ꝓdicant. ℣. Te deū. ℟. Poſuiſti.

In laudibus. Ecphā. Qui me cōfeſſus fuerit coꝝ hoīb⁹ cōfitebor ⁊ ego eū coꝝ patre meo ℣. Dñs regnauit. Qui ſequit me nō ābulat in tenebzis ſed habebit lūmē vite dicit dñs ℟. Jubilate. Qui michi miniſtrat me ſequatur ⁊ vbi ego ſū illic erit ⁊ miniſter meus ℣. Deus de⁹ meus. Si q̄s michi miniſtrauerit honozificabit eū pater meus q̄ eſt i celis dicit dñs. ℟. Benedicite. Vola pater ⁊ vbi ego ſū illic ſit et miſter meus ℣. Laudes

Ide ſanctus dei qui certauit vſq; ad moztē ⁊ a verbis impioꝝ nō timuit fundatus enī erat ſupza firmam petram. hymn⁹.

Martyꝝ dei q̄ vnis cū ꝑis ſequēdo filiū victi tetꝛūphās hoſtib⁹ victoꝝ fruēs celeſtib⁹. Qui ꝑcat⁹ munere nūm reatū dilue arces mali contagiū vite remouēs tediū. ⁊ ſolu ta ſūt iam vincula tui

sacrati corpoꝛis nos sol
ue vicijs ſeꝛi amoꝛe ti
ſij dei. ℣. eo patri. ℟.
Justus vt palma florebit
Sicut cedꝛus libani mul
tiplicabit i domo dñi in eu.
ā. Nisi granū frumēti ca
dens i terra moꝛtuū fuerit
ipsū solū manet. ℣. Mul
oꝛ. Pzesta q̄s. Ad. i. ā.
Qui me cōfeſſ. ps. Deꝰ in
noie. ā. Glas. ps. Qui
cūq; &c. Ad. iij. ā. Qui se
quit. ps. Legē pone. cp.
Beatꝰ vir q̄ suffert. ℣.
Glia s ho. Coꝛbaſti eſt we
ā. Exaltauit eſt sup ope
es manuū tuaꝝ. Coꝛona.
Glia pri. Glia s hono. ℣.
posuisti do. oꝛ. vt su.
Ad vi. ān. Quemadmo.

Ps. Dekerit. Cp.

Beatus vir q̄ in sa
pientia meditabit̄ & in
sensu cogitabit circum
spectionē dei. ℣. Posuisti
sti dne Sup capuť eꝰ. ℟.
Coꝛonā de lapide pꝛeciosꝰ.
Sup. Glia. Posuisti. ℣.
magna eſt. Ideo vbi su.
Ad. ix. ā. Volo pꝛi. p.
ps. Mirabilis. cp Ille
sanctus. ℣. Quagꝰ eſt

glia eius In salutari tuo
℟. Gloꝛia et magnā deco
ꝛē ipones sup eū. In sole.
Gloꝛia. Magnꝰ es dñe. ℟. In
sustinuit. Oꝛatio de su
pza. Ad vel. ān. Qui
me cōfeſſ. &c. ā. De laud.
cum psal. festiualib⁹. cp.
Ille sanctꝰ. Si duplex
fuerit. Ad vesp. lectꝰ. ix.
Martyꝛ dei. ℟. Gloꝛia
et ho. In eu. ā. Ille san
ctus q̄ lege dei sui certa
uit dies ac noctes a ver
bis iniquoꝛū timēte fuꝰ
tus enim erat supꝛa firmā
petram. ps. Magn. oꝛ.
Pzesta q̄s. Ad mis. cō
fessoꝛ. lec. vnius mar. Ad
uesp. et psal. festiuales.
cp. Beatꝰ vir q̄ suffert
Non dicitur. ℣.
Deus tuus. ℟. Gloꝛia
et hon. In euange. ān.
Hic est breue mar. vel ān
Beatus vir qui inuentus.
si fuerit. ℟. Ma-
gnificat. oꝛ. Pzesta q̄s
ps deus. vel pꝛepzia
si habeatur. Ad mat.
Inuita. Regem martyꝛū
dñm Venite adoꝛemꝰ. ps
Venite. hy. Deꝰ tuoꝛ

In noc. vna. ãn. super in. hos. videlicet ãn. In lege. ps. Beatus vir. et reli psal. vni⁹ mar. ℣ Mīa et ho. ich. ier. iee. i. Flozioli igit̄ marty. sc. vt su. ℣. de p̄ma et scḋa turba alternatim ch̄pta si pluta tā vni⁹ mar. in septimana ꝛtigerit: ꝙ tercia turba: Gozuon dn̄i festo. as. lec. ꝓ. Te deū nō dicat. ℟. Posuisti dne. ¶ In leu. ã. Quime ꝛkel. ps. Dns ꝛc. et ceteri psal. sub hac. ã. ch̄. Ite sctūs hy⁹. Martyꝛ dei. ℣. Justus vt pal. In euāg. ãn. Nisi granū ꝓ. Wsdictus. dn̄s. Ozcta ꝙs. ¶ Ad pzimã. ã. Qui se quit̄. ꝓs. Deus in noie. ꝛc. ¶ Ad. ich. ꝛ ad alias hozas cete. ãe de laud. ch̄. ℣. ioco. vt su. vni⁹ mar. ¶ Et sciendū q quotiēscūq dē tm̄ pzima ãn. de lau. sup oēs psal. totiēs dē scḋa ãn. de lau. sup psal. ad. i. ℟ tertia. ã. ad. ich. ꝛ. iich. ad vi. et. v. ad. ix. ¶ In nata. plurimoꝛ mar. Ad vespe. ãe psal. ket. Si duplex fuerit dicãtur iste ãe sē psal. ket. ã

¶ Sti sunt seti q̄ p dei amoꝛe mīas hoim. contēpserūt seti martyres in regnum eternū erulcit cū angelis o p̄ciosa est moꝛs sctōꝝ q̄ assidue assistunt ante dñm et ab inuicē nō sunt separati. ã. Tra dident coꝛpoza sua ad supplicia vt hereden kierēt in domo dñi. ã. Si coꝛã hominib⁹ toꝛmenta passi sūt spes electoꝝ eꝛt imoꝛtalis in eternū. ã. Ecce mercēs sctōꝝ copiosa est apū deū ipsi vero moꝛtui sūtꝝ ꝛpa et viuunt in eternū. ã. Da bo setis meis locū noiatū in regno patris mei dicit dominus. ¶ Capitulum.

¶ Sancti per fidem vicerunt regna: opati sūt iustitiã: adepti sūt repꝛomissiones: in chꝛisto ihesu dño nro. ℣. Justoꝝ aie in manu dei sunt. Et non tanget illos toꝛmentū malicie. ℟. Visi sunt oculis insipientiū mo

ei illi abt sunt in pace. Et non. Gloria. Etnon. ℣ Sanctoꝝ meritis ictita gaudia pangam⁹ socij gestaq; foꝛtia nã gliscit anim⁹ pꝛomere cantib⁹ victo rũ gen⁹ optimũ. ℟i sunt quos retinẽs mũdus inhoꝛruit ipsum nã sterili floꝛe per aridum spꝛeuere penitus teq; secuti sunt rex xpe bone celitus. ℟i pte furias atq; ferocia cal carunt hominũ leuaq; verbera cessit hꝭs lacerans foꝛtiꝭ vngula nec carplit penetralia Ce dũtur gladiꝭs moꝛe bidentiũ nõ murmur resonat non querimonia sed coꝛde tacito mens bene conscia conseruat patiẽtiam. Que vox quẽ poterit lingua retexere que tu martyꝛibus munera pꝛeparas rubꝛi nam fluido sanguine laureis ditãtur bene fulgidis. Te tũa deitas vnaq; poscimus vt culpas abluas noxia subtrahas ꝰ pacẽ famulis nos quoq; gloziã per cuncta tibi secula amẽ. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. Et delectẽt in leticia. In cun. ã. Gaudent in celis anime sanctoꝝ q̃ pꝛo chꝛisti vestigia sunt secuti: et quia pꝛo eius amoꝛe sanguinẽ suum fuderunt/ideo cum chꝛisto regnabunt in eternum. ℘s. Magnificat. ℣.

DEus qui nos cõcedis sãctoꝝ martyꝝ tuoꝝ ℣. et ℟ natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝝ societate gaudere. Per dõ. ℣ Ad matutinas. Iubilatoꝛium. Gaudete et exultate, Oꝛ nomina vestra scripta sunt in celis. ℘s Venite exultemus. ℣

ETerna xpi munera et martyꝝ victoꝛias laudes canentes debitas letis canamus mentibus. Terꝛoꝛe victo sceli penisq; spꝛetis coꝛpoꝛis moꝛte sacre compẽdio vitam

beatã pollident. Ecce
duntur igni martyres
et bestiarũ dentib⁹ ar-
mata seuit vngulis toꝛ
toꝛtis insani mau⁹ Nu
data pẽdent viscera sã
guis lacratus fũditur
sed permanent imobi-
les vite perennis gẽa.
Te nunc redẽptoꝛ qs
vt martyꝛũ cõsoꝛtio iũ
gas pzecãtes seruulos
in sempiterna secula.
In.i.noc. ãn. Secus de
cursus aquaꝝ plãtabis vi
neã iusoꝛ sed i lege dñi
fuit voluntas eoꝛum. ps.
Beat⁹ vir. ãDzedicans
hoc ꝓpũ dñi cõstituti sũt in
mãre sctõ ei⁹. ℣. Quare
fre. ã. Filii hoim scitote;
qz dñs sctõs suos miriki-
cauit. ps. Cũ inuocarẽ.
℣. Exultent iusti. lec.i.

Bti martyꝛes xpi
et quoꝝ festa celebzam⁹: qz cõtra
fidei ĩimicos viriliter
pugnauerũt: feliciter
ad coꝛonas pueneꝛunt
Qui ergo tã intrepidi
ad certamẽ accesserũt:
sicut ab amoꝛe mundi
recesserunt: ita ad amꝛ
rem dei accesserunt. ℟
Absterget de⁹ oĩm lachꝛy
mã ab ocalis eoꝝ et iã nõ
erit amplius neq luctus
neq clamoꝛ sed nec vllus
doloꝛ. Qm pꝛioꝛa transie-
unt. ℣. Non esurient neq
sitient ampli⁹ et nõ cadet
super illos sol neq vllus
estus. Qm pꝛioꝛa. lec.ii.

Ecce enĩ sctĩ mar
tyꝛes inter sctõs
exultant: angelos: qz
libenter toꝛmẽta pꝛue-
lerunt inter pessimos.
Et gliosa poꝛtãt lucis
diademata: qz ꝓ chꝛis-
sto certamina sustinue
runt ĩmania. ℟ viri
sancti glioziosum sangui-
nem fuderũt ꝓ dño amas-
uerũt chꝛistum in vita sua
imitati sunt eũ i moꝛte sua
et ideo coꝛonas triũphas
les meruerũt. ℣. Om⁹ ꝑpũ
et vna fides erat i eis. Et
ideo coꝛonas. lec.iii.

Quotiẽscũq fres
charissimi sctõꝝ
martyꝝ solemnia cele-
bzamus: ita ipsis inter
cedentib⁹ expectem⁹ a

dño beneficia vt i ꝑclos martyres imitando cõ tẽnam? thalia: vt accipere mereamur celestia. ℣. Iustoꝝ anime. vt supra i ꝓximis vis. In.ii.noc. ℟. Gento voluntatis tue coronasti eos dñe. ℣s Verba. ãn. In vniuersa terra glia et honore coronasti eos. ℣s. Dñe dñs nr. ℟. Sanctis qui sunt in terra ei? mirificauit oẽs voluntates meas in eis illos. ℣. Cõfessua. ℟. Letamini in dño et exultate iusti. Et gliamini vos recti corde. Iec.iiij.

AB iplis itaq; sãctoꝝ martyrũ in veritate festiuitas gaudia celebrãtur: q̃ ipsoꝝ exẽpla sequũt. Solẽnitates ergo illoꝝ exhortationes sũt martyrioꝝ. Atq; ideo imitari non pigeat: qđ celebrare delectat. ℟. Tradiderunt corpora sua ꝓpter deum ad supplicia. Et meruerũt habere coronas ꝑpetuas. ℣. Illi sunt q̃ venerunt ex magna tribulatione & lauerũt stolas suas i sãguie agni Et. i.ꝑ.v

SAnctoꝝ solennia martyꝝ idcirco celebrare sãxit eccliã: qz quemadmodũ rps post mirabilem passionis & resurrectionis sue dispositionẽ in paternã cõsedit dextera sic & martyres post agones suos in celestem recepti sũt gliam. ℟. Sancti tui domine mirabile q̃ seruti sunt iter: seruientes ꝓceptis tuis: vt inuenirentur illesi i aquis validis. Terra apparuit arida: et in mari rubꝛo via sine impedimento. ℣. Victricem manum tuam laudauerũt patres et decantauerũt dñe nomẽ scrm tuũ. Ter. i. vi

SAncti quidẽ martyres verberabantur fustibus: alĩ virgis: flagrisq; alĩ: nonnulli lozis astricti vel funibus appensi: unctisq; manibus alĩ appendebantur: et troclcis distenti membratim diuellebantur. ℟

Justi i perpetuū viuēt: et
et apū dñm est merces eo
rum. Et cogitatio eorum
apud altissimū. ℣. Ideo
accipient regnum decoris
et diadema speciei de ma-
nu domini. Et. Glia laus
et honor deo potestas et
iubilatio pri et nato et spi
ritui sancto. Et. Ju. iii-
tisc. ℟. Hec est generatio
quærentium dñm: quæren-
tiū faciē dei iacob. Dñi
est ter. ℣. Letamini i dño
et exultate iusti: et gloria-
mini oēs recti corde. ℣s.
Bti quor. ℣. Iusti sūt in
ori qui pro testamento dei
sua corpora tradiderūt: et
in sanguine agni lauerūt
stolas suas. ℟. Deus vene.
℣. Justorum ānime i ma
nu dei sunt. Et non tan-
get illos tormentum ma-
licie. Sequentia sancti.

IN illo tēpore: De
scendēs ihūs de mō
te: stetit i loco cāpestri:
et turba discipulor eius
cū eo. Et q. Sermo ex
cōmentario bede pbi.

Electurus apostolos
dñs in mōtana subiit:
turbas vero docturus
ad cāpestria redijt quia
non nisi in humili chri
stū turbe videre suffi-
ciūt. Hā hec est norma:
quā secutus apostolus ait
Non potui vobis loq
quasi spiritalibus: sed
quasi carnalib⁹. Quasi
ceni parvulus i christo: lac vob⁹ potū dedi
non escā. ℟. Sancti mei
qui in illo seculo certami
habuistis. Mercedem la-
boris ego reddā vobis. ℣.
Venite benedicti patris mei
Mercedem. Lectio. viij.

ET ecce turba quæ
rebat eum tāge-
re: q⁹ virtus de illo exi-
bat: et sanabat omnes.
Ecce turba q eū tāgere
potuit: spūs illius virtu
te sanatur. Tactus ergo
saluatoris opus est sa
lutis. Quem tangere:
est fideliter in eū credē
re. A quo tangi: est ei⁹
munere firmari. ℟.
In circuitu tuo domine la
men est quod nunq̄ defi-
ciet: ubi constituisti incēdas
mānsiones. Ibi requiescūt

ſanctoꝝ anime. ℣. Magnus dñs & laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in mõte ſcõ eius. Ibi ℣. ix.

BEati pauꝑes ſpiritu: qñ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Spũ ſũt pauꝑes: qz nichil terrenũ: nichilqz carnale ambiũt. Beati mites: qñ ipſi poſſidebũt terrã. Mites ſũt: qui nec verbo vel opere ledẽtibus reſiſtunt: ſed potiꝰ aduerſa queqz libẽtiſſime amplectuntur. ℣. O conſtantis martyꝝ laudabilis o charitatis ſertiguibilis: q̃ licet inter ꝓſecutores ſuos perſequẽtiũ vilis ſit deſpicabilis: inuenit in laudem & gliam & honorem. In tpe retributionis. ℣. Nobis ergo petimꝰ ꝑtis ſubueniant meritis honorificati a patre qui eſt i celis. In tpe. Glia. In tpe. Alĩ lcõz math. v. l. vii

IN illo tpe: Videns turbas ieſuꝰ: aſcendit i mõtẽ. Et reliqua. Ome. bti auguſti. epi. Si queritur qd ſignificet mons: bene intelligit ſignificare maiora ꝓcepta iuſticie: qz minora erant q̃ iudeis data ſunt. Sedens autem docet: quod ꝓtinet ad dignitatẽ magiſterij. Et accedunt ad eũ diſcipuli eius: vt audiẽdis verbis illis: hi eſſent correctores ꝙ ꝓceptis ipſẽdis alios ꝓpinquabãt. ℣. viii

BEate de⁹ excelſ⁹ in montẽ excelſũ aſcendit: vt hominib⁹ excelſa ꝓdicaret. Et aperiẽs os: docebat eos Diuini oris aptio: celeſtiũ eſt gaudioꝝ demõſtratio. Hic enĩ os ſuũ dẽ aperire: q̃ ꝓius ora ꝓphetarũ aperuit. ℣. ix

SEquit. Beati pauꝑes ſpũ qñ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Pauperes ſũt ſpũ: hũiles et timẽtes deũ: et q̃ nichil terrenũ nichilqz carnale ambiũt. Qui bene ideo ꝓmi ponũtur in ordine: qz ꝑmiſſũt i bẽtitudine. Beati

mites: nã et indignacionẽ excludit. ℣. Te ℟. Mirabilis de⁹ in sctis suis. Et gliosus in maiestate sua. Iubilate.

Martyres sãcti quãta passi sũt roꝛmentẽta vt securi peruenirẽt ad palmã martirii. ℣. Dñs regũ. ân. Cum palma ad regna perueneruntsancti cozonas decoꝛis meruerũt de manu dei. ℣ Jubilate. a tñ. Cozpoꝛa sanctoꝛum i pace sepulta sũt et viuent nomina eoꝛũ in eternũ. ℣s Deus deus meus. ân. Sancti spiritus et ale iustoꝛũ hymnum dicite deo nr̃o alleluya. ℣s Iudicite. ân Exultebunt sancti in gloꝛia letabũtur in cubilibus suis ℣s Laudate. Cap. m.

Reddet de⁹ mercedẽ labꝛi sãctoꝛũ suoꝛũ et deducet illos in via mirabili. ℣y⁹.

Ter gloꝛiole martyrũ coꝛona cõfitẽtiũ q̃ respuẽtes terrena ducis ad celestia Aure benignã ptin⁹ appone nostris vocib⁹ trophea sacra pãgim⁹ ignosce qũ deliqmus.

Qui vicis i martyꝛib⁹ parcẽdo cõfessoꝛib⁹ tu vice nostra crimina donando indulgentiam.

Deo pri. Iusti aũt in ppetuũ viuũt. Et apũ dominum est merces eoꝛum

In euã. Vestri capilli capitis oẽs numerati sũt nolite timere multis passeribus melioꝛes estis vos. ℣ Bñd⁹. ozt. De⁹ q̃ nos.

In pꝛimis. Martyres sancti. ℣ De⁹ i nole tuo ân Exas. ℣s Quicũq; vult. &c. Ad. iii. ân Cũ pal. ℣s Legẽ ponez. cp̃. Recti y fidẽ. ℟ Exultẽt iusti in conspectu dei. ℟. Et delectẽtur i leticia. In cõspectu. Glia. Exultent. ℟ Letamini in dño. ozt. Deus q̃ nos. Ad. vi. ẽ. Coꝛpoꝛa letoꝛũ. ℣. Dilexit. cp̃ Reddet de⁹. ℟ Letamini in dño Et exultate iusti. ℟ Et gliamini oẽs recti coꝛde. Et exultate Gloꝛia. Letamini. ℟ Iustoꝛ ale. ozt. vt lu. ℟

ix. ān. Exultabunt. ps Mirabilia. Capitulū.

Sancti et iusti i dño gaudete: vos elegit deus in hereditatē sibi. ℣ Justor aie i manu dei sunt. ℟. Et nō tanget illos tormentū malicie. In manu. Gloria. Justor. ℣ Justi ānt. ℟ Oratio vt su. Ad vespas. cū, martyres sci. et cete ān de laud. cū psalmis festialib⁹. cp Sancti tui. Si duplex fuerit. ℣ Confessantis martyr. hy. Rex glorie. ℣ Exultent iusti. In euāg. ā Istor est enī regnū celor q̄ contēpserūt vitā mundi et pauerūt ad pmia regni et lauerūt stolas suas i sanguine agni. ps Magnificat. or Deus q̄ nos. ¶ In festo plurimor martyrū. iii. lec. Ad vesp. āe et psalmi feriales. cp Sancti y fidē. ℣. nō dē. hy⁹ Sanctor meritis. ℣. Exultent iusti. In euā. ā Gaudent in celis. p Magnificat. or Deus q̄ nos cōcedis. Ad matu. iui. Regē marty. ℟. p Venite. hy⁹. Eterna christi. Innoc. à Secus decur. ps. Beatus vir. ℟. plurimor mar. sub hac ā. ℣. Exultent iu. iij. lec. Oti marty. xp̄i M. ℣. de pma ruba & sc̄da alternati sūpta. Si p̄la festa plurimor mar. in septimana contigerit. ℣ Mirabilis de⁹ In laud. hec sola. ān. martyres sci. ps. Dns ℟. p Reddet de⁹. hy⁹. Rex glorie. ℣ Justi ānt. In euā. ā oti capitli. p. Confitebor. or. De⁹ qui nos. Ad horas cete. āe de lau. cp. ℣. et or vt supra. ¶ In nata. vni⁹ q̄fess. et pōt. ad vesp. āe et p̄s. fer. Si dupl. fuer. dic ā ist āe sc̄ psal. fer. ā.

Adiuuit eū dominus ℣ & cognouit eum stola glie induit eū & ad portas paradisi coronauit eū. ā. Justū deduxit dns p vias rectas et ostēdit illi regnū dei & dedit illi scientiā sanctor honorauit illū i laboribus & ditauit labores illi⁹

ām. Iste est qui ante deum magnas virtutes operat⁹ est ⁊ ois terra doctrina ei⁹ repleta est ipse intercedat p̄ nris omnium populoꝝ. ℟. Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna et exoꝛauit altissimū ⁊ inuentus est in nūero sanctoꝝ. ℣. Iste hō ab adolescentia sua patri meruit infirmos curare dedit illi dñs claritatem magnā cecos illuminare et demones effugare. Capitulū. Ecce sacerdos magnus qui i diebꝫ suis placuit deo ⁊ inuent⁹ est iustus et i tpe iracūdie factus est reconciliatio. ℟. miles xp̄i. ℣. Vt cele

ISte confessor dñi sacratus festa plebs cui⁹ celebrat per orbē hodie let⁹ meruit secreta scādere celi. Qui pi⁹ prudēs hūilis pudic⁹ lobri⁹ castus fuit ⁊ quietus vita dū prolens vegetauit eius corporis artus. Ad sacrum cui⁹ tumulū frequenter mēbra languē tū modo sanitati quelibet morbo fuerit grauata restituūtur. Unde nūc noster chorus in honore ipsi⁹ hymnū canit hūc libēter vt pijs eius meritis iuuemur omne per euū. Sit salus illi decus atq; virtus q̄ supra celi residēs cacumen toti⁹ mūdi machinā gubernat trinus et vn⁹. amen. ¶ In trāslatiōe vero vni⁹ cōfes. ac etiam i ipsi⁹ cōmemoratione dicatur sic. Iste cōfessor dñi sacratus lobri⁹ castus. ℟. Amauit eū dñs et ornauit eum. Stola glie induit eū. In euā. ām Cōfessor dñi N. atq; plebē corrobora sancta intercessione vt q̄ vicior pōdere premimur beatitudinis tue glia sublenemur et te duce eterna pmia cōsequamur. p̄ Magt. on.

DA q̄s oēs de⁹ vt beati N. cōfessoris tui atq; pōtificis veneranda solēnitas ⁊ deuotionē nobis augeat et salutem. p̄ ō. Dom⁹

tu. Annuita. Vnū deū in trinitate fideliter adorem? Cui fide debuit sanctus pontifex. Ps. Venite. hy? Iste confessor. In. i. no. ā Beatus vir q̄ in lege dñi meditat̄ voluntas ei? p̄mēs die ac nocte z ea q̄cūq̄ fa ciet semp̄ p̄sperabuntur. ps. Beatus vir. ā. Beatus ille sāctus q̄ consiliis est i dño p̄dicauit p̄ceptū dñi q̄stitut? est i mōte sctō ei?. ℣. Quare fremuerunt. Tu es gloria mea tu es susceptor me? dñe tu exaltans caput meū z exaudisti me de monte sctō tuo. ℟. Dñe q̄d multi. ℣. Annuit eis. Per. dri fulgētis e. l. i.

Omnipotēs sempiterne deus qui dēm? oēs nō solū studiose vere etiā la pide audire cui nos quotidie hūilit ac delectabiliter obedire moderatōis cue tenēs vbiq̄ tēperiē: vt nec ouib? deesse pabula: nec pastorib? alimenta: quedā specialit solis p̄cepit nobis: sed ā vero ḡnaliter et nobis et vobis. ℣ Euge seruе bone et fidelis quia i pau ca fuisti fidelis supra multa te cōstituā. Intra i gaudiū dñi tui. ℟. Dñe quinq̄ talenta tradidisti michi ecce alia quinq̄ superlucra tus sum. Intra. lec. ij.

Qbis nāq̄ sd est seruis q̄s pat? ille familias rerū oīm dñs ad hoc in sua magna do mo constituit: vt p̄p?o ei? verbū ḡre ministremus specialiter iungitur sctē p̄dicatiōis officiū: ḡnaliter vero z nobis et vobis salutaris īdicitur obediētia mā dator. ℣. Ecce sacerdos magnus qui in ideb? suis placuit deo. Ideo iureiurando fecit illū dñs crescere i plebē suā. ℟. Benedictionem omniū gentiū dedit illi et testamentū suū confirmauit sup caput eius. Ideo iureiuran. lec. iij.

In quibus denuo mādatis tanq̄ dulcissimis epulis sic ce lestiū deliciarum copia spiritualis eruberat: vt in vbo dei abundēt

etiam quod paruulus lugat. ℣. Agmina sacra angelorū letamini pro cōciue dño ℟. De quo gaudet xpi ecclia feliciter ⁊ exultat gaudēter. ℣. Ois sbditus ⁊ ois militia celoꝝ merito gliamini cū btō ℟. De quo. ℣. De. In. ℣. n.

℟. Inuocāte exaudiuit dñs scm suū dñs exaudiuit eū ⁊ ꝓstituit eū in pace. ℣. Cū suo. ℟. Letent oēs q̄ sperāt in te dñe qm̄ tu bndixisti iusto scuto bonevolūtatis coronasti eū. ℣. Verba mea. ℟. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra q̄ glia et honore coronasti scm tuū ⁊ ꝓstituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. ℣. Ꝑm. ℣. Iuuā deduxit. Lō. iiij

Ibi est ei simul ⁊ lacteus potus quo tenera fideliū nutriat infātia: et solitus cib⁹ quo robusta perfectoꝝ tuuētus spūalia sācte virtutis accipiat incremēta. Ibi ꝓrsus ad salutē cōsulitur vniuersis quos dñs salua re dignatur. ℟. Dñe in auxilio tuo confortasti me: et exaltasti electum de plebe mea. Manus enī mea auxiliabit ei. ℣. Inueni dauid seruū meū oleo scō meo unxi eū. Man⁹ enī. ℣.

Ibi est qđ oī etati congruat: ibi est qđ oī ꝓfessioni conueniat. Ibi audiuimus ꝓcepta que faciam⁹ ibi cognoscim⁹ ꝓmia que speram⁹. Ibi est q̄ nos perfam doceat et instruat ad sciam: ibi ꝓmissio que per gr̄am perducat ad venia. ℟. Iurauit dñs et nō penitebit eum tu es sacerdos in eternū. Scōm ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Secundū. Lō. di

Seruoꝝ igit̄ q̄s populo suo ꝓposuit dñs speciale volens officiū demonstrare: ait quod ex euangelio sepe audiuimus. Quis putas est fidelis dispensatoꝝ et ꝓdēs: quem cōstituit dñs su

pra familiã suã: vt det illis i tpe tritici mẽsurã? Ut⁹ ille seruus: quẽ cũ venerit dñs ipe nerit hic facientem. ℣. Vir israelita gaude cõhe res xpi. Interede p nob⁹ ℟. Ut pcib⁹ tuis a des ueniã spem⁹: supplices ad te clamim⁹. Interce. Glia Inter. Ps. xiii. tu. uo. ã. Dñe iste seruꝰ habitabit i tabernaculo tuo: operat⁹ est iusticiã: redolebit in mõte sctõ tuo. ps. Dñe qs ha. ãn. Vnã petiit a te: tribuisti ei dñe: gliam s magnã decorẽ iposuisti sup eũ: posuisti i capite ei⁹ coronã de lapide pciosoꝝ. Dñe in vir. a. Hic accipiet bñdictionẽ a dño: s miaz a deo salutari suo: qz hec ẽ gñatio qrentiũ dñm. Dñi ẽ ter. ℣. Magnificauit eũ. Deꝺz matth. xxv. l. vij

IN illo tpe: Dixit iesꝰ discipulis suis parabolã hãc. Hõ qdã pegre proficiscẽs vocauit seruos suos s tradidit illis bona sua. Et rel. Omne. vel gregs. pah.

HOmo iste ꝺes qui peregre proficiscitur: redẽptoz nr est: qi i ea cae ne quã assũpserat abiit i celũ. Carnis enĩ locꝰ ppe tra est. Que ꝺm ad pegrinãdũ ducit: cũ p redẽptorẽ nr ascensio nẽ in celis collocat. ℣. Amauit eũ dñs: s ornauit eũ: stola glie induit eũ. Et ad poztas paradisi coronauit eũ. ℟. Induit eũ dñs loricã fidei: et ornauit eũ.

ET ad poztas suꝰ vir Roberꝰ aũt pegre dedit seruis suis: alĩ ꝺnoz talẽta: alĩ duo: et alĩ vnũ: qz apt⁹ suis diuersoz charismatũ dona largit⁹ est. Per ꝺnoz etei talẽta exteioz rerũ scia intelligit: q ꝺnoz corpoꝝ sensib⁹ capit. Quinoz etei sũt sens⁹ vid⁹ audit⁹ gust⁹ odorat⁹ z tact⁹. ℣. Magnificauit eũ i gloria regã. Et dedit illi coronã glie. ℟. Statuit illi dñs testamẽtũ sempiternũ. Et. Multi. xl. nũ põ. ã. Justũ deduxit dñs p vias rectas: s ostẽdit illi regnũ dei. Et. l. ix

Quibus vero talētis: intellectus et operatio designātur Unius aūt talenti nomine: intellectus tantūmodo designat. Dei de et ille qui de quīq talentis decem fecerat: et qui de duobus quat tuor: sīle recepit gaudiū: q retributor ille non q̄liderat lucri magnitudinem: sed studij voluntatē. ℟. Sctē N. cōfessor dñi: audi rogantes seruulos. Et impetratam celitus Tu defer idulgentiam. ℣. O sancte N. hydus autem dñi gratis seruorū gemitus solita suscipe clementia. Et impetratam. Gloria patri. Tu defer. Aliud secundum lucam. xix. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit ihesꝰ discipulis suis parabolā hanc. Hō quidam nobilis abiit in regionem longinquā accipere sibi regnū & reuerti. Et ꝛ. Omelia exēmenta. de. bede pbi. Homo nobilis christꝰ est: longinqua regio ecclesia est ex gentibꝰ. Vel faria ratione regio lōginqua vocat: vel quia a finibus terre clamat ad dñm: vel quia lōge est a patribꝰ salꝰ. ℣. Dixit

Dixit itaq pater familias decē seruos: q̄ elegit discipulos p litterā legis imbutos. Dedit illis decē minas: q̄ post passionē et resurrectionē suam aperuit illis sensū: vt intelligerēt scripturas.

Et ait illis. ℣. Negociamini dū venio. Verba iquit legis ac prophetarū mistica interpretatione discussa pbis offerte: atq ab eis fidei confessionē morūq̄ probitatē recipite. Alia secundum lucam. xix. Lectio. vij.

In illo tpore: Dixit ihesus discipulis suis Nolite timere pusillus grex: q̄ cōplacuit pri vestro dare vobis regnum. Et relq̄ Omē. bene. bede pbi.

Q Milium gregem electoꝝ ob ꝓpagationē maiozis nūeri re ꝓbowꝝ: vel potiꝰ ob humilitatis deuotionē deus nolat: qz videlicet ecclīam suam quātali bet nūerolitate iā dilatatā: tñ vlqz ad finē mūdi humilitate vult crescere: ⁊ ad ꝓmissū regnū peruenire. K. viij

I Deoꝝ eiꝰ laboꝝes blande ꝓsolatꝰ eis regnū a ꝑre dandū cōplacita benignitate ꝓmittit. Vendite q̄ possidetis: ⁊ date elemosinā. Nolite inquit timere: ne ꝓpter regnū dei militātibꝰ huiꝰ vite necessaria deſint: qñ etiā ꝓpter possessa elemosinam vendite. lec. ix.

H Abete ergo vobꝫ sacculos q̄ nō veteraſcunt: elemosinas scilicet operādo quarū merces ī eternū manet Vbi nā hoc ꝓceptum esse putandū est vt nichil pecunie reseruet a sanctis: cū et ipse dñs: cui ministrabāt angeli tū ad ſoꝛmandā ecclesiam suam loculos habuisse legat: et a fidelibus oblata reseruās: ⁊ suoꝝ necessitatibus alīqz indigentibꝰ tribuens sed ne deo ꝓpter ista seruiat: et ob iopie timoꝛē iusticie deſeraꝫ Alia expolitio secūdū matheū. v. Lectio. vij.

I N illo tpe: Dixit ihesꝰ discipulis suis. Vos estis sal terre. Et reliqua. Omelia excerpta ō diuer. tract.

S al appellātur apli: qz per ipsos vniuersū hominū cōdit genꝰ. Terre enī nomine hūana natura significat Salis ō verbi sapia. Salis aūt natura infecūditatem terre facit. Vnde ⁊ in psalmo scriptū est. Ponit terrā fructiferam in salsuginem. le. vij.

A Liegoꝝice āt hoc bene conuenit doctrine apl̄ice: vt destructis aduersarioꝝ munitionibꝰ: ⁊ ꝓfi regnū de-

cc

iecto:sale sapientie cō-
pescat vltra in carnis
hūane tra secli luxū at-
q; ſeditatem germina-
re viciorum. lec.ix.

Quia sal ad custo
diēdos cibos car
neq; seruādas factum
est:rite demōstrat:q; p
ꝓdicationē euāgelij re
strīgit fluxū voluptā-
tū:& hūana natura ex-
clusis vermib⁹ & putre
dine pctōr:illesa serua
tur suo cōditori p eius
custodiam mandatoꝝ.
Alia lcō; math.v.l.vij

In illo.t. Dl.ie.di.l.
Vos estis lux mū
di. Nō potest ciuitas ab
scōdi supra mōtē posi-
ta. Et p. Dne.ve.v.p.

Magna celestis magīi
clemētia:magna discī
pulos suos dignitate &
honore dignat ostendē
dicēs. Vos est; lux mū
di. Quō lux mūdi er-
go esse nō poterāt:q; cū
auctore luc; gradiebāt:
et ab eo oī celesti sapia
Instruebāt & ꝛ.vij.

Sublimiter enī in
strui merebāt:q; fideli
ter fōtē lucis seq̄bātur
Nā sicut alibi q̄dē ap̄
stoli sal terre figuralit
tūt notati: ita nūc lux
mūdi sunt intelligēdi.
Terra vero accipiēda
est p hoīb⁹ q̄ terrena di
ligūt. Et hoc mūdū nō
celū & tra:q; hoīes ītel-
ligi oportet:q̄b⁹ illumi
nādis apli missi sūt. Lir

Quō pōt ciuitas ab-
scōdi supra mōtē
posita. Mons vo ipse
xp̄m signt. Ciuitas vo
totā ecclesiā xp̄i: q̄ ex
multis gentib⁹:sicut ex
multis lapidib⁹ est ꝑstru
cta. Hec tuta sit ītrātib⁹
sed lawziola adeūtib⁹.
Alia lcō; mar.xiij.l.vij

In illo.t. Dl.ie.d.l.
Videte vigilate &
orate. Nescit enī q̄n tps
sit. Et p. Dne.ve.v.p.

Perspicue ostēdit
ꝙre supra dixit: de
die illa vel hora nemo
scit:neq; āgeli/neq; fi-
li⁹/nisi pr̄:q; nō expe-
diat scire aplis vt pen
dule expectatiōis incerto

sy eñ credãt esse venturꝰ: quẽ ignorat quãdo ve-
Venturus sit. Lec. vii. ET nõ dixit: nescim⁹ qñ ths sit: sz nescit/ pzemissoꝛ pñiam familias exẽplo: cur reticeat qñ matiõis diẽ: manifestiꝰ docet dicẽs Vigilate ergo nescitis ei qñ dñs vm⁹ vẽiat sero an media nocte an gallicãtu an mane Nec cũ venerit: iuĩcias
Hos vozmiẽtes. Sir. Hõ st q pegrexsꝰ est ꝛ reliqt domũ suã haud dubiũ qn xps sit: q ad patrẽ post resurrectionẽ suã victoꝛ ascẽdens ecclesiã corporaliẽ reliquit. Quã th nũq̃ diuine plentie plidio destituit: manẽs cũ illa oib⁹ diebꝰ vsq; ad cõsumationẽ seculi. ℣ Te d. ℣ Oza nobꝭ bis M. Vt di- In r.ã
Ecce sacerdos mãs: qui in diebꝰ suis placuit deo: inuentꝰ est iustus. ℣ Dñs regn. ã. Non est simꝰ similis illi q seruauit legẽ excelsi. ps Jubila. ℣ Beatꝰ ille seruꝰ quẽ cũ venerit dñs eiꝰ: pulsantẽ uerit ianuã et inuenerit eũ vigilãtẽ. ps. Deꝰ deꝰ. ã. Fidelis seruꝰ: pzudẽs quẽ cõstituit dñs sup familiã suã. ℣ Bñd. ã. Serue bone: fidelis ites in gaudiũ dñi tui. ps. Lauda. ep
Benedictionẽ olim gẽtiũ dedit illi dñs et testamẽtũ suum ꝛtiẽmanuit sup caput eiꝰ: ꝙ
Iesu redẽptoꝛ omniũ spes corona plusq̃ in hac die clementiꝰ nõis fauete vocib⁹. Qui facti q nobis ꝛcessoꝛ almꝰ claruit cuiꝰ celebꝛat annua deuota plebs solẽnia Qui rite mũdi gaudia hui⁹ caduca respuẽs cũ ãgelis celestib⁹ letꝰ potit ꝑmiss. Hui⁹ benigne ãnue nobis seq̃ vestigia hui⁹ pcatu seruuꝝ dimitte noxam crimis
Sit xpe rex pijssie tibi pꝛeꝛ gl'a cũ spũ paraclito i sẽpitna sꝛa. amẽ. O Jusꝰ germinabit sicut lilium Et flozebit i eternũ ante dñm
In euã. ã. Euge serue bone: fidelis q sup pauca

fuisti fidelis supra multa te cōstituā dicit dñs. ps. Whd. ozy. Da ḡs. vtš Ad pmā. a Ecce sacer. ps. Deꝰ in noie. ā. Stas ḡs. Quicūqz. ꝛc. Ad. iij ān. Nō est in. ps. Legē. cp Ecce sacer. ℣. Amauit eū dñs Et ozauit eū. ỽ. Stola glie induit eū. Et ozñ. Glia. Amauit. ỽ. Justū deduxit. ozy. Da ḡs. Ad. vi. ā. Vtūs ille. ps. Decet. cp. Whdictionē ℣. Justum deduxit ꝑ vias rectas. ỽ. Et ostēdit illi regnū dei. Per. Glia. Justū. ỽ. Magnificauit. ozy. vtš. Ad. ix. ā. Serue bone. ps. Mirabilia. cp

OEdit illi dñs kū gi sacerdotio ꝫ habere laudē in noie ihū et offerre illi incēsū dignū i odozē suauitatis ℣. Magnificauit eū In cōspectu regū. ỽ Et dedit illi cozonā gle. In ꝫspectu Glia. magnifi. ỽ. Justus ger. Ozy. vtš. Ad vel. ā. Ecce sacer. et cete ańe de laud. cū psalmis. kē. cp Benedictionē. Si dupler fuerit. W. Setē. O hyᵐ. Jesu redēptoꝛ. ỽ. Amauit eū. In euāg. ā. Similabo eū viro sapiēti qui edificauit domū suā supra petrā. ꝑ. Mag. ozy Da ḡs. ℣ In cel. vniꝰ cōfes. pōtifi. iij. lec. Ad vel. ańe. et psal. kē. cp. Ecce sacer. ℣. nō dicit hym. Iste confessoꝛ. ỽ. Amauit eū. In euāg. ā. Cōfessoꝛ dñi. ps. Mag. ozy. Da ḡs. Ad matu. Inuit. Regē confessoꝛū dñm Venite adozemus. ps. Venite. hy. Iste cōfessoꝛ. In noctur. ān. Beatus vir. ps. Ipsum et ceti psal. vniꝰ cōfes. sub hac ān. ỽ Amauit. iij. lec. Lctō. i. Dñicus sermo. vtš. ℣. De ꝑma ꝫ scōa turba. alternatī sūpta ij. plura fes. vniꝰ cōfesso. pōtifi. vel non pōti. in septimana cōtigerit. ỽ. Oza pzs nobis. In laud. hec sola ān. Ecce sacer. ꝑ. Dñs reg. ꝛc. ch. Whdictionē. hy. Jesu redē. ỽ. Justꝰ ger. In euāg. ā. Euge serue.

ps Dñs dicit⁹. oꝛ. vtꝫ. Ad hoc. cete ãe de lau. cp. ℣. ⁊ oꝛ vtꝫ. ℭ In natali vni⁹ ꝓfes. nō pō. Ad vel. ãe ⁊ ꝑi fec. Si duplex fue. dicant sup ꝑsal. fec. ãe q̄ supꝛa notant in fes. vni⁹ ꝓfes. pō etiã. exceptꝯ q̄ q̄n ana. Justꝰ dedurit. vel ã. Iste est q̄ an dñs. dꝛ sup ꝑsal. Mag. nūc loco ei⁹ dicet hec ã. Sete N ꝓfessoꝛ dñi ꝑciole adesto nris ꝑcib⁹ pius ac ꝓpicius.

ℭ Cum Justꝰ coꝛ suū tradet ad vigilādū diluculo ad dñz q̄ fecit illū ⁊ in ꝓspectu altissimi deꝑcabit. ℣. Oēs gentes xꝑi. hy Iste ꝓfes. ℣ Amauit eū. In euāg. ān. Justꝰ ded. Si uoluerit. ān. Iste est q̄ ante

Ad deū. ꝑs. Mag. oꝛ

Adesto dñe ꝑcib⁹ nris quas in leti N. cōfessoꝛis tui solēnitate deferim⁹ vt q̄ nre iusticie fiducīã nō habem⁹: ei⁹ q̄ tibi placuit: meritis et ꝓcib⁹ adiuuemur. ꝑ.

ℭ Cunius abbatis. oꝛ

Intercessio nos q̄s dñe vbi N. abbis tibi cōmēdet: vt qđ nostris meritis nō valemus: ei⁹ ꝓcinio assequamur. ꝑ. Ad mat. Inuit. Justꝰ florebit. ꝑs Venite. hy. Iste cōfes. ãe ꝑsal. ⁊ ℣. vtꝫ. vni⁹ cōfes. pōti. Sermo bti maximi epi scopi. lec. i.

Ad fec ac btissimi patris nīi N. cuius hodie festa celebꝛam⁹ laudes attigisse aliqđ decerpsisse est. Cū li qđē virtutū ei⁹ gr̄a nō sermonib⁹ exponēda sit: sed oꝛib⁹ ꝓpꝛia bāda. ℣ Euge ser. l. ij.

Quum ei dicat scꝛa ptura glia ꝑis ē fili⁹ quāte hui⁹ glie q̄ tātoꝛ filioꝛ sapiētia ⁊ deuotione letatur. In xꝑo eni iesu per euangeliū ipse nos genuit. ℣ Iste cognouit. lec. ij

Quicqđ igit̄ illud fla ccīã plebe potest esse ℣tul ⁊ gr̄e dꝛ hoc q̄li q̄dā fonte lucidissimo

pim riuulorū puritas emanauit. Eteni q̄ castitatis virtutū pollebat vigore: q̄ abstinētie gliabat ārustijs: q̄ blādimēti erat ꝓdit⁹ lenitatis: oim ciuiū i eis puocauit affectū. ℣. Agmina sa. lectio. iiij.

BEne et cōgrue in hac die quam nobis bti pētis nēi N. ad paradisū trālit⁹ exultabilē reddit. pētis psalmi ōliculū decātauim⁹ In mēoria eterna erit justus. ℣. Domine pre-

DUenisti. Lectio. d Jgne eni in mēoriā vertit̄ hoim: q̄ ad gaudiū translit ārelor. Dicit sermo diuinus. Ne laudaueris hoiem in vita sua. Tā ꝙ si diceret. Lauda post mor tē magnifica post cōsū mationem. Di doctor fuerit. ℣. Jste est q̄ ante deū magnas virtutes operat⁹ est et ois terra doctrina ei⁹ repleta est. Jpse interpetet p̄ pcis oim pplor. ℟. Jste est q̄ cōtēpsit vitā mūdi s̄ puenit ad celestia regna. Jpse. Di doctor nō fuerit. ℣. Jste hō ab adolescentia sua parti meruit infirmos curare. Dedit illi dñs claritatē magnā cecos illuminare s demones effugare. ℟ Ecce hō sine q̄rela ver⁹ dei cultor abstinēs se ab oi ope malo s ymanēs i innocentia sua. Dedit illi dominꝰ. lec. di.

DIlici ei ex eau lavtili⁹ est homini magis mēorie laudē dare ꝙ vite: vt illo potissimum tpe merita sctitatis extollas q̄n nec laudantē adulatio nocet: nec laudatū tentet elatio. Lauda ergo post piculū ꝓdica securū: lauda nauigātē felicitatē: sed cū puenerit ad portū lauda ducis virtutē: sed cū ꝓducr⁹ē ad triūphū. ℣. Vir israelita. Deus iu. xi. l. vū

IN il. t. Di. ie. di. l. Mēo lucernā accēdit: z i abscōdito ponit neq̄ sub modio sed sup cādelabrū: vt q̄ igrediū

tur lumē videāt. Et ꝛ
Ome. venera. be. plby
Q ui lucernā luis cla
citate repleuit: xps si=
ne dubio est: q hūanita
tē quā de virgie cūplit
diuinitatis splēdoze ir
radiauit. Lucerna accē
sa tenebzas dissipat: diē
mistrat: dom̄ illustrat
familiā letificat: ꝛ q̄ vi
dēda sunt demōstrat.
℣. Amauit eum. ℟. vii.

SIc et xps tene=
bzas ꝓdidie dissi=
pauit: lucē fidei ꝙdona
uit dom̄ ecclie illustra
uit: familiā credētiū le
tificauit: oibusq; opa
lucis agēda demōstrā=
uit: dū iter pcōzes coz
pozaliter habitauit. ℣
Magnificauit. ℟. Justum

Nde duxit. lec. ix.
On ei voluit xps
lucernā accēsā: i. hūani
tatē diuinitate inflā=
matā i ablcōdito neq;
sub modio ponere: hoc
est: nō sic factꝰ ē filiꝰ dei
hō: vt trā notꝰ esset i iu
dea ꝛ i israel solo ppto
magnū nomē haberet:
sed vt etiā in toto orbe
tray iur ēs agnoscere
tur ꝛ dñs. ℣. Omnes xpi
ā. Te d̄. ā. Oza ꝙ nobis
vtē ℣. In laudib⁹. An.

IDuma deduxit dñs q̄
vias rectas ꝛ oñdit
illi regnū dei. ℣ Dñs reg
ꝛc. āe cū psalmis ō lau.
vni⁹ cōfes. ꝛ pōti. vtq̄.
cpm. Wñdictionē. by⁹.
Jesu redēptoz oim sal⁹
q̄te credētiū i hac. ꝛc. ℣.
Justus ger. In euā. ān.
Euge ser. ps. Wñd⁹. ex
vtq̄. CAd. i. ān. Justꝰ
de. ℣. Deꝰ i noie. ā. Glas
℣. Quicūq;. ꝛc. Ad. iii. ā
Nō est inuē. ℣. Legē. cp̄.
Justꝰ coz suū. ℣. Amau
uit eū. ꝛc. oz vtq̄. Ad. vi.
ā. Beatꝰ ille. ps. Dilexit
cp̄. Wñdictionē. ℣. Ju
stū de. oz vt su. Ad. ix. ā
Serue bo. ℣ Mirabi. cp̄

QOgnouit eū i bñ
dictionib⁹ suis: cō
seruauit illi miaz suā:
et inuenit grām coram
oculis dñi. ℣. Magnifi=
cauit. oz vt su. Ad vel.
ān. Justꝰ deus. ꝛc. āe de
laudi. cum psal. feriāl.

cp. Benedictionē. Si du plex fuerit. R. Vir israelita. hy⁹. Jesu redēptor. ō. Amauit eū. In euāg. ā. Stimulabo eū. h. Mgt oy vt supra. ℂ In festo triū lec. uni⁹ cōfes. nō ponti. ad vel. ān. et psalmi feř. cp. Justi⁹ cor iusti. R. nō dē hy⁹. Iste cōfes. vt su. ō. Amauit. In euāge. ā. Justū deduxit. p. Mgt oy. Ad esto. Uni⁹ abbatis. Intercessio. Ad mat. Inuitatorium. Regē cōfes. ps. Venite. hy⁹. Iste cōfes. In noc. ā. Beatus vir. ps. Iplū. et ceti psal. uni⁹ cōfes. sub hac ān. ō. Amauit. iñ. lec. ř. i. Ad sti ac beatissimi. vt su. R. de pzma et seda turba alternati sūpta: si plura festa uni⁹ cōfessoris in septimana contigerint. ō. Ora pro nobis. In laud. her sola ā Justū deduxit. ps. Dñs reg. ic. cp Benedictionē. hy⁹. Jesu redēptor. vt su. ō. Justus ger. In euā. ā Euge ser. ps. Benedict⁹. oy vt su Ad horas cete. āe ō lau. Cp. R. et oy vt supra. ℂ In festo plurimor cōfes. ad vel. āe et psal. feriař. Si dupler fuerit dicant istē ān. sup psalmos feř. cp. Sancti per fidē. ān. Redvet deus. ā Sancti q̄ sperāt. ā. Justi aūt. ā. Certamen magnū. quere i festo reliquiar. cp. Sci p fidē R. Julior⁹ sic. y⁹. Sā ctor⁹ meritis. Hi sunt quos re. Te sūma. ō. Sacerdotes tui. In euā. an. Fulgebūt iusti. ps. Mgt. q̄re i fuscra. oy.

DEus q̄ nos sctōr⁹ cōfessor⁹ tuor⁹ N. et N. confessionib⁹ gloriosis circūdas et protegis/da nobis ex eor⁹ imitatione p̄fícere: et intercessione gaudere. y⁹. Ad matu. in. Gaudete et exul. ps. Venite. hy⁹. Sctōr⁹ meritis. cū ōlibus vt su. ad vel. In. i. noc. ā. Secus decur. ps. Beatus vir. ā. Hodie sctes. ps. Quare fre. ān. Filii hoim. ps. Cū iuc. ō

Exultẽt iusti. Lec. de lectione bti maximi. l. i. Qui lectõꝝ merita. ꝛc. vt i festo reliquaꝝ. ꝓmũ ℣. Adiuuerget. scõm ℣. Sancti tui dñe mirabile. iij. ℣ Justoꝝ aie. Jn. y. noc. ãn Scuto bone. ps. Verba mea. ã Inuniuersa. ꝓ Dñe dñs nr̃. ã. Sãctis qui sũt. ꝓ Cõsurrexit. ỽ Letamini. iij. ℣. Sãcti mei. ℣. Jnciteuitas t. ℣ Justi i ꝑpetuũ. Jn. iij. noc. ãn. Hec est gẽs. ps. Dñi est terr. ã Letamini ꝓ Bti quoꝝ. ã Jsti sũt viri leti. ꝗre i festo relinquaꝝ illã ã. ꝓ Exultate iusti. ỽ Justoꝝ aie. Deꝰ cũdũ lacam. xij. l. vũ

Sit lũbi vñi pcincti: et lucerne ardẽtes i manib⁹ vr̃is Et ꝛ. Oth. b. g

Lumbos enim nostros ꝓcingimus: cum carnis luxuriã ꝙ ꝓtinẽtiã coartam⁹. Sed qz minus est mala nõ agere: nisi etiã q̃lꝝ studeat et bonis opib⁹ insudare: ꝓtin⁹ addit; ꝛ lucerne ardẽtes in manib⁹ vr̃is Jsti sũt viri leti quos eligit dñs i charitate nõ ficta ꝛ dedit illis gliam sẽpiternã. Quoꝝ doctrina fulget eccliã vt sole luna. ỽ Seculoꝝ fidẽ vicerũt regna opati sunt iustitiã adepti sũt ꝓmissiones. Qui. l. vũ

Lucernas q̃ppe ardẽtes i manib⁹ tenemus: cũ ꝙ bõa opa ꝓximis nr̃is lucis exẽpla mõstramus. De q̃b⁹ ꝑfecto opib⁹ dñs dicit. Sic luceat lux vr̃a coꝝ hoibus: vt videãt opa vr̃a bona: et glorificẽt ꝓtrẽ vr̃m q̃ in celis est. ℣. Fulgebũt iusti ꝛ tãq̃ scintille i arundineto discurrẽt. Judicabũt nationes ꝛ regnabũt i eternũ. ỽ Justi i ꝑpetuũ viuũt ꝛ apũd dñm est merces eoꝝ. Jud. lec. ix.

Duo aũt sũt q̃ iubent: ꝛ lũbos refrigere ꝛ lucernas tenere: vt ꝛ mũdicia castitatis sit i coꝝpore: ꝛ lumẽ vitaꝫ i operatiõe. Redẽptoꝝi eteni nõs vnũ sanctũ alto placẽ, veñ̃ põt

℟. Sint lūbi vr̄i ꝓcincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is. Et vos simles hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suū. Qñ reuertat a nuptiis. ℣. Vigilate ergo q̄ nescitis qua hora dñs vr̄ veniat⁹ sit. Et vos. ℟. Qñ. ℣. Te d̄. ℣. Sacerdotes t. In l̄. ā

IN ylloy aūt die i manu dei sūt ⁊ nō tāget illos tormētū malicie. ℣s. Dñs reg. ā. Cū palmis. ℣. Iubil⁹ cete āe de l. plion martyr. c ℣. Red det de hy. Rex gl̄iose ℣. Iusti aūt. In euāg. ā Sint lūbi vr̄i ꝓcincti ⁊ lucerne ardētes i manibus vr̄is ⁊ vos simles hoīb⁹ expectātib⁹ dñm suū qñ reuertat a nuptiis. ℣. Bꝰ. or. Deꝰ q̄ nos. Ad pmā. Iustoy aūt. ℣. Deꝰ in noīe. ā. Grās. ℣. Qui cūq⁹ cete. Ad. iñ. ⁊ ad alias hor. vt̄s. plimen. martyr. cū oīone Deꝰ q̄ nos lctōy. Ad vel. ām Iustoy aūt. ⁊ cete āe de lanb. cū plal. lect. ch. Sci ⁊ iusti. Qi dupler sit. ℟. Sint lumbi. hyꝰ Rex gliose martyzum ℣. Sacerdotes. In euā. ām. Vr̄i serui illi quos cū venerit dñs inuenerit vigilātes amē dico vobis q̄ pyecinget se ⁊ faciet illos discūbere ⁊ trāsiēs ministrabit illis. ℣s Magnificat. Deus q̄ nos lctōy. vt̄s. In lect. ifi. lect. plurimoy ⁊ lect. Ad vel. aūt ⁊ ꝓi lect. ch. Sci p. ki. ℟. nō dē hy. Sctōy meritis hi sunt. Te lūma. ℣. Sacerdotes tui Et dicat ille ℣. qñ sit me. de pluribꝰ ⁊ lectionib⁹ tā ad vs ℣ ad mat. In euāg. ā. Fulgebūt iusti. ℣. Magnificat. Deꝰ q̄ nos lctōy. cū lectionē tuoy N. ⁊ N. Ad mat. iuuā. Regē ⁊ dñm. ℣. Mesā. hy. Sctōy meritis. Hi sūt. Te lūma Ihono. ā. Secꝰ decursus ℣. Vtūs vir. ⁊c. plioꝝ lectionē ⁊ lectionē tuoy hac aūa. ℣. Exultent iusti. ifi. lect. l. i. Qui lctōy merita. vt̄s ℣. Iusti sūt viri sācti. ℟. Fulgebūt iusti. ℣. Sint lūbi. ℣. Sacerdotes tui. In laudi. hec sola ōn.

Justoy ale. ℣ Dñs reg. cy. Reddet de⁹ hy. Rex gliole martyꝝ. ℟. Justi autē. In euāge. ñ. Sint lūbi. ℣. Wñdict⁹. cy. vtō Ad hozas cete añe de lan. cy. ℣. ℟. ozy. vt lu. ℂ In nat. vni⁹ virgis et marty. Ad vel. añe et plal. ket. Si duplex fuerit dicātur ille añe super ꝑalmos ket. añ.

ISta est virgo sapiēs quam dñs inuenit vigilātē q̄ acceptā lāpade sumpsit secum oleū ⁊ venīte dño introiuit cū eo ad nuptias. ān Unguentū effusū nomen tuū ideo adolescētule dilexerūt te nimis. ā. Dū esset rex i accubitu suo nardus mea dedit odozē suauitatis ān. Leua eius sub capite meo ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. ān. Hec est que nescinit thoz i delicto habebit fructū in respectione animarū sanctaꝝ. Cō

QUi gliat in dño gliet nō enī qui seipm cōmēdat ille ꝑbat⁹ est: sed quē de⁹ cōmēdat. ℣ Regnū mūdi

VIrginis ꝑ-chy⁹ les opiferꝝ matris virgo quem gessit pepitq; virgo virginis festū canimus tropheū accipe votū. Et tua ego duplici bta lozte dū gestit fragilē domare cozpoꝝ sexū domuit exuētū cozpoze seclum Unde nec moztē nec amica moztis seua penaꝝ gñs pauescēs sanguine fuso meruit secreta scādere celi Hui⁹ obtentu de⁹ alme nīs parce iam culpis vicia remittēs quo tibi puri resonemus almū pectoris hymnū Glia patri genitoq; pli et tibi cōpar vtriusq; spūs alme deus vnus oi tpe secli. Amen. In festo vni⁹ virginis nō martyris sic dicat hy. Virginis ples. ℣. Hui⁹ obtētu. ℟ Gloria ꝑ. ℣. Diffusa est gratia i labiis tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternum.

In euāg.ā. Sile est regnū celoꝝ lagene misse i mare ꝛ ex oi gñe pisciū cōgregāti quā cū ipleta eēt educētes ꝛ secus litꝰ sedē tes elegerūt bonos i vasa sua malos autē foras miserunt. ps Magñ. Oꝝ.

DEus q̄ nos btē N. virgis martirilq̄ tue ānua solēnitate letificas: ꝓcede ꝓpiciꝰ vt eiꝰ adiuuemur virtutibꝰ/cuiꝰ castitat irradiamur exēplis. ꝑ.

CAniꝰ vgis nō mar.

OMnīps sēpiterne deꝰ da nobis in festiuitate btē N. virginis tue ꝗgrua deuotione gaudere: vt ꝛ potētiā tuā in eiꝰ trālitu laudemus: ꝛ puisq̄ nobis ꝓcipiamꝰ auxiliū. ꝑ

Ad mat. Inuit. Agnū sponsū virginū Venite adoremus dñm ihesū xp̄m. ps Cleñ. hy. Virginis ꝑ. vtō. In. i. noct. ā. Ante thoꝝ huiꝰ virgis frequētate nobis dulcia cantica dyagmatis. ꝓ. Dñe dūs nr̄. ā. Nigra sū ꝛ formosa filia hierlm: ideo dilexit me rex ꝛ introduxit me i cubiculū suū. ℣. Veli eñ. ā. O ꝑpulchra est casta gñatio cū claritate. ꝓ. Mīti ē terra. ℣. Diffusa est. ℟c. i.

AMatoꝝ ꝛ clarratoꝝ virginitatis ihesꝰ xp̄s qui dū de sede pēna in intima descēdere dignatꝰ est: nusq̄ gratiorē locū q̄ i virgineo inuenit pectore. Et iō pudicicie ītegritas celebrāda est magnopere. ℣. Diffusa est grā in labiis tuis. Propterea benedixit te deus in eternū. ℟. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. Propterea. ℟c. ꝙ.

HInc est q̄ in huiꝰ festē virginis N. solennijs et psalmis et hymnis ꝛ cāticis spūalibꝰ occupamur: q̄tenꝰ eiꝰ suffragijs deo q̄mēdemur ꝛ ꝓcibꝰ. ℣. Propter veritatē ꝛ mansuetudinē ꝛ iusticiā. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℟. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tuā et obliuiscere populū tuū et domū patris

tui. Et deducet. Lcō. iij.

DIgne ergo ⁊ cō-
grue huius ſcē
virginis cuius ſolēnia
celebzam⁹ pie placatio
nis multiplicam⁹ offi-
cia: que dñi martyzis ⁊
virginis ſecuta eſt ve-
ſtigia virgo ⁊ mat ſalu-
ua tozis ꝓmeruit exi-
ſtere. ℣. Regnū mūdi et
oēm ozn̄atū ſeculi cōtēpſi
ꝓpter amozē dñi mei ieſu
xp̄i. Quē vidi quē amauī
quē credidi quē dilexi. ℟.
Eructauit coz meū verbū
bonum dico ego opa mea
regi. Quē. Glia. Quem.
In. ij. noc. ā. Spē tua et
pulchzitudine tua itēde p
ſpere pzſpere ⁊ regna. ℣s.
Eructa. ā. Adiuuabit eā
de⁹ vultu ſuo de⁹ in medio
ei⁹ nō ꝛmouebit. ℣. De⁹
nē re. ā. Hec eſt virgo ſā
cta atq; glōſa qz dñs oīm
dilexit eā. ℣. Fūdmēta.
℟. Spē t. ⁊ pul. t. Intēde
pſpe pcede ⁊ regna. Ꝟ. iij

VIrginitas vero
ꝓbata licut nul
lā recipit ꝛparationē:
ita nullā i ſe nouit di-
minutionē. Cōpzobat
hic auctoz ipe virgitat
dicēs. Qui volūtatē fa
cerit pr̄is mei q̄ i cel̄ē:
ipe ⁊ frater me⁹ ⁊ ſozoz ⁊
mat eſt. ℣. Deni electo
mea et pōnā in te thzonū
meū Qz ⁊ cupiuit rex ſpe⁹
tuā. ℟. Spē tua ⁊ pulchzi
tudine tua itēde pſpe pce-
de ⁊ regna. Quia. Icō. v.

HEc eſt virgo quā
dñs introduxit i ce
leſtiū ſuū: ⁊ i qua ozdi-
nauit charitatē: dās ei
iter āgelos ⁊ archāge-
los ſocietatē. Que qz
ſpōſū recuſabat i tris:
ip̄eratozis ēni filio de
ſpōſari meruit in celis
℣. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odi
ſti iniq̄tatē. Ꝙpterea vn-
xit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie
℟. Diffuſa eſt gratia in la-
biis tuis. Ꝙpterea. Ꝟ. vi

QUi ēni virgitatē
ſequit itegritatē
āgelor̄ imitat dignita
tē. In hac ei fragilita-
te laꝺzioſa ē opatio: ⁊
imēſa i celeſtib⁹ illis ſp
eſt remūeratio. ℣. Au
diui vocē de celo dicēte

vēite oēs ꝓgies sapiētissi me. Oleū recōdite i vasis vris dū spōs⁹ aduenerit. ℣. Media nocte clamor fact⁹ est ecce spōs⁹ vēit. Oleū Glia. Dū. Jn. iij. no. ān. Jnuenta bona margarita vendit oia sua ⁊ eparauit eā ꝑ. Cātate. i. ā. ꝓmptē virgines aptate lāpades vras ecce spōs⁹ venit exite obuiā ei. ꝑ. Dño reg. ex. ā. Virgies sātē dei orate ꝓ nobis vt sceler. veniā per vos accipe mereamur. ꝑ. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eā de⁹ vltu vultu suo de⁹ i me. ei⁹ nō cō. ℣. mat. xxv. l. vij

In il. t. Dñi. ie. d. s. ysabolā hāc. Sīle est regnū celor. decē virginib⁹ q̄ accipiētes lāpades suas exierūt obuiā spōso ⁊ spōse. Et ⁊. Omel. bēi gregorij pp. Regnum celor. in isto loco scām signat eccle siā: in qua de⁹ regnat: q̄z ipa spōsa sua est. Lāpades virginum: bona opa sunt fideliū. Oleū q̄ virginū lāpades in flāmat: charitatē esse estimo. Media nocte. i. dū null⁹ ꝓscire: vel ꝓuidere siue ꝓuare poterit: veniet ad iudiciū dñs. Vnde ē ꝓgo sapiēs: quā dñs vigilātē inuenit: q̄ accepta lāpade sūpsit secum oleū Et venīte dño itroiuit cum eo ad nupcias. ℣ Jnuenta bona margarita vendit oia sua et cōparauit eam. Et venīte. lēō. vij

Clamor iste: vox q̄ttuor tubarū ē excitātiū dēs de sepulchro. Canet eni tuba ⁊ mortui resurgēt incorrupti. Fatue virgines sapiētib⁹ dixerūt Date nobis de oleo vēo. ⁊c. Tūc plorabūt ⁊ gemēt stulti: q̄z lūa opa scis nō fecerūt. Vicēt ei cū lachrymis et angustia. Lucerne vre nūc clare fetit: nēc autē tenebr⁊escunt. ℟ Offerētur regi ꝓgies vīso post eā ꝓxime ei⁹ offerent tibi Jn leticia ⁊ exultatiōe. ℣ Ꝙdocte virgines aptate lāpades vras ecce spōs⁹ venit exite obuiā ei. Jn leticia. lēō. ij

Respōderūt autē
pzudētes dicen-
tes. Ne forte nō sufficiāt nobis & vobis: ite
&c. hoc est: ite ad eos a
qb⁹ gliam & laudē hūa
nā reqlistis: & qd vobi
pdesse possit appzobate
Venditozes qppe olei:
adulatozes sunt. Qui
accepta qlibet gra va-
nis suis laudib⁹ nitozē
gre offerūt: quasi oleū
vēdūt. ℣. O mā nra ter
sctā quatercq; biā. Cū pce
deuota famulantū suscipe
vota. ℟. Jā xpo iuncta spō
sozq; tua sociata. Cū pce.
Alia pti. Cū pce. Pzosa

Eterne virgo me
mozie; quā sibi
despōdit rex glozie.
Virginis ples egregie
spōsulq; virginis eccle
lie. ℟. Tu gaudes ho-
die de dono gre. ℟. Et
cātas in celo carmē le
ticie. ℟. Te laudātes
i terra respice. ℟. Atq;
nra clement suscipe vo
ta Alia L. mat. ris. R vñ

In illo tpe: Dixit
ies⁹ discipulis suis
parabolā hāc. Simile
est regnū celoz thesau
ro abscondito i agro. Et
rel. Dne. bti gre. papę

Ecce em regnū celoz
thesauro abscondito cō
parat: quē qui inuenit
homo abscondit: et pre
gaudio illius vadit et
vendit vniuersa q̄ ha-
bet: et emit agrū illū.
In presenti eteni vite
fratres quasi in via su
mus qua ad patriam
pergim⁹. Maligni au
tem spiritus iter no-
strū quasi quidā latro
culi obsident. L. cō. vij

Deprzdarī ergo
deliberat: q̄ the
saurum publice in via
posta t. Hoc autē dico
nō vt primi opera no-
stra nō videāt: cū scrip-
tū sit: vt videant ope
ra vestra bona: et glo-
rificent patrem vestrū
qui in celis est: sed op⁹
vestrū sic sit in publi-
co: quatin⁹ intētio ma-
neat in occulto. Icō. ix.

Thesaur⁹ iste celes
celeste est delides

etiã. Age voĩ quo thesaur⁹ abscõdit: disciplina studij celestis. Quẽ profecto agrã venditis oĩb⁹ comparat q̃ voluptatib⁹ carnis renũciat: cunctaq; sua terrena desideria y discipline celestis custodiã cal cat. ℣. Te deum. ỹ. Specie tua et pul. Ant. ā Hec est virgo sap iẽs et vna de nũero pru dentum. ℣. Dñs regnā. ān. Veni sponsa chr̃i accipe coronã quã tibi dñs pparauit in eternum. ℣. Jubilate. ā. Hec est virgo sapiens quam dñs vigilantem inuenit. ℣. Dē? de⁹ me⁹. ān. Media nocte clamor factus est ecce spõs us venit exite obuiã ei. ℣. Wñr. ā. Tñc surrexerũt oẽs virgines ille z ornauerũt lãpades suas. ℣ Laud. cõ

SApientia vincit malicia attingit ergo a fine vsq; ad finẽ fortiter et disponit oĩa suauiter. Deo grãas. ỹ

IEsu corona virginũ quẽ mr̃ illa cõcepit q̃ sola virgo peperit hec vota clemẽs accipe. Qui pascis inter lilia septus chorꝰeis virginum sponsas decorans gloria sponsisq; reddẽs pr̃emia. Quocunq; pergis virgines sequunt atq; laudib⁹ post te canentes curritant hymnisq; dulces personant. Te deprecamur largi⁹ nr̃is ad auge sensibus nescire prorsus oĩa corruptionis vulnera. Deo pr̃i. ỹ. Adducentur regi virgines post eã. Proxime ei⁹ afferentur tibi. Ant. ā Quinq; prudentes virgines acceperũt oleũ in vasis suis cum lampadibus media aũt nocte clamor factus est: ecce sponꝰ venit exite obuiã ei dño. ℣. Benedicta⁹. Oratio vt supra. Ad. i. ā Hec ẽ virgo. ℣. Deus in nomine tuo. ān. Gras. ℣. Quicunq; ꝛc. Ad. ij. ā. Veni spõsa. ℣. Legem pone. cõm. Qui gloriat. ℟. Diffusa est gratia in labiis tuis

℣. Propter veritatem te de- ℟. et mansuetudinem tuam. ℣. Dirigat te dextera tua mirabilia. ℟. et mansuetudinem tuam. ℣. Sagittæ tuæ acutæ sunt in corde inimicorum regum. ℟. Populi sub te cadent. ℣. Gloria patri. ℟. et mansuetudinem tuam. ℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius non commovebitur. ℣. Deus vultum. Gloria. ℟. Adiuvabit. ℣. Adducentur. Ant. ut supra. Ad vesp. ℟ Hæc est virgo sapiens. ℣. Hæc lauda. cū psalmis feriatis. cap. Emulor enim vos. Si duplex fuerit. ℟. O mater nata. sine psalmis. ℣. Jesu corona. ℟ Diffusa est. In euāge. ℣. Simile est regnum celorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas inuenta una pretiosa vendit omnia sua et compa-

rauit eam. ℟. Gaude. Ut supra. ¶ In natali unius virginis. Ad vesp. de lau. cū. ℟. et oratio ut supra. ¶ In natali pluriarū virginū. Ad vesp. de lau. et oratio ut supra. ¶ In natali unius virginis non martiris. Ad vesp. de lau. cū. ℟. et oratio ut supra. ¶ In natali pluriarū virginū. Ad vesp. de lau. et psal. fer. Si duplex fuerit. dicant

Me ante luy plal. tet. ān

Ecce tibi dñe rex oēs q̄ castis virgib⁹ tibi placētib⁹ hparasti gaudia sēpitna. ān Veneremur virgines letās q̄ carnis delideriis resliterūt s i iesu xp̄i seruitio ymāserūt. ā. In celis enī gaudent virgines et cantant cāticū nouū ante thronū dei. ān. Feliciter virgines vincūt mūdū q̄ post victoziā vinci nō nouerunt. ā Rogate virgines sācte dñm vt nobis indignis ppicio⁹ esse dignetur nūc et in futuro. Capitulum

Ado virginibus dicit dñs i domo mea i muris meis locū et nomē melio⁹ a filiis et filiab⁹ nomen sēpitnū dabo eis qđ non pibit. ℟ Audiui vo. ℣ Media nocte. hy. Virgīs ples epi. gz ma. vir. quē gel. pe. virgo virginū festū ca. tro. ac. vo.. ℣. Hanū obtē. ℟ Glia patri. ℣. Offerentur regi virgines post eā dñe. Proxime ei⁹ offerētur tibi. In eiā. ℟. Gaudēt felices puelle q̄ s contagiis se seruarūt atq̄ trāsitozias voluptates p chzisti nomine respuerūt. ℣. Magnificat. Oz.

Eclesiam nostram de⁹ saluatoz nē vt sicut de btāz virginū tuaz festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis eruditamur affectu. Per ū. Ad mat. Inuit agnū sponsū. ℣. Venite. hy. Virginis p. vtūs. In. l. noc. ā. Sile est regnū celoz. decē virginib⁹: q̄ accipientes lāpades suas exierūt obuiā sponso et sponse. ℣ Dñe dñs nr. ā Quinq̄ autē ex eis erāt fatue: et q̄nq̄ pzudētes: sed quinq̄ fatue acceptis lāpadibus nō sūpserūt oleū secū. ℣ Celi enarrant. ā Pzudētes vō acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadibus: moza autē facientes sponso dormitauerūt oēs s dormierūt. ℣. Domini est terra. ℟. Offerentur regi. lec. i.

Quitat integritatis amoz vt aliqđ

de virginitate dicam⁹: ne velut̄ translatu q̄dā ſtricta videat: q̄ principalis eſt virtus. Nō enī ideo laudabilis eſt virginitas q̄z in mareſcribus reperit: ſed q̄z ipſa martyres faciat. ℟. Veneran de cēlis virgines ſācte: q̄ carnis deſideriis reſtitiſtis: & in ieiunio xp̄i ſeruitio ymāſiſtis. Jp̄m rogate: vt nobis xp̄ici⁹ eſſe dignet in hoc ſeculo atq; in futuro. ℣. Vos eſtis virgines ſācte: que gaudiis celeſtibus merueiſtis perfrui Jpſum rogate. Lectio. ij

QVis autē hūano cā poſſit ingenio cōp̄hendere: quā nec natura ſuis incluſit legib⁹? Aut q̄s naturali voce explicet: q̄ ſuperabilum nature ſit? Celo aperiuit: q̄ imitaret in cris. ℟. Quinq; prudētes acceperunt oleū in vaſis ſuis cū lāpadib⁹. ℣. Vt parate introiret cū ipō ad nuptias. Ecce. ℣. ij

QVi ſemetipſū vinci libi vlā q̄liuit e celo: q̄ ſpōſū ſibi ſuenit in celo. Hec nubes aera angelos ſyderaq; tranſgredies verbum dei in ipſo ſinu inuenit patris: et toto hauſit pectore. ℟. Feliciter virgines vincunt mundum. Que poſt victoriam vinci nō nouerunt. ℣. Vos de ſlio redeūt: et hoſtē victrices moriendo deuincūt. Quegilis. Qui. ij. noc. ſ. Medis nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſpōſꝰ venit exite obuiā ei. ℣. Eructauit. ſ. The larreexerūt oēs virgines ille: & exuauerūt lāpades ſuas: fatue aūt ſapientibus dixerunt: date nobis de oleo veſtro: q̄ lampades noſtre extinguntur. ℣. Deus noſter refugiū. ān. Reſpōderunt prudentes dicentes: ne forte non ſufficiat nobis: ite potius ad vendentes et emite vobis. ℣. Fundamenta. ℣. ℣ Prudētes virgines aptate lampades veſtras. Ecce ſponſus venit: exite obuiam ei. Lectio quarta

Quis tãtũ cũ iuenerit relinquat boni? Unguẽtũ enĩ exinanitũ est nomen tuũ: ꝓpterea adolescentule dilexerũt te: & attraxerũt. Postremo nõ meũ est illud: qm̃ qui nõ nubẽt neq; nubent: erunt sicut ãgeli in celo. ℣. Offerent regi. ℟ Pꝛudẽtes. quere post. vig. lec. vnius virginis. Icõ. ℣

Quemo ergo miretur: si angelis cõparent: q̃ angelorꝫ dño copulãtur. Quis igit neget hãc vitã fluxisse de celo: quã nõ factile iuenim⁹ i tris: nisi post ꝯ de⁹ hec treni corꝑis mẽbꝛa delcẽdit. Tũc i vtero virgo ꝙcepit: et Verbũ caro factũ ẽ: vt caro fieret de⁹. ℣ Sile ẽ regnũ celorꝫ decẽ virgib⁹ q̃ accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiã spõso & spõse ℟ Pꝛudẽtes ꝛo virgies accepert oleũ i vasis suis cũ lãpadib⁹. Erie. ꝛc. vi.

Quẽ auctorẽ ꝓfitemus esse in celis charitatis: nisi immaculatũ dei filiũ: cui⁹ caro nõ vidit corꝛuptionẽ: dignitas nõ ẽ exꝑta ꝙtagionẽ Videte igit ꝙta virginitatis merita sũt: xps ab virgine: xps ex virgie. ℣. Quinq; pꝛudẽtes virgines accepert oleũ i vasis suis cũ lãpadib⁹. Media ãt nocte clamoꝛ factus est ecce spõsus venit exite obuiã xpo dño. ℟. Tunc surrexerũt oẽs virgies illes oꝛnauerũt lãpades suas Media. ℣. Media. Ant. in noc. ã. Dũ ãt irẽt emere venit spõs⁹ & q̃ parate erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias & clausa est ianua. ꝑ. Cãtate. i. ã. Nouissime ꝛo veniũt & reliq̃ virgies dicẽtes dñe dñe apꝛi nobꝭ: at ille respõdẽs ait: amẽ dico vobꝭ nescio vos vigilate itaq; q nescitis diẽ neq; horã. ℟. Dñs re. ex. ã. In celis gaudent virgines & cãtãt cãticũ nouũ ante thꝛonũ dei: q̃ notũ fecit dñs salutare suũ. ꝑ. Cãtate. q̃. ℟ Offerent in leticia & exultatione. Adducent i tẽplũ

vegis. Tres vltiē ꝛc. dr
exp̄ō euāg. lcōz math.
Sike est re. ce. decē vir.
Omel. vtš. i ꝛc. vir.
℟. Media nocte clamoz
factꝰ est. Ecce spōsꝰ aduēit
erite obuiā ei. ℣. Pzuden
tes astit virgies aptate lā-
pades vrās. Ecce. vij.
℟. Media nocte clamoz
factus est ecce spōsus venit
erite obuiā ei. Tanc surre
xerūt oēs virgies ꝛ oznatꝝ
lāpadibꝰ suis itrauerūt cū
eo ad nuptias. ℣. Hora iā
noctis media vox itonuit
in celis lapsa: ecce spōsus
venit. Tūc. ix. ℣. Audiui
vo. ℣. Media noc. ℟. Ce pꝰ
vi. k. vntꝰ virg. ꝓ. Te ℣.
℣. Pzudētes vir. In k. ā

PAngamus deo nro
gliam q̄ fetis virgi
nibꝰ talē dedit victoziā vt
carnis calcarēt delicias
et puenirēt ad regna cele-
stia. ꝓ. Dūs reg. ā. Vtē
estis virgines fetē q̄ gau
diis celestibus pfrui me-
ruistis. ꝓs Jubilate. ā.
Virgines fetē dei ozate p
nobis vt sponsū veniē p
vos accipe mereamur. ꝓ.
Deꝰ deꝰ meꝰ. ī. Rogā-
mus vos virgines dīē pī
nos ꝓcibꝰ vris sacrosctis
iugiter emēdare dignemi
ni xp̄o dño. ꝓs. Wīb. ī.
Laus ⁊ honoz ihesu xp̄o cu
ius dono fetē virgies ho-
nozant xp̄y i terris ⁊ glioz
hāt perpetuā in celis. ꝓs.
Lauda. ch. Dabo vir.
hy. Jesu corō. ℣. Adue
cent. In euāg. ā. Vene-
rande estis virgies fetē q̄
carnis delideriis restiti-
stis: et in iesu xp̄i seruitio
pmānstis: ipm rogate: vt
nobis idignis ppicꝰ esse
dignet ī hoc scō atq; fu-
turo. ꝓ. Wībꝰ. Dꝛ vtš
Ad pmā. ā. Pāgamꝰ. ꝓ
Deꝰ ī noie. ā. Grās. ꝓs.
Quicūq; ꝛc. Ad. ij. ā.
Vtē estis. ꝓ. Legē pone.
ch. Dabo virginibꝰ. ℟.
Offerentur regi virgines
Post eā dño. ℣. Pzoxime
eiꝰ offerent tibi. Post eā.
Glia. Offerent. ℣. Pzudē
tes vir. ℟ vtš. Ad vi. ā
Virgies fetē. ch. Defecit
ch. Sapiētia vincit. ℟.
Pzudētes virgies Aptate
lāpades vrās. ℣. Ecce spōs

lus venit: exite obuiā ei. Aptate. Glia. ꝓzudētes. ℣. Offerent in leticia. ax vtā. Ad. ix. ā. Laus & hono. ꝑs. Mirabilia. Cp

DE virginib⁹ ꝓze cepeū dñi nō ha beo: cōsiliū aūt do tāq̄ mam ꝙlecturus a dño: vt sim fidelis. ℟. Offe rētur. In leticia et exulta tione. ℣. Adducent regis in tēplū. In leticia. Glia. Offerentur. ℣. Adducent. ax vtā. Ad vs. ā. Pāga mus. et cete ād de lau. cu psal. feſ. cp. De virginib⁹. Si duplex fue. ℟. Q aiq̄ ꝓzu. hy. Jesu cozo. ℣ Offerēt. In eua. ā. Alit nobis virginū cā ctaq̄ ꝓzecatio benigna: q̄ nos a cūctis defendat ad uersis: & i xpi ꝙloziet seruitiis. ℣. Mag. ax vtā. In festo. iij. lec. ad vel. añe & psal. feſ. cp. De bo bis. ℟. nō dicit hy. Virginis ꝓles. vtā. ℣ Offerētur ve. In euāg. ā Gaudēt felices. ℟. Mag. ax. Exaudi. vtā. Do mus. fuit. Regē virginē

ꝑs. Ueſ hy Virgis ꝓ. In not. ā. Sile eū. ee. ce. decē. ℟. Dñe dñs nr̄. et ceti psal. vnū⁹ virg-sub hac ā. ℣. Offerētur re. ij lec. lc. i. Inuitat. itēg. ac. vtā. ℟. de ꝑma & le cūda turba alternati ſūt pta. Si plura fer. pluri mas vginū i ſeptiana cōtigerint. ℣. ꝓzudētes virgines. In lau. hec so la ān. Pāgam⁹. ℟. Dñs reg. ac. cp. De virgib⁹. hy. Jesu cozo. ℣. Adducētur regi. In euāg. ān. Venerāde cētis. ℟. Mād ax. vtā. Ad hoc. cete añe de lau. cp. ℟. & ax. vtā. ℭ In nati. huius mōne ad vel. añe & ꝓ ceſ. Si duplex fue. dicaū ꝑme añe sup psal. feſ. ān. Tota pulchra es. ℟re supra in assūptio ne brē marie virgis. ā. Unguen tū effusum. et ce tere añe vni⁹ virgis. cp

MUlierē fortē q̄s inueniet: ꝓcul et de ultimis finibus ꝓzciū eius cōfidit i ea cor viri sui: et spoliꝫ

nō idigebit. ℣. Regnū mundi. ℟. Eructauit hy. ℣. Et rite mundi gaudia huiusce rei cū ante. le. po. pze. Huius uenig. an. vt patet in hy. de ias uni⁹ pfes. et pōtifi. ℟. Diffusa est. In euāge. ℣. Sile est rete. sage. ℟. Magnificat. Ops sēpiterne de⁹: da nobis in festiuitate btē N. congruā deuo. ter. btō. uni⁹ virgis. Ad mat. Inuit. Eternum regem cui omnes angeli laudemus et unanimes. Qui sibi N. copulare dignatus est. ℟. Venite. hy. Et rite. Hui⁹ei. Sit christe. In no. ℣. Veni electa mea: et ponā in te thronū meū: q̄ concupiuit rex speciem tuam. ℟. Dñe dñs noster. Nigra sū. ℟. Veli eā. O pulchra. ℟. Dñi est terra. ℣. Diffusa est. ℓ. l.

Sancta ecclia sagene cōparat: q̄ et piscatoribus est similis: et per eam quisq̄ ad eternū regnū a presentis seculi fluctib⁹ trahitur: ne in eterne mortis profundo mergatur. Mare est oī ghe piscium cōgregat: q̄ ad petrū ibi uenīā sapientes et fatuos: liberos et seruos: diuites et pauperes: fortes et infirmos uocat. ℟. Diffusa est gra. ℓ. q.

Que sagena scilz tunc uniuersaliter repletur: cū in fine suo humani generis sēma concluditur. Qui educūt: et secus litus sedent: q̄ sicut mare sec'm: ita secli finē significat litus maris. ℟. Propter ueritatem. ℓ. tū.

In quo scilicet sine boni pisces in uasis eligunt: mali autem proiciuntur foras. Quis et electus quisq̄ in tabernacula eterna recipit: et interni regni luce pditat ad exteriores tenebras reprobi pertrahit. ℟. Regnum mundi. In. q. noc. an. Specie tua. ℟. Eructauit. ℣. Adiuuabit. ℟. Deus ut refu.

Unguentum effusū nomē cetētur. ℣. Judici bo. Jn.iii.noc.ā Jnuēta bo. ℟s. Cātate.i.ā. Cū esset rex i accubitu suo: nardus mea dedit odorē suauitatis.℟. Dns regna.exul. ā. Leua ei⁹ sub capite meo et dextra ei⁹ amplexabitur me.℟. Cātate.ij.ℵ. Adiunabit. Tres viti.lec. de exp̄one euā.le.math. Sile ē re.le.the. omēt. vtū.i fest.i⁹ virgis vñ ℣. Pulchra facie ⁊ pulchrior fide btā es M.respue ens mādū letaberis cū angelis. Jncēdēp oib⁹ nob⁹ ℵ. Spe tua ⁊ pulchritudie tua itēde pspe ꝓcede⁊ regna. Jncē. vñ. ℣. Offerēt.ir. ℟ Omēs nūa. ⁊ cū ysa ℏ. Tedeū. ℵ. Spe tua

Us pul. Jnlaudi.ℏ Eni spōsa xp̄i. ℟s. Dns re. ā. Quā pulchra es amica mea ꝑpulchra es ⁊ decora sicut tui colūba eū alīā. ℏ. Jubila. ā. Sicut mal⁹ inter ligna silue⁊ sic amica mea iter filias. ℟s. De⁹ de⁹. ā. ꝑmedia nocte. ℏ. Vīū. ā. Cū ie trauerit ꝙ parate erant et

Jnuita bo.

clausa est ianua. ℣. Lauda. cℏ. Mulierem. hy⁹ Hui⁹ obtẽtu. ỽ Gloria pa. ℟ Ite ℏ Virgis p. ỽ Adducẽtur re. In eua. ā. Sile est re. ce. hoi ne. ps. Whd⁹. ox vt su. Ad. i. ā Veni spõ. ℣. De⁹ in nois tuo. ℟. ā. Gras ℣. Qui cũq; Ad. iii. ā. Quãpul. ℣. Legẽ po. cℏ. Mulierẽ foztem. ℟. Diffusa est. ox vtẽ. Ad. vi. ā. Sicut mal⁹. ps. Dekecit. cℏm.

A Ccinxit foztitudine lũbos suos ⁊ robozauit bzachiũ suũ: gustauit ⁊ vidit qm̃ bona est negociatio ei⁹ nõ extiguet ĩ nocte lucerna ei⁹. ℟. Spe tua. ox vtẽ. Ad. ix. ā. Tũc iterauert. ℣. Mirabilia. cℏ.

Mulier timẽs deũ ipsa laudabit̃ da te ei de fructu manuũ suaꝝ ⁊ laudẽt eã ĩ pozt̃ opa ei⁹. ℟. Adimuabit eã ox vtẽ. Ad vel. ā. Veni spẽ. ℟. ãe de ℓ. cũ plal. ket. cℏ. Mulier ti. Si duplex tue. ℟. O mater nostra. hy⁹. Hui⁹ obtẽ. ỽ Diffusa est. In euã. ā. Accinxit foztitudie lũbos suos ⁊ robozauit bzachiũ suũ: ideoq; lucerna ei⁹ non extiguet ĩ tempiternũ. ℣. Wñt. ox. vtẽ. In ke sto. iii. lec. ad vel. ãe et plal. ket. cℏ. Mulierẽ foz. ℟. nõ dẽ hy⁹. Hec rite. Hui⁹ be. Ite ℏpe. ỽ. Diffusa ẽ. In euã. ā. Sile est es. celõ. sage. ps. Wñt. ox. Ops tempi. de⁹ da. no. ĩ kest. vtẽ. Ad matu. iuuẽ. Eternũ trinũ. ℣. Venite. y⁹. Hec rite. vtẽ. In no ā. Veni electa. ps. Dñe dñs nr̃. ⁊c. pt. i⁹ vir. ℓxb hac ā. ỽ. Diffusa est. iii. lec. ℓ. i. Octã ecclia sagene cõparat̃. ℟. de ꝓma ⁊ secda turba alternati sũpta si pla festa i⁹m̃one ĩ septiana ⁊tigerit. ỽ Spe tua. In ℓ. hec so. ā. Veni spõ. ℣. Dñs reg. ⁊c. cℏ. Mulierẽ foz. y⁹. Hui⁹ obtẽ. Glia pẽi. ỽ. Adducẽt re. In euã. ā. Sile est re. ce. hoi ne. ℟. Whd⁹. ox vtẽ. Ad ho. ãe. de ℓ. cℏ. ℟. et ox vt supza.

¶ Rubrica de commemorationibus.

NOtandū vero q a festo sancte trinitatis vsq; ad festū natiuitatis dñi: excepta tercia ebdomada ī aduētu et ab octa. epipha. vsq; ad caput ieiunij; et ab octaua pasche vsq; ad vigiliā pēthecostes: dicatur semel ī qualibet septimana de dña: vide licet die sabbati cū regimine chori: nisi impediatur p festa nouē lectū vel triū lectionū habētia ppria responsoria: vel pprias laudes vel aliquos qui sunt in canone: vt colme et damiani: siue per quatuor tempora vel vigilias: seu p octauas pentecostes: vel p dies octauarū alicuius⁹ sancti nō impediētib⁹ diebus ikra octauas sancti andree: sācte agnetis: sancti iohannis baptiste: sancti petri ad vincula: sancti laurentij: vel festi mar tini. Et si non poterit dici de ea die sabbati propter causas premissas tūc fiet mutatio de eius seruitio in aliā feriam septimane vbi cōpetentius fieri potest. Nec omittatur ipsius commēmoratio quarta ebdomada aduētus si dies natiuitatis domini terciam feriam exhibuerit et licet officium dominicale transferatur in feriam secundam propter festum sancti thome contingens in quarta dominica aduentus tamen feria tercia ipsius quarte ebdomade dicet de dña et illo anno dicetur de officio dominicali feria secunda predicta dūtaxat.

¶ Sciendū tñ est q si aliq; die septimane occurrerit festum specialis vtē virgis: vel etiā aliqua dies octauarū alicuius festi eiusdem et festum vel octaue huiusmodi diem sabbati precesserint: dicetur ī

chilominus die ſabbati de cõmẽoratione bte virginis niſi impediatur ex caulis ſuprascriptis ne auritat ius dici ſibi ſpecialiꝫ aſſignati. Quõ ſi die ſabbati huiuſmodi impedimẽtũ occurrat eius cõmemoratio prędicta ſeptimana tota liter omittatur.

¶ Et ſciendum eſt q̃ quando dicendum eſt de cõmemoratione bte virginis: et cõmemoratio ſuas primas veſperas habere nõ poteſt: pro eo q̃ tale feſtum precedit: qõ habet ſuas ſecũdas veſperas: in ipſis veſpris omnino de cõmemoratione eiuſdẽ virginis eſt memoria facienda.

¶ De commemoratione beate marie virginis infra aduentum ad veſpas antiphone ꝫ pſalmi feriales. ¶ Hym.

SErbirgo eõ cipiet et pariet filiũ: et vocabit nomen eius emanuel: butyrum et mel comedet vt ſciat reprobare malum et eligere bonum Hymnus. Ave maris ſtella dei mater alma: atq; ſemper virgo felix. Et ter dicatur primus verſus: et ſic in omnibus veſperis beate marie virginis quando dicitur hymn⁹ Ave maris ſtella dei mater. ℣. Egredietur virga de radice. In euangelio. ãn. Metimeas maria inueniſti gratiam apud dominũ ecce concipies et paries filium alliꝫ. ps. Magnificat. Oratio. Deus qui de beate marie virginis vtero vt in feſto annunciationis beate marie. Memoria ꝫ aduentu. Ad completorium. ãtipho. Cum ſolemnitate. ps. Cum inuocarem exaudiuit me deus iuſticie mee. ꝛc. capitulũ Tu in nobis es domine. hymn⁹ Te lucis ante terminum rerũ. cum ℣lu.

Filia tibi dñe q̄ natus. ℣. Custodi nos domine. In euāge. ā. Sub tuum pzesidium. ℣s. Nunc dimittis. ℟c. Ad matutinas. inuita. In honoze beate marie virgis Jubileus dño. ℣s. Venite. hyp. Quem terra pontus. In noctur. ān. Benedicta tu. ℣s. Domine dominus nr̄. cū ceteris psal. de dñica. ℟. Egredietur virga. lec. i.

MIssus est angel⁹ gabziel a deo. Ratio autem legim⁹ quia apparētes hominib⁹ angeli designantur ex nomine. Verum quotiēscunq; fit: ideo vriq; fit vt etiam ipso nomine quod ministraturi veniant ilinuēt. Gabziel namq; foztitudo dei dr̄. Et merito tali noie pzefulget: q̄ nasciturō incarne deo testimonium perhibet: de quo pzopheta in psalmo. Dñs inquit foztis et potēs: dominus potens in pzelio. Illo nimirum pzelio quo potestates aereas debellare: et ab earum tyzannide mundū veniebat eripere. ℟. Missus est gabziel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph nuncians ei verbum et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce concipies et paries. Et vocabitur altissimi filius. ℣. Dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius et regnabit in domo iacob in eternum. Et voca. r. ſ.

AD virginem desponsatam viro: cui nomen erat ioseph de domo dauid et nomen virginis maria. Quod dicitur de domo dauid: non tantum ad ioseph: sed etiam pertinet ad mariam. Legis nāq; erat pzeceptū vt de sua quisq; tribu ac familia duceret vxorem: apostolo quoq; attestante: qui ad tymotheū scribens ait. Memoz esto igitur iesum

christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid secundum euangelium meū. Ideo enim veraciter ex semine dauid ortus est dominꝰ: quia īcorrupta eius genitrix verā de stirpe dauid originem duxit. ℟. Aue maria gra plena dñs tecum. Spiritus sanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istō quoniā virum non cognosco et respondens angelꝰ dixit ei. Spiritus. Te. ifra.

EGressus autē angelus ad eam: dixit. Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus Que salutatio quātū humane consuetudini inaudita: tantū est beate marie dignitati congrua. Vere enim gratia erat plena: cui diuino munere collatū est: vt prima iter feminas glorioſissimum desvirginitatis munus offeret. Unde iure angelico aspectu simul & affatu meruit perfrui: que vitam angelicam studuit imitari. ℟. Salci pe verbū virgo maria qd tibi a domino per angelū transmissum est: cōcipies per aurem deum paries et hominē. Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣ Paries quidem filium: sed virginitatis nō patieris detrimentum efficieris grauida et eris mr semper intacta. Vt bñdicta, Glia pri. Vt bñdicta: ℣ Emitte agnū. In l. ā.

PRophete pdicauerūt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Dñs regnauit. ⁊ ceteri plal. sub eadem ān. cui⁹ virgo cōcipit hy⁹ O gloriosa dña. ℣ Elegit eā. In euange. ān Spiritus sanctus in te descendet maria ne timeas habens in vtero filium dei alla. ps. Benedictus. or. Deus qui de beate marie. Ad primā. ā.

Oziet̃ sicut sol salnator mundi et descendet in vte cumvirginis sicut ymber super gramen allñ. ps. Deus in nomine tuo. ꝛc. ãn. de trinitate sup psal Quicũq; vult salvus esse. ℣ Jesu xpe. ℟ Qui de virgine. ꝛc. Ad xii. ℣ Missus est gabziel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. ps Legem pone michi dñe. cp̃ Locutus est dominus ad achaz. vt in festo annũciationis ℣ Veni ad liberandum nos domine deꝰ virtutũ. ℟. Et ostende faciem tuã et salui erimus. Domine deus. Gloria patri. Veni. ℟. Timebunt gentes. Oratio vt supra. Ad. vi. ã. Ave maria gra plena dñs tecum benedicta tu in mulieribus alleluya. ps. Dilexit in salutare. cpm. Ecce virgo concipiet. vt supra. ℣ Ostende nobis domine misericordiã tuam. ℟. Et salutare tuũ da nobis. Misericordiam. Gloria patri. Ostende nobis. ℟. Memento nostri domine. Oratio vt supra. Ad nonam. ãn. Angelꝰ dñi nunciauit marie & cõcepit de spiritu sancto. ps Mirabilia testimonia. cp̃. Egredietꝫ virga. vt in festo annũciationis. ℣ Super te hierusalẽ Oziet̃ur dñs. ℟. Et gloria eius in te videbitur. Oziet̃. Gloria patri. Super te. ℟ Domine deus virtutum. Oco vt supra. ¶ In cõmemorat:õe bte marie infra nati. dñi vsq; ad purificationem. Ad vesperas. ãe et psal. feriales. cpm. Beata es maria hyꝰ. Ave maris stella. ℟. Post partum. In euange. ãn. Felicis mater. vt infra natiuitatem dñi. ℣. Hyẽ. on.

DEus q̃ salutis ẽ: one bt̃ē marie virginitate fecunda hũano generi pzemia pzestitisti: tribue q̃s vt ipsam pro nobis intercedere sentiam̃: per quã meruimus auctorẽ vite suscipe dñm nostrũ

ieſum chriſtum filium tuum. Qui te. Ad complet. vt ſa. Ad matu. Annuita. In hono te. hs. Venite exhyᵖ. Que terra pontus. In not. ãn Benedicta tu. ps. Domine dñs noſter. ꝛc. vtſ. ℣ Sancta dei genit. Sermo bti maximi epi. ℣. i. ℣Verturiẽte maria natꝰ eſt nobis dei filius: vt germane carnis noſtre conceptione ꝓductus: creato a ſe homini ꝫ pietatem paternam ꝫ fraternũ largiretur affectũ. Et natus eſt ſane ab intacta femina vt deum patiter et hominem teſtãretur partꝰ hũanꝰ: ꝫ deñ ꝓbaret eterna virginitas. Nã ſicut nõ poterat niſi caro de carne naſci: ita nõ poterat dei caro de femineo vtero niſi ſine generante ꝓdire. ℞opter quod ait angelus beatiſſime marie. Spiritus ſanctꝰ ſuperueniet in te: et virtus altiſſimi obumbrabit tibi: quod naſcetur ex te ſanctũ vocabitur filiꝰ dei. ℣ Bts es ma. ℣ Spirit⁹ inquit ſanctus ſuperueniet in te. Ideirco tibi extra virtutẽ ſancti ſpiritus angelicus ſermo ꝓterexit: ne coniecturis carnalis diſputationis hebetatus: celeſte tibi ipſe miſterium terrena argumentatione confundas. Aut nõ putas eñ nouum puerum in aluo virginis potuiſſe ꝯmare: q̃ eñ ꝓmum conderet hominem nec ſemen ꝑis nec viſcera materna q̃ſiuit. Vbi itaq; quicũq; es ſuperne diſpenſationis arbiter ꝫ diſcuſſor: q̃ tibi videt virtꝰ eminẽtior: partũ de virgine: aut ꝓfectũ hoiez creaſſe de terra. ℞rimꝰ enim hic vt ait apl's de terra terrenus: ſecundus homo de celo celeſtis. ℣ Sancta et iua. ℣. hꝫ. ℣Si contra naturã eſſe contendis: q̃

mysterio redemptionis nostre sine viro puella asseritur cõcepisse: cuius ro nature est: q̃ sine parẽte gñis nẽi caro sine carne formata est. Que est ista ratio imo ꝓcera cõtẽtio: vt nõ credat deꝰ facere hoiem posse de femina quẽ credit fecisse de puluere. Si cũ potẽtis o hõ tali in negocio esse ylpicis voluntatẽ: de ope cur retractas? Dia ei sicut legit dñs q̃ voluit fecit i celo ⁊ i terra ℟. Te laudant angeli scta dei genitrix q̃ virũ nõ cognouisti ⁊ dñm sine tuo vtero baiulasti ꝙcepisti p̃ ẽ dñm nrm. Vt vñdicta dicaris iter ões mulieres ℣ Ipsũ genuisti ⁊ i hsepe posuisti quẽ adorat multitudo angelorũ. Vt vñdicta. Glia. Vt vñ. ℣ Te ℟. Speciosa facta es. In lau. ã. O admirabile. ℣. Dñs regnauit. ⁊c. cõ. Felix nãq̃. hy. O gloriosa. ℣ Elegit eam. In eyã. ã. Virgo verbo cõcepit. vt ifra nati. dñi. oꝝ Deus q̃ salutis eterne. Ad. i. ãn. Os natus. hs. Deꝰ in noie ⁊c. Ad. iii. ã. Rubũ. ỽ. Legẽ pone. cõ. Ad titio. ℟. Sancta dei ge. oꝝ vt su. Ad. vi. ã. Germinauit. ỽ. Deke cit. cõ. Et sic in syõ. ℟ Post partũ. oꝝ vt supra Ad. ix. ã. Ecce maria. hs Mirabilia. cõ. Et radicaui. ℟. Speciosa. Oꝝ vt supra. De dña in tpe paschali. Ad vesp. ãn. Alã. pertinens ad feriam cũ psal. ferialibꝰ cõ. Vtã es maria. hyꝰ. Aue maris stella. ỽ. Post partum. In euã ge. ãn. Aue regina celorum: aue dña hs. Magt. oꝝ.

Dolit nobis semper ops pẽ ⁊ ꝑcipue inter hec paschalia filij sui solennia: continuata dei genitricis marie mẽoria: que et afflixit vulnerata charitate i cruce pẽdẽti: ⁊ astat regia a dextris in celo regnanti. Per eũdem dñm. Cõpleto⁹ vo nõ mutat nisi tñ ỽ.

Glia tibi dñe qui nat⁹ es de virgine. post dñm Quelum⁹ auctor olim Ad mat. Inuita. In hoc nocte bte marie. cū aliis. Venite hy. Quē terra. Et i fine hymnoꝝ quo cū metro queunt dicere. Quelum⁹ auctor olim in hoc. Glia tibi dñe q̄ nat⁹ es de vir. In noc. ā alia. ij. p. Cātate. ps. Dñs reg. erp. Cātate. ij. ū. Scā dei genitrix. l. i.

Stabāt iuxta crucē ihesu mat eius et soror mris ei⁹ maria cleophes maria magdalene Hec nimirū est illa hora de qua ihs aquā cōuersur⁹ in vinū dixerat matri. Quid michi et tibi est mulier? Nōdū venit hora mea. Hāc itaq; horā ꝑdixerat q̄ tūc nōdū venerat in qua deberet agnosce moriturꝰ de qua fuerat mortaliter natꝰ. Tūc ergo diuina factur⁹ nō diuinitatis sed infirmitatis matrē velut incognitā repellebat. Nūc autē humana tis patiēs: ex qua fuerat factus hō affectu cōmendabat humano. Tūc dū q̄ maria creauerat: hos seruabat virtutes. Hāc vero q̄ maria peperat pendebat in cruce. Vñ. Vīs es maria. cū alia. ij.

Moralis igit̄ tuba nuat locꝰ. Facit q̄ facienda admonet: et exēplo suo instruxit pceptor bonus vt a filijs pijs ipendat cura parentib⁹: tanq̄ lignū illud vbi erāt tria mēbra morientis: etiam cathedra fuerat magistri docētis Ex hac doctrina sanadicerat apl's paulus qui docebat q̄ dicebat Hiis aūt suis: s maxime domesticis nō prouidet fidem negauit et est infideli deterior. Sancta et imaculata. l. iij.

Quid aūt tā cuiq; domestici⁹: q̄ parentes filijs aut filij parentib⁹. Hui⁹ itaq; salubertibi pcepti: ipse magister celoꝝ de celo constituebat exēplū: quādo

ee

nõ famule de⁹ quã creauerat & regebat: sed matri homo de qua natus fuerat & quã relinquebat alteri pro se quoda modo filiũ prouidebat Nã cur hoc fecerit: qõ sequit indicat. Sit enĩ euãgelista. Ex illa hora: accepit eã discipul⁹ in sua: de seipso dicẽs. Sic quippe memorare se solet: q eã diligebat iesus. Suscepit eã igit discipul⁹ i sua: nõ predia qua nulla ppria possidebat: sed officia q ppria dispẽsatione exequenda curabat. Vẽm. Felix nãq. ps. Te deũ. ỹ. Speciosa. In iau. ãn Alia alia. ps. Dñs regn. ꝛc. cp. Felix nãq. hy⁹. O gliosa. ỹ. Elegit eam In euãg. ã Vtã dei ge. p Sñdict⁹. oy. Prolit no. Ad ỹmã. ã. Alia. vñ. ps. De⁹ in nole. ℟ Jesu rhe cũ alia. ỹ. Qui de virgie Ad tertiã. ã. Alia. ir. ps. Legẽ po. cp. Ab initio. ℟ Scã dei genitrix. cũ alia Oy. vtã. Ad. vi. ã. Alia iiij. ps Dekecit. cp. Esto in lyõ. ℟ Post partũ cum alia. oy. vtã. Ad nona. ãn Alleluya. iiij. p Mirabilia. p Et radicaui. ℟ Speciosa facta. cum alia. m. vtã ¶ In cõmẽoratione vte marie a purificatione vsq̃ virgis vsq; ad caput ieiunij & a festo trinitatis vsq; ad aduẽtũ. Ad vesp̃as. añe et ps. feriales. cp Vtã es maria hy⁹. Aue maris stella. ỹ⁹. Sancta dei genitrix. In euãgelio. ãn. Ave regina celoꝝ ave dña angelorum. quere in fra octa assũptionis vte marie. ps. Magnificat. Oy. Concede nos famulos. Ad completoriũ. ãn. Cum leticia. ps. Cum invocarẽ. ꝛc. cp. Sub tuum. ps. Nunc dimittis. ꝛc. Ad matu. Invitatoriũ. In honore ps. Venite. hy. Quem terra. In nocturno. ãn Benedicta tu. ps Dñe dominus noster. et ceteri psalmi de dña sub ps

ana. v. Gra vel genitris.
Item in cōmemoratione beate marie vir. r. i.

Sacrosancta venerabilis dei genitricis marie memoriā congrue diuinis laudibus catholica frequentat ecclia: quia eius sine intermissione salutari indiget auxilio. Ma reuentia que dei matri defertur illi etiam qui eam talē fecit vt et virgo et mater esset exhibetur. Ideo ergo totis desideriis totisq; precoriis eius inlitem⁹ laudibus: vt et matrē sentiamus nobis pijssimā filiūq; eius iudicē serenissimū. Hec est virgo que antiquū dyabolice seditionis cyrographū aboleuit totiq; seculo subuenit et celeste regnum credentibus patefecit: dum per spiritū sanctū deū et hoiem cōcepit. ℣. Gra tes ma. r. q

Quercepcio ista ppe est vt intentis celebret laudibus in terris: cui officiosissime angeli famulantur in celis. Nam si eam ille precipuus gabriel humiliter salutans honorabatur in terris: multo amplius eā super celos exaltatā / et vt ita dicā in throno dei collocatā nūc cū oibus sanctis honorat laudibus dignissimis. Hec est sola cui nulla virgo pōt cōparari: q; tāta est vt ista lic nō possit enarrari. Hanc expectabāt sancti patriarche: hāc predicebant pphete: oculoq; quos ihūs sethus attigerat optabāt videre. ℣. Set et imaculata. icō. ij

Hec tāta tāq; celi regia virgo digna extitit venerari pconio: cui⁹ ptat mūdi salutari suffragio. Hec est ianua celi: fenestra celi: aurora solis eterni: ianua paradisi: scala patriarcha pphetaruq; Hec est ergo dña regis: decus mulierū gēma virginū: lux seculoq; gratulatio angelorū: ꝓlolatio

miseron: spes ⁊ refugiū
pctōz oīmq reparatio
credentiū. Quicqd igit
boni mūdus habet ab
illis suscepit: ex qua sa
lutis nostre initiū ma-
nat. Hec nobis suis sēp
subuenire dignet vene-
ratoziby: atq pie sacris
pzecib⁹ a vicijs purget
oibus: segz cōlibrare et
collaudare donet in ce
lestibus. ℟. Felix nāq
es sacra virgo maria: et ai
laude dignissima. Sermo
beti heronimi pbi. ℣c. i.

BEata ⁊ gliosa vir
go maria ypheū
quidē pzenūciata: a pa-
triarchis figuris ⁊ enig-
matib⁹ pzelignata: ab
euāgelistis exhibita et
mōstrata: ab angelo ve
nerabiliter atq officio
sissime salutata. Dzeter
ea qualis ⁊ quāta esset
ab eodē diuinit⁹ decla-
ratur cū ait Aue maria
gra plena dūs tecū: bñ
dicta tu in mulierib⁹.
Talib⁹nāq decebat vir
ginē oīgnozari mune
rib⁹: vt esset gra plena
q̄ dedit celis gliam: ter
ris deū: pacēq reddit
hidē gētib⁹: finē vicijs:
vite ozdinē: mozib⁹ di-
sciplinā. ℟. Beis es. ℣. ij.

ET bene angel⁹ ad
virginē mittit: qz
sēp angelis est cognata
virginitas. Dzofecto in
carne pter carnē viuere
nō trena vita est sed ce-
lestis. Unde ⁊ in carne
angelicā gloziā acqrere
maioris est meriti q̄ ha
bere. Esse vero āgelū fe
licitatis est: eē vero vir
ginem virtutis: dū hoc
obtinere virib⁹ nititr cū
gra: qd habet angel⁹ ex
natura. Utrūq tñ ⁊ esse
virginē vel angelū: di-
uini muneris est officiū
nō humani. ℟. Sancta
et imaculata virgi. ℣cō. ij

AVe inqt gra ple-
na. Et bñ plena:
qz ceteris q partes ḡsta
tur: marie vo simul ⁊
tota infudit plenitudo
gre. Hoc q̄pe est qđ da
uid ait. Descēdit sicut
pluuia in vellus. Uell⁹
itaq cū sit de corpore

nescit corrupcis passionē
Hic ⁊ virginitas cū sit
i carne: vicia carnis ne-
scit. Celestis plane ym-
ber virginē vell⁹ placi-
do se infudit elapsu: ⁊ to
ta dīnitatis vnda se cō
sulit i carnē: qñ v̄bū ca
ro factū est: ac deinde p
crucis patibulū expzes
sū: terris oīb⁹ pluuiā sa
lutis effudit: et stillici-
dia gē humanis pzesti
tit mētibus. Dñs tecū.
Mira res. Et iā cū vir
gine erat q̄ ad virginē
mittebat angelū: ⁊ pzę-
cellit nūciū suū de⁹: sed
a dō nō recessit: nec te-
neri potuit locis: q̄ oīb⁹
habet in locis: et totus
vbiq; sine q̄ nichil totū
Ēpi. ⁊ meōzatiōib⁹.

Sermo beati fulberti carnotensis epi. letō. i.

NOn est pterendū:
sed magis meōzie
q̄ mēdādū: q̄ illa dei ge
nitrix lapsor sublena-
trix quondā theophilū
penitētē: ⁊ se supplicīter
inuocātē ab ipi⁹ dyabo-
lici⁹ pactib⁹ potēter eripuit.
Sed q̄d fuerunt hui⁹
lapsi reparationē pau-
cis esse: cū audire sit
ogerūm. Is ergo theo-
philus vicedomin⁹ olim
cuiusdā epi ciliciox ve
scriptura testat ꝓpter
infoztunia sua in eiusti
ciā decidit. Vñ cōtulit
se ad quēdā iudēū ma
leficū ei⁹ cōsiliū ⁊ auxi
liū petēs. Hoc mediato
re locut⁹ cū diabolo xp̄i-
anitatē abnegauit: dia
bolū adozauit eiq; de sua
mācipatione factū chi
rographū tradidit ano
lo suo signatū. ℣. Be-
ta es maria que Lectio. ij

POstea vero facti pe
nitens multūq; se
animi angens quid fa-
ceret: quo se verteret tā
dē collectis fidei et spei
viribus cōfugit ad eccle
siā quandā in hōr mīs
dñi memoziā dedicatā.
Ubi quadzaginta die-
rū afflictione macera-
tus aio cōtrito: nomen
eius inuocabat iugiter
ac implozabat patroci-
niū. Quid multa? Re-

sperit hanc ppicia mie mater: et per visionē illi apparēs: de ipietate corguit: ad xpi cfessionē recōfortauit. Cōsolata est dīcē pollicēdo veniā: ne dubitaret de ꝓmisso supzadictū cyrographū dyabolo potē ter ereptū. captiuo reddidit i pignꝰ libertatis. ℣. Sancta et imaculata virginitas quibus. Icō. iij

QUod quidē cyrographū cū theophilꝰ euigilās supza pectus suū psitū inuenisset: ꝙletus extiterit: ꝙ pio affectu voces exultatiōis z cfessionis ediderit nō est facile dictu. Noctē vo illā sequta ē dñica dies q̄ theophilꝰ q̄si cū dño a mortuis resurgēs ep̄o se cozā ꝓpo ꝓfitauit: z rē sicut erat expluit. Videres plm modo cōsiderata matr vultu penitētis pie collachrymari. Qz audito quātā z ꝙcelerē miam fuerat sequtꝰ: oēs qui mala sceletis territi pe ne delecerēt: ad spē vi nie respirabāt. Jā vero vt rē breui fine cludamus: ep̄o iubēte malecapti cyrographū theophilus igne cremauit. Dehde suffragāte clero et ꝓlo ducꝰ ad altare cū sacrosāctā cōione de manu ep̄i oze suscipiet: facies eiꝰ refulsit vt sol Peractoq; deiceps triduo cū laudibꝰ i eccliā pie mr̄is dñi y quā recōciliatꝰ fuerat a labozibꝰ suis bono fine q̄euit. ℟. Felix nāq. ℣s. Te deū. Sed intra septuagesimā nō dicit ꝓ. Te deū. ℣. Speciosa. In laud. ā Post partū. ℣. Dñs reg. ꝛc. ch̄ Felix nāq. hy. Gloriosa. ℣. Elegit eā. In euāg. ām. Btā dei genitrix maria. vt in ꝓmissionis beatꝰ marie virginis. ℣. Benedictus. or. Concede. Ad vma. ā. Scti dei genitrix. ℣. Deus in noie. ꝛc. sun ꝙsalmū. ā Quicūq; vult. cōtingēs feria cū Ofio Jesu christe ꝑfu

Qui de virgine ℟. Ad iij ãn. Vis me vt in suffragio. ℣. Legem pone ℣. Ab itio. ℟. Sca dei genitrix. Concede. Ad. vi. ãn Dignare me laudare te virgo sacrata da mihi virtutes cõtra hostes tuos. ℣s. Dilexite ℣. Et ne i tẽptõe ℟. Post partũ. ℣. vrũ. Ad. ic. ãn. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniverso mundo. ℣s Mirabilis. ℣. Et radicauit. ℟. Speciosa facta es. ℣. vrũ

Quãdiu vero q̃ a festo sctẽ trinitatis vsq; ad natale dñi: et ab oct. epie vsq; ad caput ieiunij: et ab oct. pasche vsq; ad vigiliã pẽtecostes dicat seruitiũ feria iij. de sctõ vuilelmo: et feria. v. de apl̃is quãdo in hmõi festis festũ alicui⁹ sancti nõ contingit: ita tamẽ q̃ festa sãctor̃ que sequũtur si cõtingãt i dictis feriis: hmõi cõmemorationes non impediant nisi i aliis feriis eiusdẽ septimane vacantib⁹ de ipsis cõmemorationib⁹ cõgrue dici possit: videl. Mẽse ianuarij. Vrsule virgis Germanici martyris. Mẽse februarij. Gilberti sctissoris. Mẽse maij. Germani epi. Mẽse iunij Nicomedis martyris. Petroci confessoris. Botulphi abbatis Leufridi ab. Mẽse iulij Grimbaldi sct. Bare dis virginis. Mẽse augusti. Aidani epi. mẽse septẽbris. Tecle virginis. Mẽse octobr. Fracilci sctissoris vulfrani epi. Austreberte virginis. Germãi capuani. Mẽse nouẽbr̃ Martini pape. ℣ Quando vero dicte cõmemorationes in feriis predictis ob causam premissam dici nõ possunt dicatur de eis alijs diebus vacantibus eiusdem septimane vbi cõgruentius fieri potest: ita tñ q̃ si tot dies sint occupati i septimana q̃ non possit dici nisi de altera cõ

tumulū veniētes ingēs luctus et acerba nimis lamētatio circū strepebat: olimq; fuit opinio: q; caro prīdē ante rogū i pulueré defluxisset: et q; nūc ossa cineri rogus erogasset: sed cons irriguus de q; aq; viue emicāt: puriq; latices de vita etna saliētes sic affla ta incendia diuinit⁹ tēperabāt: vt lerica vestis i q; celestis gleba fuerat insoluta nulla parte sui villā lēserat vstionē: nec erat vt ardens caro q; subt⁹ latebat: sed quasi argētū cādescēs in fornace cādor carnis ad celestē bitudinē reseruate: iter fila resultauit.

Ite de scto Will. l. i.

ADolescētula igit quedā a prīmis cunabulis priuata lumis bificior tenebris septē nio circūsepta ad sācti sepulchrū vsq; quenit. Et dū i sācta nocte pēthecostes nec precise vigilaret: nec plūde dormiret put sanitati restituta postea tetigerat: affuit vir q̄dā pulcherrim⁹ aspectu canos habēs āgelicos festimabili fragrās odore. Qui miserat⁹ ei⁹ miserīā nūc mānu pupillas pstit oculor. Ad cui⁹ manū caligo cessit cecitatis: et ei p tetra nocte dies reddit serenatus. Quia vt supra notātur. Lectio. ij.

EAdē die etiā nocte quedā mulier dolore viscerū inuisceata et caligine cecā decēni ass sci pēis tumulū puoluta foetis ozatrix est sctā Et cū oculor sedes lachrymar ymbrib⁹ frequēter imaduisset: ventris dolorē ydidit: et nouū diē inuenit admirās plurimū de rer oim q̄s vidit nouitate. lec. iij.

DEe est omittendū q; feria secta post penthecostē tract⁹ q̄dā rigidos hūs intrinsecus neruos et arefactos: pro pris pedib⁹ ad sci sepulchrū venire nō valuit: sed baculo et baiulis su

ctat⁹ duob⁹ illuc ydu
cit: ⁊ pij pris gram pci
bus plauctu plenis po
stulauit: donec sanitati
restitutus: baculū quo
pzi⁹ poztabat leuatum
poztās i manib⁹ ⁊ bacu
lis sequētib⁹ a remoti: le
to ⁊ libero gressu dnm
repedauit. Ite i alia
moza. bti Wilelmi. c. i.

Quiāt i mediū et
alia miracula: vt
mirifici cognoscat me
dicia. Tpe eodē mulier
qdā annosa lic a pzime
na etate clausos habuit
auriū meatus: q nul
lius soni solatio q poz
tā illā aia et⁹ potuit re
focillari. Accedēs igit
āte tumulū se pstrauit
in facie et lachzymis pa
uimēti lauit: quousq
ad laudē sui cōfessoris
interiox officinax hois
clauiger chzistus auriū
claustra tādiu clausa ad
recipiēdos vocū vices re
serauit. Ite. vt nonāt. ij

Uxor Wo qdā q i
etate iuuenili la
scinis ac saginax carni
bus sedere gsueuerat:
infert subito vlceribꝰ
instar ifiate ⁊ lucide ve
sice q singula mēbza di
stendit. Igneā etiā ta
bes i pcūdiozib⁹ pulmo
nis pārtib⁹ abozta: siti
tā extiguibilē i ea excis
tauit: q ei⁹ incēdiū alis
cui⁹ liquozis ifusiōe re
pzimi nō potest vt crede
bat. Dū igit medicis
viuis: ad medici moz
tui viuū festinat antido
tū. Onerat ei plaustrū
sole cozpoze plenū ⁊ ab
ostiū bēi petri est erone
ratū ⁊ ad scī pris Wi
lelmi tractū sarcofagū.

Leo igit qb⁹ de[illegible]
scī tumulo emana
uit misera parūp vngit
⁊ vt misera fari gsueuit
voce miserabili sanitati
a sctō flagrātiā flagita
uit. Mira res: hydzopi
cū liquamē a deo q olei
scī liquozis virtutē de
siccat ⁊ ānulat: q aqua
tic⁹ humoz it⁹ nat⁹ nec
foras q aliquā cozpozis
regionē mittit: nec itus
ad mozbi fomētū relict

Mirũ igit̃ imodũ virtute dei cito cepit ꝙualescere: ⁊ despiratũ corporis robur recuperare: vt lõge leuior ⁊ fortior fieret post diuini muneris grãam: quã ãte morbũ fuerat per naturã. ℣. Te d. ꝟ. Ora p nobis. In tau. ã. Claudi ceci. ꝟ Dñs regna. ⁊t. cp̃. Benedictionẽ. hy'. Jesu redemptor. ẽ. Justus ger. In eua. ãn. O vbilelme, ps. Confitebor. or. Deꝰ q nos. Ad. i. ã. Purgãtor. ꝟ. Deꝰ in noie. Sup plal. Quieũq; ãn. de trini. contingens fer. Ad. iñ. et ad alias hoꝛas cetere añe de lau. de ppria hystoꝛia. cũ cpis ⁊ Mag̃is de qlibꝫ ꝙlel. ⁊ põti. ⁊ oꝛõe vtꝫ. ¶ In cõmẽoratiõe apl'oꝝ petri et pauli ad vesp. ãe et plal. feriales. cp̃. Nõ vos me elegistis hy' Jã bone. ẽ Doctoꝛ egre. ẽ Oliue bine. ẽ. Dic trinitati. ꝛe istũ hymnũ i festo apl'oꝝ petri ⁊ pauli. Ad matu. ẽ In oẽm ter. In euãge. ã. Jacobꝰ duos oli. vt i festo sctoꝝ iohis ⁊ pauli. ps. Mag̃ton: Deꝰ cui dere. ꝛe tocta. die apl'oꝝ petri ⁊ pau. Nõ dicãt suffragia ꝙlueta. Ad mat. Junita. Regꝫ apl'oꝝ. ps. Venite. pꝫ. Eterna xpi In noc. ã. In oẽm terã. ꝟ. Celi enarant ceti plal. i' apl'i sub hac ã. ẽ. Cõfitentes. Deꝰ. b. maxi. e. l. i.

BEatissimoꝝ apl'oꝝ petri ⁊ pauli indubitabilẽ fidẽ passionẽ ⁊ germanã oi nos deuotõe fides nectere ẽ celebrare qꝛ ⁊ laudabilis eos vita ad gliosissimũ pduxit occasũ: ⁊ miri fieꝰ obitꝰ ppetuã trãsmisit ad vitã. Et ly in petro fides emicat: i paulo doctrina ꝓcellat ⁊ magisteriũ th̃ pauli fidei plenitudo ẽ: ⁊ credulitas petri doctrine ẽ fũdamẽtũ. Ry. de. i. ⁊. ii. turbis de cõi apl'oꝝ alternati sãctis. l. ii

QUãti igit̃ meriti apũ deũ fuũ petrꝰ erat: vt ei post nauicule que remigiũ: totiꝰ ecclie

gubernacula traderent? Aut quātū i aplōr⁹ sui mīsterio ꝓplacuisse xpo credim⁹ paulū: q̄ tantū placere ꝓtuit ꝓsecutor Placuit enī: qz nō iniq ꝓtoris studio: sed simplicis ignorātie icauta deuotione certabat. Denīq; vt ꝓximū fēlib⁹ et spūs veritatis iful⁹ est: odīt cōtinuo nō se xpi seuisse odio: sz amore pī ne legē inocēter erasse.

Quid etiā de (f.iij) petro referā: cui⁹ tīa a deo est approbata iustitia: tātaq; ei ptās attributa ē iudicādi vt i arbitrio ei⁹ poneret cē leste iudiciū? Dēspicite ergo ꝛ estimate: q̄to nobis sit petr⁹ aplūs honore reuerēd⁹: cui⁹ fēte eiā i tris ꝓlatā: sēpiterni iudicij ecclīa nō repellat Et tō diligēt q̄ sit ei⁹ gre magnitudo ꝛueamur: dū claues regni cōmittunt eterne: cū illi claudere ꝛ aperire ꝓmittā est.

Beatī cō. ap. ser. f.i

Beatissimorū aplōr meritis ecclīa cūcta est honorāda credētib⁹: qs p iustitie pietatisq; ꝓfectu dīne salutis doctor mūdi hāno gētis pēes cē dedit et iudices. Quāte aūt ite gritatis: q̄ta deuotionis fuerit: hic vt maxie ꝓsit dū ē: q̄ille eos ad emēdationē cōrupti sēcli ꝛ ad misericordiā suę voluntatis ele git: quē nō fallebat ele

Uocauit (ctio. f.ij) nāq; petrū opib⁹ pauperē: ope piscatorē: q̄ a querelis ꝓpulari et cōtione verbiū segregat⁹ vitā iter fluct⁹ agebat i nocuā ꝛ victū de simplicitate q̄rebat. Quē tū vt ita dīcerī pauperē: vt q̄rētes ei substātia nō deesset: quē bñ merentē de deo copiosū mare diues vnda pascebat Electi⁹ ergo ē ad ꝓdicationē xpi salutare: vt mutata vita celestis misterio acri: q̄ captura piscīū alebat salute hoīm pasceret. f.ij

Gloriosissimū erūdē paulū: ad fidē nominis sui xp̄s vocat ꝛ ce

lo. Qui q̃ plq̃ videbat ecclĩaz:nõ ipitate ſtreli gioſi animi leuiebat:ſz nube ignozãtie noua nõ plpiciẽs gẽaz:amoze an tiq̃ deuotionis errabat. Ideo denigz ab oculis ei⁹ veteꝝ vmbze caligo de erta eſt: vez illiõ lumẽ qõ de celeſtib⁹ chorulca bat:ꝛ ſibi acq̃reret:ꝛ oi b⁹ reuelaret. ¶ Jrẽ de apłis ſer. vñ ſupza. ſ.i.

Q ñ oẽs bti apłi parẽ gratiã apõ dñz ſcti tatis obtineãt:neſcio q̃ ẽ pacto petr⁹ꝛ paul⁹ vi denꝫ peculiari q̃dã i ſalu natoze fidei ꝓcelle virtute. Nõ q̃dẽ ex ipius dñi iudicio poſſum⁹ ap probare Nã petro ſicut bono diſpẽſatozi claues regni celeſtis dedit: pau lo tã̃ꝫ iuueneo wdozi ma giſterij eccleſiaſtice inſti tutiõis fiũxit. Scilicet vt q̃s iſte erudierit ad ſalutẽ:ille ſuſcipiat ad q̃etẽ.ꝛ q̃a cozda paul⁹ patefecerit doctrĩa vbiq̃ eoꝝ aĩab⁹ petr⁹ apłat re gna celoꝝ. Ria vis.ſ.q̃

Q uauẽ eni q̃dã mõ xpo ſcietiez paul⁹ accepit. Clauis eni dicẽ da ẽ:q̃ ad fidẽ petõꝝ du ra cozda reſeraẽ:mẽtiõ ſecreta pãdũ:ꝛ q̃q̃d in triſec⁹ clauſũ teneꝫ i pa lã cõnabili maieſtatiõe pducit. Clauis iquã eſt: q̃ꝛ ꝓſcietiã ad ꝓfeſſionẽ pti apit:ꝛ gẽaz ad eccl̃i tatẽ miſterij ſalutaq̃ la

A mbo igit(ducit.)ſz claues a dño ꝑ cẽt:ſcie iſte:ille potẽtie Diuitias imoztalitat ille diſpẽſat:ſcietie eius ſauros iſte largit. Sũt ei theſauri ſcietie ſicut ſcriptũ eſt. Jn q̃ ſũt oẽs theſauri ſapie ꝛ ſcie dei abſcõditi. Ergo bti pe trus ꝛ paul⁹ eminẽt iter vniuerſos apłos:ꝛ ꝑcu liari q̃dã ꝓrogatiꝛ ꝓcel lũt. Verũ iter ipſos q̃s cui ꝓmaꝫ ſicertũ ẽ. Pu to ei illos eq̃les eẽ mer tis:q; eq̃les ſũt paſſiõe. ꝓ. ¶ Ce dñ. Annũciauerũt Jn ian.ã.: Hoc eſt ꝓpe Dñs tecũ ꝛc. iuꝫ hac ãn ep. Per man⁹ apłoꝝ. Ex

ltet relꝯ. ꝟ. Dedisti de. In quꝯ. ℟. Qui me vere sci uos elegit ꝙ i charitate ꝑ sua ꝛa vdit illis gliam ꝑpetuꝯ: quoꝝ vtrinꝰ sul ret ecclia vt sole luna. ꝑs. ℣. Oꝝ De⁹ cui⁹ ver. Ad hoc. oia de qi aplorꝝ cũ ꝓ De⁹ cui⁹ ver. ¶ In emeoꝛatione oim sctoꝝ advs ãe ꝛ pt fec. cp Uti ter fidẽ. hy⁹. Ope redẽ. ꝛe i festo oim sctoꝝ. ℣. Exultet iust. In euãgꝯ Uti ecclis sti dei o. vt i fe to ꝺoicto. ꝑs Mag. oꝝ

Oꝛede qs obs de⁹: vt intercessio nos ctẽ dei gẽtricis marie ꝙꝝ vtegis: sctãq; eiꝰ oiz electiõ virtutũ: ꝛ sctoꝝ ꝯ archaꝝ ꝙphãꝝ apꝛo ũ euãgelistaꝝ martyꝝ cfessoꝝ atq; virginũ: et oim electoꝝ tuoꝝ vbiq; ꝛificet: vt dũ eoꝝ me ita recolim⁹: ꝓcinia ꝛentiam⁹. ꝙ. ℣. Dñs dicẽt neõ. q̃ue. ℟. Ad mat. fuit Gaudete s ex. vt i ꝛi plu imoꝝ mar. ℣. Elẽ. hy. Ope redẽ. vtã. Inno. ã. Sec⁹ decur. ℏ. Uitis vic. ꝛceti ꝓ ꝓioꝝ mar. ꝓ ter ix. psal. loco cui⁹ erit. ꝟ. Uidiẽ. ℣. Exultẽt. i. s.

Deus aũt ẽes ctis ꝛtissimi in oim ꝙi mozdis sãctoꝝ noiare laudare et gloziticare cõderet eũ qui cunctos cõdidit sãctos: per quẽ oia subsistũt elementa: cui⁹ maiestas nec ꝛcipit nec desinit in sctis vt merito oĩs ꝙncipiũ ac finis creaturẽ noiet. Qui nos cũ essem⁹ de nichilo ꝓtẽter creauit: et cũ per culpã i dãnationẽ lapsi fuissem⁹ misericozdit restauravit. Deide debem⁹ attollere ꝓtãm mariã virginẽ genitricẽ dñi: q̃ ẽ tẽpliũ dñi sactarũ spũsctiũ: i q̃ de⁹ ops illã mũdissimã ꝛ sacrosãctã carnẽ assũpsit In q̃ mozicdo gen⁹ hũanũ de etna mozte redxit Illi⁹ ꝙ mẽamur ꝑtib⁹ adiunari: q̃ meurit mẽ efficiẽ ꝙditꝯ nri. ℣. Adiuuet. vt i ꝛi pñi. th. ℟. q

Oꝛemꝰ deide ꝑs laudare:

q̃ i hoc mũdo dina mãda
ca ꝓpẽt: ꝫ iudicia exer-
cẽt: ꝫ demões a nob⁹ co-
ercẽdi ptãtẽ dinit⁹ hñt.
Deide scõs pꝛiarchas:
ꝫ alios scõs glificare de
bem⁹: quos post creatio
nem mũdi i ꝑmozdiali
scto fuisse cognouim⁹:
cũ q̃b⁹ deũ p suos ãgꝛos
loꝛutũ fuisse: ꝫ eos illi
placuisse non ignoꝛaui-
m⁹. Deide scõs ypheras
laudare dẽm⁹: q̃b⁹ ops
pẽ de icarnatiõe filij sui
et redẽptiõe ghis hñanti
ꝓlilij sub dignat⁹ est re
uelare. Post ipos vo sci
apli ꝫ euãgeliste laudi-
bus glificãdi sũt: q̃ dñꝫ
saluatoꝛẽi carne vidẽ: ꝫ
salutarẽ ei⁹ doctrinã ab
ei⁹ oꝛe suscipe: ꝫ mũdo
tradẽ meruerũt. ℟. Ful-
gebũt vt sol i ꝛi piu. ꝓ. f. ꝫ.

Deide scti marty-
res honoꝛãdi sũt
q̃ suũ sãguinẽ ꝓ fide ꝫ di
lectiõe saluatoꝛi effudẽt
Quoꝛ alij decollati sũt:
alij lapidati: alij alijs
cruciatib⁹ necati ꝫ moꝛ-
tificati sũt. Post eos cõ
fessoꝛes dei nõ solũ ẽpe-
ꝛi ꝫ merito sequũt: q̃ ꝓ
sua scissia vita: ꝫ rectissi
ma doctria i pẽia ꝑmio
etno muneꝛãt ꝫ ditant.
Ipsis i sacra veneratio
ne adiũgũt virgines q̃ id
circo spõsũ imoꝛtalẽ ha
bẽt i celis: q̃ ꝓpꝛeta car
nis delectatiõe: spõsum
moꝛtalẽ nolueꝛe habẽ i
tẽrris. Quib⁹ oib⁹ vide
licet scis debitã scõm
possibilitatẽ nõam exhi
beam⁹ veneratiõnẽ: vi
coꝛ meriꝛ ꝫ pcib⁹ ad ce-
ne dinitat⁹ visionẽ pue-
nire mereamur. ℣. Ju-
sti ꝛgpe. ℟. re post. vi. ler.
piu. mar. ꝓ. Te d. ꝛ q̃
rabilis de⁹. In f. ã. Justo
rũ ale. ꝓ. Dñs regũ. vt in
fest. oiꝫ scõꝝ: sub vna ã.
cõ. Reddet de⁹ dyꝫ. Je-
su sal. vt in pũ. festo. ꝛ.
Justi ad⁹. In euã. ãn. Te
gliol⁹. vt i ꝑdicto festo.
ꝓ. B⁹. oꝛ. Cõcede ꝛtẽ.
Ad. i. ã. Cũ palma ꝓ. Di
us i nole tuo. ãn de tri.
pial. Quicũq; ꝛc. Ad
al. ha. vt i ꝛi piu. mr. cu
oꝛõe Cõcede vt supꝛa.

¶ Rubrica de festo dedicationis ecclesie.

¶ Et notandum q̄ si ab octa. pasche vsq; ad ascensionē dñi: vel a festo sancte trinitatis vsq; ad aduē. dñi: siue ab octa. epyphanie vsq; ad septuagesimam hoc festum contigerit: fiat plenū seruī. de dedicatione per septem dies cū regī. cho. nisi impediatur per festū. ix. lec. vel octauas p̄cipuas: siue per festa trium lec. habentia p̄opria responsoria vel p̄oprias laudes vel aliquorum qui sunt in canone: vel etiā p cōmemorationem bt̄e marie virgis: siue p vigilias: tunc tm̄ fiet mēo. de dedicatione. ¶ Si vero octaua festi ad vincula sancti petri. vel natiuitatis sācti iohis baptiste occurrāt cū oct. illis cedēt dicte octa. octa. dedicationis. Dñica vo q̄ ifra oct. dedicatiōis euenerit: si a festo. ix. lectiua cauerit: fiat seruitiū de dñica cū memo. z tm̄ diis lectiōib⁹ de festo dedicatiōis: nisi hystoria i ipa dñica inchoanda fuerit: q̄z tūc tātū mēo. de festo dedicationis fiet. Et si illa dñica erūt añe z psal. de dñica: siue fuerit inchoata siue non. ¶ Octauo añt die fiet de ipis octa. cū. ix. lectī. nisi i dñica occurrerit vbi hystoria inchoāda fuerit vt aliud festū. ix. lec. in ipso die octa. euenerit: tūc ātecipēt octa. et fiat de ipsis octa. p̄opria die p̄cedēti. Sed si forte in ipo die aliq̄ festū ix. lec. cōtigerit: tūc illo anno die oct. dedicatiōis memoria tm̄ de ipsis octa. fiet. ¶ Quotidie ifra octa. tota. hymni añe z psal. sicut i die. Una ān lux noc. vsiculi āte lec. de p̄mo noc. z vita ordinē noct. ordinatim iterata. Dicat etiā vna ān super laudes. Ad vs̄ p̄ma ān de laudib⁹: cū psal. de p̄mis vel. Dup psal. Whdict⁹ z Magt

una de assignatis antiphonis et recta ad alias horas vt i die. ¶ Si vero infra aduentum vel infra septuagesimam vsq; ad caput ieiunii hoc festum cõtigerit, erũt octa. chi regi. epho. vsq; ad octa. dñi. tũc enim fiat. ix. l. de octa. nisi i do. cõtigerit ¶ Si autem a circũcisione dñi vsq; ad octa. epiphanie. vel a feria quarta in capite ieiu. vsq; ad feriam quartã añ pascha: vel a vigi. ascẽ. dñi vsq; ad vigi. pẽthe. hoc festum forte cõtigerit, nichil fiat de festo infra octa. nec etiam in octauas nisi memoria tm. ¶ Si enim a vigilia natiuitatis. dñi vsq; ad circũcisionẽ dñi: vel a feria quarta pxia añ pascha vsq; i octauã pasche: vel i vigilia pẽthe cõtigerit: et ab hinc vsq; ad festum sctẽ trinitatis hoc festum euenerit sẽp differat vbi cõueniẽtius possit celebrari: vel post octa. epiphanie. vel post octauas pasche: vel post octa. corpozis christi: et ibi fiat de festo dedicationis ecclie octauis suis: nisi impediatur vt ꝓdicitur. ¶ Si vero hoc festum in dñicis pxie aduentus dñi: vel in aliqua dñica infra quadragesimam vsq; ad dñicam in ramispalmaꝝ cõtigerit: differat in crastinum. et sic in illa dñica erũt vespe de dedicatione: et mẽo. de dñica. ¶ Si autem festum dedicationis et festum sancti andree in pxima dñica aduentus dñi cõcurrãt: tũc anticipet festum sancti andree: et fiat die sabbati: vt i illo sabbato erũt vespere de vo. cũ mẽoria de sctõ ãdrea: et in feria secũda fiat festum dedicationis vt supza dictũ est. ¶ Si enim festum dedicationis i pxima dñica aduẽtus dñi euenerit: et festum sancti ãdree in crastinum. ꝓtigerit: tũc anticipet festum dedicatiõis et fiat die sabbati i illo sabbõ erũt vespe de do. et mẽoria de festo dedicationis. ¶ Si vero hoc

festū in prima vel secūda vel tercia vel quarta dñica quadragesime cōtigerit: et feria secūda aliud festū sequat festū duplex: tūc anticipet festū dedicationis: et fiat die sabbati: et tunc in illo sabbō dicātur vespere de festo dedicationis: et tantū fiat mēo. de b. Sed si forte in illo sabbō aliud festū duplex evenerit: tunc illo sabbato fiat de festo: et anticipet festū dedicationis: siue transferatur in primā feriā vacantē prout cōpetentius fieri possit. Si autem in dñica ramispalmarū hoc festum euenerit: āticipet: et fiat die sabbati: nisi impediat per festū annūciationis dñice: et tunc fiat de festo dedicationis die veneris siue alia feria precedēti vbi cōpetentiꝰ fieri poterit. Si ēnī in octa. pasche vel in festo trinitatis hoc festū cōtigerit differa. in crastī. et in vesperis in dñica incipiatur cp̄s. de festo dedicā. Si vero die alcē. dñica vel in festo corpo. xp̄i tūc fiat mēo. de festo dedica. Si āt festū dedicatiōis et fest. duplex alicuiꝰ sci eodē die occurrāt fiat hymni fest. siue cō principalibꝰ duplicibꝰ: fiat ipso die de festo: et trāsferat vel anticipet festū dedicationis. Si vero huiusmodi festū sancti fit de minoribꝰ duplicibꝰ: tūc fiat de festo dedicatiōis et transferat vel anticipet festū sancti: prout conuenientius fieri poterit.

¶ In festo dedicatiōis ecclie ad vesperas. ān.

Sanctificauit dñs tabernaculū suū: hec est domꝰ dei in qua invocet nomē eiꝰ de quo scriptū est erit nomē meū ibi dicit dñs. ℣. Letatꝰ. ā. Domꝰ hec festiuitas dei nri: et congregatio celestiū angelorū est. ℣. Qui cōsidit. ān. Gloriosum et terribile nō

men tuū domie: et edifica-
ui domū i vniuersa terra:
magnus dominꝰ noster: qz
exaltatū est nomē eiꝰ solꝰ:
beati q̄ habitāt i domo tua
domie in seculū seculi laus
dabūt te. ℣. Nili dñs. ℟.
Benedictꝰ es i tēplo sācto
glie tue qđ edificatū est ad
laudē z gliaz nois tui dñe
℣. Cōfitebꝛ. ℟. In vedi
catōe hui⁹ tēpli laudate vēz
ois milicia celoꝝ: z ois tra
laudet nomē dñi: qz exalta
tū est nomē eiꝰ solꝰ. ℣ Lau
da hierusalē. cp.
Vidi ciuitatē san
ctā hirl'm nouā descēdē
tē de celo a deo parātā
sicut sponsā ornatā viro
suo. ℣ Fōdata ē dom⁹ dñi
Vrbs btā hie(hyꝰ
rusalē dicta pacis
vilio q̄ strauit i celis vi
uis ex lapidꝰ z āgelis co
ornata vt sponsata comi
te. Nouā venies e celo
nuptiali thalamo ppa-
rata vt sponsata copulet
dño platee z muri eiꝰ ex
auro purissimo. Porte
nitēt margaritis aditis
patētibusz virtute me
ritoz̄ illuc introducet
ois qui pro xpi noie hic
in mūdo premitur. Ex
lectionibus preciosis expo
liti lapides suisq̄ aptā-
tur locis per manꝰ artifi-
cis disponūtur pmā-
suris sacris edificijs.
Olia et honoz deo vsq̄
quo altissimo vna patri
filioq̄ inclito paracyto/
cui laus est et potestas
per eterna secla. Amē. ℣
Beati qui habitant in do-
mo tua dñe. In secula secu
loz̄ laudabunt te alleluya
In euangelio. ān. O q̄
metuēdus est locus iste ve
re non est hic aliud nisi do-
mus dei et porta celi. ℣.
Magnificat. Oratio.
Deus qui nobis p
singulos ānos hu
ius sancti tēpli tui cōse
crationis reparas diem
et sacris semper mysteri-
is repzesentas incolu
mes exaudi pzeces popu
li tui et pzesta: vt quis-
quis hoc tēplum benefi
cia petiturus ingredi-
cūcta se impetrasse letet.
Per do. Ad mat. inuita.

Ille syon cuyrite amēt eni celebra mātis nostre sole nia. Jubilem⁹ igit deo nostro vnanimes qui tibi ēt gratuits elegit clementiaps. Venite hyp⁹. Urbs beata hierusalem. In primo nocturno. ant. Tollite portas principes vestras et elevamini portę eternales. ps. Dñi est terra. an. Vidit iacob scalam cumitas eius celos tangebat et descendētes angelos s dixit: vere locus ille sctūs est. p. Deus noster refugium. ant. Cum euigilasset iacob de somno ait: vere locus iste sanctus est. ps. Magnus dñs. ℣. Domū tuam dñe decet sanctitudo. In lōgitudinem dierum alla. lcō. i.

Quotiens scīssimi fratres chatissimi altaris vel tēpli restitutionem colimus: si fideliter et diligēter attendimus et pie ac iuste viuimus: quicquid in tēplis manufactis agit totum in nobis spūali edificatione cōpicit. ℟. In dedicatione tēpli deuota bat pp̄s laudē. Et in oze eoz dulcis resonat sonus. ℣. In hymnis et cōfessionibus benedicebant dñm. Et in oze eozum. lectio. ij.

Non eni mentitur ille qui dixit. Templum eni dñi sanctū est: quod estis vos. Et iterū Nescitis qm̄ corpora vestra tēplū sūt spūs sancti. Quib⁹ meritis nisi per gratiam dei meruimus fieri tēplū dei. ℟. Fūdata est domus dñi super verticem mōtiū et exaltata est super oēs colles: et venient ad eā oēs gentes. Et dicēt: gloria tibi dñe. ℣. Venientes autē venient cum exultatione portantes manipulos suos. Et dicent. lcō. iij

Quamū ergo possumus eū ipius adiutorio laboremus: ne deus noster in tēplo suo hoc est in nobilibus inueniat quod oculos sue maiestatis offendat Sed habitaculum corpis nostri enacuetur vi

ęsa: virtutib⁹ repleat. ℣. Vbi die dñe domꝰ istã quã edificaui noi tuo beniꝯ tuꝰ in loco isto. Exaudi pzces in excelso solio glie tue. ℟. Dñe si conuersus fuerit pplꝰ tuus s ozauerit ad ſcã crucẽ tuã. Exaudi. Glia. Exaudi. Ant. ij. noct. ãn. Nõ est hic aliud: nisi domꝰ dei s pozta celi. ℣. Quãdi lecta. ãn. Erexit iacob lapidẽ in titulũ fũdens oleũ desup. ℟. Vbi dixisti. ãn. Erit michi dñs i deũ: lapis iste vocabiꝰ domꝰ dei. ℣s Fũdamẽta. ℟. Vbi fũdata est domꝰ dñi. Supza lizmas petram allã. lcõ. iij.

ET ideo fres charissimi vnusquisq; cõsideret ꝓficientiã suã: et quãdo se aliquo crimine vulneratũ esse cognouerit: ꝑus oõnib⁹/ ieiunijs/ vigilijs/ vel elemosinis studeat mũdare ꝓficientiã suã: et sic eucharistiã pzesumat accipere. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. In secula seculoꝝ laudabunt te. ℟. Non pzinabis bonis eos qui ambulãt in innocentia. dñe virtutum: beati omnes qui sperãt in te. In secula seculoꝝ. lcõ. v.

SIeni reatũ suum agnoscens ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine mie perueniet. Quia sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. ℣. Lapides pzecioli oẽs muri tui. Et turres hierusalem gẽmis edificabuntur. ℟. Vidi ciuitatẽ sanctã a deo paratam ornatam monilibus suis. Et turres. lc. vi.

QUi enĩ sicut dixi agnoscens reatũ suum: ipse se humiliter ab altari eodẽ pzo emẽdatione vite remouere voluerit: ab eterno illo et celesti conuiuio excõmunicari penitus non timebit. ℣. Vidi ciuitatem sanctam hierusalẽ nouam a deo paratam: et audiui vocem de celo dicentẽ Ecce tabernaculum dei cũ hominibus: & habitabit cũ

ris. ℣. Vidi angelum dei volantem per medium celi voce magna clamantem et dicentem. Ecce tabernaculum. Gloria patri. Ecce tabernaculum. In tercio nocturno. ant̄. Edificauit moyses altare domino deo. ℘s. Domine deus salutis. ān. Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. ℘s. Ipsum. ān. Domum istam protege domine: et angeli tui custodiant muros eius. ℣. Cantate domino. ℟ Hec est dom⁹ domini firmiter edificata. Bene fundata super firmam petrā alleluya

Scōm lucā. xix. leō. vij

IN illo tempore: Egressus iesus per ambulabat hiericō. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum: et ipse diues. Et reliqua. Sermo ex cōmentario venerabilis Bede presbyteri.

QUe inuisibilia sunt apud homines: pollibilia sunt apud deum. Ecce enim camelus depolita gybbi sarcina/ per foramen acus transit: hoc est diues et publicanus relicto onere diuitiarum/ cōtempto censum fraudium: angustam portam artāq; viam que ad vitam ducit ascendit. ℣. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus in ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit. Et pulsanti aperietur. ℟ Ihesus. Petite et accipietis: quesite et inuenietis. Et pulsanti aperietur. Leō. vij.

IUstice autem zacheus qui interpretatur iustificatus: credentem ex gentibus populū significat: qui quāto curis secularib⁹ occupatior: tanto flagitijs deprimentibus erat fact⁹ humilior. Sed ablutus est: sed sācteficatus/ sed iustificat⁹ in nōie dñi iesu christi: et in spiritu dei nostri. ℣.

Mane surgēs iacob erigebat lapidē in titulū cūdēs oleū desup: votū vouit domino. Vere locꝰ iste sāctus est: s ego nesciebā. ỹ. Qs ostiū ipe dixit: q̄ terribilis est locus iste. Vere ꝛ.

QVi intrantē hierichō saluatorē videre querebat: sed pturba nō poterat: quia gratie sidei quā saluator attulit pticipare cupiebat: ꝛ in solita vicio rum consuetudo ne ad votū perueniret obstite bat. Alcēsa ergo sicomoro transeuntē pzope domi nū creuit: qz per hāc laudabilē statuitatē: et si necdū vt est solide: tā tamen raptū et quasi i transitu luci sapiētie celestis intēdit. ℟. Terribilis est locꝰ iste nō est hic aliud nisi domꝰ dei ⁊ porta celi ℣ ei dūs est i loco isto Cui laus. ỹ. Vos estis tēplū dei viui: ꝛ sps sctus habitat i vobis. Cui Glia. Cui. ỹ. Te deū. ỹ. Wñi cūdata est wm⁹ dñi. Supza firmā petrā aliā. In laud. ān.

DOmū tuā dñe decet sctitudo i lōgitudinē dierū. ps. Dñs regn. ā. Domus mea domꝰ orōis vocabit. ps. Jubilate. ā. Hec est domꝰ dñi firmiter edificata: bñ cūdata est supza firmā petrā. ỹ. Deus deꝰ meꝰ. ā. Wñi cūdata est domus dñi supza firmā petram. ps. Wñdicite. ān. Lapides pzeciosi oēs muri tui: ⁊ turres hierm gemmis edificabunt. ỹ. Laud ỹ. Vidi ciuitatē. Hyꝰ.

ANgulare fūdamētū lapis christus missꝰ est: q̄ cōpage patietis in vtroq; nectit: quē syō sctā suscepit in quo credēs ymanet. O īs illa deo grata ꝛ dilecta ciuitas plena modulis in laude et canore iubilo trinū deū vnicūq; cū canore ꝓdicāt. D oc in tē plo lūme deꝰ exoratꝰ adueni ⁊ clemēti bonitate ꝓcū vota suscipe largā bñdictionē hic ifūde iugiter. D ic ꝓmereātur oēs petita acquirere: et adepta possidere cū san

etis penniter/paradisū introite translati in requiē. Glia et honor. ℣. Fūdata est dom⁹ dñi. Supra verticem montiū alleluya In euāge. ān. Mane surgēs iacob erigebat lapidē in titulū fūdens oleum desuper eū. ℟. Locus iste sāctus est et ego nescieb̄. ℣. Mīdiet⁹. or. Deus q̄ nobis. Ad p̄mā ān. Domū tuā. ps. Deꝰ in nole tuo. ān. Gratia. ps. Miserere. ℟. Jesu xpe. cū allā. ℣. Qui sedes. ꝛc. Si vero hoc festū infra septuagesimā tōtigerit dicat ℟. Jesu xpe⁹ cū allā. Ad tertiā. ān. Domus mea. ps. Legē pone. ℣. Vidi ciuitatem. ℟. Domū tuā dñe decet sanctitudo Allā allā. ℣. In longitudinem dierū. Allā. Glia. Domū. ℣. Bene fundata. or. Deus q̄ nobis Ad sextā. ān. Hec est dom⁹. ps. Dixerit. Capitulū.

EGo iohānes audiui vocem magnā de throno dicentē: ecce tabernaculū dei cū hominibus et habitabit cū eis. ℟. Bene fundata est domus domini Allā allā. ℣. Super firmā petram. Allā. Gloria. Bene fūdata ℣. Hec est domus. or. Vis Ad nonam. ān. Lapides. ps. Mirabilia. Capitulū.

ET erat structura muri eius ex lapide iaspidis: ipsa vero ciuitas aurum mundo simile vitro puro. ℟. Hec est domus domini firmiter edificata Alleluya alleluya. ℣. Bene fundata est super firmam petrā. Alleluya. Gloria patri. Hec est. ℣. Fūdata est domus domini. Super verticem montium. or. vt supra. Ad vesperas. ān. Domum tuam. ps. Dixit dñs. ān. Domus mea. Letatus sū. ān. Hec est ps. Nisi dñs edificauerit. ān Bene fundata. ps. Confitebor. ān. Lapides. ps. Lauda hierusalem. ℣. Ego iohannes. ℟. Tercivilis. hy⁹. Angulare fūdamentum. ℣. Beati qui habitant. In euāge. ān Zacheee festinans descende

qz hodie in domo tua opoz
set me manere: st ille festi-
nans descendit et suscepit
eū gaudens in domū suā:
hodie huic domui salus a
deo facta est alla. ℣. Magʒ
Or. Deus qui nobis.
℣ Hec sequentes dicā-
tur infra octa. sup psal.
Magʒ. et Vñdictꝰ ān.
℣ Ecce tabernaculū dei
cū hoibus & habitabit cum eis:
et ipsi populus ei⁹ erit: et ipse deus
cū eis erit eoꝝ deus. ℣. Magʒ ān. Pax
eterna ab eterno patre huic
domui pax perfruis verbū
patris sit pax huic domui
pax pꝰ ꝓclamatoz ēsto huic
domui. ℣. Magʒ. ā. Pax
huic domui & oīb⁹ habitātib⁹
in ea pax ingredientib⁹ egre
dientib⁹ alla. ℣. Vñdictꝰ.
ān. Benedic dñe domum
istam que edificata est no
mini tuo: vt sint oculi tui
aperti super eā die ac nocte
℣. Magʒ. ān. Fundamen
tū aliud nemo potest pone
re ꝓter illud quod
positum est a ꝙo dño. ℣.
Vñdictꝰ. ān. Vñde dñe
domū istā & oēs habitātes
in ea: qz tu dñe dixisti pax
huic domui vñde dñe timē
tes te pullos cū matoziꝫ
benedicti vos a dño q̄ fecit ce
lū & terrā. ℣. Magʒ. ān.
Vñde dñe domū istā quā
edificauī noī tuo benedictū
in loco isto ut audi ꝓces in
excelso solio gloziē tue. ℣.
Vñdictꝰ. ā. Ecce taberna
culū dei cū hoibus & habitabit
cum eis et ipsi populus ei⁹ erit
et ipse deus eoꝝ deus. ℣. Ma-
gʒ. ān. Architectꝰ edifi-
cauit domū istā & sanctifica-
uit eā i eternū: qz oculi mei
manēt in ea alla. ℣. Vñdꝰ
ec. ℣ Infra octa. dicit
seruitiū hoc mō Inuita-
toziam. Alle lyon. ℣
Venite exultemus. ℣ꝰ
Urbs beata hierusalē.
In nocturno. ān. Tollite
poztas. ℣. Dñs ei⁹ ēra.
et ceteri psalmi sicut in
die sub eadem antipho.
℣. Domum tuam. lectō. I:

IErusalem ꝓpti hu-
ius diem fratres
dilectissimi in chzisto ꝓ
picio cum exultatione

et gaudio hodie celebramus et maternā solennitatē matris ecclesie christiani populi colunt: per quam spiritaliter renatos se esse cognoscunt. Ita sēm ordinē nocturnorum: ordinati iterata dicant. l'. ij.

Quum q per primā natiuitatem vasa ire dei fuimus: per secundam vasa misericordie fieri meruimus. Prima enim natiuitas nos perduxit ad mortem: secunda renouauit ad vitam. Lectō. iij.

Omnes enī nos fratres charissimi ante baptismū phana diaboli fuimus: et post baptismū templa christi esse meruimus. Ista enī templa fratres charissimi de lignis et lapidibus ideo fabricant: vt ibi templa dei viuentis cōgregēt: ac sic ad templū dei queniāt. ps. Te deū. ℣. Dñs fundauit. In laud. hec sola ant. Dominus tuus. ℣. Dñs regnauit. ꝛc. cp. Midi ciuitatē. hy⁹. Angulare fundamentū. ℣. Fundauit eū. In euāgelio vna ant de ꝓphet: sequitur psalmus Benedictus. Oz. Deus qui nobis. Ad primā ant Dominus. ℣. Deus in no. Ant de trinitate. ℣. Quicūq vult. Ad. iij. et ad alias horas vt̄ i die cū oōne De⁹ q nobis. Ad vesp. hec sola ant. Dominus tuus. cū psalmis de ꝓmis vesp. cp. Ego iohānes. hy⁹. Angulare fundamentū. ℣. Beati qui habitant. Ant sēm ordinē sup psalmū Magē. Oō. Deus qui nobis.

Tercio die lectio. j.

Quis xpian⁹ vnū templū dei est: et multi christiani multa sūt templa dei. Quō enī multa membra faciūt vnū corp⁹: sic multa templa faciunt vnū templū. Oz ista templa xpi: hoc est xpiane ale q̄ vniuersū mundū sūt discipule. Cū enī dies iudicij venerit congregabūtur omnia: et in vita eterna facient vnū templū. Lcō. ij.

Gaudeamus ergo
frēs charissimi: qz
tēplū dei esse meruim⁹:
sed timeamus ne tēplū
dei malis opib⁹ violem⁹
Timeam⁹ qđ dicit aplꝰ
Si qs tēplū dei viola-
uerit: disp̄det illū dñs.
Quantū enī (f. iij.
possumus cū dei
adiutorio studeam⁹ cha
ritatē tenere/luxuriam
repudiare/auariciā cō-
tēnere/mlam quererē:
odiū despicere/charita-
tē diligere vtilia qq fa
cere. Hec si auxiliante
deo facim⁹ frēs in tēplō
cordis z corporis nostri
deō iugiter inuitamus
(f. Quarto die. lectō. i.
Quotiēscūq ergo
frātres nāli nata
lē tēpli cupitis celebza-
re: lobzō z pacificī debe
tis ad ecclīam cōuenire
et ante plures dies casti
tatē etiā cū ppzīs vro-
rib⁹ custodire: z sicōm vi
res vīas pauprib⁹ elemo
synā exhibere: z tūc spi-
ritalit ad natalē basilī-
ce: et ad sctōz solēnitatē
quenite: s qcqd iuste vo
lueris petere a dño: totū
poteritis obtinere. f. ij.
Hec etiā āte oia opz
tet vt quō ad eccle
siā nitidis vestib⁹ veniš:
ita etiā z mūdo corde ve
niaš. Nichil enī pdest vt
nitid⁹ appareas in oculis
hoim: si sordib⁹ fueris i
oculis angelōz. lectō. ij
Dño enī sunt frēs
dilectissimi qi no
bis habitare desiderāt.
Ubi enī dñs nr: z dyabo
lus aduersari⁹ nr. Ambo
g pulsāt ad ostiū cordis
nri. Noli ergo xpm repel
lere: si vis aduersariū
nō timere. Quinto die. f. i
Quotiēscūq festi-
uitates celebzāde
fuerīt: nō solū casto corp
pore: sed etiā mūdo corde
ad ecclīam veniam⁹: et
ante oia aduersꝰ aliq uē
hoiem odiū in corde nō
seruemus. lectō. ij
Qui enī vel vnum
hoiem odio habet audi
at scripturā dicētē. Qui
frātrē suū odit homici-
da est. Et si homicida est

q̄ frater suū odit: qua fronte ad altare dei q̄mu
nicare p̄sumit. ℞ ti
Et ideo qui iniuriā fecit: cito veniā petat: et
facta pertulit: cito indulgeat: vt securus i oratione
dñica deo dicere potuit
Dimitte nobis debita
nra: sicut et nos dimitti
mus debitoribus nostris.

¶ Sexto die. lectio. i.

In dedicationibus q̄z ecclia multa
signa nris et ipsi videmus
facta. Idcirco nos dedi
cationes nouas ecclias
solēniter venerari opor
tet: vt sicut corpa alio
in eis sanari et reformari videmus: ita aie nostre
sanentur: et iterius mia
dñi renouent. ℞. ij.

Lluiant nāq̄ in ec
clesijs deo dedicat visibi
liter fruct: sed corda fide
liū i eis inuisibiliter gra
cti spūs illustrant. Le
proli ergo visibilit sanā
tur: sz inuisibilit q̄ variis
hereslib⁹ sūt aspli spiri
taliter i ecclesijs deo de
dicatis ad fidē catholi
cam conuertuntur. ℞. ij.

Mati q̄z visibilit
in p̄secratis locis
loquunt: sz inuisibilit la
tuis et virilib⁹ loq̄ nesciē
tib⁹ dñi gr̄a recte loq̄ mi
nistrat. Auditū quoq̄ i
p̄dictis locis ceris visi-
bilit recipiūt surdi: sed
inuisibilit aures p̄cordio
rū ceci spūs illustratiōe
aperiūt. ¶ Dñica lra
oct. ad vs. a. Domū tuā.
et cete āe cū psal. de p̄fs
vel. ch. Ego iohēs. hy⁹.
Angulare fundamentū. ℣
Vti q̄ hiēt. Ad psal. My.
ām ferz ordinē. Ad ma
tutias via vt i die ꝓter
ām ad psal. Quicūq̄
q̄ dicet sēm ordinē. ℞. i

Q̄ veneranda
dies i qua pa
rietes hui⁹ tē
pli diuinis ꝓ-
cibus consecrati sunt.
O amabilis et benedicta
dies in qua domus hec
domino diuinis cultī-
bus et sacris actionibus
est dedicata: vt i ea per-
petualiter nomen do-
mini invocetur. lctō. ij.

O Sacratissima dies in qua parietes huius templi sacris vnctionibus et sancto crismate sunt delibuti: vt in ea deinceps populi oblationes domino offerant et sacrificia in ea dño sacerdotes cõsecrent.

O Totis vilib⁹ amplectenda et amanda dies venerabiliterq; ab oib⁹ colenda: in qua altaria huius tẽpli diuinis vnctionib⁹ sunt delibuta: et sancto crismate ab epo venerabiliter inuncta: atq; diuinis pzecib⁹ cõsecrata: vt super ea sacerdotes hostias immolarent.

O Vere amãda et solẽniter colenda dedicationis huius sancti templi beata dies ĩ qua fundamenta et pauimẽta siue tecta huius templi ab epo diuinis ozationibus sũt dedicata: vt que antea dom⁹ vocabat: postmodũ eccliã ad ozandũ et conueniẽdum vocaretur. lec.v.

Ante enim beneracionis erãt apõ patres nõs dedicationes ecclesiarũ ꝓte ipli⁹ resurrectionis dñi et natiuitatis seu pentheco stes dies. Nã sci pẽres vt legim⁹ ꝓrẽtes pignora sanctoz martyz: in quoz honozib⁹ deliderabant habere ecclesias. Sed non ĩueniẽtes: qm̃ nec cozpoza eozũ adhuc inuenta erant: nec reliquias eozum habere poterant. Lectio sexta.

Redicti ergo sancti patres ecclesias fabzicabãt: et altaria in eis erigebant: atq; i honozibus eoz sanctozum de quib⁹ deliderabant habere pignoza cõsecrabant. Dãnolq; quos super altaria iam sacrata mittebant: postmodum super defunctos ponebant: qui et meritis eorum sanctozũ in quozũ honozibus ipsa altaria sacrata erant: statim resuscitabantur. Tres vltime lec. de epo. eiusdẽ.

sicut in die. ¶ In octa. dedica. ad vel. Domus tua. et cete ãe cũ psal. de primis vel. ch. Vidi ciuitatẽ. hy. Verba beata hierusalem. ỽ. Beati qui habitant. In euãge. ãn. O ꝙmeruẽda. ps. Dñs. or. Deꝰ qui nobis. Ad missã iuncta. Fit hyñ. hympni/ ãne/et psal. de in die. ℣. i

O ꝙmeruẽda ⁊ venerabiliter colenda est lãcte ecclesie istiꝰ hodierne festiuitatis cõsecratio: in qua visitant angeli ozantes ⁊ querẽtes toto cozde dñm: et mirabiliter pztegendo custodiunt: vt ait pzopheta. In cõspectu angelozũ psallã tibi: ⁊ consitebor noi tuo. Vsq sicut in die dedica. lec. ñ.

O ꝙvenerandus locꝰ dño dedicatꝰ est iste in quo spũs celestes angeli quoꝙ archangeli/ thzoni et dñationes/pzincipatꝰ et potestates: die noctuꝙ incessãter penetrãt spãaliẽ cozda fideliũ Cũctolozad hñ agẽdũ nutu dino seruigãt. ℣. ij.

In ecclesijs quippe dedicatis ozatozijs lepissime videmꝰ cecos illuminari/claudos rectozmari/lepzosos mũdari: et reliq̃ inuerabilia signa mãifestissime fieri. In aliis q̃z locis hec minime reppiriꝰ fieri: nisi in deuotiõe eũdi ⁊ redeũdi ad lãcta loca: aut in bona deuotiõe ymanẽdi

Curramꝰ ergo ℣. iij. ad ecclias dedicatas: ⁊ ibi ozemꝰ/ibiq̃ sacrificemꝰ: q̃tenꝰ pcõzdnkoz remissionẽ sibi pciamꝰ ⁊ cõsolationẽ: vt nra miseria i sacrati locꝺ iustiꝰ ⁊ lãctiꝰ pagamꝰ. ℣ ij

Festinemꝰ fres cũ rere deuote ad ecclesias: colamusq̃ venerabilit eoꝝ ãcenia: ⁊ toti nilibꝰ laudemꝰ dñm i hodierna dedicatõis festiuitate vt gr̃az dei adipiscẽ valeamꝰ. Pũ ãtiq̃ pces nti dedicatiões tẽploꝝ i qbꝰ dñs agebãt officiũ: p octo dies venerabilit ⁊ pie vinẽtes venerabãt. ℣

ET in eis octo diebus semper i hymnis et canticis atq; aliis diuinis laudibus i veneratione dedicationū templorum insistebāt: solenniterq; in omnib' cultibus hos octo dies degētes: gratias ac laudē domino semper agebant: et pro rorum scelleribus siue totius populi humiliter poscebant veniamq; flagitabant. Secundum lucā. xix. Lectio septima.

IN illo tempore: Egressus iesus per ambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum: et ipse diues. Et reliqua. Omelia beati augustini epi.

ZACheus pusillus hoc est nullius nobilitatis in gente. Dignitate sublimis: exiguus meritis sicut populus nationum audito de saluatoris aduentu quem sui non receperant: videre cupiebat. Sed nemo facile iesum videt: nemo potest iesum videre constitutus in terra. Tu autem. lec. vii.

ET quis non prophetas: nō regnū tanq; roxme gratiā naturalis ascendit in arborem sicomorum: nativitatē scilicet iudeorum vestigio suo prosternēs: erat quoq; exigens superioris etatis Et ideo iesum interioris domus recipit hospitio. Lectio nona.

ET bene ascendit in arborem de arbor bona fructū bonos faceret: ac naturali excisus oleastro et contra naturam inserens in bonam olivam: fructum posset legis inserre: radix enim sancta etsi rami inutiles quorum infructuosam gloriam plebs gentium fidem resurrectiōis quasi quadam corporis elevatione trāscēdit. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias.

¶ Incipit secūda pars hui⁹ vtenarij de festis sctōr in tēpore estiuali.

¶ In ānūciatione bt̄e marie virgis. Ad vs. ā.

Spūs scūs in te descēdet maria ne timeas hūs in vtō filiū dei alla. ℣. Dixit dūs. ā. Ne timeas maria inuenisti gratiā apūd dūm: ecce ḡcipies & paries filiū alla. ℟. Cōfitebor. ā Ecce ancilla dūi fiat mihi scm̄ vbū tuū alla. ℣. Btūs vir. ā. Bea tā me dicēt oēs gnatiōes: q⁹ ā cillā huilē respexit de⁹ alla. ℟. De ptūdi. ā. Btā es maria q̄ credidisti pficient in te q̄ dicta sūt tibi a dño alla. ℣. Mentēto. ℟

¶ Ecce virgo ḡcipiet et pariet filiū et vocabit nomē ei⁹ emanuel: butirū et mel comedet: vt sciat reprobare malū z eligere bonū ℣ Quomodo fiet istud ꝛc spōdit maria: q⁹ virū non cognosco: angelus ad hec Spūs scūs supueniet in te Et virt⁹ altissimi obūbrabit tibi alla. ℟ Idcoq⁹ q̄ nascetur ex te scūs vocabit filius dei. Spūs scūs. Glorie patri. Et virtus. ℣.

¶ Ave maris stella dei mē alma atq⁹ sp virgo felix celi porta ℣ Sumēs illud ave gabrielis ore fūdans nos in pace mutās nomē eue. ℣ Solue vincla reis pfer lumen cecis mala nā pelle bona cūcta posce. ℣ Mōstra te esse matrem sumat per te pces q̄ pro nobis nat⁹ tulit esse tu⁹. ℣ Virgo singularis inter oēs mitis nos culpis solutos mites fac ⁊ castos ℣ Vitā pūa purā iter para tutū vt videntes iesū sēp colletemur. Quesum⁹ auctor olim in hoc paschali gaudio ab of mortis ipetu tuū tenēde pplm. ℣ Ilia tibi dñe q̄ natus. ℟ Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice ei⁹ ascendet alla. Ant. ā. Ingressus angelus ad mariā ait ave maria gīa plena dūs tecū alleluya. ps. Magn⁹ dūs

DEus q̄ de bt̄e marie virgis vtero verbū tuū angelo nunciante carnē suscepe voluisti: p̄zesta supplicib⁹ tuis. vt q̄ vere eā genitricē dei credimus: ei⁹ apud te intercessionib⁹ adiuuemur. P̄er eūdē. Copleto. no mutat. Et nota q̄ in fine hymnoꝝ quoꝝ metro cōuenit ℟. ℣. Quesumus auctoꝝ oim. Gl̄ia tibi dñe. ℟. Ave maria. Ave maria gr̄a plena dñs tecū. Benedicta tu in mulieribus et benedictus. ℣. Venite. ℟. Ave maris stella. Ad primo noc. ℣. Prophete p̄dicauerūt nasci saluatoꝝ de virgie maria ℟. Dñe dñs nr̄. Egredietur virga de radice iesse et ascendet flos de radice eius. ℣. Et requiescet sup eū spūs dñi: spūs sapie et intellectus. ℟. Et videbit oīs caro salutare dei ei. ℣. Celi enarrant. ℟. Ozie sicut sol saluatoꝝ mundi: q̄ descendet in uterū virginis sicut imber sup gramē alleluia. ℣. Dñi est tra. ℟. Et ip̄ō species decoris ei⁹. P⁹ma nō silebit alleluia. ℣. Dñs regnauit. ℟.

IN illo tp̄e: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginē desponsatam viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: et nomen virginis maria Etc. Omelia ex'cōmē tatio venera. beḋ. pb̄ri.

AD mariā ergo virginē gabriel mittitur: q̄ dei fortitudo nōiatur. Illā quippe nunciare veniebat qui ad debellandas aerias potestates humilis apparere dignatus est. De quo p̄r psalmistā dr̄. Dñs fortis et potens dñs potēs in plio. Multas ob causas saluatoꝝ noster non de simplici virgine: sed de desponsata voluit nasci. Primo videlicet: vt p̄ genationē ioseph cui⁹ maria cognata erat: maria quoq; nosceret origo. Deinde ne adultera lapidaretur a iudeis: malēs aliquos de suo ortu: q̄ de pudore

habitare parēt: simul et virginibus impudicis occasionē tollēs ne matrē saluatoris quoq; dicerent fallis sulpitionibus īcamatam. Tercio: vt in egyptum fugiens: et inde rediens haberet solatium viri: qui integerrime virginitatis tutos pariter et testis erisseret. Quarto: ne partus eius dyabolo pateret: quia si ēt de virgine nasci cognoscēret: lozlitā quasi ceteris hominib⁹ eminentiozem mozti tradere timeret. Maria aūt hebzaice stella maris syziace vera dīa vocatur: et merito q; et toti⁹ mundi dominū et lucē seculi meruit ghare pennē. Qui cū pē et spū sctō viuit et regnat i scla sēculoz. ℟. Ingressus angel⁹ ad mariam ait. Aue maria gēa plena dīis tecū. ℣. Benedicta tu i mulierib⁹ et benedict⁹ fruct⁹ vētris tui. Aue.

Ad Ver. b. ābzo. l. ij.

Adest nobis fratres dilectissimi optat⁹ dies bētē ac venerabilis semp virgis marie. Ideo cū sīma devotōe gaudeat ecclīa tāte virgis illustrata ānūciatiōe. Hec est ēi flos cāpi: de qua oztū est pciosū lilīū cōuallīū: et cui⁹ partū mutat natura pthoplasti velēt elīpa. Specialiū est ī ea illīs eue felicitat⁹ elogiū: i tristicia paries filios: ī ista leticia dīa pareturiuit. Virgo dypē genuit: q; virgo concepit. Inuiolata pepit: quia in conceptu libido nō fuit. Exultit enī sine cozruptiōe grauida: et i partu virgo puerpa. Aue ingt angel⁹ ad eā gēa plena dīis tecū. Impleta est maria gēa: et eua euacuata ē a culpa. Maledictio eue: in benedictionē mutatur marie. Aue gēa plena dominus tecū. Tecū i cozde: tecū i vētre: tecū in vtero tecū i auxilio. ℣. Quō fiet. vt supra. ℟. 3

Gratulare bētē virgo: xps e celo suo

descendit in vterū tuū
Ex sinu patris: i vterū
dignatus est descēdere
matris. Bñdicta tu in
mulierib⁹ inquit: q̄ vi-
tā et viris s mulierib⁹
peperisti. Mater gñis
nr̄i penā intulit mūdo:
genitrix dñi nr̄i salutē
attulit mūdo. Auctrix
pcti eua: auctrix meriti
maria. Eua occidendo
obfuit: maria viuificā-
do pfuit. Percussit illa:
ista sanauit. Ꝺro inobe
diēcia eni cōmutat. Fi-
des pfidia cōpensat.
Vtā igit maria gesta in
sanctē. amplexat filium
portat a quo portabat.
Nec fortuitu vt fingūt
sabelliani repperit par-
tū. sed decursis nouem
mensibus peperit xp̄m
Plaudat nunc organis
maria. et inter veloces
articlos tympana puer
pere cōcrepēt. Cōcināt
letātes chori: et alterū
trib⁹ modis dulcissima
carmina misceant. Au-
dite igit quemadmodū
tympanistria nr̄a cāta-
uerit. Ait eni. Magni-
ficat aia mea dñm. et ce-
tera. Causā igit iuale-
scētis erroris miraculū
noui part⁹ euicit: et eue
plāctū marie cātus ex-
clusit. Erat virgo cū
cōcipit. virgo grauida
virgo cum parit virgo
post partū. ℟. Ꝺpi vir-
go dilectissima vbiqtatū ope
ratrix opē fer miseris Sub
ueni dñe clamātibus ad te
iugiter alla. ℣. Oēs petōr
mole premimur: et nō est q̄
adiuuet. Subueni. Glia.
Subueni. ℣. Emitte agnū
dñe dñatorē terre. De pe-
tra deserti ad montem filie
syon alla. In laudib⁹. ā.

Rorate celi desuper s
nubes pluant iustū
aperiat terra s germinet sal
uatorē alla. ℣. Dñs reg. ℟.
Emitte agnū dñe dñatorē
terre de petra deserti ad mō
tē filie syō. alla. ℣. Jubil.
ā. Egrediet dñs de loco
sancto suo veniet vt saluet
pplm suū alla. ps. Deus
de⁹ me⁹. ā. Ecce veniet de
sideratus cūctis gentib⁹ et
replebit glia domus dñi

alls. ps. Wñō. ān. Non auferet sceptrū de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentiū alls. ps. Lauō. Cp. Ecce virgo concipiet. hy'

O Mē terra pōthus ethera colūt adorant pdicāt trinā regētē machinā claustrū marie baiulat. O nil luna sol & oīa deseruiunt per tpa perfula celi gā gestant puelle viscera. B tā mē mūere cui' sup nus artifex mūdū pugillo ctinēs vētris sub archa claus' est. B tā celi nūcio fecūda sctō spū deliderat' gentibus cuius per aluū fulus est. O glozioſa dña excelsa supza lidera qui te creauit pzouide lactasti sacro vbere. O nod eua tristis abstulit tu reddis almo germine itrēt vt astra flebiles celi fenestra facta es. O tu regis alti ianua et pozta lucis fulgidavitā dātē per virginē gētes redēpte plaudite. O uesnus auctoz olim in hoc paschali gaudio. s cetā Glia tibi dñe q nat'. ℣ Elegit eā de' et pelegit eā. ℟. Et hitare eā facit in tabernaculo suo alleluia. ℣ In end. ān. Quō fiet istud angele dei. qz vicū in cōcipiendo nō ymuli audi maria virgo xpi spūsū tuū supueniet in te & vir' altissimi obūbzabit tibi alls. ps. Wñdic' oīs vrs. Ad. i. ō. Rozate ps. De' in noie. ō. Sal. p. Quicūq. ℣ Jesu xpe. cū alls ō. de virgine. Glia. C. o. ig. ō. Emitte. p. Legē pone. cp

II Deus est dñs ad achaz dicēs pete tibi signū a dño do tuo i pfūdū iferni sine i excelsū supza: et dixit achaz nō petā & nō tētabo dñm ℟. Veni ad liberādū nos dñe de' virtutū alls alls. ℣. Et ostēde faciē tuā & salui erimus. Dñe de'. Glia. Veni. ō. Timebūt gentes nomē tuū dñe. Et oēs reges tre gliam tuā alls. oī De' qui de bte marie.

Ad vi.ā. Egredies dñs. ℣. Deseceit. cp. Ecce virgo ꝛci. ℟. Ostende nobis dñe miam tuā. cū allā. ℣. Et salutare tuū da nobis. Miam tuā. Glia. Ostende. ℣. Memēto nr̄i dñe i būplacito populi tui ℟. Visita nos i salutā. t. al. ou vrō Ad ir.ān. Non auferetur ℣s. Mirabilia. Cōm.

EGredietꝰ virga de radice iesse. ⁊ flos de radice eiꝰ ascēdet. et requiescet sup eū sps dñi. ℟. Super te hierm Oriet dñs. ān. Et gliam eiꝰ in te vidē. Dolem dñs. Glia. Sup te. Dñe dē virtutum cōuerte nos. Et ostende faciē tuā et salui erimus aī. ou vet. Ad vel. dñe de laud. tū ylal. de dña. cp. Egredietꝰ. ℣. Xpi virgo. hymn. Quētra cli Oglīosa. ℣. Egrediētur virga. In cuius ad. O virgo virginū quā fieri istud qz ner pmā similem vila es ner habere sequētē filie hierm q̄d me admiramini diuinū ē misteriū hoc qđ cernitis allā. p. Mag. Ou vt supra. De⁹ qui.

EIn festo visitatiōis dē marie virginis ad pzimas vesperas. anti.

ETerni patris filius mariā cōcupiuit de cuiꝰ spūsancto in matrē introiuit allā. ℣s. Dixit dñs. ān Lilia conuallium eas grās i odozē/iter oriens montib⁹ ferens celi flozem allā. ℣s. Laudate pueri dñm. ā. Paradisus celicū crucē afferebat grauidꝰ qui pueris gaudio replebat allā. ℣s. Letatus sū. ān Lucerna veri lumis dñs accendit quo dragmā nostrā perditā saluans apprehendit allā. ℣s. Nisi dñs ān. Cōsorta mater filios simul et veracē totiꝰ hierm ponens fines pacem allā. ℣s. Lauda hierm. Cp.

EGo mat pulchre dilectionis et timoris et agnitiōis ⁊ sāncte spei: in me omis grā vie et veritatis. in me omis spes vite et virtutis ℟. Exultet iās gaudiis in spū helię cuiꝰ mater mirabilis fit cōpos pphetie

eli manat velicia Iteritis marie alla. ℣. Propter ex eam dñi benedixit vobis deus zacharie. Celi manet Glia patri et filio et spũi sancto. Celi manat.

Estũ matris glo riole plebs sãcta cõcelebret pietatis viscerole grãm expostulet quã cognata coptole sẽ sit hic helizabeth. Ecũdate senectutis sterilẽ aggredit. que diuine iã virtutis mater clã efficit/gratulat eũ salutis cõsoztẽ alloquitur. Vox nõ loquẽs exultauit adverbi pzelẽtiã: sed helizabeth hoc expauit matris excellentiã bñdictãq; clamauit fructus affluentiã. Unde michi quilꝫ putet hoc ait pzelagiũ: vt deuote me salutet mater regis oĩm/vẽtris mei fructũ mutet i nouũ tripudiũ Virgo dũ sic cõmẽdat canticũ leticie. plalliẽs pure gliat in amoze gẽe quo btã pzedicat in oi pzogenie. Quesumus auctoz oĩm in hac paschali gaudio ab oi moztis impetu tuũ defẽde pplm. ℣. Gloria tibi dñe qui natus. ℟. Diffusa ẽ gra. ℣. In psalterio decas cozdo plallat virgo regia dñm magnificando qui fecit magnalia pollens potẽtes de sede/diuina iusticia seruos humiles exaltans ex mia alla. Magn.

Deus q̃ sacratissimã virginẽ matris vnigeniti tui matrẽ mutue pzolationis gãbtãm helizabeth visitare fecisti/cõcede pplis nobis famulis tuis/vt ex eius visitationis assiduc cõsolemur/et a cũctis aduersitatibus tuo munimine pteganur. Per eũddẽ. Oẽõzia p spe. vt supra. Cõpleto ozatiũ vt in die paschali: et in fine hymni dicit. Gloria tibi dñe qui nat⁹. Ad matutinas. Inuitatozium. Reginam celi gloziẽ deuote collaudem⁹ matrem misericozdie: venite adozemus alleluya.

ps. Venite. Hymn⁹.

Mundi salus auctura virgo mater
iclita gestu simplex mē
te pura specie pzefulgi
da cum celesti genitura
pzocessit ī publica. Ca
put cōterēs dzachonis
rubus qui non vzitur
aaron virga gedeonis
vellus quod perfundi
tur her est mī salomo-
nis que beata dicet Ge
nitrix emanuelis virga
esse flozuit ostium ezec
chielis qō viro nō patu
it mōs quo lapis danie
lis statuā ꝓminuit Sic
in mūdo ꝑter mozē no-
tū fecit dñs castis mat
cōditozē circūdat visce
ribus terra gignit sal-
uatozē nubib⁹ pluētib⁹
Virgo cara caritatis
feruens desiderio caste
cōsāguinitatī fauet mi
nisterio gaudēs hui⁹no
uitatis sancto puerpio
Felix dom⁹ zacharie
tatem hūs hospitē felix
cognata marie quā su-
scepit comitē sed iohis
et mestie tu distinguis
limitē. O uesum⁹ abi-
ectoz oīm i hoc paschali
gaudio ab omni moz
tis impetu tuū defend
ppīm. Glia tibi dñe q
nat⁹. In noc. ū. Mot mtis
filio singula subiecit ex in
fantis gaudio laudēq; pfe
cit allā. ꝑ. Dñe dñs nr. ā
Sol in tabernaculo solis
illacescit dñi spōs⁹ i thalā
mo spōse reqescit allā. ꝓs.
Celi enar. ā. Cepit terra
dñi fructu sanctificari ꝑ mia
a des salutari alleluya. ꝓ.
Dñi est terra. ꝟ. Diffu-
sa est gra in labiis tuis.
Benedictio. Per marie me
rita pzolit nobis lectio eua
gelica. Amen. Lectio. i.
Secundum lucam. i.

In illo tpe: Exur-
gēs maria abiit in
montana cū festinatio-
ne i ciuitatē iuda ⁊ itra
uit domū zacharie et sa
lutauit helizabeth Et ꝙ
Euangelica lectio opa
virginis patefecit vnde
ista sacra visitatio cho
ruscaret Ex quib⁹ opēri
bus exprimūt virtutū
exēpla vel hūilitatī vel

pietatis vel consolatiō
nis vel sancte solicitu=
dinis. Narrat quoq;
euangelista q; vox sa=
lutationis plausum su
scitauit infanti in vte=
ro vnde mater erumpe
bat i benedictionem di
cens. Benedicta tu in=
ter mulieres ⁊ et bene=
dictus fructus ventris
tui. Ex spiritu eni tue
salutationis sentio mi
chi reuelatū q; mater
dei existens me digna=
ta es visitare. Et q; nō
humano semine sed ꝑ
sidem impꝛegnata es.
Et q; omnia in te perfi=
cientur que dicta sunt
tibi a domino. His ad=
tecit maria hymnū suū
salutare et ait. Magni
ficat anima mea domi
num. Qui hymn⁹ q; in
ista visitatione editus
est libet paulisper i ei⁹
sacris sensibus meditā
do imozari. Tu ait. Ꝛ
Helizabeth vt virgini sene
ctus ꝓsentatur hanc vo=
ce venerabili salutat am=
pleꝛatur, Intacta mater
ueritatis ⁊ gratulat ait.
In sacris clausteis discer
fructuꝫ puer puerꝫ dñm
ꝓclamatur. Inta. Bened.
Diuina solatia nobis ipe
tꝛet virgo maria. amē. ℣
HAlta radice hu
militatis hymnū
suum exoꝛsa est maria/
quando ad creatoꝛē do=
minū collaudādum se
totā exhibuit. Quem
confitetur magnificen
tissimum quia nos om
nes puluis et pꝛoꝛs⁹ ni
si per eum nichil sum⁹
Quare per virginē eū
cti dicamus. Magnifi
cat anima mea dominū
Et exultauit spiritus
me⁹ in deo salutari meo
Illa enim sola spiritua
lis exultatio marie bo
nitatem dei contempla
tur in qua suam et no=
strā salutem operatus
ꝓeeligens eam sibi mi
nistram vt suum salua=
tarem diceretur. Neq;
humilitatem sibi ven=
dicat q; non dixit. Quia
respexit deus humilita=
tem meam/sed humi

4 ℣ 5

litatē ancille sue. videli cet quam in sua ancilla opare dignat ⁊ ꝓseruare Unde sine suo a se meri to cū btām dicēt oēs ge nerationes. Fecit michi magna qui potēs est ⁊ virginitas fecūdat humilitas sublimat femina circūdaret deum et hoiem. Unde et nomen ei⁹ sctm celebrat. et clara lux sue mie splendet in oēm pzogenie. Pzecipue sup timentes eū timoze sctō quo talib⁹ ob reuerentiā cōferet ne⁹ sedes glie sēpiternas.

℣. Dignā quā respiceret cui⁹ cōcupisceret dns decorem. Se velut pauperculā pzebet et ancillulam post matris honorem alūt. ℣. Nā virgo christifera gratiā munera refert i datoz Se velut. Glia. Se velut.

Ōrātio. Ad societatē ciuitatis supnoz ꝓducat nos regina celoz. Amen.

Lcō. ix

FEcit potētiā i brachio suo. nā i brachio id ē filio icarnato i alno vgis exercuit de⁹ sua⁹ oīpotētiā. Et i nā natura cū hoste dimicauit/ vt deteſtabilis ⁊ ire cillis ꝓtēt⁹ ois superbia. q̄ eni Xp̄i caro factū est ⁊ qō in eadē carne mortē crucis toleranit nō ire cillitas est op⁹ sed imēse mānifestatio potētie Dicit eni qō infirmū est dei/ fortius est hoib⁹ Nā p infirmitatē mortis superauit supbos ꝓncipes ⁊ ptātes tenebraz hui⁹. Spoliās q̄ inferos ⁊ resurgēs destruxit tādē simulacra et oēm superbā idolatriā Nec min⁹ potētes tirānos idolatras depossuit de sedib⁹ ⁊ regnis. atq̄ clemētes ꝓncipes xp̄ianos sublimauit Esurientes ipleuit bonis q̄ qui esurierūt ⁊ sitierūt iusticiā illa glia saciabunt cui⁹ nullū ē fastidiū Ubi diuites sedi euadēt ianes. nā mīserūt sōnū suū et nichil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibus suis Portās quoq̄ vltis filios israel id est videntes deū et salutē

ab eo iploꝛãtes ſuſceꝑit
i ſũma recoꝛdatione cle
mẽtie ꝫ mie Et ſicut lo
eut⁹ eſt pꝛib⁹ ꝫ pꝛiarche
abꝛahe ꝓmiſerat ſuam
piã bñdictionẽ hãc nũc
gꝛecit ꝑ virginẽ in vno
ſemine ſuo. q̃ eſt xp̃s ie-
ſus redẽptoꝛ ꝫ ſaluatoꝛ
et idẽ ver⁹ eternaliter i
ſcꝛa ſcꝛoꝝ amẽ. Tu ãt

℟. Regalis ſtirps virgi-
nẽ ob ſui pulchzitudinẽ rex
ſũm⁹ adamauit. Clandeſti
nũ cõnubiũ iſrãs per mẽs
bteꝛũ exultans reuelauit
allã. ℣. Joſeph noli metuẽ
q̃ eſt in vtero de ſpũ ſa-
nauit. Clandeſtinũ. Glia.
Jnſãs ꝑ matris. ℣. Teꝺ.
ℵ lacer. Oza ꝑ nobis ſcꝛs
dei genitꝛix. Ut digni effi-
ciamur ꝓmiſſiõib⁹ xp̃i allã

In laudibus. ℟. Ecce
ꝛdit mõtes aurozã
gte luce fulgẽs celeſtẽ glie
iuſtẽ ſeꝛẽs ſolẽ iuſticie diẽ
mõſtrat nouã leticie allã. ℣.
Dñs reg. ℟. In cõcepta
matꝛũ cũ gaudio ꝓcs par-
uus carens eloquio ſeruus
regẽ noſcẽs in vtero puer
iſrãs colludit pueꝛo allã. ℣.
Jubil. ℟. Sener plena ce
leſti munere vozẽ kuſti cer-
nẽs inuellere flãmã ignis
cubũ non vzere leſſe virgũ
clamat flozeſcere allã. ℣.
De⁹ de⁹ me⁹. ℟. Salus
tozis cõcept⁹ pãdit virgo
pura mẽ efficit bñdicta ꝑdi
gne dicit i qua vite fruct⁹
eroꝛit allã. ℣. Wñ. ℟.
Qẽ pia plena virtutib⁹ tẽs
laudat ſeruozẽ ſps ipſi pſal
lens cũ ſacris vocib⁹ qz re
ſperit ſcillã dñs allã. ℣.
Laudate dñm de celis.
℟. Ego mater pulchze
dilectionis. ℣. Ry⁹.

O Salutaris fulgẽs
ſtella maris gene-
tans ꝑlẽ veritatis ſolẽ
mater bonoꝛ clemẽs ſa
mulos ſuſcipe votum.
Cõgratulamur et tu-
as conamur canere lau
des q̃ deo cõgaudes ſed
nõ cõdignis ꝓuealem⁹
hymnis dicere totum.
Cuã veterana traxit
in mõtana greſſu feſti-
na roſa matutina tibi
iubilamus concelebza
mus hec tua feſta. Jo
cem rachelis exaudi de

relis ꝙ te nūc ozat filios
q̄ plozat potēs regina
gēa diuina pellere me-
lita. O mediatrix ozbis
reparatrix laus ãgelo-
rū salus infirmoꝝ spes
seminarū holtē aiaꝝ re
pzime leuam. Q. uesu
mus auctoz omnium in
hoc paschali gaudio ab
omni mozt is ipetu tuū
defende pplm. G lia ti-
bi domine qui natꝰ es.
℣. Elegit eā deꝰ & pelegit
eā. Et habitare eā facit i ta
bernaculo suo al̄. Redēp-
toz rex ifer' ventt i virgie
eplet helizabeth sacro spi
eam/ne ꝓphetat puerulꝰ in
ecclī ozdine mirāda fit no-
uitas laus tibi dñe allā. ℣.
Vñdictꝰ. oꝝ. vt supꝛs.
Deus q̄ sactatissimam
Mēo vt cōtigat. Ad.t.
ā Scādit. ℣ Deꝰ i noie. ā
Gtas. ℣ Quicūq; vult.
℣. Jesu rhe. ℟. cū allā.
℣ Qui de virgie. Allā. Ad
iit. ā. In ꝛcursu. ℣s. Legē
po. cp̄m. Ego mē. vt su. ℟
Diffusa ē gta. al. ℣. Spe
tua. oꝝ vt su. Ad. vi. ā.
Senex. ℣. Defecit. cpm:

Surge ꝓpera amī
ca mea colum-
ba mea ꝙzmosa mea ve
ni tā eni hyēs abiit & re
cessit flozes apparuerūt
i tra nra tps putatiōis
aduēit. ℣ Spe tua. cū al
ℓ. Adiuuabit. Oꝝ Ad
nonā. ãn. Mater pia. ℣s.
Mirabilia. Capitulū.
Veni colūba mea
in ꝙzaminibus
petre i caueꝛna macerie
ostende michi faciē tuā so
net vox tua in auribus
meis vox enī tua dulcis & ℣
facies tua decoza. ℟.
Adiuuabit eā. cū al'. ℣. Ele
git eā. Oꝝ vt su. Ad. q̄.
vel. ā. Scādit ℣s. Dixit
dñs. Et ceteri ℣i de scā
maria cū ceteris ãis de
cubō. cp̄m. Ego mē. ℟.
Regalis stirps hyꝰ. O sa
lutaris. ℣ Elegit eā. ā Exul
tat virgo virginū i deo sa
lutari cōsoztās semē abzā
he gēa singulari qđ ptibꝰ
pmissum est fide regulari
verbū de celo missū est rā-
dto solari. ℣. Mīg. oꝝ vt
su. Mēo. vt cōtigit. Cō
plesto. vt su. post pzi. vs

Sancti ambrosij epi et doctoris ad vel. ān. Qui me cōfessus. cū ālis sequētib⁹ et pis ferialibus. cp. Ecce sacerdos. Miles xpi. cū aliā. hy⁹ Iste confessor. ℣. Amauit eū. In cuī. ℟. Cōfessor dñi. ps. Magn. Dñs de cōi. Ad matu. oīa de cōi pzeter. ii. et. iii. lec. que erunt de vita eius. Pzima lec. erit de expositione Vos estis lux mūdi. Ome. vt in cōi. 'lec. ij.

IGit posito i administratione pfecture galliaꝝ pē ei⁹ ābrosio nat⁹ est filius ei⁹ ābrosius. Qui cū cunis posit⁹ apto oze dormiret: subito examē apūm aduenies facie ei⁹ z oza compleuit ita vt ingrediēdi z egrediendi vices in os eius frequentarent Que postea euolantes in tantam aeris altitudinē subleuate sunt: vt hūanis oculis minime viderent. Quo facto: frit⁹ pat ait. Si vixerit iste aliquid magni erit Postea vo cū adolesceret. z rome lēis eruditet eēt i adiutoziū pfecture ptoziū ad qđ illū ēbuēdū eligit: post quod suscepit insignia cōsulatus. Tumq; mediolanū veniret et causa sedande seditionis q erat i pcīo in petēdo epm ptexit ad ecclīam: subito ferūt vocē ifātis sonuisse: ābrosiū epm. Ipso aūt relistēte et obluctāte ac fugā petēte cū adhuc catheczuminus eēt: capit/baptizat et octauo die i epāle cathedzam sublimatur. Postea vero erat quidam vir de hereli arriano accersitus nimiū disputatoz: z dux atq; inconuertibilis ad fidē catholicā. Is qđ itutus in ecclīa: pdicāte ābrosio. vidit vt ipse postmodū loqbat: āgelū ad aures epi stātē: z idicātē ei qđ populo predicare deberet. Quo visio conuersus fidem quam expugnabat cepit ipse defendere. Tertio tercia.

447

Ipse aūt vir venerabilis ep̄s erat mīte abstinētie. ⁊ mltaꝝ vigiliaꝝ ⁊ labꝝ q̄tidiano ieiunio macerās corpus. Cui pȝādēdi nūq̄ ꝙluetudo fuit nisi die sabbi ⁊ dñico vel cū natalicia celeberrimoꝝ martyȝū ellēt Ozādi etiā assidui tas magna die ac nocte illi erat nec opꝝā declinabat scribēdi ꝓpa manu libȝos: nisi cū aliq̄ infirmitate corp⁹ attineretur. Ante pauꝯos vero dies q̄ lectulo detineret: cum quadragesimū ſciū psalmū dictaret notario ei⁹ excipiēte ⁊ vidēte: subito i modū ſcuti bꝛeuis ignis caput ei⁹ cooꝑuit: atq̄ paulatī ꝙ os ipi⁹ tāq̄ i domū hospitaꝛ ingress⁹ est ꝓ Postea vō facta ē facies ei⁹ tāq̄ nix ⁊ ita ꝛeuersa ē ad ſpeciē ſuā Scribēdi ātē dictā diē ipo die finē fecit: liq̄ ipsū psalmū expiē nō ꝓtuit Cūq̄ ꝑsit dies aliq̄t bt̄ūs ābꝛosi⁹ ifirmaret: ⁊ i lectulo detineret. tpe q̄ migrauit ad dñz: ad hora circiē vndecima diei vlq̄ ad illā hoꝛā q̄ emisit spm̄: expālis manib⁹ in modū crucis oꝛauit Labia vero illi⁹ tm̄ mouere videbant: vox tamē eius nō audiebatur Honoꝛat⁹ etiam sacerdos ecclesie vercellensis cū i supꝛioꝛa dom⁹ le ad q̄etā ꝓposuisset: ecce voce vocātē se audiuit: dicētisq̄ sibi. Surge festinā q̄ modo ē receptus? Qui ꝙsurgēs: mediolanū ꝓcitus venit: ⁊ dñici coꝛpis sacramētū ei dedit. Moꝛq̄ ille man⁹ in modū crucis expandit: et vltimū spm̄ iter ꝺba oꝺonis efflauit ad eum qui viuit et regnat per oia secula deus. Cetera de cōmuni vni⁹ confes. pōti. et dcto. ¶ In natali vni⁹ mar. a paschā. vlq̄ ad pēthe. ad vs. ā. Alls. pertinēs ad feriā: cum psalmis ferialib⁹. ch. Beat⁹ vir q̄ suffert. Non dē Ps. ad vesp. i festis sctōꝝ a paschā vlq̄

ad pentha. nisi in duplicibus festis sanctoꝝ et in inuentione scē crucis y⁹. De⁹ tuoꝝ milit. ℣. Hic nēpe. ℟. Penas eius cur. ℣. Ob hoc. ℟. Nec sum⁹ an. ℣. Glia tibi ℣. q̄ surre. ℟. Glia s̄ ho. In exus. ℟. Filie hierusalē venite et videte martyrem cum cozona q̄ cozonauit eum dñs in die solennitatis et leticie alla alleluya. ℣. Magn. ant. Posita q̄s vt in comuni vel ppria collecta si habeatur ei intitulata. Mēo. de resurre. ℟. Cunctem sanctē. De dñs. an. Paradisi porta. De oibus sanctis an. Sancti tui dne kloye. et cete. Ad matut. In vitato. Exultent in dño leti alla. ps. Venite. Et dicetur istud inuita. in oibus festis sanctoꝝ: tā iii. lec. q̄ illoꝝ q̄ g. ir. h. habentur spe isto: nisi festis duplicibus: q̄ que propriū habent inuita. et nisi in festo vnius virginis si euenerit vbi dicetur iuita. Gnā alla alla et cetera alleluyatice: prout clarius patet i rubrica: que habetur in vigilia ascensionis. ℣. Deus tuoꝝ militum. In noc. a. alla. ter. la. Beatus vir. ps. Quare fremuerunt. Dñe q̄d multiplicati sunt. Gllit. Si non mutantur licet festū vnius martiris pius euenerit. ℟. Glia s̄ honore. ℣. Beatus vir q̄ metuit dñm alla In mandatis ei⁹ cupit nimis alla alla alla. ℟. Potens i terra erit semen eius: gñatio rectoꝝ benedicet. In mandatis. ii. ℣. Letabitur iustus in dño: et sperabit in eo alla alla. Et laudabunt oēs recti corde alla alla alleluya. ℟. Justus florebit sicut palma multiplicabit sicut vt cedrus libani. Et laudabuntur oēs. iii. ℣. Filie hierusalem venite et videte martyrē eñ cozona quā cozonauit eum dominus In die solemnitatis et leticie alleluya. ℟. Quoniam cōfortauit seras portarum tuarum benedixit filiis tuis in te. In die soli-

nitatis. Glia pri. Allā. ℟. Posuisti dne. In laud. ā. Allā allā. ℣. Dns reg. cp̄ Iste sctus. hy⁹. Martir dei. ū. Cui pcatus. ū. Soluta. ū. Quelum⁹ au. ℟ Glia ℟ do, q̄ surre. ū. Just⁹ vt pal. In euāg. ān. Vic est vir q̄ nō est de relictus a deo in die certaminis sui et ipse cōculcauit caput serpētis antiqui modo coronat: qz fideliter vicit in mādatis dñi allā. ps. Bēdictus. ant. vtū. Meōria de resurrectis. ā. Cruciby⁹. De dña ān. Parasti. De oibus sctis. ā. Scri et iudi. Ad ymn. ā. Allā. vtū. ℣. Dē in nole. Ad ih. ān allā. ℟. ps. Legem pone. cp̄s. Btus vir qui fuit. Mr. Gloria et honore. cū allā Ad. vi. ān. Allā. tū. ps. Defecit. rh. Btū vir q̄ in sapiētia. Mr. Posuisti eum allā. Ad. ix. ā. Allā. ℣. Mirabilis. ā. Iste sctus. Mr. Magna est allā. ū. Just⁹ vt palma Ad vesp̄as si fit festum equali. ix. lc. ā. ptinēt ad feriā: et psal. feriales. cp̄ Iste sctus. hy⁹ Martir dei. ū. Gloria et honore. In euāg. ān Iste sanctus q̄re in cōi. ps. Mag. ant. vtū. Isto mō dicat i festo vni⁹ martiq̄ i tpe pasche et tigēti: nisi fit dup. ℣ In festo pr̄or̄ martirū a pascha vsq; ad pēthecō. Ad vesp. ān. Allā. ptinēs ad feriātū psal. ferialib⁹. cp̄s. Sctī y fidē hy⁹. Sctōr̄ meritis. cp̄ oib⁹ vlib⁹ me. Quelumus auct ū. Exultēt in. In euāg. ā. Filie hierlm. Ista nō mutet: in dicati singulari. Videte martirem. ps. Mag. ant. Deq̄ nos cōeredis. in cōi: vt oēo pppria: si habeat et intitulata. Meōria de resurrectione. De dña et de oib⁹ sctis vtū. Ad matut. Iauit. Exultent in dño. ps. Venite. hy⁹. Etna rhi. ℟. Terroze. ū. Tradūt. ū. Nudata ū. Tenūt. ū. Quelum⁹ auctor. ℟ Glia tibi. In noc. ā. Allā. ih. ℣. Btus vir qui. ps. Quare fre.

ps. Tñ initio. Psalmi nō mutabit̃ licet festū plurimoꝝ mar. sepius euenerit. ℣. Exultent iusti. ℟. Tristicia vra alls conuertet̃ in gaudiū alls alls. ℣. Mundus ait gaudebit vos aūt contristabimini: sed tristicia vestra conuertetur. ℟. Pulchra in conspectu dñi alls moꝝs sanctoꝝ eius alls. ℣. In conspectu eius ppli ei⁹ in atriis tuis hierlm moꝝs tui. ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe. Et eternitas temporū alls alls. ℣. Vox leticie et exultationis in tabernaculis iustoꝝ cum. Et eternitas. Glia ps. ℟. Alls alls. ℣. Mirabilis deus. In laudibus. ℟. Alls alls. ℣. Dñs reg. ℟. Reddet deus. hy⁹. Rex gloriose. ℣. Pare benignꝰ ℣. Tu vincis. ℣. Quesum⁹ aq. ℣. Glia tibi. ℣. Justi aūt i perpetuum. In euāg. ā. Absterget deꝰ oēm lachrymam ab oculis sanctoꝝ et iam nō erit amplius neq luctus neq clamoꝝ sed nec dll⁹ doloꝝ quia prioꝝ transierūt alls alls ps. Benedictus. oꝝ ve sup. q etiā ad horas dicetur. Ad primā ān. alls. vii. ps. Deus i nomine tuo. Ad ii. ān. alls. ix. psalm⁹. Legem pone. cpm. Sancti per fidē. ℟. Exultent iusti. cum alls. Ad tertiam. ātiph. alls. iiii. ps. Defecit. ℟. Reddet deus. ℟. Letamini. cum alls. Ad ix. ā. alls. iiii. ps. Mirabilis es. Sancti et iusti. ℟. Justoꝝ aie. cum alls. ℣. Justi aūt. Si sit festum quale. ix. lec. Ad vesp. ātipho. per totum ad letaniam. psal. ferial. cpm. Sancti et iusti. hy⁹. Rex gloriose martyꝝ. ℣. Exultent iusti. In tercianꝝ gel. ātipho. Illorum est. vt in cōmuni. psalmꝰ. Magnificat. Oratio ve supra. Illo modo dicatur in festo plurimoꝝ tm martyꝝ contingēti i tempore paschali nisi sit dupler. ¶ Sanctoꝝ tyburtij valeriani et marci. Oratio.

Resta ꝙsum⁹ oēs: de⁹ vt q̄ tāt⁹ mar tyr tuor tyburtij vale riani & maximi solēnia celim⁹: eor etiā virtu tes imitemur. ℣. Dñs

Et die⁹ illis Tibur tij⁹ & valerian⁹ per btām ceciliā ad xp̄m cō uersi: ad hoc diu⁹ offm ꝑplēdū studiole vacabāt ꝙtidie vt ꝑciosas marti rū facerent sepulturas elemosinis et pietatib⁹ insistētes Jnēea vt solt cū est bonos odisse malt & idicāt vniuersa alma chio ꝑfecto vrbis rome: ꝙ eos dñs circa egētes ageret: vbꝙ studiose eis ille iussem⁹ occidi sepeli

Tenti ergo (rēt. l. ab appariozib⁹ al machio ꝑrāt Quos al machi⁹ p̄rin⁹ his vbis aggress⁹ est. Offerte dīs libamia & abscedite ille si. Rñderūt ābo & dixerūt Nos nō dīs sz deo ꝙti die sacrificiū exhibem⁹ Tūc almachi⁹ ꝑfect⁹ ius sit carnificib⁹ vt ab eis ducerētur ad pagū vbi erat idolū iouis: & ius sit vt si nollillēt sacrifi care sētētiā capitalē ex

Gipe rent. ℣. lec. iij. Lozioli vo marty res tēri & marie cozniculario ꝑfecti ducebāt ad pagū Jnꝙ y tēpli ianuā trālit⁹ erat vt oēs ꝙ igre derēt simoui thura nō i ponerēt punirēt. Venie tib⁹ ergo satis offerūtur thura & reculāt: reculā tes ponūt genua ferūt gladio. Ad quoy ꝑdica tionē ipse maxim⁹ regis cozniculari⁹ cū oī domo sua: & ipsi carnifices ex diderūt et venīēte nocte ſcā cecilia cū sacerdoti b⁹ vniuersis baptizati sūt solꝙ i fide catholica ſseuerit. Jgit dū zpiller almachi⁹ ꝙ maxim⁹ coz niculari⁹ cū locis vib⁹ fact⁹ esset xp̄ian⁹: ius sit eū tādiu plūbata tū di ꝑdia spūs exalaret. Quē ſcā cecilia sepeli uit iuxta sepulchrū ty burtij & valeriāi ad lau dē dñi nostri ihesu xp̄i.

Cetera de cõmuni plurimoꝝ mar. paschys. ẽp̃
¶ In festo sancti georgy fiat seruit. vt in festo
duplici et dicat ãn. Beatus vir. vnius mar. cum
ãis sequentib⁹ et ps̃al⁹ ferialib⁹. cp̃. Beat⁹ vir.
Re. Filie. hy⁹ Deus. v̄.
Gloria. In cui. ã. Filie.
ps. Magnificat. Oy.
Deꝰ q̃ nos bti georgij martyris cui
merita ⁊ intercessione lesticas ⁊ gaudere ꝓpicij. vt
q̃ ei⁹ bñficia poscim⁹ ꝺono tue gre ꝯsequamur.
ꝑ dñm nostrum iesũ
chzistum. Wẽo. de resur. ꝛc. vt̄. ¶ Ad mat.
cu. inuit. Iustas flo. cum
alĩs. ps. Venite ex. hy⁹.
Deus. In noc. ã. In le-
ge. ps. Beatus vir. ãn.
Ꝓphetĩcus. ꝓ. Quare fremuerunt. ã. Oꝛeꝫ meꝫ.
ps. Domine quid. v̄.
Gloria. Expositio. Secundũ lucam. Si quis
vult. Re. vt vni⁹ mar.
in pascha. tempoze. l. ii.
In dieb⁹ illis. Dñs
ctus georgi⁹ capadocie regiõis genere oꝛtus: aspiciens iussu decij imperatoꝛis omnes xp̃m derelinquere/ ⁊ ad idoloꝝ cultura festinare loꝛica fidei indutus vexillo sc̃e crucis circũdatus dixit. Ego xp̃ian⁹ sũ: mulꝫ seculari dignitate eruit ⁊ adhererе ipio imoꝛtalis dei
his dict̄ repletꝰ ira decianus iussit georgiũ in equuleo lenari: ẽmẽbra ei coꝛp⁹ ei⁹ vngulis lacerari: ꝓpitq; laterib⁹ eius lãpades applicari ita vt interioꝛa viscerũ
apparerent. ꝛc. ꝛc.
Quam ergo has penas martyꝛ xp̃i sustineret: iussit eũ tyrãn⁹ deponi/ ⁊ extra ciuitatẽ eꝫci ⁊ ad vbera extẽdi et diuersis plagis cruciari. Sanẽ vero i vulnera ei⁹ sparg̃i ⁊ ea ex cilicio fricari. Et cũ i his oib⁹ penis martyꝛ illes⁹ maneret: iratus decianus iussit eum in sartagi-
nem ebulientem plumbo impletam immitti.

1332

Geozgi⁹ aūt lacto cozā le ligno crucis i cartagi ne quasi vozmiēs donec plūbū refrigeraret: re pausauit. Tūc dacian⁹ pcepit decollari sanctū martyzē: licq; cozonat⁹ est i celo: cui⁹ itercessiōe adiūgamur āgelo; collegio. ℣. Te deū. ℟. Po scimur. In lau. ā. Qui me ẋcellus. ℣. Dūs reg. et ce tera ascendit lau. sup psal. ℣. Martyz dei. cū Quesu mus au. ℟. Just⁹ vt pal. In euāge. ā. Hic est vic. vt supra psal. ℣. Wlidict⁹. oz vt lu. Meōria de re surrectiōe. ꝛc. Ad p̄mā ℟. Qui me con. ℣. De⁹ in no. ā. Stas. ℣. Quicūq; Ad terciā ℟ ad alias ho ras cete ās de lauā. ꝛc. vt in cōi cū oōne ꝑpa.

¶ Si vo festū sci geoz gij in vi. octa. pal. eue. differat in. iiij. feriā sequēte: ꝛ dr ad p̄cias vs de scō geozgio ā. ō lau. festi pcedētis: ꝛ ictplak de scō geozgio ad ēp. Et tūc dr ad cuss p̄cias vel. ℣. Miles xp̄i. cum alīs. Et ad scās vel. dō ℣. Filie hierlm. ꝛc. vt lu. Meō. de resurre.

¶ In trāslatione sci vvilkei di archiepi ad vel. ān. Qui me con. cū aliis se quētib⁹ ꝛ psal. feriāl. cū Ecce sac. ℣. Miles xp̄i. cū alīs hyp⁹. Alte ẋcellor et cete. sine. Quelum⁹ auctor. ℣. Amauit eum. In euāg. ā. Cōfessor dñi. ps. Magnificat. Or.

DEus q̄ vtūi vvil kridi ẋcellorē tu um atq; pōtificē trāstu listi: da nobis ꝑ ei⁹ meri ta gliola ad gaudia trā sire pēnia. ꝑ ō. Meō. de scō geozgio. ā. Just⁹ vt supra ℣. Glia i ho. cū oz. ꝑpa.

¶ De meōriis pascha in festis scōr ¶ Et no tādū q̄ i nullo festo sāc torū. ir. k. vk. iij. ido tpe ꝓtingēte die do. siue fe riali q̄n agitur de scō: agēda est meō. cū ān. et oōne dē dñica vel ad diē ytinente. Sed tñ in festis olb⁹ etiā duplici bus fiāt meō. de resur.

de dñica: et oibus sctis. l. ad vel. Deus sctãm. xr. sicut notaꝫ circa. ij. feriã post oct. pasche. Ad matu. Jnuita. Deũ deũ cũ allã. hs. Venite. hy. Iste ꝙ cellor w. la. so. ca. In noc. ã. Wilfs vir. hs. Ipsum. ã. Wilfs ille. hs. Quare fre. ã Tues. hs Dñe quid. ỹ. Jmanuit. Lectio pzima de expositione euangelij scõm matheũ. Homo quidã peregre. Omelia prin cipi. Euge serue. cum allã allã allã. Lectio. ij.

MOꝛs sane ista per quã beatus wilfridus introductus est in gaudiũ: nõ est moꝛs: sed dormitio Jbm̃ erga nõ obm̃t: nec extincta est lucerna ei⁹ Cũ igit̃ iter chozos ãgelozꝫ multipli ci meritoꝛ excellẽtia floreret i celis locũ i q̃ coꝛ pus ei⁹ reqeuit pluribꝫ miraculozũ signis deꝯ yoꝛnauit i xris. Erexit itaqꝫ de⁹ in archiepiscopatũ ebozacẽ venerabilẽ viꝝ ollwaldũ moꝛ sctitate yoꝛnatũ Qui celit⁹ diuina inspiratus gratia: cãma eũ reuerẽtia de infimo tumulo: quo sepeliebat coꝛp⁹ ei⁹ trãsferre disposuit. Qꝛ. Fece facer. cum allã. Lctõ. ij.

QUngregatis itaqꝫ ad diẽ assignatum archiepo pdicto ol⁹ waldo cum ceteris pzelatis: his specialiter q̃ dignitate & meritis pzecellebãt: sumẽtes sãcti coꝛpoꝛis reliq̃as i capsã lignea cupzea deaurato coopta honoꝛifice collocauerũt: quã i aq̃lonari yte ecclesie iuxta altare bti petri posuerũt: dicẽ⁹q̃ archiepus oswaldus diẽ trãslatiõis i tota pũcia ebozacẽ festinari pzeceptũ Elapso aliq̃ tpe⁹ walter⁹ gray dicte ecclie ebozacẽ archiepus iussꝫ coꝛpus ei⁹ i feretrũ auro et argẽto oꝛnatũ: eodẽ q̃ pzi⁹ trãslatũ fuit octauo scilz kalẽdas maias laudabiliter trãstulit ad laudẽ dñi iesu nr̃i xpi. Ꝙ Sanct. N. cõfeꝛoꝛ dñi.

1515

cū alliꝰ.ps. Te deū. ỽ. Oꝛa ỽ nobis. In laud.ā Ecce sacerdos.ỽ. Dñs ỽ. cū. Non ē inuentus. etc. cỽ. Ꝑbenedictionem. tyꝝ. Jesu redēptoꝛ.cū Quelumꝰ auct. ỽ. Justus ger. Ad euang. ā. Euge serue. ỽ. Ꝑbenedicꝰ.oꝛ. Deꝰ qui hodie ỽ. Ꝑbenedicꝰ. ỽ. Ecce sacer. ỽ. Deꝰ no. ā. Gratias. ỽ. Quicūq; Ad ipꝰ dē. alliꝰ. ad añam Glas. Ad. ipꝰ. ad alias ỽoces ỽña de cōi cū oꝛōe ỽpria. vtē. ¶ Sancti marci euāgeliste. Ad vēs ād. Ecce sacerdos et cete ād de laud. cū ỽsal. ferialibus. cp̄m. Unicuiq;. ℟. Quattuoꝛ facies alliꝰ alliꝰ ỽy. Annue christe. sine Quelquunus auctoꝛ. ỽ. In oēm. In euāgelio. ſi. Ecce ego iohānes. q̄ in cōi. ps Magn. Oratio.

DEus qui nobis per misteriū bti marci euāgeliste ⁊ marcyris tui veritatē euangelij ꝓfitieri voluisti: cōcede q̄s. vt qđ illius oꝛe didicimus; gēs tua adiuti operari valeamus. ỽ. Ꝑbenedicꝰ. de sācto ỽpiterio. ā Simlado eū ỽ. Amauit. Oꝛ ꝓpa Domatu. Innuit. Regē euāgelistaꝝ. cū alliꝰ. ỽ. Uenite ty. Eterna chriſti. cū Quelumꝰ au. In noc. ā Cōuocatis. ỽ. Celi enarrant. ā. Mittens. ỽ. Ꝑbenedicam ỽ. Jesu xpi ỽ. Erurtauit ỽ. In oēm. Lcō. i. de expositione euāgelij sedm lucā. Cōuocatis duodecim apīis. Dimet. vt in feria. v. in leytimania pentheco. ℣. In ỽsione. alleluya alleluya. lcō. ỽ.

BEatus ergo euāgelista marcꝰ: ab egypti partibꝰ deo monente alexādziā ꝓficiscens: cū ingressus esset ciuitatem: ⁊ tradidisset calciamentū suū cuidā sutoꝛi aniano noīe ad emēdādū: et ipse reparando manū suā grauiter vulnerasset: facto luto de sputo btūs marcꝰ vngens manum viri in noīe iesu xpi sanauit eū. Qđ videꝰ vir ille cre-

dixit in deū: et ad prędi
cationē ei⁹ baptizatus
est: totaq; domus ei⁹ et
magna ppl̄i multitudo
loci illius. ℟. Quattuor
facies. allē alle. lectō. iii.

BEatus vero mar
cus antianē ibidē
ordinauit epm̄ et alios
ministros ecclie: et pētha
polim pergit. Cōpletis
aūt duob⁹ annis: iterū
alexādriā venit. Cum
aūt ipleret tps vocatio
nis ei⁹: et xp̄iani multi
plicarent in fide: genti
les repleti liuore pter
miracula que faciebat:
querebant eū: et in ipsa
dñica die palche inue
nięt eū missā celebrārē
Mittentesq; sunt circa
collū eius trahebāt eū:
ita vt sara inficiebant
sanguine ei⁹. Cūq; iam
vesperus esset: miserunt
eū in carcerē vbi circa
mediā noctē: cū ab an
gelo confortaret̄ appa
uit ei ihesus dicēs. Par
tibi marce nē euāgeli
sta. Et ille. Dñs meus
ihū xp̄s. Et abiit. Ma
ne aūt facto iterū mise
runt sunē in collū eius:
et trahebāt eū dicētes.
Trahite bubalū ad lo
ca buculi. Ille vero cū
traherent: gr̄as egit deo
dicēs. In manꝰ tuas cō
mēdo spīm meū. Et hec
dicēs tradidit spiritū
ad deū q̄ viuit⁊ regnat
in scła sclor̄. ℟. Quat
tuor animalia. alla. ℣. Te
d̄. Ambierunt eum. ān.
In laudibus. ān. Dile
cti dei. ps. Dñs regnā.
pederunt. ps. Jubilate
et cetera. cp̄. Antiquis.
hy⁹. Exultet celum.
et in hac loco Deo p̄si
dicit: Quesum⁹ auctor
ū⁹. Dedit hereditatem.
In euāg. ān. In medio.
ps. Benedictus. cp̄. De⁹
qui nobis. ℟. p̄ma. c.
Dilectiss. Deus in nole.
Cetera ad horas de cō
mūi cū oīone ppria. Ad ve
spertinas de laudibus
tum psalmis de apīis.
cp̄. Baptistā antiquor
℟. Quattuor animalia.
alleluya. et cetera de cō
muni cū oratione ppria.

13 13 4

¶ Si festū sancti martyris cadat infra pascha. i. infra septimanā paschę euenerit nichil fiat de festo siue de ieiunio. Si vero in aliqua dominica ab octa. paschę vsq; ad pēthe. cōtigerit totum fiat de festo nil de ieiunio nec de processione sed ieiuniū tantum pertinente nec trālferatur processio vel ieiuniū in aliquā feriā sequentē. Si aūt in domnica infra octa paschę eue. differatur i crastinū vtō notatur post cōpleto. octa paschę. Si vero in aliqua feria ab octa. paschę vsq; ad pēthe. eue. tā processū ieiuniū suo loco celebretur

¶ In fē. l. vitalis. m. or

ORa ꝙs ops de⁹: vt intercedēte btō vitale martyre tuo: et a cūctis aduersitatib⁹ liberemur in corpore: et a prauis cogitationib⁹ purificemur i mēte. p. l. i.

SAnctus igitur vitalis pater sanctorum martyrū gerualdi pothalū cū ramenā ingressus esset cū paulino iudice suos vidisset quēdam christianū nomine vrcilinū arte medicū: ductū ad martyriū expauescere: clamauit ipse vitalis dicens. Noli vrciline medice: qui alios curare cōsueuisti: te ipsum vulnerare: et cozonā perdere tibi a deo paratā. Quo audito vrcilin⁹ genua posuit agens penitētiā: et expauescens: et xpi martyr effectus est. l. ii

POst hec vero paulin⁹ iudex fecit teneri vitalē: quia vrcilinum volentē sacrificare redire fecit ad cozonā martyrii: et fecit eū in equuleo leuari: vt y tozmenta potuisset ei⁹ mentem ad sacrificandū idolis euertere. Cui vitalis ait. Infinita stulticia tibi dñatur vt putes memetipsū decipere: qui alios a periculo dānationis studui liberare. Lectio tercia.

Tunc paulus dixit ad officiū suū: ducite vitalē ad palmā et si sacrificare cōtēpserit: facite foueā in terra quoadusq; queniat ad aquā: et ibi eū supinū deponite: et terra atq; lapidib⁹ obruētes eū dimittite. Qū cū factum adimpleſſet: deus sibi vitalē ita martyrē consecranit. Sepulturaq; est iuxta ciuitatē rauennā pręstans beneficia vlq; in pręsentē diē p eū qui viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ amen.

Cetera de cōi vni⁹ mar. pasch. tpis. ¶ Si festū apl̄oꝝ philippi ⁊ iacobi vel festi iohis āte portā latinā vel sācte crucis: vel aliqđ simile i vigilia ascēsionis eue. ibi celebrēt. Sed ad vel. nulla fiet mēo. de sctō: nisi festū sit duplex. Si vero in die eue. differat in crastinū: et tūc ad vel. in die ascēsionis: q̄ crūt de ascēsio. fiat de eis memoria. ¶ Si festū sancti augustini: vel aliqđ simile ante pēthe. euenerit tres lec. fiant cū regimē. Si vero infra pēthe. eue. oīno ptermittat. Si vero post pēthe. ir. lec. fiāt. Si in festo sācte trinitatis eue. differat in crastinū. Nō minus hic dē de hutusmodi festis sctōꝝ: quorum supervacuā in rubrica i vigilia ascēsionis facta plane. ¶ In festo apostoloꝝ philippi⁹ ⁊ iacobi. Ad vs ān. Vos qui reliquistis. et cete ase vt i cōi apl̄oꝝ cū pis fertalib⁹. cp̄. Non vos me elegi. Ap. Ibāt gaudētes. hy⁹.

Roni rogam⁹ philippe os lāpadis pi as celestis aures pulsa iudicis: vt q̄ meremur repellat supplicia: et q̄ pcamur dei supna gaudia. Iacobe iuste testis frater dñi sit tibi pia super nos cōpassio quos reos fecit superbia iactātia atq; sedauit mundi petulantia. hy⁹. Annue christe. ℣. In omēm terrā.

29

In euāge.ān. Si mānseritis in me ⁊ verba mea in vobis mānserint: quodcūq; petieritis fiet vobis allā allā allā.ps. Magn. oz

DEus qui nos annua apl̄oz tuoz philippi ⁊ iacobi solēnitate letificas: ptā q̄s. vt quoz gaudem⁹ meritis: instruamur exemplis. p vñ. Hodie vtā. Ad mātu. Inuit. Regē apl̄oz.ps. Venite.hy⁹. Eterna chr̄isti munera apl̄oz glia.cū. Quesumus auctoz omniū.ō. Tu esto.sc. In noc. ān. In oēm terrā.ps. Celi eñ. ā. Clamauerūt.p. Benedicā ān. Constitues.ps. Etu etauit.ō. In oēm terrā. Sctōm iohānē. xiiii.c.i

IN illo tpe: Dixit ihesꝰ discipl̄is suis. Non turbet coz vestrū: neq; formidet. Creditis in deum: et in me credite. Et reliqua. Omelia bti augustini epyscopi. Ne moztem tanq̄ homines timerent: ⁊ ideo turbarētur: cōsolatur dñs discipl̄os suos: dū se esse ꝓtestās Cōsequēs est enī: vt si ideō ereditis: in me credere debeatis In domo pr̄is mei mānsiones multe sūt: quia merita sāctoz̄ diuersa sūt. Nullus eoz alienabitur ab illa domo: vbi mānsionē ꝓ suo quisq; accepturus est ꝓmio. Ideo nō turbet coz vestrū. Nā vnꝰ denarius oibus in vinea laboz̄antibus per fidem eterna dat vita. Ap̄. Virtute magna reddebāt apli Testimoniū resurrectionis ihesu xp̄i dñi nostri alla alla. ō Repleti q̄dē spū scto loq̄bātur ch̄ ridiucis. Teslis. r.ij

POst ascēsionē dñi nostri ihesu xp̄i beatus philippꝰ per annos viginti ꝓdicauit gētibus per lithiā euāgeliū xp̄i: vbi expulso dyacone: qui erat sub statu mareis: et suscitatis moztuis: qui de statu eiusdē dyaconi fuerāt moztui: cōfractaq; statua loco eius fecit erigi

crucem christi. Et cum multa milia hominum per predicationem apostoli ad fidem conuersa baptizarent: admonitis vicinis presbyteris. vt meōres dñi essent: et viriliter starent: ipe cū esset annorū octoginta et septē perrexit ad dominū. ℣. Ibant gaudentes a conspectu concilii. Quoniam digni habiti sūt pro nōie ielu contumeliam pati alleluya alleluya ℣. Erant gaudētes a alteres apostoli dñi gratias agentes deo et patri. Quī digni habiti sunt. Icō. iii.

IN illis die: Sulcepit ecclīam hierosolimoꝝ frater dñi iacobus: qui cognominatus est iustus: a ex vtero matris sue sāctus fuit Hic solus ingrediebat in sancta sanctoꝝ: nunq̄ ab ōtione cessauit. Quē cū scribe a pharisei supposuerūt tēplī statuentes interrogarent: cui obtēperare deberent quia omnis populus errat post ielum crucifixum Ac ille dicebat hūc esse saluatorem: precipitauerunt eum de alto: et lapidabant. Ille vero orabat dicēs. Domine dimitte illis: quia nesciunt quid faciunt. Tunc quidam de phariseis perticam fullonis arripiens ipsum in caput percussit: et cerebrum eius eiecit. Populi autem cum omni diligentia et honore sepelierunt corpus apostoli iuxta templum: credentes christum filium dei viui regnantem in seculā seculoꝝ amen. ℣. Candidi facti sunt nazarei eius alleluya: splendorem deo dederunt alleluya. Et sicut lac coagulati sunt alleluya alleluya ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum: et in finēs orbis terre verba eoꝝ. Et sicut lac coagulati. Gloria patri. Alleluya alleluya. ℟. Te deum laudamus. ℣. Annunciauerūt. In laudibus. antiphō.

1316

Domine ostende nobis patrē: et sufficit nobis allā. ps. Dñs reg. ān. Philippe q̄ me videt: videt et patrē meū allā. ℣ Jubilate. ā. Ego sū via veritas ⁊ vita allā allā. ℣ Deus de⁹. ā. Sicut misit me pater et ego mitto vos: manete in dilectione mea. allā allā. ℣ Mandicite. ā. Manete in dilectione mea sicut dilexi vos allā. ps. Laudate. ch. Per man⁹ hy⁹. Exultet. ℣. Vedisti Jn euag. ā. Non turbet cor vestrū: neq̄ formidet: creditis in deū ⁊ in me credite: in domo patris mei mānsiones multe sunt allā allā. ps. Mūd. ox. vt su. Mēōzie put tēpus exigerit. Ad p̄mā. ān. Dñe ostende. ps. De⁹ in noie. ān. Gras. ps. Quicūq̄ Ad. ic. ⁊ ad alias hōras añe de laud. ch. R. de q̄ cū ōcione p̄a. Ad vel. ā Dñe ostende. et retere āe de laud. cū psalmis de aplis nisi infra oct. alcē lionis euenerit tunc eni sūt dicende āe et psal. de alceñ. p̄zout notat in vigi. alcē. ch Per man⁹ R. Condidisti. hy⁹. Exultet celū. ℣. Jn oēm terram. Jn euange. ān. Si cognouissetis me et patrē meū vtiq̄ cognouissetis: et a modo cognoscetis eū. et vidistis eū allā allā allā. ps. Mag. ox. De⁹ qui nos. Mēoria vt su. Si hoc festū in die alcē. euenerit: differat in crastinū: et tūc ad lēōas ve sperās in die alceñ. fiat memoria de aplis: et in crastino ad vel. de aplis fiant mēōrie de īuctione lctē crucis ⁊ de alcē. et de marti. ¶ Jn īuctione lctē crucis ad vs Allā p̄tinēs ad feriā cū psal. ferialib⁹: nisi festa octa. alceñ. euenerit. cū

Mihi autē absit gliari nisi i cruce dñi nostri iesu xp̄i: per quē mihi mūdus crucifixus est ⁊ ego mūdo. R. Hoc signum crucis. Licet vni hoc festū non fit duplex tñ dicit In p̄mis vis lēōm vsq̄

xriſte ebozaceñ. qđ non contingit alio tpe iſto hym. Arboz decoza. ℣. Btā cuius. ℣. O crux aue ſpes vnica hoc iuēt̄iōis tpe. ℣. Quelum⁹ auctoz. vel Tu eſto. q̄rat iſte hym. in dñica in paſſiōe dñi. Ad pzias vel. ℣. Hoc ſignū crucis erit in cele. Cū dñs ad iudicandū venerit alleluya. In euāge. ā. O crux vīs dicta q̄ in te pepēdit ſalus toz mūdi: et in te triūphauit rex angelozū alleluya. ps. Magnificat. Oz.

DEus qui in pzeclara ſalutifere crucis ſuēt̄ione paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: cōcede vt vitalis ligni pzecio eterne vite ſuffragia cōſequamur. Qui viuis et regnas. Memozia de martyzibus. ān. Filie hierūſalem ℣lus. Erulent. Oratio.

PReſta q̄s oēs⁹ deus vt qui ſcōz martyz tuoz alexādzi euēt̄ij et theodoli natalicia colim⁹: a cūctis malis iminēt̄ib⁹ eoz intercessionib⁹ liberemur. p. Ad pceſſionē ante crucē ℣. O crux gloziosa. ℣. Arboz amara. ℣ Dicite in. oz. Qđ⁹ q̄ nobis. In reditu de dñs ā. Alma redēptozis. De oib⁹ ſcis. ℣ Lux ypetua. Ubi aūt nō fit pceſſio: fiant meōzie de reſurrectione: de dñs et de oibus ſcīs: ſicut alias. Si feſtū iſtud aſſi aſcēſi. euenerit. Si vero in die vel in craſtino aſcēſi iſtud feſtū euenerit: tūc in lcōis veſpis de aſcēſi. tm̄ fiat meōzia de feſto ſuēt̄ionis ſācte crucis. Si vero alio die infra oct. euenerit: pzo fiat memozia de aſcēſi. Deinde de martyzibus Ad matutinas. Inuit. Venite adozemus dominū. Qui nos redemit per crucem aliā aliā. ℣. Venite. Poſt ſcōm dñs ēdeas Qui nos redemit per crucē aliā aliā. hym. Crux fidelis. ℣ Hola digna. ℣ Glia et honoz. q̄rat in laud. dñica in paſſionis

1337

dñi. In nocte. ℟. Alleluia alleluia. ℣. Exaltabo. ℣. Oēs gētes. ℣. Jubilate. i. d. Hoc signū crucis.

Sequitur iohannē. vltio

IN illo tpe: Erat hō ex phariseis nichodemus nomine princeps iudeorū. Hic venit ad ihesū nocte: et dixit ei. Rabbi: scimus q̄ a deo venisti magister. Et reliq̄

Dñe. vene. ve. phēt. ℟. i

QUia igit̄ fratres nichodemus quē magistrū nouerat veritatis studiose docendū adiit: merito ad agnitionē diuinitatis ei⁹ pfecte doctus subijt: merito vtriusq̄ natiuitatis eius diuine scilicet et humane sed et passiōis atq̄ ascēsionis ipsius archana ꝓcepit: necnon etiā modū sēde regenerationis ipsi⁹ ingressum regni celestis: aliaq̄ perplura doctrine euangelice sacraria dño reuelante didicit. ℟. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare ꝓceps hui⁹ scēti ang. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū venerit. Que digna. ℟.

REgnante venerabili dei cultore cōstantino: cū gens barbarorū egregarer ad bellū ctra romanā: et ille rex timeret vlq̄ ad mortē: eadē nocte vir splēdissimus suscitauit eum dicens. Constātine noli timere: sed respice celum et vide. Et intuens in celū: vidit signū crucis chr̄isti: et desup scriptū titulū: in hoc vince. Fecit aūt rex similitudinē crucis quā viderat in celo: et surgens ipetū fecit cōtra barbaros: et fecit ei antecedere signū sācte crucis: dederūtq̄ barbari fugā: et mortua est nō minima multitudo. ℟. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicādū venerit. Tunc manifesta erunt abscōdita cordis nostri alleluya alleluya. ℣ Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: et cete-

eēt iudicare seculū p ignē. Tunc manifesta. lectio.

POst hec imperator Cōstantin⁹ misit ad matrem suā helenā: ad inquirendū lignū dñi = cū: et i eodē loco ad edi ficādā eccliam. Que in gressa hierosolymā: cōgregatis iudeis dixit. Ostendite michi lignū sancte crucis: alioquī omnes igni trademini. Qui timētes tradide = runt ei iudā: & iussit eū mitti in lacum siccum. Qui post septē dies cla mauit de iacu vt edu = ceret ut⁹ ostēderet cru cem chzisti. Ascendens aūt de lacu perrexit ad locū vbi sancta crux la cebat. Cūq; ibi ozasset: statī cōmot⁹ est loc⁹ ille: ita vt ipse iudas dice = ret. In veritate chzisti tu es saluator mundi. Cūq; fodisset: inuenit tres cruces: quas attu lit in ciuitatē. Et circa horam nonā ferebatur mortuus: super quem iudas singulas cruces posuit: et non surrexit. Impositā vero tercia cruce chzisti sup mortu um: statī surrexit: om nesq; qui aderāt deum glorificabant. Vtā vo helena ipsam crucē xpi in loculo argēteo collo cauit: et in caluarie lo co eccliā cōstruxit ad laudē dñi nri ielu xpi.

℣. Per tuam crucē saluos nos chziste redēptor. Qui mortē nostrā moriendo de strexisti: et vitā resurgēdo reparasti allā. ℟. Miserere nobis ielu benigne: q̄ pas sus es clementer p nobis Qui mortē. Gloria. Allā. ps. Tedeū. ℣. Adorabō.

In laudibus, Ciphonia.

HElena cōstantini mr hierosolymam petiit allā. ℣. Dñs regnauit. ℟. Tūc precepit eos oēs igne cremari. at illi timētes tra diderūt iudā allā. ℣. Iubil ā. Helena sctā dixit ad iu dā cūple desiderū meū: et vbi sup terrā vt ostēdas michi q̄ dr caluarie locus: vbi absconditū est pretiosū lignū dominicū allā. ps.

Deus deus meꝰ.ñ. Ora bat iudas dns deꝰ meꝰ ostē de michi lignū sctē crucis alliā.ps. Bñdicite.ā. Cū ozaret iudas cōmotus est locus ille: in quo sctā crux iacebat alliā.p. Laudate. cp. Michi aūt.hyꝰ. Arboz decoꝛ. ot su. i p. del. ꝟ. Dicite i nationibꝰ. In euāge. ān. Ecce crucē dñi fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alliā.ō. Benedictꝰ on. Deus q̄ in pzeclara. Meo. de maria. Abstergat deꝰ.ꝟ. Justi aūt. Dn de su. Ad mo. ac de te sur.ꝟ. Surrexit dns de sepulchro.rc. ntē. Ad pzimā.ā. Helena.ps. Deus misereat.ān. Ctes.ps. Quicunq; vult.cr. Ad ig.ā. Tunc pcepit.p. Legē pone.cp. Michi aūt. hyꝰ: Hoc lignū crucis erit i telo alliā alliā.ꝟ. Cū dns ad iudicandū venerit alliā alliā. Glia. Hoc lignū.ꝟ. Adoramꝰ te. on. Deꝰ q̄ in. Ad. vi. ān. Helena. ps.

Dilexit. Cōm.

QHyristus humiliauit semetipsū factꝰ obediens vsq; ad moztem: moztē aūt crucis.℟. Adoramus te christe et bñdicimus tibi alliā alliā.ꝟ. Quia p crucē tuā redemisti mundū alliā alliā. Glia. Adoramꝰ.ꝟ. Ois tra adoret. On. vis. Ad. ix. ān. Cōozasset.p. Michi.cp

QHyristus petā nāa pertulit in coꝛpoꝛe suo suꝑ lignū: vt peccatis moztui iusticie viuamꝰ cuiꝰ liuoꝛe sanati sumus.℟. Ois terra adoꝛet te deus alliā alliā.ꝟ. Et psallat tibi: psalmū dicat nomini tuo alliā al. Glia. Ois. ꝟ. Dicite i natio. On. vis Ad vel.ā. Helena. rc.ān de ieiu. cū ptal dñicalibus. cp. Michi aūt ablit. hyꝰ: Arboꝛ decoꝛa. ot supra.ꝟ. Hoc lignum crucis. In euāge. ān. O crux splendidioꝛ cūctis astris: mūdo celebꝛis: hoibus multū amabilis sanctioꝛ vniuersis: q̄ sola fuisti digna poꝛtare talentum mundi: vulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pō

vers: felix presentẽ cetus
aũ in tuis hodie laudibus
congregata etiã alis aũ.
psalm⁹. Magnificat.
Oratio vt supra Deus
qui i preclara. ¶ Sãcti
iohannis apostoli et eũ
geliste ante portã lati
nã ad vel. ã. aliã. perti
nens ad festã: cũ p[illegible]
mis ferialib⁹. ep. Qui
timet deum. fit in alio
festo tuken nati. dñi. hy⁹

BIna celestis aule
luminaria iacob
nemon iohannes theo
loge poscite nobis veni
am rogantibus: quãve
nit christ⁹ gratis dare
miseris. p⁹ Annue xpe.
℣. Valde honorand⁹. In
euãge. ã. In tercetis olei
dolijs missus iohannes apo
stolus: diuina se pregente
gratia illesus exiuit alle
luya alleluya alleluya. ps
Magnificat. Oratio.

DEus qui conspi
cis quia nos vn
dicq; mala nostra grauã
bant: presta qs. vt bea
ti iohannis apostoli tui
et euãgeliste intercessio
gloriosa nos protegat.
Per dñm. Ad mutinas. Innit. Exultent in
dño. psallentes ex. hy⁹.
Eterna christi. Innoc.
ãnãs. ps. Celi enar.
ps Benedicã. ps Ex
tauit. ℣. In omẽ. Ex p
furio secũdum iohãnẽ.
Dixit ihesus petro. Sequ
re me. Omet. vt in alio
festo. ℣ Diuite magnã.
vt supra in festo apto⁹
philippi et iacobi. ꝛc. ¶

HOdie festiues chr
istifideles sancti iohis
euãgeliste gaudentes il
lum celebramus natale: quo sicut ecclesiastica
narrat hystoria ab epho
so iussu domiciani ro
mã perductus: et pfe
senatu ante portã latinã in olei feruentis do
lium missus: ex quo ta
men diuina se protegẽ
te gratia tantum liber
exijt a doloze corrupcionis: quãtum alienus exijt a
corruptione tactus. ℣
Ibant gau. Lectio in.

HAbus igitur iohã
nes inter alios

tutes magnitudo signo
rum hec fuit. Muta-
uit in aureum siluestres
frondiū virgas: litto-
risq; saxa in gemmas.
Item gēmaꝝ fragmi-
na in pristinā reformā-
uit naturam. Viduam
quoq; pzece pprii fulci-
euit: et rediuiuum iu
uenis corpus remeante
anima reparauit. Vi-
bens letiferum hausti:
non solū euasit periculū
sum: sed eodē pzostra-
tos poculo: ad pristinū
vite reparauit statum:
per eum qui viuit et re
gnat in secula seculoꝝ
amen. ℟. In medio eccle
sie. alle. Resurrexi et adhuc
tecū sum. ℣. Posuisti. Valde honorand⁹. In
inp. ñ. Alle. alle. ps. Dñs
regnauit. ℟. Qui ti
met. ℣. Exultet celū.
℣. Posuisti he. In euāge.
ℓ. Iste est iohannes: q̄ super
pectus dñi in cena re-
cubuit: beat⁹ apl's cui reue
lata fuit secreta celestia alia
ꝑs. Benedict⁹. Oꝝ vt
supra. Ad. i. et ad alias
horas ān. alleluyatice.
Ad. iii. ch. Qui timet.
℟. de cōi et ad oēs ho-
ras dicāt cū oratione ꝓpa
Ad. vi. cp. In medio ec.
Ad. ix. ch. Jocunditatē
et exultatio. ¶ In na-
tali sancti iohis archiepi
ebozacēsis festō duplex
de minoribus. Ad vel.
ℓ. Amauit eum et cete ā
vt supra de festō ambro
sii: cū capitulo respōso
rio ℣ hymno ℣ cetis. oꝝ

Deus qui pzesen-
tem diē bti iohā
nis confessoris tui atq;
pontificis migratione cō
secrasti: da ecclie tue di
gne de eius solennitate
gaudere: vt apō miam
tuam exemplis eiꝰ ad-
iuuemur ℣ meritis. ꝑ dñm
Mēo. de sancto iohanne
apl'o. ān. In medio ec
clie. ℣. Valde honor. Deꝰ
qui cōspicis. Ad matu.
et ad alias horas vt su
pra de sancto ambrosio
cum ꝓpria. Ex-
positio sēm matheū.
Homo quidā peregre.
Omelia vt in cōi. ie. ℣.

Beatus igit̃ iohannes archiepʒ tutra consinia anglozū editus: cū iam bene imbutus diuersoz libzoz esset litteris: rura pallistius regionis peragrauit: plurima diuina seminans gramina: multosq; diaconat⁹ ozdine ꝫ ꝓsbyteri sanctificauit honoze: de quoz collegio lectus extitit beda: qui multa aplice fidei cultozibus scripsit vtilia. Postq; aūt archiepʒ venerabilis eata: cursum hūane vite ꝓleuit: deo disponente: ac rege inclito ālfrido annuente pzesulatus suscepit honozē supzadict⁹ iohēs i loco qui hostoldesham vocitatur. Lectio.iii.

Qdā hoc igit beat⁹ vilfrid⁹ epʒs: q̄ lōgo tp̃e ab ep̃atu suo electus fuit: a romano cōcilio et a dño papa epla accepta in patriā reuenit: et ep̃atū haugustaldensis ecclie cū sinodali cōsilio recepit: et sanctus iohēs i eboz ciuitate ep̃atū accepit: et annis viginti tribus nobiliter rexit. Virtutib⁹ aūt in ep̃atu suo triginta trib⁹ annis: octo mensibus: et tredecī dieb⁹ et postea cū is ep̃atū exercuire nō poterat: suo sacerdotio vilfrido cū totius ppli electione pontificatū cōmisit eboz-acēsem. Ipseq; beuerlic pergit: et ibi i dei seruitute perstitens: nonas maij vitā felicit finiuit ad laudē dñi nr̄i ihesu xp̃i

Ꝓcōp thr. goz ⁊ epi. ox

Deus cui⁹ ops de⁹: vt q̄ beōz martyrū tuoz gozdiani ⁊ epimachi solēnia colim⁹: corp̃ apō te sterrecliōib⁹ adiuuēmur. Per.

Talia (nemur.p.k.i n⁹ ipsissim⁹ ip̃ator iussit gozdianū vicariū suū: vt ianuariū ꝓbyterū sibi ꝓsentaret. Cui ianuari⁹ pbē ꝓsentat⁹ gozdiano dixit. Fili noli ydē ep̃s tuus: sz age pnitētiā p cozpozib⁹ sctoz q̄s interfecisti Ego tibi ꝓmitto q̄

noie ihesu xpi: q̄ si ex toto corde crediderit: et baptizatus fueris oim criminū tuorū delebūt sordes: ita vt te immaculatū ihesu xpo offeras. ¶ Gordian⁹ vicarius cū lachrymis introiuit ad vxorē suam noie marinā: et enarrauit ei monita sci tarcisii. Tūc vxor eius simul venientes ad ianuariū p̄sbyterū baptizati sūt ab eo: ⁊ familia eorū pmiscui sexus numero ⁊nquagita Imperator iulian⁹ hec audiens iussit dānari scm ianuariū pzesbyterū: ⁊ gordianū in custodia publica mācipari: vxorē ei⁹ marinā in quadā villa in seruitio rusticor oppmi. ¶ Post hec clemētianus vicarius p̄cepit tribunal ꝑparari ⁊ btm gordianū cathenis vinctū ātē se iussit p̄sentari: cui et dixit. Sacrifica dīs. Dimittē: faciā te capite cedi. Btūs gordian⁹ dixit. Nūquā būtibi fiat miser: nec ꝓcipi tuo iuliano. Tūc iratus clemētian⁹ iussit eū plūbatis cedi. Qui cū diu celus gēas ihesu xpo referret: iussit eū clemētian⁹ decollari. Decollatus igit canib⁹ nō fuit sed custodit ab eis illesus et a familia sua nocte sepelit. vbi pzidē sepelit cū scīs epimachum. quor martyrū suffragijs a cūctis ptegamur aduersis. Cetera de cōi plurimor martyr̄ pascha lis tbis. ¶ Dāctor martyrū Nerei ⁊ achillei ⁊ pancratij. Oratio.

Deus qui beator nerei achillei atq; pācratij martyr̄ tuor natalicia colimus: eor intercessionibus liberemur. ¶ In dieb⁹ illis. Nobilissima virgo domicilla neptis domitiani imperatoris: habebat nereū ⁊ achilleū eunuchos cubicularios q̄s scīs petr⁹ lucrat⁹ fuerat xpo. Illi ygītes ad

ſcetū clementē epm dixerūt. Domicilla filia plātille cū aurelianum illustrē haberet sponsū a nūa pzauitate didicit sermonē quē nos ex ore petri apli didicimus. Unde nunc cupit virginitatis sue votū manue velamento sacrari.

Quib⁹ clemēs r. ḡ ens dixit. Tēpus est vt videō ī quos mea et vīa s ihūs vocatio: hac occasione ad martyrū palmam attingat. Surgens pgrexit ad domicillā et cōsecrauit eā. Sp̄ōsus ei⁹ ꝗ ēptus ab ea: fecit eā xp̄ianitatis titulo relegari, s ipe cepit nereū s achilleū animū cōmonere. Et post modū cū equuleo s flāmis compellerētur ad imolādū ydolis: s dicerent se a bīō petro apl̄o baptizatos: nullaq; ratione posse ydolis imolari capite cesi sūt. r. ij

Sanct⁹ igit̄ pācratius adductus est ad diocletianū: cui s dixit. Inclīte tibi suadeo vt recedas ab insania xp̄ianoz. et te sp̄er velut filium habebo. Ille pācratius dixit. Noli errare ipator: dij tui demones sunt. Tūc trat⁹ diocletianus iussit ferīs pācratiū duci in vīa aurelīa: et ibi capitalē subire sēt̄iā. Dcei igit̄ ceres viri mīi nerei s achillei atq; pācrat⁹ quoz gl̄iosā recensemus passionē: nobis petōz obtineant remissionē s lucis ypetue bñdictionē. per eū qui viuit s regnat g oīa secula de⁹. Letera de cōi plurimoz martyz pascha lis tpe. xr. ¶ Sctī dunstani epi s cōfessoris ad vesp. an. ant. ginens ad ferīā cū ps̄al. ferialibus. cp. Ecce sacerdos. hy⁹. Iste confessoz. ⁊ ant. Amauit. In euāgelio. ⁊ Cōfessoz dñi. or. Da ihs. vt in cōi. Ad mat. inuit. Exultent. h. Venite hy⁹ Iste cōfessoz. In not. ⁊ ant. ij. ps. Deus vi-

ps. Quare fremuerunt ps. Domine quid mul. ō. Amen. Lectō pzima.

Sanctus antistes dunstanus cū iam flos adolescētie in ānis adolesceret de glastonia egressus: archiepō dozo bernēsi tatwino patruo scilicet suo se iūxit. In qua idē pontifex gram dei admixās palatio eū pītauit: et regi adelsta no magno affectu pmē dauit. A quo diuersis honozib⁹ sublimat⁹. Ibi cū quoq; in quo educa tus est dei seruozūdū ser uitia suscepit: vbi mo nachus et abbas effe ctus monachozum ibi scolam pzimus instrue re cepit. Lectio secūda.

Exacto eadegar⁹ regno cōfirmat⁹ beatum dunstanum in epyscopatum vvigoz nensis ecclesie pzomo uit. In cuius ozdina tione cum odo archi epyscopus officiū rite perageret: eum ecclesie metropolis dozobernē sis cunctis admirantibus titulauit. Super quo a circumstantibus modeste redargutus. Scto igit charissimi qd in me loq̄t de⁹ pdicto so archiepo pīb⁹ suis appositō: ab oī pplo et clero btūs dūstanus in archiepm eligitur. Lectio

Ieaute vocatio nis ei⁹ iminēte cō missā sibi ecclīam deo assignauit ōnib⁹ istruxit: et q; aut toziate apīcis a petis oibus absoluit. Deinde pmissa oib⁹ pa ce s charitate sua: vale dictūū dixit. Et cū per triduū lectulo decūbe ret viaticū sacramēto rū suscepit. Unde gīas agēs deo psallere cepit Memzoiā fecit mirabi liū suoz misericoz s et miseratoz dūs: escā de dit timētib⁹ se. Inter q̄ ōba spūs i manib⁹ crea toz reddēs i pace cepit

℣. Euge. ℟. Ecce sacer.

℣. Agmina sanctoz alleluya tice i lūe trīsoz. Alle. Oz pnobis. Laudabilis

¶ ad alias hoc. aliena lis tice. Cetera de cõi vni⁹ ꝓfes. põtifi. ¶ Isto modo dicat de eo si ante asce. ene. Si vero post festũ sctẽ trinitatis euenerit dicatur de eo cum tri⁹ bus lect. sicut de vno confessore pontificis extra tempus paschale.

¶ Sancti vrbani pa⁹ pe et martyris. Oratio

OMnis ops de⁹: vt qui beati vrbani martyris tui atq; põtifícis solẽnia colim⁹: ei⁹ apud te intercessioni⁹ bus adiuuemur. ꝙ. d. i.

HAlmachius vrbis rome ꝓfect⁹ milit et tenuit sctũ vrbanũ vrbis rome ep̃m cũ clero suo. Quib⁹ adductis: almachi⁹ dixit. Iste est vrban⁹ sacrilegus seductor hoim: quẽ xpiani suũ papã memorant. Beatus vrbanus re⁹ spõdit. Hominibus persuadeo: vt creatorẽ suũ deum verũ cognoscant et viam iniquitatis relinquant. Lectio sctũ ev.

SEquẽte vero die almachius ꝓcer⁹ yit auaritozibus suis: vt sanctissimum vrba⁹ num papam cum clero suo ad templum diane ducerent. et si sacrificare nollent: capitalẽ sentenciam acciperent. Et cum ducti fuissent sancti ad templum diane vt immolarent: cepe⁹ runt clamare et dicere Unus est deus creator omnium visibiliũ et invisibiliũ: preter ipsum non est alius ipsi soli sacrificamus. Ad hec ministri furore repleti: eduxerunt eos foras de templo.

TUnc beatus vrba⁹ expansis manibus erectisq; in celum oculis: orauit et dixit. Gloria tibi domine rex altissime qui nos fecisti ad laudem nominis tui viriliter agonizare: fac nos ad martyrij coronam pervenire. Deinde sãcti se inuicẽ osculãtes: vesti

lo ceteris xpi fidēles su os munientes gēas deo referentes et genua flectentes: decollati sunt pro nōie dñi nri ielu xpi cui est honor & glia i secula. amē. Cetera de cō muni vni⁹ martyris secūdum q̄ ꝑs erigerit.

¶ Dācti augustini archiepi anglor. Si ante penthe. eue. Ad vel. ān. alia. pertinens ad feriā cū ꝑsal. ferialibus. cp̄m Cece lacer. hy⁹. Iste cō fessor. ỹ. Amauit. In euā ge. sū. Cōfessor dñi. ꝑs. Magnificat. Oratio.

DEus qui bti augustinū pontificē doctorē ppō concessisti anglor ipi⁹ interuētu nobis tribue veniā pec cator: & cū ipso celestiū p̄mia gaudior. Per dñm. Lectio de lectō be da. ān Justum deduxit. ỹ magnificauit. or. Adesto dñe. vt in cōi. Ad mat. Jnuti Exultent. ỹ. Venite. hy⁹ Iste q̄ fessor. In nor. ā. alia. iii. ꝑ. Beat⁹ vir. ꝑs Quare fre. ꝑs Dñe q̄d mul. ỹ. Amauit. Lec. prima de expositione euāge. fcm̄ marcū Videte vigilate. Omel vt in cōi. ii. lec. ꝛ. iii. lec. de vita ei⁹. l. Gregori⁹ papa iclit⁹. sc. R̄. Euge serue. R̄. Ecce sacerdos. R̄. Sancte N. ꝑ. Te dēū ỹ. Ora ꝑ nobis. sc. In laudib⁹ et ad hor as āt allelupatice. cetera de cō muni vni⁹ confes. pōti, cū oratione p̄pa. Ad vō ā alia. Cetera vni⁹ cōfes. pōti. Si post pēthe. eius festū euenerit fiat seruitium de eo cum. ix. lec. sicut de vno cōfes. pōti. extra tps paschale. le. i.

GRegorius igit̄ papa felicitus diuino admonit⁹ instinctu: misit seruum dei augustinū ꝛ alios plures cū eo monachos ꝓdicare verbū dei gēti anglor. Rex vero adelbert⁹ audit⁹ illos dei seruos aduenisse manere illos i ea qua aderant insula et eis necessaria ministrari donec videret quid eis fa

eret: iussit. Lectio.ii.

Post dies paucos ve
niens rex adelber=
tus ad insulã: q̃ vocat
teneland iussit augusti
nũ cũ socijs ad suã ibi=
dẽ aduenire colloquiũ.
Et illi diuina virtute
ꝓditi veniebant crucẽ ꝓ
vexillo ferẽtes argẽteũ
et imaginẽ dñi saluato
ris in tabula depictã: le
tanialq; canẽtes: ꝓ sua
simul & eor̃ ꝓpter quos
aduenerant salute eter
na dño supplicabãt.

Quim autẽ ad iussio
nẽ regis augustin⁹
et socij eius residentes
verbũ ei vite vna cũ oĩ
bus eius qui aderãt co
mitib⁹ ꝓdicarent: rñ=
dit ille dicẽs. Pulchra
sunt verba et ꝓmissa
que asseritis Sed quia
noua sunt et incerta nõ
his ꝓpũ assensũ tribue
re relictis eis q̃ tãto tẽ
pore cũ oĩ anglor̃ gẽte
seruauit. Verũ q; de lõ=
ge huc pegrini venistis
& ea que vera & optima
credebatis nobis cõmu
nicare desideratis: q̃ di
ctui vestro sunt necessa
ria ministrare curem⁹
nec phibem⁹ quin oẽs
quos potestis fidei ves
tre religioni ꝓdicando
do societis. Lectio.iii.

Dedit ergo rex adel
bert⁹ augustino &
socijs eius mansionẽ in
ciuitate dꝛuernẽsi que
ãglice cãtuaribyrig no
minatur. Fertur autẽ
quia appropinquantes
ciuitati more suo cum
cruce sancta & ymagine
magni regis dñi nr̃i ie=
su chꝛisti: hanc letaniã
consona voce modula=
rẽtur. Deprecamur te do
mine in oĩ mia tua: de
auferatur furor tuus &
ira tua a ciuitate ista &
de domo sancta tua: quia
peccauimus. Lectio.iv.

Erat autem ꝓpe
ciuitatẽ que can=
tuaribiris dr̃ ad orientẽ
eccliã in honore sancti
martini antiquitus fa
cta in qua sanctus au=
gustinus & socij et⁹ prio
conuenire orare missas

facere predicare ⁊ baptizare ceperūt: donec rege ad fidē cōuerso maiorē predicandi et ecclesias fabricāde licentiā acciperent. At vbi rex inter alios delectatus vita mūdissima sctōrū credēs baptizatus est: cepere plures quotidie ad audiendū verbū dei cōfluere: ac relicto gentilitatis ritu: vnitati se sancte chzisti ecclesie credendo sociare. leō. vi

Interea sāctus augustinus venit arelas ⁊ ab archiepo eiusdē ciuitatis etherio iuxta p̄ceptū sācti geozgij archiēps genti anglorū ordinatus est. Deinde in ciuitate que cātuaribyris dicitur regio fulto ādminiculo recuperauit ecclīam: quā vbi antiq̄ romanorū opere factam fuisse didicerat: ⁊ eā in noīe sāncti saluatozis sacrauit atq̄ ibidem sibi habitationem statuit ⁊ eūctis successorib⁹ suis fecit etiā monasteriū nō lōge ab ipsa ciuitate in quo ei⁹ hozrtatu adelberth rex ecclīam sāncti petri ⁊ pauli cōstruxit. Quā nō ipse augustin⁹ sed successoz eius laurentius cōsecrauit ad laudē dñi nostri iesu chzisti

Tres vltime lcōnes in expositione euangelij

Videte vigilate. vt sucetera de tpe vnī⁹ ⁊ plesso ris ⁊ pōtificis. cū ofone ypzia. Mediōzia de sctō beda. ād Ipse est qui ante deū. ℣. magnificauit. oz Adesto. Ibi tamē ōli. Justum deduxit. nō dē ad maturinas ppter mēd. lctōnes que occurrūt: tūt dicendus est ℣. ille ad mediā de sctō beda

Sāncti germani epi scopi et ꝓfessozis. lcō. i.

Beatus germanus territozij augustudunēsis ōdigena fuit ozdinatus parisiox pōtifex: qualis quātusq̄ se gesserit: hoc expedire lingua moztalis vix sufficit. Quidā ex vno vico de fiscalib⁹ famulis

gildemertus nose eſt die dñico opib⁹ indiscrete ſupplicet intẽdere: ita ꝯtrahit digitis vt vnguiũ acumẽ partẽ trans liret in alterũ. Qui paritius lãcto viro occurrit in oratorio. Et oõne data: manu oleo perunctã: vngues de palma reducuntur et digitis sanitas redditur pristina. Lectio secunda.

Quedã mulier nomine fausonia in vrbe parisiaes per nouẽ dies ozi aperto inhians sancto viro oblata est. Quã in oratorio sacro ungẽs oleo capite vngit palpato sine mora saluti restituit. Accidit vt puella quedã filians die dñico cõtracta manu magno torqueretur supplicio. Quã contracta oleo a beato germano virtus infudit remedium: digiti sanantur. Lectio tercia.

Quidam de vico nouiomo vehementer inimici perfuasus infidelis: amens est ductus ad virum dei vinculis nexus adducitur. Qui exorante sancto viro: ad se mente compos suã reuertitur. Item cum illustris viri filia in articulo mortis posita lamentaretur: inuitatus beatus germanus ad puelle cubiculum properat. Quo exorante: filius puelle reducitur vitalis: calor per membra refundit: et puella reuocata de funere totum vertitur in salutem: ad laudem domini nostri ihesu christi.

Cetera de eiusdem vita operibus et meritis ex libris sancti petri nili discipuli. Lectio. i.

Fuit Gitus confessor christi: qui per beati petri apostoli predicationem discipulus veritatis effectus: et de petronilla eiusdem patri filia ita scribit. Cum apud petrum apostolum plurimi ei⁹ discipuli reficerẽ

erunt: cōtigit vt eius diceret apl̄o. Ch̄ vniuersi a te saluent infirmi: quare petronillā paralitica iacere permittis Ait ei apostolus. Sic expedit ei. Lectio sca.

QUE ergo bti petri virt? claresceret: electis auditib? verbo potenti inquit ad eā petrus. Surge petronilla et mistra nobis. Et statim surrexit sana. Ministerio autē expleto: iussit eā apl̄s redire ad grabatū: at vbi in dei timore cepit esse perfecta. Ipsa nō solū sana est facta: verūetiā plurimis recuperauit in meritis suis oīonib? sanitatē.

QUmes igit̄ c. iij. Flaccus venit ad petronillā q̄ nimis speciosa erat: vt eā reciperet in vxorē. Cui illa respōdit. Vt vxorem me habere vis: hac matronas et virgies honestas post tres dies venire ad me: vt cū ipsis veniā ad domū tuā. Quas cum ille pararet: virgo letā ieiunijs et oīonib? insistebat et corpus dñi suscipiens ac in lecto recliuās post triduū migrauit ad dñm. Venientes ergo matrone et virgines a flacco misse: exequias bte virginis celebrauerūt ad laudē dñi nr̄i iesu xpi. Cetera de cōi vni? virgis nō martyris. ¶ Sancti nichomedis martyris. Or.

DEus nos bti nichomedis martyris tui meritis et intercessione letificas: cōcede propicius. vt q̄ eius officia poscimus: domo tue gre cōsequamur. p. Lcō. i.

SAncti xpi martyr nichomedis interpidus hausit calicē passionis in terris: vt cōsortio eterni gaudij refoueret in celis. Qui etiā vt diademate penni coronaret in excelsis: corporis cruciatus letus sustinuit in terris. Cōtēplit hostē: cōtēplit et mortē: et pretiū sibi in-

eratus est est vitā. ꝛc.q.

Erat enim martyr iste sci cōtēptor dei amator/fide plen⁹/ viciis vacuus. Verum q3 in spe fortiter laborauit feliciter cum palma martyrij celos penetrauit. Feruebat sanctus iste ad pia:festinabat ad premia. Fudit cruorē:inuenit honorē Et q3 vitā tēporalē meruit inuenit. ℟. cō. iij.

Gaudebat hic miles dei et optabat se posse occidi: sed non vinci. Qui cū de mūdo egrediebat:cūctis angelis sociabat. Letus sua deridet vulnera q3 pro eis eterna exigit a deo munera. Ibi cū stolla glie indutus vultū dei meretur exhilaratus: triūphat in celesti patria q fideliter pugnauit in hac vita:per ihesū xpm cui est gloria in scla scloꝝ amen. Cetera de cōmuni vni⁹ martyris.

¶ Scōꝝ martyrum marcellini et petri. ora.

Deus q nos sanctorum martyrum tuorum marcellini ⁊ petri solēnitate letificas:presta qs. vt quoꝝ gaudemus meritis:proficiamus exemplis. p. ihm. ℟.

In diebus illis: Petrus exorcista ostia cū gerēs idolis sacrificare respuebat. Multis ergo viribus cetus missus est in carcerem vinculis ferreis cōstrictus. Custos vero carceris nole arthemi⁹ habebat vnicā filiā nole paulinā: q a demonio vexabat. Dixitq ad eū petrus exorcista. Credis i dīm ihesū xpm: mox saluabit filia tua. Credidit ipse cū vxore sua cādida statiq filia eoꝝ a spū immūdo est purgata:⁊ in illa die ap̄lis ꝑ trecentorum virorū multitudo a marcellino presbytero est baptizata per exhortationem sci petri exorcisse. ℟.

Cum⁹ ergo vicesimus primus cepit mar-

cellinū pzesbyterū pugnis cesū separari a petro z nudū mitti vbi vitrū fractū asperū erat et ibi clausū ac victū relinqui. Petrū iussit i biculis recipi: et pedes eius ligno artissimo constringi. Apparens aūt angelus dei marcellino pzesbytero: vestiuit eū et dixit ei. Sequere me. Ingressus ergo angelus vbi petrus erozeista erat hunc absoluit. Et ducens eos i domū vbi oēs baptizati erāt pzecepit eis vt per septē dies populum cōforrtarent: et postea sereno vicario se ostenderent.

Lectio. ij.

Actū est ergo cū appzopinquasset hozа passionis scoꝝ martyꝝ marcellini z petri: carnifices inuentes arthemiū gladio pcussерunt: et brozē eius cādidā atqz filiā eoꝝ paulinā lapidibus obzuerūt Marcellinū vero z petrū decollauerūt. Ipse aūt q decollauit eos nomine dozotheus: omni populo fdicans que vidisset: baptizatus est. Vidit enim sanctozum animas de cozpoze exire atqz angelozum manibus ad celos esse sublatas. Cozpoza vero eoꝝ sepelituit lucilla in via lauicana. Quoꝝ meritis et pzecibus gaudia nobis pzouenīāt sempiterna.

Lectra de cōmuni plurimozum martyrum.

Sancti petroci confessozis nō pontificis.

Legenda et cetera omnia de cōmuni vnius cōfessozis nō pōtificis.

Sci bonifacij martyris. Lectio pzima.

Tempozibus diocleciani iperatoꝝ erat quedā mulier rome noie aglaes: q habebat quēdam seruū noie bonifacium qui ei comiscebat in petrū. Hic aūt erat ebziosus z adulter: sed tamē hospitalitatē largitatem et mīam diligebat. Post ānos multos compuncta dei gra

aglaes dixit. Frater bo
nifacī pergēs partibus
ozientis et affer nobis
sanctoz̄ martyzū relī-
quias: vt nos ozatozia
edificantes eis per san
ctas eozū passiones sal
uemur. Lectio secūda.

EGrediens autem
puer bonifaci⁹ per
uenit vbi sancti marty
res positi erant in tozmentis: et exclamauit dicēs. Magnus est deꝰ chzistianoz. Cūq; simplicius inde⁹ aspexisset eum: iussit eum sulpendi et vngulis cozpꝰ eiꝰ radi in tantū vt ossa eiꝰ apparerēt. Post hec vero iussit afferri ollā ēā picē et imitti in eā sanctum bonifaciū immerso capite. Angelus enī dñi descendit de celo et tetigit ollā: et ptotinꝰ liquefacta est: et sanctꝰ non est molestus. Incēpit autem de astantibꝰ viros multos. lec. iij.

REmeſactus astit inde⁹ iussit vt gladio caput sancti bonifacij abscideretur. Qđ et factum est. Conserui aūt sancti martyzis tulerūt cozpus eiꝰ et sic pzoficiscebantur. Angelꝰ dñi apparuit aglaedicēs. Aliquādo seruū tuū: nunc aūt fratrem nostrū suscipe eū sicut dñm: et bene recōde eū Per ipsius enī interuētū: vniuersa tibi relaxabuntur pctā. Et cōtestim aglaes obuiauit sancto cozpozi: et edificās ei domū reposuit in vzbe roma. Ipse vō multa demonia et alias diuersas infirmitates quotidie ab infirmis expellens: superuixit in habitu sanctimonialī annos tredecim. et sic obdozmiuit i domino: cui est honoz et gloria in secula seculozum. Cetera de cōi vnius martyris.

SFestū sancti vbilelmi archiepyscopi ante festum sācte trinitatis euenerit nichil fiat de octa. sed

de eo vno die solēniter cū .iii. ālis et plal. de pzimis noc. et .iii. lec. videlicet .i. de expo. euā. ii. z iii. de vita ei⁹. et totidē respō. l. i. ii. z ix. z vltra nō dicat de scō vvilelmo neq; mēo. quocūq; die ei⁹ festū eue. ante festū sācte trinitatis. Si infra octa. alcē. eius festū eueñ. dicat de eo cū pzesa. et cōi. de alcē. ad missā z ad vtraq; vel. ā vbi galilei. cum sequē. ālis et plal. de alcē. z me mozia de alcē. Si vr fuer ei festū sci vvil. infra oct. cozpozis xpi euene. Si vero in vigi. pēthe. eue. anticipet et fiat die veneris pcedenti. z tūc in pzis vel. de scō vvilel. dicātur ne. Jā vvilelmi laudibus. cū plal. ferialibus. z fiat mēo. de oc. alcē. tm: et i crastino fiat mēo. de alcē. cū ā. Cū venerit. et ozōe dhicali ad matu. z ad missā. z in ce cūdis vis fiat mēo. de cōfessō. et alcē. cū ā. Nec locut⁹ fm. et ozōs vt su.

Si aūt dhica pēthe. s. feria eiusdē ebdoh. dei etiā. iii. iiii. vi. vel sabbato eue. festū ei⁹ celebrari debet die veneris

Si tamē ei⁹ festū in. d. feria eiusdē ebdo. eue. ibidē celebret cū mēo. de octa. et missa z capto et ālis suppl. dhicales dō zplebūtur. ad vtraq; vel. Cū aūt ei⁹ festū i festo scē trinitatis eueñ. differatur in crastinū et dicatur de eo incipiendo ad cpm in lectis vel. scē trinitatis z etiā. iii. fer. et dhica pzoria sequente: dicat de octa. eiusdē cū medi. lec. de octa. cozpozis chziste. Si vero festum eius sic euenerit in die sancte trinitatis vel post festū sancte trinitatis fiant de eo. ix. lec. de legenda pzopzia scilicet in die de vita ipsius. Infra octa. et die octa. de miraculis: et fiant octa. pzecipue cū regi. chozi. Set in vvilelmi archiepi et confessozis ad vesperas. ān.

In ꝟbilelmi laudib⁹ lazet cler⁹ loza sit in ginis cāticis cōcio canoza Dalmi feriales: ā. pi⁹ pat hodie er hac valle ties us ad supernū solū syon ranſitus letus. ā. Quon dā thesaurari⁹ iam thesau rus cleri: vedit opes medi ci: nūc dat opem veri. ā. Celū solū sitiēs gazas xpi miles: ne scāvētē retrahāt calcat vt res viles. ān. In doctrina solidū cibū dat p fectis i et lactis dulcedinē miscet iperfectis. ℣. Ec ce sacerdos. ℟. Plebs occurrit. hy⁹. Iste cōfes. ℣. Amauit eū. In eum ge. ā. Hostes patris in na talicio letas laudes dicter devotio: celi regem sacre oratio: vt iugamur ei⁹ con fortio. ℘s. Magē. Or.

DEus qui nos bti ꝟbilelmi cōfesso ris tui atq; pōtifici⁹ me ritis et intercessione le tificas: cōcede pzopicī⁹. vt qui eius beneficiis po scimus: dono tue gratie consequamur. Per do. Wēd. de confes. medi or gildardo. ℟ Fulge bunt. ℣. Sacerdotes. ℟. De⁹ qui nos sctōz cōfes. ℟ cōi. Ad mag. inui. Jubilem⁹ regū regi Qui zevit nos hic regi q ꝟbilelmi merita. ℣. Mente. hy⁹. Iste confessoz. In. i. noc. ā. Oziūs clari germinis hunc nobilitauit et mentis nobilitas genus geminauit. ℣. Beat⁹ vir. ā. In agendis sicnnus fi dus in cōmissis: ad cenſu ram rigidus siemus ſ pi missis. ℘s. Quare fre. ā. Mitis in cōfortis: in lo quis rauus: responsis vtil⁹ in sensu sciaenus. ℘s. Dñe quid multiplicati. ℣. Amauit eū. Lectio pzima

GLoziosi pzesulis ꝟbilelmi vitam virtutes: z miracula: po steritatis cōspectib⁹ pu blicis p traduces ſcarū linguas mandaturus: castigate bzeuitati po tius elegi deseruire: ⁊ effrenata paginay plu ralitate in scientie mee plenitudinē publicare. Beatus igitur ꝟbile-

mus expectabili prosapia regis illustris ãglorũ Stephani oriundus: filius erat strenuissimi comitis herberti ex emma sorore prædicti regis. Qui dũ pararet esset: vt litterarũ laurea resplenderet liberalibus imbuitur disciplinis. ℣ Voluntatis tuæ domine non legis casse eius. Dñs nouũ induit celitus mutatus. ℟. Juuenis eis ianuas claudit cassatis sic malam sepius boni fit oratio. Dicum: lec. ij.

Ego et alios diuine legis pũsatis dnis: eboracẽsis thesaurus effectus: pristinas opes intra manus postulantiũ trãsire coegit: nullum thesaurũ pretiosiorem putans: q̃ patientibus penuriã subuenire. Inter hec archipresule eboracensis ecclie thurstano in fata decedente: ad eligendũ successorẽ: canonicis cõuocatis thesaurarius proferũtmoũ thesaurus et excellẽtis meritorum. Sed licet ad sui gloriã redit iugiter. Vt unguenti fragrãtiã mundet in melius. ℣ Lachrymarũ lauacro purgatis persone conferũ diuinitus munus unctionis. Vt unguenti. Lectio. iij.

Suspenditur ergo negotiũ ad aplice sedis examẽ prouocatũ. Lite vero i curia romana sub aplice sedis examine debito marte currente: nichil inuẽtum videbatur: q̃ eius cõfirmationẽ deberet elongare. Verũ summus pontifex eugenius sanctimonia venerabilis cisterciensis ordinis: ingenuus: non vicio persone: sed pro sue voluntatis arbitrio q̃ inde legis obtinuit: electionem eius cassauit: et zelo pronus presumitur pio henri-

cum murdach predicti ordinis phatissimū pro-
fessorem eboracensis ec-
clesie ordinauit i pasto-
rem. ℣. Lacerath eruiem
morsib⁹ malignis Nec fatis
frangit odii : nec liuoris
ignis. ℟. Probat hūc exi-
stiū sicut hyems lauram in
fornace ponitur: purū erit
aurum. Nec fatis frangit.
Gloria patri. Nec fatis.
In scō noct. ān. Ne fan-
guē dalida faciat perire:
hic carnem spiritui cogit
obedire. psalm⁹. Cum
inuocarem exaudi. ān.
Agrū metis seminat semē-
tis virtutū : et mundi deli
cias spreuit velut latum.
℣. Verba mea auribus.
Antipho. Ne recentes fla-
culi virtutum marcescant
hos scripture riualis irri-
gat vt crescant. ℣. Dñe
dñs noster. Plus. Ju-
stū deduxit. Lectio iiij.

Tenebris tandē
vvilelmus detra
hentium morsibus la-
ceratus patientiam ha
buit pro solatio : bifor-
mes euentus cōstantia
superans vnicorni : be
merito dici poterit de
eo illud prophecticum.
Sicut tenebre eius: ita
et lumen eius. Verum
quia in oī fortuna pru-
denter ad amicum festi
natur: ad vvyntonien-
sem epyscopum henri-
cū patruū suū festinan
ter accessit : vbi per le-
ptēnium in cuiusdam
mansit solitudine : cu-
piens ibidē remissio-
rum suorum penitudi
nem gerere: et vbertes
penarū flāmas lachry-
marum vbertate restri
gere. ℣. Factus iacob di
gitat ertes supra gregem.
Nec minus interius regē
sapit regem. ℟. Marthe
ministerio copulat marīs
cathelis amplexibus fruī
tur post hyam. Nec minus
interius. Lectio quinta.

Mors enim cuius
sententia ad pa-
ria iudicantur diues et
pauper : in vno eodem
q; die summo pontifici
eugenio : et archipre-
sulī suo henrico vitam

violēter abrupit. Que quidē spūs scō reuelāte: bto Wilelmo sunt indicata. Unde accidit: q cū quedā calcaria venerabili Wyntoniēsi epo fuissent trālmissa: ea obtulit dei electo. Quib⁹ inspectis: in hec verba prupit. Nūquid et vobis pater reuelatū est: q̄ his dieb⁹ dñs ad equitādi lawrē me bocauit? Et aperuit epo: qualiter pzedicti patres vno eodēq; die diuersis terris in fata decesserunt. ℣. Fragrat odor pōtificis roma venientis. Occurrit fragrantie plebs vni⁹mētis. ℟. Ex longinquis venisti: nec tūt fatigati: longa vis visa est curta chas ritati. Occurrit. Lctō. vi. ℣Eo igitur inspirāte romā venit: ita q̄ nec in vrbis ingressu triste aliquid: sed leta oīa: magnis etiā successibus plena: ei dicitur accidisse. Venerabilis nāq; papa: qui pzi⁹ electionis sue pzecipu⁹ defensor extiterat: de pzedecessoris sui dolēs fētēcia: canonicis eccl̄is⁹ iterū eūeligētib⁹ electionē confirmauit: et eidē munus cōsecrationis ipendit. Accepta ergo cū tanto beneficio papali benedictione: re patriauit pater wilelmus: ⁊ vbicunq; locorū tranlitū faciebat: castimonia ac puritate: ⁊ diuine cōsolationis gla laudabiliter fulgebat. ℣. Plebs occurrit pōtifi: cadit pons dilatus. Sed a casu ppls ruens redit tutus. ℟. Unda ruens ppm recipit ruentē: et se ponti efficit per omnipotentem. Sed. Gloria patri. Sed. In. iii. nocte. ān. Ne cursus ad superos aio claudatur: mēs dei dulcedini tota copulet. ℣s. Dñe q̄s habitabit. ān. Serpit elemosinis man⁹ inopita: q̄bus se dat fēdituus vir israelita ℣s. Dñe in virtute. ān. In sublime leuabit palmā comā spei: et inputrescibilis vivit ceduus dei. ℣s. Dñi

est terra. ℣. Magnificauit
Expositio. Hō q̄dā no-
bilis ℣. Omel. vt i cōt. ℟.
Fuit fuit finees: vt iob mā
suetus patiens vt isac. Vt
noe discret⁹. ℣. Fidelis vt
abzaam: vt loth hospitalis
sagax vt samuel: vt ioseph
liberalis. Vt noe di. l. viii

Quum aūt bt̄us wil
helm⁹ ciuitatē ebu
racēsem intraret: et pō-
tē post patrē trālire vel
let: effrenata multitu-
do filioz: pp̄roz ponde-
rositate rupta est lignei
pōtis cōpago: ita q̄ hoz
rēdū visu viroz ac mu
lierū ⁊ infantiū inume
re multitudines inter
rapida fluuij fluēta ce-
ciderūt. Ad submersos
eni est q̄erulus pl̄atus:
et pp̄m vndis vndiq̄
inuolutū signo crucis
insigniuit: ⁊ resolutus
in fletū: ne eos p̄fundū
ablozberet: pzeces dño
obtulit. Aix oōne finī
ta: bozax vnda superno
fussa ⁊spectu vsq̄ ad so
li soliditatē se pontem
laplis p̄buit vniuersis

℟. Oleum x̄ps oles tam
large linuit. Quod adhuc
in moztuis olei fons biuit.
℣. Vt sit nomen p̄zelatis
oleum effusum cozpus tuū
vt oleum ad egroz̄ vītū.
Quod adhuc. Lectio. ix.

Qualit aūt vir ma
gnificus iter fra
tres ibidem per aliquot
dies institutionibus sa
cris claresceret cepit: bo-
nis ad solatium: malis
ad metum: vt redderet
dño pp̄m acceptabilē.
Cū ergo dño placuisset
tam p̄zeciosa margari-
ta celum potius oznare
q̄ solū: ad celebzandū
sācte trinitatis festū se
solēniter p̄zelul sāctus
accinxit. Cōpletis vero
mysteriis: ad palatium
suū rediit: camerā strā
uit: vires suas vis fe-
bzis exercuit: familia-
ribus suis obitus sui
diē sp̄ū p̄phetico nūcia
uit. Cum vero obitus
diē atq̄ cozpozis dissolu
tionem sentiret: vale di
cto fratrib⁹: leto vultu
sp̄m dño reddidit letio

rem. ℟. Tradita est sepultu re sacri corporis gleba in ede sacra sancti petri: vbi plurima patrata sūt miracula: ad laudem dñi nostri i esu xpi cui est honor ⁊ gloria in secula seculorū amen. ℣. Adit sancti tumulum languidorū cetus. Et qui plangens venerat: plaudens redit letus. ℟. Morbis antidotum presens est egenis: quo devotos liberat pluribus a penis. Et q̄ gloria patri. Et qui. ℟. Te deū. ℟. Ora p nobis bte vdlelme. In lau. ān.

Laudi recti redeunt/ furor effugatur/ epy lensis passio sanitati datur ps. Dominus regnauit. ān. Purgantur hydropici: laudes sātur muti: datur paraliticis suis mēbris uti. ps. Jubilate. ān. Lepre tergit maculas inedya dat castratis: lumē donat pluribus sine lucernis. ps. Deus deus meus ān. Rapiunt a pugile lex et hostis lumen quod per sanctum reparat ceco celi numen. ps. Benedicite. ān. Ad abyssi fauces bis duo submersum: mater natum recipit a morte reuersum. ps. Laudate. ℟. Benedictionē. hyn. Jesu redēptor. ℟. Justus ger. In euāge. ō. O vdlelme pastor bone: cleri pater et patrone: mūdi nobis i agone: cōfer opē et depone: vite sordes et corone celestis da gaudia. ps. Misericordias. Oz vtš. Meō. de cel. ān. Sint lumbi. ℟. Sacerdotes. Oz vtš. Ad horas añe de lauō. Cetera de cōi: cū oōne ppria. Ad vel. añe de lauō. cū psal. ferialib⁹. cū Benedictionē. ℣. Adit sācti. hyn Jesu redemptor. ℟. Amouit. In euāgel. ān. Jesu nra ductia: honor nr et gloria: amor virtus letitia: vita veritas et via: iustor pax et patria: tua nos clementia vdlelmi per suffragia: de mūdi miseria transfer ad celestia. ps. Magn̄. Oz. vtš. ¶ Mēoria de martyrib⁹ primo ⁊ felicissimo. ān. Gaudent in ce-

lis alleluia. ℣. Exultent.

Hæc nos qs Oz. dñe læetor tuoz̄ vzimi et felicianī sēper festa sectari: quor̄ suffragijs protectionis tue dona letificam⁹. Per dñm.

Qui festū sci wilhelmi ante penthe. celebrauerit: dicat de eo cū trib⁹ lectionibus de expōne euāgeliū secūm lucā. xi.

In illo tēpore Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc hō qdā nobilis abijt in regionē lōginquā accipere sibi regnū: reuerti. Et reliqua. Sermo ex cōmentario venerabilis bede presbyteri.

Homo nobilis ille est: cui cec⁹ clamabat. Fili dauid miserere mei. Et cui veniēti in hierosolimā cōcinnebant. Osanna filio dauid. Longinqua regio est ecclesia ex gentibus: que bifaria ratione regio longinq̄ vocatur: vel quia a finibus terre clamat ad dominum: vel quia longe est a peccatoribus salus. Lectio secunda.

Hūs igit wilhelmus venerabilis pzoles pie regis illustris anglozū stephani oztus: hilaris natalicū titulis fuerat insignit⁹. Erat enim filius strenuissimi comitis herberti: ex emma lozoze pdicti regis. Verum ne sola parentum generositas vite sue seriem intitularet: mozigerate mentis addita nobilitate gen⁹ geminauit. Et vt litterarū laurea refloreret: liberalibus imbuitur disciplinis. Lectio. iii.

His et alijs diuine gratie penetratis donis: eboracensis thesaurarius effectus: per virtutū gradus ascensiones in cozde suo dispoluit mentis senilis immensam induens grauitatem. Erat enī in societate mansuetus: in loquendo modestus: in responsionibus

circūspectus: i pmillo stabilis: in cōsilio sid⁹: pnus ad cōcordiā: z ri- sid⁹ ad cēlurā. Et cete ra vt habet ad ei⁹ festū ℂ Infra octa. scti vvi- lelmi fit seruitiū de fe- sto. ix. lc. et mēo. de sctō vvilelmo. In festis ve ro. iii. lec. fiet seruit. de sctō vvilelmo: et mēo. cū de sctō. Die vero do minica infra octa. suas si vacaue. a festo. ix. lc. et in die octa. si post fe- stum sctē trini. eius fe - stū eue. nisi impediat per festum corporis christi: erit totū seruit. de sctō vvilelmo: sicut in die: preter legendā q̄ erit de miraculis suis mor: si- plicis festi. ix. l. cū mēo. lec. de festo. iii. lec. q̄ eue nerint: preter añas sup psalmos Magn. et Bñ dict⁹. in dñica infra octa uas: sed non die octauo et in vltimis lec. de ex- positione euāge. Hō qui dā nobilis. lc. Vigs ve ro die⁹ infra octa. di- cit tota. Jubilem⁹ regū. hy⁹. Iste cōfessor. et vna ān. super pos ad matu. et ad lau. lc. In vespe. vero vna ān. sup psal. fe riales scilz Claudi recti. cp̄. Benedictionē. hy⁹. Jesu redēptor. ū. Amen. āe vero In vvilelmi laudi. lc. sequētes dicā tur super psal. Mag. et Bñdictus. et ex ia ad mēo. qñ de eo nō fit ser- uitiū infra oct. ordinā- tim. et recipiātur. In oib⁹ vero mēoriis ei⁹ tā ad matu. q̄ ad vel. erit ū. Ora pro nobis bt̄ vvilel. ℂ Ite infra octa. suas nō dē de dña: nec de apo stolis nec dicātur mēo. feriales. Supscripto modo dicat vespere in- fra oct. etiā i die sabba ti: nisi q̄ ibi dicūt oēs āe de lau. sup psal. feria les. In primis vero ve- spe: die octauo dican- tur sup psal. feriat. āe. Claudi recti cū ceteris se quentibus. cp̄. Ecce sa- cerdos. hy⁹. Iste con- fessor. et cēta ad vesp̄as vel. p̄ter Te. sicut i die.

¶ Sanctoꝝ martyꝝ primi et feliciani. lec. i.

SAncti igitur martyres christi ꝑmi et feliciani compꝛehẽsi sunt a militibus: et ducti ad imperatores diocletianũ et maximianũ. Illi autẽ iusserunt eos ferro vinctos i carcere recludi: vbi eis mox affuit angelꝰ dei: et absoluit eos a vinculis ꝗbus ꝛstricti erant. ¶ Post aliquos dies ipꝛatores iusserunt eos extendi: et virgis mactari: atq; victos iterũ incarcerari: ibiq; ab angelo dei quotidie sunt cõfoꝛtati.

POst multũ vo tẽꝑoris ꝑses ꝑmotꝰ iussit eos ab invicẽ sepaꝛari: et dixit ad sanctũ felicianũ. Consule tenecturi tue: et sacrificabis. Beatus felicianꝰ dixit. Sunt anni trigita: q̃ cognoui veritatẽ dei: q̃ me de manibꝰ tue crudelitatis liberauit. Audiens hec ꝑses: iussit eum plumbatis celli ad stipitẽ ligari: atq; in manibus eius ac pedibus clauos acutos figi iussit: atq; in illo ligno p triduũ sitire mãsit: non mãducãs neq; bibẽs.

POst hec iussit ꝑses beatũ ꝑimum sibi ꝑsentari: et ꝑcepit in oꝛe eius plũbum bulliꝝ fundi ꝑ fauces feliciano. Beatꝰ vero ꝑimus quasi aquam frigidissimã totũ plumbũ bibit. Tũc ꝑses iussit dimitti ad eos duos leones. Qui cum dimissi fuissent: ad pedes sctoꝝ se voluere ceperũt. Videns aũt ꝑses q̃ non posset eos superare: et quia multi crediderũt per eos in dño iesu xpo: plusq; mille quingenti viri cum oibus suis: iussit eos capitalẽ subire sententiã. Per quoꝝ merita ad ipsum ꝑueniamus qui viuit et regnat i scla. Tete. de cõi plu. mar. Sctõ die ista ocra. s. vuilelmi ꝛ.

Moꝛtuo igit sctõ vuil.

ſre in ꝓmeōzatiōe eiuſ
dē. Tercio die ītra oct.
Adoleſcētula igit q̄dā.
ſre i ꝓmeōzatiōe eiuſdē
¶ Sācti barnabe ap̄li
ad vel. li extra oct. coꝛ-
pozis xpi ꝙtigerit: et ſit
de oct. ſcti vdilelmi. ān
Clandi rectiſſi ſequēti-
bus ſuper vſal. ſer. Oꝛ

Eccleſiā tuam dñe
in oi pꝛoſperitate
cuſtodi: et bti barna be
ap̄li tui ſuffultā p̄ēcī-
nȳs: luꝑnis dignā ex-
hibe gaudȳs. ꝙ dīcō. i.

Redemptoꝛ ꝛ
ſaluatoꝛ nē
dñs ieſꝰ xps
anteq̄ de inte
ritu ſathane triūphās
victoꝛ et exultans pe-
netraret regna celoꝛū:
ſāctam eccleſiam quā
pꝛeciolo ſuo ſanguine
acquiſiuit per beatos
ap̄los: ꝛ ap̄licos viros
īmobilit munies fūda
uit: mirabilit coꝛrobo-
rans ſolidauit: ſcilz vt
et ipſa iuiolata ſēper et
gliola maneret: ꝛ illoꝝ
ꝓdicatione nouā ſibi ꝓ
genie plurimoſq; filios
dño aggregare. Ꝛ cō. ꝙ.

Nam tercio poſt paſ
ſionem dñi anno:
cū paulo ad apoſtolat⁹
cellitudinē et pꝛedica-
tionē diuinitus elect⁹
eſt: vocāte illos eodem
ſpū: et dicente. Segre-
gate michi barnabā et
paulum in opus quod
aſſūpſi eos. Iſte eſt bar
nabas ſāctus: qui et io
ſeph vn⁹ ex ſeptuagin-
ta duob⁹ diſcipulis dñi
q̄ ſcōm nois ſui ꝓpagiē
tali noie vocitat⁹ eſt.

Nam barnabas he
bꝛaice: latine fili
us cōſolationis dicit.
Cōiter enī cū ſāctis de-
gebat apoſtolis: ꝛ ꝙſola
tionem maximā pꝛebe-
bat inter eos. Beato ve
ro barnabe apoſtolo ꝑ
viſū apparuit dñs ieſus
chriſt⁹ dicens. Conſtās
eſto barnaba: qm̄ pꝛo ſā
cta deuotione qua reli
quiſti generationē tuā
pꝛo nomine meo: in ea
perſeuerando pꝛemia
eterna pcipies. ſc. iiii

Expleta ergo pre-
dicatione: pluri-
misq; iudeoꝝ et genti-
liū ad xpm conuersis:
angelica visio facta est
beato paulo apostolo
dicens. Celeritus pro-
ra hierusalem: qm fra-
tres valde prestolātur
aduentū tuū. Quod cū
beato barnabe pande-
ret: ait barnabas. Fiat
voluntas dñi: tantum
obsecro: intercede p me
ad dñm. vt deterratio
mea fiat acceptabilis i
conspectu eius. Nunc
propero cyprū: ibiq; fi-
nem cōplebo vite: facie
tuam pthdoloꝝ corpo-
raliter non visurus.
Hec proloquens procu-
dit ad pedes pauli: et
fleuit amare. Lectō. v.

Qui
us dolori btūs
paulus cōpatiēs:
noli me rerere inqt frater
Nō enī sine diuo myste
rio agit. Hac enī nocte
apparuit michi dñs di-
cēs. Nephibeas barna-
bā ire cyprū: qm illic p-
parata est gratia dei ad
illuīationē multoꝝ: et
sacrū martyriū plicien
dū. Tu aūt pge hierm.
Tūc positis genib⁹ ozā
tes z osculātes ad inicē
valedicto discesserūt. r. 6

Introūtes aūt bar
nabas z discipul⁹
ei⁹ in salaminā: inuenerūt
ipiū iudeū: noie barieu:
q̄ seditione facta cōtra
barnabā: fecit eū cōpre
hēdi: affligi: et multis
supplicijs cruciari.
Postremo ligantes fu-
nem circa collum eius:
trahentes eum extra
portam circundederūt
eum igne: et crudeli-
ter cremauerūt. Sicq;
beatus apostolus pro
christi amore adustus:
migrauit ad dominū:
qui viuit et regnat in
secula seculoꝝ. Tris
vltime lect. de expōne
euangelū scōm lucam.
Festā est ptētio. Omel.
vt in cōi. Cetera de cōi
vni⁹ apli. Nec dubitet
quin aī. Iurauit. et cete
cū psalmis de apostolis
dicende sunt, in secūdis

velpis si extra oct. cor-
pozis chzisti cõtigerit.
¶ Et notãdũ: q in fe-
sto scti barnabe apli nõ
fiãt wedie lectiones de
festo corpozis xpi: nec de
sãcto wilelmo: sed me
moria eiꝰ: ppter excellẽ
tiam dignitatis apl'ice
Quinto die infra octs.
scti wilelmi lec. ꝓma.
Veniãt i mediũ. Fre in
ꝓmeõzatione eiusdem.
¶ Sanctoꝝ martyꝝ
basilidis/cirini/nabo-
ris/et nazarij. Oratio.

Sanctoꝝ martyꝝ
tuoꝝ basilidis ci
rini naboris et nazarij
qs dñe natalicia nobis
votiua relplendeant: ꝛ
quod illis contulit ex-
cellẽtia lẽpiterna: fru-
ctibus nostre deuotio-
nis accrescat. ℣er. lc. i.

Sanctoꝝ igit mar
tyrũ basilidis ci-
rini naboris nazarij: et
btissimi pueri celsi ve-
nerãda celebzam⁹ solen
nia: q post diuersa toꝛ-
mentoꝝ genera martyꝛ
io coꝛonati sũt in ciui
tate mediolana Iudex
vero quidã ex satellitii
bus neronis: noie coꝛne
lius: relationẽ detulit
ad ipsũ neronẽ: q naza-
rius per diuersas pun
cias multitudinẽ hoim
sua ꝓdicatione ꝙuerte-
ret. Cũq; nero huiusce
modi mãdatũ accepis-
set: misit deutonem co-
mitem cum militibus
ad perquirendum san-
ctum nazarium. lcõ. ij.

Beatus vero naza
rius a sctõ clemẽ
te baptizatus: ꝛ de fide
xpi instructꝰ: verbavite
ꝓdicauit: et verum se
xpi ministrũ denuncia-
uit. Cũq; ad ciuitatem
ebꝛodinensẽ venissent q
missi fuerãt: sanctũ na
zariũ quoddã oratoꝛiũ
edificantẽ cum iuuene
noie celso inenerũt dicẽ
tes. Tu ne es nazarꝰ?:
qui filiũ dei ꝓdicas? ꝛ
Btũs nazarꝰ respõdit.
Quẽ q̃rebas inuenisti:
ego sum. Cũq; adducti
fuissẽt neroni iussit eos
incarcerari. Cũ igit in

carcere diu ellet afflicti nero ad quolinū ministrū suū dixit. Cōscide colla eoꝝ: et cadauera canib⁹ expone: q autibus nec eos deflere patiat.

Q Unq quolin⁹ eos publice vellet occidere: factus est pri tumultus: q martyres xpi nazarenū: puerū cel sū venerabant: et ꝓpter virtutes quas in dño opabant affectuosius ꝗolabat. In ergastulo itaq sūt recepti: et occulte interēpti. Ꝑrecisa letōꝝ corpora ab his sublata sūt qui dñm timebant: et extra portā que dicit romana deposita in domū cuiusdā viri religiosissimi: et sepulta ad laudē dñi nostri iesu christi. ¶ Octo die infra octa. Lect⁹. i.

Domo monoculi simul ad leti vvilelmi sepulchrū tanq ad oculoꝝ nūdinas accesserūt. Illis igit aliquātis lēp in oīone morātib⁹: vterq scōm suę partis defectū: diuini luminis sensit effectū. Octo insup eisdē diebus monoculi facies suas infamis binarij ab vnitate recedētis: calculo gratulant insigniri. ℣. ℟.

In eadem ebdoma da feria sexta: mulier q̄dā septēnis cecitatis mulctata supplicio: oēs viscerū meatus intrinsecus tabe serpētis infectos sic habuit: et inflatos: vt ꝓpinquans gemellis: et partui vicina putaret: ante sacrū corpus oratioi dedita tumor vētris sedat: et cecitatis nubes effugat. ℟.

Papilius quidā cuiusdam filtratis puter in puteo absorptus ante beati vvilelmi memoriā a parentibus ꝓsentatur. Et ecce ineffabilis dei mia interima suspiria spirat diuina gratia: intro flet⁹ mortuo noua vita reparatur. Fit ergo in puero suscitato diuine gratie mutatio: luctus ple

bis ꝫ anrietas ad dei et beati vvilelmi laudes et gratiarum consurgunt actiones. Tu au.

℣ Dominica infra octa sancti vvilelmi archiepyscopi. Lectio prima.

Aliud etiam curati onum cumulis inferere dignum duxi q̄ mulierem quādam ad tumulum venientem ita captiuauerat a natiuitate nature defect⁹: q̄ inter annosa vite sue tēpora: nec lingua formauit verbum: nec auris admisit auditum. Verū cū in oratione pnoctasset duplici languore depulso: plectrū lingue soluitur: et auditus ianua referat. Tu autem. Lectio secunda.

Eiusdem diebꝰ femina quedam in sectica graui cecitatis vinculis fuerat alligata. Sed postq̄ medicinalis olei liquamine putride pupille fuerāt delibute vetus icola cecitas abscessit: et desideratus hospes visus subintranit. Paralitice quoq; passiōis dñatio adeo cui usdam viri mēbra popularat vt quelibet corporis cōpago a suis artubus fuerat dissoluta Eo igit ad tumulū delato: omni imbecillitatis marcore depolito: totius corporis fabrica restauratur. Lectio. iii.

Quid currerē per singulos? Quiq; paralitici promiscui serus: quos miserāda paralitice pestis calamitas: actu et gressu destituerat: incolumitati pristine mystica virtute red dūtur: et lingue prius palato annere ad dei et sancti vvillelmi laudes sunt resolute. Lec. iiij.

Hoc cum explanatione singulari dignum reputo: q̄ senex quidam per plures annos quasi in pilam cōplicatus intantum curuabatur: vt genas geni

bus gestantibus: brachijs et cruribus simul contractis: non celū sed solum intuebatur. Quidū cella portatoria gestaretur ad tumbā sancti vvilelmi: neruorum nodolitate resoluta plene sanitati restituitur. Tu aūt. Lectio quita.

Mulier quedā quā lepra probrositas in publicum prodire: vel in maritales nō trālire patiebatur amplexus: amicorum omnium destituta solatio: ad solatium sancti venit: diuulgatum remedium petitura. Ea igitur ibidem in fletū resoluta: lepra pestis depellitur: et membrorū ad sanitatem reformata congerie: ad coniugales effectus debito recipitur cū affectu. Tu autem. Lectio sexta.

Mulier quedā dū in serotina cena gulā laxaret: partē rane male gustauit in pastillo. Horrore vero perculsa: partem euomuit: partem interius in vita reseruauit. Vbi tandem tempore cepit vir⁹ vires suas per artus diffundere: vt ab officijs suis membra suspendit. Illa vero ad sancti reliquias manu maritali delata: viscera virus per oris ostiū effuderunt. Tu autē. Tres vltime lectiones de euolutione euangelij Homo quidam nobilis peregre vt in die. Sancti basilij epi scopi. Lectio prima.

Igitur dū sanct⁹ basilius baptizaretur: in ignis fulgore columba in iordanem descendit: et turbans aquam ad celum reuolauit. Transeunte vero tempore: ipse basilius in cesarea ordinatus est episcop⁹. Quodam tempore dum iulian⁹ apostata aduersus partes pergeret: sanct⁹

basilius et pro benedictione tres panes ordeaceos obtulit. Tūc imperator iussit accipe panes: et reddere ei cenū. Quod ille suscipiēs dixit. Nos quidē o imperator ex quibus comedimus: tibi obtulim⁹: tu aūt ex qb⁹ irratiōabilis nutria dedisti nobi.

Tunc iratus iulianus dixit episcopo. Quando victor reuersus fuero: ciuitatē tuam desolabo. Tunc sanctus basili⁹ tridunū indixit ieiuniū. Viditq; in sōnis multitudinem celestis milicie ꝛ beatā mariā i medio eorū dicentē. Vocate mihi mercuriū: et pgat interficere iulianū. Cui gilans sanct⁹ basili⁹ perrexit vbi arma sancti mercurij conseruabantur. Tūcq; arma ibidē nō reperisset: oī pro interfectionē iuliani retulit. Deinde cū oibus reuersus: inuenit lanceā sancti mercurij sanguine madidā: dederūtq; omnes deo laudem. lectio. iij.

Beat⁹ vero abbas efrē audiēs sācta opa basilij epi: postulabat reuelari sibi qualis esset magnus basilius. Ipse ergo in extasi factus colūnā ignis vidit cuius caput ptingebat ad celū: et desup vocē dicentē audiuit. Efrē efrē: quēadmodū vidisti colūnā istā ignis: talis est magnus basili⁹. Ipse vero ad pēs suos est appositus: fidē nobis magnā relinquens in dño: cui est honor et glia i sēcla seculoꝝ amē. Cetera de cōi vni⁹ ꝓfes. et pōti. ¶ In octa. sancti vbilelmi. Si exerta oct. corporis xpi eue. Ad vs ān. Claudite. ꝛc. ne seqntes cū psal. feriali dō. cp̄. Ecce sacer. hy⁹. Iste cōfessor. ō Amauit. In euāge. s. Nostri pris. ℣. Mo. or. De⁹ q nos bti vbil. Mēo. de mar. ℟. Gaudēt in celis. ℣. Exultent iusti. ℟. Deus qui nos cōce.

Ad matu. Inuitatozij Jubilemus. ps. Venite. Et cete. sicut in die pzcter R. in sectidis vel. ch legenda sequente. lec. i.

INter hec dignū re puto de qdā mozte rem vinā recitare. Cuiusdā mulier filiū vnicū quartane typi pestilentis ardoz inuasit: ꝛ tā grauiter agitauit: ꝙ eum faucib⁹ moztis mancipauit. Cū igitur misera mater filio se videret ozbatā: materno cōmouitur affectu: imo ꝙ difficilius erat: immanitate dolozis quasi mozicbatur: et plene mozi non poterat. r. q.

VErū cū sic rūpentes lachzymas lepius vocaret aurietas et familia fletib⁹ indulgens per luctus et lamenta dissoluj videret: in mulerchs latis ꝓlistēs et pzostrata gemens genitrix se gentibus i terram pzostrauit denudatis. Ceū pzecib⁹ pulsatij et crebzis lamentationū pzocellis ad pzopiciandū deū astantes pplm inuitauit: de filij sui meritis bti vvilelmi: cui viuū eū obtulerat sibi restitueret: aut eā cū filio funeraret. r. ;

AMicis igit de ex quis cogitātib⁹ dū mesta mater pallesceret in puluere: vite vigoz puerili pullulare cepit i cozpoze: vix elapso vnius hoze spacio: puer tanꝯ de graui euigilās somno: molli anhelitu spirante: die recepit in oculis: ꝛ mot⁹ naturalis per mēbza diffusus eū ad moztē cōsternatū ad sternutationē iducit. Ileto itaqꝫ liberat puer: et mr ad leticiam reparatur. Ibi. lec. de martyzib⁹ Vito modesto et crescentia. le. iij.

DIocletian⁹ furore repletus iussit clibanū parari: ꝛ plūbū resinā et picē solui: ac vitū athletā chzisti in clibanū mitti. Ille aūt signaculo crucis chzi-

sti facto: lactatus est in medio olle. Angel⁹ autem dñi extinxit ignē olle: et exclamauit vitus dicens. Quid est imperator vbi sunt mine tue? Gr̃as tibi ago quia fecisti lauacrum nobis: vtinam et sabana prestares. Lectio. 8.

IMperator repletus ira: iussit leonem ei dimitti: q̄ mox ãte pedes sancti cecidit: et pedes ei⁹ linxit. Tũc dixit vitus. Ecce pater hoc ãimalia ista honorem reddũt deo: et tu nõ agnoscis creatorẽ tuũ Jussit itaq; imperator preparare catastas et vitũ cum modesto & crescẽtia patrilla sua in eisdẽ torq̃ri. Cui dixit vit⁹. Erubesce a muliere aut que est virtus tua cum mulliere. Lectio sexta.

DIrquebatur a⁹ vit in catasta & exclamauit beatus vitus dicens ad dñm. Dñe deus libera nos. Statimq; factum est tonitruum magnũ & chorusca tiones & terremotus: et corruerũt tẽpla ydolor: et mortua est tercia pars pl̃i: & imperator fugit dicẽs. Ne michi q⁹ a te ifante me superatũ cognoscas. Sãcti ergo inuocabãt dicẽtes. Dñe ielu christe accipe animas nr̃as. Et facta est vox de celo dicens. Vite quod petistis datum est tibi: et paulauerũt in pace p̃r eũ qui viuit et regnat in scla.

Tres vltime lectiones de expositione euãgelij Homo quidã nobilis. et vt in die cũ nupt. de mar. et ofone vt in cõi.

Sanctorũ martyrũ cyrici et iulite. Lec. 1.

FActa persecutione christianorum sub alexãdro ipatore: pfes iulitã matronã nobilẽ christianã: suis iussit presentari tribunalib⁹ Que filium habebat parvulũ noie cyricũ: cui cũ lacte carnis disciplinã tradidit diuine legis. Ad quã pfes ait. Honor

te:vt sacrifices dñs:an teꝫ ad tormēta ducant. Que dixit. Nec dñs tu is īmolo:nec tormenta

Ipauelco. lec. ij.

Interea tenell⁹ īcans cyric⁹ a presbide blā dimētis demulcet:dein de minis exasperat. Ille ño blādiētē eꝫ vt minantē parui pēdēs:iubē te ꝓside celus est vehementissime. At ille erectis in celū oculis:z pannis manib⁹ extensis.dñe dicebat nomē saluatoꝛ. Deinde pariē clauis cōfixi:eiusdē ocīs i carcerem truli sunt.

lec. iij

Erant aūt in eadē custodia i viculis detenti circiter quadrigenti quadragita quattuoꝛ viri: quos industria pie matris iulite filiiꝫ ei⁹ cyrici ad fidē cōuertit iesu xpi. Quo ꝓperato:alexāder data sentēcia iussit eos quantotiꝰ plecti capitali pena. Julitam vero cū filio suo cirico excoriari atꝫ super carbones assari: ac lingnas eoꝝ abscidi iussit:z ad vltimum capita eoꝝ āputari. Sicꝫ anime eoꝝ sanctoꝝ martyꝝ chorꝫ sunt sociate ad laudem dñi nostri iesu christi. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ. ¶ Sancti botulphi abbatis. lc. i.

Quum beatus christi cōfessoꝛ botulphus vere fidei gratiā et sancte cōuersationis disciplinā didicerat: at tonsus comam capitis: habitum mundi exuit: armaturā dei induit:z sacri ordinis gradū cōscendit: minus doctos quos inuenit efficacissime instruxit: et legem dei cūctos docuit. ¶ Et autem

Lectio secunda.

Quum atheluuinus pi regis gratiam obtinuisset: locum idoneum ad cōstruendum monastereum adeptus est. Sed sicut ille locꝰ diutius ab hominibus derelictus est: sic a demonibus erat possessꝰ.

Dctūs itaq; botulphꝰ
oꝛone pzelibata ligno
crucis edito: inanē de-
monū turbā in obscenā
vertit fugā: ac ibidē di-
uini incolatus domum
cōstruxit. Congregatis
deinde fratribꝰ in obse-
quiū salutiferis: chari-
tatē cōtinuā eos habe-
re docuit: timoꝛē dñi et
amoꝛē pariter illos ob
seruare ypetuū diligen
ter pzemonuit. lcō. iii.

Cum vero in xpi fa
mulatibꝰ diutius
laboꝛasset: ad honestū ⁊
letū peruenit senium.
Appꝛopinquante vite
sue termino grauioꝛiq;
inualescēte moꝛbo: pia
tamē nō defuit inēctio.
Lōgis itaq; virtutum
studijs adoꝛnatꝰ miles
xpi indefessus euocāte
dño: hoie terreno eru-
tus: in eodē qō cōstru-
xerat monasterio est se-
pultus: ad laudem dñi
nri ihesu xpi. Cētera de
cōi vnius cōfes. nō pōti.

¶ Sctōꝝ martyꝝ mar
ci et marcelliani. Oꝛ.

Quesumꝰ ops deꝰ:
vt qui sctōꝝ mar-
tyꝝum tuoꝝū marci et
marcelliani natalicia
colimꝰ: a cūctis malis
iminētibꝰ eoꝝ intercessi-
one liberemur. p. d. i.

Carissimis igitur
viris marcellia-
no ⁊ marco duobꝰ gemi
nis fībus pzo xpi noīe
in vinculis cōstitutis:
quotidie sanctus sebas-
tianus solatiū exhibe-
bat: quibꝰ vt fugitiuis
sēcli blādimenta respue
rent ⁊ momētanea toꝛ-
mentoꝝ genera non ti-
merent: monebat. Qui
cū btissime cōuersatio-
ni acquieuissent ⁊ ꝑba
carnificū aio pleuerāti
trālirent: capitalē iussi
sūt subire sentēciā. p. ii.

Sancti igit marcꝰ
et marcellianꝰ in
ter vroꝝū lachꝝymas ⁊
suspiria filioꝝ ceperūt
mollescere: et alios suos
os ad doloꝛem flectere
Quos videns fortis se-
bastianus imenso certa
minis pōdere fatigari:

dixit ad eos. O fortissimi milites xpi: nolite per misera blandimenta coronas deponere sempiternas. His et aliis exhortationib⁹ sancti sebastiani: ones q ad decipiendos fetos martyres venerat: crediderunt in xpm

Venerk post ℓ. iii
hec a duce fabiano marcellianus et marcus: et ambo ligati ad stipitē in pedib⁹ acutos acceperunt. The ambo fratres in vno ligno cō fixi: psallebāt dicētes. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundū habitare fres i vnū. Cūq; trāsisset vn⁹ dies et vna nox: illi in oronib⁹ pleuerarent: iudex fabian⁹ iussit eos ābos ibi vbi stabāt lāceis per latera ūberari: sicq; per martyrū glozia ad sydrea regna migrauerūt. Catera de cōi plimor mar. ¶ Decōr martyrū gerualsi et ythalsi. or

Deus q nos ānua sanctor martyrū tuor gerualsi et ythalsi solēnitate letificas: cōcede ppicr⁹. vt quor gaudem⁹ meritis: accē damur exēplis. p. ℓc. i.

Sanctor igit̄ corpora martyr gerualsi et ythalsi sanctus ambrosi⁹ mediolanēsis eps dū paulus apl⁹ mō strante: inuenire cū descripto cor martyrio q meruit. Quor mater valeria et pater vitalis dicti sūt. Hic ergo vitalis: q dūs sacrificare cōtemplit: paulinus iuder iussit eū supinū in louean deponi et terra ac lapidib⁹ obrui: sicq martyr christi probat⁹ effectus est. Lectio. ij.

Valeria vero mater supradictor martyrū gerualsi et ythalsi dum nollet manducare de sacrificiis idolor tanta cede macerata est: vt eam sui holes vix lemineā ad domū suam perduxerunt: atq; ita in triduo migrauit ad christū. Sancti igit̄ martyres post patris et

matris eorum monte: se se concluserũt in uno cenaculo per decem annos lectionibus et orationibus et ieiuniis vacantes: atq; anno undecimo ad palmam martyrii peruenerũt. Cui.

Cum ergo attachius comes proficisceretur ad bellum: occurrerunt ei templorum cultores cum sacerdotibus dicentes. Si vis ad augustos nostros reuerti victor: fac gerualium et prothaliũ sacrificare Nehemẽ ser enim dñi nostri de eorum contemptu cõmoti sunt: et dare nobis responsa contẽnunt. Audiens her comes hcepit eos duci ad se: et quia sacrificare nolebãt: primo tulit gerualiũ tandiu plãbatis cedi quousq; spiritum exalaret Amoto igitur gerualio tulit prothaliũ primo fustibus cedi: ac sic grauiter cesum decollari. Quidã ergo physicus christianissimus furtim sanctorum corpora rapuit: atq; ea in domo sua sepeliuit. Quorum suffragijs ad sanctam eorum societatem perducamur illo prestante: qui viuit et regnat in secula seculorum amen. Cetera de eõi plurimorũ martyrũ Sancti leufridi abbatis & confessoris. Ce. i.

Saluator mundi qui doctrina euangelica mundũ irradiauit: beatum leufridum abbatem insigniter miraculorum donis decorauit. Nam iter signa que gesserat hoc principium fuit. Quidam igitur monachorũ suorum tanta antiqui hostis malicia percussus est: vt subito exalare animam se crederet. Currensq; ad sanctum virum dei: voce lachrymabili dixit. Succurre pater succurre quia modo ab hac luce discessurus sum. Cunct

vir dei facta oratione tradidit ei baculum: quem manu gestabat et statim sanat⁹ est. ℣. ℟.

HAlio quoq; tempore antiqu⁹ hostis quēdam hominem: contra virum dei intātum instigauit: vt eū falsidicum appellaret. Cui vir dei ait. Deus iudicet inter me et te. Et in hoc apparebit q̄s nostrum iusticiam impugnet. Si modo omnes dentes eius ab ore radicitus ceciderint: et sit hoc signum per illius progeniem. Vix verba cōpleuit: et pondus condigne vltionis ipsum et semē eius percussit. ita vt oēs de illius progenie nati hac maledictione deturpati sunt vsq; in hodiernum diem. Lectio. iii.

POst trāslitum vero sancti leukridi abbatis: quidam pene viginti annorum cecus ad sepulchrum illius venit: ibiq; sanitatem recepit. Quedā etiam femina cera candelam misit ad memoriam viri dei: statim vt candela illa ad sepulchrum eius accensa est: femina illa lumen recepit. Plura similimus que ad memoriam eius facta referuntur ne lectē legētibus fastidium gignerent: sed deus omnipotens suis intercessionibus nobis prestet: vt coheredes illius in retributione iustorum existere mereamur. per eum qui viuit et regnat in secula seculorum amen. Cetera de cōmuni vnius confessoris non pontificis.

Si vero festum sancti albani in dominica prima post octa. corporis xpi euenerit: anticipet aut fiat de eo die sabbati p̄cedēti absq; mēo. ℟. de sctō leukrido. et ipso die dñico incipiat hosto. De⁹ dim. ꝛc. ¶ Sācti albani martyris, lcō. iii

IN illo tpe: Danꝰ albanus paganus adhuc cū pfidozū ꝑn cipū mandata aduerſū chzistianos leuirēt: cle ricū noie amplubalū p secutozes fugientē: reci pit hospitio. Quē dum sonibꝰ cōtinuis ac vi gilijs die noctuq; stude re cōſpiceret: subito di uina gra respectus exē plū fidei ac pietatis il lius / cepit emulari: ac salutaribꝰ eius exhozta tionibꝰ edoctus: relictis ydolatrie tenebzis / chzi stianus integro ex coz de factus est. Lect. ij.

IGitur cū pzefatꝰ clericꝰ aliquot die bus apud albanū hospi taret: peruenit ad au res nephandi pzincipis cōfessozē chzisti cui nec dū fuerat locꝰ martyzū deputatus: penes alba nū latere. vnde statim iussit milites eū diligē tius inqrere. Mox san ctus albanꝰ fepzo hospi te ac magistro suo ipsi habitu id est caracalla indutus ꝓsilitibꝰ exhi buit: atq; ad iudicē vin ctus ꝓductꝰ est. Lec. iij.

MOx ergo vt iudex albanū vidit: ira succēsus est nimia q; se vltro ꝑ hospite quē re cepāt militibꝰ offerret. Dixitq; ad eū. Queſiq; illi debebant supplicia / tu soluere habes: si dijs sacrificare nolueritis. Albanꝰ respondit. Qui cūq; his simulachzis sa crificauerit: eternas in ferni penas ꝑ mercede recipiet. Lectio. iiij.

IUdex ergo audiū verbis sci albani repletꝰ: cepit vt cozmē tis afficeret acerrimis. At vbi iudex illum coz mētis superari non pos se plenslit: capite eū ple cti iussit. Cūq; ad moz tem duceret: carnifex q eū percussurꝰ erat: diui no admonitus instinctu. ꝓiectoq; ense: pedibꝰ eius aduoluitur. deli derans: vt cū martyze quē percutere iubebat: ipse potius percuti me

retetur. Lectio quinta

Cum ergo esset miles ille q̄ sctm albanū persuas erat fact⁹ esset ex gsecutore collega veritatis et fidei: ac iacente ferro esset inter carnifices iusta cunctatio sanctus albanus montem ascēdit: dariq; sibi a deo aquam rogauit. Statimq; inclusō meatu ante pedes eius fons perennis eroztus est: vt oēs agnoscerēt etiā torrentē martyzi obsequium detulisse. lec. vi.

Deco illat⁹ est itaq; martyz ille ibidē accepit corōnā vite: quā repzomisit deus diligētibus se. Sed qui martyzem percussit: gaudere super mortuū nō est permissus. Oculi eius in terram vna cū beati martyzis capite deciderunt. Decollat⁹ est etiā cum btō albano miles ille qui eum antea superno nutu corrept⁹ ferire recusauit. Passus est beatus albanus die decimo kalendarū iulisarum iuxta ciuitatē verolanicum que nunc agēte anglozum vulgo dyngacester appellat: vbi est ecclesia mirandi operis cōstructa ad laudem ipsius martyzis dñi nostri iesu chzisti. Tres vltime lectiones de expositione ieuange. Nichil opertū. Ome. vt i cōmuni. Cetera de cōmuni vnius martyz. ¶ In vigilia sancti iohannis baptiste fiat seruitiū de sancta etheldrede cum noctur. pzopter vigiliam. Lectio pma.

In illo tēpore: Decepit rex ecfridus coniugē nole etheldredam filiā anastasie regis oziētalium anglozum: quam et ante illum alter vir habuerat vrozem: pzinceps videlicet australium girviozum vocabulo tondwbertus. Sed illo post modicum tempozis ex quo eam fuisse

pit defuncto: data est regi pzefato. Cuius conſoztio cū duodecim annis vteret: perpetua tamen manſit virginitatis integritate. Iſtō. q.

Beata vero ethelbzeda: multū diu regē postulans: vt sibi cura relinqueret: atq; in monasterio tñ vero regi xpo seruire ymitetur. vbi vir aliquando ipetrauit: ipsa mox intrauit monasteriū ebbe abbatisse q erat amica regis elfridi: acceptoq; velamine sanctimonialis habitu a sancto vvilfrido epyscopo. Lectio. iij

Post annos vero beata ethelbzeda sctā est abbatissa in regione que vocatur hely: vbi constructo monasterio virginum deo deuotarum: mater virgo: et exēplis cepit esse z monitis. Rapta est autem beata ethelbzeda ad dominum post annos septem ex quo abbatisse gradum susceperat. Et cū sedecim annis esset sepulta: corp⁹ eius ita incozruptum inuentū est: ac si eodem fuisset die defuncta. Lauerūt igitur virginis cozpus et nouis indutum vestibus intulerunt ecclesiam. ad laudem domini nostri iesu chzisti. Cetera omnia tam ad matutinas q̄ ad hozas dicant de cōmuni vnius virginis non martyzis Missa autem erit de vigilia pzout inferius notatur. Si autem in dominica euenerit vigilia: memozia et medie lectiones fiant de virgine siue agatue de dominica siue de octa. cozporis chzisti z dicet missa de vigilia. in capitulo cum Glozia in excelsis et Credo. sed sine sequētia quia numq̄ dicitur sequentia in aliqua vigilia. nisi in vigilia natiuitatis domini. si die dominica euenerit. quia maioz missa ibi erit de vigilia. et tunc dicitur

ſequentia pertinens ad dñicam. Item vero oz-
do vt pzius de ſancto iohanne baptiſta obſer-
uetur in vigilia apo-
ſtolozum petri et pau-
li:et aliꝰ vigiliꝭ ſan-
ctozum que pzo vigi-
lia habentur in quibus
feſta etiam lectionum
euenerint. ¶ De vigi-
lia vero natiuitatis ſā-
cti iohānis baptiſte vel
apoſtolozū petri ⁊ pau-
li infra octauam coꝛpo
eis chriſti contingente
qualiter agendum ſit
queratur i rubzica coꝛ
poꝛis chriſti. Si dñmi-
nica que infra octa. ſan
cti iohannis varie con-
tingit a feſto vacaue-
rit:fiat ſeruitiū de do-
minica. et medie lectio-
nes de ſancto iohanne
et memoꝛia de eodem.
et in ſabbato ad veſpe-
ras. aſſ. **Helizabeth.** cum
pſalmis ferialiꝫ. et ad
ſecundas veſperas añe
et pſalmi dominicales.
niſi in vigilia apoſtolo
rum euenerit. ¶ Et ſi vi-
gilia apoſtolozum in d
minica euenerit. fiat ſi
militer de dñica. et me
die lcōnes de ſācto leo-
ne papa. Meōzia tamē
fiat de ſācto iohānē: et
miſſa de vigilia in capi
tulo. Itē infra octa. ſā
cti iohīs baptiſte fit ſer
uitiū de feſto. iij. lec. cū
regimīe chozi ⁊ cū pſal.
Te deū. pter ott. niſi
in feſto ſcī leonis pape
vbi nō dicit pſal. **Te deū**
pter vigiliā ⁊ ibi dicit
Inuita. ab vno: nec th
dicunt memoꝛie feria-
les. Infra octa. apoſto-
lozū non dicetur de ali-
quo feſto. iij. lectionum
niſi de octa. ſancti iohīs
nis. ¶ Item infra oct.
ſancti iohannis non fit
ſeruitium moꝛtuozum
in cōmuni:ab ebdoma-
dario tamen dicetur.
Nec dicuntur memo-
ꝛie conſuete. Non dici-
tur de ſancto vvilelmo
vel de apīs ſed de dña
Infra octa. vero apło-
tū nec de ſācto vvilel-
mo nec de dña dicetur

Item infra oct. sancti iohis dieb⁹ pacuis fit de festo iohāne. Si vo oct. sue in dñica euenerit: fit seruitiū de aplis: et medie lec. de sācto iohē Ité si dñica q̄ infra oct. aplor varie cōtingit a festo vacauerit: totum seruitium fiat de aplis cū. ix. ℞c. nichil de dñica. ¶ Si vo in die sñcte tey iohis ⁊ pauli dñica euenerit: fiat seruitium de dñica: ⁊ meū. lec. de martyribus: et fiat meū. de festo iohāne baptista: et illo āno oīno pzetermittant añe sue sup. laud. nec fit in festis istor vel cōsimiliū dē p. ¶ Te deū nisi fuerit ob gr̄am aliquā oct. ⁊ similiter de ⁊similib⁹ nūtib⁹ ppzias lau. ⁊c. ¶ In festo sctī iohis bap. Ad vel. ān.

Qui vtero senectutis a meritis iohēs natus est pzecursor dñi. Psalmi feriales. ān. Ipse pzeibit ante filiū in spū et vietute helie parare dño plebem perfectā. ān. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohanne baptista. ān. Tu puer ypheta altissimi vocaberis pzeibis ante dñm parare vias eius. ā. Zacharias vocabit puer iste vinum et sicerā non bibet et omne imūdū nō manducabit ex vtero matris sue. ℣

Priusq̄ te fozmarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ exires de vulua sctificaui te ⁊ ypheta in gentibus dedi te. ℟ Descendit angelus. hy⁹.

Ut queāt laxis ꝛe sonare fibris mira gestoz̄ famuli tuoz̄ solue polluti labij reatū sancte iohēs. Nūcius celso veniēs olympo te patri nato fore nascitur cui nomen et vite serie gerende ozdine pzomit Ille pusilli dubius sup ni ydidit pzōpte modulos loqle sed refozmasti genitus yempte ozgana vocis. Ventris obstruso positus cubili senseras regē thalamo manentē hinc parens nati meritis vteroz abdita

pādit. Laudib' ciues celebrāt lucrū et deus simplex pariterq; crine supplices et nos veniam precamur parce redemptis. Amen. ℣. Fuit hō missus a deo. Cui nomen erat iohānes. In euāg. Ingresso zacharie templum dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incēsi. ps. Mag. on.

Festa hs ops de⁹: vt familia tua previa salutis incedat: et dñi iohānis precursoris hortamenta sectādo ad eū quē predixit securta queniat. Dñm no. ie. r. Ad matu. Inuit. Regē precursoris dñm venite adoremus. ℣. Venite. Hym⁹

Astra deserti tenens sub annis ciuitū turmas fugiēs petitū ne leui salē macularē vitā famine polles Ozebuit hirtū tegimē camelus artub⁹ sacris tropheum bidentes cui later haustum sociata pastum mella locustis. Ceteri tantū recinere patrum retrade pclaro iubar aduturū tu quidem mundi sceleris auferētem indices prodis. Non fuit valli spacio per orbis sanctior dēs genitus iohāne qui nephas seculi meruit lauāre tingere limphis. Laudibus ciues. In ꝑmo noct. ān. Priusq; te formarem in vtero noui te et anteq; exires sanctificaui te. ℣. Beatus vir. ān Ad omnia que mittam te dicit dñs ibis ne timeas ei que mandauero tibi loqueris ad eos. ℣. Quare fremuerūt. ān. Ne timeas a facie eorū q; ego tecū sū dicit dñs. ℣. Dñe quid multi. ℣. Glia et ho. r. i.

Solēnitatem nobis diuersor martyr charissimi vite ꝓfectis occasus: et susceptā ab eis pro christi nomine palmā consecrauit. Multimodis nāq; veterum relatione didicimus nonnullos martyrum ꝓtra-

tos gladio: igne alios concrematos: & plures bestiarū dilaceratos dentibus: innumeros etiā variis tormentorū cruciatibus affectos spreta sui corporis morte: christiane fidei testimonium reddidisse. ℣. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohannes erat hic venit vt testimoniū perhiberet de lumine Et parare deo plebē perfectā. ℟. Erat iohānes predicans baptismū penitentie Et parare. Lectio. vi.

BEatus vero iohannes baptista cuius nūc festiuitate letamur celestia mundo gaudia sterili ab vtero iudee natus inuexit. Iustantū autē in eo specialis profuisse electio: vt ante nasceretur annunciare dñm: & nascendi haberet initiū: vel linguam que nunciare posset acciperet. ℣. Descendit angelus dñi ad zachariā dicēs accipe puerum in senectute tua Et habebit nomē iohannes baptista. ℟. Ne timeas zacharia: quōm exaudita est oratio tua: et helizabeth uxor tua pariet tibi filium. Et habebit nomen iohannes. Lectio. vii.

DEnique helizabeth illa vetus mulier: et nouus mater: q̄ ante partum suum de futuri filij letabatur officio: venienti ad se beate marie in ipso salutationis occursu ait Ecce enim quo facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit infans in gaudio i vtero meo. ℣. Gabriel angelus apparuit zacharie dicens: nascetur tibi filius: nomen eius iohānes vocabitur. Et multi i natiuitate eius gaudebunt. ℟. Erit enim magnus coram domino vinum et ceruam non bibet. Et multi in natiuitate. Gloria patri. Et multi i na. In tertio nocturno. ℣. Misit dominus manum suam et tetigit os meum: et prophetam in gentibus dedit me dominus. ℟. Cum

inuocare. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes et regna. ℟. Verba mea auribus. ℣. Ipho. Dominus ab vtero vocauit me vt venire ad eis mee recordatus est nomis mei ps. Dñe dñs noster. ℟. Posuisti domine. lec. iiij.

QUid est hoc miracule fratres, que tantorũ gaudiorũ nouitas: vt habere se in vtero helizabeth testaretur infantem: qui nec dũ semetipsũ sentiens: dominicũ iam sentiret aduentũ? Vere omnib hic beatissimus parunulorum qui intra viscera materna adhuc conclusus: adesse saluatorem mundi q necdum sermone poterat: prophetico spiritu reuelauit. Tu autem. ℟. Ipse preibit ante illum in spiritu et virtute helye. ℣. Vt conuertat corda patrũ in filios et incredulos ad prudentiam iustorum parare domino plebem perfectam. ℟. Erit enim magnus coram domino: spiritu sancto replebitur. Vt conuertat corda patrum in filios et incre. Lectio. v.

CHarissimi: nullus ignorat omnem parunulũ materno vtero prodeũtem: inter ipsa lucis exordia mestis concrepare vagitibus: sol⁹ baptista domini vltra legem nascentium nasquitatem suam preuenit leticie exultatione. Et vt dixit fratres hoc vt de sterili matre nasceretur qui fecunditatem virgini reuelaret: quatinus mirabile partũ: mirabiliter natus extenderet. Tu autem dñe. ℟. Helizabeth zacharie magnum virum genuit iohannem baptistã precursorem domini. Qui viam domino preparauit in heremo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohãnes Qui viam domino pre. Lec. vj.

ILlud etiã q̃q stupẽ dũ q̃q magnificũ

q̄ zacharias sacerdos p̄ futur⁹ pzopheta. q̄z hoc ipsum quod gerebatur angelo loquenti nō cre didit: vlus loquentis amisit: donec puerpe ne cōpleta: natus noui heis pzero paterne lin gue vincula reserauit. Os eni quod angelus clauserat: pzomiss⁹ ab angelo filius reserauit Benignissim⁹ pastoz in quirat: vt sicut de bap tiste dñi hodie natiui tate letamur: ita de dei nostri reconciliatiōe gau deam⁹: cui honoz ⁊ glo ria i secula seculoz amē ℣. Innuebant patri eius quē vellet vocari eū s po stulans pugillarē scripsit dicēs. Johēs est nom̄ ei⁹. ℟. Aperti est os zacharie et pphetauit dicēs. Johēs Elia. Johēs ℣n in.nor. ℟. Posuit os meū vt̄ quasi gladiū acutū in vmbza manu⁹ sue ptexit me. ℣. In dño q̄ido. ℟. Fozmās me ex vtero seruū sibi vt̄ i ut cem gentiū: vt sim sal⁹ ei⁹ ab extremis terre. ℣. Hic quis habi. ℟. Reges viderunt et consurgent principes: et adozabūt dñm dñm eum: qui elegit te. ℣s. Bonum ē confiteri. ℣. Magnū.

Sequitur lucam. i. k. vij

In illo tpe: Helizabeth impleti est tē pus pariendi: et peperit filiū. Et ꝛ. Homelia venerabilis bede pbi. Pzecurrozis dñi nativitas: sicut lectiōis eius gelice pdit histozia: mul ta miraculoꝝ sublimitate refulget: quia nimirum decebat vt ille quo maioz inter natos mulierū nō surrexit: maioz pze ceteris sctis in ipso mox oztu virtutum iubare clarescceret Unde merito sctā y oz bē eccliaꝝ tot beatoꝝ martyꝝ victoziaꝝ: quibus ingressū regni celestis meruere frequētat huius tantūmō post hominicū etiam nativitatis diem celebzare cōstituit. ℣. Ecce constituit hodie suꝝ gētes ⁊ super gna vicit dñs. Vt ostēdat

et destruas / et edifices / et plantes in nole dñi. ℣. Antequ exires de vulua sanctificaui te: et prophetā in gentibus dedi te Vt euellas et destruas: et edifices. ℟. vii

IN hac igit veneranda natiuitas summa deuotione celebrat sed in illius tanq̄ in christi saluatoris mundi: tāq̄ in solis iustitie exoztu oi populo gaudiū euangelizatur. In huius aūt tanq̄ in precursoris dñi: in serui dei eximij: in lucerne ardentis et lucentis multi gauisuri esse natiuitate memorātur ℣. Priusq̄ te formarem in vtero noui te et ānteq̄ exires de ventre sanctificaui te Et prophetam in gentib⁹ dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce constitui te sup gentes et sup regna Et prophetam. ℟. ix

IGitur sanct⁹ iohānes pcōz consortia declinās: ab oi quo inebriari potest abstinebat. Christus vero iter pcōzes cōuersans: pctis omnis immunis permansit Johanne aūt nato congratulabātur vicini et cognati illi⁹ genitrici: quia magnificauit dominus miam suā cū illa. Dño aūt nato cōgratulabātur ecclie: qz venit tps miserendi eius. Ipsum itaq̄ interced̄o rogam⁹ impetrare: vt ad eam cui testimoniū perhibuit lucē peruentre mereamur. Iesum xp̄m dñm nostrū: qui viuit et regnat i secula seculoz amē. ℣. Inter natos mulierū non surrexit maioz iohanne baptista Qui dū dño hparasuit in heremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē erat iohannes. Qui. Gloria. Qui. ps. Te deum. ℣. Fuit hō. In laudib⁹. ā.

HElizabeth sacerdos magnū virū genuit iohannē baptistā precursorem dñi. ℣. Dñs reg. ān. Innuebāt pri et⁹ quē vellet vocari eū: scripsit dicens iohannes est nomē ei⁹. ℣. Jubilate. ℟. Iohis vox

bis nomen ei⁹ i natiuitate ei⁹ multi gaudebūt. ℣. De⁹ de⁹ meus. ā. Johēs ē nomen eius vinum et siceꝝ non bibet et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℘s Benedicite. ā. Ite pueri magnus coꝝ dño nā s manus eius cum ipso ē. ℘s Laudate dñm. ℣.

ADite insule et attendite pplī delō ge dñs ab vtero vocauit me: de ventre mēis mee recoꝛdatus ē nominis mei. Hymnus.

OMnis felix meritiq; celsi nesciens labē nituei pudoꝛis pꝛe potēs martyꝛ heremiq; cultoꝛ maxime vatum Serta terdenis alios coꝛonant aucta cremētis duplicata quosdam erino centeno cumulata fructu te sacer oꝛnāt Nunc potēs nostri meritis opimis pectoꝝ duros lapides repelle asperum planans iter et reflexos dirige calles. Ꝛt pius mundi saluatoꝛ s redēptoꝛ mentib⁹ pulsa limone puris rite dignetur veniens sacratos ponere gressꝰ. Laudibus ciues. ō. Justꝰ ut palma. In euange. ān. Apertum ē os zacharie et pꝛophetauit dicens. Hic statim incipiat ℘s. Wꝰ. Post psal. dicatur tota ān. hoc modo. Apertū ē os zacharie s pꝛophetauit dicēs bñdictus de⁹ isrl. ℣

DEus qui pꝛelentem diē honoꝛabilē nobis i beati iohis natiuitate fecisti: da populis tuis spiritualiū gratiā gaudioꝛū/ s oim fideliū mētes dirige in viam salutis eterne. ℘. Vd. i. ān. Helizabeth. ℘s. Deus i noie. ā Gratias. ℣ Quicūq; vult. Vd. ih ā. Innuebāt. ℣. Legē po. ch. Audite ilu. ℟ Elias ho. ℣ Deus q pꝛesenti Vd. vi. ān. Johannes vocabitur. ℘s. Defecit. ch. Pꝛiusq; te. ℟. Posuisti. Oꝛatio vt supꝛa. Adnam. ān. Ite puer. ℘s.

MIrabilia. Chm

EGes videbūt et

consurgent principes et adorabūt dñm deū tuū et sāctū isrl̄ q̄ elegit te. ℣. Magna est gloria ei⁹ in salutari tuo. ℟. Ad vesp. ℣. De ore infantiū et lactentiū perfecisti laudem. ℟. Fuit hō. ℣. Ingressus angelus ad eum. ℟. Non timeas zacharia. Ps. Dixit dñs. Ps. Confitebor. Ps. Beati omnes. Ps. Laudate pueri. Ps. Beatus vir. Ps. Letatus sum. Ps. Nisi dñs. Ps. Lauda ierl̄m. Ps. Ecce nunc benedicite. Ps. Qui habitat. Ps. Ad te leuaui. Ps. Nisi quia dñs. Ps. Qui confidunt. Ps. In exitu. Ps. Dilexi quoniam. Ps. Credidi. Ps. Laudate dñm. Ps. Confitemini. Ps. Beati immaculati. Ps. Ad dñm cū tribularer. Ps. Memento dñe dauid. Ps. Ecce nunc benedicite. Ps. Lauda anima mea. Ps. Beatus qui intelligit. Ps. Voci mee. Ps. Voce mea

Dñs ꝓ.ē. Judite ſtule hy⁹. O nimis felix. ỽ. Juſtus vt pal. In euāg. ãu. Er vtero. ꝓ. Whidich⁹ ex. Deus qui pñtē die. Ad hor. añe de laudib⁹ Ch. ỽ. ex vtꝝ. in die. Ad vel. añ. Helizabeth. hec ſola añ. dicat quotidie ad vel. ſuꝑ pſal. ferialeſ. vſq; ad vigi. apoſtolox qñ fit ſeruitium iñ. lec. ch. Judite ſtule. hym. O nimis felix. ỽ Fuit hō. In euāg. ỽ. Ipe ꝓcibit. ꝓs. Mag. Et cñ ſciendū q; añe de ꝓmis vel. dicenꝺ cū carū repetitione infra oct. ad vꝝ et ad matu. ſuper pſal. Magn. et Benedictus et ad mtō. cū de aliquo ſctō fit ſeruitiū. Et qñ fit de ſctō iohāne. ỽ. ad vel. poſt hym. Fuit hō. Ad mat. ỽ. Juſt⁹ vt pal. Si trñ meō. tū ad mat. q; ad vel. ỽ. Fuit homo. dicat. ¶ Sāctox mar tyrū iohānis et pauli. Ad vel. ān. Helizabeth. cū pſal. ferialibus. ch. Sancti per fidem. hy⁹. Sanctox meritis. hy⁹. Exultēt iuſti. In euāg. ỽ Illi ſūt due oliue et duo cā delabra lucentia ante dñm hauent poteſtatē claudere celi nubibus et aperire portas eius quia lingue eox̄ claues celi facte ſunt. ꝓs. Magnificat. Oratio.

Q Uelum⁹ oñs de⁹ vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat q̄ de btōrū iohānis ⁊ pauli glorificatiōe ꝓcedit: quos eadē fides ⁊ paſſio fecit eſſe germanos. Per dñm. Weōzia de ſctō iohāne ỽ. Ipſe ꝓcibit. Ad mat. Jnuita. Regē martyꝝ. ỽ. Venite. hy⁹. Eterna xpi. In noc. ān. Seruus dñi. ꝓs. Beat⁹ vir. ꝓs. Quare fremuerūt. ỽ. Exultent iuſti. lctō. i.

I Ohannes et paul⁹ coꝛpoꝛe et ſpū fratres ꝓximi ⁊ ꝓcioſi in palatio cōſtātini ꝑendoꝛis habebant. Cū ergo conſtātino iulianus celar facet⁹ eſſet: ꝓuenit ad eū q; paul⁹ iohēs ol

die xpianoꝝ pauperum turbas recreaꝛét. Mi-litq; q eos ꝙuocaꝛét dis cens debere sibi eos ad herere Illi vo dixerũt: seruos dei nos esse opoꝛ tet. Sum⁹ eni nõ sali xpiani: sed veri. ℣. Iñi sũt duo viri mie q assistũt ste dñm. Dñatoꝛẽ vniuer-se terre. ℟. Iñi sũt due oli-ue ꝙ cãdelabꝛa lucẽtia ste dñm. Dñatoꝛẽ. Icõ. q.

IUlian⁹ ita inqt ad iohẽm ⁊ paulum. Cõsiderare debetis qz ⁊ vos regali aula nutri ti: nõ debetis deesse late ri meo: vt habeã vos pꝛi mos i palatio meo. Tũc paulus ⁊ iohẽs dixerũt Cõtẽnimus qdẽ amici cias tuas: ne amicicias dei ydam⁹. Julian⁹ vo irat⁹: furrexit dicẽs De cima trãsacta die ad me venientes amicos vos habeã. Nõ veniẽtes vo: quasi hostes publicos puniã. ℣. Hec est vera fraternitas q̃ nũq̃ potuit violari certamie. Qui effu so sanguine secuti sũt dñm cõtẽnentes aulã regiã pꝛe nerũt ad regna celestia. ℟. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundũ habitare fres i vnũ. Qui. ℣.

POst hec terẽcian⁹ missus est ad paulum et iohãnẽ vt si dijs imolare noluissent: in-terficerent. Ꝯ illi dixe rũt. Nos vnũ dñũ colis mus: qui fecit celum et terrã. Et si tuus est iu lianus dñs habeto pa cem cũ eo: nobis non est alius nisi dñs iesꝰ xpꝰ. Terẽcian⁹ ergo tercia hoꝛa noctis fecit foueã infra domũ sanctoꝝ martyꝝ: et decollatos pꝛecit eos in foueã: fa-ciens famã q̃ tullũ celes tis misi fuissẽt i exiliũ. Post hoc vero in bello persaꝝ: statim interfe-ctus est iulian⁹. Terẽ-cianus vero qz vnicus filius ei⁹ ad coꝛpoꝛa sã-ctoꝝ mũdat⁹ est: cõuer-sus est ad dñm: ⁊ ab illo descripta est ista passio sanctoꝝ ad laudem dñi nostri iesu xpi. ℣. Beati martyꝛes xpi iohannes et

paulas dixerūt iuliano nobis aūt alius non ē nisi vn⁹ deus. Pater et filius et spūs scūs. ℟. Una fides vnū baptisma vnus spūs erat in eis. Pater. Gloria. Pater. ps. Te deum. ℣. Miravilis. In laud. ān. Paulus et iohēs dixerūt iuliano nos vnū deū colimus qui fecit celū et terrā. ps. Dūs regn. ā. Paulus et iohannes dixerunt ad terencianū si tuus dominus ē iulianus habeto pacem cum illo nobis alius non ē nisi dominꝰ iesus christus. ps. Jubilate deo. ān. Johānes et paulus cognoscentes tyrānidem iulieni: facultates suas pauperibus erogare ceperunt. ps Deus deus meus. ā. Spiritus et anime tuloziā hymnum dicite deo nostro alleluya alleluya. ps. Benedicite. ā. Johannes et paulus dixerunt ad gallicanum / hac votum deo celi et eris victoz melioz ꝙ fuisti. ps. Lauda. cp. Reddet deꝰ hyᵐ Rex gloziose martyrum. ℣. Justi autem. In euangelio. ān. Ante erunt iusti ante dūm. et ad invicem non sunt separati calicem domini biberunt et amici dei appellati sunt. ps. Benedictus. Oz. Quesumus omnipotens deus. Memoria de sancto iohanne. an. Inter natos. Ad horas ān de laudibus. Cetera de cōmuni cū oōne ꝓcepria. Eodem die ad vesperas. an. Helizabeth cū psal. ferialibus. In euāgelio. ān Tu puer. ℣. Mag. Ad mat. In euāgelio. ī Nazareꝰ. Advē ān. Helizabeth. cū psal. ferialibꝰ et incipiat ad cp. de scō leone papa. oz

Deus q̄ btm leonē pōtificem sctōrū tuoꝝ meritis coequasti: cōcede ꝓpicius: vt qui cōmemorationis eius festa percolimus: vite quoq; imitemur exempla. Per. Cetera de cōi vniꝰ cōfes. et pōtificis. Meō. de scō iohāne. ān Ex vtero. ¶ In vigilia

apostolorum ad matutinas seruitium de sancto leone papa cū nocte. l. i.

LEo iunior natione siculus de patre paulo: sedit papat⁹ honoris cathedra magnifice catus decē mēsibus et septē dieb⁹. Hic leo suscepit sctām sextā synodū q̄ per dei gr̄am etiam nup in regia vrbe celebrata est: simulq; cū eo legati sedis apl̄ice et duo patriarche. id est cōstantinopolitan⁹ et antiochenus atq; cētū quinquaginta epi. Quā etiā greco eloquio descriptā: studiosissime i latinū trāstulit. Ui

HEc synod⁹ acta est exequēte ac residēte pīssimo ac clementissimo magno pncipe sctāti no iter regale ipsi⁹ palatiū In qua q̄dēnati sūt heretici qui vnā tm̄ voluntatē et operationē in dño ihesu xp̄o dicebant vel p̄dicabant: cū duas voluntates et operationes in ipo catholica credat et predicet ecclia. Ve. iij

GRatia q̄dē diuini cozei⁹ et cozpus a cōtagione et petri sozde mūdauit: idoneū ministrū sacris altarib⁹ fecit. et offerre ei incēsū dignū in odozē suauitatis pozdinauit. Mozt⁹ est itaq; et sepultus ad beatum petrū apl̄m sub die quarto kalēdarium iulij. Cetera ad mas. et ad hozas de cōi vni⁹ cōfessozis et pontificis.

Memozia de sancto io han. ā. Ipse pzeibit. et nō sequunt suffragia consueta. ℣ Rubzica de festo apl̄oz quera. i vigilia sācti iohis baptiste. ℣ In vigilia apl̄oz petri et pauli ad vesp. ant.

QVem dicunt homines esse filium hominis dixit ihesus discipulis suis. respōdēs petrus: dixit tu es chzistus filius dei vivi. et ego dico tibi: q; tu es petrus et sup hāc petrā edificabo ecclesiam meam. Psalmi feriales. ant. Petrus ad se reuersus dixit nunc scio vere q;

misit dñs angelum suū et eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeoꝝ. ān. Dñe si tu es iube me venire ad te super aquas ⁊ extendēs iesus manū apprehēdit eū et dixit iesus: modice fidei quare dubitasti? ān. Cūq; vidisset ventū validū venientē timuit et cū cepisset mergi clamauit dicens/dñe saluum me fac. ℟. Solue iubente deo terra eum petre cathenas q̄ facis vt pateant celestia regna beatis. ℣. Capitulum

PEtrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere q̄ misit dñs angelum suum ⁊ eripuit me de manu herodis. et de omni expectatione plebis iudeoꝝ. ℟. Cornelius centurio vir religiosus ac timēs deū vidit manifeste angelum dei dicentem sibi Cornelii mitte et accersi symonē qui cognominat petrus hic dicet tibi Quid te oporteat facere⁊. ℟. Cum oraret cornelius nondū in christo renat⁹ apparuit ei angelus dicens. Cornelii. Iozia. Quid te. hy⁹.

HEliꝝ omnes festum mundi cardines apostoloꝝ ꝑpollet alacriter petri bti pauli sacratissimi quos christus almo cōsecrauit sāguine ecclesiaꝝ deputauit principes. Hi sunt oliue due coram dño et candelabra luce radiantia preclara celi duo luminaria fortia soluunt petrī vincula portas olympi referāt fidelib⁹ Habēt supernas potestatem claudere sermone sedes pandere splendentia lumina poli sup alta sydera lingue eoꝝ claues celi facte sūt laruas repellūt vitia mūdi limitē. Petrus beatus cathenarū laqueos christo iubēte rupit mirabiliter custos ouilis et doctoꝝ ecclie pastoꝝq; gregis ꝓseruatoꝝ ouiū arcet lupoꝝ truculētā rabiem. Quodcūq; vinclis sup terrā strixerit erit in astris religatum

foztiter ꝛ qđ resoluit in
tris arbitrio erit solus
tũ lux celi radius i fine
mundi iudex erit seculi
Non ipar paul⁹ huic
doctor gentiũ electiõis
templũ sacratissimũ in
morte cõpar in corona
particeps ambo lucer-
ne et decus ecclie in oz-
bẽ claro choruscat vi-
bramine. O roma felix
que tantor̃ pricipũ es
purpurata preciosio san
guine excellis omnem
mũdi pulchritudinem
non laude tua sed san-
ctor̃ merit̃ quos cruẽ-
tatis iugulasti gladijs.
Nos ergo modo glo-
riosi martyres petre be
ate paule mũdi lilium
celestis aule triũphales
milites precibus almis
vestris nos ab oĩb⁹ mu-
nite malis ferte super
ethera. Gloria deo per
immensa secula sit tibi
nate decus et ipertiũ ho
nor potestas sc̃õr̃ spi-
ritui sit trinitati salus
indiuidua per infinita
seculorum secula. Ỹ⁹.
Tu es petrus et sup hanc
petram edificabo eccl̃iã
meam. In euange ãn.
Beatus petrus apostol⁹ vi
dit sibi chr̃istum occurrere
et adorans eum ait: domi-
ne quo vadis? venio romã
iterum crucifigi. psalm⁹.
Magnificat. Oratio.
Presta q̃sum⁹ om
nipotens deus ve
nullis nos ymittas per
turbationibus cõcuti:
quos in apostolice con-
fessionis petra solidasti
Per dñm. Non dicetur
mẽssa de sctõ iohanne
Dicitur tamen mẽssa
de corpore chr̃isti: si ille
festum infra octa. cor-
poris chr̃isti contingat.
Ad matu. Inuitatorium
Tu es pastor ouium prin-
ceps apostolorum tibi tra
didit deus claues regni ce
lorum. ps. Venite. hy⁹
Aurea luce et de-
core roseo lux lu
cis omne perfudisti se-
culum decorans celos
inclito martyrio hac sa
cra die que dat reis ve-
niam. Ianitor celi do-

ctoz ozbis pariter iudices secli vera mūdi lumina per crucem alter: alter ense triumphans vite senatum laureati possident. I am bone pastoz petre clemēs accipe vota pzecātum: et peccati vincula resolue tibi potestate tradita: qua cunctis celum verbo claudis aperis. Doctoz egregie paule mores instruens mente polū nos transferre satage donec plectū largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus Oliue bine pietas vnice fide deuotos spe robustos maxime cōte repletos charitatis gemine post moztem carnis impetrate viuere. Sit trinitati cōpiterna gloria honoz potestas atq; iubilatio i vnitate: cui manet imperium extūc et modo per eterna secula. Amen. In primo nocturno. ān. In plateis ponebantur infirmi in lectulis: vt veniente petro saltem vmbza illius obumbzaret quemq; illozum: et liberarentur ab infirmitatibus suis. ps. Celi enarrant. ān. Ait petrus pzincipibus sacerdotum: ielū quem vos interemistis suspendentes in ligno: hunc deus suscitauit et pzincipē ac salnatozem exaltauit ad dandum penitentiam in remissionem peccatozum. ps Benedicam. ān. Petrus apostolus dixit paralitico: enee sanet te dominus iesus christus: surge & sterne tibi: qui continuo surrexit: et omnes qui videbāt conuersi sunt ad dominū. ℣. Eructauit. ℟. In omnem terram exiuit. lcō. i.

Rant enim tempoze neronis cesaris rome petrus et paulus doctozes christianozū sublimes operibus clari magisterio. Qui virtute suozum operum: neronem sibi aduersum fecerant. Cū autē per eos fides christi in omnium mentes

creſceret: nero inſtin-
ctu ſymonis magi ad-
uerſari cepit apoſtolis.
Sed petrus apoſtolus
vanitates ſymonis ma
gi et flagitia vniuerſa
detexit. ℟. Symon pe-
tre anteꝙ de naui vocarē
te nouī te: et ſuper plebem
meam pr̄incipem te conſti-
tui. Et claues regni celo-
rum tradidi tibi. ℣. Quod
cunq; ligaueris ſuper ter-
ram: erit ligatum et in ce-
lis. et quodcunq; ſolueris
ſuper terram: erit ſolutum
et in celis. Et claues re-
gni celorum. Lectio ſcđa

DEfūctus autem
erat eodem tem-
pore adoleſcens nobi-
lis pr̄opinquus ceſa-
ris. Cum vniuerſoꝝ
dolore ammonuere pie
riq; fore experiendum:
vtrum poſſit reſuſcita-
ri: celeberrimus in his
operibus petrus habe-
batur: ſed apud genti-
les: nulla facti huius
deferebatur fides. Do-
lor eregit medicum.
Perrectum eſt petrum

℟. Si diligis me ſymon
petre paſce oues meas Do
mine tu noſti: quia amo
te. Et animam meam po-
no pr̄o te. ℣. Et ſi opor-
tuerit me mori tecum: nō
te negabo. Et animam me
am pono pr̄o te. Lectō. iij.

HAbere etiam qui-
dam qui ſymo-
nem accerſiendum pu-
tarent: et vteroq; aſſue-
runt. Tunc ait petrus
ſymōi: vt ſi poſſet mor-
tuum ſuſcitaret. Accef
ſit ſymon ad lectulum
defuncti: incātare atq;
immurmurare cepit.
Caſus eſt agitare ca-
put qui mortuus erat.
Clamor ingens genti-
lium attollitur: q̄ iam
viueret q̄ iam loque-
retur cum ſymone.
Ira et indignatio eſſe
cepit in petrum q̄ au-
ſus eſſet conferre ſe tā-
te poteſtati. ℟. Tu es
petrus et ſup hanc petram
edificabo eccleſiā meā: et
porte inferi nō pr̄euale-
bunt aduerſus eam. Et tibi da-
bo claues regni celorū. ℣.

Quodcūq; ligaueris. vt̄ post pzimū ℣. Et tibi. Glia patri. Et tibi. Jn. q. noc. ꝛu. Factū est vt ꝗdā discipula noie thabita plena operib⁹ bonis et elemosinis inkirmata mozeretur miserunt aūt discipuli ad petrum rogantes ne pigriteris venire vsq; ad nos. ℟s. Dēs gētes, ān. Adueniente petro circūsteterunt illum oēs vidue flentes et ostēdētes tunicas s vestes quas faciebat illis dorcas ℟s. Exaudi de⁹ depze. ān. Monēs petrus genua sua orauit. et cōuersus ad corpus dixit thabita surge: at illa aperuit oculos et viso petro resedit dātq; illi manū erexit eā: et ceteris ac vidais assignauit vitam. ℟. Exaudi de⁹ orōnē meā. ℣. Cōstitues eos. lctō. tiū

Tunc sāctus apls postq; silentiū et ait. Si viuit defūct⁹: loquat. Si resuscitat⁹ est/surgat/ambulet/fabulet. Alioquin fantasma putetis: et nō veritatē esse: q videat caput monuisse. Separet a lecto symon: vt plane denudet figmētū diaboli. Abducit symon a lectulo: et manet defunctus īmobilis. Astitit petr⁹ alōge. et intra se orōni paulisq; intētus: cū magna voce ait. Adolescēs surge: sanet te dūs iesꝰ. Et statim surgēs locutus est et ambulauit et cibum sūpsit. ℣. Dñe si tu es iube me venire ad te sup aquas. Et extendens manum apprehendit eum et dixit ihesus. modice fidei quare dubitasti? ℟. Cum vidisset ventū validū vehementē timuit: q cū cepisset mergi clamauit dicēs dñe saluū me fac. Et ex. lctō. ꝟ.

Torquebat magū apti glia offensū se dicit a galileis relicturū vxbē quā tuerī solebat. Die statuit pollicet volatū. quo supnis sedibus inueheret. Die statuto montē capitolinū cōscēdit. ac se erupe desciens volitare cepit Mirari pplus cepit ac

venerari dicētes dei po
tētiā esse nō hois: nichil
q̄ tale xp̄m fecisse. Tūc
petr⁹ ait. Dñe iesu xp̄e
ostēde artes eius vanas
esse: ne p̄ls qui credītu
rus est decipiat. Et statī
implicatis alarū remi-
gīs corruit ⁊ mortuus
est. ℣. Ego p̄ro te rogas
oi petre vt non deficiat fi-
des tua. Et tu aliquando
cōuersus cōfirma fratres
tuos. ℟. Symon ecce sa-
thanas expetiuit vos vt
cribraret sicut triticū ego
aūt rogaui p̄ te. Et tu. ℣. ℣

Tūc nero cepit cau
tas querere qui
bus petrum occideret.
Rogabat⁹ petr⁹ a ppīo:
vt ab vrbe discederet.
Victo⁹ aūt petr⁹ fletib⁹
p̄ri p̄ficisci cepit. Et vbi
quentū est ad portā' vi-
dit sibi xp̄m occurrere:
et adorans eū ait. Dñe
quo vadis? Dixit ei ie-
sus. Venio romā iterū
crucifigi. Intellexit pe
trus hoc de sua passio-
ne dictū: et cōuersus in
vrbē rediit: captusq̄ est
et tuersis vestigīs cruc-
ci affixus. Quod vbi fa
ctū est: cepit cōsolari
populū de cruce. Mox
viderūt circa eū multi
tudinem angelorū ferē
tes solarum et filiorū
flores. Videns autem
petrus hoc: gratias age
bat dño deo dicēs. Gra
tias tibi ago iesu xp̄e:
quia omes quas tradi-
disti michi cōpatiētes
mecū de gloria tua: tibi
gloria cum patre ⁊ spi
ritu sancto. Statimq̄
vt plebs respōdit: amē:
petrus reddidit spīm ad
eū qui viuit et regnat
in secula seculorū. ℣.
Quodcūq̄ ligaueris sup
terram erit ligatū et in ce-
lis. Et quodcūq̄ solueris
super terram erit solutum
et in celis. ℟. Tu es inquit
petrus christus filius dei
viui: respondens domin⁹
ait: et ego dico tibi quia tu
es petrus et super hanc
petram edificabo eccliā
meam. Et quodcūq̄. Glo
ria patri. Et quodcunq̄.

In. iij. noct. an. Cozneli⁹

centurio vir religiosus ac timens deū vidit manifeste angelum dei dicentem sibi: cozneli mitte et accersi symonem qui cognominatur petrus hic dicet tibi qđ te opozteat facere. ℣. Confitebimur. ān. Aperiens petrus os suū dixit in veritate cōperi qm̄ nō est ꝑsonarū acceptoz deꝰ sed in omni gente qui timet deū et operatur iusticiā acceptꝰ est illi. ℟. Dñs regnauit exul. ān. Adhuc loquente petro cecidit spūsanctꝰ super oēs qui audiebāt verbum ⁊ erant loquentes linguis ⁊ magnificantes deū tūc petrus iussit eos baptizari in noīe dñi iesu chzisti ꝓs. Dñs regnauit iras. ℣ Nimis honozati. Tres vltime lect. de exposi. euange. scōm matheū. Venit iesus ī partes cesa. philippi. Dñe. vt in cathedza sci petri. ℟. Quem dicūt homines esse filiū hominis dixit iesus discipulis suis respondēs petrus dixit tu es chzistus filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclīam meā. ℣. Beatꝰ es symon bariona qz caro et sanguis nō reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et ego dico tibi. ℟ Tu es pastoz ouium pzinceps apostolozū tibi trādidit deus oia regna mūdi. Et ideo tradite sūt tibi claues regni celoꝝ. ℣. Tibi emi a dño collata est potestas ligandi atqz solueṅdi Et ideo. ℟. Petre amas me tu scis domine qz amote. Pasce oues meas. ℣. Symon iohannis diligis me plus his? tu scis domine quia amo te. Pasce. Gloria patri. Pasce. ℟ Teh. ℣. Tu es petrꝰ. Iuxta.

PEtrꝰ iohannes ascendebant in templū ad horam oratiōnis nonā. ℟. Dñs regnauit. ā. Argentum et aurū non est michi quod aūt habeo hoc tibi do ꝓs. Iubilate. ān. Dixit angelus ad petrum circumda tibi vestimentum tuum et sequere me. ꝓs. Deus deus meus. ān. qđsit do

minus angelum suum et liberauit me de manu herodis alia. ℣s. Benedicite. ℟. Solue iubente deo terra cum petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna beatis. ℣s. Laudate dñm. cp̄m. Petr⁹ ad se reuer. hy⁹. Exultet celū. ℣. Dedisti. In euāge. ān. Quodcūq; ligaueris super terrā erit ligatū et in celis et q̄dcūq; solueris sup terrā erit solutū et in celis dicit dñs symoni petro. ℣s. Benedict⁹. or.

DEus qui hodierna die apl̄or tuo cū petri et pauli martyrio consecrasti: da ecclesie tue eor in omnib⁹ sequi p̄ceptum p quos religionis sumpsit exordium. Per do. Ad. t. ā. Petrus et iohēs. ℣s. De⁹ in nomine. ā. Eras. ℣s. Quicunq; vult saluus esse. Ad. iij. ā. Argentum. ℣s. Legem po. ch. Petrus ad se. ℟. In omnē. or. De⁹ qui hodiernā. Ad. vt. ān Dixit angelus ℣s. Defecit. Capitulū.

PEtrus quidem seruabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deū p̄o eo. ℟. Constitues. Oratio vt Ad. ix. ā. Solue iubente. ℣s. Mirabilia. Cp̄m.

ANgelus dñi astitit lumen refulsit in habitaculo carceris p̄cussoq; latere petri excitauit eum dicēs surge velociter et ceciderunt cathene de manibus eius. ℟. Nimis hono. Oratio. vt supra. Ad vel. ān. Jurauit. ℣s. Dixit dñs. ān. Collocet. Cp̄m Per manus. ℟. Petre. hy⁹. Exultet celum. ℣. In omnem terrā. In euangelio. ātipho. Gloriosi p̄cipes terre quomodo inuita sua dilexerūt letita et in morte non sunt separati. ℣. Magnificat. or. Deus qui hodier.

℣ In cōmemoratione sancti pauli. Ad matutinū. Laudem⁹ iesū xp̄m In p̄fessione apostoli pauli ℣s. Venite. Hymnus.

Doctor egregie pau le mozes istrue et mente polũ nos trãsfer re satage donec perfe ctũ largiat pleni⁹ eua cuato q ex parte geri mus. hy⁹. Annue chzi ste. In. i. noc. ã. Qui ope ratus est petro in apostola tũ operatus est et michi in ter gentes et cognouerunt gratiam q̃ data est michi a chzisto dño. ℣. Qui me le gregauit ex vtero mtis mee et vocauit per gram suã. ℟. Celi enar. ã. Scio cui credidi et certus sũ qz pos tens est depositũ meũ ser uare in illũ diẽ iust⁹ iudex ℣. De reliquo reposita est michi cozonã iusticie. ℘s. Vñdicã. ã. Michi viuere chzist⁹ est et mozi lucrum gliari me opoztet in cruce dñi nri ielu chzisti. ℣. Per quẽ michi mundus crucifixus est et ego mũdo. ℘s. Eructa. ℣. In octm. l. i.

Paulus igitur apo stol⁹ ielu xpi post pzedicationẽ euangelii scõm ammonitionẽ xpi romã veniebat: mozqz ad eũ multitudo de do mo cesaris credentium cõcurrebat: et ab eo fi dei sacramentum susci piebat: et per ei⁹ pzedi cationẽ fidelib⁹ quoti die gaudiũ magnũ z ex ultatio crescebat. ℟. Qui operatus est petro in apostolatũ operatus est et michi inter gentes. Et co gnouerũt gram dei q̃ data est michi. ℣. Gratis dei in me vacua non fuit sed gra dei sẽper in me manet. Et cognouerunt. Lectio. ij.

Post hec paul⁹ obla tus est conspectib⁹ neronis. Nero aũt vt eũ vidit vehementissi me exclamauit dicens. Tollite tollite malefi cum: decollate crimi natozem perdite mẽtis immutatozẽ. Ad quem paulus ait. Nero tẽpo re modico patioz ego: sz viuã in eternũ regi per petuo ielu chzisto dño meo. ℟. Scio cui credidi et certus sum qz potẽs est depositũ meũ seruare i illũ diẽ. ℣. Reposita est michi

cozona iusticie quã reddet michi dñs. In il. lec. ij.

IRatus igitur nero dixit. Auferte ab illo celerius caput: vt sic sibi de vita ypocrita blandiat: senti atq; me regem inuictũ q̃ eũ vinxi & occidendo deuici. Paulus vero ait. Ut scias nero post decollationẽ meã inuicto eternaliter viuere te antẽ victum: q̃ nunc putas te vincere: cũ michi caput abscisum fuerit: viuus tibi apparebo. Et his dictis ductꝰ est paulus ad supplicium. ℣. Bonum certamen certaui cursum consummaui: fidẽ seruaui Ideoq; reposita est michi cozona iusticie. ℟. Scio cui credidi / et certus sum quia potens est depositum meũ seruare. Ideo. Glozia. Ideo. In. ij. noctũ. Tu es vas electionis sancte paule aplẽ: ꝓdicatoz veritatis in vniuerso mundo. ℣. Per quẽ oẽs gẽtes cognouerunt gl̃am dei. ℟. Oẽs gentes. ℣. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne est glorificandus: qui et meruit thronum duodecimũ possidere ℣. In regeneratione cũ sederit filius hois i sede maiestatis sue. ℟. Fraudi deus de. ℣. Bonũ certamẽ certaui / cursum cõsummaui / fidem seruaui. ℣. De cetero reposita est michi cozona iusticie. ℟. Fraudi deoꝛonẽ. ℣. Cõfitemini. ℣. iij

Cum aũt paul⁹ ꝓgereret ad locũ passionis: venit ad portam rome: vbi obuiã habuit nobilissimã matronẽ nose plautillã. Ad quã paulus ait. Cõmẽda michi mantozã qua caput tegis: quo possũ michi ligare oculos vire iudaice. Que festinato ꝓrexit et vt aplꝰ tulerat obediuit. Insultabãt ei alii qui dicentes. Cur perdis pãnũ optimũ: non tantũ per eũ i seculo lucratura. Paulus vero dixit ad eam. Etiã filia hic pꝛestolare aduentũ meũ: et signa mortis mee

in pāno tibi eſſerā cum chriſto iā victurus. ℣. Repoſita eſt michi corona iuſticie: quā reddet michi dominus In illā diē iuſtus iudex. ℟. Scio cui credidi: et certus ſū quia potens eſt depoſitū meū ſeruare. In illā diem. Lec. v.

IGitur cū ſanctus paul⁹ peruenīſſet ad locū paſſionis: facta oratione grās egit deo: et valedicens fratribus benedixit eos. Et ligās ſibi de plantille mānibus ocłos: i terrā vtrūq; genu fixit: colluā tetendit: et ſpiculatoꝛ caput ei⁹ abſcidit. Qđ poſtq; factū fuit: nomē ieſu chriſti hebꝛaice pꝛonauit. Stolā q̄ ſibi ligauerat ocłos cū vellent rapere: non cōparuit. Videntes aūt qui aderant gratiā dei in beato apło admirati ſunt valde: laudantes dñm ieſum xp̄m. ℣. Michi viuere chriſt⁹ eſt: et moꝛi lucꝛi Gloꝛiari me opoꝛtet in cruce dñi mei ieſu chriſti. ℟. Per quē michi mundꝰ crucifixus eſt: et ego mundo. Gloꝛiari me opoꝛtet. v. vi.

REuertentes vero q̄ miſſi fuerāt a ceſare accelerare nerē apoſtoli: pueneꝛūt ad poꝛtā vbi inuenerūt plautillā et interrogātes eā cū ira riſiōe cur caput ſuū nō operiret cū mātoꝛa quā ſtiterat paulo Que extraxit a ſinu ſuo pānū ſanguie pꝛeſū: quē ei attulerat paul⁹ apł̄s. Ipſa vero die qua decollatus eſt apł̄s: venit circa hoꝛā nonā ianuis clauſis: ſtetitq; ante neronē: et ait. Ceſar ecce ego paul⁹: vel nūc crede q̄ non ſum moꝛtu⁹: ſed vno deo meo. Tibi aūt reſtat eternus interit⁹. Et hec dicēs: diſparuit Nero his auditis: velut amens effect⁹ expirauit. Añ t nos pꝛecioſi apł̄i ſui pauli īterceſſione a laboꝛib⁹ eternis eripiat xp̄s dñs q̄ viuit et regnat de⁹ in ſecula ſeculoꝛ amen. ℣. Dama-

ci prepositus gentis are-
the regis volut me cõpre-
hendere a fratribus p mu
rũ Sũ missus in sporta: et
sic evasi manus ei⁹ in noie
dñi. ℣ Deus a pr dñi mei
ielu chzisti scit quia nõ mẽ
tioz. Sũ. Glia. Sũ miss⁹.
In. iii. noc. ã. Saulus q̃
et paul⁹ magnus pdicatoz
a deo cõfortat⁹ cõvalesce-
bat: et cõfundebat iudeos.
℣ Ostendes qz hic est chzist⁹
filius dei viui. ℟ Confi-
tebimur. ã. Ne magnitu
do reuelationũ extollat me
datus est michi stimul⁹ an
gelus sathane q̃ me cola-
phiset: pter qđ dñm rogas
ui: vt auferretur a me: z di
xit michi dñs: sufficit tibi
paule gra mea. ℣. Nã vir
tus i infirmitate pficitur.
ps. Dñs regnauit exul.
ã Repolita est michi coro
na iusticie: quã reddet mi
chi dñs in illa die iust⁹ iu
dex. ℣ Cooperante gra spi
ritus sancti. ps. Dñs re-
gna. iral. ℣ Nimis ho.

Sermõ matth. xix. l. vij.

In illo tpe: Dixit
simõ petr⁹ ad ielũ
Ecce nos reliqm⁹ oia: et
secuti sum⁹ te. Quid er
go erit nob⁹? Et q. Ser
mo ex gñ. be. hie. pbri.
Grandis fiducia: pe-
trus piscatoz erat di-
ues non fuerat: cibos
manu et arte q̃rebat: et
tamẽ loquitur q̃ fidẽter
reliqm⁹ oia. Et qz non
sufficit tãtũ relinq̃re ilã
git qđ pfectũ est: z secu-
ti sumus te. ℣ Gra dei
sũ id qđ sũ Et gra ei⁹ in me
vacua nõ fuit: sed semp in
me manet. ℣ Qui opat⁹ est
petro i apostolatũ: opat⁹ ẽ z
michi iter gẽtes. Et l. dñs
Ecim⁹ qđ sufficit-
qđ igit dabis no-
bis pmũ? Iesus aũt di
xit illis. Amẽ dico vo-
bis q̃ vos q̃ secuti estis
me: i regeneratiõe cũ se
derit filius hois i sede ma
iestatis sue: sedebitis z vos
sup sedes duodeci iudicã
tes duodecim tribus isrl. Nõ
dixit q̃ reliquistis oia Hoc
ei z socrates fecit z mul
ti alii q̃ diuitias pterple
rũt: sz q̃ secuti estis me:
qđ prope aptor est atq;

credentiũ. ℣. Magnus sctũs paul⁹ vas electionis vere digne est glorificãd⁹ Qui et meruit thronũ duodecim possidere. ℟. Arpho de celo vocatus: et in terrã pstrat⁹ er plecutore effect⁹ est vas electionis. Qui et.

IN regenera- (f. ir tione cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue: quãdo et mortuis de corruptione resurgent incorrupti sedebitis et vos in solijs iudicãtium cõdẽnãtes duodecim tribus isrl'. q; vobis credẽtib⁹: illi credere noluerũt. Nos igit dñi apli sctã iploramus suffragia. cui⁹ solẽnia celebramus: vt sẽp deuitãdo terrestria: studeamus amare celestia per eũ q̃ viuit & regnat in secula. ℣. Sãcte paule aple predicatorveritatis et doctor gentiũ. Intercede p nobis ad dñm q̃ te elegit ℟. Vt digni efficiamur gra dei. Intercede. Glia p. Intercede. ℣. Te d̃. ℟. Annũciauerũt. In laud. ã.

Ego plantaui apollo rigauit: deus aũt incremẽtũ dedit ailli. ℟. Vnusquisq; pp̃riũ mercedem accipiet scm̃ suũ laborem. ℣. Dñs regñ. ã. Libenter gliabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xpi. ℟. Quãdo enĩ infirmor tunc fortior sum et potens. ℣. Jubilate. ant. Sancte paule apostole predicator veritatis et doctor gentiũ: intercede pro nobis ad dñm qui te elegit. ℟. Vt digni efficiamur gratia dei. ℣. Deus deus meus. ant. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius in me semper manet. ℟. Gratia dei cũ ia quod cũ. psal. Benedicite. ant. Damasci prepositus gentis arethe regis voluit me cõprehendere a fratribus per murum fum missus in sporta: et sic evasi manus eius in nomine domini. ℟. Deus et pater domini mei ihesu xpi scit quia non mentior. ℣. Laudate dñm de celis. Cpm.

per manus hy⁹. Exul tet celum laudibus. ỹ. Vidisti hereditatem. In euāg. ān. Ecce enim iam dilexi et tempus mee reso lutionis instat bonum cer tamen certaui / cursum con summaui / fidem seruaui / superest michi corona iu stitie quam reddet michi dñs in illum diem iustus iudex. ps. Dñs dicetus. oz.

DEus qui multi tudinē gētiū vti pauli apli tui predica tione docuisti: da nobis qs: vt cui⁹ natalicia co limus / eius apud te pa trocinia sentiamus. p.

Lectio de lectō petro. ā Solue iubente deo teeraz ỹ. Tu es petrus. Oratio

DEus qui btō pe tro apostolo tuo collatis elauib⁹ regni celestis ligandi atq; sol uendi pontificiū tradi disti / qcesq: vt lectionis eius auxilio a pecca toz nostroz nexibus li beremur. Qui vivis et regnas cū deo ℣ Lectio de sancto iohanne ant. Inter natos. Ad hozas ane de laudibus et sine ỹbus. Cetera de cōi aplox cū oōne. Deus qui multitu. Ad vel. ā Iurauit. ps. Dixit dns. ān. Tolleret. ꝛc. ch. Per manus. hy⁹. Exultet. ỹ. In oēm terrā. In euā gelio. ā. Iste est due alius vt ỹ. in festo lectoz iohis et pauli. ps. Magn. oz. Deus qui hodiernum. Lectia de lectō iohāne ān. Ingressus zacharias. ỹ. Fuit homo. oz. De⁹ qui pñtē die. Hec ane sequē tes dicātur ad vesp̄as et ad mat. sup̄ psalmos Magn. et Benedictus. qn de aplis fit seruitiū vel ad memoriā de apostolis cū de alio sanc to fit seruitiū cū repti tione caudē. ā. Petrus apostolus et paulus doctoz gentiū ipsi nos docuerunt legem tuam domine. ān. Oratē pro nobis. Requi te in memoriis qsuetis ā Gloriosi pnel. qre i meō. qsuet. ā Iste est due alius vt supra in festo sancto

cū iohānis et pauli. ān.
Illi sunt viri sancti quos elegit dñs in charitate nō ficta: et dedit illis gloziam sempiternā quoz. Octrina fulget ecclesia vt sole luna alla. ℣. Ad supne claritatis visionem ad chzisti potentiam ineffabilem introducti petre et paule sanctissimi pzo nobis intercedere dignemini. Uersic. ante
No mal Dedisti hereditatem. Jubel In oēm terrā exiuit sonus eoz. et qui
cūq; memoria de eis.
℣ In octaua sancti iohānis baptiste. Ad matutinas. Inuit Regem pzecurlozis. ps. Venite. hy. Intra deserti tene. In nocturno. ā Oziusq; te lozmaus. p. Btūs vir. et ceteri psalmi sicut in die sabbati ān. ℣ Glozia et honze cozonasti. Lcō. t.

NAtiuitatem sancti iohannis baptiste fratres charissimi hodie celebzamus: quod nulli vnq; sanctoz legimus fuisse cōcessum. Solius enim domini et beati iohannis dies natiuitatis in vniuerso mundo celebzatur et colitur. Illū sterilis peperit: illū virgo concepit. In helizabeth sterilitas vincit: in beata maria conceptionis cōsuetudo mutatur. Helizabeth virū cognoscendo kilium genuit: maria ãgelo credidit z cepit. ℣ Fuit hō.

HOminem cō- (f. ij
cepit helizabeth: hoiem maria sed helizabeth solum hominem: maria deū et hominem Magnus igitur iohannes: cui magnitudini etiam saluatoz testimonium pethibet dicens: Non surrexit inter natos mulierum maioz iohanne baptista. Pzecellit cūctis: eminet vniuersis: antecedit pzophetas: superauit patriarchas. Et quisquis de muliere natus est: inferioz est iohanne Dicit kozta sse aliquis Si inter natos mulie-

ẽm nemo iohãne maioꝛ
est: iohannes maioꝛ est
soluatoꝛe? Ablit. Johã
nes enim natus est mu-
lieris: chꝛistus aũt vir-
ginis. ℟. Innuebãt. ℣.

SIergo intelleximus misteriũ fratres mei: iohẽs hõ est: xps deus est. Humilietur hõ: vt exaltet deus: Scõm illud qõ de dño ipe iohãnes dixit. Illũ opꝛtet crescere: me aũt minui. At huiliet hõ: eo die natꝰ est iohãnes: quo incipiũt decrescere dies. Vt exaltet deꝰ: eo die natꝰ est xps quo incipiũt crescere dies. Idco celebꝛamꝰ natalẽ sancti iohis sicut et xpi: qꝛ ipa natiuitas plena est misterio huilitatis nre: sicut natiuitas xpi plena est misterio altitudinis nre. Ergo i hoie minuamur: vt in deo crescamꝰ Qui viuit et regnat in secula seculoꝛũ amen. ℟. Inter natos. ℣. Te d. ℣. Fuit hõ. In lauõ an Helizabeth. ℣. Dñs reg. ꝛc. ch. Audite insule. hyꝰ O nimis felix. ℣. Justꝰ vt palma. In euãge. an. Apertũ est. ps. Wndietꝰ. oꝛ. Deꝰ q̃ pꝛecelentẽ die. Deo. de aplis. ã. Deerꝰ aplis. Ad hoꝛas añe de lauõ. ch. ℟. cũ sotiis sicut in die. ꝛc. ℣ Sancti swithuni epi ⁊ cꝛes. ad vesp. ãn. Jurauit. ℣. Dixit dñs. ãn. Collocet. ꝛc. ch. Ecce sacer. Et ceteꝛa de cõi vniꝰ cꝛes. põtifi. De moꝛtua de apostolis. ãn. Oꝛate pꝛo nobis. Et memoꝛia de martyꝛibꝰ pꝛocesso ⁊ martiniano. Oꝝ

DEus qui nos sctõꝝ tuoꝝ pꝛocessi ⁊ martiniani cꝛesionibꝰ gloꝛiosis circũdas ⁊ pꝛotegis: da nobis et eoꝝ imitatione pꝛofícere: et intercessione gaudere. ℣. Ad matutinas. Invitatoꝛium. Venite. hyꝰ. Iste confessoꝛ. In pꝛimo noct. ãn. Beatꝰ vir. ps. Ipse. et ceteꝛi psalmi vnius cꝛesionis. ãn. Beatus iste. cant. Tu es. ℣. Amauit eum. Lcto. i.

GLoziolo rege anglor egberto regnante: qui regi kinegillo de idolatria y bea cũ byzinis occidentalis anglor aplm ad fidem conuerso: octauus succellit in regnũ: beatus Swithun⁹ cumplit exordiũ. Qui annis pueritib⁹ in bona simplicitate trãsactis: tugũ dominice seruitutis arripere festinauit. Susceptoq; deniq; clericat⁹ officio de gradu in gradũ sub helmestano venerabili wentane ciuitatis epo ad honorẽ sacerdotij puect⁹ est. ℟. Euge. ℣. Dilexisti.

DIsponẽte aũt dei mia: helmestan⁹ eps mortis debitum soluẽs: clerus ac pplus wẽtane ciuitatis petierũt a rege athulfo prefati regis filio beatũ Swithunũ sibi ordinari in pẽm et pastorem. Nec mora assentiente rege & gaudẽte: beat⁹ Swithunus honore pontificali honorifice sublimatus est: et de mite mitior: et de deuoto deuotior curabat existere. Bene igitur et sancte domo & ecclia dei: cui pastor et pẽ pissimus preerat: secundũ rit⁹ ecclias ticos ordinata et ordinatissime confirmata: regnante in tercio anno anglorũ rege athelberto glorioli regis athulphi filio: felicit migrauit ad dñm. ℟. Ecce sacer. Ic. iij.

AT neq; prefat⁹ pẽ et eps Swithun⁹ intra ecclie septa: neq; in preeminẽtiori parte cimiterij: sz extra ecclesiam in indigniori: q; in plebeis viliorib⁹ patebat: equalit se tumulari precepit. Exiuit aũt de ergastulo seculi anno ab incarnatione dñica octogentesimo sexagesimo secũdo: indictione decima regnante eodẽ dño nr̃o iesu xp̃o: cui est honor & gloria cũ deo patre & spiritu sancto p omnia secula seculorũ amen. ℟. Agmis sacra. In. ij. noc.

ãn. Innocẽtẽ. ã. Letentur. ã. Dñe dñs. ỹ In oẽm trã. Web. lec. de apostolis. ℭ Sermo beati augustini epyscopi. lec. iij.

OMozum sanctozũ apostolozum petri et pauli fratres charissimi hodie celebzam⁹ natalẽ. Quoz vt lon⁹ et pzedicatio peruenit in omnẽ ozbẽ terrarũ: ita eoz passio celebzatur ab oziente vsqz ad occidẽtẽ qm̃ pzo rege passi sũt celi et terre. Quoz patrocinia meruit ciuitas romanoz: vbi sunt cõstitute mẽozie apl'oz. ℟. Ecce ego mitto. lec. v.

OPortuit eni ibi esse pzedicatozes regni celoz: vbi conditũ est regnũ romanoz: vt diuerse gentes venientes honozificent mẽozią piscatoz. Piscatozes piscium facti sunt piscatores hominũ: dño chzisto dicente. Venite post me faciã vos fieri piscatores hoim. Artẽ vobis nõ muto: gen⁹ piscium muto. Extrahebatis de mari viuos ad mozte: nunc extrahetis de seculo moztuos ad salutẽ. Unus erat piscatoz: et alius persecutoz. ℟. Tollite. Lectio sexta.

TUntũ meruerũt persecutozes et piscatozes: vt fierent pzedicatozes. Pzimus i ozdine apl'oz electus est petrus: paulus quoqz nouissim⁹ sicut ipse de se testatur dicẽs. Ego eni sum minim⁹ apl'oz omniũ. Qui elegit pzimũ: ipse elegit et nouissimũ: vt simul pateretur pzimus et nouissimus. ℟. Dñs fleteritis. Jn. xvj. nãn. Dñe iste sanctus. ãn. Vitam petiit. ã. Vite accepiet. ỹ. Magnificauit. vñ. lec. de expo. euãge. scdm math. Hõ qdã pe. Dme. vt in cõmun. ℟. Amauit. Lectio octaua.

BEatus sydithus gloziosi regis eadgari tẽpozib⁹ cuidã modesto fabzo ferrario in nocturna visione ap-

paruit: at bldo sibi ser mone hcepit: vt legatio nis sacramēta venera bili epo athelvvoldo de ferret. vt eū ꝯ totius lū ma cū reuerentia de tu mulo transferret. Qui gaudens in dño: sagaci agnouit industria hāc vilionē a deo destinatā: regē hdictū cōcit⁹ adht eiq; qđ fuerat imparatum solerter innotuit. ℣. magnificauit. ics. ir.

MOx ergo deo ispirāte rex ipse delectaᵒ epi sermonibᵒ: ꝛ sctī pris reuelatiōe: vt hec trālatio ageret celeriᵒ pzōpta mādauit deuotione. Venerādus ergo pōtifex athelvvoldus: sincero glioli regis affectu mediāte: deuoti celei ꝛ ppri desiderio iterueniēte: sctm̄ corpᵒ solicitudine sctā iuētū. ꝛ ea qua debuit reuerentia ad ecclīam trālatulit. ad eutᵒ ingressū multa miracula opatus est xps. Cecis enī pzebuit vīsū. claudis gressū. mutis loquelā. ita vt ilica basilicā nō aliq̄ inuenirent lāguidi. Hui⁹ igit sctissimi svvithuni meritis et hcibᵒ: celi iungamur ciuibᵒ pīrāte dño nō iesu xpo cui sit cum pre ꝛ spū sctō honoꝛ ꝛ glia in in scla sclorꝝ. ℟. Sancte N. pzcllor. ℣. Te deū. ℟ Oza p nobis. In laud. ā Ecce sacer. Ceta ad mat et hor. de cōi vniᵒ pfes. pōti. et fiāt medie i. c. de apīis. ā. Glioli pzincipes et de martyzibᵒ pcessoꝛ ꝛ martiniano. In scōis vel. de sctō svvithuno. ā. Ecce sacer. sup psal. feriales. ꝛ cete. vniᵒ pfes. pōti. Mcōzis de apīis. Ali, sht, dueoline. Et dicent hdicte ac sup psal. etiā si dies dō. i crastino ꝓtingat. Et etiā si dies dō. i crastis sctī martini epi turon. eue. dicent ad scōas dās q̄ erūt de apīis hic ꝓpzie de laud. ipius sācti cū cb. Per manus et hyᵒ. Exultet celum. Quotidie infra octa. xpi. quin de apīis fit

ſeruitiũ ꝑterꝫ in dñicis Adventu. Inuita. Regẽ apl̃oꝝ. ℣s. Venite. hy̆ Eterna chriſti munera In nocturno. ñ. In oẽm terram. ℣s Celi enarrãt et cereri pſalmi de cõi apoſtoloꝝ ſub hac ãn. ℣ Conſtituet. Sermo beati auguſtini epi. lectõ. i.

Hodiam⁹ fratres chariſſimi hũc piſcatorẽ ꝓncipem oim apl̃oꝝũ qui fideli rñio meruit ianitor eſſe regni celoꝝ. Accepit ligãdi ſoluendiq; poteſtatẽ: q; inuenit latentẽ dñi mateſtatẽ. In perſona hois interrogat dñs ieſus rp̃s diſcipulos ſuos dicẽs. Quẽ dicũt hoies eſſe filium hois: At ille diuino ignitus ſpũ reſpondit. Tu es inquit xp̃s filius dei viui. Cui ait dñs. Wthis es ſymõ bariona: q; caro et ſanguis nõ reuelauit tibi. ſed pat̃ me⁹ q̃ eſt i celis. Reꝫa. de cõi apl̃oꝝ de ꝓxima turba et. ℣. r. iſ. ordinatim iterat. ſed ℟. Qui ſtat ibi. vi. loco dicat et tunc ℟. Iſti ſunt dicat vij. loco. ℟. vero Ciues apo. in oct. die tñ.

In carnatiõis (r. ꝯ myſteriũ: r tã p̃cũ di altitudinẽ ſacramẽti hũan⁹ ſenſ⁹ et carnis ſapiẽtia nõ põt intueri: niſi a dño fuerit reuelatũ Reuelauit dñs diſcipulis ſuis inſtabilia fidei ſacramẽta: r manifeſtauit eis odoꝝẽ noticie ſue. Manifeſtauit ſe piſcatoꝝibus dñs: vt vniuerſus mũdus euãgelij retibus caperet. Erce vbiq; vocent piſcatoꝝes ſapientiã. et errãt grãmatici et oꝝatoꝝes ſequentes ſtulticiã. r. iſ.

In ſimplicitate coꝝdis hominum quaramus fratres chariſſimi: et eius aduentum tanq̃ quotidie venturũ eſſe credam⁹: vt coꝝrecti a vicijs et vanam ſeculi ſpẽ relinquẽtes ad palmã ſuperne vocationis attingere mereamur. Natalẽ ꝫ celebra-

mus letoꝝ apłoꝝ pzimi et nouissimi. Petr⁹ ꝺo pzim⁹ est apłoꝝ: ⁊ paul⁹ nouissim⁹ apłoꝝ. Deus aũt q̃ eos sua vocatione sanctificauit: ipse illos in passiõe coꝛonauit pzimus et nouissimus. ℞s. Te deũ. ꝟ. Annũciauerũt. In laudib⁹. hec lcta. ā. Hoc ē pceptũ. ℞. Dñs ꝛ. cp̃m. Per manus. hy⁹. Exultet celũ. ꝟ. Dedit hereditatem. cuper plal. Bñdictus. vna de pdictis aĩs scõm oꝛdinem videlz ān. Jſti sunt vigi. oꝛ. Dei q̃ hodierna ꝺiẽ Adoma. ān. Maioꝛē. ℞s. Dei in noie t. Ad alias hoꝛas oĩa fiant de cõi apłoꝝ sicut fit in eoꝛũ meó. annua cum oc̃one Deus q̃ hodierna ꝺiẽ. ¶ In trãslatione sãcti martini epi ad vel. ān. Juranit. ℞. Dixit ꝟ. ān. Collocet. cp̃. Ecce sacer. ℟. Miles xpi. hy⁹. Jſte cõfessoꝝ. ꝟ. Amauit eum. In euange. ān. O martine. Quere in alio festo ℞. Magnificat. Oꝛatio

Deus q̃ pꝛo tue salutis etne beatum martinũ põtificẽ atq; ministrũ cõcessisti: ℞sta q̃s: vt quẽ doctoꝛẽ vite habuim⁹ in terris intercessoꝛẽ sẽp habere mereamur in celis. ꝙ ꝺ. Mẽó. de apłis. ā. Ad superne. Ad matu. Jnuit. Dñs deꝰ. ℞. Venite. hy. Jſte q̃ fessoꝝ. In. i. noc. ā Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste contexit. ℞s. Vtũs vir. ān. Sctẽ trinitatis fidẽ martin⁹ cõfessus est ac vitiosã gẽm pꝛecepit. ℞s. Quare fre. ān. Ego signo crucis non clypeo pterr⁹ aut galea hostiũ cuneos penetrabo securus. ℞s. Dñe q̃d mul. ꝟ. Amauit eum. lcõ pꝛma

Anno igitur sexagesimo quarto post trãsitũ gloꝛiosi põtificis martini: beatus ppetu⁹ turonice sedis põtificalẽ soꝛtit⁹ est dignitatẽ. Adept⁹ itaq; hũc apicẽ: cũ magno de uotoꝝ q̃lẽu fũdamẽta

ẽpli ap̃lioꝝ ꝙ kuerant
luy btā mēbꝛa locare di
ſpoſuit. Quod ſagaci
inliſtentes ſtudio mirꝛi-
fico mācipauit effectui
℟. Hic eſt martinus. ℣. ij

ADueniente ergo
tpe: vt tēplū dedi
carek: ⁊ btī martini coꝛ
pus trāſferrek: cōuoca-
uit btūs ypeꝛu⁹ ad diē
feſtū vicinos ẽpos ⁊ ab-
batū ac diuerſoꝝ cleri-
coꝝ nō minimā multi-
tudinē. Et qꝛ hoc in ka
lēdas iulij agere vole-
bāt vigilata vna nocte:
ſctōq; mane terrā cepe-
runt effodere. Detecto
ergo tumulo: manꝰ vt
eū ꝙmouerent iniecūt.
ibiq; multitudo copioſa
per totā diē laboꝛās ni-
chil pꝛoꝛſus pꝛofecit.
℟. O beatum. Lcō. iij.

Uigilata deniq; alia
nocte mane ꝑmo
eadem repetētes ſtudia
nichil oino agere potue
rūt. Tūc ꝙturbati atq;
exterriti qđ facerēt ne-
ſcieruūt. Dicit eis vnus
ex clericis. Scitis quia
poſt hoc triduū natalis
eiꝰ eſſe debꝛ⁹ ꝙ inuenerat et
koꝛlitā voluntatis eiꝰ eſt
vt in eadē die eiꝰ trāſla
tio agat: qua ⁊ oꝛdinatio
eius celebꝛat. Tūc ieiu
liſs ⁊ oꝛonibꝰ atq; vigi-
liis die noctuq; inliſtē-
tes: triduū illū ꝙtinua
tione duxerūt. ℟. Agni
na ſacra. In. ꝯ. noct. ān.
Cōſtido ſ dño: q̄ filius meꝰ
ꝑibꝰ tuis reddita ſit ſanita-
ti. ℣. Cū inuocarē. ān.
Terraꝝ cognita dei diſ-
tute ad baptiſmi gꝛaꝝ pue
nit. ℣. Verba. ℏ. O ineſtima-
bilē vim q̄ nobis tāta
miracula chꝛoꝛuſcant. ℣.
Dñe dñs nr. ℣ In oim.
Reḋ. lec. de ap̃lis. Ser
mo btī martini ẽpi. ℣. 4

APoſtolici natalis
gaudio ſēs cha-
riſſimi petri ⁊ pauli: q̄ꝝ
hodie beatiſſimis paſſio-
nibꝰ iocūdamur: letioꝝ
per vniuerſū mūdū xp̃i
exultat eccl̃ia. Que ꝛ
oim le ſctōꝝ martyꝛio
certa ſit adoꝛnari: ho-
rū th victoꝛia gllorꝰ il-
luſtrat: qñqđē videt de

hoc scō ipsos fidei pa-
tres et magistros mar
tyziū triumphasse. l. v.

Quid enī inligni⁹
petro q̄ i carne po
situs mēsuram carnis
egressus: xp̄m ihesū viui
dei filiū verū ꝓfitetur?
Quid magnificenti⁹ pe
tro q̄ tāte ꝓfessionis me
rito cū corruptibili el-
set i corpore: ⁊ necdū ip
se alcēdisset celū regnū
illi celeste ⁊ claudere et
aperire promissū est: ac gra
diēte dño sup aquas vi
am sibi i fluctib⁹ dari ⁊
popolci meruit. l. vi.

Quam paul⁹ int ho
mines vitam age
ret: speciali quadā di-
uinitatis gra et paradi
sus illi penetrabilis: et
celū quiū fuit Quid er
go fratres hoc doctore
perfecti⁹? qui in celo di
dicit: qđ doceret i terris
Quid hoc teste veraci⁹
cui elevato super celos
oculis videre ⁊ appro-
bare cōcessū est: qđ post
modū promitteret credi
turis: p eū q̄ vivit et re
gnat per oīa scla scl'o-
rum amen. Ad. iii. noct. ati.

Dñs ihesus xp̄s non se in-
quit purpuratū nec dyade
mate cetinctē venturū esse
ꝓdixit. ps. Dñe quis habi-
bi. a. Sacerdos dei marti
ne aperti sunt tibi celi ⁊ re-
gnū p̄fis tui. ps. Dñe in
virtute. a. Sacerdos dei
martine pastor egregie ora
pro nobis deū. p. Dñi est
terra. ps. Magnificauit.

Septima lec. de expo.
euāge. scōm lucā. Noli
te timere p. Dñe. vt in
cōi. ℣. Oculis ac mānib⁹

Quarta die (f. viij
xp̄s ⁊ ois ꝓgrega-
ta multitudo ad sepul
chrū scī iā supradicti
martini accedētes ma-
nuloꝫ ponētes nō vale-
bant penit⁹ movere se-
pulchrū. Pauore exter
riti oēs iā in hoc stātes
vt terra vasculū operi
rent apparuit eis vene
randa canicie senex ad
istar nivis candorē esse
rens dicens se esse abba
tē. Tūc ait ad eos senex
Usqzquo cōturbamini

et tardatis? Nõne vidistis dñm martinũ stantem vos iuuare paratũ si manus apponitis ℣. pũ sacrs. lec. ix.

TUnc iactans pallia: quo vtebatur poluit manũ ad sarcophagũ cũ sacerdotibus crucibus paratis & cereis. Inceptaq; ãtipho na: dederunt cẽs voces psallentium in excelso. Tunc ad lenis conatũ ptin⁹ sarcophagũ in sũma leuitate cõmotũ: dõmino annuente ꝓducit in locũ vbi nũc adozat. Quo ad voluntatẽ sacerdotis cõpositis omnib⁹: vt ventũ est ad cõuiuiũ sollicite inquirẽtes lenẽ nequaq; reperiere rũt: sed nec hõ q̃dẽ extitit q̃ eũ de basilica exire videret. Nos ẽes huius sancti martini ꝓcibus adiuti ad illa ꝓuenire mereamur gaudia vbi ipse cũ oibus sctis exultat in secula sec'oꝝ amen. ℣. Sctẽ M. cõfes. ℟. Te deũ. ℣. Oza p nobis.

In laudibus. Ant'pho.

BEatus martinus dixit iuliano. rpi eni sum miles pugnare michi non licet. ℣. Dñs regnauit. ℟. Martine milit nos dñs tibi auxiliũ ferre s exercitũ multitudinẽ effugare. ℣s. Jubilate. ℟. Dũ sacramẽta offerret beatus martin⁹ globus igne⁹ apparuit super caput eius. ℣s. Deus de⁹ me⁹. ℟. Imposita manu puero beatus martin⁹ immundũ ab eo spm̃ eiecit ℣. Benedicite. ℟. Oza p nobis beate martine vt digni efficiamur ꝓmissio=ne chr̃i. ℣s. Laudate.

Chm. hy⁹. et ℣. de cõf. In euãge. ℟. O beatũ pontificẽ. ꝯre in alis festo. Ad. ℟. vel. ℣. Vidiet⁹. or. Deus q̃ pplo. Mẽo. de aplis. ℟. Petrus aplus. Ad hor. ãe de laud. cetera de cõi vni⁹ cõfes. cũ oratione ꝓpria. Ad vespe. An. Beatus martin⁹ &c. ãe de lau. cũ psal. feriat. In euã. ℟. O ineffabilis virtus q̃ nobis tanta miracula ꝯozuscant. ℣s. Dñe.

Oratio vt lu. Mẽo. de apl̃is. ãn. Orate p nobis.

¶ Dñica infra si vacauerit a festo. ix. l̃. oia de cõi apl̃oꝝ dicãtur cũ antipho. lup ꝑsal. Magt. et Benedict⁹. lupra nilli gnatis. ¶ Sermo beati leonis pape, lec. i.

OMnib⁹ quidẽ sanctaꝝ solennitatum dilectissimi totus mundus est particeps: et vnius fidei pietas exigit: vt q̃cq̃d pro vniuersoꝝ salute gestũ recolit: cõmunibus vbiq; gaudijs celebret. Verumtñ hodierna festiuitas prae ter illã reuerentiã quã toto orbe pmeruit: speciali et prop̃cia nõe vrbis exultatione venerãda est. Ut vbi principuꝝ apostoloꝝ glorificat⁹ est exitus: ibi in die martyrij eorum sit leticie principatus. Lectio secũda.

ISti sunt sancti viri: p quos euãgeliũ christi tibi roma refulsit: et q̃ eras magistra erroris: facta es discipula veritatis. Isti sũt sancti patres tui veriq; pastores: qui regnis celestibus inserendã multo melius multoq; felicius ꝑdidert q̃ illi quoꝝ studio prima mentũ tuoꝝ fundamẽta iacta sunt. E quibus is q̃ tibi nomen dedit: fraterna te cede redauit. l̃.

ISti sunt q̃ te ad hãc gliam puexert vt gens sancta popul⁹ electus ciuitas sacerdotalis et regia: per sacram beati petri sedẽ caput orbis effecta: latiꝰ pfidẽs religiõe diuina, qui dñatione terrena. Quis enĩ multis auctaꝝ victoriis ius ipiũ tui terre mariq; ptuleris: minus tñ est quod tibi bellicus labor subdidit q̃ quod pax christiana subiecit. Tu aũt. lec. iii.

NAm cũ duodecim apl̃i ꝑ spiritũ sanctũ olim locutione linguaꝝ imbuendã euangelio mundũ distribuis

sibi terraꝝ partib⁹ susce
pisset: beatissimus pet⁹
pzinceps aplici ozdinis
ad arcem romani desti-
natur iperij vt lux veri
tatis q̄ in omniū gētiū
reuelabat salutē: effi-
caci⁹ se ab ipso capite p
totū mūdi cozp⁹ effun-
deret. Lectio quinta.

AD hanc ergo vr-
bē tu beatissime pe
tre apls venire non me
tuis et cōsozte glie tue
paulo aplo alias adhuc
ecclīarū ozdinationib⁹
occupato: siluas istas fre
mentiū bestiaꝝ ⁊ turbu
lentissime pfunditatis
oceanū cōstantioz quā
cū super mare gradere-
ris ingrederis. Nec mū-
di dñam times romā: q̄
in cayphe domo erpaue
ras sacerdotale ancillā. vi

QUicqd aut iudi-
cio pylati: aut se-
uitia iudeoꝝ minoz est
vel in claudio potestas
vel in nerone crudelitas
Micebat ergo materiā
fozmidinis vis amoris
Nec estimabas terrozi
cedendū: dū hoz saluti
cōsuleres: quos susce-
ras diligendos. Hunc
aūt intrepide charitatis
affectū tam tunc pfecto
cōceperas: q̄ confessio
tui amoris i dñm trine
interrogationis est soli-
data mysteria: cui ho-
noz et glia in sec̄a sec̄oꝝ
amen. Expositio dicat
cū trib⁹ lec. de eadē de
vno euāg. subsequētibus
in missis infra octa. nō
dz: pzout stat in ozdine
subscripto. Hoc est pze
ceptū. Facta est cōtēptio.
et Hec mādo vo. Cc. vt
in cōi. ¶ In oct. aplox
petri et pau. Ad vesp.
Iocundit. hs. Dixit dñs.
ā. Collocet. Et cetere ād
et psalmi de aplis. cum
Non vos. hy⁹. Iam bo
ne. vt su. in die. Ad ma
tu. ℟. Doc toz egregie.
℣. Oliue bine. ℟. Sit
trinitati. Usit. In omnē
terram. In euāge. ā. Iste
sunt due olive. vt supza
in festo sc̄i iohannis et
pau. p. Dñe. oz.

DEus cuius dexte

ea beatum petrū aplm ambulantē in fluctib⁹ ne mergeretur erexit: & coapostolū eius paulū tercio naufragantē de profundo pelagi liberauit: exaudi nos ppicius et concede: vt ābozū meritis eternitatis glozia consequamur. Qui vi.

Ad matu. Iuuā. Regē aplox. pg. Venite. Exe

ra vti cōi. Sermo bti augustini epi. R. t.

Piscatozis et persecutozis sacratissimū diē: ille quo retia euasit seculi: ille quo ex ꝑdone confessoz fact⁹ est xpi: gemine festiuitatis ortus vna deuotione ꝓcipua hodie celebzamus. Elegit hos duos xps: vnū piscatozē: alterum grassatozē. Ecia d 2i. R. q

Illū vocat ex littore: ac istū clamat ex ethere. Illū accersit ex ponto: istū terret e celo. Cū igitur petr⁹ linea claustra iactaret in freto: xps retia misit in verbo. Cepit chzist⁹: cepit et petr⁹: xps discipulū/petrus et piscitulū: et dum circūdat petrus gentē squameā: ipse venit in retia. Te. iij.

Paulus q̄ paruus sed ex paruo magnus: cū diceretur saulus: syderea voce cōterritus cadit: elisⁿ audacia seminat in mūdo uitrinā. Saule inqt saule: q̄d me pleq̄ris? O saule lupe rapax comedisti sed expecta paululū: et digeres. Parū enī erat ghi tuo: q̄ crucifixerat chzistū ilup & man⁹ mittere non ꝺozmidauit in celum. Tu autē. R. iij.

Mittit petr⁹ in seculo retiaculum: circūfert paulus dñicū in mūdo vexillū. Et ille piscat hoies: & iste titulo xpi signat gentes. Currit vtq̄ ad palmā martyzū: et vterq̄ puenit ad cozonā. Petr⁹ p xpo capite deozsū in ligno suspenditur: paulus pzo chzisto pugione truncatur. Lectio. v.

Ille vero pzopzijs
greſſib⁹ pticilceba
tur ad xp̃m: oculiſq; ſu
periozꝝ reſpiciẽs beatꝰ
ſpꝰ deducebat ad celũ
Iſte ceruicẽ curuat ad
penã: ⁊ offert verticẽ ca
pitis ad cozonã. Petrꝰ
crux necat: paulũ gla
diꝰ imolat. O duo gũa
ſupplicioꝝ i duob⁹ apo
ſtolis xp̃i. Petr⁹ patit
crucẽ: paul⁹ ſumit dñi
ci latei pugionẽ. Le. vi.

Piſcatozẽ ſalpẽdit
ham⁹ crucꝭ: pſecu
tozẽ mucro minuit pz
cuſſozis. Ex piſcatoze
fecit de⁹ apl̃oꝝ pzincipẽ:
ex pſecutoze fecit apl̃i
cum ꝓfeſſozẽ. Pzeſtitit
pallio ſocios: quos fe
cerat fidei p̃dicatio co
pulatos Veneremur er
go p̃ncipes gregis nr̃i:
ſi volum⁹ ad caulas in
trare veri paſtozis ieſu
xp̃i dñi nr̃i: qui cũ deo
p̃re et ſpũ ſancto viuit
et regnat i ſecula ſeculoꝝ
amẽ. S. mat. xiiij. f. vij

In illo tpe: Juſſit
ieſ⁹ diſcipulos ſu
os aſcendere in nauicu
lã: et pzecedere eũ trã
ſfretũ donec dimitteret
turbas. Et reliqua.
Omelia ravani doctoꝛ.

Quare aũt coegerit diſ
cipulos aſcẽdere naui:
et ipſe mox dimiſſo po
pulo in montẽ oꝛatuꝰ
abierit: iohannes ma
nifeſte declarat. Qui cõ
pleta refectione illa ce
leſti continuo ſubiecit.
Jeſus ergo cum cogno
uiſſet quia venturi eſ
ſent vt raperẽt eũ et fa
cerẽt eũ regẽ fugit iterꝝ
i mõtẽ ipſe ſolꝰ. f. vij

Denig; domino in
montis cacumi
ne commoꝛante: ſtatim
ventus contrarius oꝛi
tur: et turbatur mare:
et periclitantur apoſto
li. Et tandiu imminẽs
periculum et naufra
gium perſenerant: q̃
diu ieſus non venit.
Laboꝛ quidem diſcipu
loꝝ in remigando:
et contrarius eis ven
tus: laboꝛes ſcẽ eccliẽ
varios deſignat: q̃ iter

undas scḋi aduersātes et imūdoꝝ flatus spiritu ū: ad quietē patrie celestis q̄si ad ſidā littoꝝ statione ꝙuenire conat.

Iube me inq̄t (d. ix) venire ad te super aquas. Tu ꝓcipe: z ilico solidabunt aq̄: ac leue fiet corp⁹ q̄ ꝙ se graue est. Et descēdes petr⁹ de naucula ābulabat sup aquas: vt veniret ad ie ſū. Et cū cepisset mergi: clamauit dicēs. Dñe sal nū me fac. Igit ardebat ai fides i petro. sed hūana fragilitas illū trahebat in pfūdū. Paululū igit petr⁹ reliquit tētatione: vt augeat: fides: z intelligat se nō facilitate postulatiōis sed potētia dñi ꝓseruatū: cui laus z glia per infinita scḋa scḋoꝝ amē. ℣. Ciues apłoꝝ. In euāg. ā. Orate p nobis. p. Benedict⁹. oꝝ. Deꝰ cui⁹ dextera. Cetera ad matu. z horas de cōi apłoꝝ et ho. De⁹ cui⁹ dextra. ¶ In trālatiōe scḋi thome martyris.

Ad vesp. ān. Surrexit ds. Dixit dñs. ān. Collocet, etc. cp. Btūs vir q̄ suf. ℟. Miles xpi. hy⁹. Deꝰ tuoꝝ. ỽ. Glia et honore. In euāge. ā. Hic est vere martyr. ps. Magn. Oꝝ.

Deus q̄ nobis trālatiōe bti thome martyꝝ tui atq; pōtificis celebrare concedis: te supplices exorāmus. vt meritis eius et ꝓcib⁹ a vicijs ad virtutes: z a carcere trālferamur ad regnū. y. Meḋ. de aplis. ā. Glioli pzin. ỽ In ecclesia. oꝝ. Deus cui⁹ dextra. Ad mat. Inuit. Iust⁹ ut. p. Meh. Cetera de cōi vni⁹ marty. lcō. l.

Gloriosi martyris thome translationē fres charissimi dignis in dño laudibus recēlentes pio mētis pēlemus affectu: q̄ quasi felici pzelagio in ipli⁹ trālatione cōcurrebāt. Anno igit quinquagesimo a passiōe sua: anno vero ḡē millesi-

mo ducentesimo nonagesimo nonis iulij hora quasi tercia translatio beati martyris est adimpleta Pensemus dilectissimi mysteria anni quinquagesimi. Annus quinquagesimus: annus iubileus est. Jubileus autē remissionis annus vel remissiu⁹ interpretat. l.q

SIcut enī in lege anno iubileo onerata indebita cōsueuerūt remitti: sic ⁊ in anno iubileo trāslationis ipli⁹ martyris onera penitētiū remittuntur. Unde pius pater honorius papa tercius in signū ānī iubilei: accessuris ad solēnitatem trāslationis beatissimi thome ānuatim de iniūctis penitētijs remissiōes tales indulsit: quales retroactis tp̄ib⁹ nūq̄ meminimus romanos pōtifices aliquib⁹ indulsisse. l.cō.iij

AD memoriā etiā reuocemus: q̄ beatissimi martyris translatio: die martis sit primo celebrata. Beatus igit thomas die martis quasi ad martē de vtero matris sue in lucem p̄cessit. Die martis sederūt primo principes: ⁊ aduersū eū loquebant Actus est etiā die martis in exiliū. Die martis aparuit ei dñs apū pōtiniacum: et dixit ei. Thoma thoma: ecclia mea gliabit in sanguine tuo. Die etiā martis ab exilio est reuersus. l.q

DIe martis martyrij palmā adeptus est. Die ergo martis gliose trāslatus est. Anno vero quarto pontificat⁹ p̄ssimi patris honorij papē: etatis etiā henrici illustris anglorū regis terciodecimo: tp̄ib⁹ sacratissimi p̄is stephani translatio est gliose celebrata. Et merito taliū temporibus: q̄ qui innocenter vixerat: decens erat et honestum: vt ab innocentibus et temporib⁹ innocentiū transferatur. l.v

Qualiter trāslatio beatissimi martyris thome facta sit audiamus. Noctis cuidā crepusculo venerabiles patres stephan⁹ cantuariensis archiepc⁹: et richardus tūc sarelburiēsis epc⁹. z vualter⁹ prior et quētus totus cū deuotione debita ad sepulchrū ipsi⁹ martyris peruenerūt. Ibiq; oīonib⁹ aliquātulū ꝑtū noctis hzeuitas ꝓmittebat deuotissime ihsistebāt.

Omnibus iterato oīonib⁹ deuotis z lachzimis exultationis incūbentibus quidā de pzesentibus vita et sanctitate ꝑclari: thesaurū illū pzeciosam de sepulchzo sustulerūt: z in capsā ligneā tutissime ferro coopertā honozifice collocauerūt Aduenīēte igit die trāslationis ꝑfixo: venerabiles patres pādulphus apostolice sedis legatus cātuariensis et remensis archiepi cū ceteris pzelatis z optimatibus regni: capsā pzedictā sup humeros suscepere in ꝑtia illustris regis anglozū henrici terci: q pzopter minozis eratis imbecillitatē et tumultū ꝓpli nō susceptit eam cum ipsis deferendam.

Septima lō de expō euāgelq. Ego sū pastoz bon⁹: bon⁹ pastoz. Cre in dñica scda post pasc. ꝑ.

Detulerūt vo pzedictā capsā super humeros suos in aspectu ppli cū lachzymis exultationis z hymnis iubilationis ante sitā sce sctē trinitatis. Quā diligentissime collocauerūt sub alta capsa ligneā auro z lapidibus ꝑciosis incōparabiliter cooperta. Beatissimus itaq; martyz sue gēe solatia quasi vicē ipēdēs suis fidelib⁹ nō subtraxit: z miraculis pzeambulis comitantibus et sequentibus rotam sue translationis solennitatē adozn auit.

Lō ix

Gaudeam⁹ igitur vniuersi qui tãte trãslationi meruimus iteresse. Exultet in dño gens anglor vniuersa: quã rex celestis sp̃alius ceteris iligniuit: dũ ex ea virũ sine macula pze elegit: vt sit vnus ex angelicis inter angelos cõstitutus: qui itercessor fieret pro salute pl̃or. Glia oipotẽti deo q̃ talẽ exaltauit: glia vnigenito filio: qui talẽ redemit: glia sp̃i scto: qui talẽ sua gr̃a illuiauit: vni soli viuo z vero deo laus z honor z gratiar actio per infinita sc̃la sc̃lor amen. Cetera ad matuti. et hozas de cõi vni⁹ martyris cũ oone. De⁹ q̃ nobis. ¶ Hãcti grymbaldi sacerdotis. l. i

Preclarus cõfessor xp̃i grymbaldus: tui⁹ hodie trãslitũ felicẽ celebzamus oi laude est dign⁹: q̃ triũphali lãcea triũphat in celis cozonatus Tui⁹ laudes qõ ab lic si tacuerim⁹: exculabiles ante tribunal xp̃i nõ erimus: quia illius gliosa pignoza in ciuitate lũt vvintonia: multisq̃ miraculis a deo clemẽter glozificata. Deniq̃ sciolus iste q̃fessor xp̃i: de terra sua: de cognatione sua: z de domo seruitutis patris sui exiens: venit in terram anglorũ: de qua felicit̃er vocatus est ad regna celorum. lctõ. ij.

Hilus liquidẽ vite sanctitas et depositiõis celebzitas nobis in domino confert leticiam: et solitam aufert tristiciã. Hic ergo adepta sacerdotij inula: vt fidelis seruus et pzudens cõseruis suis fructum in tempoze tritici erogauit. Et ideo vt angelus dei in ecclesia sancta resplẽduit q̃ attestãte scpt̃ura. Sacerdos angel⁹ dñi est. l. i.

Erat enim fide cõstantissimus: spe firmissimus: charitate integerrim⁹: pzudentia

insignitus: temperãtia pzedit⁹: fortitudine roborat⁹: iusticia locupletat⁹. Gaudete dilectissimi ⁊ exultate: qz ad tanti pẽis ãnua cõuentistis solẽnia: qui edificauit domũ suã supza petrã: id est chzistũ: a quo iã i celis eternã percipe meruit coronã: ipsi gl'a in seculũ seculoz amen.

Cetera de cõi vni⁹ cõf. nõ pontificis. Sctẽ euerildis virginis. lec. i.

IN diebus illis: regnante dño nõ ie su xpo: sanct⁹ birin⁹ eps a romane sedis sũmo põtifice trãsmissus est occidentalibus anglicis: vt ꝓdicaret verbũ dei: ⁊ multis miraculis signoz chorusc aret. Conuertit autẽ sinegilsmũ regẽ coz ẽi oi familia sua: ⁊ sanctus oswald⁹ noz thanhymbzoz rex eũ de sacro fonte suscepit. ℣. ℟.

PRocedẽte vero tẽpoze exstitit quedã virgo euerildis noĩe nobilib⁹ oztа natalib⁹ que velut stella matutina tota tam pulcrã sue lucis radijs ylustrauit. Huius igit̃ btẽ euerildis ãnuã festiuitatẽ deuotis laudib⁹ recolẽtes: tante deuotioni studio ei⁹ laudibus insistam⁹: quanto deuotioz in dei oipotẽtis famulatu ymãlit. ℣. ℟.

QUam igit̃ fama vbinitatis ei⁹ crebzescer et: et laus illi⁹ ibiq; resonaret: sacrũ velamẽ clã parẽtibus ignorantib⁹ suscepit: ⁊ habitum monachalẽ sancti monialiq; ẽ effecta. Relictis itaq; parentibus a domo pẽna clã discessit: iesu xpi se commisit manibus dicẽs Dirige me dñe i viã tuã ⁊ semitã iusticie ꝓpter inimicos meos: dirige i cspectu tuo gressus meos: et plallẽs cãticũ zachzie iter igressa est. ℣. ℟.

DEus aũt q̃ vbiq; est pñs misertus est filij⁹: videns intẽtionẽ

vnã: noluit eã solã iter
lum facere: misit ei du
as virgies habitu sti
moniali idutas: quarũ
vna bega vocabat̃ z al
tera mildzeda. Quas
cũ vloeret alõge venĩ
tes: fleris genib⁹ oꝛauit
dñm dicẽs. Bñdicet⁹ do
minus de⁹ me⁹ q cõsola
ris nos i oi tribulatiõe
nã zcede michi socias
tibi acceptas: vt simul
laudare possim⁹ nomẽ
scm̃ tuũ: qõ est bñdictũ
in secula scꝛoꝛ. Iec. v.

QUm aũt hec oꝛas
set btã euerildis:
assueõt pkate virgies be
ga et mildzeda: et dixe
runt. Vere verũ est qõ
veritas dicit dñs nr̃ ie
sus chꝛist⁹. Quicquid
oꝛantes petitis: credi
te q zcipiet̃. En adest
quod petiuimus: en ha
bemus quod optauim⁹
De tali cõuentu letan
tes: deũ q sibi pꝛosperũ
fecerat iter laudauerũt:
dicẽtes. Te deũ lauda
mus: te dñm zfitemur
Et hymno dicto: mirũ
dictu: eã quã nũq̃ an
te viderãt: et nomẽ illi⁹
spiritu sancto reuelan
te cognouerunt. ℣. vi.

STatim aũt vt ꝑ
uenit ad locũ: vbi
permãsura erat deo di
sponẽte z archiepo vuil
frido cõfirmãte: i loco
qui pꝛi⁹ pꝛedicẽ epi voca
bat̃: postea mãstio eue
rildis: ãglice vero eue
rildesham. Tante scti
tatis fuit: vt solũ diui
ne contẽplationi vaca
ret. Cũ igitur dei gꝛa
adiuuante ipsi⁹ exẽplo
et doctrina multas vir
ginales aias deo redde
disset: nã ad eã venie
bãt multe diuitũ filie
et sacrũ velamẽ accepe
rũt: ita vt in conuentu
suo aliqñ octoginta ha
beret: aliqñ plures. Vo
cauit eã dñs iesus tan
dẽ dicẽs. Veni dilecta
mea: accipe coꝛonã ti
bi pꝛeparatã. Et coꝛre
pta bꝛeui febꝛicula in
ter manus virginũ se
ptimo idus iulij migra
uit ad dñm: cui est ho-

noz ⁊ glia in scla seloz. amē. ¶ Tres vltime lectiones de exp̄one euāgelij.

Sīle est reg. ce. de cēbir. Omeī. ⁊ cete. de cī vnī⁹ virgis nō mar. ¶ Sctō cī mar. septē fratrū. oz

QUesta ꝯs op̄s de⁹: vt q̄ gliosos martyres tuos foztes i sua cōfessione cognouimus: pios apō te i nīa intercessione sentiam⁹. p. Lectio. i.

DEmpozib⁹ antonini iperatoris felicitas illustris femina cū septē filijs suis xp̄ianissimis tenta est: quoz noīa sūt hec: ianuari⁹/ felix/philip⁹/alexāder vitalis/martialis/syluanus. Iste septē fr̄es cū matre illoz ducti sūt ad publiū p̄fectū quos ille blādo colloquio ad sacrificiū vocās: minabat interitum. Lectio. ij

DIxit felicitas mat eozū dixit. Mia tua ipietas est. et exhoztatio tua crudelitas. Et conuersa ad filios suos dixit. Videte filij celū vbi vos expectat xp̄s cū sanctis suis. Pugnate p̄o aīab⁹ vēis: et fideles vos in amoze xp̄i exhibete. Publi⁹ vo p̄fectus iussit: vt felicitas et septem filij in carcerem mitterentur: et antonino imperatoz omnia illoz̄ gesta referri p̄cepit. Lectio. iij.

DIxit antonin⁹ imperatoz misit eos per varios iudices: vt varijs supplicijs laniarētur. Ex quibus vero vnus iudex fratrē p̄mū plūbatis occidit. Alter vero lebm et tercium fustibus mactauit. Alius quartū per p̄ecipitiū iteremit. Alter quintū sextū et septimū varijs supplicijs affectos capitalē subire sentenciā fecit. Matrem vero eoꝝ rum capite crucari iussit: et ita triumphātes conuolauerūt in celos. Cetera de cōmuni plurimoz̄ martyz̄. ¶ Octē margarete virginis et martyris. Oz.

Deus qui beatã margaretã virginẽ tuã hodierna die ad celos per martyrij palmã venire fecisti: concede nobis qs: vt eius exẽpla lequẽtes ad te puenire mereamur. ℣. Ic. ℟.

Beata ẽo margareta quintodecimo etatis sue anno audiẽs persecutionem cõtra chzistianos ebullire: his verbis oronẽ ad dñm fudit. Domine in quiens iesu chziste: qui nanq; deleris sperantes in te: exoza me parulã in te: vt si venerit tyzãnica potestas: et me cõpzehenderit: non patiaris dñe famulã tuã deficere: vt pze timoze penarũ fidẽ gratie tue abnegem: et tuum sanctum nomen fozmidãdo relinquam. Lcõ. ij.

Interea quidã pzefectus olibzius veniebat de alia i anchiochiam pzopter chzistianozum persecutionem. Vidensq; beatã margaretã pascentẽ oues: cõpzehendit eam: pzecepitq; ad se adduci Que cõpzehensa cepit chzistum inuocare et dicere Miserere mei iesu chziste miserere mei. Audiens autem esse chzistianam imutauit vultum faciei sue et ait ad eam. Ex quo genere es tu? Beata margareta respondit. Libera ego sũ et chzistiana: et inuoco deum patrem omnipotentem: et filium eius iesum chzistum. Lcõ. iij

Alteravero die ofi bzius sedẽs ptribunali sacrã virginẽ sibi pcepit accersiri: quã sic turbido vultu adit dicens. Vis ne libamẽ dis immoztalibus litare: an pzo chzisti tui nomine cum dedecoze mori? Beata margareta respõdit. Pzo chzisto totis viribꝰ malo occidi q̃ obscenis simulachzis vanis et surdis ceruices meas inclinare. l. q

His auditis filius dyabli furēti ait torto-res inclamat Cur inquit boni hactenꝰ ministri mozas nectitis? Atrocissimis carnes eiꝰ flagris dilcerpite. Hastagū tergo tumidi implere iussa magistri: expoliatagꝫ martyrē diris lacerant tozmētis. Beata margareta aspiciēs in celū dixit. In te dñe spaui: nō confundar in eternū. Vrit interea hostia dei in odozē suauitatis vilibilibus flāmis: sed inuisibili refrigerat roze spūssācti. f. v

Considerans ergo furibūdus iudex virginē nō grauare incēdia: ad alia iterū diuertit argumēta. Afferat inqt cuppa aqua repleta: in qua demergat hec sacrilega. Ministri vō dicta ꝓperāt iubentis: ꝫ iūctis manibꝰ ꝫ pedibꝰ capite deozsū: ꝓcipitat in ꝓfūdū. Sp̄ōsa xp̄i in ipis fluctibꝰ ꝓcipitata: ꝓces fudit de notione sācti ssima. Cōpleta nāqꝫ ōone: subito solutis manibꝰ ꝫ pedibus ꝓgdit ex fonte cūctipotētē laudās. f. vi

Tanc terremotus factꝰ est magnꝰ: et voce de celis per ampla aeris spacia audit Cōstāter certa btā margareta: qz ois chozus sctōꝝ tuū ꝓstolat aduētū: vt ꝑcipias perhēnem palmā labozꝫ. Post hec truculentus iudex sācta virginē capitalē iubet subire sententiā: fidē xp̄i i ea luinerabilē ꝓspectās. vij. lec. de expōne euāgel. scōm math. Sike est reg. ce. the. ab. Omel. vt in cōi. sc. vij.

Ducta vo btā margareta extra ciuitatē ipetrata a speculatoze malco ozādi licēcia: flexis genibꝰ ozauit dñz dicēs. Respice igit pīssime pater/et ꝓsta: vt si quis supplicia que ꝓ tuo noie viriliter ꝓtuli scripserit aut legerit: vel mei memoziā

fecerit: criminū suorū ymereat venią. Et adhuc peto: vt q̄ eccl̄iam in mei nois honore tibi dedicauerit: adipiscat quicquid petierit vtile sue saluti: et descendat super illā domū cōlectatic spūs̄ancti. Rc. ix

His a marryre dictis: subito facta sūt tonitrua magna: et colūba de celo missa tetigit eā dicens. Vtā es xp̄i sponsa margareta: q̄ olim cōpateris. Ecce eni q̄ petisti: et q̄ nō petisti: vsq; in finē sedi tibi xp̄s cōcessit. Veni in requiem patrie celestis.

Speculator vero maximā de virtutē plustrās circa eā: penitere eā renuit. Cui margareta. Si hoc agere distuleris: partē mecū habere non poteris. At ille timēs dixit. Dñe ne statuas michi hoc peccm̄. Et extento gladio caput ei⁹ amputauit. Qui cōtinuo ad dexterā btē virginis corruit: et expirauit. Et ex corpore btē martyris colūba exiens videntib⁹ cūctis celi secreta: angelicis manib⁹ penetrauit. Tūc q̄dā xp̄ianus nobile theophim⁹ tulit corp⁹ eius: et lepeliuit illud cū aromatibus in antiochia ciuitate: ad laudē dñi nr̄i iesu xp̄i. Cetera de cōi vni⁹ virginis: et martyris: cum oīone ỹpa. ¶ Sancte prarędis virginis. Ox.

Deus qui btē prarędis virginis tue natalicia colimus: sicut ānua solēnitate letamur: sic tā te illius fidei proficiamus exemplo. p ū. Lec. t.

In dieb⁹ illis Virgo venerabilis prarędis afflicta ē nimis xp̄e rāsitū germane sue potentiane. Ad quā multi nobiles xp̄iani venerūt: et q̄ colabāt eā: vna cū sctō pio epo. Interea ferā est ꝑsecutio magna xp̄ianor: vt traherēt ad cultura ydolor: et multi martyrio coronati sūt.

Virgo itaq; &c. ꝺ. pzaredis keruēs ī tpū sctō: multos xpianos occultabat in eodē titulo: quos ꝛ cibo pascebat et verbo sti spiritus ꝛfirmabat. Hūc vero diuulgatū est antonino iperatozi: eo ꝙ conuentus fieret in titulo pzaredis: misit et tenuit multos. Inter quos tenuit symetriū ꝓbyterū: cū alijs vigīti duob⁹ quos sine iterrogatione gladio puniri iussit. Quoz cozpora sanctoz martyꝝ vo ctu btā pzaredis colle git: et in cymiterio btē pzisscille sepeliuit. ℟. iij.

Afflictione itaq; cō stricta: btā pzaxedis īgemuit: ꝛ vt ex hoc mūdo tranſiret attenti⁹ oꝛauit. Cui⁹ oc̄ones et ad dn̄m ihesū xp̄m pue nerūt. Et post dies triginta et quattuoz post martyziū sctōꝝ supzadictoꝝ migrauit ad dominū virgo sctā sub die duodecimo kalēdas augusti. Cuius cozp⁹ ego paſtoz pzesbyter sepeliui iuxta patrē suū ī cimiterio pzisscille via lata: vbiusq; hodie florent oc̄ones sanctozum in secula seculoꝝ amē. Cetera de cōmuni vni⁹ virginis nō martyzis.

¶ In festo sancte marie magdalene non dubitetur quin dicantur iste ātiphone subsequētes: etiam si i feria secunda illud festum euenerit. Ad vesperas. ān.

Quoniam⁹ rogauit ih̄m symonē et dixit: intrauī in domū tuā: aquā pedibus meis non dediſti: hec mulier nō cessauit lachrymis rigare pedes meos. Psalm⁹ feriales. ā. Tāto nāq; ampli⁹ peccati vulnus cōsumit: quāto pctōꝛis coꝛ magno charitatis igne cōcremat. ā. Maria pio cō iuncta iesu osculādo pedes illius ꝛ pie rigando terge crimina nra. ā. Quid pctō ribus letius vel iuctis ꝙd sperandū est securi⁹: non dedignatur dns tāgi pecta

teicis manib⁹ atq; rigari pedibus. ℟. Optimā partem elegit sibi maria que non auferetur ab ea i eternum. Capitulū.

Mulierē hoztem qs inueniet pcul ⁊ de vltimis finibus pzecium ei⁹ confidit in ea coz viri sui et spolijs nō indigebit. ℟. Maria cui dimissa sunt pcā multa Roga dñm vt dimittat pcā nostra multa. ℣. Cui pzopziū est misereri semper et parcere. Roga dominum. Alia, Roga dominū. Hyp⁹

Iuda mater eccle lia lauda xpi clemētiā qui septē purgat vicia p septifozmē gratiā. Maria sozoz lazari q̄ tot ⁊misit crimia ab ipsa fauce tartari redit ad vite limina. Egra currit ad meditū vas ferens aromaticum ⁊ a mozbo multiplici verbo curat medici. Contriti cozdis vnctio cum lachzymay fluuio ⁊ pietatis actio reā soluit a vicio. Post fluxe carnis scandala fit ex lebe te phiala in vas translata glie de vase contumelie. Surgentē cum victozia iesum vidit ab inferis pzima meretur gaudia que plus ardebat ceteris. Uni deo sit glozia pzo multifozmi gratia qui culpas ⁊ supplicia remittit ⁊ dat pzemia. Amen. ℣. Dimissa sunt ei pcā multa. Quoniam dilexit multum. In euange. ātiph. Fidelis sermo et omni acceptione dignus quia chzistus iesus venit in hūc mūdum pectatozes saluos facere: et qui nalci dignatus est de maria virgine: tangi non dedignatus est de maria pectatrice: hec est illa maria cui dimissa sunt peccata multa quoniam dilexit multum: hec est illa maria que resurgentem a moztuis pzima omnium videre meruit dominum nostrum iesū chzistum quem pzo nostris rebus ozet quesum⁹ in eternum. ℣. Magnificat.

Largire nobis clementissime pater quo licut beata maria magdalene dñm nostrñ iesum chzistñ super oia diligẽdo suoz obtinuit veniã pccaminũ: ita nobis apũ miam tuã sempiternã impetret beatitudinẽ. Per eũdẽ dñm. Mẽo. de scto vvãdregesillo abbate. ã. Justñ deduxit dñs. ỹ. Amauit. oz. Intercessio. vt in cõi. Ad matu. Inuita. Eternñ trinñoz deũ laudemus et vnũ. Qui sibi mariã trãsuexit ad ethera sanctam. hs. Venite ex. hy⁹ Lauda mater. In pño noc. ã. Rogabat iesũ quidã pharisens vt mãducaret ch illo: et ingressus domũ pharisei discubuit: s ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q accubuisset i domo pharisei: attulit alabastrñ vnguenti. h. Dñe dñs nr. ã. Stans retro maria secus pedes dñi iesu lachzymis cepit rigare pedes ei⁹: s capillis capitis sui tergebat: et osculabat pedes ei⁹: s unguento ungebat. hs. Celi enar. ã. Noli me tangere dixit dñs iesus marie non dũ ei ascẽdi ad patrẽ meũ: vade aũt ad fratres meos et dic eis: ascendo ad pẽm meũ s pẽm vrm: deũ meũ et deũ vestrũ: venit maria annũcians discipulis: q vidi dñm: et hec dixit mi chi. hs. Dñi est terra. ỹ. Diffusa est. Lectio pzia.

Vit igitur secundũ seculi fastũ clarissimis ozta natalibus btissima maria magdalene: q patrũ asserũt traditiões a magdalo castro magdalena nuncupata est: quã nõ solum sui germinis dignitas: verũetiã patrimoniũ iura parentũ successiõ splendidã reddiderant: adeo vt duplicat⁹ honoz nois excellentiã circũquaq diffunderet. ỹ. Maria magdalene: q fuerat in ciuitate peccatrix amando veritatẽ lauit lachzymis maculas q crimis.

Et vox veritatis impletur: quia dicitur dimissa sūt ei peccata multa: qm̄ dilexit multū. ℣. Que enī prius frigida peccādo remānserat postmodū amādo feruentior ardebat. Et vox veritatis impletur. Lectio secunda.

SOlent enī apō homines plus diuitū q̄ pauperū noīa' scire. Sed q̄ rerū affluētia īterdū voluptas comes sequitur: adolescētioris vite tēpora lubricis dispoluit discursib⁹ agitāda: soluto pudicicie freno. Illa postmodū dīno afflata spū vt cōparuit ihesū i domū venisse symonis pharisei: ob suoꝝ scelerū enormitatē p̄ciosa accepto vnguento ad ipsū mie kontē cōcito gradu p̄operauit: coruēs in tetrā et sacra ei⁹ amplectens vestigia. Mox q̄ cōpūctionis fletib⁹ cepit sui plasmatoris pedes rigare: capitis sui capillisq; sue deuotiōis tergere: et oculis vere hūilitatis cōfouere: ac mūdissimo sue dilectionis vnguento perungere. ℣. Cuius ergo vel saxeū pectus ille huius peccatricis lachrymē ad exemplū penitendi non emolliant cōsiderauit nāq; q̄d fecit: noluit moderari q̄d faceret. Super cōuiuantes ingressa est: nō iussa venit: iter epulas lachrymas obtulit. ℣. Nā q̄ semetipsā grauiter erubescebat int⁹: nichil esse credidit q̄ verecūdaretur coram. Super conui. Lectio.

SAncta igitur maria nichil ore p̄ mens dilectionis feruorem singultib⁹ itimās: acsi loqueretur dicens O dñe ihesu dilectissime: tu q̄ oīa scis: et coram dīs inspector es ver⁹: tuip se intelligis: quid me⁹ amarus exorat gemit⁹: peccatrix sum: et oīm nephandoꝝ criminū labe polluta: sed q̄ meā ab annis puerilib⁹ contaminaui vitā: ad te dominū meum: q̄ es vita eterna refugio: vt me de

baratri sanctib⁹ clemen ter eripias: potēter ab strahas: qui solus labo rem et dolozem consi= deras. ℣. Hāc vero quā lucas peccatricē mulierem iohannes mariam nomi= nat: illam esse mariam cre dimus de qua marcus se= ptem demonia eiecta fuis= se testatur: septem enī de= monia habuit: que vnius vicijs plena fuit: sed ec ce qz turpitudinis fue ma culas aspexit. Lauanda ad fontem mie cucurrit. ℟. Videns hoc phariseus di= cebat intra se hic si esset p pheta sciret vtiqz que s qua lis est mulier que tāgit eū quia peccatrix est. Lauan= da. Elisabeth. Lauanda. In.ij.noc.a. O quāta dis amoris huiꝰ mulieris mē= tē accenderat: que a monu mento dñi etiā discipulis recedentibus non recede= bat btā maria magdalene ps. Eructauit. ℟. Erqui rebat maria quem nō inue= nerat flebat inquirendo a amoris sui igne accensa eius quem ablatum credi dit ardebat desiderio vn= de contigit: vt ihesū tunc se la videret: q remansit vt q reret. ℣. Deus nr re. ℟. Hanc ergo toto corde de= cemur: vt nobis apud mi= nū semp auxilio esse di gnetur. ℣. Fundamēta. ℟. Specie tua. lec.iij.

POst gloziosam do mini nr̄i ihesu xp̄i passionē resurrectionis ascēsionisqz triumphū: iudeoꝝ sacerdotes iui= die facibus accensi con citauerunt persecutio= nem in ecclesie interfi= ciendo pthomartyrem stephanū: et alios testes christi a finib⁹ suis pel lendo. Tunc beatꝰ ma ximinꝰ vnus ex septua= ginta duobus discipu= lis: cuiꝰ religioni se cō= tulerat btā maria mag dalene sociandā: iter ad mare direxit cū btā mu liere. Ascendentesqz na ui pzospero cursu vene runt ad marsiliam. ℣. Vidēs ergo flentē mariā et sozorē eiꝰ martham: lachri matus est ihesus a accedens

ad monumētum. Quatriduanū iā lazarū reſuſcitauit. ℣. O felicis ſoroꝛis vtra q meriti: quaꝝ lachrymis motus fons ipſe pietatis. Quatriduanum. ℟. Dilecte ſue precibus marie magdalene. ℣. Conditoꝛ dite lazarum a moꝛte quarto die reſuſcitauit. ℟

ANnuēte ergo deo aquenſem igreſſi ſunt pꝛouinciā: diuini verbi ſemina cūcteꝭ largiter erogando: die noctuq; pꝛedicationib⁹ ieiunijs et oꝛationib⁹ inſiſtendo: vt pp̄m ipſi⁹ regionis incredulū ad agnitionē dei perduceꝛent. Ipſo vero pꝛedicante: illi fidē receperūt: et eiſdē oꝛdinat⁹ eſt epyſcopus. Interea beata maria magdalene contemplationi vacans. et partē quā elegit cōſeruans: licet adhuc i terꝛis peregrinaretur: mēte tñ paradiſi amenitate paſcebat. ℟. Nequiſſimo iude pꝛoditoꝛi dilectricem ieſu mariā obiurgan-

ti eur pꝛecioſo caput ei⁹ vnxiſſet vnguēto: ait ipſe ieſus: ſine illā. Opus enī bonum operata eſt in me. ℣. Amen dico tibi: narrabit in toto mūdo q̄ fecit hec in memoꝛiā ei⁹. Opus enī bonum ope. Lectio. vi.

APꝛopinquante itaq; tpe quo ipſa ex ergaſtulo carnis ſolueretur: vidit rp̄m ad celeſtis regni gloꝛiā pie et miſeꝛicoꝛditer ſe vocantē. Tranſijt autē vndecimo kalendas auguſti: cuius ſanctiſſimū coꝛpus beat⁹ maximin⁹ epūs in honoꝛifico marmoꝛeolo diuerſis conditū aromatib⁹ collocauit: deſuper conſtruens mirifice architecture baſilicā. Monſtratur autem ſepulchꝛum ei⁹ ex candido marmoꝛe: continens ſculptum: qualiter in domo ſymonis delictoꝛū veniam pꝛomeruit: ſimulq; officium humanitatiſ: quod circa domini ſepulturam deuota exhibuit:

cui laus ⁊ honor in scla
scloꝝ amen. ℣. Fortis vt
mors vere btē marie mag
dalene dilectio q̄ dām nec
iter manus ꝓsequentiū de
fecuit. Sed ad mortē vsq;
crucis fideliter adhesit. ℟.
Aque tribulationū multe
nō valuerūt eiꝰ in dām ex
tinguere charitatem. Sed
ad. mortē. Glia. Sed ad.
In. iij. noc. ā. Lauit ma
cis lachrymis pedes dñi:
lauit dñs illius maculas
cordis ⁊ corporis. ꝑ Cātate
t. ān. Solēnitatē magda
lene celebri deuotione ve
neremur: vt illius obtētu a
ctis absoluamur et sūmo
regi cōiūgi mereamur. ꝑs
Dñs regñ. ex. ān. Mag
dalenā sua crimina cōfitē
tē xp̄s dñs fuscepit: ⁊ eam
datā i pace abire ꝓcepit. ꝑ
Cātate. ij. ℟. Adiuuabit
eam. Sequ. sc. vii. t. vij

IN illo tpe: Roga
bat ihesū q̄dā phari
seus: vt māducaret cū
illo. Et ingressus domū
pharisei: discubuit. Et
ecce. Dme. vti gre. pax
Cogitā ti michi de ma
rie penitentia flere ma
gis libet ꝙ aliquid di
cere. Cuiꝰ eni vel lacrē
pectꝰ ille huiꝰ peccatri
cis lachrymē ad exēplū
penitendi nō emolliāt.
Cōsiderauit nāq; quid
fecit: ⁊ noluit moderare
q̄d faceret. Sup quius
tes ingressa est: nō iussa
venit: inter epulas la
chrimas obtulit. Disci
te quo doloꝛe ardet: q̄
flere iter epulas nō eru
bescit. ℣. O diligēs xp̄m
et a xp̄o dilecta maria tus
festa celebrātibꝰ adesto mi
te benigna. Vt qui peccā
mole grauamur: tuis auxi
liis releuari valeamus. ℟
Cōpatiens nobis pietatis
affectu offer pro nobis xpo
sancta libamina precum.
Vt qui peccatoꝝ. Icō. vij

HAnc vero quā lu
cas peccatricē mu
lierē. iohānes mariam
nominat: illam esse ma
riam credimus de qua
marcus septem demo
nia eiecta fuisse testat.
Et quid septem demo
nijs nisi vniuersa vi-

cia designantur: Maria septem demonia habuit: que vniuersis vicijs plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauãda ad conte mie cucurrit conuiuantes nõ erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat intus: nichil esse credidit q verecundaretur foris. ℣. Completum est igitur in beata maria magdalene prophetic um illud domini dictum Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meum. ℟. Deserentibus me meis intimis apostolis marie inquit non deserenti velut exteriori. Pelli mee. Ierõ. ix

Quid miramur fratres mariam venientem an dñm suscipientem? Suscipientẽ dicam an trahentem? Dicam melius trahentem q suscipientẽ: quia nimirum eam per misericordiã traxit intus: qui per mansuetudinẽ suscepit foris. Sed iam textum sancti euãgelij percurrentes quo ordine venerat sananda videam9. Maria vnguẽtum quod sibi pro odore sue carnis adhibuit: hic deo laudabiliter offerebat. Lachrymis pedes eius rigauit: quia oculis terrena cõcupierat. Capillos ad cõpositionẽ vultus exhibuerat: sed iam capillis lachrymas tergebat. Et q3 ore superba dixerat: pedes dñi osculabatur. Quot enĩ habuit in se oblectamenta: tot de se inuenit olocausta. Cõuertit ad virtutem numerositatẽ criminũ: vt tota seruiret deo in penitentia cui glia in secula seculoꝝ amen. ℣. O felix felicis meriti maria que resurgentẽ a mortuis dei filiũ videre meruisti prima pro cuius amore seculi cõtẽptisti blãdimẽta Sedula nos apud ipsum ꝙs precor cõmenda. ℟. Vt tecũ mereamur o dña perfrui felicissima ipius pre-

lentia. Sedula. Glia patri. Sedula nos. ℣. Ora. ℟. O rectū ſtūmo mulier chara deo que penitētiā exēplo ꝺ. Sperande reo ſalutis opem ferens mūdo. ℣. Cum prece nos pia ſemp ſponſo tuo cōmēda. ℟. Te deſi. ℣. Dimiſſa ſunt. In laud. ā. Hmna magdalene recolētes feſta marie deuotas laudes ꝺño reſeramus ouantes. ℟. Dñs regnauit. ān. Hanc deꝰ exemplū mūdo cōceſſit habendū vt poſt cōmiſſū redeat peccatoꝛ ad ipſum. ℟. Jubilate. ān. Erigens miſeꝛis viciozum ſoꝛdida nectis. hoꝛruit has tandē flēdoꝙ piauit eaſdem. ℟s. Deus deus meus. ā. Ad vite fontē qui culpā diluit oēm: flebilis acceſſit bibit et ſic munda receſſit. ℟s. Bñdicā. ā. Actu q̄ppe pari ſtudeamꝰ ſurgere lapſi: poſcamus veniā lachꝛymis imitādo mariā. ℟. Lauda. ℟s. Mulierē foꝛtē. hyᵖ. Eterni pīis vnice nos pio vultu reſpice q̄ magdalenā ho= die vocas ad thꝛonum glie. In theſauro reō dita regis eſt dꝛagma ꝙdita: gēmaq̄ lucet inclyta ex luto luci reddita Jeſu dulce refugiū: ſpes vna penitētiū: per peccatricis meritū pii ſolue debitū. Nos vicioꝝ ſtimuli iugi verāt inſtātia ⁊ blādiētis ſeꝛli coꝛrūpūt lenocinia Ui bet nec licet libere tibi p voto pſēllere dū mēs egra ſub miſere carnis gemiſcit onere Pia mī et huīlis nature meōꝝ fragilis: nos rege tuis pꝛecibꝰ in huiꝰ vite fluctibꝰ. Uni deo. ℣. Adducent. In euāg. ā. Cunctoꝝ ꝺñs ſit in eternū benedictus qui pietate ſua de noctis valle pfūda trāſtulit in regnū celeſti lumine plenū quā ſibi per veniam ſacrauerat ante mariā. ℟s. Bñdictꝰ. or vtſ. Mēō. de ſcto vbādꝛegelillo. ā. Euge ſerue. ℣. Juſtꝰ ger. or. Intercēſſio. Ad. t. ā. Ammua. ℟. Deꝰ inoſe. ℣. Ad. ig. ān. Hanc deꝰ. ℟s.

Legē po. ch. Mulierē. ℟. Videbis ē. v. Spetus or. Largire. Ad. vi. ān Epiās. ℣ Delectet. Ch. ACcinxit fortitudine lūbos suos & roborauit brachiū suū: gustauit et vidit qm̄ bona est negociatio ei⁹: nō extinguet in nocte lucerna eius. ℟ Spetus. ℣. Adiuuabite ē. or. vtē. Ad. ix. ān. Actu quippe. ps Mirabilia. Capitm MUlier timēs deū ipsa laudabit da te ei de fructu manuū suaꝝ & laudēt eā in portis opa ei⁹. ℟ Adiuuabit ℣. Adducent. or. vtē. Ad vel. añ ex laud. cū plat. fest. ch. Mulier timens hy⁹. Eterni pātris. ℣. Dimitta sunt. In euāge. ī. O pietas imensa dei bonitasq; perēnis. peccatrix mulier fit regni ypetis heres: gaudēt que fleuit gaudendi fine carebit: ipetret hec miseris eterne dona quietis. ps. Magn. or. Largire. Deo. de fctō apollinare. ā Misit erō pe. ℣. Gloria et honore. Or. CLementiā tuā q̄s ops de⁹: vt intercedente pro nobis beato apollinare martyre tuo atq; pōtifice veniā oīm cōsequi mereamur peccaminū: et vitā accipere valeamus eternam. Per dominū. ℣ Sancti apollinaris epi̇scopi et martyris. Lctō. i. IN diebus claudij cesaris veniens petrus apostolus ab anthiochia in vrbem romam: dixit apollinari discipulo suo. Quid sedes nobiscum? Ecce eruditus es de omnibus que fecit iesus. Surge accipe spiritū sanctum ac pontificatum: et perge ad vrbē que vocatur rauenna: et predica ibi de nomine iesu: et ne formidaueris. Cumq; apollinaris ingressus fuisset rauennam: tribunus suscepit eū in domum suam: aitq; ad eum. Bene aduenisti me-

dice cui apollinari. Requiescet i nobis pax dei ⁊ dñi nostri iesu xpi. ℟. ij

TRibunus dixit: Mulier mea nomine tecla annis plurimis teneꝫ infirma: cui ois medicina extitit cōtraria: si qua eni virtus est in te opare. Tūc apollinaris apprehendēs manū mulieris ait Surge in noie dñi nri iesu chzisti. Statiqz mulier descēdit lana de lectulo: clamans ⁊ dicēs Non est alius deus pzeter iesū: quē ꝑdicat apollinaris. Interea ipse tribunus cū uroze ⁊ filiis ⁊ familia sua credentes in iesum baptizati sunt. Hec audiens taurus iudex: dixit ad apollinarē. Ecce michi filius cecus natꝰ est: aperi oculos eiꝰ ⁊ credā xpm. Si nauūt: igni te tradā ad comburendū. Tūc apollinaris i nomine iesu oculos ceci nati aperuit: et oēs stupētes qui aderant baptizati sunt. Lectio tercia

POst hec demosten patricius iussu vespasiani cesaris apollinarē sibi adhiberi pzecepit. Quib⁹ iam incuruatus nimia etate ⁊ ob diuersas passiones asta ret in cōspectu iudicis clamatū est a paganis Dēs scimus qz chzistianus est. Aut puni eum: aut lōgius pfice ab hac vzbe. Tunc tradit⁹ est in custodiā cuidā centurioni: q̄ media nocte lauauit eūvt fugeret. Pagani vero sequētes apprehenderūt tū et tandiu cesus est: quousqz moztu⁹ estimaret. Eride ante lucē collectus a discipulis suis pduct⁹ est in vicū / vbi lepzosi mozabātur: et iter chzistianos p septē dies supuixit: āmonēs ne a fide xpi discederent: qui viuit et regnat i secula seculozū amen. Cetera de cōi vnius martyzis.

℣. In vigilia sti iacobi spli. Matutine dicā

tur de sancta christina cum noctur. Lectio.i.

TEmporibus diocleciani iperatoꝛ erat q̄dā virgo rome annoꝝ duodeci noīe christina deū amans valde Habuit enī patrē paganū vrbanū noīe: q̄ fecerat turrī excellā: in qua cōstituit filiā suā cum duodecim puellis: fecit etiā deos aureos: quos adoꝛaret. Illa vero deos ꝛfregit: et dedit pauperib⁹. Hec audiēs pater ei⁹ iussit puellas in conspectu eius decollari: et christinā incarcerari: atq; in equuleo suspendi: ⁊ latera ei⁹ unguibus radi. Christina vero aukerebat carnes de coꝛpoꝛe suo: ⁊ pꝛoiciebat in faciē pris sui dicēs. Comede virtutē coꝛpoꝛis tui. lectio.ij.

PAter vero christine iussit eam i pꝛofūdū maris mitti Que cū piecta esset: suscepta est ab angelis dei: ⁊ baptizauit eā iesus i mari Ipsa de mari exiens vidit celū apertū: ac salua toꝛē itroeuntē: ⁊ reuersa est ad domū pris sui Quā cū videret: ipsā incarcerauit: cupiēs eā alio die gladio punire. Sed ipsa nocte cū cruciatibus pr̄ emisit spm̄: Tūc ali⁹ iudex noīe zio ꝑduxit eā ꝯ coꝛā idolo ut sacrificaret. Oꝛāte aūt btā christina: idolū cō minutū est: ⁊ tria milia hominū ꝙrsi sunt ad christū. zion vero ꝓter ritus pꝛopter ruinā apollinis cecidit et expirauit. Lectio tercia.

POst moꝛtē zionis venit iulianus iudex: qui iussit caminū accendi per triduū: et christinam imitti. At vbi ingressa est caminū laudabat dñm deū. Militesvero nunciauerūt iuliano: et iussit vt aperirēt caminū: et exiuit virgo de camino splendida sicut sol: deū laudans. Tunc iussit abscidi linguam eius. Ipsa

vero ꝓficiens partē lingue ei⁹ in oculū iudicis excecauit eū dicēs. Eloquiū dei veniens in faciem tuā excecauit te. Hec audiens iulianus iussit interficere eam. Milites vero ꝓcutientes eā in latere abierūt. Ipsa vero ozauit dicēs Dñe ielu suscipe spm meū. Et hec dicēs emisit spm Et iulian⁹ cepit cōtinuo cruciari: ⁊ expirauit. Passa est aūt brā xpina subvzbano patre suo: et zion: ⁊ iuliano: ⁊ in templo apollinis est sepulta: ad laudem dñi nri ielu xpi. Cetera ad marti. et ad hozas de cōi vni⁹ virginis ⁊ martyris: cū oōne de cōi. ꝛc.

¶ In vigilia sci iacobi apli ad vesp. ā. Vos qui reliquistis. et cetera ante cū psalmis ferialibus. et cetera vnius apli. hy⁹.

Bina celestis aule luminaria iacobe nec nō iohēs theologe: poscite nobis venīā rogātib⁹: quā venit xp̄s gratis dare miseris. hy⁹. Anue xp̄e. Cetera de ꝙ vni⁹ apli. Et fiat meō. de scō christoforo martyre. ān. Hic est vere. ℣. Elia et hoīes. ℟. Ora ꝙs: vt in cōmuni. scō ꝓma.

Apostol⁹ dñi nri ielu xpi iacobus: frater bti iohis euāgeliste oēm iudeā et samariā visitabat: ostēdens oia a ꝓphetis ꝓdicta in dño nō ielu xpo esse ꝙpleta. Accidit aūt cuidam hermogeni mago: vt discipulū suum philetū noie mitteret ad eū. Qui cū venisset eū aliquātis phariseis ad iacobū: conabat asserere: q nō ver⁹ filius dei esset iel⁹ xp̄s nazaren⁹: cui⁹ apl'm se ꝙmemozabat. ℟. Ecce ego. Et cetera ꝓpria de cōi. scō. ꝛ.

Iacobus aūt in spū sctō ꝙfidēter agēs: oēs assertiones ei⁹ euacuabat: ostēdens eis ex scripturis diuinis hūc esse verū filiū dei. Re-

uert⁹ ad hermogenē philet⁹ dixit ei. Iacobū q̄ seruū iesu xp̄i se asserit ap̄m esse scias te supare nō posse. Placeat ergo tibi consiliū meū: et veni ad ip̄m: et postula tibi indulgentiā ab eo. Me aūt scias ad ip̄m reuerti z petere: vt ei⁹ merear esse discipul⁹. Hermogenes vero replet⁹ zelo: vinxit philetum: et dixit. Videam⁹ si iacobus tuus soluat te ab his vinculis. lcō. iij.

TUnc philetus per puerū suum nunciauit iacobo. Statim vero apostol⁹ misit sudariū suum ad ipsum. Qui continuo tacto sudario resolutus a vinculo magi: currens venit ad iacobum insultans maleficijs magi. Hermogenes aut̄ arte magica sua excitauit demones: et p̄cepit eis dicēs. Ite z hūc iacobū michi adducite simul z philetū discipulū meū Venientes vero vbi iacobus orabat: clamabāt. Iacobe apostole dei: hermogenes nos misit: vt te et philetum ad ipsum perduceremus. Sed vt ingressi sum⁹: angelus dei igneis cathenis religauit nos et cruciamur.. Lectio. iij

DIcit aūt iacob⁹ ad demones. In nōe patris et filij z spiritussācti eroluat vos angelus dei: et nō ledētes hermogenē: sed vinctū eū huc adducatis. Qui cum abijssent ligauerūt eum de retribus man⁹a tergo: et duxerūt ad iacobū. Dicit eis iacobus. Ecce philetus ante vos stat: cur nō tenetis eū? Dicūt ei demones. Nō possum⁹ nec cozmicā lecti tui cōtingere Et dixit iacob⁹ ad philetū. Hermogenes te ligauit: tu ipsū solue Quod cū fecisset: dixit ei ap̄s. Vade libet: q̄ non est nostre disciplīne: vt inuitus aliquis conuertatur. Lectio. v

Dixit aũt hermogenes ad iacobũ Noui iras demonium: ipsi me tenebũt ⁊ interficiẽt: nisi succursũ michi feceris. Dicit ei apostol⁹. Accipe baculũ itineris mei et cũ eo perge securus vbicũq; volueris. Post hoc orante iacobo: hermogenes cepit ita in dei timore esse perfectus: vt etiã virtutes p eũ faceret de⁹. Videns ergo abiathar pontifex hermogenẽ ⁊ pplm credidisse: excitauit seditionẽ grauissimã: ita vt iosias mitteret funẽ i collo ei⁹: ⁊ pduceret eũ ad pretorium herodis: qui iussit eũ decollari Cũq; duceret: quẽdã paraliticũ in via iacentem et ad se clamantẽ: in nomine iesu sanauit. ℣. vi

Hec videns iosias: quĩ apl'm traxit: misit se ad pedes apl'i: et postulabat indulgentiam ab eo. Tũc abiathar fecit iosiã teneri: et dixit ei. Si nõ discesseris a iacobo: cũ ipo decollaberis. Rñdit iosias. Maledict⁹ tu: ⁊ oẽs dĩi tui. Tũc abiathar iussit os ei⁹ pugnis cedi: et ipetrauit ab herode: vt cũ iacobo decollaret. Et vt puentũ est ad locum passionis: aplus pfudit iosiã aqua / ac osculat⁹ est eum / et bñdixit: sicq; vna hora martyres effecti simul pterierũt ad xpm. cui est honor ⁊ gloria in secula seculoꝝ amẽ

Secũdũ math. xx. ℣. vj

In illo the: Accessit ad iesũ mat filioꝝ zebedei cum filijs suis: adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Omel. ex cõmẽtario venerabilis bede pbyteri

Herent sibi diuine lectiones: et frequenter vna pẽdet ex altera: vt nõnunq; exordia subsequentis facilius intelligant ex consideratione precedẽtis. Qũ in hac lectione facile aduertimus: si illius superioris parũper attendamus.

Supza eñ retulit euã gelica lectio: qz ascẽdẽs iesus hierosolimã assũplit duodecim discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascendimus hierosolimã. ꝛc. Statiqz euãgelista adiũxit dicẽs. Tũc accessit ad eũ mr filiozũ zebedei Mat filiop zebedei matertera fuit saluatoꝛ: mr videlz iacobi ⁊ iohis. ℣. ℟.

HAc ex causa fẽs mulier incitata ad dignitatẽ ꝓtendã filios suis: qz post oia dixerat dñs. Et tercia die resurgã. Putabat eñ mulier q̃ post resurrectionẽ suã regnaturus esset in terra cozpozaliter: et dignitatẽ terrenã essẽt distributurus. Hac igit auiditate feminea incitata ad dñm accessit: rogãs dñz: vt daret filios suis potestatẽ sedendi: vni a dextris: ⁊ alteri a sinistris. Respõdens autem iesus dixit. Nescitis q̃d petatis. Mater quidẽ petierat: sed dñs discipulos increpauit: quia intellexit petitionem quam mater attulerat ex suasione filiorum dẽfendisse. leõ. ix.

INterrogat eos dñs si ei. ꝛcem possent bibere: quẽ bibituros erat. idẽ si eadẽ passionẽ sufferre possẽt: quã ille passur⁹ erat ꝓ illis. Calicẽ inqt dñs meũ bibetis id est passionẽ meã sustinebitis. Sedere aũt ad dexterã meam vel sinistrã: nõ ẽ meũ dare vobꝭ. id est nõ hũana potestate ista do. Aliter. Non est meũ dare vobꝭ. id est superbis ⁊ elatis: sed q̃b⁹ paratũ est a patre meo: hũilib⁹ scilz ⁊ mitibus. Hui⁹ ergo meritis ⁊ ꝓcibus beati apli iacobi gratia nobis annuat diuina: vt percipiamus nõ quod meremur: sed petimus. id est vitã que permanet in secula seculozũ. Cetera ad matutinas et hozas de cõmuni vnius apli: cum oratione sequenti. Oꝝ.

Esto dñe plebi tue sanctificatoꝛ & custos ita: vt apli tui iacobi munita fidei & querelatiõe tibi placeat: & secura deseruiat. ꝙ dñe. Et fiat meo. ad mat. de sctõ christoforo martyꝛ. Ad vesꝑ. oia de sctõi apliꝛ: cõmõne Esto dñe. vt supra. Meo. de sctã anna. ãn. Simile est regnũ celoꝛ fagene. Dissola est. Oratio

DEus qui beatam ãnã diu sterilẽ pole voluisti gliosa & hũa no gñi salutifera fecundari: da qs: vt oẽs amore filie matrẽ venerantes i hoꝛa mozti vtriusqꝫ pzesẽtia gaudere mereamur. Per ẽ. Ad mat. oia vnius martyris vel vni⁹ matrone pt legẽdã & oronẽ. L. i

IOachĩ ex tribu thena nathan filij dauid: in nazareth ciuitate galilee oziũd⁹: annã bethleemitã honestã et laude dignã i matrimoniũ duxit. Hi reũ terrenaꝝ possessione potẽtes: sed virtutum ꝓbatarũ copia fuerunt potẽtiozes. Nõ enĩ terrenis diuitijs appetebant affuere: sed sanctã & celestem vitã gaudebant ducere. Lectio scda.

IPlozum aũt vita simplex & recta fuit ante deũ: a pũ hoies irrepzehensibilis & pia erat. Nã omnẽ substãtiã suã tripharie diuidebant: duas partes templo dei: et peregrinis indigentibus erogabant: tercia parte in vsus suos et sue familie reseruata. Ita iusti deo et pũ hoib⁹: per annos circiter viginti absqꝫ liberoꝝ pcreatione: deuotũ & sanctũ coniugium exercebant. Lectio. iii.

APpzopinquãte tẽpoꝛe dei altitudo sapientie & scie dei ozdinauit per cõceptionẽ virginis gliose initiari nostre redẽptionis mysteriũ ioachĩ inter conciues suos cũ oblatiõe ad templũ accẽdit. Cui pri

ceps sacerdotū ipzope-
riū intulit: eo qꝫ esset in
secūdus: nulliusqꝫ de eo
in israel pzocesserat ge
nitalis. Qui dolens et
tristꝫ obiectu oppzobrij
ad pastozes suos in he-
remū secessit. Lec. iiij.

ANna vero hec vt
audiuit vestes lu
gubzes induit: ⁊ die ac
nocte plurimū contri-
stata plozauit. Quib⁹
solatio diuina non de-
fuit. Angelus enī dñi
vtriusqꝫ seozsū existenti
um magna luce appa-
ruit: filiam eis nascitu
ram: ciusqꝫ nomen ⁊ vi-
tam benigno nunciauit
affatu: ac euangeliza-
te sobolis signa euidē-
tia: et idicia perspicua
eis dedit. Igitur hieru
salē ascendētes ad locū
angelico vaticinio desi
gnatū: poztā videlicet
aureā sibi inuicē obuia
runt. Tunc de sua mu-
tua visione leti: debi-
tas deo gratias reddi-
derunt. Tu autem do-
mine. Lectio Quinta.

ANna vero iuxta
diuinum pzomis
sum concepit ⁊ partu-
rijt pzolem: que postea
suum et oim parturijt
saluatozem. Anna ve-
ro cuius hodie festiui-
tatē celebzamus: ex no
minis iterpzetatiōe red
dit gratiosa. Anna enī
gēa interpzetatur. Hec
magnū gratie munere
fuit pziuilegiata: quia
meruit concipere ⁊ pa-
rere pzolē: in qua exu-
berauit totius gēe ple-
nitudo. Pzopter meri
tum huius pzolis est ip
sa beata et sancta ab oī
bus pzedicanda. Ver.

DOnne man⁹ que
pomum ikra se te
nuerit dimidia die: re-
liqua parte diei pomi
seruabit odozem: quā
tū ergo illa viscera vir
tus sanctitatis affecit:
in quibus sanctozū san
ctissima nouem mensi-
bus requieuit. Beata
et felix mater: et omni
matre eam pzecedente
feliciozi: cui⁹ partui hec

pzoles a patriarchis expectata: a pzophetis pzenunciata: et a cūctis fidelib⁹ desiderata: erat diuinit⁹ reseruata. Hāc ctā igitur hui⁹ diei solennitatem digne diuinis laudibus catholica venerat ecclia. Si volumus placare filiam: agamus mēis festiuam mēoziā: vt filiā suā pzo nobis piā interuentricem: et ei⁹ nepotē misericozdē iudicē sētiam⁹: cui sit honoz et glia in secula seculozū amen.

Tres vlei. lec. de expo. suā. Sike est regnū celoz the &c. ¶ Sce mar ehe virgis nō mar. Ad matu. et ho. de cōi vni⁹ matrone: cū oīone pzopzia. Ad vesp. Veni spō. sc. āe de ieiu. cū psalmis ferialib⁹. cp̄. Qui gliat Et cetera de cōi vnius virgis nō mar. Mīo. de sancts gna. ām. Accinxit. ỹ. Specie tua. Ozatio.

DEus qui beatam Annā diu sterilem pzole voluisti gloziosa et humano ghī salutifera fecundari: da q̄s/vt oēs amoze filie matrē venerantes: i hoza mozis vtriusq; plētia gaudere mereantur. Per ō Alia mēo. ō mar. a. Gaudēt i celis. ō. Exultet. oz.

DEus q̄ gliosos resurrectiōis eterne pcones septē dozmientes magnifice cozonasti: pzesta q̄s/vt eoz pzecibus resurrectionē sanctam: que in eis mirabiliter pzeostensa est cōsequamur. Per. lec. i.

Martha hospita xpi ciro pē: eucharia matre regali ex pgenie descendit. Pater ei⁹ spēcie multarūq; ozarum dux extitit. Tria aūt oppida scilicet magdalū: bethaniā vtrāq; et hierosolymitane vzbis partem: martha cū soroze sua iure materne hereditatis possidebat. Nunq̄ legit aut virū habuisse: aut hoim cōturbernū subiisse. Post ascensionē dñi facta di-

spēr̄lībē discipulozū: ipsa cum fratre suo ⁊ sozoze: necnō et beat⁹ maximin⁹: ⁊ q̄ eos baptizauerat cū multis alijs nauigādo marsiliam peruenerunt. Lectio sēda.

Erat aūt tunc tēpozis super rodānū in nēoze quodā inter arelatē et auinionē dzaco quidā/medi⁹ animal/medi⁹ pisc̄is/grossioz boue/lōgioz equo/habens dentes vt spata acutos/⁊ coznua vtraq; parte munit⁹. Ad quē martha a populo rogata accedens ipsumq; in nemoze quendā holem māducantē reperiens: aquā bñdictā super eū iecit: et crucē quandā ostendit. Qui vt onis stans a sancta martha pzopzio cingulo ligat: et ilico a populo perimitur. Vbi igit beata martha ozationib⁹ ⁊ ieiunijs de licētia bti maximini deinceps idelinē vacabat. Lectio

Inde congregato ibidē magno fozozū cōuētu: ad honozē bē marie virginis magnā edificauit basilicā. Ter tres in die: totidem in nocte genua flectebat. Quadā vero vice dum apud auinionē inter vzbem ⁊ fluuium rodani pzedicaret: iuuenis quidā vitra fluuiū ei⁹ verba audire deliderās: natandi gio carens natare cepit: ⁊ subito a vi fluminis suffocatur. Cui⁹ corpus vix sēda die inuentū ante pedes sēte marthe pzelentat. Illa vero in modū crucis solo pstrata ozauit. Et apprehensa manu pueri: mox viuus surrexit: et sacrum baptisma suscepit.

In illo tpe: Regnabat dec⁹ ipator: et descēdit i ciuitatē cōstantinopolī et cursus i eam thaginē et ephesū: ⁊ pcepit vt cōprehenderēt christianos. Et dixerūt ei similiter veritatis. Tu ex longinquo colligis ad te

crificia idolor: & ecce p
ximi eut despiciunt eo.
Maximian⁹ filiꝰ ꝑcedi
et ter socij ei⁹. Qđ au-
diēs iperator iussit eos
adduci ad se. Illi aut
sumētes & argentū a pa
rentib⁹ suis dabāt mē-
dicis occulte & ayte & fu
gerūt a facie ei⁹ in spelū
cā mōtis celi. Deo aūt
disponēte dormierūt: et
non senserūt: vbi aias
eor⁹ deposuit de⁹. Quo
cōperto deci⁹ ꝑcepit: vt
lapidibus obturarentur
os spelūce: et ita delice-
rēt. Theodor⁹ vero & ru
fin⁹ scribebāt martyriū
eor⁹ i paginis plūbeis:
et posuerūt secrete i ore
spelunce. Lectio quita

IN dieb⁹ aūt theo-
dosij ipatoris: erti-
git pueros voluere la-
pides ex ore spelūce. De
dit aūt de⁹ spūs vite fa
cētib⁹ in spelūca: & vilū
est eis tāq̄ vna nocte dor
mientes: et mane surgē
tes. Egressus igit mal
chus: vt emeret panē:
et appropinquās porte
ciuitat vidit signū cru-
cis i porta cīrū: & mira-
tus est: & eo volēte egre
di de ciuitate approprin
quauit iuxta vēdentes
panes & argēteos dedit
vt panes reciperet. Ip
sis vero argēteos cōsi-
derantibus inter se di-
cebāt. Iste thesaurū oc
cultū inuenit. Quib⁹
ille formidās ait. Ecce
vos ecce habetis argen
teos: nolo panes. Ad-
duct⁹ vero cū argēteis
ante pōsulē & marinū
eum direxit ei. Vbi est in
uentū: qđ inuenisti? Et
ille. Inuentū nō inueni.
Sed vnū postulo: dici-
te michi: & qđ est i cor-
de meo dicā vobis. Deci⁹
ipator vbi est? Maxim⁹
eps dixit. Fili: ab mul-
tos ānos fuit ipse. V. vi.

MAlch⁹ dixit. Se-
quimini me: & mon
strabo vobis socios me-
os. Et duxit eos i mon
tē celi: vbi inuenerunt
socios suos: & tabulam
plūbeā sic scriptā. Ma
ximian⁹/malch⁹/mar-

tinianus / dionysi⁹ iohannes / seraphion/cōstantinus. Hoc audiēs theodoli⁹ iperator iuit cū magna festinatione de cōstantinopoli i ephesum. Et ois ciuitas cū iperatore simul ascēdebant ad stōs martyres: et egressi martyres i occursū iperatoris: respiēduerūt facies eoꝝ sicut sol. Tunc dixit vero iperator ante eos dicēs. Sic vos video ante me: tāq̄ si videre xpm dīm. Et dixit iperatori maximiano Permaneat i pace regnum tuū: et crede: qm̄ ꝓpter te suscitauit nos de⁹ et viuim⁹. Et hec dicens videntib⁹ cūctis īclinātes capita sua vomierūt et tradiderūt spūs suos. Et iuenerūt: q̄ habuerūt trecentos septuaginta duos annos ex die q̄ nequierāt vlq; i diē qua exp̄gefacti sūt. Septia

lec. vii. de exp. euāge.

Intrauit iesus. Omeli augustini ep̄i. Sancti euāgelii. Quere in

dūica ifra oc. octau. p̄ vii

Hospites quāte hora transiit⁹ beate marthe soras referri se iussit: vt eis posset videre/et lignū crucis super se teneri: ac i hec verba erupit. Hospes chare hanc pauperculā cuſtodi: et sicut mecū dignatus es hospitari: sic me suscipe in hospitio tuo celesti. Et lecta super se passione secundū iuc: cum diceretur: Dabit in manus tuas cōmendo spiritum meum: illa emisit spiritū. Sequenti vero die scilicet dominica circa horam tertiam apud petragoricas beato frontoni missam celebrantiuet pax ep̄ica lem cathedra dominicā dns apparuit dicens Si vis implere q̄ cum hospite nostre possicte ris: sequere me. Quo iussa complente: ambo tharasconum venerūt & complentes officium corpus eius in sepulchro collocauerunt. lec. ix.

Cū dñs apud pe-
tragozeas diaco
nus lectur⁹ euāgeliū:
bñdictionē petēs ejus
excitaret: respōdit Cur
me excitastis? dñs enim
me⁹ iel⁹ ad coz⁹ marthe
me duxit: z ipsā tradi-
dim⁹ sepulture. Dirigi
te illuc velocit nūcios:
q̄ nobis anulū nām au-
reū et cirotecas crineas
deferāt. Que dū ad coz
pus sepelīēdū me apto
rē: sacriste cōmēdauit: et
ea dimisi: q̄ me tācito
excitastis. Missi vo nū
cij ita inuenientes: anulū
solāq; cirotecā attule-
rūt: aliā vo in hui⁹ rei
testimoniū sacrista reti
nuit. Marcella vo ei⁹
famula vitā ipsius cō-
scripsit q̄ postmodū i co
lonia ygēs z ibidē euā-
gelīū xp̄i p̄dicās: post
decimū ānū a dormitio
ne marthe i pace q̄euit.

Cetera de cōi vni⁹ vir-
ginis nō martyris: me-
moxie de martyribus.
Ad vesp̄as oīa de cōi.
Et fiant mēōxie de sctō
Lanlone ep̄o et cōfessore
et de sancto pantaleone
martyre cū oxationib⁹
de cōi. ¶ Sancti Sāso-
nis epi z confess. lcō. i.

Post abscessum pa
tris sācti Sāsonis
et āunculi sui vastissi-
mū heremū quattuoz
cū eo comitātibus adi-
re delinauit. Et iuxta
abzinū fluuium castellū
cū fonte lucidissimo in
eo inueniens: habitacu-
lū suis fratribus fecit:
deū rogās vt sub terra
spelūcā ei dignaret ostē
dere. Quā p̄zerem dñs
dignatus est exaudire.
Nam quadā die siluā
perambulās: repperit
secretissimā spelūcam:
ostiūq; eius sicū erat ad
oziente. Ibiq; habitare
cepit atq; per spacium
dierum plurimox vnū
panem siccum habebat
sed aquā vnde sitī emē
daret nō habebat. lcō. ii

Actū est dū septi-
ma die circa hozā
tertiā ieiunus sitiensq;
oraret: atq; facies ei⁹

terre adhereret: gleba
senlit sudātē z sulpidē
sui baculi figens: fons
largissimus emanauit:
ibiq; delectabiliter mā
sit. Quadā nocte per vi
sū cernit tres pzesules
sibi assistere: et cū illis
ecclīam intrare z oꝛare
Cūq; perc̄ctaret noīa
eoꝝ petrū et iacobum
fratrē dñi et iohēm se
esse respōderūt. Tanq̄
aduētus eoꝝ vt ipsū cō
secrarent ēpm. Mane
itaq; facto: cuncta que
viderat dubzicio pape
refert. Qui eū cathedza
ēpali ꝛkirmauit. leo. iii.

Hanc oēs qui ade
rāt viderūt colūbā celitus missā vicem
cōsuetā reddere: donec
oꝛdinatio ēpalis exple-
retur. Erat quidā ser-
pens in spelunca vna:
qui nullū genus hoim
seu bestiarū pzope ꝛma
rari sinebat. Igitur vir
dei antrū serpentis in-
troiuit suāq; lineam zo
nā collo eius imponēs:
de grādi altitudine eū
pzecipitauit: et vt eadē
hoza mozeretur in iesu
chzisti noīe imperauit.
Deinde pzope ipsū ser-
pentis antrū monaste-
riū fūdauit: vbi per ali
quot tēpus celibē vitā
duxit. Volk hec reperit
locū vbi cōstruxit mo-
nasterium: in quo vita
etate et bonis opib⁹ ma
turus supzemum vite
pītis die clausit s ad ce
lestia regna migrauit.

Cetera de cōi vn⁹ pōtis-
soꝛis et pōtificis cū ma
moꝛia de scō pātaleone

¶ Sōctoꝝ martyꝝ fe-
licis/simplicij/faustini
et beatricis. Oꝛatio.

Ifirmitatē nāam
respice oīs deus s
qz pondus ppzie actio-
nis grauat: vt sci felicis
martyzis tui atq; pōti
ficis intercessio gliosa
nos pzotegat. Alia ōes
sub vna ꝛtulione. ex.

Presta dñe ns vt si
cut populus chzi-
stianus matyzū tuoꝝ
felicis simplicij fausti-
ni et beatricis tēpoꝛali

solẽnitate cõgaudet ita ꝓcuatur ererna : et qũ votis amantissime celebrat : cõprehendat effectu. Per dñm. et sic dicatur ad vesꝑas et matutinas et ad missã. ℣. i.

HVit tempoꝛibus constantꝫ filꝫ cõstantini magni pꝛincipis ; vsqꝫ ad constantiũ augustũ : liberius quidam papa vꝛbis rome: qui tercio inde exilio deꝑtatus est a constantio: eo qꝫ minime voluit set hereli arriane consentire. Et fuit in exilio annos tres. Et congregantes se sacerdotes cum vniuerso clero romano: oꝛdinauerunt felicẽ pꝛesbyterũ vꝛbis rome epyscopum. cõ. ij

QVi tandem a cõstantia augusta: quia duos pꝛesbyteros romanos cõtra fidem ecclesie consentientes damnauit: a sede sua deiectus et gladio necatus gloꝛiosissime occubuit Sancti vero simplex & faustin⁹ & ꝑib⁹ diocletiani ꝑ multa ac diuersa supplicia ꝓ cõfessione et fide catholica dñi nꝛi ihesu xꝑi ad vꝛbẽ rome vocati capitalem iussi sũt subire sẽtẽciã: & sic aias suas xꝑo reddiderũt. ℣. ij

BEatꝛix vero soꝛoꝛ eoꝛũdẽ quoddam cõmune pꝛedium habens cũ ꝛẽibus: qđ lucrecius nimis ambiuit. Hic fecit teneri sctãm beatricẽ et duci ad sacrificandũ idolis. Quib⁹ sãcta beatꝛix dixit. Nõ sacrifico demonijs: qꝛ ancilla xꝑi sũ. Cũqꝫ in nocte dñi obstitisset: fecit eam lucreci⁹ nocte ꝓuocari a seruis suis et sic spõ dño reddidit. Cui⁹ coꝛpus venerabilis lucina cũ ꝛẽib⁹ suis honoꝛifice sepeliuit ad laudẽ dñi nꝛi ihesu xꝑi. Cete. de ꝑi pluꝛ. mar. cũ oꝛ. ad ho.

QVesta dñe qs: vt oꝛ sicut ppl's xꝑian⁹ martyꝛũ tuoꝛũ felicis simplicij faustini et beatricis: tꝑali. et cetꝛa vis

ad vel. ¶ Sctōꝝ martyrū abdō ⁊ sennē. Oꝝ.

DEus qui sanctis tuis abdō et sēnē ad hāc gloriā veniendi copiū munꝰ gē cōtuli sti: da famulis tuis suo eū veniā delictoꝝ: vt sā ctoꝝ tuoꝝ intercessiō bus meritis ab oibꝰ me reamur aduersitatibꝰ liberari. Per dō. lcō. i.

DEcius iperatoꝝ iussit pzesentari abdon ⁊ sennē sub regu los xpianos: quos de persida adduxerat romā: marceratos diuersis penis. Et dixit decius ad senatum. Ecce inimici reipublice ⁊ totius romani iperij. Et introducti sunt ozanti auro et lapide pzeciosa vincti cathenis. Quos cū vidisset ois senatus tantā gratiam cōtulit dominus seruis suis: vt magis doloz esset in amoze eoꝝ ꝑ furoꝝ. r. ij.

DIxit aūt valerianus. Dimittant leones duo: ⁊ vrsi quat tuoꝝ. Qui cum dimissi fuissent: nullatenꝰ recedebāt a pedibus sctōꝝ: sed magis custodiebāt eos. Et nemo poterat ad eos accedere pzopter ipetū feraꝝ Iussit itaqꝫ valerianꝰ: vt ante simulachzū solis reducerentū ad sacrificādū. Sancti vero martyzes iussa de iū et minas valeriani cōtēnentes: in simulachzū erpuerūt. lcō. iij.

VAlerianꝰ furoze plenꝰ iussit sctōs martyzes plūbatis cedi Quibꝰ dixit Deos blasphemare nolite Illi aūt firmi i fide xpi dixerūt Qđ factuꝝ es hac citiꝰ Ad hec valerianꝰ i maiozē ōlus furozē: decreuit vt gladiatozes sctōs martyzes interficerent Qui cū venissent fuissēt: ipi cuerūt corpoza eoꝝ añ simulachzū solis ad exēplū xpianoꝝ ttibus diebus. Post triduum venit quidā ꝗrinꝰ subdiaconus nocte ⁊ recōdidit corpoza sctoꝝ in archa

plūbea in domo sua tertio kalendas augusti. Cetera dē cōi plurimū cū mar. ¶ Si festū sci germani epi i dñica euenerit: anticipat: et fiat die sabbati pcedēti: et cone nō fiant ulcō. ler. de mar. abdon z sennē: sed mēo tm: vt notatur in rubrica āte Deus oim ꝛc. ¶ Si germani epi et cōfes. Vō vel omnia fiant de cōmuni. lec. i.

IGitur germanus antissiodorēsis oppidi indigena fuit: parētib⁹ splēdidissimis pzo creatus. Erudiebatur pfecto diuinitatis occulto iudicio neqd pfectiōis deesset aplico pōtifici futuro. Parabat eloquentia predicationibus doctrina iusticie brozis societas ad testimonium castitatis Eo nāqz tpe territoziū ātissiodorēsis vzbis visitatione pzopzia guberna-

PRexuit eo (bat⁹. ¶ dē tpe eidē ciuitati beat⁹ amatoz epāli di gnitate. Qui diuina re uelatione sue resolutionis tps agnoscēs: z germanū sibi futurū successozē pzeuidēs eduam pzofect⁹ est: z iulianū sibi alloquit. Fiñē meū dño michi inotescēte cognouit: z qz nō est altero q̄ regimē ecclie letē suscipiat nisi german⁹: sicut michi a dño reuelatū est: posco vt licētiā michi tribuas eundem germanum tonsozare. Cui pzefect⁹. Liret michi necessari⁹ sit: tñ qz de⁹ illū sibi elegit: ztra dei pzeceptū venire nō possum. Lectio tercia.

DUnc eps voti cōpos: reuers⁹ ad ciuitatē suā: et pp'lo ad se cōuocato dixit. Filioli hanc dñs me⁹ aiam suscipiet: obsecro vt vnanimes loco mei faciat germanū meū adipisci officiū. Cui ois pp'ls cōsētiēs rñdit Amē. German⁹ vo init⁹ hitū sacerdotij recepit: sed repēte mutat in oib⁹. Deserit

mundi malicia: celestis bonitas assumit: vxor i sozozē mutat: ⁊ cōiugis substātia dispēsat i pauges: paupras ābit. ℓ. iiij

Eā die qua beatus germanꝰ sacerdotij cūplit exozdiū vsq; ad terminū vite tāta abstinētia corpozis animā suā pauit: vt nūq; panē frumēti / nō vinū nō oleū / nō legumē / nō acetū vel salē ad vsū cōdiēdi sapozē nisi i solēnitatibꝰ accepit. Quodā tpe beatꝰ germanꝰ ꝓ pace apō ipatozē supplicat

AT vbi sanctus germanꝰ rauennā ꝓpabat sctōz loca circuiēs puenit ad tumulum scī sallani epi Vbi fulis ex moze pcibus ait. Quid agis frater gliose? At ille stati e tumulo cūctis audiētibus inquit. Dulci in pace q̄eti potioz: ⁊ aduētū redēptozis expecto. Cui germanꝰ. Frater quiesce y lōgū tps i xpo Germanꝰ igitur quadā die matutinali solēnitate ꝓtecta dum eo epo sermonē de religione cōferret inquit. Cōmēdo vobis fratres carissimi tranlitū meū. Videbatur michi y sopozē: viaticū accipe a dño dicēte Ne metuas inquit: ad patriā te dirigo: vbi habebis req̄ē sēpitnā. ℓ. vi

FActum est vt post dies aliquot sesquetur icōmodū: quo in grauescēte accelerabat trālitū ⁊ vocat ad gloriā. Septimo itaq; icōmodi die ad celos anima felix ⁊ beata trālfertur. Sedit aūt in epali cathedza ānos trigita: dies vigitiquiq;. Obijt vero plenꝰ spū sctō apō rauennā italie ciuitatē ꝓxidie kalēdas augusti Cuiꝰ sacratissimū cozpꝰ suā est delatū ad vzbē: ibiq; sub die kal. octobziū ꝓdigne est sepulture traditū: ad laudē domini iesu xpi. Tres vltime lec. de expo. euange. scōm matth. Homō

quidam peregre. Omnia vt in cōi. Cetera de cōi vnius cōfessoris et pōtificis. ¶ In festo sācti petri ad vincula ad vesp.ā. Qui dicit. et cetera ańe. vt in alio festo: cū psal.feř.ch. Petr⁹ ad le. Cozneli⁹cen. hy⁹. Petr⁹ vtūs.ō. Odecūq;.ō. Glia deo.ō. Tu es petr⁹ In euāg.ān. Vtūs seru⁹ ps. Magnificat. Oz.

DEus qui vtm petrū apl'm a vinculis absoluteū illesum abire fecisti: nr̄oq; ꝗs absolue vincula pcātōr: et oia mala a nobis ꝓpicia tus exclude. ꝙ. Mcō. de sctō germano.ā. Sitabo ꝛc. Itē meō. de machabeis martyrib⁹.ā. Gaudent in ce.ō. Exultēt. Oz.

HEterna nos dñe martyrū tuor⁹ corona letificet: ꝗ et fidei nēe ꝓficeat incitamēta virtutū: et multiplici nos suffragio ꝓtegat. ꝙ. Ad matutinas. Inuita. Tu es pastor. Ymn⁹ hy⁹ Jam bone. hy⁹ Annun

ciatio. et cetera vt in festo apl'or petri et pauli. r.i

ADōdū est fres charissimi: quare causa celebrat festiuitas bti petri que dicitur ad vincula kalēdis augusti. Hec ergo a quibusdā ita asseritur. Dux quidam romanor: noie quirinus: habebat filiā gutturno sā noie balbinā. Habebat aūt ipse dux beatū alexādrū papā in carcere clausum. ℣. Symon petre. ℟ cetera ꝛcia vt in alio festo: excepto quito quod hic sequitur. r.ī

IPsa vero puella ꝓcedebat crebrius ad carcerē: vbi btūs papa alexander cathenis tenebaſ ligat⁹: ꝛ deosculabatur cathenas suas seilz ob gratiā recuperāde sanitatis. Cui beatus alexander ait. Noli filia mea osculari has cathenas: sed ꝗre vtas sancti petri: et osculare illas: et sanaberis. Qui

mor ad patrē suū veni
ens: narrauit ei sicut au
dierat a beato papa. ℣.

Quod audiēs pa
puelle: misit nun
cios q̄ perquirerēt car
cerem vbi fuerat ap̄s:
indeq; secum afferrent
vincula sancti petri. Qđ
et ita factū est. Quas
deosculās puella: ilico
recepit sanitatē. Tunc
quirinus alexandrū de
carcere trahēs: ipse cū
familia et alijs ꝯpluri
bus baptizat⁹ est. Exiēs
vero alexander de car
cere: constituit celebra
re hanc solēnitatē kal.
augusti: in honore bea
ti petri: et in eius nōe
edificauit ecclesiā: que
dicitur ad vincula: ad
laudem domini nostri
iesu christi: qui viuit et
regnat in secula seculo
rum amen. Sermo tra
ti leonis pape. lctō. iiij.

Euāgelica liquidē
relatāte hystoria:
omnes apostolos domi
nus quid de se homines
opinent ac interrogat.
At vero petens quasi
quid habeat discipulo
rū cēlus sciat: respōdit
Tu es christus filius dei
viui. Ille primus est in
cōfessione: qui primus
est in apostolica digni
tate. Respōdit ei iesus
Beatus es simon bario
na: quia caro et san
guis nō revelauit tibi:
sed pater meus qui est
in celis. Id est beat⁹ es:
q̄z te pater me⁹ docuit:
nec terrena opinio fefel
lit: sed inspiratio cele
stis instruxit: et non ca
ro: non sanguis: sed ille
me tibi cuius sum vni
genitus indicauit. ℣.

Et ego inquit di
co. Hoc est: sicut
tibi pater meus mani
festauit diuinitatē mea
am: ita ego notam tibi
facio excellentiam tuā.
Quia tu es petrus.
Id est cum ego sim in
uiolabilis petra: ego
lapis angularis: qui
facio vtraq; vnū: tū tu
quoq; petra es q̄z mea
virtute solidaris: vt

que michi sūt potestate ꝓpria: sint tibi mecum participatione ꝯmunia.

Surge petre et induere vestimentis tuis: accipe lozitudinē ad saluandas gentes. Oz ceciderūt cathene de manibus tuis. Dlus Angel⁹ dñi astitit: et lumē refulsit in habitaculo carceris: pcussoq; latere petri excitauit eū dicēs surge velociter. Oz ceciderūt. ℟. Vi

Super hanc petrā edificabo ecclesiā meā: et porte inferi non ꝓualebūt aduersus eā. Quy hāc inq̄t lozitudinē eternū extruā tēplū: et ecclie mee zelo inserē da sublimitas in hui⁹ fidei firmitate ꝓfurgat Hanc confessionē porte inferi nō tenebūt: mortis vincula nō ligabūt Vox enim ista: vox vite est. Et sicut cōfessozes suos ad celestia ꝓuehit: ita petōres ad inferna demergit. Propt̄ qđ dicitur beato petro. Tibi dabo claues regni celo rūz quecūq; ligaueris sup terrā erūt ligata et in celis: et q̄cūq; solueris sup terrā erūt soluta ⁊ in celis: per eū q̄ cū patre et spū sctō viuit ⁊ regnat in secula. Ter vltime lect. de exp̄one euāgeij scdm matheū.

Venit iesꝰ in partes ce. Omelia de in cathedra sancti petri. Tete. ad mat. et ad hoꝝ. de in die apl̄oꝝ petri ⁊ pauli eu oīb

Deus qui beatū petrū Ad vel. an. Petrꝰ iohis et cete. añe de laudibus cū psalmis de aplis. ⁊

Petrus ad se tener. ℣. Petre amas. ℟. Exultet celū. ℣. Tu es petr⁹. In euāgel. an. Symon bariona tu vocaberis cephas: qđ interp̄etatur petrus sanctoz celi pulsū libi aperi: supra modū peccauimus oēs: dimitte septuagies septies ℣s. Magna. Dñe. vīs. Omelia de sancto stephano papa. ant. Btūs vir. ℣. Elia s̄ho. or

Deus q̄ nos beati stephani martyris tui atq; pōtificis an

ma ſolēnitate letificas
ſcīe ꝓpicī⁹ ut cui⁹ na
talicia colim⁹; de ſtul-
tē eīs ꝓtectione gau-
deamus. ℣. ¶ Alte octa.
ſci petri ad vincula nō
habent oīno ſcripture: qz
de feſtis. iñ. lec. ꝙtingē-
tib⁹ infra iſtas oct. dicēt
hūēſt: ⁊ cū pſal. Te deū
ꝓpter oct. ¶ Item die
dñica iſtas oct. ſi vacāue
rit a feſto. ix. lc. dicēt de
bō petro: niſi incipiat
hyſtoria illo die. Dicēt
eīs de eo in ſertis vacā
tib⁹ cū pſalmo Te deū.
et tā die dñica q̄ die fe-
riali iſtas oct. vacāte di-
cat Inū i Tu es paſtor.
hy⁹ Eterna xpi. Et ce-
tera in dñica ſicut i die
ꝓpter. legendā ⁊ ꝓpter
añas ſup pſal Benedict⁹
et Mag. q̄ dicēt ſcdm
ordinē inſertius notatū
cū meō. lec. de feſto ſcī
vel ſcōr ſi eue. nō omit
tant: et in die feriali cū
una añā ſup pſalmos ⁊
tribus Wīs de hyſtoria
ordinatā ſūptis. Et in
veſpis añe de laūd. ſup
pſalmos de apīis: et iā ſi
in craſtino debet dici de
alio feſtō ꝙtingente: niſi
ipediat ꝓpter iceptionē
hyſtorie. et tūc dicēt ad
ꝓmas vel. ā. Benedictus.
cū pſal. eodē. ꝛc. Et in
feſtis vel. ān. Dixit dñs:
cū pſal. eodē. ꝛc. ¶ Et
notandū: q̄ ſi ꝙtigat illō
feſtū die ſabbati: veſpe
eodē die erūt de bō pe-
tro ⁊ meō. de hyſtoē. ān.
Dis ſapie. et meō. de laō
ſtephano martyre. Et i
craſtino ꝓcantet hyſtoē.
⁊ fiat meō. de feſtō petro
et de feſtō ſtephano. ⁊ ad
vel. dicāt de do. vſq; ad
ep. q̄ dicit de inuētione
ſcī ſtephani. ¶ Itē cō-
tingēte feſto bō petri die
dñica ſcripēda eſt hyſto.
In principio In marrice
eccliā eodē. in craſt. ſcī
laurētij: vt dies octāe. ſue
cū plene celebrēt. et trāſ
fiat meō. de feſtō tyburtij.
tio. Et ita fiat vbicūq;
ſcta fuerit eccliā i noīe
ſuo. Alias vero hūpq;
erit hyſtoē In principio
incipi in die octāe. ſuā et

memoria de octa. quia non sunt octa. precipue sed tantū de voluntate statute. Quādocūq; autē dies dñica infra istas octauas euenerit: semp ea excipiatur hystō. **In principio.** nisi fuerit incepta dñica precedēte ante mensē augusti. Etiā si festū sancti stephani i dñica occurrat: differat festū vsq; in crastinū. Item infra octa. nō fit cōmēoratio pro defunctis: neq; de sctō vbilelmo sed de dñica tm. Nec dicāt mēorie cōsuete. Item infra octa. qñ dñr vespe. de eo dicet hyn. **Exiit edictum.** ℣. **Tu es petr⁹.** Ad matu. ℣. **Dedisti.** Ad mēoriā aūt tā ad mat. q̄ ad vsp. ℣. **Tu es petr⁹.** Dicatur etiam super pos. **Magnificat.** et **Benedict⁹.** vel ad mēoriā: qñ de eo nō fit seruitiū: tā dñica infra q̄ alio die vna de istis quattuor fiāt. ā. **Petr⁹ adhuc.** ā. **Nūc scio vere.** ān. **Cūq; videret.** ān. **Solue iubente.** Secūdū ordinē literatis.

¶ Sctī stephani pape et mar. Oratio de ecclesia.

Cumq; barbari galliam multi christianorum decipiantes seuiciam tyrannorum: occultabant. Alii vero se ingerentes martyrū palmā consequebantur. Hic beat⁹ stephan⁹ eps vrbis rome cōgregato vniuerso clero sua dixit fratres relinquite facultates terrenas: vt regnū celeste percipiat. Valerian⁹ audiēs: q̄ sanctū stephanū plurimi crediderint i xpm: iussit tenere sanctū stephanū cū multitudine clericoꝝ id est presbyteroꝝ et diaconoꝝ. Qui cū adduct⁹ esset: iussit eū adduci ad templū martis: et ibidem data sententia capite truncari: si non acquieuerit adorare nephandi martis simulacrum. Lectio sci.

Beat⁹ vero stephanus duct⁹ a multitudine militum fo-

muros pozte appie ad
tēplū marī: leuatis i ce
lū oculis: cozā oīb⁹ dixit
Dñe deus pī dñi nūi ie
su xpi q̄ turri ꝛ ſubuersionis
i babilone destruxisti: de
strue nūc ꝛ hūc locum:
vbi diabolica ſupſticio
ne ꝙ idolozū culturam
ais pereunt ppīoz. Et
ſtati fact⁹ est ingens fra
goz tonitrui cū terrozi
b⁹ chozuscationū: ꝛ coz
ruit maxima pars tem
pli sacrilegi. lec. iij.

QUod cernētes mi
lites pauefacti fu
gerūt dimiseruntq; bea
tū stephanū cū oīb⁹ chri
stianis q̄ simul pretexerāt
Audiens igit valerian⁹
q̄ gesta fuerāt: ac de tē
pli euersione: milli fūt
plurimi pziozib⁹ milis
tū: q̄ venientes inuenerūt
btm stephanū epiſcopū
sacrificiū dño offerentē
Quiq; intrepid⁹ cōſtās
ab altaris solēnia ꝛ iu
giter cepta ꝙcitēs i eo
dē loco: sicut i sua decel
lat⁹ ē sede: sub die quar
to nonaꝝ augustaꝝ. Cu
ius corp⁹ sepelierūt i ea
dē scripta cū ipsa sede:
vbi alīās sāguis ei⁹ effu
sus est: in cimiteris ca
lixti: ad laudē dñi nūi
iesu chzisti. Tēta de cō
munibus mar. cū mēo.
de. l. petro. ā. Petr⁹ ad se.
℣. Tu es petr⁹. oz. De⁹ q̄
btm petrū. ¶ In inuē
tione. l. stephani ptho.
locozūq; ei⁹. Ad vel. ā.
Petr⁹ ioh⁹. ꝛc. de leq̄n
tes: cū ꝓs de aplis. nisi
fozte festū istū differat
vsq; i diē lune ppt ince
ptionē hyſtozie. ꝛ tūc di
cat ā. Dixit dñs. cū ceteris
ais ꝛ psal. dñicalib⁹: vsq;
ad cp. rō. Deū q̄ cūcta.
℣. Igit dilectissimi. hyr
Deū q̄ merita. ℣. Hymnus
q̄s. ℣. Te lūd. ℣. Exultet
iusti. In euā. ā. Obuiā ih
rus gamaliel ꝙ vitā lacri
mō sacerdoti tres calathos
uuarū: collis crocos ꝛ et
quarū segetē croco ple
nū: ꝛ dixit: hi sūt nūi loculi
s nūc reliqe hic ut sāguines
os hūs rosno locul⁹ ē sci ste
phāi q̄ sol⁹ ex nob⁹ martyrio meruit cozōari. ℣. q̄. oz.

Deus qui es letō-
rū tuoꝝ splēdoꝝ
mirabilis: quiq hodier
na die btōꝝ stephani ni
chodemi gamalielis at
q abibōis gloriosā īnē
tionē reuelasti: da nobꝭ
in eīna letitia de eoꝝ so
cietate gaudē. p. ēūo.
dr. l. petro. ā. Nhe si tu es
mīl kel. differat qz li zti
gat istō kel. differri: tūc
dicat ā Solue. Ad'mall.
iui. Adorem⁹ ecḡm magnā
dñm. Qui in sanctis suis
semper est mirabilis. ps.
Venite. hy⁹. Sanctoꝝ
meritis. cū tribus ōli.
bꝰ pri⁹. Jn. i. nocte. ān.
Luciano venerabili ꝓsbyte-
ro dignū i gratu suo de
reuelatione sanctaꝝ reli-
quiaꝝ pthomartyris ste-
phani talis diuinitus ostē
sa est visio. ꝓ. Beat⁹ vir.
ā. Dū adhuc pene vigila-
ret vir venerand⁹ tanꝭ in
ercellū meritis repente est
effect⁹. ps. Quare fre. ā.
Vidit igit astitisse sibi vi
rū etate senē: statura pce-
rū: vultu decorū. ps. Cū
iuoca. ℣. Exaltētiolli. ℟.

Sanct⁹ ⁊ vene
rabilis ꝓsby
ter lucianus
qualiter sibi
diuinit⁹ ostēsū est de re
uelatione sanctaꝝ reli-
quiaꝝ pthomartyris ste-
phani: ita scripsit di-
cens. Die vero paraſce
ue dormiēti michi in cu-
biculo meo hora tercia
noctis in extasi effect⁹
semiuigilans: vidi vi-
rū senē barbā plixā ha
bētē: amictū pallio: au
reā virgā in manu tene
tē: calciatū caligis i su
perficie deauratis: ba-
bulantē coram me ⁊ tac
tem. ℣. Beat⁹ gamalihel
doctoris gētiū pauli dis
cipulus apparuit xpi fa-
muli luciano i vestitu sibi
do amict⁹ pallio. Et virgā
i manu gestabat aureā. ℟.
Calciatus caligis i superfi
cie deauratis quasi deam-
bulans coram eo. Et. let. l.

Et pulsauit me in
vocās me nomine
meo dicēs. Luciane lu
ciane luciane: surge. Re
spondi. Quis es dñe

Dixit michi. Surge et vade: dic iohãni epo hie rosolymitano: vsq; quo clauli sum⁹. Vsq; quo nõ aperis nobis: maxime cũ tuis tẽpozib⁹ reuelandi sum⁹. Cũ hec audissem: dixi ad eũ. Tu quis es: z q̃ sũt tecũ? Et dixit. Ego sum gamaliel: qui nutriui paulũ aplm. Qui aũt mecũ iacet: ipse est stephan⁹: q̃ a iudeis lapidat⁹ est. Ille vero ali⁹ q̃ cũ ipso iacet: ipse est nichodemus q̃ venit ad ielũ nocte. Et in tercia parte abibas: fili⁹ me⁹ qui i pura virginitate perrexit ad dñm. ℟. Igitur dissimulata gamaliel deãbulatione venit ad eũ: et virga quã manu gestabat: tetigit illũ vocãs eũ tercio. Luciane luciane luciane surge. ℣. Cui famuli respondit: quis es dñe? at ille dixit ad eũ. Luciane lucia. Lectio. iij.

ET interroganti ipsum dicens. Vbi nos inuenimus? Et dixit. In possessione mea que dicitur possessio vineꝛ dei. Post hanc visionẽ fleui: et pstratus in ozone ozaui. Domine ielu xpe: si est hec visio ex te: pzesta vt iterũ z ꝛcio manifestẽ michi. Apparuit itez sanctus gamaliel michi dicens: Quare frater nõ retulisti episcopo? Et dixi. Dñe timui ad pzmã visionẽ hec annũciare. Et cũ ostendisset michi tres calathos aureos rosis rekertos z q̃rtũ argenteũ croco plenũ: euanuit ab oculis meis ℟. Vade luciane et dic iohanni epo hierosolymitano: vsq; quo clauli sumus vsq; quo nõ aperis nobis. Tuis etenim tẽpozib⁹ reuelandi sumus. ℣. Aperi nobis velociꝰ vt q̃ nos ostiũ mie tue hũano generi aperiat de⁹. Tuis. Glia. Tu. In. v. noc. ñ. Vir dei gamaliel ait luciano: nõ mei solũmodo causa sollicitus sum: sed potiꝰ pro illis q̃ mecũ sunt. ℣. Verba.

Illi etenim maxime digni sunt honore venerari i terris eis quos i celis rex regū i mēsa cumulauit glia. ℣. Dñe dñs nr. ℟. Cū ergo sint apud deū meritis excelsi apud homines loco tenētur humili. ℣. Cōlerua me. ℟. Letamini. lec. iij.

IN tercia vero ebdomada eadē die & hora venit idē ad me tcio et dixit. Quare sic negligēter agis? Nōne vides quāta sit lictitas & tribulatio in toto mūdo? Surge ergo: vade & dic iohanni epō vt aperiat nobis: et faciat locū oōnis: vt p nostrā intercessionē misereat dominꝰ ppło suo. Expergefactꝰ pertexi ad iohānē epm: narrās ei oia Qui pre gaudio lachrymatꝰ est dicēs. Benedictꝰ deus israel: qui illos reuelauit his temporibꝰ. ℣. Lucianus presbyter dixit: dñe tu qs es: a q̄ sūt tecū? at ille rega cū gamaliel patre qdā dctor aplī: q̄ ante iuxta me q̄escit Ipse est dominus Stephanus. ℟. Qui a iudeis hierosolymis lapidatus ad sepeliendū bestiis & auib⁹ est positꝰ: sed per dei prouidentiā permānsit intactus. Ipse. lec. v.

IGitur iussit lucianus vt cōsurgerēt oēs: diluculo: & foderent in acerno illo: vbi putabant esse corpora sctōrū Eadē vero nocte apparuit sanctꝰ gamaliel cuidā monacho nōie migetio: simplici viro dicēs Vade & dic luciano. Inanū laborasti i acerno illo. Ibi olim positi fuimus expleto tpe plāctꝰ: sed nunc q̄rat nos i illo loco: atq̄ dē bonorū virorū possessio. Audiēs vero lucianus verba migetii monachi: benedixit dñm qz inuentꝰ est alius testis in reuelatione sctōrū. Statimq̄ iohāni epō oia nūciata sunt. ℣. Cū ille essē ego gamaliel sanctitatis xpi athlete stephanis fidei eius ac deuotionē credis me in resurrectione pariter habiturū cū eo: feci eū in

peliel In monumẽto meo nouo. ℣ Iuuitoꝛ dñi nicho demꝰ ibidẽ sepultꝰ est: s abi bas filiꝰ eiꝰ mecũ est repo sitꝰ: vbi iacet beatꝰ Stephanus. In monumẽto. ℓ. vi.

IOhannes igit eps hierosolymitanꝰ ablq; dilatione mittẽs ad reliquos epos ecclas suos postulauit: vt ad illũ q̃totiꝰ venit. ℟. Qui cũ venissẽt preterẽũt ad eũdẽ locũ. Cũq; fodere ibi cepissẽt: et maxima pars ṫre effosa esset: inuenerũt lapidẽ: in quo sculpta erant noia illa/ cheliel/nasuan/ gamaliel/ abibu/ cheliel Stephanꝰ dẽ Nasuã nicho demus Abibu filiꝰ gamalielis significat. ℣ Sacerdos dei lucianꝰ pṙo strauit se in oꝛone rogans deũ et dicens: dñe iesu xpe si est hec visio ex te: ꝓsta vt iterũ s tercio manifestẽt michi. ℟. Vt cõfusus fidu cialiter annũtiẽ reuelationẽ sanctoꝝ seruoꝝ tuoꝝ. ꝓsta. Glia. ꝓsta vt ite. In. ij. noc. ā. In ieiuniis et oꝛationib⁹ constituto ap paruit iterũ sanctꝰ gamaliel luciano pṙesbytero dicẽs: quare dissimulasti frater: et non retulisti q̃ dicta sunt tibi iohanni epo: ꝓs. Dñi est ter. ā. Nõne vides quãta sit siccitas s tribulatio in toto mũdo: s tu negligenter agis. ꝓs. Vtĩ quoꝝ. ā. Surge ergo s vade: s dic iohãni epo: vt aperiat nobis: et faciat locũ oꝛonis: vt p nostrã intercessionẽ misereatur dñs populo suo. ℟. Exultate iusti. ℣. Iuxta aie. Septima lec. de expo. euã. se. math. Ecce ego mitto ad vos. Sermo ex cõmenta. dñi hieronymi. Hoc q̃ adũ dixerat. Nec rei alio festo terra natidñi. ℣ Sanctꝰ gamaliel i bilu dixit lucião: diligẽter aduerte q̃ dico: s statĩ deposuit cozam eo tres calathos aureos Et quartus argẽteꝰ plenꝰ erat croco. ℟ Et vnꝰ ex tribꝰ calathis rubẽtes hẽbat rosas tũc sãguinẽ: alii aũt duo referti erãt rosis albis Et quar. ℓ. dic

Cum ergo iuentū esset sacratissimū corpus bti stephani: tanta terremotꝰ facta est magnus: z tante suauitatis odor inde fragrauit: quantā nullus hoim se vnq̄ meminerat odorasse. Ex odoris ergo gratia multis egrotis sanitas emanauit maxima. Septuaginta nā q̄ et tres tunc a varijs lāguoribus curati sūt hoies in iuētione corporis stephani dilecti xpi martyris. ℣. Vides o frater luciāe hos calathos hic rosas habēs pulcherrimas: loculus est pcioli martyris stephani. Qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. ℟. Introgressus ostiū sepulchri inuenies eū in parte orientali. Qui solus ex nobis. Lectō. ix.

IGitur sanctꝰ prothomartyr stephanus iuētus est: ad sepeliendū corpꝰ suū sctūs iohānes epūs hierololymitanꝰ cū ceteris plurimis aderat coepis. Hi q̄pe cū vniuerso clero suo veniētes in sanctā eccliam q̄ dicit lyō: reliquias scti martyris posuerunt: atq; vbi ab apīis dei archidiaconꝰ ordinatꝰ est: honorificētissime cū laudibꝰ diuinis sepelierūt. In quo loco inumera facta sūt mirabilia: q; reuera decebat: vt q̄ primꝰ post ascēsionē dñi triūphauit in prelio: gloriosissime niteret in mūdo: ad laudē scte trinitatis: q̄ trinus vnꝰ viuit z regnat i scla deus amē. ℣. Sanctus iohānes epūs lachrymatus pre gaudio bñdixit dñm: z dixit ad lucianū pbyterū: oportet me inde transferre btm pthomartyrē stephanum. Qui tanq̄ angelus apparuit positꝰ in cōcione hoim. ℟. Qui primus aduersus iudeos dñica bella peregit: et iesum a dextris virtutis dei stantem videre promeruit. Qui tanq̄. Gloria patri. Qui tanq̄. ℣. Te deū. ℟. Mirabilis deus. In laudibꝰ. ℟.

REgrellus lucianus ꝓsbyter a sancto iohane ꝯpo: iussit vt cū sue gerent oēs vilucula: s lode rent in acerus illo: vbi putabant esse corpora sāctoꝝ ꝑs. Dñs reg. ℟. Apparuit iterū ſctus gamaliel cuidā monachs noie migezio: in nocēti s simplici uiro dicēs ad eū: vade et dic luciano: i vanū laboras in acervo illo: nō ibi sum⁹ modo. ꝑs. Jubilate. ℟. Ibi olim positi fuim⁹ exequiarū ꝯpe plāctus: nūc quere nos in illo loco: q̄ dicit bonoꝝ bicoꝝ possessio. ꝓ. De⁹ de⁹ meus. ℟n. Audiens ergo lucianus sacerdos verba monachi migezii: vbi virit dñm q̄ iustus est et alius testis in reuelatione ſctoꝝ. ꝑs. Benedicite. ℟n. Dum inuentū esset sacratissimū beati stephani corp⁹: tanti terremotus factus est magnus: atq; oēs q̄ aderant odoꝝ plurim suauissimus. ꝓ. Laudate. ℣. Redde deus. hy⁹. Rex gloriose. ℟. Justi autē in perpetuū. In euāg. ℟n. Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima Septuaginta nāq; et tres tūc a variis lāguoribꝰ curati sūt hoies in inuētione corporis stephani dilectissimi martyris deū benedicentes. ꝓ. Benedict⁹. ℣. De⁹ q̄ es sāctoꝝ. Lectio de ſcō petro. ℟. Cūq; diuiſſet. nisi festū differat: q̄ nūc dicet ℟. petr⁹ ad le. Ad hoc. ℟e de laud. Cetera de cōi primoꝝ martyꝝ cū oro. De⁹ q̄ es sā. Ad vs. ℟. Regem⁹. & cetere ſie de lau. cū psal. feriali⁹. ch. Scitis in. hy. Rex gloriose. ℣. Exultēt iusti. In euāg. ℟. Hodie ſctus iohēs pōtifex cū maximo cleri plebisq; tripudio ꝓclaras ꝓthomartyris stephani reliquias in sāctā trāstulit eccliam syon: vbi quōdā archidiaconi fūctus est officio: cuius pia aīa deū sit ꝓ nobis q̄s intercessio ꝓ. Mag. ℣. De⁹ q̄ es sā. Lectio de sancto petro ℟. Solue iubente. nisi festū differat q̄z tūc dicet ℟n. ꝑse si tu es. ℣. Hi sunt

lectū i labbō eue. dicens vel. de hystoria: cū ais ℣ psal. ad labbatū ptinētib⁹ ℟ Dñica ikra octa. bti petri. Ad mat. iuit. Tu es pastor. ℣. Mēh hy. Eterna xpi. In. noc. ā. In plateis. ℣. Celi enar. et cetera vbi notat. l. i.

Necessarium charissimi re or: vt ꝑpas chaleqz beati petri virtutes: ꝓout ariditas lingue nře ingenijqz tenuitas patit: imo vt misericors deus ānuit ploquamur. Hic itaqz ille est petr⁹: qđo xp̄m dñm viui dei eē fili: validissima iuictaqz nobis credendi fundamenta costituit. lctō. ij.

Am ycīctāte dño qs eē ab hoib⁹ dicerek: rñdit. Tu es rp̄s fili⁹ dei viui id ē tu dñe de carne virgis kact⁹ es xp̄s qui viui dei es fili⁹ sempiternus. Tu dñe hoīb⁹ naț⁹ es hō: q̄ icogitabili maiestate de⁹ es apō deū. Tu es xp̄s q̄ p redēptiōe nr̄a ad passiōnē veniēs ipassibilis ymanes apud patrē. l. ij

Quis igit vnq̄ intātū hoc intōpze henle deitatis archanū hūani sēl⁹ attollere potuisset obtutū: nisi ab ore petri salutaris huj⁹ fidei veritas radiasset? Quis meritor ei⁹ gliaz q̄ vis magno equipare posset eloquio a q̄ nobis adorāde dinitatis fides et cepit ⁊ ymanet. l. iij

Quid tāto glioli⁹ viro: q̄ fidē secreti iscrutabilis loquēdo edidit: viuēdo vicit passiōē firmauit At ātō cōfessiōis huj⁹ q̄ta eēt magnitudo saluator ostēderet: ait ei Bt̄us es simō bariona: q̄z caro et sanguis nō reuauit tibi: sed pat̄ me⁹ q̄ est in celis. l. v

Hic est petrus: quē xp̄i esse cōfidētissimū subtecta vestigijs ei⁹ maria ꝓbauerūt Nā a dño suo nouos sibi dari fluctib⁹ egress⁹ vt fidelis ꝓpositi: ⁊ vt dile

etus emeruit. Qui ob hoc solū trepidasse vid⁹ est: vt fragilitas hūana cognoscceret: quāta esset iter dñm seruūq; distā-tia: dū aggrauata ptis caro mergit: ⁊ imaculati nescit plāta deliderre. l. 6

Vere bti ptri et dū trepidat mirabit' fides: quā nec purgētis periculi potuit turbare formido. Clamādo emi dū mergitur: dñe libera me: de se difful⁹ est: non de dño dubitauit. Nec ḡs ergo timorē hūc gliosiss simi ptri ducat in vicīū: qm timor iste q̄uis pri-mā post turbauerat fi-dē: ⁊ fidētiā th̄i eo repa rate credulitatē ozauit.

Tres vltime lec. de ex pōne euāgelū Venit ie. sus in ciuitatē etaldē. ℣. et cēta sicut in die: Inter manū cuꝰ psal. Bꝰ q̄ erit vna de q̄tuoz ais supra notatis. ¶ Sāti oswaldi regis ⁊ marty-ris. Ad vesp. ℣. Petr⁹ et io hānes. ⁊ cete ant tequē-tes: cū psal. de aplis. ni si q̄ingat festū sci ste-phani differri ⁊ tūc āt. Regressos. et cetera se-quētes cū psal. Ceu. vsq; ad capt'm. ch. Beatus vir q̄ suffert. et cēta de q̄ vni⁹ martyrū cū ista ozōe.

OMnīs sempiterne de-us: q̄ huiꝰ diei io-cūdā sācta⁊q; leticiā i sā cti serui tui oswaldi so lennitate cōsecrasti: da cordib⁹ nr̄is tui amoris charitatisq; augmētū: vt cuiꝰ i tris sci sāguis effusionē celebramus: illiꝰ in celo collata pro-cinia mētib⁹ sētiamꝰ. ℣. Mēoria de scō petro. ℣. Dñe si tu es. Cō ponta

AD diedꝰ illis Interfecto i pugna glorio-so rege edwi-no oswaldꝰ nepos eiꝰ et religiōis ⁊ regni heres: regimē nor thāhūbror-tandē suscepit. Delide rans itaq; totā cui pre-erat gentem: fidei chri-stiane grā imbui: ayda-num sūme mansuetudi nis: et pietatis: ⁊ mode

raminis viri: habẽtẽq; zelum dei de scotia sibi petẽti transmissũ accepit: cui locũ sedis episcopalis i insula lindisfarnensi tribuit. lec. ij.

HIus igit doctrina rex oswaldus cũ gente sua in fide istitut⁹: qđ mirũ dictu est pauperib⁹ & peregrinis semper humilis: et benigu⁹: et larg⁹ fuit. Denicq; fert: q; cũ tpe quodã in die sctõ pasche cũ pfato epo consedisset ad pzandiũ: & posit⁹ esset in mensa coz̃ eo disc⁹ argenteus regalib⁹ epulis refertus. lectio. iij.

CIã cũ man⁹ essent ad panẽ bene dicẽdũ missuri: ĩtrauit minist⁹ ipli⁹: cui suscipiendoq; erat inopũ cura delegata: et indicauit regi: q; multitudo maxima pauperũ sederet q; plateas: postulãs elemosinã a rege. Qui mox dapes sibi appositas deferri iussit pauperib⁹: sed & discũ cõfrigi atq; eisdẽ minutati dividi pzecepit. lec. iij.

POntifex vero qui assidebat: delectatus tali facto pietatis: appzehendit dexteram ei⁹: et dixit. Nũq; inueterascat hec man⁹: qđ ita puenit. Nã interfecto illo in pugna: manus a cozpoze cum bzachio resecata: incozrupta perdurat. Denicq; i vzbe regia: q̃ a rrgina quõdã vocabulo bella cognominatur: loculo iclusa argenteo: in ecclia scti petri seruat: ac digno cũctũ honoze venerat. lv

REgnauit aũt sanctus oswald⁹ annis nouẽ: qbus cõpletis occisus est cõmisso graui pzelio a pagana gẽte paganoq; rege merciorũ: a quo et pzedecessoz eius edwinus perẽpt⁹ fuerat. Vti oswaldi quãta fides in deũ: quãta deuotio mẽtis fuerit etiã post moztẽ virtutũ miraculis claruit. Nã in loco vbi interfect⁹ est

vlq; hodie sanitates infirmor. et hoim ꝫ pecorũ esse nõ delinũt. ℟e. di.

Cum vero sanctus Oswald⁹ esset armis ꝫ hostib⁹ circũseptꝰ iamiãq; videret se esse ꝑimendũ: orauit ꝑ aiab⁹ exercitus sui. Mñ dicũt in ꝓuerbio. Deus miserere aiab⁹. Dixit oswaldus cadens i terrã Cuius caput ꝫ manꝰ cũ brachijs a corpore ꝓcisas: iussit rex q̃ eũ occiderat: in stipitib⁹ sulpẽdi. Quo post annos deueniẽs cũ exercitu eiꝰ regni: successor oswy abstulit ea ꝫ caput in cimiterio lindisfarnẽsis ecclesie: in regia vero ciuitate manꝰ cũ brachijs cõdidit: ad laudẽ domini nostri iesu xꝓi. Tres vltie lec. de exꝓa. euãg. Si q̃s vult post me ve. Onc. vt in cõi. Cetera ad matu. ꝫ horas de cõi vnius mar. cum oõne Oꝝs sẽpi. Mẽo. de sctõ petro. ãn. Cũq; vidisset. Ad vesp. ã. Qui me q̃ssꝰ. ꝛc. ãe cũ psal. ferialib⁹. Cetera de cõi cũ oõne ꝓpa. Mẽo. de mar. ãn. Gaudẽti ꝛc. ℟ Exultẽt. oꝝ

Deus q̃ conspicis: quia ex nulla nostra virtute subsistim⁹: cõcede ꝓpicius: vt intercessione bti sixti martyris tui atq; põtificis cõtra oia aduersa munia mur. ℣. Alia oratio sub vna conclusione ad vesperas ꝫ matu. Oratio.

Deus qui nos cõcedis sctõr martyr tuor̃ felicissimi et agapiti natalicia colere: da nobis i etna letitia vt eor̃ societate gaudere. ℣. Mẽoria de sctõ petro. ã. Solue iubente. ℭ Translatio. iesu xꝓi dñi nr̃i. Ad ꝓc. vel. ãn. Assumpsit iesꝰ discipulos ꝫ ascendit in mõtẽ ꝫ trãsfiguratꝰ est ante eos. ꝑs. Laudate pue. ã. Dũ trãsfiguraret⁹ iesꝰ moyses ꝫ helyas cũ dño loquẽtes discipulis apparuerũt ℣ Laudate d̃. om. gẽ. ℟ Tunc petrus dixit ad iesũ

dñe si vis faciam⁹ hic tria tabernacula tibi vnū: moysi vnū: et helye vnum. ℣. Laudate aīa mea. ℟. Adhuc eo loquēte ecce nubes lucida obūbrauit eos. ℣. Laudate dñm qui. ℟. De qua vox intonuit hic est filius me⁹ dilectus in quo michi cōplacui ipsū audite. ℣. Lauda hierusalē. ℟.

Alia

Alia atoz̄ expectamus dñm nostrū iesū xp̄m q̄ reformabit corp⁹ humilitatis nr̄e cōfiguratū corpori claritatis sue secōm operationē qua possit z subiicere sibi oia. ℣. Assumens iesus petrū et iacobū z iohēm fratrē eius. In mōtē excelsū seōz eis seorsū elegit sibi se trāsfigurās sue glie claritatem eis ostēdit. ℟. Ne videretes ei⁹ passionem turbarent sed foztiozi solidate firmarent. In montē. Filius patri. In mōtē hy⁹.

Celesti

Celesti formā gre ꝓpes q̄rit ecclesia mōte xp̄s ihesus cui sacra solē emicat. Remeōzanda

Remeōzanda

Remeōzanda hic cū tb⁹ discipulis

cū moyse z helya grata ymnis eloqa. Assistunt testes gē legis atq; prophetie de nube testionij sonat p̄ris ad filiū Glorificata facie xp̄s declarat hodie q̄s sit honor credētiū deo pie kruētiū Passionis misterij cozda leuat fidelius vñ solēni gaudio clamat nr̄a deuotio. Pat cū vnigenito et spū paclyto vn⁹ nobis hāc gliam largire y pīcia. ℣. Amen⁹ patrē et filiū cū scō spū. ℟. Regnāte i maiestate sua ℣ Visionem quā vidistis nemini dixeritis donec filius hois resurgat a mortuis. ps. Magnificat. Or.

Deus

Deus q̄ nos sacrā trāsfiguratiōis tue diem deuotis hodie laudib⁹ pire q:edis: tribue nobis q̄s ad tue diuinitatis cōtēplationē ytingere: q nr̄e hūanitatis dignat⁹es fieri particeps. Qui vi. z reg. cū deo p̄re in vnitate spūs sancti de⁹. Per oia se. amē Benedicam⁹ dño. Deo gr̄as. Sub silētio dicat⁹ mis

cypriãi sixti felicissimi et agapiti. Oratio.

Deus q nos beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ sixti / felicissimi et agapiti natalicia colere da nobis: qs ictna beatitudine de eoꝝ societate gaudere. ℣. Ad matu. luit. Xpm regẽ regũ hodie trãsfiguratũ venite adoremus dñm. ps. Deꝰ. hyᵖ

Oratoꝝ rerũ reparatoꝝ sui xpe rex regũ metuẽde censoꝝ et pces nras pariterq laudes aspice gratis. Noctis incursu tibi vota laudũ pãgimꝰ pста tibi sint vt apta nosq ꝓcẽtu tefone perẽnis luis auctoꝝ. Inter helyã moysẽq vates vt tubar solis facie refulgẽs cãdida veste niuis ĩtar albe: tu micuisti. Tu dei patris pre testeples cũ sis sctõꝝ dꝰ angeloꝝ tu salus mũdi: via virtꝰ crederis esse. Talia virtus sit tibi creatoꝝ cũcta q solus retinẽs gubernãs ithzono regni sine fine regnãs trinꝰ z vnꝰ. amẽ

Ant. i. noc. ãn. Hodie dns iesꝰ xpus facie vt sol i mõte refplenduit ac veftimẽtis tã ꝑ nix cãdidꝰ emicuit. ps. Dñi est ter. ã. Ecce nubes lucida obũbrauit eos ꝑ quos vox audita est: hic est filiꝰ me⁹. ℟. Afferte dñ. ã. Petrus s q cũ illo ꝑsites erãt xpo letificati: videre gliam dei. ℟. Deus nr refu. ℣. Celi apti sunt sup eũ. ℟. Et vox ꝑtis itonuit: hic est filius meus dilectus. Ic. i.

Petrus ad ꝓdicationem moꝝtis dñice scãdalizatus sententia dñi fuerat increpatus: ꝓuocati discipuli vt abnegarẽt se et tollerent crucẽ suã: et moꝝientium animo sequerentur magistrũ. Grandis terroꝝ audientium: et q posset ꝓincipi apostoloꝝum: perpetuo etiam alijs metum inferere: idcireo tristibus leta succedunt: et dicit. Filius hominis vẽturꝰ est in glia patris

lui cū angelis suis. Timens mortē: audi gloriā triūphātis Cereris crucē: ausculta āgelor mysteria. Et tūc inquit reddet vnicuiq; secūdū opa eius. Nō est distinctio iudei z ethnici viri et mulieris pauperū et diuitū. Ubi non plone: sed opa ꝓsiderātur. ℟. Assūptis hodie dñs ielus tribus discipulis mōtē vt oraret sabiit excelsū solusq; orās coram eis trāsfiguratus est facieq; ei⁹ vt sol resplenduit. Ac vestimenta ei⁹ vt nix facta sūt candida ℣. Vt aūt testimoniū haberent a lege z ꝓphetis hinc inde cū eo moyses z helias visi sūt i maiestate. Ac. ℟. ij

AMen dico vobis sunt quidā de hic stātib⁹ qui nō gustabūt mortē: donec videant filiū hois veniētē in regno suo. Terrorē apl'o rū spe medicari voluerat ymillor dicēs Filius hois vēturus est in glia pris sui cū angelis suis Insup auctoritate iudicis addita iudiciū addidit z reddet vnicuiq; secōm opa sua. Poterat apl'or tacita cogitatio istiusmodi scandalum suscitare. Occasionē, et mortē nūc dicis esse vēturā: qō aūt ymittis te asscuturū i glia pris cū angelor misteriis et iudicis ptāte: hoc indies erit: z i tpa lōga differt Deuidēs ergo occulto rū cognitor qd possent obiicere: pūtē timorem pūti cōpensat premio. Qui ei dicit? Sūt quidā de hic stātib⁹ qui nō gustabūt mortē donec videāt filiū hois veniētē in regno suo Ut qualis vētur⁹ sit postea: ob incredulitatē nūc i presenti tpe demōstraretur ℣. Coram tribus discipulis trāsfigurat⁹ dñs moyse et helya. Hinc inde secū loquētibus ostēdit se i maiestate. ℟. Vt in ore duor vel triū testiū stet oīe verbum. Hinc inde. Lectō. iij

ET post dies sex assūpsit ielus petrū

et iacobū ⁊ iohānē fratrē eius. Quare petr⁹ et iacob⁹ et iohānes in q̄busdā euāgelioꝝ locis separant a ceteris: aut q̄d priuilegiū habeāt extra alios apl̄os: crebro dixim⁹. Nūc q̄rit: quō post dies sex assūpserat eos: et duxerit in mōtē excelsū: cū lucas euāgelista octonariū numerū ponat? Sed facilis respōsio est: q⁹ hic medij ponūtur dies: ibi primus addit⁹ ⁊ extremus. Nō enī dicitur. Post dies octo assūpsit iesus petrū iacobū ⁊ iohānem sed die octaua Et duxit eos in montē excelsū seorsum Ducere ad montana discipulos: pars regni est Ducunt seorsū q⁹ multi vocati pauci electi. Et transfigurat⁹ est ante eos: qualis futur⁹ est tpe iudicandi: talis apostolis apparuit. ℟. Primogenitus ꝑdii et ore patris: fecit vt oriret lumē in terris. Ego i altissimis habitaui: et thronus meus in colūna nubis. ℣. Quia ꝙ mōtes fierēt aut formaretur orbis terre a sēculo ⁊ in sēculū. Ego. Gloria ꝑri. Ego. In. ℟. nocē. ℣. Rūdens petrus ait ad iesū: dne si vis faciamus hic tria tabernacula. ꝑs. Dēs gētes. ēū. Accedentes discipuli ad dominū iesū patris vocē timentes ceciderūt in facies suas. ꝑs. Magn⁹ dñs. ē. Ante duos vates tresq⁹ discipulos apparuit iesꝰ chr̄istus vt in ore duorum vel trium testiū stet omne verbum. ꝑs. Quādilecta. ℣. Adorate dominum. ℣ Insula sctē eius. ℟c. iiij.

Quod autē dicit: transfigurat⁹ est ante eos. Nemo putet pristinā eum formā et faciem perdidisse ⁊ vel amisisse corporis veritatē: et assūpsisse corp⁹ spirituale vel aereum: sed quomodo transformatus sit: euangelista demonstrat dicens. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sūt alba

sicut nix. Ubi splendor faciei ostenditur & cam dor describitur vestiū: nisi substātia colliſ: sed glia comitat. Resplēdu it facies ei⁹ sicut sol. Certe trāsfozmat⁹ est dñs in eā gliam qua vēturus est postea i regno suo. Trāsfozmatis splēdozē addidit: facie nō subtraxit. Et si cesarp⁹ spūale fuerit nō et vestimēta mutata sūt: q̄ in tm fuere cādida: vt ali⁹ euāgelista dixerit: qualia fullo sup terrā nō pōt facere. ℣. Claruit magnitudo dei et virtus apparuit discipulis q̄s sic voluit transfigurari excell⁹ dñs vt i ipsa claritate oñderet maiestatē. ℟. Assūpsit iesus tres discipulos suos in mōtē & ecce facies eoz̄ eis facies sicut sol vestimenta ei⁹ sicut nix. Quoniam sic voluit. lec. v.

ECce ecce apparuit illi moyses & helyas cū eo loquētes: scribis et pharisēis tētātib⁹ eū: et de celo signa poscēti bus dare noluit: sz pzā uā postulationē cōfutauit respōsione pzudēti. Hic vero vt apostolorum augeat fidem dat signum de celo. Helyas inde descēdente quo cō scenderat: & moyse ab inferis resurgēte. Qđ et acham p̄ esaiā p̄cipitur: vt petat sibi signū de excelso: vel de iferno Nā qđ dictū est: apparuit illis moyses & helyas cū illo loquētes. Et in alio referrī euāgelio: q̄ nūciassēt ei: q̄ hi hierosolymis passur⁹ esset: lex oñdit & ppbete q̄z et passionem dñi & resurrectionē crebzis vocibus nūciarūt. ℟. Hodie i mōte transfigurato dño apti sunt celi & nubes ꝓclara super eū descēdit: & dox p̄is intonuit. Hic est fili⁹ me⁹ dilectus: i quo mihi cōplacui. ℣. Intonuit de celo dominus: & altissim⁹ dedit vocē suā i nube tonantē. Hic est filius meus dilectus. lectio di.

RESpondēs aūt petr⁹ dixit ad iesum

Dñe bonū est nos hic esse. Qui ad mōtana conscenderat: non vult ad terrena descendere: sed semper in sublimibus perseuerare. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnum: & helye vnum Erras petre: sicut & alij euāgelista testat: nescisq̄ dicas Noli tria tabernacula fierē: cū vnū sit tabernaculū euāgelij in quo lex & pphete recapitulādi sūt. Si aūt fris tria tabernacula: nequaq̄ seruos eū dño cōferas: sed fac tria tabernacula: imo vnū patri & filio & spūi sctō: vt quoz est vna diuinitas: vnū sit & in pectoze tuo tabernaculū. ℟. Dilecti pueri xpi nubis lucide spūsancte obūbrati: voce ei de pīs de nube clamātis perturbati. In facie ceciderē. ℣. Tante tamq̄ reuerende visionis nouitate nō ferētes. In facie. ℣n. iii. noc. ā. Celi aperti sunt: ecce ecce vox pīs audita est: hic est filius meus dilect⁹: ipsum audite. ℣. Dñs regnauit exultet. ℣n. Vox de celo sonuit: et vox patris audita est. Hic est filius meus in quo michi bene cōplacui: ipsum audite. ℣s. Cāte. ℣. ā. Visionem quam vidistis: nemini dixeritis donec filius hominis resurgat a mortuis. ℣s. Dominus regnauit iracundiā. ℣. Domine miserere nostri. ℟. Intonuit de celo dñs. Lectio. vij. Sēcundum matheum. xvi.

In illo tēpore. Assumpsit iesus petrum et iohannē & iacobum fratrem ei⁹: et duxit illos in montem excelsum seorsum. Et ℣. Omelia bti leonis pa. Quoniam euangelica lectio dilectissimi: q̄ per aures corporis introiit: ī interiorem mētium nostrarum auditum ad magni sacramenti sacrificiū intelligentiam vocat: subtiliter eam indagare laboremus. Quam q̄s

aspirante gratia dei facili⁹ assequamur: si cõsideratione nostrã ad ea que paulo super⁹ sunt narrata referam⁹. Saluator enĩ humani gñis xp̃s cõdẽs eã fidẽ: q̃ impios ad iusticiam reuocat: ⁊ mortuos prouocat ad vitã: ad hoc discipulos suos doctrie monitis ⁊ operꝫ miraculis ĩbuebat vt idẽ ⁊ vnigenitus dei ⁊ fili⁹ hois crederetur: nõ vnũ horũ sine alio ꝓderat ad salutẽ. Et equalis erat periculi dñm iesũ xp̃m aut tñmodo sine hoie aut sine deo solũ hoiez deũ credidisse: cũ vtrũq; eẽt pariter ꝓfitẽdũ. Q̃ sicut deo vera hũanitas: ita hoi inerat vera diuinitas. ℣. Hodie pr̃ decelis testificat⁹ ẽ filiũ: quo audito discipuli timuerũt valde ꝓstratiq; sũt ad vocẽ dicẽtẽ. Hic est fili⁹ me⁹ ĩ quo michi bñ cõplacui. ℟. Celi apti sũt sup eũ: vox pris audita est. Hic est filius meus. Lectio vij.

ADhuc eo loquente: ecce nubes lucida obũbrauit eos et vox de nube dicẽs. Hic est filius me⁹ dilect⁹: in quo michi bñ cõplacui: ipsũ audite. Q̃ ipsi discipuli interrogauerat: ꝑpter ea dñi rationẽ nõ meretur: sed pr̃ respõdet ꝓ filio vt v̄bũ dñi cõpleret. Ego testimoniũ nõ dico de me sed pr̃ q̃ me misit: ipse p me dicit testimoniũ. Nubes aũt videt lucida ⁊ obũbrat eos: vt q̃ carnale i frõdib⁹ aut tẽtorũ gr̃i bãt tabernaculũ: nubs lucide operirẽtur vmbraculo. Vox quoq; de celo pr̃is loquẽtis audit̃ur: q̃ testimoniũ phibeat filio: ⁊ petrũ errore sublato doceat veritatẽ: imo ꝑ petrũ ceteroscq; ap̃los. Hic est aũt fili⁹ me⁹ dilect⁹. Huic fiendũ est tabernaculũ huic obtẽperãdũ. Hic est filius: illi serui sũt moyses ⁊ helyas: debẽt et ipli nobiscũ in pene-

tralib⁹ cozdis sui dño tabernaculū pzeparare ꝛc. Descendentib⁹ illis de monte pzecepit iesus dicēs: nemini dixeritis visionē quā vidistis: donec filius hois a mortuis resurgat. Ne mos eius aliquo modo impediret: si hec visio statī in populos diuulgaretur. Pze. lec. ix.

Et audiētes discipuli: ceciderūt in faciē suam: et timuerūt valde. Triplicē ob causā pauore terrētur Vel quia se errasse cognouerant: vel qz nubes lucida opuerat eos: aut qz dei pris vocē loquentē audierāt. Humana fragilitas cōspectū maioris glie fozmidat: et terre nō sustinēs: ac toto aio et cozpoze cōtremiscēs ad terram cadit: quāto quis amplioza q̄sierit: tanto magis ad inferiora collabit si ignozauerit mensurā suā. Et accessit iesus ⁊ tetigit eos Qz illi tacebāt ⁊ surgere nō pterāt: ipse clemēter accedit ⁊ tāgit eos: vt tactu fuget timozē: et debilitata mēbza solidentur. Dixitq; eis. Surgite ⁊ nolite timere. Quos manu sanauerat: sanat iperio. Nolite timere. Primū timoz expellit: vt postea doctrīa tribuat. Leuātes aūt oc'los suos: neminē viderūt: nisi solū iesū. Rōnabiliter pll̄ surrexerāt: nō vidēt nisi solū iesū: ne si moyses ⁊ helyas pseuerassēt cū dño: pris vox videretur icerta: cui potissimū daret testionīū. Videt ergo iesū tātē ablata nube: ⁊ moysē ⁊ helyam euanuisse Qz postq̄ legis ⁊ ypheta vmbza discesserat: q̄a velamēto suo apros texerat: verū iumē in euāgelio reperit. Et descēdētib⁹ illis de mōte: pcepit illis iesus dicēs. Nemini dixeritis visionē dōec filius hois a mortuis resurgat. Futurireg ni ſme ditatio: ⁊ glia triūphāt

demonstrata fuerat in mōte. Nō vult ergo hoc in ppō ꝓdicari: ne ⁊ incredibile eēt rei magnitudine: ⁊ post tantā gloriam apō rudes alios sequēs crux scandalū faceret. ℣. Videns petrus moysem ⁊ heliā in glia ⁊ iesum in medio eoꝝ vt solē virtute fulgentē ait. Dñe bonum est nos hic esse. Si vis faciamꝰ hic tria tabernacula / tibi vnum / moysi vnū / et helye vnū. ℟. Petrꝰ vero ⁊ q̄ cū illo erāt valde letificati viderūt maiestatē dñi et eos gliosos hinc inde cū illoꝝ ait ad iesū petrus. Dñe. Glia. Si. ℣. Adiuuemus patrē et filiū cū sancto spō. ℟. Regnātē in maiestate sua. Iubilate.

ACcessit iesus ⁊ dixit nevocis pauore ꝓstratos tetigit discipulos suos dicens: surgite ⁊ nolite timere. ℣. Dñs rēg. ℟. Jesus ad discipulos iacentes accessit: tetigit surgere precepit ne timerent dixit eis qui surgentes preter iesum neminē viderunt. ℣. Jubilate. ℟. Vt testimoniū haberet a lege et prophetis i medio moysi et helie translīgurat⁹ apparuit iesus. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ. ℟. Ler ꝑ moysē signata erāt ꝓphetie ꝑ heliā q̄ in maiestate vili lūt cū dño fulgētes in mōtes loquētes. ℣. Nūdicite. ℟. Descendētibus illis de mōte precepit iesus dicens: nemini dixeritis visionē donec a mortuis filius hois resurgat. ℣. Laudate dñm. cōm. Saluatorem. Hymn⁹.

O Nata lux de lūmine iesu redēptor seculi dignare clemēs supplicū laudes ꝓcesq̄ sumere. Qui carne quōdam cōtegi dignatꝰ es ꝓ pdītis nos membra confer effici tui dī corporis. Qui sole vultu flāmeꝰ vt nix amictu candidꝰ in mōte dignis testibus apparuisti conditor. Natis alūnis additos tuis alūnis cōferens vtrisq̄ te diuinitus deū vēdisti credere. Vox paterna celitꝰ

sum vocauit filiũ quẽ nos fideli pectore regẽ fatemur glie. Concede nos q̃sum⁹ almis mica re moꝛib⁹ vt ad polozũ gaudia bonis vehamur actibus. Laudes tibi nos pangim⁹ eterne re= gũ rex de⁹ qui es trin⁹ z vn⁹ de⁹ p cũcta regnans secula. Amẽ. ℣. Sit no= men dñi benedictũ. ℟ Ex hoc nunc. ā. Tribus discipulis de ei⁹ moꝛte turbatis ne de sibi predicta resurrectione dubitarent transfigurat⁹ dñs gliam quã predixerat ostendit. ℣. W⁹. oꝛ. DEus qui vnigeniti tũ tuũ hodierna die mirabilit trãsfiguratũ celit⁹ vtriusq; testamenti patrib⁹ reuelasti: da nobis q̃s bene placiti tibi actib⁹ ad ei⁹ lemp contẽplandã ptingere gliam: in quo tue paternitati optime cõplacuisse testat⁹ es. Per eũdem. Ad prima. ān. Accessit. ℣s. Deus in nomine. Ad. tn. ā. Jesus. ℣. Legem pone. cham. Hal

natoꝛẽ. ℟ Adoremus patrem et filiũ cũ sco spiritu Alla alla. ℣. Regnanti in maiestate sua. Alla. ℣ Dies sctificat⁹. Ad. vl. ān. Ostensi. ℣ Dekecit. cham

NOtã fecimus vobis dñi nostri iesu xpi virtutẽ z ꝓsciẽtiã: speculatoꝛes facti illius magnitudinis. ℟ Dies sctificatus illuxit nobis Alla alla. ℣ Venite gẽtes adoꝛate dñm Alla. ℣. Adoꝛate dñm. Ad nonã. ān. Descendentib⁹. ℣s. Mirabilia. Capitulũ.

ACcepit dñs iesꝰ a deo patre honoꝛẽ et gloziã voce delapsa huiusce modi ad eum a magnifica gloꝛia / hic est filiꝰ meꝰ: in quo mihi cõplacui. ℟ Adoremus dñm Alla alla. ℣ In aula sancta eius Alla. ℣. Adoꝛate deum. ℟ Omnes angeli eius. Ad sccas vesꝑ. ān. Accessit iesꝰ. ℣s. Dixit dominꝰ. ℣s. Confitebor. ℣s. Beatꝰ vir. ℣s. Laudate pueri dñm. ℣s. In exitu isrl.

ep̃. Saluatorẽ. ℟. Cõfir
mãdis ⁊ ad veri cultꝰ scien
tiã puehendis discipulis.
Moyses et helyas cũ dño
loquentes appauere. ℣.
Quẽ xp̃i euãgeliũ a lege et
ypheti testimoniũ cõstat
habere. Moyses. Elias. hy.
O nata lux. ℣. Awzemꝰ
patrẽ. ℟. Regnantẽ. ãn.
Hodie ad patris vocẽ trãs
figurato dño moyses ⁊ he
lyas affuerũt spiẽdidi ex
cessũ eius quẽ cõpleturus
erat loquẽtes. ℣s. Mag.
on. Deus q̃ hodierna.

¶ Eodẽ die sctõꝝ mar
tyrũ sixti pape: felicissi
mi et agapiti. ℒ cõ ꝑma

IN illotpe: Deciꝰ
cesar ⁊ valerianus
prefectus iusserũt sibi
sixtũ ep̃m cũ clero suo
p̃tari: ⁊ dixit ad eũ de
cius cesar. Ergo sacri
fica dijs: et esto pr̃ceps
sacerdotũ. Nõ si nõ fece
ris: tu eris exẽplũ oim.
Sixtus ep̃s rñdit Ego
sacrificiũ sẽp offero deo
meo: ⁊ filio eiꝰ ihesu xp̃o.
Tũc btũs sixtꝰ ꝛtẽpto
ꝓcepto decij ductꝰ est in
custodiã q̃uatã cũ duo
bus suis dyaconibꝰ fe
licissimos agapito. ℣. ℣.

SAnctus agapitꝰ
ep̃s tradidit ar
chidiacono suo lauren
tio oẽs facultates eccle
sie: ⁊ ipe clericis ⁊ pau
peribꝰ erogabat p̃out
cuiq; opꝰ erat. Post hec
decius furoꝛe plenꝰ di
xit ad valerianum. Si
iste ep̃s extinctus non
fuerit: non erit timoꝛ
alijs. Valerianus rñdit
Capite trucẽ. Felicis
simus et agapitus re
sponderũt. O miseri si
audiatis monita p̃is
tri: euadetis tozmenti
eterna: q̃ vos tozquent
habent. Valerianꝰ dixit
Quid diu viuũt isti: q̃
tozmẽta nobis ꝑmittũt

TUnc adducti ℣.
Sicũt loꝛis muros
poꝛte appie. Cepitq; bea
tus sixtus dicere ad tẽ
plũ martis. Destruat
te xp̃s filiꝰ dei. Et subi
to cecidit aliqua pars
templi: et cõminuta est
Tunc milites sanctum

eſm lixtū kelicissimum quoq; et gapitū duxeſt in çiuitū mōtis ante tēplū mark:: ibi decollati sūt:: a xpianis i eāde via sepulti regnāte dño nō ielu xpo: q̄ viuit et regnat in secula seculoz amen. Ecce de cōi plurimoz martyz. Weō. de letō petro. ā. Petrus ad le. Hec oko sequens dicet ad hoc. hoc modo

DEus q̄ nos. Oz. Pzecedis scōz martyz tuoz lixti kelicissimi et agapiti natalicia colere. ꝛc. vtš. ℣ Festū dulcissimi nois ielu kiat septimo idus augusti: festū mai⁹ dupler. octa. cū regimine chozi. In primas vel. sup psal. ān

AOlis ozto vsq; ad occasum laudabile nomen dñi ielu bñdictum alliā. ps. Laudate pueri. ān. Dis enim quicūq; inuocauerit nomen dñi: saluus erit alliā. ps. Dilexi. ā. Dirupisti dñe vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomen eiꝰ inuocabo alliā. ℣. Tradidi. ān. Illuc ascenderūt tribꝰ tribꝰ dñi testimoniū israel ad confitēdū noi dñi alliā. ℣. Letat⁹ sū. ān. In cōspectu angeloz psallā tibi adorabo ad tēplū sanctū tuū et cōfitebor noi tuo dñe alliā. ps. Confitebor. cp.

HUmiliauit semet ipsū dñs ielus factus obediens vsq; ad mortē: mortē aut̄ crucis: ppt̄ qđ ⁊ dꝰ exaltauit illū: et donauit illi nomen: qđ est supēr oē nomen: vt in noie ielu oē genu flectat: celestiū terrestriū et infernoz. ℣. Magnificate dñm mecū: ⁊ exaltem⁹ nomen eiꝰ in id ipsū. Oz in eo letabit cor nrm. Et in noie sctō eiꝰ sperabim⁹. ℣ Narrate oia mirabilia eiꝰ: laudamini i noie sctō eiꝰ. Oz. Glia. Et hz⁹.

EXultet cor pzecoz dñs sonante ielu noie pcellit in delicijs omni plenū dulcedine. Nomē cōfortās miseros ielus q̄ sanat sceles-

ra nomẽ deterrens inferos: nomẽ fugãs mortifera. Nomẽ sonãs suauiter in metro psa carmine: qõ leuat nos alacriter mulcẽs suo solamine. Nomen excelsũ resonet ielꝰ in ore oim: et coꝛ cũ voce ꝓsonet: vt sanet oẽ viciũ. Iesu salꝰ peccãtiũ: adesto nr̃is ꝓcibus: sis directoꝛ errantiũ: et parce nr̃is actibꝰ. Nomen tuũ nos muniat ꝑseruãs a periculis: et i bonis ꝓficiat amoti culpe maculis. Tibi xp̃e sit glia fulgens hoc sacro nomine: honoꝛ tuus sit latria iesu benigne dñe. Glia tibi dñe q̃ natus es de virgine. ℣. Omis terra adoret te deꝰ et psallat tibi. ℟. Psalmꝰ dicat nomini tuo dñe. ℣. Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo: qꝛ fecit michi magna q̃ potẽs est: et sanctũ nomẽ eius. ℟. Mag. ora.

Deus qui gloriosũ nomen nomẽ iesu xp̃i vnigeniti filij tui fecisti fidelibꝰ tuis sũmo

sue nitatis affectu amabile et malignis spiritibus tremẽdũ atq; terribile: cõcede ꝓpicius: vt oẽs q̃ hoc nomẽ iesu deuote venerant i terris: letẽ cõsolationis dulcedinẽ in ꝓsenti precipiãt: et in futuro gaudiũ exultationis et interminabilis iubilatõis obtineãt. ꝑ. ℟. Deinde fiat solẽnis meõ. de trãsfiguratiõe. ℣. Hodie ad ꝓmissum. ad rem. Ad rem. ꝓtem et ci. ora. Deꝰ q̃ vnige. Ad ꝓpr. ã. Miserere michi dñe ꝯm iudicij diligẽtiã nomẽ tuũ. ℟. Cũ iucundi. ℣. Tui nobis. hyꝰ

Alma chorus dñi nũc pangat nomẽ. Messias sother ẽmanuel sabaoth adonay. Est vnigenitꝰ via vita manꝰ homoulyon. Principiũ ꝓmogenitꝰ sapia virtꝰ Alpha caput finisq; sit vocitatꝰ est ω. Hõs et origo boni paracletus ac mediatoꝛ Agnꝰ ouis vitulꝰ serpens aries leo vermis. Os verbũ splendoꝛ sol

glia lux ⁊ ymago. O asnis flos vitis mons ianua petra lapis ⁊. Angelus ⁊ ſpōsus pastor ⁊ ꝓpheta sacerdos athanatos kyrios theos panton craton ⁊ ysus. Omnib⁹ his. Signat ieſus. Sit dño laudes. Amen. ℟. Custodi nos dñe. O rex glorie interceſſōs tuos q̄ sēp es laudabilis: ⁊ th̄ ineffabilis: tu in nobis es dñe: ⁊ nomen tuū inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos deꝰ nr̄: vt in die iudicii nos collocare digneris iter ſctōs ⁊ electos tuos rex vñdicte. ℣. Nūc dimittis. Hor. ꝓle. nō mutabit per oct. nīde ert agit. Ad mat. iuit. Honorem⁹ exaltem⁹ nomē ieſu nobile. Exultemus iubilemus est summe diligibile. ℣. Venite. Hym.

IEſu dulcis memoria: dans vera cordis gaudia: ſed sup mel et oia dulcis eius pręſētia. Nil canit suauius: auditur nil iocundius: nil cogitatur dulcius q̄ ieſus dei filius. Ieſu ſpes penitētibus q̄ pius es petētibus q̄ bonus te querētib⁹: ſed quid̄ inuenientibus. Ieſu dulcedo cordiū: fons vite: lumen mentiū: excedis omne gaudiū et omne desideriū. Nec lingua potest dicere: nec lr̄a exprimere: expertus nouit credere: q̄d sit ieſū diligere. Ieſu rex admirabilis ⁊ triūphator nobilis: dulcedo ineffabilis: totus desyderabilis. Mane nobiſcū dñe mine nos tuo replens lumine: pulſa noctis caligine: et tua pace dulcedine. O ſpes tibi dñe q̄ nat⁹ es de vir. In p̄me noct. ℟. Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nōe dñi dei nostri inuocabimus. ℣. Exaudiat te dñe. Memor ero nominis tui domine in omni generatione et generationem. ℣. Eructauit. Secundum nomen tuum ieſu, domine: ſic et laus tua in fines terre. ꝓſal.

Magnus dñs. ℣. Laudabo nomẽ dei cũ cantico ℟. Et magnificabo cũ in laude. Lectio prima.

QUam festũ festo succedit leta mẽs translert: ⁊ ẽra iubilat: diffusis gaudijs plenis honore. Heri celebrauim⁹ festũ in cello mõtis vertice trãsfiguratũ: hodie i imis tris hñiliatũ. Heri ñlis apõ prem erat iel⁹ pdebat corporis sui cãdore: hodie celebram⁹ quõ latẽs diuinitas opat nra sub hñili natura sacramẽta salutis. Heri quales erim⁹ scõm spẽ: suo ostẽdit splendore hodie ñles scõm fidẽ btõ debemus vicere more. Heri suã nobis charitatẽ cõmẽdauit ad pmiũ: hodie ministrat sua charitas ad meritũ. Illa in pẽia: ista in via. Illa in glia cõsũmãte: ista i doctrina cũ gra misericorditer cooperãte. Vocauocat itaq; sacra solẽnitas hui⁹ dignissimi festi: repetẽda iustor⁹ famosissima gesta: ⁊ vetꝰ ac noue sacrãtissima mysteria legis: vt sic eo gliosior hui⁹ appareat nois institutio: quo dispar ⁊ inutilis fuerit pparatio ois q̃ nõ sub hui⁹ ielu nois agat cultu. ℣. Tu es ipse rex me⁹ et de⁹ me⁹ q̃ mandas salutes iacob. In te inimicos nostros vẽtilabim⁹ cornu ⁊ in noie tuo sperne mus insurgẽtes i nobis. ℟. Surge dñe adiuua nos: ⁊ redime nos ppter nomen tuum. In te. lec. ij.

IN hac solennitate charissimi nra spes tota erigit fides augetur: charitas diffundit: cũme ⁊ indiuidue trinitatis alma maiestas magnifice cõmẽdat. Et in bilãtib⁹ celestis curie ordinib⁹: i mẽs excessu famulãtur etherei ciues Nolei applaudũt martyres qz dñs ielus est in aio robur: victores se inclitos nosc̃t. Et pfessores cãdidi laudãt cũ ca

noze inbilo dū ieſus ve
mei dulceſcit i oze. Ve
dū melos ſuauis ieſus
pulſat virgineas aures:
ſilie hierl̄ cantēs cur
ſitant: hymnidice gau-
dēt: catcruati exultāt ꝛ
inſimul oēs pzimozdia
ſalutis dicētes. Ieſu no-
ſtra redēptio amoz ꝛ de
ſideriū. Hec eſt illa pze
clara feſtiuitas quā pa
tres diu ſuſpirarūt lon
ge ante pdixerūt ꝓphe-
te: myſtice ſignauerūt
figure. Ve tādē ille pa-
ranymphꝰ gabziel cele-
ſtis nūciauit marie. Qđ
ex te naſcet ſcētū: voca-
bit filiꝰ dei ꝛ nomē eiꝰ ie
ſus. ℣. Saluos fac nos
dñe deꝰ nr̄ et cōgrega nos
de nationibꝰ. Vt cōfiteamur
noi tuo ſcō ꝛ gliemur i lau
de tua. ℣. Et ſperēt i te qui
nouerūt nomē tuū qm̄ non
dereliquiſti querētes te do
mine. Vt conſi. lec. iij.

IEſu fōs vite ſigna
tus⁊ quattuoz in
rinos ſe diffundit ꝑ pla
teas. Ieſus a deo nob⁊
factus eſt: ſapia iuſticia
ſctificatio atq⁊ redēptio
In ꝓdicatiōe ſapia: iu-
ſticia i pctōꝝ abſolutio
ne: i cōuerſatione ſctifi
catio: i paſſiōe redēptio
Vñ ſcriptū eſt. Tres ri
ui fluxerūt a ieſu: ver-
bū doloꝛis i quo ꝗſſio
ſāguis aſpſionis i quo
afflictio: aqua emūda-
tionis i qua ꝗpūctio de
ſignat. Hoc eſt nomē qđ
paul⁹ poztabat coꝛā gē
tib⁹ ꝛ regib⁹ vt lucernā
ſuy tādelabzū. Mirabi
le eſt enī ac ſuauiſſimū.
Vñ qdā ait. Si ſcribas
ſi ꝗſeras: nō ſapit michi
niſi legero ibi ieſū. Si
diſputes aut ꝗſeras: nō
ſapit michi niſi ſonue-
rit ibi ieſ⁹. Ieſus ergo
nomen dulce ꝛ delecta-
bile: nomē cōfoztās pec
catoꝛē: et nomē bt̄ ſpei
Ergo ieſu eſto michi ie
ſus. Ne pzetereat nos
huius ſacratiſſimi no-
minis multa virtuoſi-
tas. Hoc eſt nomē quod
ceteris contulit vilū ſur
dis auditum: claudis
greſſū ſermonē mutis

vitā mortuis totamq; dyaboli ptātē de obsessis corporib⁹ virt⁹ hui⁹ nois effugauit. Nec pro fecto minoris excellētie et sublimitatis est ꝙ virtutis. Unde scriptū est Nomē saluatoris mei: ēris mei: carnis mee: sāguinis mei Nomē scīs absconditū sed ifine scīo rū reuelatū. Nomē mirabile: nomē inestimabile: nomē ineffabile: imo eo mirabili⁹ quo ineffabile eo magis gratū quo gratuitū. Vocatū nomē impositū et est ab eterno: ab angelo a patre ioseph. Ab eterno: cū iesus a potētia saluādi saluator interpretat. Ab angelo: cū ab habitu saluādi saluator dicitur: qđ eni q̄uenit a sue ꝯceptiōis ꝓncipio A pē suo ioseph hoc nomen impositū est: cū ab actu passionis q nūc redēptionis future iesus saluator appellat⁹ est. Tu. ℟. Osculetur me osculo oris sui quia meliora sūt ubera tua uino fragrātia unguētis optimis. Oleum effusum nomen tuū. Ideo adolescētule dilexerūt te. Trahe me post te curremus simul in odorē unguētorū tuorū. Oleum. Glia. Ideo. In. ij. noc. ℣. Deus in nomine tuo salū me fac: et in uirtute tua iudica me. ℟. ℣. Sic psalmus dicā nomini tuo in seculum seculi ut reddam uota mea de die in diem. ps. Exaudi deus deprecationem. ℣. Sic nomen eius būdictū in secula q̄ natus es de uirgine maria. ps. Deus iudicium. ℣. Benedic anima mea domino. ℟. Et oia que intra me sūt nomini sancto eius. Icō. iij.

O Leū effusū nomē tuū. Est peruidubio inter oleū et nomen spōsi nīi iesu similitudo. Nec otiose spūs sānctus alterum tū cōparauit. Oleū lucet oleum pascit oleū ungit. Fouet ignē: nutrit carnē: lenit dolorē. Oleū ergo lux cibus et medicina. Sic quidē nomen spōsi

lucet predicatū: paſcit cogitatū: inuocatum lenit et vngit. Vnde putas in toto orbe tāta et tam ſubita lux fidei: q̄ de predicato iesu noie? In huius nois luce: vocauit nos deus in admirabile lumē ſuū. Vnde ſcriptū eſt. Fuiſtis aliquādo tenebre: nūc aūt lux in dño. Ozeterea eſt et cibus hoc nomē ieſ⁹ In nō totiens cōfortaris quotiēs recordar? Quid eque mētē cogitātis ipinguat? Quid ita excecatos reyat lēſus: virtutes roborat: bonos mores vegetat: caſtas fouet affectiones? Aridus eſt ois aie cib⁹: ſi oleo iſto nō infūdetur Inſipidus eſt: ſi nō hoc ſale cōdiat. Ieſ⁹ eſt mel in ore: in aure melos: in corde iubilus. ℣. In ſemita iudicioꝝ tuoꝝ dñe: ſuſtinuimus nomen tuum in deſyderio anime. Ia mea deſyderauit te in nocte ſed ſpiritus meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te. ℣. Vere tu es deus abſconditus deus iſrael ſaluator. Aia. Icō. v.

QVod reliquū eſt proſequamur: diximus nomen dei eſſe medicinam. Triſtatur aliquis veſtrum veniat in cor ieſus et inde ſaliat in os: et ecce ad exortum nominis lumē: nubiliū omne diffugit redit ſerenū. Labitur quis in crimen currit inſuper ad laqueū mortis deſperando: nonne ſi inuocet nomen vite conteſtim reſpirabit ad vitam? Cui aliquando ſtetit ante faciem ſalus toris nominis duricia vt aſſoleat cordis: ignauie torpor: rancor animi: languor accidie? Cui fons lacrimarum exhauſtus inuocato ieſu non continuo erupit vberior: fluxit ſuauior? Cui in periculis palpitanti? trepidāti inuocatū virtutis nomē nō ſtatim fiduciā ſtitit et depulit metū? Dubijs

estuãti ⁊ fluctuãti emi-
cuit sẽp certitudo. Ad-
uersis diffidẽti iamiãq;
deficiẽti hoc inuocato
noie nũq; defuit fortitu
do. Denicq; scriptũ est.
Inuoca me i die tribu
lationis: eruã te ⁊ hono
rificabis me. Nichil tã
ire ipetũ cohibet: sup-
bie tumorẽ sedat: sanat
liuoris vlnꝰ: restrigit
luxurie fluxũ: extinguit
libidinis flãmã: siti tẽ-
perat auaricie ac totiꝰ
in decoris fugat pzurigi
nẽ. Nẽpe cũ iesũ michi
noio hoiem michi ppo-
no mitẽ ⁊ humilẽ cozde:
benignũ/sobziũ/castũ/
misericozdẽ/⁊ oi denicq;
honestate ac sctitate cõ
spicuũ: eũdẽq; ihm deũ
oipotẽtẽ q̃ me suo exẽ-
plo sanet et robozet ad-
iutozio. Hec oia michi
sonãt cũ conuerit iesus
Humo michi itaq; exẽ
pla de hoie sed auxiliũ
a potẽte. Illa tãq; pig-
mentarias species: hoc
vũ acuã eas. Et facio
zfectionẽ cui sile medi
cozi nemo facere possit.
Ob. Obsecro autẽ vos fres
per nomẽ dñi nri iesu xpi.
Vt idipsũ dicatis oẽs ⁊ nõ
sint in vobis scismata. ℣.
Discedat ab iniqtate ois q̃
nolat nomẽ dñi. Vt. ℟c. vi

HOc tibi electua-
rium habes o aia
mea recõditũ in vascu-
lo vocabuli huiꝰ qõ est
iesus: salutiferũ certe
qõq; nulli vnq̃ pesti tue
fuerit ineficax. Sẽp
tibi i linu sit: sẽp in ma
nu: ⁊ oẽs tui in iesũ sen
sus dirigant ⁊ actꝰ. Ad
hoc te inuitat cũ dicit.
Pone me vt signaculũ
cozde tuo/vt signaculũ
i bzachio. Sic ergo hẽs
vñ ⁊ bzachio medeat et
cozdi. Habes inq̃ i noie
iesu vñ tuos actus vel
pzaues cozrigas vel mi
nus perfectos adipleas:
vñ tuos sensꝰ vt serues
ne corrũpant aut si cor
rũpant sanes. O q̃pul-
cher es ãgelis tuis dñe
iesu in forma dei: in die
eternitatis tue in splẽ-
doribꝰ sctoq; ante lucife

rũ genit⁹:splẽdoz ⁊ figu
ra lubstãtie pris et q̃dẽ
ppetu⁹mimeq̃ lucatus
cãdoz vite eterne: quã
michi decoz⁹ es dñe mi
in ipa hui⁹ politione de
cozis:eteni vbi te exina
niuit: vbi naturalibus
radiis lumẽ indeficiens
exiuisti:ibi pietas ma-
gis emicuit: ibi charita-
tas pl⁹ effulsit:ibi am-
pli⁹ gẽa radiauit. Quã
clara michi ozit stella
ex iacob ℣lucidus flos
de radice ielle egredet:
℣ iocũdũ lumẽ in tene-
bris vilitasti me oziens
ex alto. Quãlpectabi-
lis ⁊ stupẽdus etiã vir-
tutib⁹ lupnis in ꝯceptu
de virgine:in vite nocẽ
tia in doctrine affluẽtia
in chozuscationib⁹ mi-
raculoz in reuelationi-
bus laceamẽtoz. Quã
eutilãs post occasũ sol
iustitie de cozde terre re
surgis:℣ fozmol⁹ in sto
la cua demũ rex glie in
alta celozum te recipis
Quare nõ p his oibus
oia ossa mea dicent. dñe
quis similis tui? ℣.
Jesus nazarenꝰ rex iudeo-
rum fili dei viui miserere
mei iesu fili dauid misere-
re mei. Ut videã voluntatẽ
dei. Et visitẽ tẽplũ eius. ℟
Aspice i me ⁊ miserere mei
scõm iudiciũ diligẽtiũ no-
men tuũ dñe, Ut videam.
Glia pri. Ut videã. Jn. ij
noc. ℟n. Adiuua nos deus
salutaris nr: ⁊ ppter gliam
nois tui dñe libera nos et
ppicius esto peccatis no-
stris ppter nomen tuũ.
℣s. Deus venerũt gen.
ãũ. Confitebor tibi domi-
ne deus meus in toto coꝛde
meo ⁊ glorificabo nomen
tuũ in eternũ. ℣s. Jncli-
na dñe. ℟. Afferte dño pa
trie gẽtiũ afferte dño gliaꝫ
⁊ honoꝛẽ/afferte dño gliaꝫ
nois eius. ℣s. Tãtate. i℟.
Non nobis dñe nõ nobis.
℣. Sed nomi tuo da gliam
Scõm matheũ. i. c. vij.

IN illo tẽpoꝛe
Angelus dñi
apparuit iõ-
nis ioseph di
cens. Joseph fili dauid
noli timere accipe mã-

riã coniugẽ tuã. Et reliqua. Omelia origẽis.

Ioseph mariã noluit traducere: noluit eam diffamare: sed voluit eã occulte dimittere. Occulte eã a se dimittere volebat sicut pius: sicut mãsuetus: sicut misericors. Juste humiliãs se in oibus cauebat ⁊ timebat sibimet illius tante scitatis cõiunctionẽ adhibere Idcirco dixit dimittã eã: ⁊ a me lõge faciam eã a cognatione mea. Maior eni est eius dignitas superexcellit eius scitas: nec mee congruit dignitati Hec autem eo cogitante: angelus dñi ꝓuisũ apparuit illi dicẽs. Quare dubitas ioseph? Quare imprudẽter cogitas? Quare irrationabiliter meditaris? Deus est eni q̃ generatur. Nõ eni nascet ex ea de spũ sancto est: qz scilicet huius natiuitatis cooperator spiritus sanctus est. Ille quidẽ est de quo scriptura pnenunciauit dicens Puer natus est nobis ⁊ filius datus est nobis. Pariet inq̃t filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eius iesum Virgo generat: ⁊ tu ioseph hũc genitũ vocabis iesũ q̃ iterptat saluator Ipse eni saluum faciet populũ suũ a pctis eorũ Vocabis inq̃t nomẽ eius hoc qõ ãte fuit: qõ ante scita noiatũ est. Nõ tu ei ipones nomen nec ex te ei vocabulũ ꝓstitue sed noia ⁊ voca exultãdo iesum id est saluatorẽ eũ esset testare. ℣. Ecce cõcipies ⁊ paries filiũ Et vocabis nomẽ eius iesus. ℟. Hic erit magnus filius altissimi vocabit: et dabit illi dñs deus sedẽ dauid patris eius. Et vocabitur. ℣. Et

Ex tpe iesũ cepisse saluare ne cõsideres sed etiã antiquissimũ saluatorẽ. Ipse eni saluũ faciet ꝓpm suũ a peccatis eorũ. Duo etei per hoc verbũ ꝓclara designat: qõ ⁊ deus fuerit et dñs: prius ante incarna

tionē xp̄s ⁊ qđ ppr̄s eiꝰ ab eo saluād⁹ iā tūc annūciabat. Et ideo dictū est. Ipse saluet pp̄z suū a pctis eoꝝ vt vere deꝰ. Dei ei est virtutē a pctō saluare vel pctā dimittere. Iuste ergo filiꝰ dei hūs ppm suū venit vt dictū est ipsū liberare a pctis atq; saluare siue ex iudeis siue ex gētibꝰ De quo ipse p̄ ꝓphetā iā fuerat elocutꝰ dicēs. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu ego hodie genui te. Pete a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā ⁊ possessionē tuā terminos tre. Ipse saluabit ppm suū a pctis eoꝝ: sanguine videlicet suo cunctos redimēs: morte sua de morte eos liberās ptāte Ipse saluabit hoc est saluatoꝝ oim hoim atq; credentium. Hoc aūt totū factū est. Quid totū? Hoc de vnigeniti delcēlione. hoc de dñi icarnatiōe: hoc p̄o angeli ad virginē destinatione hoc de ipsiꝰ virginis despōsatione ⁊ castitate: hoc de huius sacratissimi iesu nois exaltatione: hoc enī totū factū est ad totius mūdi salutē. Hoc aūt totū factū est vt vnū cōpleretur et vnū cōsummaretur. Quid? Illud q̄ virgo genuit: q̄ virgo permālit: et intacta virgo puerauit. Ecce inquit virgo in vtero cōcipiet et pariet filium. Pariet filiū a denuo reparādum adā ad inobedientiam eue p̄r marie obedientiā excludendā Ad erigendū iacētiū genus qđ p̄ mulierē temeritatē crudelitatē fuerat ante detectum. ℟. Cum appropinquasset ihesus hierosolymis turbe autem que p̄cedebant et que sequebantur clamabāt dicentes osanna filio dauid benedictus qui venit in noie dñi. Rex israel osanna in excelsis. ℣. Dñe salum me fac o dñe bene p̄osperare benedictus qui venit i nomine dñi. Rex israel. ℟. ij.

Et vocabūt nomē ei⁹ ēmanuel: qđ interpretat nobiscū deus Norant nomen ei⁹ pri⁹ angeli plalietes i ei⁹ generatione atq; gaudentes sicut deū oim ⁊ regē pacis ad hoiez veniē tē. Deinde apli vnigeniti dei dñationem atq; virtutē oib⁹ gētib⁹ predicantes. Adhuc ⁊ sci martyres cōtra ignes ⁊ gladios vsq; ad moztē resistētes. Deide cūcti credētes hociplū nomē vsq; ad cōsummationē scli mēozātes atq; laudātes. Et vocabūt nomē ei⁹ ēmanuel: qđ interpretat nobiscū de⁹ Qui vocabūt nisi iusti quorū vocabit i tra nomen nouū: Nō sicut pri⁹ i figuris ⁊ i imaginib⁹: sed facie ad faciē apparētē nobiscū de⁹. Abzahe patri credētiū trib⁹ hozis this sed nō p ipsā ineffabilē deitatis sue substātiā: sed voti⁹ p āgelicā speciē a meridie visⁿ est Nobis trigita trib⁹ annis in terra apparuit: ⁊ cū hoib⁹ conuersari dignatus est. Jacob bzeui tpe per angelū nichilomin⁹ apparuit colluctās cū eo: quicq; se ab eo superari pmisit vt hunc mūdū cozde merito benediceret atq; israel nominaret. Nobiscū deus āpli⁹ magisq; p nobis magnificū certamē adiples ⁊ vsq; ad moztē accedēs vt moztem sua moztē occideret ⁊ bñdictionem atq; imoztalitatē mūdo cozde pcō cōdonaret. Qui fiducialiter dicit nobiscū de⁹. Per euāgelistaz et apl̄oz p̄dicationē p scti sui cozpozis sacramētū p glioſe crucis signaculū: pr glioſi nois sui exaltationē. Per ista ergo oia nobiscū de⁹ Ipli honoz et glia i scla sclozū amē. Hec aūt scripta sūt vt credatis quia ihesus est xp̄s filius dei: et vt credētes vitā habeatis. In nōe eius ℣. Confitemini dñō invocate nomē ei⁹ Annūciate in

gentes opa eius. Vt. Glia. Ja. ps. Teo. In laud. ℣. Adiutoziu nrm in noie dñi. Qui fecit celu s tra. ℟.

VOcatu est nome eius ielus qu vocatu est ab angelo pziusq; i utero ꝛcipereť alla. ℣. Dñs regn a. Laudate nome dñi nri ielu xpi qm suauis est ipse et in eternu mia eius alla. ℟. Jubilate. Vidicu ie dñe ielu ihitu mea s i noie tuo leuabo manus meas ad leluya. ℣. Deus deus. ℟. Jti tulerut spolia ipioz s decauerť nome tuu dñe s victricť manu tua laudauerť pariter dñe deus nr. ℣. Vidicite. ℟. Juuenes virgines senes cu iuniozib; laudet nome dñi qz exaltatu est nome eius soli. ps. Laudate. Capitulum.

OMnibus q inuocant nome dñi nri ielu xpi i oi loco ipsoz et nro gra vobis et pax a deo patre nro s domino ielu xpo. hymnus.

IElu auctoz clemtie totius spes leticie dulcozis fons s gratie vere cozdis delicie. Ielu decus agelicu in aure dulce catu i oze mel mirificu i cozde nectar celicu. Ielu clos mtis virgis fauus nre dulcedis dei humani generis da luce veri luis Ielu sole serenioz et balsamo suauioz omni dulcoze dulcioz p cucti amabilioz. Ielu sума benignitas mira cozdis iocunditas incopzehensa bonitas nos striget tua charitas. Rex virtutu rex gle rex insignis victozie: ielu largitoz gre honoz celestis curie Te celi chozus psonat et tuas laudes replicat iesu ozbem letificat: et nos deo pacificat. Gloria tibi dñe. ℣. Sit nomen dñi ielu benedictum. ℟. Ex hoc nunc et usq; in seculum. ℣. Joseph fili da uid noli timere accipe mariam coniugem tua: quod enim i ea natum est de spiritu sancto est pariet aut filium et vocabis nomen eius ielum: ipse enim salu

faciet populū suum a peccatis eoꝝ. ℣. Benedictꝰ ℟. Deꝰ qui gloziosissimum. Ad primam. ān. Vocatum est. Cetera oia sicut in die natalis dñi. Ad terciam. ā. Laudate. ps. Legem pone. chm. Omnibꝰ qui in. ℟. Laudabo nomē dei cū cantico allā allā. ℣. Et magnificabo eum in laude allā allā ℣. Benedic aia mea dño. ℟. Et oia que intra me sūt nomini sancto eius. ℟. Deꝰ qui gloziosissimū. Ad sextam. ān. Benedicāte. ps. Deficit. Capitulū.

OMne quodcunqꝫ facitis i verbo: aut in opere: oia in noie dñi nostri iesu christi facite gratias agentes deo et patri per ipsū. ℟. Benedic aia mea dño allā allā. ℣. Et oia que intra me sūt nomini sancto eius. allā. ℣. Non nobis dñe nō nobis. ℟. Sed noi tuo da gloziā. Ad. ix. ā Juuenes ps. Mirabilia. chm. ENunciam⁹ aūt vobis fratres in nomine dñi nostri iesu xpi vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inozdinate ⁊ non scōm traditionē quam acceperunt a nobis. ℟. Nō nobis dñe non nobis allā allā. ℣. Sed noi tuo da gliam allā. ℣. Sit nomen domini iesu benedictū ℟. Ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum. oꝝ. Deus qui. Ad secūdas vel. ā. Vocatum est. Psalmi q ad primas vel. dicāturꝫ totas octauas. chm. Dibus qui in. ℟. Hec aūt scripta. hyꝫ. Exultet coꝝpore. ℣. Omnis terra. ā. Exurgens aūt ioseph a sōno fecit sicut precēperat ei angelus domini ⁊ accepit cōiugem suā ⁊ nō cognoscebat eā donec peperit filiū suum primogenitū ⁊ vocauit nomē eius iesum allā. ps. Dñs. oꝝ. Deus qui gloziosissimū. ⁊c. Quotidie infra octa. fiat seruit. cū predictis: inuita. hymno / añis ⁊ psal. sicut in pria die: versicu li ⁊ ℟ia scōm ozdinem

noctur. dicãtur quando de octaua agit. Cõpletoziũ non mutatur nisi quando de aliquo agitur. Tũc enim fiat sicut in festo sciẽ trinitatis. Per oct. añ **laud.** ℣. **Adiutoziũ nr̃m i nomine dñi.** In laud. hec sola ãn. **Vocatum est nomen.** ps. **Dominꝰ regnauit.** Cpm̃ hymnꝰ et ℣. sicut in pzima die. Antipha. super **Benedictꝰ.** et **Magt.** dicant de ãis suꝑ psal. ad pzias vel. cũ repetitione earũ. Ad pzimã super psal. **Qui cũq; vult sal.** ãn. **Te in re laudãt.** Notandũ ẽ etiam q; qñ fit festũ. de octa. tũc i fine oim hymnoꝝ dicitur **Gla tibi dñe.** nisi in fine **Alma cha.** Si dies dñicꝰ infra octa. ꝓtigerit. et vacauerit a festo sancti laurẽtij et festo sãctoꝝ hypoliti sociozũq; eius: et nisi hystoria inchoãda fuerit: ad pzias vel. ã **Vocatũ ẽ.** Psalmi q̃ in pzima die. Cetera oĩa sicut in pzima die pzeter ℣. quod non dicetur. Mẽoria de sancto si occurrat/de dominica de trinitate et pcessio ante crucem. In redeũdo de omnib⁹ sanctis. ãn. **Saluatoz mũdi.** ℣. **Letamini in domino et exultate iusti.** ℟. **Et gliamini oĩs recti coꝛde.** ou. **Infirmitatẽ nostram.** Ad matutinas oĩa fiãt sicut i pzima die. Tres pzime lec. de octa. Medie lec. de festo triũ lec. tũc ibidem contingẽte. Vel fiant in medie lec. de octauis sancti laurẽtij quãdo festũ triũ lectionũ non cõtingit. Tres vltime lec. de expositione euangelij sicut i pzima die: ad laudes: pziamam et hozas. Cetera fiant sicut per octauas.

¶ Secunda die de cõstitutiõe nominis, ie. i.

Eum non libet de ꝓfo latiõis plenitudie sancti nois ielu diuti⁹ contemplando immozari.

Videamus igit de incō
prehensibili huiꝰ sacra-
tissimi nois institutione:
qbꝰ nēpe lr̄is integrat: ꝛ
fortassis nō videbit iuti
le: nec deerit devotis ve
nerabile sacramētum.
Duabꝰ ex syllabis ielꝰ
conficit: paucis tñ lr̄is
syllabe ꝯstituūtur Sed
qd in hac lr̄aꝝ serie: cha
rissime ḡris? Audi. Si
eni vt ait saluatoꝛ: oēs
capilli vestri numerati
sūt: quos nature ascri-
bitis quantomagis lr̄e
sub nūero pauco: i qua
rū adunatione tāta co-
pia plenitudinis sapiē-
tie ꝛ sciētie dei celi ꝛ ter
re: ꝛ oīm que in eis sunt
inutilis ꝯsideratio pu-
tet? Gliam ꝑbuit viro
in capillis: arbori in fo-
lijs: nec est in obliuione
eoꝝ: quātomagis glo-
riā nō dabit noī suo in
sacri nois ielu lr̄is? In
his duabus syllabis la
tet totū qō querimus/
qō adhuc nescimus: qd
est vsqꝫ ielus fiat oia in
oibus. Oga eni dei per-
fecta sūt nec vnū iota:
aut vn⁹ apex pteteribit:
donec oia fiāt: qꝫ oia nu
mero pōdere et mensu-
ra fecit et statuit. ꝛc. ℣.

Hius ergo nois
integratio cū ope
ris est dei: vnū iota non
erit inane. Quare hec
oia dico? Qꝫ lr̄e hebꝛeo
rū oēs pene interpreta-
biles sūt: grece aut lati
ne nō sic: nec barbaroꝝ
lr̄e. Sicut nēpe diuini
tatis maiestas īmensa
dignat sub exigua car-
nis massa latere: ita et
inūdās sue bonitas dul
cedinis paucis sub lr̄is
signari ad nr̄m gaudiū
meritū et prēmiū. Sa-
crū fratres, audite my-
steriū. Nostris mentis
auribus resonet hoc no
men ielus bñdictū: qō
apud hebꝛeos tribꝰ lr̄is
cōprehēditur cū titulo
principiū vite: exēplū
cōclusione: et principiū
est cōclusio. Iste princi
piū in die virtutis dei
in splēdoꝛibꝰ sctōꝝ ante
lucifer̄ genitus. Iste

verbū in ꝓncipio apꝫ deū. Iste ꝓncipiū: in quo creauit deus celū et terrā: ⁊ oia que in eis sūt. Iste est qui interrogātibus iudeis ꝙs esset: dixit: ꝓncipiū ꝙ et loquor vobis. Iste est conclusio ⁊ finis apud eos: in quos fines seculoꝝ deuenerunt: cū verbū dei ꝓncipū sit: caro finis hoim factū. Iste caput et finis: qui oia mozte cōclusit: cū dixerat consūmatū est. Bene hinc ait zacharias ꝓpheta In dieb⁹ illis erit dñs vn⁹ ⁊ nomē ei⁹ verū. ¶ Liij

Liquet ex dictis sal natozē esse iesum ꝓmū et nouissimum. Ꝓmū in creatione nouissimū in redēptione. Ꝓmū in bñficiendo: nouissimū in retribuendo: et hoc ꝙd est nisi vt ꝟitas vocis signati certitudinē indicet? Si iacab post luctaminis nexus hoc solenne nomen israel meruit sibi ponit: tribus cōfectū ex syllabis: hic videns deū incerpzetātib⁹ sub figura velamine xp̄m iesū futurū significātibus: multomagis duab⁹ in xpi iesu noie signat mystica leticie sacramēta Admiremur eū: cuius sapiēcie nō est numer⁹: cui⁹ magnitudinis non est finis: vt soli poliꝫ vnā faceret rēpublicā. Duabus syllabis: pauciꝫ ꝙneris lr̄is voluit inotescere: ex volūtate ac potestate dignante sua bonitate. Quare Iesū si bene scis: sat est si cetera nescis. Nā hoc est nescire: sine xp̄o iesu plurima scire. Apostolū audi. Michil me iudicaui scire inter vos: nisi iesū xp̄m: ⁊ hūc crucifixū. Tu. Mozia desertis. ¶ Tercia die de letificatione nois. Le. i.

Postra rursum replicat gaudia ista festiuitas sancta: vt cuius animus minus resocillabat in beati nois iesu integratione: iam

adipe ꝛ pinguedine lẽti
ficationis eiuſdẽ replea
tur aĩa ei⁹: ꝛ labijs exul
tationis laudet nomen
dñi ſanctũ. Ipſa nãq; le
lix nois iterpꝛetatio ſic
nos in eo ſẽtificat vt di
gniſſima laude ſuꝑ oia
ſẽtificẽt in nobis. Iel⁹
vere ſalus interpꝛetat.
Et merito: qꝛ dñi eſt ſa
lus: et ſuꝑ pp̃m ſuũ be
nedictio eius. Cui⁹ei⁹ꝛ
Eius dico qui opatus
eſt ſalutẽ i medio terre
qui extendit inuictãtes
man⁹ ſuas ad retribuẽ
dũ: vt venientes cũ ex
ultatione poꝛtãtes ma
nipulos iuſticie ab oꝛiẽ
te et occidente recũbe
rent cũ abꝛahã ẏſaac et
iacob in regno patris.
Nam quantũ diſtat oꝛ
tus ab occidẽte. lõge fe
cit a nobis iniquitates
nr̃as miſer⁹nr̃i. Icõ. ij.

ISte eſt verbũ qđ
miſit deus et ſana
uit oẽs de interitionib⁹
ſuis. Sic nobis eſt ſal⁹:
vt ſuo actu btõ pariter
ſit nr̃i termin⁹ dolozis
et per vitatẽ in glia ter
minus felicitatis ebne.
Caueam⁹ igit̃ chariſſi
mi ne ſibi degeneres ſi
mus. Nẽpe ſicut per b
nos glozificat̃: ita ꝛ per
malos ad ei⁹ oppꝛobꝛiũ
et cõtẽptũ blaſphemat̃
iuſt⁹ ieſus de⁹nr̃. Sciti
cemus illũ in nobis: vt
et ille nos ſẽtificet in ſe
Qui non ſẽtificat ieſũ:
nõ ſẽtificabit̃ ab eo. Sĩ
ẽtificam⁹ ieſũ in nobis;
quando ſcientes eũ ſan
ctum timemus eum: et
ſollicite vigilemus: ne
fozte violemus ſanctita
tẽ nominis eius per
opera mala. Sicut qui
velte fulgida veſtit⁹ fu
git fozdes: ne coinq̃net
eã: ſic q̃ in cozde ſuſcipit
ieſũ ſollicitus eſſe debet
ne cõtaminet eũ. Lucis
ꝑfecto ad tenebꝛas non
eſt q̃uentio: nec ieſu xp̃i
ad belial. Scias ergo ſi
q̃taminat⁹ fuerit in no
bis ille qui ſui nat̃e
incõtaminabilis eſt: in
iuriã iſtã noſtro vindi
cabit in interitu. Icõ. iij

Spiret opa salus et exercet. Jel' interpet salutat nec sine merito Clamem' pinde figuli. Couerte nos de' salutat nē: s auerte ira tuā a nobis. Si vo sanguis hircoz aut tauroz z cinis vitule aspl' inq̄natos sanctificabat ad emūdationē carnis per catricis: q̄ tomagis sanguis xpi quē p nob' effudit abūde: q̄ z p spm scm semetipm obtulit imaculatū deo pri: emūdabit sctificabitq̄ z conscientiā nām ad seruiendū deo viuēti vt digne famulemur ei: z repzomissionē accipiāt: q̄ vocati sūt hereditat eine. Nō eni sonat scūs: nisi sāguie tinctus Sāguie iesu tingeris: vt salutat sit tibi ie sus Dzem' igit fīes alli due ad iesū: vt suā nob' infūdat grām: p quē p=ueniam' ad interminabile felicitatē: q̄ salutat appellat. Dicam' ergo Ostende nobis dīe iesu miam tuā: et salutare tuū da nobis. Itē. de scto romano. ¶ Quarta die de sācto laurentio: cū meōzia de ort. tā ad vel. matu. et missā. ¶ Quarta die ō descriptione nois iesu. lcō. i.

Oia festiuitatēpsēs tes: btissimi nois iesu descriptionē pscrutemur. Ad nām doctrinā mentisq̄ z solationē aduertēdū esse arbitroz nō ociosū: q̄d sub legis figurā q̄ pzeterit factū est: qđ nobiscū gratiose agit in re: q̄ in eīnū est pmā sura. Legim' vtiq̄ apū hebreos: tetragramatō reuerētie honoz nomē dei fuisse dignissimū: sūmi pōtificiq̄ frōti superminēs atq̄ lamina aurea sculptū. Hoc lītis ōttuoz hebraicq̄ scriptū scti pcinere pīes magni eē misterij. Tetrāgramatō nāq̄ nīa in lingua sonat: iste est pncipiū vite Nec pzofecto hoc aliud nomē venerabile iesus: q̄ pzincipiū vite hoc est saluatozē esse xpm ie-

ſñ delignare perhibetur Signat ergo iure ſub iel⁹ noie qđ i figura pze ſuit ſub altero. O nomẽ cũctis admirabile terribile pcṫozib⁹: ⁊ yama bile iuſtis. Nec hic latuit i ſõno iacob: q cũ ſcalã vidiſſet trã celoſq tã gẽtẽ ait. O q̃ tribilis ẽ loc⁹ iſte. Sacrũ myſteriũ inuẽs: vt malis fieret terribilis: q̃s ipũ oꝺ ſui iterficeret: q̃ bonis venerat vt ãgel⁹ ꝓlij: ⁊ fieret pẽ futuri ſeculi xp̃s iel⁹: q inibi nat⁹ eſt: vbi ſcalã viderat iacob Iel⁹ igit eſt ſcala celi: qz ieſu ſcãdit celũ. Dignet in fröte mẽtis deuote q̃ aia iuſti merito

nũcupatur. Iſa. ij.

Gaude igit gaudio magno ſcutifer ieſu xp̃i q dũ gurgite ſcrõ imergeris: ſacro inungeris criſmate: atq alta fronte crucis ſigno inſignit⁹ fueris: tot⁹ in te deſcribit iel⁹. Imꝑſus aie caracter idebilis ieſu nomẽ gratiole impoztat. Hinc in apocalipſi ſcriptũ eſt. Aldebũt faciẽ ei⁹ ⁊ nomẽ ei⁹ ſcriptũ in frontib⁹ ſuis. Qđ lamina auri typice geſtabat in fröte põtifex: iã etna liter iuſtus q̃lcq ſub nomine gerit i aĩa. O gẽs ſcta: gen⁹ electũ regale ſacerdotiũ: pp̃ls acq̃ſitionis: vobis credẽtib⁹ honoz ⁊ virt⁹: vt virtutes ei⁹ ieſu annũcietis de die in diẽ: donec auferet luna: qz de tenebzis vos vocauit in admirabile lumen noĩs ſui et glie. Gaudete iterũ dico et exultate: qz noĩa veſtra ſcripta ſũt i celis p ieſũ xp̃m: q eſt pzimogenit⁹ mozтuoz: ⁊ p̃deſtinat⁹ filius dei i virtute. Ideo pzimit⁹ vt decuit nomẽ ei⁹ inſcriptũ dixerat: ſicut p pzophetã ait. In capite libzi ſcriptũ eſt de me: vt facerẽ voluntatẽ tuam. Iſa. iij.

Non abſq ꝓpheti co pzeſagio: reoz id eſſe actũ ab iiquo pylato: ſicut nec q cayphas põti

ler ꝓphetauit nescientes dicẽs. Melius est vt vnus moriatur ꝓ populo q̃ vt tota gẽs pereat. Denique insultãtibus iudeis pylatus ait. Quod scripsi scripsi: qñ ꝓ titulo triũphali erexit Iesus nazarenus rex iudeorum. Hoc tribus linguis scriptũ est/hebraica/greca/et latina: vt xpi fides toto orbe tracta ãnũciaret ad salutẽ. Nomẽ iesu ad cõtumeliã erexit hierl'm i terra vt inueniret ad gliam in hierl'm cuius participatio est i idiplũ in celis. Vñ iohẽs in apocalipsi vidit sãctã ciuitatẽ hierusalem hñtẽ claritatẽ dei. Vidit i fũdamẽtis duodeci portarum lapides pciosos ornatarum noia apl̃orum: et agni iesu xpi splẽdide descripta. Vbi et tẽplũ erat deus et agnus ille xps iesus: oi maiestatis glia plenũ. Ad hoc kñi festinemus nos igredi: vt sicut vẽdicat i nobis esse et bonum: ita et nos maneamus in illo.

Sermo. de scto tyburtio.

Sexta die Lectõ ꝓma.

Valida mẽs hoim ad ũ scire sp appetit: cogimur iferre: quõ iesu amenissimũ nomẽ pnũciatũ est Prophetis audi. Reuelabit filius me⁹ iesus cũ his q̃ cũ eo iocũdabũtur. Et sequitur. Post paucos ãnos morietur filius me⁹ iesus: et queretur scl'm. Sgl nãq ex recta manifesta patet huius dini oraculi pronũciata veritas Quid manifestius aptiusue illo ꝓphetico vaticinio? In deo gaudebo: et exultabo in deo iesu meo. Quẽ nascẽdũ corporis nõ viderat oculus: lõge innotuit ex noie pariter et re. Nã diuinus ille esaias dicit. Ex vtero matris mee vocauit me nomine meo: meo vtiq/nõ alieno: qz iesus scdm carnẽ saluatorem appellatus ẽ q̃ ab etno saluator erat scdz diuinitatẽ. Absq̃ nõ est ignotũ sacrosctm nomẽ iesu: cũ a tot tãtisq̃ vi

fidei testimonio dignis: prophetice ac mirifice
Quia pnūciatū est. ij.
Quamq; vero i veteri testamto nōnulli appellati sūt noie iesu: vt iesus naue: q; iosue dicebat. Jesus sirac: z iesus filius iosedech. Cor tñ nullus futurus erat q; salutē faceret pplm suū a peccatis eorū. Plures fuerūt i lege pnoiati fuere aūq; nati: ysmael/isaac/lāch/iosias cirus/agag/hieremias/ atq; iohēs baptista: sed oēs iesū xpm designare cēlent. Alios vo ex ige saluatores nouimus moysē/cirū/z ioseph: nec eos alios q; is iste ad quē genus electius. Jesus noie z re pfigurabat. Sūt et isti saluatores: nā q; dā eor magne salutē fuit p mestor: aut pri remouit dedecus: aut ad ingruēti clade liberauit pātā: singuli tñ sub vmbra degētes in spe aduētus dñi nri iesu xpi. Nāq; iesus xps heri z hodie Recte ergo e iuste ipositū est sibi nomē: qđ est laudabile ab ortu solis vsq; ad occasū Si eni hoim cētus: si angelor iubilus canor mētes allicit. iubilātes alios excitat: vt se vix ca pere possint nō minus pfecto hoc vbū iesus: qđ pnūciari mādauit i mille gratiōes. Nobis speculātib; q; nō iz hoi loquit iesus vbū sp manēs in ore z ope: q; sēp est vbū dei manēs ex corde. Noster iesus est verbū dei: qz verbū dei caro factū habitauit i nobis. Vt. ij
Triplici noie deuote insignitū z pnūciatū saluatorē nrm ex euāgelio didicimus Primo filius dei appellat sedo xps: tercio iesus. Vocat etiā filius dei ingenitū est de deo deus. Xps: qz hō a psona dīna ingenitū ad hūanā naturā assūptus. Jesus vt deus hūanitati cōiūctus Ffes igit kñi: q; in puluere est: exygite crimini z laudate Ecce dñs venit cū salute vēit cū vnguēto: vēit cū gra Neq;

eni sine salute dñi ielꝰ
neq; xp̃s sine vnctiõe: ne
q; sine glia dñi filiꝰ dei
Ipe eq̃dẽ salus: ipe vn-
ctio ipe glia. Deꝰ z dñꝰ
nr̃m ielũ xp̃m his mo-
dis cognoscim⁹ noie: na
tura natiuitate/ptãte/
et ꝓfessiõe. Hũc ielũ sal
uatorẽ scti ꝓnixerũt ꝓ-
phete: de eo testat pr̃ de
se ipe ꝓfitet. Apli ꝓedi
cãt: religiosi credũt: de
mones ꝓfitent: iudei ne
gãt: gẽtiles i passiõe co
gnoscũt. Dmutescat q̃
ois ipietas: q̃ filiũ dei ie
sũ xp̃m eũ negat aut du
bitat Discedat ipia gẽs
iudaica: q̃ dei filiũ xp̃m
ielũ incarnatũ spnit et
denegat. Accedas o aia
xp̃iana Cõfiteamur noĩ
scõ dñi: z gliemur i lau
de ielu. Cui honoꝛ z gla
ꝓfinita scl̃oꝛ scla amẽ

¶ Septia die de scõ hy
polito sociꝰ eiꝰ. ix. lc.
fiãt. Tres ꝑme lec. ũ q̃
primoꝛ mar. Media r̃.
de scõ laurẽ. Tres vltie
lec. de ꝑtate scõꝝ cũ
ꝓpꝛijs laudib⁹: cũ meõ-
ria tantũ de nole ielu.

¶ Dñica infra octa. si
contingat: ofa fiant si-
cut in pꝛima die: ꝓtet
Rr. quod non dicitur.
Memoꝛia de sãcto lau
rentio. Meõꝛia de dñi-
ca de trinitate et ꝓ-
cessio in introitu chori.
Saluatoꝛ. Lctõ pꝛima.

NOn latet nos dile
ctissimi deo z hoi
bus quõ nouissimis die
b⁹ istis deꝰ suã multipli
cauit miam vt nobiscũ
gr̃ole magnificaret leti
ciã: q̃ non solũ aduenit
dñator dñs: sed qualis
quãtusve fuerat ondit:
cũ pie z mãsuete mani-
festauit suũ nomẽ coꝛã
hoib⁹. Crediderũt pa-
triarche de xp̃i future
icarnatione certificati
ꝓmissis fuere: qb⁹ ꝓfecto
hoc de quo agim⁹ deuo
tũ nomẽ manifeste non
est reuelatum. Jacob
christum incarnandum
ꝓdixit. Non auferet
inquit sceptrũ de iuda:
et dux de femoꝛe eiꝰ do-
nec veniat q̃ mittẽdus

est. Hoc mirabile mysteriū: sed mirabilioz dei bonitas: vt gliosum sui nomen iesu venerandū a nobis sua mediante passione exaltet quod pzius fuerat abscōditū Vocabulū itdō iesu dulce et gliosū: oi adozatu cultuq; dignissimū: nomen sup oē nomē nō decuit ab hoib⁹ appellari: neq; ab eis offerri i mūdum: sed ab excellētiozi natoziq; nātura āgelica. Gabziel ergo ad mariā ait Ecce concipies i vtero: et paries filiū: et vocabis nomē ei⁹ iesū Hoc nēpe nomē nouū: qđ os dñi: nō hois nosauit. q

Quamq; enī legiker deo acceptatissim⁹ moyses diuina ozacula accepat: et vt amicus ad amicū locut⁹ est ei de⁹: hoc venerabile nomen nō vidit aperte. Petēti videre faciē ei⁹ ait. Nō potes videre faciem meā et viuere: sed posterioza mea videbis Pplis itaq; moyse signatus: incarnationē: circūcisionē: passionē et ascēsionē: que dei posterioza appellant: re et noīe vidit: quē ille in rubo nec anteriozib⁹ inuisibilib⁹ dei maiestatis potuit cernere viuēs. Noluit ei⁹ nomen nosci ad salutis plenitudinē de celis: vsq; dū nasceret plenitudine tpis: et noiaret i terris. In facie noiat: de⁹ ego sū: i posteriozib⁹ iel⁹ appellat. Pzimū nomē ignoti dei et timoris. Iesus nomē ab oīb⁹ pzegustatū est et amoris. Iel⁹ amoz indicibilis: amoz delectabilis: amoz inextinguibilis Iesus peti abluit maculā: ne culpa coinquet mētē: sctificat ne reatus penā obliget/ad gloziam sāctificat. Uñ apls ait. Abluti estis: sctificati estis: iustificati estis in noie dñi nri iesu xpi. Hoc ergo nomē dñi q cūq; inuocauerit: salu⁹ erit. k.iij.

Veneremur igit hoc deuotissimū

nomẽ ꝫ oĩa quicũq; facimus in ꝟbo aut ope: vt suadet apl's: i nõie ihesu faciam⁹. Quippe bñ erit oĩb⁹ iuocãtib⁹ eũ i vitate: ꝫ volũtatẽ timentiũ se faciet: ꝫ deprecationẽ eoꝝ exaudiet ihc⁹. Jesũ btũs ignaci⁹ sue passionis i agone iuocauit: et bñ sibi erat: bestias ferocissimas: ardẽtissimos ignes: ac cetera gña tormẽtoꝝ superauit: gliosũ meõriale vltra hũanã estimationẽ coꝝde suo iscriptũ suscepit de manu dñi ihesu sempiternũ Nãq; coꝝde particulati scisso: ĩtis aureis scriptus inuenit ihc⁹: cui⁹ ob mirabilẽ gãm pl'es venerãt eũ fideles. Dionisius atheniẽsis hui⁹ virtute nõis cecũ illuĩauit Euãgeliste iohãni venenũ non nocuit diane in nõie ihesu tẽplũ deiecit. Tristodimus intoxicatos moꝛtuos suscitauit Claudũ sedẽtẽ ĩ poꝛta: petr⁹ et iohẽs erexerũt Enee paralitico petr⁹ gressũ restaurauit. Ac thabitã viduã moꝛtuã vite pristine reduxit vitã Merito ergo colẽdũ ꝫ venerãdũ est tã efficax nomen: ad cui⁹ virtutẽ gãm ꝫ cõsolationẽ tot tãtaq; ꝙ sũt miracula Medie ler. fiãt de scto. Mi eñ dies dñic⁹. vi. die euc. tũc fiãt meõ. ℟. ꝟ scõ lauren. Tres vltie iec. de exp̃one euãg. sicut in p̃ma die. In lau. vna ã. Meõ. ꝟ scõ: ꝟ dd. ꝫ ꝟ tri. ¶ In oct. ad p̃mas vs sup̃ psal. vna sola ã A solis ortu. Cetera oĩa fiãt sicut i p̃ma die. Meõ. de scõ eusebio ꝫ ꝟ l. lau. ℟i

QOnfitẽtib⁹ hoc salutiferũ ihesu nomẽ coꝝã hoĩb⁹: copiosa merces repꝛomittit i celis. Veneremur igit in nocãdo: iuocem⁹ ꝙ ſitẽdo ꝫ ꝙitemur noi scõ ei⁹: qm̃ vnũ ẽ Mm̃ ꝙ ꝙitet: ꝙitebit a dño ihesu xp̃o coꝝã deo p̃re ꝫ ãgelis nõ in ẽra: ſ ĩ celis. O vere btã ꝙfessio hois: sed felicissima ihesu filij virgis

Illa confessio morientis et merentis i via. Ista in eternū viuentis atq; premiātis in pria. Illa laudis: ista retributionis. Illa in peregrinatione: ista in beata quiete. Corde simul & voce iesum venerare: et ope ne detractes: quia qui ore aut opere iesum negat: fidē negat: & est infideli deterior. Nec q̄sqū de fide iesu requisitus: celare habet nomē hoc gloriosissimū. Qui enī p noīe iesu morī paratū nō se inuenerit: nec se nouerit fore christianum: pauli vt testātur miracula amputato capite: palpitans lingua ter iesum cōfessus est: ad cuius noīs p̄fessionē tres fontes: vbi languidi et infirmi sanātur: mirū immodū erupere. Saulus audita voce hac. Ego sū iesus quē tu p̄seq̄ris cecus cecidit: ab anania i iesu noīe baptizat: atq; ab suis ocīs squamis cadētib⁹ illuminat.

Gaudeam⁹ igit enāgeli zādo hoc dulce nomē: vt ab ipso laudemur: & vasa glie cū paulo slim⁹ electa. Unde scriptū est. Vas electiōis ē michi: vt portet nomē meū co

ram regib⁹. Lec. ij.

Hoc deuotissimum nomē fīes mēte honorem⁹ dū cogitat: voce dū audit: ore dū ānūciat: ocone dū legit: inspirata visione aut scriptura dū videt: q; p̄fecto oib⁹ his modis esse hz iesus. Est p̄terea venerabile nō solū hoib⁹: sz et demonib⁹ multū terribile. Clamāt nāq; spūs iesu cur venisti āte tps nos p̄dere. Christi discipulis hec ptās tradita est vt suo i noīe demonia subīcerēt Angelis p̄fecto hoc nomē letabile: cū i eo ipsoz ruina reparat. Hic subtili⁹ fuit prophetatū: vtili⁹ poptatū gēsi⁹ nobis publicatū Et ꝟꝟ greco stultū: et iudeo scādalosū: his tū q̄ salui fīūt sū mevirtuo

ſū eſt. Nec imerito vēdi
cat libi nomē qō eſt ſup
oē nomē. Hoc ergo no-
mē deuotiſſime venere
mur a q̄ nra kluūt cūcta
plidia Jeſū dulcia ꝓcor
dia pulſēt: exit⁹ aūq̄ nri
deducant ocli: atq̄ cre-
bzis ſigultib⁹ arida ſu-
ſpirēt pectora. Quorū
nō eſt ꝑfecta cozda vbi
tot videt legūt ſetā mi
racula O ergo dulciſſie
ieſu: ſi dulce eſt flere de
te i mūdo: q̄ dulce eſt de
te ieſu gaudē i celo. ℓ z.

Exultet iā āgelica
turba ob hui⁹feſti
ſacrati vois ieſu diuina
myſteria. Ac ꝑ tāte be-
nignitat̄ dignitate: ito
net canor iubil⁹ cordi ⁊
ori ſalutat̄ Gaudeat le
nra regio tāti nois illu
ſtrata honoꝛib⁹: ppꝛs ſe
dēs i tenebꝛis lētiat le
amiſiſſe caliginē ⁊ i hoc
btō noie gaudeat rece-
piſſe ſalutē Letet pia mr
ecclia hui⁹feſtiuitat̄ de
corata gaudijs: xp̄iano
tū deuot̄ melodijs vo-
ciferet hec ecclelia xp̄i.
Cōgaudēt hui⁹ feſtiſſi-
mi feſti ꝓcuratores in q̄
nō de⁹ detinet ſꝛ gr̄az cō
fert: ſeruatq̄ copioſam
merēdi materiā: vt ple
ni⁹ glozient i laude ſui.
Hoc fidei/hoc ſpei/hoc
charitat̄ nomē: fūdamē
tū merito nūcupat̄ a q̄
nō pōt q̄ſq̄ aliud pōere:
q̄ id qō poſitū ē xp̄s ieſ⁹
Exculpem⁹ de hoc lapi
de āguiari q̄ creuit i mō
tē varia tabernaculi fe
ſta: ⁊ cauti ſimus ne le-
gnes dilectiōe: gliatiōe
pigri iuentamur i xp̄o
ieſu. Hūc diligē ex toto
corde teneris tota aia ⁊
oibus viribus tuis. Ecce
hō. Nichil reliquit: q̄
totū ſibi vēdicat. pſpi-
ce quid negas vide q̄d
potes: mēſures ope q̄d
debes ieſu chriſto vero
regi immortali: qui vi
uit et imperat p ſecla de
us atq̄ ventur⁹ eſt iudi
care viuos et mortuos
et ſeculum per ignem.

Medie lec. de ſancto
euſebio. Lectio ſeptia.
Sechdum lucam. q̄.

IN illo tpe: postq̃ cõsũmati sũt dies octo vt circũcideretur puer: vocatũ est nomẽ eius ihesus. Et reliqua.

Omelia de diuer. trac.

Nequ enĩ querẽ est christianis cur voluerit dominꝰ circũcidi: pꝛopter qd pallꝰ: pꝛopter qd tali ac tãto noie vocatus Nichil hoꝝ pꝛopter le: sed oia pꝛopter electos: oia ꝓpter delicta nꝛa. Mõ vocatũ est inqt ab angelo pꝛiusq̃ in vtero conciperetur. Vocatũ plane nõ impositũ: nẽpe hoc nomẽ ei est ab etno A natura pꝛopꝛia habet vt sit saluatoꝛ. Innatũ est ei hoc nomen nõ inditũ ab hũana vel ãgelica creatura. Sed qd dicimus q egregiꝰ ille ꝓpheta hũc ipsũ puerũ multis noibꝰ appellãdũ koze ꝑdicẽs hoc vnũ tacuisse videt: q solũ vt ꝓmonuit angelꝰ: vt testatur euãgelista: vocatũ est nomẽ eiꝰ? Exultauit esaias vt videret hunc diẽ z vidit z gauisus est. Denicꝝ z loqbat gratulabundans z laudans deum: puer natus est nobis z filius datus est nobis: cuius iperiũ super humerũ eius: et vocabitur nomen eius admirabilis: cõsiliariꝰ deus koztis/pater futuri seculi: pꝛiceps pacis Magna, qdẽ noia: sed vbi est nomẽ qõ est sup oẽ nomẽ ihesu: in quo oẽ genu flectat. Kozte in his oibꝰ vnũ illud inuenies: sed exꝑssũ quodã modo z effusũ. Nẽpe ipsũ de quo spõsa ĩ cãtico amoꝛis: oleũ inqt effusũ nomẽ tuũ. Ier. viii.

NOn habes vnũ in his oibus appellationibꝰ ihesũ: nec oino aut vocari posset aut esse saluatoꝛ: si koꝛte hoꝝ quippiã defecisset. Nũqd nõ vere admirabile eũ sumus singuli experti: in mutatione vtiqꝝ naturarũ. Hoc nẽpe est salutationis nꝛe ꝓncipiũ cuius icipimꝰ respuere

qꝫ diligebam⁹: dolere vnde letabamur: ꝛple-
eti qꝫ timebam⁹: ⁊ ſeq
qꝫ fugiebam⁹: optare
qꝫ cõtẽnebam⁹. Admi-
rabilis plane q̃ hec opꝛ
rat mirabilia: ſed nichi
lomin⁹ ⁊ cõſiliariũ ſeſe
exhibeat neceſſe eſt i ele
ctione penitẽtie: ⁊ vite
ordinatione: ne forte ſit
nobis ablq; ſciẽtia zel⁹:
vocati boni pꝛudẽtia de
ſit. Sane op⁹ eſt vt deũ
quoq; pbem⁹ i remiſſio
ne videlicet pcõꝝ: quia
nec ſine hac ſal⁹ nobis
ꝫſtare põt: ⁊ nẽo poteſt
dimittere pctã niſi ſol⁹
de⁹. Verũ nec id q̃dem
ſufficit ad ſalutem: ni
ſi forte quoq; experia-
mur in expugnãdo ipu
gnãtes nos: ne ab eiſdẽ
rurſũ cõcupiſcẽtiis ſu-
peremur: et fiãt nouiſſi
ma nẽa deterioꝛa pꝛio-
rib⁹. Videt ne aliq̃d de
eſſe ſaluatoꝛi? Plane de
eſſet qꝫ maximũ eſt: ni-
ſi pẽ eſſet futuri ſcꝛi: vt
per eũ ſcilicet imoꝛta-
lẽ reſurgam⁹: q̃ per pꝛe
ſentẽ ſcꝛi pẽm ghamur
ad moꝛtẽ. Neq; hoc ſuf
ſi nõ etiã ꝓnceps pacis
põi nos recõciliaret cui
traditur⁹ eſt regnũ: ne
forte ſicut filij ydittiõis
vtiq; nõ ſalutis reſur-
rectũri videremur ad
penã Multiplicabitur
ſane ei⁹ imperiũ vt me-
rito ſaluatoꝛ dicat etiã
pꝛo multitudine ſaluã
doꝛ. Et pacis nõ erit fi
nis: vt vetã noueritis
eſſe ſalutẽ: q̃ nõ poſſit ti
mere defectum ihesu no
mine inuocato. Iec. ix.

POſtq; cõſummati ſũt dies octovt cir
cũcideretur puer voca
tũ eſt nomẽ ei⁹ ihc⁹ Ma
gnũ eſt mirabile ſacrũ:
circũcidit puer ⁊ vocat
ihesus. Quid ſibi vult
iſta cõnexio? Circũciſio
nẽpe ſaluandi magiſq;
ſaluatoꝛis eſſe videt et
ſaluatoꝛẽ circuncidere
decet magiſq; circũcidi
Hꝛ agnoſce mediatoꝛẽ
dei ⁊ hoim q̃ ab ipſo na
tiuitatis lue eroꝛdio di
uinis hũana ſociat: ima

summis. Nascit ex muliere: sed cui fecūditas fructus sic accedat: vt non decidat flos virginitatis pānis iuolvit: sed i pānis ipsis angelicis laudib⁹ honorat⁹. Absc̄ditur in p̄zesepio sed p̄zodit stella radiāte de celo. Sic ꝫ circūcisio veritatē suscepte hūanitatis: et nomē qđ est supra oē nomē glozīā indicat maiestatis. Circūcidit tanq̄ ver⁹ abzahe fili⁹: ies⁹ vocat tāq̄ fili⁹ dei. Nō est i eo magni nois vmbza: sed iesu vitas manifesta. Celitus q̄dē indictū nomē euāgelista testat: qđ vocatū est ab āgelo p̄usq̄ in vtero ꝛciperet. Et at tēde verbi p̄zokūditatē Postq̄ nat⁹ est ies⁹: vocat ab hoibus qđ vocatus est ab āgelis p̄usq̄ in vtero cōciperet. Idē q̄ppe ꝫ angeli saluator et hois: sed hois ab incarnatione: angeli ab initio creature. Vocatum est nomē ei⁹ iesus qđ vocatū erat ab āgelo. In ore duor⁹ vel triū testiū stat oē verbū: et ipsum qđ in ꝓpheta abbzeuiatū manifesti⁹ euāgelio legit caro factū. Vos ergo fratres mei respicit hec parabola. Ies⁹ eni nec euāgelico eguit testimonio: nec hūano: sed triplex nobis salutis nostre testimoniū: ab angelo maria ꝫ ioleph reliquit ne forte videamur assumpsisse nomē dei in vanū. ¶ Sancti donati epi ꝫ mar. celebzet i die nominis iesu. Ad vesp. hec lo. ā. Petrus et iohēs. cū his de apīis ep Beat⁹ vir q̄ sustert. Et cetera de cōi vnius mar. cū mēo. de sancto petro. ān. Tu es. Ad matutinas. lec. i.

Quadzacian⁹ augustalis iussit sibi tribunal in oppido arricio p̄zeparari: et sanctū donatū ibidē sibi p̄zesentari. Qui cū adductus fuisset: iussit

vt os ei⁹ cū lapidib⁹ con
fringeretur. Et dū diu
cederetur in ꝓspectu he
leriani monachi dona
tus eps dixit. O infelix
aiaꝝ seductoꝝ: et crude
lis minister dyaboli: hoc
semp optaui. Quadra
cian⁹ dixit. Sacrifica
te ioui. Donat⁹ eps re
spōdit Sacrificate vos
demonijs: nos aūt dño
ihesu chzisto sacrificium
semper offerim⁹. lec. ij.

QUo neurbat⁹ qua
dzacian⁹ iussit he
leriānū expoliari: et in
pau⁹mēto extendi: et fu
stibus cedi. Qui dū re
deret emisit spūm. Hoc
videns quadzacian⁹ cō
fusus est: et iussit vna
cū eīm sub custodia di
mitei. De illo q̄dā mu
lier cum creditoze viri
sui defūcti nup dolose
repetiente debitū ad sā
ctū donatū accessit: et di
ligenti⁹ eōcepte ꝓuis
tatis seriem exposuit.
Quē cū ab erroze reuo
care non valeret ad de
functū in feretro iacen
tē dixit. In nōie dei vi
ui et veri dico tibi fili
q surgas: et nos de cre
ditozis tui pecunia cer
tifices. Lectō ij.

AD hanc vocē de
functus surrexit: et cre
ditozē sū debito solu
to credulū fecit. San
ctus vero donat⁹ dixit
defuncto. In pace rede
leas fili mi: qm tuū cy
rographū liberasti. Et
dum hec agerentur: au
diēs quadzacian⁹ quia
chzistus per eū miracu
la ostenderet: et a demo
nijs oppzessos liberaret
misit eū in custodiam:
et ibi eius caput āputari fecit et ꝓcepit. Cu
ius cozp⁹ a chzistianis
sepultū est iuxta ciuita
tē arethinā ad laudem
domini nr̄i ihesu chzisti.
Cetera de cōi vni⁹ mar
tyzis cū mēo. de sancto
petro. ā. Cumqz dixisset.

In octa. sancti petri
Ad vel. ā. Petr⁹ et iohēs
&c. āe leque. cū vial. de
apīis. cp̄. Petr⁹ ad. hy⁹
Ā done. hy⁹. Annue. ō

Tu es petr⁹. In euāg. ā. ℣etr⁹ ad se re. ℣. Mag. ora. De⁹ q̄ vtiñ petrū. ℣eō. de sctis mar. ān. Gaudēt in celis. ℣. Exultent. ora.

DEus qui nos annua beati ciriaci martyris tui sociorūq; ei⁹ solēnitate letificas: ꝓcede ꝓpicius. vt quor natalicia colim⁹: virtutē quoq; passionis imitemur. ꝑ. Ad mat. init. Tu es pastor. ℣. Aeñ. hy⁹ Eterna xpi. In. i. no. ā. In plateis. ℣. Celi enar. et cetera vt in die. lec. i.

DEfecta dilectio est: quatū ē toto cor de: tota aia: tota virtute: primū autē tāq; nosipos diligere iubemur. Et neutra harū dilectio sine altera valet esse ꝓfecta: q̄ nec de⁹ vere sine primo: nec sine deo potest primus amari. ℣. Symō pe. l. ij

UNde dñs tercio interrogato petro: an se diligeret ē illo respōdente q̄ eū ipse teste diligeret: adiūgebat q̄ singula ita cōcludens. Pasce oues meas: siue agnos meos. Ac si apte diceret. Hec sola ē vera est ꝓbatio integri in deū amoris: si erga fratres studueris curā solliciti exercere laboris. ℣. Si diligis. Lcō. iij.

QUicūq; fratri op⁹ ꝓfuturi qđ valet ipendere negligit: min⁹ iusto se cōditorē diligere ostēdit: cui⁹ mādatū in sustentāda primi necessitate contēnit. Quę ꝓfecto charitas q̄m sine gra ē diuina inspiratione minime ꝓsilit haberi Tacite quodāmodo dñs min⁹ insinuat: q̄ petrū de illa interrogans: symonē eū iohānis quod nūq; alias cognominat ℣. Tu es petus. ℣edit lectiōes de marty. l. iij

MAximian⁹ augustus dixit carpasio vicario suo Ciriacū sacrilegū qui carminibus magicis ē incantationibus suadet hoib⁹

xpm confiteri: diuersis penis afflige: si nō libamina dīs obtulerit.

Tūc carpasius mittēs ad custodiā: ciriacū diaconū largū smaragdū et crescētianū iussit presentari sibi. Quibus dixit. Quare obaudistis preceptū principis: et nō offertis libamina dīs imortalibus? Respōdetūt. Nos ipsos dño nō ihesu xpo offerim⁹. Icō. v

CArpasius dixit ciriaco Quare dies senectutis tue cū tormētis deducis ad inferos? Sacrifica dīs immortalib⁹ et viues. Ciriacus respōdit. Sacrificent hi qui nō cognouerūt creatorē suū dñz ihesum xpm. Tūc iussit eum in catasta extendi: neruis attrahi: et fustibus cedi. Ciriacus aūt clamabat dicēs. Miserere michi peccatori domine ihesu christe. Kc. vi.

IRatus maximianus augustꝰ: iussit ōs vinctos q erāt i custodia vnacū ciriaco capite trūcari. Et ducta sē tēcia: ducti sūt cū ciriaco dyacono ꝑmilcui senatus nūero vigiti duo: et decollati sūt via salaria itra triuias salustij lozas murū. Quoz corpza collegit nocte iohānes plbyter: et sepeliuit eos in eadē via: ad laudē sui nois q viuit et regnat i scla sclorū amē

Tres vltime lec. de expōne euāge. Venit ihesꝰ. Omel. vtš. Cetera ad matu. et hozas vtš in die kesti. cū m eō. de martyzibus. Ad vespas. ān Petrus ad se. hymꝰ. Exultet celū. v. Tu es petrus In euāg. ān. Symō bar. p. Mag. oz. Deꝰ q bti. Meōzia de scto romano martyze. ā. Dixit romanꝰ quere in ij. noc. bti laurentij. v. Ollia et honoze. oz. Pzesta q̄s ops deus vt i cōi. Si kiat in oct. sancti petri nisi in illis incipiatur hystoria vtš dictū est. ¶ In vigilia sācti laurētij. Ad mat.

liat seruitiũ de sctõ romano cum nock. lctõ. i.

IN dieb⁹ tyzãnidis sue deci⁹ cesar iussit teneri beatũ laurentiũ archidiaconũ ecclesie romane. Et iracundia plen⁹ aduersus eũ: quis thesauros ecclesie non posset ab eo extozquere: nec ad cultũram idolozꝫ seruicẽ eius inflectere: oñe genus tozmentozum pzopposuit in cozpoze eius expendere Huic spectaculo aderat senatus ozdo militarꝭ: et ppl's romanus. Ecc.

QUmqz vidisset vn⁹ ex milib⁹ noie romanus btm̃ laurentiũ in tozmentis non deficere: cõpunctus cozde credidit in dñm ihesũ xpm et dicebat ad btm̃ laurẽtiũ. Video ante te iuuenẽ pulcherrimũ stãtem: et mẽbza tua cum lintheo ertergentem. Unde adiuro te per deũ: qui tibi misit angelũ suũ: ne me derelinquas

Tunc decius impator furoze plen⁹ dixit ad valerianũ. Victi sum⁹ per artẽ magicã laurẽtiũ.

EAdẽ hoza roman⁹ afferens vzceũ cũ aqua milit se ad pedes beati laurentiꝫ: et rogabat eũ cũ lachzimis: vt baptizaret. Et accepta aqua: et bñdixit et baptizauit eũ. Audiens hoc decius cesar hoc factum: iussit vt eadẽ hoza capite plecteret. Ductus foras muros pozte salarie: decollatus est ẽnto idus augusti. Hic iustin⁹ plbyter nocte collegit cozp⁹ ei⁹ et sepeliuit in cripta i agro verano ad laudem dñi ihesu xpi. Cetera de cõi vni⁹ mar.

¶ In festo sctĩ laurẽtiꝫ mar. Ad vs. ãt ꝫ pi fet.

QUi parce semi (cp̃ nat parce ꝫ metet et ꝙ seminat i bñdictionib⁹: de bñdictionib⁹ et metet. ℣. Strinxerunt. hy⁹. De⁹ tuoz. ℣. Dispsit dedit pauperibus. Justicia eius manet in sclm̃ seculi.

In euõge. ã. Btũs laurẽ

tius dñi cratícula suppositus vrere ad iptillimũ tyrãnũ dixit: allatũ est tñ versa s mãduca: nã facultates ecclesie: quas requiris in celestes thesauros manus pauperum deportauerunt. ℣s. Magnificat. Or. Adesto dñe supplicationib⁹ nostris: et intercessione bti laurẽtij martyzis tui ypetuã nobis miam benigne ipẽde. ℣. Ad matu. Inuit. Regẽ sẽpiternũ pnis mẽtibus adozem⁹ Qui martyzẽ suũ digne p merita coronauit laurẽtiũ. ℟. Mẽ. hy⁹. De⁹ tuoz. In. i. noc. ãn. Quo pzogrederis sine filio pater: quo sacerdos sctẽ sine mistero ppas? ℣. Btus laurẽti⁹ dixit. ℟. Btus vir ãn. Noli me derelinquere pl sctẽ: qz thesauros tuos tñ expẽdi: quos tradidisti michi. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue, ℟s. Quare fremuerit. ℣. Non ego te dero fili: neq; derelinquo: sed maioza tibi debentũ pro fide xpi certamina. ℣⁹. Beatus sixtus dixit ad beatũ laurentium. ℟s. Dñe qd multiplicasti gloria et honore. Letã. i.

Peracta autẽ passione bti sixti vrbis rome epi: milites q̃ tenuerũt btm laurẽtiũ plẽtauerũt eũ decio cesari. Eodẽ die decio⁹ cesar tradidit eũ valeriano pzefecto dicens Quere thesauros diligẽter: z fac vt sacrificet Qđ si noluerit: diuersis penis eũ interfice. Tũc valerian⁹ dedit eũ cuidã vicario in custodiã nole hypolito: z hypolitus iclusit eũ cũ multis alijs. ℣. Leuita laurẽti⁹ bonũ op⁹ opat⁹ est: q̃ per signũ crucis cecos illuminauit Et thesauros ecclesie dedit pauprib⁹. ℣. Diuisit dedit pauprib⁹ iusticia ei⁹ manet in seculum seculi. Et thesau. ℣. ℟. Erat aũt i ipso carcere qdã gentilis nole lucill⁹. qui plozando amissis oculis: cec⁹ factus fuerat. Dixitq; ad eum laurentius.

Credes chzistū & baptizare: et illuminabit te Rñdit lucillus cū fletu: et ait. In chzistum credo: et idola vana respuo. Cūvero beat⁹ laurenti⁹ baptizaret eū: apti sunt stati ocli ei⁹: & cepit clamare dicēs. Bñdictus de⁹ chzistianoz: q illuminauit me p beatū laurētiū: qz cec⁹ fui: et modo video. ℟. Quo pzogrederis sine filio pater: quo sacerdos sctē sine diacono pperas? Tu nūq̄ sine misterio sacrificiū offerre cōsueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit pīnitati tue nūq̄d degeverē me probasti erpire certe vtrū idoneū ministrū elegeris cui cōmilisti dñici corporis et sanguinis cōsecrationē. Tu nūq̄. lec. iij.

Multi aūt ceci audiētes hoc: veniebant ad beatū laurentiū & illuminati sūt ab eo. Hoc videns hypolitus dixit ei. Dñe da michi thesauros. Dixit ei laurenti⁹. O hypolite si credis in ielū chzistū: et thesauros tibi dñdo et vitā eternā pzomitto. Credidit hypolit⁹: & a beato laurētio baptizatus est: & tota domus eius. Dixit vero hypolit⁹ ad btm̄ laurentiū. Valerian⁹ ex p̄cepto de cū milit: vt te ad eū pducā. Cui beat⁹ laurenti⁹. Ambulem⁹: qz michi & tibi glia parat. ℟. Noli me derelinq̄re pr̄ sctē qz thesauros tuos iā erpēdi. Non ego te desero fili neq̄ derelinquo. Sed maioza tibi debent̄ p fide xp̄i certamina. ℣. Nos quasi senes leuiozis pugne curā suscepim⁹: te quasi iuuenē magnū gliolioz de tyrāno tribph⁹ expectat posteriduū me seq̄ris sacerdotē leuita. Nō ego. Gloria. Sed maioza. In. q̄. noc. ā Beat⁹ laurenti⁹ ozabat dicens: dñe iesu xp̄e deus de deo miserere mei serui tui. ℣. Qz accusat⁹ nō negauī nomē sctm̄ tuū iterrogat⁹ ter p̄z p̄sid⁹ sū. p. Cū iuo. ā Dixit roman⁹ ad btm̄ lau

ctiũ: video ante te iouenẽ pulcherrimũ festina me bapti zare. ℣. Aperes aũt vzceũ cũ aqua milit se ad pedes ei⁹. ℟. Verba. ℣ Beatus laurẽti⁹ dixit. mea nox obscurũ nõ hz sed oia i luce clarescũt. ℣ Qz ipse dñs nouit: qz accusat⁹ nõ negaui. ℟. Dñs dñs noster. ℣. Posuisti dñe. lec. iij.

Cũ vero beat⁹ laurẽti⁹ z hypolit⁹ venisset: dixit valerian⁹ ad btm laurẽtiũ. Jã depone ptinaciã tuã: z ostende nobis thesauros eccliẽ Laurenti⁹ dixit. Date michi inducias biduo vel triduo: z pñtabo vobis thesauros. Valerian⁹ dixit. Jn tua pollicitatione habeas triduo inducias. Laurẽti⁹ collecta multitudine pauperũ p tres dies: itrodu xit eos i palatiũ. Valerian⁹ dixit. Vbi sũt thesauri quos pollicit⁹ es pñtare? Beat⁹ laurẽti⁹ ostẽdẽs multitudinem paupex dixit. Jsti sunt thesauri etni: q nũq̃ minuũt: sed crescũt. Tũc iratus decius: iussit eũ scorpionibus cedi. ℟. Strinxerũt corpora mẽbra posita in craticula subtilientib⁹ pzonas insulta t leuites chzisti. Btẽ laurenti martyz xpi intercede p nobis. ℣. Carnifices vero, hz gẽtes mistrabãt carbones subter cratẽ ferreã. Btẽ. ℣

Post hec allate sũt lamine ferree: z lectus: z plũbati: z cardi: z dixit dec⁹ ad btm laurentiũ. Si dñs nr̃is sacrificare xp̃erseris: nox ista erpẽdet in te cũ supplicijs. Cui beat⁹ laurẽtius. Mea nox obscurũ nõ hz: sed oia i luce clarescũt: z ideo nõ timeo tormẽta tua. Tũc dec⁹ iussit os ei⁹ lapidib⁹ cedi. Et dũ cederet: ridebat dicẽs Gẽas tibi ago dñe: qz tu es de⁹ oim rerũ. Dec⁹ dixit. Date ei lectulũ ferreũ. Et allatus est lect⁹ ferre⁹ cũ costis trib⁹ i modũ craticule. Beat⁹ vero laurẽti⁹ exspoliat⁹ vestib⁹ suis

in cōspectu decij et valeriani ertēlus est i crucē ferreā. Et allati sūt baculi cū pzunis: et miserūt subter crate ferreā: et cū furcis ferreis coartabāt btm laurētiū. ℣. Btūs larentius clamauit et dixit: deū meū colo: s illi soli seruio. Et ideo nō timeo tozmenta tua. ℟. Mea nox obscurū nō habet: sed oia i luce claresc̄t. Et ideo, ℣. 6

Et dixit decius cesar ad btm laurētiū. Sacrifica dīs Beatus laurētius rīdit. Ego me obtuli sacrificiū deo in odozē suauitatis. Carnifices vo trahebāt carbones subter cratē ferreā Mirabāt oēs q aderāt: q decius cesar pceperat laurētium viuū assari. Ille aūt vultu pulcherrimo dixit. Gr̄as tibi ago dñe iesu xp̄e: q me cōfortare dignaris. Et eleuās oculos ad tra decij dixit Ecce miser: assasti vnā partē: regira aliā et manduca: me aūt a fide dñi mei iesu xp̄i nō auertes. Et iterum gratias agēs deo cū glia dixit. Gr̄as tibi ago dñe iesu xp̄e: q ianuas tuas ingredi merui. Et hec dicēs emilit spm̄. Cuius corp⁹ iustin⁹ plbyter et hypolitus sepelierūt in cripta: i via tyburtina: ad laudē ipius q viuit et regnat de⁹: per oia secula seculorum amen. ℟. Btūs laurētius dixit. Ego me obtuli sacrificium deo In odozem suauitatis. ℣. Gaudeo plane: quia hostia xp̄i effici merui. In odoz. Glia. In odozē. In iij. no. ān. Strinxerunt cozpozis mēbza posita sup craticulā ministrātib⁹ pzunas insultat leuita xp̄i. ℣. Carnifices vero vrgētes ministrabāt carbones subter crati ferreā. ℟. In dño q̄ido. ān. Igne me examinasti: et nō est inuēta in me iniq̄tas ā. Pzobasti dñe coz meū: et visitasti nocte. ℟. Exaudi dñe iustitiā. ān. Interrogat⁹ te dñm cōfessus sū: assatus gr̄as ago. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu xp̄e

q̄ ianuas tuas ingredi me
rui. ℣s. Dñe in virtute.
℟. Magna es. Tres vlti
me lec. de expōne euāg.
Nili granū frumenti.
Omelia vt in cōi. ℣.
Gaudeo plane quia hostia
xpi effici merui. Accusatus
nō negaui: interrogatus
xpm cōfessus sum: adlatus
gras ago. ℟. Ego me obtu
li sacrificiū deo i odorē suā
uitatis. Accusat⁹. ℣. In cra
ticula te deum nō negaui.
Et ad ignē applicatus te
dñm ihesū xpm cōfessus sū.
℟. Probasti dñe cor meū:
et visitasti nocte. Et ad. ℣.
Beatus laurētius orauit s
dixit: dñe ihesu xpe pastor
bone Suscipe spīm meū.
℟. Gratias tibi ago, dñe
ihesu xpe: quia ianuas tuas
ingredi merui. Suscipe.
Glia. Suscipe. ℣. Te deū
℟. Dispersit. In lauᵭ. ā.
Laurentius ingressus est
martyr: et confessus
est nomen dñi ihesu xpi. ℣s
Dñs regn. ān. Laurētius
bonū op⁹ operat⁹ est: q̄ per si
gnū crucis cecos illuminauit
℣s. Jubil. ā. Adhesit ani
mea post te: quia caro mea
igne cremata est p te deus
meus. ℣. Deus deus meus. ā.
Misit deus angelū suū: s libe
rauit me de medio ignis: s
nō sū exustus. ℣s. Dñe. ā.
Beatus laurētius orabat di
cēs. Gratias tibi ago dñe: q̄
ianuas tuas ingredi merui.
℣. Lauᵭ. cp. Qui yce se-
liqua. Martyr dei. ℟. Jus
tus vt palma. In euāg.
ān. In craticula te deū nō
negaui: s ad ignē applica-
tus te xpm confessus sū: p̄basti
cor meū: et visitasti nocte:
igne me examinasti: s non
est inuēta in me iniquitas
℣s. Dñe. Oratio.

Deus nobis q̄s ops
deus: viciorū nō
strorum flāmas extin-
guere: qui beato laurē
tio tribuisti tormentos
eum suorum incendia
superare. Per do. Ad p̄ci
mam. ān. Laurentius in
gressus. ℣s. Deus in no
mine tuo. ān. Gratias
tibi deus. ℣s. Quicunq̄
vult saluus esse. Ad ter
ciam. ān. Laurentius bo
nū opus. ℣s. Legē p. cp.

Qui parce. ℣. Elias ℟. Ho. Ad alias ho. añe de lau. ch̄. et ℣ia de cōi: cū or. Da nobis ꝗs. Ad vel. añe de lauḋ. cū plal. ferialiḃ⁹. ch̄. Qui parce. hy⁹. ℣artyz dei. ℣⁹. Dilperlit. In euāge. ān. Veni delideratoz bene ve ni. lulcipiāt te angeli mei: qm̄ allatus nō negalti me: ꝑbatus conlellas es me. ꝗs. Mag or. Da nobis ꝗs. Meōzia de lctō ty burtio. ān. Inclitus mar tyz tyburtius cū nudatis plātis lup ꝓzunas ferven tes incederet: fabiano ꝓfecto dixit: videt michi q lup roleos flozes incedam in nomine dñi mei ielu xp̄i ℣. Glozia et honoze. Or.

Beati tyburtij nos dñe foueant cōtinuata plidia: qz nō deli nis ꝓpicij⁹ intueri: quos talibus auxilijs ꝙceſſeris adiuuari. ℞er dñm

¶ Quotidie per octa. nili i die allumptionis fiat meōzia de lctō laurentio: ch̄ añis de laudi bus luis ozdinatim ite ratis. qz non dicent ſup plal. in vel. ſcd ſi de q alią die fit ſeruitiū: di cant i vel. añe z plal. fe riales. ch̄. Qui parce. hy⁹. ℣artyz dei. ℣lus. Diſplicet ſup plal. ℣ et ℣ñdicte⁹ ſcōa añe de ꝓmo noc. et tercia. et ſic deinceps: ſi opus fuerit Et in lau. poſt hym. ℣. Juſt⁹ vt pal. In meōzijs ℣o tā ad mat. ꝙ ad vel. ℣. Dilplicet dicat.

¶ Si ℣o i feſto ſcti tyburtij: vel ſcti hyppoliti vel ſci euſebij dies dñic⁹ eueñ. nichil fiet de lctō laurē rio niſi meō. Meō. lec. erūt de ſctis. Si ℣o in craſtino ſancti tyburtij dies dñic⁹ eue. meō lec. erūt de lctō laurentio. ſinaūt: totū ſeruitium fiet de lctō lauren. niſi ipediat ꝙ ꝙmeō. btē vir ginis ¶ Cū nō fit ſeruitiū de lctō laurē. infra oct. ſuas dicat Jnuit. Regē ſępiter. ſz ſine plal. Te ℣ Suffragia dicāt: z ere quie defūctoz ſingulis ſcētis. Et dicet de dña.

d non de aplis: nec de
tō vvilelmo. ¶ Octi
yburtij martyzis. kc. i.

Sanctꝰ igit tybur
tius diebꝰ dyocli-
ani iperatozis adductꝰ
t ante fabianū pzelidē
diritqz ad eū phes. Sa
crifica dīs. Tyburtiꝰ
dixit. Ego credo xpm fi
liū dei ad hoc de celo ad
terras descēdisse: vt hō
a terris ad celos posset
scēdere. Ideo istas va
nas pōpas q̄s colitis pe
dibꝰ meis cōculcās: deo
meo oīpotēti me subieci
Fabianꝰ ergo iussit ātē
pdes sci tyburtij carbo
nes effūdi ardētes: & ait
Aut thura i istis carbo-
nibꝰ adhīce: aut pedibus
sup eos nudis ice. f. q

Tunc scīus tybur
tius faciēs signū
crucis: nudis īgressꝰ est
plātis sup carbones: di-
ritqz pfecto. Depone in
fidelitatē tuā: & dilce: q̄z
solꝰ est deus: quē q̄rite-
mur creaturis oibꝰ dñā
ri. Tu si potes manum
tuā mitte i calidā aquā
in noīe ionis: & faciat te
nō sētire furozē ardozis
Nā michi videt q̄ sup
roseos flozes ḡdiar: q̄z
ipsa creatura creatozis
sui famulat ipio. f. z

Infra igit tybur-
tio fabianꝰ pzeles dixit.
Quis ignozet artē ma-
gicā vos docuisse xpm
yēm? Tyburtius dixit
Obmutesce infelix: & no-
li auribus meis hāc iniu
riā facē: vt audiā te ra-
bido oze latrātē: melli-
fluū nomē & scīm blas-
phemare. Tūc iratꝰ fa-
bianꝰ dixit Blasphema
toz deoz gladio feriat.
Ductꝰ est scīus tybur-
tius i via lanicana fcio
miliario ab vrbe roma:
et ibi vno ictu gladij y-
cussus: vitā finiuit tpa
lem: et cum xpo regnan
di suscepit perpetuam.
Cetera de cōi vniꝰ mar
tyzis. Mtōzia de sācto
laurētio. ān Laurentius
ingressus. ¶ Infra oct.
sancti laurentij. letō. i.

Sanctū est fratres
ac deo placitū: vt

amphiteatrū itroiret: clamabat decⁱ⁹ arrept⁹ a demonio. O hypolite victū asperis cathenis me ducis. Ualerianus clamabat. O laurenti: igneis cathenis me vinctū trahis: et statī expirauit Decⁱ⁹ vero rediēs ad palatiū: triduū non cessauit agi a demonio: et clamabat. Adiuro te laurēti: modicū cessa a tozmētⁱ meis: sicq; pessima mozte vitā finiuit. ℟. Cepit hypolitⁱ⁹ tristis plozare: cui beat⁹ laurēti⁹ ita dixit. Noli flere: sed magis gaude: et postⁱ dū clamauero audi s veniq; vado ad gliam. ℣ Respondit hypolit⁹: quare ego nō venio: s vociferoz qz xp̄ianus sū: vt tecū occūbā. Noli flere. Glo. Noli flere. ℣ mirabilis. In laud. ān.

A Esar dixit ad hypolitū: factus es insipiēs: vt nuditatē tuā non erubescas. ℣ Dñs regnauit. ℟. Dixit hypolitus ad decⁱū: nō me expoliasti: sed magis vestisti. ℣. Jubila. ℟. Dixit cesar ad hypolitū: tu magus factⁱ⁹ es: respondēs hypolit⁹ dixit ad decⁱū: nō sum ego magus sed xp̄i seruus dñi mei iesu xp̄i. ℣. Deⁱ⁹ deⁱ⁹. ℟. Exēplū merear fieri laurēti vt tui martyzis. ℣. Benedicite. ℟. Tunc valerianⁱ⁹ cōspectu hypoliti famulos illius martyzizari pzecepit. ℣. Laud. cp. Reddet dⁱ⁹ hy⁹. Rex glo. ℣. Justi ꝛ. ℟. Ype. In eua. ℟. Clamauit sanctus hypolit⁹ voce magna et dixit: gras tibi ago dñe mi iesu chziste qz famulos meos in cōspectu meo pati video. ℣. Benedictus. oz. Da qs ops. Mēo. de sctō laure. Ceta de cōi. Ad ho. āe de lau. Ceta de cōi plu. mar. cū ozō. Da qs ops deⁱ⁹. ¶ In vigi. assūptionis mariē. dicātur de sctō eusebio cōfes. cum noc. oz.

DEus q̄ nos beati eusebij cōfessozis tui annua solēnitate lētificas: cōcede pzopicⁱ⁹: vt cuius natalicia colimus: p ei⁹ ad te exēpla

gradiamur. Per dñm. Mēo. de sctō laurē. k.i.

In pzēcēte maxēti et maximiano palestine pzuincie pzelide: eusebi⁹ vzbis rome pbytee: nomē chzisti pzedicauit. Ante pzēsidem ergo adductus ait. Pzes i his q̄ colis agnoscere poteris: filipiē ereiteris: fihonozādis, manibus simulachzis diu decepē⁹ fueris. Illa lex obseruanda est: q̄ dicit. Dñm deū tuum adozabis: z illi soli seruies. k.ij

Maxēti⁹ dixit. Dūrū est gen⁹ chzistianoz: quibus dulci⁹ est pzire q̄ viuere. Eusebi⁹ respondit. Grande pzemiū in chzisto patiētiā habētes expectāt. His verbis maxēti⁹ in iram cōuersus equuleo mēbza tanti sacerdotis iubet extendi: z circa latera ei⁹ carnifices exhibeti. Beat⁹ eusebi⁹ ozabat dicens. Da michi sitelectū dñe: vt discā mādata tua. Iratus ergo pzeses iussit eū incēdio tradi. Et ipse gaudēter ad flammam sine timore pzoperabat. lec.iij.

Hoc audiens imperatoz: iussit sibi eusebiū pzelētari. Qui cū adductus coza imperatore stetisset: de celo dicētem sibi vocem audiuit. Fortis esto eusebi: q̄m de hoste victozia parata est tibi. Imperatoz vero intuens in eū ait. Ad interrogata tanti respōde: vt te possim liberare. Eusebi⁹ dixit: Corpus iterm̄ ante te positū lacerare: dispergere valebis: animam ledere non sufficis. His dictis pzeses iussit eum in cubiculo domus sue includi. Et ibi multis diebus in ozatione perseuerans: post menses septem dozmitionē accepit ad laudē dominī nostri iesu chzisti. Cetera de cōmuni vni⁹ confessoꝛ non pōtifi. cū ozatione Deus qui nos. Mēo. de sancto laurē.

pp

¶ In assumptione beate marie virginis. Ad vesperas. Antiphona.

Felix namq; es sacra virgo maria: q̃ et genitricis dignitatẽ obtinuisti: et virginalẽ pudicitiã nõ amisisti. ℣. Dixit dñs. ã. Virgo prudentissima quo progredieris quasi aurora valde rutilãs filia syon tota formosa et suauis es: pulchra vt luna electa vt sol. ℣. Confite bor. ã. Anima mea liquefacta est: vt dilect⁹ locutus est: quesiui et non inueni illam: vocaui et non respondit michi: inuenerũt me custodes ciuitatis: percusserũt me: et vulnerauerũt me: tulerũt pallium meũ custodes murorũ: filie hierl'm nũcia te dilecto q̃ amore lãgueo ℣. Beatus vir. ãn. Tota pulchra es amica mea: et macula nõ est in te: fauus distillans labia tua: mel et lac sub lingua tua: odor vnguentorũ tuorũ super omnia aromata: iã eni hyems tranlsit ymber abiit et recessit: flores apparuerunt in terra nostra: tempus putationis aduenit: vox turturis audita est in terra nostra: surge propera amica mea: veni de libano: veni coronaberis. ℣. De profundis. ã. Beata dei genitrix maria: virgo perpetua: templũ dñi sacratissimũ effecta: sola sine exemplo placuisti dño ihesu christo: ora pro populo: intercede pro clero: interuene pro deuoto femineo sexu. ℣. Memento dñe da. ℟.

In oibus requiẽ q̃siui: et in hereditate dñi morabor: tunc precepit et dixit michi creator oĩm: et q̃ creauit me requeuit in tabernaculo meo. ℣. Stirps iesse. hym.

Ave maris stella dei mr̃ alma atq; semper virgo felix celi porta

Sumens illud ave gabrielis ore fũda nos in pace mutãs nomen eue

Solue vincla reis profer lumẽ cecis mala nostra pelle bona cũctis posce. Monstra te esse matrẽ sumat per te precem

qui pro nobis natꝰ tu-
lit esse tuꝰ. Virgo sin-
gularis inter oēs mi-
tis facꝫ et castos. Vitā
pfectꝫ purā iter para tu
tū vt videntes iesū semp
colletemur. Sit laus
deo patri summo christo
decus: spiritui scō
trinꝰ honor vnꝰ. Amē.
℣. Exaltata est scā genitrix. Sup choros angelo-
rū ad celestia regna alta. In euange. ān. Ascēdit
christus sup celos: pparauit sue castissime matri im-
mortalitatis locū: et hec est illa pclara festiuitas om-
nium scōrꝫ festiuitatū inēstimabilis in qua gliosa
et felix intrantibꝰ celestis curie ordinibꝰ: ad etherea
penit thalamū: quo pia
sui memoriꝫ sumendoꝫ nequa
quā existat. ℟. Nūc. or.
Deus qui virgi-
nalē aulā bte ma-
rie in qꝫ habitares elige
re dignatus es: da qs:
vt sua nos dēfensiōe mu
nitos: iocundos faciat
sue interesse festiuitati
Qui viuis et regnas.
Nulla mēo. nisi de dnica: si i vigi. fue. Ad ꝓpl.
a. Cū iocunditate assūptionē bte marie celebrem⁹: vt
ipsa ꝓ nobis interedat ad
dnm deum nostrū. cōm.
Tu in nobis. hyꝫ. Sal
uatoꝫ. i fine hym. Glo-
ria tibi dne: qui natus.
℣. Custodi nos. ān. Sub
tuum pfugium confugim⁹
dei genitrix nostras depre
cationes ne despicias i ne
cessitatibus: sed a pericu-
lis libera nos semper vir-
go benedicta. ps. Nūc di
mittis. ꝛc. Ad matut.
Inuit. Venite adoremꝰ re
gē regū Cuiꝰ hodie ad ethe
rea mater virgo assumpta
est celā. ps. Venite. hyꝫ.
Aue maris stella. In. l.
noc. ā. Ecce tu pulchra es
amica mea ecce tu pulchra
oculi tui columbarum. ps
Dne dns nr. ā. Sicut li-
lium inter spinas: sic amica mea inter filias. ℣. Le
ti estote. ā. Fauus distillans labia tua sponsa et
odoꝫ vestimentoꝝ tuoꝝ
eum sicut odo ꝫ thuris.

ps. Dñi est terra. ℣. Exaltata est. Sermo bti hieronimi presbyteri. Lc. i.

EGritis me o paula et eustochiū: imo charitas xpi me compellit: qui vobis dudum tractatib⁹ loqui cōsueuerā: vt nouo loquēdi genere letis q̄ vobiscū degunt virginib⁹: latio vtēs eloq̄o exhortatiōis gr̄a sermonē faciā de assūptiōe btē et gliose semp virginis marie moze eor. qui declamatozie i ecclesiis loq̄ solēt ad plz: qō vtiq; gen⁹ docēdi necdū attigerā. ℟. Vidi speciosā sicut colūbā dealbātē vlup eius aquax: cui⁹ iestimabilis odoz erat nimis in vestimētis eius. Et sicut dies verni circūdabāt eā flozes rosax: et lilia cōualliū. ℣. Que est ista: que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myzre et thuris. Et sicut. lcō. ij.

DE assumptione / deq; eius: qualiter assūpta est. quia id vt̄ deposcit intentio: phtia ablēs scribere vobis curaui: qua ablentia pñs vobis obtuli deuotus: vt habeat sanctū collegiū vestrū in die tante solēnitatis mun⁹ latini sermonis: in quo discat tenera infātia lactis experiri dulcedinē: et de exiguis eximia cogitare. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in libano: et sicut cypressus in monte syon: quasi myrrha electa dedi suauitatē odoris. ℣. Et sicut cynamomū et balsamū aromatizans. Dedi. lcō. iij

QUaliter fauente deo per singulos annos tota hec dies expendat in laudē: et cum gaudio celebzēt: ne forte si venerit vestris in manib⁹ illud apocriphū de trālitu eiusdē virginis: dubia pro certis recipiatis: q̄ multi latino rū pietatis amore: studio legendi earum amplectunt precipue: cū ex his nichil aliud exp-

riri potest p certo: nisi q hodierna die gliosa migrauit a corpore. ℣. Felix nāq; es sacra virgo maria: et oi laude digniss ma. Quia ex te ortꝰ est sol iusticie xps deus noster. ℟. Ora pro pplo: interueni p clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oēs tuū leuamen: quicūq; celebrāt tuū assūptionē. Quia filia patri. Quia. In. ſ. nocte. ān. Emissiones tue paradisus malorū punicorū cū pomorū fructibus. ps. Eructauit. ān. Fons ortorū: puteus aquarū viuentiū: q̄ fluūt impetu de libano ps. Deus ne reticu. ān. Veniat dilectꝰ meus in ortū suū: vt comedat fructū pomorū suorū. ps. Fundamenta. ℟. Assumpta est maria in celum Gaudent angeli: laudantes benedicunt dñm alleluya. ℣. In

QVonstrat autē sepulchrū eius cernentibus nobis vlq; ad presens in vallis iosaphat medio: que vallis est inter montē syon et montem olineti posita. Vbi in eius honore fabricata est eccliā miro lapideo tabulatu: i qua sepulta fuisse (vt scire potestis) ab hoibꝰ ibidē predicat. sed nūc vacuā esse cernētibꝰ cūctis ostēditur Hec ideirco dixerim: quia multi nrorū dubitant: vtrū assūpta fuerit simul cū corpore: an obierit relicto corpore. ℣. Veni electa mea et ponam in te thronū meum Quia cōcupiuit rex speciē tuā. ℟. Audi filia & vide: et inclina aurē tuā. Ora. p. v.

QVod et de beato iohāne euangelista eiꝰ ministro: cui virgini a xpo virgo q̄missa est plurimi asseuerant: quia in sepulchro eius vt ferꝰ nō nisi māna inuenit: qđ scaturire cernit. Verūtamē quid horū verius censeat ambigimus. Melius tamen deo totī: cui nichil impossibile est q̄mittimus: q̄ aliquid temere diffiniri velimꝰ auctoritate

nta qđ nō ybamus. ℣. Que est ista q̄ ꝓcēdit sicut sol: et lozmosa tanq̄ hierlm Viderūt eā filie syō: et beatā dixerūt: s regine laudauerūt eā. ℟. Sicut dies verni circūdabant eam flozes rosarum et lilia conuallium Viderunt eam. Lectō. vi.

O His de quibus certi sumus tam cito loquamur: vt religio ꝑseuerēt ꝓ famulatu: et deuotio augeat ꝑ affectu. Qđ si q̄rit: post ascēsionē dñi: qđ egerit vnū ꝓ certo est: q̄ virgo sancta cozpoze ac mēte ymālit. Ceterum ad exēplū hūane vite ꝙeratio eius post ascēsionē xp̄i generaliter cū apl̄is fuit quousq̄ dilygunt sicut lucas meminit dicens. Qđ regressi q̄dē a mōte oliueti hierosolymā venerūt: s ascenderūt in cenaculū: vbi manebāt petr⁹ ꝙ iohēs s ceteri apl̄i. ℣. Stirps iesse virgā ꝑduxit virgaq̄ florem. Et sup hūc flozē Requiescit sp̄s alm̄as. ℟. Virgo dei genitrix virga est flos filij⁹ eius. Et super. Alia. Requiescit. In. ij. not. ā. Veni in ozt̄ meū sozoz mea sponsa messui myzrhā meā cū aromatib⁹ meis. ps. Cātate. i. ān. Comedi fauum cū melle meo: bibi vinū cū lacte meo ps. Dñs regn. exul. ān. Delectēdi in ozt̄ meū: vt decerpā poma cōuallium: et inspicerē si floruissēt vinee: s germinassēt mala punica: reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertēr vt intueamur te. ℣. Cātate. ij. ℟. Maria virgo assūpta est ad etherea thalamā. In quo eer regū stellato sedet solio alta. Sedm lu. r. lec. vij

In illo tpe: Intrauit iesus in quoddā castellū: et mulier q̄dā martha nōie excepit illū in domū suā. Et rel.

Sermo exꝙmētario venerabilis bede ꝓbyteri

Her lectio sup̄iozi pulcherrima rōne cōnectit̄ q̄ videlicet illa dilectiōnē dei et ꝓximi ꝑ bis et parabolis: hec ante ipsis

reb⁹ et vitate designat Duę ꝯppe iste dño dilecte lozozes: duas vitas spiritales ꝙb⁹ in pñti sācta exercet ecclia designāt. ℣. Ista est ꝯpola inter lilias hiēm sicut vidistis eā plenā charitate s dilectione. In cubilib⁹ et in ozis aromatū. ℣. Ista est ꝙ ascēdit de deserto delicijs affluens. In cubili. ℣. vij

Martha ꝙdē actua liē: qua primo in charitate sociamur: maria vo cōtēplatiuā: qua dei amoze sulspiramus Actiua eni vita est: panē eluriēti tribuere: vbo sapiētie nescientē docere: errātē corrigere: ad humilitatis viā superbiētē primū reuocare: infirmātis curā gerere: ꝙ singulis ꝙbusq; expediāt dispēsare: s cōmilis nobis qualiter subsistere valeant puidere ℣. Super salutē et omnē pulchritudinē dilecta es a dño: et regina celoꝝ voca ri digna es. Gaudent chori angelozum consolztes et concines nostri. ℟. Valde eam nos opozet venerari quetam sancta et intacta est virgo. Gaudent chozi angeloz̄ consolztes. ℣. ij.

Contēplatiua vo vita est: charitatē quidē dei et pzozimi tota mēte retinere: sed exteriozi actione quiescere: soli desiderio cōditoris inherere: vt nichil tā agere libeat: sed calcatis curis oibus ad videndam faciem creatoris sui animus inardescat. Ita vt iam nouerit carnis cozruptibilis pōdus cum meroze poztare: totisq; desideriis appetere illis hymnidicis angelozum choris interesse: admisceri celestibus ciuibus: de eterna conspectus dei intozruptione gaudere ℣. Ad nutum domini nostrum vitantis honozem. Sicut spina rosam genuit iudea mariam. ℟ Vt vicium victus operiret grecia culpam. Sicut spina. Gloria patri. Sicut spina.

ps. Te deū. v. Speciosa facta es. In laud. ān. Assūpta est maria in celum gaudent angeli laudantes benedicūt dñm. ps Dñs reg. ā. Maria virgo assumpta est ad ethereū thalamum: i quo rex regum stellato sedet solio. h. Jubilate. ā. In odorem unguentorū tuorū currimus adolescentule dilexerunt te nimis. h. Deꝰ deꝰ. ā. Benedicta a filio tuo uirgo maria: qz per te fructū vite cōmunicauimꝰ. h. Vūdicite. ā. Pulchra es z decora filia hierusalē terribilis vt castrorū acies ordinata ps. Laudate. ch. In omnibus requiē. Hymn.

O ꝑglorifica luce chorusca stirpis dauitice regia ples sublimis residens virgo maria supra celigenas etheris oēs. Tu cū virgineo mē honore angelorū dño pectoris aulam sacris viscerib⁹ casta parasti natus hinc deꝰ est corpore christus. Qꝫ uē cūctus venerans orbis adorat: cui nunc rite genu flectit omne: a quo nos petimus te veniente abiecti tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater luminis pis natū per propriū flamine sacro q̄ tecū nitida viuit ꝑ ethera regnās ac moderans cūcta. Amē. ō Elegit eā. In e. ā. Quę est ista q̄ ascendit sicut aurora consurgens pulchra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorū acies ordinata ps. Benedictus. or.

Veneranda nobis dñe huius diei festiuitas opē cōferat sēpiternā: in qua sctā dei genitrix mortem subiit tpalē nec ēā mortis nexibus deprimi potuit: q̄ filiū tuū dñz nr̄z de se genuit incarnatū. Qui tecum viuit et regnat. Ad prima. ā Assūpta est. ps. Deꝰ in nomine tuo. ān. Stas. ps. Quicūq. R. Jesu xpe. cū sanctis. v. Qui de virgine. etc. Ad. iij. ān. maria virgo. h. Legē p. ch. In oibꝰ requiē.

Exaltata eſt ſcā dei genitrix allā allā. ℣. Super chozos ágelox ad celestia regna Alla allā. Glia pri. Exaltata. ℣. Aſſūpta eſt. oy. Veneranda. Ad. vi. ā. In ovoz. ℣ Dilexit. ch

Et ſic i hyō firmata ſū: et in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: et in hierl'm potestas mea. ℟. Aſſūpta eſt maria i celū allā al leluya. ℣. Gaudent angeli laudantes dñi dicū dñm allā allā. Glia pri. Aſſumpta. ℣. maria virgo. oy. Veneranda. Ad ir. ān. pulchra es. ℣. Mira. ch

Et radicaui i pplo honorificato ſ in partes dei mei hēditas illi⁹: et in plenitudine ſctōy detētio mea. ℟. maria virgo aſſumpta eſt ad etherea thalamum allā allā. ℣. In quo eox regum ſtellato ſedet ſolio allā allā Glia. maris. ℣. Elegit. oy. Veneranda. Ad veſ. ā. d. iau. cū pſal. de dñica ch. In oīb⁹re. ℟. Ad nus. hy⁹. O ꝑ gnifica. ℣.

Exaltata eſt. In euāg. ā. Hodie maria virgo celos aſcendit: gaudete: quia cū chriſto regnat in eternum. ℣ Vēt. oy. Veneranda. Ad ꝓpſ. vt ſu. Et Si dies dñica infra iſtas octaue. totū ſiet de dñica: et nō omittat ꝓpria ceptio nē hyſtorie. Et de feſtis triū lec. tm̄ ſiet mēo. ſi ne dñica fuerit ſiue nō. Idē fiat de feſtis ſcōy ſ. lec. infra oct. nāt. vtē una. vir. excepta die exaltationis: in qua ſolēniter agit de cruce. Et mey. lec. de mar. ꝛ mēo. de dñica. Et Quotidie infra oct. niſi dñica: hoc mō dicat ſeruꝰ. Ad matu. Inuit. In honore beatiſſime marie virginis Jubilem⁹ dño. ℣. Venite. hy⁹. Aue maris ſtella. In noc. ān. Ecce tu pulchra. ℣. Dñe dñs nr̄. et ceti pſal. vt i die ſuā. ℣. Exaltata eſt. i.

Hodie nāq̄ gliosa ſpvirgo maria celos aſcēdit: rogo gaudete: q̄z vt ita fatear: ieſta

biliter cū xpo sublimata regnat in eternū. Regina mūdi hodie de terris ꝛ de pūti lcō nequā eripit. Iterū dico gaudete: qz secura de imarcessibili glia ad celi tā y uenit pal atiū. ℣. Vidi speciosā. Et ceta de pma euena. lcō die ℣ia de lcā turba. tercio die de tercia turba. ℣. O decꝰ em in dñica intra. ℟. q.

EXultate inquā ac gaudete: ꝛ letetur vis oz̄bis: qz hodie oibꝰ nobis iterueniētibꝰ eiꝰ meritis salus aucta est Nobis quoqz diligētibus eā honoz ꝛ virtus: vna cū reliquis virginibꝰ sacris amplioz p̄z statur ꝛ gēa. Idcirco dilectissime laudate ꝛ letamini: qz si deū oze p̄zophetico i letis suis laudare iubemꝰ: multo magis eū i hac celebzitate virgis mris opz̄tet cū hymnis ꝛ cāticis diligē eius extollere: ꝛ dignis deo iubilare pconijs: ac mysticis honozare mu-

neribꝰ. ℣. Sicut ce. ℟. tij

NUlli dubiū quin totū ad gliaz laudis dei ptineat: qcqd digne genitrici sue ipēsū ac solēniter fuerit exhibitū. Ex quo timeo ꝛ et valde ptimesco: dum vris cupio parere pfectibus: ne forte sicut ipzo bus: ita ꝛ idignꝰ laudatoz inueniar: pcerto cū nec sctitas vel facūdia suppetet: vt btām ꝛ gliosā virginē digne laudare queā. Qm̄ vt verum fatear: quicqd hūanis dici potest ōbis: minus est a laude dei: qua diuinis est ꝛ āgelicis excellētius p̄dicata ꝛ laudata pconijs. ℣. Felix nāqz. Et ant. oz̄is de pma turba scā et sctis ozdinati iterent. ℣. Deū. ℣. Speciosa. In laud. hec sola an. allūpta est. ℣. Dñs ℣. Jubilate. cp. In oibꝰ hy. Dñe gloziſica. hy. Elegit. In euāg. ℣. Sub tuū p̄tectionē fugim: vbi infirmi acceperūt virtutē: et ꝓpter hoc tibi psallim⁹

dei genitrix virgo. ℣ Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis. ℟ Hec quem virgo concepit et peperit. ℣ Post partum virgo inviolata permansisti. ℟ Dei genitrix intercede pro nobis. ℣ Sancta et immaculata virginitas. ℟ Quibus te laudibus. ℣ Dum tota mundi machina. ℟ Intercede pro nobis. ℣ Ora pro nobis beata dei genitrix. ℟ Ut digni efficiamur promissionibus christi. Oremus. Deus qui nos annua beate marie virginis. Quesumus domine ut cuius commemoratione letificamur. eius pia intercessione ab omnibus liberemur. Per dominum nostrum. Ad primam. Ant. Deus in nomine tuo. Psalmus. Deus in nomine tuo. Ant. Qui de virgine. Psalmus. Ad te levavi. Ant. In odore. ℣ Quasi cinamomum. ℟ Et quasi balsamum non mixtum. ℣ In odore. ℟ Exaltata est. Ant. Veneranda. Advi ant. Virgo. ℣ Dulcis et. ℟ Et lic in tuo. ℣ Assumpta. Ant. Ad. ix. ant. Pulchra es. ℣ Mirabilis ℟ Et radicavi. ℣ Ora pro nobis virgo. Ant ves. Ad vs ℣ Assumpta est. ℟ Dixit dominus. et cet vsial. ut in die no vel. sub hac ℟. cℏ. In omnibus. hymnus. O gloriosa. ℣ Exaltata es. ℟ Super choros. Ant. ℣ Speciosa facta es et suavis in deliciis virginitatis sancta dei genitrix: que vidistes lilie ivan vernantis inter spinas: et lilijs cum nullis brilliora predicaverunt: et regine laudaverunt eam ℟ Magnificat. Ant. Veneranda.

¶ In octa. sancti laurentij tocius christi ecclesie totum seruitium de assumptione cum memoria de sancto laurentio siue in diuina celebrauerit siue alio die. ant. Beatus laurentius dum in cena. ℣. Diuisit dedit. Ant.

BEati laurentij nos omine pallio veneranda letantes: et vt eum sufficienter recolamus efficiar pro optiores. p. w. Tercio die infra oct. i.

IGitur quod natura non habuit: vlus nescivit: ignorauit ratio: mens non capit humana patet celum: stupet terra: creatura et omis miratur celestis: hoc totum est quod per gabrielem matir diuinitus nunciatur: et per christum adimpletur. Quo de causa de tali tantaq loqui me indignum fateor. ℣ Veni electa mea. Letō lectida.

SEd et puto: quia nemo qui presumat: nisi q tanta sint q pandōtur penitus ignorat. Tñ si ad hec nemo idoneus inuenit: votis oib⁹ cessare nō debet q libet etiā pro a laudi-

bus quãuis non queat explere quod sentitur. ℣. Que est ista. Lcõ. iij.

UNde sermo diutinus cũ de pctõze ageret in psalmis. Sacrificiũ inq̃t laudis honorificabit me: et illic iter quo ostẽdã illi salutare dei. Ac si patenter dicat. Illic est iter laudis ad eternã laudẽ sine fine mansurã. Sed nemo apphẽdet illud nisi ego pzemõstrauero. ℣. Stirps iesse. In euãge. ℟. Gctã maria succurre miseris. iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora p pplo: interueni p clero: intercede p devoto femineo sexu. ℟s Benedicte. Oratio. Uenerãda. Gtõ. de sctõ laurẽtio. ã. In exercitu. ỹ. Dilexit eum. Uti laurẽtij, ad horas vtẽ. Advel. In euãgelio. ãn. Ibo michi ad montẽ myzre s ad colles libani s loquar sponse mee: tota pulchra es proxima mea et macula nõ est in te: veni a libano sponsa: veni a libano: venies et transibis ab amana capite fidei a montibus sanir et hermon a cubilibus leonũ a montibus leopardorũ alia. ℟. Mag. cũ meõria de sctõ agapito martyze. ã. Hic est vere. ỹ. Gloria et honore. Oz.

UEtẽ ecclesia tua deus bti agapiti martyzis tui xpi sufragijs atq̃ eius pcibꝰ gliosis s deuota tibi permaneat s secura xpiletur. Per. ℣ Quarto die. Ad

PRopterea fratres charissimi: qz iter salutis nr̃e i laudibꝰ est saluatoris: hortor vos et cõmoneo in hac sacra solennitate dei genitricis marie nolite cessare a laudibꝰ. Nõ si virgo es: gaude qz et meruisti esse et tu quod laudas. Hia secũdum ordinem supzadictum. Lcõ scõa

QUantum cura: velis que digne laudare possis. Quod si continens et casta: venerare et lauda: qz non aliunde constat vt possis esse casta ꝙ ex gratia chzisti: que fuit plenissi

me in maria: quam laudas. Quo si coniugata certe aut peccatrix: nichilominus cōlitere et lauda: quoniā inde mia omnibus pꝛoſiuxit et gratia vt laudent. ℣ ij

ET quāuis nō ſit ſpeciosa laus i oꝛe peccatoꝛis: noli ceſſare: quia inde tibi pꝛomitetur venia: vnde ⁊ omnibus vt laudes. Alioquin nisi iuxta modum ingenij noſtri deum laudare in ſanctis ſuis ſtudeamus: quomodo eſt ſecundum quod canimus iuxta multitudinem magnitudinis ſue laudare poterimus.

In euangelio. ān. Sancta maria non eſt tibi ſimilis oꝛta in mundo in mulieribus: ſloꝛens vt roſa: fragrans ſicut lilium: oꝛa pꝛo nobis ſancta dei genitrix. pſal. Benedictus. Memoꝛia de ſcō agapito. ant. Nisi granum. Oꝛatio vt ſupꝛa. Adveſperas In euangelio. ant. Quāpulchꝛa es et ꝑ

decoꝛa charissima in deliciis ſtatura tua aſſimilata eſt palme et vbera tua botris: ceput tuum vt carmelus collum tuum ſicut turris eburnea veni dilecte mi egrediamur in agrum: et videamus ſi floꝛes fructus parturierint ſi floꝛuerint mala punica ibi dabo tibi vbera mea. ℣. Mag. Memoꝛia de ſcō magno mārtyꝛe. ān. Hic eſt vere ℟. Gloꝛia et honoꝛe. Oꝛ.

ADeſto die ſuppli cationibus nris: et intercedēte bto magno martyꝛe tuo: ab hoſtium nos defende ꝓpiciatus incurſu. Per dn.

℣ Quinto die. ℟ cō. i.

FEſtiuitatē gloioſe ſēp virginis marie deuotiſſime celebꝛemus: qꝛ hec dies pꝛeclara: in qua meruit exaltari ſuper choꝛos angeloꝛ: et ꝙuenire vltra ꝙ nāe humanitatis eſt natura. Ibi nō ſubſtātia tollit ſed glie magnitudo mō ſtrat: cū eleuat in dexte

eam patris: vbi introi-
uit chr̄ist⁹ pontifex fa-
ctus i eternū ad celi pa
latiū. Ꝑia lcōz ozō. l.i.

HEc est inū dies: in
qua vlqz ad chzo-
ni celsitudinē intemera
ta mr̄ chr̄isti et virgo p
cessit: atqz in regni solio
sublimata post chr̄istū
gloziosa recedit. Dic
vtiqz vbiqz ꝓfidēter dei
ecclīa letā canit: qō de
nulla alio sācton phas
est credere: vt vltra an-
gelon vel archangelon
merita trāscenderit: qz
etiam simili modo re-
pzomittitur sāctis: pe-
citas non negatur. l.ij

HOc quippe pziui-
legium nō nature
est: sed gr̄e dei virginis
marie: de q̄ nat⁹ est ipse
de⁹ et hō. Idcirco ipsa
pl⁹ est merit̄: et nō natu-
ra: q̄ virgo et hō. Licet
si cetere virgines imitā
eur illā vlqz ad ꝓceptū
part⁹: et gabzielis nou
salutationis obsequiū:
deiceps totū diuinū est
qō operat in ea: trāsit an

gelo: qz spūs scō: et vir-
tute altissimi obūbzat.
In euā. ān. Felix nāq.
vt in pzimis vesp. p. B⁹.
Wēo. de sancto magna
mar. vt su. In euā. ān.
Aue regina celon: aue dna
angelon: salue radix sācta
ex qua mundo lux est ozta
gaude gliosa: lux eōs spe
ciosa vale valde decoza: et
pro nobis xp̄m exora.
ps. Wḡt. Oz vt in die.

¶ Sexto die. Lcō. l.

HEc est enim pūtis
diei festiuitas: iq̄
gliosa et felix ad etherē-
um peruenit thalamū.
Que ꝓfecto festiuitas:
sicuti et virgo incōpa-
rabilis ceteris virgini-
bus: ita incōparabilis
est oim scōz festiuitati
bus: et admirāda etiā
virtutib⁹ āgelicis. Ꝑ:
vt supza notauimus. l.ij

PRopter qō in plo
na supnon ciuium
in eius alcēsione admi
rās spūs scūs ait in cā
ticis. Que est ista q̄ ascē
dit p desertū sicut vir-
gula fumi ex aromatib⁹

Et bene ꝙ̄ virgula fu
mi q̄ gracilis ⁊ delica
ta: q̄ diuinis extenuata
disciplinis: ⁊ ꝓremata
intus in olocaustū: in
cendio pij amoris: ⁊ de
siderio charitatis. Ie. ⁊c.

Ascēdebat aūt de
serto pūctis scēs
virga de radice iesse ex
orta. Sed mirabāt ur
aie electorū ꝓe gaudio
quenā esset: etiā meri
tor̄ virtutib⁹ angelorū
vinceret dignitatē. De
qua rursus idē spūs sā
ctus in eisdē canticis.
Que est ista que ascen
dit inquit quasi aurora
ꝓsurgens? Pulchra ut
luna: electa ut sol: terri
bilis ut castrorū acies
ordinata. In euāge. ā.
Virgo prudentissima. ps.
Benedict⁹. Ad vel. In
euāge. ān. Alma redēpto
ris mat̄: que uia celi por
ta manens: tu que genui
sti naturā mirante tuū san
ctum genitorē: virgo pri⁹
aut posteriꝰ gabrielis ab
ore sumens illud ave pec
catorū miserere. ꝑ. Ad Tt.
Septio die. In euāge.
ā. Ais mea. ps. Dñs dixit
Alit ān. Beata mr et imma
culata virgo gloriosa regina
mundi intercede ꝓ nobis
ad dñm. ā. In ꝓle matr
in partu virgo gaude ⁊ le
tare virgo mater dei. ān.
Sctā dei genitrix virgo dū
maris stella intercede ꝓ nobis ad
dñm deū nr̄m. Sed ista ān
nō dñr infra istas octa.

¶ Dñica infra oct. assūc.
Ad vel. ā. Assūpta est. ⁊c.
āe leūn. cū ꝑis ō dñā. cō
In oīb⁹ re. hy⁹. O ꝙ̄ gl
rica iu. ℣. Exaltata est.
Ad ꝑos. Ad Tt. et ℣⁹.
ān. q̄cūq; iuxta ord. ꝓe
scriptū occurrerit. or̄.
Venerande. Ad matu.
Inuita. Venite adore, ps.
Venite. hy⁹. Ave maris
stella. In nocturn. ā.
Ecce tu pulchra. ps. Do
mine dñs noster. Et ce
tere antipho. et psal. et
versicu. sicut in die fe
sti. Ser ꝓme lectio. de
sermone beati hieroni
mi ꝓsby. Lectio ꝑma.

Profecto carissimi ad exequias beate virginis marie famulabātur angeli: z vniuerse celorum gratulabā cur curie. Nec mirum qz honor maternus ei? esset: q̄ est nat? ex ea: quē omnis celor ordo veneratur et adorat sup se eleustū cū patre i sede maiestatis domini. Vidi spe. Lectio sancti:

Legim? ergo ꝙ sepe ad funera z ad sepulturā quorumlibet sanctor aduenisse āgelos ād exequias eor ob sequia pzestitisse: nemō z aīas elector vsq; ad celos cū hymnis z laudibus detulisse: vbi z vtriusq; sexus chor cōmemorantur frequēter audiri laudes cecinisse. Sicut cedrus.

Quod si saluator noster christ? tanta tāta dignatus est exhibere per suos celi ministros circa defūctos: ꝙtomagis credendū hodierna die militiā celoꝝ cū sanctis suis agminibus festiue obuiā advenisse genitrici dei: eā ingēti lumine circūfulsisse: et vsq; ad thronū olim sibi et ātemūdi constitutionē paratū cum laudibus z cāticis spiritalib? perduxisse. ℣. O decus virginitatis virgo maria sola mater innupta: virgo ante partū virgo i partu virgo post partum. ℟. Mater christi: templū dei / aūl sponsa: mūdi dñi et celi regina. ℣ Virginū gēma: macies q̄ stella pzefulgēs: exaudi pzeces seruor tuor. ℟. Mater. Gloria patri. ℟. Mater. Lectio viii.

Dubiū dubiū oīm quin celestē hierusalē tunc exultasse ineffabili leticia, eiusq; ciues gaudā esse inestimabili caritate: tunc q̄ cū oī gratulatione tubisse: qm festiuitas hec que nobis reuoluitur hodie ānua illis diebus facta est ꝙtinua. Nec i merito. Creditur ei q̄ saluator omnibus ipse quantū dat in

telligi per le tot⁹ festiu⁹ occurrit: ⁊ cū gaudio eā secū i thzono collocas uit. ℣. Vent electa. l. v.

ALias aūt quoms impleuisse credit qđ i lege ipse p̄cepit. Ho noza inquit patrē tuū ⁊ matrē tuā. Dozo q̄ patrē honozauerit: ipse sibi testis est: cū ad iudeos ait. Ego gloziā meā nō q̄ro: est q̄ q̄rat ⁊ iudicet Sed ego honozifico patrē meū: ⁊ vos ihonozastis me. ℣. Que ē ista q̄ ascendit.

DE matre do eus gelista ait: cū redirēt venies nazareth ⁊ erat subdit⁹ illis. Sed alia est natura qua deus pater secūdū se honozatur: alia qua idē parentib⁹ subdit. In vtraq; tñ vnus idēq; xps recte credit: eo q̄ verbū caro factū est: ⁊ habitauit in nobis: vn⁹ ēmanuel: qđ ē nobiscū deus. ℣. Stetit angelus. De. lectū. p. l. viij

IN illorum. Intrauit ihesus in quoddā castellū ⁊ mulier quedā martha nomine: excepit illū in domū suā. Et ℣. Dñs. d. augu. e. d. eadē lc.

SAncti⁹ euangelist⁹ cū legeret audiuimus a femia religiosa susceptū esse dñm hospitio ab ea q̄ martha vocabat. Et cū ipsa esset occupata in curā ministrādi soroz ei⁹ maria sedebat ad pedes dñi: et audiebat vbū illi⁹. Laborabat illa: vacabat ista. Illa rogabat: hec ipsa bat. ℣. Ista. lec. viij.

VErūtñ martha laborās multū in illa occupatione ⁊ negocio ministrādi iterpellauit dñm ⁊ de soroze sua conq̄sta est: q̄ eā laborā tē nō adiuuaret. Dñs aūt y maria rñdit martheː ⁊ ipse ei⁹ iurt⁹ est ad uocat⁹: q̄ iudex fuerat iterpellat⁹. Martha inquit circa multa es occupata q̄ vnū est necessariū. Maria meliozē partē elegit: q̄ nō auferetur ab ea. ℣. Super salutem. Lectio nona.

AUdiamus ergo ⁊ interpellationē interpellantis et lentēciā iudicis. Que lenencia interpellāti rñdit Iuspectā defendit. Erat enī maria itenta dulcedini verbi dñi. Intēta erat martha quō palceret dominū: itēta maria quamodo palceretur a dño ℟ martha cōuiuiū dño parabat: ⁊ cui⁹ cōuiuio iā maria iocūdabat. ℣. Ad matū. ps. Te d. In euā. ā. sē plal. B⁹. q̄cūq; furta ozd. occurrerit Cetera ad matu. ⁊ ad ho. sicut i die. ¶ In octa. assū. ad vel. ā Assūpta ē. Et cete ār sequnt. cū ptis de dña. cō. In oīb⁹ re. hy⁹ O q̄glifica. ỽ Exaltata. In euā. ā Tota pulchra. ỽ Magnificat. ozn

AInulos tuos q̄s dñe delictis ignoisce: vt q̄ tibi placere de actib⁹ nr̄is non valem⁹: genitricis filij tui dñi dei nr̄i itercessiōe salue mur. p eūdē. Dēo. ỽ rñr. ā Gaudē i ce. ỽ Exaltēt. ozn

AVrilius tuā nob⁹ dñe q̄s placat⁹ impendat ⁊ itercedētib⁹ sanctis martyrib⁹ tuis tymotheo ⁊ symphoriano dexterā sup nos tue p piciationis extēde. y ō. Ad matu. Inuitā Venite ads. ps. Venite. hy⁹. Aue maris stel. In ptimo noc. a. Exaltata est sā cta dei genitrix sup choros angelor ad celestia regna ỽ Dñe dñs nr̄. ā. Paradisi ianue y te nobis apte sunt quas hodie gliosa cū āgelis triūphas. ỽ Celi enar. ā. Sicut myrra electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps Dñi est ter. ỽ Exaltata. Sermo dei hiero. lec. i.

HOdie dilectissimi beata virgo maria elevat sup choros angelorū vt pollit speciē vultūq; videre saluatoris: quē amauerat quē cupierat ex toto dilideriō cordis. Recte vero credim⁹: q̄ btā dei genitrix ⁊ martyr ⁊ virgo fuit: q̄ uis i pace vitā

nierit. Hinc quoq; q̄ de re passa fit: symeō pphe ta loquens ad eā: & tuā ipsi⁹ aiam pertālibit gladi⁹. ℟. Vidi spe. ℣. y.

Ex quo ꝓstat: q̄ alīs nāq; sci & passi sūt in carne p̄ christo: tñ in aia q̄ imortalis est pa ti nō potuerūt. Btā ve ro dei genitrix q̄ in ea parte passa est / q̄ ipassi bilis habet: ideo vt ita fatear q̄ spiritaliter & atroci⁹ passa est gladio passiōis xp̄i plusq̄ mar tyr fuit. ℟. Sicut ceb. ℣.

Unde ꝓstat q̄ pl⁹ oīb⁹ dilexit: ꝓpterea & pl⁹ doluit: ita ēt vt aiam ei⁹ tota pertrāsiret & possideret vis dolozis ad testimoniū eximie dilectiōis. Quę q̄ mēte passa est plusq̄ martyr fuit. Idcirco di lectissime amate quā co litis & amatis: si imita ri velitis de toto corde quā laudatis. ℟. Felix nāq;. ¶ Si ille octaue in dñica ceciderit. ℟ Oder. dicat. In. q. noc.

ā. Specie tua & pulchritudine tua itende p̄spere p cede & regna. ℣. Eructauit. ā. Adiuuabit eā deus vultu suo: deꝰ in medio eiꝰ nō cōmouebit. ℣. Deꝰ no ster re. ā. Sicut letātium oīm nūm hitatio est i te tā cta dei genitrix. ps. Fun damēta. ℣. Exultet iusti. Ben. tec. de mar. l. iiq.

Quām aduersū xp̄iā nū nomē dire pse cutionis p̄procella ingrue ret fudex iracūdius dixit Symphozianū publicē crimis re⁹ q̄ dñs nr̄is ir rogauit iturias gladio ferial. Dicq; data sēte cia: dū vir beat⁹ duceret ad victimā venerabilis mē sua de muro clama uit ad illū dicēs. Mate na te symphoziāe surtū cozda suspēde & aspice il lū q̄ regnat in celis: q̄ hodie vita tibi nō tollit sz mutat. ℟. Abstergei. ℣

Quelle ergo tioz tuꝰ q̄ si ꝑduraueri ho die tate ad supnā nobi litatē felici ꝑmutatiōe migrabis Dāq; igit sipho

rian⁹ extra murū duct⁹ a ꝓsecutore suo ꝓstrat⁹ purpuret sanguinis sui vnda ꝓfus⁹: et a religiosis inde latēter sublat⁹: sic iā martyr ad cōtē extra publicū cāpū est delatus. ℣. Vidi sedi. ℟. vi

IBi igit in parua cellula sepult⁹ sēp se publicauit virtutib⁹ Ut per miracula z sanctatū dona i honore maximo haberet illis tpib⁹ Hac etiā die bēās tymothe⁹ ab āthiochia veniēs romā: a romane vrbis pfecto tētus est: z longa carceris custodia macerat⁹. Cūq; sacrificare idolis noluisset: tercio cesus z grauissimis supplicijs attrectat⁹ est: z ad vltimū decollat⁹ trālituit ad gliam sēpiternā per martyrij coronā. ℣. Justor⁹ aie. In. ij noc. ā

Gaude maria virgo cūctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo. ℣. Tōtate ℟. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutē ꝓtra hostes tuos. ℣. Dñs regū. ℟. In. Post partū virgo inuiolata ꝑmansisti dei genitrix intercede p nobis. ℣. Tōtate. ℟. ō. Aqua dic. ℣. Iu. r. l. vij

IN illo tpe: Intrauit iesꝰ in quoddā castellū: et mulier q̄dā martha nōie excepit illū in domū suā. Et rel.

Sermo bti anselmi.

In scriptura res sacra vna eadem multotiens inuenitur diuersa sīgnare: sicut leo hedus et alia multa. Est leo de tribu iuda: est leo q̄ circuit q̄rens quē deuoret Est hedus emissarius: qui pctā nr̄a portauit: est hedus a sinistris qui dānat. ℣. Jste est. ℟. s.

LIcet ergo castellū alias malū signi⁹ ficet: vt illud de quo dicit. Jte in castellū vbi addit: qđ cōtra vos est: plane manifestās q̄d significet th̄ hic castellū in quo intrauit iesꝰ singulare z īcorrupta virginē et ihesu genitrice: salua scripturaꝝ re-

gula: per similitudinē accipim⁹. ℣. Sup salutē

Adicit hilar. turris et mur⁹ in circuitu eī⁹. Quilibet modi castello nō incōgrue virgo maria assimilat qm̄ virginitas mētis ⁊ corporis hūj mur⁹ ita undiq; eā vallauit: vt nulli⁹ vnq̄ libidinis esset accessus nec sēsus eī⁹ aliqua corrūperet illecebra. Est i eadē virgine turris humilitatis: q̄ a muro virginitatis oēm repellit superbiā. ℣. Ad nutū. hs. Te d. ℣. Sponsa. In ian. ⁊ Assumpta est. ℟. Dūs regn. et cetera ut hic sequūtes. cp̄in. In oib⁹. hy. O gloriosa. ℣. Elegit eā. In eūd festo. ℟. Que est ista. hs. Undici⁹. or. Famulor⁹ vbi sup. de martyrib⁹. Ad hor. sicut in die festi: et cētera. Famulor⁹. Ad vs in. Assumpta est. et cetera ut sequūtes cū psal. de dūca cp̄. In oib⁹. hy. O gloriosa. ℣. Exaltata. In oratōe. ℟. Fecit mihi. hs. Magn̄. or. Famulor⁹.

Si aūt oct. assūptionis bte marie vel nativitatis eiusdē die sabbati eueniebat vel. oīno erūt ix dūce cū mediocri. de dūca. Ite vacante die sabbati a festo ix. lec. post oct. assūptōis vel nati. dicet de dūca: ne amittat⁹ tm̄ diei sibi specialiter assignati: nisi p vigil. vel quattuor tpa impediat. In vigilia scti bartholomei matutine ⁊ hore cātent de scō. Ad vesp. ā Vos q̄ reliquistis et cetera ut cū psalmis festorialibus. cp̄. Non vos. ℣. Qui sant. hymnus.

Bartholomee celi clypeus aureā mitte lucē solis iubar radians: erige mētes nīras polo turbidas egrasq; nīras sana sciētias. hy⁹ Annue xpe. Cetera ad vesp. de cōi ap̄lor. Mō. de scō audoeno. ℣. Confessor dūi. ℟. Amauit. or.

Deus q̄ pcīnē gloriā sācti⁹simi cōfessor⁹ tui atq; pōtificis audoeni ale ꝙtulisti: tri-

hue ḡs ei⁹ nos apud te ra pr̄cinḡs sublimari vt cum eo vitam possi-deamus eternā. ℣. Iēō. i.

In dieb⁹ illis: ingressus est bartholome us apl's tēplū indie: in quo erat idola astaroth: ⁊ quasi pegri-nus ibi manere cepit. In hoc aūt idolo demō talis erat: q̄ diceret se curare lāguētes: cecos illuminare: sed hos sine du bio quos ipse ledebat curare nō poterat. Erāt enī sine deo vero: ⁊ neces se erat vt a deo falso lu dificarentur. lectio ij.

Unde factū est vt sancto bartholo-meo apl'o ibi manente nulla respōsa daret asta roth et nulli poterat ex his quos leserat subue-nire. Cū aūt plenū esset de lāguētibus tēplū: et nullū posset dare demō rēsū p̄rerūt ad alia ci uitatē: vbi aliud demo niū colebat cui nomen erat berith: ⁊ cep̄ēt inq rere: cur deus eoꝝ asta-roth nō eis daret rēsa.

Dixit eis he (f. 16 rith. Dei⁹ vester igneis cathenis sic reli-gat⁹ est: vt neq; suspira-re audeat nec loq: ex il-la hora qua ibi apl's dei bartholome⁹ ingress⁹ est. Cūq; interrogarēt: quis eēt iste bartholome⁹: re spōdit berith. Amic⁹ est dei omipotētis: ideo venit i istā puinciā vt oia ido la q̄ colūt indi euacuet. Dixerūt vero ad berith Die nob; signa hui⁹ bar tholomei. Rēdit berith Capillo capit̄ nigro et crispo / caro cādida: ocli grādes: nares eq̄les: ⁊ di recte aures cooyte cri-ne capitis: barba plira paucos hūs canos statu ra eq̄lis q̄ nec lōga pos-sit nec brevis aduerti.

Vestit pallio (f. 4 albo ⁊ hūs p̄ singu los āgulos gēmas pur pureas: vigiti ⁊ lex ānis nūq; sordidās vestimēta ei⁹ nec vetā leūt. Ter ies per die flexis genib⁹ ei-

ties per noctē ozat deū. Vox eni ei⁹ quasi tuba vehemēs est. Ambulāt cū eo angeli dei q̄ nō permittūt eū fatigari nec esurire. Di hoza letus et hylaris ymanet. Oia nouit: ligua oim gēriū loquit et intelligit. l. v

Cum aūt cultores idoli apl̄m q̄erēt et p̄ duos dies nō inuenirēt: q̄dā demonio plen⁹ clamauit dicens. Apl̄e dei bartholomee incendūt me ofones tue. Dixit ei apl̄s. Obmutesce et exi ab eo: et statim liberat⁹ est hō. Cūq; rex polimi⁹ hec audisset: misit ad eū filiā suā lunaticā: quā apl̄s sanauit. Tūc ipse polimi⁹ cū vroze ⁊ filio⁹ suis p̄ suo baptizatus est: et cepit apl̄o adherere. l. cō. vi.

Pontifices vero tē plor. abierunt ad astrigē regē fratrē polimij regis maiorē et dixerūt ei. Frat tu⁹ discipul⁹ fact⁹ est illi⁹ magi: q̄ tēpla nr̄a ⁊ deos nr̄os destruxit. Tūc rex astriges indignat⁹ misit mille viros armatos cū pōtifice vt vinctū apl̄m p̄duceret ad illū. Qđ cū fecissēt: dixit ei astriges rex. Tu es bartholome⁹ q̄ euertisti fratrem meū? Apl̄s rūdit: nō euerti eū ⁊ q̄erti. Septia l̄c. rem ō exp̄ōe q̄ā. l. cōz lu. Fetā tē cō. Dmc̄. vi. i q̄

Dixit aūt rex astriges bartholomeo. Sicut tu fecisti fratrē meū relinq̄re deū suū: ita faciā te relinq̄re deū tuū. Rūdit ei apl̄s Ego ei dō deū quē frat tu⁹ colebat religatū teneo: ⁊ ipsū fecit vt frāgeret limulachrū suū: si hoc poterit facere deo meo: poterit mea d ei⁹ sacrificiū reuocare. Hec cū dixisset nūciatū ē regi q̄ dē ei⁹ baldach cecidisset: et minusti abūisset. Tūc iecidit rer purpureā vestē q̄ idut⁹ erat ⁊ fecit fusti b⁹ cedi apl̄m ⁊ celū dē col

Veniētes clarit. q vero p̄puli duc-

decim ciuitatū: q̄ p eū crediderūt vna cū rege polemio abstulerūt coz pus ei⁹ z cōstruxerūt ei basilicā: z i ea posuerūt cozp⁹ ei⁹. Tricesimo vero die depositionis ei⁹ arrept⁹ a demonio astrigens rex z oēs pōtifices pleni demonib⁹ venerūt ad tumulū sci apli cōfitētes apl'atū ei⁹ et sic moztui sūt. Oēs vero icreduli pauoze excussi crediderūt et baptizati sūt. Rex vo polemi⁹ p reuelationē sci apli oz dinatus est epūs: z i noie apli cepit multa signa facere. Fuit aūt i epatu suo vigiti ānis: z pfectz oibus atq; ꝓpolitis: migrauit ad dñm: cui est honoz et glia i scla seculoz amē. ℣. Te deū.

Cete. ad matū. z ho. de cōmuni apl'oz cum oza tione subsequente. oz.

OMps sempiterne de⁹: q̄ hui⁹ diei veneranda sanctaq; letitia in bti apli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s et amare qđ credidit z pz dicare qđ docuit. p dq.

Mēo. de scto audoeno

Ad vel. ān Jurauit. ps.

Dixit dñs. ān Colloc̄et.

Et cetera de cōi cū ozōe

OMps sempiterne de⁹. vt̄

Mēo. de scta hilda. ān.

Simile est re. ce. sage. ō.

Diffusa. oz OMps sempiterne de⁹. vt in cōmuni

¶ Scte hilde vir. le. i.

Beata famula xpi hilda nobilis natu erat filia videlicet nepotis hetwbini regis nomine hererich. Cū quo etiā rege ad pdicationē bti paulini pzimi nozthanhūbzoz epi fidē et sacramēta xpi suscepit Que cū relicto hitu seculari illi soli seruire decreuisset secessit ad pūnciā ozientaliū āgloꝝ. Erat eni pzopiqua illi⁹ regis: deliberans erinde quō derelicta patria z oib⁹ q̄cūq; habuerat galliā pet̄iret: atq; in monasterio scrale pegrinam p dñō duceret

vitam. Lectio secūda.

NAm ē in eodē mo nasterio cozoz ip- si⁹ hererich fuit: mē al- dulphi regis oziētalīū āgloz regularib⁹ subdi ta disciplinis. Cuius emulata exēplū et ipsa pzopolito peregrināndi ānū totū i puicia pfata retēta est. Deide ab ai- dano epo i ptiā reuoca ta: accepit locū vni⁹ fa- milie ad septētrionalē plagam tigri fluminis vbi anno vno monastī- cā vitā cū paucis locis agebat. Post her fctā est abbatilla i monasterio qđ vocat heozthē. Cū ergo aliquot ānos hu- ic monasterio pzeesset: cōtigit etiā eā suscipere ozdinādū monasteriū i loco q̄ vocat strenihale.

QUam aūt illa (.l.z. multis ānis huic monasterio pesset: pla- cuit pio pzouisozi saluā nē ei⁹ aiam longa infir- mitate carnis examina ri. Percussa vero febzi- bus p lex ānos: eadem molestia non cessabat la bozare. Septimo ergo anno sue infirmitatis ad diē peruenit vltimū: et circa gallicantū pcepto viatico sacroscte cōio- nis: inter verba oz̄ois et exhoztationis leta moz tē vidit: imo de moz̄te transiuit ad vitā: p eū qui viuit et regnat i se cula seculoz̄um amen.

Cetera de cōi vni⁹ vir- ginis non mar. ¶ San cti ruki martyris. Of.

ADesto dīe suppli cationibus nr̄is: vt vt̄ri ruki martyr̄is tui intercessionib⁹ confidē tes: nec minis aduersā- tium: nec vllo cōturbe mur incursu. p̄. lec.i.

EGressus est igit⁹ ab emilia ad ra- uennā beat⁹ apolinar: ruf⁹ patrici⁹ adduci eū iussit ad domū suā: vt visitaret filiā suā infir- matā. Vt vbi ingress⁹ est domum cū clericis suis stati defūcta est puella. Et dolēdē flēdē increpabat eū ruf⁹ ptici⁹ dicens cū

lachrymis. Atq; vtinã dñs mũ meã nõ irrisisses: dñi eni magni indignati sũt: et noluerũt filiam meã saluare &c. ñ.

QUi vtũs appollinaris dixit. Fiducialiter age patrici: et iura michi p salutẽ celaris: q; p mittes puellã seq; salvatorẽ tuũ: & modo cognoscis virtutẽ dñi nri ihesu xpi. Rñdit rufus patricius Si videro eã stãtẽ & loquẽtẽ laudabo nomẽ dei viui: & nõ phibebo puellã seq; saluatorẽ tuũ. Hõc vtũs appollinaris p̃sumpt̃ orãs reuerit ad puellam & ait. Quid iaces? Surge q̃rite saluatorẽ tuũ Quesitã currerit dicẽs Magn9 est deus quẽ ꝓdicat appollinaris: et non est alius p̃ter eũ. Letõ. iñ.

BAptizata est autẽ puella cũ põe suo & matrẽ et familia p̃mistui ler9 aie trecẽte viginti quattuor: sed multi pagani crediderũt in xpm Rufus patricius timẽs celare occulte diligebat beñ appollinarẽ. Filia ei9 q̃lecrata est ihesu xpo et p̃mãsit virgo Idẽ beruf9 patricius post aliq; ãs i capuana ciuitate certo kalẽdas septẽbris p xpi noie cõplit martyriũ ad laudẽ dñi nri ihesu xpi. Cetera de cõi vnius mar. cũ or. Adesto. vtã

¶ Sctiaugustini epi & wercel. Ad vñ. ã Amauit. Et cete ãe cũ plal. lit. eõ. Ecce sacer. &c. q̃ilis xpi hyr. Iste q̃ssor. d. Amauit. & ne uãg. a. Confessor dñi &c. Magñ. n.

ADesto supplicatio nib9 nris ops dei: et q̃bus fiduciã sperãde pietatis iduiges: iterue dẽte btõ augustino q̃ssore tuo atq; põtifice cõsuete mie tribue benignus effectũ. q. Meõ. de letõ hermete. ãn. Hic est vere. ñ. Elisabeth or.

DEus q̃ btũm hermetẽ martyrem tuũ virtute q̃stantie in passione roborasti: et ei9 nobis imitatiõe tribue

pio amore tuo plpera mundi delpicere: et nul la eius aduerla formidare. Per dñm. Lcō. i.

Gif btūs augustinus ex puincia affricana ciuitate thagathēli oriū erat ac nutritus: oibus q liberalib⁹ lēis eruditus. Ipse etiā plequēti tpe ad me diolanū puenit ciuitatē: vbi a btō ambrolio eiusdē ciuitatis epo catholicā pcepit doctrinā Hicq pcepta dei gīa ad affricā remeabat. Ibiq erienio ieiuniis z oronibus deo leruiebat. k.ū.

Postea vero a valerio hyponenli epo plelbyterātū lulcepit z ab eodem epo potestate accepta euāgeliū publice cōtra cōluetudinem affricane ecclie pdicauit. Trālacto igit tpe: lupradictus valerius eps lecretis lēis apō pri matē epm cartaginenlīū impetrabat. vt idē augustinus le viuente hyponenli ecclelie ordinaretur epuscop⁹. k.iq.

Quāq lupradict⁹ valerius publice luā populo inlinuaret voluntatē: lanctus augustinus tale omnibus audientibus relpōlum dediſſe fertur. Ego nullo modo epatū lulcipere contra morem affricane ecclelie volo: viuente nostro epo. Tūq ille ab oibus pene epis affricane luaderet vt epatum lulciperet: petitioni eorū luccubuit: ordinationēq lulcepit. k.iiq

Postq igitur fctus augustin⁹ epuscopus factus esse: debellabat hereticos armis lalutaris doctrine. Ipse enim columna catholice fidei robuſtiſſima tuba celeſtis: vas eloquētie: thelaurus lcientie: defenlor ecclelie: hereticorum propugnator: lācte trinitatis verus amator. Veſtes eius calciamenta: et lectualia ex moderato et compe-

cēti habitu erāt: nō nitī da nimium: nec abiecta plurimum. Lectio. v.

BEat⁹ vero augustin⁹ mēsa vsus est frugali ⁊ parca: q̄ quidē inter olera et legumina etiā aliq̄n carnes ꝓpter hospites sumebat. Vinū sēp habebat: qz nouerat vt apls ait quia oīs creatura dei bona est: et nichil abiciēdū: qđ cū grāy actiōe ꝓcipiē. Hospitalitatē sēp exhibebat ⁊ in sua mēsa lectio nē magis q̄ epulationē vel potationē diligebat ꝙ. Iste est q̄ ate dcō.. r. vi

ISte etiā q̄ vtilit̄ elaudauerat in ecclesia mille foztissima a se cōdita appzobāt volumina. De ei⁹ quoq; industrio btūs ilidoz⁹ ita scribit. Dim eni q̄ plures ediderūt libzos: augustin⁹ ingenio sui vicit: qz tanta scripsit vt diebus ⁊ noctibus nō solū scribere libzos ei⁹ q̄lpiā: sed nec q̄dē legere occurreat. Septima lectio de expositione euangelij Vos estis lux mundi. Omel. vi in cōi. lcō. vii

SAnct⁹ vero iste augustin⁹ septuagista et sex ānis vixit. In clericatu aūt vel epatu ānis ferme quadzaginta. Et in ipsa qua defūctus est egritudine insserat sibi psalmos dauiticos: q̄ sūt paucissimi de penitentia scribi: iacēsq; in lecto: ipsos quaterniones intra parietes positos dieb⁹ sue infirmitatis intuebatur legebat: atq; vbertim iugiter flebat. Lcō. ix

ET ne intentio ei⁹ a quoq; impediretur. ante dies ferme decem q̄ exiret de cozpoze postulauit: ne quis ad eum ingrederetur: nisi his tm̄ hozis quib⁹ medici ad inspiciendū intrabant: vel cū ei refectio inferretur: ⁊ ita obseruatū et factum est. Ipse eni oī illo tēpoze ozationi vacabat: sicq; inter verba oronis doz

minit cū patribus suis Cui⁹ interuentu nobis a deo pzestetur illuc peruenire: vbi gaudium ineffabile sāctis oibus administrat in sēcla sēcoꝝ. ps. Te deū. Cetera de ꝙi vni⁹ cōfl. pōtifi. et vocatis: cū oratione Adesto. Memoria de sctō hermete martyze. oco. vsq; ad vel. ā. Ecce sacerd. Sciendū ane cū psal. ferialiꝫ. cū Benedictione. Et cetera de cōi vni⁹ cōfessoris ⁊ pōtificis. Memoria de sācto iohāne. ān. Herodes timebat iohānē: sciēs eū virū iustū et sanctū: et custodiebat eū. Alia ⁊ ho. oꝝ

SAncti iohānis baptiste et martyzis tui dne qs veneranda festiuitas salutaris auxiliū nobis pstet effectū. ℣. Memoria de sctā sabina virgine. ān. Simile est. ℣. Diffusa est gra. Oco.

DEus qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoziā martyrū contulisti: cōcede propicius vt cui⁹ natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. ℣.

¶ Si festū decollationis sācti iohānis baptiste in dnica euenerit totū seruitiū in ipa dnica fiat de sācto iohāne: et die dnica sequēte incipiat hystoria. Si bona. et fiat tunc memoria de sancto bertino. In festo decollationis sancti iohānis baptiste ad matutinas. Inuit. Iubilate deo. ℣. Venite. hymn. Deus tuoꝝ. In primo nocturno. ān.

BEati iohannis viri tus herodis feritas cū audiret: concussa sunt viscera: cozda tremuerunt: et omnes cozporis sensus stupendo subegerunt. ps. Beatus vir. ān. Pzecursoz xpi iohānes māioz hominibus: par angelis hic tantus datur inestui: traditur adultere. ℣. Quare fremuerūt. ān. Herodes sicarius in ciues: occisoz filiozum iohannis sanguinem pium in porulo crudelitatis absozbuit. psal.

Dhe qđ. ỹ. Elias ho. r. i.

HOdie frēs carissimi decollationem sancti iohis baptiste solenni deuotiõe celebramus: quam factã fuisse circa solẽnitatẽ paschalẽ euangelica docet auctoritas: ⁊ ãno post hec sequente: cũ denuo tẽpus paschale rediret: dominice passionis mysteriũ esse cõpletũ. Herodes ergo alligans iohãnem posuit eum in carcere. Qui vincula soluerat petõi: petõis vinculis alligat vt vincta venia: loco venie nõ relinquat. ℣. misit herodes rex manꝰ ac tenuit iohannẽ: et vinxit eũ in carcere: qz metuebat eũ propter herodiadẽ Quã tulerat frẽ suo philippo vroꝛi ỹ. Arguebat herodes iohannes ꝓpter herodiadẽ. Quam tulerat. lec. ij.

IN ecclesiastica vero legitur hystoria iosephi testimonio introducto: qđ herodes propt hoc misit iohannẽ i carcerẽ: qz videbat qđ preceptis eius ac monitis obedire in oibus plebs esset parata: melius qz credidit ꝑ ipsũ aliquid fieret anticipare iohãnẽ nece: qđ postmodum turbatis rebus serã pnitentiã ageret. Ex ista cui suspitione herodis in castello macherõta vinctꝰ adducit iohẽs ỹ. Johãnes baptista arguebat herodẽ ꝓpter herodiadẽ quã tulerat fratri suo viuentibꝛoꝛẽ. ỹ. Ipse herodes spiculatoꝛe precepit amputari caput iohis in carcere. Propter. r. ij.

DIcebat enim iohẽs herodi. Nõ licet tibi habere vꝛoꝛem fratris tui. Ecce vnde iohannes offẽdit: ecce vnde herodes furit. Dicebat ⁊ iohannes: qđ erat legis: qđ iusticie qđ salutis certe qđ erat non odij sed amoꝛis. Die vero natalis herodis saltauit herodiadis filia i medio triclinio: et placuit herodi: et oibꝰ ami

ris eius: et iureiurando pollicitus est ei dare quē cunq; postulasset ab eo. ℣. Metuebat herodes iohānem. Sciens eū virū iustū & sctū. Et custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat: et libenter eū audiebat. Sciens rum virū. Gloria patri. Et custodie. In lectiōne nocturn. ān. Herodes te petit causā iohannes iniuriā causā iustitie qui rexerit: in te inuenit quod puniat: in iohanne quod doleat. ℟s. Cum inuocarem exaudi. ān. Herodem iohannes sanctis monitis nō accusatione pulsauit: vt pote amator castitatis: quē corrigere voluit non perire. ℟s. Verba mea auribus. ātipho. Dicebat iohannes baptista qđ erat legis: quod iustitie: qđ erat salutis: cessate quod erat non odii sed amoris. psalm⁹ Domine dominus noster. ℣. Posuisti do. Lectio. iiij.

PUella vero premonita a mātre sua da mihi inquit i disco ca put iohannis baptiste. Hec est mulier: hec est illa antiqua malicia: que adam eiecit de paradiso et vitā abstulit mundo: et humanum genus mersit in infernum. Hec inuenit veterem iabozem et pressuram: que nunc occidit iohannem baptistam. Tunc contristatus est rex vehementer: tamē propter iusiurādum et recumbentes misit: et decollauit iohannem: et allatum est caput eius in disco: et datum est puelle: et puella dedit matri sue. ℣. Herodes enim tenuit & ligauit iohannem et posuit in carcerem propter herodiadem Quam tulerat fratri suo philippo brozem. ℟. Herodias autem insidiabatur ei et volebat occidere eum. Quā tulerat fratri. Lectio. v.

IUstitia regis nō est ablutio: sed conclusio sceleris. Ipse enim letabatur occulte: q̄ ea petebat: q̄ et

antea facere si exculabi liter posset disponebat. Qui si caput herodiadis peteret: nulli dubiū qui ei dare veracter abnueret. Caput iohannis in disco: signat corpus christi: quo pascimur i sctō altari: et qđ ecclie gentiū tribuitur i salutē ac remediū aiarū. ℣. Puelle saltanti impetrauit mater: nichil aliud petas nisi caput iohannis baptiste. Et cōtristatus est rex ppter iusiurandū et ppter simul discūbentes. ℟. Que cū surrexisset: dixit mri sue qđ petāret illa dixit: caput iohānis baptiste. Et cō. vi

QVod aūt mri sue id ē synagoge tu deor: in fine offert mūdi participatio corpoꝝ lancet: fides christi ab ecclia gētiū. Magna solēnitas diei huiꝰ capite plectit q̄ plusq̄ ppheta caput est olim propheta rū. Iohēs igit vt fidelis prenūciꝰ ipleuit officiū penurlozis: vt redēptoꝛē mūdi qui digit demōstrauerat etiā ad inferos preciosa mort precederet. ℟. Quid pe tam mater: nichil aliud p tas nisi caput iohis: q̄ c itroisset cū festinatione a regē: periuit dicēs Pzeto te dñe mi rex vt des mich caput iohis i disco. ℣. Re herodes ait puelle: pete me quid vis: et dabo tib Pzecoꝛ. Glia pa. Pzeco Yn. iii. noc. ān. Herodes tacibꝰ libidis ardēs cogi tabat tradere neci innoc tē quia christo tesse i nati mulierū maioꝛ nō surrex ps. In dño cōfi. Alle tū est caput iohis i disco salutaris mōnita dabat h cessui: s illicita cohibeb znubia. Dñe q̄s habi ā. Hostie plusq̄ ppheta iohannē ab ipio herode in rempta toto coꝛdis affect pterenur: vt triūphās c angelis assidua pzece rp coget pzo nobis ps. Dñi in virtute tua magna ei. Secūdū mar. vi. i. tp

IN illo tpe: Audiit herodes ac tenuit

iohannē et vinxit eū in carcerem pzopter herodiadē vrozem philippi fratris sui: qz duxerat eam. Et ℟. Dermo ex cōmēta .bene.bede. ℣. Et⁹ narrat hystozia philippū herodis matoris filium sub quo dñs fugit in egyptū fratrē huius herodis sub quo passus est xps: duxisse vrozē herodiadē filiam regis arethe. Postea vero socerū ei⁹ exoztis q̄busdā cōtra generū stimultatib⁹ tulisse filiā suā: in dolozem mariti pziozis inimici ei⁹ nuptijs copulasse. ℟m. Contristatus est rex herodes pzopter simul discūbentes nolait eū cōtristari sed misso speculatoze pzecepit amputari Caput iohānis baptiste. ℣. Rex' vici⁹ adulterio amoze saltatrici tulit auferri. Caput. lec. vij.

Quis sit autē hic philipp⁹ euangelista lucas pleni⁹ docet dicens. Anno quintodecimo iperij tyberij cesaris pzocurāte pōcio pylato iudeam: tetrarcha aūt galilee herode: philippo aūt fratre ei⁹ tetrarcha hyturie ⁊ trachonitidis regionis. Ergo iohannes baptista q̄ venit in spū et virtute helie: eadē auctozitate qua iste achab cozripuerat et iezabel. arguit herodē ⁊ herodiadē: q̄ illicitas nuptias fecerint. ℣. Misso herodes speculatoze pzecepit amputari caput iohānis i carcere: quo audito discipuli eius venerunt ⁊ tulerūt cozp⁹ ei⁹. Et posuerunt illud i monumēto. ℟. Accedentes autē discipuli sancti iohannis baptiste venerūt et tulerūt cozpus ei⁹. Et po. lec. ix.

Fact cū dies opportunus accidisset herodes natalis sui cenā fecit pzincipib⁹ ⁊ tribunis ⁊ pmis galilee. Solli moztalib⁹ herodes et pharao leguntur diem natalis sui gaudijs festinis celebzasse: iz dñs rex i fausto auspicio te-

stinitatem suã sanguine sedauit. ℣. Accedentes discipuli sancti iohannis baptiste tulerunt corpus eius Et sepelierũt illũ ℟. Misso herodes speculatore precepit amputari caput iohãnis i carcere. quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corp⁹ eius Et sepelierũt. Glia pri. Et sepelierũt. ꝓs. Te deũ. ℣ Posuisti. In laudib⁹. ã. Herodes enim tenuit et ligauit iohãnẽ s posuit in carcere ꝑ herodiadẽ. ℟ Dñs regnauit. ã. Puelle saltanti iperauit mater nichil aliũ petas nisi caput iohis. ꝓs. Jubilate. ã. Dñe miserere mihi in disco caput iohãnis baptiste. ℟ De⁹ de⁹ me⁹. ã. Arguebat herodẽ iohannes ꝑ herodiadẽ quã ducerat frater suus philippus uxorẽ. ꝓs. Bñd. ã. Da mihi in disco caput iohis baptiste s cõstristat⁹ est rex ꝑter iuramẽtũ. ꝓs. Laudate. cp̃. Iste sanct⁹. hym⁹ Martyz dei. ℣. Just⁹ ut pal. In euãg. ã. Misso herodes speculatore precepit amputari caput iohannis in carcere: quo audito discipuli eius venerunt s tulerunt corpus eius s posuerunt illud in monumento. ꝓs. Benedict⁹. ox. Sãcti iohãnis. Mẽo. de lãcta labina. Ad horas ãe de laudi. Cetera de cõi unius mar., cum ocõne Sãcti iohãnis. Ad vel. ãe de laudi. cũ psalmis ferialib⁹. cp̃. Iste sanct⁹ hymn⁹ Martyz dei. ℣. Gloria et honore. In euã ge. ãn. In medio carceris stans beatus iohannes voce magna clamauit et dixit domine deus meus tibi cõmendo spiritum meum. ℟. Magnificat. ox. Sancti iohãnis. Mẽoria de sanctis martyrib⁹ felice et adaucto. ãn. Gaudent. ℣. Exultent. Ox.

Maiestatẽ tuã domine supplices deprecamur: ut sicut nos iugiter sanctoꝝ tuoꝝ felicis et adaucti commemoratione letificas: ita semꝑ supplicatione de-

tendas. Per dominum.

¶ Sanctorum martyrũ felicis et adaucti. l. i.

IN diebus diocletiani et maximiani imperatorũ ppolitũ est in pncipibus et magnatib⁹: vt libros deificos ertoz querent de manibus epyscopoz̃ et pzesbyterorum. Tunc maguilian⁹ curatoz ad se perduci iussit felicẽ epyscopũ: cui ita dixit. Da nobis libros vel membrana quos deificos dicitis: vt possint igni tradi. Felix eis respondit Habeo quidem: sed nõ sum daturus. Melius est meipsum igne aduri q̃ scripturas deificas. l. ij

TUnc pzeceꝑ ꝓto ei post multa supplicia beatũ felicẽ vna cũ clericis suis gladio animaduerti pzecepit. Cũq; duceretur ad passionis locũ: clara voce dixit. Deꝰ gratias ago tibi: quiquaginta et sex annos virginitatẽ meã custodiui: euãgelica seruaui: fidem et virginitatem pzedicaui: et nũc pro nomine tuo ceruicẽ flecto vna cum clericis meis ad victimam. Et hec dicens: vna cum clericis suis per martyriũ transiuit ad dñm. l. ij.

HUic etiã felici epyscopo cum ad decollandum duceretur: obuius fuit quidã chzistianus qui cum se chzistianum pzokiteretur: mox cum eodem felice epyscopo decollatur.

Huius nomen chzistiani ignozantes: adauctũ eum appellauerunt: eoq; sancto felici epyscopo auctus sit ad cozonam. Horum igitur sanctorum martyrum pzecibus bona nobis cuncta pzoueniant: hic et in celestibus per eum quibi uie et regnat in secula seculorum. Letera de cõmuni plurimorũ martyrum cũ oratione Mã festatem tuã. vt supza.

¶ Sancti aldani epyscopi et confessoris. l. i.

QUam vero oswaldus regnū susce-
pisset misit ad maiores
natu scotor: petēs vt si
bi mitteret antistes Cu
ius doctrina gēs anglo-
rū susciperet fidei sacra
mēta. Accepit eni aida-
nū pōtificē cūme māsue
tudis virū: dās ei locū
in insula lindisfernēsi:
vbi idē epyscopus eccle
siam edificauit. lcrō. ij.

TRāsiato igit ad ce
lū oswaldo: susce
pit oswin⁹ frater eius
regni gurbernacula.
Dedit etiā oswin⁹ epo
aidano equū quē equi-
tare solit⁹ erat q̄ paruo
tpe iterierto dictū equū
pauperi erogabat. Hoc
cū relatū esset regi dice
bat epo. Nū eqs vilio-
res habem⁹: q̄ paupib⁹
sufficerent? Cui eps.
Nū tibi cariōr est filī⁹
equi: q̄ filius dei? His
auditis corruit rex ve-
niam postulando. l. iij.

TUnc eps regē le-
nauit: et astātib⁹
dixit Scio q̄z nō multo
tpe victur⁹ est rex. Nū-
q̄ ante hec vidi humilē re
gē. Nō eni digna est hec
gens talē habere rectō-
rē. Nec multo post dira
epi prelagia crudi regis
funere ipleta sūt. Sed
et ipe eps aidanus duo
decimo die post occisio-
nē regis scilicet pridie
kalēdas septēbris de se
culo ablat⁹ spūs recep-
it ppetuas. Cetā de cōi
dnt⁹ cōfes. et pōtificis.

CSi kalā sci egidij ab
batis in dnica euc. trā-
slerak i. q̄. kerie: z ieiuni
hystoria de iob. Si bona
die dnica hysto. Deto m.
in crastino oct. bte ins.
Adonay. in crastino sci
mauricij kerialiter incl
piant et pcātent i certis
nōobstātib⁹ q̄mcōzatio
nib⁹ sci dvilelmi apl̄or

CSci egidij abbatis;
ad vel. aḡe z plal. ferias
les. cp̄. Justus cor. ꝛ.
Hic euo tener. hy⁹. Iste
cōfessor. ỽ. Amauit eum.
In euāge. an. Suscipiā
tes vbi egioti solēnia cele
brāda tibi sūme pater glo

tes atq; laudes exoluim⁹: qui seruos tuos et in terra mirificas et in celo gliose coronas. ℟s. Magñ. oꝛ. ℣Redde nobis dñe ℟s miam tuã z ꝛa ti egidij abbatis intercessio: cuius nos dedisti patrocinijs adiuuari: tribue vt maiestatẽ tuã eroꝛet pꝛo nobis. ℣er. Oꝛatio de sãcto pꝛisco martyꝛe. ãmphie est vere dꝫ. Gloꝛia et honoꝛe. oꝛ. ℣Pꝛesta q̃s. vt in cõi. Ad matu. Inuit. Adꝛemus regem totius bonitatis auctoꝛẽ. Qui sepñ egidium eroꝛnat et gꝛe donis: et iaſticie pꝛemijs. ℏ. Venite. hy⁹. Alte confessoꝛ. In pꝛimo nocturno. anti. Sanctus egidius natione grecus: a pꝛeclaris parentibus oꝛiginem duxit. ℟s. Vtus vir. ãn. Coꝛpoꝛe valẽs: et acer ingenio: keli citer est alit⁹: et liberalites eruditus. ℏ. Quare fremuerũt. ã. In cerñ quoq; possessione nõ tenuis sed ingentem copiam pꝛouidꝰ largitas eroganit. psal. Dñe quid mid multi. ℏ. Amauit eñ. Lcõ pma.

Sanctus egidius natione grecus: a pꝛe clarꝭ parentibus oꝛiundus athenis: datre theodoꝛo nomine: matre vero pelagia. Quadã die dum ad ecclesiã pergeret: accidit vt quidam eger iaceret in platea a transeuntibus elemosinam petẽs. Cuius vocibus sanctus puer cõpũctus tunicam qua induebat egro tribuit. Qua indutus eger ilico recepit coꝛpoꝛis sanitatem. ℣. Fidelis xpi confessoꝛ egidius genere clar⁹. Sed scientia virtute et opere lꝫ ge clarioꝛ extitit. ℏ. Legit quidem regia stirpe fuisse pꝛogenitus. Sed. lcõ. q.

Hec multũ post parentib⁹ in pace dormitis: quoꝛ obitũ ante spũ reuelãte pleuerat: pꝛimonij sui qd eis satis magnũ remãserat: xpm fecit hereꝛ. Interea dñs

quadã die de ecclia redi
ret obuiꝰ ei fuit q̃dã mi
serrima fẽe q̃ nupa ser
pẽte pcussus moztiferũ
virꝰ se fatebat recipisse
Quẽ vir fctus oõne ku
ra p eozpꝰtine reddidit
sanitati. ¶ Hic euo tener
ad liberalia cudimẽta di-
spositus. Doctozes sãmos
byzeui equiparauit. ℣. Cum
potẽtis igenii motũ nec le
uitas ꝓcipitẽ ageret: nec de
fidia tardũ. Doctozes. ℟. itẽ

POst multa siquidẽ
miracula dño per
eũ fctã quenit dei nutu
egidius ad quẽdã locũ
haud lõge a rodani flu
minis decursu i mare:
cui septimania vocabu
lũ est. Ibiq; q̃ddã repe-
riẽs antrũ: iuxta cuius
ſtroitũ fõticulus vnda
pura scatebat: deo gẽas
reddidit. Triẽnio ibidẽ
manens solis herbis et
aquauixit: excepto q ei
dñs quãdã ꝓparauit cer
uã: q̃ cerꝛ hozis lactis
alimoniã sibi ꝓbebat.
℣. Docili quoq; puero
gra dei nõ debuit. Vitã ei⁹
ei mop honestate ꝑmẽdãs
ꝺ. Jã iãq; fozas scintilla-
bat indiciis successus itus iã
pada charitatꝭ. Vitã. Glia
Vitã. Jn. ꝯ. noc. ãn. Hic
iter ꝑspa voluptate nõ est
resolutꝰ: nec iter aspa dis-
turno certamine superatus.
℟. Cũ inuocarẽ. ã. Inediã
sitim algozes ꝫ vigilias p
xpi amoze delictas cõputa
bat. ℣. Verba mea. ãn.
Affectꝰ iniurijs: ꝫ grauiter
saucijatꝰ afflictibꝰ se depze
cabat ueniã. ℟. Dñe dñs
nr. ℣. Justũ deduxit. ℟. itẽ.

QOntigit aũt fami
liã regis flauij: q̃
tũc tpis gothoꝝ monar
chiã tenebat ꝓdicti loci
vicinia venãdi gra itine
re. Videntes aũt ceruã
que dei virũ lacte pasce
bat: oibus alijs cozpoze
pzestãtiozẽ: discopulatꝭ
canibꝰ hãc insequũtur.
Que huc illucq; disfu-
giẽs ad itroitũ spelũce
appzopinquãs queru-
lis rugitibꝰ cepit a fcto
viro quasi ꝓfidiũ ꝓpe-
ranter flagitare. Canũ
vero nullꝰ intra lapidis

tactum appropinquate
gulus est: sed dilatu
magno ptra venatores
reuersi sūt. ℣. Egro igi
tur cuidā mēdicanti quali
primitias elemosine sue
Debit vestē qua nō superē
tegebat. ℟. Quāuis
adhuc pedagogi senten
ciam sibi horrendabilē esti
maret. Dedit vestem qua
non superdua te. Letō. v.

QUod dū regi re
latum esset cum
multitudine venatorū
rex et eps in saltū perre
xerunt predictam rem
probaturi. Motā igit
ceruam insequentes lo
cū dumoꝝ ac vepriuꝫ
densitatem inaccessibi
lem: circundederunt in
gyrū. Unus eorum sa
gittā dirigēs: vt ceruū
expelleret: sanctūq; oxā
tē in genu vulnerauit.
Milites vero acri⁹ insi
stētes: ad serui dei pue
nere spēluncā. Tāde rei
veritatē cognoscentes:
prdib⁹ei⁹ q; uoluti tante
molestie venia postula:
bant. ℣. Prodiit explo
quodda mesurabile signū:
Quo deū egidio cooperari
cōpertū est. ℟. Nā vt eger
attigit oblatā sibi vestē: re
cepit simul pristinā sanita
tem. Quo deū egidio. ℣. Vi

POstea vero cepit
predictus rex fre
quēter edificatiōis cau
sā colloquijq; voluptā
te reuisere: et sanctis
eius monitis erudiri.
Cumq; sibi renuenti le
pius innumeras offer
ret gazas: tandem mo
nuit eū vir dei vt inde
pot⁹ aliquod cenobiū
construeret: in quo ser
uos dei cōgregaret: qui
domino famularentur.
Quod cum fecisset: vi
ctus egid⁹ precibus re
gis postq; plurimū relu
ctasset: eiusdē monaste
rij curam suscepit. ℣.
Parentibus autē eius in
pace defunctis Patrimo
nii sui xp̄m fecit heredem
℟. Mirabili modo paupe
tatis diuersus dum tem
poralium impendiis eter
na lucratur. Patrimonii.
Gloria patri. Patrimonii.

Jn.ij.noc. ℣n Credebat qđ didicerat a vero magistro in patientia tandem animas possideri. psalm⁹ Domine quis habitabit. ℟. Virtute itaq; vere⁹ ad sublimia sacerdotali inculs meruit decorari. ℣s. Dñe in virtu. ℟. Obtinuit eni illud sapientis: q̄ i tpe iust⁹ factus est receptabilis. ℣s Dñi est ter. ℟. Magnificabit. Septia lec. tm de expo. euāge. sedm lucā. Nemo lucernā accēdit. Omelia vt in cōi. ℣. At vbi sci vir vir⁹ pre magnitudine sua latere nō potuit, Conclevāt ad eū plurimi corporis animeq; beneficia postulātes. ℟. Nec vero vbi vator hilaris: et qđ daretur abunde aderat spei sue munere frustrabātur. Conclevātad eū plurimi corpo. Lectio. vii.

PRorima itaq; die dū vir sanct⁹ missā de more celebrās pro tā rege dñm in canone deprecaret apparuit ei angel⁹ dñi sup altare cedulā ponēs in qua descriptū erat ordine et tpūs regis pctm̄: z egidq precibus esse dimissū: si penitens tm̄ ab eo desisteret. Qđ vidēs dei famulus: et officio peracto regi legendam tradidit. Recognoscens igit̄ rex scelus qđ fecerat: ad pedes illi⁹ procidit flagitans: vt apd dñm suis precibus patrocinaret. ℟. Cuiq; mira gesta laudū ꝑconia sequerētur: mortui transito Natalē gregia sua presentia vivificavit. ℟. Incautum esse iudicās levis fame precio thesaurū bone conscientie vendicare Natalē gre. lec. ix.

SAnctus vero egidi⁹ postea cū paucis fratribus romā petiit: vt monasteriū suum apostolico iuri māciparet: ne alicui laicē ꝓsone ecclīastice religionis ignare subderetur Huius itaq; decreti ab apostolico pfectū detulit secū ꝓuilegiū. Duo quoq; cypssina ostia sācto⁹ imagines apl'oz̄

inculpta dedit ei apostolicus i pignus charitatis. Que vir dñi diuine gubernationi cõmẽdans in tyberim milit Qui cum pueniſſet ad monaſteriũ ſuũ: mox a quibuſdã reuelatũ eſt: duo mire ſculpture aſtia in portu eſſe ſine aliquo regimine. Qõ vir ſanct⁹ audiẽs: illa deferri ad monaſteriũ iuſſit Cõfirmatis igitur oĩbus: innotuit ei de⁹ per ſpm̃ ſanctũ exit⁹ ſui diẽ iminere. Qõ ille fratribus indicãs: media nocte dñica kalẽdas ſeptẽbris migrauit ad dñm: cui eſt honor ⁊ glia i ſecula ſeculoꝝ. Mirabile quidẽ eſt quãta in eo ſuccreuerit parſimonie virtus. Cum multo tpe ab ipſius quoq; panis abſtineret edulio. Vnde facile patet eum nec pulmẽtaria: nec quelibet gule irritamẽta queriſſe. Cũ multo. Gloria. Cum multo. ℣. Te deum. ℟. Oꝛa p nobis. In laudib⁹. Antiphona.

Dominũ cẽp⁹ vbiq; regnãtẽ in ſcõ ſuo egidio mirifice predicem⁹ ℣. Dñs regnauit. ℟. Jubilem⁹ deo gratulantib⁹ animis qui patronũ vtm egidiũ decoꝛauit gẽa ſcitatis ℣. Jubila. ℟. Deus vt tã dẽ nos vigilãtes inuenias cari tui nobis merita ſalſragẽtur. ℣. De⁹ de⁹ me⁹. ℟. Benedictus ſit vniuerſalis dñs qui beat⁹ nobiſcũ vñdicit egidi⁹. ℣. Confitemini. ℟. Laus iocũda reſonet deo viuo ⁊ vero: in ſcti ſui egidii miraculis glorioſo. ℣. Laudate. ℟. Benedictionẽ. hy⁹ Jeſu redẽptoꝛ ſe. ℣. Justus germinabit. In euange. ℟. Benedicimus te clementiſſime de⁹: qui diem feſtũ beati egidii in laudẽ tuã nobis expendere tribuiſti: teq; ſuppliciter eroꝛam⁹: vt ſcis tuis quib⁹ honorificentiã exhibemus: virtute ac premio ſociari mereamur. ℣. Benedictus. oy. Pꝛeteꝛẽdẽ. Cetera de cõmuni vnius cõfeſſ. non pontificis. Mẽo. de mar-

tyte. Ad ho. añe de lau. Cetera de cōi: cū oōne Pzetēde. Ad vel. añe de lauō. cū plal. ket. cp̄m. Bñdictionē. hy⁹. Jesu redē. ō. Amauit. In euāgelio. á. Sācte cōfessor xpi pkone nr̄ egidi: p cui⁹ meritis deū glozificam⁹: apud illū p nobis te intercedere sentiamus. ps. Wag. oz. Pzetēde. ¶ In trasla-tione sci cuthberti epi. Ad vel. añe z pal. ket. cp̄ Ecce sacer. ℣ miles xp̄i hy⁹. Iste confessor. ō⁹. Amauit. In euāgelio. ām Cōfessor. ps. Wagn. Oz

O Wps sempiterne de⁹: q̄ lēp es z vbi q̄s mirabilis: q̄s imensā cl mētiam tuā: vt sicut btō cuthberto pontifice tuo eminētē gliam cō-tulisti: sic ad cōlequēdā miaz tuā ei⁹ nos facias pzecibus adiuuari. p ō. Deo. de letō birina. a. Iste cognouit. ō. Iustū de. Oz. Da quesumus. vt in cōi. Ad maturinas. Inuitatoziū. Dnū deū. ac. vt in cōmuni. letō. i.

Gratia aūt diuina ispirāte āno vndecio obit⁹ leissimi p̄is cuthberti kes charissimi lidisfernēlis monasterij lepkchzū ei⁹ apetiētes inuenerūt cozpus ei⁹ totū quasi adhuc viueret itegrū: multo tēpozis mienti q̄ mozt uo similius: lz z vestimēta q̄b⁹ indutū cozp⁹ erat: plena nouitate apparebant. Q̄ō videntes kes: festinātes retulerūt antistiti suo eadberto q̄ inuenerāt et viderant. Attulerūt q̄q̄z ei et partē idumēto rū: q̄ cozp⁹ sctm̄ ābierāt.

Ipse aūt dilectus deo eadbert⁹ ātistes cuthberti succes soz: leti p̄is vestimētoz: mūera gr̄āter accipiēs: z miracla libent audiēs ipa idumēta miro oscu labat affectu. Dixitq̄ kēib⁹ Nos ergo noua indumēta letō cozpozi exhibere p̄ his q̄ ad me attulistis: z sic reponite in archā quā parastis. Et

Adiecit q̃q; dicẽs. Scio aũt certissime q̃z nõ diu remanebit vacus loc⁹ ille. Et ꝯbeatus est: cui i eo lacu lataté quiescẽdi dñs ꝓstare dignabitur. Fecerũt aũt frẽs vt iusserat: & in theca corp⁹ recõditũ supza pauimẽtũ sãctuarij posuerũt. Nec multo pst: iple dilect⁹ eadbert⁹ morbo correptus acerbo migrauit ad dñm. Et posuerũt corp⁹ ei⁹ in sepulchro supzadicti patris cuthberti. In q̃ etiã loco signa sanitatũ meritis ãbor fuisse referũtur q̃z vita vtriusq; deo digna iũcta est: cui est honor & glia in scla sclor amen.

Vitã. v. ꝺ scõ birino. v.

Eat⁹ siq̃dẽ ꝓfessor birin⁹ rome ex nobili ꝓsapia ortus. pie & religiose moztalitatis ornamẽta q̃rebat. Perlato igit rumore tãti viri sũmo põtifici honorio: fuitat ab eodẽ: & iã illi⁹ phãtat obtutib⁹: q̃ eũ ad epatus euexit ordiñ mãdans: vt britãniã fidei verbũ ꝓdicatur⁹ adiret Iniũcto itaq; ope suscepto: btũs birin⁹ in britaniã puenit: & gen vilorũ totã terrã paganã ingressus: regẽ illor de aqua lauachri a scto rege osvvaldo dispõnẽte dei gra susceptũ ad fidẽ xpi quertit. f. v.

Baptisato aũt rege baptisat & ei⁹ familia vniuersaq; puincia. Donauerũtq; meõrati reges btõ birino ciuitatẽ: q̃ dorcacester vocat ad faciẽdã inibi sedẽ epalẽ. Sublimat⁹ igit i sede btũs ãtistes parat ecclias: fana cũ simulachris euertit: ordinauit clericos: viuere vvo docet & exẽplo. Dedicatis vero ꝯplurib⁹ ecclesijs: multisq; pplis ad dñm aduocatis humane cõdecens nature migrauit ad dominũ, scto. iii.

Sepult⁹ vo⁹ ciuitate põtificat⁹ pr logũ xps requieuit. Et pst multos ãnos odde

epatū regentē:q quint⁹ ei i epatū successit:trāslatus est in vvētanā ciuitatē:et in eccliā btōz apostolox petri ⁊ pauli honozifice tumulauit. Euoluto aūt mltō tpe btūs adelvvoldus magne religiōis vir:q i epatu vicelimusseptus successit:de loco vbi politū fuerat sācti simū coꝛp⁹ eleuauit:et i eadē eccliā iuxta mai⁹ altare honorificentī⁹ collocauit:ad laudē dñi nr̄i ihesu xp̄i. Tres vltime lec. de expōne euāgelij Vos estis lux mūdi. ℣. mel. vt in cōi. ir. ℟. Sint lumbi. Cetera ad matu. et hozas de cōi vnī⁹ cpi. pōti. cū oꝛone Ops lempiterne. Et fiat meō. de letō bertino. ān. Amauit. ℣. Magnificauit. oꝛ. de cōi. Ad vel. ā. Ecce sacerd̄. Psalmi fer. et. vnī⁹ confes. pōtifi. cū oꝛone Ops lēpiterne de⁹. Meō. ꝺ letō bertino abbate. ā. Iustū deduxit. ℣. Magnificauit. oꝛ. Interrellio. vt i cōi

Si translatio sancti cuthberti i dñica euenerit:dicerat. ⁊ ibi incipiat hystoria Si bona. et fiat meō. de letō birino tm rum. ā. Cōfessoꝛ dñi. ℣. Amauit. oꝛ. Da ꝗs ops. vt in cōi. Et ad cpm in dñica incipiat de sācto cuthberto. et meō. fiat de dñica ⁊ meō. de sācto bertino abbate. ⁊ in crastino fiat de sācto cuthberto. et medie lec. de letō bertino cum ℣ḡs. Dñe pzeueniſti. ℟. Ille homo ab ado. ℣. Vir israelita. Exp̄ō. Vos estis lux mū. et ir. ℟. Sācte cuthberte et lup psalmū Vñdict⁹. ān. Euge serue. Et memoria de letō bertino. ā Ille homo. Si medie lect. fiant de letō birino in die leti cuthberti:ir. ℟. erit. Sint lūbi. Si autē nonū ℟. erit Sēt cuthberte. In laud. alie ⁊ ceteꝛa vt̄s. Meō. de letō bertino. ān. Ille hō. ꝛr̄.

Sācti bertini ab. l. i.

Gregoꝛi⁹ dei abbas bertin⁹ post ando-

mart obitū multis vixe rat annis: turbāq; monachoꝝ sub districte sacre regule iugo custodiebat. Post trālitū aūt bti bertini quadā nocte dñica tres viri ad piscationē ibāt: r tātā multitudinē pisciū capiebāt: quantā nūq; antea vna pzēdiderūt nocte. Post piscationē vero lati nauigabant ad poztū: sed de nauicula se monere non poterant. Lcō scdā

DUo ei ex eis pedū et manuū officio pziuati toto fuerūt coꝛpoze contriti. Tercius aūt officio pedū pziuatus: surdus effectus est. Ultio eni sup eos venie dina ꝑpter noctis dñice trālgressionē. Meniētes aūt ad sci bertini sepulchꝝ: pristinā receperūt sanitatē. Quidā etiam homo maligno spū repletus ecclesiā scti bertini ingressus dū cēs ad ꝓcipiēdā refectionē pzeterēt refectoziū: furat? est vasa argētea. lcō. iij.

DUm ille egressus cepit ꝛrere aditū poꝛte: vidit sicut ipse postea narrauit: plurimos sibi assistere inimicos. Hi ꝛtigit vt reuertēs per mediū monasterii iter arripzeret: et pzeparietū ꝓcipitia saltus daret. Cūq; detēt? interrogaret cur ita deuentasset: statī expolsuit totius rei ꝛitatē: r redditum est ei exire liberū. Leta ꝛ ꝛi i? ꝛpe. nō pōti.

¶ In vigilia nati. btē marie virgis. Ad mat. fiat seruitiū de scō euvertio cū nocturno? lctō. i.

QUidā sctē romane ecclie subdyacon? noie euvertius pfectus ad ciuitatē aurelianēsē puenit. In qua aūt ꝓ ꝛstituēdo epo cōtētio exoꝛta fuerat: r pōtifices p̄ātistitis electione: atq; nūciū ab ipzatore ꝓ repzimēda ꝑsi dissētione directi quenerāt. Pzedict? vo subdiacon? ad locū veniēs: iuxta ianuas ecclie stetit. r.

Omnibus ergo dominū deprecantibus: ecce colūba ifficta dei transmissa volitare cepit p totā ecclesiā more personā inuestigātis. Que speculata beatum euvertiū: ilico sup caput eī sedit. Hoc signū videns ppl's: admirari cepit: oēs vero clamauerunt dicentes. Iste est quem dñs nobis pastorem: et sibi predestinauit pontificem. lec. iij.

Quid multa? Perficitur dei voluntas. Peracta igitur sācti viri cōsecratione: cepit dominus p eū signa operari maiora. Surdi vero recipiebant auditū: ceci visum: muti loquelā: claudi gressum: paralitici curationem. Cūq; extremū vite phūs dns sibi iminere vbi dei cognoscceret: timens ne post suū obitū sicut antea pro pastore dissensio fieret: facto cōsilio cum vniuerso clero et ppl'o: successorē sibi sanctum elegit antianū. Quibus expletis: corpus terre animam reddidit celo. Cetera ad matu. ℣ ho. de cōi vni⁹cōfes. ℣ pōti. cū oratione de cōmuni.

¶ In natiuitate beate marie virgis. Ad vel. ā Felix nāx. ps. Dixit dominus. ān. Virgo pru. Et cete. sicut in vigilia assumptionis. Ihm.

O Qu ām pulchra est casta generatio cū claritate immortalitas eni est mēoria illi⁹: qm et apud deū nota est et apud hoies. ℟. Sol in sticie. hy⁹. Aue maris stella. ℣ Post partū. In euāge. ā. Gloriose virgis marie orū dignissimū recolamus: cuius dns hūilitatē respiciēs angelo nunciante cōcepit redēptorem mundi. ps. Magt. op.

Supplicationē servoꝝ tuoꝝ de⁹ miseratoꝛ exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur: eius intercessionibus cōplacat⁹ a te de

istantib⁹ periculis eruamur. Per eūdē. Mēo. de sctō adriano mar. ā. hic est se. ⁊ dūlia s ho. ou

Resta ꝙs ops de⁹: vt ꝙ beati adriani martyris tui natalicia colim⁹: a cūctis malis imminētib⁹ ei⁹ intercessione liberemur. Per do. Ad cōpleto. vt in festo assūptionis. Ad matu. Inuita. Cozde s voce sis mul xp̄m regē veneremur virgis et mkis iubilem⁹ nobili oztu. ℣s. Venite. hy⁹. Aue maris stella. In.i.noc. ā. Hodie nata est beata virgo maria ex p genie dauid p quā sal⁹ mūdi credentib⁹ apparuit. ℣s. Dñe dñs nr̄. ā. Beatissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹ vt ipsa p nobis intercedat ad dñm deū nostrum. ℣s. Celi enar. ā. Ho nata est virgo sacratissima: tūc ille luminat⁹ est mūdus stirps beata radix sancta s būdictus fructus ventris. ℣s. Dñi est ter. ℣ Hēcts dei genitrix. Sermo bti fulberti carnotēsi. epi. r. l.

Ꝓpzobate cō suetudis est apō xp̄ianos sctōz̄ patrū dies natalicios obseruare diligēter: et tunc pzecipue virtutes eoz̄ assignatas lōis i eccliā recitare ad dei laudē exmūre cui⁹ sūt: s adistrumēta minox. ℣. Hodie nata est btā virgo maria ex pgenie dauid p quā salus mūdi credētib⁹ apparuit. Cui⁹ vita gliosa lucē dedit sclo. ℟. Btissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹ Cu. r. ij

Inter oēs aūt sctōs mēoria btissīe marie virgis eo frequēti⁹ agit atq; festiui⁹: q̄ maiozē grām apō deū credit̄ iuenisse. Unde post alia q̄dā ipsi⁹ antiquiora solennia non fuit cōtenta deuotio fideliū quin natiuitatis solenne superadderet hodiernū. ℣. Beatissime virgis marie natiuitatē deuotissime celebrem⁹ vt ipsa pro

nobis intercedat ad dñm ihesum chzistum. ℟. Cum iocunditate natiuitatē beate marie celebzemus. ℣. ℣.

HAc itaq; die peculiariter i ecclia recitandus esse videretur liber ille: q̄ de oztu eius atq; vita scripsit inueniebatur: si nō iudicassent eū pres inter apocrifa numerādū. At qm magnis ac sapiētib⁹ viris ita visum est: nos alia quedā: sed nō aliena legentes ecclīasticū mozē debitis officijs exequamur. ℣. Stirps iesse. In. ℣. noc. ā. Hodie nata est virgo maria ex semine abzahe: letantur archangeli exaltāt oēs sci: s cōgaudet ois mundus. ℟. Eructauit. ā. Dignū nāq; est vt ei ch̄ristiana deuotiōe famulemur p quā nobis virginitatis insignia pullulauerunt. ℟. De⁹ nē re. ā. Hodie dicta: venerabilis sancta maria virgo dei genitrix cuius natiuitatē celebzem⁹ vt intercessio ipius sit pro nobis ad dñm. ℟s. Fūda mēta. ℟. Sposa ch̄risti.

BEata ergo dñi mē: perpetua virgo maria: puluis nascerēt: ozaculis enūciata est: et designata miraculis. Nata vero ex pzogenie diuinitus ozdinata pulegio virtutū inlignis enituit: saluatozem edidit: a quo glozificata in celo: nūc terrigenis patrocinari desistit. ℣. Gloziose virginis marie oztū dignissimū recolamus. Cui⁹ dūs humilitatē respiciens angelo nūciante concepit redemptozē mūdi. ℟. Hodie nata est btā virgo maria ex pzogenie dauid. Cu. le. d.

PRopositionem prosequatur suo ozdine narratio. Jamq; referamus vnū de pzetaratis miraculis: ac deide paucis expediamus. Dixit etern⁹ ad veterem: de⁹ ad serpentem. Inimicicias ponā inter te: mulierē et semē tuū: semē illi⁹. Ipsa ꝓteret caput tuū: et tu insidiaberis

calcaneo eius. ℟. Tota et ais christo canam⁹ gle ciam in hac sacra solem nitate in qua beata dei ge nitrix virgo maria erupta est Quā gabriel archange lus plenā gratia edidit. ℣. Valde nāq; eā nos opor tet summa cū devotiōe ve nerari: q̄ tam sancta pme ruit virgo Quā lec. vi.

QUid est ꝙd si hoc loco caput serpē tis cōterere? nisi pri cipalē suggestionē dia boli: id ē concupiscētiā re sistēdo superare. Si er go q̄rat: quena mulier huiusmodi victoziā ope rata sit: profecto nō re peritur in linea ḡnatio nis hūane: dōec ꝑueniā tur ad illā de qua nūc agimus sanctā ꝑ sanctā Nata est igit̄ btissima virgo pē nazareno: ma tre bethleemitica: quas vrbes christi natiuitati vel cōuersationi destinatas esse prophete nō tacuerant. ℟. Sonuit dñi. In. ij. noc. ā. Natiuitas est hodie sancte marie virginis: cuius pulchritu dinē respexit deus ⁊ visi tauit humilitatē suā. ℣. Tōta te. i. ā. Ista est speciosa electa a dño: cui⁹ natiuitatē celebrem⁹: vt ipsa intercedat ad dñm deū nostrū. ℣. Dñs reg. ex. ā. Sancta maria succurre miseris iuua pusillanimes: refove flebiles ora pro populo: interueni p clero: intercede p devoto femineo sexu. ℣. Cantate. ij. ō Post patrū. Initiū sancti euangelij secundum matheum. i. le. vñ

LIber generationis ihesu christi. Et ꝑ. Sermo ex cometa. btī hieronymi presbyteri. In esaia legitur. Generationē ei⁹ quis enarrabit? Non ergo putemus euangelistā pphetę esse contrariū: vt qđ ille non dixit esse futurū: hoc hic narrare incipiat: q̄ ibi de generatione diuinitatis: hic de incarnatione est dictum. Carnalib⁹ aūt cepit: vt per hominem deum discere incipiamus. ℟.

Natiuitas gloriose virgis marie ex semine abrahe ortā de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cui⁹ vita inclita ecclias illustrat. ℣. Natiuitas est hodie sancte marie virginis Cuius vita inclita. ℟. vii

Filii dauid: filii abraham. Ordo hpōsterus sed necessario cōmutat⁹. Si enī pri⁹ posuisset abrahā et postea dauid: rursus ei repetendus fuerat abrahā: vt gñationis series texeretur. Ideo aūt ceteris hptermissis hebreum filiū nūcupauit: qz ad hos tm̄ est facta de xpo repromissio. Ad abrahā in semine inquit tuo benedicent oēs gētes: qđ est chriſt⁹. Ad dauid. de fructu vētris tui ponā sup sedem tuam. ℣. Felix nāq. et cet. ℣. Iste. tuam natiuitatem. ℟. ic.

Iudas autē genuit phares et zaram de thamar. Notādū in genealogia saluatoris: nullā fcām assumi mulierē sed eas q̄s scriptura reprehēdit. Ut cū propter pctōres venerat: de peccatricib⁹ nascēs omniū pctā deleret. Unde et in cōsequētib⁹ ruth moabitis ponit: et bersabee vroris vrie. Naason aūt genuit salmō. Iste est salmō princeps iudee: sicut in numeris legim⁹. ℣. Solē iusticie regē paritura suprema. Stella maria maris hodie prefulsit ad ortū. ℣. Cernere diuinū lumē gaudete fideles Stella. Ecclia. Stella. ℣. Tē. ℣. Sancta fcā. In lau.

Natiuitas gloriose virgis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ℣. Dñs regn. āu. Natiuitas est hodie fcē marie virginis cui⁹ vita inclita sanctas illustrat ecclesias. ℣. Jubilate. ā. Regali ex progenie maria exorta refulget: cui⁹ precib⁹ nos diuinari mente et spū deuotissime poscimus. ℣. De⁹ de me⁹. ā. Ozde z nos xpo nam⁹ gloriā in hac sacra

tokñitate pcelse genitricis dei marie. ℟. Bñdicite. ā. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm deū nrm. ℟. Lauda. cp. O ꝓpul. y⁹. O ꝓglorificā. ℣. Elegit eā deus. In nāgt. ā. Natiuitatē hodiernam ypetue virgis genitricis dei marie solemniter celebremꝰ: qua celsitudo throni procellit alia. ℟. Bñdictꝰ. ox. Supplicationē. Mēo. de martyre. ā. Nisi granū. ℣. Iustus vt palma. Oēs vt i cōi. Ad pcessiōē. ā. Natiuitas gliose. ℟. Deꝰ i nole tuo. ℣. Jesu xpe. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. ā. Natiuitas est. ℟. Legē pone. cp. O ꝓpulchra. ℣. Setā dei gēitrix virgo sē per maris. ℣. Intercede p nobis ad dñm deū nostrū Virgo. Glia pa. Setā. Post partū. ox. Supplicationē. Ad. vi. ā. Regali. ℟. Deflecte. cp. Et lic in fyō. ℣. Post partū virgo Inviolata permāsisti. ℣. Dei genitrix intercede p nobis. Inviolata. Glia. Post par. ℟. Spōsa. Oēs vt Ad. ix. ā. Cū iocūditate. ℟. Mirabilia. cp. Et exaltā. ℣. Spōsa ketā es. Et lunaris. ℣. In delicijs tuis ketā dei genitrix. Et. Glia. Spōsa. ℣. Elegit eā. ox vt s. Ad vesp. āe de lau. cū plal. de dñā. cp̄m. O ꝓpul. ℣. Ad tutū. hyᵗ. O ꝓglo. ℣. Post partū. Jucundā. ā. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū annūciauit vniuerso mūdo: ex te enim ortꝰ est sol iusticie xp̄s deꝰ noster: q̄ solues maledictionē: dedit bñdictionē: et cōfundēs mortē: donauit nobis vitā sempiternam. ℟. Mīst. ox. Supplicationē. Mēo. de ic:ō gaudeo. ā. Beatꝰ vir qui. ℣. Glia i honore. Oratio

SAnctꝰ mariꝰ tuꝰ gozgoniꝰ dñe sua nos intercessōe letificet: et pia faciat solēnitate gaudē. ꝙ̄. ℣. Quotidie. Sexta oct. nisi i dñica hoc mō dicat seruit. Ad mat. sui. In honore. ā. Venite. hyᵗ. Tue mat.

In noc. ā. Hodie nata. ps Dñe dñs nr̄. Et ceteri psalmi sicut in die sub hac ān. Sancta dei. ꝛc. i.

OSculet me osculo oris sui: qz meliora sunt vbera tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleū effusum nomē tuū: ideo adolescē tule dilexerūt te. Trahe me post te: curremꝰ in odorē vnguētoꝝ tuoꝝ eū. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimꝰ ⁊ letabimur in te: memores vberū tuoꝝ sup vinū recti diligūt te. Ve Hodie nata. ꝛr̄. de ꝓma turba: lcō die de lcā turba: tcio die de tercia turba. ⁊ ordinati iterē

VOr synagoge (sy Nigra sū sed formosa filie hierm sicut tabernacla cedar: sicut pelles salomōis Nolite me ꝓsiderare: qꝺ fusca sū qz decolorauit me sol. Filij mris mee pugnauerūt ctra me: posuerūt me custodē in vineis: vineā meā nō custodiui. kꝛ

VOr ecclie. Audica michi quē dilligit aia mea: vbi pascas: vbi cubes i meridie Ne vagari icipiā y greges sodaliū tuoꝝ. Vox xpi ad eccliaz Si ignoꝛas te o pulchra inter mulieres: egredere ⁊ abi post vestigia gregū: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoꝝ. ℟. Te d. ꝟ. Spōsa. In lauꝺ. hec sola. ān. Natiuitas gls. ℟ Dñs regn. cp̄. O pulchra. hyᵖ. O floriſica. ꝟ. Elegit eā. ꝛc sup psal. Dñs dixit. et Magnificat. vīs. ultra oct. assūptionis: exceptꝺ qñ dñica ꝓtigerit tercia die natiuitas bte marie: tūc ad mat. dicat. ān. In pyxide mater sup psalmū Dñs dixit. loco añe. Sancta maria. Or. Supplicationem. Mediatrix de lcō gorgonio. Ad ꝓmā. ā. Natiuitas est. Vr. Jesus xpc. ꝟ. Qui de virgine. ꝛc. Ad. tiū. ān. Regali. Et tcia añe de laudib⁹ ad alias horas. capla Pia hoꝛa

lia sicut in die. oy. Supplicationē. Ad vel. ān. Natiuitas gla. p. Dixit dñs. et ceteri psalmi sicut i die sub hac añia. cp̄ D ꝑpulchra. hy⁹. D ꝑglozifica. ō. Post pariū. In ruāg. ān. ꝯm ozdinem. oy. Supplicationē. ℣ Tercio die. lc. i. ℟ Quitatui meo in curribus pharaonis assimulaui te amica mea. Pulchre sūt gene tue sicut turturis: collū tuū sicut monilia Murenulas aureas faciem⁹ tibi: Zmiculatas argēto. Alia lcō ozdinē

℣ Dr ecclie de l'. ii xpo Dñi eēt rex in accubitu suo nard⁹ mea dedit odozē suū. Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ michi iter vbera mea cō mozabit. Botrus cypri dilectus me⁹ michi: in vineis engaddi. lcō. iii.

℣ Dr xpi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui colūbay. Dr ecclie. Ecce tu pulcher es dilecte mi⁊ decozus: lectul⁹ noster floridus tigna domoy nr̄ay cedrina: laqaria nr̄a cypressina. Ad vel. meō. de martyrib⁹ ptho⁊ iacito. oy.

℟ Cati pzothi nos dñe⁊ iacinti louet pciosa ꝓssio: s pia iugiter iterc̄essio tueat. y.

℣ Tercio die. lcō. i.

℣ Dr xpi. Ego flos cāpi⁊ liliū ꝙuallium. Sicut liliū iter spinas: sic amica mea inter filias. Dr ecclie. Sicut malꝰ iter ligna siluay: sic dilectus meus iter filios. Dub vmbza illi⁹ quē desiderabā sedi: ⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo.

℣ Ntroduxit me' j rex i cellā vinariā: ozdinauit i me charitatē. Fulcite me floribus: stipate me malis: quia amoze langueo. Leua eius sub capite meo: et dextera illius amplexabitur me. Lectio. iii.

℣ Dr xpi. Adiuro vos filie hierusalē per capreas ceruosq̄

cāpoꝝ: ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectā: quoadusq; ipsa velit. Vox eccliē. Vox dilecti mei. Ecce iste venit: saliens in mōtib⁹: trāliliens colles. Ꝑ cōia ḋ martyrib⁹. oꝝ bt̄ē

¶ Quinto die. Lcō. i.

SImilis est dilect⁹ me⁹ capree hynnulo ꝙ ceruoꝝ. En ipe stat post parietē nostrū aspiciēs per fenestras plpiciēs per cācellos. En dilect⁹ me⁹ loquit michi. Surge ꝓpera amica mea: columba mea: formosa mea et veni. Ꝛc. ij.

IAm eni hyēs transiit: imber abiit et recessit. Flores apparuerūt in terra nr̄a: tp̄s putationis aduenit. Vox turturis audita est in terra nr̄a: ficus ptulit grossos suos: vince floręs odorē dederūt. Ꝛc. iij

VOx xpi. Surge amica mea: speciosa mea et veni. Colūba in foraminibus petre: in cauerna macerie. Ostē de michi faciē tuā: sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox eni tua dulcis: ⁊ facies tua decora. Cetera vtš. Ad vesperas Ꝑ eōzia de lctō mauricio ep̄o ⁊ ꝓfessore. ān. ḃ. et oꝝ. vt in cōi. Si vero festū natiuitat⁹ bt̄ē marie i dñica ꝙtigerit: tūc erit sexto die legēda lcq̄ēs.

¶ Sexto die. Ꝛc. i.

VOx aduersus hereles. Capite vobis vulpes parvulas q̄ demoliūt vineas: nā vinea nr̄a floruit. Vox ecclesie. Dilectus me⁹ mihi ⁊ ego illi: q̄ pascit inter lilia donec aspiceret dies: ⁊ inclinent vmbre. Reuertere similis esto dilecte mi capree aut hynnulo ceruorum super montes bethel. Ꝛc. ij.

VOx ecclesie electe gēt⁹ ih̄u. In lectulo meo per noctes q̄liui quē diligit aīa mea: q̄liui illū: ⁊ nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē p̄ vicos et plateas querā quē diligit aīa mea: q̄li

ui illū ⁊ nō inueni. Inue nerunt me vigiles: qui custodiūt ciuitatē. ℟. iij

Ecclesia de xp̄o dicit. Nū quē diligit anima mea vidistis ⁊ Paululū cū transissem eos: inueni quē diligit aia mea. Tenui eū nec dimittā: donec introducā illū in domū matris mee: ⁊ in cubiculū genitricis mee. ℣ Septimo die infra natiuitatem virgo marie Lcō pzima

Vox synagoge. de ecclesia. Que est ista q̄ ascēdit q deserti sicut virgula fumi ex aromatib⁹ myrre ⁊ thuris ⁊ vniuersi pulueris pigmētarij. Vox ecclie En lectulū salomonis sexaginta fortes ābiūt ex fortissimis isrl. Lcō. ij

Omnes gladios tenentes et ad bella doctissimi: vniuscuiusq enſis sup femur suū p̄pter timores nocturnos De ecclia dicit. Ferculū fecit sibi rex salomō de lignis libani. Colūnas ei⁹ fecit argēteas/ reclinatoriū aureū: ascensū purpureū media charitate cōstrauit p̄pter filias hierusalē. Lcō. iij

Vox ecclie de xp̄o Egredimini: ⁊ videte filie syō regē salomonē in diademate quo coronauit eū mater sua in die desponsatiōis illi⁹: et i die leticie cordis ei⁹

℣ Dñica infra octa. Ad vesp. ā. Natiuitas gliose. Et cete añe cū psalmis de dñica. cp̄. O p̄pulchra hy⁹. O p̄ glorifica. hy⁹. Post partū. an. sup psal. Mag. iuxta ordinē p̄ceptū in assūptiōe. or. Supplicationē. cetera vt in die. Ad matu. Inuitatoriū. Cordē vo. p̄. Venite. hy⁹. Aue maris stella. In. i. noc. ān. hodie nata ē. p̄. Dñe dñs nr̄. Et cete añe ⁊ psalmi sicut in die. Sermo bti hieronimi. Lectio p̄ma

Si beatissimā dei genitricē mariam fres charissimi diligenti⁹ ispiciam⁹: nichil vir

tutis est: nichil speciositatis: nichil candoris et glorie: qđ in ea nō resplēdeat Et ideo dñi circundāt eā flores rosar: et lilia cōuallium: vt virtutes virtutib⁹ fulciātur: et formositas decoret castitatis augeatur. ℣. Hodie ma. ꝛc. ℟. ia vt in die. Lectio sca.

QUam oīs splendor ⁊ gl̄ia quāto illu stratur fulgore suo sublimius: tāto apparet p̄stantior claritate: et quorūlibet subiectorū eximior p̄dicatur. Die et btā dei genitrix: cui⁹ cādor virginitatis: ac si plantatio rose i hiericho speciali⁹ effulget: circundata officio charitatis splēdidi⁹ emitescit. ⁊

SUbmittitur sanctorū claritas vt ei⁹ āpli⁹ gl̄ia ⁊mēdet: q̄ sup angelorū choros ele uata tā bēillima p̄dicat Nā āgelorū q̄uis celsior sit natura: nō tñ gr̄a maior: qz ⁊ ipsi gratuita gr̄a ne corruerēt sal-

nati sūt. Vñ illō Verbo īquit dñi celi firmati sunt: et spūs oris eor̄ oīs virt⁹ eor̄. ℣. Quod si spūs dei oīs virt⁹ angelor̄ ⁊stat firmitās et gliolā virginē: in quā supuenit spūsanctus: et de⁹ tot⁹ illap⁹ portat nouē mēsib⁹ i vtero: cre dēdū āplioza ꝓmeruisse virtutū ꝓuilegia: ꝓcipille gr̄am ab āgelis esse collaudatam. lec. v.

UNde et si mirabilis est eor̄ virt⁹ ⁊ firmitas ꝓpetuitatis: mirabilior tñ i maria: quā obūbrauit virtus altissimi: vt vltra oēm virtutē sit angelicā: qđ factū est i ea: ⁊ admirabile cūctis seculis sacramētū: ac ꝓ hoc etiā āgelis exide maior p̄batur gr̄a: cū instruātur ab eo oīa: quē venerāt ⁊ adorāt sup se xp̄m regē dñi natū ex ea virgie. ℣. vi.

HInc ⁊ maria cunctis tanto venerabilior q̄to gloriosior: ⁊ quāto virtute altissimi

extollitur ad sublimia: tāto clarioz resultat in gīa. Plena liquidē gratia: plena deo: plena virtutib⁹: nō potest nō pollidere pleniter glozian claritatē eterne: quā plenitudie accepit: vt mē ties ret saluator. Tres vlt. ℣c. ō ex. euā. sc. lu. l. dō

IN illo tpe: Intrauit iesꝰ in quoddā castellū: ⁊ mulier q̄dam martha noie excepit illū in domū suā. Et ℣. Dme. ō ser. b. ansel. epi. QUum marthā vel mariam dico: earum significātia itelligo. Sed iā videam⁹ actionē: deide cōmēdem⁹ cōtēplationē huius marie. Et vt plenius id faciam⁹: q̄d alīq̄ martha operāt: ⁊ q̄d ista operata eū ꝓferam⁹ l. g

ALī holpitē quēlibet i domo sua suscipiēt: ista nō quēlibet sed pzopziū dei filiū: q̄ nō habet vbi caput reclinet: nō i domo sed in vtero suscepit. Alīq̄ nudū quēlibet vestē mutabili atq̄ coꝛruptibili vndelibet cōpolito coopertū: ista carne sua vestiuit verbū dei: q̄ō i ea dē virgine carnē i vnitate plone assūplit: q̄ sine fine icommutabilis atq̄ icoꝛruptibilis permanebit. Lectio nona.

ALī quēlibet esurientē vel sitiētē cibo vel potu exteriozi reficiunt: ista hoiem deū hūanitus indigentē: nō solū exteriozibus cibis vel potib⁹ pauit: verū etiā interiozi lacte suo aluit. Et vt bzeuit̄ ꝛex illa mie opa ꝓcuram⁹: q̄ cū vni ex minimis suis fiūt: de⁹ sibi facta cōsiderat: ⁊ ista nō quēlibet ex minimis: ꝫ cūctū dei filiū holpitem suscepit: nud⁹ carne vel esset pānis oguit. Esurientē pauit: sitiētē lacte ꝓtauit infirmū p infantiā: ⁊ iacentē nō solū visitauit: sed etiā balneādo: louēdo liniendo: gestando: frequentauit. Ut merito de ea dicatur. Ma-

ria aũt latagebat circa
kriquens ministerium
Cetera ad matu. et ho-
ras sicut in die natiui-
tatis ꝓter aliam sup ꝑ.
Whdict⁹ q̃ dicet iurta
ordinẽ ꝓscriptũ in assũ-
ptiõe. ¶ In exaltatiõe
scte crucis. Ad vs. ãn.
Natiuitas glo. ⁊ cete. ãe.
sequẽtes cũ psal. de dña
Michi aũt abs (cꝫ
sit gliari nisi in
cruce dñi nr̃i iesu xpi ꝙ
quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹est: a ego mũdo. ℟.
Hoc signũ. sine allã. hy⁹
Arbor decora. v. Stã
cuius. v O crux aue spes
vnica hoc exaltatõis tpe
℟. Te lũma. v. Hoc si-
gnũ crucifixit i celo Cũ dñs
ad iudicandũ venerit allã.
Et sciẽdũ: ꝙ ad cẽs vsq̃
tã de festo ꝙ de meõrijs
vsq̃ ad lectas vs̃ rñdeat
cum allã. In euãge. ãn.
O crux benedicta: qꝛ in te pe
pẽdit saluator mũdi: et i te
triũphauit rex angelorum
allã. ps. Magñ. Oto.
DEus q̃ vnigeniti
filij tui dñi nr̃i ie
su xpi pꝛecioso sãguine
humanũ gen⁹ redimere
dignat⁹es: ꝛcede ꝙpicij⁹.
vt q̃ ad adorãdã vinifica
crucẽ aduenim̃ꝰ: a pẽõꝛ
suoꝛ nexib⁹ liberem̃ur.
Meõria de martyribus
cornelio ⁊ cypriano. ãn.
Gaudent. v Exultet. ℣
INkirmitatẽ nr̃am
q̃s dñe ꝙpicij⁹ respi
ce et mala oia que iuste
meremur: sctõꝝ martyrũ tuoꝝ cornelij ⁊ cypri
ani itercessiõe auerte. ꝙ
Meõ. de dña. cũ ã. scdm
ordinẽ ꝓtingẽte: et orãte
Supplicationẽ. Ad cõ-
pie. ãn. Miserere. ps. Cũ
inuocarẽ. ꝛc. ℣. Tu no.
hy⁹. Te luce. v. Orocul
v. Pr̃a pat. v. Custodi.
ãn. Salua nos. ps. Nũc
dimittis. ꝛc. Ad matu.
Inuit. Venite adoremus
dñm Qui redemit ꝙ cruc.
sine allã. ps. Venĩ. hy⁹.
Crux fidelis. v. Sola
digna. v. Glia ⁊ honoꝛ.
In primo nocturno. ãn
ADoramus te xpe et
benedicim⁹ tibi: q
per crucem tuã redemisti

mundꝰ. ℣. Dñe dñs nr. ℟. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ℣. In dño cõfido. ℟. Adozemꝰ crucis signaculũ: per qđ salutis sũplimꝰ sacramẽtũ. ℣. Dñi est ter. ℣. Hoc tiꝫ. i.

IN illo tẽpoꝛe Coldzoe qdã pphanus et ipius regnũ est adeptꝰ persaꝝ. Qui hierosolimã aduenit: ꝛ ecclesias subuertit. Ad sepulchꝛũ aũt dñi cum voluisset accedere: territus redđt. Sed tamẽ ligni salutaris partem quã helena religiosa regina ibi in testimoniũ virtuũ reliquerat: asꝑtauit. ℣. Dulce lignũ dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna fuit poꝛtare pꝛeciũ huius seculi. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cũ dñs ad iudicandũ venerit. Que digna fuit. Lectõ. ij.

DErgens igit filius coldzoe cõtra eracliũ: q̃ tũc arcẽ tenebat imꝑiũ: iuxta danubiũ magnũ fluuiũ: cũ suo cõdebat exercitu. Tandem vtriusq; pꝛincipibꝰ placuit: vt ipsi singuli in medio fluminis põte dimicaturi cõsurgerẽt: et cui soꝛs victoꝛiã cõtulisset: ipse sine dãno vtriusq; exercitus iperiũ vsurparet. ℣. Hoc signum crucis erit in celo: cũ dñs ad iudicandũ venerit. Tunc manifesta erunt abscõdita coꝛdis nostri. ℟. Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: et ceperit iudicare seculũ per ignẽ Tunc manifesta. Lectõ. iij.

QUmq; vtriusq; pꝰpulo hec pactio placuisset: inuicẽ diu dimicãtes: tãdẽ dñs pulsatꝰ lachꝛymis xpianoꝝ: ꝑ virtutẽ scte crucis suo fidẽli eraclio xps cõcessit de hoste triũphũ. Eraclius ergo regna q̃ coldzoe tenuerat perlustrãs: ad eũ in thꝛono sedẽtẽ alcẽdit. Cui dixit. Si vis salutẽ habere: ꝛ credere dño iesu chꝛisto

regnū ꝓtelay obtinebis Cūq; ille negaret: eracli⁹ extracto gladio caput ei⁹ amputauit. ℣. Tuā crucē adozamus dñe: tuā gliolā recolim⁹ passionē. Miserere nobis q̄ passus es pro nobis. ℟. Adozamus te xp̄e & benedicimus tibi: q; per crucem tuā redemisti mundum. Miserere nobis. Glia patri. Miserere nobis. Jn.ℏ.noc.ān Nos aūt gliari oporteat in cruce dñi nostri ihesu xp̄i.ℏ. Exaltabo te.i.ān Tuā crucē adozamus dñe: tuā gliolā recolim⁹ passionē: miserere nobis: qui passus es pro nobis.ℏs. Omnes gentes. ān. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinuit: q̄ digna fuit portare precib⁹ hui⁹ seculi.ℏs. Magn⁹ dñs.℟. Exultet. ih̄.med.lec.ō mar.l.iiij

TEmporib⁹ valeriani & galieni: cū esset ꝑsecutio apō urbē romanā: sctūs cornelius pōtificatū ꝓdicte urbis cūmis virtutib⁹ predi-tus tūc regebat. Itaq; sāctus cornelius pontifex diuturnis tormētis afflicet⁹: gladio finiuit tēporalē vitā. Cūq; hec persecutio etiā in lybicis esset terminis: ferūt a preside tūc clibanum calcis accensū: et in ora illius prunas cū thure exhibitas christianis. ℟. Absterget. Lctō.v.

TRecenti vero viri xp̄m filium dei fatētes: iactu rapidissimo se in ignē precerūt: quos sic sibi xp̄s martyres cōsecrauit. In his etiā dieb⁹ btūs cyprianus antistes carthaginensiū: per preceptum alpalij procōsulis duct⁹ est in exiliū in ciuitatē corrobitanā. Post multos aūt dies regress⁹ ab exilio hitabat in ortis suis. Post hec vo oblatus est pronsuli karino maxime: cui ita ait. Tu ne es talci⁹ cyprianus: qui te papā sacrilege mentis hominibus prebuisti? Sāctus martyr respondit. Ego sum

cyprianus: ꝑ xpian⁹ ſñ atq; dñs ſacrificare nō ptero. ℟. Virt ſcti. ℣. vi

TUnc irat⁹ ꝓcōſul: ex tabella recitauit: ſalcium cyprianū gladio iterire libet. Perductus aūt ſanctus cyprian⁹ ad martyriū: dixit. Gr̃as ago deo oipotenti: qui me a vinculis hui⁹ corporis dignat̃ abſoluere. Fratres vero flentes linteamina et ozaria ante eū ponebant: ne ſcīs cruor abſorberetur a terra. Ligatis quoq; manicis ad ceruicē a iuliano ꝓſbytero: ipſe ſibi manu ꝑpria oculos texit: et ſic gladio percuſſus occubuit: et obdormiuit in dño: qui viuit ꝑ regnat in ſecula ſeculoꝝ amen ℟. Juſtoꝝ ā ſe. In. ij. noc. ān. Saluator mūdi ſalua nos: qui per crucem et ſanguinē redemiſti nos: auxiliare nobis te deprecamur deus mr̃ h̃. Jubilate i. ān. Per cruc̃ tuā ſalua nos xp̃e redemptor: qui mortem noſtrā moriendo deſtruxiſti: et vitā reſurgēdo reparaſti. ℣. Notus in iudea. ān. Super oia ligna cedroꝝ tu ſola excelſa: in qua vita mūdi pependit: in qua xp̃s triūphauit: et mors mortē ſuperauit allā. ℣. Dñs regn̄. er. ℣. Ois terra. ℣. Lucā. ℣. dñs

IN illo tpe: Dixit ihc̃ ⁹ diſcipl̄is ſuis. Non eſt arbor bona: que facit fructū malos neq; arbor mala faciens fructū bonū. Et rel. Omnia venerabit bede pb̄r

IUxta ꝓncipalē ꝑ hanc ſcām intelligētiā bona arbor bonū ꝑhe dñs intelligit. Per eni arbor q̄ de celo deſcēdens ei macula et peccato carēs: arbores qualescunq; bone ſtirpis reddidit fertiles: ꝑ vniuerſo mundo vtiles. Propterea cadē arbor de ſe dicit. Non eſt arbor bona que facit fructus malos. Hoc eſt: q̄ ſine me nemo fructū bonos ꝓferet. ſicut et alibi dicit. Nemo bonus niſi

vnus deus. ℟. O crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis nulla silua talē p̄ fert fronde flore germine Dulce lignum dulces clauos dulce pondus sustinuit ℣. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. Dulce lignum. lec. vii.

RExverò eraclius suscipiēs lignum sancte crucis hierosolymā p̄rogat. Ōēsq; ppli gaudentes cū hymnis et canticis ei obuiā p̄gūt. Cūq; de mōte oliueti descēdit: et p̄ cam portā quā dñs intrauerat qñ ad passionē venerat: ipse equo regio ornamentis imperialib⁹ decoratus sedēs voluisset intrare: repente lapides porte cadētes se clauserunt inuicē: et facē est paries vn⁹. Cūq; miraret attoniti: viderūt signū crucis i celo. Et āgel⁹ dñi accipiēs illud signū crucis in manib⁹ stetit supra portā: et ait. Qñ rex celor dñs p̄ hūc aditū passionē cōpleuit: nō se purpuratū sed hūilis assumpsit tergā suppedēs cultoribus suis hūilitatis exēpla reliquit. His dictis ad celū redijt. ℟. Adorāmus te christe: et benedicimus tibi Quia p̄ crucē tuā redemisti mundū. ℣. Tuā crucem adorāmus dñe: tuam gloriosam recolimus passionem. Quia per cru. l. ii.

TUnc imperator dilectissim⁹ crucem dñi suscipiens: iuit ad portā: q̄ se statim subtrahēs liberū oīb⁹ patefecit ingressū. Dicq; eraclius p̄ciosā crucē cū honore loco suo restituit. Dic vero eodē vn⁹ mortuus recepit vitā: paraliticus quattuor: leprosi decē: quīdeci ceci: plurimiq; a demonib⁹ a suis infirmitatib⁹ sūt liberati. Quicūq; mēoriā faciūt sce crucis: parē habebūt cū dei genitrice in celis. Qđ nobis idē filius cedat: q̄ viuit et regnat in secula seculor. ℟. Per tuā crucem salua nos

ꝯsiste redēptoꝛ Qui moꝛ-
ꝛi nostrā moꝛtēdo destru-
ctiõi: et vitā resurgēdo re-
paraſti alliā. ℣. Miserere no
bis iesu benigne q̄ passus
es clemēter ꝓ nobis. Qui
moꝛtē. Glia ps. alliā. ℘s.
Te deū. ℣. Adoꝛam⁹ te
chriſte. Irlaudib⁹. ān.
O magnū pietatis op⁹
moꝛs moꝛtua thc eſt
ꝙ i ligno moꝛtus vita ꝛu
it. ꝓ Dñs regn-ān. Ecce
crucē dñi fugite partes ad
uerſe: vicit leo de tribu iu
da radix dauid alliā. ℘s.
Jubilate. ā. Salus nos
ꝙe saluatoꝛ per virtutem
ſancte crucis q̄ saluaſti pe
trū in mari miserere nobis
ꝓ. De⁹ de⁹. ā. O crux ad-
mirabilis eꝛcuatio vul-
neris restitutio sanitatis.
ꝓ. Benedicite. ā. Crux dñi
dicta nitet dñs qua carne
pepēdit atq; cruoꝛe suo vul
nera nostra lauit. ꝓ. Lau-
da. ch. Michi aūt. hy⁹.
Arboꝛ decoꝛa. vtā. ℣.
Dicite i nas. In euāge. ā.
Crux fidelis ĩteroꝛs arboꝛ
vna nobilis nulla silua ta
lem pꝛolert fröde floꝛe ger
mine. dulce lignū dulces
clauos dulce pondus ſuſti
net. ℘s. Benedict⁹. oꝛ.
Deus q̄ vnige. Mēo. de
martyꝛibus. Oꝛ de cru-
ce et de dñs. Ais mea.
℣. Elegit. oꝛ Supplica
tionē. Ad. i. ā. O magnū
℘s. Deus in noie tuo.
ān. Gras. ℘s. Quicūq;.
℣. Jesu chriſte. cum alliſ
℣. Qui sedes. Ad. iij. et
ad alias hoꝛas āe de lau
di. Cha et Pia sicut in
ālio festo cū alliſ. ℣ oꝛōe
Deus qui vnige. vtā.
¶ In octaua natiuita
tis beate marie. Ad ve
ſpeꝛas: ān. O magnum.
Et tetere āe de laudi-
bus cum ꝙsal. dñicali-
bus. ch. O ꝑpulchra.
hy⁹. Aue maris stella.
℣. Post partū. In euāge
ge. ān. Gloꝛioſe. ℘s. Ma
gnificat. oꝛ. Supplica
tio. Memo. de cruce. ā.
O crux splendidiꝛ. sine
alliā. Quere i alio festo.
℣. Hoc signum. oꝛ. De⁹
q̄ vnige. Mēo. de s. nico
mede mar. ān. Hic est de
re. ℣. Glia et hono. oꝛ.

Adesto dñe populo tuo: vt bti nichomedis martyzis tui merita pclara lucipiēs ad ipetrādā miam tuā lemp ei⁹ patrocinijs adiuuetur. ℣. Ad cōple. ā. Cū iocūditate. ꝛc. sicut i die nati. marie. Ad matu. iuuā. Cozdes vo. ps. Venite. ꝛc. sicut in die. Sermo bti hieron. l. t

HAbem⁹ ffres carissimi btā maria magisteria pbeat explsa: qđ pzimū eligere: qđ respuere debeam⁹. Pzima ei⁹ virt⁹ est fūdamētū oiz virtutū: ⁊ custos hūilitatis ipsa de q̄ gloriat: qz respexit ic̄t hūilitatē ācille sue Ecce ei ex hoc beatā me dicent oēs gnationes. lec. i.

ERgo pzimū discē di incitamētū: nobilitas magistri. Deide merces laboꝛis optimi fruct⁹ btitudis. Quid igitur nobili⁹ mēte dñi? Quid splēdidi⁹ ea: quā splēdoꝛ elegit glie sempiterne? Quid casti⁹ ea q̄ coꝛp⁹ christi sine cōtagione coꝛpoꝛis genuit? Et tñ in ea sola humilitatē respexisse dominū confitetur: q̄ et custos ceterarum virtutum. Tu aūt. l. ij.

QUllocauerat ei in tuto stationis poꝛtu: sublimia meritoꝛū suoꝛ exercitia: ⁊ ideo diuinitus illustrat. Unde dñs Ad quē respiciā nisi ad hūilē et quietū ⁊ trementē sermones meos Fecit qđ pzomiserat et respexit hūilitatē ancille sue: vnde btā ītāb oi seculo dicitur. l. iij.

OFilie audi vide et inclina aurē tuā: obliuiscere populū tuū et domū patris tui: et concupiscet rex decorē tuū. Quoniā ecce reges terre adorabunt vultū tuū in munere: vultum diuites plebis. Omnes esse vultis hūiles: hūilitatē certamini: ⁊ matrē dñi q̄ se ancillā vocat: coꝛde amoꝛis imitari pzocurate. Que didicit ab ipso sponso: cui vos deuouistis hūilitatē: quā vos ex se docuit Unde ait ide. Discite a me: quia mitis sum et humilis coꝛde. lec. v.

NUnc ergo btā dei genitrix a filio suo

dño nostro didicit celos fabricare: nō miracula diuinitatis ĩsignia operari: sed tantū hūilitatis: ceteraq; virtutū dona cumēta ĩtra hūilitatis custodiam aggregare. Unde cū ea semp singularū virtutū pudicicia comes in remota mālit q; oīno pudor īdiuidu⁹ comes virginitati eē debet: sine quo castitas vera seruari nō ꝓtest. Dñ

Quū igitur beata maria sine pudoris sui custode ꝓcellit. Et ideo si placet vobis charissime: talis ac tanta virgo: placeat et op⁹ virtutis: cui⁹ vita oīm disciplina est: cuius mores instituta sunt ecclesiay: que ꝓcellit cunctis: supereminet vniuersis. Ꝓpterea q̄cunq; virgo sibi ab ea optat ꝑmiū: et implorat auxiliū debet imitari exemplū. Initiū sc̄i euāgelij sc̄m matheū. i. k. dñ

Liber ghatiōis ielu chzisti filij dauid filij abzaham. Et q̄me. dñi hiero. hūiusmodi animaduertēdum est vobis fratres charissimi matheum suscepisse incarnationē dñi secūdum stirpē regiā plenaq; scōm hoiem: plenē vitā: facta et dicta eius exequi. Unde et in ꝓncipio euāgelij sui talis exordius ait. Liber ghatiōis ielu chzisti. f. dñ.

Quo exordio suo satis ondit ghationē chzisti secūdū carnē suscepisse narrandū. Scōm hanc eni chzisti hois est q̄s etiam seipse, sepissime appellat cōmendās nobis: quid misericorditer dignatus sit esse ꝓ nobis. f. in.

Quam illa superna et eterna ghatio secundū quā filius dei vnigenitus est ante omnē creaturā: quia per ipm facta sunt oīa: ita ineffabilis est vt de illa dictū a ꝓpheta esaia intelligatur: generationē eius quis enarrabit? Quā

ſt de tempozali et⁹ nati
uitate qua verbū caro
factū eſt: ⁊ virgo ſpiritu
ſancto grauida filiū pe
perit: et virgo permā
ſit: hec pzophetica ſen
tencia poſſit non incon
uenienter accipi: ne la
cre edificatiōis dilcoz
rōpago nō hereat. Lete
ra ad matuti. ⁊ hozas ſi
cut i die natiui. cū oza
tione Suppticatione.
Et fiat meo. ad matu.
de leto mrhomede. Si
octaue nati. hēc marie
die ſabbati euenerint:
ſcde vel. oino erūt de
mina: et fiat mēo. de hy
ſtoria ⁊ i ceſtino cātet
pe hyſtoria ſcz Peto dñe.
ꝛc. ¶ Sctōz martyzū
eufemie lucie et gemi
niani. ām Gaudent in ce
lis. ỽ Exultent iuſti. oz.

O Mps ſēpitne de⁹
qui infirma mun
di eligis: vt foztia q̄q;
cōfundas: cōcede ꝓpi
cius. vt q̄ dtē eufemie
martyzis tue ſolennia
colim⁹: ei⁹ apūd te patro
cinia ſentiamus. Alia

oratio ſub eade concla
ſide ad vel. ⁊ ad ma. oz.

P Reſta q̄s dñe pzi
cibus nris cū exul
tatione ꝓuentū vt quo
rū diē paſſionis annua
deuotione recolimus:
etiā fidei cōſtantiā cōſ
quamur. Per do. ſ.l.

S Ancta igit eufe
mia fide adozna
ta ante pziſcū pzelidem
elt adducta. Et quia
deo marti ſacrificare et
ſpuebat: poſt dira toz
mentoz ſuppliciā iuſſit
argumentū rotaz fieri:
et i medio illā poni: vt
cito redderet ſpīm. An
gelus verp dei cōteſtim
deſcendens argumētū
rotaz cōfregit: ⁊ mini
ſtros diſſoluit ita vt fi
rent paralitici. Sancta
ỽo virgo erūt ſine ma
cula. Tunc pzoconſul
iuſſit eā in faſtidiū ad
duci: et exierunt due be
ſtie ⁊ quatuoz leones:
et oſculate ſunt ſancte
virginis veſtigia. ſ.d.

U Tabē compleret
certaminis eius

martyziū: vna ex bestijs momozdit eā: liuozē tamē nullū fecit: z vox de celo venit dicens. Alce de eufemia: et palmam tuam recipe cursu consummato. Post hāc ergo vocē sonus factꝰ est: ita vt cōmoueretur locus ille: et tremuerunt oēs: sancta q̄ virgo xpō chzisto reddidit spiritū Sancta vero lucia hac ipsa die īperante diocleciano missa est in carcerē: et ecce subito fūdamenta carceris cōmota sunt. Tu autem. r. tū.

Et post dies quat tuoz kluniꝰ inuadauit de fundamentis carceris: et interijt media pars romane ciuitatis z domꝰ diocleciani: ita vt nec lapis i eodē loco remaneret Vox quidam vir voīe geminianus querlus est ad dñm sequēs eā. Hec audiēs diocleciānꝰ: iussit eos penis affligi: ipseq̄ iter arripuit ab vzbe roma et dei iudicio in quodā flumine interijt cū omni officio suo. Erant ergo oēs viri q̄ cū eo erāt demerli mille trecenti quadzaginta sex. Post hec sācti martyzes sub tribꝰ iudicibus diuersa sustinuerūt supplicia. Demūq̄ sctā lucia iter vīa okonis migrauit ad dñm. Et sanctꝰ geminianꝰ gladio pcussus emisit spīm. per eū q̄ viuit z regnat in scla sclorū. Cetu de cōi plurimoꝝ. cū okone ad horas. Ozcta ḡs dñe pet. S. lauerer epi z mr. r. i.

Gllotꝰ igit rex aethil dericꝰ venerādū virū lābertū eccīe traiectēsis ꝓstituit epm Cuiꝰ rei hdieꝰ ab ipō suisset iterfectꝰ lāctꝰ lābertꝰ de se de ephali ablōq̄ culpa expulsꝰ z karamūdꝰ i cathedza illiꝰ ē ꝓstitutꝰ Expletis ūt septē ānis: de sede ephali ipe karamūdꝰ ē depositꝰ: z lāctꝰ lābertꝰ cū magno honoze ad pzopziam sedem a principe pipino est reuocatꝰ. r. ḡ

Cum ergo dñs pro
pter oya sua scō
lābertō dignā redderet
mercēdē: insurrexerūt
duo pessimi hoies ad=
uersus eū: quoq; pōti=
cis amici iterfecerūt.
Cūq; dodo qui erat pi=
pini pncipis domesti=
cus audisset necē pzori
moz suoz: collegit mul
titudinem foztissimoz
virox: ad interficiendū
btm ep̄m. Cū ergo ad=
uenissent vbi ep̄s mane
bat: nōnulli de ipo exer=
citu vidēt scē crucis
signū sup domū vbi ep̄s
manebat: eratq; clarioz
quā metallo fulgente.

Ingressi sūt ex (k.)
go carnifices do=
mū epi: & interfecerunt
oēs quos inuenēt. Un⁹
aūt ex ipis feriens iacu
la super tectū cubiculi:
vbi scūs lābertus oza
bat: in ictu teli iaculā=
uit eū: qq; bono curcu
ꝙsūmato reddidit spm
Post hec vero ira cubi
culū vbi scūs ep̄s felicē
fudit cruorem: lumina
ria ex dina accēsa poten
tia relplēdebāt clarit⁹:
ita vt ois dom⁹ illa tota
relplēderet q̄si radius
solis: ad laudē ipli⁹ sā=
cti: & dñi ihesu xp̄i: qui vi
uit & regnat i scla sclox
Cetera de cōi vni⁹ mar.

℣ Invigil. scti mathei
apli & euāgeliste, matu.
et hore dicant de feria.
In vigil. scti mathei ad
vz. ān Vos q̄ reliquistis.
et cet ān cū psal. feria=
lib⁹ p̄ter quintā ad am:
q̄ erit Ecce ego. cp̄. Un=
cuiq;. ℣. Quotuor hy⁹

Mthee sācte vino
pollēs munere fe
dulis ihesū interpella q̄ti
bus: vt nos in mūdi gu
bernet turbinib⁹: ne post
etern⁹ horbeat iteritus.
hy⁹. Annue xp̄e. d⁹. In
oēm terrā. In euāge. ān.
Ecce ego. cp̄s. Magn. ov

Da nobis q̄s ops
deus: vt bti ma=
thei apli tui & euāgeli=
ste: quā pueniamus vene
rāda solēnitas: & deuo=
tionē nobis augeat & sa
lutē. ℣. Ad mat. Inuit.

Regi euāgel. Lecta de ei
vitus euāgelistē. l.cō.i.

PHilippus apls et euāgelista xpi matheus post ascēsionē dñi peruenit ethiopiam Erātq; ibi duo magi zaroes z arpharax f citate q dicit naddabaxi qua erat rex noie eglippus hūc itaq; ludificabant hi duo magi: vt diceret deos esse: z credebat eis ois ppls: etiā z ipse rex memorate ciuitatis. f.q

INgressꝰ ergo apls ciuitatē: oia mala euacuabat i noie xpi: q illi hoibꝰ faciebant. Cū per aliquot dies aplūs maneret in domo eunuchi: q a philippo fuerat baptizatꝰ: venit q diceret magos illos cū singulis draconibꝰ aduenire Dracones āt erāt gaziati: z sulphureas aureas emiserūt naribus: quoꝝ odore boies iterficiebant. Ipto aūt ostio: signās se apls exiuit. Mox vt egressꝰ est: ambo dracones ante pedes apli obdormierūt. f.iij.

TVnc dixit magis apls. Vbi est ars hēa? Si potestis: excitare illos. Tūc conabant magi excitare illos: et nō potuerunt. Ad vocē aūt apli leuātes capita sua ceperūt ire: z erūtes ab vrbe nullū apparuēt Interea lucē magnus ortus est: i quo regis filius mortuꝰ plangebat Ad cuiꝰ sumꝰ stabāt magi. Qui cū uō possēt suscitare eū: dicebāt regi hūc eē raptū: vt sit vnꝰ ex dīs. Tunc veniens apls prostrata euphenissa vxor regis coz̄ apl'o ait. Agnoui te apl'm dei: veni z inuoca nomē eiꝰ sup filiū meū: et credo deo. Ipzehēdēsq; apls manum pueri ait. In noie dñi nri ielu xpi crucifixi surge cubranō. Et cō festi surrexit puer. f.iij

BAptizatus est rex Eglippꝰ: et vxor eiꝰ et filiꝰ eiꝰ q suscitatꝰ est: z filia eiꝰ ephigenia: que

C Sancti mauricij so
ciozūq eius. Jo matu.
Jnuita. Gaudete. Et cs
ee. de cōi plu. mar. t.i.

Igitur maximian⁹
celar trālcēlis al-
pibus venit octodozū:
ibiq idolis sacrificaturus: exercitū cōuenire
iussit. Erāt aūt i eadē
legione lex milia lex cē
ti ac lexaginta lex viri:
ex qb⁹ erat primicerius
mauricius: ligniker exu
perans: candidus senatoz
Cumq milli satellites
ad legionē sctām venissent: eis verba celaris
dixissent: rñderūt. Nos
vero pugnare aduersus
pios scimus lanuare pios
et ciues penitus ignoza
mus: qz xpiani sumus.

Q Ui ergo maximia-
nus celar responsa sā
ctoz thebeoz audiuit:
nimio furoze accēsus di-
xit militib⁹ suis. Jam
nūc fidelissimoz meoz
turba festinet: et decimū
quemq mozti funesta
soz⁹ prebeat. Post hāc
vocē apparitozis iussio
sancta porrigit: et ad le
gionē sanctā velociter
properatur. Tradunt
ei neci: quos ozdo repe
rit numerandi. lec. ix.

Q Erfecto itaq sce-
lere: vt octodozū
legio redeat iubet. Sā
cta legio dixit Nos om
nes xpianos esse cogno-
scit: habebisq potestati
tue subdita oim corpo
ra: chzistianas vero ani
mas auctozē suū respi-
cientes nō timebim⁹. Post
ergo hec renūciata sūt
maximiano celari: itez
precepit vt decimū re-
nouate crudelitatis oz
do cōsumeret. Post hāc
vocē ad legionē itez p-
perat: et relicis vt octow
rū redeat iubet. t. ix.

Sancta vero legio
dixit. Occide pro
sterne: qz secandas gla-
dijs ceruices pbem⁹ in-
trepidi. Tūc maximia
nus celar properare ex
ercitū iussit: nullūq de
tāto sctōz exercitu pre
cepit dereliqui. Lamāt
igit btā thebeoz corpo

ta ꝛ deuotas deo alas fi
deli mozꝫ ꝓfessione cō-
mēdant. ℣eracta tādē
cede inter oim lctōꝝ y-
cullozes ꝓda diuidit.
Diuisaq; ꝓda male vi-
ctrix turba ad epulan-
dum consedit. f. v.

Interea veteranus
quidā noīe victoz itine
ris necessitate ad illū lo
cū passionis lctōꝝ pue-
nit: grauiterq; suspirās
ait. Heu me q̄ ꝑ tot an-
noꝝ militiā ad hanc le-
gionē militare nō me-
rui. Hec es loquēte: su-
bito ꝑcullozū ifania ei⁹
caput obtūcat: atq; ita
vir sanct⁹ cōsoztiū lctōꝝ
martyzum celeri ꝓfes-
sione ꝓmeruit. f. vi.

Maximian⁹ vero
cū dispositis ili
dēs genero suo cōstan-
tino tūc regnum tenēti
moztē moliret: deꝓhēso
dolo illi⁹ apd marsiliā
captus: nec multo post
strāgulat⁹: teterrimoq;
hoc supplicio affect⁹: im
piā vitā digna moztе fi
nuit. Mortuus est. tūc te
xpo. euā. Delectēs tel⁹
de mō. ¶ Dñm. vel cōi. f. s

Sanctissimoꝝ vero
martyzū cozpoza
post multos passiōis an
nos sctō theodozo illi⁹
loci epo reuelāt. In q̄
honoze cū extrueret ba
silica: q̄ vaste tūc adiū-
cta rupi. vno tm̄ latere
acclivis iacebat. Sed
nūc iubēte ābzosio loci
illi⁹ abbate: denuo edi-
ficata declivis esse dino
scit. Nēq; ei hoc omittē
dū ē: qđ ꝑ lōgū tpis spa
ciū vti inocētiū martyꝝ
mēbza rodanus reuela
uit. Jugi cī diluuio vi
cinū celpit vergēs re-
ligiosa q̄dā soli pticle
ad septurā martyꝝ fa
mulatrix nuda pruenit.

Prolatas nāq; (f. ix
reliquas leniter tā-
bēs nō ideo se a natura
ptulit vt eā gurgiti sui
pcella demergeret: sed
ob hoc vt gliosa deuo-
tio intra ābitū basilice
ceteꝝ martyzib⁹ sepul-
tura pciper loctari. Cu
ius trāslationē a sctē re

cozdationis domiciano genuēli ēpo ꝛ grats augustane vzbis: vel ythalio tūc tpis illi⁹ loci ēpo celebzatā recolētes quotidiana deuotiōe ꝛ laudib⁹ frequētam⁹: per eū q̄ viuit ꝛ regnat ỹ scl̄oz scl̄a. ℟s. Te deū. ℣. Mirabilis de⁹. In lauḍ. ān.

Sanct⁹ maur⁹ cius legionē scīām pzemonuit: vt ad celestia regna ꝓperarēt btōs exuuius miles cādid⁹ et victoz iūctis meritis se locia verunt. ℟s Dñs regn. ān. Sancta legio agaunēsiū martyꝝ dū restiterēt aduersariis sacro duce mauricio iteremptē imoztalitatis gl̄iā acq̄sierūt. ℣. Inbilā. Pzeciosa sunt thebeoꝝ martyꝝ vulnera scī mauricii cū sociis suis q̄ sub maximiano mazē decreuerāt suscipere. ℟s. Dr⁹ de⁹ me⁹ ān. Ecce lacteus ēt sacer ille agaunensiū locus per suffragia sāctoꝝ salus ꝑsentiū ꝑsidiū futuroꝝ. ℣. Benedicite. ā. Sāctoꝝ coꝛpoꝝ sacer sanguis vndas ymbiit ꝑciosa eā martyꝝ societas consecrauit: q̄ lauit rhodan⁹ inundādo rubēdo. ℟s. Lauḍ. cū. Reddet deus. hy⁹. Rex glorie. scī. Justi aūt. In euāg. ā. Flagrabat in btissimis martyzib⁹ gloriis ardoz: quia trucidati iacebāt colli⁹ subuiliis a maximiano pereūpti sunt: quos multitudo ag̃elorū cū gaudio susceperūt. ℣. Benedicam⁹ dn̄o. Annue. Ad hor. ān. de lauḍ. capla ꝛ Ymn⁹ vt in cōi. Ad ꝑs. ā. de lauḍ. cū ꝑsal. ket. cū. Reddet deus. hy⁹. Rex glorie. ℣. Exultēt. In euāge. ā. Istoꝝ est enim vt in cōi. ℣. Mīa. Ore. oꝛ. Annue. Mēo. de scīa tecla virgine. ā. Simile est reg. ℣. Diffusa. oꝛ. Ops sēpit. vt in cōi.

¶ Scē tecle virg. ꝛ. l.

Beata vo tecla in ciuitate yconīi oꝛta per ꝑdicationē bti pauli cōuersa credidit xp̄o. Irata mater ei⁹ ēi ap̄o iudicē accusauit super titulo xp̄ianitatis. Et q̄z spōso sibi assignato nubere rēnuit: ad pz

ces mꝭis ei⁹ iudicauit
eā pcōlui igne cremādā
Et cū suppolit⁹ fuisset
ignis: ros delupueniēs:
ignē extixit: ⁊ illa ab icē
dio liberata discessit. Cū

Et cū agnouisset:
vbi apꝰs hospita-
rek: oia mūdana relin-
quēs: adherebat paulo
Quo viso gauisi sūt q
eā dñs liberasset de igne:
⁊ epulati sūt i dño Post
hec alexāder vir potēs
obtulit eā iudici dicēs.
Ista puella xp̄iana est.
Et cū ita cognouisset:
q̄dēnauit eā bestijs lubi
gēdā. Pꝛoductis vo be
stijs ponit lup leenā que
obuerso capite laniabat
pedes eius. Quo viso:
pꝰs obstupuit. lcō. iiii.

Post hec imittunt
leones et vrsi: sed
leena ceteꝝ acerbioꝛ pꝛe
currēs ad pedes ei⁹ accu
buit. Inde cucurit vrsa
sed leena scidit eā. Post
hec submisert ferū cā
dens sub pedib⁹ tauroꝝ
vt atroci⁹ efferata aia
lia saltu rapido victam
virginē discerperēt: sed
ferꝝ combustie funes:
et virgo manlit illesa.
Quā pcōsul vestib⁹ in-
dui pcepit: q̄ delcēdēs i
womū cuiusdā mulieris
noie trikene ipsā et do-
mū ei⁹ totā ad fidē xp̄i
q̄uertit. Inde seuleticā
ygēs: post aliq̄t dies trā
siuit ad dñz: cui ē glia s
honoꝛ i scla Tete. d̄ pi⁹
dgis nō mar. ¶ Sācti
firmini epi ⁊ mar. lec. i.

Erat i citate hibe
rienli noie pāpia
na vir q̄dā gñe ⁊ pꝛdine
pm⁹ iter senatoꝛes noie
firm⁹ Qui cū eēt fide ca
tholic⁹ filiū suū pmoge
nitū noie firminū hone
sto phō q̄milit honest⁹
moꝛib⁹ ikoꝛmādū ⁊ libe
ralib⁹ lēis edoctū. Cū
aūt decē ⁊ septē ānoꝛ eēt
firmin⁹: dīna doctrina
replet⁹: cepit sctām du
cere vitā: ⁊ totis viribꝰ
dño pllere. lec. ij

Am ergo xp̄i fa-
mul⁹ pbyter honest⁹ se
nio iā esset affectus: nec
sicut cōsueuerat: salu-

ē in gētib⁹ p̄dicare sufficiebat: dēm̄ firminū ad seminādū v̄bū dei sept⁹ destinauit. Ipe v̄o iūenē offm̄ suscepit: suscepti cōpleuit: fructūq; nō modicū reportauit. Milit igit eū p̄sbyter ad honorandū thyolane ciuitatis epm̄. Ad quē cū p̄ueniss̄et: illū epm̄ sacrauit: z cōrā astāt⁹ dixit. Gaude fili: qm̄ vas lectiōis ē meruisti

Jrca tricesimū p̄imū eratis sue annū gallias p̄uincias adijt: z multitudinē p̄li ad fidē xp̄i q̄uertit. Jnfra tres dies fere tria milia hoim̄ p dēm̄ firminū ad dñm̄ q̄uerlisūt. Audiētes vero lozi gul⁹ z sebastian⁹ p̄sides: p̄ceperūt militib⁹ appzehēdere eū z carceris custodib⁹ cōmēdare: clāq; eū noctis silētio capite trūcari. Qđ z factū est. Cui⁹ cozp⁹ faustinian⁹ a dēto martyze baptizat⁹ cōditū aromatib⁹ sepeliuit ad laudē dñi nr̄i ie su xp̄i. Cele de cōi vn⁹ martyr̄ Octāz martyr̄ cipiani z iustine. f. ti.

Empze illo sub diocleciano ip̄ratoze in ciuitate ātiochia erat q̄dā virgo nole iustina. Relaudi⁹ vo q̄dā scolastic⁹ vidēs virginē frequēter eccl̄iē ad eccl̄iā in desiderio ei⁹ accēdit: z accessit ad cypzianum magū z p̄misit ei duo talēta auri z argēti duo. vt per maleficia sua caperet aiam virginis iustine. Cipzian⁹ aūt excitauit demones: z trāsmisit ad virginē ut cipiēdā. Sed sacra virgo signo crucis sese ⁊ signās illū demonē sc̄dō et ter̄cio a se expulit. f. ti.

Jdēs vo cipziani signa q̄ p sc̄am virginē facta sūt: cozā epo eccl̄ie cecidit dicēs Deprecor te pater: salua aiam meā. Eps aūt suscepit et b̄ndixit eū dicēs. Festina fili ad eccl̄iā: z orōnes incessanter redde deo. Cipzian⁹ aūt

vadēs ad domū suā: oīa idola confregit. In magno aūt die baptizauit eū epūs: ⁊ post aliquot tēpus factꝰ est diaconus. Cōpleto aūt āno fetūs presbyter: ymāsit xerdecim annos in officio presbyterij. Mtūs aūt antimius precognoscēs eriē suā ordinauit sācti cipriani epm: et obdormiuit in dño. Lc. ic.

Cipianus aūt sanctā iustinā promouit faciēs eā diaconissā: et ⁊stituit eā matrē monasterij virginū. Hec audiēs comes encholonꝰ: scripsit ⁊ retulit ista regi. Iratꝰ vero rex valde trāsmisit eos in nichomediā ciuitatē decollādos. Sctā vero iustina ante cipzianum rogatu eius cōsūmata: decollatus est mor cipzianꝰ et plecta sūt corpora eorū canibꝰ. Nocte vero fideles noctu leuauerūt corpza eorū in nauim et accipientes a quibusdā sctis acta eorū scripta: nauigauerūt romā: et ibidē eos sepelierūt ad laudē ipsi⁹ q̄ viuit ⁊ regnat in scla scl'oꝝ amen

Cta de cōi plurimoꝝ martyꝝ. ¶ Octōꝝ martyꝝ cosme ⁊ damiāi. ox.

Presta q̄s oīs de⁹: vt q̄ sctōꝝ martyrū tuoꝝ cosme ⁊ damiani natalicia colimus: a cūctis malis iminētibꝰ eoꝝ intercessionibus liberemur. Perdo. lcō. i.

Tempozibꝰ diocliciani imperatoris fuit q̄dā mulier in ciuitate egea deum timens noie theodora: q̄ geminos fres cosmā ⁊ damianū enixa est: q̄ a spū sctō per medicine artē edocti sūt curare omnē infirmitatem: non solū in hominibus sed etiam in iumentis. Hec igit illi sācti facientes: a nullo aliq̄d recipiebāt. lcō. ij.

In tēpore matrona quedā noie palladia clinica erat: que ab illis curata est. Et occulte sancto damiano

obtulit munuscula: qꝫ illis sacramẽtis terribilibus cõstrictus suscepit. Et ideo pꝛecepit cosmas ne corpꝰ eiꝰ vna cũ eo sepeliret. In eadẽ nocte apparuit dñs cosme dicẽs. Quare sic locutꝰ es pꝛopter munꝰ: qꝫ frater tuus suscepit? Nõ mercedis gr̃a: sed y nomen meum adiuratus suscepit. Lectio. iij.

ADiens igit̃ ples lilias vitã sctõꝝ cosme et damiani: vocauit eos ad se et dixit. Accedite et sacrificate dñs nr̃is. Scti martyꝛes dixerũt. Idola vana surda ceca et muta nõ adorabimꝰ. Hic penis torquebant multimodis: sed illesi manebãt. Iussit igitur venire quattuoꝛ noia militũ: q̃ sanctos dei sagittarẽt. Et cũ oẽs sagittas suas exp̃erũt: nichil nocuerũt sctis: sꝫ retro quersi interfecerũt plurimã hominũ multitudinẽ. Accedẽtes vero carnifices capita eoꝝ ãputauerũt. Dieꝝ sancti martyꝛes animas suas in pace reddiderunt. per eũ qui viuit et regnat in secula. Cetera de cõi plurimoꝝ martyꝛũ. ꝛc. ¶ Sancti michaelis archã. Ad vs.

EXcelsũ regis milites cui laudant cines celici quem cherubin et seraphin sãctus pꝛoclamant sedulo. Psal. xcviij. ãn. Cui soli iure deseruiunt ptãe: q̃ re fides suꝝ thꝛonos: et iudicas eq̃tatẽ: astis nr̃is pꝛecibus pius ac pꝛopicꝰ. ã. Pꝛepositꝰ paradisi tanti cetusq̃ angelicꝰ ac patriarcharũ cunei cũ ceteris ciuibus supnis nobis peccatis veniam a dño. ãn. Summus laus dulcis melodia te cõ decet y orbitam quo celi chorus resultat gaudẽs tali socio: arua plaudãt sereboant leta tãto nũcio o michael celoꝝ ꝓpolite nr̃as voces suscipe. ã. Dñe deꝰ sabaoth olim dignitatẽ dispensatoꝝ atq̃ largitor: da nobis famulis tuis bti michaelis archangeli oimq̃

ſanctaꝝ celeſtiū virtutum
lemy tueri ꝓſidio: ⁊ eoꝝ
gloziis ad laudē tui ſancti
nois veneratēs ipſoꝝ gau
diis hic eſſe participes. ℟ꝑ

Hactū eſt prīū i cē
lo: michael ⁊ ange-
li ei⁹ ꝓeliabant cū dra-
cone: ⁊ draco pugnabat
et angeli ei⁹: ⁊ nō ꝓeua
luerūt: neq; inuent⁹ eſt lo
cus eoꝝ ampli⁹ in celo.
℣. Te ſanctū dñm i excel
ſis laudāt oēs angeli dicē
tes Te decet laus ⁊ honoꝝ
dñe. ℣. Cherubin quoq; ⁊
ſeraphin ſine ceſſatione clamāt ⁊
omnis celic⁹ ordo dicētes
Te decet. Hymnus.

Tibi xpe ſplendoꝝ
ꝑēnis vita virtus
coꝝdiū in cōſpectu āge
loꝝ votis voce plalliim⁹
alternātes cōcrepando
meles damus vocib⁹.
Collaudam⁹ veneran
tes oēs celi milites ſed
ꝓcipue ꝓmatē cele-
ſtis exercit⁹ michaelem
in virtute cōterentē ſa
bulon. Quo cuſtode p
cul pelle rex xpe pſſi-
me oē nephas inimici
mundo coꝝde ⁊ coꝝpoꝛe
paradiſo redde tuo nos
ſola clemētia. Olia pa
tri melodis perſonem⁹
vocib⁹: gloziam chriſto
canam⁹: gloziū paracli
to q̄ deus trin⁹ et vnus
exiſtat ante ſecula. amē.
℣. In cōſpectu angeloꝝ
pſallā tibi de⁹ me⁹. Adoꝛa
bo ad tēplū ſanctū tuū: et
cōfitebor nomini tuo alliā.
In euāge. a. Dū ſacerem
myſterijs crederet iohānes
archāgelus michael tuba
cecinit: ignoſce dñe de⁹ nr
q̄ aperis libꝛū ⁊ ſoluis ſi-
gnacula ei⁹ alliā. ꝓ. Mi.or

Deus q̄ miro ordi-
ne angeloꝝ miniſ-
teria hoimq; diſpēſas:
cōcede ꝓpicio⁹: vt q̄ⁿ
tibi miniſtrantib⁹ i celo
ſp aſſiſtit: ab his i terra
vita nra muniat. ꝑ dn̄m.
Ad matu. Iui. angeloꝝ
regi deo iubilem⁹ pariter.
q̄ michaelē venerātes ꝓmi
tē ſolēniter. ꝓ. Meū. hy⁹.
Tibi xpe. In. i. not. ā.
Stetit angel⁹ iuxta aram tē
pli habēs thuribulū aureū
i manu ſua. ꝓ. Dñe dn̄. nr

Ps. Ascēdit fumus aromatū in conspectu dei de manu angeli. ps. In dño cōfido. ā. Michael archangele veni in adiutorio populo dei. ps. Dñe q̄s habitabit. ā. In cōspectu. ter.t.

Angelos hominumq̄ naturam ad cognoscendum se dñs cōdidit: quā dū consistere ad eternitatē voluit: eā p̄oculdubio ad similitudinē suam creauit. Decē vo dragmas habuisse in euāgelio mulier illa describitur: q̄ nouē sunt ordines āgelor. Sed vt cōpleret elector. numer?: hō decim? est creat?. ā. Factum est silentiū i celo dū cōmitteret bellū draco cū michaele archangelo: audita est vox milia milliū dicētium Salus honor et virtus oipotenti deo. ā. Milia milliū ministrabant ei: decies milies centena milia assistebāt ei Ga. t.n.

Quē vero āgelor ordies dixim?: quia videlicet esse tales sacro eloquio leim? angelos / archāgelos / virtutes / potestates / principat? / dñationes / thronos / cherubin atq̄ seraphin. Per p̄opheta igitur angelo q̄ est p̄im? conditor dicit. Tu signaculū similitudis plen? sapientia: et perfectus decore in delicijs paradisi dei fuisti, ez. Stetit angelus iuxta arā templi habēs thuribulū aureū in manu sua: data sunt ei incensa multa. Et ascendit fumus aromatum de manu angeli in cōspectu dñi, ā. Factū est silentiū in celo: accepit angelus thuribulum: implenit illud de igne altaris. Et ascendit. l.ii.

Qui notandum q̄ nō ad similitudinē dei fact?: sed signaculū similitudis dicitur: vt quia in eo subtilior est natura: eo in illum imago dei similius insinuetur expressa. Quo in loco mox subditur. Omis lapis p̄eciosus op-

mentū tuum. Hardi⁹ topazi⁹ ꝛ ialpis/ criſoli tus/onix/ꝛ berilus/ſap phir⁹/carbūculꝰ ꝛ ſma ragd⁹. Ecce nouē dixi mus noīa lapidū:qz p fecto nouē ſūt ordines angelorū. ℣ In cōſpectu angelorū plalā tibi:ſ adorabo ad tēplū ſcīm tuū Et cōfitebor noī tuo dñe. ℟. deus meus es tu et cōfitebor tibi:deꝰ meꝰ es tu ſ exaltabo te. Et cōfi. Glia pa tri. Et cōfi. In.ij.noc.ā. michael ꝓpolis⁹ paradiſi quē honorificant angelorū ordines. ℣. Dñe eſt ter. ℟. Gloriōſus apparuiſti ſ cōſpectu dñi ꝓpterea decoꝛe ſanctificauit te dñs. ℣. Sēdicā. ℟. Angelꝰ archāgelꝰ michael dei nūciꝰ de ſiabꝰ tuſtis ſuſcipiēdis. ℣. Exaudi deꝰ oꝝonē meā cū deprecor. ℟. Stetit āgelus iuxta aram templi. Habēs thuribulū aureū i manu ſua allā. ℣. Dirigat. ℟. Redictis nimirū ordinibꝰ:ille ꝑmꝰ āngelꝰ ideo ornatꝰ ꝛ opitus extitit:qz dū ruſtis agminibꝰ āgelorū ꝓlatꝰ eſt:ex eoꝝ ꝓparatiōe claꝛioꝛ fuit. Sed cur iſtos ꝓſtitēuī āgelorū chozos enumerādo ꝓſtringimꝰ ſi nō eoꝝ quoq; miſteriis ſubtiliter exꝑimam⁹. ¶ Hic eſt michael archāgelus ꝓtinceps militie angelorū. Cuiꝰ honoꝛ ꝓſtat dū ſuſcitat ꝓpls a oſo ꝙducit ad regnū celoꝝ. ℣ Archāgelꝰ chriſti ꝙ gſam quā meruiſti deꝑcamur ꝙ vnigenitū dñm nrm vt eripiat nos a laqueo moꝛtis Cui⁹. ℣.

GRecā eni linguā angelū nūcīū:ar chāgeli vero ſūmi nūcii vocant. Sciendū vero q angelorū vocabulū nomē offīcii eſt nō nature. Nā ſcti illi celeſtis ꝑtie ſpūs:ſemp qdē ſūt ſpūs:ſed ſi vocari angeli nequaq; poſſūt: quia tunc ſolū ſūt angeli:cū ꝙ eos aliqua nūciantur Vñ ꝛ ꝙ pſalmiſta dicit. Qui facit āgelos ſuos ſpūs. Ac ſi aꝑte diceret. Qui eos quos ſemper habet ſpūs:etiā cū voluerit angelos facit.

Vrit michael archangelus cum multitudie angelop qui tradidit deus alias sanctop. Vt ducat eas in paradisū exultationis. ℣. Data est potestas archangelo michaeli sup alias in sup Vt perducat. lec. vi.

Hi aūt q minima nūciant angeli: q vero summa annūciāt: archāgeli vocātur Hic est enī: q ad mariā virginē nō quilibet angel⁹ sed gabziel archāgelus mittit. Ad hoc quippe ministeriū summū āgelū venire dignū fuerat q sūmū oim nūciabat. Ideo angeli ppīs noībus censentur vt significet q vocabula q̄d in operatione valeāt. ℟. Quinceps sert celestis milicie ne nos dānet p emulos iudicis sententia Alleluia pius i futuro defensor examine. ℣. Separemur a ministeriis vt cū dextris positi gaudeamur iudicantis voce blanda dñi Alleluia pius. Gloria. Alleluia pi⁹. In. ic. noc. ā. Concussū est mare et cōtremuit terra: dū archangelus michael descendebat de celo. ℘. Cātate. i. ā. Data sūt ei incensa multa: vt adoleret ea ante altare aureū qđ est ante oculos domini. ℘s. Dñs regnauit exul. ℣. Laudem⁹ dñm quē laudant angeli quem cherubi et seraphin sanct⁹ sanct⁹ pclamant. ℘. Vñ dic. i. ō. Ascendit fumus aromatū. In cōspectu dñi de manu āgeli alleluia. Secūdū matth. xviii. lec. vi.

In illo tpe: Accesserūt discipuli ad iesū dicentes. Quis putas maior est i regno celop? Et ℟. Omel. expta de diuersis tractā. Quotiens legim⁹ dñm discipulos de ordine poratus inter se cōtēdisse vel interrogasse: nō hinc nouū et inuidie deputare debem⁹: sed hūane fragilitati ac infirmitati. Rudes q̄ppe erant: nouelli: q̄z eni audierant eū suā resurrectionem predicantē: et nōdū spiritussancti gratia illu-

minati: celeste regnum perfecte amare non dicerant. ℟. Fidelis sermo et omni acceptione dignus michael archangel⁹ pugnauit cū diabolo gratia dei ille victor i celis exititit: ille hostis antiquus pallus est ruinam magnā. Factum est silentiū i celo dū cōmitteret bellū draco cum michaele archangelo. Gratia dei. ℣. Quia vero aut euāgelista Nondum erat spūs datus: q⁹ nō dū fuerat iesus glorificatus. Putabant q⁹ ipse resurgens a mortuis: corporaliter regnū teneret: et ipsi honoribus sublimarent. Sed magister humilitatis ait in euangelio Discite a me: quia mitis sum et humilis corde: et inuenietis requiem animabus vestris: vt ostēderet regnum celorū non p superbiam: sed per humilitatem esse querēdum. ℟ Archangeli michaelis intercessione suffulti temine delecamur vt quos honore prosequimur: contingamus i mente. ℣. Deus pietatum nobis domine tue misericordie prebita subsidium: quibus et angelica prestitisti suffragia non deesse vt quos honore prosequimur. Lectio nona.

Illumq; vero esse maiorem in eo qui propter deum se humiliat: aduocans paruulum statuit eum in medio eorū et dixit. Amē dico vobis: nisi cōuersi fueritis: et efficiamini sicut paruuli: nō introibitis in regnum celorum. Nonq; apostolos docet esse paruulos corpore sed vt innocentiam paruulorū studeant retinere. Per. Te sanctum dominum, vt supra in primis decreueris. hs. Tedeum. ℣. Stetit angelus. In laudibus. ℟. Dum placeret michael archangelus cū dracone audita est vox dicentium: salus deo

nko allā. ℣s. Dñs regā. Dñs cōmitteret bellū dracoch michaele archāgelo: exditus est vox miliq milia dicētiū: salus deo nro allā. ℣ Jubilate. ān. Archāgele michael ꝓtitui te ꝓncipē luy oēs aias suscipiēdas. ℣. De⁹ de⁹ me⁹. ā. Angeli dñi dñm benedicite in eternū ℣s. Benedicite. ān. Angeli archāgeli throni ⁊ dñationes ꝑsidete ꝑ potestates: virtutes celoꝝ laudate dominū de celis alleluya. ℣s Laudate dñm. Capm.

SIgnificauit deus que opoꝛtet fieri cito loquēs per angelū suū seruo suo iohānī: q testionū yhibuit verbū dei: ⁊ testionū iesu xp̄i in his q̄cūq; vidit. hy⁹.

Aspice ꝯcto⁹ dec⁹ āgelo⁹ auctoꝛ humani gn̄is et rectoꝛ: nobis eternū tribue benign⁹ scādere celū. Angelū pacis michael ad ista celit⁹ mitti rogitemus aulā nobis vt crebꝛo veniant ⁊ crescant ꝓspera cūcta. Angelus foꝛtis gabziel vt hostē pellat anticquū volitet ab alto lepius tēplū veniat ad illud vilere nām. Angelū nobis medicū salutis mitte de celis raphael vt oēs sanet egros pariteꝛ nros dirigat actus. Hinc vt nati genitrix maria totus nobis chozus angelozū cēy assistat simul et hec concio tota Amen. ℣. Michael archangele Dei in adiutoꝛio ypo dei allā. In euāgel. ān. Factū est silentiū in celo dū draco cū mitteret bellum: ⁊ michael pugnauit cū eo: et fecit victoꝛiā allā. ℣s. Benedict⁹, oꝛ. De⁹ q̄ miꝛs. Ad. i. dū ꝓliaret. ℣. De⁹ noster. ān. Oꝛas. ℣s. Quicūq; R̄. Jesu xp̄e. cum allā. Qui sedes. ℣. Ad. it. ān. pū ꝓmitteret. ℣. Legē p. ℣s. Factū est ꝓeliū. R̄. Stetit angelus iuxta aram templi allā allā. ℣. Habis thuribulū aureū in manu tua allā allā. Gla. Sicut ℣. Ascendit fumus. oꝛ. De⁹ qui mi. Ad. vi. ān.

archangele.ꝛ. Dekecit. ꝛ. Significauit.℟. Accendit lumus aromatũ alls alls.℣. In conspectu ꝙ̃ de manu ꝙ̃ geli Alls alls. Glia. Accẽdit.℣. In ꝓspectu angelꝝ. vis. Ad.ir.ãn. Angeli.ꝛ. Mirabilis.ꝛ

Quũ cõmitteret bellũ draco cũ michaele archãgelo:audita est vox milia miliũm dicentiũ:salus deo nr̃o. ℟. In cõspectu angelorũ psallã tibi de⁹ me⁹ Alls alls ℣ Adorabo ad tẽplũ scũm tuũ:s cõfitebor noi tuo Alls alls. Glia. In cõspectu.℣. Michael archs. Ov vis.

¶ Sci hieronimi ꝓsbyteri ad vs. ãn. Dũ pfecti et cetere asse de isaie:cũ psalmis kerialibus.ꝛ. Justꝰ cor ſuũ.℟. Miles xpi.hyᵐ. Iste cõfessor.℣. Amauit. In euangelio. ãn. Iste est qui ante deum po Magnificat. Oco.

Sancti hieronymi nos dñe natalicia votiua letificent:et sue unitatis interuentionis attollant.ỹ. Meõ. de sũcto michaele.ñ. Archangele xpi per gratiã quã meruisti te deprecamur y vnigenitꝰ dñs nr̃m:vt eruas nos a laqueo mortis alls. ℣. In cõspectu angelorũ. De⁹ q̃ miro-¶ Festũ sancti michaelis:vel cõfessoris hieronimi in dñica ꝙ̃ euenerit:incipiatur hystoria Aperiet. dñica ꝓxima sequente. cõ ꝓmia

Hieronimꝰ igitur patre eusebio natꝰ est: vestẽ xpi puer rome suscepit:ibiq; liãs grecis ac latinis a ꝓximo eruditꝰ est: ꝓsbyter quoq; cardinalis ibidem est ordinatus. Quodã vero tpe dũ ei more idẽ hieronimꝰ diuina ad legendũ pandit volumina:s mortalem bibliothece sue auctorẽ tulliũ recordat:mox ecclitꝰne tales q̃q; reuolueret libros:salutifero castigatꝰ est verbere.ꝛ

Sanctus igit hieronimꝰ de se ad eustochiũ virginẽ scribẽs

ita asserit Cū subito sca ptus in spū ad tribunal iudicis ptrahoz: ibi tāti luminis et tātū erat ex circūstātiū claritate fulgoris: vt pieri⁹ in terrā sursū aspicere nō auderē. Interrogat⁹ qditionē: xpianū me eē rndi. Mentiris ait. Ciceronian⁹es: nō xpianus. Illico obmutuit: et iter vbera nā cedri me tulerat. Clamare cepit: miserere mei dñe miserere mei. Tādē ad plidētis genua pnoluti q̄ aliter erāt pcabāt: vt venīā hbueret adolescētie.

Exactoz iter⁹ rogauit eride post cruciatū si gentiliū libz⁹ aliqñ legisset? Ego q̄ tanto cōstrictus articulo vellē etiā maioza pmittere: deturare cepi: et nomē ei⁹ obtestās dicē. Dñe si vnq̄ habuero codices scl'ares: si legero: te negaui. In hec sacramēti vba dimiss⁹: reuertoz ad supos. l. b.

Ego igit hieronymus mirāt ib⁹ cōstis oculos apio: tāto lu chrymarū imbze vt etiā incredulis fidē facerē ex vbere. Nec lq̄z ille inanis fuit: aut vana lōnia: qb⁹ sepe de ludimur. testis ē tribunal illud ante qd̄ iacui: iudicio teste qd̄ timui. Plagas cēli per lōniū: et tanto dehinc studio diuina legebā: quāto mō talia ātea nō legerā. l. vi

Eat⁹ hieronym⁹ in libz⁹ abūdantia fule⁹dictis suis scō spū dedicatis: imobilē catholice turrim ecclie cōtra yridoz iacula cōstruauit. Ipse etiam ex occidēti ad oziētē transiens ecclias: in ipsis sctis atq̄ lētis sacris vbiq̄ ad decrepitam virit etatē. Cui⁹ eloquiū ab oziēte vsq̄ in occidentē ad instar solis resplēduit

Septima lectio cū de ex pōne euangelij scōm lucam. Nolite timere. Omelia vi in cōi. l. viii.

Pergit itaq; ad vi
litãdũ cõlolãdũq
hieronymũ dũi laboze
eſſet catholici ſenioꝛes.
Ad vtiq; quoq; auguſti-
num epm lectũ quidem
aſia in eccliſia catholica
cooperantem: ⁊ cozvoze
aũt in affrica ſcribentẽ:
ſic inter cetera ſcripſit.
Nã habuim⁹ tpa: ⁊ cu-
curꝛim⁹ quantũ potui-
mus: nũc te curꝛẽte et
lõga ſpacia trãſmittẽte
nobis debeꝫ ociũ. ꝛc. ir.

Igitur hieronym⁹
quã rpo deo adole
ſcens voverat: hãc per-
fectã eidẽ iã cozpoze ob
tulit vitã ſuã cantam
placabilẽ vnitã in here
mo penitẽtiã verhleemi
ticã: libꝛis pterea ſuis
per ſer et qnquaginta
ãnos ſine vllo ocio apũ
bethleemiticos totũ re-
pleuit ozbẽ ſpũali opere
irrepꝛehẽſibiliter cõſũ-
matis: octauo ⁊ octoge-
ſimo etatis ſue anno in
dño requeuit: cui eſt ho-
noꝛ et glia in ſeꝛa ſeꝛoꝛ
amen. Cetera ad matu-
re hoꝛas de tõi vnitus cõ
feſſoꝛis doctoꝛis hõ põti
ficis cũ ofone Sreti hie
ronymi. Adhel. ã. Jeſus
devatit dãs. Et tet. aũe
de laud. cũ pſal. fet. eſt.
Benedictionẽ dñe ſuper
lita. hy⁹. Jeſu redẽ. ã.
Amauit. In euãgelio. ã.
Similabo eũ. hs. Mãſit.
vy. Sancti hieronymi.
Meõ. de pfeſſoꝛib⁹. ãt.
Fulgebũt. ỽ. Sacerd. oꝛ.

Exaudi dñe pplm
tuũ: et letõy con-
feſſoꝛ tuoꝛ germani re
migij vedaſti bauonis
atq; platonis ſolẽnia ce
lebꝛantem: tẽpoꝛalis vi
te tribue pace gaudere:
et eternũ reperire ſubſi
dium. Per. ℣ In trã-
latione ſanctoꝛum gẽ
mani remigij. ꝛc. lẽ. ſ.

Beat⁹ igitur ger-
manus antiſſiodo
renſis epyſcopus apud
rauennam italie ciuita
tem obiit: et quinqua-
geſimotercio die ſacrũ
coꝛpus a quodam re-
galis cubiculi pꝛepo-
ſito: cui⁹ puerum a de-

mone curauerat condi
tū aromatib⁹: pzopzie
redditur vzbi. Beatus
vero remigi⁹ in vzbe re
mensi pōtificatū tenēs
quēdā cecū illuīauit: et
ab eo pestē imūdi spūs
effugauit. His vero et
alijs tam in vita q̄ post
obitū inumeris mira-
culis claruit. Sepul-
tumq; est corp⁹ ei⁹ in ec
clesia sancti christofori
martyris. Lectio sexta.

Edalt⁹ vero atre
batensiū epūs: q̄
laboris sui pzemia deo
dispensante accipere me
ruit: febze valida cozre
ptus est: & nocte quadā
visa est clara lucis co-
lūna a culmine dom⁹:
in qua sanctus iacebat
vsq; ad celi fastigiū sta
re duas fere spacio ho
rarū. Qđ cū viro dei di
ceretur: itellexit hoc si
gnum suū demōstrare
obitū. Vocanitq; suos
filios ad se post dulces
paterne pietatis sermo
nes inter manus iachi
mantiū emisit spūm. &

Illo tpe. Piathō
cū bō dionysio ab
vzbe roma diuertēs ad
vzbē thurnatā pzopera
uit. Cumq; in ciuitate
thurnata ingress⁹ esset
iussit eū iulianus cela
cōpzehendi & flagellari
Piathō vero xpi nomē
& fiteri nō metuit dicēs
Chzistū dei filiū crew:
et oze laudare nō cessa.
Tūc vn⁹ militū gladio
amputauit caput ei⁹: &
vox cū luce de celo ve-
nit dicens. Veni dile-
cte piathe ad pzeparatā
tibi mansionem & per-
fruere gloztio bōy: cū
eo q̄ viuit & regnat i se-
cula seculoz. Cetera de
cōmuni plurimoz fest.

¶ Dcti thome herefoz-
densis epi. Ad vesp. ãe et
psal. feriales. Ecce sa-
cerdos: Cetera de cōi
vnius cōfess. pontificis.
Mēo. de scō leodegario
Hic est vere. ℣. Eliacit
honore. Oratio vt i cōi.
Ad matu. tut. Omn̄ dñi.
hs. Venite exul. Et ce-
te. vt in cōmuni. sec.

Beat⁹ thomas na
tiõe ãglic⁹:ãgeli
cus hõ ipse de parentib⁹
nobilib⁹:s catholicis ozi
ginẽ suã trahẽs:ab eta-
te pzimeua mozũ hone
state pclar⁹:studijs lit-
terarũ sic se dedicauit
totaliter sic in ipis so-
licite studuit et ꝓfecit:
ꝙ tã in humanis scien-
tijs ꝙ i diuinis honozẽ
magisterij est adept⁹.ꝛ ij

Postꝙ doctrine sue
radios lõge lateqz
diffundẽs: ꝙplures ad
iusticiã erudiuit velut
luminare in mũdo pze
fulgidũ cõtinẽs verbũ
vite. Hic demũ sctũs
de inocẽti fact⁹i herfoz
densi ecclia bon⁹ pastoz
de ipso miti mitioz fa-
ct⁹est studẽs lemꝙ pgre
di de virtute in virtutẽ
Cõmissas vero oues pce
debat ad pascua:vt a lu
pis pzotectas rapacib⁹:
pastoqz verbo pariter
et exẽplo ad xpi caulas
sedulo reducebat. ꝛ.ij.

Ira vero sue ec-
clesie dolẽdebat vi
riliter idut⁹ iusticia de
lozica: parat⁹ nãqz pzo
sibi ꝙmisso grege aiam
ponere nõ timuit i hoc
pzincipẽ vel magnatẽ.
Et qz dignum erat: ꝙ
huic eã excellẽti meri-
to daret reges ekna post
labozẽ: cũ ꝙ caulis sue
ecclie ad romanã pue-
nisset curiã diẽ clausit
extremũ: receptis pzi⁹
denote ecclie sacramẽtis
sicqz vir felix iste ad de
um trãsmittẽdo spũm de
peregrino et aduena fa
ctus est eximi⁹ celestis
ciuis. Quãdo festũ scti
thome herfozdensis epi
transferat:tunc lec.iiij.

Et qz decebat mul
tũ diuine potẽtie
maiestatis: vt sãctum
hunc i celis regnare fe-
cũ ꝙ signozũ euidentiã
fidelibus declararet:ip
sũ in vita miraculis inu
meris clarificauit de⁹
ons: qui facit mirabi-
lia magna solus. Eius
nãqz meritis languozes
sanantur: mozrui resu
scitantur: ceci illumi-

nāt:surdis audiē:mut loq̄la:et claudis gressū reddit: infirmātibꝰ ꝺo sanitas:ꝛ in pfūdo pelagi naufragātibꝰ pꝛzeus salutifer indulget. v.

HEc sunt certe tua mirabilia deus:q̄ sic per celestes spūs gubernas terrena oia ꝛ disponis: qū ipsoꝝ sacratū numerū quē cadētiū ruina minuit: reparas mirabiliter a terrenis. Hi sūt leti tui oēs deꝰ bone:q̄ tue dono gē lēy virent:rubent vt rosa: candent vt lilia:vt mel placent:currunt vt spiritus:fragrāt vt balsamū:vt sol fulgēt. f. vi.

SIc clemens deus sanctū suū glozificans thomā fidē firmat: nebulosos errores dissipat ꝛ confūdit: ad supna nōs rapit affectus:amoze flamis succēdit frigida coꝛda nra In hac igit leta die quā fecit dns qua confessoꝛ iste in dei thzono coꝛona glie clarꝰ sedet:laudet deū oēs spūs celi loꝛū clamoze ineffabili deo canat:letōꝝ eccliaꝝ mēte ac spū in coꝛdis ꝛ oꝛgano ꝛe psallat. Hec die lec. de scō leodegario

GLoziosꝰ igit (f. 4 leodegarius dū in augustudunēsi vzbe cōuersaret epūs: hebzoinꝰ eūdē epm decreuit pterimere. Qui ad eādē ciuitatē exercitū milit copiosū valde:vt ciuitatē irrūperet:ꝛ leodegariū epm penis crudeliter vexatū occideret. Hetūs igit leodegariꝰ valedicens fratribus:spōte se inimicis obtulit ꝓ ciuibus. Aduersariꝰ ꝺo gauisi a capite eius oculos abstraxerunt. lec. v

SAnctus vero leodegarius ante ꝺe bzoinū ductus dixit ad eū epūs. Dū supare cupis oēs habitātes in tota frācia: tuā potiꝰ auffers quā indignus accepisti gliam. Hijs dictis hebzoinꝰ labia eiꝰ ꝛ linguā pꝛeciꝺi inflit:cūq

gradidit vir nobile vuaningo. Qui duxit eam ad cenobium suum inter moniales. Moxq; eius lingua: solitum recepit officium. Postea uo iussu hebroini ducit in uilua a quattuor speculatoribus ad decollandum. Quibus ait sanctus Implete desiderium eius: q uos misit. &c. vi.

Res vero illorum compleuit ad pedes eius petentes veniam precabant. Quarto autem cum eum decollasset: et corpus eius quasi unius hore spacio erectum stare videret: eum pede in terram deficiens statim arreptus a demonio in igne se proiecit: et sic vitam suam miserabiliter finiuit. Audies autem post biennium hebroinus sancti viri miracula: militem illuc misit: vt ei uita nunciaret. Miles vero superbus illuc veniens calce tribus pcutiens clamauit. Moriar q mortuum facere miracula credit. Mox ille arreptus a demonio: morte sua sanctum ampliꝰ commendauit. Hebroinus vero gladio nequiter occidit. Pascha est autem festus circa annum dñi octuagesimum cui est glia in festa. L. có. vii: item de expositione euangelii Homo quidam peregre. Item vt in cõi. i. có. viii

Verum quidem multum conuenit: vt quem deus in celis glorificat: in terris ad suum fructum et gaudium mundus colat Sanctissimus in xpo pater dñs iohannes papa vicesimus sextus prefatum seruum christi sanctorum alcripsit catalogo cõfessorum Vniuersis itaq; prelatis per apostolica scripta mandauit: quatinus festo nonas octobris festum confessoris eiusdem deuote et solenniter cum suis subditis celebrarent.

Ut autem ad venerabile eius sepulchrum ardentius christiani confluant: omnibus vere penitentibus et confessis qui cum re-

nerētia illuc in eodē festo annuati accesserint: ꝑ eius suffragia petituri de oipotētis dei mīa et beatoꝝ petri et pauli apłoꝝ eiꝰ cōfilius: duos annos et duas quadragenas cōcessit. Decedētibus vero inter eiusdē festi octauas ad sepulchrū eius: centū dies de iniūcta sibi penitētia misericorditer relaxauit.

Cetera de cūi vnꝰ cōfessoris pōtificis cū meōria de festō leodegario.

¶ Seti fr̃acisci cōfil. V.i

Fr̃aciscus seruus dei in ciuitate assisij oriundus negociatoꝝ effectus: fere ad vigesimū annū etatis sue male viuēdo ihs suū cōsūplit: quem dñs infirmitatis flagello in virū alterū subito transformauit. Ecclesiā siquidē sancti damiani oīonis causa ingrediēs: imago xpi eū miraculose alloquitur Francisce inquit vade repara domū meā: q̄ vt cernis tota destruitur. Ab ea igitur hora crucifixi passio eiꝰ cordi mirabiliter est enixa. Instituit etiā solicite ecclesie reparandum. Cō. ii.

Uenditis ꝺo que habebat cū pecuniā cuidā ꝑsbytero daret: et ille timore parētū recipere recusaret: corā eo eā ꝑiciens tāq̄ puluerē vilipēdit. Qua ꝓpter a patre ligatus et captus: pecuniā eidē restituit: ac vestem resignauit: et cilicio se induit. Suscipiens vero simplicē virū loco ꝑis rogat: vt pater eiꝰ male dicta congeminat: ipse sibi ecōtrario bñdicat. Ipse ꝺo trālitū suū lōge ante ꝑcinuit: dixitq̄ fr̃ibꝰ diē sui obitꝰ imminere sibi demōstratū a xpo.

Biennio q̄q a (V.) impressione sacrorū stigmatū anno videlicet a sua conuersione vicesimo ad sanctam mariā de portiuncula se deferri popolcit: vt vbi ꝑ virginē mariā spūs sce

perat ꝓfectionis: ibidē moztis soluto debito ad bzauiū ꝙueniret retributionis eterne. Recto vero euāgelio scōm iohēm āte eū ab illo loco: āte diē festū palche: ozās ⁊ psalliēs vir btūs obdozmiuit in dño: cui est honoz ⁊ glia in scla. Letera de cōi vni⁹ ꝓfes. nō pōtifi. ¶ Octē fidis virginis ⁊ martyzis. oī

DEus q̄ ꝓfectē diē btē fidis virginis et martyzis tue sacris eē solēnē: ꝑsta eccl'e tue. vt cui⁹ meritis gliak: eius ꝓcib⁹ adiuuet. ꝙ. lcō. i.

SAncta fidis agetinensium ciuitate ozīda fuit: ⁊ ex parentib⁹ nobilibus ꝓcreata Hec eni ꝓma in ciuitate agēno dei⁹ ⁊ exēplū magni martyzij cūctis xp̄i fidelibus fuit. Cū aūt ꝓfes nole dacian⁹ directus a diocleciano ⁊ maximiano impatozibus agennā vrbē ingressus xp̄ianis atrocissimas ꝑnas inferret: continuo beatā fidē virginē accerciri iussit: et suis cōspectib⁹ adduci. lcō. ii.

QUius cōstantiam duo fratres ꝑm⁹ et felician⁹ post diuersa tozmētoz. genera anhelo pectoze flagrātes: tā fide q̄ ope moztis periculis alacriter se intererūt. Quos oēs ad iugulū moztis vna cōspiratione cōsertos: mox vt vidit ille seu⁹ carnifex: blādimētis demulcere: minisq; ꝑtere eos cepit sed nec sic vllo modo flectere potuit. ¶ lcō. iii

TUnc adultimum data sentēcia oēs simul ad delubzū duci ꝓcepit: vt aut dīs immolare: aut capitib⁹ plexis oib⁹ certū siat vitā finire. Ducti vero ad locū cū nulla vi poterāt cōpelli ad sacrificādū capitib⁹ cesis vni⁹ diei hora cū triūpho martyzij ad cozonā glozie pzidie nonas octobzis migrauerūt per eū q̄ viuit et regnat i scla seloz. amē.

Cetera de cōmuni vnius. et mar. ¶ Sanctī marci pape et cōfes. nō dubitetur qui fiat festi. De seō marcell & mēo. de mar. et sic fiat alibi vbi eodē die prenominatur festum confes. et subsequē festū martyꝝ.

GAudi dñe ꝓceres nras & intercessiōe beātō marco confessore tuo atq; pōtifice supplicationes nras placatus iūde. ꝙ. Deo de martyribꝫ. ℟. Gaudēt i celis. ℣. Exultent iusti.

GAnctoꝝ martyrū tuoꝝ nos dñe marcelli & apulei bta merita ꝓsequāt: & tuo sēp faciant amore feruentes. Per dominum.

INter cetera sacre obseruantie documenta traditione mouemur euangelica: diuinis celebrare laudibus sāctoꝝ merita: vt ꝙ huius deuotionis obsequia: illoꝝ donāte domino ꝓsequamur cōsortia. Tēporibꝰ cōstātini imperatoris sanctꝰ marc[illegible] ꝓfessionē cepit: fructū bo[illegible] nozis & honestatis ꝓferre studuit.

BEatissimus papa marcꝰ quia felicit laborauit ante thronū diuinitatis eterne asta imaculatꝰ: sanctāq; trinitatē cū chorīs angelicis laudat felicissimus In hac vita hoc egit: vt soli deo placeret: deoq; eternaliter viueret. Et vt dilectissimi deo placeamus vtiq; viuamus: operemur bonū ad oēs: maxime aūt ad domesticos fidei.

HOc hoc itaq; sim[illegible] sollicite: & vt veneranda quā colim[illegible] tissimi pape marci sollemnitas: deuotionē nobis augeat et salutē. Assint et nobis sctōꝝ marcelli et apulei martyꝝ iuua mina. Ipsi quidē malig ni symōis magi aliqñ discipuli fuerūt: sed diuina ispirāte gra dū vi te ūba ex ore petri apli audierūt: symonē magū

ischrūt: ⁊ petro apło
herētes: ꝑ martyziū
ignuert ad eū q̄ viuit ⁊
mānet i sc̄la. Let. d ꝓi⁹
.pā. Sancte pelagie. l'.i

Ducillim⁹ eps an
tiochie citatis nō
as vna cū vicinis epis
ciuitatē vocat⁹ visio
relatu dignā vidit:
uā diacono ius iacob
is verbis reuelauit.
ost nocturnas oīones
ie dñico supueniēte cō
rehat⁹ spū: videbā ad
ꝛnua altaris assistere
ne ⁊ tolūbā nigrā lor
ib⁹ plenā circūuolita
e me: donec pontificis
ēo catheeuminoꝝ di
mitteret turbas: ⁊ po
ea nō cōparuit. Post
missā vero cū egrederer
imitē nēi saluatoꝛ: ite
ū colūba illis ante me
uolitās astitit. Et ap
hēdi eā mānu mea: ⁊ la
aui i cōchā aq̄ ab eccle
iā. Et sicut nix mūda
nde a scēdit altitudinē
eris sublimit ab ocu
lis meis pterēs. l. ꝛ

Ducto itaq̄ pon
tifice ipsa die dñica ser
monē facientē: cū btā pe
lagia ingrederet: audiēs
cōpūcta corde igemuit:
adꝛectes btī viri pridit la
chꝛymis pcēs riganit di
cēs Miserē mei dñe. Ego
ei sū pelagia sicꝫtat pela
g⁹ Multos decepta dece
pi i voluptatib⁹ carnis:
plures seduxi i desider
ijs meis: penitēs postu
lo baptizari. Sāct⁹ vo
ep̄s manū iponēs ei: in
noie pīs ⁊ filij ⁊ spūsci
eā baptizauit. Ibi mali
gnoꝝ spirituū plāct⁹ in
aere ē audit⁹. Btā vo pe
lagia meliozē partē ele
git q̄ nō auferet ab ea. ꝛ

Omnē igit̄ substā
tiā suā q̄milit epo
pauptib⁹ erogādā. Octa
uo demū die sue baptis
matis: sepulchꝛū nēi re
dēptozis induta cilicio vi
situit: paruāq̄ cellulā
sibi i mōte oliueti pstru
xit: ibiq̄ solitariā duxit
vitā. Stat⁹ itaq̄ ei⁹ ex
vult⁹ ab hoīb⁹ vsq̄ ad
dissolutionē carnis ⁊ sps
erat ita absc̄dit⁹ q̄ nom

nabatur pelagi⁹ monachus. Tandē vero cū in extremis esset politus: hdict⁹ diacon⁹ noie iacobus eū visitauit: & migrationē nūciauit: corpusq; ancille xpi sepelierūt: cui est honor et glia p secula secula

Cetera de cōi dni⁹ martyrū. ¶ Sācti dionysij cū socijs suis. Ad vs Deus per sal. feriat. ch. Sācti per fidē. ℟. Hi sācti viri. hy⁹. Sedēq; meriti. ℣. Exultent iusti. In cuā ge. ā. Insignes preconii alme tue nobilitati consonāt voces collaudantes verbo supplici prosequamur aue iclite martyr: angelorū cōsors/apl̄orū soci⁹/prophetarū concius/et martyrū coheres sce dionysi cū sociis tuis intercede p nra omniūq; salute. ℣. Mgt. om.

Deus qui hodierna die btm dionysiū virtute passionis illustrasti: quiq; illi ad predicādū gentib⁹ gliam tuam rusticū et eleutherium sociare dignat⁹ es: tribue nobis qs ex eor imitatione & amore tuo prospa mūdi despicere: & nulla eis aduersa formidare. p̄ Ad matu. Inuita. Confitebor. ps. Venite. hy⁹. Eterna xpi mu. In noc. ā. Sācti dionysij trāsitie btō clemente pontifice sacerdotio verbi diuini semina gētib⁹ eis ganda suscepera. ℣. Beat⁹ vir. ā. Quo amplius gentilitatis ferueor cognouit error: illuc intrepid⁹: & calore dei armat⁹ accelerat: & patrius dño duce⁹ peruenit. ℣. Quare fre. ā. Non deceptus incredule gētis error veritatē: q; virtutē suā preteritay penay recordatio coborabat. ℣. Cū iuo. ā. Exultēt iusti. Lectio.

Post passionem dñi nri ihesu xpi: gloriosāq; ascēsionē: cū beat⁹ paulus apl̄s per gētes sci spūs fidem quā ātea expugnauerat: perfecta religione sequeretur: & christi nomē ignotis gentibus predicaret: adue

uit athenis. Ibi dionysius ariopagita aliorū doctor instituerat. Quē interrogās paul⁹ quid coleret ait. Hos colim⁹ aras quas vides martis et herculis mercurij et pztapi honoze sacrate sūt. ℣. Postpassionē dñi in vniuersis gentibus pzedicatis pzofuturā successit Ita vt fide crescēte multi mererentur fieri zchlozes: quos catholica postmodū gaudet ecclia p meruisse martyzes. ℟. Qui cū iminere suas cernerēt passiones: q̄ dño iesu xp̄o dicente didicerant repleti spiritusancti gratia docuerunt Ita vt fide cre. ℣.

Paulus vero interceptas aras reppit altare vnū: cui erat titul⁹ supzascript⁹. Hec est ara ignoti dei. Et dixit. Quis est ille incognitus deus? Ad quē dionysius. Adhuc inquit est incognit⁹ nobis: et in seculo futuro ventur⁹ Paul⁹ vero ait. Quid vobis videtur: hō erit an spūs deozū? Respondit dionysius. Ver⁹ est deus et ver⁹ hō: et ipse renouabit mūdum. Et ait paul⁹. Illū deū pzedico vobis: quē incognitū appellatis. Postea vo paul⁹ p inuocationē nominis iesu chzisti oculos aperuit ceci nati. Hoc audiens dionysi⁹ baptizat⁹ est: et dom⁹ ei⁹ tota: et postea archiepūs athenisiū consecrat. ℣. Gras tibi dñe: qui inimicis tis inimici iacula pbationem fidelium tuozū pzestitisti esse: et non vulnera: sed talē tuis martyzibus tribuis pzo laboze mercedē. Vt nullū tuoz⁹ fuisse gaudeat hostis imbellere. ℟. Quinimo ypetuū eis largiris triūphū: vt ecclie tue semp sint i exemplum Vt nullū tuozum. Lec. ij.

Post aliquot ānos romā veniens: clementē pōtificem sedis apostolice: ac successorem petri inuenit. A quo cū honoze suscept⁹ aliquādiu secū querelatus

est. Deus vero tetigit cor beati clementis: et vt eum alloqueret his verbis accendit. Quia mi frater: dilecte dionysi catholice es electus: partes aggrediēs occidētis: sicut bonus miles christi filiare dñi tui filia. Et sicut dñs iesus christus magistro meo petro tradidit: et ego certē hereditatis iura suscepi: ita tibi cōmendo ligandi soluendiq; auctoritatē. ℣. Beatissimus dionysius xpi martyr tradente beato clemēte eroganda gentibus semina diuina suscepit Et quo āpli⁹ gētilitatis errorem seruere cognouit illuc intrepidus s virtute fidei armatus accessit. ℣. Et parisi⁹ dño ducēte peruenit nō veritus incredule gentis expetere veritatem, Et. Glozia. Et. In. ij. noc. ā. Ecclesia illius q̄ nedū i laicis erat: et pp̄s ille nouus cōstruxit: ac officia ecclesiastica clericoꝝ ex moze constituit pbatasq; psonas honozis secūdi ozdis āpliauit. ℣. Verba. ā. Cui ego fide s miam antepo paulati sociabat deo q dyabolo subtrahebat. Dñe dñs nr. ā. Tātas illū dñs dignabat exer ce virtutes: vt rebellū da nō minus miraculis pdicationib⁹ obtineret ℟. Cōfer. ℣. Letamini.

Beat⁹ vero dion li⁹ galliā queni et parisi⁹ dño ducēte a cessit Tātas p illū dñ dignabat exercere vi tutes: vt rebellū coꝛd nō min⁹ miraculis ꝓ dicationib⁹ obtineret. Post hec celeberrim⁹ s linni⁹ iussu domician iperatoꝛis galliā pen trāt p macharij dion lij inclitiōe: parisiu pertingentes: ibi bea dionysiū archiepm rustico archipbytero eleutherio archidiac no: quos ipse ozdinau rat pp̄m ad fidē xpi uenerūt exhoꝛtātē. ℣. Dū sacrū mysteriū sanc dionysi⁹ celebraret i car er: apparuit ei dñs iesꝰ xp

as cū multitudine angelo
oz. Wanlqz illi ſcīa dixit
ecipe hoc chare me⁹ quod
nor cōplebo tibi vna cū
atre meo. ℣. Qecū eni eſt
axima merces tua: ⁊ his
audierint te ſalus in re-
gno meo Wanlqz. lec. v.

Tunc ſanct⁹ dñi ca
pit: collaphizat:
cōſpuit: et toto corpore
nudus flagellatur: ac i
foznacē ponit: nec vicit
flagellātur etiā ruſti-
cus ⁊ eleutherius ſatis
acerrime: ⁊ imēſo cathe
narū pōdere ſimul ſcti
dñi onerant: ⁊ in erga-
ſtulū tenebzoſiſſimi car
ceris retrudūtur. Vbi
dū ſanct⁹ dionyſi⁹ miſ-
ſā celebzaret: hoza qua
trāgeret panis ſcīm q
ipſe et ppī's cōicarent:
i luce magna apparuit
dñs ieſus xp̄s cū multi
tudie āgelox ⁊ accipiēs
panē ſcīm dedit ei dicēs
Accipe hoc chare me⁹ c;
mox ꝑplebo tibi vna cū
pē meo: ⁊ ꝙcunqz
petieris ipetrabis ℣.
Qecū eſt maxima merces
tua: ⁊ his q̄ audierit te ſal⁹ i
regno meo Nūc facies boz-
tit ⁊ erit nomē tuū i laude.
Dilectio ⁊ benignitas quā
habes ſyp ꝙcunqz petieris

Hipetrabis Nūc. vi

Hīs dō expleti ducti
ſūt extra caceres ꝑciol⁹
dei athleta dionyſi⁹ ruſti
c⁹qz ⁊ eleutheri⁹ trinita
tē cōfitētes ⁊ p xp̄i noie de
collati ſūt. Maximaqz
multitudo fideliū eadē
die cū bt̄o dionyſio te-
ſta eſt. Et ad declarāda
bt̄i viri merita aſſiſten
tes horroz inualit ⁊ bt̄i
dionyſij cadauer ſe ere
xit: ctāqz manu caput
a corpore trūcatū āge-
lico ductu greſſū regēte
portauit a mōte paſſōis
p duo fere miliaria vſqz
ad locū vbi nūc recleſcit
ſine ceſſatione hymnis
dulciſſimis deū laudās
Hz etiā āgelox agmina
glia tibi dñe adiūcto fre
quenti⁹ aliā modulātia
ſūt audita. Porro illu dō
this chriſtiani baſilicā
ſup ſcōz corpora ſtru
xēt ad laudem dñi nr̄i

ielu xpi. ℣. Tantas per illū dñs dignabat exercere virtutes vt rebellionē corda nō min⁹ miraculis q̄ predicationib⁹ obtineret. ℟. In quo lux celestis gie ineffabiliter radiabat. vt rebel. Glia. vt rebel. In. q. no. ān. Quoq̄ modo inermi viro nō valebat plebs armata resistere. ℘s. Dñi est terra. ℟. Dū sacrū misterij btūs dionisius celebraret in carcere: apparuit ei cū multitudie āgelor⁹ dñs ielus xps. ℘s Bti quor. ān Dumq̄ illi sācta diceret accipe hoc care me⁹ quod mox cōplebo tibi dns cum gie meo. ℘. De⁹ venerūt. ℟. Justor ais. Tres vlti me lec. de exp̄one euāge. Videns turbas ielus. Omelia vt in cōi. ℣. Adest nāq̄ bti dionisii sacratissima dies in qua triū phans agonē explenit. Et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ℟. Quē dñs post apl̄os sic honorauit vt oēm gallīā ei⁹ apl̄atu insigniret qui eā suo sāguine consecrauit. Et co. ℣. Vir inclitus. vt in cōi vni⁹ martyris. ℣ Hi electi viri a bti dionisii nāq̄ sustinuerūt abelle p̄cepta quos in vnū interrogatio percussoris inuenit. Interrogati vnū s verū i trinitate dñm cōfitent. ℟. Terror subiuncto multisq̄ afflicti iuris s supplicijs macerati. Interrogati. Glia patri. Interrogati. ℘. Te deū. ℟ Mirabilis de⁹. In lau. ā.

Hi viri a bti dionisii nunq̄ sustinuerunt abelle p̄cepta: quos in vnū interrogatio p̄cussoris inuenit. ℘s. Dñs regn. ān In hac ergo fide cōstātia pmanētes: reddētes terrena corpora: btās celo alas intulerūt. ℘s. Jubilate. ān Tali nāq̄ ad dñm meruit exire p̄fessione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaret lingua palpitans dñm cōfiteri. ℘s De⁹ de⁹ meus. ān Bti nimirū et deo nro grata societas: inter quos nec p̄cipi⁹ alter potuit esse: nec tercius: sed trinitatē cōfitētes trino meruerūt decorari martyrio.

ps. Benedicite. ān. Et ecce ecce comes multitudo celestis exercitus exanimi corpoꝛis bti dionisii caput pꝛecioꝰ depoꝛtãtiꝫ: laudãs deꝰ et dicẽs: glia tibi dñe. ps. Laud. ch. Reddet deus hy. Rex glo. ỽ. Justi aũt in ꝑpetuũ. In euãg. ān. Adest nãq; bti dionisii latitiãlissima dies: in qua triũ phãs agonẽ expleuit: et coronã victoꝛie accipere meruit de manu dñi. ỽ. Benedictus. oꝛ. Deꝰ q̃ hodierna die. Ad hoꝛas añe de laud. Cetera de cõi plurimoꝝ martyꝝ: cũ oꝛõe Deus q̃ hodierna die.

¶ Sancti paulini archiepi ebꝛacen. Ad vs. ān. Pii electi viri. ꝛ cete añe de laud. cũ psalmis leẽ. ch. Ecce sacer. ỽ. Angeles xpi hy. Iste ꝓfec. ỽ. Amauit In euãg. a Cõfessoꝛ dñi. Oꝛ vt in cõi. Meñ. de sctõ dionisio. ān. O beate dionisi: magna est fides tua: intercede p nobis ad dñm deꝰ nꝛm: vt qui qualitate tibi sumꝰ dissimiles: sua gꝛa largiẽte faciat esse cõsoꝛtes. ỽ. Exultet iustus. oꝛ. Deꝰ qui hodierna. Meñ. de martyꝝ gereone et socijs eius. ān. Gaudet in ce. ỽ. Letamini oꝛ vt i ꝓi. Ad mat. iuit. Vna dñs. p. Mesꝛ. Et cetera de cõi vniꝰ ꝓfes. põti. l. i.

GEns noꝛthãhumbꝛoꝝ hec est natio anglorꝝ: q̃ ad acquisitionẽ hũbꝛe fluminis plagã habitat: cũ rege suo edbvyno verbũ dei pꝛedicante bto paulino fidẽ suscepit. Huic aũt gẽti occasio fuit ꝓcipiẽs de fide: qũ pfatꝰ rex eiꝰ cognatione iũctꝰ est regibꝰ cãtuarioꝝ accepta in ꝓiugẽ adilberta filia adilberti regis: qui alio noie teta vocabat. ꝛc. ¶.

HAius cõsoꝛtiũ erãt Ꝭmo missis ꝓthis a fratre eiꝰ eadbaldo: q̃ tunc regno cantuarioꝝ pꝛeerat peteret: responsũ est nõ esse licitũ xpiãnã virginẽ pagano i cõiugẽ dari: q̃ veri dei cultus pꝛoꝛsꝰ esset ignaꝰ.

ielu xpi. ℣. Tantas per illũ dñs dignabat exercere virtutes Vt rebelliõ cozda nõ min⁹ miraculis q̃ prædicationib⁹ obtineret. ℟. In quo luxcelellis gẽ ineffabiliter radiabat. Vt rebel. Glia. Vt rebel. In. q̃. no. ãn. Quoq; modo inermi viro nõ valebat plebs armata relistere. ℣s. Dñi est terra. ℟. Dũ sacrũ misterijũ btũs dionisius celebraret in carcere: apparuit ei cũ multitudie ãgelor dñs ielus xps. ℣s Bti quor. ãn Dumq; illi sãcta diceret accipe hoc caro me⁹ quod mox cõplebo tibi dns cum gẽte meo. ℣. De⁹ venerũt. ℟. Justor ais. Tres vlti me lec. de exposicõe euãge. Videns turbas ielus. Omelia vt in cõi. ℣. Adest nãq; bti dionisii sacratissima dies in qua triũphans agonẽ explevit. Et cozonã victozie accipere meruit de manu dñi. ℟. Quẽ dñs post aplos sic honozare dignat vt oẽm galliã ei⁹ aplatu insigniret qui eã suo sãguine consecrauit. Et co. ℣. Vir inclitus. vt in cõi dni⁹ martyzis. ℣. Victi victi a bti dionisii nãq; sustinuerũt abelle pfectis quos in vnũ interrogatio perculsozis inuenit. Interrogati vnũ s verũ i trinitate dñm cõfitenẽ. ℟. Terroze subiuncto multisq; afflicti suritis s supplicijs macerati. Interrogati. Glia patri. Interrogati. ℣. Te deũ. ℟ Mirabilis de⁹. In lau. ã.

Hij isti viri a bti dionisii nunq; sustinuerunt abelle pfecta: quos in vnũ interrogatio pcussoris inuenit. ℣s. Dñs regñ. ãn In hac ergo fidei cõstãtia pmanẽtes: reddẽtes terre cozpora: btãs celo aias intulerũt. ℣s. Jubilate. ãn Tali nãq; ad dñm meruerũt pfectione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaret lingua palpitans dñm cõfiteri. ℣s De⁹ de⁹ meus. ãn Bti nimirũ et deo nro grata societas: inter quos nec prim⁹ alter potuit esse: nec tercius: sed trinitatẽ cõfitẽtes trino meruerũt decozari martyzio.

ps. Benedicite. ān. Et ecce comes multitudo celestis exercitus eranimi cozpozis bti dionisii caput pꝛpriis depoꝛtātes: laudās deū et dicēs: glia tibi dñe. ps. Laud. ch. Reddet deus hy. Rex glo. ỽ. Justi aūt in ꝛpetuū. In euāg. ān. Adest nāq; bti dionisii latratissima dies: in qua triū phās agonē explesset: et coronā victoꝛie accipere meruit de manu dñi. ỽ. Benedictus. oꝛ. Deꝰ q̄ hodierna die. Ad hoꝛas añe de laud. Cetera de cōi plurimoꝝ martyꝝ: cū oꝛōe Deus q̄ hodierna die.

¶ Sancti paulini archiepi ebꝛacen. Ad vs. ān. Pi leti viri. ℟ cete añe de laud. cū psalmis feꝛ. ch. Ecce sacer. ỽ. milles xpi hyꝰ. Alte ꝛkel. ỽ. Amauit In euāg. a Cōfessoꝛ dñi. Oꝛ vt in cōi. Mes. de scō dionisio. ān. O beate dionisi: magna est fides tua: intercede ꝓ nobis ad dñm deū nrm: vt qui qualitate tibi sumꝰ dissimiles: sua gꝛa largiēte faciat esse cōsoꝛtes. ỽ. Exultet iusti. oꝛ. Deꝰ qui hodierna. Mes. de martyꝝ gereone et socijs eius. ān. Gaudēt in ce. ỽ. Letamini oꝛ vt i ꝛi. Ad mat. iuit. Vnū ex. ỽ. Mes. Et cete de cōi vniꝰ ꝛkel. pōti. k. i.

GEns noꝛthāhumboꝝ hec est natio angloꝝ: q̄ ad aq̄lonarē hūbꝛe fluminis plagā habitat: cū rege suo edbyno verbū dei pꝛedicante bto paulino fidē sulcepit. Huic aūt gēti occasio fuit ꝛcipiēde fidei: qū ꝑfatꝰ rex eiꝰ cognatione iūctꝰ est regibꝰ cātuarioꝝ accepta in ꝛiugē adilberta filia adilberti regis: qui alio noie eteta vocabat. ꝛc. ¶.

HUius cōsoꝛtij erꝫmo missis ꝓthis a fratre eiꝰ eadbaldo: q̄ tunc regno cantuarioꝝ pꝛeerat peteret: respōsū est nō esse licitū xpiānā virginē pagano i cōiugē dari: q̄ veri dei cultus pꝛozlꝰ esset ignaꝰ.

Que cū edwino verba
nūciꝫ ꝓferrēt ꝓmisit vt
fidē cultūꝙ religiōis cū
oib⁹ q̄ secū veniſſēt mo
re xp̄iano ſeruaret. ℔.3.

Mittit itaꝫ virgo
edwino: iuxta qō
diſpoſitū fuerat. Ordi-
nāt eps paulin⁹ a iuſto
archiepo ſub die duode
cimo kalēdarū auguſta
rū: āno ab incarnatiōe
dñi ſexcentēſimo vice-
ſimoq̄nto: ⁊ ſic cū ꝑfata
virgine ad regē edwi-
nū q̄ſi comes carnalis
copule aduenit: et mul
tū laboꝛauit vt eos q̄ ſe-
cū venerāt: i fide ꝙtine-
ret: ⁊ alios ſi poterit de
paganis ad gr̄am fidei
ꝑdicādo ꝙuerteret. ℔.iij

Cum edwin⁹
plequēte illū edil
frido: q̄ āte eū regnauit:
dū apd̄ redwaldū regē
angloꝛ exularet: q̄ ſibi
ſuū auxiliū i oib⁹ ꝓmi-
ſit: ac deinde muneribꝰ
ac ꝓmiſſionib⁹ edilfridi
coꝛrupt⁹: edwinū hoſti
bus ſuis tradere diſpo-
neret: ⁊ ob hoc ant: pa-
latiū media nocte meſt⁹
ſederet: q̄d ageret: q̄ue
ꝑdē ab inimicis ꝺ̄teret
neſcius: tale ſibi diuini
tus oſtēſū eſt oꝛaculū.
Vir aūt ignot⁹ ſibi ap-
ꝓpinquās illū interro
gauit: q̄re ceteris q̄ieſcē-
tib⁹ ille ſol⁹ meſt⁹ ꝓuigil
illa hoꝛa ſederet. At ille
viciſſim ſciſcitabāt: q̄d

Ad eū ꝓtineret. ℔.b

Reſpōdit vir ille.
Ne me eſtimes tue me-
ſticie cauſā neſcire. Si
ergo q̄s vēturꝰ ꝑdixerit
tibi: nū ei obtēꝑrare cō
ſentis? Cui edwin⁹ pl
licet in oib⁹ ſe doctrinā
ei⁹ ſecuturū: ſi eū a peri
culis tantis eripuerit.
Prædict⁹ hō dexterā ſuā
capiti regis ipōnens di-
xit. Cum hoc ſignū tibi
euenerit memēto hui⁹
loq̄leñe. Et his dictis
diſparuit. Edwin⁹ ini
mici regis inſidias nō ſo
lū vitauit: ſed eidē ꝑē
ꝓi regnū ſucceſſit: et
tñ credere diſtulit. ℔.vi

Cum ergo quadā
die iterū ſolus ſe-

ꝛret: ingreſſus ad eum
vir dei paulin⁹: ipoñſq
dexterā capiti eius ⁊ an
hoc lignū cognoſceret
requiſiuit. Qui cū tre-
mens ad pdes pcedere
vellet: leuauit eū: ⁊ pꝛe
cepit: vt quod pmiſerat
nō differret. Pꝛedicāte
ergo verbū dei paulino
ꝑbuit palā aſſenſū euā-
geliꝛādi rex. Deſtructis
igit̄ aris ⁊ phanis idolo
rū: accepit rex edvvin⁹
cū cūctis gētis ſue no-
bilib⁹ ac pleue perplurī
ma fidē ⁊ lauachꝛō ſcte
regeneratōis ebꝛacen.
pꝛidie idus aꝑlis in ec-
cleſia ſcti petri: quā ibi
dē ipſe de ligno citato
ope eodem tpe cōſtruxit
anno regni ſui vndeci-
mo: q̄ eſt ānus incarna
tionis dñi ſexcentеſimꝰ
vicеſimus ſeptimꝰ. In
qua ciuitate paulino ſe
dē dedit ꝓpatus. Exꝑ.
Homo quidam nobilis
Ormelia vt in cōt. l. viij

Qrauit ꝥo rex do
cente paulino ma-
iorē in ipſo loco ꝓbꝛica
re baſilicā. ſed pꝛiuſq̄
altitudo parietis eēt cō
ſūmata: rex ipe impia ma-
ce occiſus: opus idē ſue
ceſſoꝛi ſuo oſvvaldo ꝑfi
ciendū reliq̄t. Moꝛtuo
q̄q̄ rege edvvino pauli
nus ſecū ſūpta regia a-
dilberta: rediit cātiā na
tigio: atq̄ ab honoꝛio
archiepiſcopo: et rege
eobaldo multū honoꝛi
fice ſuſceptus eſt. lec. ix.

Quo in tpe roſēſis
eccliа paſtoꝛē nō
habebat: ⁊ curā ꝑpatus
paulin⁹ inuitatiōe hono
rij archiepi: et edbaldi
regis ſuſcepit ac tenuit
vſq̄ dū ipſe ſuo tpe ad
celeſtia regna cū fructu
laboꝛis aſcēdit. In qua
eccliа moꝛtēs. palliū qđ
a romano papa acceꝑat
reliq̄t. Reliq̄t āt i eccliа
ſua ebꝛacen. iacobū dia
conū: virū vtiq̄ eccliaſ-
ticū ⁊ ſcti: ⁊ obdoꝛmi-
uit i dño. Cete. ad mat.
⁊ ho. ꝺ q̄i i⁹q̄ſ. pōti. cū
meō. de mar. Ad vs oīs
de cōt: cū meō. de marty
rib⁹ michaelio locuꝫ q̄⁹

¶ Sci nichasij cũ so. r. i

Sanct⁹ bo clemẽs ad pzedicandũ in gallia: btõ dionysio idoneos socios toti⁹ ecclesiastici ozdis adhibuit: vt facilius cozda infidelitũ posset refrenare. Inter quos fuerunt z isti patres sancti: nichasi⁹ scz a btõ clemẽte ozdinatus epc̃s quirin⁹ pzesbyter ac scuuicul⁹ diaconus. Cũ fama pdicationis sancti dionysij socioꝝq; ei⁹ late pzetenderet: z pplus ad fidẽ chzisti cõuersus esset: tẽplorũ põtifices misso telatu ad domicianũ ipz̃atozẽ itimãt extitisse inter eos q̃ deos suos velut stercoza essent coquantes. Lectio scda.

Audiens ista domicianus ira cõmotus kelcẽninũ z silinniũ ad delendũ chzistianitatis nomẽ cũ magno apparatu in galliam direxit. Qui cõperientes sanctum nichasiũ epm cum quirino pzesbytero: et scuuiculo diacono in partes rothomagensiũ iter arripuisse: illos velociꝰ pzosequẽtes inuenerũt eos i quodam kozo qõ dẽ scãnis: verbũ dei pplis pzedicantes. Quibus ait silinn⁹. Estis ne seductores perfidi: q̃ cũ dionysio: quẽ extinxi ad euertẽdum pplm venistis? Cui nichasius. Nõ sumus seductozes: sed reductozes hoim ad agnitionẽ dei creatozis sui.

Tunc silini⁹ (r. ig. tirat⁹ succẽs⁹ pzecepit ãputari capita eoꝝ: z cozpoza auib⁹ dereliqui/sed de⁹ iussit ea ab angelis itacta custodiri. Recedẽtib⁹ vero satellitib⁹ tpe nocturno succedẽte: erecti sũt martyzes angelis comitantib⁹ appzehẽsisq; pzioꝝ cozpozũ capitib⁹ q̃uenerẽt ad fluuiũ: cui icta vocabulũ est. Trãsmeatoq; vado ante hãc hozã hoib⁹ incognito: z idcirco vadum nichasij

nūcupato: requieuekt in insula eiusdē luminis: ad laudē dñi nōstri iesu chzisti. Leta de coi plu. mar. ℣ Depositio ſācti vvilfridi archiepi eboza. Ad vel. ā. Amauit et retere āe cū plat. ke- riak. cp. Ecce sācer. ℟. chiles xpi hoy. Iste qkel. ℣. Amauit. In euāge. ā. Confessoz dñi. p Mg. ou

DEus cui⁹ gēa bea tus vvilfrid⁹ pō- tifex lucidis meritozū signis excellēter effulsit: hsta nobis ppici⁹: vt ei⁹ sēp pōcinio munia mūr: cui⁹ doctria ad ap petēda inkozmamur. p. Ad matu. iui. Ynū deū. p. Venite. ℣. i⁹ qk. pō. k. i

ANno igit ab īcar- natione verbi dei tercentesimo tricesimo quarto: regnāte nozthū bzia a succesſoze nobilis simi eadbvini regis noz thāhūbzoz lctissimo re ge olvvaldo: de inclita gētis anglox plapia pu er dei vvilfrid⁹ nobilit nat⁹: ⁊ e deligio celesti est ꝓdigio mundo nobi- lissime delignat⁹. k. ā.

SVnct⁹ igit vvilfri d⁹ vbi quartūdeci mū etatis ꝓtigit ānū: ve- nit i insulā lindisfarnēsē ibiq⁹ monachoz famu- latui se ꝓtradēs: diligē ter eaq monastice casti- tatis ac pietatis erant: et discere curabat ⁊ agē Vbi cū aliquot annos deo seruiret: aiaduertit minime ꝓrectā esse vir tutis viā: q tradebat a scotis: ꝓpositoq aio ro māvenire: ⁊ monasteria les rit⁹ ibi videre. k. ig.

VEnies vo roma: et oronib⁹ ac me- ditationib⁹ rex ecclīastī cax ꝗtidiana mācipat⁹ instantia: bonifacio ar chidiacono q̄ttuoz euā- gelioz libzos didicit: ⁊ alia multa ecclīasticis disciplinis vtilia. Cū aūt sctūs vvilfrid⁹ mē- ses alicꝗt i roma studijs indulgeret: redijt i gal- liā ad dalphinū lugdu nēsē archiepm: ⁊ tres an nos apō eū ꝗmozat⁹: at

tōl⁹ est ab eo: ⁊ i tāto habitus ⁊ vt heredē sibi illū facere cogitaret

PRedict⁹ vo dalfinus tullu vzimhil dis regine ad decollādū duct⁹ est. quē secut⁹ est vvilfrid⁹ cleric⁹ ei⁹: deslderās cū eo occumbere. Sed cū cognouerūt eū carnifices de natiōe anglor: pepcerūt ei: neq; eū trucidare voluerūt cū suo pōtifice Sctūs vvilfrid⁹ vzitāniā veniēs: cōiūct⁹ est amicicijs alfridi regis: q̄ dedit ei terrā decē familiarū i loco q̄ dicit stākozd. ⁊ nō multo p̄t monasteriū triginta familiarū i loco qui vocat rypun. l. v.

LAq; deliderante rege adelfride: vvilfridus sacerdos ozdinat⁹ ē ab agilberto gevvilozū epo Et nō multo post, elimiata scotoz secta: gallīā illū mittēs epm sibi rogauit ozdinari ab eo dē agilberto: qui relicta vzitānia: parisiace ciuitatis epatū sozti⁹ erat

Qui mādat, obtēperās eū coepantib⁹ vndecim epis honozifice sleuit.

QVo adhuc in (l. 6 trāsmarinis partib⁹ demozāte slectrat⁹ē cedda vir sāct⁹ i epm ewraceñ. iubēte rege olvvino: ⁊ trib⁹ ānis ecclīam sublimit: ⁊ regebat. Deinde sliderās se nō iuste alterius epi epatū obtinuisse: penitētis duct⁹ ad monasteriū qđ est in lestinga ei curā secessit: accipiēte vvilfrido epatū totī⁹ nozthāhūbry p uincie. Septīa ꝛc. tm de eodē euāg. l. mat. Hō q̄dā pe. Ome. vt i sli. l. 8

REgnāte igit rege Regfrido: pulsus est sctūs vvilfrid⁹ ab epatu: ⁊ tres p illo slecrati sūt ātistites Et secedēte agathone papa: anno se cūdo alfridi regis: q̄ post egfridū regnauit suum epatū recepit Post q̄nq; ānos denuo accusat⁹: papā iohānē adiit: ⁊ oi iudicio epatu dign⁹ iudic⁹ est Scriptūq; est regib⁹

anglox: vt eũi epatũ ka cerẽt recipi: eo q̃ iuste fuerat q̃dẽnat⁹. Cũ vo beũs wilfrid⁹ brit ãniã remeãs in galliã deue nisset: tacr⁹ infirmitate ãttuor die⁹ ac noctib⁹ ãli mortu⁹ iacebat. k.ix.

Archãgel⁹ vo michael apparuit ei dicẽs. Donauit tibi dñs vitã y orões fratrũ tuo rũ: z y iterrellionẽ genitricis lue: lz parat⁹ esto: q; post ãtriẽniũ visitabo te. Possessiones tuas recipies: atq; i pace trãqlã vitã terminabis Brit ãniã vo veniẽs i plula tũ ecclie lue receptꝰ est: et postea ãttuor ãnis vitã duxit i pace. Sctũs igit wilfrid⁹ post ãdraginta ãnos epat⁹ lui diẽ clausit extremũ: z i monasterio suo: qõ dicit rypum: iuxta altare ad austrũ honorifice est sepultus: ad laudẽ dñi nr̃i ihu xpi. Q[illegible] de cõi vni⁹ pfes. põtif. Ad vẽ oia de cõi cũ orõe ppa. cũ meõ. de scto edwardo rege z cõfessore. ãn Jesũ dedi. ℣. magnificauit. Oratio

OMps sempiterne de⁹: qui btm regẽ edwardũ sctoꝝ tuoꝝ collegio sociasti: cõcede ppicꝰ: vt q̃ gliose trãslationis eius recolim⁹ insignia: ipsius apud te sentiam⁹ patrocinia. ℣.

℣ In translatione sancti edwardi regis. Ad matutin. Anuil. Jub⁹ clo. k.i.

Dum residẽt reverendi monasterii ecclie venerabili viro abbate laurẽtio: cũ y dei visitationẽ multis eadẽ dom⁹ florere et bonis: exht sermo iter fres de gliosso rege edwardo: indignũ arbitrãtes celestis curie ciuẽ tãto tpe in'ternaculo mortalitatis delitescere. Postq̃ ad aures abbatis ẽbũ istũ puenit: secreti⁹ agere cepit: obsecrãs cos fres vt nudã sibi de vita gliosi regis ayirẽt veritatẽ. k.ii

Volati sũt etiã in medium z inspecti

libꝛi de miraculis eiꝰ a ꝓbatiſſimis viris conſcripti: in q̃bus ꝓciosus ꝓcelloꝛ totus mirabilis in oculis vniuerſoꝝ reſplẽduit. Hꝫis et hꝫiuſmodi vir pius m amoꝛẽ et deſideriũ bti ꝓncipis plurimũ accenſus: ad btẽ meõꝛie theobaldũ archiepm cãtuariẽſẽ ſe cõtulit: vt negociũ ipſum tanti viri auctoritate roboꝛaret. cõ. iñ

ILle vero archiepꝰ aſſenſũ per oia ſpõdit. Abꝫt etiã cõſulẽ di cauſa venerabilẽ virum rogerũ archiepm eboꝛaceñ. richardũ q̃q lõdoniẽſẽ epm: cũctoſq̃ ſere totius regni epos abbates ꝓceres: aliaſq̃ religioſas ꝑſonas: qui oẽs miro affectu intentionẽ ſctãm ꝓſequendã indicauerũt. Dictuſq̃ abbas ad regẽ: qui tũc in trãſmarinis partibꝰ agebat iter arripuit: negociũq̃ ſuũ eidẽ patefecit. Acceptis ẽo lr̃is a rege vna cũ lr̃is ꝓlatoꝝ: aliocũq̃ diuerſi ordinis viroꝝ illuſtriũ: ad ſedẽ apoſtolicã aliquos de fratribꝰ ſuis vir deuotus deſtinauit. ſ. iiij.

IIJbꝛo ẽo de miraculis a dño papa diligẽter inſpecto: q̃ ꝓfectm edwardũ deꝰ operari dignatꝰ eſt: ꝓcedẽs in publicũ cõi fratrũ cõſilio: de bti regi gloꝛificatione dignã ꝓmulgauit ſentẽciã: decernens eum in ſctoꝝ cathalogo cõſcꝛibẽdũ. Hũc itaq̃ ab aplica ſede regreſſis ſepe dictꝰ abbas q̃uocatis tã epiſ q̃ abbatibꝰ in eccliã vveſt monaſterienſi: ꝓmo coram oibus recitari fecit lr̃as aplicas de beati regis canoniſatione. ſed iuxta ꝓceptũ regis vlq̃ in reditũ ſuũ dilata eſt ſcti viri ꝓſecratio. ſc. v.

POſt fere bienniũ: rege a noꝛmannia in angliã regreſſo: abbas ꝓfatus cũ eodẽ rege diligentẽ de bti regis celebꝛanda trãſlatione

tractatum habuit. Annuit igitur deuote rex diēq; certū indixit. Interim vero accepto abbas cōsilio: vti corpus glebā primo secretius ispicere decreuit. Quadā igit̄ nocte fratribus post matutinas ad strata reuersis: ianuis ecclesie clausis: remansit in ecclesia solus abbas cū priore: & q̄busdā fr̄ibus ad hoc electis. Quibus oībus albis indutis: et nudis pedibus: premissaq; oratione processūt ad tumulum. Letō. vi.

QUmq; lapidē: qui sarcophago supositus fuerat sustulissēt: admotis pp̄ris lucernis: cōspexerūt virū iacentē in vestitu deaurato: calciatū caligis purpureis: et calciamentis ꝑciolis: caputq; coopt̄m: & myrra rotūda auro intexta: barbā etiā niueā et plenā: modicūq; crispantē: supp̄ectus ordine suo decēter iacentē: totūq; corpus integrū incorruptū et flexibile reperierūt. Corpus vō illud gliosum: alij ad caput: alij ad pedes: quidā ad humeros: et per medium leuātes: & in pāno serico involuētes: in cista lignea ad hoc preparata collocauerūt. ¶ Septia lectō tm̄ de expōne euāgelij. Nemo lucernā accē. Omelia vt in cōi. f. vij

OMnia siquidē q̄ cū eo iuncta fuerant: intus reliquerūt: anulo aureo excepto: quem in digito regis iuctum abbas ꝑpter deuotionē retinuit. Aduenīte die prefixo: rex in ecclesiā veniēs: assistētib⁹ theobaldo archiepo cātuariensi: et rogero archiepo eboracensi: et alijs epis: ꝑceptq; magno comitatu: ꝑsentē illū regie plone maiestatē vidit: manibusq; quātum timor & reuerētia permisere tractauit. Interea accedēs secretius ad corp⁹ sci eps rofftensis ecclie deuotionis deside

elo accẽlus: pilã extra here libiq; reseruare co natur. sed firm⁹ heres: effectũ mẽtis epi ꝛ volũ tatẽ defraudauit. l. ix.

HActa igitur sicut diei solẽnitas expetiuit pcessione: cozpꝰ reꝯ pciolo ꝙ claustram monasterij regis hũeꝰ pcipuoꝯq; pcerũ mãib⁹ depoztato: posita est super cãdelabzũ pclara illa lucerna i domo dñi. Sicq; illud vas ĩligne castitatis i feretro pcio lo: qđ ei ex auro ꝛ argẽto construi fecerat illustris rex: ꝛ cõsobzin⁹ ei⁹ strenu⁹ anglo⁹ debellatoz vilelm⁹: regũs manib⁹ collocatũ est: laudãtib⁹ cũctis voce iocũda: ꝛ deũ bñdicẽtib⁹: qꝝ lectis suis ꝙ est gliosus in scꝭs scłoꝯ. Secta ad matu. ꝛ horas de cõi i⁹ cõfes. nõ põti. cũ oõne pzopzia. et mẽo. de sctã calixto. ã. Hic est vere. ẽ Vita ꝛ honoze. Oratio.

DEus q̃ nos Xpi cis ex nostra ĩfirmitate dereliceze: ad amorẽ tuũ nos misericozditer ꝙ sctõꝝ tuoꝝ exẽpla restaura. ꝙ ẽ. ¶ Sancti calixti pape ꝛ mar. l. i.

TEmpozib⁹ macelli ꝛ alexãdzi icendio diuino concremata est pars capitolij a meridiano et itra tẽplũ ruis ruit man⁹ sinistra aurea: ꝛ liqfacta est. Et factus est dies obscur⁹: ita vt ois pp̃l⁹ roman⁹ fugeret foras muros: ꝛ audierũt in quodã cenaculo multitudinem xpianoꝝ psallẽtẽ: inter quos erat calixtus eps cũ clero suo. Virgo aũt tẽpli noie iuliana arrepta a demonio: clamare cepit Deꝰ calixti ipse est deꝰ viu⁹ et ver⁹. lec. ij.

CUm hoc alexãdzo nũciatũ fuisset: iussit eũ i eodẽ loco flamis cruciari. Ille v eroper quiq; dies ieiunãs magis cozroboꝛat ¶ Post hec alexãder iussit eũ fustibus cedi: ꝛ sub stricta custodia mãcipari: vt siq;

ad eū die vel noctu ve-
niret occideret. Erat
aūt ibi q̄dā miles nole
pziuat⁹:q̄ erat plen⁹ vi
cerib⁹. Hic milit se ad
pedes bti calixti dicēs
Salua me ab vicerib⁹
meis. Respōdit ei calix
tus. Si credideris ⁊ ba
ptizatus fueris: mun-
daberis. Lectio tercia.
Respōdit pziuat⁹.
Ego credo q̄z salu-
uet me ihesus chzist⁹ in
baptismo p manū tuā
Et cū baptizasset eū ca
lixtus:ab oib⁹ vulneri
bus et dolozib⁹ q̄b⁹ te-
nebat mūdatus est. Au
diēs igit alexāder ꝓua
tū militē baptizatū:fe
cit illū plūbatis cedi d
nec deficeret. Calixtū
vero epm p fenestrā d-
mus pcipitari:⁊ ligato
ad collū ei⁹ saxo i puteū
demergi:⁊ luy eū rude
ra cumulari. Post dies
aūt xcē ⁊ septē pbyter
ei⁹ nole asteri⁹ cū cleric⁹
suis leuauit eū nocte:⁊
sepeliuit i cimiterio ca
lepodq̄ via aurelia ꝑdie
idus octobzis ad laudē
dñi nr̄i ihesu xp̄i. Cetera
de cōi i⁹ mr. cū ozōe ꝓpa
Sancti vvilfrāni epi. l. i.
Venerabilis aut̄
pbul vvilfrān⁹ cū
tenuisset pōtificiū seno
nice vzbis annis fere vi
giuti et nouē cū licētia
regis hildeberti ⁊ pipi-
ni pzicipis ad ꝑdicādū
frisionū genti:sicut di
uinit⁹ sibi fuerat reue-
latū cōuertit aim. Cū
vero i medio mari ve-
lis demissis missaz so-
lēnia celebzasset:de ma
nu ministri in pfūdū pa
tena cecidit. Pzostrat⁹
itaq̄ āte pedes sancti pōti
fic⁹:vēiā postulauit. Cui
Ait dñs orōne fuā
pyauit ministro vt i
quē patena cecidit locū
mitteret manū. Quo fa
cto:mox a pfūdo mar⁹ di
uinit⁹ electa diaconi ihe
sit mānu. Hec videtes na
uis comites oipotētē col
laudauerūt de⁹. Hoc op⁹
ꝑdicatiōis p ānos q̄nq̄
pagēs:ad fōtanellē mōa
sterīū sept⁹ reuertēs mo

nachicū ibidē assūmplit habitū: ozdiato i ep̄atu lenonice vzbis hierico venerādo pōtifice. l. ij

Grotis quoq; cū vilitātibus: mox eos sanitati restituit. Doctrinā ei⁹ id marie cōmendabat: qz nō aliter viuebat q̄ docebat. Nichil eni hui⁹mūdi q̄ rerevel amare curabat Reuerso aūt eo ad cenobiū kōtanelle acri ce pit ardwze kebziū katiga ri: z ꝑ aliquot tp̄s eadē cozpozis labozabat molestia. Septimo vt sibi ꝑmissū kuerat diuinit⁹ die: z postq̄ obitū suū dñici cozpozis z sanguinis ꝓceptione munivit: soluta ab ergastulo carnis aia sctā: ꝓzoztia petūt supnoz ciuiū ꝑ eū q̄ viuit et regnat in sc̄la. Letera de cōi vni⁹ cōf. pōtifi. ¶ In natali sc̄i luce euāge. Ad vel. ān. Vos q̄ reliquistis. ꝛc. Se quētes cū plal. ket. cp̄. Unicuiq; nostrum. ℣. Quattuoz aiar. hy⁹. Ut nue xp̄e. ℣. In oim terrā. In euāge. ℣. Ecce ego iohannes. ꝓs. Magē. oz.

Interueniat ꝓ nobis dñe q̄s lāct⁹ tus lucas euāgelista: q̄ crucē moztificationē in gitet i suo cozpozep tui nois honoze poztauit. Per do. Mēo. de sctō in ito mar. ān. Hic est ver. ℣. z octo vt i cōi. Adiu tu. vt i cōi vni⁹ ep̄e. l. i.

Lucas cui⁹ hodie festa celebzam⁹ natione syzus antiocēsis ꝛuditus arte medic⁹ discipul⁹ ap̄lox: postea paulū secut⁹ est vsq; ad cōfessionē ei⁹ seruiēs domino sine crimine. Nā neq; vxozē nūq̄ habens neq; filios: septuagin. et quattuoz āoz obijt in bithinia plen⁹ spiritu sancto. Lectio ij.

Quī cū tā scripti essent euāgelia q̄ matheū quidē i iudea: per marcū aūt i italia: sancto inflatē spū in achaie partib⁹ hoc scripsit euāgelium: signifi

cans etiã ipse i pricipio ante alia esse descripta. Prim⁹ etiam lucas grecis fidelib⁹ venturi in carne dei xpi hũilitatẽ: ne indaicis vel hereticis fabulis attẽti: i lo lo legis desiderio tenerent̃ur omni probatiõe monstrauit. Lectio. iii.

DEhinc in pricipio euangelij iohãnis natiuitate prescripta: cui euangeliũ scriberet: et in quo eleꝛt⁹ scriberet indicaret: cõtestãs in se esse cõpleta: qñ ab alijs essent ichoata. Hic siqdẽ lucas euãgelista⁹ medi⁹ euãgelij sui ordinẽ a natiuitate precursoris xpi ichoauit. Tradũt eni nõnulli hunc euãgelistã vnũ esse ex duob⁹ discipulis qbus post resurrectionẽ christi in emaus castellũ gentib⁹: semetipsũ saluatoꝛ noster socia⁹uit. Septuagesio quarto etatis sue ãno i bithinie partib⁹ coꝛp⁹ ei⁹ humatum est. Et post aliquot annos in cõstantinopolitanã vrbẽ cũ honoꝛe trãslatũ est. Tres medic. lc. de termo. L. iij

QUi sanctũ prophetie spiritũ penata aialia subtiliter describũt vt hec euangelistaꝝ significare ydonas: ipsa nobis subtilitas descriptionis aperiat: nichilqꝫ sermo dei nõ intellectui dubietatis relinquat. Ecce ei dicit. Similitudo aũt vultus eoꝝ facies hois: facies leõis a dextris ipsoꝝ qttuoꝝ. Facies autẽ bouis a sinistris ipsoꝝ quattuoꝝ. Et facies aq̃le desuꝑ ipsorum quattuoꝝ. Sec. v.

QUod ei quattuoꝝ per penata aialia sanctos quattuoꝝ euangelistas designent: ipsa vniuersiuersqꝫ libꝛi euãgelici exoꝛdia testant. Mã qꝫ ab humana generatione cepit: iure p hoiem mathe⁹. Oꝫ per clamoꝛẽ i deserto: recte per leonẽ marc⁹. Quia a sacrificio exoꝛsus est:

bene per vitulū lucas. Dz ℣o a diuinitate verbi cepit: digne per aquilā signat iohānes. . l. vi.

Iple enī vnigenit⁹ dei fili⁹ veraciter factus est hō: ipse sacrificio nīe redēptionis dignatus est mozi vt vitulus ipse y virtutem sue fortitudinis surrexit vt leo ipse etiā post resurrectionē suā ascēdēs ad celos in superioribus est eleuat⁹ vt aq̄la. Totum ergo simul nobis est: q̄ et nascendo hō et moziendo vitul⁹ resurgendo leo: et ad celos ascendendo aquila fact⁹ est. . Tres vltime lect. de expōe euāgelī. Delignauit dñs. Dme lia vt ī cōi. Teta de cōi vni⁹ euāg. cū oc̄one pzo pris. Et fiat mēo. de sā cto iusto mar. vt supza. ℣ In festo sctāz reliq̄a rū. Ad vel. ā. Dilecti nos Stretere āe de lauō. cū psal. de apīis. cō. Sctī per fidē. ℟. Justoz aie. hy⁹. Sanctoz meritis. ℣ Hi sunt. ℣ Te lq̄ma. ℣ Exultabunt sancti. In euāge. ā Fulgebūt iusti. vt in cōi plurimoz̄ confessoz. ps Magt. . Dz.

Propiciare nobis q̄s dñe famulis tuis per sanctoz tuoz quoz reliquie in pzesenti requiescūt ecclia meritis gliosa: vt eoz pīs ītercessionib⁹ ab oīb⁹ semp pzotegamur aduersis. Per do. . Mēo. de scō luca. ℣ Tus sunt. . ℣ In omnē terrā. . oz Jubileniat. Ad matu. Iui Gaudete. ps Venite. hy⁹ Sctoz meritis. cū duob⁹ versibus vt supza: oēs āe et psalmi sicut ī cōi plurimoz mar. pter. ix. ān. cū psal. vt patet ifra et exceptis āis in laudi. et hozis q̄ erunt pzopzie. ℣ Exultent iusti. . Lec. i.

Qui sanctoz̄ merita religiosa charitate mirat: q̄ eunq̄ iustoz gliam frequēti laude colloquit: eoz mozes sctōs atq̄ in

ſticiã imitẽt. ℳm quẽ delectas alicui⁹ ſcti meritũ: delectare debet et circa cultũ dei obſequũ. ℟. Abſterget deus. ſec. q.

QUare imitari debet ſi laudat: aut laudare nõ debet ſi imitari detractat: vt q̃ aliũ laudat: laudabilem ſe reddat. Et q̃ ſctõꝝ merita admiratur: mirabilis ipſe ſanctitate vite reddatur. Nã ſi pꝛo pterea iuſtos fideleſq; diligim⁹: q̃ i ipſis iuſticiã fidẽq; cõſpicim⁹: pcl ſum⁹ nos quoq; eſſe qõ lũt: ſi faciam⁹ ipſi qõ faciũt. ℟. Scitui dñe. ſ. 3.

UEꝝ ei difficile nobis eſt qõ ab ipſis gerit imitari: cũ ſine pcedẽti exẽplo ab anticꝝ talia geſta q̃ſpicim⁹ vt nõ ipſi alioꝝ emuli redderem̃: ſed emulãde virtutis ſeipſos nobis pbẽt exẽplũ vt dũ nos ex ipſis ⁊ ex nobis alũ pficiũt: ſic rhs i eccliã ſpi ſuis laudat. ℟. Juſtoꝝ aie. In. ij. ii. Metami. ſ. 4

AB origie mũdi iuſti occidis abel occidis Enoch deo placꝝ trãſlat. Juſt⁹ noe iuenit. Abzahã fidelis pbat. Moyſes mãſuet⁹ dinoſcit. Jeſ⁹ caſt⁹. Dauid leuis. Helyas accept⁹. Daniel ſanctus. Tres pueri victoꝛes reddũt. ℟. Scimei q̃ i iſto. ſ. d.

APoſtoli xp̃i diſcipuli credẽtiũ magiſtri habent. E q̃d⁹ eruditi q̃feſſoꝛes foꝛtiſſime pugnãt: martyꝛes pſecuti triũphãt: ⁊ xp̃iani ſp exercit⁹ dyabolũ deo armati dꝛellãt. In iſtis ſp pares virtutes diſſimiles pugne ⁊ gloſe victoꝛie. ℟. In circuitu. ſ. 6

UIde chriſtiane dilicat⁹es miles: ſi putes te ſine pugna vicere: ſine certamie triũphare. Exere vires foꝛtitudie: dimica atroci: iuſta q̃rere: q̃ libera pacũ: q̃ditionẽ atẽde militiã noſce. Deniq; q̃libet pñte deo te cũ hoſte pugnare. Faxet dñs vt vicas

fauet vt obtineas. Cū pugnas adest: cū dimicas plens est. ℣. Justi in ypetuū. In. iū. noc. ℓcta ān. Justi cūt vici sācti quos elegit dūs in castitate non licta s dedit illis gliā sēpiternā quoꝝ doctrina fulget eccliā vt sole lapa. ℘s. Exultate iusti. ℣. Justo rh aie. Tres vltime lec. de expōne euāge. Delcē dēs ielus de mōte. vt in cōi plurimoꝝ martyꝝ. Septimū ℣. Justi cūrbici Quere in cōi plioꝝ ꝑfes. cū duob⁹ cāloꝝ sequtibus. Octauū ℣. Fulge būt iusti. Nonū ℣. Sint lābi vti. ℘s. Te deū. ℣. Exultabūt sācti. In lau. ā

SAncti per fidē vicerūt regna opati sūt: iusticiā arcpti sūt ꝓmissiones ℘s. Dūs regnā. Reddet dē⁹ mercedē labor sctoꝝ suoꝝ: z deducet illos in via mirabili. ℣. Jubilate. ān Sctī q̄ sperāt in dño habebunt fortitudinē: assument pēnas vt aq̄le volabunt: et nō deficiēt. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ ān. Justi aūt in ypetuū vi

uūt: z apud dūm est merces eoꝝ. ℣. Dūs. ā. Certamē magnū habuerūt sācti dei. tūlierūt per ignē et aquā et ꝓpter hoc facti sūt et coronas acceperunt ā dño dei. ℘s. Laud. cp. Reddet deus hy⁹ Rex gliose. ℣. Justi aūt in ypetuū. In euāg. ā. Sint lūbi. ℣ Dūdict⁹ oꝝ. Ꝓpiciare nobis. Ad horas añe de laud. Cete. de cōi plurimoꝝ martyꝝ cū oꝛōe Ꝓpiciare. Ad vs. ān. Sctī q̄ fidē. Et ce. añe de laud. cū ꝓpal. fer. cp. Reddet dē⁹. ℣. Justi in ype. hy⁹ Rex gliose. ℣ Exultabūt sācti. In euāge. ā Bti ser. vt in cōi plurimoꝝ cōfessoꝝ. ℘s. Magn. oꝝ. Ꝓpiciare. Deō. de sācta austreberta virgine ā. Simile est regnū celoꝝ. Ce cete. vti cōi ℣ Sctē austreberte virgis. ℓ. i.

ERat eni in frācia bta virgo austreberta in tarueñēsi territorio nobilibus parētibus exorta: ꝓius a deo electa q̄ aluo matris cō

cepta: pzius angelox ce
tibus cognita q̄ mūdo
nata. Pzocedēte the cli
parētes eius diē statue
ūt nuptiax: ipsa super
hoc mesta iter furti ar-
ripuit et ad brīm audo-
marē episcopum venit:
a quo sacro velamine
consecrata est. Lectio. ij

IN monasterio er-
go qđ dicit pozto
supfluuiū lōnia a mē
spūali q̄ ibi erat burg
fiede noie suscepta:
et per quattuozdeci an-
nos ibi degens multos
suo saluauit exemplo:
Post hoc per monitio-
nē btī philiberti ad ce-
nobiū qđ pauliacus di
cit venit: z ibi virginū
deo sacratax regimē su
scepit. Erat eni frequēs
in lectione: pernox in vi
gilijs z oōne: i ieunijs
pzōpta: in tribulationi
bus cōstātissima. Dib⁹
eni quadzagesimis p̄ter
dies dñicos: nō nisi ter
per ser dies comedebat.

DRālinit aūt (l. z
gliola virgo q̄rto
idus Febzuarij die et in
ecclia btī petri est sepul
ta: vbi perplurima re-
quieuit annox curricu
la. Interea trālatū est
letus illud cozp⁹ a loco
vbi pzius positū tercio-
decimo kalendas nouēb
zis: sed nō sine miracu
lo. Nā puer qđā paruu
lus a demonio vexabat
Cūq; delat⁹ a patre āte
cozp⁹ btē virginis fuis-
set pieret⁹: statim fuga-
to demonio sanitatē re-
cepit. Cetera de cōi vni⁹
virginis nō martyzis.

¶ In festo vndeci mi-
lium virginum. Ōō.

DEus qui hāctā no
bis hui⁹ diei solē
nitatē p btārū virginū
martyzūq; tuax gliosa
passione fecisti: adesto
familie tue p̄cibus: z da
vt quax hodie festa ce-
lebzam⁹ earū meritis z
intercessionibus adiu-
uemur. Per dō. Memo
ria de sancto hilarione
confessoze. ān. Iustum de
duxit. oy. Adesto domine.
vt in cōmuni. Leō p̄ms

IN britannia fuit q̄dā rex deo deuot⁹ q̄ quandā filiā noie vrsulā generauit. Hec mirabili mor honestate ⁊ pulchritudine pollebat: ita q̄ ei⁹ fama vbiq; volebat. Rex aūt anglie cū nimis ꝓpotēs eēt: ⁊ multas nationes suo imperio subiugare: audita hui⁹ virginis fama: btm̄ se per oia fatebat: si ꝓdicta virgo suo vnigenito copularetur Iuuenis etiam ad hoc mir̄tū estuabat Mittūt igit̄ solēnes nūcios ad patrē virgis mag̃nis p missionib⁹ blādicijs magna adiicientes minas: si ad dñm suū vacui reuertant. Rex aūt pater puelle cepit plurimum anxiari: tū q; fide rhi ignitā cultori idoloꝝ tradere indignū duceret: tum quia ipsā nullatenus consentire cognosceret: tum quia regis ferocitatem plurimum formidaret. ii.

PUla aūt puella diuinit⁹ ispirata: ꝑsuasit: vt ꝓdicto regi assēsū ꝓberet: ea tñ ꝗditione ꝓpolita: vt ipse rex cū ꝑe decē virgies electissimas sibi ad solatiū traderet: ⁊ tā sibi q̄ alijs mille virgines assignaret: ⁊ cōparatis trierib⁹ inducias triēnij sibi darent ad dedicationē sue virgitat̄: ⁊ ipse iuuenis baptizar⁹: in his tribus ānis in fide instrueretur Sapiēti q̄dē vla ꝗlibet difficultate ꝓpolite cōditionis animū eius ab hoc aduerteret: aut hac oppoꝛtunitate ꝓdictas virgines secū dedicaret Ad iuuenis libēter hac cōditione accepta apud partē insistit: et ꝓtinus baptizatus accelerari cuncta q̄ btā virgo petierat ipetrauit. ii.

PAter aūt puelle ordinauit vt filia sua quam valde diligebat: viros quoq; solātio tā ipa q̄ ei⁹ exercit⁹ idigebat in comitatu suo ha

veret. Igitur virginib⁹ trierib⁹ z lūptibus ꝑparatis: tandē cū vzsula oēs ad fidē virgines cō uertisset sub vnius diei spacio stāte ꝓspero vento ad ꝓztū gallie quod riella dicit z inde coloniā venerūt: vbi vzsule angel⁹ dñi apparuit: et ꝓdixit eas illuc īregro numero reuersuras: et cozonas ibidē martyzij ꝓcepturas. Inde igitur ad angeli admonitionē romā tēdētes: ad vzbē basilicā applicuerunt: et ibidē relictis nauibus pedestres venerūt.

Medie lectiones de scō hillarione confes. l. vii

Habebat dñs i egypto senē antoniū: in palestina hillarionē iuniozē. Quadā autem die hillarió egressus oztulū: vidit hoiem i toto cozpoze paraliticū iacētē ante fozes. Qui morcoliachzymās tāgen lqz adiacētē manū: ait. In noīe dñi nri ihesu xpi surge et ambula. Mira ve locitas. Adhuc ꝑbs in oze loquētis valuebāt: z mēbza solidata ad stā dū hoiez surrigebāt.

Igitur octogesimo etatis sue anno venerunt ad eū egrotantē multi de papho viri religiosi marie q eū dixisse audierāt iā se ad dñz migraturū: z de cozpoꝝ vinculis liberādū ꝓpos ergo oēs adiuuauit: vt statim post moztē eū in eodē oztulo terra operirent. Jamq modicus caloz tepebat in pectore: et tū aptis ocīs loq bat. Egredere q̄d times? Egredere aia q̄d dubitas? Septuaginta q̄pz annis seruisti ihesu xpo et moztē times? In hec ꝑba exalauit spīm et in oztulo eū sepelierūt.

Post hec q̄dā de palestina hilichi⁹ noie ꝓrexit ad cyprū simulās velle in eodē oztulo habitare cum ingenti vite sue periculo. Et post decem fere menses cozpus sctī curatus est

Quod maioniā deferēs in antiquo monasterio cōdidit illesa tunica cū cullo ⁊ pallio ⁊ toto coꝛpoꝛe quasi adhuc viueret integro: ac i vtroq; loco magna fiunt miracula: sed maioꝛa in oꝛtulo cypꝛi: koꝛlitā qz illū locū plus dilexerat. Cetera de coi vni⁹ confessoꝛis nō pōti. Septima lec. tm de expōe euāgelii Sēm matheum.

Sile est regnū celo. de sctis virginibus. l. vij.

DIlo aūt iiqui pn cipes romane militie maximin⁹ scz ⁊ affrican⁹ videtes magnā multitudinē virginū: et q multi multeq; ad eas cōfluerent: timuerunt ne q eas nimis creꝛceret religio chꝛistiana Quapꝛopter iter earū diligēti⁹ explοꝛātes: nūcios miserūt ad iulium cognatū suū pꝛincipē gētis hūnoꝛ: vt educto cōtra eas exercitu: ipsas cum chꝛistiane essent et venirent coloniā trucidaret. Cū aūt facere virgines cū pꝛedictis epis a roma rediret: ethery⁹ virginis spōs⁹ a dño monetur vt pꝛin⁹ surgens sponse sue occurrat: et cū ea in colonia martyꝛiī palmā accipiat. Qui diuinis monitis acqescens matrē suā baptizari fecit ⁊ cū ipsa ⁊ soꝛoꝛe sua klozentina parvula tā xp̄iana necnō et clemente epo iplis virginib⁹ obuiās se ad martyꝛiū socianit eisdē.

OMnes igit virgines pacta pegrinatione coloniā redierūt: ⁊ ipsā iā vzbē ab hūnis obsessā inuenerūt. Quas barbari videntes super eas clamoꝛe nimio irruerūt ⁊ quasi lupi leuiētes in oues: totā illam multitudinē occiderūt Cū aūt ad beatā vrsulā ceteris tugulatis venisset vidēs pꝛinceps et⁹ mirā pulchꝛitudinē ob stupuit: ⁊ cōlocans eam sup necē virginū pꝛomisit q eā sibi i cōiugē co

pularet. Sed cū hoc illa penitus respuisset: ille cōceptū sibi dēs directa sagitta eā trānsfixit: et sic illa martyrū q̄ū mauit. Pulle sunt aūt sctē virgines anno dñi ducentesimo tricesimo octauo regnāte dño nostro iesu xp̄o: cui est honor et glia i sc̄la sc̄lorū amen. ¶ Sc̄i romani archiepi. Lectio p̄ima.

Romanus romane ciuitatis ex p̄cipe bñdicto s matre felicitate p̄r angelicā reuelationē cōceptus z ortus: i genitorū ede feliciter est nutritus. Qui succedēte tp̄e a patrib⁹ liberalib⁹ studijs traditi sibuēdus. Paruo vero tp̄e sufficienter instructus cū vite letitate polleret: ad sacros ordines p̄mot⁹: et cōsensu cleri plebisq̄ i archiep̄m rothomagensē est electus et post modicū cōsecratus: et dia phana destruxit. lec. ij.

Dieb⁹ aūt p̄hana demonum destruxit: ibidē eccl̄iā i xp̄i noīe cōsecrauit. Quodā tp̄e hyemalt dū sol⁹ romanus p̄nox oīoni vacaret: astitit demō nud⁹ ante fores eius in specie mulieris dicēs, Electe dei romane: aperi michi ianuas tuas: q̄z frigore p̄remor. Sed sanct⁹ dei talia spernebat q̄loztia. Tunc illa clamauit O romane tu xp̄o redditurus es rationē ob aiam meā q̄ a frigorib⁹ e coxpore cogis exire. ¶.iij.

Quinq̄ sanct⁹ romanus vndiq̄ anxi⁹ staret: tandē pietate cōmotus vocantē hostē intro venire decreuit. Sz denudatus diabol⁹ ad ignē est calefact⁹: dilatatq̄ crines capitis sui vsq̄ ad pedes. Sed dñs ops mox celicolā trānsmisit ad epyscopū auriū causa. Ad cui⁹ aduentū depulsus est hostis: ac sanct⁹ dei nō solū extc: sed sp̄ ymālit stabilis i pectore casto. Et cū

aproximaret exitus
sui dies: vocatis fidelibus: cūcta que habebat
egenis distribuit: ne trā
situro e mundo aliqua
macula inuentret in eo.
Trāsiuit vero e rūdo
decimo kalēdas nouēbris: ad laudem dñi nr̄i
ielu xp̄i. Cetera de cōi
unius pfessoris pōtificis.

In translatione ſcti
iohis euuerlaci. Ad vs.
ān. Amauit. et cetere añe
sequētes: cū plal. ket. ꝯp

Ecce sacerdos. Achiles
xp̄hy⁹. Iste pfessor dñi
&. Amauiēn. Confessoz
ꝯa. Magnificat. Oco.

Deus q̄ hūc diē sā
ctissimi iohānis
cōfessoris tui atq; pōtificis trāslatione decora
sti: hac nos ei⁹ meritis in
ſctōꝝ tuoꝝ societatem
trāsferri. p. Eō. de sā
ctis martyrib⁹ crispino
et crispiniano. ān. Gaudent in celis &. Exultent.
vs. Deus qui nos. Ad
cōi. Ad matu. Inuita.
Unum deum. Et cetera
vt in cōmuni. Leō pma

Letemur igit̄
fres charissimi
in dñor̄ die
venerabilē trāslatiōis
scissimi viri iohis pfessoris & archiepi eboracēsis celebremus. Qui cū
in vita sua extiterat miraculosus: magnus in
mūdo postꝫ decessit: dignā virtutib⁹ chorusca
uit. Laudabili ergo cleri plebis vniuersi: dies
in quo eius fieri deberet trāslatio: ſctō inspirāte spū est ꝓstituta. ii

Qui vocato igit̄ clero ceteris magnatib⁹: & vniuersis: q̄ tāte
solēnitati ad diē ꝓstitutū itereſſe deberēt: vnanimi deuotione i ōne
plistētes: tumulū pdicti
scissimi pfessoris iohis:
ēra & lapidib⁹ cooptū discooperuerūt: & virtute celesti subnixi pciosissimi
corporis reliquas sūpserūt: et i capsa lignea honestissime locauerūt. iii

Quā capsā suis humeris humiliter i-

ponentes iuxta honorē
tāto pōno debitū pxtā
tes ad lūmū altare ba-
iularūt: & dictā capsā li
gilis signatā sub fidei
custodia pluerūt. Tpe
trālationis hui⁹ ptuit
ecclie ebozacen. alfrei⁹
archiepūs septimusdecim⁹
a scō iohē: q āno octo
sui pōtificat⁹ romā uuit: &
a iohē papa pallīū acce
pit. Ipse⁹ cū edmundo
bernēsi āchiste: die scō
pascha⁹ regē edwardū
iūxit uuyntonie: q sā-
ctus xpofloz dei dicit: et
apud lōdonias moze re-
gio sepelitur. scō. iiii.

Iste etiam alfri-
cus archiepūs copā
capsam auro et argēto
et lapidibus pzeciosis
apō beuerlacū fabzicari
fecit: & eleuatū sci xpofo
ris iohis cozp⁹ de sepul-
chzo ligneo mirabili ar
tificio isculpto: mīs ad
ditis reliquīs in eā ho
nozifice collocauit. Sic
q; bti iohis trālatio ve
nerāda tricēsimo sexto
decimo depositionis sue

āno: & dnice incarnatiōis
millesimo tricesimo se
ptimo octauo kalendas
nouēbzis tpe iohannis
pape: et edwardi regis
anglie p venerabilē al-
fricū ebozacensē archi-
epm solēniter est pacta.

Regnāte iclito (k. b
rege adelstano: q̄
monarchiā toti⁹ anglie
tenuit: scotoz⁹ rex cum
suis trālito fluuio: qō
diuidit anglo⁹ regnū:
cepit depopulari villas:
homines exterminare. Qō
cū rex pfat⁹ cōperisset:
xpregato exercitu: ppo
sitū carpebat iter. Cūq;
in puīcia lincolnie deue
nisset: q̄ldā ouātes frater
nati veniētes obuios ha
buit. Ducs ille itrogās
q̄ cēt cā tāti⁹ audij vl'vbi
venirēt: rndēt q⁹ de be-
uerlaco venē: vbi q̄ldā
ex eis mutos vl' claudos
cecos: surdos scōs iohēs
dei gēa sanauerat. Tūc
rex hito cū suis xpilio:
dixit se dēdē talē pōnū
adire: vt sibi i īstāti ne-
gocio subueniret. Ille vt

Rāsmisit ꝺo exercitū suū uerlus ebor-ice aūt erōliēs siu uiū hūbꝛe uenit bꝛeuerlacū: pcūbēlꝙ cozā letō iohāne aio plixi⁹ozabat Exurgēs ab oōne rex cozā astātibus dixit. O gliose ꝓcessoꝛ iohēs pzecoꝛ: ut infestationē gnosiā iimicoꝛte pꝛocināte supare quea. Et extrahēs cultellū suū de vagina posuit sup altare dicēs. Ecce vadiū meū cozā te pono: ꝙ ecclīam tuā honoꝛifícato reddi tibusꝙ augeto: si dei nutu tuoꝙ suffragio hostes debellare quero. Et accepto secū vexillo qō scti iohānis fuerat: scotiā ꝓfect⁹ est. Septima lec. tm de expōne euāge. Homo quidā peregre. Omelia ut in cōi. f. viij

Imoꝛe igit̄ peruasit scoti: trans mare scotoꝙ sua statuerūt habitacula. Ast eos adhelstan⁹ viriliter insequēs cū suis: in altero eiusdē aq littoꝛe sua fixit tēto-ria. Pꝛoxima ꝺo nocte regē istratu suo ꝺormiē tē astās sīc̄ iohēs his ꝺbis alloquit. Dñs ex illo tpe: q michi deuerlic votū fecisti: tui dux et custos deputat⁹ sū: mane surgēs cū hostib⁹ dimica: tibi enī y meā intercessionem cessabit victoria. Quib⁹ iussis: ille obtēperans victoꝛ extitit: multiꝙ ex scoti ceciderūt: et ipsoꝛ rex aufugit ad totius regni cōsultionē. Ipse ꝺo adhelstan⁹ per triennū ibi moꝛatus: leges suas et edicta per trā seruāda istituit.

Reuertēs ꝺo y̆ loca marina iuxta dunbar: vidit scopulos ymminere: taliaq suspiriās eloq̄a ꝓtulit dicēs. Si de⁹ iteruenīēte btō iohāne michi aliqō signū euidēs facere ymitteret: ut pzelētes cognoscane scotiā angloꝙ regno subiugari: tributa q̄ yoluē: deo grās rederem. Et extracto gladio peruasit in silicē: qui

a deo penetrabilis fuit: ñ li butyrũ eẽt. Qui lapis ictu gladij cauat in ógitudie ad mẽsurã vlne: z vlq; ad phtẽ die euidens signũ patet. Iple vo rex deo z letõ iohãni gr̃as agens deuerlic pe tijt: ibiq; votũ suũ laudabiliter adipleuit: ad laudẽ ipli⁹ leti: z dñi nr̃i ielu xpi. Cet⁹ ó z i vni⁹ gfes. põti. cũ V. z ozõne ppa ¶ In vigilia apl̃o rũ symonis z iude mat. et hoze dicant de feria: cũ legẽda de septẽ pueris cũ mẽe: vt notat i rubzica post hystoziã Adapiat. Ad vs. ã. Vos q̃ relicq̃s et cete ahe: cũ psalmis ferialibus. cp. Nõ vos. V. Qui sunt isti. hy⁹.

Eate symõ z thadee iclite: cernite nostros gemitus cũ fletibus: quiq; per lapsũ meruim⁹ baratrũ: per vos celozũ meremur aditũ. hy⁹. Annue xpe. Et cetera de cõi plurimoz apostoloz. Ad matuti. oia vt in cõi. lcõ. i.

Sancti itaq; apli symon chananeus z iudas zelotes: cũ plidis regionẽ igressi fuissent: occurrit eis baradach dux regis babilonioz: cui nom erat xerxes Hic aũt z̃ra indos: q̃ fines plidis inuaserãt susceperat bellũ. In comitatu vo ei⁹ erãt sacrificatozes idoloz: q̃ dabãt rñsa fallacie sue. sz i aduẽtu apl̃oz nulla pmit⁹ potuerũt dare rñsa. l. ij

Dixit ergo apl̃is baradach dux. Mz audis deos nr̃os nõ esse aulos cozam vobis plitos nobis dare respõsa: vos nobis futura predicite. Dicũt ei apli Modicũ sustine: z iude bim⁹ hos demones loq;. Ad voce aũt apl̃oz cepe rũt dñi eoz simul dicere grãde bellũ futuz eẽ: et ex vtraq; parte posse interfici plures. ¶ Tũc apli dei in risũ excitati sũt. Dixitq; eis baradach dux. Me timoz inualit: z

vos ridet. Dicũt ei apłi
Cellet timoꝛ tuꝰ: qz pat
nobilcũ intrauit in istã
pꝛouiciã. Nã hodie iter
mitte ꝓfectionẽ: ꝛ cra-
stina die in hac hoꝛa ve
niẽt qui pacti vẽ pactũ
firmissimũ stabiliẽt. l. 3

Tunc tẽploꝛ pũti-
fices dixeꝛũt. Dñe
noli his hoibꝰ credere.
Dñs tui q nũq̃ fallũt:
ꝛdeꝛũt tibi respõsũ: vt
sis cautꝰ. Apłi vero di
xeꝛũt duci. Nõ tibi dis
ximꝰ: expecta vnũ men
sẽ: sed vnũ diẽ. In cra-
stino vero venerunt nũ
cij: q̃ missi fuerãt: ꝛ nũ-
ciaueꝛũt oia ita esse: sicut
apłi pꝛedixeꝛũt. Tũc ira
tus põtificibꝰ dux: vo-
luit eos vivos accẽdere:
sed apłoꝝ rogatu dimi-
sit eos. Post hec vo su
pꝛadicti duo magi mul
titudinẽ serpẽtiũ veni-
re fecerũt. sed apłi dei
miserũt illos i eosdem
mages: ꝛ ceperẽt comedẽ
carnes illoꝝ: ꝛ vlularũt

magi sicut lupi. l. 4

Tunc rex dicebat
apłis. Permittẽ eis vt
moꝛiãtur ab illis. Dixe
runt apłi ad regẽ. Nos
missi sumus a moꝛte ad
vitã reducere. Et dixe
runt serpentibꝰ. Redi-
te ad loca vꝛa: oẽ vene-
nũ qđ inkudistis magis
istis: vobiscũ aukerte.
Tũc illi magi maioꝛes
cruciatꝰ palli sũt: cũ ser
pẽtes iteꝝ moꝛsibꝰ edeꝛ-
bãt carnes eoꝝ. lec. v.

Apłi aũt rogati a
rege moꝛabãt in
Babilonia: et baptizati
sunt cũ rege ãpliꝰ q̃ se-
xaginta milia viroꝝ: ex
ceptis paruulis et mu-
lieribꝰ. Ordinabãt vo
plbyteros dyaconos et
cleicos ex qbꝰ vnꝰ dya-
conꝰ noie eukrolinꝰ: pal
sus fuit crimẽ iceliꝰ. Me
niẽtes vero apłi ad pa-
rẽtes puelle dixeꝛũt. Qñ
natꝰ est puer? Dixeꝛũt.
Hodie hoꝛa pzia. Tũc
adiuratꝰ puer i noie ie-
su xpi: locutꝰ est dicens
q̃ dyaconꝰ ille esset vir
sanctus et castus ꝛ non
inqnauit carnẽ suã. l. vi

Hunc venerũt apostoli ad sanyz ciuitatẽ magnã: in domũ cuiuldã viri nois semei Menersitqz pũtifices cũ pl'o clamãtes. Pzoduc inimicos deoz nostroz: cũ qbus si nõ sacrificueris incendem⁹ te: z domũ tuã cũ ipsis. Apli aũt ducti ad templũ solis: clamauerũt demones Quid nob⁹ z vobis apostoli dei? An igressuros flãmis eruimur. Tũc sym5 dixit ad simulachzũ solis. Pzecipio tibi demõ exi de simulachzo solis: z cõminue illud et quadzigã ei⁹. Similiter cũ hec iudas ad simulachzũ lune dixisset: egressi sũt duo ethiopes nigri nudi z hozribiles: vlulatũ magnũ emittẽtes: z simulachzo subuerterũt. Tũc pũtifices irruẽtes i aplos i terkerẽt eos. Ipsa aũt hoza q̃ decollati sunt y fulgura tẽplũ eriphasie scidit: z magi zaroẽ z arpharax adusti sũt i ardẽtes carbones. Post menses aũt tres milit rex rerses et cõsiliauit oẽs pũtifices. Cozpoza aũt apl'oz ad suã transtulit ciuitatẽ: ad laudem dñi nostri iesu xpi.

Ẽtes vlti. lec. de expõe cuẽge. Hec mando vo. Omelis vt in cõi. Cetera ad matu. et hozas de cõi plurimoz apl'orũ cũ oõne ppzia. oz.

Deus q̃ nos y beatos aplos tuos sl monẽ et iudã ad agnitionem tui nois venire tribuisti: da nobis eoz gliam lempiternã z pficiendo celebzare: z celebzando pzoficere. p. d.

Ad vel. oia de cõi cũ oza tione De⁹ qui nos. vbĩ

¶ Sancti germani capuani cbi Legende ꝛc. oia de cõi vni⁹ cõfes. põ.

¶ In vigi. oim sctoz matu. dicũt de scõ quitina nr. cũ not. z hoz sicr

Factũ est aũt (k. i. in dieb⁹ maximis ni ypatozis: vt plecutio ĩsurgeret xpianoz: z tri-

cționat⁹ expetiit ab eo: vt intra gallias pfecto rũ ageret potestatẽ. Veniẽs vero ĩ ciuitatẽ ambianẽsium: audiuit de bri quintini fama. mox q eũ cõprehendi fecit dixitq ad eũ. Sacrifica dñs. Nã si nolueris per deos iuro: diuersis penis te faciã interfici. Sanct⁹ quintinus rñdit Per deũ iuro: q fecit celũ et terrã: mare et oia q in eis sunt: quia non timeo minas tuas. lec. ij.

IRat⁹ ergo rictiouarus iussit scm quintinũ ĩ carcerẽ mitti: vbi cũ sanct⁹ quintinus lopozi se dedisset: apparuit ei angel⁹ dñi dicens. Quintine surge sta ĩ media ciuitate: et cozroboza oẽm pplm vt credãt ĩ dñm nr̃m ie sũ xp̃m. Euigilãs aũt ita fecit: et crediderũt q eũ ducẽti viri. Hoc audito rictiouar⁹ iussit duas caringas facere cum quibus scm quintinũ a ceruice vsq ad crura transfixit. Fecit et alias decem caringas: quas in digitis ei⁹ cadentes inter vngulas et carnẽ intulit. Lectio tercia.

ET post hec omnia caput eius gladio iussit ãputari. Statiq de collo ei⁹ colũba exĩt candida sicut nix: q celos penetrauit. Et vox de celis venit dicens. Quintine famule mei⁹ veni: et accipe cozonam tibi pzeparatã. Tunc rictiouarus in flumine abscondit cozpus sancti viri: sed post quinquaginta quiq annos q̃dã matrona nomine eusebia per nouẽ annos cecca cozpus inuenit icozruptũ per reuelationẽ angeli: et cũ honoze sepeliuit: et lumen oculorum recepit ad laudem domini nostri iesu xp̃i.

Lecta de cõi vni⁹ mar.

Si vigi. ista die dominica eueniat: fiat tã tũ mẽo: de mar. et totũ cerui. dici fiat de dñica Et similiter fiat de oĩe

bus vigilijs dieb⁹ dñi-
cis cõtingentib⁹ exce-
pta vigilia natiuitatis
si in dñica contingat.

¶ In vigilia oim sanc-
toꝝ. Ad vesperas. ãn.

Laudem dicite
deo nr̃o om-
nes sancti ei⁹
et qui timetis
deũ pusilli & magni qm̃ re-
gnabit dñs de⁹ nr̃ op̃s gau-
deam⁹ et exultem⁹ & dem⁹
gloziam ei. ℣. Laudate
pue. ℟. Sanctũ est nomen
ei⁹ et admirabile ministrans
luce his q̃ perman-
serunt i agone certaminis
recipiãt a xpo splẽdoꝛẽ
sempiternũ in quo almi ac
felices letantur. ℣. Lauda
te dñm oẽs gẽ. ℟. Gaudẽt
in celis ale sctoꝝ q̃ xpi
vestigia sunt secuti: & p
ei⁹ amoꝛe sãguinẽ sũ fude-
runt: ideo cũ xpo regna-
bunt in eternũ. ℣. Lauda
aĩa mea. ℟. Fulgebũt iu-
sti & tanq̃ scintille i arũdine
to discurrẽt iudicabũt na-
tiones & regnabũt i eternũ
℣. Laudate dñm q̃m
bo. ℟. O q̃ gloziosũ est re-
gnum i q̃ cũ xpo gau-
dent omnes sancti amicti
stolis albis sequunt̃ agnũ
quocunq; ierit. ℣. Lauda
hierusalẽ dñm. Cpm.

Ecce ego iohannes
vidi angelũ ascẽ-
dentẽ ab oꝛtu solis ha-
bentẽ signũ dei viui: et
clamauit voce magna
quatuoꝛ ãgelis q̃b⁹ da
tũ est nocere terre & ma
ri dicens: nolite nocere
terre et mari neq; arbo
rib⁹: quoadusq; signe-
mus seruos dei nr̃i in
frontibus eoꝛum. ℣.
Laudem dicite deo nr̃o
oẽs sancti ei⁹: & q̃ timetis
deũ pusilli et magni: q̃m
regnabit dñs deus nr̃
op̃s. Gaudeam⁹ & exultem⁹
et demus gloziam ei. ℟.
Gens electum gẽs sancta
populus acquisitionis me
motes memoꝛum laudate
deum. Gaudeamus. Glo-
ria. Gaudeamus. hy⁹.

O xpiste redemptoꝛ
omnium cõsortia
tuos famulos beate sẽ
per virginis placat⁹ sã
ctis pꝛecibus. Beata

quoq; agmina celestiū
spirituū pzeterita ꝓsen
tia futura mala pelli
tes. Oates etni iudicij apo
stolicq; dñi supplicit ex
poscimus saluari vīs
pzeribꝰ. Martyzes dei
incliti cōfessozesq; iu
di vīs oīonibꝰ nos ser
te in celestibꝰ. Chozus
sanctarū virginū cleri
cozūq; oim simul cū sā
ctis oibus cōloztes xpi
facite. Gentem auser
te perfidā credentiū de
finibus vt xpo laudes
debitas ꝓsoluamꝰ ala
criter. Alis pri igeni
to eiusq; vnigenito vna
cū sctō spū in sempiter
na secula. Amē. ℣. Mira
bilis deus. In euāge. ℟.
Vti gltis sctī dei oēs q̄ me
cuiltis cōloztes fieri cele
stiū virtutū et perfrui cla
ritatis gloria: ideoq; ꝓcu
mur vt mēozes nostri iter
cedere dignemini ꝓ nobis
ad dominum deū nostrum
ꝓs. Magnificat. Or.

Dominc deꝰ noster
multiplica super
nos gratiā tuā: et quo
rum pzeuenimꝰ gliosa
solennia: tribue subse
qui in sctā pfessione le
ticiā. ꝑ. Ad matu. ant.
Regem regū dñm venite
adozemꝰ. Quia ipse est co
rona sanctoz. oim. ℣. Ve
nite. hyꝰ. Chziste redē
ptoz. In. i. noc. ā. Adesto
deus vnꝰ ops pater z filiꝰ
et spūs sanctꝰ. ℣. Dñe dñs
nr̄. ā. Celi regina maria te
iure laterum er cuiꝰ thala
mo pzocessit iustitie sol. ꝓs
Celi enar. ā. Laudemus
dñm quem laudant angeli
que cherubi z seraphi sāctꝰ
sanctꝰ sanctꝰ pclamant. ℣.
Bñdic. i. Exultēt iu. ℣. i

Egimꝰ in ec
clesiasticis hy
storijs: q̄ sācti
bonifaciꝰ q̄q̄
to a btō gregozio roma
ne vrbis epatū tenebat
a foca cesare ipetrauit
donari ecclesie xpi tem
plū rome: qđ ab antiqs
pantheō vocabat. In q̄
eliminata oi spurcicia
demonū: fecit ecclesiā
sctē dei genitricis atq;
oim martyzum xpi: vt

plebs vniuersa in capite kalēdaꝝ nouēbziū sicut i die natalis dñi ad ecclīam q̄uenireꝫ. Nūc ergo fres charissimi in oim pzimozdijs sctōzū nos noiare: laudare et glozificare ꝫdecet eū q̄ cūctos cōdidit sctōs p quē oia facta sūt: cui? maiestas nec icipit: nec delinit in sēcm Unde dictū ē. Dis sapiētia a dño deo est: et cū ipso fuit sēper: et est ante euū. ℣. Benedicat nos de? de? nr̄i bñdicat nos de? Et metuāt eū oēs fines terre. ℣. De? misereatur nr̄i: s benedicat nos de? Et metuant. ℣.

BEata dei genitrix virgo semp maria hodierna colēnitate iure posbfilium venerabilis est ꝫ gliosa. Ipsa q̄pe est mater dñi nr̄i iesu chzisti secūdū carnē: ex semine ābzahe: de tribu iuda. Virga iesse: stella maris / ancilla dei / regina gentiū / dña regum / sponsa dñi / mater chzisti / conditozis templū / spiritusancti sacrariū / velut colūba speciosa ꝫ pulchza vt luna / electa vt sol. Illius ergo meamur pzecibus adiuuari: que mater meruit esse ꝫditozis nostri: qui est pr̄s ꝫ spūs sctō viuit ꝫ regnat ℔ p oia sc̄la sc̄lōꝝ ā. ℣. Felix nāq; es sacra virgo maria et oī laude dignissima Quia ex te ortus est sol iusticie chzistus deus noster. ℔. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuū iuuamen: quicūq; celebrāt tuā sollennitatē Quia. ℣.

QUi superna celoꝝ regna spiritibus āgelicis adlaudē ꝫ gloriā atq; honorē tuū nois ac maiestatis i q̄ꝫ tuū mirō ordine collocauit: de? ē. Deche? plura loq̄ vt timeā ne cim? q̄ solet deo seruire ē quōdā modo q̄ ad modū eoꝝ nobis luxuriis absq; ꝫtagōe seu diminutōe ī tua sola puritate ꝫsistat natura. Dz tñ nouē cē āgloꝝ ordines ap

dei iudicia ac misteria ꝓpheta: testãte sacro eloq̃o cognouimus. Tacea mꝰ iterũ de secretis celestib⁹: & ante oculos cõditoꝛis tergam⁹ maculas petõꝛ: vt ad eos de q̃b⁹ loquimuꝛ puenire nõ ꝛeamur. ℟. Te decet laus in excelsis laudans oẽs angeli dicẽtes. Te decet laus et honoꝛ dñe. ℣. Cherubin quoq; & seraphi sine fine ꝓclamant: & sine cessatꝰ ozde dicentes. Te. Glia. Te decet. In q̃ nocte. ãn. Inter natos mulieꝝ nõ surꝛexit maioꝛ iohanne baptista. Ps. Nonne est q̃. ã. Illi sancti dicti sunt: quos elegit dñs i charitate nõ ficta: et dedit illis gliam sempiternã: quoꝝ uoluntas fulget ecclie vt sole luna alla. ℟. Exaudi de⁹ de⁹. ãn. Illi sunt sancti: q̃ ꝓ testamẽto dei sua coꝛpoꝛa tradiderũt: in sanguine agni lauerunt stolas suas. Ps. Beati qui. ℣. Letamini in dño. Leõ. iiij.

Adhuc hec eadẽ tam pulchꝛa atq; ꝓclara festiuitate loquutꝰ incipiam⁹: q̃ nõ solũ vt ꝓdixim⁹ angeloꝝ spiritib⁹: uerũetiã sctis oibus q̃ in terra sũt: honorabiliter dedicata subsistit. ¶ quibus ꝓmi fuerũt patriarche: uiri religiosi atq; gliosi in uita sua: patres ꝓphetaꝝ et apl̃oꝝ quoꝝ meõria nõ deꝛeliquet. Hos sequit electio ꝓphetaꝝ cũ q̃bus locutꝰ est de⁹ et ostendit eis secreta sua: vt ea q̃ ẽtura erãt nũciare potuerũt. Hos et uenerãda huius diei festiuitate nullo modo ꝓiuatos esse credim⁹: sed cõsoꝛtes esse ꝓpam⁹. ℣ Inter natos mulieꝝ non surexit maioꝛ iohãne baptista. Qui uiã dñi ꝓparauit in heremo. ℟. Fuit hõ missus a deo cui nomẽ erat iohannes. Qui uiã. Le. v.

His aũt electis dei: cõcoꝛdat duodenꝰ apl̃oꝝ numerus quos a ꝓmis miraculoꝝ uirtutib⁹ ad cõponẽdũ nouũ fidei fũdamẽtũ: eligẽdũq; adhuc tenere sta

th ecclie diuina puidē-
tia ex oibus quos capie
bat mūdus elegit: vt in
oēm terrā lon⁹ pdicatio
nis eoꝝ exiret. Quibus
ipse dñs locut⁹ est dicēs
Jā nō dicā vos seruos:
qz seru⁹ nescit qd faciat
dñs eius. Vos aūt dixi
amicos: qz oia qcūqz au
diui a patre meo nota
feci vobis. Talibus vt
credimus patronis hec
dies subiecta declarat.
℣. Qui sūt isti qui vt nu-
bes volāt. Et quasi columbe
ad fenestras suas. ℟. Can
didiores niue: nitidiores
lacte: rubicundiores eboze
antiquo. Et quasi.

Lcō. vi.

HJs subiectum est
triūphale martyr-
iū nomen qd per diuersa
tozmentoꝝ genera xpi
passionē imitabant. Alij
ferro pempti: alij flam-
mis eruſti: alij etiā fla-
gellis verberati: alij be
ctibus ꝓtozati: alij: cru
ciati patibulo: alij pela
gi periculo demersi: alij
diui decoziati: alij vin-
culis mācipati: alij lin-
guis pūsti: alij lapidi-
bus obzuti: alij frigo-
re afflicti alij: fame cru
ciati. Eis nimirū hunc
diē trā credim⁹ lcrificā
tā: quātū labozare ꝓtoz
mēta nō cessauerūt. ℟.
O cōstātia martyꝝ laudā-
bilis: o charitas sertiagni
bilis: o patiētia lutnctibilis
q̄ licet inter pillaras ꝓsequ
tiū vilia sit despicabilis ine
niet in laude s gliam s ho
norē. In tpe retributionis
℟. Nobis ergo petim⁹ pius
subueniāt meritis honozifi
cati a pte q̄ ē lcelis. In tpe
Ellia. In tpe ℣n. iii. noc.
an. Sint lūbi vri ꝑncipi
et lucerne ardētes in mani
bus vris: vos sīles holb⁹
expectātib⁹ dūm suū qn re-
uertat a nuptiis. ℘s. Dei
quoꝝ. an. Virgines sce
dei oznate ꝓd nobis: vt sce-
lesti veniā pcepta accipere
mereamur. ℟. Eructauit
an. Oēs electi dei nūc me
mini ste debem⁹ hūis ꝓce
bus adiuti meremur ve-
bis adiūgi. ℘s. Dñs regū
dñus. ℟. Jubilate omnes.

In illo tpe: Videns turbas iesus: ascendit in montē. Et relīq. Omel. bene. hode pbri.

Quidam vero sacerdotibus siue confessoribus huius diei festiuitatem nō ignotā ee credimus q corda fideliū spūaliter ītus imbuit irrigāt celestib⁹: vt fideliter ꝓferre imarcessibilē bonoꝝ opē fructū possint fructū. Qui talēta sibi credita non solū reddere: verūetiā cum vsura sine fraude amplificare ꝓcurauerūt. Et licet martyꝝ nō sentirent gladiū: tñ y vite meritū deo digni martyꝝio nō vtiuant. Quia martyꝝiū nō solū sāguinis effusione: sed abstinētia pcōꝝ: et exercitatione ꝓceptoꝝ dei ꝓficit

℣. Sint lūbi vri ꝑcincti: et lucerne ardētes in manibus vris. Et vos similes hoib⁹ exꝑctātib⁹ dñm suū qñ reuertat a nuptiis. ℣. Vigilate ergo: qz nescitis qua hora dñs veniet ventura sit. Et vos sitis. ℣. viii

Sancta etiā virgiīnū ⁊ deo deuota: matronarūq; societas ꝓtis solēnitate diei expers esse nullo modo credenda est. Que relictis nuptiaꝝ copulatiōib⁹: sꝑpetaq; liberoꝝ ꝓpagine: spōso q i celis est: penitus mēte actu habitu et gestu applicari maluerūt. Dēonib⁹ instātes: ieiuniis adherentes: in tribulatione gaudētes: in ōnib⁹ ⁊tumelie patientes: i ꝓsuris et ꝓsecutionib⁹ virilit agonizātes: ꝓ fidei castitate: ⁊ pudicicie amore mori non recusantes ad nuptias agni immaculati ꝓuenire meruerūt gaudētes. ℣. Audiui vocē de celo dicentem: virgines sapientissime. Oleū recōdite in vasis vestris dū sponsus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus est: ecce spōsus venit. Oleum recondite in vasis vestris. ℣. ix.

Decurso igit̄ sermone oīm sctōꝝ meritis et triūphis de-

dicato: ad superiora re-
deuntes illius gliosissi-
me cōperq; virginis ma-
rie memoriā agamus:
que prima scē trinita-
tis solio residet. Consi-
deremus etiā q̄ sit iocū
dum angelis et archan-
gelis: thronis ⁊ dnationi-
bus: principatib⁹: po-
testatib⁹: virtutib⁹: che-
rubin et etiā seraphin:
cōtueriq; perfrui: et
intueri agmina sāctōꝝ:
splendidius syderibus
nitentia: patriarcharū
fide fulgentia: pphetaꝝ
spe letātia: aplōꝝ subli-
mitate duodeci tribus
israel orbem iudicātia:
martyrū victorie coro-
nis lucentia: virginum
chorīs candentia serta
gestātes inspicere. O in-
clita celestis regni ag-
mina: optamus quater⁹
tile dux et glia vīa p̄s
vīris meritis nobis lo-
cū speciosū cōcedat i cae-
lis: p oia scl'a sclōꝝ amē.
℟. Cōcede nobis dne q̄s
veniā delictoꝝ: et intercē-
dentib⁹ sctis: quoꝝ hodie
solēnia celebramꝰ. Talem
nobis tribue tr̄sitionē vt
ad eoꝝ pacem mereamur
societatē. ℣. Adiuvent nos
eoꝝ merita: quos p̄ba ipe
dilexit sceleraq; exclusit ītercel-
lio: accusat quos actio: s q̄
e⁹ tribuisti celestis palmā
triūphi: nobis veniā nō de-
neges peti. Talē. ℣. Vt. ℟
Te d̄. ℣. Mirabit. Jn l'. ā

Justoꝝ aie in manu
dei sūt: s nō tāget il-
los tormentū malicie. ℟s.
Dns regnā. ℣. Cū palma
ad regna pervenerūt sci ex-
ternos decoris meruerūt q̄
manu dei. ℟. Jubilate. ā.
Corpora sctōꝝ in pace se-
pulta sūt: et vivēt nois eoꝝ
in eternū. ℟s. Dē⁹ dē⁹ me⁹
ā. Sci spūs s aie iustoꝝ
hymnū dicite deo nr̄ō. ℟s.
Dnō. ℣. Exultabūt sci in
glia letabunt in cubilibus
suis. ℟s. Laud. c̄p. Ecce
ego iohannes. Hymn⁹.

Jesu saluatoꝝ secu-
li / redemptis ope
subveni / et pia dei geni-
trix / salutem posce mi-
seris. Cetus omnes an-
gelici / pr̄iarchaꝝ cunei:

et pzopheta merita no bis pzecẽtur veniã. Ba ptista xpi pzeuꝝ z clauiger ethereus cũ ceteris aplis nos soluant nexu crimimis. Q hozus sacratus martyꝝ cõfessio sacerdotũ z virginalis castitas nos a peccatis abluant. Q lericozum suffragia oẽsq; ciues celici annuãt votis supplicum et vite poscant pzemiũ. Laus honoz virtus. ℟. Justi aũt i per. In eua. ã. Te glioꝝ apostolozum chozus: te pphetaꝝ laudabilis nũer⁹: te martyzũ candidat⁹ laudat exercitus: te oẽs electi doce cõfitentur vnanimes: beata trinitas/vn⁹ de⁹. ℣. Bꝰ. oꝝ

O Mps sempiterne de⁹: q̃ nos olim sanctozũ merita sub vna tribuis celebzitate venerari: q̃s. vt desiderata nobis tue pzopiciationis ꝑbũdãtiã/multiplicatis intercessozibus largiaris. pd. Ad ꝓma ã. Justoꝝ aia. ℟. De⁹ in noie tuo. ã. Vias. ℣. Qui chozꝫ. ℟. Ad. iii. ã. Cũ palma. ℣. Legẽ pone. ℟. Ecce ego iohẽs. ℣. Exultẽt iu. oꝝ. Obs lẽp. de⁹ Ab. vi. ũn. Cozpoza. ℣. Dilexit. Capitulum.

QOdher vidi turbã magnã quã dinumerare nẽs potat ex oibꝰ gẽtibꝰ z tribubꝰ et pplis z liguis stãtes ante thzonum in ꝓspectu agni: amicti stolis albis et palme i manibꝰ eozũ. ℣. Letamini. Oz vtꝫ. Ad. ir. ã. Exultabũt. ℣. Mirabilia. Capitulũ.

ET oẽs angeli stabãt i circuitu thzoni z seniozꝫ et quattuoz aialiũ: z ceciderũt i ꝓspectu thzoni i facies suas: et adozauerũt deũ dicentes amen. ℣ Justoꝝ aie ℟. Justi aũt i ꝑpe. Oza tio vt su. Ad vespas. ã.

IN conciliis iustoꝝ et cõgregatiõe magnus opera dñi. ℣ Cõfiteboꝝ. ã. Pzeciosa i ꝓspectu dñi mozs sctõꝝ ei⁹. ℣. Credidi pzopter. ã Eũtes ibãt et flebãt mittẽtes semina

suaꝝ. ℣. In quem. ℟. Cū ꝛo
catus eſt principatus eoꝝ
s honorati ſūt amici tui de
us. ℣. Dñe probasti. Je
ſi exiterbitur nos tuos: s ha
bitabūt recti cū vultu tuo
ps. Eripe me dñe. ℣ pm

LAudē dicite deo
uīo oēs ſcī ei⁹ et
qui timetis deū pusillī
et magni: qm regnabit
dñs de⁹ noſter oſp gau-
deamus ⁊ exultem⁹ ⁊ de
mus gliam ei. ℣. Juſti
ſperpe. hy⁹. Sctoꝝ me
ritis. Totus dicat. ℣.
ctesbilis de⁹. In euāg.
ā. Salvator mundi ſalva
nos oēs: ſctā dei genitrix
virgo ſp maria oꝛa pro no
bis ſcīs⁹ quoq ſctoꝝ apo
ſtoloꝝ. martyꝝ ⁊ cōfeſſoꝝ
atq ſctāꝝ virginū ſuppli-
citer petim⁹: vt a malis oī-
bus eruamur: bonisq oī-
bus nunc et ſemp perfrui
mereamur. ℣. Mā. on.
Oēs ſempiterne deus.
℣ Finis velpis pulſen
tur campane: ⁊ dicatur
Placebo. ſolenniter ſta-
ti poſt vel. Si dies aīa-
rū die dñica eſſe, tranſ-
ferat in craſtinū: et in
choa hyſtoꝛia ipſa die
dñica: et oīa dicātur de
dñica: et fiat mēoꝛia de
ichoatiōe hyſtoꝛie poſt
ſeſtas vel. oim ſctoꝝ
cū ā. Vidi dñm. et ſtati
poſt vel. in dñica pulſēt
cāpane ⁊ dicat Placebo.
ſolenniter: et ſequatur
cōpleta. de die: et i cra-
ſtino fiat ſerui. pro aīa-
bus ſolenniter ⁊ nichil
fiat de ſctō cultarhio ta
li anno mīſi mēo. tm die
dñica poſt vel. dñicales
Si aūt die June eueni-
at feſtum oim ſctoꝝ nō
oportet q die dñica poſt
vel. oim ſctoꝝ fiat mēo.
de dñica cū ſtis plene
habuerit pri⁹ ſeruitiū
ſuū. ℣ In cōmēoꝛatio
ne oim fideliū. Ad vs. ā

PLacebo dño in regio
ne vivoꝝ. ℣. Dilexi
℟. Requiē eter. et ſe-
quat ad quelibet pſal-
mū loco. Gīa pri. Re-
quiē eternā. Et ſimili-
ter fiat ad matutinas
et ad hoꝛas. ān. Heu me
quia incolatus meus plꝰ

gatus es. ℣. Ad dñm cũ tribu. ℟. Dñs custodiat te ab oi malo custodiat aiam tuã dñs. ℣s. Leuaui. ℟. Si iniquitates obseruaueris dñe dñe q̃s sustinebit? ℣s. De pfundis. ℟. Opa manuũ tuarũ dñe ne despicias. ℣s. Cõfiteboꝛ. ℣. A poꝛta. In euãgelio. ℟. Tuã deꝰ deposcimꝰ pietatẽ vt eis tribuere digneris lucidas ꝛ quietas mãsiones ℣s. Magñ. kyrie eleyson Christe eleyso. kyrie eleiso Pater ni. ℣s. Landa aia mea. Sacerd. Requiem eternam. Credo videre. A poꝛta inkeri. leuata voce Dñs vobiscũ. Oratio.

HIdeliũ deus oim q̃ditoꝛ ꝛ redẽptoꝛ aias bꝰ famuloꝛ famulaꝝq; tuarũ remissionẽ cũctoꝝ tribue petõn: vt indulgentiã quã sẽper optauerũt pijs supplicationibꝰ cõsequant Qui vi. ꝛ reg. cũ deo patre in vni. spũs sci deꝰ per oia scꝛa scꝛoꝝ amen ℣. Dñs vobiscũ ℟. Requiescant in pace. ℟. Amen. Sequat℘ epleto. de die. Ad mat. Inuita. nõ dicit nec ps Venite. In. i. noct. ant.

DIrige dñe deꝰ meꝰ in ꝛspectu tuo viã meã. ℣. Verba mea. ℟. Cõuerte dñe ꝛ eripe aiaꝫ meã: qm̃ non est in moꝛte q̃ meoꝛ sit tui. ℣. Dñe ne. ℟. Neq; capiat vt leo aiam meã: dũ nõ est q̃ redimat neq; q̃ saluũ faciat. ℣. Deꝰ deꝰ meꝰ. ℟. In meꝛis eterna. ℣. i.

DEscꝛce michi domine: nichil eni sunt dies mei. Quid est hõ q̃ magnificas eum: aut q̃d apponis erga eũ coꝛ tuũ? Visitas eũ diluculo: ꝛ subito pꝛobas illũ. Vsq; quo nõ paretis michi: nec dimittis me: vt glutiã saliuã meã? Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoiꝫ? Quare posuisti me ꝓtrariũ tibi et factꝰ sũ michimetipi grauis? Cur non tollis pctm̃ meũ: et q̃re nõ auferis iniqtatẽ meã? Ecce nunc ĩ puluere doꝛmio:

et si mane me quesieris
nō subsistā. ℣. Credo q̄
redēptor meus uiuit: & in no
uissimo die de terra surre-
cturus sum: & i carne mea vide
bo deū Saluatorē meū. ℟.
Quē visurus ego ipse & nō
alius & oculi mei cōspectu
ei sunt. Saluatorē. Icō. ti.

Tedet aiam meā
uite mee: dimittā
aduersū me eloquium
meū. Loquar in amari
tudine aīe mee: dicā deo
noli me cōdēnare. Indi
ca michi: cur me ita iu-
dices? Numq̄d bonū tibi
uidetur si calūnieris & op-
primas me op⁹ manuū
tuarū & consilium ipsorū ad-
iuues? Numq̄d oculi car
nei tibi sūt: aut sicut vi
det homo & tu videbis?
Numq̄d sicut dies hoīs
dies tui: & anni tui sicut
humana sūt tpa? Ut q̄ras
iniquitatē meā: & peccm
meū scruteris. Et scias
q̄ nichil ipius faceri ex
sit nemo q̄ de manu tua
possit eruere. ℣. Qui la-
zarum resuscitasti a monu
mento fetidū tu eis dne do
na requiē. Et lucē indulgē
tie. ℟. Requiē eternā dona
eis dne. Et locum. Icō. iii

Manus tue dne fe-
cerūt me et plas-
mauerūt me totū in cir
cuitu: & sic repēte precipi
tas me. Memento q̄so
q̄ sicut lutū feceris me:
et in puluerem reduces
me. Nōne sicut lac mul
sisti me: & sicut caseū me
coagulasti? Pelle & car-
nib⁹ vestisti me: ossib⁹ et
neruis conpegisti me. Vi-
tā & miam tribuisti mi-
chi: et visitatio tua cus-
stodiuit spīm meum. ℣.
Dne quādo veneris iudica
re terrā: vbi me abscōdā a
vultu ire tue. Qz peccaui
nimis in vita mea. ℟. Cō-
mixta mea pauesco et ante
te erubesco dū veneris iu-
dicare noli me cōdēnare.
Quia peccaui. Kyrie
Sequens tercio loco di-
cat tm in die aiarū. ℣.
Memento quesō dne: q̄ si-
cut lutum feceris me: et in
puluerē reduces me. Nonne
sicut lac mulsisti me:
et sicut caseum me coagu-

lasti pelle s carnib⁹ vestiti me ossib⁹ s neruis cōpegisti me. ¶ Cōuertere dñe cōuertere s eripe aiam meā: saluū me fac ꝓpter miam tuā. Nōne. Ad reciplsē aliqđ ℣. nili nonā ℣h. In.ii. noct.ān. In loco pascue ibi me collocasti. ꝑs. Dñs regit. ān. Delicta iuuētutis mee et ignorātias meas ne memineris dñe. ℣. Ad te dñe leuā. ān. Cōuertere bona dñi i requiē tuā. ℣. Dñs illuiatio mea. Ne tradas s bestiis. ℣.

Respōde michi Quātas habeo iniqtates et petā: scelera mea atq; delicta ostende michi Cur faciē tuā abscōdis et arbitraris me inimicū tuū? Cōtra folia qđ vēto rapit ostēdis potētiā tuā: et stipulā siccā ꝑsequeris? Scribis enī cōtra me amaritudines: et consumere me vis pctis adolescētie mee. Posuisti in nervo pedē meū et obseruasti oēs semitas meas: et vestigia pedū meor cōsiderasti. Qui quasi putredo cōsumēdus cō: et quasi vestimētū qđ comedit a tinea. ℣. Heu michi dñe qz peccaui nimis in vita mea: qđ faciā miser vbi fugiā nisi ad te deꝰ meꝰ miserere mei. Dum veneris i nouissimo die. Anima mea turbata ē valde: sed tu dñe succurre ei. Dñe. ℣.

Homo natꝰ de mulliere: brcui viuēs tpe: repletꝰ multis miseriis. Qui q̄si flos egredit⁹ et conteritꝰ et fugit velut vmbra: et nūq̄ in eodē statu permanet. Et dignū ducis fuꝑ huiusce modi aperire oculos tuos: et adducere eū tecū i iudiciū. Quis ꝓtest facere mūdū de imūdo cōceptū semine? Nōne tu q̄ solus es? Brcues dies hois sūt: numerꝰ mēsiū eiꝰ apū te est. Cōstituisti terminos eiꝰ: q̄ ꝑteriri nō poterūt Recede ergo paululū ab eo vt q̄escat donec optata veniat: et sicut mercenarij dies eiꝰ. ℣. Ne reminiscaris ꝓcā mea dñe. Dū veneris iudi

care fecim per ignē. ℣. Dirige dñe de⁹ me⁹ in cōspectu tuo viā meā. Dñs ve. ℣. bi.

QUis michi hoc tribuat: vt i iferno p tegas me: z abscōdas me donec pertrāseat furor tuus: z cōstituas michi tēp⁹ in quo recorderis mei? Putasne: mortu⁹ hō rursū viuat: Cūctis diebꝫ qbꝫ nūc milito expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego rndebo tibi. Opꝰ manuū tuarū porriges dexterā. Tu qdē gressꝰ meos dinumerasti: sed pce pctis meis. ℣. Libera me dñe de viis inferni. Qui portas eneas cōfregisti: z visitasti iernū: z dedisti eis lumē vt viderēt te: qui erāt in penis tenebraꝝ. ℣. Clamātes et dicētes aduenisti redēptor nr. Qui por.

Aliud ℣. Lecto loco dicat⁹ in die aiarū. ℣. Cōgregati sūt deus ad deuocandū me seruientes mei scripta tenentes mala que gessi: ergo vociferanū dicentes: dē⁹ dereliquit eū psequimini: z cōprehendite eū: qz nō ē q liberet eū. Deꝰ me⁹ ne longe eas a me deꝰ me⁹ i auxiliū meū respice. Deꝰ me⁹ in adiutoriū meū intende. ℣. Delicta iuuētutis mee ne memineris dñe: ne auertas faciē tuā a me qm tribulor velociter exaudi me dñe. Deus. In. iii. no. ān. Cōplaceat tibi dñe vt eruas me ad adiuuandum me respice. ℣. Expectās. ān. Sana dñe aiam meā: qz peccaui tibi. ℣. Vtīnā q intelligit. ān. Situit aia mea ad deū viuū: quā veniā et apparebo ante faciē dñi. ℣. Quemadmodū. ℣. Aie eoꝝ in bonis de. ℣. bit

SPiritus meꝰ attenuabit dies mei breuiabunt: z sol⁹ michi superest sepulchrū. Nō peccaui: z in amaritudinib⁹ morat⁹ oculus meꝰ. Libera me dñe: et pone me iuxta te: et cuiuslibet manꝰ pugnet cōtra me. Dies mei transierūt: cogitatiōes mee dissipate sūt torquentes cor meū. Noctē posue-

eunt in die: ꝛ rurſū poſt tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſtinuero ikern⁹ dom⁹ mea eſt: ꝛ i tenebꝛis ſtraui lectulū meū. Putredini dixi. Pater me⁹ es mater mea: ꝛ ſoꝛoꝛ mea vermib⁹. Vbi eſt ergo nunc pꝛeſtolatio mea ꝛ patiētia mea: tu es dñe deus me⁹. ℣. Pereūtem me quotidie: ꝛ nō vepenitē: ꝛ timoꝛ moꝛtis ſtarbat me Quia in ikerno nulla eſt redēptio miſerere mei de⁹ et ſalua me. ℟. De⁹ i nomine tuo ſalū me facet in vicīte tua iudica me. Qui. 3

Pelli mee cōſūptis carnib⁹ adheſit os meū: et derelicta ſunt tantūmodo labia circa dētes meos. Miſeremini mei miſeremini mei ſaltē vos amici mei: qꝛ manus dñi tetigit me. Quare pſequimini me ſicut deus ꝛ carnib⁹ me is ſaturamini? Quis michi tribuat: vt ſcribantur ſermones mei? Quis michi det: vt exarentur in libꝛo ſtilo ferreo et plūbi lamina vel cere ſculpātur in ſilice? Scio eī q redēptoꝛ meus viuit: et i nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſū. Et rurſū circūdaboꝛ pelle mea ꝛ in carne mea videbo deū ſaluatoꝛē meū. Quē viſurus ſū egoipſe: ꝛ oculi mei cōſpecturi ſunt: et non alius. Repoſita eſt hec ſpes mea i ſinu meo ℣. Deus eterne in cuius hūana cōditio poteſtate cōſiſtit ſis aias omniū fidelium defūctoꝛū ꝗs ab oīb⁹ abſolue petis Vt penitētie fructū quē voluntas eoꝛ optauit ſūcti moꝛte nō ꝑdant. ℟. Qui in cruce poſitus latroni ſero penitenti ſuſcepiſti eoꝛ pꝛecamur pie peccata dele. Vt pe. Aliud ℣ Requiem eoꝛum dicat ſeꝛm ſit die aiaꝝ. ℣. Abſolue dñe aias eoꝛ ab oi vinculo delictoꝛū nō eas toꝛmentum moꝛtis attingat nō eoꝛū cathena cōſtringat ſed miſeracio tua in pacis eas ꝛe lucis regione cōſtituat. ℟. Et que illis ſunt digne v

mine exactoribus culpe: tu
eis grata lenitatis indul-
ge. Non erozum. lec. ix.

QUare de vulua
eduxisti me? vti
nō consūpt⁹ essē: ne ocu
lus me videret. Fuissē
quasi nō essē de vtero trā
latus ad tumulū. Nū-
q̄d nō paucitas dierum
meoy finiet brevi? Di-
mitte ergo me dñe: vt
plangā paululū dolorē
meū antequ vadā z non
reuertar ad terrā tene-
brosā: et opertā mortis
caligine Terrā miserie
et tenebraz: vbi vmbra
mortis et null⁹ ordo: sed
sempiternus horror inha
bitat ās. ℟. Libera me dñe
de morte eterna in die illa
tremenda Quando celi mo
uendi sunt et terra: dū ve-
neris iudicare seculum per
ignē. ℣. Dies illa dies ire
calamitatis z miserie dies
magna z amara valde Dū
celi. Reciplat ℟ Libera
me. ℣. Audiui vo. Pn. ā

EXultabunt dñō ossa
humiliata. ℣. Mise
rere. ā. Exaudi dñe oronē
meā ad te oīs caro veniet.
℣. Te decet. ā. Ops fiat
dextera tua dñe. ℣. De
us deus me⁹. ā. Ereuisti
domine aiam meam ne pe
iret. ℣. Ego dixi. ān.
Omnis spiritus laudet do
minum. ℣. Laudate. ℣.
A porta inde. In euāg. ā.
Ego sum resurrectio z vi-
ta qui credit in me: etiā si
mortu⁹ fuerit viuet: z oīs
qui viuit z credit in me nō
morietur in eternum. ℣.
Benedictus. kyrie el. Chri
ste el. kyrie el. Pater nr.
℣. Deprofundis. Do-
mine dona eis Requiem eternā.
Credo vide. A porta inde.
Dñs vobiscū. Oremus
nō dicas Dñs vo. in me
tu, et horis post orōnē
z ℣. Requiescant i pace.
Ad primam. ān. A porta
inferi erue dñe animas
eorum. ℣. Ad dñm cum
tribularer. ℣. Requiē
eternam. ℣. Leuaui.
Requiem eternam. ℣.
Letatus sum. Requiē
eternā. ℣. In memoria eter
na erit iu. kyrie el. Xpe el.
kyrie el. Pr nr. Et ne nos

Requiē eternā. Credo vi-
de. A porta iferi. Dñs vo-
os. Fidelium. Requiescāt in
pace. Amē. Legēdo dirā-
tur sicut ad laudes hoc.
In cpo post lec. de mar-
tyrologio dicat sacerd.
Prosequias i respectu. cū ora-
tione Sancta maria.
et terminet sic Qui in
trinitate pfecta viuit et
regnat de⁹: p oīa sēcula se-
culoꝝ. Amen. Dñs vo.
Benedicam⁹ dño. et respōdeat
Fidelium aie. Ad. iii. ān.
Audiui vocē de celo dicētē
beati mortui q̄ in dño mo-
riūtur. v. Ad te leuaui.
Requiē eter. v. Ne tra-
das bestijs. kyrie el. Chri-
ste el. kyrie el. et. vt pri⁹
Pater nr. oz. Fidelium.
Postea fiat cōmen-
datio cū psal. Beati im-
maculati. vsq; ad ad
dñm cū tri. et subiūga-
tur ecclesiastes psal. Requiē
eter. kyrie el. Christe el.
kyrie el. Pater nr. Et ne
nos. Requiē eter. Credo
vi. A porta. Dñs vo. oz.
Fidelium. Requiescāt i pa.
Post dicat missa solem-
ter. Ad. vi. ā. Sicut pater
suscitat mortuos et viuifi-
cat: sic⁹ filij⁹ quos vult vi
uificat. p. In cōuertēdo.
Requiē eter. p. Miserere dñs.
Requiē eter. p. Exi oēs.
Requiē eter. v. Aie eoꝝ.
kyrie el. Christe el. kyrie
el. Pater nr. et. vt pri⁹. Ad
ir. ā. Sicut i adā oēs mo
riūtur: ita i christo oēs vi
uificabūtur. p. Requiē ex.
Requiē. p. De profundis.
Requiē. p. Dñe nō est ex.
Requiē eter. v. Audiui vo
cē. kyrie el. Christe el. kyrie el.
et. vt sup. Ad vel. dicatur
vnde cras nō dicēdum
erit cū ālis + pis feriat.
¶ Sequi eustachij mar
tyris sociorūq; eius. oz.

DEus qui beatū
eustachiū in ten-
tationib⁹ probasti: et pro
batū coronasti: ipsi⁹ so
ciorūq; ei⁹ meritis i om-
nibus tētationib⁹ tuis no
bis presta auxiliū: et sem
piternū gaudiū. p. L.

IN diebus traiani
imperatoris erat q-
dā magister militū no-
mine placidas: qui cū

cōsueto more ad mōtes cum omni exercitu venari ꝑgeret: apparuit ei cervus magn⁹ z speciosus. Quē videns placidas: solus eū insequitur. Placidas vero diu aspiciēte cervū: iter cornua cervi vidit signum crucis: et in medio imaginē iesu christi dicentē sibi. O placida: q̄d me inseq̄ris? Ego sū xp̄s: quē ignorās colis: z veni ostēdē me tibi p istū cervū. Nunc ergo ꝑge ad iohannē ep̄m: z baptizare ab eo. Et ascendēs i celū dixit. Modo vis habere tentationē: an in extremis diebus? Dixit eustachius. Dñe modo nobis accipere tē tationē iube. lec. ij.

DEscēdēs vero eustachius explevit oīa cōiugi suete a iohāne ep̄o baptizati sunt. Paucis vero dieb⁹ trāsactis mortui sunt oēs servi eius: et latrones diripuerūt oīa q̄ habebat. Ille vero occulte cum vxore et filijs diuertens ad mare: ingressi sunt nauē. Videns dominus nauis vxorē eustachij: eā ꝑo naulo retinuit. Eustachi⁹ vero cū duob⁹ filijs egress⁹ de naui: cum pueniret ad quendā fluuiū: transpo suit hūc vnū puerū vltra fluuiū. Et dū esset in medio fluuij vt poz taret alterū vidit leonē rapientē puerū suū i silua. Reuersus aūt spem habēs alteri⁹: ītēdit iu pū rapiētē alterū filiū Pastores vero vnū liberauerūt a leone: z arato res aliū a lupo. Eustachi⁹ igitur nesciēs: q̄d de eis factū esset: abiit ad quēdā vicū et degebat ibi annis quindeci. Dñs autē nauis non tetigit vxorem eustachij. Post hec i terra illa facto hostiū icursu: ꝑcepit militib⁹ eustachiū inquiri. Et eo inuento egressus est ꝑator in occursū ei⁹ cum leticia magna: z cingit vt post

fuerat magñ militum.

Congregatis vo. f. iij
cunctis tyronib⁹ co
ram eo: apparuerũt int eos
duo filij ei⁹: grãdi statu
ra: & decori valde. Quos
ille ꝓstituit i ministerio
suo ignorãs q filij ei⁹
essẽt. Eustachi⁹ aũt ꝓ
ci⁹ est ad bellũ: & hostib⁹
subiectis: vbi erat vbi vxor
sua erat. Filij vo hospi
tati fuerũt i tabernacu
lo mris sue nescientes eã
et sedẽtes exponebãt de
infãtia sua mre eox au
diẽte. Dixit frater ma-
ior minori. Hoc hẽo in
mẽte: q pũ me⁹ mgñ fu
it militũ: & mr mea spe
ciosa valde. Ve & alter
filiũ habebãt. Ingressi
sũt nauĩ nobilẽ & egres
si: mr nra nobilẽ non
erat. Postea vero circa
vnũ fluuiũ lup⁹ rapuit
frãtrẽ meũ minorẽ a pa
tre meo: et añ venirẽt
ad me a leõe rapt⁹ fuit:
sed pastores liberauerũt
me. Tũc frat mior dixit
At audio frat me⁹ ẽ tu
qñ de lupo rapt⁹ ab ar-
ctoribꝰ eruebat. Et oscu
lati sũt. Vita vo die mr
eox cognoscẽs vix sus
dixit. Per deũ oipotẽtẽ
tu es placidas mgñ mil
tũ. Sepe recognoscẽs cã:
dedit glam deo. Narrãs
vo vxor sua de filiis: cõ
uocauit eos: & cognouit
q filii ei⁹ essẽt: & fcã ẽ le
ticia magñ i suẽtiõe eox.
Cõtigit aũt q añ eu-
stachi⁹ reuertẽt de bello
obsse traianũ ipatorẽ &
p eo curresse adrianũ
gẽtilẽ. Qui occurrẽs eu
stachio victoria festiva
tẽ celebrauit & postea q
nolebat sacrificare ido-
lis: iussit eũ cũ vxore & fi
lijs introduci arenã: & di
mitti eis leonẽ. Leo vo
adorato eustachio recef
sit. Tũc ipator iussit icẽ
di vnũ eneũ: & introduci
leõs. Qui igit alacrit se
tradidẽrũt igni: & nõ tẽti
git eos ignis: & hymnũ
cãtãtes cũ pace reddide
rũt aias ad eũ q viuit &
regnat. Expl. de cõi plu.
marty. ¶ Incipit leonar
di abbatis & ꝓfess. Oco.

Maiestati tue q̄s do
mie serenissimi q̄ fel
loris tui leonardi nos
pia tangit cōmēdet ofa:
vt quē deuoto venera-
mur officio:ipsi⁹ suffra
gio subleuemur opta-

Bātus (to.p dñi.)
leonard⁹ ꝓtib⁹ a-
nastasij ypatozis i pum
cia gallie exititit oziū
d⁹ Collaterales vo clo
douei regis frācie parē
tes ei⁹ erāt:z iter satelli
tes palatū pzimatū mi
licie post regē habebāt
Puer aūt leonard⁹ post
q̄ euasit ītremēta pue-
rilia:adolescēs factus:
iuxta cōsuetudinē parē
tele:regali noluit ipli-
cari militia.sz diuso spi
ritu tact⁹:poti⁹ voluit
secū archipōtificis remi

In (git vestigia
terea btūs leonar
d⁹ ad pfectā regis accer
sit:z vt regi assisteret cō
uenit. Dz vir dei magis
voluit esse in domo dñi
subiect⁹ q̄ i palatio sub
limat⁹:reliquēs regis
ymissa tāq̄ fidēl agrico
la:ad seminādū vbū dei
Dlus acq̄tanīā iter suū
querenit. Tandē ītrauit
quādā siluā q̄ vocabu
lū est pauū:i q̄ hēbat sa
la:q̄ cā venationis erat
antiq̄tus ꝓparata.

Accidit aūt eo tpe
q̄ ꝑcūs leonard⁹
ꝓcēdē trāsiret siluā:ve
nimq̄ vlozes circunda-
rēt reginā Nā ipsa cū re
ge delectādi gīa veniēs
ibidē m mozabat. Verū
pzegnās pene mozti pzo
xima partui periclita-
bat. Dctūs igit leonar-
dus a rege togat⁹:cubi
culū q̄ lāguens regina
iacebat intrauit:fusis
lachzymis:oculos ad ce
lū erigēs ozauit ad dñz
Cui⁹ ꝑcib⁹ regina nasce
te quē i vtero habebat
ple:ab oī lāguoze libe-
rā se esse percepit.

Cū aūt rex multa
auro z argēto leo
nardo offerret:ille pti-
nus omia recusauit di-
cens. Ego nullo tozum
indigeo:tantum in alī-
qua siluarū solitudine

cõtẽptis mũdi diuitijs: soli xpo familiari desiderio. Ad hec verba catholic⁹ rex ẽndit. Sub cartulari pcepto tradã tibi istud nemus totũ. Cui btũs leonard⁹. Nõ totũ inquit accipiã: sed quantũ vna nocte meo asello circuire potero: et nõ ãplius. Qđ rex libẽtissime adimpluit. ℔ b

Constructo itaq; ibi dẽ monasterio: cũ adiunctis sibi duob⁹ monachis: diu ibi in abstinentia multa degebat. Cum autẽ ab eis aqua vno miliario distaret: putẽs sibi sicẽ fodi iussit: quẽ aqua suis oõnib⁹ ipleuit. Ibiq; tãtis miracls choruscauit: q quicũq; eius nomẽ in carcere inuocasset: mox ruptis vinculis nullo ꝓtradicẽte liber abiret: et idẽ cass cathenas vel cõpedes ptaret. ℔c. vi.

Qđ cũ placuit altissimo: vt de pzelẽti egrederet scło: octauo idus nouẽbzis sẽtissimus ei⁹ aia recepta est ab angelis. Vtissimũ vo corpus ei⁹ a fidelibus turmis lepẽtũ ẽ i ecclia quã ipe construxerat ad honozẽ sctẽ marie dei genitricis: simulq; etiã in memoziã btĩ remigij remẽsis archipõtificis: i qua đdẽ ecclia diuina fiunt miracula. Nã ceci illuminant: lepzosi mũdãt: paralitici sanãt: varijq; hominũ lãguozes p intercessionẽ ei⁹ ibidẽ curant: ad laudẽ ihesu xpi dñi nri. Tres vltime lec. de expõne euãgelij.

Nemo lucernã accẽdit. Omc. vt i cõi. Cetã de cõi vni⁹ ẑcor. nõ põti. cũ oziõe ppa. ℭ Scti vvillebrozdi epi⁹ ẑcor. lcõ. i.

Erat in bzitãnie insule puincia nozthũhũbzana qdaz pẽfamilias gñe laxo: et nois vvilgis: religiosã i xpo cũ cõiuge vitã agẽs. Ex hui⁹ venerabilis vvilgis plapia sctus vvillebrozd⁹ ortitit oziundus Tricesio ẽcio etatis sue

tuo vir beat⁹ willebrord⁹ fr̃cią tetẽdit: ducẽ fr̃coꝝ pipinũ adijt: a quo honorifice suscept⁹: loca opportuna iter terminos regni est hortat⁹. ꝛc. ii

Q Quũ igit⁹ pfatus dux vidiſſet ꝙ ꝑdicationẽ beati willebrordi multos ad deũ conuertit: milit eũ romam: vt a papa sergio in epm ordinaretur Et qz agnouit papa in ipso fidei feruorẽ: et sapiẽtie plenitudinẽ: rogũ frequẽtia ppli in eccliã beati petri apti ipsũ ordinauit archiepm vocans eũ clemẽtẽ. Quẽ aplica firmatũ bñdictiõe vnis ditatũ ſ opus euãgelij: ad ꝓpria remisit ad pipinũ ducẽ fr̃coꝝ. ꝛc. iii

Q Quotigit pippinũ ducẽ fr̃coꝝ obire: et filiũ ei⁹ karolũ in regnuꝝ patris succedere. Qui multas gẽtes adiecit regno fr̃coꝝ: fresiã etiã deuicto radbodo sibi subiugauit Quaꝝ in gẽte fetũs willebrordus ꝑdicatoꝝ postea epc⁹ est: et in castello traiectensi epc⁹ delegat⁹ est. Quiꝙ illã gentẽ ad xpm conuertit. Hicꝙ senex et plen⁹ dierũ: octauo idus nouẽbris migrauit ad dñm. Cetꝝ de cõi vnius cohortis et pontificis Sanctorũ martyrũ ſtituoꝝ coronatoꝝ. Oꝝ.

Q Rectũ qs ops de⁹ vt qui gloriosos martyres tuos claudium: nichostratũ: symphorianũ: castoriũ: atq; simplicitũ: coronas in sua confessione cognouimus: pios apud te in nra intercessione fetiam⁹. ꝛc. i.

Q In dieb⁹ illis: Dioclecianus impator dũ oꝝ artifices metallicos congregaret: inuenit inter eos hoies magne peritie artis noie: claudiũ ꝙ nichostratũ: symphorianuꝝ: castoriũ: qui erãt xpiani occulte. et q̃d artis opabant in sculptura: i nomie iesu xpi sculpebãt. Simplicius aũt: q̃ erat gẽtilis: q̃dꝙ faciebat: nõ erãt

cõueniẽtia. Sed cõuersus ad xpm: plecte eum ars lequebatur. Ico. v.

Lampadib⁹ ẽo tribunus: ex pcepto diocletiani iussit sctõs dei cozã se pñtari. Quibus dixit. Audite me: et estote cari amici nobiliũ pncipũ: et adozate deũ solẽ. Rñderũt sti Nos nõ pauescim⁹ ẽtrores vãos: nec blandicijs frãgimur: sed magis timem⁹ tozmenta eterna. Tũc irat⁹ lãpadi⁹ tribunus: iussit eos expoliatos scozpionib⁹ cedi. In eadẽ aũt hoza arreptus est lãpadius tribun⁹ a demonio ꝛ discerpẽs se expirauit sedens in tribunali suo. Ico. ix

Decudiẽs impator diocletiani: iussit loculos plũbeos fieri: et sctõs viros includi: et pũci in fluuiũ. Tũc nisi ceci⁹ q̃dã cogat⁹ q̃ assidebat lãpadio fecit qõ iusserat diocletianus. Et fecit loculos plũbeos: et viuos in eos sctõs dei inclusit: ꝛ pcipitauit in pfũdũ fluuij. Sanctus vero cirill⁹ eps hoc audiẽs dñi in carcere esset: afflixit se: ꝛ trãsiuit ad dñm. Sancti ẽo martyres passi sũt sexto idus nouẽbzis. Postea vero ẽttuoz cozniculariũ cũ simulachzũ asclepij nolent adozare ictu plũbeo cay defecerunt. Et post ẽdzaginta dies a quodã xpiano nichodemo noie: in loculis plumbeis de fluuio leuati sunt pdicti martyzes: ꝛ in domo sua positi: ad laudẽ dñi nri iesu xpi. Cetera de cõi plurimoz martyrũ Sancti theodozi mar. oz

Deus qui nos bti theodozi martyris tui ꝓfessione gliosa circũdas ꝛ ptegis: psta nob⁹ ꝛ ei⁹ imitatiõe ꝓficere: ꝛ oõne fulciri. p. d. i

Igit ꝛ pib⁹ maximis ni ꝛ maximi ipera tozũ: vniuersi ad immolãdũ idolis ꝓpellebantur His contradicens bti theodoz⁹ adduct⁹ est ad

hzinecā ꝓpolitū: qui ait
Mecḋ nō obtēperas hec
ptis iperatozis: vt ímo
les dijs. Theodoz⁹ dixit
Qz xpian⁹ sū: s hactore
gē i cel' xpm Wil⁹ ergo
i carcerē tpe oppoztuno
reyto tēpiū mark igne
noctu succēdit. Ira re-
plet⁹ ples: inflit eū cedi:
et iterū icarcerī. In ipa
autē nocte appāruit ei
dñs dicēs. Cōlidēs esto
theodzē qz tecū sū. Ne
accipias escā aut potū
ab hoib⁹ istis: est tibi ali
mētū icozruptū i celis
Et hec dicēs recessit.

Am aūt iel⁹ recel
lit: cepit ille letūs
deo plalere. Hoc audiē
tes custodes: viderūt p
fenestrā pl'm multū ve
stimētis albis iduti cū
theodzo: s nūciauerūt
iudici. Qui veniēs vo-
ces int⁹ plaliētiū audi-
uit: et iussit armatos
carcerē circūdare. suspi
cās xpianos ibi esse. et
introgress⁹ neminē iue-
nit nisi solū theodzū: et
recessit. Mane aūt kctō
iussit ples vtū theodzū
addūci: s dixit ei Dacti
fica dijs Detūs martyz
xī dit. Si carnes meas
qūz cū: nō negabo deū
Tūc ples (meū.
iussit eū iequuleo
suspēdi: s lata vngulis
cēdi: s ait Vis adhuc no
bilcū cē: aut cū tro tuo
Detūs martyz xī dit Cū
deo meo lūs ero. Tūc
ples iussit eū igni tradi
Btūs martyz signo cru
cis se cōsignās: manib⁹
ligatis igni ipositus est
Et fctā oōne: flāma si
cut velū nauis vēto re-
pletū circūualauit cor
pus martyzis. s nō erat
sicut caro ardēs: sed si-
cut panis q̄ coquit. Ex
vor de celis venit dicēs
Veni dilecte me⁹ theod
re: qz fidelit certasti cur
sū qūmasti. Fatā āt hac
voce: suā xpo reddidit
aiam: cū q̄ gaudz i sck'a
sckoz. Cete. d. xi. mar.

Sci martini pa. dcf. f. l

Uenerabīr xpi qkel
loz: cui⁹ ānuā ce-
lebzam⁹ festiuitatē y vite
fctitatē celestī regni qlē
dit sublimitatē Erat ei

vicioꝝ̃ persecutoꝛ/virtutũ amatoꝛ/mũdi cõtẽptoꝛ/celi desideratoꝛ. Qui dũ superbiã satagebat calcare: hũilitatem virtutũ magistrã meruit i coꝛde portare. Et dũ inuidiã velut hostẽ fugiebat ifestissimum: charitate virtute radiat. Ecce dũ (bat. ꝛ. ꝯ in eo ardoꝛ saluta eis dñi: ꝛ refrixerat caloꝛ pestilẽs dyaboli. Regebat illũ pudicicia: roborabat patiẽtia: fides ꝛiluminabat: spes subleuabat: charitas pfectũ faciebat. Dũ eni sanct⁹ gliam iactãtie quasi colubꝛum fugiebat: gloꝛiã vere magnificentie inueniebat. Et qui pauper statuit esse iter hoies: diues meruit haberi inter angelos. ꝛ. ꝯ

Iste beat⁹ martinus papa ob fidẽ catholicã ad ipatoꝛe ꝙstãtino heretico de ecclia rapt⁹ erat: ac ꝺuct⁹ cõstãtinopoli relegat⁹ apd cersonẽ licie ꝙuincie ibi dẽ dita kinluit: muletis in eodẽ loco lignis ꝛ pdigis vsq; hodie refulget: ad laudem dñi iesu chzisti. Cetꝛa de cõi vni⁹ ꝛlel. ꝛ põti. ¶ Sciẽdũ aũt ꝙ si festũ sci martini epi eueniat die sabbati: sc̃de vel. a cpo erũt de dñica. ꝛ i crastĩ. meḋ. ꝛ. erũt de scõ martino: sicuti erũt si alio die infra octa eueniat dies dñica nisi ꝛrigat festũ triũ ꝛ. tali dñica: q; de eo erũt meḋ. ꝛ. si ꝙprie habeãt. ¶ Ite i vespis festoꝝ̃ tꝝ̃. lec. infra oct. bti martini dicẽtur ãe ꝛ psal. feriales etiã si de scõ martino cãtet. Et qñ vespe infra octa. fiũt de eo: dicẽtur cũ cpo ꝛ hym. de lauḋ. Dieb⁹ aũt qb⁹ dicet de ei⁹ octauis: erit ꝑma á. de ꝑmo noc. de hystoꝛia sẽ psal. ad matu. et ꝑma ãn de lau. sup lauḋ ꝛc. ãe ad ho. Sup psal. vero ℣ꝫ ꝛ ℟ꝺ ãe nocturna. icipiẽdo ad secũdã antipho. de ꝑmo noc. dicã ꝑi⁹ ãis: q; sup

lūt hystozie istiꝰ festi: siue de eo dicaꝫ: siue non ita tñ q̄ die dñica i memo, ad matu. dicaꝫ ān. q̄ media nocte dñica. Item inui. de die ꝓpziū. Itē infra octa. ſci martini: q̄n dē ſerui. de eo dicaꝫ ad vel. ℣. Amauit. Et ad matu. i lau. ℣. Justꝰ ger. In oibꝰ vero memozijs riꝰtā ad vel. q̄ ad matu ti. dicaꝫ. ℣. Ora p nobis. nili q̄n cātaꝫ ā. Ora p nobis. tūc dicaꝫ ℣. Justū de durit. Non dē de sancto wilelmo: vel de apl̄is sz de dña infra octa. Dicū tur tñ mēo. cōsuete. z si at ſerui. de moztuis infra octa. Nec dē p Te deū. infra octa. nec in octa. ¶ Scī martini epi et cōfes. Ad vel. āe. z psal. ſeriaꝫ. ch. Ecce sacerd̄. ℟ Dixerunt discipuli. ℣ Iste cōfessoz. ℣. Amauit. In euange. ā. O martine o pie: q̄ pīs est gaudere de teio martie ꝓpheris cōpar apl̄is cōsertus: pīsti gē mar̄ide s meritis egregie: pietate mia charitate ſefta lis: fulcuerre nobis tūc et ante deum. p. Xp̄e. ora.

DEus qui cōspicis quia ex nulla nr̄a virtute subsistim⁹: cōcede ꝓpicius: vt intercessione dñi martini cōfessoris tui atq̄ pōtificis cōtra oīa aduersa munia mur. p ℣. Exo. de scto mēna mar̄. Hic est fr̄e. ℣. et oro vt i cōi. Ad matu. Inui. Martin⁹ece mi geat hic pauper celo dines Quē sctōꝝ conclus chzi sto pīsulis deduxit nos ce lestib⁹ hymnis laudem⁹ in hunc deū. ℟ Venite. hy⁹ Iste cōfessoz. In. i. noc. ā Sanct⁹ martin⁹ obitum sūd longe ante ꝓfeciuit q̄ et discipulos i vnū cōgregauit atq̄ sui dissolutionis iminere ꝓdixit. ℟ Beat⁹ vir. ā. Cū cepīte viribus corpozis cepit deficere: fide meroz et luc⁹ oim voz pīs gentiū vnaq̄ ꝓcurantiū ne pastoz oues deseraꝫ. ℟ps. Quare fremuerunt. ā. Scimus quidem te patere deliberare chzistum sed sal tus sunt tibi ꝓmia tua no

Eri potius miserere quos deseris pater. ℣. Domine quid multiplicati. ℟. Amauit eum. Lctō ꝑma

IN illi martin⁹ sabaria pānonioꝝ oppido oziundus fuit: sed intra italiam ticini altus est. Parentibus secundum dignitatem seculi non infimis gentilibus tñ. Pater vero ei⁹ miles pzimū: post tribun⁹ militū fuit. Cū vero esset ānoꝝ decē iuuenis parētib⁹ ad eccl'az fugit ꝙq; catheczuminū fieri postulauit. Mox mirū immodum totus in dei opere cōuersus cū esset annozum duodecim heremum concupiuit. Hic est martin⁹ electus dei pontifex cui dūs post apostolos tantam gratiam cōferre dignatus est. Vt in virtute trinitat⁹ deifice meeretur fieri triumphozuoꝝ sācritatoz magnific⁹ ℣. Sancte trinitatis fidem martinus confessus est ac tantam pzomeruit gratiā. Vt in virtute. Lectio. ii.

Qum edictū esset a regib⁹ vt veteranoꝝ filii ad militiā scribere tur: pdēte pfecto felicib⁹ ei⁹ actib⁹ iuuenis cum esset ānoꝝ qndeci rapt⁹ et cathenat⁹ factis militarib⁹ iplicatus est: vnu tñ seruo comite ꝙtus Cui tamē Slavice dūs seruiebat: a deovt pletū qz et calciamēta ipse detraheret et ipse detergeret Cibū vna caperent: hic lepius miscraret. Vbe si adhuc pop'o tuo cū necessari⁹ nō recuso subire ꝓpter eos laboꝝ. Fiat voluntas tua. ℟. Vbe si adhuc in pzesenti ꝓ castris tuoꝝ stare me pzecipis non recuso: nec satisfacientem causaboz etatem. Fiat. Lctō. iii.

Rēnū fere ante baptisma in armis fuit: integer tñ abhis vicijs qb⁹ illō hominū gen⁹ implicari solet Quodā itaqz tēpoze cū iā nichil ꝓter arma et simplicē militie vestē hēret media hieme que solito asperioz ihoztuerat: ob

nisi habuit i pozta ambianēsiū ciuitatis pauperē nudū. Quē cū pzeterēntes oēs ptetierent: intellexit illū sibi reservari. Quid tñ ageret? Nichil pzeter clamidē quo idutus erat habebat. Arrepto itaq; ferro quo accict⁹ erat: mediū diuidit: partēq; pauperi tribuit: reliqua rursus iduitur. ℣. O birū vi cū martino antistite. Qui nec mozi timuit nec vivere recusauit. ℣. O virū ineffabilē nec labore victum nec mozte vincendū. Qui nec. Glia. Qui. In.ii.no.ān. Dñe iā satis est q̄ hucusq; certaui ꝛ quoad ipse iusseris militabo: sed parcis etati bonū est michi hos q̄ bus timeo ipe custodias. ℣ Cū invocarē. ā. Aet⁹ sedze catechūmenes spūi seruire coge bat stratuq; suo illo nobili cilicio recubans nec terrā videre iam dignat⁹ celo totus ihiebat. ℟s Verba. ān. Sinite me inquit celū videre vt spūs dirigatur ad dñm nichil i me reperiet iimicus seu sin⁹ abyssi me suscipiet. ℟s Dñe dūs nr. ℣. Justū deduxit. L.s.iii.

Occte vero iscequenta cū scētus martinus loquī se desisset: videt ꝑm clamidis sue: qua patuperem texerat parte vestiē. Intuerī diligentissime dominū vestemq; quam dederat iubetur agnoscere. Vox ad angelozū circumstantium multitudinem audiuit iesum clara voce dicētē. Martinus adhuc catheczen minus hac me veste cōtexit. Quo viso: vir beatissimus non ī gloziam sūi elat⁹ humanam: sed bonitatē dei in suo opere cognoscens cum esset annozum duodevigiti ad baptisma cōuolauit ℣. Oculis ac manibus in celum semper intentus. In nictum ab oratione spiritū non relaxabat. ℣. O virū ineffabilem nec labore victum nec mozte vincendū nec mozi timuit nec vincere recusauit. Invictū. ℣.

Exinde relicta militia: ſcām hylarium pictauē ciuitatis expetiuit. Cūq; ab eo gratantiſſime ſuiſſet receptꝰ: haud lōge ſibi ab oppido monaſterium collocauit. Diſcipuli vero octoginta erant q̄ ad exēplū bti magiſtri inſtruebant. Sub eodem fere tpe martinꝰ ad eccl̄am turonice ciuitatis petebat. Sed cū a monaſterio ſuo erui non poſſet: ruricꝰ q̄dā e ciuibꝰ vrozis lāguore ſimulato: vt egrederet̄ obtinuit. Ita diſpoſita in itinere ciuiū cuſtodia: ad ciuitatē vſq; deducit. ℣. Dū ſacramēta offerret bt̄us martinꝰ globꝰ igneꝰ apparuit. Sup caput eius ℣. Ita vt in ſublime cōtendens lōgū ad modū crinē flāma p̄duceret. Sup.

IAm vo ſūpto epatu quale ſe quātūcūq; p̄ſtiterit: nō eſt nr̄e facultatis euoluere. Idē eni cōſtantiſſime ꝑſeuerabat: qui pri⁹ fuerat. Eadē in corde et⁹ humilitas: eadē i veſtitu et⁹ vilitas erat. Atq; ita plenus auctoritatis ⁊ gr̄e vlebat epi dignitatē: vt nō th̄ ꝓpoſitū monachi virtutēq; deſereret. ℣. Bt̄us martinus obuiū ſuū lōge ante p̄ſciuit dixitq; ſtib⁹. Diſſolutionē ſui corꝑis iminere. Q; indicauit ſe iā reſolui. ℣. Viribꝰ corꝑis cepit crebr̄o deficere quocatiſq; diſcipl̄is in vnū dixit. Diſſo. Glia. Q;. In.iii.noc.ñ. media nocte dñica ſcām ſpm deſeruit: cui celi ciues mox obuiā: multi audierūt voces in ſublimi q̄ et vires puriꝰ lacte cādidioꝝ carne quoq; monachatus eſt gēma ſacerdotū ꝓ. Dñe q̄s ha. ñ. Gloꝛificati hoīs viderūt gliam q̄ aſſumpſit: nā caro quā eius ſemp obtexerat ita reſplendere vidit quodā reſurrectionis decꝰ extincta ꝓderet. ꝓ. Dñe in virtute. ām. Aduſt multitudo monachoꝝ vū et virginū hi ſpali glia ſcipue flebāt eū ſēperet magis, et gaudēdū ſi cōmūbis

vlozis admitteret. ℟. Dñi
ste ter. ℣. Magnificauit.
Exp̃. Hō q̃dã nobilis.
Ome. vt i q̃. Sep timũ
Rem. Dixerũt discipuli ad
beatum martinũ cur nos
pater deseris: aut cui nos
desolatos relinq̃s. Inua-
dẽt eni gregẽ tuũ lupi ra-
paces. ℣. Scim⁹ q̃dẽ deli-
derare te xp̃m sed salua sũt
tibi p̃mia tua vti potiꝰ mi-
serẽ quos deser. Inuadẽt.

Beatꝰ aũt mar(t.s
tinꝰ obitũ suũ lõge
ante placuit: dixitq̃ fra
tribꝰ suis dissolutionẽ
sui corpoꝝ iminere. Cõ
uocatisq̃ discipulis: in
dicat se iã resolui. Tũc
ẽo meroꝝ s luctus oim
vox vna plãgẽtiũ. Cur
nos pẽ deseris: aut cui
nos desolatos relinquis:
Inuadẽt eni gregẽ tuũ
lupi rapaces. Scimus
q̃dẽ deliderare te xp̃m:
sed salua sũt tibi p̃mia
tua: nec dilata minuent
Mĩi potiꝰ miserẽ quos
deseris. Tũc ille motꝰ
his fletibꝰ: cõuersus ad
dñm cũ lachrymis hac
voce tñdit. Dñe si ad-
huc pplo tuo cũ necessa-
rius: non recuso laborẽ:
fiat voluntas tua. ℟.
O btũ virũ in cuiꝰ tẽsitu
ferõz canit numerꝰ angelo
cũ exultat choꝝ. Oimq̃ ce
lestiũ virtutũ q̃quirit pfal
lẽtiũ exercitꝰ. ℣. Ecclia il-
lius virtute roborat: sacer
dotes dei reuerẽtione gloꝛi
ficãt: quã michael archãgls
cũ angelis. Oimq̃. Lec. ix.

Tacq̃ cũ iã per ali
quot dies vi febꝛiũ
teneret: nõ tñ a dei ope
cessabat. Anno itaq̃ ere
tis sue octogesimo pꝛio:
ephat⁹ sui vicesimo sexto:
media nocte q̃ dñicam
ẽbat: iter dñam dicatio
nis ẽba: atq̃ iter angeli
cas celestiũ hymnoꝝ vo
ces quas multi audie-
rũt in celo suis astanti-
bus discipulis xp̃o suũ
reddidit ãiam. Nos er-
go tam ineffabilis viri
suffragijs coꝛroborati
ad illa peruenire mera-
mur gaudia: vbi ipse
cũ sanctis exultat in se-
cula seculoꝝ amen.

Briani in dñica euenerit: fiant medie lec. de festo s. mēo. ō s. martio.

Sancti bzicij epi. k.i.

IGitur post excessū bti martini turonice ciuitatis epi beat⁹ bzicius epatū suscepit. Qui quāuis iuuenis eēt et vanus: castus tñ habebatur in cozpoze. Tricesimo vero ordinationis sue anno: ozta cōtra eū lamentabile crimē. Nā mulier ad quā cubicularij et⁹ vestimēta afferabant ad lauanda: q̄ sub religionis specie erat: mutata veste cepit s pepit. Omnisq; popul⁹ crimē sup epm retulerūt: atq; vnanimiter eū lapidare voluerūt. Illo quoq; hoc negante: afferre inquit infantem ad me. Cūq; oblatus esset infans trigita dies ab ortu: ait ad eū bzicius. Adiuro te p ihesū xpm: vt si ego te genera ui cozā cūctis edicas Dixit infans. Non es tu inquit pē me⁹. le.ij.

POpulis aūt nō credētib⁹ insurgūt cōtra eū s trahentes dicebant. Nō diuti⁹ nobis fallo pastoris nole dominaberis. Sanct⁹ igitur bzici⁹ ad satisfactiē dū adhuc ppto pzunas ardentes in byzrū sub posuit: astrigensq; eas ad sepulchzū sācti martini: cū oi ppto vadit: pcessitq; ātē sepulchzū pzimis: vestimentū ei⁹ iustū apparuit. Dixitq; eps. Sicut istud vestimentū ab his ignib⁹ videtis illesū: ita s cozp⁹ meū a tactu mulieris est ipolluti. Illis vero cōtradicētib⁹ sanct⁹ bzici⁹ eiecit. vt sermo sci martini ipleret: nouem te i epatu multa aduersa passurum. lec.iij.

SAnctus bzici⁹ pas pōs expectat: flēs s eiulans atq; dicēs. Merito hec patior: q̄ peccaui in sanctū martinū epm et eum delirū atq; amentē sepe vocaui: cuius vidēs virtutes nō

credidi. Septio igit̃ anno sue regressionis a roma cũ auctozitate papeturõis redire disposuit et veniẽs advicũ cui nomẽ est laudia colexto ab vzbe roma miliario mãsionẽ accepit Armẽtius vero febze cozripit: mediaq; nocte sp̃z exalauit. Qd̃ptin⁹ vt fcrõ bzicio reuelatum est: ait suis. Surgite veloci⁹ & ad tumulãdũ turonicũ epm occurram⁹. Ingredientes poztã ciuitatis: illic̃ y aliꝰ poztã moztuũ ferebãt. Qctus ergo bziciꝰ si epatũ recept⁹: postea leptẽ vixit ãnis. Et ãno quadzagesimo septimo epatuset⁹ trãsiuit ad dñz: cui glia i sc̃la seculoz amẽ. ℣. Oza p nobis. ℟. In laudibus an

Qõ excessũ beatissimi martini epi btis bziciꝰ cathedzã epalẽ suscepit. ℣. Dñs reg. ℟. Tricesimo octauo ordinatiõis sue anno ozitur cõtra eñ lamsta dissencrimẽ: nã q̃dã mulier q̃ curiculariꝰ vestimẽta ablue bat z̃cepit & pepit: & oĩ crimẽ sup eũm obiciunt. ℣. Jubilate. ℟. Illo quoq; negãte iussit afferri sibi incantẽ cinꝫ oblat⁹ fuisset trigita ab oztu habẽs dies ait ad eũ bziciꝰ adiuro te p vtẽ vt si ego te gñaui cozã cunctis edicas. ℣. Deus deꝰ meus. ℟. Rubens ait incans cozã oi ꝑplo btõ viro dixit: nõ es tu inq̃t pt̃ meꝰ. ℣. Whñ. ℟. Qctus bziciꝰ satisfaciens ꝑplo pzunas ardẽtes ab vzbe in bieco suo dekerãs & ante sepulchꝝ bti martini cozã ꝑplo faciens vestimentũ eiꝰ inusũ apparuit. ℣. Laudate. ℟. Benedictionẽ

hyꝰ Jesu redẽptoz. ℣. Justus ger. In euãge. ℟. ꝑopulus afernum credentibus & ab eñatu eũ petentibus comũ petit flẽs & eiulans atq; dicẽs: merito hec patioz qui a peccaui in sanctum dei. ℣. Benedictus

Oratio vt in cõi. Hẽoria de sc̃tõ martino. Ad hozas ãie de laudi. Cetera de cõi vnius ꝓfessoꝝ põtificũ. ¶ Cercio die

ſtra octauas. Lectio.i.

IGitur btūs ambro-
ſio mediolanenſis
ciuitatis pho celebrantī
feſta dñice diei: iſta erat
cōſuetudo: vt lector nō
antea legere ꝓſumeret:
q̄ ſāctus nutu iuſſiſſet.
Factū ē aūt vt illa die
dñica ꝓphetica lectione
iam lecta: ad altare ſāc-
te qui lectionē dei pau-
li ꝓferret: btiſſim⁹ anti-
ſtes ābrozius lux. alta-
re obdormiret. Lectio.ii.

QUodvidētes mi-
ri cū nullus eū ꝓ-
nit⁹ excitare ꝓſumeret:
erāſactis fere duab⁹ aue
rūt horārū ſpacijs erci
tauerūt eū dicentes. Iā
hora ꝓteriit: iubeat d̄o
min⁹ lectorē lectionē le
gere expectat enī popl⁹
valde iā laſſus. Reſpōs
aūt btūs ambroſi⁹ dixit
Nolite turbari: multū
ei michi valet ſic obdor
miſſe cui tale miraculū
dñs oſtēdere dignat⁹ eſt.

QUm noueriſſ. ſ. ei
fratrē meū marti
num ſacerdotē egreſſū de
corpore fuiſſe: me aūt
eius funeri obſequium
ꝓbuiſſe peractoq̄ mu-
nere ſeruicio: capitellū eā
tum vobis excitātibus
nō expleui. Hīc illi ſtu
pefacti pariter ⁊ admi-
rātes: diē ⁊ tēpus notāt
ſollicite requirentes. Qui
q̄ ipſā diē tēpusq̄ repe
riūt quo btūs ābrozius
dixerat ſe obſequijs ſāc-
ti martini deſeruiſſe:
quē michael aſſūpſit cū
angelis: maria cū virgi
nū choꝛ ad eū q̄ veniret
regnū i celū. Octā ſcī
machuti epiſcopi. Lectio.i.

SAnct⁹ igit̄ ſtiſſes
machut⁹ ex generoſis pa
rentib⁹ i britānia oriū-
d⁹ fuit. Quē ſctūs bri-
dan⁹ baptizās de fonte
leuauit: ac poſtea nutri
uit. Contigit aūt aliq̄
vt cū diſcipuli ſcti ma-
chuti et ipſe cū eis ad lit
tus maris ludēdi cā exi
rent. Fugientibus ergo
alijs inundationē maris
ſomno retinēte i medio
littoris ſuper ſaxū alge
nō ſñ dei nutu puer ma

chutus remāsit. Mane aūt ḳctō: discipli cū magistro ad litt⁹ maris ꝓcessūt ⁊ ecce insula insolita illis apparuit ⁊ lethi in supiozi loco insule odas deo canentē cōsperexērūt.

Rogat ergo (tc.q.) mgē a discipl⁹ vt psalteriū vndis cōmittat i quo legeret dauiticū cytharā. Psalteriū vndis cōmittitur: ⁊ ad machutū pzouehitur: ⁊ volumē aqua nō tingitur Videns lethꝫ bzēdanus gratiā dei esse cū machuto: rogauit eū vt gradū pzesbiterat⁹ acciperet. Mox imodū ex qua hora eps manū sup caput ei⁹ leuaret: alba colūba sup scapulā ei⁹ vnet cōpleret officiū videntib⁹ cūctis sacerdotib⁹ q̄ ade rāt appuit Et officio cōpleto i spe ignis ex oculis ei⁹ cū magna claritate euanuit. Lctō. iij.

Erat vo bn⁹ vir ere bzelcente: dux bzitānie electiōe ꝓpli in cathedzā epalē alethe ci uitatis sublimare voluit misit eū ad basilicā turonice ciuitatis: vt acciperet bñdictionē epalē. Accepto itaq; beat⁹ machut⁹ ꝓsecratiōis munere ad alethis ciuitatē venies p ānos ferme q̄dzaginta fructū boni op⁹ serere nō cessauit. Postea vocēs de⁹ op⁹ seruū suū ad se reuocare dignat⁹ est monachis cāt⁹ angelor⁹ audientib⁹ ipse tertiā diē egritudine lustris nēs migrauit ad dñm. In cui⁹ obitu audita est vox dicens. Machute machute dilectissime me⁹ veni: q̄ locꝫ tibi i glia sempiterna parat⁹ est: i quo cū oib⁹ sctis i eternū regnabis. Secta de cōi vni⁹ sctor. pōti. cū mēo. de scō martio. Scti eadmūdi archiepi cōfess. oct.

Deus q̄ largiflue bonitat⁹ ꝓfilio ecclesiā tuā bti eadmūdi cōfessoris tui atq; pōtifi cis pclare vite meritis decozasti ⁊ gloriosis letificasti miraculis: ꝓtege ꝓpi

ei⁹ nobis famulis tuis vt et ipsi⁹ in melius re
foz memur exẽplis: tab
oibus semper eius pa-
trocinio ptegamur ad-
uersis ℘er do. ſc. ptã.

Oloziosus igit̃ur
eadmũdus cãtua
riensis archiep̃s a chri
stianissimis parẽtibus
ab indonio oztus est ꝓge
nitus. Cui⁹ mater vsq;
ad diẽ mortis sue lozi-
cã ferreã pzo ꝛpo carni
primã deferebat. Que
filio suo nomẽ indidit
ualuatozis: amozẽ im-
pzessit: ⁊ incussit tiozẽ.
Dẽ q̃ppe puer̃ execrãs
et malicią: bone indolis
puer eadmũd⁹ dñũ, solã
dilexit mũdi redẽptozẽ
Ipe ẽo cũ adhuc esset
puerul⁹ egregie mr̃is
monitis ieiunijs ⁊ oõ-
nib⁹ insistẽs cilicio cur
ni primo deferebat. l. ij.

Dolescens equi-
dem fact⁹ libera-
libus traditur studijs
imbuendus. Uią veri-
tatis a matre doctã stu
diosius ãplex⁹ est: neq;
ab ea ad dexterã extol-
lendo de meritis: neq;
ad sinistrã succũbendo
vicijs declinauit. Fact⁹
postea magister artiũ:
in cibo habuit abstinen
tiã: in sitis tolerãtiã: in
sõnovigiliã: nõ i lecto:
sed iuxta sedẽs vel re-
cũbẽs: vestit⁹ in camera
parũp quiesceret: vi
nature cõpulsus: p tri-
ginta sex ãnos credit̃ ob
seruasse. Habebat itaq;
cilicio: nõ vt mos est fi
lijs subtilib⁹ intectuz:
sed ad instar rethis dẽ-
sissimi intricatũ: qõ no
dos tã innumerabiles
q̃ intolerabiles conti-
nebat. lectõ. iij.

Igitur dñs beatus
eadmũdus i hac cruce
multifaria fix⁹ adhuc
philosophią doceret ap
puit ei pia mr̃ ei⁹ pau-
loãte dictãta: ⁊ ait. Fi
li q̃d legis? Que sũt fi-
gure q̃b⁹ tam sedule va
cas? Qui ptractãtib⁹
arismetricis ostẽdis di-
xit. Talis sunt q̃ lego.
Mox illa p manũ dex-

terã illũ arripiẽs ptractis i ea trib⁹ circulis: hec tria noĩa p ordinez scriplit: pẽ/kili⁹/ ſpũſſã et⁹. Et ait. Fili decete roalijs omissis: istis in

His er (tẽde. iuſ. go ita gestis: iuxta qđ sibi fuerat reuelatum: studium sacre theologie exẽplo ãplexus est. In qua decursis pautoz annoz circulis: doctoz effect⁹ est nobilissim⁹. Cũ igit felix eadmũd⁹ tãtis chorusearet virtutib⁹: altissioz placuisset ihũs inocens ipollut⁹ a pctõ trib⁹ segregat⁹: sede cãtuariẽſi vacãte i pastorẽ canonice eligit: atq; diu fugiẽdo renitẽs lo laqz ei necessitate fugiẽdi suffragãte: capit tra hit atq; i archiepm ꝓfecrat. Ille vo i cura aiaꝝ sibi ꝓmissa ꝓuigil cẽ

De (per fuit. v. mũ aũt inter regẽ ⁊ ꝓcũm eadmũdũ exorta ẽ grauis ꝓtẽtio super iure ⁊ libertatibus ecclie cãtuariẽſis ẽtib⁹ sibi lites iferẽtib⁹ inſuſrabiles: q̃ ꝓfeſſiõe sibi erãt obnoxij. Et q̃ pane ſuũ edebãt: calcaneum ꝓtra eũ lauãtes: ipz extirpare conabãt. Sed i his oib⁹ nõ est resolut⁹ vir dei ꝓfãtiſſim⁹: sed supplicãs astẽte deo vt ius ecclie sacꝝ ſeruaret ⁊ ei⁹ defenſoz existeret. Verũ archiepscũ q̃busdã suffraganeis suis regẽ rogauit hũilit: ⁊ monuit frequẽt: vt iura ecclie dei ꝓtra scõꝝ patrũ ꝓuilegia inuſurpata sibi restitueret. Vt

Sed quãto archieps erat hũilioz: tanto rex ⁊ athane satellites extiterant rebelliozes. Vñ ⁊ p btm eadmũdum suoſq; coepos i occupatozes ꝓbatozeſq; iuſte iuris⁊ libertatis ecclie dei excõicatiõis sẽtẽcia ꝓmulgata mari dãlito vẽit põtiniacũ: q̃ vt fieret foztioz ifirmabat. Et cũ aliquãtiſp cũ frib⁹ sibi ꝓmozallet: in dñi

ōfessione requieuit i pace:et in ecclia pōtiniacē
li est sepult⁹. Ad tumu-
lū igit glie z honozē lui
plulis eadmundi: mati
ab vto mūis recte loquū
tur: paralitici conualescūt: ceci vident: claudi
ābulāt: obsessi a demo-
nib⁹ liberātur. Carceres
aperiūtur: vincula soluū
tur: oimq; gña mozboz
curātur. Expō hō q̄d dā
pegre. Ome. vt i pi. r. s.

O magni meriti pclē: o magna plulis merita. Quis vnq; excogitaret hanc plulis dignitatē: vt diuina p-
uidēte clemētia abozti-
nis ilantulis oppzessis: demersis: z cozpozibus aliis ꝯplurib⁹ vero moz
tuis vitā reddidit tpalē. Qz igit nullū mira-
culū glioli⁹ ꝯ de dispen dio kuneū reddere cōpē dia laniteat: nō ab re esse videt tāte admiratiōis signū breuiter tetigisse. Nā vt pteriū lequēs mi raculū lidē faciat: hui⁹ rei testis z ver⁹ ppheta beatus thomas martyr creditur extitisse. f. ir.

O Ti vero beat⁹ tho mas postq; diutinā mozā tpe exilij sui: z de mādato felicis mēo-
rie alexādri pape in mo nasterio pōtiniacēli tra-
xisset: z ostēlo sibi celit⁹ indicio: q; ad ecclias suas rediret: p martyzū palmā migratur⁹ ad dñm: nec pzo exhibitiōe quā monachi eiusdē monas-
terij sibi deuote kecerāt haberet vnde satisfaceret ad sua vota: polliceitus ē eis: q; post eū vēturus esset ei⁹ succellor in sua ecclesia satisfactur⁹ pzo eo: q; iam indubitā ter credit impletū. Et vt mēoria bti thōe martyzis ide habeat: pm⁹ hō in illa ecclia q; sctū eadmūdū curat⁹: thōas vocabat. Hui⁹ igit sti eadmundi meritū z pcib⁹ ad gaudia puenire pennis cōcedat nos de⁹ q̄ viuit z regnat i sēcla sēclox amē.

Ceta de cōi vni⁹ confes. pōtifi. cū mēo. de sancto

martino. ¶ Sctī aniani epi et cōfessoris. l. i.

SAnctus igit aniā nus vir deo plen⁹: dū ad pōtificale cur⁹ in aurelianēsi ciuitate accederet: ⁊ ipsi eccl̄ie altiꝰ sublimare fabricā curaret: accidit vt q̄dā q̄ religiōs artificib⁹ erat: p culmē curreret: atq; ita caderet: vt nullis medicinis relopiri potuisset. Sanctꝰ vero anianꝰ videns eū pene vsq; ad mortē deductū: crucis signū corpori eiꝰ impsuit: mortuusq; statim surrexit. lec. a.

QUat etiam q̄dā hō valde locuples: q̄ tāta infirmitate depressꝰ in lectulo iacebat: vt neq; oculos attollere aspectū: nec vocanti respondere valeret. Cūq; sanctus vir anianus ad eū fuisset ingressus i ꝺ nocte: vocauit eū: atq; illico rūdit: ⁊ benedictionē sibi dari expoſcit. Cūc oēs q̄ aderāt benedixerūt deū: q̄ p sacerdotē suū a mortuis eū suscitasset. Ego vt scī anianī patefecerunt merita tanta dās in oib⁹ frugibus ⁊ vtilitatib⁹ in āni spacio cōtulit vbertatē: vt ois humor direpto multipliciter videret restitui. Nāq; post biēnū pdicte ꝓsecutiōis sanctꝰ ēps vite curſū feliciter trālegit: ⁊ meritoꝝ suoꝝ gliam perēne ꝓmeruit. Cuiꝰ nos sequi vestigia ⁊ adipisci ꝙcedat sufragia q̄ viuit ⁊ regnat deꝰ p oia sēcula sēculoꝝ amē

Cetera de cōi vniꝰ cōfessoris pōtificis, cū mēo. de sancto martino. ¶ De octa scī martini. Si octa. sancti martini in dūica euenerint: medie lec. erunt de scō martino. ¶ In octa. sancti martini ad vesperas ān et ꝓsalmi feriales. Cym. Ecce sacerdos magnus. hymnꝰ Iste confessor. ỽ. Amauit. In euāgel. ān. O martine. ꝑs. Magnificat. ỽ. Deus qui conspicis. Ad matutinū. Inuit. Martinꝰ etc. ꝑs. Mentite sunt. hymnꝰ

Alte ꝙ ille. In noctur. hec lola ãn. Sctus martinus ꝓ salmi vt ſ die. B⁹. Amauit eū dñs. Lectio. i.

Beatus leuerinus coloniēſis ciuitatis epūs: vir honeste vīte et ꝓ cuncta laudabilis: dū die dñico loca sācta ex cōsuetudine post matutinas cū suis clericis circuiret illā hoꝛa qua vir btūs obīt: chorꝫ i sublimi canētiū audiuit. Vocatoq; archidiacono interrogat si aures eius ꝓcuterēt voces quas ille artēti⁹ audiret. Rñdit. Nequaq;. Tūc ille diligēter auscultā inqt. Archidiacon⁹ aūt cepit surſū aures erigere: sed credo eū nō fuisse equalis meriti a quo hec nō meebantur audiri. Hic. Hic est mar. Lectō lectāda

Postrati itaq; terre ie ꝑpariter ⁊ beatus epūs dñm deꝓcātur vt hoc ei diuina pietas audire ꝓmitteret. Erectis aūt rursū interrogat lener Quid audis? Qui ait. Voces psallētiū tanq; i celo audio: ⁊ qd lit ꝓſ⁹ ignoro. Cui ille. Ego tibi qd sit narrabo. Dñs me⁹ martin⁹ epūs migrauit er hoc mūdo: et nūc āgeli canēdo eū deferūt i excelſ. Ry. Btūs martin⁹ Lec. iij

Vt parūper mora esset vt hec audirētur: dyabol⁹ eū cū illis āgelis retinere tētauit. Nichilq; suū i eodē reperiēs: ⁊ ſul⁹ ablcessit Quid ergo de nobis ꝓcatoꝛib⁹ erit: si tm̄ sacerdotē voluit pars iiqua nocere? Hec sacerdote loqnte: archidiacon⁹ turōis milit velocit: q hec diligēter inqreret Qui veniēs eo die hoꝛa qua manifestū illic cognouit trāsisse btm̄ virū: q letūs leuerin⁹ audiuit psallētium chorū: ad laudē ipſi⁹ letī: ⁊ dñi nr̄i ihesu xp̄i Ry. Martinus adhuc. B⁹. Ora ꝓ nobis. In isu. hec lola ān. Dixerūt discipuli. Dñs regn. Ps. In exitu. ℣ O quā⁹ lact⁹. Rñdit⁹

ōz. Deus q̄spicis. Ad
hozas cete añe de lauḋ.
ꝛ̄.de cōi. Ad ves cātet
vnde i crastinū dicēduz
erit ¶ Si festū s.edmū
di regis:vel scē cecilie
in do.euenerit:āticipēt
et dicēt in ipo die de do.
xrv.q̄ vitia est:nō cre-
dit alicui festo:nisi du-
plici. ¶ Si vo fel.s.cle
mētis:vel scē katherie
in do.euenerit:differat
in crastinū. De festis vo
grilogono ꝑ lino thc tñ
fiat mīo. Si vero aliqū
ḋctōz festoz seu fel.s.
katherie i sabbo āte di-
etā vltimā dñicā ꝓtige-
rit:ad ves i sabbo:q̄ ēt
de vo,dicenḋ añe de lau.
festi p̄cedētis.et retera.
¶ Sci edmūdi regis ⁊
mar.ad ves.añe ⁊ plal.
ferialis.cap. Wtus vir
q̄ fuit.ꝛ̄. qui es xpi.
hy⁹. De⁹ tuoz.ỽ. Glia ⁊
honoze. In eccl̄a.ān. Ave
rex gētis anglozū:miles re
gis ągeloz:o edmūde flos
martyzū:velut rosa vel li-
liū funde p̄ces ad dñz p sa
lute fideliū.ỽ. Magnū.

DEus ineffabilis
omie:qui beatissi-
mū regē edmūdum tri
buisti y tuo nomine ini
micū moziendo vicere:
cōcede ꝓpicius huic fa-
milie tue:vt eo situenie-
te mereat i se āticipi ho
stis incitamēta superā-
do extinguere. Per do.
Ad matu⁹ Inuita. Ia-
cus klozebit. Venite.ꝛ̄
Ps i oi⁹ mar. Lec.i.

IN dieb⁹ illis
Rex edmūd⁹
nacr⁹ culmen
regimis:quā
te fueriti sub
iectos benignitat:quā-
rei yuerlos distractiōis
nō est nře facultat euol
uere. Cūvero letus ed-
mūdus tā cōspicu⁹ i rpo
et ecclīa emineret bono
rum actuū oznamentis
inimicus humani gene
ris ei aduersariū immi
sit vocabulo hinguar ⁊
alteruz hubba hoīe qui
conati sunt in extermi-
nium adducere toti⁹ ēt

QNes bzitānie.ꝛ̄
Wi higuar accito

Uno ex cōmilitoni-
bus: eū ad regem expe-
ditū dirigit: ipseq; cum
grādi comitatu lēto pe
de subsequit: z iperat vt
regē ita incautū aggrediat
Terre mariq; metuēdū
dūs nē hinguar rex ius-
tissimū mādat: vt cū eo
ōtiquos thesaures sub
eo rogaturus diuidas.
Cui si alynaris potes-
tiā: vita indignū iudica
beris et regno. Lcō.iij.

Rex vō edmūdus
cum minas regis
ip̄i audisset: hec sibi re-
mandās dicebat. The-
sauros z diuitias quas
nobis hactenꝰ eruit p
picia dinitas: sumat et
ꝓsumat tua ilatiabilis
auiditas: z vt cepit tua
lena feritas post famu-
los regis solio diripiat:
ad vltimū iugulet Rex
regū ista miserās videt:
et secū vt credo regnatu
rū ad eā tā vitā trālfer-
ret. Tū noueris q̄ rex
xpianꝰ edmūdꝰ nō se sub
det pagano duci: nisi
ꝟius effectus fuerit no
stre religionis. Leō.iij.

Ursceus edmun
dus vba ꝓpleue-
rat: z renūciatur miles
ꝓdē de domo extulerat:
ecce venit hinguar iu-
bēs illi pārere breuiter
per oīa archana regis
vltima. Que ille dū ere
quit iperat tyrānꝰ vt so
lū regē teneāt. Tūc lā-
ctus edmūdus in pala-
tio vt xpi mārtyr capit:
vinculis artioribꝰ ꝙstri
ctus ante ipm̄ ducē listi
tur: q̄li xps ante pilatū
ꝓlidē: multisq; modis
illudit: ac tādē ad quā-
dā arborē vicinā producit:
ad quā religatꝰ flagris
durissimis diutissime ve-
xatur nec vincitur sem
per christum inuocādo
flebilibus vocibꝰ. f.v.

Dunc aduersarij in
furorē verti: q̄li
ludēdo ad lignū eū to-
to corpore sagittāt telis
ꝓdiūt: z vulnera vul-
neribꝰ ipzimebāt: dū ia
cula iaculis locū dabāt
Sicq; factū est: vt spi-
culoꝝ terebrāti aculeis

circumfluus: palpitans
hereret velut aly hereticus: in passione sīris Sebastiano egregio martyri. Cūq; hinc inde lucifer sic sctm edmūdū cōspiceret inclamātē p̄ publictoꝛi mādat p̄tin⁹ vt ampūtet caput ei⁹. f. vi

Ille vero seminecē
nanciscit cruēts stipiti sestinus: ⁊ arrepto pugione speculatoꝛ iter
Vbi obonis est decapitū
do hac luce ꝓuauit: atq; ita cum palma victozie
rex ⁊ martyꝛ senatū curie celestis intrauit. Dū martyꝛis coꝛp⁹ ministri diaboli relinq̄uētes: caput sctm in siluā: cuius vocabulū est hegelsdune: aspoꝛtātes iter dēla ve
pziū frutecta occultaue
rūt: ne a xp̄ianis coꝛpus martyꝛis cū capite tra
derēt sepulture. Paganis autē abeūtib⁹ illud coꝛp⁹ sctissimū reptū est in eodē cāpo vbi rex occubuit. Ero. Si quis
vult post me venire.

Omel. vt in cōi. plu. vir

Collecta vo multitudine xp̄ianoꝛ: p̄
sula silua. ꝓdicēt: cē
tātes si ad id loci deuenire ꝓsigeret: q̄ viri sc̄i caput iacer̄et. Qđ vt factū est: res dictu mirabilis cōtigit. Illis igit̄ oībus pedetēti in via plu
strātib⁹ ac clamātibus: vbi es: caput sctī viri: rūdebat dicēs. Her her her qđ latine dē hic hic hic. Nec vnq̄ repetendo cadē clamare desistit: q̄usq; oēs ad se ꝓduxit. Predicto vo miraculo rex ꝓditoꝛ aliū āneruit dū celesti thesaurus mīs
litū custodē dedit. Quippe imanis lupus es loco est reptus qui sctī caput inter brachia cōplexus est: nec sibi depositum permisit ledere. qp̄piam bestiarū. f. ir.

Illi vero stupefacti vnanimi deuotione assumebant ineste
mabilis p̄cij margaritam: et retulerunt ad
suū coꝛpus benedicentes deum: p̄sequenti

vlgz ad locum sepulchri lapo. Quo tãd' recedẽte cũ cũma diligẽtia aptãtes qb' creditũ est caput corpori sctõ: tradiderũt vtrũq; parit aromatizatũ ꝓpetẽti martyroleo ad laudẽ dñi nr̃i ihu xpi: cui est glia i scla scl'oꝝ amen. Cetera ad matu. et scõs vt: speras de cõi vni' martyris: cũ octaua ypzia. ℂ Sctẽ cecilie ẽginis ⁊ martyris ad vẽ ãe ⁊ ꝑsalmi feriales. ℂ Cõm. Qui gl'at. ℣ Beata cecilia ỹ'. Virginis ples. ℟. Dilexit eã. ãn. Virgo gliosa sẽp euãgelĩ xpi gerebat i pectoze suo: nõ dieb' neq; noctib' a colloq̃is diuinis ẽtone vacabat ℣. Oꝝ

DEus q̃ nos ãnua vẽ cecilie martyris tue solẽnitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiã pie cõuersatiõis sequamur exemplo. Per dominũ. Ad matu. Inuitatoziũ Chzistum venerantes deum adozemus regem regũ Qui in celis cecilie palmã hodie dedit eternam. ℟. Venite. Hymn'. Virginis ỹ. In. i. nocturn. ãn. Cecilia dieb' ac noctib' domino seruiebat: tyburtiũ s valerianũ ad coꝝonam vocabat ℣. Dñe dirige. ãn. Exp̃ãs manibus oꝝabat ad dominũ: vt eũ eriperet de inimicis ℣. Celi enarrãt. Cilicio cecilia mẽbꝛa domabat: deũ gemitibus exoꝝabat ℣. Dñi est terra. ℟. Diffusa est. cõ. i.

IN dieb' illis. Cecilia virgo clarissima euãgelĩ xpi gerebat in pectoꝛe suo et nõ dieb' neq; noctib' a colloq̃is diuinis ꝛatione cessabat Hec valerianum quendam iuuenem habebat sponsum: quiq; diem cõstituit nuptiarum. Cecilia vero subtus ad carnem cilicio induta: desꝛ per deaurat̃is vestibus tegebatur. Quid multa? Venit dies iqua thalamus collocatus est: ⁊ cantantibus ozganis: cecilia domino decan-

tabat dicens. Fiat cor meū z corpus meū imaculatū: vt nō confundar. ℣. Cātantib⁹ organis cecilia virgo in corde suo soli dño decātabat dicens: Fiat dñe cor meū z corp⁹ meū imaculatū: vt nō cōfundar. ℟. Biduanis ac triduanis ieiuniis orans cōmendabat dño qđ timebat dicēs. Fiat domie cor

Amoz (meū. ℣.) tua cū spōso suo: in cubiculū itraret: ita eū alloquit. O amātissime iuuenis: est secretū qđ tibi cōfiteor. Angelū dei habeo amatorem: q̄ nimio zelo custodit corp⁹ meum. Hic si me animo polluto q̄tingas: circa te statī furorem suum exagitabit: z amittes flozē tue iuuētutis. Valerian⁹ aūt timens dixit. Ostende michi ipsū angelū: vt p̄bem vtrū vere angel⁹ dei sit et faciā quod hoztaris Si vero virū alterū diligis: z te z illū interficiam. ℟. O beata cecilia que duos leones superasti almachij iudicē superasti Vrbanū episcopū in vultu angelico demōstrasti. ℣. Beata es virgo z gloziosa et benedictus sermo oris tui Vrbanū epm̄ i vul. ℣. ℟.

Cata cecilia dixit ad valerianū Mili credas vnū deum esse viuū z verū purificatus fonte perenni: nō poteris videre angelū dei: sed perge ad sanctū vrbanū episcopū: z dica ei oia verba mea. Hec valerianus perrexit: et signo qđ acceperat: inuenit sanctū vrbanū. Cui cum dixisset oīa verba cecilie: gaudens cū lachrimis dixit. Domine iesu xp̄e semiator casti q̄lib⁹: suscipe seminum fructus: quos in cecilia seminasti. ℟. Virgo gloziosa semp̄ euangelium christi gerebat in pectore. Et non die⁹ nec nocte⁹ bus cessabat a collo quiis diuinis et oratione. ℣. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitib⁹

orabat. Et non diebus. Gloria patri. Et nō dieb' nec noctibus. In. y. nocturnam. Domine iesu christe seminator casti consilii: suscipe seminum fructus: quos in cecilia seminasti. Eructauit cor meum. Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie cognoscet te deum cognatum. quia amor dei te fecit esse contemptorem tui ipsius. Deus noster refugium. Fiat domine cor meum: et corpus meum immaculatum ut non confundar. Fundamenta. Specie tua. Lectio. iiij.

QUante vero sancto vrbano subito ante eos apparuit senior niueis indutus vestibus: titulum tenens in manibus aureis literis conscriptū. Quē videns valerianus: cadens interram factꝰ ē quasi mortuꝰ. Tūc senior eleuauit eū dicens. Lege huius tituli tenorem et crede. Scriptura autē tituli hec erat.

Unus deus: una fides unum baptisma: unus deus et pater oīm qui super omnia et in omnia. Et dixit senior. Credis hoc: an adhuc dubitas? Tunc valerianus respondit. Nō est aliud qđ verius possit credi sub celo. Et statim senior ab oculis eorum elapsus est. Sanctus vero vrbanus baptizauit eū: et remisit eū ad cecilia sctē fidei regula instructū. Cilicio cecilia mi vro domabat ves gemitibus orabat. Almachium eruperabat tyburtiū s valerianū ad coronas vocabat. Non diebꝰ nec noctibꝰ vacabat a colloquiis diuinis et oratione Almachium eruperabat. cu. v.

VAlerianꝰ aūt cum diuidis indutus vestimētis cecilia intra cubiculū orantē inuenit: stans eā ītētē āgelū dñi: duas coronas in manibus ferentem: quarum vnā dedit cecilie: alteram valeriano dicens.

Altas coronas imacu'a
to corde & mūdo corpo-
re custodite: q̄ de para-
diso dei eas attuli. Hys
itaq; finitis sermonib⁹:
āgelus migrauit ad ce-
los. Illis aūt epulanti
bus in xp̄o atq; sermoci
nātib⁹ tyburtius vale-
riani frater aduenit: et
osculari cepit caput sā
cte cecilie: et admirans
suauē odorē persensit.
℟. Cecilia intra cubicula
ptantē inuenit: et iuxta eam
stantē angelū dñi. Quem
videns valerianus: nimio
terore correptus est. ℣.
Angelus dñi descendit de
celo: et lamē refulsit in ha-
bitaculo. Quem. lctō. vi.

Hanc sācta cecilia
tyburtiū confirmāt
alo fidē xp̄i perdocuit
Credidit tyburtius: et
a beato vrbano baptiza
tus est: et ceperūt amb⁹
fratres sctis operibus
insistere. Postea tenti
a maximo cornicularo
prefecto: per predicatio
nem eorū et ipse maxi-
mus cū oī domo sua: et
ipsi carnifices christia-
nissimi effecti sūt. Tho
sancta cecilia venit ad
eos cum sacerdotibus:
et baptizati sunt. Igi-
tur cum aurora finem
nocti daret: facto silen-
cio cecilia, dixit. Eya mi
lites christi: abiicite opa
ra tenebrarū: et induī-
mini arma lucis. Venien-
tibus ergo sanctis ad
loca idolorum: thura
reculant: feriuntur gla
dio: proiiciunt corpus
tempora leze et accipiunt
palmam martyrij. ℟.
Domine iesu christe pastor
bone: seminatorē castī cor
litis: suscipe seminum fru-
ctus: quos in cecilia semi-
nasti. Cecilia famula tua
quasi apes tibi argumen-
tosa deseruit. ℣. Nam ips
sum quem quasi leonem fe
rocem accepit: ad te quasi
agnum mansuetissimum
destinauit. Cecilia famula.
Gloria patri. Cecilia fa.
In tercio nocturno. am
Credimus christum filiū
dei verum deum esse: qui
sibi talē elegit famulā. ℟

Lãta. ℣. Nos sciẽtes sanctũ nomen omnino negare possumus. ℟. Dñs regnauit exultet. ℣. Tũc valerian⁹ perrexit ad antistitẽ: et signo quod acceperat inuenit sanctũ vzbanũ. ℟. Cantate. ℣. Et inuasit eam. Expositio. Similie est regnũ celoꝝ decẽ virginibus. Omelia vt i cõ. Septimũ ℣. Vtã cecilia dixit ad tyburtiũ. Hodie te fateoꝝ meum esse cognatum: quia amoꝝ dei te fecit esse cõtemptoꝝ idoloꝝ. ℟. At illa osculata est caput eius et dixit ad eã Hodie. Lectio octaua.

POst hec aũt iubet almachi⁹ sanctam ceciliã sibi pzesẽtari: et in domo sua flammeis balnearibus cõcremari Cũqz fuisset i caloze balnei inclusa die itegro et nocte: quasi i loco frigido ystitit illibata Quod cum audisset almachi⁹ iussit eã in ipsis balneis decollari. Quã spiculatoꝝ tercio ictu pcussit: sed caput eius ãputare nõ potuit. Et qz legib⁹ dictatũ erat: ne quartã pcussionẽ acciperet: sic femineꝫ cruẽtus carnifex eam dereliquit. ℟. Cecilia me misit ad vos. Vt obtẽdatis michi sanctũ vzbanũ: qz ad ipsum habeo secreta que pferã. ℣. Cecilia famula dñi misit me ad vos. Vt obtẽdatis. Lec. ix.

PEr tridnũ aũt qũ supuixit: nõ cessauit oẽspuellas quas nutrierat cõfoꝝtare: qbus et dimisit vniuersa que habebat: et vzbano ppo eas cõmendauit dicens Ad hoc ẽduanas michi a deo popolci indurias: vt istas puellas tibi cõmendarẽ: atqz vt hãc domũ meã ecclesiã gloꝛiares. Ipsa vero post hec verba spiritũ celo reddidit: et sepultus vzban⁹ eã honoꝛifice sepeliuit: regnãte dño nõo iesu xpo: cui honoꝛ et gloria i secula seculoꝝ amẽ. ℟. Dñs autoꝛa finẽ daret cecilia dixit. Eya milites xpi: abiicite opera tenebꝛaꝝ: et induite

mini arma lucis. ℣. Cecilia valedicẽs fratrib⁹ ꝛa erhoꝛtans eos ait. Eya. Gloria. Eya. ꝓs. Te deum. ℟. Specie tua. In laud. ãn. Cantantibus ozganis cecilia dño decantabat dicens: fiat coꝛ meũ imma culatum: vt nõ cõfũdar ꝓs. Dñs regnauit. ãn. Est secretũ valeriane qđ tibi volo dicere: ãgelũ dei habeo amatoꝛẽ: q̃ nimio zelo custodit coꝛp⁹ meũ. ℣. Jubilate. ã. Valerianus i cubiculo cecilię cũ ãgelo ozãtem inuenit. ℣. De⁹ de⁹ meus ã. Benedico te pr̃e dñi mei iesu xp̃i: quia p filiũ tuum ignis extinctus est a latere meo. ℣. Dñdicite. ãn. Cecilia famula tua dñe quasi apis tibi argumentosa deseruit. ꝓs. Laudate. ꝛpm Sapientia. hy⁹. Jesu coꝛona virginũ. ℟. Adducẽtur. In euangt. ãn. Dũ suozẽ finẽ daret beata cecilia dixit ceya milites xp̃i: abiicite opera tenebꝛa rũ: induimini arma lucis alla. Dñd⁹. ol Deus q̃ nos. Extra de cõi dni virgis ⁊ martyꝛib⁹ ad hoꝛas cũ hymnis ꝛt laudi. et vzatione pꝛopꝛia.

¶ Sancti clemẽtis papę ⁊ martyꝛis ad vespeꝛas. ãn. Cũctantib⁹. et ceteꝛa ofĩe de laudi. cum psalmis feꝛialibus. ch. Beatus vir qui suffeꝛet. ℟. Deditti vbe. hy⁹ Deus tuoꝛum mil. ℣. Gloria et honoꝛe. In euangt. ãn. Inuenerunt in modũ templi marmoꝛei habitaculũ a deo paratum. psalmus. Magnificat. Ozatio.

DEus qui nos annua beati clementis martyꝛi tui atq; põtificis solennitate leticas: concede pꝛopicius: vt cui⁹ natalicia colimus: virtutem quoq; passiõis imitemur. Per dñm nostrum iesũ xp̃m.

¶ Memoꝛia de sancta cecilia. ãn. O beata cecilia: que duos fratres conuertisti: almachium iudicem superasti: vbiq; episcopum in vultu angelico demõstrasti. ℟. Diffusa est gꝛa. ol. Deus qui nos.

99

¶ Memoria de sancta felicitate. ā. Simile est regnū celoꝝ. ℣. Spes tua. ℟.

Presta qs omnipotens deus: vt btē felicitati martyꝛis tue solennia recēlentes: meritis ipsi⁹ pꝛotegamur et pꝛecibus. Per dñm. Ad matu. Innuita. Just⁹ floꝛebit. hs. Venite. hy⁹. Deus tuoꝝ. Omnes ãe et psalmi dieꝝ ad laud. vt in cōi vnius mar. ℣. Gloꝛia et honoꝛe. lec. j.

Dercij romane ecclesie pꝛefuit epūs clemens: qui disciplinā beati petri apl̄oꝝ pꝛincipis secut⁹: ita mozū oꝛnamento pollebat: vt et iudeis: et gentilib⁹: et oībus chꝛistianis cōpia ceret. Mꝛ igitur fratres īnumerabilis multitudo plebis per sanctū clementē cōuersa est ad dominum: imperatoꝛ traian⁹ missa relatione publicū toꝛquatū: iussit sanctum clementem debere aut sacrificiꝭ consentire: aut trans pontum maris in exilium subire. ℣. Oꝛemus oīs. dominum dixit beatus clemens vt confessoꝛibus suis fontis venas aperiat Vt de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto syna petram: et fluxerūt aque in abundātia: ipse nobis laticem effluentem impꝛtiatur Vt de be. lec. ij.

Quoꝝ sanctus clemens peruenisset ad locum exilij: erāt illic in ergastulis ad cecidā marmoꝛa plusq̄ duo milia xpianoꝛū diuturna tā relegatiōe dānati Qui cum vidissent beatum clemētem: omnes vna voce dixerunt. Ecce pastoꝛ noster: ecce nostri cōsolatio laboꝛis et operis. Cūq; sanct⁹ clemēs didicisset ab eis: q̄ de sexto miliario aquā suis humeris aspoꝛtarent: dixit eis. Oꝛemus fratres ad dominū: vt confessoꝛibus suis fontis venā pꝛope aperiat. ℣. Oꝛante sancto clemente: apparuit ei agnus dei

delab cuius pede fons vi-
uus emanat Fluminis im
petus letificat ciuitatē dei
℣. Vidit supra mōtē agnū
stantem: delab cuius pe-
de fōs viuus emanat Flu
minis impetus. Lec. iij.

Q Unq; oratio fuisset
cōpleta: beat⁹ cle-
mens vidit agnum stā-
tem cādidissimum qui
dextro pede erecto: lo-
cum ostenderat fontis.
Tunc sanctus clemens
accepto sarculo vzeui le
ui ictu percussit eo loco
vbi agn⁹ steterat: ⁊ mox
fons magn⁹ erupuit:
qui suo impetu fluen-
tibus venis voces flu-
minum patefecit. Tūc
vniuersi gaudentes di
xerunt. Fluminis ipe-
tus letificat ciuitatem
dei. Audito hoc mira-
culo: omnis pzouincia
facta est chzistiana: ita
vt per centum miliaria
nullus inueniretur cul
tus paganozum. Rm.
Justus germinabit. In
secundo nocturno. ℣.
Posuisti. Lectio quarta

INuidiosa igit̄ re-
latio mittitur ad
traianum imperatozē:
per clementem ēpm om
nē pp̄m fuisse subuer-
sum. Tunc traian⁹ im
perator misit ad eū du-
cem aufidianum: quic̄
cogeret eum ad sacrifi-
candum. Cumq; nō pos
set eum mutare: pzece-
pit vt ligata ei ad col-
lum anchoza in medio
mari pzoiceretur. Quo
facto: multitudo chzi-
stianozum ad littus ve
niens stare cepit ⁊ flere
Tūc dixerunt phebus
et cozneli⁹ discipuli san
cti clementis. Oremus
omnes ad dominum: vt
ostendat nobis martyr
is sui cozpus. Rm.
Iste cognouit. Lectio v.

O Rantibus autē illis: recessit mare
per tria milia stadio-
rum: et ingressi inuene
runt sarcophagum no-
uū: et cozpus sancti cle
mētis: ⁊ anchozā iuxta
eum positā: cū qua mil
⁹ fuerat i mare: ⁊ reue-

latū est eis: ne tolleret corp⁹ ei⁹. Igit̄ fres charissimi oi anno in die solēnitatis scti clemētis recedit mare per tria milia stadiorū: iter p̄bens ppō terre vsq; ad sepulchrum martyris. Ibiq; vota reddētes populi post octo dies regrediūtur ad littus. ℣. Dedisti dñe habitaculum martyri tuo clementi i mari in modū templi marmoreis angelicis manibus p̄parat̄. Iter p̄bens populo terre: vt enarrent mirabilia tua. ℟. Hoc dñe ad laudem et gloriam nominis tui fieri voluisti. Iter p̄bens populo. Icō. vi.

IGit̄ diuina p̄uidentia vt supra dictū est: ppō est reuelatū ne tollerent corpus sancti clementis: et dicitur eis: q̄ ipse petierit dñm: vt singulis annis die passionis ei⁹: p̄ septē diebus cōtinuis: siccū mare p̄bebat iter: ad laudem dñi nostri iesu christi: qui suo martyri hūc tumulum p̄parauit. Factum est autē in vna die solemnitatum: q̄dā mulier filiū suū in illo loco oblita est dormientem. et cum ad littus perrexit post acta solemnia: filium suum reliquisse meminit. Illa vero per circuitū ripārum discurrebat credens filiū suum littori iectum esse. sed nichil inueniēs idicij: ad p̄pria cū fletu remeauit. ℣. Vir inclitus. Iu. tij. noc. ℟. magna est gla. Erpō Nichil optū. Ome. vt supra. ℣. Stola iocūd. ℟. vtq;

REuerente autem solēnitatis die beati clementis mulier illa recedente mari anticipat omnes ad ingrediendū. et ipsa p̄cedit ad tumulū p̄xima: et inuenit filium suū in eo loco vbi eum dormientem reliquerat in ipso adhuc lopore detentum Illa vero velociter excitauit eum: et populis inspicientibus leuauit

ēt i vlnis suis ꝛcolumē
℣. Deus vic. ℟. cētō. ix.
ET interrogauit
mater filiū suū:
vbi per totū āni tuisset
spatiū. Et ille se nescire
dixit: si annus integer
pzeteriisset: sed sic eū vz
misse sicut vnī⁹ noctis
spacio. Tūc oēs q̄ ade-
rant: vīdixerūt dīm: q̄
tanta mirabilia ostēdit
illis per btm clementē
martyrē atq; pontificē
auree ciuitatis rome.
Cuius meritis ꝛ pzeci-
bus ad gaudia celestia
nos pducat dīs nr̄ ihc⁹
xp̄s: qui viuit ꝛ regnat
in sec̄a sec̄oꝝ amen. ℣.
Phebus et cozneliꝰ dilec
puli beati clementis dixe-
rūt ad ppl'm. Oremus oēs
ad dīm: vt ostendat nobis
martyzis sui cozpus. ℟.
Multitudo xp̄ianoꝝ cepit
ad litus stare et flere: tūc
dixerūt phebus et cozneliꝰ
Oremus. Gloria. Oremus
ps Te deum. ℣. Posuisti
dīne. In laudibus. ān
Non meis meritis ad
hos me misit dīs
vt fis cozonis participē me
ream. ps. Dīs regn. ān.
Oziente sēō clemente appa
uit ei agn⁹ dei. ℣. Jubil'.
ā. Vidit supza mōtē agnū
stātē: delub cui⁹ pede sons
vigus emanat. ℣. De⁹ de⁹
nr̄e⁹. ān. Delub cui⁹ pede
fōs viu⁹ emanat: fluminis
ipet⁹ letificat ciuitatē dei. ℣
Confidentes. ān. Oēs gēres
per gyzū crediderunt xp̄m
dīm. ps. Laud. ch. Iste
sctūs. hy⁹ Martyz dei.
℣. Just⁹ vt pal. In cuāg.
ān. Oremꝰ oēs ad dīm ie-
sū xp̄m vt ꝛ stellozū⁹ suis
fōtis venas aptet. ℣. Be-
dictus. ox. Deꝰ q̄ nos.
Meō. de sctā scīcitate
℣. Simile est regnū celoꝝ
hoi negociatozi. ℟. Addu-
cētur. ox. Pzelta ihs. vtē
Ad horas ante de laud.
Cetera de cōi vnī⁹ mar
tyzis cū oīone p̄pa. Ad
vesp. ante de lau. cū psal.
fer. ch. Iste sctūs. hy⁹.
Martyz dei. ℣. Glia et
honoze. In cuāg. ā. Dedi
sti dne habita cultū marty-
si tui clementi in mari in
modū ēpli marmozei: an-

gelicis manibus ꝓparatū: iter ꝓbens ꝑpło terre: vt enarrēt mirabilia tua. ꝑs. Mag. oꝝ. Deus q̄ nos. Lectio de scō grisogono martyre. ān. Hic est vere mar. ℣ Posuisti. ℟.

ADesto dñe supplicationib⁹ nr̄is: vt qui ex iustitia n̄a reos nos esse cognoscimus: bti grisogoni martyris tui intercessione liberemur. Per dñm. ℣ Sancti grisogoni martyris. ℟.

GIt scs scelestissimus imperator diocletianus iussit scm grisogonū sibi p̄sentari: cui et dixit. Accipe p̄fecture dignitatē deos adorans Sctūs grisogon⁹ rēdit Unū deum adoro: atq; deorū dearūq; simulacra execror: atq; accepta potestate cōminuo. Potestates vero a te ꝓmissas: acsi lutū quod pedib⁹ calcat abiicio. Hanc irat⁹ diocletian⁹ iussit eū decollari: corpusq; eius in fluuio iactari: iuxta pl

ssionē in qua tres sorores xp̄ianissime morabant: agape chyonia et hyrene: cū scō goilo epo Qui etiā sāctus goilus sācti martyris corpus in domo sua sepeliuit: a tricesimo die susceptionis eius ad dominum ipse perrexit. Lectio.

GIt scē virgines agape z chyonia in ignē sūt misse: et dū nec vestimenta eaꝝ arderēt: intacte ab igne oōne facta ad dñm perrexerūt. Quidā vero ex his qui cū silinnio erāt extēdēs arcum sagittauit hyrenā: licq; oōne plōgata: suū xp̄o reddidit spūm. Lectura de cōi vni⁹ martyris. ℣ Scē katherine virginis z martyris ad vesp. ānt. ps. scē. xp̄i Qui gliat. ℣. Virgo sagellatur. hy⁹. Virginis ꝑles. ℣. Diffusa est. In euāge. ān. Inclita sancte virgis katherine solemnis suscipiat alacriter pia mater ecclia: aue virgo deo digna: aue dulcis z benigna:

obtine nobꝭ gaudia: q̃ posſides cũ glia. ℣. Mag. ox.

DEus qui dedisti legem moysi in summitate montis synai: et in eodẽ loco per angelos tuos corpus bte katherine virginis et martyris tue mirabiliter collocasti: tribue qs: vt eius meritis ⁊ intercessione ad montem qui xps est valeam⁹ pervenire. Qui tecũ vivit. Ad matutinas. Gaudia sequ. Adoretur virginum rex in seculorũ secula. Virgini qui katherine cõtulit celestia. ps. Venite. ỻ. Virgis ples. In. i. no. ã. Virgo sctã katherina grecie gẽma: vxor alexandrina: cosri regis erat filia. ps Dñe dns noster. ỻ. Specie corporis decora nimis enituit: sed fide pulchrior sponso superno placuit. ps Celi enarrant. ãn. Traditur ergo a patre doctoribus precipuis imbuenda liberalibus studiis. psal. Domini est terra. Effusa est gratia. lctõ. i.

ANte cesipera toz anno regni sui sricesimoquinto iussit oẽs regni sui incolas ad tẽplũ deoz suoz conuenire: et solẽne eis sacrificium offerre. In vrbe autẽ alexandrinorum erat quedã puella annorum duodecim⁹ speciosa ⁊ religiosa valde: regis cosri vnica filia nomine katherina. Hec in palatio patris sui residens ex templo idolorum sonus animalium et tibicinũ ⁊ gen⁹ organorũ auribus suis insonuit. Que causã requirẽs cũ ex nũcio didicisset: ad tẽplũ vsq; perrauit. ℣. Nobilis ⁊ pulchra prudens katherina puella. Flagrat amore dei: spernit vana gaudia mundi ỻ. Cui rex carne pater fuerat: reginaq; mater. Flagrat amore dei. ỻ. q.

VIdens quidã explorãtes ignorit: q̃ se xpianos esse fatebant: sed metu mortis ad yphana sacri-

ficia ipellebātur. Beata virgo doloze cozdis lauciata: pectuꝰ et linguam chziſti muniēs ſi gnaculo: audēter ad imperatozē ait Salutationē tibi imperatoz pſerenos: ozdis dignitatis rationis via ꝓmonebat ſi hec ipſa que cultibus demonū exhibes creatori tuo ipenderes: y quē reges regnant: et oīa elementa ſubſiſtunt. ℣. Martyzium ſitiens: libamina celaris hozrens Exclamat chziſtum ꝓfeſſe quē nil benecandum. ℟. Demonijs plena ſunt hec ait idola tēpla Exclamat.

Cūq; puella hec loqueret ipatoz admirās ait Si nōz philoſophozū gymnaſijs o virgo erudiēda pſedisſes: deoz noſtroz numina diuinitatē honoze vacuā nequaq; aſtrueres. Hec dicēs accito clāculū nūcio: miſit ītās y infraſcētes puincias ad oēs rethozes: grāmaticos: y nitēs illos altis honozibus donādos: ſi hanc ſuis aſſertionibus ſuperatam reddiderint ℣. Hec quiquagenos, ozatozes ſuperatos dirigit ad celos auctū velut igne ꝓbatos. ℟. Efficiēs teſtes fidei quos ꝓtulit hoſtes. Dirigit. Glia. Dirigit. In. ſ. noc. ā. Cū eſſet adhuc i annis virgo puerilibus casis ozbata parentib⁹ mūdi renūciauit opib⁹. ℟. Eructauit. ā. Mareneiꝰ inſtat ipiꝰ dñi iwloz cultib⁹ puella voce libera hec ſūt clamat demonia: s deū te ꝛpe ſolū ꝓfitatos virgineū. ℟. Deꝰ nē reū. Celar electos cōuocat rethozes: grāmaticos aduerſus illū diſputaturos: quos vincēs virgo chziſti fidē docuit: martyres dignos deo exhibuit. ā. Fūdamēta. ℟. Spetuſa.

Deragrat igit̄ puicie finib⁹ nūciꝰ reuertit: ducēs ſecū quinquaginta viros: q ſe ſoli ſapiētia mūdi excellere vltra oēs moztales aſſerebāt Interea virgo ſācta ſub cuſtodia ſeruata

de conflictu regis ipet= territa: militie sue ago= nē dño cōmēdabat. Cui apparuit angel⁹ dñi di= cēs. Cōstanter inqt age grata deo puella: qz te= cū est dñs p cui⁹ honoze certamina iniisti. Ipse assuētis verbi ipetū sū det i os tuū: cui aduer= sary resistere nō ꝑualeb̄t: ꝛ ilup y re ꝗuersi ad xp̄m: cū palma mar= tyrij vite ianuā ꝛeroib̄t ℣. O ꝑlelices y telestissia plores Quos iubet occidi pro christo turbidus hostis ℟. Cum duce porphirio sit martyr celsris vxor Quos iubet occidi. Lectio. v.

SEdente itaqz ipe= ratoze ꝑ tribuna= li: assūt ozatozes pōpolo eloquētie fastu tumētes Altat ꝛ puella fidēs in dño. Facto aūt silētio: virgo christi cōuersa ad illos: ego inquit: o senio= res sillogisticas disputationes abzogās iudi= co me inter vos nichil aliud scire: nisi eū q̄ est vera scia ꝛ i se credētiū glia dñm meū ihesū xp̄m: qui est rex oim p̄ncipiū fons et oꝛigo bonoꝛ: ex quo oia: in quo ois vita bilia cōstant. Hec ꝛ alia mlta dñi virgo differeret stupefacti cuncti ozato ꝛes obmutuerūt. Qui= bus iperatoz idignatus ait. Quid vos ignaui ꝛ degeneres velut eligues sic obmutescitis. ℣. Impi⁹ hanc celar fixi iubet ante tribunal Hanc vt per uestat sicut dzaco vel leo cer sat. ℟. Illa manet cōstans non blanda vel aspera tu rans Hanc. Lectio. vi.

TUne vnus docto= rū maioꝛ natu ty= ranno dixit. Hoc tibi im peratoꝛ constāter fatemur: qz nisi alia certa ꝓbabilioꝛe ostenderis de dīs quos colimus: ecce oēs ad xp̄m cōuertimur Audiens hec tyrannus: iussit oēs in medio ciui tatis igne consumari. In quib⁹ illud mirabi= le cōtigit: q̄ nec capillis eoꝝ aut vestimētis vlla ignis lesio apparuit: sed

migrauerunt ad dñm. Octãm vero virginem exspoliatã iussit scorpionibus cedi: & in carcerẽ claudi. Regina vero de btã katherina valde anxia eã alloqui & videre cupiebat. Et vocãs ad se quẽdam militẽ noie porphiriũ postulat: vt placatis custodib⁹ colloquio virginis potiret. ℣. Virgo flagellat: crucianda fame religatur: carcere clausa manet: lux celica lusa refulget. Fragrat odor: dulces cãtãt celi agmina laudes. ℟. Sponsus amat sponsã: saluator visitat illam. Fragrat. Glia. Fragrat. Vñ. ij. noc. ãn. Gloriosã virginẽ tyrãnus flagellari iserat: et cruciãdam fame in carcere reclusi: cui escam per colũbam christus facit ministrari. ℣. Cantate. i. ãn. Illaqueo dum agit gras in tenebris lux emicat: fragrat odor vincens balsama adest: et cõcio angelica lacero corpori celestia adhibens medicamina. ℣. Dñs reg. ex. ãn. Cum cetu virgineo adueniens saluator ihesus sponsã pie visitat cõsolat et roborat constans esto ait filia tecum ego sum nil pauess. ℣. Cantate. ij. ℟. Adiuuabit eã. Si festũ fit duplex tũc erit tãtũ vñ. lec. de expõe euãg. Simile est reg. ce. the. Omelie. vt in cõi. Et si nõ sit duplex. tunc erit de legenda ppria absq; pñciatione euangelij vt notatur in festo scti nicholai epi. f. vii.

IGitur pzima vigilia noctis regina simul & porphirio introeũtes carcerẽ cuius ex fulgore claritatis pterriti corruerunt in terram. Surgite inquit virgo egregia et ne paueatis Et surgẽtes cõtẽplati sũt angelos plagas eius vnguẽto vndiq; circũfouẽtes. Hinc btã virgo reginã cepit alloqui dicens. Jam regina fortis animo esto: q; post hoc triduũ itura es ad deũ Audiẽs tyrãnus reginã &

porphiriū ac ducentos milites cū eis cōuersos ad dñm p plāctu velut amens effect⁹: fecit reginā extra ciuitatē duci: et māmillis prius extortis caput a ceruice rescindi. Porphiriū vero cū suis militib⁹ etiā decollari: et sic migrauerunt ad dominum. Tu autem domine. ℣ Horrendo subdenda rotarum machinamento virgo deū clamat celū tonat angelus affat. Ecce repentinam dant plebs roteq; ruinam. ℟. Tanq̄ caldeis quōdam coznar babilonis Ecce repentinā. Lectō. viii

Postera aūt die marencius beatā katherinā sibi iubet p̄sentari. Cui sic ait Ne nos o malefica deceptrix amplius protrahas: quod vis e duobus elige: aut maturius dīs offer libamina: aut hodie capitali plecteris sententia. Cui virgo. Te inquit protrahere diutiꝰ tyranne nō queo: fac quecunq; animo cepisti Tunc tyrannus iussit eam extra portam decollari. Que cum ad locum passionis duceretur: eleuatis in celum oculis dixit. Gratias tibi ago bone iesu: qui me intra collegium ancillarum tuarum connumerare dignatus es Obsecro ergo vt quicunq; in laudem et gloriam nominis tui passionis mee memoriam egerint: siue in exitu anime sue: aut in quocunq; necessitate me inuocauerint: celerem obtineant propiciationē. Tu autem domine. ℣ Percussa gladio vat lac pro sanguine collo. Quā manus angelica sepelisit vertice syna. ℟. Membris virgineis olei fluit vnda salubris. Quā manus angelica sepe. Lectō. ix.

Dum oratio nem complesset: et ecce vox ad eam de celo venit dicens. Veni dilecta mea veni:

ecce tibi beatitudinis apta est ianua: et ne solliciteris de dōnis que postulas. Nam his qui passionē tuā celebrauerint: et qui in periculis et necessitatibus tē inuocauerint: optata pridia promitto de celis. Facta ergo hac voce: xpi virgo dextrā ceruicem extendēs a spiculatore decollata est: et lac pro sanguine effluxit. Angeli quoq; assūptū corpus per altum aēra subuehentes: in monte synai deposuerunt. De cui⁹ sepulchro riu⁹ olei indeficiēter manare vidēt ad laudē ipsi⁹ martyris et dñi nr̄i iesu xpi ℣. O mīrā. ℟. Jām rho. ℣. Ebne virgo vtiq; filio vni⁹ virgis. ℟. Te ℣. Spetua. In laud. an

Passionē gloriose virginis katherine devote plebs celebret fidelis que sui memores deo cōmendat meritis et iuuat beneficiis. ℣. Dñs reg. ℟. Post plurima suppli-

cia martyr alma ad decollandū est ducta: ad celum manus oculos tendens collū sub iugulo ozās dat gloziā deo. ℣. Jubilate. ān. Expecto pro te gladiū iesu rex bone tu meū da paradiso spiritū et hac miam meā agentibus memoziā. ℣. Deus de⁹ meus. ān. Vox de celis insonuit veni intra in thalamum sponsi tui: quod postulas impetra si pro quibus ozas salus erit. ℣. Bñdicite. ān. Quia devotis laudib⁹ tui memoziā pie excolimus o beata katherina oza p nobis ās. ℣. Laudate. ℟. Sapientia. hy⁹ Jesu corona virginū. ℟. Adducētur regi. In euāgelio. ā. Bñdictus dñs rex celestis qui per merita bē katherine virginis medelā languidis prestat sanitatis ipsius corporis oleo fideliter perunctis. ℣. Bñdict⁹. or. De⁹ qui dedisti. Ad horas añe de lau. Cēta de cōi cū oratione De⁹ q̄ de. Ad vs̄ añe de laud. cū ps̄a. sēq̄. Si festū fuerit

duplex dr̄. O mat nra
line pla. In tuāge. ān.
Prudēs et vigilās virgo
qualis es cū spōso illo qui
te elegit de mundo Pulc-
chra Pmitabilis quanta
lucet spectabilis iter spōs ia
rculas s hirtū filias tha
lamo gaudēs regio zlicta
dei filio. ps. Magn. or.
Deꝰ q̄ de. Wēō. de scō
lino papa t martyre-ā.
Hic ē ꝑbe. v. Elias ho. or
Pēa q̄s. de scō ¶ Sancti
lini pape t martyris. k.i

Passione fres cha-
rissimi bti t glioli
lini pape oi mente cele-
bremus: q̄ magnis est
honorandus laudib⁹ in
ecclia: qui fideliter secu
xpi imitat⁹ est vestigia.
Ipse eni mūdū p celes-
tis regis amore oino cō
tēplit: sed t corpus suū
vicijs t cupiscētijs ha
buit crucifixū. Ardebat eni amore dei t calo
re xpi: q̄ mundus erat
a dilectione mūdi. k.ij.

Gloriosꝰ vero mar
tyr iste papa linꝰ
eterna obtinuit ꝑmis:
q̄ in certamine etꝰ vi-
ctoria xp̄o fuit et glia.
Ille aūt de pena gloriō
ter trāsiuit ad coronā:
persecutor eiꝰ de brevi
felicitate ad ꝑpetuā re
ptus est penā. Et q̄ in
eius mente erat digna
spiritui sāncto habitatio
nulla aduersus eū pre-
ualuit furor emulo-
rum persecutio. scō. id

He aūt scōm atte
bebat. vt hostē vin
ceret t xp̄o placēt. Dns
aūt ei grē sue exhibuit
beneficia: et tortū eua-
cuauit qō iplere dispo-
nebat aduersarioꝝ au-
dacia. Miles xp̄i iste ps
pa linꝰ ita q̄gratulabat
in letā hois cōscientia:
vt nūc̄ satiari eius va-
luit dulcedine: cuiꝰ de-
sideriū semper habuit
in mente. Cetera de cōi
vni⁹ martyris. ¶ Sci
saturnini martyris. or

Deus q̄ nos beati
saturnini marty
ris tui concedis natali-
cio ꝑfrui: eiꝰ nos tribue
meritis adiuuari. p. t.

Tempore quo maximianꝰ augustus rediēs de partibus affrice ad vrbē romā volens placere diocletiano augusto: vt in noīe eius termas solis ędificaret: cepit i iudia christianoꝝ oēs milites siue romanos ad afflictionē operis ꝛ labozis cōpellere: et p varia loca: alios ad lapides: alios ad arenā fodiendam dānauit. Tenti sūt ergo a militibus paganis cyziacꝰ ꝛ lilinnius dyacon ecclie romane: ac pducti sunt ad tribunū exupertium. Quos suscipiēs tribunus retrudit i custodia publica.

Erat aūt inter eos quidā senex saturninꝰ noīe. Et qz senectute fuerat maceratꝰ: cepe rūt eū ad portandū adiuuare. Hoc cū viderēt custodes fieri: qz cyziacus et lilinnꝰ sarcinas suas et alias adiuuante christo portarent: mirati sunt ꝛ nūciauerūt tribuno exupertio. Cūc tribunꝰ nūciauit maximiano dicēs: qđ cū hymnis ꝛ laudibꝰ dei ꝛ oi veneratiōe xpo gloziā redderēt.

Hunc iratꝰ maximianꝰ tradidit eos loadicio pfecto. Atq; loadicius iussit retrudi in carcerē senē saturninū atq; lilinnū diaconē. Et veniebāt ad eos multi gentiles et baptizabantur cū oi fiducia. Post dies vero quadraginta duos milit ꝛ exhibuit saturninū ꝛ lilinū. Qui post diuersa supplicia depositi de equuleo: ducti sūt via numētana miliario ab vrbe roma plꝰminꝰ secūo: ꝛ ibi capite trūcati migrauerūt ad xpm. Quoꝝ corpora collegit trasōvna cū vtō io hāne plbytero. sub die tercio kalēdas decēbris: regnāte dño nostro iesu xpo: cui est honoz ꝛ glia cū deo pke i vnitate spiritus sancti deꝰ p oia secula seculoꝝ. Amē.

Deꝰ qui nos ꝛc.

